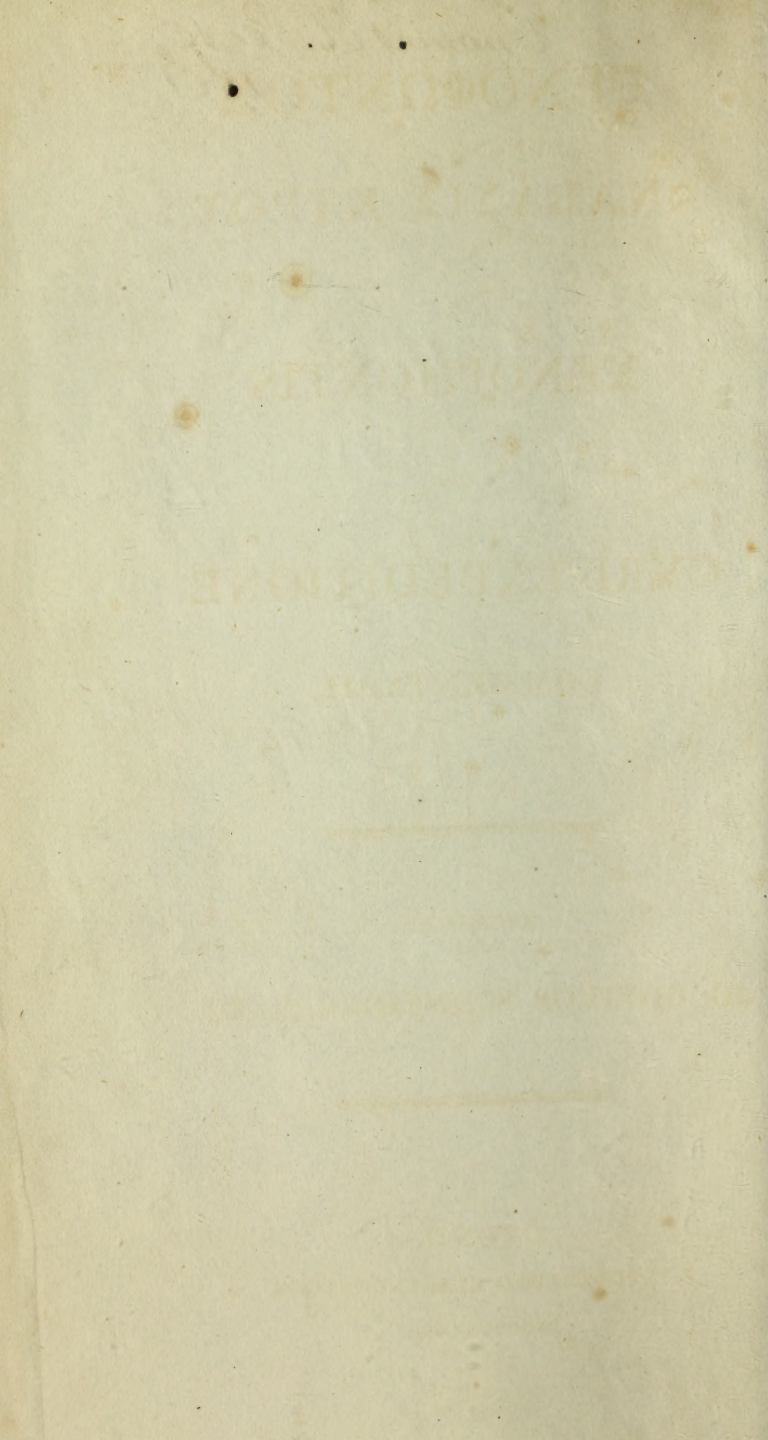

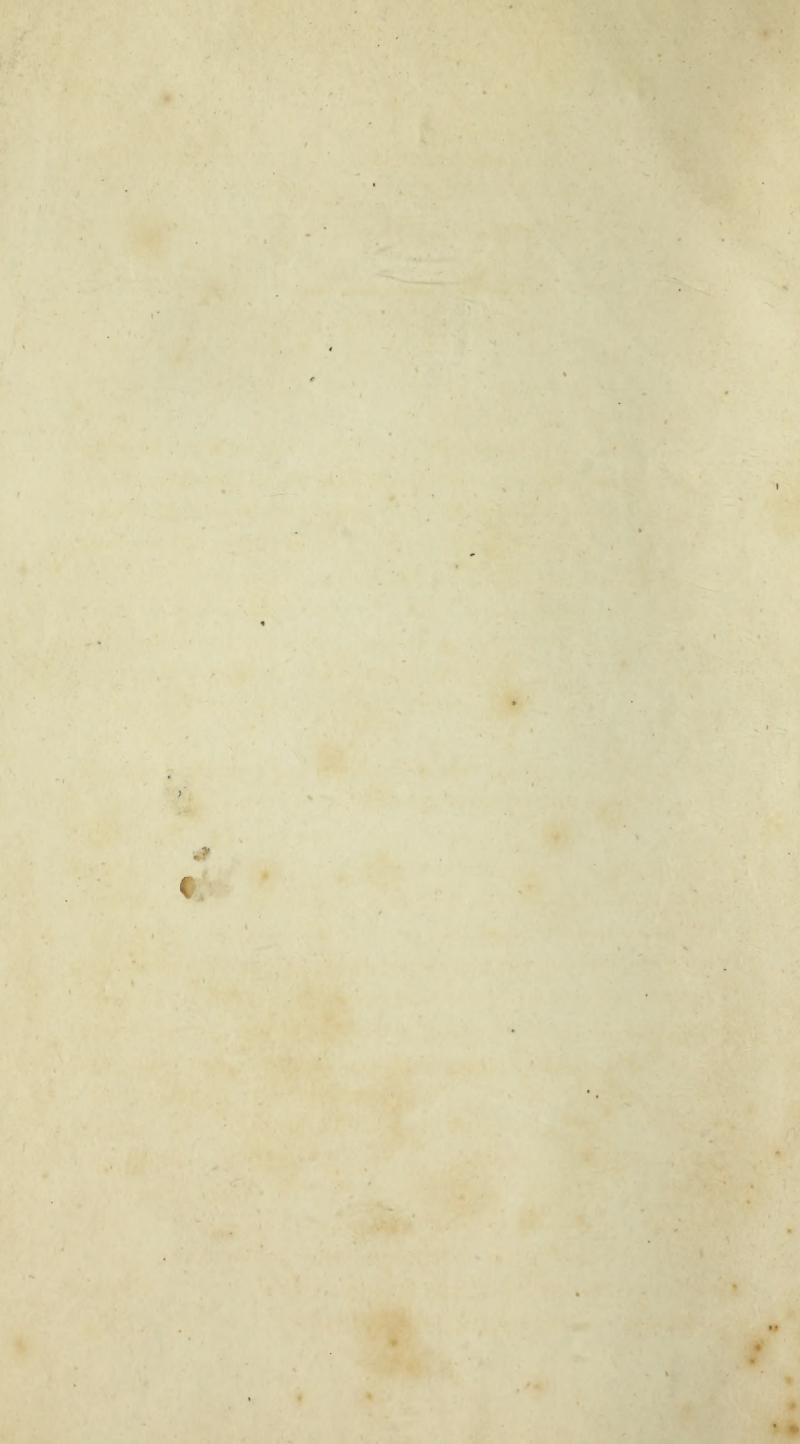
THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY
881
X2a.5
1818

Crossed by Johnson
1859

Thomas H. Pease,
1861

LIBRARY
UNIVERSITY OF ILLINOIS
URBANA

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΚΥΡΟΥ.

XENOPHONTIS

DE

CYRI EXPEDITIONE

COMMENTARII.

RECENSUIT

JO. GOTTLLOB SCHNEIDER, SAXO.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXVIII.

Digitized by the Internet Archive
in 2016

EPISTOLA EDITORIS

AD

PHILIPPUM BUTTMANNUM,

GYMNASII REGII JOACHIMICI PROFESSOREM, ET BIBLIOTHECÆ REGIÆ BEROLINENSI PRÆFECTUM.

21 July 39 Newman

QUEM Tu communi cura, Vir amicissime, non solum emendatiorem sed politio-rem etiam reddere mecum conatus es, re-
dit is nunc ad Te liber Xenophontis egregius; in quo perlegendo si passim τὰ κάτω ἄνω facta animadver-
teris, utinam simul orationem Xenophonti suam redditam ingeniumque scriptoris facetum et elegans a librari-
orum erroribus vindicatum et purgatum agnoscere possis. Sunt tamen loca adhuc bene multa, in quibus facile quidem fuit vitia latentia odorari, sed consilium emendandi et conatum omnem destituit scriptura Codicum optimorum Parisiensium, quæ etiamsi fuerit a Larchero aliisque cum omni orationis texto olim comparata, tamen nisi in locis singulis excerpta nondum fuit ad communem Editorum usum prodita. Merito igitur a Tua ceterorumque lectorum æquitate petere mihi posse videor, ut iudicium omne de hac nova recensione libri dirigatur ad ea loca, in quibus tractandis Editori materia et copia eligendi fuit parata.

Copiis alienis, id est priorum Editorum, ea cum fide usus sum, ut suum cuique redderetur, et rata meritorum laus et gratia apud lectores Xenophontis constare posset. Editiones quidem antiquas, Aldinam, Juntinam et Basileenses ipse hoc quidem in libro non comparavi, non magis quam Brodæi annotationes. Larcheri et antiquiorem Galli, Equitis de la Luzerne, interpretationem ipse olim inspexeram et excerpteram, antequam editionem Anabæos aggressus eram. Utriusque magna sed diversa est ad

interpretandum et intelligendum Xenophontem utilitas; hic enim dictionem græcam historiamque omnem complexus est annotatione, ille vero præcipue disciplinam et nomenclaturam militarem persecutus est. Larcherus consuluit tres libros scriptos Bibliothecæ olim Regiæ nunc Imperatoriæ Parisiensis, quorum primus anno 1447 scriptus, in Catalogo numero 1635 a Larchero litera A designatus, præter Herodotum Cyri disciplinam et Anabasin sed lacunis hinc inde interruptam continet. Altera litera B. in Catalogo numero 1641. designatus, et ab Apostolio in insula Creta nitide et diligenter scriptus integram Cyri disciplinam et Anabasin continet. Tertius litera C. in Catalogo numero 1540 designatus, seculo quarto et decimo minus eleganter scriptus, perbonus habetur. Sed optandum est, ut integra horum librorum varietas diligenter excerpta cum lectoribus Xenophontis communicetur. Jam antea Hutchinsonus, Britannus, præter Codicis Etonensis lectionem a viro quodam docto excerptam, adhibuerat varietatem Codicis tum Regii Parisiensis, numero 2535 in Catalogo designati, excerptam et communicatam a Fr. Bern. Montfaucon. Sed quid dico Hutchinsonum adhibuisse lectiones libri Parisiensis? retulit potius eas sero allatas in Editionem suam, nec iis uti potuit ad verba scriptoris vitiosa emendanda. Cum eæ magnopere et sæpissime convenient cum varietate in margine Editionis Stephanianæ annotata, suspicatus est Zeune Stephanum Codicem illum in Bibliotheca Parisiensi olim usurpasse; eundemque esse conjicit, quem Larcherus litera B. designavit. Hunc quidem Larcherianum librum B. plane eundem esse cum eo, quem in usum Hutchinsoni comparaverat Gallus Montfaucon, affirmat doctissimus Porson in Præfatione p. xlii. ad Editionem Cantabrigiensem anni 1785, quæ repetiit Hutchinsonianam minorem, auctam tamen varietate lectionis ex libro Etonensi excerpta et annotationibus brevibus quidem et paucis sed egregiis Porsoni^a. Hic idem vir doctus queritur Hutchinsonum tam raro copiis paratis ad emendandum librum Xenophontis

^a Porsoni Annotationes integræ ad calcem adjectæ sunt.

usum esse; quod fecit etiam Zeune, dum eodem tempore Editionem Lipsiensem publicabat; hic quidem minore cum jure. Nam et ipse non solum optimas Codicis Etonensis et Parisiensium scripturas sæpenumero contempsit, sed multas etiam plane omisit. Quam hominis negligentiam in Codice Guelferbyitano etiam denuo comparando convincere potuissem, nisi tempus animusque defuisset.

Præter Mureti et Hutchinsoni annotationes consului etiam utramque nuperam versionem vernaculam a Beckero, alteram ab Halbkarto, proditam; et si quid ibi, quod ad Xenophontis narrationem illustrandam vel ad verba emendanda facere videretur, repereram, fideliter apposui. Doleo in manus meas tum, cum commentarios meos conscriberem, nondum pervenisse librum bonæ frugis plenum, uti affirmant Ephemeridum litterariorum scriptores, quem sub initium anni 1805. ex bibliopolio Megapolitano prodidit *I. C. L. Haken* hoc titulo: *Xenophon und die 10,000 Griechen. Ein historischer Versuch.*

Suidæ loca e Xenophontis Anabasi excerpta, cum insigni interdum scripturæ varietate, plurima investigaverat Hutchinsoni diligentia; alia Zeunii, Toupii et Porsoni sagacitas indagavit; itaque pauca mihi exquirenda relicta fuerunt, quæ deinceps apponam, ubi singula Anabaseos loca curis secundis repetam. Ad illustrandam vero Xenophontis narrationem et rationem dicendi inprimis utilis fuit lectio et comparatio Anabaseos Arrianeæ, Polyæni Strategematum et historiæ Diodori Siculi. Arrianum, sedulum Xenophontæ dictionis imitatore, jam olim multis in locis Hutchinson comparaverat, rebus tamen ipsis quam verbis intentior. Polyænum in Zeunii annotatione raro nominatum reperi; quanquam ille loca plurima ex hoc libro non satis ubique fideliter excerpta posuit; quædam etiam aliunde duxisse videtur. Diodorus autem Siculus præter Xenophontem habuit et nominavit etiam alios auctores, quos in narranda Cyri et Græcorum expeditione sequeretur. Ephorum quidem semel antestatus est. Sophænetum Stymphalium sequi, ubi diversus a Xenophonte abit, suspicatus est Wesseling in annotatione ad

librum xiv. p. 664. Sophæneti Ἀνάβασιν Κύρου nominavit Stephanus Byzantinus sub v. Καρδοῦχοι et Τάοχοι. Suspiciantur viri docti eundem esse Sophænetum, quem expeditionis participem Xenophontea Anabasis Arcadem, sæpius Stymphalium, semel etiam sine nota patriæ nominat. Ctesię auctoritatem plerumque sequitur Plutarchus in Artaxerxe; aliquot etiam loca Ctesię ad expeditionem hanc pertinentia excerpserit Photius.

Themistogenem Syracusium, Anabaseos Cyri auctorem nominavit ipse Xenophon Hellenicorum iii. 1, 2. ubi lectorem ad eum librum ablegat, si de rebus Cyri et Græcorum reditu cognoscere velit. Unde colligitur post historiam græcam demum, certe post istam ejus partem, Anabasin fuisse scriptam. Sed ex eodem illo Xenophontis testimonio orta est virorum doctorum dubitatio de auctore operis, quod nunc Xenophontis nomen præscriptum habet; nec defuerunt, qui alienum a Xenophonte ingenio scriptorem in eo agnoscere sibi viderentur; quorum argumenta subtiliter collecta examinavit doctissimus historię græcæ interpres Morus; quædam ipse monui de ea re in annotatione ad iii. 1, 2. Disputationem eandem repetiit nuper Weiske, et addidit quædam a p. xvi. inde, quibus Xenophonti Anabasin hanc asserere conatur; ubi miror omissam a viro docto dubitationem illam, quam ex ejus annotatione repetitam posui ad ii. 1, 12. Sed eadem vana et nulla plane est, si mecum in eo Anabaseos loco nomen Theopompi pro Xenophonte auctoribus Codicibus optimis reposueris. Themistogenem Syracusium scriptorem Anabaseos a nullo veterum scriptorum vel Grammaticorum commemoratum ita reperimus, ut certa inde rerum ab eo traditarum notitia duci possit: a Xenophonte vero ipso in Anabasi ne nominatum quidem legimus. Equidem fidem judicio peritorum lectorum et ingenium notandis variorum scriptorum dicendi et narrandi generibus moribusque tritum habentium, quam veterum scriptorum auctoritati majorem habendam censeo, nec vereor, ut quisquam in tam multis Anabaseos locis, imprimis in illo longe pulcherrimo de Scilluntio agro, Xenophonti a

Lacedæmoniis condonato, alium auctorem quam ipsum Xenophontem, ibi tum commoratum, agnoscere possit.

De Weiskio hoc addo, eum hoc etiam in libro scriptorum Codicum auxilia nimis vel neglexisse vel contempsisse; multa tamen orationis vel narrationis vitia felici ingenii sagacitate indagavit. Profuit illi interdum varietas librorum scriptorum, quam ex margine Editionis vetustæ excerptam submiserat Villoisonus, addito subinde Codicum numero, unde vir doctus nescio quis eam duxerat. Argumenta capitum a Weiskio elaborata pleraque omnia servata exemplo editionis Weiskianæ operis traditæ repetiti; quod moneo, ne, si quid forte vitii inde in nostram immigraverit me nolente, lectores fontem erroris ignorent. Descriptionem postremorum librorum aliter institui, quam vulgo fit. Sexti enim capita duo priora, admonente ipso auctoris præmio libri sexti, libro quinto attribui; quod fieri voluit jam olim Muretus. Indices Zeuianos addidi; sed emendatiores et auctiores: nolim tamen omnia vitia ex iis sublata præstare, nec dubito fore, qui novos errores a me invecos querantur, quibus ut, quantum in me est, satisfaceret, omnem operam dedi, nec omisi quædam antea in annotationibus male tradita, in Indice Græcitatibus corrigere. Supersunt tamen loca bene multa, in quorum tractatione sero errorem agnovi. Omnia hæc ad incudem aut tornum revocare nec vacat nec lubet; longiore enim opus esset disputatione. Sed humanitatem tuam et amicitiam obtestor, Buttmanne, ut de quibusdam saltem locis *δευτέρας φροντίδας* meas, etiamsi non *σοφωτέρας*, certe *ἀκριβεστέρας* accipere et ratiunculas meas explicantem audire digneris. Alia desiderabunt et in mea non minus quam ceterorum Philologorum opera Xenophontis Anabasi impensa culpabunt peritiores rei et disciplinæ militaris. Multa enim Xenophon artificia ordinum militarium disponendorum et explicandorum verbis propriis artis usus narravit, quæ lectoribus ab usu disciplinæ militaris alienis negotiis multum facere possunt et jam olim fecisse videntur. Quare fuerunt, qui vocabula artis interpretari conarentur. Unum nunc Ælium Har-

poerationem recordor, quem *περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων* scripsisse Suidas annotavit ^b.

Hucusque de Anabasi. Sed nondum te, Buttmanne, dimitto, sed patientiæ Tuæ usuram peto adhuc ad recognoscenda loca aliquot in Opusculis Xenophonteis, quæ superiore anno cum annotatione mea prodierunt. In his non pauca desideravit, pluraque conjectura tentavit nescio quis, qui censuram Editionis suscepit in Ephemeridibus literariis Lipsiensibus anni 1805. mensis Novembris p. 2381. seqq. Unde repetam Tibique et lectoribus Xenophontis apponam, quæ neglecta aut ommissa quis forte conqueri possit, qui pretium isti censuræ auctorisque ingenio aliud statuerit, quam equidem possum.

In *CEconomico* iii. 4. legitur scriptum: *Τί οὖν, ἦν σοι καὶ οἰκέτας αὐτῷ ἐπιδεικνύω ἔνθα μὲν πάντας, ὡς εἰπεῖν, δεδεμένους καὶ τούτους θαμινὰ ἀποδιδράσκοντας, ἔνθα δὲ λελυμένους καὶ ἐδέλοντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ παραμένειν.* Sed censor Lipsiensis scribendum censuit *πάντα—δεδεμένους*. Scilicet compedibus tantum vinctos, neque omnibus membris constrictos atque impeditos servos ad opus rusticum minus idoneos esse homo facetus putavit.

Ibidem cap. iv. sect. 8. est de rege Persarum provinciarum præfectos inspiciente: *καὶ οὓς μὲν ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συνοικουμένην γε τὴν χώραν παρεχομένους, καὶ ἐνεργὸν οὖσαν τὴν γῆν καὶ πλήρη δένδρων τε ὧν ἐκάστη φέρει καὶ καρπῶν, τούτοις μὲν χώραν τὴν ἄλλην προστίθησι καὶ δάροις κοσμεῖ καὶ—γεραίρει· οἷς δ' ἂν ὄρᾳ ἀργὸν τε τὴν χώραν οὖσαν καὶ ὀλιγάνθρωπον,—τούτους δὲ κολάζων καὶ παύων τῆς ἀρχῆς ἀρχοντας ἄλλους καθίστησι.* Hic idem Censor omisso articulo *χώραν ἄλλην* scribendum censuit. Equidem τὴν ἄλλην intelligebam terram vel agrum negligentibus præfectis ademptum, quem statim commemoraturus erat Xenophon.

Cap. iv. 24. verba *ἀεὶ οὖν γέ τι φιλοτιμούμενος*, quæ in Codicibus varie scripta extant, Censor omnino delenda censuit, tanquam addita ab aliquo in margine, qui Cyri ingenium declarare vellet, his verbis *ἀεὶ γέ τι φιλοτιμούμενος*.

^b N. B. Animadversiones, quæ ad Cyri Expeditionem pertinent, nunc commodius priore annotationum serie intextæ leguntur.

Cap. v. 4. in laudibus curæ rerum rusticarum ponit Ischomachus hæc: τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ γεωργοῦντας (i. e. qui rem rusticam per villicum administrant et inspiciunt ipsi) ἀνδρίζει πρῶτ' τε ἐγείρουσα καὶ πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα. Καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πρᾶξεις εἰσὶν. Hic equidem verba καὶ ἐν τῷ ἄστει aut abundare aut in ὄσπερ καὶ ἐν τῷ ἄστει mutanda censueram. Verum Censor Lips. monet accuratius locum inspicienti conjecturam hanc vanam et inutilem esse apparere. Sententiam enim istam καὶ γὰρ—εἰσὶν continere causam, cur mature surgendum et properandum sit; negotia enim tam rustica quam urbana justo suoque omnia tempore esse curanda. Ischomachum etiam cap. xi. 14. commemorare negotia urbana, quæ curare soleat, antequam rus abeat.

Cap. ix. sect. 2. ὥστε αὐτὰ ἐκάλει τὰ πρέποντα εἶναι ἐκάστῳ. Ne conjecturæ vel emendationis necessitatem admittat, Censor verbum εἶναι cum altero ἐκάλει copulat, et locum ita interpretatur: *ipsa cellarum ratio postulabat, ut quæ cuique apta essent, ei assignarentur vel in ea reponerentur.* Equidem nunc comparare malim locum cap. viii. 10. χώραν τε δοκιμασώμεθα τὴν προσήκουσαν ἐκάστοις ἔχειν· ut enim hic verbum ἔχειν abundare videtur, ita εἶναι altero loco. Loca vero congesta a Vigero et ejus Commentatoribus p. 238. et 737. similia huic non sunt. Formulæ collectis addo κατὰ δύναμιν εἶναι ex Isæo de Meneclis hereditate sect. 10.

Cap. x. 8. de conjugibus fuco formæ remedium quærentibus est: ἢ γὰρ ἐξ εὐνῆς ἀλίσκονται ἐξανιστάμενοι πρὶν παρασκευάσασθαι, ἢ ὑπὸ ἰδρωτός ἐλέγχονται ἢ ὑπὸ δακρύων βασανίζονται, ἢ ὑπὸ λουτροῦ ἀληθινῶς κατωπτεύθησαν. Ut defendat vocabulum ἀληθινῶς, totum locum ita interpretandum censeat cum Sturzio, auctore Lexici Xenophontei: *adspectu cognosci solent, ut sunt natura.*

In capituli xi. sect. 1. subito adhæsit Censor ad verba illa: τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς ἔργων ἰκανῶς μοι δοκῶ ἀκηκοέναι τὴν πρῶτην καὶ ἄξιόν γε πάνυ ἐπαίνου ἀμφοτέρων ὑμῶν. Narraverat Ischomachus Socrati, quomodo uxorem a falsa faciei cura et nimio corporis ornatu revocaverit; huic

Socrates his verbis respondet ita, ut utrique, marito et uxori, mariti monitis parenti, meritam laudem tribuat. Verum facetus Censor ὑμῶν in ἡμῶν mutandum, et præpositionem *παρὰ* vel *πρὸς* subaudiendam censet. Quæ quidem emendandi ratio orationem Socratis non solum du-riorem facit, sed plane etiam absurdam.

Cap. xii. 17. καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τῶν παιδευομένων εἰς τὴν ἐπιμέλειαν δήλωσον [περὶ τοῦ παιδεύεσθαι] εἰ οἶόντε ἐστίν, ἀμελῆ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς. Hic Censor consurgit et omnibus ingenii viribus connititur, ut locum mutilatum, ut ait, sarciat. Scribendum igitur censet: καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τοῦ τὸν πεπαιδευμένον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἄλλους εἰς αὐτὴν παιδεῦσαι, δήλωσον, εἰ οἶόντε &c. Ita scilicet orationem putat non solum antithesi ἀμελῆ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς, sed etiam sectioni 4. εἴπερ γὰρ ἰκανὸς—ἐπίσταμαι responsuram esse. Video, quid sibi voluerit homo facetus; sed ita male respondebit ὁ πεπαιδευμένος illi, qui ipse ἀμελῆς alios reddere vult ἐπιμελεῖς. Neque enim cognitio rei rusticæ sufficit ad ἐπιμελῆ aliquem efficiendum. Deinde post πεπαιδευμένον inserendum fuisset pronomen αὐτόν. Sed facile Censori suæ Græcitatæ usuram sine omni invidiæ suspicionemecum relinques, si singula in ista oratione verba comparaveris.

Cap. xv. sect. 11. ὅτι δὲ ἔροιο τῶν καλῶς πεποιημένων, οὐδὲν ὅτι ἂν σε ἀποκρύψαιτο, ὅπως ἐποίησεν. Conjecturam proposuit Censor hanc: οὐδὲν οἶδ' ὅτι ἂν σε χρ. ὅπ. ἐπ. addit ad οὐδὲν intelligendum κατὰ esse. Credo eum repetito ὅτι offensum, causam offensionis inserto οἶδα tollere voluisse.

Cap. xix. sect. 16. in verbis καὶ περὶ αὐλητῶν μὴ δυναίμην ἀναπεῖσαι, ὡς ἐπίστασαι αὐλεῖν; vitium hæsisse recte admonuit, et laudo monentem. Scribendum erat δυναίμην ἂν πεῖσαι, quod voluisse videtur etiam Censor restitui.

Cap. xx. 16. Ῥαδίως γὰρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει τῷ ἐν ὥρᾳ ἐργάζεσθαι, καὶ ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρει τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Verba posteriora, καὶ ἄλλος γε—ἀπιέναι, nisi sint a glossatore addita, vitiosa esse etiam censet vir doctus. De vitio orationis nunc plane sentio cum Camerario, Leon-

clavio et Weiskio; minime vero totum membrum tanquam alienum resecandum censeo. Ita enim sententia mutilabitur, quæ segnium operarum inutilitatem definit tardo adventu ad opus rusticum et maturo abitu. Igitur cum de operarum earundem socordia sit sermo, censeo verba ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρειε orta esse ex varietate scripturæ apposita in margine ad verba ἀνὴρ εἷς—διαφέρειε, quæ deinde recepta fuit a posteriore scriba aliquo. His igitur omissis sententia recte ita procedit: Ῥαδίως γὰρ ἀνὴρ εἷς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρειε τῷ ἐν ὥρᾳ ἐργάζεσθαι καὶ τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Negligentiam in ipso opere rustico faciendo postea Ischo-machus tangit. ἐν ὥρᾳ δικάσοντα cum vocabulo πρῶ jungit Aristoph. Vesp. 689. solum posuit 242. ἐν ὥρᾳ ἤκειν Eccles. 395.

Cap. xx. sect. 29. ἐγὼ δέ γε σοὶ ἐπομόσας λέγω, ἢ μὴν πιστεύειν σοι, φύσει νομίζειν φιλεῖν ταῦτα πάντας, ἀφ' ὧν ἂν ὠφελῆσθαι νομίζωσιν. Difficultatem omnem tolli censeo, verba si ita struas cum eo: πάντας νομίζειν, φύσει φιλεῖν ταῦτα, ἀφ' ὧν &c. quasi in structura verborum, non in significatione verbi νομίζειν difficultas sit sita!

Cap. xxi. sect. 10. ὃν ἂν ἰδόντες κινήσωσι, καὶ μένος ἐκάστῳ ἐμπέσῃ τῶν ἐργατῶν καὶ φιλονεικία πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλοτιμία κρατίστη οὐσα ἐκάστῳ, τοῦτον ἐγὼ φαίην ἂν ἔχειν τι ἡθους βασιλικοῦ. Verborum inutilium κρατίστη οὐσα ἐκάστῳ tutelam suscepit Censor, quæ tamen ita corrigenda putat: κρατιστεύσαι παρ' αὐτῶ. Intelligit δεσπότη, et ita verba interpretatur: *primas apud eum tenendi*. Equidem puto ita debuisse esse φιλοτιμία τοῦ κρατιστεύσαι addito articulo; deinde aliena notio et structura assignatur verbo κρατιστεύειν.

Postremum acuminis specimen dedit Censor in cap. vii. sect. 6. verbis: οὐ γὰρ ἀγαπητόν σοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μόνον ἦλθεν ἐπισταμένη—καὶ ἐωρακυῖα, ὡς ἔργα ταλάσια θεραπεύουσιν ἀποδίδονται ubi signum interrogandi tollendum et cum puncto permutandum censuit.

Nisi te jam, quod admodum vereor, Buttmanne, satietas hujus novæ sapientiæ cepit, patere adhuc, ut quædam ipse addam a me sero animadversa in Xenophonteo Convivio. Primum igitur in Notitia personarum p. 143. ad-

ditum velim de Lycone Autolyçi patre, quod didici ex Scholiis ad Aristophanis Lysistratam versu 270, ubi nominatam cum impudicis aliis feminis *πρώτην τὴν Λύκωνος*, uxorem Lyconis, auctor scholii interpretatur *uxorem Lyconis, matrem Autolyçi, nomine Rhodiam, quam ob impudicitiam ab Eupolide etiam in fabula Πόλεις inscripta publice irrisam fuisse memorat hoc versu: ὡςπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος συνέρρει πᾶς ἀνήρ*. Biseti stuporem mecum ridebis, si annotationem ejus ad hunc locum inspicere velis.—Ceterum non solum Autolycum, sed ipsum etiam Calliam amantem publice irrisum fuisse ab Eupolide in fabula Autolyçi nomine inscripta, colligere licet ex annotatione Grammatici veteris ad Aristophanis Vespas vers. 1020.

Statim ab initio verba: Ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς παραττόμενα, ἀξιωμακτόνευτα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς. H. Stephanus jam olim viderat minime ita concinnata videri ab ipso Xenophonte, sed deesse in extremo membro λεγόμενα vel simile aliquod verbum. Suspicionem firmat locus Philostrati Vit. Sophist. i. p. 540. ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακτόνευτα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν παιδιαῖς. Hunc eundem locum respexit Eunapius p. 9. εἰ μὴ Ξενοφῶν καὶ τὰ πάρεργά φησι δεῖν τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν ἀναγράφειν. Utrumque locum annotaverat Wytttenbach Epist. Crit. p. 258. ed. Lips.

Cap. i. sect. 15. Πρόσθεν μὲν γὰρ τούτου ἔνεκα ἐκαλούμην ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἵνα εὐφραίνοντο οἱ συνόντες δι' ἐμὲ γελωῶντες· νῦν δὲ τίνος ἔνεκα καὶ καλεῖ μέ τις; In his nihil variant libri scripti. Sed ecce Fischer ad Platonis Apolog. sect. 28. p. 148. postrema verba ita scribenda et interpungenda censuit: νῦν δέ· τίνος ἔνεκα γὰρ καὶ καλεῖ μέ τις; comparavit etiam similia duo Platonis loca. Fateor equidem, si vel leve istius scripturæ vestigium in Codicibus adesset, me facile emendationem istam approbaturum fuisse, ita tamen, ut τίνος γὰρ ἔνεκα καὶ καλεῖ μέ τις; scriberem.

Cap. ii. sect. 8. Locum Artemidori i. cap. 68. adscripsi, quem huc referunt viri docti: τροχοπαικτεῖν ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν. Varie tentarunt hæc verba viri

docti, cum vitium eorum sit manifestum; sed nullus eorum bene conjiciendo invenit. Reiske *μαχαίραις* scribi voluit; nuperus Editor Lipsiensis *περιδινεῖσθαι* et *ἐκκυβιστῶν* simul ad *μαχαίρας* retulit, intellecto *κατά*; quod qui fieri possit, equidem perspicere non possum. Mihi grammaticus aliquis verbum *τροχοπαικτεῖν* videtur interpretari voluisse adscripto: *ὡς τροχὸν περιδινεῖσθαι*; igitur ejecto verbo *περιδινεῖσθαι* scribendum censeo *τροχοπαικτεῖν* ἢ εἰς *μαχαίρας ἐκκυβιστῶν*.

In ejusdem cap. ii. sect. 9. verbis de muliebri sexu: *ῥώμης δὲ καὶ ἰσχύος δεῖται*. facile nunc concedo in sententiam virorum doctorum, qui *ῥώμης* vulgato *γνώμης* præferunt. Præter Langium enim nuper etiam *Heusde* in Specim. Platonico p. 18. ita censuit et locum Platonis de Legibus ix. p. 863. C. apposuit, ubi similiter *ῥώμη καὶ ἰσχύς* junguntur. Idem exempla plura utriusque vocabuli a librariis temere permutati enumeravit.

Cap. ii. sect. 24. *ὡσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους*. In Artemidori loco a me apposito nuperus Editor *ἀνθρώπους* ex Xenophonte reposuit. *Heusde* in Specim. Platon. p. 90. memorat Wyttenbachii conjecturam *ἀνδρακας*, quam equidem non intelligo.

Cap. iii. sect. 2. *οὐκ αἰσχροὺν &c.* In loco Platonico gemino, quem apposui in annotatione, manifesta simultatis, quæ inter Platonem et Xenophontem intercesserit, vestigia reperisse sibi visus est *Heusde* in Specim. Platon. p. 73.

Cap. iv. sect. 7. *κρομύων ὄζων ἐπιδυμεῖ—φιλήσαι αὐτόν*. Huc pertinet locus Grammatici in Etymol. M. *τροπηλὶς ἢ τῶν σκορόδων δέσμη—ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἐορτῆς ἡσθιον σκορόδα, ἔνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέοιεν*. Sed magis etiam Aristophanis *Lysistr.* versus 798. ubi seni dicenti: *βούλομαι σε, γρᾶῦ, κύσαι*, vetula respondet: *κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει*;

Cap. iv. sect. 12. *ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ—ἀναφαίνουσιν*. Locum affectum amoris egregie pingentem imitatur Julianus Orat. viii. p. 246. *δι' ὃν ἠχθόμεν μὲν τῇ νυκτὶ, ὅτι μοι τὸν φίλον οὐκ ἐδείκνυε, ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ χάριν ἠπιστάμεν, ὅτι μοι παρεῖχεν ὄραν οὐ μάλιστα ἤρων*. Monuit de imitatione Wyttenbach in *Epist. Critica* p. 243. ed. Lips.

Idem Cap. iv. sect. 28. verba: πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομῆσης imitatus est in Misopog. p. 351. A. πρὶν μᾶλλον κομῆσαι τῆς κεφαλῆς τὸ γένειον, ut monuit idem Wyttenbach ibidem p. 252.

Cap. iv. sect. 62. τὸ μνημονικὸν de arte memoriæ posuit etiam Aristoteles in Topicorum libri viii. c. 12. καθάπερ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες εὐδὺς ποιοῦσιν αὐτὰ μνημονεύειν.

Cap. viii. sect. 1. ἐξελθὼν συνεκροτεῖτο. De apparatu salutationis mimicæ a Syracusio mox introducendæ interpretatus sum. Nunc addo locum Demosthenis in Midiana cap. 8. εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητῆς—συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν ᾗετο δεῖν χορόν. Est componere et instruere chorum. H. Stephanus ex Plutarcho posuit ὥσπερ χορὸς εἰς ἀμοιβαῖα συγκεκροτημένος.

Ad Præfationem de Simonide poeta p. 223. addo: Mortuum in Sicilia et sepulcrum ejus a Phœnice Agrigentorum duce effractum et destructum testatur Callimachus Æliani apud Suidam sub v. Σιμωνίδης.

In Agesilai encomio cap. ii. sect. 14. pugnae descriptio laudatur excerpta non solum ab Eustathio l. c. sed etiam in Scholiis Venetis et Victorianis, quorum posteriorum usuram nobis concessit egregius Heyne. Hæc igitur locum ita posuerunt: ἐπεὶ δ' ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν ἡδὺ δεάσασθαι—τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυραμένην—ἀσπίδας δὲ πεπρισμένας, δόρατα παρατεθραυσμένα, ἐγχειρίδια γυμνὰ κολεῶν, τὰ μὲν χαμαὶ, τὰ δὲ ἐν τοῖς σώμασιν ἐμπεπηγότα. In postremis ἐμπεπηγότα habet etiam Eustathius additum; quod verbum si recipias, tum vero ad verba τὰ μὲν χαμαὶ addendum erit κείμενα, deinde ad illa τὰ δ' ἔτι μετὰ χειρας, desideratur concinnitatis gratia simile participium verbi.

Tandem desino, Teque, Buttmanne, rogo obtestorque, ut munusculum cum sincera animi grati testatione missum æqui bonique consulas, meque amare pergas. Scribebam Francofurti ad Viadrum die xvii. Februarii 1806.

CAPITUM ARGUMENTA.

LIBER I.

CAPUT I.

CYRUS minor, ab Artaxerxe fratre per calumniam pæne supplicio affectus, in satrapiam redux bellum clam adversus eum parat, et per amicos multas, Græcorum maxime, copias, tanquam ad aliam expeditionem, cogit. P. 1—7.

CAPUT II.

Cyri profecti enarratur iter per varias regiones, per Lydiam, Phrygiam majorem &c. Tissaphernes interim ad regem contendit, ut eum de Cyri rebus certiolem faciat. Epyaxa, regis Cilicum uxor, ad Cyrum venit. Illius rogatu exercitus lustratur: in quo Græcorum ludicra incursione et regina et omnes barbari præsentés vehementer terrentur. Cyrus cum Tarsum venisset, ipsum regem Cilicum Syennesin ad se vocavit, qui Epyaxæ precibus tandem se Cyro committit, et eum pecunia juvat. P. 7—19.

CAPUT III.

Tarsi dies viginti morari Cyrum coëgit Græcorum seditio, qui, suspicati expeditionem esse adversus regem, Clearchum progredi cogentem lapidibus fere obruerunt. Sed hic maxima calliditate illos motus sedat. Mittunt igitur, qui de consilio hujus expeditionis interrogant Cyrum. Hic cum respondisset, se contra Abrocomam quendam ducere, et ampliora stipendia promisisset, ulterius cum eo progredi decreverunt.

P. 19—27.

CAPUT IV.

Ubi venerunt Issos, extremam Ciliciæ urbem, eodem classis Cyri appellit. Superatis inde portis, qua transitus e Cilicia in Sy-

riam datur, per Syriam procedit, ubi cum duo socii, Xenias et Pasio, clam ab eo discessissent, et ipse prorsus humaniter de illis loqueretur, reliqui Græci ejus æquitate commoti eo lubentius cum eo progrediuntur. Ubi ventum est Thapsacum ad Euphratem sitam, ibi Græcis tandem aperuit, iter susceptum esse adversus regem. Quod etsi indignabantur, tamen novis promissis excitati vado Euphratem transierunt; in quo Menonis callidum factum, qui exemplo præierat, notatur.

P. 27—34.

CAPUT V.

Tum juxta Euphratem Cyrus iter fecit, et passim quidem non sine magna viæ difficultate et jumentorum strage ob pabuli inopiam, donec venerunt in regionem exadversum Charmandam sitam, unde flumine utribus trajecto commeatus comportarunt. Periculosa seditio inter Græcos oritur, qui in eo sunt, ut se ipsos mutuis vulneribus conficiant: sed gravissima Cyri oratiō motus animorum sedat.

P. 34—42.

CAPUT VI.

Orontes, Persarum nobilissimus, qui jam bis cum Cyro in gratiam redierat, tertium deficere ad regem conatur: sed insidiis proditis comprehenditur, et sceleris convictus de sententia Clearchi et aliorum capitis damnatus e medio tollitur.

P. 42—46.

CAPUT VII.

Cyrus per Babyloniam aliquantum progressus cum regem postridie affore suspicaretur, media nocte copias lustrat et instruit, et Græcis præmia promittit magnifica. Inde acie instructa progressus superat fossam a rege ductam, et opinans, regem pugnandi consilium abjecisse, iter facit negligentius.

P. 46—53.

CAPUT VIII.

Tandem præter opinionem Artaxerxes cum exercitu egregie instructo appropinquat. Cyrus igitur et Græci trepidant, et, ne imparati opprimantur, celeriter arma expediunt aciemque instruunt. Græci, qui dexterum obtinent cornu juxta Euphratem, statim primo impetu facile barbaros sibi oppositos in fu-

gam compellunt. Cyrus paucis stipatus amicis præter ceteros fidelibus dum cupidius pugnat, regemque ipsum petit, interficitur. P. 53—61.

CAPUT IX.

Cyri laudes. P. 61—68.

CAPUT X.

Ariæum fugientem dum persequitur Artaxerxes, potitur Cyri castris et ea diripit: unde, collectis copiis dispersis, redit contra Græcos in suo cornu victores. Sed Græci eum rursus in fugam vertunt, ac deinde in castra sua, recuperatis rebus amissis, redeunt. P. 68—75.

LIBER II.

CAPUT I.

Græci certiores fiunt de morte Cyri et de Ariæi consilio revertendi in Ioniam. Eum Clearchus revocare studet, eique promittit imperium Persarum. Artaxerxes jubet Græcos primo arma tradere, deinde, si loco maneant, iis offert inducias; sin abierint, bellum minatur. Græci legatos cum responso forti dimittunt. P. 77—85.

CAPUT II.

Ad Ariæum arcessentem, qui oblatum Persarum imperium renue- rat, Græci abeunt, et fœdere rite inito consultant de reditu. Luce orta profecti sub vesperam vicis Babylonix appropinquant, et certis indiciis intelligunt, castra regia in propinquo esse. Clearchus prudenter ita ducit exercitum, ut certamen neque cupere videatur neque timere. Sole occidente in vicos a rege directos perveniunt: ubi cum pernoctarent non bene compositi, Panicus terror invasit milites, qui callido Clearchi consilio sedatur. P. 85—90.

CAPUT III.

Rex Græcorum inopino adventu perterritus mittit legatos de fœdere. Græci et ingenue et fortiter respondent, prælio potius

opus esse, quia non habeant, unde prandeant. Regis ergo jussu, dum fœdus faciant, ducuntur in vicos ad commeatum copiosos. Triduo post mittitur a rege Tissaphernes, qui ex illis quærat, cur arma tulerint adversus regem. Clearchus candide et ex vero respondet. Tissaphernes cum responsum ad regem detulisset, triduo post his conditionibus fœdus fecit, ut Persæ sine dolo malo Græcos in patriam deducant commeatumque suppeditent; Græci sine vi commeatum vel emant, vel sine agrorum vastatione ipsi sumant. P. 91—98.

CAPUT IV.

Dum Græci Tissaphernem, qui de rebus suis ad regem profectus erat, exspectant, Ariæus illis fit suspectus. Quamobrem cum ipse Tissaphernes, dux itineris, cum copiis suis venisset, quem non magis fidum esse suspicarentur, Græci seorsim et iter facere et castra metari cœperunt. Describitur iter inde a Mediæ muro non procul à Babylone: in quo Persarum ignavia et fictæ insidiæ notantur, et fratri regis ipsa specie multitudinis Græcorum injicitur terror. P. 98—106.

CAPUT V.

Cum exercitus triduum ad Zabatum amnem constitisset, atque etiamnum Persarum fides Græcis esset suspecta, Clearchus in colloquio cum Tissapherne egregia oratione operam dedit, ut eum rebus Græcorum conciliaret. Huic Tissaphernes humaniter respondit, ita ut Clearchus ejus oratione permotus cum quatuor aliis prætoribus et viginti lochagis ad eum se conferret eo consilio, ut in eos animadverterent, qui falsis criminibus inter eos odium excitare studerent. Græcorum prætoribus comprehensis et lochagis reliquisque, qui cum iis venerant trucidatis, Ariæus cum aliis ad castra Græcorum venit, et verbis regis poscit, ut arma tradant: cui Cleanor justa indignatione commotus ferociter respondet. P. 107—116.

CAPUT VI.

Prætorum quinque interemtorum describitur ingenium; et pluribus quidem Clearchus ut belli tam peritus quam studiosus; Proxenus, ut imperator nimis lenis et facilis; Meno autem, ut homo scelerate perfidus et pessimæ mentis, qui lucri cap-

tandi studio turpissima quæque et committeret et pateretur. Reliqui duo Agias et Socrates minus insignes.

P. 116—126.

LIBER III.

CAPUT I.

Cum Græci rebus suis diffidentes in summo mœrore torperent, Xenophon Proxeni lochagos ad virtutem excitare cœpit. Apollonides turpi stupore Xenophontis orationi repugnat, ob eamque rem loco motus abigitur. Ceteri duces superstites omnes conveniunt: quos Xenophon mascula oratione hortatur, ut ipsi sint bono animo, et militum animos confirment, atque novis ducibus constitutis nihil prætermittant, quod ad hostium vim et injuriam propulsandam pertineat. Ejus sententia ab omnibus probata novi statim duces creantur.

P. 127—139.

CAPUT II.

Concione militum advocata Chrisophus et Cleanor breviter, multis autem verbis Xenophon ad fortiter pugnandum eos hortatur, ostenditque primo, qua spe freti victoriam expectare possint: deinde refutat, quæ cujuspiam animum sollicitum habere possint: tum, quid primum faciendum sit, ostendit, maximeque duces ad diligentiam, milites ad modestiam excitat. Ejus oratione comprobata monstrat rationem agminis ducendi et duces singulis agminis partibus assignat.

P. 139—150.

CAPUT III.

Ad Græcos jam jam profecturos advenit Mithridates quasi amicus; qui tamen Græcis fit suspectus: ex quo cum sæpe essent decepti, decernunt, nunquam, quamdiu sint in hostico, pacem aut inducias cum rege inire. Cum Zabatum amnem trajecissent, idem Mithridates eos ita vexat, ut inde Xenophon intelligeret, funditoribus et equitibus opus esse: qui ejus consilio statim instituuntur.

P. 150—155.

CAPUT IV.

Postridie Mithridates Græcos rursus insecutus facile repellitur. Inde ad Tigrim amnem perveniunt. Tum a Larissa profecti Mespila tuto castra ponunt. Hinc Tissaphernes ipse cum ingentibus copiis eos adoritur, sed frustra. Græci quo tutius procederent, hostibus insequentibus rationem agminis mutant. Hac ratione per quatuor dies itinere facto, quinto, cum per colles via duceret, graviter urgentur ab hostibus, donec vicos quosdam occuparent. Inde quarto die profecti mox ob hostium impetum in alium se conjiciunt vicum: ex quo post hostium discessum sub vesperam profecti tantum itineris conficiunt, ut hostes quarto demum die ipsos assequantur: qui cum collem per angustias transeundum cepissent, a Xenophonte inde dejiciuntur. P. 155—168.

CAPUT V.

Græci ut in campum descenderunt, rursus apparent barbari, et quosdam Græcorum prædas agentes occidunt et vicos incipiunt incendere. Tigride et montibus Carduchorum clausi consultant de itinere. Consilio Rhodii cujusdam de ponte ex utribus faciendo repudiato, postridie itinere paullulum retro facto, et ex captivis diligenter regionum circumjectarum natura explorata, decernunt per Carduchorum montes facere iter. P. 168—173.

LIBER IV.

CAPUT I.

Paullo ante lucem fines Carduchorum ingressi Græci primo et altero die ab hostibus, tertio a tempestate simul gravi vexantur: quo die cum sub vesperam ad locum arduum venissent a barbaris penitus obsessum, e duobus captivis, qui regiones nosse deberent, quærent de alia via, eorumque unum inspectante altero trucidant, quo territus is, qui relictus erat, per anfractum eos commodo itinere se ducturum promittit.

P. 175—182.

CAPUT II.

Illo itineris duce sub noctem duo millia selectorum ad jugum oc-

cupandum mittuntur. Hi barbaros mane oppressos fugant et adscendendi copiam faciunt ceteris cum Chirisopho Græcis. Xenophon cum impedimentis per illum anfractum sequitur: non tamen sine clade se inde emergit. Postridie etiam cum iter per montes magno labore fecissent, hostibus graviter urgentibus tandem (capite iii. sect. 1, 2.) in vicos campestris ad Centritem amnem perveniunt, et post septem dierum molestias dulci fruuntur quiete. P. 182—191.

CAPUT III. SECT. 3. et seqq.

Novæ difficultates et sollicitudines. Nam transitum fluminis tria impedire videbantur; ipsa vis et altitudo alvei, barbarorum multitudo in ripa ulteriori, et tela Carduchorum a tergo. Sed e Xenophontis somnio quasi vinculis solutus exercitus vado transit: in quo callida Xenophontis ratio in primis valuit. P. 191—199.

CAPUT IV.

Inde Armeniam ingressi, superatis Tigris fontibus perveniunt ad Teleboam amnem, in Armeniam occidentalem. Ibi cum Teribazo regionis satrapa, uti petierat ipse, inducias faciunt. Sed nibilo minus homo statim sequitur cum multis copiis et insidias struit. P. 199—205.

CAPUT V.

Quare vicis relictis coguntur sub dio pernoctare et nivis ingentis incommoda tolerare. Tum per aliquot dies summum salutis discrimen adeunt ob vim frigoris, nivis altitudinem, ac necessitatem inediae, hostibus insequentibus. Tandem in vicos omnibus copiis refertos perveniunt, ubi per dies septem laute vivunt et corpora egregie curant. P. 205—215.

CAPUT VI.

Inde profectos dux viæ triduo post deserit, idque culpa Chirisophi. Ergo sine duce oberrantes septimo tandem die perveniunt ad Phasin amnem. Unde bidui itinere confecto appropinquant montibus, quos Chalybes, Taochi et Phasiani obsident. P. 215—221.

CAPUT VII.

Per Taochos profecti castellum expugnant et magna pecorum

multitudine potiuntur, quibus solis aluntur, dum per agrum Chalybum, populi fortissimi ac ferocissimi, procedunt. Harpaso amne superato per Scythinos iter faciunt, et inde a quinto die commeatum comportant. Lætior Græcis sors aridet. Nam cum e Scythinis profecti Gymniam, urbem magnam et copiosam, venissent, præfectus illius agri, hostis finitimi populi, per quem via ducebat, sponte illis ducem itineris mittit, qui, ut promiserat, quinto die illos in Techem montem perducit, e quo summa omnium lætitia et magnis clamoribus mare prospectant. Ibi magnum lapidum tumulum, quasi tropæum, congerunt et ducem luculentis muneribus ornatum remittunt. P. 222—229.

CAPUT VIII.

Agro Macronum, quibuscum fœdus faciunt, intra sex dies peragrato, ad Colchorum montes adveniunt, ubi barbaros instructos offendunt. His acie victis et fugatis in vicos copiosos descendunt. Inde biduo post tandem ad mare et Trapezuntem urbem Græcorum descendunt. Hic intra triginta dierum spatium ex Colchorum agro prædas agunt, sacris faciendis vota olim nuncupata diis solvunt, et ludos gymnicos celebrant. P. 229—238.

LIBER V.

CAPUT I.

Cum constituissent maritimo itinere uti, Chrisophus ad naves conquirendas mittitur. Reliquis rebus prudenter prospicit Xenophon, curatque, ut et sat navium habeant et vias munitas, si terrestre iter esset continuandum. Hinc ad navigia deducenda mittitur Dexippus Lacedæmonius, sed cum nave aufugit: contra Polycrates Atheniensis fidem præstat.

P. 239—244.

CAPUT II.

Interea ad commeatum comparandum Trapezuntiis ducentibus pars dimidia copiarum exit adversus Drilas, gentem bellicosissimam. Hi se receperant ad urbem valde munitam: ad quam

progressi Græci, etsi maximis cum difficultatibus, tamen rem feliciter gerunt, et postero die salvi in castra redeunt.

P. 244—251.

CAPUT III.

Cum autem Chirisophi reditum ob frumenti penuriam diutius exspectare non possent, imbellem turbam cursu maritimo devehunt, ipsi pedestri itinere perveniunt Cerasuntem. Ibi recensent exercitum. Græci pecuniam e captivis venditis redactam inter se partiuntur: decimam autem partem, quam Apollini et Dianæ voverant, inter se distribuunt prætores: quorum Xenophon postero tempore Dianam egregiis muneribus affecit, ut ipse pluribus ostendit.

P. 252—257.

CAPUT IV.

Cum ventum esset ad fines Mosynæcorum, qui locis munitis freti Græcos a transitu prohibere audent, cum alia Mosynæcorum gente adversus communes hostes initur societas. Hi socii, quibuscum Græci nonnulli imprudenter, prædandi causa, se conjunxerant, primum clade affecti repelluntur. Postridie autem Xenophon ipse, cum animos militum confirmasset, suos et barbaros scite instructos ducit contra hostes, eosque vincit et fugat. Quo facto castella duo una cum hominibus comburuntur, urbs, caput regni, diripitur, et alia nonnulla loca aut vi expugnantur, aut in fidem recipiuntur. Sub finem sectionis mores plane barbari Mosynæcorum describuntur. P. 257—266.

CAPUT V.

Hinc agrum Chalybum transgressi veniunt in fines Tibarenorum, quibuscum fœdus faciunt, et biduo post ad Cotyora urbem adveniunt: ubi per dies quinque et quadraginta commorati comitatum partim ex finitima Paphlagonia, partim ex ipsorum Cotyorensium agris prædando sibi acquirunt. Sinopensium legato de injuria Cotyorensibus illata temere querenti et Græcis stulte minitanti Xenophon graviter et audacter respondet, et adeo legatos ad meliorem mentem revocat. P. 266—271.

CAPUT VI.

De sententia Hecatonymi, Sinopensium legati, decernitur iter maritimum, sed hac conditione, ut Sinopenses sat navium mit-

tant, quibus universus Græcorum exercitus simul iter ingredi possit. Consilium Xenophontis de urbe in Ponto condenda impeditur Silani vatis calumnia. Iterum alii per centuriones exercitui persuadere volunt de sedibus in Ponto figendis.

P. 271—282.

CAPUT VII.

Cujus consilii auctor cum Xenophon diceretur, hic egregia oratione se defendit. In eadem concione de crudeli et nefario Græcorum quorundam facto luculenta narratione exponit: de quo quærendum et in auctores animadvertendum esse, de communi consilio statuunt.

P. 282—292.

CAPUT VIII.

Cum ex decreto etiam prætores imperii gesti rationem redderent, Xenophontem quoque accusarunt nonnulli de vi et injuria verberibus sibi illata. Concedit ille, se interdum verberibus usum, sed sine vi et injuria; cujus criminationis nomen egregie a se amolitur.

P. 292—299.

CAP. IX. (VULGO LIB. VI. CAP. I.)

Paphlagonum legatos de pace missos Græci convivio excipiunt, eosque saltationibus armatis in summam sui admirationem adducunt. Postero die pace cum iis facta Cotyoris tandem universi solvunt, et prospero vento usi ad Harmenem Sinopes portum appellant; ubi dies quinque morati in unum Xenophontem totius exercitus imperium deferunt: sed, illo prudenter recusante, summæ rerum præficitur Chirisophus modo redux.

P. 300—309.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

Universus exercitus Heracleam navigat. Ibi seditione orta exercitus trifariam dividitur. Pars una, eaque maxima fuit Arcadum et Achæorum, qui sibi decem prætores creant; altera Chirisophi; Xenophontis tertia.

P. 309—313.

LIBER VI.

CAPUT I. (VULGO III.)

Arcades prædæ cupiditate primi proficiscuntur, et in portum Calpes cum venissent, inde egressi Bithynos opprimunt et prædas agunt. Sed mox ab iisdem in colle quodam obsessi de salute periclitantur. Quod cum audisset Xenophon, callide barbaros terruit nocturnis ignibus ita, ut obsidione sublata discederent. Postridie salvus cum Arcadibus venit ad Calpes portum, quo jam Chrisophus cum suis salvus advenerat.

P. 315—321.

CAP. II. (VULGO IV.)

Descriptio portus Calpes. In hoc loco natura tam munito milites nolebant castra ponere, ne forte urbe condita ibi retinerentur, et ad littus transegerunt noctem. Post tertium diem decernunt, ut capitale foret, si quis posthac de copiis distrahendis referre auderet. Ad com meatum, quo jam laborabant, comparandum egredi cupientibus exta non addicunt. Veruntamen Neo duo millia hominum prædatum educit. Sed Pharnabazi equitatus quingentos cædit: ceteros, qui in montem confugerant, tandem in castra reducit Xenophon.

P. 321—330.

CAP. III. (VULGO V.)

Periculo moniti tandem milites castra in loco munito poni munirique patiuntur. Cum litasset Xenophon, præsidio castris relicto, copias instructas educit: quæ, mortuis in via sepultis et præda in vicis capta, barbaros instructos in colle quodam conspiciunt. Hinc acie instructa pergunt adversus hostes, et, cum vallis impeditior obstaret, Xenophontis eloquentia et fortitudo inprimis effecit, ut ea superata barbaros vincerent et in fugam verterent.

P. 330—337.

CAP. IV. (VULGO VI.)

Jam Græci undique ex Bithynorum agris prædas agunt. Interim advenit Cleander Spartanus harmosta, simulque apparet undecunque Dexippus, cujus improbitate Cleander a rebus Græcorum alienior factus Xenophontis maxime opera reconciliatur. Idem Cleander delatum ad se summum exercitus

imperium religione sacrorum impeditus non suscipit. Ergo exercitus sub prioribus ducibus, per Bithynos itinere facto, cum præda multa Chrysopolin Chalcedoniæ pervenit.

P. 337—346.

LIBER VII.

CAPUT I.

Anaxibius, classis Spartanæ præfectus, Pharnabazi promissis adductus Græcos falsa spe stipendiorum movet, ut Byzantium trajiciant. Mox eadem spe deceptos ex urbe elicit. Sed cum portis clausis nihil præstaret, milites vi irrumpunt: quos tamen placatos Xenophon movet, ut iterum Byzantio exeant. Cœradates quidam Græcis se ducem offert: sed paucis post diebus homo vanus se ipse imperio abdicat.

P. 347—357.

CAPUT II.

Inde cum duces de itinere dissident, multi de exercitu dilabuntur milites: ad trecentos eorum vendit Aristarchus, Byzantii harmosta. Qui cum Xenophonti quoque insidiaretur, hic cum selectis proficiscitur ad Seuthen, ut conditionem, qua is Græcos apud sese stipendia merere vellet, cognosceret.

P. 357—367.

CAPUT III.

Græci, præter Neonem Laconem cum suis, conditionibus Seuthæ comprobatis ad illum tendunt; atque fœdere contracto, duces convivio more Thracum excipiuntur. Seuthes cum Græcis de expeditione suscipienda consilia inquit: inde sub noctem mediam contra hostes proficiscuntur, quos postridie imparatos et imprudentes opprimunt, et magnam mancipiorum pecorumque prædam faciunt.

P. 367—382.

CAPUT IV.

Vicos hostium Seuthes comburit. Græci summo frigore in campo vexati in domos vicorum concedunt. Qui in montes confugerant barbari se fœdus inituros esse simulant: sed nocte ad domos notas descendunt, et repente invadunt Græcos, a quibus in fugam compulsi tandem fidei Seuthæ se suaque committunt.

P. 382—388.

CAPITA V. VI.

Græcis non plenum stipendium solvitur: sed tamen exorati a Seutha alios barbaros in ejus potestatem redigunt. Inde cum nihilo magis stipendium persolveretur, Xenophonti ea de re succensent milites. Cum interim Lacedæmonii Græcos ad bellum contra Tissaphernem gerendum invitassent, Arcas quidam Xenophontem de stipendio accusat, eumque supplicio afficiendum esse censet. Xenophon commoda et diserta oratione se defendit. Defenditur idem Xenophon a legatis Spartanorum, nec non a Polycrate Atheniensi. Mox rogatur a Seutha, ut cum mille militibus apud se remaneat. Xenophon vero sacris factis discedere cum exercitu statuit. P. 388—404.

CAPUT VII.

Hinc profecti cum e vicis copiosioribus res necessarias petere cœpissent, Medosades, cui attributa erant illa loca, omni modo egit, ut inde discederent, perfecitque, ut X. rursus de stipendio Seuthen adiret. Xenophon copiosa oratione Seuthen docet, et honestum et utile esse, ut Græcis, quod reliquum est stipendii, persolvat. Xenophon acceptum stipendium Spartanis tradit in milites distribuendum. P. 404—418.

CAPUT VIII.

Exercitu trajecto Lampsacum Xenophonti auctor est Euclides haruspex, ut Jovi Milichio sacra faciat. Facit hoc Xenophon insequenti die, a quo per varia loca tandem Pergamum veniunt. Hellas Gongyli et Gorgionis mater suadet Xenophonti, ut Asidatem opprimat. Obsequitur Xenophon, et primo quidem ab infelici oppugnatione cum magno incommodo se recipit, sed insequenti tamen die rem feliciter gerit. Inde Pergamum redux cum de præda volentibus omnibus bonam cepisset partem, exercitum tradit Thimbroni. P. 418—427.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α΄.

CAPUT I.

ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο·
πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. Ἐπεὶ
δὲ ἦσθ' ἐνεὶ Δαρείος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου,
ἐβούλετό οἱ τῶν παίδε ἀμφοτέρω παρεῖναι. Ὁ μὲν οὖν²
πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δὲ μεταπέμπεται
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατη-

Ξενοφώντος] De auctoritate libro-
rum separatim fuit disputatum a me.
βιβλίον πρῶτον] Codex Paris. Λόγος
πρῶτος habet.

Cap. I. Diogenes in Vita Xenophontis sect. 13. συνέγραψε—τὴν τε
ἀνάβασιν, ἧς κατὰ βιβλίον μὲν ἐποίησε
προοίμιον, ὅλης δὲ οὐ. Inepte is vocat
proœmia formulas, quibus Xenophon
superiorum librorum summas breviter
complectitur, quod recte monuit
Weiske. Idem e latinis scriptoribus
Columella multique alii fecerunt.
Ceterum exordium ipsum commen-
dant Lucianus de Conscribenda hi-
storia et Aristides tom. ii. p. 517. ed.
Jebbiana.

1. Ἀρταξέρξης] Stephanus in Codi-
cibus nonnullis Ἀρτοξέρξης scriptum
reperit nomen, uti editum legitur in
Ctesiaë fragmentis et Plutarcho.

Ἐπεὶ δὲ] Aristides ἰπειδὴ δὲ hinc
excerpsit. Ex eodem sequens pro-
nomen οἱ revocavit Zeune vulgo

omissum.

2. μεταπέμπεται] Hoc tempus ex
margine Steph. Villos. Paris. Eton.
et Aristide p. 529. vulgato μεταπέμ-
πειτο prætulit Zeune.

σατράπην] Plenius infra cap. 9.
sect. 7. ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ
πατρὸς σατράπης Λυδίας τε καὶ Φρυ-
γίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας,
στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη,
οἷς καθῆκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροί-
ζεσθαι. Historia græca i. 4, 1. habet
primum Cyrum ἀρχὸντα πάντων τῶν
ἐπὶ θαλάττῃ, et epistolam regis alla-
tam τοῖς κάτω πᾶσι (i. e. τοῖς ἐπὶ
θαλάττῃ πᾶσιν), in qua præter alia
inerant verba: Καταπέμπω Κύρον κά-
ρανον τῶν ἐς Καστωλὸν ἀθροιστέων.
Quod vocabulum κάρανον ipse in
Anabasi bis στρατηγὸν interpretatus
est. Plutarchus c. 2. Κῦρος δὲ Λυδίας
σατράπης καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττης στρα-
τηγός. Diodoro 14, 19. ὁ τῶν ἐπὶ
θαλάττης σατραπῶν ἡγούμενος dicitur

γὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδίον

Cyrus. Male! quod tamen ille dixisse videtur ex loco Hellenicorum, ubi Cyrus πάντων τῶν ἐπὶ Θαλάττῃ ἄρχων dicitur advenisse. Sed diversos esse τοὺς ἐπὶ Θαλάττῃ ab iis, qui Phrygiam et Cappadociam incolunt, statim apparet. Non omnes tamen eos, qui ἐπὶ Θαλάττῃ habitabant, imperio Cyri subjectos fuisse, patet ex eo, quod Anabasis i. 1, 6. monet: καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφίρηνους τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλείως δεδομένα. Harum demum imperium impetrat Cyrus a rege fratre sect. 8. Igitur accuratius definiri videntur οἱ ἐπὶ Θαλάττῃ verbis illis: οἷς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι. Accedit, quod Stephanus Byzantinus Dorienses a Lydis Castolos vocatos tradit, et Castolum Lydiæ urbem fuisse affirmat idem, auctore nescio quo. Itaque suspicari licet, Cyro imperium urbium Doricarum, et copiarum, quas illæ exercitui Persarum regis suppeditabant congregandas et recensendas in campo prope Castolum, Lydiæ urbem, datum fuisse a fratre tum, cum primum ei Lydiæ satrapia traderetur. Nam proprie pertinebat Ionia ad Lydiam satrapiam. Itaque in Cyropædia viii. 6, 7. Chrysantas satrapa mittitur εἰς Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν. Arriano i. 12. Spithridates dicitur ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατράπης. Atque ita statim apparet causa discordiæ inter Cyrum et Tissaphernem, cui Artaxerxes imperium Ionie tribuerat, quæ ad satrapiam Lydiæ pertinebat. Suspiciatus eram antea, τοὺς ἐπὶ Θαλάττῃ posse intelligi incolas maritimos Phrygiæ ad Hellespontum, Mysiæ deinde vocatæ; sed comparatis locis Hellenic. iii. 1, 3. ubi Tissaphernes dicitur accepisse Cyri satrapias, et iii. 1, 10. et iii. 2, 1. ubi Æolis cum Phrygia (minore ad Hellespontum sita) ad satrapiam Pharnabazum refertur, intellexi errorem meum. Superest, ut quæramus, cur satrapæ nomini alterum στρατηγῷ adjungatur, et quid satrapæ nomen significet Xenophonti. Locus est clarissimus in Œconomico iv. 9. ubi ἄρχοντες διατταγμένοι ἐφ' ἐκάτερον distinguuntur ita: οἱ μὲν ἄρχουσι τῶν κατοικούντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγου-

σι· οἱ δὲ ἄρχουσι τῶν ἀπλισμένων φρουρῶν. Accedit tertius archon σατράπης, de quo sequitur sect. 11. ὅπου δ' ἂν σατράπης καθίστηται, οὗτος ἀμφοτέρων τούτων ἐπιμελεῖται. De iisdem Cyrop. viii. 6, 3. οἷτινες ἄρχουσι τῶν ἐνοικούντων καὶ τὸν δασμὸν λαμβάνοντες τοῖς τε φρουροῖς δάσουσι μισθὸν καὶ ἄλλο τελέσουσιν ὃ, τι ἂν δέη. Antecedit ibidem sect. 1. τοὺς ἐν ταῖς ἄκραις φρουρῶν καὶ τοὺς χιλιάρχους τῶν κατὰ τὴν χώραν φυλάκων solius regis imperio fuisse subjectos, et cupiditati satraparum oppositos. Verba igitur in Œconomico iv. 11. ubi satrapa dicitur ἀμφοτέρων τούτων ἐπιμελεῖσθαι, ita sunt interpretanda, satrapæ curam fuisse eam demandatam, ut φρούραχοι et οἱ ἄρχοντες τῶν κατοικούντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν officiis suis recte fungerentur; quod nisi fecissent, satrapa negligentem apud regem accusabat. Sed interdum rex satrapæ simul imperium copiarum in provincia excubantium committebat; quod extra ordinem cum fiebat, addunt scriptores, ut facit Xenophon, satrapam simul imperatorem (στρατηγὸν) fuisse designatum. Cf. Heeren. Ideen tom. ii. p. 360. 382. 469. Exemplum regum Persarum Alexander imitatus esse videtur. Arriano enim Anab. iii. 16. narrat Babylonie satrapam Mazæum, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου ὑπολιτισμένων στρατιωτῶν Apollodorum factum, Asclepiodorum vero jussum τοὺς φόρους ἐκλέγειν; item Susianæ satrapam Abuliten, φρούραχον Mazaron, στρατηγὸν Archelaum narrat.

καὶ στρατηγὸν δὲ] Sæpissime hac formula utitur Xenophon continuandæ narrationis. Weiske h. l. intelligit, quasi dictum esset καὶ ἥς ἀρχῆς στρατηγὸν &c. Rectius monet Zeune, ἐποίησε—ἀπέδειξε vertenda esse fecerat—constituerat. Cf. infra cap. ix. 7. ubi est στρατηγὸς δι' ἑαί πάντων ἀπιδείχθη.

Καστωλοῦ] Margo Steph. Καστάλου, Villois. Κασταλοῦ. Stephanus Byz. Καστωλοῦ πεδίον Δωριέων, ὡς Ξενοφῶν ἐκλήθη δὲ, ὅτι Καστωλοῦς τοὺς Δωριεῖς οἱ Λυδοὶ φασιν ἦν δὲ πόλις ἐν Λυδίᾳ Καστωλός. Vide annotata ad Hellenica i. 4. p. 26. Quod posuit ad h. l. Weiske, collectum ex com-

ἀφροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κύρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὀπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν 3
Βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κύρον, ὡς ἀποκτενῶν· ἢ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Ὁ δὲ, ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμα- 4
σθεῖς, βουλευέται, ὅπως μήποτε ἐτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἢν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου. Παρούσατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, Φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην. Ὅστις δ' 5
ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείας πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεῖς ἀπεπέμπετο, ὥσθ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοικῶς

paratione locorum infra cap. ii. 11, ix. 7. Histor. Gr. i. 4, 3. Cyrop. ii. 1, 5. vi. 2, 11. constituta fuisse singulis Persarum provinciis certa loca campestria, ubi bello instante copiae militares convenirent, ut commodius explicata recenserentur, reperio jam antea positum a Celeb. Heeren, *Ideen* tom. ii. p. 486.

Τισσαφέρνην ὡς φίλον] Brevitatem in dictione, quæ falsitatem hominis arguit, miratur Aristides. Apud Plutarchum Τισσαφέρνης homo vocatur.

3. κατέστη] Reluctante tamen Darii uxore Parysatide, uti docet Plutarchus c. 2. et Anonymus Suidæ in verbo παραιτισθαι. Tissaphernis calumnias copiosius enarrat Plutarchus.

ἀποπέμπει] Anonymus Suidæ l. c. ὁ δὲ ἀναρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε Παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης.

4. ἐπὶ τῷ] Liber Eton. ὑπὸ τῷ habet. Deinceps δυνήσεται Edd. vett.

habent, δυνήσεται rectius Guelf. δύνηται cum Steph. margo Villois. habet. ἢ μήτηρ] Articulum ex Codd. Brodæi, Paris. Eton. Guelf. margine Villois. restituit Zeune.

ὑπῆρχε] Zeunianus Index interpretatur præsto esse, non deesse, fovere, h. l. et ii. 2, 11. v. 6, 23. vii. 1, 27. Sed hujus loci est plane diversa ratio à reliquis. Significat enim verbum h. l. partibus et consiliis ejus favebat. Cf. Wyttenb. ad Eclogas historicas p. 382.

5. τῶν παρὰ βασιλείας] Inprimis ἐφ' ὁδους intelligi qui dicuntur Cyrop. viii. 6, 16. comparato Econ. iv. 6. monet Zeune.

ἀπεπέμπετο] Ita margo Steph. et Villois. cum Codice Paris. Vulgo omnes ἀνεπέμπετο habent ineptum.

εἴησαν] Aristides tom. ii. p. 521. ex h. l. posuit εἶεν, quam formam, quamvis magis Atticam, tamen Xenophonteam non esse, cum Ruhnenio ad Memorab. i. 4, 19. monet

ἔχοιεν αὐτῶ. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν ἤθροίζεν, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρασκευαστότατον λάβοι βασιλέα. Ὡδὲ οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν ὅπως εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις, λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλέως δεδομέναι· τότε δ' ἀπέστησαν πρὸς Κύρον πᾶσαι, 7 πλὴν Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης, προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένου, [ἀποστῆναι πρὸς Κύρον,] τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κύρος, ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειράτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Αὕτη οὖν ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῶ τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα. Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων, ἡζίου, ἀδελφὸς ὦν

Porson. Scilicet Grammaticus Sangermannensis a Ruhnkenio inspectus habet εἶσαν ἀντὶ τοῦ εἶεν· Ξενοφῶν Ἀπομνημονευμάτων α'. Vulgaris forma est etiam in Symposio v. 5. et ἤμην pro Attico ἦν Cyrop. vi. p. 149. E. Hæc Ruhnkenius l. c. Attici εἶεν frequentant in transitione ad aliam orationis partem.

6. ἀπαρασκευαστότατον] Margo Steph. Villois. et liber Paris. ἀπαρασκευότατον dant, quæ forma est in Memorab. iii. 4, 17. Cyrop. vii. 5, 25. Tamen ἀπαρασκευαστότεροι est in Cyrop. ii. 4, 15. In loco Memorab. eandem formam dat Paris. 3.

Ἡδὲ οὖν] Cum Larchero ex libro Paris. vulgato ὅτι prætulit Zeune, ut sequens ὅπως φυλακὰς ex Eton. pro vulgato ὅπως—φύλακας dedit.

Πελοποννησίους] Lacedæmonii tum principatum Græciæ tenebant, iisque civitates Ionice plurimæ tum favebant.

ὡς ἐπιβουλεύοντος] Simulationem et

prætextum significat ὡς.

αἱ Ἰωνικαὶ] Articulus ex libro Paris. et Eton. restitutus a Zeunio est. Deinceps ἀφιστήκεσαν dat margo Steph. Villois. cum Paris.

7. [ἀποστῆναι πρὸς Κύρον] Apertam grammatici interpretationem seclusi monente Wolfio ad Leptineam p. 323. et Wytttenbachio ad Eclogas histor. Post τοὺς μὲν margo Villois. αὐτῶν inserit cum Paris. et Eton. libro.

[Verba quædam excersit Suidas in voc. ὑπολαβὼν, ubi verba Xenophonthis hæc refert ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον auctiora articulo τὴν, quem additum velim. Ex Epistola.]

κατάγειν] Suidas sub hoc verbo locum laudavit.

Αὕτη οὖν ἄλλη] Paris. Eton. αὕτη αὖ. Ita et margo Villois. sed ibidem ex alio libro annotatur καὶ αὕτη οὖν. Deinde συλλίγειν dat Eton. pro ἀθροίζειν.

αὐτοῦ, δοθῆναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῶ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς τῆς μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ἠσθάνετο, Τισσαφέρνει δὲ ἐνόμιζε πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμοῦντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὧν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στρατεύμα συνελέγετο αὐτῶ ἐν Χερρόνήσῳ τῇ 9 καταντιπέρας Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρόπον. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, Φυγάς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῶ μυρίους δαρεικοὺς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στρατεύμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνήσου ὀρμώμενος, τοῖς Θραξῶσι τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησποντον οἰκοῦσι, καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῶ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντικάι πόλεις ἐκοῦσαι. Τοῦτο δὲ αὐτῶ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῶ τὸ στρατεύμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς 10 ἐτύγχανε ξένος ὧν αὐτῶ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν

8. τῆς μὲν] Ex libro Paris. Eton. margine Villos. μὲν addidit Zeunc.

Τισσαφέρνει] Margo Villos. ex libro 2. Τισσαφέρνην annotavit. πολεμοῦντι deinceps Edd. vett. cum Guelf. excepta Castalionis.

ἐτύγχανεν] Zeune pro plusquamperfecto positum censebat, sed Xenophon significare voluit, Cyrum jam tum tributum ex civitatibus collectum misisse ad regem, quæ propriæ erant datæ Tissapherni.

9. τῇ καταντιπέρας] Ita vulgatum τῆς correxit Wyttenbach. τῆς ἀντιπέραν Ἠπείρου est in Hellenicis vi. 2, 9.

ἦν] Excidit verbum in Junt. et

Guelf. De causa exilii compara ii. 6, 4.

Ἑλλησποντικάι] Margo Villos. Ἑλλησποντικάι καὶ dat.

10. Ἀρίστιππος] Plato initio Menonis: νῦν δὲ οἱ Θετταλοὶ καὶ ἐπὶ σοφίᾳ θανυμάζονται, καὶ οὐχ ἠκίστα οἱ τοῦ σοῦ ἑταίρου Ἀριστίππου πολῖται τοῦ Λαρισσαίου· τούτου δὲ ἡμῖν αἰτίος ἐστὶ Γοργίας· ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἱραστὰς ἐπὶ σοφίᾳ ἔληφεν Ἀλευαδῶν τε τοὺς πρώτους, ὧν ὁ σὸς ἱραστής ἐστὶν Ἀρίστιππος, καὶ τῶν ἄλλων Θετταλῶν. Ceterum post Θετταλὸς vir doctus in Actis Erudit. Lipsiens. anni 1749. p. 416. inseci voluit ὅς. male!

αἰτίται] Margo Steph. Paris. Eton.

εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὡς οὕτω περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κύρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἕξ μηνῶν μισθόν· καὶ δεῖται αὐτοῦ, μὴ πρόσθεν καταλύσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῆται. Οὕτω δὲ αὐτὸ ἐν Θετταλία ἐλάμβανεν αὐτῷ τρεφόμενον στρατευ-
 11 μα. Πρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον, ξένον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὡς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὡς πράγματα παρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χάρα. Σοφαίνεται δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῖον, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλεί-

αἰτεῖ dant, quod improbens Zeune oblitus erat loci i. 3, 14. Κύρον αἰτεῖν πλοῖα. cf. ibid. sect. 16. ἐμὶ πολλοὶ σίτον αἰτοῦσι est in Cyrop. viii. 3, 41. αἰτεῖσθαι παρὰ τίνος est infra i. 3, 16. et ii. 3, 18. Cyrop. i. 6, 5. δεῖσθαι τινα sequente infinitivo infra vi. 6, 31. At in Cyrop. v. 2, 13. est ἵνα σε τούτων τινὰ αἰτήσωμαι παῖδά μοι γενέσθαι. ubi tamen durum et insolens mihi videtur pronomen σε additum, quod abesse malim. Etiam Thucydides αἰτεῖσθαι τινα sequente infinitivo frequentat. Tamen Aristophanes Pluti versu 240. αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον dixit. Equidem hic propter similitudinem locorum in hoc libro scripturam Codd. recepi.

περιγενόμενος ἂν] Leonclavii conjecturam περιγεννησόμενος ἂν sprexit etiam Hutchinson.

πρόσθεν] Edd. vett. cum Guelf. πρόσθαι; margo Villois. πρόσθεν et πρόσθεν annotavit.

καταλύσαι] Intellige τὸν πόλεμον. Idem cap. 2, 1. est συναλλάττεσθαι. In Hellenicis vi. 3, 15. est πόλεμοι καταλύονται, in Herodoto viii. 140. ἀλλὰ καταλύσασθε. Polybius iii. 8. καταλύεσθαι τὸν πόλεμον. Ceterum spectant hæc ad Thessalorum dissidia, quæ obiter tangit Noster in Hellenicis ii. 3, 36. ubi Thèramenem facit hæc ad Critiam loquentem:

ὅτι γὰρ ταῦτα ἦν (Olympiadis 93²/₃) οὐ παρὰν ἐτύχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλία μετὰ Προμηθεῖος δημοκρατίαν κατασκευασίαν, καὶ τοὺς πεινέστας ἀπλιζεν ἐπὶ τοὺς δισπότας. Jamdiu antea Atheniensis immiscuerant se his dissidiis Thessalorum, uti cognoscimus ex Aristophanis Vespis versu 1263. ad quem locum conferenda sunt scholia græca et ad Nubes versu 691.

11. φίλον ὄντα] Margo Steph. Villois. liber Brodæi, Paris. Eton. ξένον dederunt, quod glossema videbatur esse Zeunio; sed infra iii. 1, 4. est: ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο οἰκοθεῖν ξένος ἂν ἀρχαῖος. Iterum v. 3, 5. Ξενοφῶν donarium Apollinî dedit Delphis καὶ ἐπέγραψε τό, τε ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Πρόξενου, — ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Diodoro Πρόξενος Θεβαῖος dicitur.

ἐπὶ Πεισίδας] Is habet margo Villois. Πισίδας ubique scriptum habet Paris. cum Eton. βουλόμενον deinde Eton.

Σοφαίνεται] Is esse videtur, cujus Ἀνάβασιν Κύρου laudavit Stephanus Byzantinus sub vocabulis Καρθούχοι et Τάοχοι. Idem sentit Wesseling. ad Diodorum xiv. p. 664. Sophænetus si diversus in multis abiit a Xenophonte, causam forte reperies in iis, quæ de eo tradidit noster v. 8, 1.

στους, ὡς πολεμήσων Τισσαφέρνει σὺν τοῖς Φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐποίουν οὕτως οὗτοι.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἐδόκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πεισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τὸ τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ, λαβόντι ἡκεῖν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα· καὶ τῷ Ἀριστίπῳ, συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν, ὃ εἶχε στράτευμα· καὶ Ξενία τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἡκεῖν παρήγγειλε, λαβόντα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μί-²λητον πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς Φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράξειεν, ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἠδέως ἐπέειδοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα,

Τισσαφέρνει] Hanc formam pro Τισσαφέρνει ex Castal. editione et Guelf. libro revocavit Zeune.

1. ἤδη] De tempore susceptæ expeditionis vide annotata ad finem extremi libri septimi.

ἐνταῦθα] *Illic, in illum locum, ubi sunt Pisida*, interpretatur Zeune, quod erat ἐκεῖσε. *Illic, in sua ditione* Weiske, qui addi hoc ait subtilitatis causa: neque enim omnes omnino barbaros et Græcos, qui ubique sunt, Cyrum collegisse. Sed ita scriptum τὸ ἐνταῦθα oportebat. Nisi vocabulum est alienum, significare videtur tum.

παραγγέλλει] Ita liber Paris. et Eton. quod probavi cum Porsono propter bonitatem eorum librorum.

Difficile enim erat definire ex ipsa oratione, quousque Xenophonti placuerit tempus præsens, quod statim variatur.

ἀποπέμψαι] Aristippus ipse non venit, sed Menonem misit.

ἐν ταῖς πόλεσι] Redi ad cap. i. sect. 6.

ἦσαν] Ex iisdem libris vulgatum εἶησαν correxī.

2. ἐκέλευσε] Edd. vett. Guelf. ἐκέλευε.

ὑποσχόμενος] Cf. infra cap. 9, 7. seqq. Deinde πράξειεν dat Eton. postea παραλαβόντες τὰ ὅπλα margo Steph.

παύσασθαι] Ne παύσασθαι scribendum censeas, comparat Zeune locum simillimum ii. 3, 20.

3 παρήσαν εἰς Σάρδεις. Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πό-
 λεων λαβὼν παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὀπλίτας εἰς τετρα-
 κισχιλίους. Πρόξενος δὲ παρῆν, ἔχων ὀπλίτας μὲν εἰς
 πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους·
 Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος, ὀπλίτας ἔχων χιλίους.
 Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιὸς, ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους·
 Πατίων δὲ ὁ Μεγαρεὺς εἰς τριακοσίους μὲν ὀπλίτας, τρια-
 κοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο· ἦν δὲ καὶ οὗτος
 4 καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων. Οὗ-
 τοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ,
 κατανοήσας ταῦτα, καὶ μείζονα ἠγησάμενος εἶναι ἢ ὡς
 ἐπὶ Πεισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ὡς βασιλέα, ἢ
 5 ἐδύνατο τάχιστα, ἰππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους. Καὶ
 βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνου τὸν
 Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο.

Κῦρος δὲ, ἔχων, οὓς εἶπον, ὠρμάτο ἀπὸ Σάρδεων· καὶ
 ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας
 εἴκοσι καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Τούτου τὸ
 εὖρος δύο πλεθρα· γέφυρα δὲ ἐπὶν ἐξευγμένη πλοίοις
 6 ἑπτὰ. Τοῦτον διαβάς ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμόν
 ἓνα, παρασάγγας ὀκτῶ, εἰς Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην,

παρήσαν εἰς Σάρδεις] Ita Cod. Pa-
 ris. et Eton. Vulgatum προσήσαν hu-
 jus ex interpretatione ortum videtur
 etiam Valckenario ad Herodot. p.
 10.

3. εἰς τριακοσίους—πελταστὰς] Ita
 cum margine Steph. Villois. libro
 Paris. et Eton. scripsi, ubi vulgaba-
 tur εἰς πεντακοσίους ἔχων ἄνδρας. Sed
 Xenophon in reliquis ducibus genus
 et numerum militum distinguit.

4. εἰς Σάρδεις] Margo Villois. ἰς Σ.
 dat.

Τισσαφέρνης] Diodorus xiv. 11. ex
 Ephori libro xvii. narrat, Alcibiadem
 primum Cyri consilium intellectum
 prodidisse Pharnabazo, ideo ab hoc

interfectum. Quod ex fide Ephori
 repetierunt Plutarchus et Cornelius
 Nepos in Alcibiadis vita.

5. οὓς εἶπον] Ita cum margine
 Steph. et Amasæi versione Welsius
 Hutchinson et Zeune. Vulgo erat
 ὡς εἶπον. Margo Villois. cum libro
 Eton. οὓς εἶρηκα dat.

ἐξευγμένη—ἑπτὰ] Margo Villois.
 ἐπιζευγμένη ex libro 2, ἑπτα ex li-
 bro 1. et 3. annotavit.

6. Κολοσσάς] Vulgo erat ante Zeu-
 nium Κολοσσίας, Guelf. Κολάσας.
 Brodæus malebat Κολασσάς, quod ex
 libro 2. annotavit margo Villois.
 Veram scripturam habet liber Paris.
 et Eton. probatam jam olim a Wes-

εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ ἦκει Μένων ὁ Θετταλὸς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυμφίους. Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει σταθμούς 7 τρεῖς παρασάγγας εἴκοσιν εἰς Κελαινάς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα Κύρω βασιλεία ἦν καὶ παράδεισος μέγας, ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου, ὅποτε γυμνάσαι βούλοιτο ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς ἵππους. Διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου ρεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων· ρεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Κελαινῶν πόλεως. Ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως 8 βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνὰ, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσίου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον· τοῦ δὲ Μαρσίου τὸ εὖρος εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν. Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαὶ διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρ-

selingio et Valckenario ad Herodoti viii. 30. Ceterum Paris. καὶ εὐδαίμονα habet. Sic statim Guelf. sect.

7. habet εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. καὶ ἦκει] Eton. καὶ ἦκει dat. Diodoro Μένων ὁ Λαρισσαῖος est.

7. μεγάλην] Guelf. εὐδαίμονα καὶ μεγάλην dat, quem ordinem habes sect. 6.

ἐθήρευεν] Cf. Economici iv. 24.

πηγαί] Livius xxxviii. 13. *Mæander ex arce summa Celænarum ortus, media urbe decurrens.* Dio Orat. 35. p. 68. ed. Reisk. ὅτι Μαρσύας οὗτος διὰ μέσης τῆς πόλεως ὑμῶν ρεῖν, ὅτι Ὀργυας (Ὀρβας editur), ὅτι Μαίανδρος, &c.

8. ἐμβάλλει] Aristides ii. p. 526. ex h. l. εἰσβάλλει habet.

εὖρος] Stephanus addidit ἴσπιν, addito tamen asterisco. Idem verbum ex libro 2. annotavit margo Villois.

νικήσας ἐρίζοντα] Aristides ἐρίσαντα

habet: νικήσας omittit Anonymus Galei rhetor editus post Demetrium p. 196. edit. Fischerianæ.

σοφίας] De arte musica, περὶ τέχνης Diodorus iii. 59. περὶ μουσικῆς Apollodorus i. 4, 2. Σοφία Pindaro et antiquissimis poetis ars omnis dicitur, et σοφισταὶ artifices, poetæ, musici &c.

διὰ δὲ] Anonymus l. c. δὲ omisit. Nomen fluvii Herodotus vii. 26. Καταρρήκτης habet. De fontibus Marsyæ et Mæandri locum Maximi Tyrii Dissert. viii. addidit Weiske. Post Alexandri M. ætatem Celænarum celebritas et magnitudo imminuta est, incolis in novam urbem haud procul conditam tractuctis. Cf. Curtius iii. 1. Plinius v. 29. Arriani Anab. i. 29, 2.

καλεῖται] Liber Paris. Eton. cum margine Villois. λέγεται habet.

9 σύας. Ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦτηθεῖς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταῦτά τε τὰ βασίλεια, καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κῦρος ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἦκε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος, Φυγὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς Θραῖκας ὀκτακοσίους, καὶ τοξότας Κρήτας διακοσίους. Ἄμα δὲ καὶ Σωσίας παρῆν ὁ Συρακούσιος, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ Σοφαίνετος ὁ Ἀρκὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους. Ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὀπλίται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

9. ἔμεινε Κῦρος] Guelf. ἔμεινεν ὁ Κῦρος dat.

Σωσίας—χιλίους] Margo Steph. et Villois. Σωκράτης habent. Sed rectius P. Burmann ad Syllogem Inscript. post Dorvillii Sicula p. 504. et 553. nomen Siculis frequentatum, ut apparet ex numis, inscriptionibus, et Livio xxiv. 21. 25. xxv. 25. xxvi. 21. Σώσις Xenophonti restitutum voluit. Ceterum numerum τριακοσίους ex margine Steph. et Villois. recepit Zeune in locum vulgati χιλίους, quem ipsa Xenophontis supputatio damnat, ut ait Zeune. In quo tamen eum falli, postea docebo. In libro Eton. verba hæc καὶ τοξότας K. δ. &c. usque ad locum καὶ Σοφαίνετος desunt.

Ἐνταῦθα Κῦρος] Margo Villois. καὶ ἐνταῦθα et ex libro 2. ἐντεῦθεν annotavit. Etiam Eton. καὶ ἐνταῦθα habet.

οἱ σύμπαντες] Margo Villois. pro his Ἕλληνες annotavit, οἱ Ἕλληνες est in Eton. et potest referri ad ἀφέλειαν Xenophontis repetitum vocabulum.

μύριοι καὶ χίλιοι] Rationes sic supputo ex sect. 3. et h. l. Advenerunt cum Xenia ὀπλίται - 4000
Proxeno - 1500
Sophaneto Stymphalio 1000
Socrate - 500
Pasionē ἄνδρες (non ὀπλίται) 700
Clearcho 1000

Sosia - - - 300
Sophaneto Arcade - - 1000

Qui efficiunt summam 10,000
ὀπλιτῶν. Igitur desunt mille ὀπλίται summæ Xenophontææ.

Contra si rationem ineas πει-
ταστῶν Clearchi - 800

γυμ-
νήτων Proxeni - 500

τοξο-
τῶν Cretum - 200

Efficitur summa horum om-
nium - 1500

A qua summa abest quarta pars, quominus efficiatur summa duorum millium, quam posuit Xenophon πελταστῶν, nempe ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους, in qua viri docti putant peltastis annumerari sagittatores et γυμνήτας.

Contra si cum libris-optimis Pasionis copiis omnibus, quas ὀπλιτῶν in numero habuerunt viri docti, cum ἄνδρες insolito vocabulo in hac re dicantur vulgo, detraxeris quadringentos, et trecentos ὀπλίτας posueris, contra ex Sosia trecentis ὀπλίταις cum iisdem libris mille feceris, efficitur summa ὀπλιτῶν 10,300.

Similiter si summæ πελταστῶν cum optimis libris trecentos Pasionis peltastas addideris, efficitur summa πελταστῶν 1800. quæ multo propius abest a summa Xenophontea ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο, παρασάγγας 10
δέκα, εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν
ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἄρκας τὰ Λύκαια ἔδυσε,
καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυ-
σαῖ· ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κύρος. Ἐντεῦθεν ἐξε-
λαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δώδεκα εἰς Κεραμῶν

Libri scripti lique optimi in sequentibus mire variant scripturam et numeros. Stephanus post μύριοι καὶ χίλιοι in Codice vetere reperit scriptum, quod Larcherus in Regiis duobus, et est in Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. marginis Villos. πελτασταὶ δὲ πεντακόσιοι, γυμνήτες δὲ (Villos. margo δὲ omittit) πεντακόσιοι, Κρήτες δὲ διακόςιοι, Θραῖκες ὀκτακόςιοι, (Θραῖκες δὲ margo Villos.) σύμπαντες ἀριθμὸς (margo Villos. ἀριθμὸν) μύριοι τρισχίλιοι· οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν, μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοῦς δισχιλίους. In qua scriptura manifestum est postrema verba οἱ σύμπαντες—δισχιλίους a librario fuisse ex aliis libris in margine annotata, deinde vero ipsi orationis texto male fuisse illata. Deinde numerus Græcorum universus ponitur 13,000, qui in vulgari lectione est tantum 11,500, in nostra 12,100. Desunt igitur noningenti ad summam hujus lectionis 13,000. Sed animadvertet attentus lector in hac librorum optimorum scriptura primum πελταστὰς numerari πεντακόςιους, deinde Θραῖκας ὀκτακόςιους separatim, cum in vulgari scriptura Clearchus dicatur adduxisse καὶ πελταστὰς Θραῖκας ὀκτακόςιους. Nemo autem præter eum peltastas adduxisse dicitur, nisi quod optimi libri Pasionis milites 700. ita dividunt et minuunt, ut inde 300. ὀπλίτας, et totidem πελταστὰς efficiant. Itaque eo ducimur conjectura facile, ut putemus, librarium optimorum Codicum, aut ejus, unde ceteri sunt ducti, in loco de Clearchi copiis legisse scriptum καὶ πελταστὰς διακόςιους καὶ Θραῖκας ὀκτακόςιους. Ita efficiuntur peltastæ 500. et Thraces separatim 800. Ita summa omnium πελτα-

στῶν, si γυμνήτας et τόξοτας eodem vocabulo comprehenderit, efficitur omnis 2000; totius vero exercitus græci 12,300. Miror equidem Interpreteres, qui sedere ad rationes noluerint. Nam Zeune, ubi sect. 9. lectionem Codd. χιλίους pro τριακόςιους rejicit, causam hanc posuit, quod ea recepta numerus exercitus græci fuerit septingentis major eo, quem ipse Xenophon posuerit. Deinde ait, peltastas proprie sic dictos fuisse tantum mille et trecentos, cum Xenophon ipse sect. 9. octingentos tantum πελταστὰς Thraces nominet. Nam trecentos illos, quos Codices optimi Pasioni attribuunt, eos non numeravit nec agnovit omnino Zeune. Infra cap. vii. 10. ὀπλίτας Xenophon numerat 10,400, peltastas 2400. Plutarchus c. 6. μισθοφόρους Ἑλληνας ὀλίγην τρισχιλίων καὶ μυρίων ἀποδέοντας.

10. Πέλτας] Strabo libro xii. Plinius v. 27. Ptolemæus v. 2. et Stephanus Byz. Phrygiæ assignant. Cf. Mannert Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. iii. p. 103.

Λύκαια] Lycæi Jovis sacra memorat Pausanias viii. cap. 38. Certamina gymnica in iis habita memorat Pindarus Olymp. ix. 145. xiii. 153. Nem. x. 89. Quorum præmium χαλκὸν nominat Nem. x. 84. quem Scholia λέβητα et ἀσπίδα χαλκῆν interpretantur.

στλεγγίδες] Liber Paris. cum margine Villos. στλεγγίδες habet. Eandem scripturam in aliis scriptorum locis etiam licet reperire. Strigiles vulgo h. l. interpretantur. Minor sumtus fiet, si genus tæniæ intellexeris, quo inaurato mulieres et Θεωροὶ caput cingebant. Dixi de ea notione in Lexico Gr. sub v. στιλγίς.

ἀγορὰν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχάτην πρὸς τῇ Μυσίᾳ χώρα.

- 11 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρασάγγας τριάκοντα εἰς Καῦστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας πέντε· καὶ τοῖς στρατιώταις ᾠφείλετο μισθὸς πλεόν ἢ τριῶν μηνῶν· καὶ πολλάκις ἴοντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήτουν. Ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε, καὶ δῆλος ἦν ἀνιάμενος· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπον, ἔχοντα μὴ ἀποδίδοναι.
- 12 Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαζα, ἡ Συεννέσιος γυνή, τοῦ Κιλικῶν βασιλέως, παρὰ Κῦρον· καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. Τῇ οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. Εἶχε δὲ ἡ Κιλίσσα καὶ Φύλακας περὶ αὐτὴν Κίλικας καὶ Ἀσπενδίου· ἐλέγετο
- 13 δὲ καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ Κιλίσσῃ. Ἐντεῦθεν ἐξε-

πρὸς τῇ Μυσίᾳ] Ita libri Paris. Eton. et i. 2. in margine Villosis. Vulgo erat ἐν τῇ Μ. Cum Mysiæ fines Zeunio non videantur pertinuisse duodecim parasangas orientem versus ultra Celænas et Peltas, is coniecit Xenophontem dedisse *Λυδία*. Hutchinson Κεραμῶν ἀγορὰν eandem censet esse urbem, quam Plinius in Phrygia post Celænas, Colossas, Carinam et Cotyaiion nominat *Ceranas* v. sect. 41. ubi Codd. Regii *Cera* dant, Harduinus *Ceretara* intelligi putabat.

11. Καῦστρου πεδίον] Suspectum jam olim Palmerio Exercit. p. 59. quoniam urbs dicatur campus, non ultra Mæandri fontes, sed aute situs. Igitur *Καστωλοῦ πεδίον* corrigebat, et nomen aliquod urbis latere suspicabatur. Καῦστρου πεδίον Cyri Disciplina ii. 1, 5. in Phrygia minore juxta Hellespontum collocat, Diodorus xiv. 80. in Ionia, Stephanus Byz. Καῦστριον πεδίον τῆς Ἐφισίας ait. Mannert in Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. ii. p. 175. Κίστρου πεδίον coniecit, de Sagalasso, urbe Pisidiæ ad Cestrum sita, interpretatus.

διῆγε] Weiske cum Zeunio τὸν χρόνον intelligit. Contra Arnaud in Animadvers. p. 171. *fallerat* interpretatur, quod est ab ingenio Cyri alienum. Lacher vertit: *il tâchoit de tirer le tems en longueur*. Amasæus *spe alebat*, Leonclavius *spe proposita consolabatur*. Equidem vernaculum *hinhalten* optime convenire puto.

ἀποδίδοναι.] Liber. Eton. ἀποδοῦναι habet.

12. Ἐπύαζα] Amasæi versio *Εργα-
ναχα* habet. Syennesis (Σεννέσιος est in Eton.) nomen pluribus regulis Cilicum commune fuit, monente Wes-selingio ad Diodori xiv. 20.

Τῇ οὖν] Guelf. τῇ δ' οὖν. Sic etiam liber i. 3. in margine Villosis. Sed malim scriptum τῇ γ' οὖν. Deinceps Juntina cum Guelf. ἡ Κιλίκισσα habet bis, sed sect. 16. habent omnes libri formam legitimam. Κιλίσσα est in margine Villosis.

καὶ φύλακας] In margine Villosis. post Κιλίσση annotatur καὶ φυλακὴν, quam varietatem hujus loci scripturæ puto esse. Pro αὐτὴν Stephani secunda αὐτὴν dedit.

Κῦρον] Castalio Κῦρος edidit. Se-

λαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Θύμβριον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως· ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸ Σάτυρον θηρεῦσαι, οἶνω κεράσας αὐτήν. Ἐν-¹⁴ τεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Τυριαῖον, πόλιν οἰκουμένην· ἔνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς.

quens συγγενέσθαι vulgato συγγίνεσθαι ex Junt. et margine Steph. substituit Zeune. Paris. liber et Eton. habent καὶ συγγενέσθαι Κύρον τῆ Κ. Vulgabatur antea δὲ Κύρον καὶ συγγενέσθαι τῆ Κ.

13. Θύμβριον] Hutchinson suspicatur eandem urbem, quæ in Cyrop. vi. 2, 11. vii. 1, 44. Θύμβραρα vocatur. In priore loco est Θυμβριὰ in Guelf. margo Leoncl. ibidem Θύμβριον refert.

Μίδου] Midæ fontem diversum, Innam dictum, medium inter Mædos et Pæonas memorat Bion Athenæi p. 45. Hortos Midæ in Macedonia Herodotus viii. 138. in quibus Macedones narrabant Silenum captum fuisse. Apud Ælianus V. H. iii. 18. narratur colloquium Μίδα τοῦ Φρυγῆος καὶ Σειληνοῦ ex Theopompo Chio. Locum ex libro Θαυμασίων excerptum esse apparet ex annotatione Servii ad Virgilli Eclogam vi. vers. 13. qui hoc Sileni colloquium cum Midæ æmulatus est. Ita vero Servius de Theopompo: *Is enim apprehensum Silenum a Midæ regis pastoribus dicit crapula madentem et ex ea soporatum; illos dolo aggressos dormientem vincnisse, postea vinculis sponte labentibus, liberatum de rebus naturalibus et antiquis Midæ interroganti respondisse.* Dionysius Halicarnassensis in Epistola ad Pompeium p. 787. ed. Reiskii ad vitia scriptorum Theopompi refert fabulas, veluti καὶ περὶ Σειληνοῦ τοῦ φανέντος ἐν Μακεδονίᾳ. Eadem habet in Censura Scriptorum p. 173. Præclarus est locus Aristotelis in Eudemo apud Plutarchum Consol. ad Apollonium p. 353. ubi refert, Silenum captum Midæ (ἐκείνη τῆ Μίδα) διερωτῶντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ποτέ ἐστι τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τί τὸ πάντων αἰρετώτατον, τὸ μὲν πρῶτον οὐδὲν εἶλεν εἰπεῖν, ἀλλὰ σιω-

πᾶν ἀρρήτως· ἐπειδὴ δὲ ποτε μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο φθέγγασθαι τι πρὸς αὐτὸν, οὕτως ἀναγκαζόμενοι εἰπεῖν Δαίμονος ἐπιτόνου καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον στέγμα, τί με βιάζεσθε λέγειν, ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γινῶναι; μὲν ἄγνοιας γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπτότατος ὁ βίος. et quæ sequuntur. In quo loco vestigia apparent fabulæ a Pindaro translatae ad Silenum cum Olympo, Marsyæ Phrygis alumno, colloquentem, ex qua Scholia ad Aristophanem Nub. vers. 223. locum hunc excerpterunt: *ᾧ τάλας ἐφήμερος νήπις, βιάζεις μοι χρέματα διακομπέων.* Fabula igitur de Sileno capto ad antiquissima pertinet tempora, ut ex Pindari loco arguit etiam Heyne ad Eclogam Virgilii vi.

Midas rex Brigum fuit in Thracia juxta Macedoniam, unde cum gente migravit in Asiam et regionem Phrygiam occupavit, narrante Herodoto l. c. et Conone Photii in Narratione i. Silenus παρὰ τὸ Βέρμιον ὄρος in Thracia regnante Midæ visus et captus ad regem deductus esse dicitur. A senioribus scriptoribus fabula ad Phrygiam fuit tractata, cujus mutationis primum hoc forte vestigium apparet in Xenophonte. Midas Orphei discipulus mysterisque ejusdem initiatus Phrygiam religionibus implevisse dicitur a Justino xi. 7. Cf. etiam Polyænus vii. 5. Ovidius Metam. xi. 90. et Perizonius ad Æliani l. c. Fontem Midæ prope Ancyram vidit Pausanias i. 4, 5.

Θηρεῦσαι—αὐτήν] Aristides p. 525. et Anonymus Galei p. 196. Θηρεῦσαι habent. Sequens αὐτήν pro vulgato αὐτῶν, quod est etiam in Anonymo l. c. ex Aristide, versione Anomæi et margine Steph. restituit Zeune.

14. Τυριαῖον] Castalio Πυριαῖον edidit, margo Villois. Τύρανον habet, Eton. Τυραῖον, ut Hierocles p. 672.

Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου, ἐπιδείξαι τὸ στρατεύμα αὐτῆ· βουλόμενος οὖν ἐπιδείξαι, ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων.

- 15 Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἕλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω ταχθῆναι καὶ στήναι, συντάξαι δὲ ἕκαστον τοὺς ἑαυτοῦ. Ἐτάχθησαν οὖν ἐπὶ τεττάρων· εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δὲ εὐάνυμον, Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι στρατηγοί.
- 16 Ἐθεώρει οὖν ὁ Κύρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ παρήλαυνον τεταγμένοι κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις) εἶτα δὲ τοὺς Ἕλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἄρματος, καὶ ἡ Κίλισσα ἐφ' ἄρμαμάξης. Εἶχον δὲ πάντες κρᾶνη χαλκᾶ, καὶ χιτῶνας φοινικούς, καὶ κνημίδας, καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαθαρμένας. Ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε,
- 17

Strabo xiv. p. 456. *Τυριάριον*, sed alii libri ibi habent *Τυρίκιον*, *Τυριαῖον* et *Τυριάιον*. Idem vocat urbem confinem Phrygiae et Lycaoniae. Esse quæ hodie dicitur *Akshehr* id est oppidum album, docere conatur *Manpert* Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 199.

αὐτῆ] Hoc vulgato *ἑαυτῆ* ex Paris. Eton. et Villois. 2. prætulit.

15. ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω] Post μάχην intellige ταχθῆναι. Igitur comma, vulgo post αὐτοῖς positum, retraxi et post μάχην collocavi, quod fieri voluit et monuit in Ad-dendis Weiske.

ἐπὶ τεττάρων] Alibi est *εἰς τέτταρας*, ut altitudo esset, quaternorum.

καὶ οἱ ἐκείνου] Liber Paris. cum 1, 2, 3. in margine Villois. οἱ ἐξ ἐκείνου.

16. κατ' ἴλας] *Turmatim*, de equitibus, κατὰ τάξεις, *centuriatim*, de pedibus. Juntina κατ' ἴλας, Aldina κατ' ἴχας, verum ἴλας habet margo Villois.

φοινικούς] Eton. liber φοινίκιους dat. Cyrop. i. 1, 2. χιτῶσι φοινικοῖς. Herodotus ix. 22. κατ' ὑπερθε τοῦ θάρηκος ριθῶνα φοινίκιον. De Laced. Repub. xi. 3. στολὴν φοινικίδα vocat. Stephana-

nus et Welsiana φοινικοῦς habent.

ἐκκεκαθαρμένας] Margo Steph. Vil-lois. cum libro Eton. dat *ἐκκεκαλυμμένας*, quod de tegumentis clypeorum intelligere oportet, quæ Græci *σάγματα*, ἔλτρα dicunt. Cf. Scholia ad Aristoph. Acharn. versu 574. In loco Plutarchi, Luculli cap. 27. ὅτι θυροῖς ἐκκεκαθαρμένοις χρῶνται, καὶ κρᾶνσι γυμνοῖς—τὰ σκύτινα τῶν ὅπλων σκεπάσματα περισπάσαντες, est quidem verbum, ut videtur, eadem notione positum, qua *ἐκκεκαλυμμένοις*, sed in Xenophonte esset inep- tum cogitare de illa significatione in recensione copiarum facta ad ostentationem. Merito igitur præfertur notio, qua verbum dicitur pro λαμπρύνειν, quod cum eo copulavit Pol-lux i. 149. Sed ecce Weiske suspicatur, Xenophontem scripsisse τὰς κνημίδας ἐκκεκαθαρμένας καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλυμμένας. Potuisse enim κνημίδας ex itinere fieri sordidas, clypeos vero tectos splendorem servasse. Præterea singula nomina aliquid habere adjunctum, κρᾶνη vocabulum χαλκᾶ, ἀσπίδας aut ἐκκεκαλυμμένας, aut ἐκκεκαθαρμένας, solas κνημίδας nude nominari, cum tamen earum

στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς Φάλαγγος, πέμψας Πίγρητα τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐκέλευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν Φάλαγγα. Οἱ δὲ ταῦτα προεῖπον τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγξε, προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπήεσαν. Ἐκ δὲ τούτου θάττον προΐόντων σὺν κραυγῇ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου δρόμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς. Τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις, καὶ ἡ τε 18 Κίλισσα ἔφυγεν ἐκ τῆς ἀρμαμάξης, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καταλιπόντες τὰ ὄνια, ἔφυγον· οἱ δὲ Ἑλληνες σὺν γέλῳ ἐπὶ τὰς σκηνάς ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλισσα, ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἐθαύμαζε. Κῦρος δὲ ἤσθη, τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον ἰδών.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας εἰ- 19
κοσιν εἰς Ἰκόνιον, τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Ἐνταῦ-

usus Græcis a temporibus inde Homericis solennis fuerit. Acumen viri docti admiror, et fere assentior.

17. *φάλαγγος*] Stephanus et cum eo Weiske *μίσσης* addidit, quod ex libro 1. 2. annotavit margo Villois. sed *μίσσης* in *πάσης* mutatum voluit Hutchinson.

Πίγρητα] Guelf. a prima manu *Τίγρητα* scriptum habet.

ἐπιχωρῆσαι] Est pro *ἐπιέναι*, ad *rugnam* procedere, alibi non frequentatum a Xenophonte verbum.

ἐσάλπιγξε] Intelligit *τις* vel ὁ *σαλπικτής*. Scenæ sunt Persarum, ad quas Græci pergunt.

18. *πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις*] Deest verbum *ἐγένετο* vel simile. In margine Steph. et libro Paris. est *πολὺς καὶ ἄλλοις*, quam scripturam ex libro 1, 2, 3. annotavit etiam margo Villois. Zeune vulgatam exquisitiorem pronunciat; sed ita interpositum *τε* abundat insolenter. Quare cum Weiskio scripturam librorum probavi.

ἐκ τῆς ἀρμαμάξης] Zeune interpretatur dictum pro *ἐπὶ τῆς ἀρμ.* fugit in *harmataxa*. Addit Weiske, ita significari magnum incitantis equos nisum. Comparat etiam Zeune sequens *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, quod interpretatur dictum pro *οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὄντες*. Sed hæc formula non est similis. Ita enim dicendum erat *καὶ ἡ τε Κίλισσα ἢ ἐκ τῆς ἀρμαμάξης ἔφυγεν*.

ὄνια, ἔφυγον] Ita Paris. pro *ἔφευγον*. Weiske vulgatum imperfectum ita defendit: *Quæ cito facta sunt, per aoristos hic indicantur, ἔφυγεν et καταλιπόντες; quod autem fugere cœperunt homines e foro, id commode per imperfectum ita significatur, ut intelligas, alium post alium fugam cepisse, et diutius durasse illos discurrantium motus.*

ἰθαύμαζε] Paris. *ἰθαύμασε* dat. Verba *τὴν λαμπρότητα καὶ* omittit margo Villois.

φόβον] Edd. vett. cum Guelf. post *Ἑλλήνων* collocant, minus numero-
se.

Θα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Ἐντεῦθεν διελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας σταθμοὺς πέντε παρασάγγας τριάκοντα. Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἑλλησιν, 20 ὡς πολεμίαν οὔσαν. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς Κιλικίαν ἀποπέμπει τὴν ταχίστην ὁδὸν καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτόν. [Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Κῦρος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξελαύνει διὰ Καππαδοκίας σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε πρὸς Δάαν, πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν ᾧ Κῦρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρην, Φοινικιστὴν βασιλείον, καὶ ἕτερόν τινα τῶν ὑπάρχων

19. διελαύνει] Aldinæ et Stephani ἐξελαύνει revocavit Weiske, nostrum est etiam in Guelf. et Eton.

τριάκοντα] Juntina cum Guelf. et libro Eton. τρεῖς habet, Brodæus εἴκοσι malebat, Aldinum τριάκοντα, quod prætulit Stephanus, habet etiam margo Villois.

20. εἰς Κιλικίαν] Margo Villois. τὴν ante Κιλικίαν inserit. Ceterum verba τὴν ταχίστην ὁδὸν significant, Cyrum via longiore per Cappadociam duxisse copias.

[Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Hæc omissa sunt in libro Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. deesse annotavit margo Villois. Atque mihi etiam aliena videntur ab hoc loco, olim in margine apposita a librario. Si nunc primum nominaretur Menon, poterat addi patria; sed supra sect. 6. primum nominatur Μένων ὁ Θεσσαλός. Deinde, si patriam iterum addere voluisset Xenophon, videtur ea statim adjungi debuisse priori membro ita: οὓς Μένων ὁ Θεσσαλός εἶχε. Ita non licebit additamentum inutile excusatione vel prætextu simplicitatis venustæ, quæ verba multa repetere solet, defendere. Denique in exercitu Græco præter Thessalum nemo alius Meno fuisse memoratur. Quare verba seclusi.

τέτταρας] Hoc ex libro Paris. pro

τίσσαρας dedit Zeune.

Δάαν] Hutchinson "Ἄδανα scribendum vel intelligendum censebat. Danville suspicabatur Τύανα scribendum, ducta conjectura ex loco Strabonis xii. p. 371. ubi est καὶ τοῦ Κυρίου (corrigit Zeune Κύρου) τὸ στρατόπεδον διὰ Τυάνων· κατὰ μέσην δὲ τὴν ὁδὸν κείται τὰ Τύανα. Sed locum hunc nihil huc facere et Δάνα Xenophontis esse idem oppidum, quod Ptolemæus Τανάδαρα, seriores vero scriptores *Cocusum* appellarint, opere docere conatus est Mannert Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 240. seqq. et p. 263. Ceterum h. l. spectat narratio Arriani Anab. ii. 4, 3. προῆγεν ἐπὶ τὰς πύλας τῆς Κιλικίας· καὶ ἀφικόμενος ἐπὶ τὸ Κύρου τοῦ ξὺν Ξενοφῶντι στρατόπεδον ὡς κατεχομένης τὰς πύλας φύλαξιν ἰσχυραῖς εἶδε et seqq. Cf. Curtii iii. cap. 4. Alexandri ingressum per Cilicias portas definit Mannert vi. p. ii. p. 236. Quod vero idem *Cataoniam* ex Xenophonitis h. l. memorat p. 222. nescio quo errore factum sit. Xenophon enim Cataoniam ignorat, describit Plutarchus Demetrii c. 48.

ἐν ᾧ] Intellige χρόνον. Ita cum margine Steph. Villois. libro Paris. et Eton. Weiske scripsit pro vulgato ἐν αἷς.

φοινικιστὴν] Interpretantur *purpura-*

δυναστήν, αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ. Ἐντεῦθεν 21
 ἐπειρῶντο ἐσβάλλειν εἰς τὴν Κιλικίαν· ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν
 ὁδὸς ἀμαξιτὸς, ὄρθια ἰσχυρῶς, καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν
 στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλυεν. Ἐλέγετο δὲ καὶ Συέννεσιν
 εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, φυλάττοντα τὴν εἰσβολήν· δι' ὃ
 ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. Τῇ δ' ὑστεραία ἦκεν ἄγ-
 γελος λέγων, ὅτι λελοιπῶς εἶη Συέννεσις τὰ ἄκρα, ἐπεὶ
 ἤσθετο τό τε Μένωνος στρατεύμα, ὅτι ἤδη ἐν Κιλικίᾳ εἶη
 εἶσα τῶν ὄρεων, καὶ ὅτι τριήρεις ἤκουε περιπλεύσας ἀπὸ
 Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Ταμῶν ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων
 καὶ αὐτοῦ Κύρου. Κύρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη, οὐδε- 22
 νὸς κωλύοντος, καὶ εἶλε τὰς σκηνάς, οὗ ἐφύλαττον οἱ

tum, alii cum Vossio purpuræ tincto-
 rem, Larcherus vexillarium, Porte-
 Estandart, quia vexillum, quo sublato
 ducēs Græcorum sunt comprehensi a
 Tissapherne, dicatur φοινικίς Diodoro
 xiv. 26. Hesychius vocabulum sine
 interpretatione posuit. In margine
 Villosi. annotatur τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν
 χρηματιστήν· cuius scripturæ aucto-
 rem ignoramus.

21. ἀμήχανος] Margo Villosi. ex
 libro 2. ἀμήχανον, deinde ex libro 1.
 φυλάττων annotat. Ita Συέννεσις scrip-
 tum fuisse in eodem libro videtur.
 In libro Paris. est ἀμαξιτός. Pro ἰσχυ-
 ρῶς Suidas in ἀμαξιτὸν habet ἰσχυρά.
 Margo Steph. cum Eton. et Paris.
 Συέννεσις—φυλάττων habent. Diodo-
 rus locum accuratius definit xiv. 20.
 παρεγνήθη πρὸς τοὺς ὄρους τῆς Κιλι-
 κίας, καὶ τὴν πρὸς ταῖς Κιλικίαις πύ-
 λαις εἰσβολήν. Αὕτη δ' ἐστὶ στήν καὶ
 παρακρημνος, ἐπὶ σταδίου μὲν εἴκοσι
 (alii πετταράκοντα) παρατείνουσα· πλε-
 σίον δ' αὐτῆς ἐστὶν ἐξ ἀμφότερων καθ'
 ὑπερβολὴν ὄρη μεγάλα καὶ δυσπρόσιτα·
 ἀπὸ δὲ τῶν ὄρων ἐξ ἑκατέρου μέρους τείχη
 κατατείνει μέχρι τῆς ὁδοῦ, καθ' ἣν ἐν-
 κιδόμενται πύλαι.

Τῇ δ' ὑστεραία] Leonclavium cum
 aliis δὲ omisisse monet Hutchinson.

ἅτι ἦδον] Margo Villosi. ex libro 1.
 3. memorat ἦδον—ἦν. Margo Steph.
 cum Paris. et Eton. ὅτι τὸ Μένωνος
 στρατεύμα ἐν Κ. ἦν dant. Equidem ἦδον

addidi.

Ταμῶν] Ita vulgatum Τάμων ex
 sect. 2. cap. 4. scripsit cum Steph.
 sec. et Hutchinsono Zeune, et sic
 margo Villosi. ex libro 1. 2. Cete-
 rum verba Ταμῶν—Κύρου ex inter-
 pretatione orta suspicatur Weiske,
 quamvis ea jam olim Demetrius
 Phalereus sect. 198. (104. meæ edi-
 tionis) scripta in suo libro legerit.
 Causam suspicionis videtur habuisse,
 quod infra demum cap. 4. Xeno-
 phon memorat classem a Tamo ad-
 ductam. Præterea duritiam orationis
 nescio quam Xenophonti obtrudere
 ait eos, qui post ἔχοντα demum po-
 nunt incisum, ut accusativus τριήρεις
 regatur ab ἔχοντα. Ipse igitur post
 Κιλικίαν posuit; quo facto mollius
 multo περιπλεύσας jungi cum ἤκουε,
 et participio ἔχοντα attribui accusati-
 vum τὰς Λ. κ. α. Κ. Hæc ratio satis
 bene procedit, si cum Weiskio verba
 Ταμῶν—Κύρου abjeceris; multo vero
 durior est vulgata, si retinenda cen-
 sueris. In utraque vero durities ora-
 tionis facile apparet, quam affert
 omissum verbum participio ἔχοντα
 jungendum. Hanc igitur præcipue
 ob causam verba Ταμῶν—Κύρου ab-
 esse malim.

22. Κύρος δ' οὖν] Ita cum Brodæo
 et libro Paris. Eton. scripsit Zeune.
 Vulgo enim erat Κύρος δέ.

εἶλε τὰς σκηνάς] Mureti V. Lect. xv.

Κίλικες. Ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινον εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπίρρυτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλεον καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ σήσαμον καὶ μελίην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. Ὅρος δ' αὐτὸ περιέχει ὄχυρον καὶ ὑψηλὸν πάντη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

- 23 Καταβάς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν εἰς Ταρσοὺς, πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Σουενέσιος βασιλεία, τοῦ Κιλικίων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα,
24 εὔρος δύο πλέθρων. Ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἑνοικούντες, μετὰ Σουενέσιος, εἰς χωρίον ὄχυρον ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ
25 τὴν θάλατταν οἰκούντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἴσσοῖς. Ἐπύαζα δὲ, ἡ Σουενέσιος γυνὴ, προτέρα Κύρου πέντε ἡμέρας εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὁρέων, τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος ἀπώ-

10. emendationem vulgato ἔδιδε recte substituit Weiske, qui tamen sequens ἐφύλασσαν pro plusquamperfecto cum quibusdam aliis Interpretibus dictum censet, cum ἐφύλασσαν sit de actione continua; non tum, sed semper eo in loco pro terra sua Cilices excubabant.

καλὸν] Guelf. et liber 3. in margine Villois. καὶ καλὸν habet. Eton. contra καλὸν omittit.

ἐπίρρυτον] Curtius iii. 4. *Campestris cadem* (Cilicia), qua vergit ad mare, planitiem ejus crebris distinguentibus rivis. *Pyramus et Cydnus inclyti amnes fluunt.* Idem locus descriptionem reliquam illustrat Xenophontis.

ἔμπλεων] Castalio ἔμπλεον edidit. Margo Steph. Villois. ex libro 1. Paris. et Eton. habent σύμπλεων.

πολὺν—μελίην] Harpocration ex h. 1. πολὺν—μέλιον posuit. Edd. vett. cum Guelf. σίσσαμον habent.

23. Ταρσοὺς] Margo Steph. Villois. ex libro 1. et Eton. habent Ταρσὸν, quo numero urbem memorant Strabo, Arrianus aliique, plurali contra cum Hesychio Philostratus in vita Apollonii i. 7. vi. 34. monente Hutchinsono.

διὰ μέσης] Male liber Paris. διὰ μέσου habet. Paulo antea margo Villois. ex libro 1. οἶα ἦν, ex libro 3. οἷς ἦν annotat pro ἐνταῦθα ἦσαν.

24. ἐξέλιπον—εἰς χωρίον] Intellige ἐλθόντες. Herodotus vi. 100. ἐκλιπεῖν πῆν πόλιν εἰς τὰ ἄκρα. Plura dabit Abresch Dilucidat. Thucyd. p. 492. seqq.

ἐν Ἴσσοῖς] Guelf. ἐν omittit.

25. ὁρέων, τῶν εἰς τὸ πεδίον] Intellige καθεκόντων. Vulgatum ὁρῶν correxit Zeune ex regula apud Suidam in ἀνθίω, qui βελίω, ὁρέω, ἀνθίω et plura ejusmodi vocabula διαίρειν ait Xenophontem.

λοντο· οἱ μὲν ἔφασαν, ἀρπάζοντάς τι κατακοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλικῶν, οἱ δὲ, ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυναμένους εὐρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲ τὰς ὁδοὺς εἶτα πλαναμένους ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὀπλίται. Οἱ²⁶ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἤκον, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασιλεία τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ εἰσῆλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο Συέννεσιν πρὸς ἑαυτὸν· ὁ δὲ οὔτε πρότερον οὐδενὶ πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἔλθεῖν ἔφη, οὔτε τότε Κύρω ἰεναὶ ἤθελε, πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἐπεισε, καὶ πίστει ἔλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεὶ συνεγέ-²⁷νοντο ἀλλήλοις, Συέννεσις μὲν Κύρω ἔδωκε χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομίζεται παρὰ βασιλεῖ τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον καὶ στρεπτόν χρυσοῦν καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν καὶ στολὴν Περσικὴν, καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι· τὰ δὲ ἤρπασμένα ἀνδράποδα, ἣν που ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν.

CAP. III.

ΕΝΤΑΤΘ' ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκο-

ἦσαν δὲ οὗτοι] Margo Villois. ex libro 2. item Paris. Eton. habent ἦσαν δ' οὖν.

26. Συέννεσιν] Margo Villois. ex libro 2. articulum τὸν addit. Idem deinceps γυνὴ αὐτοῦ ex libro iii. 1. annotat. De Syennesi aliter Diodorus xiv. 20. μεταπειπομένου δὲ αὐτὸν Κύρου καὶ τὰ πιστὰ δόντος, ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πολέμου πυθόμενος, ὁμολόγησε συμμαχῆσαι ἐπὶ τὸν Ἀρταξέρξην, καὶ τὸν ἕνα τῶν υἱῶν τῷ Κύρω συνεξαπέστειλε, δούς αὐτῶ τῶν Κιλικῶν τοὺς ἰκανοὺς στρατευομένους. πανούργος γὰρ ἂν τὴν φύσιν καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἀδύλον ἀρτισάμενος,

τὸν ἕτερον τῶν υἱῶν ἐξέπεμψε πρὸς τὸν βασιλεῖα λάθρα, δηλώσοντα καὶ τὰς δυναμεις ἐπ' ἐκείνον ἀθροισθείσας &c.

27. παρὰ βασιλεῖ] Ita cum Paris. et Eton. scripsi pro βασιλεῦσι. Cf. Cyrop. viii. 2, 8. Verba καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν ex aliquot librorum veterum consensu recepit Stephanus, et sunt in libro Paris. ubi tamen ψέλλια est scriptum. Margo Villois. eadem ex libro 1. 2. 3. apposuit, in tertio tamen ψίλλα esse monens. Omittunt Edd. vett. Guelf. Eton. et Demetrius s. 139.

ἀρπάζεσθαι] Liber Paris. et Eton. ἀφαρπάζεσθαι habent.

σιν· οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω· ὑπῶπτεον γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι· μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ αὐτὸν τε ἔβαλλον, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο προϊέναι.

² Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετραθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυνήσεται βιάσασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἐστῶς· (οἱ δὲ ὀρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιαύδε·

³ “ Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος ἐγένετο, καὶ με, Φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα ἐτίμησε, καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν, οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοὶ, ἀλλ’ οὐδὲ καθηδύπά-

⁴ θησα, ἀλλ’ εἰς ὑμᾶς ἔδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς Θραῖκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτοὺς ἐξελαύνων,

1. ἰέναι τοῦ πρόσω] Locum vitiosum esse puto. Unde enim genitivus τοῦ pendet? Forte fuit ποι aut πη πρόσω. Sed ecce Anabasis Arriani ii. 6, 7. ἔγνω μηκέτι Ἀλέξανδρον ἐθέλειν προϊέναι τοῦ πρόσω. Idem tamen vii. 20, 12. μέχρι μὲν τῆς νήσου ἐλθεῖν, τὸ πρόσω δὲ οὐκέτι περιωθῆναι ἐτόλμησε, et sect. 14. οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρόσω ἐλθεῖν. Quare in utroque loco, et Xenophonit et Arriani, potius τὸ πρόσω scribendum, nunc censeo. Si quis forte locum Arriani v. 24, 12. obmoverit, ubi est: ὡς δ’ ἀπίγνω διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, is sciat, ibi scribendum esse ἀπίγνω τοῦ διώκειν πρόσω. iii. 24, 4. est προκιχωρηκότα ἐς τὸ πρόσω.—Sed et libri vi. 7, 1. ἦει τοῦ πρόσω. v. 28, 3. αὐτὸς μὲν ἰέναι ἔφη τοῦ πρόσω. v. 25, 6. ἄγειν τοῦ πρόσω. Et ecce in ipso nostro libro infra v. 4, 30. Edd. vett. cum Guelf.

habebant ἐπορεύοντο τοῦ πρόσω, ubi Stephanus εἰς τὸ πρόσω edidit primus. Aliud exemplum in Arriani de Venatione libro repertum nunc non succurrit memoriae.—Turbas militum Græcorum narrat etiam Diodorus l. c.

ἔβαλλον] λίθοις, ut sequens καταπετραθῆναι docet.

2. τότε μὲν] Junt. Guelf. et margo Villois. omittunt μὲν. In Eton. deinde est τοῦ καταπετραθῆναι, omissa negatione μή.

3. στρατιῶται] Ad genus orationum ἰσχυρατισμένον refert hanc Clearchi orationem auctor Artis sub nomine Dionysii Halic. editæ p. 302. ed. Reiskii.

4. πρὸς τοὺς] Margo Villois. ex libro i. 2. 3. ἐπιῖ annotavit. Eton. ἐς τὴν Θρακίην habet.

βουλομένους ἀφαιρέσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κύρος ἐκάλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευόμεν, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοῖν αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δὴ μοι, ἢ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου Φιλίᾳ χρῆσθαι, ἢ πρὸς ἐκείνον ψευδάμενον μεθ' ὑμῶν ἵεναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἰρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ τι ἂν δέη, πείσομαι. Καὶ οὐποτ' ἔρεϊ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἑλληνας, τὴν τῶν βαρβάρων Φιλίαν εἰλόμην. Ἀλλὰ ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι, οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ ὅ τι ἂν δέη, πείσομαι. Νομίζω γὰρ, ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾧ ὑμῶν δὲ ἐρημαθεῖς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι, οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε." Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρα-

5. ἀνάγκη δὴ] Ita ex Guelf. et Vil-lois. 1. 3. correxit vulgatum δὲ Zeune.

μεθ' ὑμῶν ἵεναι] Vulgatum εἶναι cum Porsono correxi.

6. οὐκ ἐθέλετε] Brodæus in libro aliquo οὐ θέλετε scriptum reperit; verba οὐδὲ ἔπεισθαι omittit Paris. et Eton.

καὶ πατρίδα] Copulam ex Paris. adjeci. Sequens ὅπου ἂν ᾧ ex Paris. et Eton. recepit Zeune, probante Porsono, pro vulgato ὅπου ἴαν.

ἐρημαθεῖς] Margo Steph. Vil-lois. Paris. Eton. ἔρημος ἂν. Idem Eton. habet: ὑμῖν οἶμαι εἶναι τίμιος—ἔρημος ἂν οὐκ ἱκανὸς οἶμαι εἶναι.

ἀλέξασθαι] Castalio ἀλέξασθαι edidit, quæ forma est in Cyrop. i. 5, 13. Memorab. iv. 3, 11. Sic infra vii. 7, 3. ἀλέξασόμεθα liber Bro-dæi, Paris. et Eton. mutant in ἀλι-ξόμεθα. vii. 3, 44. ὅπως—ἀλέξασθαι.

Iterum v. 5, 21. est ἀλέξασθαι. In-fra i. 9, 11. ἴσπε νικῆν καὶ τοὺς—κα-κῶς ποιοῦντας ἀλέξόμενος. Denique iii. 4, 33. ἀλέξασθαι est. Thucydi-des v. 77. ἀλέξιμενοι Laconicum dat pro ἀλέξισθαι. Pindarus Olymp. xiii. 12. ἀλεξῖν ὕβριν dixit pro reprimere superbiam, ubi tamen Paulus Ste-phanus rectius ἀλέξιν dedit. A for-ma ἀλεξίω derivata ἀλεξητήρ et ἀλι-ξητήριον habet ipse Xenophon; ἀλι-ξήσουσαν, ἀλεξόμενος βοηθούμενος et ἀλέξῃσι dat Hesychius. Homerus ἀλεξίμενος, ἀλέξασθαι, ἀλεξόμεθα fre-quentat, semel ἀλεξήσεις et alibi ἀλι-ξήσει habet. Quare non dubitavi formam Homericam, quam etiam reliquis in locis frequentavit Xeno-phon, restituere.

καὶ ὑμεῖς] Copulam omissam in Edd. vett. et Guelf. addit etiam mar-go Vil-lois. ex libro ii. 1. Genitivi usum post particulam ὡς illustrarunt

τιῶται, οἱ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι οὐ Φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασιῶνος πλείους, ἢ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Κῦρος δὲ, τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλεάρχον· ὃ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρατιωτῶν πῆμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θάρρειν, ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιαύδε·

“ Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκεῖνον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐπεὶ γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ) οὔτε ἐκεῖνος ἡμῖν ἔτι μισθοδότης. Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ, μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυρόμενος, ὅτι σύνοιδα ἑμαυτῷ πάντα ἐψευσμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς, μὴ, λαβάν με, δίκην ἐπιθῆ, ὣν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἠδικῆσθαι. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν, οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν,

virī docti ex nostri Cyrop. i. 6, 11. viii. 4, 27. viii. 7, 10. Addo locum Platonis Reip. x. c. 12. p. 369. ed. Ast. λέγοις ἄν, ἔφη, ὡς οὐ πολλά, ἀλλὰ ἥδιον ἀκούοντι. ubi Codex Regius ἀκούοντες exhibet, quod in ἀκούοντος mutandum censeo.

7. Ξενίου] Margo Villois. ex libro 3. 1. laudat Ξενίαν. Pro παρὰ Κλ. Guelf. dat ἐπὶ Κλ.

8. τούτοις ἀπορῶν] Miror Weiskium Zeunio obsecutum vulgatam scripturam mutasse in τούτων ex Edd. vett. et Guelf. Cum Stephano facit etiam margo Villois. Quod ἀπορεῖν cum dativo jungi negat Zeune, re-

darguit ipse statim Xenophon i. 5, 14. ἀπορούντες τῷ πράγματι, ubi tamen verba τῷ πρ. omittunt Edd. vett. Guelf. Eton. At habet liber Brodæi, margo Villois. et liber Paris. Thucydides v. 40. ἀπορούντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι. qui locus vereor ne vitiosus sit, quanquam Herodotus iv. 179. ἀπορέοντι τὴν ἔξαγωγήν dixerit.

9. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ] Ita Paris. Eton. Vulgo est τοὺς αὐτοῦ vel αὐτοῦ. Pro τῶν ἄλλων male Guelf. τῶν ἄλλων.

10. μέγιστον—ἔτι] Juntina cum Guelf. et Eton. ὅτι τὸ μὲν μέγιστον dant. deinde ἐψευσμένος αὐτῷ Eton.

11. Ἐμοὶ—ἡμῖν] Geminatus dati-

ἀλλὰ βουλευέσθαι, ὅ τι χρῆ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ εἴτε μένομεν αὐτοῦ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως ἀσφαλέστατα μενοῦμεν· εἴτε δὴ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς ἀσφαλέστατα ἀπιμεν, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔξομεν· ἀνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγοῦ οὔτε ιδιώτου ὄφελος οὐδέν. Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ᾧ ἂν φίλος¹² ἢ χαλεπώτατος δὲ ἐχθρὸς, ᾧ ἂν πολέμιος ἢ. Ἐτι δὲ δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἵππικὴν καὶ ναυτικὴν, ἣν πάντες ὁμοίως ὀρώμεν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω δοκοῦμεν μοι αὐτοῦ καθέζεσθαι· ὥστε ὦρα λέγειν, ὅ τι τις γιγνώσκει ἀριστον εἶναι.” Ταῦτ’ εἰπὼν, ἐπαύσατο.

Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου,¹³ λέζοντες, ἀ ἐγίγνωσκον· οἱ δὲ καὶ ὑπ’ ἐκείνου ἐγκέλευστοι, ἐπιδεικνύντες, οἷα εἶη ἡ ἀπορία, ἀνευ τῆς Κύρου γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. Εἷς δὲ δὴ εἶπε, προσ-¹⁴ποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, στρατηγοὺς μὲν ἐλέσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ’ ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι, (ἢ δ’ ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύ-

vus duri aliquid habere mihi videbatur, nec vim ullam addere orationi.

εἴτε μένομεν] Margo Steph. Villois. Cod. Paris. et Eton. ἕως γε dant. Sequens ὡς post ὅπως ex Guelf. inseruit Zeune, omisit iterum Weiske. Statim μενοῦμεν admonente Buttmano posui pro μένομεν.

εἴτε δὴ] Codex Brodæi, Paris. Eton. Margo Steph. et Villois. εἴτε ἤδη, Guelf. εἴτε δὲ δὴ dant.

ἀπιμεν] Hoc vulgato ἀπίωμεν ex Eton. libro substitui. Futurum ita formant Attici scriptores.

12. πολλοῦ] Eton. πολλῶν. Deinde καθῆσθαι Paris. Eton. cum libro 1. 3. marginis Villois. contra 2. habet καθίσθαι.

13. ἐγκέλευστοι] Clam compositi et

instructi interpretatur Weiske, comparans ex Cyrop. v. 5, 39. ubi est οἱ μὲν αὐτοὶ καθ’ ἑαυτούς, οἱ δὲ πλείστοι ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευστοι. Præterea ἐγκελεύειν ταῖς κυσί, incitare canes, comparans, ait id non fieri magno clamore, sed submissa voce et quasi clam, ne aper exaudiat. Vereor, ne nimis subtiliter hæc disputentur.

ἡ ἀπορία] Ex libro 2. marginis Villois. adjeci articulum ἡ. Infinitivum χρῆσθαι cum verbo ἀπορέω junxit Xenophon Œconom. viii. 10. laborare in usu vel de usu.

14. ἐλέσθαι] Intellige εἰς δεῖν hic et in sequentibus. Oratio ipsa est ironica, et orator agit Clearchi ipsius partes.

ἢ δ’ ἀγορὰ] Compara cap. v. sect.

6.

ματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα, ὡς ἀποπλέοιεν· εἰ δὲ μὴ διδῶ ταῦτα, ἡγεμόνα αἰτεῖν Κῦρον, ὅστις [ὡς] διὰ Φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. εἰ δὲ μηδὲ ἡγεμόνα διδῶ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην· πέμψαι δὲ καὶ προκαταληφόμενους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ φθάσωσι μήτε ὁ Κῦρος, μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες, ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἡρπακότες. Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος

15 εἶπε τοσοῦτον. “Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν, μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνόρῳ, δι’ ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον) ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλησθε, πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι, ὡς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀν-

16 θρώπων.” Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν τὸν στόλον Κύρου μὴ ποιουμένου· ἐπιδεικνὺς δὲ, ὡς

ἐλθόντας] Liber Paris. ἐλθόντα habet.

ὅστις [ὡς] διὰ φιλίας] Cum Paris. Codex ὡς omiserit, secludendam censui particulam inutilem. Deinceps ἀποίσει dant margo Steph. Villois. Paris. Eton. Postea προκαταλ. male est in Guelf.

φθάσωσι] Ita Steph. cum libro Brodæi, Paris. et libris 2. 1. in margine Villois. βλάψωσι dant Edd. vett. Guelf. Eton.

ἡρπακότες] Liber Paris. Eton. et 1. 2. 3. in margine Villois. dant compositum ἀνηρπακότες.

15. ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ] Margo Villois. ex libro 2. habet ὡς δὲ γὰρ τῷ ἀνδρὶ.

πείσομαι] Mureti conjectura πείσομενον omnium maxime mihi placet propter concinnitatem orationis. Vulgata enim scriptura duram habet juncturam verborum. Quanquam similis locus erat olim in Cyrop. vi. 1, 40. ὡς πορεύσομαι οὖν, ἔφη, ἥδη νυνὶ καὶ γὰρ ἴσθι (tres Codd. ἴσως habent) τοῦτο ἐν τῶν πιστῶν ἔσται. ubi Zeune scripsit: ὡς πορευσομένου οὖν—τοῦτο

ἴσθι, ipse dedi: ὡς πορευσομένου οὖν, ἔφη, ἥδη νυνὶ, ἴσθι· καὶ γὰρ τοῦτο ἐν &c. Sed item absque sequenti ἴσθι et retento Codicum ἴσως defendi locus ille poterat exemplo Platonis in Phædro p. 156. ed. Heindorfianæ. Hoc vero in loco intellige et repete ex antecedentibus λέγεται.—Pro ἔλησθῃ male Paris. liber ἐλίσθαι habet.

16. πάλιν τὸν στόλον] Articulum ex libro 1. 2. 3. marginis Villois. adjecti. Deinde ποιησομένου edidit Castalio, quod ipsum conjecerat Muretus. Zeune statuit ποιουμένου futurum Atticum esse, et locum ita interpretatur: quasi Cyrus posthæc non esset expeditionem suscepturus. Saltem navalem addidisset! Weiske ita: quasi Cyrus non retro iter per mare facturus esset. Scilicet putabat vir doctus, eos, qui navibus vecti advenerant, in iisdem redituros fuisse in patriam. Equidem priorem rationem præfero, quoniam infra cap. 4. sect. 5. est: ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς παραόδου Κύρος τὰς ναῦς μετεπέμψαστο, ὅπως ὀπλίτας ἀποβιβάσειεν ἴσως καὶ ἔξω τῶν πυλῶν.

“ εὔηθεες εἶη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου, ᾧ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν. Εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ᾧ ἂν Κύρος δῶ, τί κωλύει, καὶ τὰ ἄκρα ὑμῖν κελεύειν Κύρον προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὀκνοῖν μὲν ἂν εἰς τὰ¹⁷ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἀ ἡμῖν δόιη, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ· φοβοίμην δ’ ἂν τῷ ἡγεμόνι, ᾧ ἂν δόιη, ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελεθεῖν· βουλοίμην δ’ ἂν, ἄκοντος ἀπιῶν Κύρου, λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθῶν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστίν. Ἄλλ’ ἐγὼ γε¹⁸ Φημί, ταῦτα μὲν Φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κύρον, οἵτινες ἐπιτήδειοι, σὺν Κλεάρχῳ, ἐρωτᾶν ἐκείνον, τί βούλεται ἡμῖν χρῆσθαι· καὶ εἰ μὲν ἡ πρᾶξις ἢ παραπλησία, οἴαπερ καὶ πρότερον ἐχρῆτο τοῖς ξένοις, ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων· εἰ μὲν δὲ μείζων ἢ πρᾶξις¹⁹ τῆς πρόσθεν φαίνεται, καὶ ἐπιπικνωτέρα, καὶ ἐπικινδυνό-

Paulo aliter Diodorus xiv. 21. ὁ δὲ Κύρος, ἐπειδὴ διήλθε τὴν Κιλικίαν καὶ παρεννήθη πρὸς πόλιν Ἰσὸν, ἐπὶ θαλάττης μὲν κειμένην, ἰσχύτην δ’ οὔσαν τῆς Κιλικίας, καταπλεύσας εἰς αὐτήν, περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ὁ στόλος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέβησαν, quasi navibus vectus Cyrus ad urbem Issum pervenerit, quem ipsum sensum versio latina expressit. Sed locus vitiosa distinctione laborat. Scribendum enim est: Κιλικίας, καταπλεύσας εἰς αὐτήν περὶ τὸν αὐτὸν &c. ut classis Lacedæmoniorum pervenisse Issum dicatur, eo ipso tempore, quo Cyrus ibi morabatur. Easdem naves Cyrum ad Syriam usque sequi jussisse idem Diodorus his tradit: καὶ τοὺς ναυάρχους ἐκέλευσε συμπαραπλεῖν ἀπάσαις ταῖς ναυσί. Superatis denique portis Syriis ὁ Κύρος τὸν μὲν λοιπὸν στόλον ἀπέστειλεν ἀνακάμψαι εἰς Ἔφεσον.

ἰπεδείκνυε δὲ] Stephanus ἐπιδεικνύς edidit, opinatus, credo, antecedens ἐπιδεικνύς μὲν et concinnitatem hoc postulare,

Εἰ δὲ τι] Eton. τι omittit, et dein-

ceps cum Paris. et 1. 2. 3. in margine Villois. dat διδῶ.

17. Ἐγὼ γὰρ] Edd. vett. cum Guelf. ἐγὼ μὲν γὰρ ὀκνοῖν ἂν.

οἷόν τε ἔσται] Liber 1. 2. 3. in margine Villois. ἔστιν dat.

λαθεῖν—ἀπελθῶν] Ita cum libro Brodæi, Paris. Eton. Guelf. Zeune, repudiata scriptura Edd. vett. λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν, ut Stephaniana λαθεῖν—ἀπελθεῖν. Margo Villois. ex libro 1. 2. annotavit ἐπελθῶν.

18. χρῆσθαι] Ita margo Steph. cum Paris. Eton. et libro 1. 2. in margine Villois. Vulgo erat χρῆσασθαι. Deinceps vulgo κακοφάνως legebatur: κῆρ μὲν ἢ ἡ πρᾶξις. Ego scripturam Eton. a Zeunio omissam adscivi.

πρότερον] Iidem libri cum 1. in margine Villois. dant πρόσθεν. Cum Cyro Græci trecenti profecti erant duce Xenia. Cf. i. 1, 2.

19. ἐπικινδυνωτέρα] Ita cum Edd. vett. libro Paris. et Guelf. Zeune et Weiske. ἐπικινδυνωτέρα primus induxit Stephanus, improbante etiam Porsono. Cf. ad i. 9, 6. dicenda.

τέρα, ἀξιῶν, ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα πρὸς Φιλίαν ἀφίεναι· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῶ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα, καὶ ἀπιόντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπιόμεν· ὅ τι δὲ ἂν πρὸς ταῦτα λέγη, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι.”

20 Ἐδοξε ταῦτα, καὶ ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούσι Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· καὶ μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρῆζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἢν δὲ Φεύγη, 21 ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἰρετοὶ, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδοκεῖ ἔπεσθαι. Προσαιτοῦσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμίολιον πᾶσι δώσειν, οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεῖκοῦ τρία ἡμιδαρεϊκὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δ' ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, οὐδ' ἐνταῦθ' ἤκουεν οὐδεὶς ἐν γε τῷ Φανερῷ.

πέσαντα—πεισθέντα] Edd. vett. Guelf. Eton. dant *πέσαντας*—*πεισθέντας*, sed Stephanus ex libris veteribus dedit, quod manus secunda inter versus Guelf. addidit et habet liber 1. marginis Villos. Ipse tamen Stephanus malebat *μὴ πεισθέντας*, quod ipsum vertisse videtur Amasæus: *aut si nobis id persuadere non potuerit.*

πρὸς Φιλίαν] Inepte cum Brodæo Zeune et Weiske pro *φιλικῶς* dictum interpretantur, quod ipsum inest in verbo *πεισθέντα*, quod opponitur *invito*. Recte igitur alii vertunt *in teram pacatam*, pejus alii *in patriam*. Supra sect. 14. est *ὅστις διὰ Φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει*.—Deinde *ἀπίεναι* dat Eton. et liber 1. in margine Villos.

καὶ ἐπόμενοι] Eton. liber *καὶ* et sequens *ἂν* omisit.

Ἐδοξε ταῦτα, καὶ] Vulgatum *ἰδοξε*

δὲ ταῦτα· καὶ ex Eton. correxi, qui *δὲ* omisit. Sic est sine copula ejusmodi iv. 4, 6, et 19. et sæpius alibi.

20. Ἀβροκόμαν] Margo Steph. et liber 1. in margine Villos. dat cum Isocrate in Panegy. 39. Ἀβροκόμας. Vulgatum habet Harpocration.

21. ἀναγγέλλουσι] Simplex verbum habet Eton. et deinceps ἄγοι.

μισθὸν ὁ Κῦρος] Aldina cum libro Paris. habet *ὁ δὲ Κῦρος*. Ita oratio per duo cola divisa incedet. Προσαιτοῦσι δὲ μισθὸν· ὁ δὲ Κῦρος ὑπισχν. et reliqua. Deinde ἡμίολον dat liber Paris.

ἐν γε τῷ Φανερῷ] Margo Steph. et liber 1. 2. in margine Villos. cum Paris. et Eton. dant *ἐν τῷ τότε Φανερῶς*, quas esse interpretationes vulgati *ἐνταῦθα* et *ἐν τῷ Φανερῷ* censuit Zeune. Deinde ἤκουσι habet liber Paris.

CAP. IV.

ENTEΥΘΕΝ ἔξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας
δέκα ἐπὶ τὸν Σάρον ποταμὸν, οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλέθρα.
Ἐντεῦθεν ἔξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε
ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμὸν, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Ἐντεῦ-
θεν ἔξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας πεντεκαίδεκα
εἰς Ἴσσοῦς, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ
οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν²
ἡμέρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ παρήσαν αἱ ἐκ Πελοποννήσου
νῆες, τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ ἐπ' αὐταῖς ναύαρχος Πυ-
θαγόρας Λακεδαιμόνιος. Ἠγείτο δ' αὐτῶν Ταμῶς Αἰ-
γύπτιος ἐξ Ἐφέσου, ἔχων ναῦς [ἐτέρας] Κύρου πέντε καὶ
εἴκοσιν· αἷς ἐπολιόρκει Μίλητον, ὅτε Τισσαφέρην Φίλη
ἦν, καὶ συνεπολέμει Κύρῳ πρὸς αὐτόν. Παρῆν δὲ καὶ³
Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τῶν νεῶν, μετὰ πεμπτος
ὑπὸ Κύρου, ἑπτακοσίους ἔχων ὀπλίτας, ὧν ἐστρατήγει
παρὰ Κύρῳ. Αἱ δὲ νῆες ὄρμουν κατὰ τὴν Κύρου σκηνήν.

1. Σάρον] Ex consensu Strabonis, Plinii, Ptolemæi, Stephani et Procopii primus Hutchinson scripturam vulgarem Φάρον correxit. Φάρον dant liber 1. 2. in margine Villosi. Φάρον margo Steph. Paris. Eton. Ecce Suidas: Φάρος ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος πλέθρων τοιῶν. καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος στάδιον, καὶ Χάλος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος πλέθρων, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶζων. Ultima pertinent ad sect. 9. Pronuntiatio diversa Sarum in Psarum mutavit, ut sittacum in psittacum, oppidum Σιττάκην in Ψιττάκην. Nomen hodiernum fluvii Sechan ex Abulfeda annotavit Mannert vol. vi. p. ii. p. 64. numerorum veterum scripturam Σάρος annotavit p. 100.

¹Ἴσσοῦς] Diodoro Ἴσσόν. item Arriano, Xenophontis æmulo.

²ἔμεινεν] Paris. et Eton. ἔμειναν. Deinde παρήσαν αἱ addito articulo ex

Paris. scripsi, postea ἐπ' αὐταῖς pro ἐπὶ ταύταις ex eodem et Etonensi.

Πυθαγόρας] Hellenic iii. 1, 1. οἱ δ' ἔφοροι Σαμῖα τῇ τότε ναύαρχῳ ἐπίστῳ-
λαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ, εἴ τι δέοιτο κἀκεῖ-
νος—ἔχων τὸ ἑαυτοῦ ναυτικὸν σὺν τῇ
Κύρου περιέπλευσεν ἐς Κιλικίαν, καὶ
ἐποίησε τὸν τῆς Κιλικίας ἄρχοντα Σύν-
εσιν μὴ δύνασθαι κατὰ γῆν ἐναντιοῦ-
σθαι Κύρῳ. ad quem locum vide an-
notata.

ναῦς [ἐτέρας]] Eton. ἐτέρας omit-
tit; igitur seclusi.

³ὅτε Τισσαφέρην] Ita pro ὅτι Codex
Paris. Ita mihi oratio minus diffi-
cili procedere videbatur. ὅτε pertinet
etiam ad sequens καὶ συνεπολέμει re-
petendus erat Ταμῶς.

4. ἑπτακοσίους] Diodorus xiv. 19.
et 21. ὀκτακοσίους nominat. Deinde
male Edd. vett. ὄρμων dabant, ut in-
fra sect. 6.

κατὰ τὴν Κύρου] Ita Edd. vett. Pa-

Ἐνταῦθα καὶ οἱ παρ' Ἀβροκόμα μισθοφόροι Ἕλληνες ἀποστάντες ἦλθον παρὰ Κῦρον, τετρακόσιοι ὀπλίται, καὶ συνεστρατεύοντο ἐπὶ Βασιλέα.

- 4 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τεῖχη· καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν πρὸ τῆς Κιλικίας Συέννεσις εἶχε καὶ Κιλικίων Φυλακή· τὸ δ' ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας Βασιλέως ἐλέγετο Φυλακὴ Φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τούτων ῥεῖ ποταμὸς, Κέρσος ὄνομα, εὔρος πλέθρου. Ἄπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τευχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς· καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βία· ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, καὶ τὰ τεῖχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα, ὑπερ-

ris. Guelf. παρὰ cum Stephano dedit Zeune. κατὰ est adversus, e regione. Margo Villois. ex libro 1. παρὰ annotavit.

παρὰ Κῦρον] Eton. παρὰ Κύρω et μοχ συνεστρατεύσαντο dat.

4. πύλας—Συρίας] Inferiores maritimasque, a superioribus sive Amanicis diversas recte interpretatur Hutchinson: contra Zeune πύλας τὰς Ἀμανικὰς ex Arriano ii. 8. comparat, easdemque a Diodoro xiv. 20. describi ait. Pessime! Cicero ad Div. xv. 4. duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria, quorum uterque parvis praesidiis propter angustias intercludi potest. Plura volenti dabit Mannert vol. vi. parte i.

Ἦσαν δὲ ταῦτα] Weiskio scribendum videbatur ἦσαν δ' ἔνταῦθα. Nam non ipsa castella πύλας fuisse dicta, sed aditus angustos inter binos montes, ut in aliis regionibus. Deinde auctorem addere ἐπὶ δὲ τοῖς τεύχεσιν ἐφειστήκεισαν πύλαι. Cui germanicus Interpres Halbkart ita respondit, ut appareat, eum τεῖχη intellexisse castella. In quo falsum eum esse docent verba καὶ τὰ τεῖχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα. Sunt igitur muri ad mare deducti et pertingentes. Atque ita apparet, conjecturam Weiskii esse vero admodum similem.

Κέρσος] Cum margine Steph. libro

1. 2. in margine Villois. Paris. et Eton. et Danvillio cive suo scripturam Κέρσος praeferebat Larcherus.

εὔρος πλέθρου] Edd. vett. Guelf. Steph. πλίθρον. Cum Welsio et Hutchinsono πλέθρου scripsit Zeune. εὔρος ἦν πλίθρον Eton. habet cum margine Villois. in quo veræ lectionis vestigia latere videntur. Sic enim supra sect. 1. bis est οὗ τὸ εὔρος τρία πλίθρα—οὗ τὸ εὔρος στάδιον.—Postea ἐφειστήκεισαν dat Guelf. πέτρι est in libro 1. marginis Villois. Diodorus xiv. 20. locum ita describit: ἔστι δὲ ἡ φύσις τοῦ τόπου στήνῃ καὶ παρακρημένος, ὥστε δι' ὀλίγων βραδίας παραφυλάττεσθαι, ὅρη γὰρ πλησίον ἀλλήλων κείται, τὸ μὲν τραχὺ καὶ κρημνοῦς ἔχον ἀξιολόγους· ἐπ' αὐτῆς δ' ἀρχεται τῆς ὁδοῦ, (μία δ' ἐστὶ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους,) καὶ καλεῖται μὲν Λίβανος, παρατείνει δὲ παρὰ τὴν Φοινίκην. ὁ δὲ ἀνὰ μέσον τόπος τῶν ὄρων, ὑπάρχων ὡς τριῶν σταδίων, παντελῶς στενωπὸς καὶ πύλας ἔχων εἰς στενὸν συγκλειομένης. In quibus errorem in nomine Libani commissum indicavit Wesseling. Vestigia portarum reliqua descripsit Pococke Itiner. tom. ii. p. 253. Cf. Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 486. p. ii. p. 49. ubi fluvium Cersum hodie a castello vicino Merkes vocari refert.

θεν δὲ ἦσαν πέτραι ἡλίβατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἀμφοτέροις ἐφειστήκεσαν πύλαι. Ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς 5 παρόδου Κῦρος τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποβιβάσειεν εἴσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν, καὶ βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν, εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις· ὅπερ ᾔετο ποιήσειν τὸν Ἀβροκόμαν ὁ Κῦρος, ἔχοντα πολὺ στρατεύμα. Ἀβροκόμας δὲ οὐ ταῦτο ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπεὶ ἤκουε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης παρὰ βασιλέα ἀπήλαυθεν, ἔχων, ὡς ἐλέγετο, τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἓνα παρα- 6 σάγγας πέντε εἰς Μυριάνδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὄρμουν αὐτόφθι ὀλκάδες πολλαί. Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέ- 7 ρας ἑπτὰ· καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθήμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν, παρὰ Κλέ-

5. Ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς] Juntina et Guelf. οὖν ἕκας τῆς παρ. Aldina οὐνεκα τῆς παρ. Stephanus ταύτης ἕνεκα τῆς edidit, ut est in margine Villois. quem sequitur Weiske.

εἴσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν] Recte Weiske εἴσω intra Ciliciam, ἔξω in Syriam interpretatur, et taxat eos, qui in vallem, intra castella (debebant muros) interpretati sunt. Ita enim ipse Xenophon interpretari jubet, qui paulo antea dixerat: τὸ μὲν εἴσω θιν πρὸ τῆς Κιλικίας—τὸ δ' ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας. Vulgarem tamen rationem prætulit Halbkart. Sed idem recte vidit et monuit, Weiskium in eo loco plane aberrasse a vero, ubi verbum βιασάμενοι interpretatur invito altero aliquid facere, et παρελθῆναι πρᾶτερνεῖν navibus, cum vulgo recte βιασάμενοι παρελθῆναι interpretentur vi perfringere aditus et intrare. Navium et militum navibus impostorum prætervectio ad rem minime

pertinebat.

βιασάμενοι] Liber 2. in margine Villois. βιασάμενος habet. et deinceps παρέλθουσιν, εἰ φυλάττειεν Eton.

ἐποίησεν] Ita Eton. Paris. et margo Villois. Ante Zeunium erat ἐποίησατο. Deinde ἤκουσεν dat Guelf. Paris. Eton. ἄκουε et ἤκουσε ex libro 1. 3. annotat margo Villois.

6. ἐπὶ τῇ θαλάττῃ] Ita Paris. Eton. et liber 1. 2. 3. in margine Villois. idque præferbat Brodæus vulgato in. Arrianus ii. 6, 3. de Alexandro ex iisdem portis Syriis egresso: δευτεροαἰὸς δὲ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας ἰστρατοπέδευσε πρὸς Μυριάνδρην πόλιν. Scylax p. 40. Μυριάνδρος Φοινίκων.

7. ἐδόκει] Ita Aldina cum Steph. ἐδόκουν Junt. Guelf. Paris. Eton. Deinceps Muretus φίλοις θυμηθέντες scriptum malebat, inani conjectura.

παρὰ Κλέαρχον] Eton. Κλέαρχον, Paris. τοὺς παρὰ Κλέαρχον.

αρχον ἀπελθόντας, ὡς ἀπίοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν, καὶ οὐ πρὸς βασιλέα, εἶα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦσαν ἀφανεῖς, διήλθε λόγος, ὅτι διάκοι αὐτοὺς Κῦρος τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὐχοντο, ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ἄκτειρον, εἰ ἀλώσειντο.

- 8 Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν· “Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὖ γε μέντοι ἐπιστάσθωσαν, ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν· οἶδα γὰρ, ὅπη οἴχονται· οὔτε ἀποπεφεύγασιν· ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἐλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν παρῆ τις, χρῶμαι· ἐπειδὴν δὲ ἀπίεναί βούληται, συλλαβῶν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. Ἀλλὰ ἰόντων [ἂν], εἰδότες, ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ τούτων στερήσονται· ἀλλ' ἀπολήψονται, τῆς
9 πρόσθεν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς.” Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ἕλληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνά-

Ἐπεὶ δ' οὖν] Eton. cum libro 1. 3. marginis Villois. omittit οὖν. Deinceps διήλθε λόγος scripsi ex Eton. pro ὁ λόγος.

διάκοι] Eton. διώκει dat. Sequens δολίους Paris. et liber 1. in margine Villois. cum margine Steph. et Guelf. a prima manu mutant in δήλους.

8. εὖ γε] Edd. vett. cum Guelf. omittunt γε. Sequens prius οὔτε ex Edd. vett. Guelf. Eton. et Ammonio p. 20. (in quo Larcherus pro εὐδηλον corrigit ἀδηλον) revocavit Zeune. οὐδὲ dedit Stephanus.

αὐτοὺς] Refertur ad τις, quod de pluribus intelligendum est.

ἰόντων ἂν] Stephanus reperit etiam scriptum ἰέτωσαν; ipse ἂν abesse malebat. Paris. liber ἰέτωσαν solum dat, liber 1. 2. 3. in margine Villois. ἰέτωσαν ἂν. Particulam ἂν, nusquam im-

perativo junctam, damnat etiam cum Porsono Zeune; hic igitur in οὖν mutandam censuit, aut prorsus delendam. Weiskium ἂν non offendit, sed is potius alicubi scriptum legisse sibi videbatur hæc verba: ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν λεγέτω ἂν, ὅ τι τις ἐθέλει. Duo loca allata vidi, ubi ἂν videtur jungi cum imperativo. Aristophanis locum Acharn. 1200. φιλήσατόν με μαλθακῶς τὸ περιπεταστὸν κῆπιμανδαλωτὸν ἂν posuit Zeune ad Vigerum p. 486. alterum Sophoclis in Œd. Tyr. 1438. ἔδρασ' ἂν, εὖ τούτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ Πρώτιστ' ἐχρηζον ἰκαμαθεῖν, τί πρακτέον, posuit G. Hermannus ibidem p. 782. Neuter tamen nostro plane similis esse videtur; et potius ex varietate scripturæ supra ἰόντων apposita, ita ut san vel solum ἂν appingeretur, ortum suspicor ἰόντων ἂν. Quare ἂν seclusi.

βασιν, ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἤδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σταθμούς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσιν ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶων, οὐδὲ τὰς περιστερὰς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομέναι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει 10 σταθμούς πέντε παρασάγγας τριάκοντά ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαράδακος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελέσιος βασιλεία, τοῦ Συρίας ἀρχαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὦραι φύουσι. Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασιλεία κατέκαυσεν.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρασάγγας 11 πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος

9. ἀκούσαντες] Edd. vett. Guelf. Eton. ἀκούοντες dant. Ceterum ἀθυμος est h. l. pro ἀπρόθυμος positum. Inepte Index Zeunianus interpretabatur: *gravius tulerat expeditionem.*

Μετὰ δὲ ταῦτα] Eton. καὶ μετὰ ταῦτα dat. Sequens τέτταρας ex Paris. dedit Zeune. τίσσαυρας invocavit Weiske.

ὄντα τὸ εὖρος] Suidas in v. Φάρος et Χάλος dat οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. De piscibus sanctis apud Syros et columbis compara Diodorum ii. 4. et 20. Lucianum de Dea Syria. Fluvium Chalum esse eundem, qui Beræam urbem, Chalep Syris, Aleppo Francis dictam, permeat, apud Abulfedam Κοτwaik vocat, affirmat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 516.

πρᾶέων] Male hic et infra i. 5, 14. πρᾶίων et πρᾶως scriptum exstabat, quamvis jam Fischerus ad Wellerum ii. p. 84. solum comparativum πρᾶίων, quippe ex πρᾶίων contractum, recte scribi cum iota monuit.

εἰς ζώνην] Vulgatum ζώνη correxerunt Jungermann ad Pollucem vii.

67. Brodæus et Muretus ad h. l. comparatis locis Herodoti ii. 98. Platonis Alcibiade i. p. 44. Ciceronis Verrin. iii. 33. Nepotis Themistocle extremo, Athenæo i. c. 23.

10. Δαράδακος] Margo Steph. Villois. Eton. Δάρδητος, Brodæi liber et Paris. Δάρδατος. Locum fluvio in provincia Chalybonitide Ptolemæi assignat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 522.

οὗ τὸ εὖρος] Ita cum Stephano margo Villois. οὗτος εὖρος Edd. vett. Guelf. ὄντος libri Brodæi dant.

Βελέσιος] Guelf. Paris. Βελέσους dant. Infra vii. 8, 25. sine varietate est Συρίας καὶ Ἀσσυρίας Βέλεσις. Sed in Diodoro ii. 24. et 25. ex optimis libris Wesselingius Βέλεσιν scripsit. Nominatur is Βαβυλωνίων στρατηγός, et ἱερίων Χαλδαίων ἐπιστημότατος.

11. Εὐφράτην] Diodorus xiv. 21. ὁδοιπορήσας δ' ἡμέρας εἴκοσι, παρεγνήθη πρὸς Θάψακον πόλιν, ἣ κείται παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην· ἐνταῦθα δὲ πίνθ' ἡμέρας διατρέψας καὶ τὴν δύναμιν ἐξιδιοποιήσάμενος ταῖς τε τῶν ἐπιτηδείων ἀφ-

τεττάρων σταδίων· καὶ πόλις αὐτόφθι ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κύρος, μεταπεμφόμενος τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν

12 ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπεῖθειν ἔπεσθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν, αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότες κρύπτειν· καὶ οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα δίδῃ, ὥσπερ καὶ τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβάσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου· καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην ἰούσιν, ἀλλὰ καλοῦντος

13 τοῦ πατρὸς Κύρου. Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὁ δ' ὑπέσχετο, ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς, ἐὰν εἰς Βαβυλῶνα ἦκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελεῖ, μέχρις ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπέεισθη. Μένων δὲ, πρὶν δῆλον εἶναι, τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἔψονται Κύρῳ, ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στράτευμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·

14 “ Ἄνδρες, εἰ μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε

ῥοναίς καὶ ταῖς ἐκ τῶν προνομῶν ἀφελείαις, συνήγαγεν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς στρατείας ἐδήλωσε.

ἔμειναν] Guelf. ἔμεινεν vulgata superscripta, quam sequens καὶ Κύρος postulat, quamquam hucusque Xenophon in simili transitu ἔμεινεν frequentavit.

ἔπεσθαι] Eton. omisit verbum.

12. τοῖς πρότερον] Vulgatur προτέρους, margo Villos. προτέρω habet. Sed supra iii. 18. est de eadem re πρότερον et πρόσθεν. Copulam post ὥσπερ Eton. omisit.

ἰούσιν] Vulgatum ἰόντων ex Eton. correxi. Contra vulgati scholion luculentum esse scripturam Etonensem

censebat Zeune. Deinde τὸν Κύρον dat margo Villos. Credo in libro fuisse τὸν Κύρον.

13. Ταῦτα—ἀπήγγελλον] Desunt hæc in Edd. vet. et Guelf. adsunt in Steph. Eton. et Paris. sed hi libri cum margine Villos. additum habent Κύρῳ, quod adseivi.

ἀνδρὶ ἐκάστῳ] Diodorus: ἰδεῖτο πάντων μὴ καταλιπεῖν ἑαυτὸν, ἐπαγγελλόμενος ἄλλας τε μεγάλας δωρεάς, καὶ ὅτι παραγερόμενος αὐτὸς εἰς Βαβυλῶνα κατ' ἀνδρα ἕκαστον δώσει πέντε μνᾶς ἀργυρίου.

τὸ αὐτοῦ—καὶ ἔλεξε] Hæc omissa sunt in Juntina, in margine Guelf. manus secunda adjecit.

πονήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιω-
 τῶν ὑπὸ Κύρου. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; Νῦν δέεται
 Κῦρος ἔπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα· ἐγὼ οὖν
 Φημί, ὑμᾶς χρῆναι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν,
 πρὶν δῆλον εἶναι, ὅτι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινούνται
 Κύρω. Ἦν μὲν γὰρ ψηφίσωνται ἔπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε 15
 αἴτιοι εἶναι, ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν· καὶ ὡς προθυμο-
 τάτοις ὑμῖν οὔσι χάριν εἴσεται Κῦρος καὶ ἀποδώσει·
 (ἐπίσταται δ' εἴ τις καὶ ἄλλος) ἢν δ' ἀποψηφίσωνται
 οἱ ἄλλοι, ἀπιμεν μὲν πάντες εἰς τοῦμπαλιν· ὑμῖν δ', ὡς
 μόνοις πειθομένοις, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς Φρού-
 ρια καὶ εἰς λοχαγίας· καὶ ἄλλου οὔτινος ἂν δέησθε,
 οἶδα, ὅτι ὡς φίλοι τεύξεσθε Κύρου." Ἀκούσαντες ταῦτα 16
 ἐπέειπον καὶ διέβησαν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι.
 Κῦρος δ' ἐπεὶ ἤσθητο διαβεβηκότας, ἤσθη τε, καὶ τῷ
 στρατεύματι πέμψας Γλοῦν, εἶπεν· "Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄν-
 δρες, ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε,
 ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε." Οἱ μὲν δὲ 17
 στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες, εὔχοντο αὐτὸν εὐ-
 τυχεῖν· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι μεγαλο-

14. ὑμᾶς χρῆναι] Ita Junt. Guelf. Paris. ἡμᾶς Aldina et Steph.

15. εἴ τις καὶ] Guelf. copulam omittit. Ceterum ea quæ sequuntur a verbis inde ὑμῖν δ', ὡς μόνοις, τεύξεσθε Κύρου vix suum locum obtinere puto. Potius antecessisse crediderim, et his demum subjecta fuisse illa: ἢν δ' ἀποψηφίσωνται—τοῦμπαλιν· quibus rectius oratio conclusa fuisse videtur.

λοχαγίας] Ita cum Steph. margo Villois. λοχαγωγίας. Edd. vett. et Guelf.

ὡς φίλοι] Ita liber Paris. φίλα Eton. Vulgatum φίλου defendit Zeune exemplo Euripidis, ubi est τεύξομαι ταῦτα εἶδεν, altero Xenophontis infra vi. 6, 32. ταῦτα δὲ σοῦ τυχόντες. Sed

desidero exemplum geminati genitivi casus.

16. ἀποκρίνασθαι] Male Guelf. ἀποκρίνεσθαι dat. Deinceps διαβάντας Eton.

Γλοῦν] Eton. nomen omisit. Tami filius fuit, apud Polyænum vii. 20. Diodorum xiv. 35. xv. 3. Γλῶς vel Γάως vocatus.

ἄνδρες, ὑμᾶς] Vulgo intersertum ἤδη auctore libro Eton. ut inutile omisi.

ἐπαινέσητε] Zeune malebat ἐπαινέσετε scriptum, quod et ipse probat. Deinceps μελήσει est in Paris.

17. μεγαλοπρεπῆ] Ita cum Aldina Steph. μεγαλοπρεπῶς Junt. Guelf. margo Steph. Paris. Eton.

- πρεπή. Ταῦτα δὲ ποιήσας διέβαινε· συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μαρσῶν ὑπὸ
 18 τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πάποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο περὶ ἧ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· ἀ τότε Ἀβροκόμας προῖαν κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῆ. Ἐδόκει δὲ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρω, ὡς βασιλεύσοντι.
- 19 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας σταθμοὺς ἐννέα παρασάγγας πενήτηντα καὶ ἀφικνῶνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμόν. Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαὶ, μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο.

CAP. V.

ENTETΘEN ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε παρασάγγας τριάκοντα καὶ πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν ὡσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πλήρες· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα ἦσαν εὐώδη, ὡσπερ ἀρώματα· δένδρον

ἅπαν] Margo Villos. ἅπαντι annotavit. Deinceps μαρσῶν Juntina, μαρσῶν Brodæus, Edd. Halenses et Castal. nostrum est in Aldina, Steph. Guelf.

18. οὗτος ὁ ποταμὸς] Offendit Weiskium additum οὗτος, qui οὕτω scriptum malebat, quod ipsum Amasæum reddidisse censebat scribentem: neminem ante tam facile potuisse eum amnem pedibus transmittere.

γένειοτο] Eton. γέγονε habet. Deinceps Paris. πλοίοισιν. Ceterum idem in transeundo fluvio hoc contigisse Lucullo ex Plutarchi Vita cap. 24. annotat Zeune.

Ἐδόκει δὲ] Malim ἐδόκει δὲ.

1. Ἀραβίας] Mesopotamiæ partem

ad meridiem versam, quam Arabes Scenitæ incolebant, teste Strabone i. p. 28. et xvi. p. 514. Idem postea Saraceni vocati, auctore Ammiano Marcell. xxiii. 6. Cf. Mannert Geogr. v. p. 313.

ἀψινθίου] Ammianus xxv. 8. de hac ipsa regione: cognito per porrectam planitiem in regionibus aridis nec aquam inveniri posse præter salsam et fœtidam, nec ad victum aliquid, nisi abrotanum et absinthium et dracontium (sunt tres ejusdem generis plantæ) aliaque herbarum genera tristissima.— Et via sex dierum emensa, cum ne gramina quidem invenirentur &c.

καλάμου] Herba geniculos gerens, geniculatim nascens, ut frumento-

δὲ οὐδὲν ἐνῆν. Θηρία δὲ παντοῖα, πλείστοι μὲν ὄνοι² ἄγριοι, οὐκ ὀλίγοι δὲ στρουθὸι αἱ μεγάλοι· ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἵππεῖς ἐδίωκον ἐνίστε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεὶ τις διώκοι, προδραμόντες ἂν εἰστήκεσαν· (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θᾶττον

rum genera. Arrianus Anab. vii. 20, 4. de Arabia: τῆς τε χάρας ἢ εὐδαμονία ὑπεκίνει αὐτὸν &c. Sed ille de Arabia felice potius intelligendus est.

δένδρον] Castalio δένδρον edidit.

2. Θηρία δὲ παντοῖα—μὲν ὄνοι ἄγριοι] Ita locum correxi ex libris scriptis. Liber enim Brodæi, margo Steph. Villois. Paris. Eton. παντοῖα addunt; deinde margo Steph. Paris. Eton. πλείστοι μὲν ὄνοι ἄγριοι dant. Margo Villois. παντοῖα, ὄνοι ἄγριοι πολλοὶ δέ. Ibidem annotatur a libris abesse πλείστοι et deinceps ὀλίγοι. Vulgo erat θηρία δὲ, πλείστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι. De onagris istius regionis confer Ammianum xxiv. 8. δορκάδας vocat cervos xxiv. 1. Has easdem δορκάδας intelligere videtur auctor Anonymus Augustanus MS. ab amicissimo Matthæi exscriptus et mecum communicatus cap. 17. "Ὅτι ἂν διακόμενος δόρκοι μικρὸν στῆ καὶ οὐρήσῃ, πλέον πρέξει καὶ διαφεύγει. "Ὅτι οἱ δόρκοι καὶ οἱ πέρδικες ἀλλήλων φίλοι εἰσὶν· ὅθεν ὑπ' ἀλλήλων διὰ τῶν θηρευτῶν ἀγρεύονται. "Ὅτι ὅπου ἂν ἐκ τῆς ἀγέλης εἰς ἀποπατήσῃ, ἐκῆ καὶ οἱ ἄλλοι· ἀγελάζονται δὲ μετὰ τῶν ὀνάγγων. Sed diversa genera hic permutata esse suspicor.

αἱ μεγάλοι] Articulum omittit margo Villois. Paulo antea Edd. vett. ὀλίγοι habent, quod vitium repetitum a Stephano et Leonclavio primus correxit Welsius. Aristoteli de Part. Anim. iv. 14. στρουθὸς ὁ Λιβυκὸς audit; Ælianus de N. A. ii. 27. στρουθὸς ἡ μεγάλη, ubi locum Aristotelis παραφράζει. Item iv. 37. viii. 10. ix. 58. xiv. 7. sed xiv. 13. ex alio scriptore vocat χερσαίας στρουθούς. Vulgarem vero passerem idem μικρὸν vocat, cum Libyco nempe comparatum.

ἂν εἰστήκεσαν] Aldinam scripturam unice probandam esse recte monuit Porson. In margine Steph. Codice

Paris. et Eton. est ἴστασαν, quod item cum ἂν εἰστήκεσαν habet margo Villois. Stephanus aut ἴστασαν aut ἴστασαν scribendum et cum Amasæo restitabant interpretandum censebat. Hutchinsoni ἐφειστήκεσαν poterat probari propter locum de Venat. v. 7. et 19. Sed Aldina scriptura significat restitare solebant.

τῶν ἵππων] Ita margo Steph. Villois. Paris. Eton. Deinde vulgatam πλησιάζει ὁ ἵππος, ταῦτ' ἐποίησεν· ὥστε οὐκ ἦν λαβεῖν. iidem libri mutant in πλησιάζουσιν οἱ ἵπποι, ταῦτόν· καὶ οὐκ ἦν λ. nisi quod in margine Villois. est ὡς καὶ οὐκ ἦν λ. Ibidem ταῦτόν et ταῦτ' annotatur. Quominus optimorum librorum auctoritatem ubique sequerer, impediit locus Arriani de Venatione cap. 24. ubi de equis Libycis est: ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνους τοὺς ἀγρίους, οἳ δὴ ἀκτύπητοι διαφέροντες εἰσι, καὶ τῶ ἐπὶ μήκιστον ἀντέχειν θέοντες. Ὅποτε γοῦν ἐπὶ μέγαν βασιλεία ἤλαυνον οἱ ἄμα Κύρα τῶ Δαρίου Ἑλληνες, οἳ καὶ Ξενοφῶν συνιστράστεισε, λέγει Ξενοφῶν, οὗ τὰ πεδία τὰ Ἀραβίων ἐξήνουν, ἀγέλας προφαίνεσθαι τῶν ὄνων τῶν ἀγρίων· καὶ ὑπὸ ἐνὸς μὲν ἵππεύς μήποτε ἄλῃναι ὄνον ἄγριον, διίσταμένους δὲ ἄλλους ἐπ' ἄλλοις ἐλαύνειν τοὺς δὲ πολλοῖς (vulgatur πολλούς) ἀντίσχονας τελευτῶντας ἤδη ἀπαγορεύειν ὑπὸ καμάτου. Quæ sequuntur ex communi aliquo scriptore tradit etiam Ælianus de N. A. xiv. 10. de Maurusis asinis; quos eosdem forte intelligi voluit xii. 16. ubi est τοὺς τῶν Λιβύων ὄνους μεγίστους ὄντας, ex quibus cum equabus coeuntibus progeneri mulos. Contra in extremo capite 10. libri 14. hæc subjunxit Ælianus: ὅτι δὲ μακροὶ μὲν ἰδεῖν εἰσὶν οἱ Λιβυκοὶ ἵπποι καὶ ὄνοι, δραμεῖν δ' ἄπιστοι, ἀνωτέρω εἶπον. At de asinis Libycis locus a me positus contrarium habet; nec alius in eo volumine extat. Contra de equis Libycis testatur libri iii. cap. 2. sed ibi λεπτοί, non

ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταῦτὸν ἐποίουν· καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεῖς θηρῶεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα
 3 δέ. Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπεσπᾶτο Φεύγουσα,

μικροὶ dicuntur. Breviter ut dicam, verba καὶ ὄνοι in Æliano ab aliena manu inserta et delenda censeo. Redeo ad Arrianum, quem vides verba Xenophontis ἐπεὶ τις διώκοι ita interpretari, quasi scriptum esset ἐπεὶ εἷς τις, unus aliquis. Itaque etiam deinceps scriptura librorum πλησιάζοι ὁ ἵππος tuenda erat. Partem loci laudavit Demetrius cap. 93.

Superest, ut de ipso onagro videamus. Ita enim vocabulo composito vocant ceteri scriptores. Plinius viii. cap. 44. *Onagri in Phrygia et Lycaonia præcipui. Pullis eorum ceu præstantibus sapore Africa gloriatur, quos Lalesiones appellant.* Is igitur onagrum Phrygiæ et Lycaoniæ eundem esse censebat cum Africano, quod vides etiam visum fuisse Arriano. Oppianus Cyneg. iii. 183. seqq. onagrum satis accurate describens, patriam non nominat. Ad eum locum quod scripseram olim, onagrum Oppiani esse animal Africanum, quod hodie Zebra vocamus, in eo erravi, erroremque coarguit Gallicus Oppiani Interpres. Quem enim Oppianus, Xenophon, Ælianus et Arrianus nominant asinum silvestrem, is est, quem in campis desertis Asiæ gregatim et libere incedentem, multoque hoc nostro domestico asino majorem pulcrioremque descripsit et pinxit egregius Pallas. Contra *pulcher onager* Martialis xiii. epigr. 101. esse videtur is, quem ex Africa ultima allatum Constantinopolin vidit et accurate descripsit Philostorgius h. eccles. iii. 11. ita ut appareat, fuisse eum onagrum animal asino cognatum, quod Zebra vocabulo peregrino vocamus.

Suidas: Καυδῶ, νῆσος πλησίον Κρήτης, ἐνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται. Hæc est insula *Gaudos Melæ* ii. 7.

quam Plinius iv. 12. cum Chrysa contra Hierapytnam sitam ait. Utramque recte agnovit Gallus Tournefort in Itinerar. tom. ii. p. 53. qui hodie Γαϊδαρόνησοι, *insulas asinorum*, vocari tradit. Hæc est Γαῦδος Callimachi apud Strabonem i. p. 119. et vii. p. 358. sive in Fragmentis p. 429. ubi tacent Interpretes, nec in Strabone constant sibi Interpretes.

ἐλαφείοις] Ad locum Plinii viii. sect. 68. et 69. laudat Harduinus Theophylactum, qui narrat, Chosroen Hormisdæ patri inter delicias ciborum misisse ὄναν ἀγρίων τῶν μελῶν τὰ ἐπίσημα.

3. ἀπεσπᾶτο Φεύγουσα] Vulgatum ἀπίπτα, tanquam solæcum, damnat cum Juntina Guelf. ἀπίσπα exhibentes; præterea liber Paris. et Eton. Φεύγουσα dant. Scripturam ἀπίσπα repudiavit Zeune et Weiske, contra probavit Wytenbach in Bibl. Critic. Amstelod. vol. iii. p. 104. Sed verbo activo recentiores tantum scriptores ita usos esse monuit Hemsterhuis ad Lucianum i. p. 256. vetus exemplum præter hoc nostrum non attulit Wytenbach. Cum vero infra ii. 2, 12. sit: ἵνα ὡς πλείστον ἀποσπασθᾶμεν τοῦ βασιλικῆ στρατεύματος, recte conjecit amicissimus *Bullmann*, etiam hoc in loco Xenophonti ἀπεσπᾶτο restituendum esse, quo ducit scriptura Paris. et Eton. Φεύγουσα, non ἀποφεύγουσα exhibentium. Scilicet ἀπὸ ortum duxit ex syllaba extrema verbi ἀπεσπᾶτο. Quod vero infra vii. 2, 11. est Νέων μὲν ἀποσπᾶσαι, ἰστραποτιδύσατο χωρὶς ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνδράπους, ibi intelligendum et repetendum censeo ἀποσπᾶσαι τοὺς ὀκτ. ἀνδράπους. Ceterum mira est ad h. l. annotatio Weiskii, qui præter alia ἄμα pro ἄρασα scriptum malebat.

τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν, ἄρασα, ὡς περ
 ἰστίῳ χρωμένῃ. Τὰς δὲ ὠτίδας, ἂν τις ταχὺ ἀνίστῃ,
 ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ, ὡς περ πέρδικες,
 καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα
 ἦν.

Πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται ἐπὶ⁴
 τὸν Μασκᾶν ποταμὸν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον. Ἐνταῦθα
 ἦν πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή· περιε-
 ρεῖτο δὲ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Μασκᾶ κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμει-
 ναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν ἐξελαύ-⁵
 νει σταθμοὺς ἐρήμους τρισκαίδεκα παρασάγγας ἐννεή-
 κοντα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖ-
 ται ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν
 ὑποζυγίων ἀπᾶλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος,
 οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα·
 οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ὄνους ἀλέτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττον-

ἄρασα] Ælianus cum Aristotele in
 locis antea laudatis ἀπλώασα dixit,
 et eadem comparatione usus est. Li-
 ber Paris. αἰρουσα habet. Rationem
 struthiocameli capiendæ docet Æ-
 lianus xiv. 7. ubi scribendum censeo:
 καὶ ἐλάττονι (κύκλῳ, vulgo est ἐλατ-
 τον) περιέοντες ἀπειπούσαν τῷ δρόμῳ
 ἀγορεύουσιν αὐτὴν χρόνῳ.

ἀνίστῃ] Ita vulgatum antea ἀνίστη
 correxit Stephanus. si quid eas celeriter
 invadat, vertit Amasæus.

πέτονται] Paris. Eton. πέτανται,
 margo Villois. σείονται. Athenæus
 ix. p. 390. laudat ex h. l. πέτονται τε
 γὰρ βραχὺ ὡς περ οἱ π.—ἡδὲα ἰστίν.

4. Μασκᾶν] Codex Paris. Μάσκαν
 et deinde Μάσκα dat. Nomen oppidi
 deserti in libro 1. Κορσωτή, in libro 2.
 marginis Villois. Κορσωτή. Mascan
 esse Ptolemæi Saocoram cum aliis
 statuit Mannert Geogr. v. p. 323.

ἐπισητίσαντο] Ita Paris. cum Eton.
 Vulgo est ἐπισιτίσαντο τὸ στρατεύμα.

5. Πύλας] Babylonias intelligi se-
 quens narratio docet, et locus So-
 phænети excerptus a Stephano Byz.

sub v. Χαρμάνδη, ubi est: Ἐπὶ δὲ ταῖς
 Βαβυλωνίαις πύλαις, πέραν τοῦ Εὐφρα-
 του, πόλις ἦμιστο ὄνομα Χαρμάνδη. Mo-
 nuit Hutchinson.

ὑπὸ τοῦ λιμοῦ] Eton. articulum
 omisit; recte, puto.

ἄλλο δένδρον οὐδὲν] Insolentiam ad-
 diti ἄλλο comparavit Hutchinson
 cum loco Cyrop. iii. 3, 43. ubi τοῖς
 ἄλλοις ὁμοτίμοις ait esse præterea pro-
 ceribus. Zeune, qui addit locum vii.
 3, 7. ἄλλα πρόβατα ex cateris peco-
 ribus oves interpretatur. Rectius
 Weiske confert Hesiodum ex Ope-
 ribus versu 342. εἰ γὰρ τοι καὶ χρῆμ'
 ἐγχώριον ἄλλο γένηται. Minus con-
 venit in Cyrop. iii. 2, 18. οἱ ἄλλοι
 Ἄρμενοι, quod appositum vir doctus,
 qui comparat Franco-Gallorum for-
 mulas: nous autres, vous autres, sans
 autre forme de procès.

ὄνους ἀλέτας] In Codice Eton. et iis
 libris, quos inspexerat Stephanus,
 scholion legebatur inter verba ipsa
 scriptoris hoc post ὄνους: οὗς ἡμεῖς μύ-
 λους, οἱ δὲ Ἀστικοὶ μύλας. Idem in
 duobus libris annotat margo Villoi-

τες καὶ ποιῶντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπώλουν, καὶ
 6 ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. Τὸ δὲ στρατεύμα ὁ σῖτος
 ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδία ἀγο-
 ρᾷ, ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ
 ἀλφίτων τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτὰ
 ὀβολοὺς καὶ ἡμιόβολιον Ἀττικῆς· ἢ δὲ καπίθη δύο
 χοίνικας Ἀττικῆς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίοντες οἱ στρα-
 7 τῶνται διεγίγνοντο. Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς
 πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, ὅποτε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιο δια-
 τελέσαι ἢ πρὸς χιλόν. Καὶ δὴ ποτε στενοχωρίας καὶ
 πηλοῦ φανέντος ταῖς ἀμάξαις δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ
 Κῦρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις,
 καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τοῦ βαρβαρι-
 8 κῷ στρατοῦ συνεκβιβάζειν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ δὲ ἐδό-
 κουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς

soni. Hesychio ὄνος est ὁ ἀνώτερος λί-
 9 θος τοῦ μύλου. Sic etiam Suidas sub
 v. Μύλη et Photius in Lexico MSto.
 Contra Helladius in Chrestomathia
 apud Photium inferiorem lapidem,
 quem Romani *metam* dixere, inter-
 pretatur, recte; ut jam olim ad Sui-
 dam admonuit Küster. ὄνου λίθου
 ἀλοῦντος meminuit Aristoteles Pro-
 blem. xxxv. 3.

ποιῶντες] *Apparantes, formantes.*
 Ceterum *παρὰ τὸν ποταμὸν* est in E-
 10 ton. libris Stephani, duobus, quos
 margo Villois. annotavit, et in
 Guelf.

6. Λυδία ἀγορᾷ] Larcherus admo-
 net ex Herodoto i. 155. 157. Lydos
 inde a Cyri majoris temporibus, qui
 eos usu armorum privatos reddiderat
 imbelles, mercaturam exercuisse et
 cauponariam.

ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων] Muretus Var.
 Lect. xv. 16. deleri voluit verba ἀλεύ-
 11 ρων ἢ, quæ nata esse putat e dubita-
 tione librarii, utro modo in veteri li-
 bro scriptum esset. Cum Mureto
 sentit Weiske, qui generis utriusque
 pretium idem fuisse credibile esse ne-

gat, quod æstumat ita, ut modius
 mensuræ Berolinensis thaleris 30
 moduli conventionis constiterit.

σίγλος] Paris. Codex *σίγκλος* dat.
 Vulgarem scripturam ex h. l. retulit
 Hesychius, sed varie interpolatus.

καπίθη] Hesychius capitham facit
 duarum cotylarum: ad quem multa
 disputant Interpretes. Contra Poly-
 ænus iv. 3, 32. ἢ δὲ καπέτις ἐστὶ χοίνιξ
 Ἀττικῆ.

7. Ἦν δὲ—οὓς] In hoc verbo solo
 poetæ et prosaici scriptores, sed hi
 quidem multo rarius, singularem nu-
 merum plurali substantivi numero
 jungebant. Nota sunt *ἔστιν οἱ*, aliqui,
 sunt qui. Ita h. l. *ἦν—οὓς*. Hut-
 chinson posuit loca Sophoclis Tra-
 chin. 529. Aristoph. Lysistr. 1262.
 Porson. addidit Eurip. Ionem 1165.
 Confer Valcken. ad Herodoti v. 12.

τὰς ἀμάξας] Edd. vett. Guelf. et
 margo Steph. *ταῖς ἀμάξαις*. Ceterum
 in Guelf. vocabulum ubique spiritum
 lenem adscriptum habet.

8. σχολαίως] Ita cum Steph. mar-
 go Villois. ante erat *σχολαίως*, quod
 habet etiam Guelf.

περὶ αὐτὸν Πέρσας τοὺς κρατίστους, συνεπισπέυσαι τὰς ἀμάξας. Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίφαντες γὰρ τοὺς πορφυρεῶς κάνδους, ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἑστηκώς, ἴεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρᾶνους γηλόφου, ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τοῖς τραχήλοις, καὶ ψέλλια περὶ ταῖς χερσίν· εὐθύς δὲ σὺν τούτοις εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θᾶττον ἢ ὡς τις ἂν ᾤετο, μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, δήλος ἦν ὁ Κῦρος σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν, καὶ οὐ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσῳ μὲν ἂν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ μάχεσθαι, ὅσῳ δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ συναγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ συνιδεῖν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἢ βασιλέως ἀρχὴ, πλῆθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὔσα, τοῖς δὲ μήκεσι τῶν ὁδῶν καὶ τῷ διεσπᾶσθαι τὰς δυνάμεις ἀσθενῆς, εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοῖτο.

Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κατὰ τοὺς ἐρήμους 10

συνεπισπέυσαι.] Paris. Eton. συνεπισπέυσεν—πορφυρούς.

τούτους.] Notas illas purpureas tunicas. Compara Cyrop. i. 3, 2. vi. 4, 2.

τοῖς τραχήλοις—περὶ ταῖς χερσίν.] Ita margo Steph. Villosi. Paris. Eton. habent; vulgo est τῷ τραχήλῳ—ἐπὶ τῶν χειρῶν. In Cyrop. l. c. est περὶ ταιν χερσίν et περὶ τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν. Ceterum in Edd. vet. præter Castal. Guelf. Paris. est ψέλλια.

9. σπεύδων.] Cod. Paris. Eton. et margo Villosi. addunt ὡς ante σπεύδων. deinceps νομίζων ἂν, ὅσῳ μὲν θᾶττον ἔλθοι,—μάχεσθαι cum Dawesio in Miscell. Critic. p. 79. seqq. scribendum censuit Porson. Vulgatum quidem μαχεῖσθαι debetur Stepha-

no; Edd. enim veteres cum Guelf. μάχεσθαι dant, liber Eton. cum margine Villosi. συμμαχεῖσθαι. Sed particulam ἂν Xenophon numeri causa transposuisse, ut sæpius alibi, videtur. Subjecit amicissimus Buttman exemplum Demosthenis in Midiana cap. 15. νῦν δὲ μοι δοκεῖ κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγινώσκου τις, τὰ προσήκοντα ποιεῖν. ubi recta oratio postulabat hunc ordinem καὶ εἴ τις ἀσέβειαν καταγινώσκου, τὰ πρ. ἂν ποιεῖν.

τοῖς δὲ μήκεσι.] Ita margo Steph. Villosi. Paris. Eton. pro τῷ δὲ μήκει. Deinceps ἐποιεῖτο est in Paris. libro.

10. ποταμοῦ] Addidi ex libro Brodæi, margine Steph. Villosi. Paris. Eton. Nomen urbis Καρμάνθη scriptum edidit Stephanus. Vulgarem tamen

σταθμούς ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Χαρμάνδη· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, σχεδίαις διαβαίνοντες ᾧδε· Διφθέρας, αἷς εἶχον σκεπάσματα, ἐπίπλασαν χόρτου κούφου, εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων, ὡς μὴ ἄπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ· ἐπὶ τούτων διέβαινον. καὶ ἐλάβανον τὰ ἐπιτήδεια, οἶνον τε ἐκ τῆς βαλάνου πεπονημένου τῆς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τούτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλείστον.

11 Ἀμφιλεξάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τῶν τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλεάρχος, κρίνας ἀδικεῖν τὸν τοῦ Μένωνος, πληγὰς ἐπέβαλεν· ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δ' οἱ

scripturam præter Edd vett. habent Guelf. et duo Regii Paris. in quorum tamen altero est Χαρμάνδη. Locum Sophænети apposui supra ad sect. 5. Urbi successisse seculis posterioribus *Diakira* suspicatur Mannert Geogr. v. P. 329.

στεγᾶσματα] Suidas sub voc. κάρφη ita laudat h. l. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐπίπλασαν &c. Quæ varietas non est spernenda. Plato enim in Politico cap. 22. σκεπάσματα et στεγᾶσματα ita distinguit, ut dicat: καὶ τῶν τὴν τῶν ἰσοχρίστων σκεπασμάτων Θεραπείαν δερματοχειρῆν, καὶ τὰς τῶν στεγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ἄλλῃ τεκτονικῇ καὶ ἐν ἄλλαις τέχναις βυμάτων στεκτικαὶ γίνονται, συμπάσας ἀφείλομεν. Videtur Xenophon *segestra* dicere voluisse, de quibus Casaubonus ad Suetonii Octav. cap. 83. Hanc meam opinionem confirmare videtur locus Arriani iii. 29, 8. ubi est ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται. atque iterum i. 3, 7. καὶ τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν, τῆς κάρφης πληρώσας. Igitur non dubitavi σκεπάσματα recipere.

συνέσπων] Suidas l. c. addit τὰς διφθέρας. Arrianus Anab. v. 9, 5. καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπισπλάμηναι. item cap. 12, 4. ἐνταῦθα ἐπληροῦντο τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς κάρφης—καὶ κατατῆράπτοντο εἰς ἀκριβίαν. Sed lo-

cus Arriani iii. 29, 8. manifestam habet imitationem Xenophontis: Ξυναγαγὼν τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται, φορυτοῦ ἐμπλήσαι ἐκέλευσεν ὡς ξηροτάτου, καὶ καταδῆσαι τε καὶ ξυτῆρῆσαι ἀκριβῶς, τοῦ μὴ ἐσθῆσαι εἰς αὐτὰς τοῦ ὕδατος· ἐμπλησθεῖσαι δὲ καὶ ξυτῆρῆσαι ἰκαναὶ ἐγένοντο διαβίβασαι τὸν στρατὸν. Quod est κατατῆράπτεν Arriano, *suspān* dixit Xenophon. Ceterum in margine Steph. Villois. et libro Paris. est κορυφῆς pro κάρφης. De ipsa re compara Casaub. ad Suetonii Cæs. c. 57.

ἐπὶ τούτων] Edd. vett. Guelf. ἐπὶ τούτῳ habent. Cum Stephani Editione facit margo Villois.

τοῦ Φοίνικος] Male Paris. τῆς Φοίνικης. De vino palmeo Dioscorides v. 40. qui modum conficiendi docet, et Plinius xiii. c. 4.

σίτον μελίνης] Harpocrates καὶ σίτου καὶ μελίνης laudat ex h. l. Melinophagi igitur erant populi hujus regionis.

11. τῶν τοῦ Κλεάρχου] Ita Brodæus cum libro Paris. scribi voluit. Ante Zeunium aberat τῶν, quod est in Guelf. sed ibi τοῦ omittitur.

τὸν τοῦ Μένωνος] Cum Aldina et margine Steph. τοὺς dat Codex Paris. Utramque scripturam annotavit margo Villois. Deinceps Guelf. ἐπέβαλλεν dat.

στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἰσχυρῶς τῷ Κλεάρχῳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλεάρχος, ἐλθὼν ἐπὶ 12 τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκευάζοντας τὴν ἀγορὰν, ἀφιππεύει ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηπὴν διὰ τοῦ Μένωνος στρατεύματος σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν· (Κῦρος δ' οὐπω ἦκεν, ἀλλ' ἐτι προσήλαυεν) τῶν δὲ Μένωνος στρατιωτῶν ζύλα σχίζων τις, ὡς εἶδε τὸν Κλεάρχον διελαύνοντα, ἴησι τῇ ἀξίνῃ. καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἤμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ καὶ ἄλλος, εἶτα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, 13 καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα· καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μείναι, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θραῖκας καὶ τοὺς ἰππέας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετραράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θραῖκες) ἤλαυεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπλήχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἔστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Πρόξενος (ἔτυχε γὰρ 14 ὕστερος προσίων, καὶ τάξις αὐτῷ ἐπομένη τῶν ὀπλιτῶν) εὐθὺς οὖν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, ἔθετο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινον, ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι,

12. τὴν αὐτοῦ—αὐτόν] Ita Edd. vett. cum Guelf. αὐτοῦ—αὐτόν dedit cum Stephano Zeune et Weiske. ἑαυτοῦ priore loco dat Paris.

διελαύνοντα] Suidas in verbo ἴησι habet ex h. l. προσίοντα.

13. εἰς τὰ ὅπλα] Suidas in παραγγέλλοντας ex h. l. αὐτοῦ laudavit. Infra cap. 8. sect. 3. est de eodem: τοῖς ἑτέροις πᾶσι παραγγέλλεν ἐξοπλίζεσθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον.

ἰππέας] Margo Villos. ἰππιῖς annotat. Deinde τισσαράκοντα Guelf. Postea Juntina habet δὲ Θραῖκας. In

Guelf. οἱ πλείστοι additum est a manu secunda. Vulgatum habet etiam margo Villos.

ἔστασαν] Guelf. ἔστησαν, quæ alibi, v. c. v. 4, 12. est, mutari voluit Zeune.

14. ὕστερος] Ita cum Eton. Guelf. sed hic a secunda manu. Vulgo est ὕστερον. Deinceps in Eton. est πλὴν τῶν ὀπλιτικῶν.

ἔθετο τὰ ὅπλα] i. e. cum armis in acie consistebat. Sic iterum est vi.

4. ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου] In Edd. vett. αὐ-

πρώως λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ
 15 μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ἐπεὶ ἦκε Κύρος καὶ
 ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθύς ἔλαβε τὰ παλτὰ εἰς τὰς
 χεῖρας, καὶ σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν ἦκεν ἐλαύνων
 16 εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ᾧδε· “ Κλέαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ
 οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε, ὅ τι ποιεῖτε.
 Εἰ γάρ τινα ἀλλήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε, ἐν τῇδε
 τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ
 ἐμοῦ ὕστερον· κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες
 οὔτοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν
 17 παρὰ βασιλεῖ ὄντων.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἐν
 ἐαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφότεροι, κατὰ χώραν
 ἔθεντο τὰ ὅπλα.

CAP. VI.

ENTEΥΘΕΝ προϊόντων, ἐφαίνετο ἰχνιά ἵππων καὶ

τῷ deest, in Guelf. a manu secunda additum. Margo Villois. annotat αὐτοῦ ὅτι ὀλίγου.

τὸ αὐτοῦ] Male Steph. secunda αὐτοῦ dedit. Deinde ἐκέλευσε Paris.

15. ἐπεὶ ἦκε] Paris. et Eton. ἐπήκει καὶ Κύρος habent.

τὰ παλτὰ] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. Vulgo est ὅπλα, cuius vocabuli interpretamentum τὰ παλτὰ esse censebat Zeune. Sed oblitus erat vir doctus, græce ὄπλον quid sit, unde ὀπλιταὶ dicuntur, scutum videlicet. Contra Persæ equites duo jacula gestabant, narrante nostro in Cyrop. i. 2, 6. iv. 3, 9. In hoc ipso libro infra cap. 8, 3. est de Cyro: ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε. ubi recte Codd. εἰς τὰς χεῖρας habent.

τῶν πιστῶν] Ita liber Paris. et duo Regii a Larchero inspecti. Idem ex scriptura Eton. πιστῶν effecit Abresch in Auctario Dilucid. p. 363. Vulgatum πλείστον ita corrigebat Muretus, ut scribendum censeret σὺν τοῖς

πλείστοις τῶν παρόντων. Verum dedit Hutchinson. Cf. infra cap. 8, 1. Deinde pro ᾧδε in Paris. est τᾶδε.

16. ἡμετέρων] Castalio ἡμετέρων dedit. Sequens πολεμιώτεροι in Juntina omissum, in Guelf. addidit manus secunda. Weiske *hostes hostes periculosi* interpretatur.

ἡμῖν ἔσονται] Aldina ὑμῶν, margo Villois. ἡμῶν.

κατὰ χώραν ἔθεντο] Cum Hutchinsono male interpretatur Zeune κατὰ τὴν οἰκίαν τάξιν. Sic item Weiske. Contra Valckenaer ad Herodoti iv. 135. ubi est πᾶγχυ κατὰ χώραν ἠλπιζόν τοὺς Πέρσας εἶναι, i. e. esse vel manere adhuc eodem in loco, et Küster ad Aristoph. Plut. 367. formulam bene sunt interpretati. Γεῖσθαι τὰ ὅπλα est h. l. deponere arma.

1. ἰχνιά] Ita Codex Paris. cum Eton. pro ἰχνη. Eton. præterea ποδῶν ἵππων. Margo Villois. ἰχνιά annotat. Vulgatum ἰχνη numerum orationis vitiat, quod pronuntiando senties.

κόπρος· εικάζεται δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίῳ ἵππων. Οὗτοι προΐοντες ἕκαιον καὶ χιλὸν καὶ εἴ τι ἄλλο χρίσιμον ἦν. Ὀρόντης δὲ, Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμήσας. Καταλλαγεῖς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δόιη ἵππέας 2 χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἵππέας ἢ κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἔλοι, καὶ κωλύσειε τοῦ καίειν ἐπιόντας, καὶ ποιήσειεν, ὥστε μήποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στρατεύμα, βασιλεῖ διαγγεῖλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἐκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντης, νομίσας, ἐτοίμους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἵπ-3 πέας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα, ὅτι ἤξει ἔχων ἵππέας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτοῦ ἵππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς Φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐνῆν δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν Φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρὶ, ὡς ἔπειτα· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνοὺς 4 δὲ αὐτὴν ὁ Κύρος, συλλαμβάνει Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ

ὁ στίβος] Brodæus in libro veteri στίβος reperit scriptum, quod Amasæus globus vertit. At ita Xenophonem potius στίβος τις scripturum fuisse, censebat Zeune. Præterea στίφος genere neutro tantum frequentatum reperi. ὁ στίβος aperte sunt vestigia illa equorum. στίβοι ποδῶν sunt in Æschyli Choeph. 203. ut adeo scriptura Eton. non sit spernenda.

Ὀρόντης] Aldina cum Steph. h. l. et sect. 3. dat Ὀρόντας. Nostrum est in Junt. Guelf. Paris. Eton.

πολεμικὰ] Est Stephani et Mureti correctio vulgaris πολέμια, quod item infra iii. 1, 43. est in Edd. vett. et Guelf.

2. κατακαίνοι ἂν] Junt. et Guelf. κατακαοῖεν, Ald. margo Villois. κατακάνοιεν, Castal. κατακαοῖ.

3. αὐτῷ—ἤξει] Stephanus αὐτῷ—ἤξει edidit.

ἀλλὰ φράσαι] Igitur vel tamen interpretatur Hutchinson comparans Aristophanis Nub. 367. ἔπειτα δ' ἐκίλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μύρρινην λαβόντα τῶν &c.

δείκνυσιν] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. δίδωσιν.

4. ὁ Κύρος] Articulum ex Guelf. adjecit Zeune. Deinceps αὐτοῦ—αὐτὸν cum Steph. dedit Zeune. Nostrum est in Edd. vett. Guelf. Paris.

εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἑπτὰ· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς ἐκέλευεν ὀπλίτας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὄπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τρισχιλίουσιν ὀπλίτας. Κλέαρχον δὲ καὶ εἴσω παρεκάλεσε σύμβουλον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξήγγειλε τοῖς Φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο· οὐ γὰρ ἀπόρητον ἦν. Ἔφη δὲ, Κῦρον ἀρχειν τοῦ λόγου ὧδε·

- 6 “Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες Φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βουλευόμενος, ὅ τι δίκαιόν ἐστι καὶ πρὸς Θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου τουτουί. Τοῦτον γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατήρ ἐδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ταχθεῖς, ὡς ἔφη αὐτός, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ οὗτος ἐπολέμησεν ἐμοί, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν, καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ, τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον
7 καὶ ἔδωκα. Μετὰ ταῦτα,” ἔφη, “ὦ Ὀρόντα, ἐστίν, ὅ τι σε ἠδίκησα;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ. Πάλιν ὁ Κῦρος ἠρώτα· “Οὐκοῦν ὑστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστάς εἰς Μυσοὺς, κακῶς ἐποίεις τὴν ἐμὴν χώραν, ὅ τι ἐδύνα;” Ἔφη ὁ Ὀρόντης. “Οὐκᾶν,” ἔφη ὁ Κῦρος, “ὅπότ' αὐτὸς ἐγνώσ τὴν σεαυτῷ δύνα-

ἐκέλευεν] Edd. vett. ἐκέλευον, recte Castal.

5. ὅς γε] Ita cum Aldina Stephanus; ὡς Juntinae, Guelf. Amasæi revocavit Zeune. Deinceps ἐπήγγειλε dat Eton. Postea Ὀρόντα Guelf. a manu secunda scriptum habet.

6. Παρεκάλεσα] Junt. Guelf. παρακάλεσω. Sequens δίκαιόν ἐστι ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. dedi pro δικαίωτατον. Etiam βουλόμενος dat margo Villois.

ταχθεῖς] Larcheri κελευσθεῖς merito repudiat Zeune comparato iv. 6, 22. v. 4, 16.

οὗτος] Juntina et Guelf. a sec. manu ὄντος habet.

7. οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ] Larcheri conjecturam in locum vulgati οὐδὲ recepim cum Weiskio.

αὐτὸς ἐγνώσ] Brodæus vitium loci agnoscens ἀνέγνωσ scribi voluit; equidem ἀπέγνωσ verum puto.

μιν, ἔλθων ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βαμὸν, μεταμέλειν τέ σοι ἔφησα, καὶ πείσας ἐμέ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι, καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ;” Καὶ ταῦθ' ὡμολόγει ὁ Ὀρόντης. “ Τί οὖν,” ἔφη ὁ Κῦρος, “ ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν τὸ τρίτον 8 ἐπιβουλεύων μοι Φανερὸς γέγονας;” Εἰπόντος δὲ τοῦ Ὀρόντου, ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κῦρος αὐτόν. “ Ὁμολογεῖς οὖν, περὶ ἐμέ ἀδικος εἶναι;” Ἡ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη ὁ Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κῦρος, “ ἔτι οὖν ἂν γένοιο τῶ ἐμῷ ἀδελφῶ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ Φίλος καὶ πιστός;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι, οὐδ', εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε τοῖς παροῦσιν. “ Ὁ μὲν ἀνὴρ 9 τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην, ὃ τί σοι δοκεῖ.” Κλέαρχος δὲ εἶπε τάδε· “ Συμβουλεύω ἐγὼ, τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκποδῶν ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δεῖοι τοῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ σχολὴ εἴη ἡμῖν, τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, τοὺς ἐθελόντας Φίλους τούτους εὖ ποιεῖν.” Ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. 10 Μετὰ ταῦτα, κελεύοντος Κύρου, ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν

Ἀρτέμιδος] Ephesinam interpretantur praeunte Hutchinsono.

μεταμέλειν τέ σοι] Ita Paris. Eton. Regius B. Ante Zeonium erat: μεταμεμλήθηται σοι; Castalio μεταμεμλήθησθαι σοι dedit, μεταμεμλήσθαι σοι rectius scribi voluerunt Stephanus, Muretus, Leoncl. quam scripturam postremam recepit Hutchinson.

παρ' ἐμοῦ] Guelf. ὑπ' ἐμοῦ habet.

8. ἀδικος εἶναι] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. γενησθαι.

9. ἀπόφηναι] Male Edd. vett. ἀπόφηναι habent.

δεῖοι—εἴη] Guelf. τοῦτον δεῖοι, Steph. conjiciebat δεῖσον aut δεῖη. Sequens εἴη conjectura Stephani debetur, quam confirmari scriptura Eton. ubi scriptum ἦν extat, cum Hutchinsono censebat Zeune. Vulgo enim dee-

rat verbum. Buttmanus lectionem Eton. ex ἧ ortam putabat, atque hinc etiam δεῖη scribendum censebat; sed ita oratio fieret magis etiam κακίφανος, quod pronuncians σχολὴ ἢ ἡμῖν facile senties. Cum Buttmanus tamen sentientem reperi God. Hermannum in Observ. Critic. ad Aeschyl. et Eurip. p. 21.

τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι] Sic infra iii. 2, 32. τὸ νῦν εἶναι. Thucyd. iv. 48. τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶναι.

ἐθελόντας] Vulgatum ἐθέλοντας, ad quod εἶναι intelligebat Leonclavius, ita mutavit Stephanus Muretusque praeunte Amasæo. Sequens τούτους margo Villois. in τοῦτον mutat.

10. Μετὰ ταῦτα] Margo Villois. ἔφη adjungit.

ἐλάβοντο] Paris. et Regius ἔλαβον,

Ὁρόντην ἐπὶ Θανάτῳ, ἅπαντες ἀναστάντες καὶ οἱ συγγενεῖς· εἶτα [δὲ] ἐξήγον αὐτὸν, οἷς προσετάχθη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, οἷπερ πρόσθεν προσεκύνουν, καὶ τότε προσε-
 11 κύνησαν, καίπερ εἰδότες, ὅτι ἐπὶ Θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηνὴν εἰσῆχθη, τοῦ πιστοτάτου τῶν Κύρου σκηπτούχων, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὁρόντην, οὔτε τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἴκαζον δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφος δ' οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

CAP. VII.

ENTEΥΘΕΝ ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ περὶ μέσας νύκτας· (εἰδοκεῖ γὰρ, εἰς τὴν ἐπιούσαν ἕω ἤξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς
 2 δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταττε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἤκοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατίας.

margo Villois. ἔλεγον. Vulgatum solæcum censebat Porson, sed recte Zeune comparat Diodori xvii. 30. ὁ μὲν Δαρσῖος ἐπιλαβόμενος τῆς τοῦ Καριδήμου ζώνης κατὰ τὸν τῶν Περσῶν νόμον, παρέδωκε τοῖς ὑπηρεταῖς καὶ προστάξεν ἀποκτείναι. ad quem locum Wesseling laudat verba Nicolai Damasceni ex Excerptis Valesianis hæc: εἰ μὴ παραδῶ Νάνναρος τὸν Παρσώνδην, λαβόμενος τῆς ζώνης, ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ Θανάτῳ.

εἶτα [δὲ]] Seclusi δὲ, quod margo Villois. omittit. Deinde οἱ pro οἷς est in Edd. vett. Guelf. Verum est in Castal. Steph. margine Guelf. et Villois.

ἐπὶ Θανάτῳ] Margo Steph. Villois.

Paris. Eton. ἐπὶ Θάνατον: ibidem deinceps est Ἀρταπάτου—εἰσῆχθη. In Eton. est Ἀρμαπάτου. Ἀρταβάτην Persam nominat Cyrop. viii. 3, 18. viii. 6, 7. Postea τεθνηκότα margo Villois.

11. ὅπως ἀπέθανεν] Brodæus ex Herodoti loco vii. 114. Περσικὸν δὲ τὸ ζῶντας κατορύσσειν suspicatur vivum terra obrutum fuisse in ipso tentorio.

1. ἐν τῷ πεδίῳ] Diodorus xiv. 22. de Artaxerxe: ὡς δ' εἰς τὸ Βαβυλωνίον ἦκε πεδίον, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατοπεδεῖαν ἐβάλετο, διανοούμενος ἐν ταύτῃ καταλιπεῖν τὴν ἀποσκιυήν.

διέταττε] Paris. et margo Villois. διέταξε.

Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλεύετό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποι-
οῖτο, καὶ αὐτὸς παρήνει θαρρύνων τοιαύδε· “ ὦ ἄνδρες 3
Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων, συμμάχους
ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων, ἀμείνονας καὶ κρείττους πολ-
λῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον.
Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτη-
σθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ γὰρ ἴστε,
ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν, ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων καὶ
ἄλλων πολλαπλασίων. Ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε, εἰς οἶον 4
ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς εἰδῶς διδάξω. Τὸ μὲν γὰρ
πλῆθος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπίασιν· ἂν δὲ ταῦτα
ἀνάσχησθε, τᾶλλα καὶ αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ οἴους
ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους.
Ἑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γενομένων, [ἐγὼ
ὑμῶν] τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζη-
λωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ’ οἶμαι ποιήσειν τὰ
παρ’ ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.”

2. συνεβουλεύετό τε] Ita vulgatum
συνεβούλευε τότε ex Guelf. Paris. Eton.
et Regio A. et libro 3. 1. in margine
Villois. correxit Zeune.

αὐτὸς παρήνει] Ita Junt. margo
Steph. Guelf. Eton. Paris. αὐτοὺς Al-
dina, Stephani prior et Leoncl. quod
iterum probavit Weiske. ἂν παρήνει
Stephani sec. Paulo antea ποιῆτο habet
Guelf.

3. εὐδαιμονίζω] Infra ix. 29. Cyrus
dicitur servus regis. Antecedens ὑπὲρ
omittit margo Villois. ut sequens ἐγὼ
Guelf.

πολλαπλασίων] Ita Steph. et Guelf.
cum margine Villois. παραπλασίων
Edd. vett. et Eton.

4. Ὅπως δὲ καὶ—ὑμᾶς εἰδῶς] Ex
libro Paris. et Eton. adjuncti καὶ et
εἰδῶς. Posterius habet etiam margo
Steph. et Villois.

Τὸ μὲν γὰρ] Aldina et Steph. γὰρ
omittunt, quod ex Junt. Guelf. Paris.

revocavit Zeune. Deinceps ἐπιᾶσι
Edd. vett. Guelf. Postea οἴους ἡμῖν dat
Paris. liber.

ἀνθρώπων] Sequens ἀνδρῶν opponi
cum significatione virtutis virilis re-
cte admonet Hutchinson comparans
Philostrati V. A. i. 16. οὐκ ἀνθρώπων
ἐαυτῷ δεῖν, ἀλλ’ ἀνδρῶν. Ceterum ὄν-
των cum sequenti γενομένων non bene
coire censens Weiske mutari voluit
in ὄντως. Acute!

ἐγὼ ὑμῶν] Orationem scabram et
hiulcam lævigandam censeo ita, ut
præeunte libro Eton. verba hæc de-
leamus, quæ interim seclusi. Varietatem
hanc cum multis aliis omiserat
annotare Zeune.

ἐλέσθαι] Ita cum margine Steph.
Villois. Paris. Eton. solœcum αἰρή-
σεισθαι correxi, quod miror tam diu
tolerasse Interpretes. Infra v. 7, 27.
est ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκού-
σαι.

Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρὼν, Φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρω, εἶπε· “Καὶ μὴν, ᾧ Κῦρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ ὑπισχνῆ ἦν, διὰ τὸ ἐν τοιοῦτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προσιόντος· ἂν δ’ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνήσθαι σε” ἔνιοι δὲ, “οὐδ’ εἰ μεμνήσῃς τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα ὑπισχνῆ.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κῦρος· “Ἄλλ’ ἔστι μὲν ἡμῖν, ᾧ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρώα, πρὸς μὲν μεσημβρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου διὰ χειμῶνα· τὰ δ’ ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπέουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. Ἦν δ’ ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. Ὡστε οὐ ταῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅ τι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἰκανοὺς, οἷς δῶ. Ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσοῦν δῶσω.”

8 Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήγγελλον. Εἰσήεσαν δὲ παρ’ αὐτὸν [οἱ τε στρατηγοὶ] καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινές,

5. Γαυλίτης] Thucydides viii. 85. Mindaro Spartano Tissaphernes ξυνεπιμενε πρεσβευτὴν τῶν παρ’ ἑαυτοῦ Γαυλιτικῆν ὄνομα, Κῆρα δίγλωσσον. Is postea in Cyri partes transiisse videtur.

τοῦ κινδύνου προσιόντος] Vulgatum τοῦ κ. τοῦ προσιόντος ex Cod. Paris. correxi. Articulus enim ferri hic non poterat. Hæc scilicet verba non copulanda sunt cum illis ἐν τοιοῦτῳ, sed ibi καιρῶν intelligendum.

οὐ μεμνήσθαι σε] Repete λέγουσι. Non est igitur opus post σε cum MS. Paris. Eton. et margine Villois. φασὶν addere. Ex Eton. μεμνήσθαι οἱ φασὶν annotavit Hutchinson.

μεμνήσῃς] Vulgatum μέμνηοί corrigendum putavi ex usu Xenophonteo, de quo dictum ad Cyrop. i. 6, 3. p. 58. In Platonis Rep. i. p. 134. est adhuc μεμνήσῃς ἂν. Deinceps ἐνδοῦναι pro ἀποδοῦναι habet margo Villois.

6. ἡ πατρώα] Juntina articulum ἡ

omisit: deinceps Stephanus πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν edidit, quem sequitur Weiske; sed articulum τὴν omittunt Edd. vett. cum Guelf. et sequitur πρὸς δὲ ἄρκτον.

μέχρις ὅτου] Sentio cum Buttmano ὅπου scribendum esse.

7. ἡμᾶς δεῖ] Ita cum Steph. sec. Edd. vett. Amasæo et Guelf. Zeune; reliquæ ante Zeunianam ἡμᾶς δεῖ habebant, quod in Guelf. manus secunda adscripsit.

ἐκάστῳ] Edd. vett. cum Guelf. omittunt, hinc ὑμῖν edidit Castalio. Ἑλλήνων ἐκάστῳ καὶ στέφ. dat margo Villois.

8. [οἱ τε στρατηγοὶ] Vitium loci intellexit Weiske, medelam non reperit. Gallicus interpres Ablancourt *L'allerent trouver en particulier* vertit, sed additum in oratione græca tale nihil reperitur. Igitur hæc verba delenda censeo; interim seclusi.

ἀξιοῦντες εἶδέναι, τί σφίσιν ἔσται, ἐὰν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ ἐμπιπλὰς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. Παρε-9
κελεύοντο δ' αὐτῶ πάντες, ὅσοιπερ διελέγοντο, μὴ μάχε-
σθαι, ἀλλ' ὅπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ
καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ᾧδὲ πῶς ἤρετο Κῦρον· Οἶε γάρ
σοι, ᾧ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; Νὴ Δί', ἔφη ὁ
Κῦρος, εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἔστι παῖς, καὶ
ἐμὸς δὲ ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι.

Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν 10
Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία· πελτασταὶ δὲ
δισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων
δέκα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἰ- 11
κοσι. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἰ- 11
κοσι μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια.
Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἵππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἤρ-
χεν· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν.
Τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρα- 12
τηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἑκα-
στος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γαβρύας, Ἀρβάκης.
Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἑννεήκοντα μυριάδες,

ἐμπιπλὰς] Guelf. ἐμπιμπλὰς, Suidas εἰσπιμπλὰς in h. v. dat. Noster Hellenic. vi. 1, 4. p. 339. ἐκπληῖσαι τὰς γνώμας αὐτῶν. ubi Brodæus ἐμπληῖσαι malebat ex hoc loco scriptum. Ibidem Demosthenis locum adscripsi.

9. μὴ μάχεσθαι] Cyri responsum habet Plutarchus Artax. 8. Τί λέγεις, ᾧ Κλέαρχε; σὺ κελύεις με, τὸν βασιλέως ἀρεγόμενον, ἀνάξιον εἶναι βασιλείας; Clearchi rationes exposuit Polyænus ii. 2, 3.

καὶ ἐμὸς δὲ] Ex margine Steph. Villois. et Paris. δὲ adscivi. Sequens ἰγὼ omittit Eton.

10. μυρία καὶ τετρακοσία] Cum major numerus positus sit supra i. 2, 9. cum Zeunio statuit Weiske, eos, qui ad impedimenta fuerint relictī

cap. 10, 3. hic non numerari. Sed numerus ille superior valde dubius est propter librorum scriptorum diversitatem; atque hoc in ipso loco margo Steph. Villois. et Paris. πεντακόσιοι dant pro τετρακόσιοι.

11. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι] Cum Ctesia τετταράκοντα μυριάδας numerat Plutarchus, et cum Ephoro Diodorus xiv. 22.

Ἀρταγέρσης] Ita etiam margo Villois. cum Plutarcho nominat. Ἀρταγίσης Juntina, Guelf. Ἀρταγέρσης margo Steph. et Paris.

αὐτοῦ βασιλέως] Weiske αὐτοῦ τοῦ β. malebat.

12. καὶ στρατηγὸν καὶ ἡγεμόνας] Hæc a glossatore accessisse non dissimilis veri est conjectura Weiskii.

Ἀβροκόμας] Margo Steph. Ἀβροκό-

καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα· Ἀβροκόμας γὰρ ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἤγγελλον πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλέως πρὸ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὑστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων, ταῦτα ἤγγελλον. Ἐντεῦθεν δὲ Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας τρεῖς συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ὤετο γὰρ, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν ὀρυκτῆ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας τείχους. Ἐνθα δὲ εἰσὶν αἱ διώρυχες, ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ρέουσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλεθριαῖαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, διαλείπουσι δὲ ἐκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν. Ἦν

μας, Γεβρύας, deinde cum margine Villois. Ἀρκάβης. Infra vii. 8, 25. Μηδίας Ἀρβάκας ἄρχων dicitur. Anonymus Suidæ in voc. Κοσοκογκάλυρος Sardanapali ducem Ἀρβάκην nominat: ὁ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν βασιλείαν μετέδθηκεν εἰς Μήδους. Plura de eo Arbace narrat Diodorus ii. 24. seqq.

ὕστέρησε] At supra iv. 5. dicitur e Phœnicia abiisse ad regem, et sect. 18. Cyri exercitum antecessisse. Cui discrepantiæ qui medeamur, nulla est excogitata adhuc ratio.

14. συντεταγμένῳ] Ita cum Stephano liber 2. in margine Villois. συντεταγμένοι Juntini, συντεταγμένος Aldina, Castal. liber 1. 3. in margine Villois.

βαθεῖα] De altitudine et latitudine dissensum Plutarchi, Diodori et Xenophontis, quis hodie componat? et quid operæ pretium?

15. Παρετέτατο] Castal. παρετίτακ-

το dedit, deinde Μηδίας; sed Edd. vett. reliquæ Μηδίας cum Guelf. De eodem muro est infra ii. 4, 12.

Τίγρητος] Ita cum Guelf. Leoncl. Welfiana, Hutchinsoniana. Ceteræ Edd. cum Eton. et margine. Villois. Πίγρητος dant. Hæc eadem librorum scripturæ varietas est in hoc nomine apud Herodotum et Arrianum, eamque jam olim in Codicibus repertam annotavit Eustathius ad Dionysium, monente Weiskio. Ceterum canales non ex Tigride in Euphratem, sed contra, derivatos esse, præter multos alios testes, significat Arriani Anabasis vii. 7. ubi compara Interpretes.

ἰσχυρῶς—πλεῖ] Cum Edd. vett. πλεῖν haberent, Castalio ἰσχυρῶς in ὥστε et πλεῖ in πλεῖν mutavit. Muretus ἰσχυρῶς ὥς—πλεῖν conjecit. Stephani scripturam firmat margo Villois. Guelf. Eton. Deinceps παραλείπουσι pejus Eton. habet.

δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μεταξύ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὴ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. Ταύτην 16 δὲ τὴν πάροδον Κῦρός τε καὶ ἡ στρατιὰ παρῆλθε, καὶ ἐγένοντο εἰσω τῆς τάφρου. Ταύτη μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ 17 ἔμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων Φανερά ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κῦ- 18

16. Ταύτην δὴ] Hutchinsoniana et Zeuniana Editio dē habent; prior etiam cum Weiskiana paulo post habet ταύτην δὲ τὴν πάροδον. ubi Zeune monet id esse operarum vitium in Hutchinsoniana. Altero tamen loco Weiskium sequi placuit. Ceterum de usu bellico Persarum ita Cyropæd. iii. 3, 26. οἱ μὲν οὖν Ἀσσύριοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ἐπειδὴ ἰγγὺς ἀλλήλων τὰ στρατεύματα ἐγίνετο, τάφρον περιβάλλοντο ὅπου καὶ νῦν ἔτι ποιοῦσιν οἱ βάβυροι βασιλεῖς· ὁπόταν στρατοπεδεύωνται, τάφρον περιβάλλονται εὐπετῶς διὰ τὴν πολυχυρίαν. Tum rationes ejus rei exponit, addens: τούτων δὴ ἕνεκα πάντων καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἐκείνοι τὰ ἐρύματα περιβάλλονται. καὶ ἅμα αὐτοῖς δοκεῖ τὸ ἐν ἰχυρῶ ἵνα καὶ ἐξουσίαν παρέχουν, ὅταν βούλωνται, μὴ μάχεσθαι. De fossa ab Artaxerxe castris circumdata Plutarchus c. 7. καὶ γὰρ τάφρον εὖρος ὀργυῶν δέκα καὶ βάθος ἴσον ἐπὶ σταδίου διὰ τοῦ πεδίου τετρακοσίου ἐπέβαλε. καὶ ταύτης τε περιεῖδε τὸν Κῦρον ἐντὸς παρελθόντα καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς οὐ μακρὰν γενόμενον. Aliter Diodorus xiv. 22. ὡς δ' εἰς τὸ Βαβυλωνίον ἦκε πεδίον, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατοπεδείαν ἐβάλετο, διανοούμενος ἐν ταύτῃ καταλιπεῖν τὴν ἀποσκευὴν.—ὄρυξας οὖν τάφρον τὸ μὲν πλάτος ποδῶν ἐξήκοντα, τὸ δὲ μήκος ποδῶν δέκα, περιέθηκε κύκλῳ τὰς συνακολουθούσας ἀρμαμάξας καταπερεῖ τείχος· καταλιπὼν δ' ἐν τῇ παρεμβολῇ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸν ἀχρεῖον ὄχλον, ἐπὶ μὲν ταύτης ἰκανὴν φυλακὴν παρέστησεν αὐτὸς δὲ τὴν δύναμιν εὐζωνον προαγαγὼν ἀπῆντα τοῖς πολέμοις. Quæ partim lacunosa, alia vitiosa esse viderunt Interpretes. Conciliare numerorum diversitatem hodie etiam libris melioribus adhibitis vix licebit.

Ex his patet, τάφρον hanc ὀρυκτὴν pro tempore fuisse effosam ab Artaxerxe ad castra munienda: patet etiam enormis error Mannerti in Geographia v. p. 330. ubi locum Ammiani comparat xxiv. 2. Is enim τάφρον hanc pro canali habuit ducto ex Euphrate, quos διόρυχας vocare solet. Verba ejus sunt hæc: Xenophon sahe diesen Kanal noch im vollkommenen Zustande; die Tiefe des Grabens hatte 5 orgyia, die Breite 3; nach seiner Erzählung hatte er 12 Parasangen in die Laenge, stieß erst ostlich an die Medische Mauer, und war vond em Euphrat durch einen 20 Fuss breiten bevestigten Strich Landes getrennt. Diese Enge nennt er Pylæ, den Pass, und versteht gewiss nicht, wie es Danville annimmt, eine viel weiter nordwestlich am Euphrat gelegene Stadt. Postrema orationis pars est ab hoc situ aliena. De muro Medico dicitur ad ii. 4, 12. Errorem repetiit Mannert p. 380. unde apparet, eum verba Xenophontis ταύτην τὴν τάφρον βασιλεὺς ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος pessime interpretatum dixisse: Zwischen ihm (dem Kanal, τάφρος) und dem Euphrat befand sich ein Zwischenraum von 20 Fuss, der den Eingang erlaubte, aber zur Befestigung des Landes diente, weil hier ein Feind leicht abzuhalten war. Eben deswegen heisst Xenophon diesen Pass weiter oben Pylæ. Errorem repetitum cummulavit suspicionibus variis, quas refellere operæ non est, cum error primarius pateat.

17. Ταύτη μὲν οὖν] Eton. ταύτη μὲν δὲ dat.

ρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας πρότερον θύόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν· Κῦρος δ' εἶπεν, Οὐκ ἄρα ἐτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· εἰ δ' ἀληθεύσης, ὑπισχνῶμαί σοι δέκα τάλαντα. Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρῆλθον αἱ δέκα
 19 ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στρατεύμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνακῆναι τοῦ μάχεσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραία
 20 Κῦρος ἐπορεύετο ἡμελημένος μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὀπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

18. Ἀμβρακιώτην] Ita cum Steph. margo Villois. Ἀβρακιώτην Edd. vett. τρισχιλίους] MS. Paris. διαχιλίους. Sequens θύόμενος ex conjectura Leonclavii, quam firmat alter locus infra v. 6, 18. ubi est de eadem re: ὅτι τὰς δέκα ἡμέρας θύόμενος Κύρῳ. recepit cum Hutchinsono Zeune. πυθόμενος enim est in Edd. Guelf. Eton. πυθόμενος conjecerat Muretus.

εἰ μὴ] Liber Paris. Eton. εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις. Margo Villois. εἰ οὐ ἐν ταύταις μαχεῖται ἡμέραις.

δέκα τάλαντα] Hanc igitur summam efficiunt tria millia daricorum.

19. τοῦ μάχεσθαι] Vulgatum μαχεῖσθαι correxī. Xenophon Hellenicorum vii. 5, 7. τὸ κατὰ γῆς πορεύεσθαι ἀπεγνακῆναι habet, sed τοῦ scribendum videtur. Thucydides iii. 85. ὅπως ἀπόγνοια ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς dixit pro eo, quod vulgatus diceretur ὅπως ἀπογιγνώσκωσι τοῦ. Dionysius ἀπογνοῦς ἀπάσης ἐλπίδος habet. Arrianus Anab. v. 24, 12. ὡς δ' ἀπέγνα διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς

φεύγοντας. ubi facillimum erat corrigere τοῦ διώκειν, nisi nuperus Editor Codicis optimi opem exspectasset. Idem tamen Arrianus iii. 20, 4. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπέγνα κατὰ πόδας αἰρήσειν Δαρεῖον habet, quod ad defendendam vulgatam scripturam h. l. non valet; est enim desperare, contra in Xenophonte est consilium abjicere alicujus rei. Est etiam locus i. 5, 14. Ἀλέξανδρος τὴν μὲν πόλιν ἀπέγνα εἰλεῖν ἄν. qui futuri significacionem habet eandem cum notione desperandi.

ἡμελημένος] Stephanus ἡμελημένους edidit, quem sequitur Weiske. Plutarchus Artax. 7. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξαίφνης καταφρονεῖς—τοὺς πολεμίους ἀσυντάκτους καὶ ἀνόπλους διὰ τὸ θάρσειν καὶ καταφρονεῖν ὀδοιποροῦντας ἐξέπληξε καὶ συνταραξεν, ὥστε σὺν θορύβῳ καὶ βοῇ πολλῇ μάχης εἰς τὰξιν καθίστασθαι τὸν Κύρον.

20. ἐν τάξει] Ita Castalio et margo Villois. τάχει Juntina. deinceps ἀνατεταραγμένον habet margo Steph. Villois. Paris.

CAP. VIII.

ΚΑΙ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἠνίκα Παταγύας, ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν, προφαίνεται ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῶν προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. Ἐνθα δὴ πω-2 λὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ³ Κῦρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδυ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκα-4 στον. Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέ-4 αρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τοῦτον. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα] τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ

1. καταλύσειν] Margo Villois. cum Paris. καταλύειν habet.

Παταγύας] Paris. Πατηγύας, Eton. Παντηγύας, Junt. Guelf. Παγύας, margo Villois. Παταγύας et Πατάγδας habet.

πιστῶν] Margo Steph. et Villois. cum Paris. dat πιστός. Deinceps ἀνὰ κράτος cum margine Steph. Villois. Paris. Eton. et Suida in ἀνακράτος et ἀγκράτος edidit Zeune pro vulgato antea κατὰ κράτος, quod tamen est infra sect. 19.

σὺν στρατεύματι] Præpositionem omittunt Edd. vett. Guelf. addit cum Stephano margo Villois. ubi est etiam παρεσκευασμένος, quod in locum vulgati παρεσκευασμένος, recepit Stephanus.

2. καὶ πάντες δὲ] Atque omnes omnino, etiam Persæ. Comparavit

Hutchinson similem locum Cyrop. i. 1, 2.

3. Καὶ Κῦρός τε—ἐκ] Paris. καὶ Κῦρος καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος. Eton. Κῦρός τε habet. deinceps ἐνέδυτο Eton. Equidem ἀπὸ recepti in locum vulgati ἐκ.

τὸν ἵππον] Edd. vett. Guelf. a prima manu et Suidas in v. παλτὰ dant τῶν ἵππων, margo Villois. τοῦ ἵππου.

εἰς τὰς χεῖρας] Articulum ex Paris. et Eton. addidi. Suidas in v. παλτὰ habet ἐπὶ τὰς χεῖρας. Cf. cap. v. sect. 15.

παρήγγελλεν] Aldina, Guelf. παρήγγελλεν.

4. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα]] Edd. vett. et Guelf. omittunt καὶ, quod addidit Stephanus et habet margo Villois. Arnaldus Animadv.

- 5 Ἑλληνικοῦ. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἰππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἕστασαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ Ἀριβαῖος τε ὁ Κύρου ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κῦρος δὲ καὶ ἰππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι (κατὰ τὸ μέσον,) ὀπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρου. Κῦρος δὲ, ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. [Λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ 7 πολέμῳ διακινδυνεύειν.] Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἰππεῖς Ἑλληνικὰς.
- 8 Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὐπω καταφανεῖς

Critic. p. 173. corrigebat Μέναν δὲ τὸ στρατεύματος εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ Ἑλλ. In libro Paris. est ἔσχε. Weiske conjecit scribendum Μένανος δὲ τὸ στρατεύμα τὸ εὐών. Equidem cum Wyttenbachio verba seclusi, quæ ex interpretatione orta esse censebat vir doctus.

5. ἕστασαν] Guelf. ἕστασαν, ut supra cap. v. 13. ἕστησαν Paris. Deinceps Eton. Ἀρισταῖος dat, Diodorus Ἀριδαῖος habet. Diodorus: συνηγόντων δ' αὐτῶ τῶν ἰππέων οἱ συναχθέντες ἀπὸ Παφλαγονίας, ὄντες ὑπὲρ τοὺς χιλίους. Postea πελταστικὸν ex libro 2. annotat margo Villois.

6. καὶ ἰππεῖς μετ' αὐτοῦ] Guelf. καὶ omisit, deinde ἰππεῖς τούτου ὅσον Paris. Eton. αὐτοῦ ὅσον Codex 2. marginis Villois. Diodorus: προσηγόντων δ' αὐτῶ τῶν ἰππέων οἱ κάλλιστα διασκευασμένοι χίλιοι, θώρακας ἔχοντες καὶ μαχαίρας Ἑλληνικὰς.

κατὰ τὸ μέσον] Intellige ἦσαν. Sed hæc ipsa verba ex conjectura Leonclavii suppleta desunt in libris scriptis et editis omnibus; expressit tamen versio Galli Pyrami de Candole ab Hutchinsono comparata. Amasæus in principiis posuit. Sensus supplementi confirmat Diodori narratio et mos regum Persarum, de quo infra sect. 22.

μὲν αὐτοῖ] Ita cum Paris. et libro

2. in margine Villois. scripsi pro μιγάλοις. Sed in libro 1. verba hæc deesse monet margo Villois.

ψιλὴν] Caput tiara vel pileo tectum, non galea, interpretatur Hutchinson. Persis enim in pugna κυρβασίας ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι tribuit Herodotus v. 49. et Plutarchus Artaxerxis c. 11. narrat Cyro de capite tiaram defluisse.

λέγεται—διακινδυνεύειν] Ne hæc pugnent cum superioribus, ubi equites Cyri (Persæ scilicet) galeis armati dicuntur, per ἄλλους Zeune intelligendos censet vel pedites, vel potius equites eos, qui non pertinent ad cohortem prætorianam Cyri. Similiter enim in Cyrop. vii. 1, 2. equites stipatores Cyri majoris dici gestasse galeas aureas. Contra Wyttenbach aut totum hoc membrum insititium esse censet, aut vitium residere in ἄλλοις. Weiske totum locum tanquam e scholio ortum seclusit. Alieno enim loco referri, et esse per se ineptum; repugnare enim ei, quod modo dictum est; deinde cur dubitanter Xenophon per λέγεται id referat, quod ipse oculis suis viderat? Non constanter autem Persas pileos in pugna gestasse pro galea, verosimile esse ex Cyrop. vi. 4, 1. Conferri etiam jubet Herodotum vii. 84.

ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἠνίκα δὲ δείλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός, ὥσπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ οὐ συχνῶ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιπολύ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίγνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἤστραπτε, καὶ αἱ λόγχαι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίγνοντο. Καὶ ἦσαν ἠππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐνούμου τῶν πολεμίων (Τισσαφέρηνς ἐλέγετο τούτων ἄρχειν) ἐχόμενοι δὲ τούτων, γερρόφοροι· ἐχόμενοι δὲ ὀπλίται σὺν ποδήρεσι ξυλίταις ἀσπίσιν· (Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι) ἄλλοι δ' ἠππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη, ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρεπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν, ὅτῳ ἐντύχοιεν. Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ

8. ἐγένετο] Paris. ἐγίγνετο. Negationem ante *συχνῶ* ex conjectura Leonclavii addidit primus Hutchinson firmante Amasæi et veteri Gallica versione.

9. ἐχόμενοι] Suidas in voc. γέρρον habet ex h. l. καὶ γερρόφοροι ὀπλίται· ἐχόμενοι τούτων σὺν ποδήρεσι καὶ ξυλίταις ἀσπίσι Αἰγ. &c. Ægyptiis eadem arma tribuuntur Cyrop. vi. 2, 10. Hos vero Ægyptios Zeune opinatur esse posteros eorum, qui a Cyro in fidem recepti dicuntur in Cyrop. vii. 1, 45. Ceterum particulam δὲ post Αἰγύπτιοις omittunt Edd. vet. cum Guelf. ut paulo post πάντες; utroque loco habet margo Villois.

ἕκαστον τῷ] Articulum ex Paris. cum Zeunio inserui. Herodotus vii. 60. de Xerxe copias recensente: ἀριθμήσαντες δὲ κατὰ ἔθνηα δέτασσαν et cap. 100. Xerxes διεξελάνω ἐπ' ἄρματος παρ' ἔθνος ἐν ἕκαστον ἰπυνδάμιτο.

10. συχνόν] Suidas ex h. l. πολὺ interpretatur. De curribus falcatis eadem tradunt Diodorus et Plutar-

chus.

καλούμενα] Ita cum Suida in v. δρεπανηφόρος Paris. et margo Villois. Vulgo est λεγόμενα.

ἀξόνων] Junt. Eton. et a prima manu Guelf. ἀξινῶν habent; deinde Aldina ἀποτεταγμένα.

ὑπὸ τοῖς δίφροις] In Cyrop. vi. 1, 30. est προσέθηκε δὲ καὶ δρέπανα σιδηρᾶ ὡς διαπήχαια πρὸς τοὺς ἀξίονας ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν τροχῶν, καὶ ἄλλα κάτω ὑπὸ τῶ ἀξίονι εἰς γῆν βλέποντα, ὡς ἐμβαλόντων εἰς τοὺς ἑναντίους τοῖς ἄρμασιν· ubi minus distincte dixit ὑπὸ τῶ ἀξίονι, quod hic est ὑπὸ τοῖς δίφροις. Cogitandum enim est, currus esse birotos, quorum axi incumbit δίφρος, cui ipsi insistit παραιβάτης, et ante eum ἠνίοχος.

ἐντύχοιεν] Suidas ἐνετύχωνον, margo Villois. cum Paris. ἐντυγχάνοιεν, Eton. διακόπτοιεν ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν. Ad vocabulum γνώμη intellige τῶν ἄρμάτων. Thucydides viii. 90. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὐτή.

ἐλώντων] Edd. vet. Guelf. ἐλόντων, Castal. ἐλούντων. Paris. cum libro 1.

- 11 διακοφόντων. Ὁ μέντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρεκελεύετο τοῖς Ἑλλησι, τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνέχεσθαι, ἐφεύσθη τούτῳ· οὐ γὰρ κραυγῆ, ἀλλὰ σιγῇ ὡς
- 12 ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσήεσαν. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἑρμηνεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλέαρχῳ ἐβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· καὶ τούτῳ, ἔφη, νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν
- 13 πεποιήται. Ὅρων δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον στίφος, καὶ ἀκούων Κύρου, ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλέα, (τοσοῦτῳ γὰρ πλήθει περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεῖν ἐκατέρωθεν τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.
- 14 Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα

2. 3. in margine Villos. ἐλθόντα καὶ διακόφοντα. Sequens διακοφόντων habet etiam Castalionis editio, ceteræ antiquæ διακοφάντων. Demetrius sect. 104. h. l. interpretatur: διανοῦντο ἑλάσαι καὶ διακόψαι. Plutarchus: εὐδὲ καὶ κατὰ τοὺς Ἑλληνας ἔταξε τῶν δρεπανηφόρων τὰ ῥωμαλιώτατα παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος, ὡς, πρὶν ἐν χειρὶ γενέσθαι, διακόφοντα τὰς τάξεις βίᾳ τῆς εἰσελάσεως. De usu curruum falcatorum dixi ad Cyrop. vi. 1, 30. Similiter in exercitu Græcorum antiquo more ante aciem pugnabant παραιβάται curribus insistentes. Cf. Eurip. Suppl. 675. Diodorus xii. 79. xx. 41.

11. ἀνέχεσθαι] Ita pro ἀνασχέσθαι dedi ex MS. Paris. et Eton. Rem narrat supra vii. 4.

ὡς ἀνυστὸν] Edd. vett. Guelf. ὡς ἀν οἰστὸν. Castalio, ὡς ἀν οἶον τε, Eton. ὡς ἀν ἰστὸν, margo Villos. ὡς ἀν ὠστὸν, verum conjectura assecutus est cum Mureto Stephanus, firmante Paris. et Regio B. Noster in Republ. Laced. i.

3. ὡς ἀνυστὸν μετριωτάτῳ τρέφειν. Plutarchus Lycurgi c. 29. ἐπιθύμῃσιν, ὡς ἀνυστὸν ἐξ ἀνθρωπίνης προνοίας, ἀθάνατον τὴν νομοθεσίαν ἀπολιπεῖν. Arrianus i. 16, 10. ἵνα αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμίξῃ αὐτοῖς.

ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως] Plutarchus cap. vii. σιγῇ καὶ σιγῇ ἐπάγων. Ad vocabulum ἴσῳ intellige βήματι. Cyrop. vii. 1, 4. παρηγγύησε δὲ—ἐν ἴσῳ ἐπισταῖ.

12. τέτταρσι] Paris. τέτρασι. Deinceps καὶ τούτ', ἔφη margo Villos. dat, malè καὶ τούτῳ Edd. vett. cum Guelf.

13. εὐωνύμου] Male edd. vett. εὐώνυμος ἔξω ἦν. Paris. τοσοῦτον, deinde Paris. Eton. μέσον τῶν ἑαυτοῦ.

ὅμως] Plutarchus c. viii. οὐχ ἦττον ἡμαρτεν, εἰ καὶ μὴ μᾶλλον, Κλέαρχος ἀντιτάξαι κατὰ τὸν βασιλέα μὴ θελήσας τοὺς Ἑλληνας, ἀλλὰ προσμίξας τῷ ποταμῷ τὸ δεξιὸν, ὡς μὴ κυκλωθεῖν. et quæ sequuntur gravior dicta contra Clearchi consilium.

μέλοι] Paris. μέλει habet.

ὀμαλῶς προΐει· τὸ δ' Ἑλληνικόν, ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κῦρος παρελαύνων οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεθεῶτο ἑκατέρους [ἀποθεν], τοὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων τοὺς τε Φιλίους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν 15 Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι· ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἶη. Ταῦτα δὲ 16 λέγων, Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ Θόρυβος εἶη. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὅς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅτι καὶ εἶη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ ΚΑΙ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ 17 Κῦρος ἀκούσας, ἀλλὰ δέχομαί τε, ἔφη, καὶ τοῦτο ἔστω. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ

14. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ] Vulgo ante positum ὅτε cum libris Brodæi, Paris. Eton. Regio B. recte omisit Weiske. Muretus in vulgata scriptura μένον mutabat in ἔμενον; Stephani conjecturam ἄπ' recepit Hutchinson. Deinceps male margo Steph. Villois. Paris. Eton. προσιόντων habent scriptum. denique margo Steph. cum Paris. ἀπελαύνων dant.

ἑκατέρους] Margo Steph. cum Paris. Eton. ἑκατέρωσε ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους. Etiam Juntina cum Guelf. φίλους habet. Margo Villois. ἀπελαύνων ἑκατέρωσε ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ φίλους τοὺς φίλους habet. Quæ diversitas vitium vulgatæ latens alicubi satis arguit. Mihi quidem καταθεῶσθαι ἀποθεν cum sequenti ἀποβλέπων junctum pleonasmum ineptum continere videntur; quare ἀποθεν seclusi. Weiske ἀπωθεν edidit scriptum; at idem in Cyrop. v. 1, 16. τοὺς ἀποθεν θεωμένους posuit.

15. ἐκέλευε] Margo Villois. ἐκέλευσε. Eton. πᾶσιν omittit.

τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια] Paris. liber ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια

καλὰ. ταῦτα &c. Leonclavius dis crimen inter ἱερὰ et σφάγια hoc esse putavit, ut ἱερὰ exita, σφάγια hostias significarent. Locus Virgillii Æneid. xi. 739. diversus est, quem Hutchinson comparavit. Admonet Weiske, iterum infra vi. 3, 21. distingui ἱερὰ a Xenophonte facta (sect. 2.) a σφαγίσις, quæ Arexion haruspex fecerat. Discriminis rationem ignorare ipse non diffitetur.

16. Θόρυβος εἶη] Ex libris Stephani, Paris. et margine Villois. adjuncti εἶη. in Eton. est ἦ.

ὁ δὲ Ξενοφῶν] Κλέαρχος in libris aliis scriptum reperit Stephanus, idque nomen est in margine Villois. et Paris. Credo rectius, nam Xenophon longiuscule aberat ab ordinibus.

ὅτι καὶ εἶη] Junt. Guelf. Paris. Eton. καὶ omittunt, sed habet cum Steph. margo Villois. Idem de sequenti τε post δέχομαι dictum volo, quod item Aldina cum iisdem libris omisit, sed habet margo Villois.

17. δέχομαί] Intellige τὸν οἰωνόν, accipio omen, non τὸ σύνθημα, ut cum Brodæo quidam accipiunt, recte momento Weiskio.

οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπειχέτην τῷ Φάλαγγε
 ἀπ' ἀλλήλων, ἠνίκα ἐπαιάνιζον τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρ-
 18 χοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων
 ἐξεκύμαινέ τι τῆς Φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο
 δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἷόν περ τῷ
 Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθειον. Λέγουσι δὲ
 τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδοῦπησαν,
 19 φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖ-
 σθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι.
 Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδῶικον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες,
 ἐβῶν δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπε-
 20 σθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν

ἀπειχέτην] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. διειχέτην. deinceps προ-
 ἤρχοντο male Paris. Eton.

18. ἐξεκύμαινε] Demetrius sect. 84. laudat ἵππει δὲ—ἐξεκύμηνε. In Codd. Brodæi fuit ἐξεκυμαίνετο τῆς φ. Verbum et sententiam loci interpretatur Arrianus Anab. ii. 10, 4. ὁ δὲ ἦγεν ἐν τάξει ἔτι τὰ μὲν πρῶτα βάδην, τοῦ μὴ διασπασθῆναί τι ἐν τῇ ξυntonωτέρῃ πορείᾳ κυμῆναν τῆς φάλαγγος.—Deinceps Ἐνυαλίῳ Guelf. a prima manu habet.

δρόμῳ θεῖν] Diodorus xiv. 23. ὡς δ' ἐντός βέλους ἦσαν, ἔθειον κατὰ πολλὴν σπουδὴν παρηγγελκῶς δ' αὐτοῖς Κλέαρχος ἦν τοῦτο πρῶτα. Causam deinde addit, et plura in sequentibus variat. Idem tradit Polyænus ii. 2, 3. τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βάδην ἦγε τῇ εὐταξίᾳ τοὺς βαρβάρους ἐκπλήττων ὡς δὲ βέλους ἐντός ἡμελλον εἶναι, δρόμῳ χρῆσθαι παρηγγεῖλεν, ὅπως μὴδὲν ὑπὸ τῶν βελῶν βλάπτειντο.

ἐλελίζουσι] Plutarchus Thesei c. 22. ἐπιφανεῖν δὲ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἱλελεῦ, ἰοῦ, ἰοῦ, τοὺς παρόντας, ἃν τὸ μὲν σπεύδοντες ἀναφανεῖν καὶ παιωνίζοντες εἰώθασιν, τὸ δὲ ἐκπλήξεως καὶ παραχῆς ἴστιν. Suidas: ἱλελεῦ, ἐπίφθεγμα πολεμικόν—καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἱλελεῦ ἰφάνουν μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. Affert Achæi locum

in Philoctete, ubi Agamemnon exercitum alloquitur: ἄρα ταχύνοι, ἱλελεῦ. Demetrius de Elocutione cap. 98. Ξενοφῶν δὲ ἠλέλιξε φησὶν ὁ στρατηγός, τὴν τοῦ ἱλελεῦ ἀναβόσιν, ἣν ἀνεβόα στρατηγός συνεχῶς, παραποιήσας ὄνοματι. ubi tamen Codex Dresdensis et alter Guelfbytanus habet ἠλλαξεν. Infra v. 2, 14. ἅμα τε τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν καὶ ἔθειον δρόμῳ est, sed liber Eton. dat ἠλέλιξαν, quod fortasse scriptum ibi legerat Demetrius.

ταῖς ἀσπίσι] Arrianus Anab. i. 6, 7. ὁ δὲ καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκίλεισε τοῖς Μακεδόνας καὶ τοῖς δόρασι δουπήσαι πρὸς τὰς ἀσπίδας. ubi nuperus Editor male cum Codice Florentino πρὸς omisit.

19. ἐξικνεῖσθαι] Codd. Brodæi, Paris. Eton. ἀφικνεῖσθαι habent. Verba sequentia τοῖς ἵπποις absunt a Paris. Eton. et libro i. 3. 4. 6. marginis Villois.

20. ἐφέρετο] Eton. ἐφέροντο. Deinceps διὰ τῶν Ἑλλήνων libri Paris. quam ipsam scripturam conjectura Muretus assecutus erat, recepit Hutchinson. Vulgatam tamen retulit Demetrius sect. 103. τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν φίλων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, et in repetito αὐτῶν vim aliquam et speciem magnitudinis quaesivit. Cum Mureto sentit Weiske.

πολεμίων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἠνιόχων. Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, διίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ κατελήφθη, ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγείς· καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ τούτον παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ τόξουθῆναί τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἕλληνας νικῶντας τὸ καθ' αὐ-²¹ τοὺς καὶ διώκοντας, ἠδόμενος καὶ προσκυνοῦμενος ἤδη ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίῳ ἵππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο, ὅ τι ποιήσει βασιλεὺς. Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες, μέσον²² ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἠγούντο, νομίζοντες, οὕτως καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἢ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἦ, καὶ, εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στρατεύμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων τῆς²³ ἑαυτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐανύμου κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπτειν, ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὴ Κῦρος δέισας, μὴ ὀπισθεν γε-²⁴

διίσταντο] Hoc vulgato ἴσταντο merito prætulit cum Larchero Zeune ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. Regio B. laxatis ordinibus impetum occurrentium curruum falcatorum exceperunt, Curtius iv. 13, 33.

κατελήφθη] Weiskio κατελείφθη scribendum videbatur. Sed is sequens ἐκπλαγείς excussus e curru interpretatur, nempe inopinato appulso et succussu alius curru subsecuti et celeriter prætervecturi. Sed a sensu loci plane aberravit vir doctus. Persæ enim curribus falcatis insistentes pugnabant, Græci eos vitabant laxatis ordinibus; pauci imprudentes correpti a curribus et de-

jecti fuerunt.

καὶ οὐδὲν] Edd. vett. Guelf. καὶ οὐδὲ habent.

21. ὡς βασιλεὺς] Hæc omisit Eton. qui deinde habet μέσον ἔχει.

22. τὸ αὐτῶν] Edd. vett. Guelf. αὐτῶν. Morem Persarum firmat ad h. l. respiciens Arrianus Anab. ii. 8.

οὕτως καὶ] Ex Eton. καὶ addidi; idem liber ἡμίσει ἂν χρόνῳ habet. Paris. ἢ ἡ ἰσχὺς ἂν ἐκατέρωθεν ἂν. Videtur etiam hic liber ἡμίσει ἂν dare voluisse.

23. οὐδὲ τοῖς] Ita cum Ald. Steph. margo Villois. ἐν δὲ τοῖς Junt. Guelf. deinceps ἐπέκαμψεν edidit Castalio.

νόμενος κατακόψη τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλείως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους· καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

- 25 Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι κα-
 26 λούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ἂν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκεῖνον στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν, Ὁρῶ τὸν ἄνδρα, ἴετο ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον, καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς Φησὶ Κτη-
 27 σίας ὁ ἰατρὸς, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά Φησὶ. Παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κύρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνων γὰρ ἦν) Κύρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτῶ οἱ ἄριστοι
 28 τῶν περὶ αὐτὸν ἐκείντο ἐπ' αὐτῶ. Ἀρταπάτης δὲ ὁ πιστότατος αὐτῶ τῶν σκηπτούχων θεράπων λέγεται, ἐπειδὴ

24. κατακόψη] Edd. vett. κατακόψει. quod ipsum, aut κατακόψει probandum puto.

πρὸ βασιλείως] Ita cum Stephano margo Villois. πρὸς βασιλέα Edd. vett. Guelf. Nomen ducis Junt. margo Steph. Guelf. Ἀρταγέρσην, Paris. Ἀρταγέρσην scribit. Cf. ad vii. 11. Cyropædia vi. 3, 31. Ἀρταγέρσην, Codex Altorf. Ἀρταγέρσην, sine varietate vii. 1, 22. et 27. nominat. Casum ejus narrat etiam Plutarchus cap. 9.

26. Ὁρῶ τὸν ἄνδρα] Margo Villois. τὸν ἄνδρα ὀρῶ habet, idem ἴετο deinceps, ubi ante Stephanum erat in Edd. vett. et Guelf. ἴετο.

Κτησίας] Ctesiae narrationem habet Plutarchus, eamque sequitur Diodorus xiv. 23. diversam Dinonis rela-

tionem posuit idem Plutarchus.

ἰατρὸς, καὶ] Facilior procedet oratio, si cum Buttmanno ἰατρὸς, ὅς καὶ scripseris.

27. καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι] Pro genitivis μαχομένων καὶ βασιλείως καὶ Κύρου καὶ τῶν positos esse nominativos, recte censuit cum Hutchinsono Weiske. Deinceps ἑκατέρων habet Eton. et margo Villois.

ἀπέθανον] Eton. et margo Villois. ἀπεθνήσκον dant.

οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν] Ælianus de nat. anim. vi. 25. λέγων (de Xenophonte ait) μόνους οἱ τοὺς ὁμοτραπέζους ὀκτῶ συμπαραμείναι καὶ συναπολίσθαι, καὶ τὸν εὐνούχον, ὅς ἦν οἱ σκηπτούχος τὴν τιμὴν, ὄνομα δὲ Ἀρταπάτης, ἑαυτὸν ἐπαποκτείνειν τῶν νεκρῶ.

εἶδε πεπτωκότα Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου περιπεσεῖν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν Φασι, βασιλέα κελεῦσαί 29
τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρω· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσαῦν· καὶ στρεπτόν δὲ ἐφόρει καὶ ψέλλια καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου δι' εὐνοίαν τε καὶ πιστότητα.

CAP. IX.

ΚΥΡΟΣ μὲν οὖν οὕτως ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ ὢν Περσῶν τῶν μετὰ Κῦρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων βασιλικώτατός τε καὶ ἀρχεῖν ἀξιώτατος, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τῶν Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ 2
πᾶσις ἔτι ὢν, ὅτε ἐπαιδεύετο καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο. Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς βα- 3
σιλέως θύραις παιδεύονται· ἐνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην καταμάθοι ἂν τις, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν οὔτε ἀκούσαι, οὔτ' ἰδεῖν ἔστι. Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους 4
ὑπὸ βασιλέως καὶ ἀκούουσι, καὶ ἄλλους ἀτιμαζομένους· ὥστ' εὐθύς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν ἀρχεῖν τε καὶ ἀρχεσθαι. Ἐνθα Κῦρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν 5

28. περιπεσεῖν] Eton. καταπεσεῖν.

29. ψέλλια] Guelf. Paris. ψέλλια.
De ornatu principum Persarum compara supra cap. 2. extremum.

1. τὸν ἀρχαῖον] Eton. τῶν ἀρχαίων.

2. παῖσις ἐπι ὢν] Ita cum Steph. margo Villois. ὢν ἔτι παῖσις Edd. vett. Guelf. Deinceps Paris. σὺν τοῖς ἄλλοις π. Eton. σὺν τοῖς λοιποῖς π. unde σὺν alterum inserui.

3. ἐπὶ ταῖς] Ita margo Steph. Villois. Paris. Eton. Vulgatum ἐν ταῖς θ. tanquam exquisitius prætulit Zeune, etiam in Cyrop. i. 3, 2. ubi ἐν ταῖς θύραις solus Guelf. liber dat. In reliquis locis Xenophontis con-

stanter ἐπὶ ταῖς θύραις scriptum legitur, quæ dabit Index. Ipsam dictionem ex Persico idiomate conversam significare aulam regiam et convenire cum ea, quam hodieque Turcæ frequentant, portam appellantes aulam regis sui, monuit jam olim Reiske et repetiit Heeren, *Ideen* tom. ii. p. 447.

5. αἰδημονέστατος] Vulgato εὐμαθέστατος, quod ex vitiosa scriptura δαημονέστατος ortum habere monuit Ruhnken. ad Memor. iii. 9, 6. recte hanc lectionem marginis Steph. Villois. Paris. Eton. prætulit Zeune. Cf. Cyrop. i. 5, 1.

ἡλικίων ἐδόκει εἶναι, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων μᾶλλον πείθεσθαι· ἔπειτα δὲ Φιλιππότατος, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα χρῆσθαι. Ἐκρινον δὲ αὐτὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντίσσεως, Φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον. Ἐπεὶ δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, καὶ Φιλοθρότατος ἦν, καὶ πρὸς τὰ θηρία μέντοι Φιλοκινδυνότατος. Καὶ ἄρκτον ποτὲ ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπᾶσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου· καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλάς Φανεράς εἶχε, τέλος δὲ κατέκανε· καὶ τὸν πρῶτον μέντοι βοηθήσαντα πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησεν.

7 Ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς

ἡλικίων] Margo Steph. Villos. Paris. Eton. Brodæi liber ἡλικιωτῶν habent. Sequens καὶ τῶν ἑαυτοῦ ex scriptura Steph. firmat margo Villos. cum versione Amasæi. ex τῶν αὐτοῦ Edd. vett. Guelf. Brodæi rationem καὶ ex τῶν i. probabat Weiske, ut tolleretur ambiguitas in verbis, quam equidem non intelligo.

χρῆσθαι] Repete ἰδοῦμαι; ad φιλιππότατος Zeune ὧν intelligendum censet.

6. τῇ ἡλικίᾳ] Ephebi scilicet, Cyrop. i. 2, 9.

φιλοκινδυνότατος] Hanc Edd. vett. et Guelf. scripturam vulgato φιλοκινδυνότατος prætulit Porson. Licentiam poeticam syllabæ quantitatem imminuendi in prosaico scriptore non esse tolerandam. Ita supra ἐπικινδυνότερα ex Juntina et libro Paris. restituit, quod fecit etiam Zeune, qui mira tamen oscitantia hunc locum intactum reliquit. Eadem est culpa Weiskii. Nulla cum varietate ἀκινδυνότατος legitur infra vi. 5, 29. In Thucyd. iv. 62. ἀκινδυνότερας ex scriptis libris, ut in Platonis Gorgia p. 477. In Stobæo Serm. 41. ἀνιαρότατον restituit, in Strabone ii. p. 152. xv. p. 713. εὐκρατότερον et ἐντιμωτά-

τους, in Mœride ἀκρατότερον ex Poluce vi. 24. in Athenæo iii. p. 80. εὐχυλοτέρα, vii. p. 313. εὐχυλοτέρας, p. 314. ἀχυλοτέραν, p. 320. εὐχυλοτέρον, p. 321. εὐχυλοτέρους. In Plutarcho tom. ii. p. 114. βρυλυπότατος, p. 119. et 121. ἀνιαροτάτου, in Photio Cod. 172. p. 393. ἀτιμότερος corrigit.

ἀπὸ τοῦ ἵππου] Suidas in κατέκανε habet ὑπὸ τ. ἵππου. Idem pro φανεράς habet ἔτι. Equidem utrumque h. l. scriptum malim.

καὶ τὰ μὲν] Inepte Zeune pro ταῦτα vel τοιαῦτα dictum interpretatur. Scilicet ille expectabat in ἀποδόσει ut sequeretur τὰ δὲ, ut nunc est τέλος δέ. Idem vero recte κατέκανε vulgato κατέκτανε prætulit ex Suida et margine Villos.

πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησε] Ita Eton. nisi quod is μακαριστάτος habet. Vulgo erat πολλοῖς μακαριστὸν εἶναι ἐποίησε. Castalio πολὺν dedit. In Memorab. ii. 1, 33. est μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν, in Cyrop. vii. 2, 27. μακαριωτάτην βιοτήν Codex Altorf. in μακαρισσοτάτην mutat. Supra i. 7, 4. est τὸν οἶκαδε βαυλόμενον ἀπέναντι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπιλθεῖν. 7. καὶ πάντων] Guelf. καὶ omisit. Deinde ἀπίδιδεν habet Eton.

Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείστου ποιοῖτο, εἴ τῷ σπείσαιοτο, καὶ εἴ τῷ συνδοῖτο, καὶ εἴ τῷ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, 8 ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπεισαμένου Κύρου, ἐπίστευε, μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαροῦν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι 9 αἱ πόλεις ἐκοῦσαι Κύρον εἶλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὔτοι δὲ, ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς Φεύγοντας προέσθαι, ἐφοβοῦντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυτο, 10 καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε προῖτο, ἐπεὶ ἀπαξ αὐτοῖς φίλος ἐγένετο, οὐδ' εἴ ἐτι μὲν μείους γένοιτο, ἐτι δὲ καὶ κάκιον πράξειαν. Φανερὸς δὲ ἦν, καὶ εἴ τις τι ἀγαθὸν 11 ἢ κακὸν ποιήσειεν αὐτόν, νικᾶν πειρώμενος· καὶ εὐχὴν δὲ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὐχοίτο, τσοῦτον χρόνον ζῆν, ἔστε νικῶν καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιῶντας ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλείστοι δὴ αὐτῷ, ἐνὶ γὰρ ἀνδρὶ τῶν ἐφ' 12 ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα προέσθαι.

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους 13

συνδοῖτο] Ita cum Edd. vett. Guelf. Eton. συνδοῖτο Stephanus edidit.

9. προϊσθαι] Compara i. 1, 7. i. 2, 2.

10. ἐπεδείκνυτο] Pro vulgato ἐπεδείκνυε recepit Zeune ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. comparato loco Memorab. iv. 4, 1. ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἐπεδείκνυτο. sed id ex margine Steph. est a Zeunio receptum in locum vulgati ἀπεδείκνυτο. Ibidem sect. 18. erat ἰγὼ τὸ αὐτὸ ἐπεδείκνυμι νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι. scripsi ἀποδείκνυμαι, et de usu utriusque verbi quædam annotavi.

προῖτο] Stephanus προῖτο dedit, ut συνδοῖτο sect. 7. Sequens ἐἰ Junctina cum Guelf. καὶ ante κάκιον Guelf. δὲ καὶ margo Villois. omittit.

φίλος ἐγένετο] Intellige τις, quod

quum plures significet, hinc sequitur numerus pluralis γένοιτο—πράξειαν.

11. εἴ τις τι ἀγαθὸν] Ex Guelf. Paris. Eton. et duobus Regiis τι adscivit Zeune; margo Villois. habet εἴ τις ἢ ἀγαθόν.

αὐτόν] Edd. vett. Guelf. αὐτῷ, margo Villois. αὐτή.

χρόνον ζῆν] Suidas in verbo ἀλεξόμενον habet τσοῦτον ὑπερζῆν, ἔστε νικῶν τοὺς εὖ καὶ &c. quam scripturam probat Porson. Ceterum pro ἔστε, quod induxit Stephanus et habet margo Villois. cum Suida, εἴτε est in Edd. vett. unde Castalio ὥστε, Brodæus εἴως κε effecit.

12. πλείστοι — αὐτῷ] Lectionem hanc Stephani firmat versio Amasæi. Edd. vett. cum Guelf. αὐτῶν.

- καὶ ἀδίκους εἶα καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφειδέστατα πάντων ἐτιμωρεῖτο. Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στιβομένας ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις, μηδὲν ἀδικοῦντι ἀδεῶς πορεύεσθαι,
- 14 ὅποι τις ἤθελεν, ἔχοντι ὅτι προχωροῖη. Τοὺς μέντοι γε ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον ἠμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῶ πόλεμος πρὸς Πεισίδας καὶ Μυσούς· στρατεύομενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, οὓς εἰώρα ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἀρχοντας ἐποίει, ἧς κατεστρέφετο χώρας, ἔπειτα δὲ καὶ
- 15 ἄλλοις δάροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων ἀξιοῦσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλῇ ἦν ἀφθονία τῶν ἐθέλοντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἶοιτο Κύρον αἰσθήσεσθαι.
- 16 Εἰς γερμῆν δικαιοσύνην εἴ τις αὐτῶ φανερὸς γένοιτο

13. καταγελαῖν] Intellige τῶν νόμων. Deinceps ἐν τῇ Κύρου est in Junt. Eton. et Guelf.

καὶ ποδῶν—στερουμένους] De suppliciiis maleficorum intelligunt Interpretes plerique omnes, comparato Curtio v. 5. et Diodoro Sic. xvii. 69. Mira est Wytttenbachii interpretatio, qui hæc ad innocentes cæcos mutilosve refert, qui in bene gubernata Cyri provincia ita tato in publicis viis degerent. Hanc rationem ait cum verbis, constructione et totius loci nexu congruere sibi videri.

ὅτι προχωροῖη] Eton. προσχωροῖη. Si secum portabat, quod commodum esset, interpretatur Zeune. Weiske: cum secum haberet, quidquid commodum esset. Addit: nam a latronibus tutus erat. Hæc equidem non intelligo magis quam græca. Mihi Xenophon de justa itineris causa et honesto profectionis prætextu loqui videtur. Similis fere locus est Arriani de Venatione xxi. 1. ὥστε ἐφίνασι τῶν κινῶν, ὅπως ἂν τοὶ προχωροῖη. In Cy-

rop. i. 2, 4. est ἡνίκ' ἂν ἐκάστη προχωροῖη. viii. 2, 6. ὡς ἂν ἐκάστον προχωροῖη, οὕτως ἔχειν. iii. 2, 29. ἦν αὐτῶ πέμψης, ὅποσα σοὶ προχωροῖη.

14. ἐθέλοντας] Ita cum Castalione Zeune; reliquæ cum Steph. et Guelf. habent ἐθέλοντάς.

ἔπειτα δὲ καὶ] Verba duo priora ex Paris. et Eton. adjuncti; margo Villois. dat ἔπειτα καὶ ἄλλη.

15. ἀξιοῦσθαι] Brodæus ἀξιοῦν conjiciebat scribendum, quod est in margine Steph. αὐτῶ ἀξιοῦν est in margine Villois.

ἐφθονία τῶν] Ex libro Brodæi, Guelf. Eton. αὐτῶ interseruit Zeune, quod præeunte Aldina cum Stephano omisit Weiske. In Juntina est ἐφθονία, unde Castalio οὕτω effecit. Recte monet Weiske αὐτῶ locum non habere. Dicendum enim fuisse ἐφθονία Κύρου τῶν—οἶοιτο αὐτὸν αἰσθ. Ceterum Edd. vett. et Guelf. ἠσθήσεσθαι recte præeunte Amasæo et firmante margine Villois. correxit Stephanus.

ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, περὶ πάντος ἐποιεῖτο τούτους
 πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου Φιλοκερδούντων.
 Καὶ γὰρ οὖν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως αὐτῷ διεχειρίζετο, 17
 καὶ στρατεύματι ἀληθινῶ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατη-
 γοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκείνον ἐπλευ-
 σαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι, Κύρω καλῶς
 πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὴν εἴ τις 18
 γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσειεν, οὐδενὶ πώ-
 ποτε ἀχάριστον εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαροῦν κρά-
 τιστοὶ δὴ ὑπηρεταὶ πάντος ἔργου Κύρω ἐλέχθησαν γενέ-
 σθαι. Εἰ δέ τινα ὀρέγη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δι- 19
 καίου, καὶ κατασκευάζοντά τε, ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ
 προσόδους ποιῶντα, οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ
 καὶ πλείω προσεδίδου ὥστε καὶ ἡδέως ἐπόνουν, καὶ θάρ-
 ραλέως ἐκτῶντο, καὶ ἂ πέπατο αὖ τις, ἥμισθα Κύρον
 ἔκρυπτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανεροῖς πλουτοῦσιν ἐφαί-
 νετο, ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων
 χρήμασι. Φίλους γεμῆν ὅσους ποιήσαιο, καὶ εὐνοῦς 20
 γνοίη ὄντας, καὶ ἰκανοὺς κρίνειε συνεργοὺς εἶναι, ὅ τι
 τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς
 πάντων κράτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ 21

16. ἐπιδείκνυσθαι] Intellige δικαιο-
 σύνην. Locum hunc negligenter ex-
 scriptit Suidas in v. περὶ πάντος.

17. Κύρω καλῶς] Nomen Κύρω
 Junt. et Guelf. omittit, post κερδα-
 λεώτερον collocat margo Villois.

18. εἴ τις γέ τι] Vulgatum εἴ τις γέ
 τοι ex Guelf. et Eton. correxit Hut-
 chinson.

κράτιστοι δὴ] Mihi oratio hiulca
 videtur esse et vitii aliquid latere,
 quanquam κράτιστος δὴ statim sect.
 20. reperitur.

19. κατασκευάζοντά τε] Suspiciatus
 sum εἶ vel καλῶς addendum esse ad
 Œconom. iv. 14. p. 22. quanquam
 in loco ejusdem capituli sect. 16. sit:
 κατασκευάζειν γὰρ ἀριστος εἶναι ἴφη

χώραν καὶ ἀρῆγειν τοῖς κατασκευασμένοις.

ἀφείλετο] Hanc formam vulgato
 ἀφείλατο prætulit Hutchinson ex
 conjectura Mureti firmata a libro
 Guelf. (a manu secunda) Regio apud
 Dorvillium ad Charitonem p. 334.
 et Paris. Alteram familiarem LXX.
 Interpretibus damnat Phrynichus p.
 30.

ἀλλὰ καὶ] Eton. ἀλλὰ καὶ αἰεὶ ha-
 bet, margo Villois. ἀλλ' αἰεὶ.

ἂ πέπατο] Junt. Guelf. πίπαστο,
 Paris. ὁ πίπαστο, margo Villois. καὶ
 τὰ ἂ πίπαστο dant.

ὑποκρυπτομένων] Margo Steph. Vil-
 lois. Paris. Eton. ἀποκρ. quod dam-
 nat Dorville ad Charit. p. 183.

20. κρίνει] Eton. κρίνοι habet.

αὐτὸ τοῦτο, οὔπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ἄετο δεῖσθαι, ὡς συνεργοὺς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμῶντα.

- 22 Δῶρα δὲ πλεῖστα μὲν, οἶμαι, εἰς γε ἀνὴρ ὢν, ἐλάβανε διὰ πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα τοῖς φίλοις διεδίδου, πρὸς τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ
 23 ὅτου μάλιστα ὀρώη ἕκαστον δεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πᾶμποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναίτο τούτοις πᾶσι κοσμηῆσαι, φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους μέγιστον
 24 κόσμον ἀνδρὶ νομίζοι. Καὶ τὸ μὲν τὰ μέγала νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμῆσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοι-
 25 γε δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι. Κύρος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς πολλάκις, ὅποτε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων, ὅτι οὔπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίονι οἴνω ἐπιτύχοι· τούτον οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖταί σου, τοῦτον ἐκπιεῖν τήμε-

21. ὅτου] Margo Villois. ὅτι annotavit.

22. ταῦτα δὲ πάντων δὴ] Ita margo Steph. Villois. Paris. Eton. Vulgo ταῦτα δὲ δὴ πάντα erat.

διεδίδου] Ita ex conjectura Mureti firmata a libro Paris. vulgatum ἰδίδου correxit Zeune. Deinde τοὺς τρόπους habent margo Steph. Villois. Paris. Eton.

23. περὶ τούτων] Edd. vett. et Guelf. a prima manu τοῦτον, rectum habet Castalio.

κοσμηῆσαι] Ita cum Eton. scripsit Zeune. Vulgatum κοσμηθῆναι damnavit jam olim Stephanus, revocavit tamen Weiske. Deinde νομίζειν habet Eton. liber.

24. οὐδὲν θαυμαστὸν] Sententiam

eandem iisdem fere verbis posuit in Cyrop. viii. 2, 13.—Eton. liber θαυμασίον habet.

περιεῖναι] Junt. Guelf. περιεῖναι. male. Deinde τὸ προθυμ. Edd. vett. Guelf.

25. βίκους οἴνου] Eton. οἴνων. Sed vulgatam habet etiam Suidas in v. βίκους.

ἡδίονι οἴνω] Edd. vett. Guelf. ἡδίονε ἔγνω εἰ, Halensis et Castal. ἡδίον ἔγνω εἰ. Verum est in margine Guelf. Villois.

τούτον οὖν] Ita pro τοῦτο ex Guelf. Paris. Eton. duobusque Regiis scripsit Zeune, contra τούτου conjecit Wytenbach in Bibl. Critic. Amstelod.

ρον, σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμι-26
 βρώτους ἐπέμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα,
 ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα. Τούτοις ἤσθη Κύρος
 βούλεται οὖν, καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι. Ὅπου δὲ 27
 χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δ' ἐδύνατο παρασκευά-
 σασθαι διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπι-
 μέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους, τοῖς τὰ ἑαυτῶν
 σώματα ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τοῦτον τὸν χιλὸν, ὡς
 μὴ πεινῶντες τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἄγωσιν. Εἰ δὲ δὴ ποτε 28
 πορεύοιτο, καὶ πλεῖστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλῶν
 τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο, ὡς δηλοῖη, οὐς τιμᾶ ὥστε
 ἔγωγε, ἐξ ἧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλείονων πεφιλη-
 σθαι οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ 29
 τούτου καὶ τόδε· παρὰ μὲν Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς
 ἀπήει πρὸς βασιλέα· πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· καὶ
 οὗτος δὲ, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρω
 Φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῶ, παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς
 Κύρον ἀπήλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, καὶ
 οὔτοι μέντοι οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομί-
 ζοντες, παρὰ Κύρω ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιοτέρας ἂν τιμῆς

27. σπάνιος πάνυ] Junt. Guelf. Eton. σπάνιος δυνατός, nostrum habet Aldina, liber Brodæi, Steph. margo Villois. et a manu secunda Guelf.

ἐδύνατο] Zeune δύναιτο malebat, contra Weiske δυνατός scribendum censebat, quocum ego sentio. Ita enim simul apparet, unde ortum sit δυνατός, quod alieno loco Codices optimi positum habent, quodque in δυνατός mutatum voluit Arnaldus Animadvers. p. 173.

τὰ ἑαυτῶν] Margo Villois. τὰ ἑαυτοῦ. deinde Junt. Paris. et a prima manu Guelf. ἑαυτῶν φίλους.

28. ἐσπουδαιολογεῖτο] Hunc locum laudat Suidas sub hoc verbo. Ceterum compara Cyrop. viii. 3, 20.

ἔγωγε, ἐξ ἧν] Margo Villois. habet ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξ ἧν.

29. δούλου ὄντος] Ipse Cyrus supra in oratione ad Græcos cap. vii. sect. 3. δούλον se regis profitetur. Quare scripturam φίλου ὄντος nescio unde aliam recte damnavit Larcherus. Cf. Cyrop. iv. 6, 2. Euripides Helenæ 283. Ceterum rem eandem narrat Œconomicus iv. 18.

Ὀρόντας] Guelf. Ορωντας, Castal. Ὀρώντας habet.

καὶ οὗτος] De Oronta recte interpretatur Larcherus, alii de rege Persarum.

ὃν ᾤετο] Juntina ἐπεὶ ᾤετο. Guelf. cum Aldina facit, ut Stephanus et margo Villois. Deinde φιλέταιρον habent Edd. vett. Historiam Orontæ perfidiae habes supra cap. vi. sect. 3.

ἐπεὶ πολέμιοι] Paris. liber ἐπειδὴ habet.

30 τυγχάνειν ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μέγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ
31 εὖνους καὶ βεβαίους. Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· οὗτος δὲ τεταγμένος ἐτύχχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, τοῦ ἰππικῆς ἀρχῶν· ὡς δ' ἤσθετο Κύρον πεπτωκότα, ἔφυγεν, ἔχων καὶ τὸ στράτευμα πᾶν, οὗ ἡγεῖτο.

CAP. X.

ENTAYΘA δὴ Κύρου ἀποτέμενεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεῖρ ἡ δεξιὰ. Βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσπίπτει εἰς τὸ Κυρεῖον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὸν σταθμὸν, ἐνθεν ὤρμηστο· τέτταρες δὲ

30. Μέγα δὲ] Margo Steph. et Villois. μέγα γάρ. Sed copulatur oratio cum sect. 29. initio.

31. οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι] Suspicio scriptum olim fuisse οἱ περὶ αὐτὸν φ. In Econ. est: ἐκείνων οἱ φίλοι ἀποθάνοντι συναπέθανον πάντες περὶ τὸν νεκρὸν μαχόμενοι. πλὴν γε Ἀριαίου. Ἀριαῖος δ' ἔτυχεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ κέρατι τεταγμένος. quæ postrema viris doctis merito suspecta sunt, tanquam a grammatico ex h. l. in alienum tracta.

πεπτωκότα] Margo Villois. τεθνηκότα habet.

1. ἀποτέμενεται] Plutarchus 13. κατὰ δὴ τινὰ νόμον Περσῶν ἡ δεξιὰ χεῖρ καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος ἀπεκοπῆται καὶ τῆς κόμης δραξάμενος (Artaxerxes) οὐσης βασιλείας καὶ λασίας ἐπιδείκνυσι τοῖς ἀμφιδοξοῦσιν ἔτι καὶ φεύγουσι. Idem 17. ὁ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Κύρου Μεσαβάτης. ubi Florentina cum Codice Sanctgerm. Μεσαβάτην nominat. in Ctesiae fragmentis p. 64. est Βαγαπάτης, ubi additur: καὶ αἰκισμὸς τοῦ σώματος Κύρου ὑπὸ τοῦ

ἀδελφοῦ Ἀρταξέρξου· τὴν τε γὰρ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα, μετ' ἧς τὸν Ἀρταξέρξην ἔβαλεν, αὐτὸς ἀπέτεμε καὶ Ἰθριάμβουσεον.

οὐκέτι ἴστανται] Diodorus xiv. 24. Ἀριαῖος ὁ Κύρου σατράπης, τεταγμένος ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας, τὸ μὲν πρῶτον εὐρώστας ἐδίεξοτο τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους· μετὰ δὲ ταῦτα τῆς φάλαγγος ἐπὶ πολὺν παρεκτεινούσης κυκλούμενος καὶ τὴν Κύρου τελευτὴν πυθόμενος, ἔφυγε μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν πρὸς τινὰ τῶν ἰδίων σταθμῶν ἔχοντα καταφυγὴν οὐκ ἀνεπιτήδειον.

διὰ τοῦ αὐτῶν] Ita Edd. vett. et Guelf. αὐτῶν cum Stephano recentiores.

ἔνθεν] Hanc Stephani conjecturam vulgato ἐν πρætulit cum Hutchinsono Zeune. ἐνθα est in margine Steph. Villois. Paris. Eton. Infra ii. 1, 3. est ὅθεν ὤρμηστο, Histor. Gr. vi. 4, 14. ἐνθεν ὤρμηστο. Arrianus Anab. iii. 20, 5. παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅθεν ἀφαρμήκει, ὅπως Βαγιστάνης. ubi Editor Halensis ex Florentino libro ἐνθα ἀρμήκει dedit. Sed iii. 24, 7-

ἐλέγοντο παρασάγγαι τῆς ὁδοῦ εἶναι. Βασιλεὺς δὲ καὶ 2
οἱ σὺν αὐτῷ τά τε ἄλλα πολλὰ διαρπάζουσι, καὶ τὴν
Φωκαίδα τὴν Κύρου παλλακίδα, τὴν σοφὴν καὶ καλὴν
λεγομένην εἶναι, λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία, ἡ νεωτέρα, 3
ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀμφὶ βασιλέα, ἐκφεύγει γυμνὴ
πρὸς τῶν Ἑλλήνων, οἱ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὄπλα

ἐπανελθὼν ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔνθεν ὤρ-
μήκει ἐς τῶν Μαρθῶν τὴν γῆν dedit ex
eodem Florentino, ubi vulgabatur
ἔνθα περ ὠρμήθη. Sed utrobique ἔνθεν
ὤρηκτο ex Xenophonte rescribendum
erat. Aliud enim ὄρμῶν, aliud ὄρμῶ-
σθαι est Xenophonti et Arriano. In
ejus libro vi. 12, 1. sine varietate le-
gitur: ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔνθεν περ ὠρ-
μήθη. vi. 4, 6. ἔνθεν δὲ ὠρμήθη τὸ δεύ-
τερον. v. 19, 6. καὶ ἔνθεν ὠρμήθη. i. 2,
4. ἔνθεν περ τῆ προτεραιᾶ ὠρμήθη. i.
7, 7. ἔνθεν δὲ ὄρηκθεις. Denique in
Histor. Gr. vi. 1, 4. p. 339. est vitiose:
ὅταν ἀφίκηται, ἔνθ' ἂν ὀρμῶμενος ᾖ. Scri-
bendum erat ὀρμημένος ἦν, quod habet
margo Leoncl.

2. τὴν Φωκαίδα] Plutarchus Artax.

26. Ἀσπασίαν τὴν μάλιστα σπουδασθεῖ-
σαι ὑπὸ Κύρου, τότε δὲ βασιλεῖ παλλα-
κιομένην ἦν δὲ Φωκαῖς τὸ γένος ἀπ' Ἰωνίας, ἐλευθέρων γονίαν, καὶ τετραμ-
μένην κοσμίας. — Κύρος δὲ προσείχεν αὐτῇ
καὶ μάλιστα πασῶν ἔστρεψε καὶ σοφὴν
προσηγόρευσε· ἰάλω δὲ Κύρου πεισόντος
ἐν τῇ μάχῃ καὶ διαρπαζομένου τοῦ στρα-
τοπέδου. Ex eodem fonte multo plura
derivavit Ælianus V. H. xii. 1. ex
quibus huc pertinent hæc tantum:
ὅτι δὲ ἀνηρέθη Κύρος — καὶ ἰάλω τὸ
στρατόπεδον τοῦ Κύρου, μετὰ καὶ τῶν
ἄλλων λαφύρων καὶ αὐτῇ ἰάλω, οὐκ εἰκῆ
καὶ ὡς ἔτυχεν ἐμπεσοῦσα εἰς τοὺς πολε-
μίας, ἀλλ' ἀνεζήτησεν αὐτὴν σὺν πολλῇ
τῇ φροντίδι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης· ἦδει
γὰρ αὐτῆς τὸ κλέος καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐπεὶ
δὲ αὐτὴν ἤγαγον δεδεμένην, ἠγανάκτει,
καὶ τοὺς μὲν τοῦτο δράσαντας εἰς δεσμω-
τήριον ἐνέβαλε, προσέταξε δὲ αὐτῇ δοθῆ-
ναι κόσμον πολυτελῆ.

3. ἡ νεωτέρα] Paris. ἦν νεωτέρα, ἡ
ληφθεῖσα habet. Zeunio Milesia dici
videtur hæc minor natu, quoniam
Aspasia illa Pielicis pellex quoque
Milesia fuerit. Quasi de Aspasiae no-
mine constet! Videtur igitur potius

cum Phocaide (Aspasia) comparati
et dici νεωτέρα. Sed præcipue dignus
est, qui comparetur, locus Athenæi
libri 13. p. 576. Κύρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν
ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας, οὐχὶ ἰταίραν οὐ-
σαν τὴν Φωκαίδα τὴν σοφωτάτην καὶ
καλλίστην γενομένην εἶχε συστρατιωμέ-
νην; ἢν Ξενοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτῶ
καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι.
Συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία
παλλακίς. Quæ verba ex hoc Xen-
ophontis loco translata et nomen
Xenophanis errore librarii substitu-
tum fuisse suspicatur nuperus Athe-
næi Editor. Sed nimis multa discre-
pant in narratione, quam ut e Xeno-
phonte locum ductum suspicari li-
ceat. Xenophanes igitur ille, ali-
unde ignotus, diligentius inquirendus
erit. De Milesia num idem ille tra-
diderit, an aliunde Athenæus notii-
um duxerit, verborum brevitatis du-
bium relinquit. Clearchus Athenæi
13. p. 589. narrat, Periclem Græciam
perturbasse Aspasiae causa, οὐχ ἔνεκιν
Ἀσπασίας τῆς νεωτέρας, ἀλλὰ τῆς Σω-
κράτει τῷ σοφῷ συγγενομένης. ubi quæ
νεωτέρα dicitur Aspasia, distinguitur
ab ea, quæ cum Socrate fuit versata.
Tres igitur eodem nomine feminae
illustres, quarum duas posteriores,
ætate æquales, τὰς νεωτέρας dici vi-
des, sed alteram cognomen Milesiae,
alteram Phocidis separat.

πρὸς τῶν Ἑλλήνων] Brodæus corri-
git: πρὸς τὸ τῶν Ἑλ. intelligens στρα-
τόπεδον, Muretus τὸν τῶν Ἑλ. intel-
lecto σταθμὸν, πρὸς τὸν Ἑλ. Stephanus,
item intelligens σταθμὸν. Cum
Larchero Zeune nihil mutans πρὸς
τῶν Ἑλλ. interpretatur par le moyen
des Grecs. Sed locus Odysseæ Z. 207.
πρὸς Διὸς εἰσὶν ἅπαντες ξείνοί τε πτωχοί
τε huc non pertinet. Poterat com-
modius comparare ἀποδησκειν, κακῶς
ἀκούειν ὑπὸ τινος, πρὸς τινος. Sed ma-

ἔχοντες, καὶ ἀντιταχθέντες, πολλοὺς μὲν τῶν ἀρπα-
ζόντων ἀπέκτειναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· οὐ μὴν
ἔφυγόν γε, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἔσωσαν καὶ τᾶλλα, ὅσα
ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο, πάντα
4 ἔσωσαν. Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεὺς τε καὶ
οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς, ὡς πάντας νικῶντες· οἱ δὲ ἀρπάζοντες,
5 ὡς ἤδη πάντας νικῶντες. Ὡς δὲ ἦσθοντο οἱ μὲν Ἕλ-
ληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν τῷ στρατεύματι ἐν τοῖς σκευοφό-
ροις εἶη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνους, ὅτι οἱ
Ἕλληνες νικῶεν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἰς τὸ πρόσθεν
οἴχοντο διώκοντες, ἐνταῦθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει
τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συντάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβου-
λεύετο, Πρόξενον καλέσας, (πλησιαίτατος γὰρ ἦν) εἰ

lim cum Weiskio πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον scribere. Nam ut illa interpretatio posset adhiberi, scriptum oportebat non ἐκφεύγει, sed ἀποφεύγει; illud enim aufugere, hoc est effugere.

τῶν ἀρπαζόντων] Ita cum Paris. Eton. vulgatum διαρρ. correxi.

ἀπέθανον — ἀλλὰ] Eton. Codex ἀπεφύγοντο ἀλλὰ habet reliquis omissis. Idem deinceps καὶ ἄλλως ὅποσα ἐντὸς habet, ὅποσα etiam Edd. vett. cum Guelf.

ἐντὸς αὐτῶν] In ipsorum castris cum Zeunio Weiske interpretatur, contra αὐτῶν Hutchinsonson referebat ad ὅσα, ad ἐντὸς intelligebat τοῦ στρατοπέδου.

4. οἱ Ἕλληνες] Guelf. articulum omisit. Sequens οἱ μὲν pertinet ad Græcos, οἱ δὲ ad regem cum suis, βασιλεῖα καὶ τοὺς ἀμφὶ αὐτὸν, quanquam solus rex fuerit nominatus.

ἤδη πάντας νικῶντες] Vulgatum πάντες ita Brodæus emendavit; Stephani conjecturam πάντα recepit Zeune; idem Amasæus reddidisse ei videbatur: quasi ex omni parte vicissent. Præterea orationis seriem et locum ii. 1, 1. comprobare ait Stephani rationem. Sed locus iste: ὡς

ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήθησαν οἰόμενοι πάντα νικῶν, vel, ut est in Paris. τὰ πάντα νικῶν, non potest commode cum hoc comparari; Græci enim ibi non opponuntur Græcis. Omnis autem difficultas et vitii suspicio residet in verbis alterius membri ὡς ἤδη πάντες νικῶντες. Contra Stephanus in priore membro πάντα νικῶντες scribi voluit. Quare assentior Weiskio emendanti ὡς ἤδη πάντας νικηκότας. Res ipsa, numerorum ratio et τὸ ἤδη hoc videtur postulare, ut ait vir doctus.

ὡς δὲ] Margo Steph. Villois. Paris. ἐπεὶ δὲ, Eton. ἐπεὶ δὲ ὡς. Sequens σὺν τῷ ex Paris. Eton. margine Villois. dedit Zeune; articulum cum reliquis libris neglexit Weiske.

τὸ καθ' ἑαυτοὺς] Intellige μέρος vel στρατεύμα. Stephanus tamen τοὺς καθ' ἑαυτοὺς etiam hic scriptum malebat.

οἴχοντο] Ita cum Stephano margo Villois. οἴχοντο Edd. vett. Guelf. Eton. deinceps idem libri πέμποις habent, verum margo etiam Villois.

ἀθροίζει] Eton. addit οἴχονταί τε, quod ad præcedentia pertinere videtur.

πέμποιέν τινας, ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρή-
ζοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεὺς πάλιν δῆλος ἦν προσίων, ὡς ἐδό-
κει, ὅπισθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες στραφέντες παρα-
σκευάζονται, ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι· ὁ δὲ
βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἤγεν, ἢ δὲ παρήλθεν ἔξω τοῦ
εὐανύμου κέρατος, ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ
τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας αὐτομολήσαντας,
καὶ Τισσαφέρνην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσα-
φέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ διήλασε
παρὰ τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς Ἕλληνας πελταστὰς·
διελαύνων δὲ κατέκανε μὲν οὐδένα, διαστάντες δὲ οἱ Ἕλ-
ληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον αὐτούς· Ἐπισθένης δὲ Ἀμ-
φιπολίτης ἤρχε τῶν πελταστῶν, καὶ ἐλέγετο Φρόνιμος

6. Ἐν τούτῳ] Eton. cum margine
Villois. Ἐν τούτῳ καὶ habet.

στραφέντες] *Conversi*, vel *conversa*
acie cum Leonclavio, Larchero et
Zeunio Weiske interpretatur. Et in
libro de Laced. republ. xiii. 6. est
ἄγχι συστρέψας ἐπὶ δόρυ, ubi *Morus*
tamen στρέψας malebat; ἀναστρέψας
est in eadem conversione Hellenic.
vi. 5, 18. Anab. iv. 3, 29. Sed du-
bitare nos non patitur liber Paris. et
Eton. qui στραφέντες scriptum ha-
bent, quod recepi.

ταύτῃ προσιόντες] Ex Regio A. προσ-
ιόντος cum Larchero probavit Wyt-
tenbach et Zeune, qui vulgatum
προσιόντες, quod etiam Weiske reti-
nuit, sine sensu esse ait. Sed futu-
rum προσιόντες si interpreteris de oc-
cursu, bene convenit cum sequenti
δεξόμενοι. Scriptura contra προσιόντος
difficilem facit sensum omisso αὐτῷ,
et duram orationem; quæ multo fa-
cilior erat, si Xenophon dixisset ὡς
ταύτῃ προσιόντα δεξόμενοι.

παρήλθεν] Redi ad Cap. 8, 23. De-
inde κατὰ τοὺς Ἕλληνας male est in
Paris. Eton. et margine Villois. Ego
vero ex Eton. μετὰ τοὺς Ἕλλ. an-
notatum reperi in Edit. Cantabr.

1785.

7. διήλασε παρὰ] Intersertum vulgo
καὶ omisi cum Edd. vett. Guelf. Eton.
ubi tamen est ἤλασε, et cum Paris.
Contra Weiske malebat ἀλλὰ διήλασε·
καὶ παρὰ τὸν ποτ.—πελταστὰς διελαύ-
νων κατέκτανε. quæ mutatio longe
abit ab indole orationis Xenophon-
teæ.

κατέκανε] Hoc dedit margo Villois.
pro κατέκτανε, ut supra Cap. 9, 6.
Infra iii. 1, 2. est κατακαίνειν. In Ar-
riani Anab. v. 18, 11. vulgatum κα-
τέκτανεν Editor Halensis ex libro Flo-
rent. et Basil. in κατέκτανε mutavit.

αὐτούς] Intellige Τισσαφέρνην καὶ
τοὺς σὺν αὐτῷ.

Ἀμφιπολίτης] Margo Leoncl. ex
versione Amasæi Μεγαλοπολίτης an-
notavit. Infra iv. 6, 1. et 3. liber Pa-
ris. cum Eton. Episthenem mutat in
Clisthenem vel Plisthenem.

Φρόνιμος γενέσθαι] i. e. Φρονίμως ποι-
ῆσαι, prudenter fecisse. Weiskio verba
frigere videbantur, quoniam non di-
catur, quare Episthenes prudentiam
suam demonstraverit. Igitur φοβερός
vel simile vocabulum scriptum male-
bat.

- 8 γενέσθαι. Ὁ δ' οὖν Τισσαφέρνης ὡς μείον ἔχων ἀπ-
 ηλλάγη, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρα-
 τόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖ συντυγχάνει
 βασιλεῖ, καὶ ὁμοῦ δὴ πάλιν συνταξάμενοι ἐπορεύοντο.
 9 Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων κέρας,
 ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες, μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας, καὶ
 περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κατακόψειαν· καὶ
 ἔδοκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρας, καὶ ποιήσασθαι
 10 ὅπισθεν τὸν ποταμόν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ
 δὴ βασιλεὺς παραμειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέ-
 στησεν ἐναντίαν τὴν φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον μα-
 χούμενος συήει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ἐγγὺς τε
 ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὖθις παιανίσαντες ἐπήε-
 11 σαν πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ τὸ πρόσθεν. Οἱ δ' αὖ
 βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος ἢ τὸ πρόσθεν

8. Ὁ δ' οὖν] Ex margine Villois. et Paris. δι' recepit Zeune.

πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει] Hæc verba ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. et Regiis A. B. adscivi, ut sententiam experlem, cujus defectum non senserunt Interpretes, cum verba ὡς μείον ἔχων ut inferior discessit vertent, cum deberent: cum inferior discessisset. Noster infra iii. 4, 18. ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι μείον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει. Imitatus etiam hoc est Arrianus Anab. iii. 23, 10. καὶ μείον ἔχοντες τῷ ἀκροβολισμῷ ἀπῆλλάγησαν. Ceterum margo Villois. inter τῶν Ἑλλήνων inserit articulum ὁ, quem in τὸ mutatum probaverim. De re ipsa compara ii. 3, 19.

9. διακόψειαν] Paris. et Eton. κατακόψειαν dederunt, quod Hutchinson loco huic convenire recte statuit, quod contra ac debuit accepit Zeune. Similis est locus supra cap. 8, 24. Verbum περιπτύσσειν sic est, ut h. l. in Cyrop. vii. 1, 26. οἱ δὲ περὶ αὐτῶ συντεταγμένοι ταχὺ ἰφίπτοντο καὶ περιπτύσσοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ὥστε πολὺ

ἐπλεονέκτει. ubi Codex Altorf. περιπτύσσον habet.

ἀναπτύσσειν τὸ κέρας] Dicitur ut ἀναπτύσσειν τὴν φάλαγγα Cyrop. vii. 5, 3. explicare phalangem.

10. καὶ δὴ] Mureti conjecturam ἤδη corrigentis recte improbavit Hutchinson; vulgatum enim sensum habet eundem apud Aticos scriptores.

παραμειψάμενος] Male cum Hutchinsono conjungit Zeune verbum hoc cum vocabulo φάλαγγα. Nam παραμειψάμενος est h. l. idem quod cap. viii. sect. 13. τοῦ εὐωνύμου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔξω ἄν. Contra vocabulum τὴν φάλαγγα pertinet ad solum verbum κατέστησεν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα. Itaque comma post σχῆμα tollendum erat, quod feci. Falsa distinctio fecit, ut etiam Leonclavius a sensu loci aberraret; nam is καὶ μαχούμενος συήει scribi voluit. Ceterum ἀντίαν habet Guelf. Paris. Eton.

11. ἐκ πλείονος] Ex longiore intervallo vel spatio, quam cap. 8, 9. Sic est ἐκ πολλοῦ Cyrop. vii. 1, 27. quod

ἔφευγον· οἱ δ' ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κώμης γήλοφος 12 ἦν, ἐφ' οὗ ἀνεστράφησαν οἱ ἀμφὶ βασιλέα, πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι, τῶν δὲ ἰππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν. Καὶ τὸ βασιλείον σημεῖον ὄραν ἔφασαν, ἀετὸν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης ἀνατεταμένον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλληνες, λείπουσι 13 δὴ καὶ τὸν λόφον οἱ ἰππεῖς· οὐ μέντοι ἔτι ἀθρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλοθεν· ἐψιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἰππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ 14 ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ στρατεύμα, πέμπει Λύκιον τὸν Συρακούσιον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ κελεύει, κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λά-

Zonaras πόρρωθεν interpretatus est. Addit Weiske locum Arriani Anab. i. 10, 11. Pro ἔφευγον Eton. habet φῆχοντο.

12. ὑπὲρ] Margo Villois. ὑπὸ habet.

ἐφ' οὗ ἀνεστράφησαν—πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι] Vulgo hæc inepte distinguunt ita, ut post βασιλέα colon ponant, ad verba πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι repetant verbum ἀνεστράφησαν. Sed repetito verbo non est opus, si colon in comma necum transmutaveris et comma post ἔτι posueris. Multo pejus verba ἐφ' οὗ ἀνεστράφησαν interpretantur in quo se convertebant, vel, ut Weiske, in quo conversi steterunt. Est potius ad quem collem conversi in fugam profecti erant, qui regem comitabantur.

γιγνώσκειν] Intellige τοὺς Ἕλληνας. ἐπὶ πέλτης] Edd. vett. addunt ἐπὶ ξύλον, Guelf. cum Stephano ἐπὶ ξύλου, quod Hutchinson mutavit in ἐπὶ ξυστοῦ. Contra Leonclavius verbum πέλτης mutari voluit in παλτοῦ, cuius vocabuli interpretationem censebat esse verba ἐπὶ ξύλου. In Paris. et Regiis B. C. quos Larcherus comparavit, est ὄραν δῆλον, ὅτι ὁ μὲν ἀετὸς ἐπὶ πέλτης ἐπιποίητο ἰστῶς, ἢ πέλτη δὲ ξυ-

λωτῇ ἐπέκειτο· ἔφασαν etc. Eadem est glossa in Eton. nisi quod ibi est ἐπὶ πέλτη et ξύλω τε. Margo Villois. ex libro 2. i. 3. πέλτη, ex 2. ξυλώτη pro ξύλω τινί, ut in 6, in quo ista in textum irrepserint, annotavit. In Cyrop. vii. 1, 4. est: ἦν δὲ τῷ Κύρω τὸ σημεῖον ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος. Est igitur πέλτη h. l. quod δόρυ in Cyropædia; et Suidas cum Hesychio πέλτην interpreta-tur etiam λόγχην et ἀκόντιον. Quare verba ἐπὶ ξύλου tanquam scholion delenda esse recte censuerunt Dorville ad Charitonem p. 690. Toup. ad Suidam iii. p. 335. et Larcher ad h. l. Locus Arriani positus a Suida in v. ξυστὸν ita habet: τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς ἀετοί, εἰκόνες βασιλῆι, στέμματα, πάντα χρυσαῖα, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠερυρωμένων.

13. ἐψιλοῦτο—ἰσπίτων] Quanquam Xenophontis ἀφίλειαν et nativam orationis simplicitatem bene novisse mihi videor, tamen hoc membrum ex eo genere mihi esse non videtur, sed orationis seriem turbare et ταυτολογίαν ineptam efficere.

14. κατιδόντας] Eton. liber κατιδόντα habet.

15 φου, τί ἐστίν, ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε καὶ
 ἰδὼν ἀπαγγέλλει, ὅτι Φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. Σχεδὸν
 16 δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. Ἐνταῦθα δ' ἔστη-
 σαν οἱ Ἕλληνες, καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἀνεπαύοντο· καὶ
 ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμοῦ Κῦρος φαίνοιτο, οὐδ'
 ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρεῖη· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν
 τεθνηκότα, ἀλλ' εἵκαζον, ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ κατα-
 17 ληψόμενόν τι προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ
 αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο, ἢ ἀπίοιεν
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπίεναί· καὶ
 18 ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δόρπιστον ἐπὶ τὰς σκηνάς. Ταύτης
 μὲν οὖν τῆς ἡμέρας τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμ-
 βάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρ-
 πασμένα, καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν· καὶ τὰς ἀμάξας

15. ἤλασε καὶ] Paris. ἤλασέ τε καί.
 Ex verbo ἤλασε apparet, Lycium fu-
 isse equitem.

16. δ' ἔστησαν] Margo Villosis. δ' ἂν
 ἔστησαν habet.

Θέμενοι—ἀνεπαύοντο] *sub armis con-*
quiescebant vertit Hutchinson: con-
 tra Weiske arma non deposita qui-
 dem, sed recondita tamen fuisse cen-
 sebat.

ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ παρεῖη] Vitium
 arguit non solum tempus inconmo-
 dum junctum praesenti φαίνοιτο, sed
 etiam locus geminus infra ii. 1, 2.
 ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος οὔτε ἄλλον τίμποι
 σημαίνοντα ὅ, τι χρὴ ποιεῖν, οὔτ' αὐτὸς
 φαίνοιτο. Quare παρεῖη scribendum
 censui.

καταληψόμενον] Male Edd. vett.
 καταλειψόμενον habent; deinceps
 προεληλακέναι vulgatum ex con-
 jectura Stephani, Mureti, Leoncla-
 vii, firmata a Paris. libro, correxit
 Zeune.

17. ἄγοιντο] Ita margo Steph. Vil-
 lois. Paris. pro vulgato ἄγάγοιντο.

αὐτοῖς ἀπίεναί] Vulgatam cum Al-
 dina, margine Villosis. et Weiskio
 praetuli scripturae Junt. et Guelf. καὶ

τοὺς receptae a Zeunio, quae facit
 orationem duriolem. Contra Zeune
 αὐτοὺς eleganter putabat opponi τοῖς
 σκευοφόροις.

δόρπιστον] Laudat ex h. l. Pollux
 vi. 102. δόρπον interpretatus, Hesy-
 chius cum Suida et Etymol. M. δει-
 πνου vel δόρπου ἄραν. Sed margo
 Steph. δόρπιστον, Paris. δόρπητον, Eton.
 δόρπητον habet. Diodorus xiv. 24.
 οἱ δὲ περὶ Κλέαρχον πολλοὺς τῶν Βαρβά-
 ρων ἀνελόντες, ὡς ἤδη νύξ ἦν, ἀναχωρή-
 σαντες τρόπαιον ἔστησαν καὶ περὶ δευτέ-
 ραν σχεδὸν φυλακὴν ἔφθασαν εἰς τὴν
 παρεμβολήν.

18. Ταύτης μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν
 adjunxi cum Zeunio.

καὶ τὰς ἀμάξας μιστάς] Equidem
 ex more Xenophonteo scriptum ma-
 lim: καὶ τὰς ἀμάξας δὲ μιστάς. De-
 inceps ἀλεύρου habet margo Villosis.
 In Cyrop. v. 2, 5. est οἶνον, ἄλφιστα,
 ἄλευρα. Sed in Arriani Anabas. vi.
 29, 11. ἀλεύρου τε καὶ οἶνου τεταγμένα
 ex Florentino libro pro ἀλεύρων posuit
 nuperus Editor Halensis. Postea
 σφόδρα est in Edd. vett. σφοδρὰ τὸ
 στρατεύμα λάβειτο ἔνδεια Eton. De-
 nique διαδοχὴ Guelf. habet.

μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου, ἃς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα, εἴ ποτε σφοδρὰ λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια, διαδοίῃ τοῖς Ἑλλησιν, (ἦσαν δ' αὐται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσiai ἄμαξαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν. Ὡστε ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· 19 ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στρατευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα οὕτω διεγένοντο.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β΄.

CAPUT I.

Ως μὲν οὖν ἠθροίσθη Κύρω τὸ Ἑλληνικὸν, ὅποτε ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἐστρατεύετο, καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὡς Κύρος ἐτελεύτησε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήθησαν, οἴομενοι τὰ πάντα νικᾶν, καὶ Κύρον ζῆν, ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἄμα δὲ τῆς 2 ἡμέρας συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κύρις οὔτε ἄλλον πέμπει σημανοῦντα, ὅ τι χρῆ ποιεῖν, οὔτ' αὐτὸς φαίνοιτο. Ἐδόξεν οὖν αὐτοῖς, συσκευασαμένοις, ἀ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις, προΐεναι εἰς τὸ πρόσθεν, ἕως Κύρω συμμίξειαν. Ἦδη δὲ ἐν ὄρμῃ ὄντων, ἀμὴ ἡλίῳ 3 ἀνίσχοντι ἦλθε Προκλῆς, ὁ Τευθρανίας ἀρχων, γεγωνῶς

1. Ὡς μὲν οὖν] Omissum in Edd. vett. et Guelf. οὖν inseruit Stephanus adstipulante margine Villois. In Eton. est ὡς μὲν ὅποτε ἠθροίσθη.

τὰ πάντα] Ex Paris. articulum τὰ adscivi. Cf. ad i. cap. 10, 4.

2. πέμπει — φαίνοιτο] Gregorius Lecapenus in Grammatica ex h. l. retulit πέμπει — φαίνεται, monente Zeunio. Etiam Paris. πέμπει habet. Sed compara i. 10, 16.

ἕως Κύρω] Ita Paris. et Eton. Vul-

gabatur ὡς, quod conjunctivum habere solet adjunctum.

3. Τευθρανίας ἀρχων] Paris. Eton. Τευθράνιος. Hellenic. iii. 1, 6. καὶ πόλις Πέργαμον, — καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλισάραν' ἃν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἤρχον οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου. ubi compara reliqua et Herodotum vi. 63. et 70. Ceterum h. l. Juntina Δημαράτου, Guelf. Δαραμάτου, margo Villois. Δημαράτου habet.

ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλοῦς ὁ Ταμῷ.
 Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πε-
 φευγῶς ἐν τῷ σταθμῷ εἶη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων,
 ὅθεν τῇ προτεραίᾳ ἠρμῶντο· καὶ λέγοι, ὅτι ταύτην μὲν
 τὴν ἡμέραν περιμείνειεν ἂν αὐτοὺς, εἰ μέλλοιεν ἕκειν· τῇ
 δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθεν περ ἦλθε.
 4 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες
 βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν· ἀλλ' ὄφελε
 μὲν Κῦρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε
 Ἀριαίῳ, ὅτι ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, καὶ, ὡς ὁρᾶτε,
 οὐδεὶς ἡμῖν ἐτι μάχεται· καὶ εἰ μὴ ὑμεῖς ἦλθετε, ἐπο-
 ρευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. Ἐπαγγελόμεθα δὲ
 Ἀριαίῳ, ἂν ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλείου
 αὐτὸν καθιεῖν· τῶν γὰρ τὴν μάχην νικῶντων καὶ τὸ ἄρ-
 5 χεῖν ἐστί. Ταῦτ' εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους,
 καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα, καὶ Μένωνα τὸν
 Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ
 6 Φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου. Οἱ μὲν ὄχοντο, Κλέαρχος δὲ

ὁ Ταμῷ] Vulgatum Ταμῶν ita præ-
 eunte Stephano correxit Hutchinson.
 τῇ προτεραίᾳ] Ita cum Brodæo et
 Paris. libro scripsit Weiske. Vulga-
 tum προτέρα reprobant Ammonius et
 Thomas M.

ἠρμῶντο] Equidem propter sequens
 ὅθεν περ ἦλθε et locum similem i. 10,
 1. ἠρμηνο scribendum censeo.

λέγοι] Male Paris. liber λέγει; nam
 sequitur φαίη. Deinde περιμείνειεν
 Edd. vett. περιμείνειεν Paris. cum
 Steph. facit Guelf.

4. ἀκούσαντες:] Ita margo Steph.
 Villois. Paris. Eton. Vulgatum ἀκού-
 οντες in πυνθανόμενοι æque solæcum
 mutavit Leonclaviana; quod tamen
 ipsum post Ἕλληνες insertum habet
 margo Steph. Villois. Paris. Eton.
 Sed margo Steph. et Villois. annotat,

in aliis libris solum verbum πυνθανό-
 μενοι post Ἕλληνες scriptum legi.
 Verum dedit Hutchinson, ἀκούοντες
 Zeune et Weiske.

ὄφελε] Edd. vett. Guelf. ὄφελε.
 Deinceps ἡμεῖς νικῶμεν τε βασιλέα dant
 Eton. et margo Villois. Postea εἰς
 βασιλέα Eton. denique ἀπαγγελλόμε-
 θα male Paris.

ἔλθῃ—αὐτὸν καθιεῖν] Guelf. ἔλθοι.
 deinde καθίσειν αὐτὸν Paris. Eton.
 margo Villois.

τῶν γὰρ τὴν μάχην] Ita margo
 Villois. τῶν γὰρ μάχῃ Eton. Vulgo
 articulus τὴν deest.

5. αὐτὸς ὁ Μένων] Articulus ὁ ο-
 misit Eton.

6. Οἱ μὲν ὄχοντο] Muretus καὶ οἱ
 μὲν ὄχοντο scriptum malebat; recte,
 puto, ut firmius jungatur oratio ante-
 cedentibus.

περιέμεινε. Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑπόζυγιων, κόπτοντες τοὺς βούς καὶ ὄνους· ξύλοις δ' ἐχρῶντο, μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τῆς Φάλαγγος, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἴστοις, πολλοῖς οὔσιν, (οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως) καὶ τοῖς γέροισ, καὶ ταῖς ξυλίταις ἀσπίσι ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλὰ δὲ καὶ πέλται, καὶ ἀμαζαὶ ἦσαν [Φέρεσθαι] ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι, κρέα ἔψοντες ἤσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουςαν ἀγορᾶν, καὶ ἔρχονται 7 παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλλοι, βάρβαροι· ἦν δὲ αὐτῶν Φαλῦνος εἷς Ἕλλην, ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὄν, καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν περὶ τὰς τάξεις τε

περιέμεινε] Ita Eton. liber. Vulgatum περιέμεινε non bene coit cum sequenti ἐπορίζετο.

σῖτον] Quod in libris quibusdam Brodeus additum reperit καὶ ποτόν, est etiam in Etonensi, sed rectius καὶ ποτόν habet adjunctum margo Villois. Deinde τὰς βούς est a prima manu scriptum in Guelf. idem est in margine Steph. et Villois.

ἐκβάλλειν] Intellige ἐκ τῶν χειρῶν, abjicere. Male cum Leonclavio Stephanus evellere interpretatur. Transfugas enim receperat jam antea rex, ut est supra i. 10, 6. Ceterum ἠνάγκαζον—αὐτομολοῦντας dictum est pro ἠνάγκασαν—αὐτομολήσαντας.

Αἰγυπτίαις] Cf. i. 8, 9. Sequens καὶ ante πέλται omisit Guelf.

[Φέρεσθαι] ἔρημοι] Muretus verbum delendum censuit, quod defendens Hutchinson nihil expedit. Zeune item defendit, ὥστε intelligens et ita vertens: et erant plaustra, quæ cum jumentis carerent, vehi non poterant. Ineptissime! quasi plaustra a jumentis φέρεσθαι græce dicantur. Weiske ad φέρεσθαι refert non solum ἀμαζαὶ, sed etiam πέλται, atque ita interpretatur: ut afferrî seu comportari ad ignem alendum possent. Equidem neutram ra-

tionem probans verbum seclusi.

7. Φαλῦνος] Ita hic et in seqq. Edd. vett. Guelf. Φαλῖνος dedit Stephanus. In Plutarcho Artax. 13. est Φαῦλλος, in Cod. Vulcobii Φάλληνος, in Diodoro xiv. 25. Φάλληνος, in Codice Coisl. reg. Φάλυμος, in alio Φαλῖνος.

περὶ τὰς τάξεις] Margo Steph. Villois. i. 3. 2. Paris. Eton. ἀμφὶ dant, Junt. Eton. margo Villois. i. 3. 2. πράξεις. Intelliguntur ὄπλομαχοί, de quibus in Republ. Laced. xi. 8. εὐπορώτατα δὲ καὶ ἐκείνα Λακεδαιμόνιοι ποιοῦσι τὰ τοῖς ὄπλομαχοῖς πάνυ δοκούντα χαλεπὰ εἶναι. Xenophon Memorab. iii. 1. memorat Dionysodorum ἐπαγγελλόμενον στρατηγεῖν διδάξειν, qui tamen, ut est ibid. sect. 5. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἤρξατο, εἰς ὅπερ καὶ ἐτελεύτα τὰ γὰρ τακτικὰ ἐμέ γε καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐδίδαξεν. De eodem est in Platonis Euthydemo p. 8. τὰ γὰρ περὶ πόλεμον πάντα ἐπίστασθον (Dionysodorus eum fratre Euthydemo), ὅσα δὲ τὸν μέλλοντα ἀγαθὸν στρατηγὸν εἶσεσθαι, τὰς τε τάξεις καὶ τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων, καὶ ὅσα ἐν ὄπλοις μάχεσθαι διδάκτεον. Plato in Lachete p. 170, ubi Stesilaus ὄπλομαχος memoratur: τοὺς ἐν ὄπλοις μαχομένους τούτους ἐγὰ

8 καὶ ὄπλομαχίαν. Οὗτοι δὲ προσελθόντες τε, καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας, λέγουσιν, ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει, καὶ Κῦρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας, εὐρίσκεισθαι ἢν τι δύνωνται ἀγαθόν.

9 Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὁμῶς δὲ Κλέαρχος τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικῶντων εἴη τὰ ὅπλα παραδίδοναι· ἀλλ' ἔφη, ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, τούτοις ἀποκρίνασθε, ὅ τι κάλλιστόν τε καὶ ἀριστον ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤζω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως

10 ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θύόμενος. Ἐνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἄρκας, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῖεν· Πρόξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ὦ Φαλύνε, θαυμάζω, πόττερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὅπλα, ἢ ὡς διὰ Φιλίαν δῶρα. Εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, καὶ οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λα-

δῶν—κύκλω περιϊόντας τὴν Λακεδαιμόνα καὶ πᾶσι μᾶλλον ἐπιδεικνυμένους etc.

8. τε, καὶ καλέσαντες] Ex Eton. τε cum Zeunio adscivi. Deinde κελύοι ex Guelf. dedit Zeune.

τυγχάνει] Edd. vett. et a sec. manu Guelf. τυγχάνοι, deinceps ἀπέκτεινε Guelf. Diodorus Phalynum dicentem inducit: Λέγει ὁ βασιλεὺς Ἄρταξέρξης, ἐπειδὴ νείκηκα Κῦρον ἀποκτείνας, παραδοτε τὰ ὅπλα, καὶ πρὸς τὰς θύρας αὐτοῦ βαδίσαντες ζητεῖτε, πῶς αὐτὸν ἐκθεραπεύσαντες ἀγαθοῦ τινοσ μεταλάβητε.

εὐρίσκεισθαι] Ita iterum infra vii. 1, 31. Arrianus Anab. iii. 17, 11. χαλεπῶς εὗραντο δειόμενοι παρ' αὐτοῦ τὴν χάραν τὴν σφῶν ἔχοντες φόρους ἀποφέρειν, ubi pessimam Florentini libri lectionem εἶρον dedit Editor Halensis. Idem Arrianus iii. 21, 8. παραδοῦναι Δαρσίον Ἀλεξάνδρῳ, καὶ σφίσι τι ἀγα-

θὸν εὐρίσκεισθαι. iii. 30, 8. ὡς σωτηρίαν σφίσι εὐρίσθαι παρ' Ἀλεξάνδρου. ii. 25, 5. ἐκελεύετε αὐτὸν ἦκειν, εἴ τι εὐρίσθαι ἐθέλοι φιλάνθρωπον παρ' αὐτοῦ. Denique i. 7, 16. καὶ εὐρίσθαι συγγνώμην τῷ πλήθει—τῆς ἀποστάσεως.

9. ἱερὰ ἐξηρημένα] Exta exemta. Conjecturam ἐξηρημένα a Larchero commemoratam recte reprobat Zeune.

10. Ἐνθα δὲ] Ex Guelf. pro vulgato δὲ dedit Zeune. Deinceps margo Steph. et Villosis. πρεσβύτερος habet. Postea Paris. Eton. ἀποθάνουσι—παραδοίησαν. Etiam margo Villosis. παραδοίησαν habet.

Φαλύνε] Margo Villosis. Φαλίνας dat.

Φιλίαν δῶρα] Vulgo intersertum καὶ cum Junt. Amasæo, Guelf. Paris. omisit Zeune.

καὶ οὐ λαβεῖν] Ita Paris. Eton. Vulgo erat ἀλλ' οὐ λαβεῖν. Ceterum Dio-

βεῖν, λεγέτω, τί ἔσται τοῖς στρατιώταις, ἐὰν αὐτῷ ταῦτα χαρίσωνται. Πρὸς ταῦτα Φαλύνος εἶπε, βασιλεὺς νι-11 καὶν ἡγεῖται, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτονε. Τίς γὰρ αὐτῷ ἔστιν ὅστις ἀρχῆς ἀντιποιεῖται; Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρα, καὶ ποταμῶν ἐντὸς ἀδιαβάτων καὶ πλήθους ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν, ὅσον, οὐδ' εἰ παρέχοι ὑμῖν, δύναισθ' ἂν ἀποκτεῖναι.

Μετὰ τοῦτον Θεόπομπος Ἀθηναῖος εἶπε ὦ Φαλύνε, 12 νῦν, ὡς σὺ ὀραῖς, ἡμῖν οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὄπλα καὶ ἀρετή. Καὶ ὄπλα μὲν οὖν ἔχοντες, οἴομεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι· παραδόντες δ' ἂν ταῦτα, καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. Μὴ οὖν οἴου, τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαθὰ ὄντα ὑμῖν παραδώσειν· ἀλλὰ σὺν τούτοις καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχοῦμεθα. Ἀκούσας δὲ 13

dorus eandem orationem Sophilo cuidam tribuit his verbis: *Δαυμάζω* τοὺς παρὰ τοῦ βασιλέως λόγους, εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν δοκεῖ κρείσσονα τῶν Ἑλλήνων εἶναι, μετὰ τῆς δυνάμεως ἐλθὼν λαβέτω τὰ παρ' ἡμῖν ὄπλα· εἰ δὲ πείσας βούλεται, λεγέτω τίνα χάριν ἡμῖν ἀντὶ τούτων δώσει.

11. ἀπέκτονε] Paris. Eton. ἀπέκτεινε dant. Deinceps geminum ἑαυτοῦ ex Paris. Eton. dedi pro αὐτοῦ. Edd. vett. Guelf. αὐτοῦ habent.

παρέχοι] Eton. παρέχοισιν dat, non ineptum.

12. Ξενοφῶν] Θεόπομπος est in Paris. Eton. et margine Villos. Diodorus Proxeno orationem eandem tribuit. Weiske pæne certum habet, Xenophontis nomen alienum esse ab h. l. Duces enim Græcorum (ἀρχοντας vel στρατηγούς sect. 8.) ad colloquium vocatos esse, et eosdem sect. 9. hortari Clearchum, ut respondeant. At Xenophontem tum ne militem quidem fuisse, iii. 1, 4. neque apparere, quomodo de armis suis et de virtute sua hic posset dicere. Publice quidem etiam infra cap. 5. extremo loqui; sed inde lo-

cum hunc non posse defendi. Denique cum sect. 14. legamus: *ἄλλους δ' ἔφασαν*, merito dubitari, si Xenophon ipse interfuit consilio, quid ita alienam fidem antestetur. Novum itaque vir doctus argumentum hinc peti posse putabat pro Themistogene auctore Anabases. Ipse, difficultas quomodo explicari possit, non reperit, nec sibi exquirere rationem vacare ait. Difficultatem facile expediunt scripti libri optimi, quos secutus, admonitu Weiskii, Theopompum Xenophonti substitui.

καὶ ὄπλα] Eton. καὶ omisit. Diodorus: νῦν τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν ἀποβελήκαμεν, λίλειπται δὲ ἡμῖν ἢ τε ἀρετὴ καὶ τὰ ὄπλα. νομίζομεν οὖν, ἂν μὲν ταῦτα φυλάττωμεν, χρῆσιμον ἡμῖν ἔσσειται καὶ τὴν ἀρετὴν· ἂν δὲ παραδῶμεν, οὐδὲ ταύτην ἡμῖν ἔσσειται βοηθόν. διόπερ ἐκέλευσε τῷ βασιλεῖ λέγειν, ὡς, ἂν περὶ ἡμῶν κακόν τι βουλεύηται, διὰ τούτων πρὸς αὐτὸν διαγωνιούμεθα περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν κοινῶν.

ὄντα ἡμᾶς] Margo Steph. Villos. Paris. Eton. ὑμῖν dederunt.

ὑμετέρων] Leonclavii emendationem hanc firmant Paris. Eton. *de re-*

ταῦτα ὁ Φαλύνας ἐγέλασε, καὶ εἶπεν· Ἄλλὰ Φιλοσόφῳ
 μὲν ἔοικας, ὦ νεανίσκε, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάριστα· ἴσθι
 μέντοι ἀνόητος ὢν, εἰ οἶσι ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγε-
 14 νέσθαι τῆς βασιλείως δυνάμεως. Ἄλλους δὲ τινὰς ἔφα-
 σαν λέγειν ὑπομαλακισμένους, ὡς καὶ Κύρῳ πιστοὶ
 ἐγένοντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο, εἰ
 βούλοιο Φίλος γενέσθαι· καὶ εἴτε ἄλλό τι θελοὶ χρη-
 σθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαι
 15 ἂν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἦκε, καὶ ἠρώτησεν,
 εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλύνας δ' ὑπολαβὼν εἶπεν·
 Οὔτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν
 16 εἰπέ, τί λέγεις. Ὁ δ' εἶπεν· Ἐγὼ σε, ὦ Φαλύνε,
 ἄσμενος ἐώρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οὔτοι· σύ
 τε γὰρ Ἕλλην εἶ, καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτοι ὄντες, ὅσους σὺ
 ὄρας· ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι συμβουλευόμεθα
 17 σοι, τί χρὴ ποιεῖν, περὶ ὧν λέγεις. Σὺ οὖν, πρὸς Θεῶν,
 συμβούλευσον ἡμῖν, ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἀριστον
 εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἶσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἂν λεγό-

*liquis bonis versio Amasæi habet. ἡμε-
 τέρων erat in Edd. vett. unde ἡμετέ-
 ρων σαμάτων efficiebat Muretus. ἀγα-
 θῶν κοινῶν ex h. l. retulisse videtur
 Diodorus.*

13. ὦ νεανίσκε] Ex hoc ætatis indi-
 cio comparato cum loco altero infra
 iii. 1, 25. annos ætatis Xenophontis
 colligere conatus est Zeune, cujus
 tamen rationes non bene procedunt,
 uti docui in Præfatione ad Helleni-
 ca. Nunc vero Xenophonti Theo-
 pompus successit, et tota illa argu-
 mentatio concidit.

ἀχάριστα] Paris. Eton. ἀχρηστα.
 inepte.

14. ἐγένοντο—γένονται] Ita vulga-
 tum γένοιτο—γένονται ex Paris. et
 Eton. correxit Weiske, probante
 Porsono. Aliorum orationes retulit
 Diodorus ex alieno fonte.

ἄλλό τι θελοῖ] Ita cum libro Paris.
 et Eton. margo Villois. pro εἴτε τι

ἄλλο βούλεται scriptum habent. De
 Ægyptiorum defectu compara Diodo-
 ri xi. 71. et infra ii. 5, 13.

16. πάντες οὔτοι] Paris. liber οὔτοι
 omisit.

τοσοῦτοι ὄντες] Liber Eton. τοσοῦτοί
 τε ὄντες dat, unde τοσοῦτοί γε conjicit
 scribendum Porson. Deinceps in τού-
 τοις Guelf.

17. ἀναλεγόμενοι] Budæus ait dic-
 tum pro ἀναγινωσκόμενοι et vertit
 olim quom legetur. Leunclavius: re-
 petitum commemoratione. Cum Moro
 πάντα λεγόμενον probat Zeune. In
 nostram lectionem incidit etiam
 Weiske, qui tamen malebat ἀνὰ τὴν
 Ἑλλάδα λεγόμενον. Futurum tem-
 pus ὑποθετικῶς additum ἂν significat.
 ἀναλεγείσθαι pro legere Callimachus
 usurpavit, monente Hemsterhusio ad
 Luciani tom. ii. p. 362. ed. Bipont.

καὶ ὅ σοι τιμὴν οἶσει εἰς τὸν ἔπειτα
 χρόνον ἂν λεγόμενον.] Quo sæpius lo-

μενον, ὅτι Φαλύνος πωτὲ πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως, κελεύ-
 σων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδοῦναι, συμβουλευομέ-
 νοις συνεβούλευσεν αὐτοῖς τάδε. Οἶσθα δὲ, ὅτι ἀνάγκη
 λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὃ ἂν συμβουλεύσῃς. Ὁ δὲ 18
 Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν
 παρὰ βασιλέως πρὸςβέοντα συμβουλεύσαι, μὴ παρα-
 δοῦναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον αἱ Ἕλληνες
 εἶεν. Φαλύνος δ' ὑποστρέψας, παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ
 εἶπεν ὧδε·

Ἐγὼ, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἔστι, 19

cum hunc consideravi, eo magis
 sensi animum inclinatum meum ad
 approbandam conjecturam Mori: εἰς
 τὸν ἔπειτα χρόνον ἅπαντα λεγόμενον.
 Futi enim ὑποθετικοῦ illius, quod
 addita particula ἂν existere videtur,
 nulla hic ratio haberi posse videtur.
 Idem est iudicium meum de loco si-
 millimo infra vi. 2, 7. εἰς δὲ τὸ πρό-
 λισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρα-
 ταπεδεύεσθαι. Diversa plane ratio est
 loci Demosthenici contra Midiam
 cap. xi. p. 20. ed. Spald. τίς γὰρ οὐκ
 εἶδεν ἡμῶν, τοῦ μὲν πολλὰ τὰ τοιαῦτα
 γίνεσθαι, τὸ μὴ κολάζεσθαι τοὺς ἔξα-
 μαρτάνοντας αἴτιον ὄν, τοῦ δὲ μηδένα
 ὑβρίζειν τὸ λοιπὸν, τὸ δίκην τὸν αἰεὶ
 ληφθέντα ἢν προσήκει δίδοναι, μόνον αἴ-
 τιον ἂν γενόμενον; Hæc enim verba
 facile ita compones et strues, ut pro-
 pria futuri indefiniti virtus appareat.
 Scribe enim: τοῦ δὲ μηδένα—λοιπὸν,
 εἰ δίκην ὃ αἰεὶ ληφθεῖς,—προσῆκει, δι-
 δῆν, μόνον αἴτιον ἂν γένοιτο. Quod
 idem in duobus Xenophontis locis
 expertus fieri posse mecum negabis.
 In priore enim orationem si dissol-
 vas, minime ὅσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον
 ἂν λέγοιτο dici poterit, sed potius di-
 cendum εἰς λέγεται. Sed hæc ratio
 in altero loco plane non succedet,
 nec omnino ibi potest adhiberi. Par
 est ratio loci Platonicus in Cratylo
 sect. 56. p. 86. editionis Heindorfia-
 næ: εἶποι τοίνυν κατὰδηλον γεγόμενον
 ἂν μᾶλλον, εἰ τῷ Δωρικῷ τις ὀνόματι
 χρώτο. quod facile potest aliter scri-
 bi, ita quidem: κατὰδηλον τοίνυν μᾶλ-

λον ἂν γένοιτο, ὡς εἰκεν, εἰ &c. Ex E-
 pistola.]

παραδοῦναι] Edd. vett. et Steph.
 προδοῦναι. Veram scripturam ex Pa-
 ris. Eton. et Guelf. dedit Hutchin-
 son.

συμβουλευομένοις] Ita cum Guelf.
 scripsit Zeune. Junt. Eton. συμβασι-
 λεύομενος, liber i. 3, 4. in margine
 Villois. συμβασιλευομένοις, etsi in officio
 regis erat versio Amasæi, συμβουλεύο-
 μενος Ald. Steph.

18. ταῦτα ὑπήγετο] Suidas in ver-
 bo ὑπήγε habet ταῦθ' ὑπήγε, inter-
 pretatus ὑπετίθετο. Herodotus ix.
 94. ταύτη δὲ ὑπάγοντες εἰρώτειον habet
 eadem notione fallaciæ.

αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως] Suidas
 αὐτὸν τὸν βασιλεῖα πρὸςβέειν—παρα-
 δοῦναι. Etiam Paris. et Eton. παρα-
 δοῦναι habent; unde vulgatum παρα-
 δίδοναι mutavi. Præterea Eton. συμ-
 βουλεύσασθαι habet.

ὑποστρέψας] Leonclavius malebat
 μεταστῆς καὶ ὑποστρέψας. Contra
 Hutchinson comparat Latinum stro-
 rpha, et ex Polluce annotat verbum
 στρέφεισθαι, ὑποστρέφεισθαι synony-
 mum τῷ ἀπατῆν, ut στροφῆν et ὑπο-
 στροφῆν is comparat cum ἀπάτη.
 Zeune notionem eludendi derivat ex
 propria, quam esse putabat a fuga
 adversus hostem converti. Anonymus
 interpres Gallicus vertit: Phalinus
 l'eluda par ses détours. Larcherus:
 mais Phalinus détourna adroitement le
 coup.—Liber Eton. sequens ὧδε omi-
 sit.

σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, συμβουλεύω, μὴ παρα-
 δίδόναι τὰ ὅπλα· εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλ-
 πῆς ἄκοντος βασιλέως, συμβουλεύω σῶζεσθαι ὑμῖν ὅπη
 20 δυνατόν. Κλέαρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν· Ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε ταῦτα, ὅτι
 ἡμεῖς οἴομεθα, εἰ μὲν δεοὶ βασιλεῖ Φίλους εἶναι, πλείο-
 νος ἂν ἄξιοι εἶναι Φίλοι, ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ παραδόντες
 ἄλλω· εἰ δὲ δεοὶ πολεμεῖν, ἀμεινον ἂν πολεμεῖν, ἔχοντες
 21 τὰ ὅπλα, ἢ ἄλλω παραδόντες. Ὁ δὲ Φαλύνος εἶπε·
 Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέ-
 λευσεν εἰπεῖν βασιλεὺς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ σπον-
 δαὶ εἴησαν, προῖοῦσι δὲ καὶ ἀπιούσι πόλεμος. Εἶπατε
 οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα μενεῖτε καὶ σπονδαὶ εἰσιν, ἢ
 22 ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν ἀπαγγελῶ. Κλέαρχος δ'
 ἔλεξεν· Ἀπάγγελλε τοίνυν καὶ περὶ τούτων, ὅτι καὶ
 ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ, ἄπερ καὶ βασιλεῖ. Τί οὖν ταῦτ'
 ἐστίν; ἔφη ὁ Φαλύνος. Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος· Ἦν
 μὲν μένωμεν, σπονδαὶ ἀπιούσι δὲ καὶ προῖοῦσι, πόλε-
 23 μος. Ὁ δὲ πάλιν ἠρώτησε· Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγ-
 γελῶ; Κλέαρχος δὲ ταῦτα πάλιν ἀπεκρίνατο· Σπονδαὶ
 μὲν μένουσιν, ἀπιούσι δὲ ἢ προῖοῦσι πόλεμος. Ὅτι δὲ
 ποιήσοι, οὐ διεσήμανε.

19. εἰ δέ τοι] Ita cum Paris. scripsi.
 εἰ δέ τι Eton. εἰ μέντοι vulgabatur.
 Sequens μηδεμία in locum vulgati
 μηδεμίᾱς præunte Mureto restituit
 Hutchinson, consentiente versione
 Amasæi.

ἄκοντος] Codices quidam a Brodæo
 comparati ἐκόντος habebant, quod
 cum sequentibus verbis copulari vo-
 luit librarius.

σῶζεσθαι ὑμῖν] Ex margine Steph.
 Villosi. Paris. Eton. ὑμῖν accessit.

20. ἀπάγγελλε] Paris. Eton. ἀπάγ-
 γελλε τάδε habent. Diodorus ait,

idem olim responsum regi Persarum
 a Leonida duce apud Thermopylas :
 διότι νομίζομεν, πᾶν φίλοι γενώμεθα τῶν
 ἑξέρῃ, μετὰ τῶν ὀπλων ὄντες, ἀμεινους
 ἔσοσθαι σύμμαχοι· πᾶν πολεμεῖν πρὸς
 αὐτὸν ἀναγκασθῶμεν, βέλτιον μετὰ τού-
 των ἀγωνισθῆναι.

22. περὶ τούτων] Eton. περὶ τούτου.
 Sequens ταῦτα pro ταῦτα ex Steph.
 et Hutchins. deinde καὶ ex Eton. li-
 bro recepit Zeune.

Ἀπεκρίνατο] Paris. Eton. ἀπεκρίθη
 ὁ Κλέαρχος habent.

23. διεσήμανε] Paris. διεσήμανε.

CAP. II.

ΦΑΛΤΝΟΣ μὲν δὴ ᾤχετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἦκον, Προκλῆς καὶ Χειρίσοφος· (Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμενε παρὰ Ἀριαίῳ) οὔτοι δ' ἔλεγον, ὅτι πολλοὺς Φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας, ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· ἀλλ' εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἡκείν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς πρῶτ' ἀπιέναι Φησίν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν· Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἴαν μὲν ἡκῶμεν, ὥσπερ λέγετε· εἰ δὲ μὴ, πρῶττετε, ὅποιον ἂν τι ὑμῖν οἴεσθε μάλιστα συμφέρειν. Ὁ τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοις εἶπε. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤδη ἡλίου δύνοντος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς, ἔλεξε τοιάδε· Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, θυομένων ἰέναι ἐπὶ βασιλέα, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο. Ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλέως ὁ Τίγρης ποταμὸς ἐστὶ ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δ' ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἐστὶν ἔχειν· ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου Φίλους, πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερά ἦν. Ὡς οὖν χρὴ ποιεῖν· ἀπιόντας δειπνεῖν, ὅ τι τις ἔχει· ἐπειδὰν δὲ σημήνη τῷ κέρατι, ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὰν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατίθεσθε ἐπὶ

1. αὐτοῦ ἔμενε] Ita pro ἔμενε Paris. habet.

2. εἴαν μὲν] Ita cum libro Eton. scripsi. Vulgo erat ἂν μὲν.

οἴεσθε] Solæcum οἴησθε ex Guelf. correxi. δοκεῖ habet Eton. æque bonum.

3. θυομένων ἰέναι] Insolentiam dictionis explicat Hutchinsonson intellecto ἐπί. Zeunii ratio absurda est. Statim redit ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους. Herodotus vi. 76. οὐ γὰρ

ἐκαλλιέρες διαβαίνειν μιν. Cf. infra vi. 4, 36.

μέσῳ ἡμῶν] Paris. ὑμῶν. Deinceps οὐκ ἐστὶν ἔχειν ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. dedi. Vulgo ἔχειν abest. Postea καλὰ ὑμῖν Paris. et Eton. habent.

4. ὡς ἀναπαύεσθαι] Cum Amasæo quum eodem modo, quo quiescendi tempus significatur, cornu signum datum fuerit, interpretantur Zeune et Weiske.

- τὰ ὑποζύγια· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ
 μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὄπλα
 5 ἔξω. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ
 ἀπῆλθον, καὶ ἐποίουν οὕτω· καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἤρχεν,
 οἱ δὲ ἐπείθοντο, οὐχ ἐλόμενοι, ἀλλ' ὀραῖντες, ὅτι μόνος
 ἐφρόνει, οἷα δεῖ τὸν ἄρχοντά, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπειροὶ ἦσαν.
 6 Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἤλθον ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας
 μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐννεήκοντα, παρα-
 σάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακόσιοι, στάδιοι
 πεντήκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι· ἀπὸ δὲ τῆς
 μάχης ἐλέγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, στάδιοι ἑξήκοντα
 καὶ τριακόσιοι.
 7 Ἐντευθεὶν δὴ, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ

τῷ τρίτῳ] Intellige σημείω. Ceterum verba ἀνατίθεσθε ἐπὶ τὰ ὑποζύγια similia sunt his Polybii vi. 38. de eadem re tradentis. ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις.

πρὸς τοῦ ποταμοῦ] Ita cum Eton. et margine Villois. vulgatum πρὸς cor- rexi. Sic utitur iterum noster infra iv. 3, 26.

τὰ δὲ ὄπλα] i. e. ὀπλίτας, armatos pedites. In Guelf. δὲ excidit. Ceterum ad hanc partem narrationis Xenophontea referendum censo locum Polyæni ii. 2, 2. ex alio tamen victore ductum. Κλέαρχος, Κύρου φίλος, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἰστροποπέδευσεν ἐν κόμῃ τροφὴν ἄφθονον ἔχούσῃ. Τισσαφέρνης πρὸς βεβίαι πέμψας ἡξίου μένειν αὐτόθι τοὺς Ἑλληνας παραδόντας αὐτῷ τὰ ὄπλα. Κλέαρχος ὑπέκρινάτο προσέειπαι τοὺς λόγους, ὅπως Τισσαφέρνης ἐλπιδὶ σπονδῶν εἰς τὰς κόμας διαπέμψει τοὺς πολλοὺς τῶν Περσῶν. Ὁ μὲν δὲ νομίσας εἶξαι τὸν Κλέαρχον, διέλυσε τὴν δύναμιν ἧ δὲ νύκτωρ τοὺς Ἑλληνας ἐξαγαγὼν τῇ πορείᾳ προέλαβεν ἡμέραν ἄλλην καὶ νύκτα, τοῦ Τισσαφέρνου βραδείως τοὺς διαλυθέντας συναγαγόντος.

5. ἐλόμενοι] Suidas sub h. v. male interpretatur βουλόμενοι.

οἷα δεῖ] Intellige φρονεῖν. Libri ta-

men Eton. ἔδει probat Porson.

6. μέχρι τῆς μάχης] Usque ad locum pugnae, Cunaxa vocatum, teste Plutarcho. Sic iterum est ἀπὸ τῆς μάχης, a loco pugnae.

παρασάγγαι π. κ. τριάκοντα] Edd. vett. cum Guelf. omittunt hæc verba; in margine Villois. παρασάγγαι vocabulum tantum deesse annotatur. Ceterum annotat Zeune, in libro superiore Xenophontem enumerasse tantum σταθμοὺς 84 et parasangas 517, qui efficiunt summam stadiorum 15,510. Putat igitur, σταθμοὺς 9 cum parasangis 18, qui numero desunt posito hic, tribuendos esse itineri ab Epheso ad Sardes facto, aut latere in descriptione itineris a Sardibus.

τριακόσιοι] Ita cum Paris. Eton. Regio B. et margine Villois. vulgatum numerum τρισχίλιοι correxit Zeune, qui minime conciliatur cum Plutarcho, qui Cunaxora a Babylone distantiam facit 500 stadiorum. Igitur non opus est emendatione Capelli εἰς Σαῦσα scribentis, nec excusatione vani barbarorum sermonis, qui Græcos detertere voluerint.

7. Μιλτοκύθης] Liber Eton. Μιλτοκύθης habet, et sequens μεθ' omit- tit. Demosthenes in Oracionibus p. 655. 658. 676. et 1207. memorat

Θραῖξ, ἔχων τούς τε ἰππέας τούς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τεσσα-
 ράκοντα, καὶ τῶν πεζῶν Θρακῶν ὡς τριακοσίους, ἠτο-
 μόλησε πρὸς βασιλέα. Κλέαρχος δὲ τοῖς ἄλλοις ἠγεῖτο⁸
 κατὰ τὰ παρηγγελμένα, οἱ δ' εἶποντο· καὶ ἀφικνοῦνται
 εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρὰ Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου
 στρατιάν, ἀμφὶ μέσας νύκτας· καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ
 ὄπλα, συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλή-
 νων παρὰ Ἀριαῖον· καὶ ᾤμωσαν οἱ τε Ἕλληνες καὶ ὁ
 Ἀριαῖος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι, μήτε προδώ-
 σαι ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι· οἱ δὲ Βάρβαροι
 προσώμωσαν, καὶ ἠγήσεσθαι ἀδόλως. Ταῦτα δ' ᾤμο-⁹
 σαν, σφάζαντες κάπρον, καὶ ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ
 κριόν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ
 δὲ Βάρβαροι λόγχην. Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν¹⁰
 ὁ Κλέαρχος· Ἄγε δὴ, ὦ Ἀριαῖε, ἐπέιπερ ὁ αὐτὸς ἡμῖν

Thraciæ regulum Μιλοκούδην, qui a
 Cotye defecit et ab Atheniensibus
 desertus fuit.

8. πρῶτον σταθμὸν] De quo est i.
 10, 1. Diodorus: πρὸς τὸν σταθμὸν,
 ὅπου τὸ διασισωμένον στρατόπεδον ἦν
 ἀνακίχωντος.

ὁ Ἀριαῖος] Articulum ex Eton. ad-
 scivit Zeune. Deinceps τῶν σὺν αὐ-
 τοῖς habet Paris. et margo Villois.

μήτε] Suidas sub v. συνθήκη ex h.
 l. simplex μὴ posuit; idem sequens
 προσώμωσαν servavit, quod in προσώρ-
 μωσαν mutat Junt. et Guelf. Ver-
 um habet Ald. Steph. et margo Vil-
 lois.

9. κάπρον—κριόν] Suidas cum Guelf.
 ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν.
 Gallicus Interpres Ablancourt verris
 et lupi mentione offensus negat in-
 telligi posse, unde feræ istæ. Sed
 κάπρος quidem simpliciter verres est,
 non ferus; sed lupi mentio me pariter
 offendit. Locus Demosthenis p.
 642. a Zeunio comparatus in fœdere
 solenni memorat tantum κάπρον,
 κριόν, ταῦρον. Hæc sunt suovitaurilia
 Romana, de quibus disputavi ad Ca-
 tonem de R. R. 141. Varronem ii.

1, 10. et in Indice Script. R. R. p.
 353.

εἰς ἀσπίδα βάπτοντες] Æschylus
 Sept. c. Thebas versu 43. ταυροσφα-
 γοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος Καὶ διγγά-
 νοντες χερσὶ ταυρείου φόνου Ἄρην, Ἐνυῶ
 καὶ φιλαίματον Φόβον ὠρκωμότησαν.
 Quo respiciens Aristophanes Lysistr.
 187. τίν' ὄρκιον ὀρκώσεις ποθ' ἡμῶς;—
 εἰς ἀσπίδ', ὡσπερ, Φασίν, Λισχύλος
 ποτὲ, μηλοσφαγούσας; Scythorum
 morem narrat Herodotus iv. 70. ὄρ-
 κια ποιεῖνται ὡς Σκύθαι—ἐς κύλικα
 μεγάλην οἶνον ἐγχέαντες αἶμα συμμίσ-
 γουσι τῶν τὰ ὄρκια ταυνομένων,—καὶ
 ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκί-
 νηκία καὶ οἰστὰς καὶ σάγαριν καὶ ἀκόν-
 τιν' ἐπιὰν δὲ ταῦτα ποιήσωσι, κατεύ-
 χονται πολλὰ, καὶ ἔπειτα ἀποπίνουσι
 αὐτοὶ τε οἱ τὸ ὄρκιον ποιούμενοι καὶ τῶν
 ἐπαμένων οἱ πλείστου ἄξι. Quem lo-
 cum expressit Mela ii. 1. et Luciani
 Toxaris. Diversum jurisjurandi so-
 lemnic morem describit auctor Argo-
 nauticorum sub Orphei nomine edi-
 torum versu 319. 320. Ceterum
 Zeune scribi malebat καὶ βάπτοντες.

10. ἡμῖν—ἡμῖν] Contra Paris. ἡμῖν
 —ἡμῖν habet.

στόλος ἐστὶ καὶ ὑμῖν, εἴτῃ, τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας· πότερον ἄπιμεν, ἢνπὲρ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινὰ
 11 ἔννενοηκέναί δοκεῖς ὁδὸν κρείττω; Ὁ δ' εἶπεν· Ἦν μὲν ἤλθομεν, ἀπιόντες πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων. Ἐπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἴχομεν λαμβάνειν· ἔνθα δ' εἴ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. Νῦν δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μὲν, τῶν δ' ἐπιτη-
 12 δείων οὐκ ἀπορήσομεν. Πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρῶτους σταθμοὺς ὡς ἂν δυνάμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλείστον ἀποσπασθῶμεν τοῦ βασιλικῆς στρατεύματος· ἦν γὰρ ἀπαξ δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκ ἔτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγα μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολλὸν δ' ἔχων στόλον, οὐ δυνήσεται ταχὺ πορεύεσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. Ταύτην, ἔφη, γνώμην ἔχω ἔγωγε.
 13 Ἦν δ' αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη, ἢ ἀποδράναι ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς

11. πάντες ἂν ὑπὸ] Paris. Eton. et margo Steph. παντελῶς ὑπὸ dant. Deinde nῦν ὑμῖν Edd. vett. Guelf. verum habet Castalio.

ἔνθα δ' εἴ τι ἦν] Venit aliquando mihi in mentem ἔνθα δὲ τι ἦν, ubicunque vero supererat aliquid.

ἐπινοοῦμεν] Zeunii correctionem ἐπινοῶ μὲν eatenus probo, ut ἐπινοῶ servem, μὲν abjiciam. Diodorus: γνόντες δ' ἐπὶ Παφλαγονίας ἀναζευγνύειν, οὗτοι μὲν ἄρηψαν ἐπὶ Παφλαγονίαν μετὰ τῆς δυνάμεως, κατὰ σχολὴν ὁδοιποροῦντες, ὡς ἂν ἅμα τὰς τροφὰς πορίζομενοι.

ἀπορήσομεν] Weiske ἀπορησομένην scribendum censebat, ut antecedenti μακροτέρων responderet. Sed varia-

vit orationem Xenophon, et ἀπορεῖν de prationem tantum dici videtur.

12. δυοῖν] Paris. Eton. δύο habent, deinceps ἀπόσχωμεν ὁδὸν Guelf.

οὐκ ἔτι μὴ δύνηται] Amasæus recte vertit: non erit quod vereamur, ne nos assequi possit. Zeune φοβοῦμαι ante μὴ intelligit. Pessime Weiske mutari voluit in δυνήσεται. Cf. infra ad iv. 8, 13.

ταχὺ] Paris. Eton. margo Villois. ταχύως.

ἔγωγε] Addidit Zeune ex libro Brodæi, margine Steph. Villois. Paris. Eton.

13. ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον] Versus septentrionem igitur.

κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ τούτο μὲν οὐκ ἐφέυσθησαν. Ἐτι δὲ ἀμφὶ δείλην ἔδοξαν πολεμίους 14 ὄραν ἰππέας· καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἱ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθεον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἀμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἐν ᾧ δὲ ὠπλί- 15 ζοντο, ἦγον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοποὶ, ὅτι οὐχ ἰππεῖς εἰσιν, ἀλλὰ ὑποζύγια νέμοιτο. Καὶ εὐθύς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς· καὶ γὰρ καὶ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμας οὐ πρόσω. Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ ἤγεν· (ἦδει 16 γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας, καὶ ἀσίτους ὄντας· ἦδη δὲ καὶ ὀφὲ ἦν) οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλαττόμενος, μὴ δοκοῖη φεύγειν· ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ δυσμένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τοὺς πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασιλικῷ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα. Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπε- 17 δεύοντο, οἱ δ' ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες, ὡς ἐτύγχανον ἕκαστοι, ἠυλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμιῶν καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν

15. εἰσίν—νέμοιτο] Zeunius suspicabatur εἴησαν scribendum esse. νέμοιτο habet Paris. et Eton.

καὶ γὰρ καὶ] Posterius καὶ omittit Eton. et Guelf.

16. ἦγεν] Ita Steph. liber Brodæi, Guelf. et margo Villois. ἦσαν est in Junt. Ald. Eton. ἦλασεν dedit Castalio, quem sequitur D'Arnaud Animadv. p. 173.

εὐθύωρον] Margo Steph. cum Paris. ἀθυμότερον, margo Villois. εὐθυμότερον dat. Vulgatum ex h. l. Harpocratio et Suidas interpretantur κατ' εὐθείαν.

τοὺς πρώτους ἔχων] Margo Steph. Villois. cum Paris. dat τοὺς πρωταγοῦς

ἄγων. Comparat Zeune locum Hel- lenic. iv. 2, 14. πάλιν σκηνοῦν εἰς τὸ στρατόπεδον.

αὐτὰ τὰ] Edd. vett. cum Guelf. αὐτὰ omittunt.

17. ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ] Margo Steph. et Villois. ὁμῶς habet, deinde cum Paris. et Eton. ἐστρατοπεδεύσαντο.

σκοταῖοι] Suidas editus ex h. l. habet σκοταῖοι, sed Codex Oxoniensis a Porsono inspectus σκοταῖοι præfert. Sequens προσιόντες cum Suida habet Steph. et margo Villois. προΐοντες Edd. vett. et Guelf.

ἐγγύτατα] Supra sect. 16. est εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας. Infra v. 4, 13.

- 18 σκηνωμάτων. Δῆλον δὲ τοῦτο τῇ ὑστεραία ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη, οὔτε στρατόπεδον, οὔτε καπνὸς οὐδαμῶ πηλυσίον. Ἐξεπλάγη δὲ, ὡς εἴοικε, καὶ βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος· ἐδήλωσε δὲ τοῦτο
 19 οἷς τῇ ὑστεραία ἔπραττε. Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἑλλησι φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δαῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίνεσθαι.
 20 Κλέαρχος δὲ Τολμίδην Ἠλείϊον, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ κήρυκα ἀρίστον τῶν τότε, ταῦτον ἀνειπεῖν ἐκέλευσε, σιγὴν κατακηρύξαντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅς ἂν τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα μηνύσῃ, ὅτι λήψεται
 21 μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἐγνώσαν οἱ στρατιῶται, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἶη, καὶ οἱ ἄρχοντες σῶσι. Ἄμα δὲ ὄρθρῳ παρήγγειλε Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὄπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἧπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

κράβυλον ἐγγυτάτω τιαροειδῆ. ubi Paris. et Eton. ἐγγύτατα dant; minus recte, ut affirmat Zeune, ablegans lectorem ad annotationes in Cyrop. iv. 1, 3. Ibi igitur ait, ἐγγύτατα apud Xenophontem genitivum habere adjunctum, ἐγγυτάτω contra absolute poni. Velum id est in loco Cyrop. iv. 1, 3. τὸν ἐμοῦ ἐγγύτατα ταξίαρχον sed ibi Edd. vett. habent ἐγγυτάτω. item vi. 1, 43. et vi. 3, 23. Contra ἐν ταῖς ἐγγυτάτω νήσοις est Hellenic. v. 4, 66. αἱ ἐγγυτάτω ἤδοναι Memor. iv. 5, 10. Sed in hoc nostro loco genitivum τῶν πολεμίων non pendet ab ἐγγύτατα, sed pertinet ad οἱ μὲν. Vana igitur est hominis observatio. Thucydidis auctoritatem non addo, in cujus libris similiter Codices inter ἐγγύτατα et ἐγγυτάτω variant scripturam.

σκηνωμάτων] Margo Villois. σκωμάτων habet.

19. μέντοι τῆς] Ita cum Steph. margo Villois. γὰρ τῆς Edd. vett.

Guelf. Deinceps γενέσθαι pro γίνεσθαι dat Paris.

20. ὅτι προαγορεύουσιν] Steph. addidit ὅτι, quod est etiam in margine Villois.

τὸν ὄνον] Leonclavius φόβον, Larcherus κλόνον substitui valuit, asino contra locum asseruit in strategemate Clearchi Toup. in Suidam ii. p. 289. ed. Lips. qui comparat similem narrationem Polyæni iii. 9, 4. de Iphicrate, qui per præconem edixit: ἂς ἂν μηνύσῃ τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα. Idem comparavit Æneam Tacticum c. 27. et Artemidorum Onirocr. v. 12. qui locum Xenophontis respexerint. Ceterum ex Polyæni loco apparet, recte me vulgatum ἀφέντα correxisse. μηνύσῃ pro καταμηνύσῃ dedit Paris. cum margine Villois.

21. Κλέαρχος] Margo Villois. ὁ Κλ. ibidem est ἧπερ, quod Stephanus edidit pro vulgato antea ἦνπερ, quod est etiam in Eton. et Guelf.

CAP. III.

Ὁ ΔΕ δὴ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ τῆδε, δῆλον ἦν τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ πέμπων τὰ ὅπλα παραδίδόναι ἐκέλευε, τότε δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι κήρυκας ἐπεμψε περὶ σπονδῶν. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον² πρὸς τοὺς προφύλακας, ἐζήτησαν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀπήγγειλαν οἱ προφύλακες, Κλέαρχος, τυχῶν τότε τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν, εἶπε τοῖς προφύλαξι, κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν, ἄχρις ἂν σχολάσῃ. Ἐπεὶ δὲ³ κατέστησε τὸ στράτευμα, ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι πάντη φάλαγγα πυκνὴν, τῶν δὲ ἀόπλων μηδένα καταφανῆ εἶναι, ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτός τε προῆλθε, τοὺς τε εὐοπλοτάτους ἔχων καὶ εὐειδεστάτους τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταῦτα ἔφρασεν. Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀνηρώτα, τί⁴ βούλοιντο. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι περὶ σπονδῶν ἤκοιεν ἄνδρες, οἵτινες ἰκανοὶ ἔσονται, τά τε παρὰ βασιλέως τοῖς Ἑλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῶ,⁵ ὅτι μάχης δεῖ πρῶτον· ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν λέγειν τοῖς Ἑλλησι, μὴ παράσας ἄριστον. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἀγγελοὶ ἀπήλαυνον, καὶ⁶

2. ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν] Margo Villois. ἐπειδὴ δ'. deinde ἀπήγγειλλον Paris.

ἄχρις ἂν] Ita cum Stephano margo Villois. ἄχρι Edd. vett. Guelf.

3. τῶν δὲ ἀόπλων] Margo Villois. cum Paris. ἐκ τῶν ὀπλων δέ.

ἐκάλεσε] Eton. ἐκέλευσε dat, quod probans Weiske intelligit προειλεῖν e sequenti membro.

τῶν αὐτοῦ] Ita Edd. vett. Guelf. αὐτοῦ reliquæ habent. Sequens ταῦτα pro ταῦτα conjecit Zeune, probavit Weiske: idem facere jussit.

4. ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς — ἀνηρώτα] Ita margo Steph. Villois. Paris. Eton. Antea erat ἐπεὶ δὲ πρὸς τ. ἀγγέλοις ἦσαν, ἠρώτα. Ex Eton. præterea annotatum reperio in editione Hutchins. τί βούλοιντο πρῶτα.

5. ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῶ] Hæc Eton. omisit.

λέγειν τοῖς Ἑλλησι] Hunc ordinem verborum habet margo Villois. Vulgo erat τ. Ἑλ. λέγειν. Solertissimum Clearchi inventum dignum ingenio Spartano admirabitur lector.

- ἦκον ταχύ· (ὧ καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις, ὧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν) ἔλεγον δὲ, ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ, καὶ ἦκοιεν ἡγεμόνας ἔχοντες, οἱ αὐτοὺς, εἰάν αἱ σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν, ἐν-
 7 φεν ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ ἡρώτα, εἰ αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι σπένδοιτο ἰούσι καὶ ἀπιούσιν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσοιντο σπονδαί. Οἱ δὲ, πᾶσιν, ἔφασαν, μέχρις ἂν
 8 βασιλεῖ τὰ παρ' ὑμῶν διαγγελθῆ. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μετασθησάμενος αὐτοὺς ὁ Κλέαρχος, ἐβουλεύετο καὶ ἐδόκει τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ ταχύ καὶ καθ'
 9 ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια καὶ λαβεῖν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε· Δοκεῖ μὲν καὶ ἐμοὶ ταῦτα· οὐ μέντοι ταχύ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ διατρίψω, ἔστ' ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι, ἔφη, καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι, ἀπήγγελλεν, ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθύς ἡγείσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια.
- 10 Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο, τὰς μὲν σπονδὰς ποιησόμενος, τὸ δὲ στράτευμα ἔχων ἐν τάξει· καὶ αὐτὸς δὲ ὠπισθοφυλάκει. Καὶ ἐνετύγχανον τάφροις καὶ αὐλῶσι πλήρῃσιν ὕδατος, ὡς μὴ δύνασθαι

6. ᾧ καί] Edd. vett. Guelf. ὁ καί. deinde ὁ βασιλεὺς ἦν Eton. habet.

εἰάν αἱ σπονδαί] Articulum αἱ ex Eton. inserui. Sunt σπονδαί jam antea illæ oblatae.

7. εἰ αὐτοῖς] Solis intellige. Sequens ἔσοιντο ex Paris. et Eton. recepit Zeune pro vulgato ἔσονται. Postea αἱ σπονδαί malim.

8. καὶ ταχύ καὶ καθ' ἡσυχίαν] Hunc ordinem verborum dedi ex Paris. Vulgo erat ἐδόκει ταχύ τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν.

9. καὶ ἐμοὶ ταῦτα] Pessime ταῦτα scripsit Zeune; ita enim debebat

esse δοκεῖ ἐμοὶ ταῦτα, omissa copula καί.

ἀπήγγελλεν, ὅτι] Guelf. ἀπήγγειλεν habet.

10. μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μέντοι] Vulgo post ἡγοῦντο semicolon ponunt, Weiske punctum adhibuit, neutrum bene; antecedenti enim μὲν respondet nunc μέντοι, ut sæpius alibi, pro δέ. Igitur post verba ἐν τάξει semicolon ponendum erat, et deinceps scribendum καὶ αὐτὸς δὲ ὠπισθοφυλάκει, recepto δὲ ex libro Eton.

καὶ αὐλῶσι] Valles vertit Hutchin-

διαβαίνειν ἀνευ γεφυρῶν· ἀλλ' ἐποιοῦντο διαβάσεις ἐκ τῶν Φοινίκων, οἱ ἦσαν ἐκπεπτωκότες, τοὺς δὲ καὶ ἐξέκοπτον. Καὶ ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς 11 ἐπεστάται, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δορὺ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοῖη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν, καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανεν, εἰς τὸν πηλὸν ἐμβαίνων· ὥστε πᾶσιν αἰσχύνην εἶναι, μὴ οὐ συσπουδάξειν.

son, alveos, canales Zeune. Cum montium colliumve mentio non antecesserit, vallium notio ab hoc loco aliena est. Contra canales a Tigride ad Euphraten ductos διώρυχας vocare solet Xenophon, ex iisque derivatas τάρρους μεγάλας καὶ ἰλάττους, denique ὄχετους memorat infra ii. 4, 13. Quare αὐλῶνες h. l. ὄχετοι videntur dici. Plinius vi. c. 26. de Euphrate: *cujus nimirum aquæ in alveos fossasque immissæ circumjectis rigare campos terefactos solis æstivi vapore solebant.* Arriani Anabasis vii. 7, 6. seqq. simpliciter canales, alveos et fossas communi vocabulo διώρυχας significat.

τοὺς δὲ καὶ] i. e. ἄλλους δέ. Comparat Zeune Cyrop. iv. 5, 46.

11. ἐπεστάται] Suidas interpretatur h. l. ἤρχεν, ἡγεμόνευσιν. Ante δορὺ omittit idem articulum.

τεταγμένων] Juntina addidit αὐτῷ, quod manus recentior in Guelf. etiam inseruit.

βλακεύειν] Arrianus Anab. iii. 6, 12. ἀντὶ δὲ Ἀρίμματος συστράτην Συρίας Ἀσκληπιοδάρον τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμματος βασιλεύσαι ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ παρασκευῇ. ubi levi mutatione scribe βλακεύσαι, cujus interpretationem verbum ἀμειλῆσαι temere nuper reposuit Editor Halensis.

ἔπαιεν ἄν] Juntina cum Codice Bodl. ἔπειεν, Aldina, Castal. Steph. Guelf. libri Regii a Larchero inspecti et margo Villosi. dant ἔπαιεν. Cum Mureto Stephanus corrigebat τὸ ἐπιτήδειον ἔπαιεν, referens τὸ ἐπιτ. ad alterutram rem, quam manu gestabat Clearchus. Leuncl. conjiciebat: ἔπαιεν αὐτόν. Hinc Welsius et Hutchinson ἔπαιεν ἄν ediderunt temere.

Abresch. Auctar. Dilucid. Thucyd. p. 241. ἐπιτήδειον interpretatur *hominem Clearcho præcipue carum, et consilium Clearchi fuisse censet ostendere, quid exspectandum sit aliis, nisi strenue labori incumberent.* Larcherus reperit in Regio A. τὸν ἐπιτήδειον τὸν, hinc conjecit τόπον ἐπιτήδειον, ἔπαιεν αὐτόν, atque ἐκλεγόμενος refert ad ipsum hominem ignavum, non ad Clearchum, vertens: *se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode, pour mettre le pied, il le frappe de son bâton, et le prenant par la main, il le forçoit d'entrer avec lui dans la boue.* Zeune ex Suida in ἐπιτήδειος recepit ἔπαιεν ἄν, sed ἄν seclisit, quod nullo modo ferri posse cecebat. Contra particulam ἄν recte defendit Weiske referens lectorem ad Cyrop. viii. 1, 17. igitur vertit, *er schlug ihn wohl, schlug ihn nach Befinden.* Defendit vulgatum ἔπαιεν ἄν etiam Porson, *verberare solebat* vertens. Sed inprimis pertinet ad interpretationem loci ab Interpretibus vexati, quod monuit Buttmannus, familiarem selegisse Clearchum, quem verberaret, quoniam hominem liberum verberare non licebat, nisi per familiaritatem quandam hoc fieri videretur. Verumtamen in hac ipsa Anabasi exempla plura occurrunt hominum, quos Clearchus, severus disciplinæ militaris exactor, verberibus coercet aut castigat. ἐπιτήδειος igitur aliam significationem ingenii signioris continere videtur. Ceterum male Juntina τὸ πηλὸν dedit. Compositum συσπουδάξειν pro simplice recepit Zeune ex libro Guelf. et Parisiensi.

- 12 Καὶ ἐτάχθησαν μὲν πρὸς αὐτοῦ οἱ τριάκοντα ἔτη γεγονό-
τες· ἐπεὶ δὲ καὶ Κλέαρχον ἐώρων σπουδάζοντα, προσελάμ-
13 βανον καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ Κλέαρχος
ἔσπευδεν, ὑποπτεύων μὴ αἰεὶ οὕτω πλήρεις εἶναι τὰς τά-
φρους ὕδατος· (οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἷα τὸ πεδῖον ἄρδειν) ἀλλ',
ἵνα ἤδη πολλὰ προφαίνοιτο τοῖς Ἑλλησιν δεῖνὰ εἰς τὴν
πορείαν, τούτο ἕνεκα βασιλέα ὑπώπτευεν ἐπὶ τὸ πεδῖον
τὸ ὕδωρ ἀφεικέναι.
- 14 Πορευόμενοι δὲ ἀφίκοντο εἰς κόμας, ὅθεν ἀπέδειξαν
οἱ ἠγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνῆν δὲ σῖτος
πολύς, καὶ οἶνος Φοινίκων, καὶ ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ τῶν
15 αὐτῶν. Αὐταὶ δὲ αἱ βάλανοι τῶν Φοινίκων, οἷας μὲν ἐν
τοῖς Ἑλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ
τοῖς δεσπότηαι ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι
τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν

12. πρὸς αὐτὸν] Quid sit, nescire se fatetur Buttmann, qui conjiciebat πρότερον scribendum. Forte πρὸς αὐτοῦ vel ὑπ' αὐτοῦ fuit olim scriptum. Correxī πρὸς αὐτοῦ. Vulgatum πρὸς αὐτὸν *arid ipsium* vertunt, sed ea significatio et sententia ab hoc loco plane aliena est. Ceterum Eton. antecedens μὲν et sequens καὶ omittit.

13. ὥρα] Æstas igitur transiisse videtur, qua rigari campi solebant ex fossis et alveis.

ἵνα ἤδη—δεῖνὰ εἰς] Ita cum Paris. Eton. et margine Villois. scripsi. Vulgabatur autem ἵνα πολλὰ τὰ ἀπορα φαίνοιτο τοῖς Ἑλ. εἶναι εἰς. In margine tamen Villois. annotatur ἤδη et *προ* a priore manu deleta esse. Sequens ἀφεικέναι Edd. vett. mutarunt in ἀφικέναι, Paris. in ἀφικέναι, margo Villois. in ἀφίεναι.

14. ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν] Margo Villois. ἐκ τῶν αὐτῶν habet. Athenæi, qui h. l. excerpit libro xiv. p. 651. Editio Aldina ὄψον καὶ ἐψητὸν habet, quam scripturam præferbat Muretus. Vulgatam comprobat locus Suidæ ex h. l. depromptus, ubi est Ὄξος ἐψητὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων, recte monente Brodæo Miscellan. xxvi.

24. Ὄξος μὲν] Hutchinson primus in locum vulgati antea μὴ hortante Stephano μὲν restituit ex libro Brodæi, Paris. Eton. et Suida, qui h. l. bis laudavit, sub voc. βάλανος et ἀπέκειντο. Contra Athenæus οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν habet; ut adeo negationem is item in Codicibus Xenophontis scriptam reperisse videatur. Frustra expectavi Codicum Athenæi auctoritatem, qui tacent; et vulgatam an bene explicarit Schweighäuser, dubito.

15. Αὐταὶ δὲ] Vulgatum αὐταὶ correxī cum Larchero Zeune præunte Amasæi versione; idem in Athenæo fecit Schweighäuser.

οἷας μὲν] Hutchinson primus in locum vulgati antea μὴ hortante Stephano μὲν restituit ex libro Brodæi, Paris. Eton. et Suida, qui h. l. bis laudavit, sub voc. βάλανος et ἀπέκειντο. Contra Athenæus οἷας μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν habet; ut adeo negationem is item in Codicibus Xenophontis scriptam reperisse videatur. Frustra expectavi Codicum Athenæi auctoritatem, qui tacent; et vulgatam an bene explicarit Schweighäuser, dubito.

ἀπόλεκτοι] Suidas sub h. v. εἰς τοὺς δεσπότηας posuit. Deinceps θαυμάσιοι ex Athenæo, vulgato θαυμάσιοι substituit Hutchinson. Postea Paris. et Eton. dant τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους. Margo Villois. τοῦ κάλλους καὶ τοῦ μεγέθους.

ἠλέκτρον] Quidam electrum vulgare vel succinum, alii metalli genus eo-

διέφερε· τὰς δὲ τινες ξηραίνοντες τραγήματα ἀπετίθει-
σαν. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγές δέ.

Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Φοίνικος πρῶτον ἔφα- 16
γον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος,
καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο
κεφαλαλγές. Ὁ δὲ Φοίνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθεῖη ὁ ἐγκέ-
φαλος, ὅλος ἐξηυαίνεται.

Ἐνταῦθα [δὲ] ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ παρὰ με- 17
γάλου βασιλέως ἦκε Τισσαφέρνης, καὶ ὁ τῆς βασιλέως
γυναϊκὸς ἀδελφὸς, καὶ ἄλλοι Πέρσαι τρεῖς· δοῦλοι δὲ
πολλοὶ εἶποντο. Ἐπεὶ δὲ ἀπήντησαν αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλ-
λήνων στρατηγοὶ, ἔλεγε πρῶτον Τισσαφέρνης δι' ἐρμηνέως
τοιάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι· 18

dem nomine vocatum intelligunt. Illud præfert, ut in vulgus notius, Weiske. Ceterum *καρυωτοὺς βαλάνους* intelligi monuerunt viri docti, imprimis Salmasius Exercit. Plin. p. 928. b. ejusque simia Bodæus a Stapel ad Theophrasti H. Pl. p. 107. Diodorus ii. 53. τῆς Συρίας κατὰ μὲν τὴν κοίλην οἱ *καρυωτοὶ καλούμενοι* γεννῶνται διάφοροι κατὰ τε τὴν γλυκύτητα καὶ τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ τοὺς χυμούς. Τούτων δὲ πολλῶ μίζους κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν ὄραν ἔστι γινόμενους, κατὰ μὲν τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντας, τῇ δὲ χροῇ τοὺς μὲν μηλί-
νους, τοὺς δὲ φοινίκους, ἐπίουσι δὲ ποσφυρίζοντας· ὅσθ' ὑπ' αὐτῶν ἅμα καὶ τὴν ὄψιν τέρεσθαι καὶ τὴν γῆσιν ψυχαγωγῆσθαι. Ex Apollonii vita i. 21. φοίνικος βαλάνους ἠλεκτροῦδες τε καὶ μεγάλους comparavit Schweighäuser.

τὰς δὲ τινας] Hanc scripturam ex margine Steph. Paris. Eton. mutavit in *τινας* Hutchinson, quem sequitur Weiske. *τινὲς* vertit Amasæus, habet Athenæus Casauboni et defendit Zeyne: ita τὰς δὲ dictum sit pro ταύτας δέ. Altera forma τὰς τινας a Xenophonte non frequentatur. Athenæi Editio Veneta cum Codice A. posteriorem scripturam habent, quam

defendit Schweighäuser.

τραγήματα ἀπετίθεισαν] Intellige ὡς *τρ.* Muretus ἐς *τρ.* scribi voluit. Athenæus *παρετίθειντο* habet; idem sequens καὶ post ἦν omittit. Deinde ante Stephanum erat *ποτόν*, quam formam ille recte mutavit ex Athenæo.

ἡδὺ μὲν] Intellige *χεῖμα* vel *πράγμα* ex antecedentibus. Rem eandem tradit Dioscorides i. 148. et Plutarchus ad h. l. respiciens tom. ii. p. 133. ed. Francofurt. Plinius xxxiii. 4. s. 51. et 26.

16. ἐγκέφαλον] *Medullam in cacumine palmarum* interpretatur Plinius xiii. sect. 9. De ea vide Theophrasti H. P. ii. 8. cum annotatione Bodæi.

ἐθαύμαζον] Paris. *ἐθαύμασαν*. Sequens *ιδιότητα* in ἡδυτήτα mutabat Brodæus.

ὅλος ἐξηυαίνεται] Athenæus ὅλος *ἐξηυαίνεται* habet. Vulgo h. l. legitur *ἐξηραίνεται*. Scripturam marginis Steph. Villois. Paris. Eton. *αὐαίνεται* recepit primus Hutchinson, nostrum probavit etiam Porson, quippe facillime a librario mutandum in *ἐξηραίνεται*.

17. Ἐνταῦθα [δὲ] ἔμειναν] Seclusi δὲ in libro Eton. omissum.

- καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ [κακὰ] καμύχανα ἐμπεπτωκότας, εὖρημα ἐποισήμην, εἴ πως δυνάμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι, ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἶμαι γὰρ, οὐκ ἂν ἀχαρίστως μοι ἔχειν, οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης.
- 19 Ταῦτα δὲ γνοὺς, ἠτούμην βασιλέα, λέγων αὐτῷ, ὅτι δικαίως ἂν μοι χαρίζοιτο, ὅτι αὐτῷ Κύρον τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἠγγείλα, καὶ βοήθειαν ἔχων ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ἀφικόμην· καὶ μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα, καὶ συνέμιζα βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κύρον ἀπέκτεινε. Καὶ τοὺς σὺν Κύρῳ βαρβάρους ἐδίωξα σὺν τοῖσδε τοῖς παρούσι νῦν μετ' ἐμοῦ.
- 20 οἵπερ αὐτῷ εἰσι πιστότατοι. Καὶ περὶ μὲν τούτων ὑπέσχετό μοι βουλευσασθαι· ἔρσεθαι δὲ με ὑμᾶς ἐκέλευσεν ἐλθόντα, τίνος ἕνεκα ἐστρατεύσατε ἐπ' αὐτόν. Καὶ συμβουλεύω ὑμῖν, μετρίως ἀποκρίνασθαι, ἵνα μοι εὐ-

18. εἰς πολλὰ [κακὰ] καμύχανα] Ex Suida sub voc. εὖρημα vulgatum καὶ ἀμύχανα mutavit Zeune, unde etiam sequens ἐμπεπτωκότας restituit in locum vulgati πεπτωκότας, suadente etiam Oudendorpio ad Thomam Mag. p. 394. Equidem eodem auctore seclusi κακὰ, ab aliena manu additum vocabulum; mecum sentit Porson.

εὖρημα ἐποισήμην] In lucro posui vel deputavi, ut recte interpretatur Zeune. Infra vii. 3, 13. est εὖρημα ἰδοκεῖ εἶναι. Dictionem hanc Xenophontis imitatur Philostratus Apollonii v. 1, 13. Heroic. p. 751. Cf. ad Thomam M. p. 394.

εἴ πως] Eton. εἴπερ habet. Sequens ὑμᾶς, vulgo in extremo colo positum, cum Suida post ἀποσῶσαι reposui, quo melius numeri procederent orationis. In margine Villos. est ἀποσῶσασθαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἶμαι] Guelf. οἶμαι. Deinceps ante Zeunium erat οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν. Sed ἂν addunt Guelf. Eton. et

Suidas in v. ἀχαρίστως, ubi totus locus ita scriptus legitur in Editione Kusteri: οἶμαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως μὴ ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. Kusterus, cum fontem ignoraret, quædam temere in eo loco tentavit. Vitia ex Codice Leidensi sustulit Suidæ Jac. Gronovius post Decreta Judæorum p. 87. Ex Suida ἂν et ἔχειν recte recepit Zeune. Male Junt. cum Guelf. πρὸ ὑμῶν — πρὸ τῆς habent. Margo Villos. ἀπάσης Ἑλ. annotavit.

19. ὅτι δικαίως ἂν μοι] Junt. Guelf. ὅτι ἂν μοι δικαίως. Deinceps πρῶτον Eton.

διήλασα] Redi ad i. 10, 7.

20. βουλευσασθαι] Cum Stephano βουλευσένθαι præferbat Hutchinson; sed locum similem supra i. 2, 2. ὑποσχόμενος αὐτοῖς — μὴ πρόσθεν παύσασθαι opposuit Zeune.

δέ με] Edd. vett. cum Guelf. με omittunt. Deinceps τίνος ἕνεκεν Paris.

πρακτότερον ἢ, εἴαν τι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν παρ' αὐτοῦ διαπράξασθαι.

Πρὸς ταῦτα μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο, 21
καὶ ἀπεκρίναντο· (Κλέαρχος δ' ἔλεγεν) Ἡμεῖς οὔτε
συνήλθομεν, ὡς βασιλεῖ πολεμήσοντες, οὔτ' ἐπορευόμεθα
ἐπὶ βασιλέα· ἀλλὰ πολλὰς προφάσεις Κῦρος εὔρισκεν,
(ὡς καὶ σὺ εὔ οἶσθα) ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευάστους
λάβοι, καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε ἀναγάγοι. Ἐπεὶ μέντοι ἤδη 22
ἐωρῶμεν αὐτὸν ἐν δεινῷ ὄντα, ἡσχύνθημεν καὶ θεοὺς καὶ
ἀνθρώπους προδοῦναι αὐτὸν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ παρέ-
χοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὔ ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ Κῦρος τέθνηκεν, 23
οὔτε ἀντιποιούμεθα βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, οὔτ' ἐστίν, ὅτου
ἐνεκ' ἂν βουλοίμεθα τὴν βασιλείως χάριαν κακῶς ποιεῖν·
οὐδ' αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, πορευόμεθα δ' ἂν
οἴκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίῃ· ἀδικοῦντα μέντοι πειρα-
σόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι· εἴαν μέντοι τις ἡμᾶς
καὶ εὔ ποιῶν ὑπάρχη, καὶ τούτου εἰς γε δύναμιν οὐχ ἡτ-
τησόμεθα εὔ ποιοῦντες. Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρης, ἔφη· Ταῦτα ἐγὼ ἀπαγ- 24
γελῶ βασιλεῖ, καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου· μέχρι
δ' ἂν ἐγὼ ἦκω, αἱ σπονδαὶ μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς
παρέξομεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἦκεν· ὥσθ' 25
οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζον· τῇ δὲ τρίτῃ ἦκων ἔλεγεν, ὅτι δια-
πεπραγμένος ἦκοι παρὰ βασιλέως, δοθῆναι αὐτῷ σώ-
ζειν τοὺς Ἕλληνας· καίπερ πάνυ πολλῶν ἀντιλεγόντων,
ὡς οὐκ ἄξιον εἶη βασιλεῖ, ἀφείναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρα-
τευσαμένους. Τέλος δ' εἶπε· Καὶ νῦν ἔξῃστιν ὑμῖν 26

22. ἐωρῶμεν αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν ἐω-
ρῶμεν, minus numerose.

ἡμᾶς αὐτοὺς] Zenonio αὐτῷ corri-
genti assentitur Weiske.

23. ἀντιποιούμεθα] Suidas in h. v.
ex h. l. laudat ἀντιποιούμενοι τῆς ἀρ-

χῆς τῆ βασιλεῖ. Sequens ὅταν pro οὗ
ex Eton, adscivi.

πορευόμεθα] Paris. Eton. πορευόμε-
θα habent, deinde λυποίῃ ἀδικούντας.

25. στρατευσαμένους] Ita cum Ste-
phano margo Villosis. et manus se-

πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν, ἢ μὴν Φιλίαν ὑμῖν παρέξειν τὴν χώραν, καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγορὰν παρέχοντας. Ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν, λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας ἔασομεν τὰ ἐπιτήδεια.

27 Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὁμόσαι, ἢ μὴν πορεύεσθαι ὡς διὰ Φιλίας ἀσινῶς, σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνοντας, ὅπου μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν· εἰ δὲ παρέχωμεν ἀγορὰν,

28 ἀνουμένους ἔξειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα ἔδοξε καὶ ὤμοσαν, καὶ δεξιάς ἔδωσαν Τισσαφέρης, καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφὸς, τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς

29 καὶ λοχαγοῖς, καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ ταῦτα Τισσαφέρης εἶπε· Νῦν μὲν δὴ ἄπειμι ὡς βασιλέα· ἐπειδὴν δὲ διαπράξωμαι, ἂ δέομαι, ἤξω συσκευασάμενος, ὡς ἀπάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸς ἀπιὼν ἐπὶ τὴν ἑμαυτοῦ ἀρχήν.

CAP. IV.

ΜΕΤΑ ταῦτα περιέμενον Τισσαφέρην οἱ τε Ἕλληνες καὶ Ἀριαῖος, ἐγγυὸς ἀλλήλων ἐστρατοπεδευμένοι, ἡμέρας πλείους, ἢ εἴκοσιν. Ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦνται πρὸς Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινες, παραθάρρυνόντες τε καὶ δεξιάς ἐνιοὶ παρὰ βασιλέως φέροντες, μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ 2 ἄλλου μηδενὸς τῶν παροιχομένων. Τούτων δὲ γιγνομέ-

cunda in Guelf. στρατευομένους Edd. vett. habent.

26. παρέχωμεν ἀγορὰν] Eton. liber habet: παρέξει ἡμῶν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πρῆσθαι καὶ λαμβάνειν. ubi scribendum erat παρέξειν ἡμῶν—ὑμῖν, ἢ πρῆσθαι καὶ λαμβάνειν, ut verba antecedentia, ὅπου δ' ἂν μὴ, abrupta sint, ita fere supplenda, ut est in vulgata scriptura, παρέχωμεν ἀγορὰν.

27. πορεύεσθαι] Futurum vulgato πορεύεσθαι substituendum esse dudum monuerat Stephanus, cui nemo paruit.

29. ἀπάξω] Paris. ἐπάξω habet.

1. πρὸς τοὺς σὺν] Paris. πρὸς τῶν σὺν. Idem deinceps cum margine Steph. et Eton. παρεθάρρυνόν τε καὶ—ἔφερον. παροιχομένων] Eton. παρερχομένων habet. Ceterum ad h. l. respexisse

νων, ἐνδηλοὶ ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον ἦττον τοῖς Ἑλλησι
 προσέχοντες τὸν νοῦν· ὥστε καὶ τοῦτο τοῖς μὲν πολλοῖς
 τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ προσιόντες τῷ Κλεάρ-
 χῳ ἔλεγον καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς· Τί μένομεν; ἢ³
 οὐκ ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς ἡμᾶς ἀπολέσαι περὶ
 παντὸς ἀν ποιήσαιοτο, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι φό-
 βος ἦ ἐπὶ βασιλέα στρατεύειν; Καὶ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπά-
 γεται μένειν, διὰ τὸ δισπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα·
 ἐπειδὴν δὲ πάλιν ἀλισθῆ αὐτῷ ἡ στρατιὰ, οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται ἡμῖν. Ἴσως δὲ που ἡ ἀποσκάπτει⁴
 τι ἡ ἀποτεριχίζει, ὡς ἄπορος ἦ ἡ ὁδός. Οὐ γὰρ ποτε
 ἐκῶν γε βουλήσεται, ἡμᾶς, ἐλθόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀπαγγεῖλαι, ὡς ἡμεῖς, τοσοῖδε ὄντες, ἐνικῶμεν τὴν βα-
 σιλέως δύναμιν ἐπὶ ταῖς θύραις αὐτοῦ, καὶ καταγελά-
 σαντες ἀπήλθομεν.

Κλεάρχος δὲ ἀπεκρίνατο τοῖς ταῦτα λέγουσιν· Ἐγὼ⁵
 ἐνθυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ, ὅτι, εἰ νῦν
 ἄπιμεν, δόξομεν ἐπὶ πολέμῳ ἀπιέναι, καὶ παρὰ τὰς
 σπονδὰς ποιεῖν. Ἐπειτα, πρῶτον μὲν ἀγορὰν οὐδεὶς
 ἡμῖν παρέξει, οὐδ' ὀπόθεν ἐπισιτιούμεθα· αὐθις δὲ ὁ
 ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· καὶ ἅμα ταῦτα ποιούντων ἡμῶν
 εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφεστήξει· ὥστε φίλος ἡμῖν οὐδεὶς λελεί-

puto Dionem Orationis 74. p. 399. ed. Reiskii: Τισσαφέρνης δὲ οὐκ ἠμωσε μὲν τοῖς περὶ Κλεάρχον; τί δαὶ ὁ βασιλεὺς; οὐχὶ καὶ τοὺς βασιλείους Θεοὺς καὶ τὴν θεῖαν ἀπέστειλε; sed miror ibi βασιλείους Θεοὺς, nec alibi deos missos a rege fidem dante alicui commemorari memini.

2. καὶ τοῦτο—ἤρεσκεν] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. καὶ διὰ τοῦτο—ἤρεσκον habent, sed sequentia huic scripturæ non favent.

3. ἐπὶ βασιλέα] Paris. Eton. ἐπὶ βασιλέα μέγα. deinceps στρατεύεσθαι habet Eton. quod posterius præfero. ὑπάγεται] Junt. Guelf. ἀπάγεται.

Sed a secunda manu Guelf. habet verum, quod est in Aldina, Steph. margine Villois. Statim simplex ἐσπάρθαι est in Junt. Guelf.

4. ἀποσκάπτει] Aldina et margo Steph. κατασκάπτει. Deinceps ἀπορος εἶη Paris. Eton.

τὴν βασιλέως δύναμιν] Margo Steph. Paris. Eton. τὸν βασιλέα.

5. ἐπὶ πολέμῳ] Liber Brodæi et Paris. ἐν πολέμῳ. Antea καὶ δόξομεν Eton.

ὀπόθεν] Paris. Eton. ὄθεν. Castalio οὐθ' ὀπόθεν edidit. Ceterum ex sequenti membro intellige ἔσται.

ἀφεστήξει] Guelf. ἐφεστήξει, sed

ψεται, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόσθεν ὄντες, πολέμιοι ἡμῖν ἔσονται. Ποταμὸς δὲ εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἔστι διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι, κωλύοντων πολεμίων. Οὐ μὲν δὴ, ἀν μάχεσθαι δέη, ἰππεῖς εἰσὶν ἡμῖν σύμμαχοι· τῶν δὲ πολεμίων ἰππεῖς εἰσὶν οἱ πλεῖστοι καὶ πλείστου ἄξιοι ὥστε νικῶντες μὲν, τινὰ ἀν ἀποκτείναιμεν; ἡττωμένων δὲ 7 μὴν οὐδένα οἶόν τε σωθῆναι. Ἐγὼ μὲν οὖν βασιλέα, ᾧ πολλὰ οὕτως ἔστι τὰ σύμμαχα, εἶπερ προθυμείται ἡμᾶς ἀπολέσαι, οὐκ οἶδα, ὅ τι δεῖ αὐτὸν ὁμόσαι, καὶ δεξιὰν δοῦναι, καὶ θεοὺς ἐπιροχῆσαι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἀπίστα ποιῆσαι Ἑλλησι καὶ βαρβάροις. Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά.

- 8 Ἐν δὲ τούτῳ Τισσαφέρνης ἦκεν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὡς εἰς οἶκον ἀπιῶν, καὶ Ὀρόντας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ἐπὶ γάμῳ.
9 Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη Τισσαφέρνους ἡγουμένου καὶ ἀγορᾶν παρέχοντος, ἐπορεύοντο· ἐπορεύετο δὲ καὶ Ἀριαῖος, ἔχων τὸ Κύρου βαρβαρικὸν στράτευμα, ἅμα Τισσαφέρνει καὶ
10 Ὀρόντα, καὶ συνεστρατοπεδεύετο σὺν ἐκείνοις. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὑφορῶντες τούτους, αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν, ἡγεμόνας ἔχοντες. Ἐστρατοπεδεύοντο δὲ ἐκάστοτε ἀπέχοντες ἀλλήλων παρασάγγην, καὶ μείον· ἐφυλάττοντο δὲ οἱ ἀμφοτέροι ὥσπερ πολέμιους ἀλλήλους, καὶ εὐθύς

correctum habet, Castalio ἀφιστήσει, Brodæi liber, Paris. Eton. ἀποσταίη. ἀλλὰ καὶ οἱ] Hoc ordine Paris. Vulgo ἀλλ' οἱ καί.

6. τὸν δ' οὖν] Margo Steph. Paris. τὸν δ' αὖ, deinde ὄψαμεν Paris. Eton. οὐ μὲν δὴ] Edd. vett. οὐ μὲν δὴ.

7. τοιαῦτα ἔλεγε] Guelf. τοιαῦτα πολλά ἔλεγε habet.

8. ἀπιῶν] Vulgatum ἀπιῶν correxi. Sequens ἦγε δὲ pertinet ad Orontam.

τοῦ βασιλέως] Junt. Guelf. Paris. τὴν βασιλέως, ut infra iii. 4, 13. De Oronta hoc plura Diodorus xv. 8.— 11. Regis filiam Plutarchus Artax. 27. Ῥοδογούνη nominat.

9. δὲ ἤδη] Ex Paris. et Eton. ἤδη inserui. Sequens συνεστρατοπεδεύετο est a secunda manu in Guelf. Steph. margine Villois. συνεστρατεύετο in Edd. vett.

10. ἀπέχοντες ἀλλήλων] Edd. vett. Guelf. interserunt ἀπ'.

τοῦτο ὑποψίαν παρεῖχεν. Ἐνίστε δὲ καὶ ξυλιζόμενοι ἐκ 11
τοῦ αὐτοῦ, καὶ χόρτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα συλλέγοντες,
πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοισ· ὥστε καὶ τοῦτο ἔχθραν παρ-
εῖχε.

Διελθόντες δὲ τρεῖς σταθμούς, ἀφίκοντο πρὸς τὸ Μη- 12
δίας καλούμενον τείχος, καὶ παρῆλθον αὐτοῦ εἴσω. ἦν δὲ
ἀκοδομημένον πλίνθοις ὀπταῖς, ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις,
εὖρος εἴκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατόν· μῆκος δὲ ἐλέγετο
εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν· ἀπεῖχε δὲ Βαβυλῶνος οὐ πολὺ.
Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμούς δύο, παρασάγγας 13
ὀκτώ· καὶ διέβησαν διώρυχας δύο, τὴν μὲν, ἐπὶ γεφύρας,
τὴν δ', ἐζευγμένην πλοίοις ἑπτὰ· (αὗται δὲ ἦσαν ἀπὸ
τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ· κατετέμνητο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ

12. Μηδίας καλούμενον τείχος] Vo-
cabulum medium ex Paris. et Eton.
adscivi. Ceterum Edd. vett. Guelf.
Eton. Μηδίας dant. Supra i. 7, 10.
erat: μέγιστοι τοῦ Μηδίας τείχους, ἔνθα
δὲ εἰσιν αἱ διώρυχαι ἀπὸ τοῦ Τίγρητος
ποταμοῦ ῥέουσαι· εἰσὶ δὲ τέσσαρες, τὸ
μὲν εὖρος πλεθρῶναι, βαθείαι δὲ ἰσχυ-
ρῶς.—εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην
διαλείπονσι δὲ ἐκάστη παρασάγγην· ἡ-
φουσαι δ' ἔπεισιν. Quod vero additur,
h. l. καλούμενον, arguit, non esse ve-
ram interpretationem vulgarem *muri
Medici*; contra scriptura librorum
Μηδίας et comparatio loci iii. 4, 11.
eo nos ducunt, ut suspicemur, mu-
rum a Medea vocatum fuisse, quæ
fuisse dicitur uxor postremi Medo-
rum regis, cui regnum victo Persæ
ademerunt. Ceterum quatuor istos
canales i. 7, 10. extra murum Me-
diæ versus septentrionem positos in
ipsa Mesopotamia, hos vero duos,
quos hic memorat Xenophon in Ba-
bylonia sitos, ab iis diversos censuit
Heeren Ideen tom. ii. p. 652. qui de
muro Mediæ exposuit p. 171. ubi
tamen male murus hic dicitur agger
terrenus, *ein Erdwall*. Mannert.
Geogr. i. p. 330. comparavit locum
Ammiani xxiv. 2. quem ad hunc
morum refert: *ad vicum Macepracta*

*pervenit, in quo semirata murorum ve-
stigia videbantur, qui priscis tempori-
bus in spatia longa protenti tueri ab ex-
ternis incursibus Assyriam dicebantur.
Hinc pars fluminis (Euphratis) scindi-
tur largis aquarum agminibus ducens
ad tractus Babylonios interiores, usui
agris futura et civitatibus circumjectis:
alia Nahamalcha nomine, quod fluvius
regum interpretatur, Ctesiphonta præ-
termeat. Semiramidis διατείχισμα ab
Eratosthene commemoratum con-
gruere cum Mediæ muro dicitur in-
fra ad sect. 25.*

παρῆλθον αὐτοῦ εἴσω] Cum murus
Mediæ Babyloniam intra Euphratem
et Tigrin conclusam a latere occi-
dentali transversus clauderet, appa-
ret, male interpretem *Halbkart* h. l.
vertisse: *kamen sie zur Medischen Mau-
er, und setzten nun jenseit derselben
ihren Marsch fort*. Debebat enim *in-
nerhalb derselben* ponere. Male idem
μολίνης in seqq. vertit *die Buchwai-
zenfelder*.

ἐλίγστο εἶναι] Omittunt εἶναι Edd.
vett. Guelf. deinde ἀπίσχυς habent,
ἀπίχης Paris. Eton.

13. Τίγρητος] Ita Aldina, Steph.
margo Villosis. Πίγρητος Junt. Guelf.
hic et in seqq. Sed ipsa etiam Aldi-
na interdum variat scripturam.

- τάφροι ἐπὶ τὴν χώραν, αἱ μὲν πρῶται, μεγάλαι, ἔπειτα δ' ἐλάσσους· τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὄχετοί, ὥσπερ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τὰς μελίνας) καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ἣ ὄνομα Σιτάκη, ἀπέχουσα τοῦ ποταμοῦ στα-
- 14 δίουσ πεντεκαίδεκα. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, ἐγγὺς παραδείσου καλοῦ καὶ μεγάλου καὶ δασέος παντοίων δένδρων· οἱ δὲ βάρβαροι, διαβεβηκότες
- 15 τὸν Τίγρητα, οὐ μέντοιγε καταφανεῖς ἦσαν. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες πρὸ τῶν ὀπλων Πρόξενος καὶ Ξενοφῶν· καὶ προσελθὼν ἠρώτησεν ἄνθρωπός τις τοὺς προφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον ἢ Κλέαρχον.
- 16 Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ἂν, τοῦ Μένωνος ξένου. Ἐπεὶ δὲ Πρόξενος εἶπεν, ὅτι αὐτός εἰμι, ὃν ζητεῖς, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τάδε· Ἐπεμφέ με Ἀριαῖος καὶ Ἀρτάεζος, πιστοὶ ὄντες Κύρω, καὶ ὑμῖν εὖνοι, καὶ κελεύουσι φυλάττεσθαι, μὴ ὑμῖν ἐπιθῶνται τῆς νυκτὸς οἱ βάρβαροι· ἔστι δὲ στράτευμα πολὺ ἐν τῷ πλησίον
- 17 παραδείσῳ. Καὶ ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ πέμψαι κελεύουσι φυλακὴν, ὡς διανοεῖται λῦσαι

μελίνας] Infra vi. 4, 6. similiter est καὶ μελίνας καὶ σήσαμον. vi. 6, 1, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. Cf. supra i. 2, 22.

πρὸς ᾧ] Eton. ἐν ᾧ habet et verba καὶ πολυάνθρωπος omittit.

Σιτάκη] Situm urbi assignat eum, ubi hodie vetus Bagdad nominatur, Mannert Geogr. v. p. 384. Ctesias Æliani h. a. xvi. 42. Σιτάκην Περσικὴν ad Argadem annem habet. Stephanus Byz. Σιτάκην Περσικὴν, alio loco nominat Ψιτάκην πόλιν παρὰ τῷ Τίγρητι.

σταδίουσ] Paris. liber σταθμοῦσ habet.

14. ἐσκήνωσαν] Paris. Eton. ἐσκήνωσαν. Quæ varietas sæpenumero occurrit in hoc ipso libro.

δασέος—δένδρων] Genitivus insolent-

ter jungitur vocabulo δασέος.

16. ὅτι αὐτός εἰμι] Margo Steph. εἰμι habet, Paris. Eton. αὐτός εἰμι, ὃν ζητεῖς—ἄνθρωπος τάδε. Ἐπεμφε με &c. Vulgo erat ὃν ζητεῖ omisso τάδε et ἔπεμψαν.

Ἀρτάεζος] Infra cap. 5, 35. Ἀρτάεζος est, ut in Paris. et Eton. utrobique Ἀρτάβαζος scripsit Castalio. In Cyropædia vi. 3, 31. pro Ἀρτάβαζε Codex Altorf. dat Ἀρτάεζε.

17. ἐπὶ τὴν γέφυραν] Margo Steph. Paris. Eton. παρὰ τὴν γέφυραν. Deinceps αὐτοῦ Πίγρητος Guelf. postea φύλακας Juntina et Guelf. habet.

ὡς διανοεῖται] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgo legitur ὅτι διαν. deinceps male Edd. vett. Guelf. Paris. ἀπολειφθῆτε.

αὐτὴν Τισσαφέρην τῆς νυκτός, ἤνπερ δύνηται, ὡς μὴ διαβῆτε, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἀποληφθῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. Ἀκούσαντες ταῦτα ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ 18 τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσιν, ἃ λέγει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα. Νεανί- 19 σκος δὲ τις τῶν παρόντων ἐννόησας εἶπεν, ὡς οὐκ ἀκόλουθα εἶη, τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λῦσαι τὴν γέφυραν. Δῆλον γάρ, ὅτι ἐπιτιθεμένους ἢ νικᾶν δεήσει αὐτοὺς, ἢ ἡττᾶσθαι. Ἐὰν μὲν οὖν νικῶσι, τί δεῖ αὐτοὺς λύειν τὴν γέφυραν; οὐδὲ γὰρ, ἂν πολλὰ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἂν, ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν. Ἄν δ' αὖ ἡμεῖς 20 νικῶμεν, λελυμένης τῆς γεφύρας οὐχ ἔξουσι ἐκεῖνοι, ὅποι ἂν φύγωσιν· οὐδὲ μὴν βοηθῆσαι, πολλῶν ὄντων πέραν, οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται, λελυμένης τῆς γεφύρας.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἤρετο τὸν ἄγγελον, 21 πόση τις εἶη χώρα ἢ ἐν μέσῳ τοῦ Τίγρητος καὶ τῆς διώρυχος. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι πολλή, καὶ κῶμαι ἐνεῖσι καὶ πόλεις πολλὰ καὶ μεγάλαι. Τότε δὴ καὶ ἐγνώσθη, 22 ὅτι οἱ Βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες, οὐ διελθόντες τὴν γέφυραν, μένοιεν ἐν τῇ

19. Νεανίσκος] Ipsum Xenophonem fuisse, suspicio est Zeunii.

τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λῦσαι] Ita margo Steph. cum libro Brodæi habet pro vulgato τό τε ἐπιθέσθαι καὶ τὸ λύσειν.

νικᾶν δεήσει αὐτοὺς] Edd. vett. Guelf. νικᾶν ἂν δεήσει habent, αὐτοὺς Paris. omittit.

σωθῆμεν] Stephanus σωθῶμεν edidit, vulgatum in margine annotans.

20. ὅποι ἂν] Cum Stephano Weiske vulgatum ὅπου ἂν correxit, quod tamen est etiam in libro Paris. Deinceps πολλῶν περ ἂν ὄντων Edd. vett. Guelf.

21. πολλὰ] Guelf. καὶ habet.

22. Τότε δὴ] Stephanus Τότε δὲ edidit, minus bene.

οὐ διελθόντες] Negationem hortatu Larcheri addidit Zeunc, eandemque vertit Gallicus Interpres Ablancourt et de la Luzerne. Suidas in v. ὀκνεῖ et ὑποπέμψαιεν ex h. l. laudat διαβάντες—μείνειαν. Etiam Eton. habet μένειεν.

ἐν τῇ νήσῳ] Pertinet huc locus Polyæni ii. 2, 4. Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρου θάνατον τῶν Ἑλλήνων κατασχόντων χώραν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν (ποταμὸς ἐκυκλοῦτο τὴν χώραν ἐλαχίστω διειργόμενος ἰσθμῷ, μὴ νῆσον εἶναι) καλύων ἔνδον στρατοπεδεύειν, ὡς οὐκ ἔπειθε, πειπλασμένον αὐτόμολον καθῆκεν ἀπαργέλλοντα, βασιλεὺς τὸν ἰσθμὸν ἀπειλεῖ ἀποτειχίσαι. τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες καὶ πεισθέντες Κλέαρχον στρατοπεδεύουσιν ἐκτὸς ἰσθμοῦ. Quæ vides

- νήσω, ἐρύματα ἔχοντες, ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἔχοιεν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὐσης, καὶ τῶν ἐργασομένων ἐόντων· εἶτα δὲ καὶ ἀποστροφὴ γένοιτο, εἴ τις
- 23 βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεπαύοντο ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὅμως Φυλακὴν ἐπέμψαν· καὶ οὔτε ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμῶθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὡς οἱ Φυλάττοντες
- 24 ἀπήγγελλον. Ἐπειδὴ δὲ ἕως ἐγένετο, διέβαινον τὴν γέφυραν, ἐξευγμένην πλοίοις τριάκοντα καὶ ἑπτὰ, ὡς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως· ἐξήγγελλον γάρ τινες τῶν παρὰ Τισσαφέρους Ἑλλήνων, ὡς διαβαινόντων μέλλοιεν ἐπιτίθεσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ψευδῆ ἦν διαβαινόντων μέντοι ὁ Γλοῦς αὐτοῖς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων, σκοπῶν, εἰ διαβαίνοιεν τὸν ποταμὸν· ἐπεὶ δὲ εἶδεν, ὄχρητο ἀπελαύνων.
- 25 Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσιν ἐπὶ τὸν Φύσκον ποταμὸν, τὸ εὖρος πλέθρου· ἐπὴν δὲ γέφυρα. Καὶ ἐνταῦθα ὠκεῖτο πόλις μεγάλη, ἣ ὄνομα Ὡπις· πρὸς ἣν ἀπήντησε τοῖς

ex alieno fonte ducta esse. Insunt tamen vestigia narrationis in oratione Xenophontea. Ceterum locum Polyæni si compares cum Thucydideo vi. 1. de Sicilia: ἐν εἴκοσι σταδίων μέτρῳ τῆς θαλάσσης διειργεται τὸ μὴ ἠπειρος οὐσα, facile apparebit, in Polyæno διειργομένην scribi debere. Præterea apparet, scriptorem eum, quem Polyænus excerpserit, diligentem Thucydidis lectorem et imitorem fuisse.

Τίγρητα ποταμὸν] Posterius vocabulum omittit Paris. Eton.

ἐργασομένων] Eton. ἐργασαμένων. Sequens δὲ post εἶτα deest in Edd. vett. et Guelf.

23. Μετὰ δὲ] Ex Eton. δι' adscivi. Deinceps ἐπίθεντο Edd. vett. Guelf.

excepta Castalionis editione.

24. διέβαινον] Ita Paris. Eton. vulgo διέβησαν. Deinceps ὀκτώ pro ἑπτὰ dat Eton. postea ἐξήγγελον Guelf.

ὁ Γλοῦς] Articulum ex Paris. et Eton. addidi cum Zeunio. deinceps μετ' Ἄλλωνος Edd. vett. Guelf. Eton. et versio Amasæi. Stephani lectionem firmat margo Villosi.

25. Φύσκον] Esse qui hodie Odoan vel Odorneh vocatur, affirmat Mannert Geogr. v. p. 433. Stephanus Byz. in hoc nomine: ἔστι καὶ ποταμὸς Φύσκος, κατὰ φησι Σοφάνειος ἐν Κύρου Ἀναβάσει.

Ἵπις] An eadem sit, quam memoravit Herodotus i. 189. et Arriani Anabasis, disputat Mannert Geogr. v. p. 460. Herodotus quidem sim-

Ἑλλησιν ὁ Κύρου καὶ Ἀρταξέρξου νόθος ἀδελφός, ἀπὸ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων στρατιὰν πολλὴν ἄγων, ὡς βοήθησων βασιλεῖ καὶ ἐπιστήσας τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, παρερχομένους ἐθεώρει τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κλέαρχος 26 ἠγεῖτο μὲν εἰς δύο, ἐπορευέτο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφίστάμενος. Ὅσον δ' ἂν χρόνον τὸ ἠγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιστῆ, τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν ἐπίστασιν· ὥστε τὸ στρατεύμα καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι δόξαι πάμπολου εἶναι,

pliciter ad Tigrin positam urbem esse ait: ita tamen, ut infra Gyndis ostia positam intelligere necesse sit. Arrianus vii. 7, 11. similiter πῶλιν ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ἀπισμένην dicit. Eratosthenes Strabonis ii. p. 215. ed. Sieb. de Euphrate: γινόμενον δὲ τοῦτον ἔγρηγον αἰεὶ τοῦ Τίγριδος κατὰ τὸ Σεμιράμιδος διατείχισμα καὶ κώμην καλουμένην Ὡπιν διασχόντα ταύτης ὅσον διακοσίουσ σταδίουσ καὶ ῥύεντα διὰ Βαβυλωνός ἐκπίπτειν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Quæ fere repetit libro xi. p. 802. Quod Eratosthenes Opin vocat κώμην, non πῶλιν, id impedire neminem debet in geographia regni Persici versatum, cujus urbes bene multas alii κώμασ dicunt. Sed Mannertus noster Geograph. v. p. 379. aliam rationem opposuit, qua simul errorem Strabonis convincere conatus est. Verba ipsa ejus apponam: *Im geringsten Abstände, sagt Strabo, befinden sich der Tigris und Euphrat bey dem Flecken Opis und der Mauer der Semiramis: er beträgt nur 200 Stadien.* Sed graviter errat vir doctus in eo, quod verba διασχόντα ταύτης ὅσον διακοσίουσ σταδίουσ ita interpretatur, quasi scriptum esset διασχόντα ταύτη: quo significaretur distantia Tigridis ab Euphrate. Sed Strabo ταύτης posuit, et Eratosthenes distantiam Opidis oppidi, quod ad Tigrin situm vulgo dicebatur, significavit. Præterea ex verbis Eratosthenis satis apparet, murum Semiramidis ante urbem Opin ductum fuisse; igitur satis longo spatio abesse potuit ab urbe Opi. Igitur nihil impedit, quominus Eratosthenis Opin eandem cum

Xenophontea putemus esse. Murum Semiramidis ipse Mannertus cum Mediæ muro comparat, et situs congruit.

πολλὴν ἄγων] Eton. ἔχων πολλὴν, minus bene.

ἐπιστήσας] Margo Steph. cum Paris. et Eton. hoc verbum recte substituit vulgato στήσας, cujus tamen scholion illud esse opinabatur Zeune. Sed στήσας hic plane alienum sensum habet.

26. εἰς δύο] Multa de h. l. disputat germanicus interpres Halbkart, et tandem eo delabitur, ut post εἰς δύο intelligat τοὺσ λόχουσ; itaque locum ita vertit: *Klearch liess die Armee in einer Kolonne die Kompanie zwey Mann hoch marschiren.* Sed tanto conatu opus non erat ad intelligendam aciem a Xenophonte significatam, nec supplemento aliquo indiget oratio græca. Nam exercitum totum per λόχουσ distributum incedere, norant lectores. Breviter ut dicam, ordinem eundem Polyænus ii. 1, 24. disertius ita narrat: Ἀγησίλαοσ—ἐπιμηκύνασ τὴν φάλαγγα ἤγεν ἐπὶ δύο τάξασ.

ἐπιστῆ] Scriptura Brodæi libri, marg. Steph. Paris. Eton. ἐπιστήσασε potest ita probari, ut intelligatur ὁ Κλέαρχοσ.

ἦν ἀνάγκη] Verbum ἦν ex libro Brodæi inserui, quod Paris. liber post ἀνάγκη positum habet, margo Steph. ἂν ἀνάγκη.

ἐπίστασιν] Male Junt. Guelf. Eton. ἐπίτασιν scriptum habent, quod Amasæus interpretatus est.

αὐτοῖσ τοῖσ Ἑλλησι] Lectio a Leon-

- 27 καὶ τὸν Πέρσην ἐκπεπλήχθαι θεωροῦντα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Μηδίας σταθμοὺς ἐρήμους ἐξ παρασάγγας τριάκοντα εἰς τὰς Παρυσάτιδας κώμας, τῆς Κύρου καὶ βασιλέως μητρός. Ταύτας Τισσαφέρηνς Κύρῳ ἐπεγγελῶν διαρπάσαι τοῖς Ἑλλησιν ἐπέτρεψε, πλὴν ἀνδραπόδων. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ
- 28 ἄλλα χρήματα. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς ἐρήμους πέντε παρασάγγας εἴκοσι, τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ σταθμῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ πόλις ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, ὄνομα Καιναι, ἐξ ἧς οἱ Βάρβαροι διῆγον ἐπὶ σχεδίαις διφθερίναις ἄρτους, τυροὺς, οἶνον.

clavio memorata αὐτοῖς τοῖς ἑχθροῖς aliena ab hoc loco esse videtur: εἰαυτοῖς est in Eton.

27. Μηδίας) Alii libri cum Paris. Μηδείας habent.

κώμας] Huc pertinet locus in Ctesiae fragmentis c. 58. ἀναχώρησις Κλεάρχου τοῦ Λακεδαιμονίου ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ Ἑλλησι τῆς νυκτὸς, καὶ τῶν τῆς Παρυσάτιδος πόλεων μιᾶς κατὰληψις, εἴτα σπυδαὶ βασιλέως πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Etiam hinc apparet, nomen πόλεως sæpenumero cum altero κωμῶν in rebus Persicis permutari.

ἐπεγγελῶν] Ita cum Stephano Guelf. ἐπαγγελῶν Edd. vett.

28. πέντε] Paris. et Eton. τέσσαρας habent.

ἐν ἀριστερᾷ] Male liber Eton. ἐν δεξιᾷ habet; Tigrin enim jam transierant supra sect. 25. In sequentibus articulus τοῦ ante ποταμοῦ excidit in Zeuniana.

Καιναι] Stephanus Byz. ἔστι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Καινὰς esse locum, qui hodie Senn vocatur, ad ostium Zabati minoris situm, suspicatur Mannert. Geogr. v. p. 333. Dubitationem viro docto injicit mentio fluvii Zabati omis-

sa. Inter argumenta opinionis suae posuit, distare ex narratione Xenophontis Opim a Cænis 34 parasangis, Cænas a Zabato fluvio, quem Lycum et Zabum majorem esse statuit, 16 parasangis. Sed si Opis inter Zabum minorem et majorem sita fuit, quem situm ei assignat tabula Heereniana, Zabum minorem non transierunt Græci, nec Cænis urbi verum situm ad ostium Zabi minoris assignavit Mannert.

σχεδίαις διφθερίναις] Ita margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. Vulgo erat σχεδίας διφθερῶν. Prius vitium correxit Hutchinson. Comparat Zeune Arriani Periplus maris Erythræi p. 157, ubi navigia ejusmodi (rates sunt) dicantur σχεδίας δερμάτιναι ἐξ ἄσκων. Locus est in Editione Hudsoni p. 15. Genus ratiuum hodieque in fluviis Euphrate et Tigri usitatum incolæ Kellek vocant, de quo collectas notitias habes in Cædmani Vermischten Sammlungen zur Erklärung der heiligen Schrift, Partic. iii. No. 12.

τυροὺς] Ita vulgatum τυρόν ex Eton. correxi.

CAP. V.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν, τὸ εὖρος τεττάρων πλέθρων. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν δὲ ταύταις ὑποψίαί μὲν ἦσαν, Φανερά δ' οὐδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλή. Ἐδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ² συγγενέσθαι Τισσαφέρνει, καὶ εἰ πως δύναίτο, παῦσαι τὰς ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἔπεμψε τινα ἐρῶντα, ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χρήζοι. Ὁ δὲ ἐτόίμως ἐκέλευσεν ἤκειν. Ἐπειδὴ δὲ συνῆλθον,³ λέγει ὁ Κλεάρχος τάδε· Ἐγὼ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῖν ὄρκους γεγενημένους, καὶ δεξιάς δεδομένας, μὴ ἀδικήσῃν ἀλλήλους· φυλαττόμενον δέ σε ὄρῳ ὡς πολεμίους ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς, ὀρῶντες ταῦτα, ἀντιφυλαττόμεθα. Ἐπεὶ δὲ σκοπῶν οὐδὲν δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθῆσθαι πει-⁴ ρώμενον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν, ἐγὼ τε σαφῶς οἶδα, ὅτι ἡμεῖς γε οὐδ' ἐπινοοῦμεν οὐδὲν τοιοῦτον, ἔδοξέ μοι εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. Καὶ γὰρ οἶδα ἤδη ἀνθρώπους τοὺς⁵

1. ἀφικνοῦνται] Ita Paris. et Eton. probante etiam Porsono. Vulgo erat ἀφίκοντο.

Ζάβατον] Paris. Ζάπαταν. Infra iii. 3, 6. erat Ζάτην, in Leoncl. et Welsius Ζάθην, sed Hutchinsonum secutus Zeune Ζάβατον dedit, quem eundem esse utrobique putabat. Bochartus in Geogr. Sacra iv. 19. et cum eo Michaelis in Spicileg. Geogr. p. 243. statuit, eundem esse fluvium, qui Græcis Λύκος audiatur, nomine Syriaco et Hebraico conveniente. Eundem etiam cum Ammiani Diaba vel Diava xxiii. 6. facit Bochartus, hodie Zab vocatum. Sed Mannert. Geogr. v. p. 434. seqq. docet, Lycum et Caprum, qui dicuntur a scriptoribus rerum Alexandri, esse fluvium geminum, qui hodieque no-

men vetustum Zab servat, majoris et minoris nomine distinctus. Majorem tantum nominat h. l. Xenophon.

2. χρήζοι] Eton. liber δέοιτο habet. Orationem Clearchi sequentem Aristides tom. ii. p. 517. judicat et laudat.

3. δεδομένας] Aldina, Guelf. διδομένας. Sequens κακῶς ποιεῖν pro vulgato κακοποιεῖν restitui ex margine Steph. Paris. Eton. quanquam κακοποιεῖν τὴν βασιλείας χώραν est Memorab. iii. 5, 26. Sed et ibi κακῶς ποιεῖν verum puto. Contra in Econ. iii. 11. εἰ διδασκομένη ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τὰ γὰρ τὰ κακοποιεῖ ἢ γυνὴ veram significationem verbum habere videtur.

4. οὔτε σὲ] Juntina cum Guelf. σὲ omisit, et deinceps λόγους σου dedit.

μὲν ἐκ διαβολῆς τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέν-
 τες ἀλλήλους, φθάσαι βουλόμενοι πρὶν παθεῖν, ἐποίη-
 σαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας οὔτε βουλομέ-
 6 νους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νο-
 μίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι, ἤκω, καὶ
 διδάσκειν σε βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς.
 7 Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον, οἱ θεῶν ὄρκοι ἡμᾶς κω-
 λύουσι πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοι-
 δὲν αὐτῷ παρημεληκῶς, τοῦτον ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμο-
 νίσαιμι. Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ
 ποίου ἂν τάχους οὔτε ὅποι ἂν τις φεύγων ἀποφύγοι, οὔτ'
 εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη, οὔθ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν
 χωρίον ἀποσταίη. Πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχα,
 8 καὶ πανταχῇ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι. Περὶ μὲν
 δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὄρκων οὕτω γιγνώσκω, παρ' οἷς
 ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα· τῶν δὲ ἀν-
 θρωπίνων σὲ ἐγώ γε ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον ἡμῖν
 9 εἶναι ἀγαθόν. Σὺν μὲν γὰρ σοι πᾶσα μὲν ἡμῖν ὁδὸς
 εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατὸς, τῶν δ' ἐπιτηδείων
 οὐκ ἀπορία· ἄνευ δέ σου πᾶσα μὲν ἡ ὁδὸς διὰ σκότους,
 (οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα) πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπο-
 ρος, πᾶς δ' ὄχλος φοβερός· φοβερώτατον δ' ἐρημία·

5. τοὺς δὲ καὶ] Ex Guelf. καὶ adsci-
 vit Zeune.

6. ἂν παύεσθαι] Arnaldi in Anim-
 adv. p. 176. vanam opinionem ἂν
 locum hic esse negantis et ἀναπαύε-
 σθαι corrigentis recte improbavit
 Zeune.

7. ἡμᾶς κωλύουσι] Stobæus, qui h.
 l. excerpit in Serm. p. 197. habet
 κωλ. ἡμᾶς—οὔποτ' ἂν ἐγώ.

οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου] Margo Steph.
 cum Eton. οἶδα ὑφ' ὁποίου. Paris.
 Eton. ἂν τάχους, οὔτε ὅποι ἂν τις φεύ-
 γων ἀποφεύγοι, οὔτε εἰς ποῖον σκότος.

Mihi etiam loci mentio necessaria
 videbatur hic, ut in duobus sequen-
 tibus membris, quare verba οὔτε ὅποι
 ἂν vulgo ommissa adjuncti. τις vulgo
 erat post φεύγων collocatum.

εἰς ποῖον ἂν] Stobæus οὔτε εἰς ὁποῖον
 ἂν σκότος ἀποδύη, οὔτε ὅπως—ἐχυρὸν.
 Idem deinceps πάντη πάντων ἴσον ha-
 bet.

8. παρ' οἷς] In locum vulgati παρ'
 οἷς Mureti conjecturam recepit pri-
 mus Zeune.

9. πᾶσα μὲν ἡμῖν] Ex margine
 Steph. Paris. Eton. μὲν interserui.

μεστὴ γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἐστίν. Εἰ δὲ δὴ καὶ μα-10
 νέντες σὲ κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν, ἢ, τὸν εὐεργέτην
 κατακτείναντες, πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον
 ἀγωνιζόμεθα; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἶων ἐλπίδων ἑμαυτὸν
 ἂν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν,
 ταῦτα λέξω. Ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι Φίλον11
 γενέσθαι, νομίζων τῶν τότε ἰκανάτατον εἶναι εὖ ποιεῖν,
 ὃν ἂν βούλοιο. Σὲ δὲ νῦν ὄρω τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ
 χώραν ἔχοντα, καὶ τὴν σεαυτοῦ ἀρχὴν σώζοντα, τὴν δὲ
 βασιλείας δύναμιν, ἣ Κῦρος πολεμίᾳ ἐχρήτο, σοὶ ταύτην
 σύμμαχον οὔσαν. Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, τίς οὕτω12
 μαίνεται, ὅστις οὐ σοὶ βούλεται Φίλος εἶναι; Ἀλλὰ
 μὴν, (ἐρῶ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας, καὶ σε
 βουλήσεσθαι Φίλον ἡμῖν εἶναι.) οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυ-13
 σοὺς λυπηροὺς ὄντας, οὓς ἐλπίζω ἂν σὺν τῇ παρουσίᾳ δυ-
 νάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· οἶδα δὲ καὶ Πεισίδας·
 ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι, ἃ οἶμαι
 ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντά ἀεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. Αἰ-
 γυπτίους δὲ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς νῦν γιγνώσκω τεθυμω-
 μένους, οὐχ ὄρω, ποῖα δύναμει συμμάχῳ χρησάμενοι
 μᾶλλον ἂν κολάσεσθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης. Ἀλλὰ14
 μὴν ἐν γε τοῖς πέρασι οἰκοῦσι σὺ, εἰ μὲν βούλοιο τῷ Φίλος
 εἶναι, ὡς μέγιστος ἂν εἴης· εἰ δὲ τις σὲ λυποίῃ, ὡς

ἀπορίας] Eton. ἀπειρίας habet.

10. Εἰ δὲ δὴ] Edd. vett. Guelf. Eton. δὴ omittunt.

ἔφεδρον] Margo Steph. Paris. Eton. ἔφορον habent, pejus.

12. Ἀλλὰ μὴν, (ἐρῶ γὰρ] Nisi cum Leonclavio ἀλλὰ μὴν ἐρῶ γε καὶ scripseris, parentheses signa addenda erant, quod fecimus præeunte Weiskio, qui comparat locum iii. 2, 11.

13. ἐλπίζω] Margo Steph. Paris. Eton. νομίζω.

κολάσεσθε] Castalio κολάσησθε edit, quod mutatum in κολάσητε equidem probō. Propter additum ἂν vulgata scriptura ferri non potest. De Ægyptiorum defectione vide Diodori xi. 71. seqq.

τῆς—οὔσης] Insolens Weiskio videtur dictum pro ἢ τῆ—οὔση; comparat tamen locum Cyrop. viii. 7, 12. ταῦτα τῷ βασιλεύοντι ἀνάγκη σου μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν. ubi est pro μᾶλλον ἢ σοί.

δεσπότης ἀναστρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρέτας, οἱ σοι οὐκ ἂν τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἂν ἔχοιμεν δικαίως.

15 Ἐμοὶ μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τούνομα, τίς ἐστὶν οὕτω δεινὸς λέγειν, ὥστε σὲ πείσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι ἐπιβουλεύομεν. Κλέαρχος μὲν οὖν τσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρης δὲ ᾧδε ἀπημείφθη·

16 Ἄλλ' ἦδομαι μὲν, ᾧ Κλέαρχε, ἀκούων σου Φρονίμους λόγους· ταῦτα γὰρ γινώσκων, εἴ τι ἔμοι κακὸν βουλευοῖς, ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ σεαυτῷ κακόνους εἶναι. Ὡς δ' ἂν μάθης, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασι-

17 λεῖ οὔτ' ἔμοι ἀπιστοίητε, ἀντάκουσον. Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερὰ σοι δοκοῦμεν ἰππέων πλῆθους ἀπορεῖν, ἢ πεζῶν, ἢ ὀπλίσεως, ἐν ἧ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἂν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυ-

18 νος; Ἀλλὰ χωρίων ἐπιτηδεῖων ὑμῖν ἐπιτίθεσθαι ἀπορεῖν ἂν σοι δοκοῦμεν; Οὐ τσαῦτα μὲν πεδία ἡμῖν Φίλια ὄντα σὺν πολλῷ πόνῳ διαπορεύεσθε, τσαῦτα δὲ ὄρη ὑμῖν ὄρατε ὄντα πορευτέα, ἀ ἡμῖν ἕξεστι προκαταλαβοῦσιν ἄπορα ὑμῖν παρῆχειν; τοσοῦτοι δὲ εἰσι ποταμοὶ, ἐφ'

14. οἱ σοι] Eton. cum Juntina ὅσοι habet.

15. ὥστε σὲ πείσαι] Pronomen σὲ ex libro Brodæi et Paris. adjuncti.

ἐπιβουλεύομεν] Hoc ex Edd. vett. et Guelf. pro vulgato ἐπιβουλεύοιμεν restitui.

16. ἂν μοι δοκεῖς] Recte vulgatum δοκῆς corrigi jussit Porson; idem vitium in Platonis Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et in Gorgia p. 514. sustulit. Minus aptum Weiskii δοκαίης.

μάθης] Ita cum Amasæo Stephanus, μάθητε Edd. vett. Guelf.

ἀπιστοίητε] Hutchinsoni conjecturam, quam scriptura Paris. ἀπιστοὶ ἦτε firmare videtur, recepit Zeune in locum vulgati ἀποσταίητε. Muretus ἀπιστείητε scribi voluit.

17. ἰππέων] Eton. ἵππων. Idem cum Paris. sequens εἴημεν ἂν dedit, ubi vulgabatur ἂν ἦμεν.

18. ἡμῖν Φίλια ὄντα] Paris. ἀ ὑμεῖς φίλια habet; Weiskiana ὑμῖν.

ὄρατε] Ita Paris. Eton. Guelf. Vulgatum ὄραται correxit Muretus.

ἐφ' ἂν] Ita Paris. Eton. Vulgo est ἐξ ἂν, ubi intelligendus erat egressus e fluminibus.

ἄν ἐξεστὶν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὅποσους ἂν ὑμῶν βουλοί-
 μεθα μάχεσθαι; Εἰσὶ δ' αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἂν παντά-
 πασι διαβαίητε, εἰ μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύοιμεν. Εἰ 19
 δὲ ἐν πᾶσι τούτοις ἠττώμεθα, ἀλλὰ τό γε πῦρ τοῦ καρ-
 ποῦ κρεῖττόν ἐστιν· ὃν ἡμεῖς δυναίμεθ' ἂν κατακαύσαν-
 τες λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι, ᾧ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ πάνυ ἀγαθοὶ
 εἴητε, μάχεσθαι ἂν δύναισθε. Πῶς οὖν ἂν, ἔχοντες 20
 τοσοῦτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μη-
 δένα ἡμῖν ἐπικίνδυνον, ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν
 τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα, ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβῆς,
 μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχυρός; Παντάπασι δὲ ἀπό- 21
 ρων ἐστὶ καὶ ἀμηχάνων καὶ ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τού-
 των πονηρῶν, οἵτινες ἐφέλουσι δι' ἐπιτορκίας τε πρὸς θε-
 οὺς, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους, πρᾶττειν τι. Οὐχ
 οὕτως ἡμεῖς, ᾧ Κλέαρχε, οὔτε ἠλίθιοι, οὔτε ἀλόγιστοι
 ἐσμέν. Ἀλλὰ τί δὴ, ὑμᾶς ἐξὸν ἀπολέσαι, οὐκ ἐπὶ 22
 τοῦτο ἤλθομεν; Εὖ ἴσθι, ὅτι ὁ ἐμὸς ἕρως τούτου αἴτιος,

ὅποσους—μάχεσθαι] Zeune post βου-
 λόμεθα ponendum comma, et ad
 μάχεσθαι ὥστε intelligendum censet,
 deceptus scilicet loco Cyrop. iii. 3,
 47. quem apposuit Hutchinson: πα-
 ραδόντες ἑαυτοὺς ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὡς δ',
 ὅποσους ἂν βουλοίμεθα αὐτῶν, μάχε-
 σθαι. Iterum iv. 1, 18. παρέσχον
 ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε, ὅποσους ἐβουλό-
 μεθα αὐτῶν, μάχεσθαι. In Hippar-
 chico vii. 11. est similiter: καὶ ἐν δια-
 βάσει γέ ἴστι—ταμιεύεσθαι, ὥστε,
 ὅποσους ἂν βούληται τῶν πολεμίων, ἐπι-
 τίθεσθαι. Contra Thucydides vi. 18.
 ab eodem Hutchinsono comparatus:
 οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ἐς ὅσον βου-
 λόμεθα ἀρχεῖν.

19. τό γε πῦρ] Eton. τό γε τὸ πῦρ
 habet.

ἂν δύναισθε] Vulgatum δύνησθε vi-
 tiosum esse monuit Porson; idem
 mendum infra v. 6, 9. sustulit.

20. πρὸς θεῶν—πρὸς ἀνθρώπων] Cf.
 dicenda ad v. 7, 12.

21. Παντάπασι] Vulgatam hanc
 distinctionem mutavit, et hanc se-

ctionem cum antecedente continua-
 vit Weiske, commate posito post αἰ-
 σχυρός. Ait: "si nova inde sequeretur
 periodus, pro δὲ longe graviore ad
 asseverandum particulae positae es-
 sent, v. c. ἀλλὰ γάρ. Deinde con-
 venienter in fine diceretur πονηροὶ et
 ἀσεβεῖς, non ἠλίθιοι et ἀλόγιστοι: quae
 nomina ostendunt, omnia cum pri-
 maria sententia πῶς οὖν ἂν—ἐξελοίμε-
 θα in unam periodum juncta esse." Longiore opus esset oratione ad sin-
 gula opinionum specie veri aliqua non
 destitutae refellenda. Mihi vulgata
 distinctio unice placet.

22. τί δὴ] Ita cum Guelf. Paris.
 Eton. τί δεῖ erat ante Welsium, qui
 Stephani conjecturam recepit. De-
 inceps ἡμᾶς pro ὑμᾶς habent Edd.
 vet. cum Guelf.

ἐπὶ τοῦτο] Ita cum Hutchinsono
 Zeune. Vulgatum τούτω correxit
 Stephanus, conjecturam firmante Pa-
 ris. libro.

Εὖ ἴσθι] Weiskio haec orationis
 pars minus placet: honestiorem

τοῦ τοῖς Ἑλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι, καὶ ὧ Κῦρος
ἀνέβη ξενικῶ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ
23 καταβῆναι δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν. Ὅσα δέ μοι ὑμεῖς
χρήσιμοι ἔσεσθε, τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπες, τὸ δὲ μέγιστον
ἐγὼ οἶδα· τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ
μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἀν
ὑμῶν παρόντων καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι.

24 Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· καὶ
εἶπεν· Οὐκοῦν, ἔφη, οἵτινες, τοιούτων ἡμῖν εἰς Φιλίαν
ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες πολεμίους ποιῆσαι
25 ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν; Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη
ὁ Τισσαφέρνης, εἰ βούλεσθέ μοι οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ
λοχαγοὶ ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἔλθεῖν, λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέ-
γοντας, ὡς σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοί τε καὶ τῇ σὺν ἐμοί
26 στρατιᾷ. Ἐγὼ δ', ἔφη ὁ Κλεάρχος, ἄξω πάντας
καὶ σοὶ αὖ ἐγὼ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περὶ σου ἀκούω.

enim causam jam significasse, quod nollet esse πρὸς θεῶν ἀσεβής, et sibi hactenus repugnare. Scilicet hæc referenda puto ad universum Tissaphernis consilium Græcos redeuntes servandi, quod statim post pugnam cepisse videri vult, antequam σπονδαὶ jurejurando fuissent firmatæ.

τοῦ τοῖς] Paris. Eton. τὸ τοῖς habent. Deinceps εὐεργεσίας est in Eton. quod cum Leonclaviana dedit Welsiana. Idem Eton. μισθοδοσίας habet.

23. ἔσεσθε] Vulgatum ἔστε nullo modo ferendum correxi, quod tamen Interpretes omnes præterierunt.

τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ] Durius merito dictum videtur Weiskio, et significare spiritum regium e potentia regia natum. De tiara recta compara Cyrop. viii. 3, 13. Simile quid dicere liceret uso veteri dicto poetæ apud Stobæum Serm. 106. ubi gubernator ait: εὖ ἴσθι, Πισσιδῶν, ὅτι ὀρθὰν τὰν νῦν καταδώσω, quod Seneca Epist. 85. vertit: Neptune, nunquam hanc navem nisi rectam perducam in portum.

Igitur licebit alicui dicere: Neptune, si mihi navem hanc rectam perducere minus licebit, mentem certe rectam servabo. Ad hunc modum Tissaphernes dicere videtur: Quodsi regi soli tiaram rectam gerere licet, ego vero vobis adiutantibus animum erectum gerere non minus potero.

25. ἐν τῷ ἐμφανεῖ] Huc pertinet locus Diodori ex lacuna reliquus: ἄλλοις γε ἡγεμόσιν ἔλθεῖν καὶ κατὰ πρόσωπον ἀκούσαι τῶν λόγων. διόπερ οἱ τε στρατηγοὶ σχεδὸν ἅπαντες μετὰ Κλεάρχου καὶ τῶν λοχαγῶν ὡς εἴκοσι πρὸς Τισσαφέρνην ἦλθον· καὶ στρατιωτῶν δὲ πρὸς ἀγορὰν ἔλθεῖν βουλόμενοι ἠκολούθησαν ὡς διακόσιοι. Aliunde Polyænus vii. 18. Τισσαφέρνης πρὸς Κλεάρχον ἐστείλατο παρακαλεσάμενος τὰς παλλακίδας· τὰς δὲ αὐτὰς σπονδὰς ἔφη εἰδέλιν ποιῆσθαι καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας. ἦγον αἱ λοιπαὶ, Πρῶξενος Βοιωτίας, Μένων Θεσσαλός, Ἄγις (recte vulgata Ἀγίας), Σακράτης Ἀχαιός· εἶποντο τούτοις λοχαγοὶ καὶ στρατιῶται διακόσιοι. Τισσαφέρνης τοὺς μὲν στρατηγούς δῆσας ἐπεμψεν ὡς βασιλεία, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέκτεινεν αὐτὸς πάντας.

Ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης Φιλοφρονούμε- 27
 νος τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ σύνδειπνον
 ἐποίησατο· τῇ δ' ὑστεραία Κλέαρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ
 στρατόπεδον, δῆλός τε ἦν πάνυ Φιλικῶς οἰόμενος διακεί-
 σθαι τῷ Τισσαφέρνει, καὶ ἔλεγεν, ἃ ἐκεῖνος ἀπήγγελ-
 λεν· ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει, οὓς ἐκέ-
 λευσε, καὶ οἱ ἂν ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλή-
 νων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἑλλησιν
 ὄντας τιμωρηθῆναι. Ὑπόπτειτε δὴ, εἶναι τὸν διαβάλ- 28
 λοντα Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν καὶ συγγεγενημένον Τισσα-
 φέρνει μετὰ Ἀριαίου, καὶ στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπι-
 βουλεύοντα [αὐτῷ,] ὅπως, τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς ἑαυ-
 τὸν λαβῶν, φίλος ἦ Τισσαφέρνει. Ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ 29
 Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν
 γνώμην, καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδῶν εἶναι. Τῶν
 δὲ στρατιωτῶν ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι πάντας

27. φιλικῶς οἰόμενος διακείσθαι] Weiske monet non recte verti: amico esse animo adversus Tissaphernem, sive amicum ejus esse. Ita enim participium οἰόμενος negligi. Esse igitur ait amari a Tissapherne. Addit: rarius est διακείσθαι de externa conditione, sed tamen hic obtinet. Miror ad externam conditionem referri, si quis ametur ab aliquo. Verum tamen esse, quod ait διακείσθαι etiam de externa dici conditione, firmat locus infra vii. 3, 17. ἦν οὖν σωφρονῆτε, τούτω δώστε ὃ τι ἄγεσι, καὶ ἀμεινον ὑμῖν διακείσεται, ἢ ἐὰν Μηδόκω τῷ πρόσω οἰκοῦντι δώτε. Malim tamen h. l. τὸν Τισσαφέρνην scriptum. De suo enim in Tissaphernem animo non dubitabat Clearchus, sed de Tissapherni benevolentia opinabatur, falso ille quidem. Præterea locus alter Xenophontis vii. 3, 17. non satis vel aptus vel adeo sanus esse videtur. Videtur enim Xenophon ibi potius κείσεται quam διακείσεται scripsisse. Reperi tamen in Platonis Lachete p. 182. locum, qui conditionem hominis externam

etiam significare videtur, sed diversa structura. Ita enim Laches de Socrate, a quo discere paratum se esse affirmat, judicat: οὗτω σὺ παρ' ἐμοὶ διάκεισαι ἅπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ μετ' ἐμοῦ συνδικινδύνευε καὶ ἔδωκας σαυτοῦ πείραν τῆς ἀρετῆς. quod vertunt: sic certe erga te affectus sum. Malim: tale meum de te judicium est, ita de te et tua virtute existimo, talem opinionem de te concepi &c.

παρὰ Τισσαφέρνει] Equidem παρὰ Τισσαφέρνην præfero.

28. Μένωνα] Ctesias Photii p. 64. Κλέαρχος—καὶ Μένων αἰεὶ διάφοροι ἀλλήλοις ἐτύγχανον, διότι τῷ μὲν Κλέαρχῳ ἅπαντα ὁ Κύρος συνεβούλευε, τοῦ δὲ Μένωνος λόγος οὐδὲς ἦν.

[αὐτῷ,] ὅπως] Pronomen a Paris. et Eton. omissum præeunte Zeunio seclusi.

29. ἀντέλεγόν τινες] Excerpta Ctesiae cap. 60. ὡς Τισσαφέρνης ἐπιβουλεύει τοῖς Ἑλλησι, καὶ προσστειρισάμενος Μένωνα τὸν Θιτταλὸν δι' αὐτοῦ Κλέαρχον καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγούς ἀπάτη καὶ ὄρκοις ἰχμιρώσατο, τοῦ Κλέαρχου καὶ

- τοὺς λοχαγούς καὶ στρατηγούς, μηδὲ πιστεύειν Τισσα-
 30 Φέρνει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διε-
 πράξατο, πέντε μὲν στρατηγούς ἰέναι, εἴκοσι δὲ λοχα-
 γούς· συνηκολούθησαν δὲ, ὡς εἰς ἀγορὰν, καὶ τῶν ἄλλων
 στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.
- 31 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ ταῖς θύραις Τισσαφέρνους, οἱ μὲν
 στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἰσω, Πρόξενος Βοιωτίας, Μέ-
 νων Θετταλός, Ἀγίας Ἀρκὰς, Κλέαρχος Λάκων, Σω-
 32 κράτης Ἀχαιοός· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ θύραις ἔμενον. Οὐ
 πολλῶ δ' ὕστερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἱ τε ἔνδον
 συνελαμβάνοντο, καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ
 ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἰππέων, διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύ-
 νοντες, ᾧτινι ἐντυγχάνοιεν Ἑλληνι ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ,
 33 πάντα ἔκτεινον. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν τε ἰππασίαν αὐ-
 τῶν ἐθαύμαζον, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὀρῶντες, καὶ, ὅ τι
 ἐποίουν, ἠμφιγνόουν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκὰς ἦκε Φεύγων,
 τετραμμένος εἰς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν
 34 ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγενημένα. Ἐκ τούτου δὴ
 οἱ Ἕλληνες ἔθεον ἐπὶ τὰ ὄπλα πάντες ἐκπεπληγμένοι,
 καὶ νομίζοντες, αὐτίκα ἤξειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.
 35 Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάωζος

προειδημένου καὶ ἀποκρουομένου τὴν ἐπι-
 βουλὴν ἀλλὰ τό τε πλῆθος διὰ Μένωνος
 ἀπατηθὲν κατηνάγκασε καὶ ἄκοντα
 Κλέαρχον πρὸς Τισσαφέρνην παραγενέ-
 σθαι, καὶ Πρόξενος ὁ Βοιωτίας αὐτὸς ἤδη
 προαλοῦς ἀπάτη συμπαρήει. In qui-
 bus proditionis crimen videt pariter
 in Menonem conferri; cetera diver-
 sa sunt.

30. ἔστε] Edd. vett. Guelf. ἔστ' ἂν
 habent. Deinceps πέντε μὲν γὰρ
 Guelf.

31. θύραις] Eton, liber θύραις ταῖς
 habet, non inepte.

εἰσω] Diodorus xiv. 26. εἰς τὴν σκη-
 ῖν—πρὸς ταῖς θύραις διέτριβον.

32. σημείου] Diodorus: καὶ μετ'

ἄλιγον ἐκ τῆς Τισσαφέρνου σκηνῆς ἀρδεί-
 σης φοινικίδος.

ἐντυγχάνοιεν] Margo Steph. ἐντύ-
 χοισιν. Deinceps Ἑλλήνων στρατηγός
 ἢ dat Etonensis liber.

33. ἠμφιγνόουν] Liber Paris. ἠμφη-
 γνόουν habet. Videtur igitur librarius
 cum Ammonio derivasse ab ἀμφα-
 γνώει.

Νίκαρχος] Diodorus; ἄλλοι δὲ τοὺς
 ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἦκοντας τῶν στρατιωτῶν
 ἀνήρουν, ἔξ ἂν εἰς Φυγῶν εἰς τὴν παρεμ-
 βολὴν ἐδήλωσε τὴν συμφορὰν.

34. καὶ νομίζοντες] Male Guelf. καὶ
 omittit.

35. Ἀρτάωζος] Castalio Ἀρτάβαζος
 edidit. Cf. ad ii. 4, 16. Deinceps

καὶ Μιθριδάτης, οἱ ἦσαν Κύρω πιστότατοι· ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεὺς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρνους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὄρᾶν καὶ γινώσκειν· συνηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι εἰς τριακοσίους. Οὗτοι, 36 ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον εἴ τις εἴη τῶν Ἑλλήνων ἢ στρατηγὸς, ἢ λοχαγὸς, ἵνα ἀπαγγείλωσι τὰ παρὰ βασιλέως. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον τῶν Ἑλλή- 37 νων φυλαττόμενοι στρατηγοὶ μὲν, Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, σὺν αὐτοῖς δὲ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ Προξένου. (Χειρίσοφος δὲ ἐτύγχανεν ἀπὼν ἐν κώμῃ τινὶ σὺν ἄλλοις, ἐπισιτιζόμενος.) Ἐπεὶ δὲ ἕστησαν εἰς ἐπήκοον, λέγει Ἀριαῖος· 38 Κλέαρχος μὲν, ὃ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ἐπιορκῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε· Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν· ὑμᾶς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ γὰρ εἶναι φησὶν, ἐπεὶ περὶ Κύρου ἦσαν τοῦ ἐκείνου δούλου.

Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλεγε δὲ 39 Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος,) ὦ κάκιστε ἀνθρώπων, Ἀριαῖε, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους, οἵτινες, ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, προδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει, τῷ ἀθροτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ, τοὺς

Μιθριδάτης cum Leonclaviana, Welshiana, Hutchinsoniana habet Codex Paris.

ἄλλοι Περσῶν] Edd. vett. Guelf. ἄλλοι πολλοὶ Περσῶν.

36. προσελθεῖν] Ibidem est ἐλθεῖν.

37. ὅπως μάθῃ] Guelf. ὅπως μάθοι habet.

38. λέγει Ἀριαῖος] Paris. dat εἶπεν Ἀριαῖος ἑαυτοῦ.

αὐτοῦ τὴν] Ita margo Steph. cum

Paris. Vulgatum αὐτοῦ correxit Zeune. Deinceps ἐς μέγα τιμῆς habet margo Steph.

ὁ βασιλεὺς] Articulum ex Paris, Eton. addidit Zeune. Ibidem libri mox αὐτοῦ dant pro ἑαυτοῦ.

39. ὁ Ὀρχομένιος] Articulum omittit Juntina cum Guelf. Sequens καὶ οἱ ἄλλοι ex Eton. dedi pro καὶ ἄλλοι. Postea τῷ ἀθροιστάτῳ habet Eton.

τε ἄνδρας αὐτοὺς, οἷς ὤμνυτε, [ὡς] ἀπολωλέκατε, καὶ, τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες, σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρ-
 40 χεσθε ἐφ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε· Κλέαρχος γὰρ
 πρόσθεν ἐπιβουλεύων Φανερός ἐγένετο Τισσαφέρνει τε
 41 καὶ Ὀρόντα, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς σὺν τούτοις. Ἐπὶ
 τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε· Κλέαρχος μὲν τοίνυν, εἰ
 παρὰ τοὺς ὄρκους ἔλυε τὰς σπονδὰς, τὴν δίκην ἔχει· (δί-
 καιον γὰρ, ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιιορκοῦντας). Πρόξενος
 δὲ καὶ Μένων ἐπέειπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέ-
 42 ἡμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν. Πρὸς ταῦτα οἱ Βάρ-
 βαροι, πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπῆλθον
 οὐδὲν ἀποκρινάμενοι.

CAP. VI.

Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω ληφθέντες, ἀνήχθησαν ὡς
 βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν·
 εἰς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων, τῶν
 ἐμπείρους αὐτοῦ ἐχόντων, δοξάσ γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολε-
 2 μικὸς καὶ Φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Καὶ γὰρ δὴ, ἕως

[ὡς] ἀπολωλέκατε] Vulgatum ὡς Leonclavius pro ὅτι dictum interpretatus est, Stephanus in ὅμως mutatum maluit. Abresch Auctar. Dilucid. Thucyd. p. 416. ante καὶ προδεδωκότες intelligendum οὕτω censuit. Larcherus ὡς in Codice Regio A. omissum delendum censuit, probante Porsono, Zeune in ὡς, pro οὕτως, mutavit, quem secutus Weiske malebat tamen ὡς πολεμίους scriptum. Equidem cum Larchero et Porsono sentiens ὡς seclusi.

καὶ τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες] Neque hæc sana videntur Weiskio, causa suspicionis non edita. Certe supervacanea hæc verba videntur esse

post illa superiora προδόντες ἡμᾶς. Sequi igitur debuisse videtur: καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἄλλους σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρχεσθε.

40. γὰρ πρόσθεν] Ex more Xenophontheo γὰρ καὶ πρόσθεν scribendum censeo.

41. ὑμέτεροι μὲν—ἡμέτεροι δὲ] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgabatur antea ὑμέτεροί τε—ἡμέτεροί τε.

φίλοι γε] Guelf. γε φίλοι. Post ἀμφοτέρους comma recte reposuit Weiske male antea positum post οἷς.

42. ἀποκρινάμενοι] Recepti Castalio-nis scripturam in locum vulgati ἀπακρινόμενοι.

μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, παρέμεινεν· ἐπεὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας τὴν αὐτοῦ πόλιν, ὡς οἱ Θραῖκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ διαπραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει, ὡς πολεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνήσου καὶ Πειρίνθου Θραξίν. Ἐπεὶ δὲ μεταγνόντες πῶς οἱ Ἐφοροί, ἤδη ἔξω ὄντος αὐ-³ τοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἴσθμοῦ, ἐνταῦθα

2. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους] Articulum mittunt Edd. vett. Guelf. De Clearcho compara Hellenica i. 1, 25. et i. 3, 10. seqq.

παρέμεινεν] apud suos constanter mansit, interpretantur, quod vereor ut cum Hellenicis conciliari possit, i. 1, 36. ubi Clearchus Ramphii filius, si idem est, Byzantium et Chalcedonem mittitur ab Agide rege, unde alatum Atheniensibus commeatum interciperet. Iterum ibidem i. 3, 15. Byzantii harmostes traditur Clearchus abiisse ad Pharnabazum, dum Byzantium Alcibiadi proderetur. Igitur verbum παραμένειν h. l. adjunctam notionem in fide et obsequio manendi habere videtur. Quamquam statim sequitur ἐξέπλει, quod ei oppositum esse videtur; sed sequitur etiam οὐκέτι πείθεται, quod licebit forte ad παραμένειν referre. Difficultatem verbi nemo Interpretum attigit.

τοὺς Ἕλληνας] Chersonesum incolentes. Cf. i. 3, 4.

ὡς ἐδύνατο] Weiske interpretatur maxima dedita opera. Sed græce id ὡς μάλιστα ἐδύνατο dicendum fuisse. Xenophon igitur leviter tangere voluisse videtur injustum Clearchi factum.

3. ἐξ Ἴσθμοῦ] Isthmum, quo Chersonesum Thracica cum continente copulatur, interpretatur Brodæus. Sed recte Corinthium intelligendum censuit Zeune et Weiske. Enimvero ait Weiske rem repugnare vel ita non modo Diodori xiv. 12. et Polyæni ii. 2. narrationibus, sed etiam ipsius Xenophontis in H. Gr. i. 1, 35. et i. 3, 15. e quibus Clearchum ab Agide rege ἀρμωστὴν Byzantium missum, nec statim revocatum esse pateat, sed damnatum demum propter tyranni-

dem ibi occupatam. Quam difficultatem vir doctus in Tractatu de æstimaanda Cyri Expeditione p. xvi. ita expediebat, uti diceret, credere licere, dissensisse inter se regem Lacedæmoniorum et Ephoros, et a rege missum Clearchum jussu Ephorum revocatum esse: nihil autem minus iter institutum perfecisse, regis et amicorum suorum gratia fretum.

Miror viro docto pugnare visam esse narrationem Xenophontis cum Hellenicis. Nam quæ Historia græca refert, pertinent ad Olympiadis 92. annum extremum, quo bellum Peloponnesiacum adhuc fervebat. Contra quæ Anabasis narrat, ad tempora inter pacem Olympiadis 94. anno primo compositam et bellum Corinthiacum media referenda sunt. Quod ait Diodorus xiv. 13. Clearchum Byzantiis auxilia contra Thracas petentibus missum a Lacedæmoniis tyrannidem tandem Byzantii exercuisse; hinc submisso Panthoide ejectum et tandem ad Selymbriam victum aufugisse in Ioniam ad Cyrum; id ille refert ad Olympiadis 94. annum 4. In qua narratione insunt quædam, quæ cum Xenophontea conciliari aliter non possunt, nisi ut statuamus, post pacem Olympiadis 94. 1. missum Clearchum perrexisse iter Byzantium institutum, quamquam mox revocatum, dum adhuc in Isthmo Corinthiaco morabatur. Cum imperio non paruisset, Panthoideum submissum eiecisse et tandem vicisse Clearchum, qui postea bellum cum Thracibus gerens oberasse videtur. Quod ait Xenophon, Clearchum ut contumacem capitis damnatum fuisse a magistratibus Spartanis, id quidem ex ipsa antece-

- οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ὄχητο πλέων εἰς Ἑλλάσποντον.
- 4 Ἐν τούτου καὶ ἔθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν, ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ Φυγὰς ὦν, ἔρχεται πρὸς Κῦρον, καὶ ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε Κῦρον, ἀλλαχῇ γέγρα-
- 5 πται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κῦρος μυρίους δαρεικοῦς· ὁ δὲ λαβὼν, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίαν ἐτρέπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων συλλέξας στρατεύμα, ἐπολέμει τοῖς Θραξί· καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου ἔφερε καὶ ἦγεν αὐτούς· καὶ πολεμῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κῦρος ἐδέηθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων.
- 6 Ταῦτα οὖν Φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις,

dente narratione consequitur; sed difficulter cum aliis aliorum narrationibus conciliatur. Ita Polyænus ii. 2, 7. narrat, Clearchum, cum defecissent Byzantii, ab Ephoris multatum (ζημιωθέντα) cum quatuor navibus Lampsacum abiisse; ibi cum moraretur, Byzantios Clearchi auxilium contra Thraces petiisse; Clearchum tandem subvenisse, sed occisis Byzantium ducibus urbem occupasse. Hinc apparet, nullum alium ἀρροστὴν Byzantiis Lacedæmonium adhuc fuisse ab Ephoris submissum, cum Clearchus urbem occuparet; et Byzantium defectum videtur eum intelligere Polyænus, quo Alcibiadi fuit oppidum deditum Olympiadis 92. anno 4. Clearchus ob neglectam urbis custodiam ζημιωθεὶς, pecunia multatus fuisse tum videtur. Postquam in urbem rediit, bellum cum Thracibus gessit, et traxit, quanquam Thraces missis legatis pacem petissent. Polyænus enim addit: ὁ δὲ τὴν εἰρήνην ἐπιζήμιον ἡγούμενος: quod plane cum Xenophontis narratione de Clearcho convenit. Sed quod Plutarchus Artax. c. 6. narrat: Πακιδαιμόνιοι μὲν οὖν σκυτάλην πρὸς Κλέαρχον ἀπέστειλαν. ὑπαρρετεῖν Κύρῳ παντα κλελεύοντες: id a Ctesia tractatum, ut videtur, difficillime cum Xenophontis relatione conciliatur. Clearchum exsulem jam et damnatum ca-

pitit innotuisse Cyro, et partim ejus pecunia partim ab urbibus Helle-spontiacticis sublevatum bellum cum Thracibus gessisse refert Xenophon supra i. 1, 9.

De Isthmo aliter sensi olim ad Hellenica iii. 2, 10. ubi Xenophon Chersonesum vocat Isthmum; sed h. 1. statim sequitur ὑπὲρ Χερρόνησου. Itaque Corinthiacum Isthmum intelligere est necesse.

4. ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε] Clearchum Cyro auctorem fuisse belli suscipiendi, supra i. 1, 9. et i. 3. 3. seqq. (ad quos locos Zeune lectorem ablegat) non legi, monet Weiske. Sed egregie fallitur. Xenophon enim minime voluit significare, Clearchum Cyro auctorem fuisse belli contra fratrem suscipiendi, sed verbum ἔπεισε refertur ad sequentia: δίδωσι δ' αὐτῷ Κῦρος μυρίους δαρεικοῦς. Pecuniam quibus usibus petierit Clearchus et ministraverit Cyrus, satis manifesta oratione exposuit Xenophon i. 1, 9.

ἀλλαχῇ] Vulgatum ἀλλαχοῦ cor-rexi. Forma altera est Attica, eademque est infra vii. 3, 47. ubi pariter margo Steph. Paris. Eton. habent ἀλλη, ut h. 1.

6. δοκεῖ] Eton. μοι δοκεῖ habet. Sequens εἰρήνην ἀγειν ex libro Brodæi, Paris. et margine Steph. adscivi in locum vulgati ἔχων. Similiter iii. 1,

ἔξον μὲν εἰρήνην ἄγειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἰρεῖται πολεμεῖν· ἔξον δὲ ραθυμεῖν, βούλεται πονεῖν, ὥστε πολεμεῖν· ἔξον δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται, πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκεῖνος δὲ, ὥσπερ εἰς παιδικὰ ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡδονήν, ἤθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν οὖν φιλοπόλεμος ἦν. Πολεμικός δὲ αὖτὴ ταύτη εἶναι ἔδοκει, ὅτι φιλοκίνδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὡς οἱ παρόντες πανταχοῦ πάντες ὠμολόγουν. Καὶ ἀρχικός δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ τοιούτου⁸ τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γὰρ, ὡς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμποῖσθαι τοῖς παροῦσιν, ὡς πιστέον εἶη Κλεάρχῳ. Τοῦτο⁹ δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ὄραν στυγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ

14. ἡσυχίαν ἄγειν pro ἔχειν dedi ex margine Steph. et Paris.

ὥστε πολεμεῖν] Hæc liber Eton. omisit: et potest de veritate hujus membri dubitari.

οὕτω μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν additum a Zeunio et Weiskio, mihi dubitationem adhuc aliquam habere videbatur.

7. Πολεμικός δὲ αὖ] In Edd. vett. et Guelf. αὖ deest.

καὶ ἡμέρας καὶ] Ex Castal. ἡμέρας τε καὶ adscivit Zeune, male. Prius enim καὶ pertinet ad antecedens τε; et statim repetita eadem formula τε—καὶ displicet. Pro ἄγων male Aldina ἄγει habet.

8. ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου] Vulgata interpunctio, quæ comma post δυνατὸν ponit, fefellit interpretes, ut monui in Epistola ad Schäferum ad Symposii iv. 57. Verte: Dicebatur etiam ad imperandum idoneus esse, quantum scilicet licet per ingenium ejusmodi et mores, quibus ille erat præditus. Sic statim sequitur τοῦτο δὲ ἐποίει

ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι, ubi expectabas τῷ χ. εἶναι. Thucydides vi. 17. ὅτι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἰεταί ἢ στασιάζων—λαβάν—ἄλλην γῆν οἰκῆσειν, ubi similiter expectabas ἢ τῷ λέγων πείθειν.

ὡς τις καὶ ἄλλος] Ita est etiam supra i. 3, 15. Sed vulgo et in margine Steph. Guelf. Eton. est ὡς εἴ τις, quod Stephanus mutavit in εἴ τις. Utrumque inepte posuit Zeune, mecum facit Weiske; quamquam, si Stephanus auctoritatem libri Paris. ut videtur, secutus est, ipse εἴ τις scriptum malim.

ἔξει] Steph. Paris. Eton. ἔχει habent. Sequens ὡς πιστέον cum Zeunio dedi præeunte Brodæo et firmante margine Villos. Edd. principes, Guelf. Eton. habent ὡς ἀπιστέον, Stephani prior et Leoncl. ὡς οὐκ ἀπιστέον, Steph. sec. ὡς πιστέον, Hutchinso et Weiske ὡς οὐκ ἀπιστέον ediderunt. Weiske tamen malebat ὡς ἄρα πιστέον. Sed ἄρα hic locum non habet.

ὀργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζεν ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν
 10 ἠγέετο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δεοὶ τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα, ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ φυλακὰς φυλάξειν, ἢ φίλων ἀφ᾽έξουσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι πρὸς τοὺς πο-
 11 λεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ἠροῦντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς προσώποις ἔφασαν

9. μεταμέλειν] Muretus conjiciebat scribendum: μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γνώμη; sententia ab h. l. plane aliena. γνώμη enim h. l. est cum ratione, ut interpretatur Weiske.

[De Clearcho est: ἐκόλαζέ τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζε. ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἠγέετο ὄφελος εἶναι. In hoc loco adhæsit Muretus, vir egregius, ejusque emendationem proposuit nulla addita ratione, unde cognosci possit, quid ejus animum vel in ipsis verbis vel in eorum positione et structura offenderit. Offensum positione suspicor, et repetita formula ἐνίοτε et ἔσθ' ὅτε in eodem orationis membro. Sed id membrum duabus sententiis constat, quarum unaquæque commode adjunctum habet ἐνίοτε vel simile vocabulum. Qui enim vultu tristis et voce asper, tanquam Clearchus, imperio suo subjectos semper graviter castigat, non semper irascitur simul; nec si quando irascitur, indignatione rei adeo incandescit ubique, ut ad pœnitentiæ necessitatem provehatur. Verum vir gravis et prudens nisi cum ratione neminem castigat, quæ nisi in severitate tamen in causa pœnæ apparere debet. Hunc equidem verborum sensum in vulgari interpunctione video et unice probo. Muretus contra Clearchum facit non ubique ratione et prudentia in castigando usum, sed interdum modo; quod addita sententia ἀκολάστου—ὄφελος εἶναι ferre non videtur, uti ipsa hæc emendatio multum de laudibus Clearchi detrahit, adeoque id ipsum,

quod vel solum vel maxime in imperatoria virtute solet spectari. Has ego ratiunculas collectas posui, quoniam video nuper juvenem doctum in eandem conjecturam incidisse. Causam offensionis nec ipse edidit, nec equidem reperire potui. Is est Heusde in Specimine Platonico p. 54. cujus tamen ratio emendandi minus commode procedit. Nam is servata particula δὲ verba ita disposita voluit: μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζε. Quotiescunque Xenophon formula καὶ—δὲ i. e. et vero utitur, quod facit sæpissime, copula καὶ semper membrum orationis exorditur. Quod cum bene animadversum teneret Muretus, recte is alteram particulam δὲ omisit. Denique si qui forte positione formulæ ἔσθ' ὅτε extrema offendantur, eorum fastidio occurrit Hutchinson et Zeune annotato loco Æliani V. H. iv. 11. ἀσπερ οὖν ἐχρηστο Σακερᾶτης ἔστιν ὅτε. Ex Epistola.]

10. φοβεῖσθαι] Frontini locum posuit Hutchinson iv. 1, 17. Clearchus dux Lacedæmoniorum exercitui dicebat, imperatorem potius quam hostem metui debere.

φυλακὰς] Edd. vett. Guelf. Stobæus p. 360. φύλακας habent.

ἢ ἀπροφασίστως] Ita cum Stobæo Paris. Eton. μὴ Ald. Junt. Guelf. Steph. ἢ μὴ Castalio, καὶ μὴ margo Villosis.

11. καὶ γὰρ τὸ] Ab Edd. vett. Guelf. γὰρ abest: deinceps σφόδρὸν habet margo Villosis. ex Codice 1. pro φαιδρὸν.

ἐν τοῖς προσώποις] Liber Brodæi, Paris. Eton. Codex 2. 6. in margine

φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολεμίους ἐδόκει εἶναι· ὥστε σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' ἐξῶ τοῦ δεινοῦ γένοιτο, καὶ ἐξείη πρὸς 12 ἄλλους ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ ἀεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν· ὥστε δέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες πρὸς διδάσκαλον. Καὶ γὰρ οὖν Φιλία μὲν καὶ εὐνοία 13 ἐπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πύλεως τεταγμένοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχόμενοι παρείησαν αὐτῶ, σφόδρα πειδομένοις ἐχρήτο. Ἐ-14 πειδῆ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῶ τοὺς πολεμίους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῶ στρατιώτας· τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θάρραλέως ἔχειν παρῆν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρ-15

Villois. habent ἐν τοῖς ἄλλοις προσώποις. Videtur librarius offensus plurali numero προσώποις addidisse ἄλλοις. Plutarchus locum hunc bis laudavit, de Discrimine Amici p. 253. ed. Reiskii et Sympos. i. 4. sed verbis Xenophonteis abstinuit, nisi quod priore in loco τοῦ Κλεάρχου τὸ πρόσωπον habet.

καὶ οὐκέτι] Male Eton. καὶ omittit.

12. τοῦ δεινοῦ] Guelf. τῶν δεινῶν. Sequens ἀρχομένους cum Hutchinsono Larcherus in ἀρχομένοις mutari voluit, repugnante Zeunio. Sed clarior ita fieret oratio, quæ nunc est ambigua.

ἀπέλειπον] Edd. vett. Guelf. Paris. ἀπίλιπον.

13. ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι] egestate adducti vertunt. Mihi oratio nimis brevis esse videtur.

14. Ἐπειδὴ δὲ καὶ] Eton. liber δὲ καὶ omittit.

τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι] Vertunt: jam inde haud levia quædam erant, quæ milites ejus ad rem bellicam utiles redderent. In quibus consecu-

tionem sententiarum justam equidem desidero. Nam antea erat: Clearcho semper promptos paruisse omnes, qui vel imperio ejus attributi essent, vel quos egestas vel alia necessitas adjunxisset; voluntarium vero amicitia benevolentiae adductum neminem secutum esse. Subjungit nunc, quid acciderit, posteaquam milites cum Clearcho vincere hostem cœperant. Confidebant scilicet Clearchi ingenio et virtute et hostem contemnebant. Sed additur, eos simul ordinis et disciplinæ observantiores esse factos, eo quod imperatoris iram et pœnam timerent. Jam antea dictum fuit, Clearchum in exigenda militari disciplina fuisse severum, ideoque gravem militibus. Quid igitur nunc disciplinæ observantia cum victoriæ consuetudine conjunctione habet novi argumenti? Videant acutiores! Mihi præterea verbum εἶναι additum displicet.

Θάρραλέως] Paris. θαρσαλέως. Deinceps εἶναι pro ἐποίει habent Edd. vett. cum Guelf. ἐποίει est in libro Brodæi et Steph.

χων ἦν· ἀρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.

- 16 Πρῶξενος δὲ ὁ Βοιωτίος εὐθύς μὲν μειράκιον ἂν ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἰκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντί-
 17 νῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἰκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἀρχεῖν, καὶ, φίλος ἂν τοῖς πρώτοις, μὴ ἠτᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ᾤετο κτήσεισθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν με-
 18 γάλην, καὶ χρήματα πολλά· τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μή.
 19 Ἀρχεῖν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν· οὐ μέντοι οὔτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἰκανὸς ἐμποῖσαι, ἀλλὰ καὶ ἠσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν Φανερός τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ οἱ στρατιῶται
 20 τὸ ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. ᾤετο δὲ ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶ-

16. Γοργία] Gorgias et Prodicus Thessaliam, Bœotiam et omnem fere Græciam peragrabant ἐπὶ σοφιστείᾳ. In Bœotia (ἐν Βοιωταῖς) Prodicum Cæcum audiisse ipsum Xenophontem refert Philostratus i. c. 12. addens de Xenophonte: διδέντα — καθιστάντα ἐγγυητὴν τοῦ σώματος. Captivum igitur in Bœotia fuisse Xenophontem ponit; cujus rei memoria etsi nullibi extat, vero tamen simile inde fit, Proxeni Thebani amicitiam et Xenophontis ab hoc initio ortam processisse. Quæritur de prælio, cui interfuit Xenophon, et in quo captus ad Bœotos fuit traductus. Deliaco prælio interfuisse, sed in fuga Atheniensium servatum a Socrate narrat Diogenes cum Strabone. Vide dicta in Disput. de Symposio p. 138. Pugna hæc accidit Olympiadis 89. an-

no 1. Aliud igitur prælium quærendum est, quod Xenophontem in Bœotorum potestatem redegerit, quod equidem reperire nondum potui.

17. κτήσεισθαι] Edd. vett. Guelf. κτήσασθαι.

18. τούτων δ'] Paris. et Eton. τοσούτων δ' habent.

19. ἰκανός] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. δυνατὸς dederunt, quod recepi, ne vocabulum idem bis ponatur. Altero tamen loco mox omittit Eton.

οὐτ' αἰδῶ] Stephanianum οὐδ' αἰδῶ revocavit Weiske, nostrum ex Edd. vett. et Guelf. dedit Zeune, approbat sequens οὐτε φόβον.

ἦν Φανερός] Edd. vett. Guelf. ἦν ἂν Φανερός, quod temere non erat spernendum.

ναι καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιῶντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικῶντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοιγαροῦν αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ καγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν ἐτῶν ὡς τρίακοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλου- 21
τεῖν ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ δίδοι δίκην. Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμοίη, 22
συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιорκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ ἀληθές ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῷ ἡλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ φανερός μὲν 23
ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἐνδῆλος ἐγί-

20. ὡς τρίακοντα] Castalio edidit ὡς ἐτῶν τρίακοντα. Ex Proxeni ætate licet forte indicium ætatis Xenophontæ, cum hæc scriberet, petere. Infra enim iii. 1, 4. Πρόξενος vocatur ἀρχαῖος ξένος Xenophontis, a quo domo (οἴκοθεν) Athenis evocatus ad Cypum fuerit. Hospitii jus ab utroque contractum fuisse in ipsa Bœotia, suspicatus sum in annotatione supra ad sect. 16. Nescio vero quid spectaverit Ælianus V. H. xiii. 25. καὶ Ξενοφώντος ἀπήλαυσεν Πρόξενος καὶ Ἀντίγονος Ζήνωνος. Forte extiterunt olim plures de Proxeni et Xenophontis amicitia narrationes, quas si haberemus, facilius esset judicium de ætate Xenophontis.

21. Θετταλός] Thucydides, Demosthenes, Diogenes aliique Pharsalium appellant; Suidas, qui hunc totum locum transcripsit, Ἀθηναῖον, quod civitate donatus fuerat ab Atheniensibus, quibus Thessalorum auxiliares copias adduxerat, teste Demosthene adv. Aristocr. p. 686. ed. Reiske. Ctesiaæ judicium de homine supra fuit appositum.

μὲν πλούτου] Suidas μὲν omisit, sed posuit Stobæus p. 32. ubi h. l. trans-

scripsit. Deinceps πλουτεῖν dedi ex Paris. et Eton. pro πλούτου, propter sequentes modos infinitos similes. Mecum sentit Zeune.

λαμβάνοι] Suidas cum Stobæo λαμβάνη—κερδαῖνη. Equidem vulgatum κερδαίνοι cum Porsono in κερδαίνοι mutavi.

μέγιστον] Margo Steph. Paris. Eton. μέγιστα. Deinceps Suidas ἵνα ἀδικῶν μὴ δοίη habet.

22. Ἐπὶ δὲ τὸ] Suidas ἐπὶ τὸ δέ. Sequens ἐνόμιζε dedi suadente Porsono. Edd. vett. Guelf. Eton. Stobæus habent τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ ἡλίθιον ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλίθιῳ. Suidas l. c. et in ἡλίθιος habet: καὶ ἀληθές ἐνομίζετο αὐτῷ ἡλίθιον. Stephanum et marginem Villois. secutus Zeune dedit ἀληθές τὸ αὐτὸ τῷ ἡλίθιῳ omisso ἐνομίζετο. Mecum sentit Weiske. In Joannis Stobæi Codice Paris. A. Grotius scriptum reperit: ἀπλοῦν καὶ ἀληθές ἐνομίζετο τὸ ἡλίθιον.

23. φανερός] Suidas φανερός. Sequens ἐνδῆλος ἐγίνετο pro ἦν ex Suida et Paris. recepit Zeune. Codex Paris. A. Stobæi ἐν ὅπλοις habet pro ἐνδῆλος.

γνετο ἐπιβουλεύων. Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα,
 24 τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. Καὶ
 τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χα-
 λεπὸν γὰρ ᾔετο εἶναι, τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν)
 τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾔετο εἰδέναι ὅτι ῥᾶστον ἀφύ-
 25 λακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἂν αἰσθάνοιτο ἐπι-
 ὄρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δ'
 ὀσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδρους ἐπειρᾶτο χρῆ-
 26 σθαι. Ὡσπερ δὲ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ
 ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξα-
 πατῶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους
 διαγελαῖν· τὸν δὲ μὴ πανούργον τῶν ἀπαιδευτῶν ἐνόμιζεν
 εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχειρεῖ πρωτεύειν Φιλία,
 διαβάλλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾔετο δεῖν κτήσασθαι.
 27 Τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρῆχασθαι, ἐκ τοῦ
 συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θερα-
 πεύεσθαι ἡξίου, ἐπιδεικνύμενος, ὅτι πλεῖστα δύναιτο καὶ

τῶν δὲ συνόντων—διελέγετο] Wytt-
 bach monet, non accipiendum cum
 plerisque Interpretibus: ita agebat ac
 disserebat cum familiaribus, ac si eos de-
 rideret, quod esset dilegēto σὺν πᾶσι
 τοῖς συνούσιν ὡς καταγελῶν. Rectius
 aliquanto Leunclavium: de iis, qui-
 buscum esset, ita semper loquebatur, ut
 quos haberet derisui. Ipse vero inter-
 pretatur: ita sermone et dictis utebatur,
 ut qui familiaribus derideret: ita de fa-
 miliaribus ipse suis loqui solebat, ut qui
 eos contemneret. Addit tamen, quod
 ad hanc rationem pertinere non vi-
 detur: διαλέγεσθαι continet venu-
 stam periphrasin simplicioris dictio-
 nis κατεγέλα αἰεὶ πάντων τῶν συνόν-
 των.

24. τὰ δὲ τῶν φίλων] Suidas cum
 Paris. ἀλλὰ τὰ τῶν φ. deinceps ῥᾶστον
 ἂν habent margo Steph. Paris. Eton.
 Ita vero ὅτι abesse debebat.

25. ἂν αἰσθάνοιτο] Vulgatum ἡσθά-
 νιστο ex Paris. Eton. correxit Zeune.
 Suidas αἰσθάνοιτο habet, quod dedit

Weiske, probante Porsono.

26. καὶ ἀληθείᾳ] Hæc omisit Sui-
 das, idem cum Paris. sequens καὶ
 post οὕτω.

πλάσασθαι] Suidæ πλάσαι probat
 Porson, comparato Sophocle Ajacis
 versu 148. Demosth. Philipp. i. p. 38.
 ed. Paris.

τῶν ἀπαιδευτῶν] Ita cum Paris. et
 Eton. vulgatum ἀπαιδευτων correxit
 Zeune. Eton. tamen αἰεὶ adjunctum
 habet.

πρωτεύειν Φιλία, διαβάλλων] Suidas
 πρωτεύειν, διαβάλλων Φιλίαν—πρώτους,
 τούτων habet. τοὺς πρώτους gratiosissi-
 mos quosque interpretatur Amasæ-
 us.

κτήσασθαι] Edd. vett. Guelf. κτή-
 σισθαι. sed ita δεῖν abesse debebat.

27. τοὺς στρατιώτας] Articulum
 Suidas omisit. deinceps παρασχίσθαι
 margo Villos. ex libro 1. 4. anno-
 tavit.

ἐπιδεικνύμενος] Suidas ἐπιδεικνύων ha-
 bet.

ἑθέλοι ἂν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅποτε τις αὐτοῦ ἀφίσταται, ὅτι χράμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ ἔξῃστι περὶ αὐτοῦ ψεύδε-28 σθαι· ἀ δὲ πάντες ἴσασι, τὰδ' ἐστὶ. Παρὰ Ἀριστίππῳ μὲν, ἔτι ὠραῖος ὢν, στρατηγεῖν διεπράξατο τῶν ξένων Ἀρσίαῖ δὲ, βαρβάρῳ ὄντι, ὅτι μειρακίους καλοῖς ἤδετο, οἰκειότατος ἔτι ὠραῖος ὢν ἐγένετο· αὐτὸς δὲ παιδικὰ εἶχε Θαρύπαν, ἀγένειος ὢν γενειῶντα. Ἀποθνη-29 σκόντων δὲ τῶν συστρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποικῶς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηθεῖς ὑπὸ βασιλέως ἀπέθανεν, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς· (ὥσπερ τάχιστος θάνατος δοκεῖ εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεῖς ἐνιαυτόν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τῆς τελευτῆς τυχεῖν.

εὐεργεσίαν] Suidas *εὐεργεσίας*—ὅτε habet. Idem sequens *ἀφίσταται* dedit pro vulgato *ἀφίστατο*; illam vero scripturam habent Edd. antiquæ, quam Kusteriana, ut sæpius alibi, in vulgatam convertit, testante Porsono.

28. *Ἀριστίππῳ*]. De quo supra i. 1, 10. De Tharypa mihi non constat. *Θαρύπου* filium Alcetam facit Pausanias i. 11. Cf. V. D. ad Thucyd. ii. 80.

29. *συστρατηγῶν*] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. vulgo erat simplex *στρατηγῶν* in hoc loco.

ὥσπερ τάχιστος] Ita margo Steph. liber Paris. et Eton. cum vulgo esset *ὥσπερ κάλλιστος*. Edd. vett. *ὥσπερ κάλλιστον* habent.

θάνατος δοκεῖ] Ita margo Steph. Eton. Paris. Vulgo erat *θανάτων ἐδόκει*.

αἰκισθεῖς] Abscissa fortasse manu aut pede, aut alio modo excarnificatus. Contra Weiskio Xenophon nihil aliud significare voluisse videbatur, nisi Menonem adhuc unum annum apud Artaxerxen vixisse, sed contemptum, nulli muneri præfectum

nulloque in numero habitum. Tantum ut *πονηρὸν*, non ὡς *κακοῦργον* eum dicere *αἰκισθῆναι*. Morbo deinde mortuum significari videri ideo, quod opposita sententia, ὥσπερ *κάλλιστος θανάτων ἐδόκει εἶναι*, morbum potius quam supplicium indicet. Denique, si supplicio fuisset affectus, illud ipsum sententias fuisse suppeditatum ad graviter loquendum, neque auctorem de eo videri fuisse taciturnum. Ad quæ una est responsio, verbum *αἰκισθεῖς* supplicii genus aliquod non dubie significare. Diodorus xiv. 27. causam servati Menonis tradit: ὅτι ἐδόκει μόνος οὗτος στασιάζων πρὸς τοὺς συμμαχούς προδώσειν Ἕλληνας. Quod testimonium aliunde ductum auctoritatem Xenophonteo iudicio addit, quod veterum quidam suspectum habuerunt. Marcellinus enim in Vita Thucydidis p. xiv. ed. Bipont. *Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λοιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἑταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον*. Quæ verba repetiit Scholion, quod adscriptum ad sect. 21. extabat in Codice 1. et 3. uti annotavit margo Villosi.

λέγεται τῆς τελευτῆς] Articulum

30 Ἁγίας δὲ ὁ Ἀρκάς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοῦς, καὶ
 τούτῳ ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὡς ἐν πολέμῳ
 κακῶν κατεγέλα, οὐτ' ἐς Φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο·
 ἦσθην τε ἄμφω ἄμφι τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

τῆς ex libro Paris. addidit Zeune. Sic
 est infra iii. 2, 7. ἐν τούτοις τῆς τελει-
 τῆς τυγχάνειν.

30. Ἁγίας] Margo Villois. Ἁνυ-
 σίας habet. Sequens ἦσθην est pro

ἦσθην, ut συνήσθην Memorab. i. 2, 24.
 τετταράκοντα] Margo Steph. Pa-
 ris. Eton. τὰ πέντε καὶ τριάκοντα ha-
 bent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ'.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου οἱ Ἕλλη-
νες ἐπραξάν μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κύρος ἐτε-
λεύτησεν, ἐγένετο, ἀπίόντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρ-
νει, ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.
Ἐπεὶ δὲ οἱ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, καὶ τῶν 2
λοχαγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ συνεπόμενοι ἀπολώλε-
σαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ἐνθυμούμε-
νοι, ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, κύκλω δ' αὐ-
τοῖς [πάντη] πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμια
ἦσαν, ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἐτι παρέξειν ἐμελλεν, ἀπεῖχον δὲ
τῆς Ἑλλάδος πλεον ἢ μύρια στάδια, ἡγεμῶν δ' οὐδεὶς
τῆς ὁδοῦ ἦν, ποταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς

1. τῇ μετὰ Κύρου οἱ] Liber Paris. et Eton. Κύρου ἀναβάσει "Ἕλληνες habent.

2. καὶ τῶν στρατιωτῶν] Articulum ex Guelf. Paris. adscivi.

ἐνθυμούμενοι] Ex Guelf. μὲν addidit Zeune, quod est etiam in margine Villois. ἐννοούμενοι margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.

[πάντη] πολλὰ] Eton. liber omisit πάντη, quod seclisi. Præcedens κύ-

κλω facit, ut aut tollendum aut in πάνυ mutandum censeam vocabulum. Quanquam Hutchinson in Addendis comparavit locum Arriani Anab. i. 27. καὶ τὸ στρατόπεδον ἐν κύκλω σφῶν πάντη.

πλίον] Margo Steph. Paris. Eton. οὐ μίον habent. Sequens τῆς ante ὁδοῦ deest in Juntina. Postea προὔδειδάκασι Edd. vett. Guelf.

οἶκαδε ὁδοῦ, προδεδώκασι δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνοι δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἰππέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες· ὥστ' εὐδηλον ἦν, ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἓνα φεύγοντα κατακαίνοιεν, ἡ-
 3 τηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθεῖη· ταῦτα ἐννοούμενοι, καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὄπλα πολλοὶ οὐκ ἤλθον ταύτην τὴν νύκτα, ἀνεπαύοντο δὲ, ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ λύπης, καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, παιδῶν, οὓς οὔποτε ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο.

4 Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς οὔτε στρατηγός, οὔτε λοχαγός, οὔτε στρατιώτης ἂν συνηκολούθει, ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο οἰκοθεν, ξένος ἂν ἀρχαῖος· ὑπισχνεῖτο δὲ αὐτῶ, εἰ ἔλθοι, Φίλον Κύρῳ ποιήσειν· ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῶ νομίζειν τῆς
 5 πατρίδος. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν, ἀναγνούς τὴν ἐπιστολὴν, ἀνακοινοῦται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. Καὶ ὁ Σωκράτης, ὑποπτεύσας, μὴ τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη, Κύρῳ Φίλον γενέσθαι, (ὅτι ἐδόκει ὁ Κύρος

εὐδηλον ἦν] Aldina ἦν omisit, et pro ἓνα habet ἕνεκα. Post ἓνα Stephanus cum Leonclavio φεύγοντα excidisse putabat, quod Hutchinson cum Wel- sio recepit. Deinde οὐδένα ἂν dant. Paris. Eton. Postea κατακτανοῖεν E- ton.

3. πῦρ ἀνέκαυσαν] Vulgatum πυ- ρὰν ἔκαυσαν Brodæus, Stephanus, Hut- chinson et Weiske mutarunt in πυρὰ ἔκαυσαν. Equidem scripturam libri Paris. et Regii annotatam a Dorvillio ad Charitonem p. 633. cum Zeunio sequor. Etiam infra iv. 5, 5. πῦρ καίειν bis est, non πυρὰ, quæ quidem per totam noctem in exercitu aluntur, πῦρ vero h. l. ad cibum præpa-

randum excitatur.

ταύτην τὴν νύκτα] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ταύτη τῇ νυ- κτὶ revocavit Weiske. ὄπλα sunt ca- stra. Deinceps ἀνεπαύοντο antiquum pariter revocavit Weiske, commate post δὲ et ἐτύγχανεν posito. Eton. ἐτύγ- χανον habet.

4. ἐν τῇ στρατιᾷ] Plutarchus in Præceptis reipubl. gerendæ p. 255. qui h. l. laudat, ἐν τῷ στρατεύματι posuit.

δὲ αὐτῶ] Edd. vett. cum Guelf. αὐτῶ aute Κύρῳ reponunt.

5. πόλειώς οἱ] In Guelf. οἱ deest. Idem deinde cum Edd. vett. ταῖς Ἀ- θήναις habet.

προθύμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὰς Ἀθήνας συμπο-
 λεμῆσαι) συμβουλεύει τῷ Ξενοφῶντι, ἐλθόντι εἰς Δελ-
 φούς ἀνακοινῶσαι τῷ Θεῷ περὶ τῆς πορείας. Ἐλθὼν 6
 δὲ ὁ Ξενοφῶν ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν Θεῶν θύων
 καὶ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν,
 ἣν ἐπινοεῖ, καὶ καλῶς πράξας σωθεῖη. Καὶ ἀνεῖλεν
 αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων Θεοὺς, οἷς ἔδει θύειν. Ἐπεὶ δὲ πάλιν 7
 ἦλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκού-
 σας ἠτιάτο αὐτὸν, ὅτι οὐ τοῦτο πρότερον ἠρώτα, πότερον
 λῶϊον αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι, ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας,
 ἰτέον εἶναι, τοῦτο ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευ-
 θεῖη. Ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἦρου, ταῦτ', ἔφη, χρὴ ποιεῖν,
 ὅσα ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν. Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν, οὕτω θυσά- 8
 μενος, οἷς ἀνεῖλεν ὁ Θεὸς, ἐξέπλει, καὶ καταλαμβάνει ἐν
 Σάρδεσι Προξένον καὶ Κῦρον, μέλλοντας ἤδη ὀρμᾶν τὴν
 ἄνω ὁδόν· καὶ συνεστάθη Κύρω. Προθυμουμένου δὲ τοῦ 9
 Προξένου καὶ ὁ Κῦρος συμπροθυμεῖτο μεῖναι αὐτόν· εἶπε
 δὲ, ὅτι, ἐπειδὴν τάχιστα ἢ στρατεία λήξῃ, εὐθύς ἀπο-
 πέμφει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ ὁ στόλος εἶναι εἰς Πεισί-
 δας.

Ἐστρατεύετο μὲν δὴ, οὕτως ἐξαπατηθεῖς, οὐχ ὑπὸ τοῦ 10
 Προξένου· (οὐ γὰρ ἤδει τὴν ἐπὶ βασιλέα ὀρμῆν, οὐδ' ἄλ-

ἀνακοινῶσαι] Margo Villos. verum
 ἀνακοινῶσασθαι præbere videtur. Nar-
 rationem excerpit Cicero de Divina-
 tione i. 52.

Θεοῖς, οἷς ἔδει, θύειν] i. e. diis iis,
 quibus par esset, sacrificium offerre.
 Mox sect. 8. est οἷς ἀνεῖλεν, et infra
 vi. 1, 22. ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ,
 ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν.
 Deos igitur oraculum nominaverat,
 quibus Xenophon sacrificare deberet.
 Hinc Buttmanus Θεοὺς, οἷς ἔδει θύειν
 scribendum esse recte censet; quod
 feci, et distinctionem verborum mu-
 tavi. Accedit locus de Vectig. vi.

3. οὓς δ' ἀνέλεον Θεοὺς, πούτοις εἰκὸς
 καλλιερῆσαντας ἀρχεσθαι τοῦ ἔργου.

7. πρότερον] Margo Steph. πρώτων.
 Paris. οὗτοι τὸ πρότερον. Deinceps ἐαυ-
 τῷ dat Eton.

8. θυσάμενος] Guelf. θειασάμενος ha-
 bet.

ὀρμᾶν] Comparat Hutchinson ex
 Cyrop. viii. 6, 20. ὀρμᾶν τὴν στρα-
 τείαν.

9. συμπροθυμεῖτο] Paris. Eton.
 συνεπιπροθυμεῖτο.

στρατεία] Edd. vett. Guelf. στρατιὰ
 habent.

λος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Κλεάρχου) ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφές πᾶσιν ἤδη ἔδοκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἶη ἐπὶ βασιλέα. Φοβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν καὶ ἄκοντες ὅμως οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνῃν καὶ ἀλλήλων καὶ

- 11 Κύρου συνηκολούθησαν ὧν εἰς καὶ Ξενοφῶν ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐκ ἔδυνατο καθεύδειν· μικρὸν δὲ ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ. Ἔδοξεν αὐτῷ, βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρίαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν.
- 12 Περίφοβος δ' εὐθύς ἀνηγέρθη, καὶ τὸ ὄναρ πῆ μὲν ἔκρι-
 νεν ἀγαθόν· (ὅτι, ἐν πόνοις ὧν καὶ κινδύνοις, φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε) πῆ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, (ὅτι ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἔδοκει αὐτῷ εἶναι, κύκλω δὲ ἔδο-
 κει λάμπεσθαι τὸ πῦρ) μὴ οὐ δύναίτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπὸ τινῶν ἀποριῶν.
- 13 Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἔστι τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. Γίγνεται γὰρ τάδε εὐθύς. Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· τί κατάκειμαι; ἢ δὲ νῦξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἕξειν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδῶν, μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας,
- 14 ὑβριζομένους ἀποθανεῖν; Ὅπως δὲ ἀμυνόμεθα, οὐδεὶς

10. πᾶσιν ἤδη] Ex libro Paris. ἡδὴ adscivi.

οἱ πολλοὶ] Præter Xeniam et Pasionem i. 4, 7. pauci abierant. Sequens αἰσχύνῃ καὶ pudorem ex cognito errore et reverentiam erga Cyrum significat.

11. ὕπνου] Ita Steph. et liber Paris. ὕπνου Edd. vett. Guelf. Eton.

12. φῶς μέγα] Cf. Cyrop. iv. 2, 15.

13. Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἔστι] In Guelf.

τι abest; sed præterea μέντοι scriptum malim. Inapte vertunt: *Cæterum quale fuit hujusmodi somnii visum.* Idem Guelferb. sequens γὰρ omittit. γίγνεσθαι est in Aldina.

τάδε εὐθύς] Hæc est Stephaniana loci distinctio. Leonclavius ita: τάδε εὐθύς, ἐπειδὴ ἀνηγέρθη· πρῶτον μὲν. Tertia mihi placet: τάδε. Εὐθύς ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν.

πάντα μὲν] Juntina μὲν omisit.

ὑβριζομένους] Mihi hoc verbum ab

παρασκευάζεται, οὐδ' ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα,
 ὡς περ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πό-
 λεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξῃ; ποίαν δὲ
 ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἐγώ' ἐτι
 πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πο-
 λεμίοις. Ἐκ τούτου ἀνίσταται, καὶ συγκαλεῖ τοὺς 15
 Προξένου πρῶτον λοχαγούς. Ἐπεὶ δὲ συνήλθον, ἔλεξεν·
 Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες λοχαγοὶ, οὔτε καταθεύδειν δύναμαι,
 (ὡς περ, οἶμαι, οὐδ' ὑμεῖς) οὔτε κατακείσθαι ἐτι, ὄρων,
 ἐν οἷοις ἔσμεν. Οἱ μὲν γὰρ δὴ πολέμιοι δῆλον ὅτι οὐ 16
 πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν,
 τὰ ἑαυτῶν καλῶς παρασκευάσθαι ἡμῶν δὲ οὐδεὶς οὐδὲν
 ἀντεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καὶ 17
 μὴν εἰ ὑψησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰό-
 μεθα πείσεσθαι; ὅς καὶ τοῦ ὀμομητρίου καὶ ὀμοπα-
 τρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμῶν τὴν κεφα-
 λὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν ἡμᾶς δὲ, οἷς κηδεμῶν
 μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν, ὡς
 δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες, καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ
 δυναίμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν; Ἄρ' οὐκ ἂν ἐπὶ 18
 πᾶν ἔλθοι, ὡς, ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος, πᾶσιν

interprete accessisse videtur. Copu-
 lam addidisset Xenophon. Sed in
 πάντα τὰ δεινότερα multo plus inest
 quam in ὑβριζομένους; igitur verbum
 lenius Xenophon multo graviori non
 subjunxit. Præterea numeros ora-
 tionis turbat additum participium.

14. ἡσυχίαν ἄγειν.] Ita margo Steph.
 cum libro Paris. Vulgo est ἔχειν. cf.
 ii. 6, 6. In Eton. est ἡσυχιάζειν.

στρατηγὸν.] Vulgatum στρατὸν hor-
 tante Stephano correxit Hutchinson;
 et verum expressit versio Amasæi et
 Leonclavii.

16. οἱ μὲν γὰρ δὴ.] Eton. omittit δὴ.
 ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲ ἀντ.] Scio sæpe
 negationem geminari; sed h. l. ver-

bum mihi aliquod ante οὐδὲ excidisse
 videbatur. Sed ecce liber Eton.
 παρασκευάσασθαι et οὐδὲν habet, quo-
 rum alterum lubens accepi. Etiam
 Paris. παρασκευάσασθαι habet.

17. ἡμᾶς δὲ—τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν.]
 Solæcam orationem aliqui fortasse
 excusabunt vel adeo defendent ex
 parenthesi plurium membrorum;
 mihi ἡμεῖς scribendum videtur.

18. ἐπὶ πᾶν ἔλθοι.] Vulgatum antea
 οὐκ ἐπίταν correxit Stephanus; ex
 Eton. ἂν addidit Hutchinson. οὐκ ἂν
 ἔλθοι tantum est in Paris. et Eton.
 Annon omnes vias tentabis, interpre-
 tatur Stephanus; ἀνnon omni adgre-
 dietur via Hutchinson. Larcherus:

ἀνθρώποις φόβον παράσχη τοῦ στρατεῦσαί ποτε ἐφ' αὐτόν; Ἄλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γενησόμεθα, πάντα ποιητέον. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὐποτε ἐπαυόμεν ἡμᾶς μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, διαφεάμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χάραν καὶ οἴαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ φεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, 20 ἔσθῆτα δέ· τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμώμεν, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ ὠνησόμεθα, ἦδειν ἔτι ὀλίγους ἔχοντας, ἄλλως δὲ πως πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ἢ ὠνουμένους, ὄρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· ταῦτ' οὖν λογίζομενος ἐνίστε, τὰς σπονδὰς μᾶλλον ἐφοβούμεν, ἢ νῦν τὸν 21 πόλεμον. Ἐπεὶ μέντοι ἐκείνοι ἔλυσαν τὰς σπονδὰς, λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κείται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, ἄφλα, ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ᾧσιν· ἀγνοῦται δὲ οἱ θεοὶ εἰσιν, οἱ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται. 22 Οὗτοι μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς δὲ, πολλὰ ὀρῶντες ἀγαθὰ, στερρῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα, διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους· ὥστε ἐξεῖναί μοι δοκεῖ, ἰέναι ἐπὶ τὸν

N'aura-t-il pas recours aux tortures les plus cruelles? Stephani rationem probat Weiske et comparat ἔρχεσθαι ἐπί τι ii. 5, 22. quod sit conari aliquid. Fecerat idem antea Hutchinson. Quidni comparavit eis πᾶν ἀφικνεῖσθαι Hellenicorum vi. 1, 4? Sed illic intelligendum κακόν, ut in formula ἐν παντὶ εἶναι v. 4, 29. Sed ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν est omnia tentare, recte monente Valckenario ad Herodotum p. 557.

τὰ ἔσθῆτα] Ita margo Steph. Villois. Paris. Eton. pro ἀσχεῖστα habent; deinceps παράσχοι Paris. Eton.

γενησόμεθα] Edd. vett. Guelf. γενη-

σοῖμεθα, Eton. γενησόμεθα.

19. ἔστε μὲν—ἦσαν] Vulgatum ἔστ' ἂν μὲν—ἦσαν corrigi jussit Porson hic et infra sect. 28. Stephanus ἔστ' ἂν edidit. Sequens μὲν omittit Eton.

ἡμᾶς] Sic Ald. Castal. Steph. ἡμᾶς Junt. Guelf.

20. τὰ δ' αὖ τῶν] Aldina cum Castal. αὐτῶν dedit.

ὠνησόμεθα] Eton. ὠνησάμεθα, non inepte.

ἔτι ὀλίγους] Quod conjecerat Stephanus, ex libro Eton. recepit Hutchinson in locum vulgati ὅτι ὀλίγους.

ὄρκους ἤδη κατέχοντας] Repete ex superioribus ἦδειν. Quid si vero ἦδη scriptum attice pro ἦδειν fuisse a Xe-

ἀγῶνα πολὺ σὺν Φρονήματι μείζονι, ἢ τούτοις. Ἔτι δὲ 23
 ἔχομεν σώματα ἰκανώτερα τούτων καὶ ψύχη καὶ θάληη
 καὶ πόνους φέρον· ἔχομεν δὲ καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς
 ἀμείνονας· οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν,
 ἢ οἱ θεοὶ, ὥσπερ τοπρῶσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἄλλ' 24
 ἴσως γὰρ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἐνθυμοῦνται. Πρὸς τῶν θεῶν,
 μὴ ἀναμένωμεν, ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, παρακαλοῦν-
 τας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἀρξώμεν τοῦ
 ἐξορμηῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν. Φάνητε τῶν
 λοχαγῶν ἀριστοὶ, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι.
 Καγὰρ δὲ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾶν ἐπὶ ταῦτα, 25
 ἔπεσθαι ὑμῖν βούλομαι, εἰ δὲ ὑμεῖς τᾶττετέ με ἠγεί-
 σθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμά-
 ζειν ἠγοῦμαι, ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά.

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ, ἀκούσαντες 26
 [ταῦτα], ἠγείσθαι ἐκέλευον ἅπαντες. Πλὴν Ἀπολλω-
 νίδης τις ἦν, βοιωτιάζων τῇ Φωνῇ· οὗτος δ' εἶπεν, ὅτι
 Φλυαροίη, ὅστις λέγοι, ἄλλως πῶς σωτηρίας ἂν τυχεῖν,
 ἢ βασιλέα πείσας, εἰ δύναιτο· καὶ ἅμα ἤρχετο λέγειν
 τὰς ἀπορίας. Ὁ μὲντοι Ξενοφῶν, μειαξὺ ὑπολαβῶν, 27

nophonte dicam, et præcedens ἦδειν
 ad eandem normam corrigendum?
 De forma hac optime docuit Fischer
 animadv. ad Wellerum ii. p. 372.

23. ἔχομεν δὲ καὶ] Vulgatum ἔχο-
 μέν τε suadente Stephano correxi.

οἱ δὲ ἄνδρες] Vitiosa hæc vel proxima
 esse suspicatus Wyttenbach con-
 jecit: οἱ δ' ἄρ' εἰσί.

24. ταῦτά] Vulgatum ταῦτα cum
 Zeunio correxi. Nostrum vertit etiam
 Amasæus. Orationem Xenophontis eo
 tendere, ut Proxeni milites palmam præri-
 pant, recte monuit Weiske.

πρὸς τῶν θεῶν] Recte πρὸς οὖν θεῶν
 conjecit Wyttenbach scribendum
 esse.

ἀρξώμεν] Ita cum Castalione Steph.

ἀρξώμεν Edd. vett. Guelf.

ἀξιοστρατηγότεροι] Arrianus Anab.
 iv. 11, 9. Ἀλέξανδρον ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 τὸν ἄριστον εἶναι τε καὶ δοκεῖν καὶ βασι-
 λέων τὸν βασιλικώτατον καὶ στρατηγῶν
 τὸν ἀξιοστρατηγικώτατον. ubi vereor,
 ut bene habeat scriptura, quanquam
 etiam in Dione Cassio xli. 55. obvia,
 in cujus xlv. 42. altera ἀξιοστρατή-
 γητος manifesto est falsa. Veram
 ἀξιοστρατήγος habet xxxvi. 7.

26. λοχαγοὶ] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἀρχηγοὶ habent. Sequens ταῦ-
 τα omisit Eton. equidem seclusi;
 quanquam erunt fortasse, qui repeti-
 tum vocabulum ad simpliciter Xenophonteam referant.

λίγοι] Paris. Eton. λίγυ.

ἔλεξεν ᾧδε· ὦ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, σὺ γε οὐδὲ
 ὀρῶν γιγνώσκεις, οὐδ' ἀκούων μέμνησαι. Ἐν ταύτῳ γε
 μέντοι ἦσθα τούτοις, ὅτε βασιλεὺς, ἐπεὶ Κύρος ἀπέθανε,
 μέγα Φρονήσας ἐπὶ τούτῳ, πέμπων ἐκέλευε παραδιδό-
 28 ναι τὰ ὄπλα. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ'
 ἐξοπλισμένοι ἐλθόντες παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ, τί οὐκ
 ἐποίησε πρέσβεις πέμπων, καὶ σπονδὰς αἰτῶν, καὶ
 29 παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν; Ἐπεὶ δ'
 αὐτῷ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὥσπερ δὴ καὶ σὺ κελεύεις,
 εἰς λόγους αὐτοῖς ἀνευ ὀπλων ἦλθον, πιστεύσαντες ταῖς
 σπονδαῖς, οὐ νῦν ἐκείνοι παιόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμε-
 νοι, οὐδὲ ἀποθανεῖν οἱ τλήμονες δύνανται; καὶ μάλ', οἶ-
 μαι, ἐρῶντες τούτου. Ἄ σὺ πάντα εἰδὼς, τοὺς μὲν
 ἀμύνεσθαι κελεύοντας Φλυαρεῖν Φῆς, πείθειν δὲ πάλιν
 30 κελεύεις ἰόντας; Ἐμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες, δοκεῖ, τὸν ἄνθρωπον
 τοῦτον μῆτε προσίσθαι εἰς ταῦτ' ἡμῖν αὐτοῖς, ἀφελομέ-
 νους τε τὴν λοχαγίαν, σκευὴ ἀναθέντας, ὡς τοιοῦτ' χρῆ-
 σθαι. Οὗτος γὰρ καὶ τὴν πατρίδα καταισχύνει, καὶ
 πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι, Ἕλλην ὢν, τοιοῦτός ἐστιν.
 31 Ἐντεῦθεν ὑπολαβὼν Ἀγασίας Στυμφάλιος, εἶπεν·
 Ἄλλὰ τούτῳ γε οὔτε τῆς Βοιωτίας προσήκει οὐδὲν, οὔτε

27. ἐν ταύτῳ] Eras una cum his reliquis lochagis.

28. ἐξοπλισμένοι ἐλθόντες] Margo Steph. Paris. Eton. ἐξοπλισάμενοι habent; quod ferri h. l. non potest, nisi καὶ ἐλθόντες deinceps scribas. Sed locum adjectivi *armati* vel verborum *σὺν ὀπλοις* obtinet participium perfecti passivi.

παρεσκηνήσαμεν] Solus Zeune ex Guelf. *παρεσκηνώσαμεν* dedit, et comparat Cyrop. iv. 2, 11. iv. 5, 8. quasi forma hæc sola Xenophonti frequentata fuerit,

ἔστε σπονδῶν] Ita cum libris veteribus Steph. eum quibus faciunt r. et 4. in margine Villosis. laudati, correxit

vulgatum ἔστ' ἂν Porson. Cf. ad sect. 19.

29. δὴ καὶ σὺ] Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. καὶ omittunt, ut Eton, sequens οἶμαι.

ἀμύνεσθαι] Paris. ἀμύνασθαι habet.

30. εἰς ταῦτ' ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ἡμῖν dant. Cf. sect. 27.

ἀναθέντας, ὡς τοιοῦτ' ἄν] Margo Steph. ἀναθένσαι καὶ ὡς. Brodæus verba ὡς τοιοῦτ' recte interpretatur ὡς σκευοφόροι.

31. τῆς Βοιωτίας] Paris. Eton. τῆς βασιλείας οὔτε τῆς βοιωτίας. Deinceps Demetrius de Elocutione cap. 137. pro προσήκει habet *μίτισσι* et ὡσπερὶ pro ὡσπερ.

τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν· ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὡς περ
 Λυδῶν, ἀμφοτέρω τὰ ὦτα τετραυπημένον. Καὶ εἶχεν οὐ-
 τως. Τοῦτον μὲν οὖν ἀπήλασαν· οἱ δὲ ἄλλοι, παρὰ 32
 τὰς τάξεις ἰόντες, ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἶη, τὸν στρα-
 τηγὸν παρεκάλουν· ὀπόθεν δὲ οἴχοιτο, τὸν ὑποστρα-
 τηγόν· ὅπου δὲ λοχαγὸς σῶος εἶη, τὸν λοχαγόν. Ἐπεὶ 33
 δὲ πάντες συνῆλθον, εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὀπλων ἑκα-
 θέζοντο· καὶ ἐγένοντο οἱ συνελθόντες στρατηγοὶ καὶ λο-
 χαγοὶ ἀμφὶ τοὺς ἑκατόν. Ὅτε δὲ ταῦτα ἦν, σχεδὸν
 ἦσαν μέσαι νύκτες. Ἐνταῦθα Ἰερώνυμος Ἡλεῖος, πρεσ- 34
 βύτατος ὢν τῶν Προξένου λοχαγῶν, ἤρχετο λέγειν ὧδε.
 Ἡμῖν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὀρᾷσι τὰ παρ-
 όντα ἐδόξε καὶ αὐτοῖς συνελθεῖν, καὶ ὑμᾶς παρακαλέ-
 σαι, ὅπως βουλευσάμεθα, εἴ τι δυναίμεθα, ἀγαθόν.
 Λέξον δ', ἔφη, καὶ σὺ, ὦ Ξενοφῶν, ἄπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς.
 Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ 35
 πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρης, οὓς
 μὲν ἐδυνήθησαν, συνειλήφασιν ἡμῶν· τοῖς δὲ ἄλλοις δὴ-
 λον ὅτι ἐπιβουλεύουσιν, ὡς, ἢν δύνωνται, ἀπολέσωσιν.
 Ἡμῖν δ' ἐγᾶμαι πάντα ποιητέα, ὡς μήποτ' ἐπὶ τοῖς

Λυδῶν] Servos in orientis regionibus aures perforatas habuisse ex Bartholino de Inauribus p. 114. et Interpr. Petronii ad cap. 102. admonet Zeune. Sed recte Weiske annotat etiam liberos homines apud barbaras gentes aures habuisse perforatas. Exemplum Syri, Æthiopsis, Arabis, Afri habent loca ab Hutchinsono laudata Juvenalis i. 102. Petronii c. 102. Macrobiani vii. 3. Saturnalium: Weiske posuit locum Plauti Pænuli v. 2, 21. ubi Milphio ex *annulatis auribus* agnoscit servos. Apollonides igitur natione Lydus, (quod tamen antea Græci indicio aliquo agnovisse videntur, dum in Lydia cum Cyro versabantur) pervenerat in servitutem et in Bœotia sermonem græcum di-

dicerat. Eum Proxenus secum adduxisse videtur, cum fuisset forte libertate a domino donatus et pro cive se gereret. Dio Chrys. Orat. xxxii. p. 654. οἱ δὲ τρήσαντες τὸ ἕτερον οὖς, χρυσίον ἐπέβαλον—τοῦτο μὲν γὰρ κόρηαι μᾶλλον ἔπρεπε καὶ παισὶ Λυδῶν ἢ Φρυγῶν.

32. ὑποστρατηγόν] Cum Zeunio ταξίαρχον, certe primi ordinis, interpretatur Weiske ex sectione 37.

33. πρόσθεν τῶν ὀπλων] Locum Homericum Iliad. x. 198. comparavit Zeune. Deinceps ἐκαθέζοντο habet Paris. liber.

35. μὲν δὴ πάντες] Ita Paris. Antea erat μὲν ἅπαντες.

δ' ἐγᾶμαι] Vulgatum δὲ γ' οἶμαι monente Poisono correxi.

βαρβάροις γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον, ἢν δυνώμεθα,
 36 ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν. Εὖ τοίνυν ἐπίστασθε, ὅτι ὑμεῖς, τοσ-
 οῦτοι ὄντες, ὅσοι νῦν συνελήλυθατε, μέγιστον ἔχετε και-
 ρόν. Οἱ γὰρ στρατιῶται οὔτοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἀπο-
 βλέπουσι· καὶ μὲν ὑμᾶς ὀρῶσιν ἀθυμοῦντας, πάντες
 κακοὶ ἔσονται· ἢν δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ τε παρασκευαζόμενοι
 φανεροὶ ἦτε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ τοὺς ἄλλους παρα-
 καλῆτε, εὖ ἴστε, ὅτι ἔψονται ὑμῖν, καὶ πειράσονται μι-
 37 μείσθαι. Ἴσως δέ τοι καὶ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέ-
 ρειν τι τούτων. Ὑμεῖς γὰρ ἐστὲ στρατηγοὶ, ὑμεῖς τα-
 ξίαρχοι καὶ λοχαγοί· καὶ ὅτε εἰρήνη ἦν, ὑμεῖς καὶ χρή-
 μασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε· καὶ νῦν τοίνυν,
 ἐπεὶ πόλεμός ἐστιν, ἀξιοῦν δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀμείνους τε
 τοῦ πλήθους εἶναι, καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπο-
 38 νεῖν, ἢν που δεῖ. Καὶ νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἂν ὑμᾶς
 μέγα ὀνῆσαι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπιμεληθεῖητε, ὅπως ἀντι-
 τῶν ἀπολωλότων ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ
 κατασταθῶσιν. Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων οὐδὲν ἂν οὔτε κα-
 λὸν, οὔτε ἀγαθὸν γένοιτο, ὡς μὲν συνελόντι εἰπεῖν, οὐδα-
 μῶ· ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς, παντάπασιν. Ἡ μὲν
 γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη
 39 ἀπολώλεκεν. Ἐπειδὴν δὲ καταστήσῃτε τοὺς ἄρχον-
 τας, ὅσους δεῖ, ἢν καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέ-

36. ὅσοι νῦν] Castalio νῦν omisit.
 Sequens μέγιστον ἔχετε καιρὸν non est
 commodissimam habetis occasionem, uti
 vertunt, sed voluit Xenophon significare
 eos, quos saepenumero in Historia
 graeca et in Cyri disciplina, inprimis
 iii. 3, 11, 12. ἐπιμαρτύριος dicit, de
 quibus satis bene docet Index Zeu-
 nianus.

ἀποβλέπουσι—ἀθυμοῦντας] Paris. et
 Eton. βλέπουσι—ἀθύμους habent.

ἢν δὲ ὑμεῖς] Eton. liber ei δὲ ὑμεῖς
 αὐτοὶ παρακαλεῖτε καὶ φανεροὶ ἦτε πα-
 ρασκυναζόμενοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

37. Ἴσως δέ τοι] Eton. ἴσως δ' ἴτι.

προβουλεύειν] Compara similem lo-
 cum Cyrop. i. 6, 8.

38. πρῶτον μὲν] Primus Stephanus
 μὲν adjunxit.

ὀνῆσαι] Steph. Paris. Eton. ὠφελῆ-
 σαι habent, deinceps, ἀντικατασταθῶ-
 σιν.

ἐν δὲ δὴ] Edd. vett. Guelf. ἔν γε δὴ
 habent.

39. ἢν καὶ τοὺς] Vulgatum καὶ ἢν
 τοὺς ex Paris. correxit Zeune. Pro
 ποιῆσαι, Stephanus ποιῆσαι conjecerat.
 Ad ποιῆσαι intellige τούτο. Deinceps
 παραδρασύνητε habet Paris. liber.

γητε καὶ παραθάρρυνητε, οἶμαι, ὑμᾶς πάνυ ἂν ἐν καιρῷ
 ποιῆσαι. Νῦν μὲν γὰρ ἴσως καὶ ὑμεῖς αἰσθάνεσθε, ὡς 40
 ἀθύμως μὲν ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀθύμως δὲ πρὸς τὰς
 Φυλακάς· ὥστε, οὕτω γε ἐχόντων, οὐκ οἶδα, ὅ τι ἂν τις
 χρήσαιτο αὐτοῖς, εἴτε νυκτὸς δέοι τι, εἴτε καὶ ἡμέρας.
 Ἦν δέ τις αὐτῶν τρέψῃ τὰς γνώμας, ὡς μὴ τοῦτο μόνον 41
 ἐννοῶνται, τί πείσονται, ἀλλὰ καὶ τί ποιήσουσι, πολὺ
 εὐθυμότεροι ἔσονται. Ἐπίστασθε γὰρ δήπου, ὅτι οὔτε 42
 πλήθος ἔστιν οὔτε ἰσχὺς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας
 ποιῶσα· ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς
 ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπι-
 τοπολὺ οἱ ἐναντίοι οὐ δέχονται. Ἐντεθύμημαι δ' ἔγω- 43
 γε, ὧ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι, ὁπόσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν
 ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι κακῶς τε καὶ
 αἰσχυρῶς ὡς ἐπιτοπολὺ ἀποθνήσκουσιν· ὁπόσοι δὲ τὸν μὲν
 θάνατον ἐγνώκασι πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ ἀναγκαῖον ἀν-
 θρώποις, περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται,
 τούτους ὀρῶ μᾶλλον πῶς εἰς τὸ γῆρας ἀφικνουμένους,
 καὶ, ἕως ἂν ζῶσιν, εὐδαιμονέστερον διάγοντας. Ἄ καὶ 44
 ἡμᾶς δεῖ νῦν καταμαθόντας (ἐν τοιοῦτῳ γὰρ καιρῷ
 ἔσμεν) αὐτοὺς τε ἀγαθούς ἀνδρας εἶναι, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους παρακαλεῖν. Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο.

40. αἰσθάνεσθε] Eton. αἰσθάνοισθε.
 Idem liber geminum μὲν omittit.

εἴτε καὶ] Eton. καὶ omittit.

41. τρέψῃ] Male Paris. στρέψῃ ha-
 bet.

42. δήπου] Cum Eton. Stobæus p.
 353. simplex δὲ habet.

ἢ ἐν τῷ πολέμῳ] Male post πολέμῳ
 comma positum est in Weiskiana.

ἐπιτοπολὺ] Stobæus cum Eton.
 ἐπιτολὺ, deinceps ἀντίοι Paris. et E-
 ton.

43. πολεμικοῖς] Ita cum Stephano
 margo Villois. ex libro 2. et 6. πο-
 λεμίοις Edd. vett. Guelf. Deinceps
 οὗτοι μὲν est in Eton. Sequens ἐπιτο-

πολὺ ex Eton. in locum vulgati ἐπι-
 πολὺ restituit Hutchinson.

ἐγνώκασι] Qui statuerunt, vertunt
 vulgatum ἐγνώσαν. quod potius est
 cognoverant, vel statuebant. Noster
 de Rep. Laced. i. 10. habet de Ly-
 curgo: περὶ τεκνοποιίας οὕτω τὰναντία
 γνοὺς τοῖς ἄλλοις. Sic iterum est sect.
 2. et 5. De Equit. Præf. ταῦτὰ
 γνόντες ἐκείνῳ. At Thucydides iii. 16.
 δηλώσαι βουλόμηναι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώ-
 κασι, id est, eos non recte sentire, sed
 falli. Igitur scripturam Paris. recepi.
 Idem liber paulo post μᾶλλον ὡς
 scriptum habet.

45 Μετὰ τοῦτον δ' εἶπε Χειρίσοφος· Ἀλλὰ πρόσθεν μὲν,
 ὧ Ξενοφῶν, τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον ἤκουον
 Ἀθηναῖον εἶναι· νῦν δὲ καὶ ἐπαινῶ σε, ἐφ' οἷς λέγεις τε
 καὶ πράττεις, καὶ βουλοίμην ἂν, ὅτι πλείστους εἶναι τοι-
 46 ούτους· κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. Καὶ νῦν, ἔφη, μὴ
 μέλλωμεν, ὧ ἄνδρες, ἀλλ' ἀπελθόντες ἤδη αἰρεῖσθε οἱ
 δέομενοι ἄρχοντας, καὶ ἐλόμενοι ἤκετε εἰς τὸ μέσον τοῦ
 στρατοπέδου, καὶ τοὺς αἰρεθέντας ἄγετε· ἔπειτα ἐκεῖ
 συγκαλοῦμεν τοὺς ἄλλους στρατιώτας· παρέστω δ'
 47 ἡμῖν, ἔφη, καὶ Τολμίδης ὁ κήρυξ. Καὶ ἅμα ταῦτα εἶ-
 πὼν ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέον-
 τα. Ἐκ τούτου ἠρέθησαν ἄρχοντες, ἀντὶ μὲν Κλεάρχου
 Τιμασίῳν Δαρδανεύς, ἀντὶ δὲ Σωκράτους Ξανθικλῆς
 Ἀχαιῖος, ἀντὶ δὲ Ἀγίου Ἀρκάδος Κλεάνωρ Ὀρχομένιος,

45. ἐφ' οἷς] Præpositionem primus addidit Stephanus, firmante libro 2. et 6. in margine Villois.

46. μὴ μέλλωμεν] Ita Castal. Steph. liber Brodæi, Guelf. iv. 6, 2. in margine Villois. καὶ μέλλωμεν Edd. vett. Eton. μὴ μέλλομεν Paris. καὶ δὴ καὶ μέλλομεν conjiciebat Porson. adhuc cunctatur? vertit Amasæus.

συγκαλοῦμεν] Stephani συγκαλῶμεν vel συγκαλίσσομεν non opus est, si statuamus cum Porsono futurum Atticum esse συγκαλοῦμεν.

Τολμίδης] Edd. vett. Guelf. Τολμή-
 δης. Cf. ii. 2, 20.

47. Ἀγίου Ἀρκάδος] Edd. vett. Guelf. Eton. omittunt Ἀρκάδος et pro sequenti Ὀρχομένιος habent Ἀρκάς. Liber 6. et 2. in margine Villois. articulum ὁ ante Ὀρχομένιος additum habent.

[Quod Edd. vett. Guelf. Eton. dant ἀντὶ δὲ Ἀγίου Κλεάνωρ Ἀρκάς pro vulgato Ἀγίου Ἀρκάδος Κλ. Ὀρχομένιος, rejeci propterea, quod Zeune affirmat, Cleanorem hunc semper aliis in locis Orchomenium cognominari. Quod quam sit verum, docet locus ii. 1, 10. ἔνθα δὴ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἀρκάς περιβύτατος ἂν στρατηγός. Itaque primo loco post

Clearchum legato Tissaphernis respondet. Verum libri ii. 5, 37. Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλις στρατηγὸς evocantur ad colloquium cum Ariæo, ejusque orationi respondisse dicitur Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Cleanorem igitur videmus στρατηγὸν semel Arcadem, altero vero loco Orchomenium bis nominatum. At Ἀγίας Ἀρκάδος item disertim στρατηγός vocatur ii. 5, 31. iterum ii. 6, 1. et ii. 6, 30. ubi est Ἀγίας ὁ Ἀρκάς, ubi liber aliquis Ἀνύσιος scriptum habet. In hujus Agiæ Arcadis, a Tissapherne dolose occisi locum sufficitur Κλεάνωρ. Quæritur jam de patria, vel potius de ipsa persona hominis. Conqueri aliquis merito possit de Xenophontis negligentia, si eundem στρατηγὸν Arcadem, paulo post tamen iterum iterumque Orchomenium nominavit, ita tamen ut Orchomenium Arcadiæ intelligi voluerit. Sed dubium me habet id, quod video ab Interpretibus præteritum. Cleanor Arcas vel Orchomenius si in locum Agiæ Arcadis suffectus fuit, quid factum ea exercitus parte, cui præfectus antea ut στρατηγός fuerat? Quid opus erat στρατηγὸν, et quidem maximum om-

ἀντὶ δὲ Μένωνος Φιλήσιος Ἀχαιοὺς, ἀντὶ δὲ Προξένου
Ξενοφῶν Ἀθηναῖος.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἤρηντο, ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε, καὶ εἰς
τὸ μέσον ἦγον οἱ ἄρχοντες, ἔδοξεν αὐτοῖς, προφύλακας
καταστήσαντας, συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ
καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνῆλθον, ἀνέστη πρῶτον μὲν
Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· ὦ ἄνδρες 2
στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, ὅποτε ἀνδρῶν
στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα καὶ λοχαγῶν καὶ στρα-
τιωτῶν· πρὸς δ' ἔτι καὶ οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον, οἱ πρόσθεν
σύμμαχοι ὄντες, προδεδάκασιν ἡμᾶς. Ὅμως δὲ δεῖ ἐκ 3
τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν, καὶ μὴ ὑφίε-
σθαι, ἀλλὰ πειρασθαι, ὅπως, ἦν μὲν δυνάμεθα, κα-
λῶς νικῶντες σωζώμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ καλῶς γε
ἀποθνήσκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μήποτε γενώμεθα ζῶντες
τοῖς πολεμίοις. Οἶμαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν,
οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν.

Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ Ὀρχομένιος ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν 4

nium natu, mortuo quidem Clearcho, Cleanorem in locum mortui στρατηγῶν, et junioris quidem, sufficere? In posterioribus libris, veluti iv. 8, 18. Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος præfectus dicitur militum Arcadum gravis armorum: τὸ Ἀρκαδικὸν ὀπλιτικὸν ἂν ἦρχε Κλ. ὁ Ὀρ. Sed ecce iterum libri vi. 4, 22. Κλεάνωρ ὁ Ἀρκὰς nominatur sine nota imperii. Postea vii. 2, 2. Κλεάνωρ στρατηγὸς sine nota patriæ nominatur; idemque est simpliciter ὁ Κλεάνωρ vii. 5, 10. Quid igitur statuendum censet, mi Buttmanne? Duosne Cleanoras fuisse in exercitu Græcorum, Arcadem et Orchomenium, an unum tantum, quem Xenophon non sine crimine negligentia modo Arcadem, inter-

dum Orchomenium nominaverit, bis etiam sine nota patriæ memoraverit? Ex Epistola.]

2. ὦ ἄνδρες] Eton. ὦ omittit, et deinceps στερόμεθα habet.

3. ἄνδρας ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν] Wyttenbach ad Plutarchum de Sera N. Vind. p. 88. corripbat ἐπελθεῖν, sed in annotatione ad h. l. in Eclogis probat εἶναι, vel ἐξελθεῖν, quod Leonclavius emergere e præsentibus hisce malis verterit. Weiske pro præsentium rerum statu viros fortes venire, id est esse, interpretatur, et putat hanc verbi vim et gratiam Latinos imitatos esse. Mihi vero cum Wyttenbachio verbum vitiosum esse videtur.

σωζώμεθα—ἀποθνήσκωμεν] Paris. liber σωζόμεθα—ἀποθνήσκωμεν habet.

ᾧδε· Ἄλλ' ὁρᾶτε μὲν, ᾧ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν
καὶ ἀσέβειαν· ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρους ἀπιστίαν,
ὅστις, λέγων, ὡς γείτων τε εἴη τῆς Ἑλλάδος, καὶ περὶ
πλείστου ἂν ποιήσαιο σῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τούτοις αὐ-
τὸς ὁμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιάς δούς, αὐτὸς ἐξαπατήσας,
συνέλαβε τοὺς στρατηγούς, καὶ οὐδὲ Δία Ξένιον ἠδέσθη,
ἀλλὰ, Κλεάρχῳ καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος, αὐτοῖς τού-
5 τοῖς ἐξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν. Ἀριάϊος
δὲ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι, καὶ ἐδώκα-
μεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, καὶ
οὗτος, οὔτε τοὺς θεοὺς δείσας, οὔτε Κύρον τὸν τεθνηκότα
αἰδέσθεις, τιμώμενος μάλιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν πρὸς
τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστάς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου Φί-
6 λους κακῶς ποιεῖν πειρᾶται. Ἄλλὰ τούτους μὲν οἱ
θεοὶ ἀποτίσαιντο· ἡμᾶς δὲ δεῖ, ταῦτα ὁρῶντας, μήποτε
ἐξαπατηθῆναι ἐπὶ ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχομένους, ὡς ἂν
δυνώμεθα κράτιστα, τούτο, ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πά-
σχειν.

7 Ἐκ τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται, ἐσταλμένος εἰς πόλε-
μον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα· νομίζων, εἴτε νίκην διδοῖεν οἱ
θεοὶ, τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾶν πρέπειν· εἴτε τελευ-
τᾶν δέσι, ὀρθῶς ἔχειν, τῶν καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα,
ἐν τούτοις τῆς τελευτῆς τυγχάνειν· τοῦ δὲ λόγου ἤρχετο
8 ᾧδε· Τὴν μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιορκίαν τε καὶ ἀπιστίαν

4. αὐτὸς ὁμόσας] Guelf. αὐτὸς omit-
tit, quo facto epanaphoræ figuræ vis
omnis tollitur. Æschyli locum si-
milem ex Athenagoræ Apologia po-
suit Stephanus: Ὁ δ' αὐτὸς ἡμῶν,
αὐτὸς ἐν θοῖνι παρῶν, αὐτὸς τὰδ' εἰπῶν
αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανὸν τὸν παῖδα τὸν
ἡμῶν.

Κλεάρχῳ καὶ] Juntina, Guelf. E-
ton. Κλεάρχῳ τε, Aldina Κλ. τε καὶ
habent.

5. τὸν τεθνηκότα] Articulum omisit
Eton.

τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους] Suspicio
olim ἐκείνου fuisse.

7. ἐσταλμένος εἰς πόλεμον] Margo
Steph. Paris. Eton. ἐπὶ πόλεμον. Æ-
lianus V. H. iii. 24. sententiam hu-
jus loci excerpit.

οἱ θεοὶ] Edd. vett. excepta Casta-
lionis, et Guelf. οἱ θεοὶ τε habent.

λέγει Κλεάνωρ, ἐπίστασθε δὲ, οἶμαι, καὶ ὑμεῖς. Εἰ μὲν οὖν βουλευόμεθα πάλιν αὐτοῖς διὰ Φιλίας ἰέναι, ἀνάγκη ἡμᾶς πολλὴν ἀθυμίαν ἔχειν, ὀρώντας τοὺς στρατηγούς, οἱ διὰ πίστεως αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν, οἷα πεπόνθασιν· εἰ μὲντοι διανοούμεθα σὺν τοῖς ὕπλοις, ὧν τε πεποιήκασι, δίκην ἐπιθεῖναι αὐτοῖς, καὶ τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι, σὺν τοῖς θεοῖς πολλὰ ἡμῖν καὶ καλὰ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας. Τοῦτο δὲ λέ- 9 γοντος αὐτοῦ, πτάρνυται τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὀρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ Σωτήρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια, ὅπου ἂν πρῶτον εἰς Φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα· συνεπεύξασθαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς θύσειν κατὰ δύναμιν. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτ', ἔφη, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. Καὶ ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἐκ τούτου εὔξαντο καὶ ἐπαιάνισαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν, ἤρχετο πάλιν ὧδε·

Ἐτύγχανον λέγων, ὅτι πολλὰ καὶ καλὰ ἐλπίδες 10 ἡμῖν εἶεν σωτηρίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς μὲν ἐμπεδοῦμεν τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους, οἱ δὲ πολέμιοι ἐπιωρκήκασί τε, καὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὄρκους λελύκασιν. Οὕτω

8. λέγει] Paris. Eton. λέγει μὲν habent.

βουλευόμεθα] Arnaldus Animad. Critic. p. 176. monet conjectura βουλόμεθα non esse opus; illud esse exquisitius verbum, magis convenire tali orationi, et respondere sequenti διανοούμεθα censet Weiske.

αὐτοῖς διὰ φιλίας ἰέναι] Sequitur διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι. Euripidis Andromachæ locum 416. διὰ φιλημάτων ἰὼν πατρὶ τῷ σῷ comparavit Wyttenbach.

9. καὶ Ξενοφῶν] Ex Eton. ὁ addidit Zeune.

Διὸς τοῦ Σωτήρος] Cum ad verba πολλὰ ἡμῖν—σωτηρίας sternutasset aliquis, ideo οἰωνὸς vel omen a Jove Σωτῆρι missum dicitur. Præterea sternutanti solebant bene precari formula Ζεῦ σῶσον.

θύσειν] Aldina verbum omisit.

ἐπαιάνισαν] Paris. Eton. ἐπαιάνισαν. deinceps ἤρχετο πάλιν Eton.

10. καὶ καλὰ] Paris. καὶ ἄλλαι. inepte.

καὶ τοὺς ὄρκους] Quod Guelf. inter versus habet superscriptum παρὰ pro copula καὶ, idem margo Villosis. annotavit; idque equidem præfero.

- δ' ἐχόντων, εἰκὸς, τοῖς μὲν πολεμίοις ἐναντίους εἶναι τοὺς θεοὺς, ἡμῖν δὲ συμμάχους, οἵπερ ἱκανοὶ εἰσι, καὶ τοὺς μεγάλους ταχὺ μικροὺς ποιεῖν, καὶ τοὺς μικροὺς, κὰν ἐν
 11 δεινοῖς ὧσι, σώζειν εὐπετῶς, ὅταν βούλωνται. Ἐπειτα δὲ, (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους· ἴν' εἰδῆτε, ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσήκει εἶναι, σώζονται τε σὺν τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ δεινῶν οἱ ἀγαθοί,) ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παμπληθεῖ στόλῳ, ὡς ἀφανιούντων τὰς Ἀθήνας, ὑποστῆναι αὐτοῖς
 12 Ἀθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησαν αὐτούς. Καὶ εὐξάμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὅπόσους ἂν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων, τοσαύτας χιμαίρας καταθύσειν τῇ θεῷ, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὐρεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν πεντακοσίας
 13 θύειν· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἀποθύουσιν. Ἐπειτα ὅτε Ξέρξης ὑστέρον ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἤλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὡν ἔστι μὲν τεκμήρια ὄραϊν τὰ τρόπαια, μέγιστον δὲ μαρτύριον ἡ ἐλευθερία τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐτράφητε· οὐδένα γὰρ ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε. Τοιούτων μὲν ἔστε προγόνων.
 14 Οὐ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐρῶ, ὡς ὑμεῖς καταισχύετε αὐτούς·

ὅταν βούλωνται] Inepte Eton. ὅταν δύνανται.

11. τῶν ἡμετέρων] Ex Guelf. et Castal. ἡμετέρων prætulit Zeune propter ἡμῖν et ὑμᾶς. Sed utrumque æque commodum est in oratione civis Atheniensis. Sed sect. 13. iterum est οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι.

ἀφανιούντων] Margo Steph. Paris. Eton. αὐθις addunt, quod in altera Xerxis expeditione locum haberet.

12. Ἀρτέμιδι] Ἀγροτέραν vocatam intelligi monet Zeune.

πεντακοσίας] Eundem numerum ponit Plutarchus de Herodoti Malignit. p. 421. ed. Reiske, p. 308.

ed. Hutten: εὐξάμενους γὰρ φασὶ τοὺς Ἀθηναίους τῇ Ἀγροτέρᾳ θύσειν χιμάρους ὅσους ἂν τῶν βαρβάρων καταβάλωσι, εἴτα μετὰ τὴν μάχην ἀναρίθμου πλήθους τῶν νεκρῶν ἀναφανέντος, πικρατείσθαι ψηφίσματι τὴν θεὸν, ὅπως καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀποθύωσι πεντακοσίας τῶν χιμάρων. De eadem Diana est ibidem p. 307. οὐδὲ τὴν πρὸς Ἀγροσ πομπὴν, ἣν πέμπουσιν ἔτι νῦν τῇ ἑκτῇ χαριστήρια τῆς νίκης ἑορτάζοντες. Cf. Schol. ad Aristoph. Equit. 657. Æliani V. H. ii. 25.

ἀποθύουσιν] Cf. dicenda infra ad iv. 8, 25.

ἀλλ' οὕτω πολλαὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἀντιταξάμενοι τούτοις
 τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις, πολλαπλασίους ὑμῶν αὐτῶν ἐν-
 κᾶτε σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ τότε μὲν δὴ περὶ τῆς Κύρου¹⁵
 βασιλείας ἄνδρες ἦτε ἀγαθοί· νῦν δ', ὅποτε περὶ τῆς
 ὑμετέρας σωτηρίας ὁ ἀγὼν ἐστὶ, πολὺ δήπου ὑμᾶς προσ-
 ἤκει καὶ ἀμείνονας καὶ προθυμοτέρους εἶναι. Ἄλλὰ¹⁶
 μὴν καὶ θαρράλεωτέρους νῦν πρέπει εἶναι πρὸς τοὺς
 πολεμίους. Τότε μὲν γὰρ ἄπειροι ὄντες αὐτῶν, τό τε
 πλήθος ἀμετρον ὁρῶντες, ὅμως ἐτολμήσατε σὺν τῷ πα-
 τρίῳ φρονήματι ἰέναι εἰς αὐτούς· νῦν δ', ὅποτε καὶ πεί-
 ραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι θέλουσι καὶ πολλαπλάσιοι
 ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, τί ὑμῖν ἔτι προσήκει τούτους
 φοβεῖσθαι; Μηδὲ μέντοι τοῦτο μείον δόξητε ἔχειν, εἰ οἱ¹⁷
 Κυρεῖοι, πρόσθεν σὺν ὑμῖν ταπτόμενοι, νῦν ἀφεστήκασιν·
 ἔτι γὰρ οὔτοι κακίονές εἰσι τῶν ὑφ' ἡμῶν ἠττημένων· ἔφευ-
 γον οὖν πρὸς ἐκείνους, καταλιπόντες ὑμᾶς. Τοὺς δὲ
 ἐθέλοντας φυγῆς ἀρχειν, πολὺ κρεῖττον σὺν τοῖς πολε-
 μίοις ταπτομένους, ἢ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τάξει, ὁρᾶν. Εἰ δέ¹⁸
 τις αὖ ὑμῶν ἀθυμεῖ, ὅτι ὑμῖν μὲν οὐκ εἰσὶν ἵππεῖς, τοῖς
 δὲ πολεμίοις πολλοὶ πάρεισιν, ἐνθυμήθητε, ὅτι οἱ μύριοι
 ἵππεῖς οὐδὲν ἄλλο, ἢ μύριοι ἀνθρώποι εἰσὶν· ὑπὸ μὲν
 γὰρ ἵππου ἐν μάχῃ οὐδεὶς πάποτε οὔτε δηχθεὶς οὔτε
 λακτισθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δ' ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες, ὅτι
 ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται. Οὐκοῦν τῶν γε ἵππέων¹⁹
 πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν· οἱ μὲν
 γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμανται, φοβούμενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον,

14. ὑμῶν αὐτῶν] Paris. ἡμῶν habet.

16. πατριῶ] Margo Steph. Paris. Eton. πατριῶν habent, solenni fere varietate.

17. μηδὲ μέντοι] Guelf. μὴ μέντοι habet. Sequens Κυρεῖοι dedit Brodæus, Amasæi versio, Leonclavius; Κύριοι

erat in libris plerisque editis, ut in Guelf. Eton.

σὺν ὑμῖν] Paris. σὺν ἡμῖν; deinceps Edd. vett. Guelf. ἠττωμένων.

ὑμᾶς—ὑμετέρα] Castalio et liber Paris. ἡμᾶς—ἡμετέρα. et statim sect. seq. ὅτι ἡμῖν habent.

ἀλλὰ καὶ τὸ καταπεσεῖν· ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῆς γῆς βεβη-
 κότες, πολὺ μὲν ἰσχυρότερον παίσομεν, ἢν τις προσίη,
 πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον, ὅτου ἂν ἐθέλωμεν, τευξόμεθα.
 Ἐνὶ μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς οἱ ἰππεῖς· Φεύγειν αὐτοῖς
 20 ἀσφαλέστερόν ἐστιν, ἢ ἡμῖν. Εἰ δὲ δὴ τὰς μὲν μάχας
 θάρρειτε, ὅτι δ' οὐκέτι ἡμῖν Τισσαφέρηνς ἠγήσεται, οὐδὲ
 βασιλεὺς ἀγορὰν παρῆξει, τοῦτο ἄχθεσθε, σκέψασθε,
 πότερον κρεῖττον, Τισσαφέρην ἠγεμόνα ἔχειν, ὃς ἐπιβου-
 λεύων ἡμῖν φανερός ἐστιν, ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόν-
 τες ἠγεῖσθαι κελεύωμεν· οἱ εἴσονται, ὅτι, ἢν τι περὶ
 ἡμᾶς ἀμαρτάνωσι, περὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
 21 ματα ἀμαρτάνουσι. Τὰ δ' ἐπιτήδεια πότερον ἀνεῖσθαι
 κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἢς οὔτοι παρῆχον, μικρὰ μέτρα
 πολλοῦ ἀργυρίου, μηδὲ τοῦτο ἔτι ἔχοντας, ἢ αὐτοὺς λαμ-
 βάνειν, ἢνπερ κρατῶμεν, μέτρῳ χρωμένους, ὅπόσῳ ἂν
 22 ἕκαστος βούληται. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γινώσκετε, ὅτι
 οὕτω κρεῖττον, τοὺς δὲ ποταμοὺς ἀπόρον νομίζετε εἶναι,
 καὶ μεγάλως ἠγεῖσθε ἐξαπατηθῆναι διαβάντες, σκέ-

19. προσίη] Edd. vett. Guelf. προσῆ, Eton. προσίη. Pro ἐθέλωμεν margo Steph. cum Paris. βουλάμεθα habet. Postea ἐστιν ἀσφαλέστερον habet Guelf. Ἐνὶ μόνῳ] Priscianus p. 1201. ed. Putschii laudat ἐν μόνον προέχοντες ἰππεῖς ἡμᾶς. Ita Cyrop. ii. 1, 16. οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν. Porson, qui eundem Prisciani locum posuit, comparat ex Scholiis ad Sophoclis Philoct. initio: ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει, quod Brunckius ex conjectura Valckenarii in Diatribē p. 116. mutaverit.

20. οὐκέτι ἡμῖν] Paris. οὐκέτι ὑμῖν habet. Deinceps κελύομεν Edd. vett. et Guelf.

21. ἢ αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢνπερ κρατῶμεν] Egregiam loco vulgo vitioso, (legebatur enim αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢ, ἢνπερ κρατῶμεν,) medelam attulit liber Etonensis. Weiske μηδὲ, τοῦτο ἔχοντας, αὐτοὺς λαμβάνειν distinxerat

vertens: neque nos ipsos sumere (commeatum ex agris), ubi pecunia adhuc suppetit. Malebat tamen τούτου scriptum pro τοῦτο. De vitio et vera lectione monuit etiam Buttmanus.

22. ὅτι οὕτω κρεῖττον] Margo Steph. Paris. Eton. ὅτι κρεῖττονα.

διαβάντες] Ductu barbarorum transiistis amnes, Zeune. Contra Weiske: in itinere cum Cyro, in ἀνόδῳ. Male. Quid Græci interclusi inter Tigrin et Euphraten metuerent, dixit supra Xenophon ii. 4, 4. et 6. Cur barbari Græcos ibi morantes timerent, est ii. 4, 22. Ex illis locis petenda est interpretatio hujus, in quo misere se lectorisque patientiam vanis conatibus torsit Weiske. Verba εἰ τοῦτο—πεποιήκασι οἱ βάρβαροι significant, stulte fecisse barbaros in eo, quod dolis subegerint Græcos Mesopotamiam relinquere, et Euphraten cum Tigride transire.

ψασθε, εἰ ἄρα τοῦτο καὶ μαρώτατον πεποιήκασιν οἱ βάρ-
 βαροι. Πάντες μὲν γὰρ οἱ ποταμοὶ, εἰ καὶ πρόσω τῶν
 πηγῶν ἄποροι ὄσι, προϊῶσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ
 γίνονται, οὐδὲ τὸ γόνου βρέχοντες. Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποτα- 23
 μοὶ διήσουσιν, ἡγεμῶν τε μηδεὶς Φανείται, οὐδ' ὡς ἡμῖν
 γε ἀδυμητέον. Ἐπιστάμεθα γὰρ Μυσοῦς, οὓς οὐκ ἂν
 ἡμῶν φαίμεν βελτίους εἶναι, οἱ, βασιλέως ἄκοντος, ἐν
 τῇ βασιλέως χώρα πολλὰς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαί-
 μονας πόλεις οἰκοῦσιν· ἐπιστάμεθα δὲ Πεισίδας ὡσαύ-
 τως· Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ εἶδομεν, ὅτι, ἐν τοῖς πεδίοις
 τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες, τὴν τούτου χώραν καρποῦνται·
 Καὶ ἡμᾶς δ' ἂν φαίην ἔγωγε χρῆναι μήπω Φανεροῦς 24
 εἶναι οἴκαδε ὠρημημένους, ἀλλὰ κατασκευάζεσθαι, ὡς
 αὐτοῦ που οἰκῆσοντας. Οἶδα γὰρ, ὅτι καὶ Μυσοῖς βα-
 σιλεὺς πολλοὺς μὲν ἡγεμόνας ἂν δόιη, πολλοὺς δ' ἂν
 ὀμήρους τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν· καὶ ὁδοποιήσείε γ' ἂν
 αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν τεθρίπποις βούλοιντο ἀπιέναι. Καὶ
 ἡμῖν γ' ἂν οἶδ' ὅτι τρισάσμενος ταῦτα ἐποίει, εἰ εἴρα
 ἡμᾶς μένειν παρασκευαζομένους. Ἄλλα γὰρ δέδοικα, 25

εἰ καὶ πρόσω] Ita margo Steph. Pa-
 ris. Eton. Vulgo erat ἦν πρόσω. Sen-
 tentia eadem est Hellenic. iv. 2, 11.

23. διήσουσιν] Paris. διόισουσιν habet.
 Muretus Var. Lect. xviii. 15. cum
 scribendum conjiceret διεῖρξουσιν, ἡγε-
 μῶν δὲ, voluit sententiam et orationis
 formam parem reddere sect. 20. et
 22. sed ita aberravit ab universa loci
 sententia.

Μυσοῦς] Eadem refert Memorab.
 iii. 5, 26. Deinceps Eton. habet οἱ
 βασιλέως χώρα ἄκοντος. in qua scri-
 ptura veræ vestigia inesse puto. Ge-
 minatum enim βασιλέως in vulgata
 vim nullam habet. Igitur scriben-
 dum puto: οἱ ἐν τῇ βασιλέως χώρα
 ἄκοντος πολλὰς τε &c. Vulgatum de-
 fendit Hutchinson ita, ut alterum
 nomen loco pronominis positum dic-
 cat; sed loca Xenophontis, quæ

comparavit, non sunt similia huic
 nostro.

Πεισίδας] Edd. vett. excepta Castal.
 cum Guelf. dant Πισίδας, Paris. Πισ-
 σίδας.

τὴν τούτου—καρποῦνται] Eton. τὴν
 τούτων χώραν οἰκεῖν habet.

24. ἂν φαίην] Castalionis emenda-
 tionem vulgato ἔφην primus substituit
 Hutchinson.

γ' ἂν αὐτοῖς] Ita cum Moro et
 Zeune scripsit Wytenbach et Weiske
 pro αὐτοῖς vulgato. Pro τρισάσμενος
 Brodæus τρισάμενος, emiturus, conjici-
 ebat. Credo eum voluisse πριάμε-
 νος dare.

μένειν παρασκευαζομένους] Codex Pa-
 ris. et Eton. κατασκευαζομένους dat,
 quod quominus recipiatur, intercedit
 observatio singularis Wytenbachii
 hæc: Hoc quidem loco κατασκευάζει-

μη, ἀν' ἀπαξ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, καὶ ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν, καὶ Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καλαῖς καὶ μεγάλαις γυναιξὶ καὶ παρθένοις ὀμιλεῖν, μη, ὥσπερ οἱ λαο-
 26 Φάγοι, ἐπιλαθόμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. Δοκεῖ οὖν μοι εἰκὸς καὶ δίκαιον εἶναι, πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους πειραῶσθαι ἀφικνεῖσθαι, καὶ ἐπιδειξαι τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ἐκόντες πένονται, ἔξον αὐτοῖς, τοὺς

σθαι est per simulationem se ad aliquod opus instruere, cujus potestatis usum in animadversionibus ad Plutarchum explicabimus: κατασκευάζεσθαι est serio se ad aliquod opus instruere. Quod si vir doctus exsecutus fuerit, gratum nobis et Weiskio fecerit. Equidem κατασκευάζεσθαι infinitivo junctum nondum reperi, eamque ob causam lectionem libri Paris. et Eton. sperendam censeo. Proprie autem κατασκευῆ et κατασκευάζεσθαι dicitur de instrumento, et instruenda domu, artē, officina, instrumentis, vasis, utensilibusque necessariis. Thucydides ii. 17. κατασκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ καὶ ὡς ἑκαστὸς πῶν ἰδύνατο. Pro quo antea dixerat ἦκησαν τὰ ἔρημα τῆς πόλεως καὶ τὰ ἱερὰ &c. Iterum sic est v. 75. et viii. 24. ubi est οἱ δὲ τὴν χώραν καλῶς κατασκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὔσαν—διεπύρθησαν. iv. 75. Antandrus dicitur μέλλουσα κατασκευάζεσθαι, quod vertitur munitenda. ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι legitur nunc in ii. 85. sed in libris scriptis rectius παρρησικ. est. Vocabulo κατασκευαὶ sic utitur ii. 16. οὐ βραδίως τὰς μεταναστάσεις ἔποιοντο, ἀλλως τε καὶ ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά. Isocrates Panegyrici cap. 35. τῆ τῶν Ἑλλήνων ῥώμῃ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ κατασκευαζόμενον Persarum regem ait imperium suum viribus Græcorum firmare et veluti munire. Apud nostrum ἡ τῶν ἰδίων κατασκευῆ Memorab. ii. 4, 6. et in Œcon. ii. 8. τῆ ἑαυτῶν κατασκευῆ dicitur de rei domesticæ apparatus, instrumentis, copiis. De Vectig. iv. 8. οἱ μὲν ἄνδρες ἀμφι—οἰκίας καὶ κατασκευὰς μεγαλοπρεπεῖς βούλονται δαπανᾶν. sect. 11. ὅπως ὅτι πλείστους ἀνδράποικους ἐπὶ τὰ

ἀργύρια ἀγωμεν, θαρσύντες δὲ κατασκευαζόμεθα ἐν αὐτοῖς. sect. 17. paulo insolentius est ὥσπερ οἱ ἰδιῶται κτησάμενοι ἀνδράποδα πρόσσον ἀίνικον κατασκευασμένοι εἰσίν. fere ut de Equitatione vii. 4. καὶ κατασκευασμένος πάντα, εἴ τι δέοι ἐξαίφνης πρὸς πολεμίου ἀγωνίζεσθαι. sect. 28. πάλιν κατασκευάζεσθαι idem est quod καινοτόμῳ de argentifodinis. In Œconómico est κατασκευάζειν τὴν χώραν ἀρίστα iv. 15. γεωργὸς ἐκ παιδίων ἀνούμενον κατασκευάζειν iii. 10. ut Plutarchus in Pericle 16. εὐ πεφυκὼς ἢ κατασκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους, ubi est instruere et docere. In Cyropædia κατασκευάζεσθαι αὐτὸς βουλόμενος, ὡς βασιλεὶ ἠγείτο πρίπην vii. 5, 37. dicitur de instruenda Cyri domo, vita et disciplina domestica et publica. vi. 1, 51. τοὺς ἵππους χαλκοῖς πᾶσι προβλήμασι κατασκευάσαντο. contra vii. 1, 46. ἔπλιον τοῖς ἵππεῦσι κατασκευάζειν est v. 5, 10. εἰ οἱ τῆ ἰμῆ παρουσίᾳ Μήδους κατασκευάσθαι σοὶ ἱκανὸς εἶναι κακῶς ποιεῖν. ubi scriptura antiqua κατασκευ. ὥστε ἱκανὸς εἶναι σε κ. π. non fuit a me tentanda. Præcessit enim: καὶ οἱ ἐμοὶ δοῦλοι—κατασκευασμένοι εἰσίν, ὥστε δύνασθαι ποιῆσαι μᾶλλον ἐμὲ κακῶς ἢ παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ. viii. 1, 4. νῦν δὲ κατασκευάσθε ὅτω πάντες, ὥστε ἀρχεῖται οἱ μὲν πλιόνων οἱ δὲ μειόνων. Lysias non solum noxam habitandi frequentavit, veluti p. 754. et in Fragmento 4. sed idem τέχνην μουσικὴν κατασκευάζεσθαι dixit apud Athenæum p. 611. Itaque in hoc loco κατασκευάζεσθαι ὡς πῶν οἰκήσοντα idem est cum sequenti μῖνον παρασκευάζεσθαι.

25. μεγάλας] Paris. μεγίσταις. De Lotophagis compara Odysseæ ix. 83. seqq.

νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας, ἐνθάδε κομισαμένους, πλουσίους ὄραϊν. Ἄλλα γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντα ταῦτ' ἀγαθὰ δηλονότι τῶν κρατούντων ἐστί. Τοῦτο δὲ δεῖ λέ- 27
γειν, πῶς ἂν πορευοίμεθα τε ὡς ἀσφαλέστατα, καὶ, εἰ μάχεσθαι δεοί, ὡς κράτιστα μαχοίμεθα. Πρῶτα μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ μοι κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἀς ἔχομεν ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῆ, ἀλλὰ πορευώ-
μεθα, ὅποι ἂν τῆ στρατιᾷ συμφέρη· ἔπειτα καὶ τὰς σκηναὶς συγκατακαῦσαι. Αὗται γὰρ αὖ ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, συνωφελοῦσι δὲ οὐδὲν οὔτε εἰς τὸ μά-
χεσθαι, οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. Ἔτι δὲ τῶν 28
ἄλλων σκευῶν τὰ περιττὰ ἀπαλλάξωμεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ ποτῶν ἔχομεν ἵν' ὡς πλείστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ᾧσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφο-
ρῶσι. Κρατουμένων μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πάντα ἀλ-
λότρια· ἦν δὲ κρατῶμεν, καὶ τοὺς πολεμίους δεῖ σκευο-
φόρους ἡμετέρους νομίζειν. Λοιπὸν μοι εἰπεῖν, ὅπερ καὶ 29
μέγιστον νομίζω εἶναι. Ὅρατε γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους, ὅτι οὐ πρόσθεν ἐξενεγκεῖν ἐτόλμησαν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, πρὶν τοὺς στρατηγούς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν ἀρχόντων, καὶ ἡμῶν πειθομένων, ἱκανοὺς εἶναι

26. ἀκλήρους] Paris. σκληρούς ἐκεῖ, Eton. σκληρῶς ἐκεῖ. Ceterum Xenophonem coloniam a Græcis deducendam cum armis in Asiam dicere recte monuit Halbkart.

27. Τοῦτο δὲ δεῖ] Quod probavit etiam Stephanus pro vulgato δὴ, ex Editione Castal. recepit Zeune.

ἡμῶν στρατηγῆ] Lärcherus ἡμῶν malebat scriptum. Deinceps πορευοίμεθα Junt. πορευόμεθα Guelf. πορευοίμεθα Eton. Postea ὅτη Guelf. Denique συμφέροι Castalio.

γὰρ αὖ] Junt. γὰρ ἂν. Sed αὖ est pariter, ut τὰ ζεύγη.

28. τῶν ἄλλων σκευῶν] Polyænus i. 49, f. Σινοφῶν ἱκανῆγε τοὺς μυρίους·

τῶν δὲ περὶ Τισσαφέρην ἰσπίων ἰνοχλοῦντων τὰ σκευοφόρα, γνώμην ἀγορεύσας, τὰς μὲν ἀμάξας καὶ τὰ περισσὰ τῆς σκηνῆς (καταλείπειν supplet Casaubonus), ὅπως μὴ συμβαίη τοῖς Ἕλλησιν περὶ ταῦτα μαχομένοις τελευτᾶν καὶ κωλύσθαι προσωτέρω βαδίζειν.

ἀπαλλάξωμεν] Suidas sub h. v. interpretatur ἀφαιρέσωμεν.

πάντα ἀλλότρια] Ita cum Stephano et Eton. Hutchinson primus edidit; in aliis libris erat τὰ ἀλλότρια.

29. ἀρχόντων] Edd. vett. Guelf. ἀρχάντων. Ex veteri libro dedit nostrum Stephanus; poterat etiam ἀρχόντων. Deinceps ἐν τῷ πολέμῳ Eton. habet.

ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ λαβόντες δὲ τοὺς ἀρχον-
 30 τας, ἀναρχία ἂν καὶ ἀταξία ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέ-
 σθαι. Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἀρχοντας ἐπιμελεστέ-
 ρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχο-
 μένους εὐτακτοτέρους καὶ πειθόμενους μᾶλλον τοῖς ἀρ-
 31 χουσι νῦν, ἢ καὶ πρόσθεν. Ἦν δὲ τις ἀπειθῆ, ἦν ψη-
 φίσησθε τὸν αἰὲ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἀρχοντι κο-
 λάζειν, οὕτως οἱ πολέμιοι πλεῖστον ἐφευσμένοι ἔσονται·
 τῆδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἐνὸς Κλεάρ-
 32 χους, τοὺς οὐδ' ἐνὶ ἐπιτρέφοντας κακῶ εἶναι. Ἀλλὰ
 γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὥρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμιοι αὐτίκα
 παρῆσονται. Ὅ τι μὲν οὖν τούτων δοκεῖ καλῶς ἔχειν,
 ἐπικυρώσατε ὡς τάχιστα, ἵν' ἔργῳ περαίνητε. Εἰ δὲ
 τίς τι εἶδε τῶν ἄλλων βέλτιον, ἢ ταύτη, τολμάτω καὶ
 ὁ ἰδιώτης διδάσκειν· πάντες γὰρ κοινῆς σωτηρίας δεό-
 μεθα.

33 Μετὰ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν· Ἀλλ' εἰ μὲν τινος ἄλ-
 λου δεῖ πρὸς τούτοις, οἷς εἶπε Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξε-

λαβόντες] Vulgatum λαβόντας cor-
 rexerat jam olim Muretus, adstipu-
 lante Codice Paris. et Regio B.

ἂν καὶ] Ex Eton. recte ἂν Hut-
 chinson adscivit; ita non opus cum
 Stephano deinceps ἀπολεισθαι scri-
 bere.

30. τῶν πρόσθεν] Ita Leonclaviana
 cum margine Steph. Paris. Eton.
 Antea erat τῶν προτέρων.

ἢ καὶ πρόσθεν] Guelf. Paris. Eton.
 καὶ omittunt.

31. ἦν ψηφίσησθε] Edd. vett. cum
 Guelf. ἦν omittunt; Guelf. etiam
 ψηφίσησθαι habet. Paris. ἦν ψηφί-
 σασθε, Eton. εἰ ψηφίσησθε. unde equi-
 dem scriberem εἰ ψηφίσησθε.

τῇ ἡμέρᾳ] Articulum addidit Ste-
 phanus firmante margine Villosi.

32. ὅ τι μὲν οὖν τούτων] Margo
 Steph. Paris. Eton. ὅτι οὖν ταῦτα ha-
 bent; sequens περαίνετε in περαίνηται
 mutat liber Paris. et conjectura Le-

onclaviana.

εἰ δὲ τίς τι εἶδε] Edd. vett. cum
 Guelf. εἶδε dant; Paris. Eton. εἰ δὲ τι
 ἄλλο βέλτιον, ἢ. Pro ταύτῃ Brodæus
 in aliis libris ταῦτα reperit.

τῶν ἄλλων] Genus neutrum esse,
 opponitque antecedenti τούτων, censet
 Weiske; male. Sequens καὶ ὁ ἰδιώ-
 της refertur ad hoc ἄλλων. Alioquin
 liceret cum Paris. Eton. scribere εἰ δὲ
 τις ἄλλο βέλτιον, ut sect. 37. et 38.

κοινῆς] Leonclavius κοινῆ malebat
 scriptum. Contra Hutchinson com-
 parat locum Thucydidis ii. 43. quem
 emendatiorem adscribam: ἀλγενο-
 τέρα γὰρ ἀνδρὶ γε φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν
 τῷ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ
 ῥάμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνώμενος
 καὶ ἀναίσθητος θάνατος.

33. Μετὰ ταῦτα] Intersertum vulgo
 δὲ cum Paris. et Eton. omisi.

εἶπε] Vulgatum λέγει mutavi ex
 libro Eton. uti sequens ἐξίσται ex Pa-

σται ποιεῖν· ἀ δὲ νῦν εἶρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψη-
 φίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατει-
 νάτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ 34
 πάλιν εἶπε Ξενοφῶν· ὦ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν προσδεῖν
 δοκεῖ μοι. Δῆλον, ὅτι πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ, ὅπου ἔξο-
 μεν τὰ ἐπιτήδεια. Ἀκούω δὲ, κόμας εἶναι καλὰς, οὐ
 πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας. Οὐκ ἂν οὖν θαν- 35
 μάζοιμι, εἰ οἱ πολέμιοι, ὥσπερ οἱ δειλοὶ κύνες τοὺς μὲν
 παριόντας διώκουσιν τε καὶ δάκνουσιν, ἢν δύνωνται, τοὺς
 δὲ διώκοντας Φεύγουσιν, εἰ καὶ οὗτοι ἡμῖν ἀπιούσιν ἐπα-
 κολουθοῖεν. Ἴσως οὖν ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι 36
 πλαίσιον ποιησαμένους τῶν ὅπλων, ἵνα τὰ σκευοφόρα
 καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾖ. Εἰ οὖν νῦν ἀπο-
 δειχθεῖη, τίνα χρῆ ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ τὰ πρό-
 σθεν κοσμεῖν, καὶ τίνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἐκατέρων εἶναι,
 καὶ τίνας ὀπισθοφυλακεῖν, οὐκ ἂν, ὅποτε οἱ πολέμιοι
 ἔλθοιεν, βουλευέσθαι ἡμᾶς δεοί, ἀλλὰ χρώμεθ' ἂν εὐ-
 θὺς τοῖς τεταγμένοις. Εἰ μὲν οὖν ἄλλο τις βέλτιον 37
 ὄρᾳ, ἄλλως ἐχέτω· εἰ δὲ μὴ, Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖσθαι,
 ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιος ἐστὶ τῶν δὲ πλευρῶν ἐκατέ-

ris. recepi in locum vulgati ἔξιστι, quod jam Muretus corrigi jussit.

34. ὧν προσδοκᾶν δοκεῖ μοι] Hanc vulgata scripturam Muretus mutari voluit in δοκᾶ μοι, contra Hutchinson ante προσδοκᾶν intelligi censet δεῖν, adstipulante Zeunio. Wytenbachii emendationem προσδεῖν recepi, quæ tamen Weiskio non satis explorata visa est. Is monet hæc: Quæ Xenophonti exspectanda videantur, legimus sect. sequenti. Sed opus erat consiliis adversus ea, quæ exspectabantur a Xenophonte. Deinde ὧν nullo modo jungi potest cum verbo προσδοκᾶν, optime vero cum προσδεῖν coit, quod ipsa sententia flagitat.

πορεύεσθαι] Edd. vett. Guelf. πορεύεσθαι habent.

35. θανμάζοιμι] Eton. θανμάζοιμεν dat.

εἰ καὶ οὗτοι] Ita Edd. vett. cum Guelf. εἰ καὶ αὐτοὶ dedit Stephanus.

36. ἀσφαλεστέρῳ ᾗ] Paris. Eton. εἴη habent, quod ob numeros præferrem.

οὖν νῦν ἀποδειχθεῖη, τίνα] Edd. vett. Guelf. οὖν ἀποδειχθεῖεν, τίνας.

εἶναι] Omittit verbum Eton. deinceps τίνας δ' ὄπ. Paris. Eton.

37. ἄλλο τις βέλτιον] Suadente Mureto et Stephano vulgatum ἄλλος τις correxi. cf. sect. 38.

ἡγεῖσθαι] Aldinum ἡγεῖσθαι prætulī. Sic est statim ὀπισθοφυλακᾶμεν. Ceterum Lacedæmonii tum principatum Græciæ obtinebant.

ἐκατέρων] Edd. vett. Guelf. ἐκατέ-

ρων δύο τῶν πρεσβυτάτων στρατηγῶ ἐπιμελοίσθην· ὀπι-
 σθοφυλακῶμεν δὲ ἡμεῖς οἱ νεώτατοι, ἐγὼ τε καὶ Τιμα-
 38 σίων, τὸ νῦν εἶναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, πειρώμενοι ταύτης τῆς
 τάξεως, βουλευσόμεθα, ὅτι ἂν αἰεὶ κράτιστον δοκοίη εἶ-
 ναι. Εἰ δὲ τις ἄλλο βέλτιον ὄρα, λεξάτω. Ἐπεὶ δὲ
 οὐδεὶς ἀντέλεγεν, εἶπεν· Ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω
 39 τὴν χεῖρα. Ἔδοξε ταῦτα. Νῦν, ἔφη, ἀπιόντας ποιεῖν
 δεῖ τὰ δεδογμένα· καὶ ὅστις τε ὑμῶν τοὺς οἰκείους ἐπι-
 θυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι· (οὐ γάρ
 ἐστὶν ἄλλως τούτου τυχεῖν) ὅστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πει-
 ράσθω νικᾶν· τῶν μὲν γὰρ νικῶντων, τὸ κατακαίνειν,
 τῶν δὲ ἠττωμένων, τὸ ἀποθνήσκειν ἐστὶ. Καὶ εἴ τις γε
 χρημάτων ἐπιθυμεῖ, κρατεῖν πειράσθω· τῶν γὰρ νικῶν-
 των ἐστὶ, καὶ τὰ ἑαυτῶν σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἠττωμένων
 λαμβάνειν.

CAP. III.

ΤΟΥΤΩΝ λεχθέντων ἀνέστησαν, καὶ ἀπελθόντες
 κατέκαιον τὰς ἀμάξας καὶ τὰς σκηνάς· τῶν δὲ περι-
 τῶν, ὅτου μὲν δεοῖτό τις, μετεδίδωσαν ἀλλήλοις, τὰ δὲ
 ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἐρρίπτουν. Ταῦτα ποιήσαντες ἡριστο-
 ποιοῦντο. Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν ἔρχεται Μιθριδά-

ρου. Idem libri cum Eton. deinceps
 στρατηγοὶ dant. Equidem δύο τῶ
 πρεσβυτάτω στρατηγῶ malim scrip-
 ptum.

ὀπισθοφυλακῶμεν] Eton. liber ὀπι-
 σθοφυλακῶμεν habet, quod erat reci-
 piendum ab illis, qui paulo antea
 Χειρίσαφος μὲν ἠγάγο dederunt. Sed
 modum optativum ideo h. l. spernit
 Weiske, quod Xenophon arrogato
 sibi extremi agminis ducendi loco
 audacia sua ceteros milites excitare
 voluerit; reliqua omnia ceterorum
 arbitrio permisisse, optativo modo
 usum, ne quis ambitionem ejus ac-
 cusare posset. Satis acute!

νεώτατοι] Margo Steph. cum Paris.
 Eton. νεώτεροι habet. Deinceps Edd.
 vett. Guelf. Paris. τῶ νῦν εἶναι.

38. βουλευσόμεθα] Weiskio secun-
 dum antecedentia et sequens δοκοίη
 scribendum videbatur βουλευσοίμεθα,
 non mihi.

39. Νῦν, ἔφη] Eton. liber τοῖσιν,
 ἔφη, habet.

1. μετεδίδωσαν] Guelf. μετεδίδωσαν
 habet.

ποιήσαντες] Male Edd. vett. Guelf.
 ποιοῦντες. Verum dedit ex libro Bro-
 dæi Stephanus, adstipulante libro 2.
 6. in margine Villosis.

της σὺν ἰππεῦσιν ὡς τριάκοντα, καὶ καλεσάμενος τοὺς στρατηγούς εἰς ἐπήκοον, λέγει ᾧδε. Ἐγὼ, ᾧ ἄνδρες 2 Ἕλληνες, καὶ Κύρω πιστὸς ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ νῦν ὑμῖν εὐνοῦς· καὶ ἐνθάδε εἰμι σὺν πολλῷ φόβῳ διαγαν. Εἰ οὖν ὄραν ὑμᾶς σωτήριόν τι βουλευομένους, ἔλθοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοὺς θεράποντας πάντας ἔχων. Λέξατε οὖν, ἔφη, πρὸς με, τί ἐν νῶ ἔχετε, ὡς πρὸς Φίλον τε καὶ εὐνοῦν, καὶ βουλόμενον κοινῇ σὺν ὑμῖν τὸν στόλον ποιεῖσθαι. Βουλευομένοις τοῖς στρατηγοῖς 3 ἔδοξεν ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε Χειρίσοφος) Ἡμῖν δοκεῖ, ἦν μὲν τις ἐᾷ ἡμᾶς ἀπιέναι οἴκαδε, διαπορεύεσθαι τὴν χώραν ὡς ἂν δυνάμεθα ἀσινέστατα· ἦν δέ τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκαλύη, διαπολεμεῖν τούτῳ, ὡς ἂν δυνάμεθα κράτιστα. Ἐκ τούτου ἐπειράτο Μιθριδά- 4 της διδάσκειν, ὡς ἄπορον εἶη, βασιλέως ἄκοντος, σωθῆναι. Ἐνθα δὴ ἐγιγνώσκετο, ὅτι ὑπόπεμπτος εἶη· καὶ γὰρ τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων παρηκολούθει πίστεως ἕνεκα. Καὶ ἐκ τούτου ἔδοκει τοῖς στρατηγοῖς 5 βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι, τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον εἶναι, ἔστε ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν· διέφθειρον γὰρ προσιόντες τοὺς στρατιώτας, καὶ ἓνα γε λοχαγὸν διέφθειραν, Νίκαρχον Ἀρκάδα· καὶ ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς σὺν ἀνδράποισ ὡς εἴκοσι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀριστήσαντες, καὶ διαβάντες τὸν 6

2. ἔχων] Ita cum margine Steph. Paris. Eton. Zeune. Vulgatum antea ἄγων revocavit Weiske.

ἔφη—ὡς πρὸς] Paris. Eton. omitunt ἔφη et πρὸς.

3. δυνάμεθα ἀσινέστατα] Aldina, Paris. Eton. δυναίμεθα.

4. ὡς ἄπορον] Eton. ὅτι ἄπορον. ὑπόπεμπτος] Recte hoc in locum vulgati ὑποπτος restituit ex libro Etonensi Weiske, qui præterea conji-

cit scribendum καὶ γὰρ καὶ τῶν, ut sit novum argumentum suspicionis et fraudis. Verbo ὑποπέμπειν utitur noster ii. 4, 22.

5. ἀκήρυκτον] Cum Hutchinsono Weiske interpretatur bellum, in quo præconibus ulro citroque commere non licet. Hesychius ἀνεπισκηρέκευτον. Ita esse apud Herodotum v. 81.

ἔστι] Aldina et Guelf. ἔστι habent.

Ζάβατον ποταμὸν, ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ ὑπόζυγια
 καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ ἔχοντες. Οὐ πολὺ δὲ προεληλυ-
 θότων αὐτῶν, ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθριδάτης, ἰππέας
 ἔχων ὡς διακοσίους, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς
 τετρακοσίους, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους· καὶ προ-
 7 σῆει μὲν, ὡς Φίλος ἂν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ
 ἐγγὺς ἐγένετο, ἕξαπίνης οἱ μὲν αὐτῶν ἐτόξευον καὶ ἰππεῖς
 καὶ πεζοὶ, οἱ δ' ἐσφενδόνων καὶ ἐτίρωσκον. Οἱ δ'
 ὀπισθοφύλακες τῶν Ἑλλήνων ἔπασχον μὲν κακῶς, ἀν-
 επόιουν δὲ οὐδέν· οἱ τε γὰρ Κρήτες βραχύτερα τῶν Περ-
 σῶν ἐτόξευον, καὶ ἅμα ψιλοὶ ὄντες εἴσω τῶν ὀπλων κατε-
 κέκλειντο· οἱ τε ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἠκόντιζον, ἢ ὡς
 8 ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι
 ἐδόκει διακτεόν εἶναι· καὶ ἐδίωκον τῶν τε ὀπλιτῶν καὶ
 τῶν πελταστῶν οἱ ἔτυχον σὺν αὐτῷ ὀπισθοφυλακοῦντες·
 9 διώκοντες δὲ οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων. Οὔτε
 γὰρ ἰππεῖς ἦσαν τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε οἱ πεζοὶ τοὺς πεζοὺς
 ἐκ πολλοῦ φεύγοντας ἐδύναντο καταλαμβάνειν ἐν ὀλίγῳ
 χωρίῳ· πολὺ γὰρ οὐχ οἷόν τε ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύ-
 10 ματος διώκειν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἰππεῖς καὶ φεύγοντες
 ἅμα ἐτίρωσκον, εἰς τοῦπισθεν τοξεύοντες ἀπὸ τῶν ἵπ-
 πων· ὅποσον δὲ προδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσοῦτο πάλιν
 11 ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. Ὡστε τῆς ἡμέρας ὅλης
 διήλθον οὐ πλεόν πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων, ἀλλὰ δείλῃς

6. Ζάβατον] Ita ex libro ii: 5, 1. cum Hutchinsono Zeune. Libri scripti et editi Ζάβην, Leonclaviana et Welsiana Ζάβην habent.

πολὺ δὲ] Edd. vett. et Guelf. δὲ omittunt. Deinceps Paris. σφενδονήτας εἰς habet.

7. ἐγένετο] Margo Steph. cum Paris. ἐγίνοντο habent.

βραχύτερα] Edd. vett. Guelf. βραχύτερον habent.

κατεκέκλειντο] Abreschii in Auctario Thucyd. Dilucid. p. 393. et Larcheri correctionem receperunt Zeune et Weiske. Antea enim erat κατεκέκλιτο, in Regio A. κατεκέκλιητο.

9. ἐκ πολλοῦ φεύγοντας] Guelf. φεύγοντας ἐκ πολλοῦ.

10. προδιώξειαν—τοσοῦτο] Liber Eton. διώξειαν—τοσοῦτον habet.

11. ἔδει] Eton. ὡς γι.

ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. Ἐνθα δὴ πάλιν ἀθυμία ἦν. Καὶ Χειρίσοφος καὶ οἱ πρεσβύτατοι τῶν στρατηγῶν Ξενοφῶντα ἠτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν ἀπὸ τῆς Φάλαγγος, καὶ αὐτός τε ἐκινδυνεύε, καὶ τοὺς πολεμίους οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι ὀρθῶς ἠτιῶντο, καὶ 12 αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυροίη. Ἄλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἠναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀντιποιεῖν δὲ οὐδὲν δυναμένους. Ἐπειδὴ 13 δὲ ἐδιώκομεν, ἀληθῆ, ἔφη, ὑμεῖς λέγετε· κακῶς μὲν γὰρ οὐδὲν ποιεῖν μᾶλλον ἐδυνάμεθα τοὺς πολεμίους, ἀνεχωρῶμεν δὲ πάνυ χαλεπῶς. Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, 14 ὅτι οὐ σὺν πολλῇ ῥάμῃ, ἀλλὰ σὺν ὀλίγοις ἤλθοι· ὥστε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, δηλῶσαι δὲ, ὧν δεόμεθα. Νῦν γὰρ οἱ μὲν πολέμιοι τόξέουσι καὶ σφενδονῶσιν, ὅσον 15 οὔτε οἱ Κρήτες ἀντιτοξεύειν δύνανται, οὔτε οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι· ὅταν δὲ αὐτοὺς διώκωμεν, πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, ὀλίγον δέ· ἔνθα, οὐδ' εἰ ταχὺς εἴη πεζός, πεζὸν ἂν διώκων καταλάβοι ἐκ τόξου ῥύματος. Ἡμεῖς μὲν οὖν εἰ 16 μέλλομεν τούτους εἶργειν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλάπτειν ἡμᾶς πορευομένους, σφενδονητῶν τε τὴν ταχίστην δεῖ καὶ ἰππέων. Ἀκούω δὲ εἶναι ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν Ῥοδίους, ὧν τοὺς πολλοὺς φασὶν ἐπίστασθαι σφενδονᾶν, καὶ τὸ βέλος αὐτῶν καὶ διπλάσιον φέρεσθαι τῶν Περ-

12. ἐγὼ, ἔφη] Cum Zeunio ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἔφη addidi. Deinceps ἐπειδὴ ἐώρων ἡμᾶς Eton. Postea οὐ δυναμένους Paris. Eton.

13. Ἐπειδὴ] Guelf. ἐπεὶ habet.

15. Νῦν γὰρ] Juntina νῦν μὲν γάρ. Deinceps ἐκ τοῦ στρατεύματος habet margo Villois.

ὀλίγον δέ] Margo Steph. Paris. Eton. ἐν ὀλίγῃ δέ. sed alia ratio est

sect. 9.

πεζὸν ἂν] Edd. vett. Guelf. ἂν omittunt; deinceps Eton. habet καταλαμβάνοι ἐκ τόξου ῥύματος. Æschylus Persarum 147. versu τόξου ῥύμα habet, et Anonymus Suidæ sub h. v.

16. Ἡμεῖς μὲν] Guelf. Paris. Eton. μὲν omittunt. Muretus ἡμῖν corrigebat ad sequens δέi referens.

- 17 σικῶν σφενδονῶν. Ἐκεῖναι γὰρ, διὰ τὸ χειροπληθεῖσι
τοῖς λίθοις σφενδονᾶν, ἐπὶ βραχὺ ἐξικνεῦνται· οἱ δὲ γε
18 Ῥόδιοι καὶ ταῖς μολυβδίσι ἐπίστανται χρῆσθαι. Ἦν
οὖν αὐτῶν ἐπισκεψώμεθα τίνες πέπανται σφενδόνας,
καὶ τούτων τῷ μὲν αὐτῶν ἀργύριον δῶμεν, τῷ δὲ ἄλλας
πλέκειν ἐθέλοντι ἄλλο ἀργύριον τελῶμεν, καὶ τῷ σφεν-
δονᾶν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν εὐρί-
σκωμεν, ἴσως τινὲς φανῶνται ἱκανοὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν.
19 Ὅρῳ δὲ καὶ ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι ὄντας, τοὺς μὲν
τινας παρ' ἐμοὶ, τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους·
πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους αἰχμαλώτους σκευοφοροῦντας.
Ἄν οὖν τούτους πάντας ἐκλέξαντες, σκευοφόρα μὲν ἀντι-
δῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἰππέας κατασκευάσωμεν,
20 ἴσως καὶ οὗτοί τι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν. Ἐδοξε
ταῦτα· καὶ ταύτης τῆς νυκτὸς σφενδονῆται μὲν εἰς διακο-
σίους ἐγένοντο, ἵπποι δὲ καὶ ἰππεῖς ἐδοκιμάσθησαν τῇ
ὑστεραία εἰς πενήκοντα, καὶ στολάδες καὶ θώρακες αὐ-

17. Ἐκεῖναι] Edd. vett. *τι* addunt. Sequens *μολυβδίσι* est ex Junt. Guelf. Eton. *μολυβδίσι* Aldina, Steph.

18. καὶ τούτων] Est pro ἀντὶ τούτων, scilicet σφενδονῶν.

τῷ μὲν αὐτῶν] Margo Steph. *τούτων μὲν δῶμεν αὐτῶν*. Ante Hutchinso- num erat *δῶμεν αὐτῶν ἀργ.* qui secutus est ordinem libri Eton.

ἐντεταγμένῳ] Margo Steph. *ἐντε- ταγμένῳ*. Paris. ἐν τῷ *εταγμένῳ*. Mihi simplex *εταγμένῳ* præplacet.

ἐθέλοντι] Stephanus ad ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν referēbat; igitur comma post *ἐντεταγμένῳ* et ἀτέλειαν posuit. Deinceps *εὐρίσκομεν* est in Edd. vett. et Guelf.

19. καὶ ἵππους] Guelf. καὶ τοὺς ἵπ- πους. At ita debet sequi *τοὺς ἐν τῷ στρα.* Sequens ὄντας ex Paris. addidit Zeune.

σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν] Boves, asi- nos et mulos intellige. Eton. *ἐκδι- δῶμεν τοὺς ἵππους*. Etiam Juntina δὲ omittit. Vulgatam habet etiam

margo Villois.

εἰς ἰππίας] Locutione hac offensus Muretus totum locum violenter ita immutatum voluit: *ἂν οὖν τούτους μὲν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκλέξαντες σκευο- φορεῖν ἀναγκάζωμεν, εἰς δὲ πάντας τοὺς ἵππους ἰππέας κατασκευάσωμεν, ἴσως καὶ οὗτοι τοὺς φ. ἀνιάσουσιν*. A quo acceptum ἀνιάσουσιν posuit Hutchin- son; *τι* post οὗτοι omisit Stephanus. Mihi quidem vulgatum ἀνιάσουσιν nulla ratione defendi posse videbatur. Zeunii enim ratio plane inepta est, qui ἂν intelligi posse censebat.

20. Ἐδοξε ταῦτα] Ex Paris. et Eton. καὶ interseruit Zeune.

ἐδοκιμάσθησαν] *Lecti et facti sunt*. Utitur verbo Atheniensibus solemnī, qui equites quotannis recensebant, *ἐδοκίμαζον*.

στολάδες] Brodæus in margine ve- teris libri *πιλάδες* scriptum reperit; in Polluce i. 135. *ἔστι δὲ τις καὶ στο- λάς ἀντὶ θώρακος* libri quidam *σπιλάς* habent; iterum vii. 70. *σπολάς* δὲ

τοῖς ἐπορίσθησαν· καὶ ἵππαρχος δὲ ἐπεστάθη Λύκιος ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος,

CAP. IV.

MEINANTES δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπο-
ρεύοντο πρῶταίτερον ἀναστάντες· χαράδραν γὰρ αὐτοὺς
ἔδει διαβῆναι, ἐφ' ἣ ἐφοβῶντο μὴ ἐπιθῶντο αὐτοῖς δια-
βαίνουσιν οἱ πολέμιοι. Διαβεβηκόσι δὲ αὐτοῖς ἐπιφαί-
2 νεται ὁ Μιθριδάτης πάλιν, ἔχων ἵππεάς χιλίους, τοξό-
τας δὲ καὶ σφενδονήτας εἰς τετρακισχιλίους· τοσοῦτους
γὰρ ἤτησε Τισσαφέρην, καὶ ἔλαβεν, ὑποσχόμενος, ἦν
τούτους λάβη, παραδώσειν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας, κατα-
φρονήσας, ὅτι, ἐν τῇ πρόσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων,
ἔπαθε μὲν οὐδὲν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμισε ποιῆσαι.
Ἐπεὶ δὲ οἱ Ἕλληνες διαβεβηκότες ἀπέιχον τῆς χαρά-
3 δρας ὅσον ὀκτὼ σταδίου, διέβαινε καὶ ὁ Μιθριδάτης,
ἔχων τὴν δύναμιν. Παρήγγελτο δὲ, τῶν τε πελταστῶν
οὓς ἔδει διώκειν, καὶ τῶν ὀπλιτῶν, καὶ τοῖς ἵππεῦσιν εἴ-
ρητο θάρρῳσι διώκειν, ὡς ἐφευρομένης ἰκανῆς δυνάμεως.
Ἐπεὶ δὲ ὁ Μιθριδάτης κατειλήφει, καὶ ἤδη σφενδοναί-
4

θώραξ ἐκ δέρματος, κατὰ τοὺς ἄμους
ἐφαπτόμενος, ὡς Ξινοφῶν ἔφη, καὶ σπο-
λάς ἀντὶ θώρακος. Denique x. 143.
inter στρατιώτου σκεύη numeratur
σπολάς. Infra iv. 1, 18. in uno libro
Paris. est πολάδος scriptum pro σπολά-
δος. Hesychius σπολάς, χιτωνίσκος
βαθύς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. In
Aristophanis Avibus versu 933. est
ἐν μίντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις.
Quare Hutchinson in Xenophonte
voluit σπολάς scribi. In Æneæ Ta-
ctici c. 29. junguntur θώρακες λιναῖοι
καὶ σπολάδες.

καὶ ἵππαρχος δὲ] Ex Eton. libro δὲ
cum Zeunio inserui.

1. ἐπιθῶντο] Edd. vett. Guelf. ἐπί-
θωνται.

2. ἐπιφαίνεται] Paris. Eton. πάλιν
φαίνεται ὁ Μιθρ. ἔχων.

ἐν τῇ πρόσθεν] Ita Paris. Eton. An-
tea erat ἔμπροσθεν; quanquam id de
tempore positum Cyrop. iii. 3, 50.
annotaverit Zeune.

3. Παρήγγειλτο] Stephani corre-
ctionem pro vulgato παρεγγέλλετο
recte posuit primus Hutchinson. Ce-
terum ad h. l. et præcedentem nar-
rationem respiciens Polyænus i. 49,
2. narrat hæc: Ξινοφῶν τῶν βαρβάρων
κατὰ τὴν πορείαν ἐπικειμένων, τάξας
ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἦν ἀναγ-
καίᾳ σκευοφόρα λαβαῖν ἐντός, ἐπορεύετο,
καταστήσας ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἵππους,
ἀκοντιστάς, πελταστάς, οἱ τοὺς προ-
πίπτοντας τῶν βαρβάρων ἀπικραύοντο.

καὶ τοξεύματα ἐξικνούοντο, ἐσήμηνε τοῖς Ἑλλησι τῇ σάλπιγγι, καὶ εὐθύς ἔθεον ὁμόσε, οἷς εἶρητο, καὶ οἱ ἰππεῖς ἤλαυον· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαράδραν. Ἐν ταύτῃ τῇ διαώξει τοῖς βαρβάροις τῶν τε πεζῶν ἀπέθανον πολλοὶ, καὶ τῶν ἰππέων ἐν τῇ χαράδρᾳ ζωὴ ἐλήφθησαν ὡς ὀκτωκαίδεκα· τοὺς δὲ ἀποθάνοντας αὐτοκέλευστοι οἱ Ἕλληνες ἠκίσαντο, ὡς ὅτι φοβερώτατον τοῖς πολέμοις εἶη ὄραϊν.

6 Καὶ οἱ μὲν πολέμοιοι οὕτω πράξαντες ἀπῆλθον· οἱ δὲ Ἕλληνες ἀσφαλῶς πορευόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, 7 ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Ἐνταῦθα πόλις ἦν ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ ἦν Λάρισσα· ὠκουν δὲ αὐτὴν τὸ παλαιὸν Μῆδοι· τοῦ δὲ τείχους ἦν αὐτῆς τὸ εὖρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες, ὕψος δὲ ἑκατόν· τοῦ δὲ κύκλου ἢ περιόδου δύο παρασάγγαι· ὠκοδόμητο δὲ πλίνθοις κεραμίαις· κρηπίς δὲ ὑπὸν λιθίνη, τὸ ὕψος εἴκοσι 8 ποδῶν. Ταύτην βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε παρὰ Μήδων ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, πολιορκῶν, οὐδενὶ τρόπῳ

4. ἐσήμηνε] ὁ σαλπικτῆς scilicet. Deinceps εἶρηκε est in Eton.

5. τῶν τε πεζῶν] Guelf. τε omisit. Deinceps eis ὀκτωκαίδεκα Paris. et margo Villois.

ὡς ὅτι φοβερώτατον] Quod Muretus conjecerat pro vulgato φοβερώτερον, ex libro Paris. dedit Zeune. Ceterum lector animadvertat velim Xenophontem dicere Græcos αἰκίσασθαι captos Persas, sed mortuos duntaxat, τοὺς ἀποθάνοντας.

εἶη ὄραϊν] Inepte Paris. liber ἦν ὄραϊν habet.

6. Τίγρητα] Castalio Πίγρητα edit.

7. Λάρισσα] Bocharto videtur (in Phaleg. iv. 23.) esse eadem urbs cum ea quam memorat Genesis x. 12. Quæ contra posuit Michaelis in Spicilegio Geogr. Hebr. i. p. 247. non movent Weiskium. Aliter sentit Mannert Geogr. Gr. v. p. 443.

ὕψος δ'] Comparata sect. 10. scribendum videtur τὸ μὲν εὖρος—τὸ δ' ὕψος.

κεραμίαις] Cum Hutchinsono Zeune et Weiske κεραμίαις dederunt, ob analogiam linguæ, ut Zeune ait, ὠκοδόμηται est in Eton.

ὑπὸν] Paris. et Eton. liber ἐπὶν habent.

8. ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν] Verbum hoc Medos sponte Persarum imperio subjectos significat, quanquam reliqua narratio seditionem aliquam Larissensium arguere videatur. Igitur hic nihil est dissensionis inter Cyri disciplinam et Anabasin, quod mihi olim visum erat ad Histor. gr. iii. 1, 1. secuto Wesselingium ad Herodotum p. 64. Quod ait Weiske ad Cyrop. i. 1, 4. Xenophontem h. l. fabulam referre ab incolis illarum regionum narratam, ejus rei nullum plane indicium est in verbis græcis.

ἐδύνατο εἰλεῖν ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα, ἠφάνισε, μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον, καὶ οὕτως ἐάλω. Παρ' ἧς αὐτὴν τὴν πόλιν ἦν πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων. Ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν, ἐκ τῶν πλεθρίων κωμῶν ἀποπεφευγότες.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμὸν ἕνα παρασάγγας ἐξ 10 πρὸς τείχος ἔρημον, μέγα, πρὸς τῇ πόλει κείμενον· ὄνομα δ' ἦν τῇ πόλει Μέσπιλα· Μῆδοι δ' αὐτὴν ποτε ὤκουσαν. Ἦν δὲ ἡ μὲν κρητὶς λίθου ξηστοῦ κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος πεντήκοντα. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπακοδόμητο πλίνθινον τείχος, τὸ μὲν εὖ- 11

Gravius est, quod Xenophon statim in simili narratione sect. 11. posuit: ὅτε ἀπάλεσαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. Sed ibidem scriptor incolarum fidem antestatur.

ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα] Vulgatum ἥλιος δὲ νεφέλην προκαλύψας ita cum Brodæo, Mureto et Stephano correxit Hutchinson et Weiske. In Regiis Codd. repertum νεφέλην probavit Larcherus, ita ut scriberet: ἥλιος δὲ ὡς νεφέλην προκαλύψας sc. ἐαυτὸν: mais le soleil ayant disparu comme s'il fût enveloppé d'un nuage. Vulgatum defendit Abresch Dilucid. Thucyd. p. 274. Longe ineptissime Zeune, qui ad ἠφάνισε intelligendum censet τὴν πόλιν, secutus tamen ea in re Hutchinsonum, qui veram scripturam loci viderat. Ceterum si Xenophon hæc tanquam vera, nec tanquam fabulam sibi ab incolis narratam, retulit, vereor, ut apud peritos culpam inscitiae in causa defectus solis possit effugere. Quod enim de philosophis quibusdam antiquis narrat Plutarchus de Placitis Philos. ii. 24. eos causam deficientis solis statuisset νεφῶν πύκνωσιν τῶν ἀοράτως ἐπερχομένων τῷ δίσκῳ, idem valet de Herodoto, qui libro vii. 37. ita narrat: ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην ἀφανῆς ἦν, οὐτ' ἐπινεφέλων ἕντων, αἰθροῖς τε τὰ μάλιστα, ἀντὶ ἡμέρας τε νύξ ἐγένετο.

μέχρις—ἐξέλιπον] Hutchinson μέχρις οὐ scribendum censuit. Verbum Zeune interpretatur vel animis defecerunt, vel, quod ipse præfert, urbe relicta demigrarunt. Weiske cum vulgo Interpretum animis defecerunt interpretatur. Neque enim apparere ait, cur statuamus, eos sole deficiente hoc necessarium putasse; aliquid certe auctorem ad explicandam superstitiosam demigrationem additum fuisse. At verbum ἐκλείπειν nusquam simpliciter positum deficere animo significat; deinde superstitiosa hominum opinio de deorum ira significata defectu solis erat pervulgata. Cf. Herodot. vii. 37.

9. παρ' αὐτὴν] Eton. παρὰ ταύτην habet. Deinceps χωρῶν pro κωμῶν habent Edd. vet. cum Guelf. κακῶν inepte Eton.

10. Μέσπιλα] Stephanus Byz. ex h. l. posuit πόλιν Μῆδων vocans.

Μῆδοι δ' αὐτὴν] Ex Eton. cum Zenonio δὲ interserui.

κογχυλιάτου] Hesychio est λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίου τύπους. Ex h. l. annotavit etiam Pollux vii. sect. 100. Inter maris reliquias et vestigia in continenti numerat Xanthus Lydius Strabonis i. p. 132. λίθους κογχυλιῶδεις, quos ille repererat in Armenia, Matienis et Phrygia inferiore.

- ρος πεντήκοντα ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· τοῦ δὲ κύκλου ἢ περίοδος ἐξ παρασάγγαι. Ἐνταῦθα ἐλέγετο Μηδία γυνὴ βασιλέως καταφυγεῖν, ὅτε ἀπώλεσαν τὴν
- 12 ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. Ταύτην δὲ τὴν πόλιν πολιορκῶν ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἐλεῖν οὔτε βίᾳ· Ζεὺς δ' ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ οὕτως ἐάλω.
- 13 Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύοντο σταθμὸν ἓνα παρασάγγας τέτταρας. Εἰς τοῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρης ἐπέφάνη, οὗς τε αὐτὸς ἦλθεν ἰππέας ἔχων, καὶ τὴν Ὀρόντου δύναμιν, τοῦ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχοντος, καὶ οὗς Κύρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους, καὶ οὗς ὁ βασιλεὺς ἀδελφὸς ἔχων βασιλεῖ ἐβοήθει, καὶ πρὸς τούτοις, ὅσους βασιλεὺς ἔδωκεν αὐτῶ· ὥστε τὸ στράτευμα πάμπολυ
- 14 ἐφάνη. Ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο, τὰς μὲν τῶν τάξεων εἶχεν ὀπισθεν καταστήσας, τὰς δὲ εἰς τὰ πλάγια παραγαγῶν, ἐμβάλλειν μὲν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν· σφενδονᾶν δὲ παρήγγειλε καὶ τοξεύειν.
- 15 Ἐπεὶ δὲ διαταχθέντες οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ

11. κύκλου] Margo Steph. cum Eton. τείχους. Paris. τείχους ἢ. inde articulum ἢ addidi. Cf. sect. 7.

ἐλέγετο] Narrabatur Xenophonti ab incolis. Minus igitur placet λέγεται libri Paris.

Μηδία] Paris. liber Μῆδεια habet. Eandem puto esse, a qua supra ii. 4, 12. τὸ Μηδίας vel Μηδίας καλούμενον τείχος nomen habuit. Medeam, Μῆδειαν, Medis nomen suum dedisse tradit etiam Herodotus vii. 62.

καταφυγεῖν] Recepi scripturam Paris. in locum vulgati φυγεῖν. Sequens ἀπώλεσαν ex emendatione Steph. dedi cum Hutchinsono. Vulgatum ἀπώλλυσαν, inepte defendit Zeune.

12. ἐμβροντήτους] Supra sect. 8. solis defectus homines coegit urbem deserere, nunc fulmina superstitiosos

incolas expellunt.

13. ἐπορεύοντο] Paris. Eton. margo Villois. ἐπορεύθησαν.

οὗς τε αὐτὸς] Mureti conjecturam οἷς τε recepit Hutchinson; sed participium ἔχων repetendum esse ad οὗς τε monuit jam olim Stephanus.

Ὀρόντου] Ex Guelf. Ὀρόντα recepit Zeune.

14. ἐμβάλλειν—παρήγγειλε] Ex Paris. vulgatum παρήγγειλε correxi; idem ἐμβαλεῖν præbet. Mihi præterea post παραγαγῶν colon ponendum esse videtur, et sequentia separanda, sic scripta: ἐμβάλλειν μέντοι οὐκ ἐτόλμησεν. In Eton. nihil est præsidii, nisi quod τὰ ante πλάγια omittit.

15. διαταχθέντες] Eton. simplex ταχθέντες habet, deinde Σκυθοτόται vulgatum ex Paris. correxi.

Σκύθαι τοξόται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἠμάρτανεν ἀνδρὸς, (οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ προὔθυμείτο, ῥάδιον ἦν) καὶ ὁ Τισσαφέρνης μάλα ταχέως ἔξω βελῶν ἀπεχώρει, καὶ αἱ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας 16 οἱ μὲν ἐπορεύοντο, οἱ δ' εἶποντο· καὶ οὐκέτι ἐσίνοντο οἱ βάρβαροι τῇ τότε ἀκροβολίσει· μακρότερον γὰρ οἱ τε ῥόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων καὶ τῶν πλείστων τοξοτῶν. Μεγάλα δὲ καὶ τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστίν· ὥστε 17 χρήσιμα ἦν, ὅποσα ἀλίσκοιτο τῶν τοξευμάτων, τοῖς Κρησί· καὶ διτέλουν χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύμασι, καὶ ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἰέντες μακράν. Εὕρισκετο δὲ καὶ νεῦρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις καὶ μόλυβδος· ὥστε χρήσθαι εἰς τὰς σφενδόνας.

Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπεὶ κατεστρατοπεδεύοντο οἱ 18 Ἕλληνες κώμαις ἐπιτυχόντες, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, μῆτιον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει· τὴν δὲ ἐπιούσαν ἡμέραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐπεσιτίσαντο· ἦν γὰρ πολὺς σίτος ἐν ταῖς κώμαις. Τῇ δ' ὑστεραία ἐπορεύοντο διὰ τοῦ πεδίου, καὶ Τισσαφέρνης εἶπετο ἀκροβολιζόμενος. Ἐνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλαισίον 19

προὔθυμείτο] Guelf. προὔθυμοῖτο habet; mihi ei kai panu proutyumeito scribendum videbatur. Stephanus oud' ei panu proutyumeito malebat scriptum.

καὶ αἱ ἄλλαι] Articulum monente Larchero addidi.

16. οὐκέτι ἐσίνοντο] Marginis Steph. Paris. et Eton. scripturam recepi. Vulgata ineptissima est et ab hoc loco aliena ἐπέκειντο. Quare Muretus verba τῇ τότε ἀκροβολίσει ex sect. 18. temere huc translata fuisse suspicabatur.

οἱ τε ῥόδιοι] Pertinet τε ad verba τῶν Περσῶν. Deinceps ἐσφενδόναυ Edd. vett. Stephani scripturam firmat Guelf.

17. καὶ τὰ τόξα] Paris. τὰ omittit;

equidem καὶ omissum malim. Herodotus etiam de Persis vii. 61. ἔχον τόξα μεγάλα, οἷστους δὲ καλαμίους.

τοῖς Κρησί· καὶ δ. χρ. τ. τ. πολ. τοξ.] Hæc desunt in Juntina; ex libro 1. 2. annotavit margo Villois.

ἰέντες] Ita Guelf. et Steph. Juntina ἰόντες, Aldina ἰντες. Ceterum artificium peculiare obiter traditur sagittæ longioris ejaculandæ, quo gravior decidat.

μόλυβδος] Ita Junt. et Guelf. μόλιβδος] Aldina, Steph. Eton.

18. μῆτιον ἔχοντες] Cf. ad i. 10, 8. dicta.

19. πλαισίον ἰσόπλευρον] Arriani Tactica p. 69. Πλαισίον ὀνομάζεται, ὅπου τὸν πρὸς πᾶσας τὰς πλευρὰς παρατάσσεται τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι, πλιν-

- ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη πολεμίων ἐπομένων. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν, ἣν μὲν συγκύπτῃ τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, ἢ ὁδοῦ στενωτέρας οὔσης, ἢ ὀρέων ἀναγκαζόντων ἢ γεφύρας, ἐκθλίβεσθαι τοὺς ὀπίστας, καὶ πορεύεσθαι πονήρως, ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους· ὥστε δυσχρήστους εἶναι ἀνάγκη, ἀτάκτους ὄντας.
- 20 Ὅταν δ' αὖ διασχῆ τὰ κέρατα, ἀνάγκη διασπᾶσθαι τοὺς τότε ἐκθλιβομένους, καὶ κενὸν γίγνεσθαι τὸ μέσον τῶν κεράτων, καὶ ἀθυμεῖν τοὺς ταῦτα πάσχοντας, τῶν πολεμίων ἐπομένων. Καὶ ὅποτε δεοὶ γέφυραν διαβαίνειν ἢ ἄλλην τινὰ διάβασιν, ἔσπευδεν ἕκαστος, βουλόμενος φθάσαι
- 21 πρῶτος· καὶ εὐεπίθετον ἦν ἐνταῦθα τοῖς πολεμίοις. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐγνώσαν οἱ στρατηγοὶ, ἐποίησαντο ἐξ λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν, καὶ ἄλλους πεντηκοντῆρας, καὶ ἄλλους ἐνωμοτάρχας. Οὗτοι δὲ πορευόμενοι οἱ λοχαγοὶ, ὅποτε μὲν συγκύπτει τὰ κέρατα, ὑπέμενον ὕστεροι, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς κέρασι· τότε δὲ παρῆγον

Ἰδὸν δὲ, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Cf. Cyrop. v. 3, 39.

στενωτέρας] Hic et infra sect. 22. restituit Zeune scripturam Edd. pr. et Guelf. στενωτέρας enim edidit Stephanus. In margine Guelf. legitur hæc annotatio: στενωτέρον κοινῶς· στενωτότερον κατὰ τὸν κανόνα τὸν καθόλου γραπτίον· ἀναλόγως καὶ τὸ ξεινότερον καὶ ξεινώτερον. Etymol. M. p. 275. l. 49. superlativum στενωτάτος excipere videtur: πλὴν τοῦ στενωτάτος καὶ κεινώτατος· ἅπερ φησὶν ἀπὸ τοῦ στεῖνος καὶ κείνος γέγονε. De his compara Fischeri Animadv. ad Wellerum ii. p. 84. 85.

20. ἔσπευδεν] Edd. vett. Guelf. ἔσπευδέ τινα, Castalio ἔσπευδέ τε.

φθάσαι] Zeunianum φθᾶσαι male repetiit Weiske, cum supra ii. 5, 5. rectum φθᾶσαι dedisset.

21. ἐξ λόχους] Quid momenti sit in numero senario, dubitans Weiske

conjecit ἐξ in ἑκατὸν mutandum esse, ut totus exercitus decem millium hominum hoc modo fuerit descriptus. Deinde οὗτοι in οὕτω mutatum voluit. Neutra tamen mutatione opus esse recte admonuit Halbkart. Separatim enim sex λόχους incedere, clamant verba οὗτοι οἱ λοχαγοὶ—ὑπέμενον ὕστερον, deinde ὅποτε δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ τοῦ πλαισίου, (sect. 20. sunt τὰ κέρατα) τὸ μέσον ἀνέξεπέμπλασαν—denique καὶ εἴ που δεοὶ τι τῆς φάλαγγος, ἐπιπαιρήσαν οὗτοι, quæ quomodo fieri potest, ut de toto exercitu in centum λόχους distributo intelligi possint? Ceterum Eton. ἐποίησαν dat, deinde margo Steph. ἐνωμότας. Verba οἱ λοχαγοὶ post ὕστεροι reponit Codex Paris.

τότε δὲ παρῆγον] Brodæus in aliis libris τοὺς δὲ παρῆγον reperit, et sic est in Paris. Locum ita vertit Zeune: et tum, postquam substituerant, donec cornua processissent, suos extra cornua a tergo agminis ducebant. Weiske: e

ἔξωθεν τῶν κεράτων. Ὅποτε δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ 22 τοῦ πλαισίου, τὸ μέσον ἀνεξέπιμπλασαν, εἰ μὲν στενώτερον εἴη τὸ διέχον, κατὰ λόχους· εἰ δὲ πλατύτερον, κατὰ πεντηκοστῆς· εἰ δὲ πᾶν πλατὺ, κατ' ἐνωμοτίας· ὥστε αἰεὶ ἐκπλεων εἶναι τὸ μέσον. Εἰ δὲ καὶ διαβαίνειν 23 τινὰ δέοι διάβασιν ἢ γέφυραν, οὐκ ἐταράττοντο, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει οἱ λοχαγοὶ διέβαινον· καὶ εἴ που δέοι τι τῆς φάλαγγος, ἐπιπαρήσαν οὔτοι. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας.

lata fronte in altitudinem se collocabant post cornua, seu post extremum agmen. Atque ita vertit Halbkart: und marschirten dann hinterher. Mihi contra verba τότε δὲ παρήγον ἔξ. τῶν κεράτων potius motum sex lochorum indicare videntur, quo, postquam exercitus viam angustam vel montes transierat, se agmini jungebant.

22. *διάσχοιεν*] Weiske locum ita interpretatur: *Quando cornua (sive qui ad latera incedunt) rursus diducta eo inter se intervallo, quod antea fuerat interjectum, incedere incipiunt, primo spatium necessario vacuum datur, simulque et qui e primo agmine antecedere et qui in extremo subsequi coacti fuerant, distrahantur, dum illam mediam aciem, tantisper vacuum, occupare possint. Hunc secutus Halbkart vertit: Breiteten sich aber die Flanken des Vierecks wieder, so füllten jene die Lücken aus. Mihi sensus loci diversus esse videtur, etsi id, quod ad tacticam scientiam pertinet in eo, non plane habeam perspectum. διέχον dici videntur αἱ πλευραὶ vel τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, cum spatium vacuum medium relinquunt, quod τὸ διέχον dicitur.*

κατὰ λόχους] Articulum τοὺς alienum ab hoc loco, ut docent sequentia, duce codice Paris. recte delevit Zeune, male restituit Weiske secutus Stephanum. *κατὰ λοχαγούς* dant Edd. vett. Eton. et Guelf. *κατὰ τοὺς λόχους* Codices Brodæi et Stephania-næ. Ceterum rationem tacticam ita interpretatur Weiske: *Ut una serie sive uno ordine totus lochus incederet; et sic deinceps ut in latitudinem bini*

milites, exercitu secundum semicenturias diviso, incederent inter cornua; quaterni autem singulis lochis in ἐνωμοτίας distractis. Sed hæc interpretatio nititur falsa illa ὑποθέσει de toto exercitu in centum lochos distributo. Halbkart ita explicat rationem: Wenn die entstandenen Lücken des Vierecks nur enge waren, so füllten jene 6 Kompanien dieselben so aus, dass sie sich in der den Kompanien gewöhnlichen Frontenbreite hineinzo-gen: waren die Lücken grösser, so theilte sich die Kompanie in zwey Theile und verdoppelte ihre Fronte; waren die Lücken aber sehr weit, so zog sich die Kompanie in 4 Theilen und vierfacher Fronte hinein. Hæc est ratio eadem cum Weiskiana, quæ mihi cum verbis græcis conciliari posse non videtur. Saltem addi debuisse videtur articulus τὰς, ut intelligantur, quotquot πεντηκοστῆς et ἐνωμοτίαι centurias singulas efficiunt. Contra mire blanditur conjectura viri docti, qui censuram versionis Halbkartianæ dedit in Ephemeridibus litterariis Lipsiensibus anni 1804. p. 1774, qui ordinem verborum duce sect. 21. ita mutandum censuit: εἰ μὲν—διέχον, κατ' ἐνωμοτίας, εἰ δὲ πλατύτερον, κατὰ πεντηκοστῆς, εἰ δὲ πᾶν πλατὺ, κατὰ λόχους.

23. *εἴ που δέοι τι τῆς φάλαγγος*] Recte Weiske: *quod si quo loco phalange opus erat, deinceps collocatæ ἐνωμοτίας frontem valde latam efficiebant, ut iv. 3, 26. Male contra Halbkart: wenn irgendwo zu dem vollen Phalanx etwas fehlte.*

- 24 Ἦνίκα δὲ τὸν πέμπτον ἐπορεύοντο σταθμῶν, εἶδον βα-
σίλειόν τι, καὶ περὶ αὐτὸ κώμας πολλάς· τὴν τε ὁδὸν
πρὸς τὸ χωρίον τοῦτο διὰ γηλόφων ὑψηλῶν γιγνομένην, οἱ
καθῆκον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ ἦν κώμη. Καὶ εἶδον μὲν
25 τοὺς γηλόφους ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες, ὡς εἰκὸς, τῶν πολε-
μίων ὄντων ἰππέων. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐκ τοῦ πεδίου
ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν πρῶτον γηλόφον, καὶ κατέβαινον, ὡς
ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀναβαῖεν, ἐνταῦθα ἐπιγίγνονται οἱ βάρβα-
ροι, καὶ ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρηνὲς ἔβαλλον, ἐσφενδόνων,
26 ἐτόξευον ὑπὸ μαστίγων· καὶ πολλοὺς κατετίτρωσκον,
καὶ ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων γυμνῶν, καὶ κατέκλεισαν
αὐτοὺς εἰς τῶν ὀπλῶν· ὥστε παντάπασι ταύτην τὴν
ἡμέραν ἀχρηστοὶ ἦσαν, ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες, καὶ οἱ σφενδον-
27 ῆται καὶ οἱ τοξῆται. Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπεχείρησαν διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνούν-
ται, ὀπλῆται ὄντες· οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων.
28 Πάλιν δὲ, ὅποτε ἀπίοιεν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταῦτα

24. γηλόφους] Paris. Eton. λόφους
habent. Paulo antea ἐκ τοῦ ὄρους mar-
go Villosis.

25. καὶ κατέβαινον] Copulam ex
conjectura Stephani et versione A-
masæi restituit Zeune.

ἀναβαῖεν] Paris. et Eton. καταβαίνειν
habent.

ἐπιγίγνονται] Ita margo Steph. Pa-
ris. Eton. pro παραγίνονται. Indidem
sequens ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρηνὲς re-
cepi pro ἀπὸ τοῦ—ἐπὶ τὸ πρ.

ὑπὸ μαστίγων] Verberibus adacti,
more Persarum, quem docent loca
Herodoti vii. 22. vii. 56. vii. 223. et
103. ὑπὸ μάστιγι διορύττοντας τὸν Ἄθω
Plutarchus de Tranquillitate p. 840.
ed. Reiskii. Muretus cum moris ejus
non meminisset, ἀπεμασίγουν scribi
voluit. Tamen Valckenaer ad He-
rodoti vii. 22. se non intelligere satis
fatetur, quid apud Xenophontem sit
ὑπὸ μαστίγων. Quæ dubitatio viri in
his literis principis quam causam ha-
buerit, velim equidem scire.

26. καὶ οἱ σφενδονῆται] Copulam li-
ber Eton. omittit.

[De Græcis est ad collem eniten-
tibus: ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπεχείρησαν διώκειν (hostes barbaros in
colle collocatos, qui ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐς
τὸ πρηνὲς ἔβαλλον sect. 25.) σχολῇ μὲν
ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνούνται, ὀπλῆται ὄντες,
οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων. Hic
pessimam scripturam cum Weiskio
dedi pro ea quam obtulit Steph. Pa-
ris. Eton. libri ἀπεπήδων. Ut sensui
laboranti succurreret Zeune, in In-
dice ἀναπηδῶν ex h. l. interpretatus
est recurrere. Quam notionem nus-
pianam reperies, non magis quam al-
teram a Stephano in Thesaurο posi-
tam, resiliere. Exemplum Aristopha-
nis Ranar. versu 566. γὰρ δὲ δίσσασαι
ἐπὶ τὴν κατήλιφα εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
In Cyri disciplina sæpissime pro sub-
silire, prosilire usurpatur verbum. Ex
Epistola.]

27. ἀνεπήδων] Steph. Paris. Eton.
ἀπεπήδων dant.

ἔπασχον· καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου γηλόφου ταῦτὰ ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου ἔδοξεν αὐτοῖς μὴ κινεῖν τοὺς στρατιώτας· πλὴν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλαισίου ἀνήγαγον πελταστὰς πρὸς τὸ ὄρος. Ἐπεὶ δ' οὗτοι 29 ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν ἐπομένων πολεμίων, οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμιοι τοῖς καταβαίνουσι, δεδοικότες, μὴ ἀποτμηθεῖσαν, καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν γένοιτο οἱ πολέμιοι. Οὕτω τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας πορευόμενοι, οἱ μὲν τῇ ὁδῷ 30 κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπιπαριόντες, ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας, καὶ ἰατροὺς κατέστησαν ὀκτώ. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ τετραωμένοι.

Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ τῶν τετραωμένων 31 ἕνεκα, καὶ ἅμα ἐπιτήδεια πολλὰ εἶχον, ἄλευρα, οἶνον, κριθὰς ἵπποις συμβεβλημένας πολλάς. Ταῦτα δὲ συνηγμένα ἦν τῷ σατραπεύοντι τῆς χώρας. Τετάρτη δ' ἡμέρα καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπεὶ δὲ κατέλα- 32 βεν αὐτοὺς Τισσαφέρνης σὺν τῇ δυνάμει, ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη κατασκηνῆσαι, ὅτι πρῶτον εἶδον κώμην, καὶ μὴ πορεύεσθαι ἔτι μαχομένους· πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπόμα-

28. ταῦτὰ ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τ. τρ. γηλόφου] Hæc omisit lib. Eton.

29. ἀμφοτέρωθεν] Edd. vett. et Guelf. a primâ manu habent ἀμφοτέρων. Verum dedit Steph. et margo Villois.

30. οἱ δὲ—ἐπιπαριόντες] Sunt peltastæ Græci.

31. ἡμέρας τρεῖς] Paris. et Eton. ὀκτώ. Sequens συμβεβλημένας congestum hordeum equis vertunt. Usum equidem video in equorum cibum, sed in verbo aliud mihi videtur aliquid latere, quam congerendi notio, quæ sequitur in verbis ταῦτα συνηγμένα ἦν.

συνηγμένα] Paris. συνενηγμένα habet cum Eton. Deinceps τῷ στρατιώματι est in Edd. vett. Guelf. quod

Stephanus mutavit ex Paris. et libro Brodæi. Satrapæ munus erat alere milites præsidarios. Cf. Cyrop. viii. 6, 3. Econom. iv. 5, 6.

32. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη] Ita cum margine Steph. Paris. Eton. correxi vulgatam ἐδίδαξε τοὺς Ἕλληνας τῇ ἀνάγκη, quæ quanquam inepitissima Zeunio tamen et Weiskio vera fuit visa; contra librorum scripturam e margine irrepisse censebat Zeune.

[ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη κατασκηνῆσαι—κώμην. Confirmat emendationem locus Suidæ in v. ἐδίδαξεν, ubi præterea est αὐτοὺς ἀνάγκη κατασκηνῆσαι—κώμας. Ex Epistola.]

μαχομένους] Castalionis μαχομένους locum non habet.

- χοι οἱ τετραμέννοι, καὶ οἱ ἐκείνους φέροντες, καὶ οἱ τῶν
 33 φερόντων τὰ ὄπλα δεξάμενοι. Ἐπεὶ δὲ κατεσκήνησαν,
 καὶ ἐπεχείρησαν αὐτοῖς ἀκροβολίζεσθαι οἱ βάρβαροι,
 πρὸς τὴν κώμην προσιόντες, πολὺ περιῆσαν οἱ Ἕλληνες·
 πολὺ γὰρ διέφερον, ἐκ τῆς χώρας ὀρμωμένους ἀλέξασθαι,
 ἢ πορευομένους ἐπιούσι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι.
 34 Ἡνίκα δ' ἦν ἤδη δέιλη, ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις·
 οὐ ποτε γὰρ μείον ἀπεστρατοπεδεύοντο οἱ βάρβαροι τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἐξήκοντα σταδίων, φοβούμενοι, μὴ τῆς νυκτὸς
 35 οἱ Ἕλληνες ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. Πονηρὸν γὰρ νυκτὸς ἐστὶ
 στράτευμα Περσικόν. Οἱ τε γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται,
 καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν
 ἔνεκα, εἰ λυθείησαν· ἐάν τε τις θόρυβος γίγνηται, δεῖ
 ἐπισάζαι τὸν ἵππον Πέρσῃ ἀνδρὶ, καὶ χαλινῶσαι δεῖ, καὶ
 θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ταῦτα δὲ πάν-

οἱ τετραμέννοι] Articulum ex Eton. ubi tamen ante ἀπόμαχοι erat positus, recepit Zeune, qui οἱ τε τετραμέννοι malebat. Infra iv. 1, 13. est πολλοὶ δὴ αὐτῶν οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες ἀπόμαχοι ἦσαν.

33. πολὺ περιῆσαν] Edd. vett. Guelf. Eton. ἐν ἣ περιῆσαν. Stephani lectionem habet Paris. et liber 2. 1. in margine Villos.

ὀρμωμένους] Ita pro ὀρμῶντας habet Suidas in verbo ἀλέξασθαι et Zonaras in Lexico MS. apud Alberti ad Hesychii ἀλέξασθαι. Uterque articulum τῆς omisit; præterea Suidas πορευομένους dat. Aliud est ὀρμῶν, aliud ὀρμῶσθαι. In Eton. est ὀρμῶντες—πορευόμενοι· οὐ ποτε γὰρ μείον, reliquis omisissis. At ita simul διέφερον scriptum oportebat.

34. οἱ Ἕλληνες] Hæc Stephani sec. ex Paris. libro addidit, quæ tanquam ex interpretatione orta seclussit Zeune, omisit Weiske.

ἐπιθοῖντο] Edd. vett. Guelf. ἐπιθοῖντο, Eton. ἐπιθῶνται.

35. πονηρὸν] In Cyrop. iii. 3, 26.

est de eadem re: παραχῶδες καὶ δύσχρηστον. Deinceps ἐπὶ πολὺν Eton.

πεποδισμένοι] Suidas interpretatur τοὺς πόδας διδόμενοι et τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Cyrop. habet: πεποδισμένοι γὰρ ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάταις. ubi vide annotationem. Mos pedicis equos continendi ad præsepia valuit apud Persas etiam in castris; nam extra bellum idem fuit Græcorum mos antiquissimus in equis et armentis. Testis Homericæ Ilias xiii. 36. de Neptuni equis: ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πόδας βάλει. De vaccis in stabulo ad mulctram stantibus auctor Idyllii inter Theocritea xxv. 103. ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν καλοπέδιλ' ἀράρισκε, παρασταδὸν ἰγγύς ἀμείλων. Præpeditos Numidarum equos comparavit ex Taciti Annal. iv. 25. Hutchinsonson.

ἐάν τε τις] Ita cum Steph. et Aldina mago Villos. τε omittunt Junt. Guelf. Suidas δεῖ δέ. hinc edidit Castalio.

θωρακισθέντα] Post Πέρσῃ ἀνδρὶ insolens quidem est sequi accusativum,

τα χαλεπὰ νύκτωρ καὶ Θορύβου ὄντος ποιεῖν. Τούτου ἕνεκα πῶρῳ ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους³⁶ ἀπιέναι καὶ διαγγελλομένους, ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι συσκευάσασθαι, ἀκούοντων τῶν πολεμίων. Καὶ χρόνον μὲν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας οἱ Βάρβαροι· ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγίγνετο, ἀπήεσαν· οὐ γὰρ ἐδόκει λυσιτελεῖν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι καὶ κατάγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐπειδὴ δὲ σαφῶς ἀπιόντας ἤδη εἴωρον οἱ Ἕλληνες, ἐπο-³⁷ ρεύοντο καὶ αὐτοὶ ἀναζεύξαντες, καὶ διήλθον ὅσον ἐξήκοντα σταδίου· καὶ γίγνεται τοσοῦτον μεταξύ τῶν στρατευμάτων, ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ οὐκ ἐφάνησαν οἱ πολέμιοι, οὐδὲ τῇ τρίτῃ· τῇ δὲ τετάρτῃ, νυκτὸς προελθόντες, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ Βάρβαροι, ἧ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες παριέναι, ἀκρωρυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπειδὴ δὲ εἴωρα ὁ Χειρίσοφος προ-³⁸ κατειλημμένην τὴν ἀκρωρυχίαν, καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ

sed non sine exemplo. At magis insolens δεῖ junctum dativo: quare verba Πέρση ἀνδρὶ mihi suspecta sunt; quanquam Weiske insolentiam excusat ambiguitate, quam casus accusativus fecisset.

νύκτωρ καὶ Θορύβου ὄντος] Ita cum Porsono vulgatam scripturam ineptissimam χαλεπὸν νυκτὸς ἄτε καὶ Θορύβου ὄντος correxi, non sine librorum auctoritate. Paris. Eton. χαλεπὰ νύκτωρ, omissis verbis ἄτε καὶ Θ. ὄντος ποιεῖν. Eadem omittit Suidas, nisi quod χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ is habet. Edd. vett. Guelf. χαλεπὸν v. ποιεῖν ὅτε καὶ Θ. Stephanus ἄτε edidit, Muretus ἄλλως τε καὶ maluit.

36. διαγγελλομένους] Suidas παρακελευσμένους et φανερομένους, δῆλους γενομένους interpretatur, rectius Weiske: cum inter se hoc denunciarent (quasi per παράγγελλμα), alter alteri proficiscendum esse acclamaret.

ἐκήρυξε] Intellige ὁ κήρυξ. Sequens συσκευάσασθαι ex margine Steph. Pa-

ris. Eton. adscivi. Vulgatum, παρασκευάσασθαι, si ὡς ἀπιόντας additum esset, ut Cyrop. i. 3, 13.

λυσιτελεῖν αὐτοῖς] Paris. Eton. λύειν αὐτοὺς habent. Nolo abuti loco Sophoclis Electrae versu 1000. λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπαφελεῖ· ubi Suidas cum Scholiaste interpretatur λυσιτελεῖν ἡμῖν. sed alter habet ἀπαλλάσσει, ἐκλύσεται. Euripides enim ubique λύειν cum dativo posuit pro λυσιτελεῖν; atque omnino poetis videtur peculiaris ejus verbi et notionis usus. Præterea οὕτε γὰρ Eton.

37. στρατευμάτων] Ita Steph. Paris. Eton. Antea erat στρατιωτῶν. Sequens προελθόντες pro vulgato προελθόντες ex Paris. probante Stephano et Mureto dedit Hutchinson.

ὄρους, ὑφ' ἣν] Suidas sub v. ἀκρωρυχῆ habet τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς. Paris. ἐφ' ἣν.

38. Ἐπειδὴ] Paris. ἐπεὶ habet, et ex eodem articulum ὁ ante nomen Cherrisophi adsumsit Zeune. Idem vitiosum προκαταλειμμένην dat.

τῆς οὐράς· καὶ κελεύει λαβόντα τοὺς πελταστὰς παρα-
 39 γενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τοὺς μὲν
 πελταστὰς οὐκ ἤγεν· (ἐπιφαινόμενον γὰρ ἑώρα Τισσα-
 Φέρην, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν) αὐτὸς δὲ προσελάσας
 ἠρώτα· Τί καλεῖς; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐξέστιν ὄραϊν·
 προκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λό-
 40 φος, καὶ οὐκ ἔστι παρελθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀποκόψο-
 μεν. Ἀλλὰ τί οὐκ ἤγες τοὺς πελταστὰς; Ὁ δὲ λέγει,
 ὅτι οὐκ ἔδοκει αὐτῷ, ἔρημα καταλιπέειν τὰ ὀπισθεν, ἐπι-
 φαινομένων τῶν πολεμίων. Ἀλλὰ μὴν ὥρα γ', ἔφη,
 βουλεύεσθαι, πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπελᾶ ἐκ τοῦ λόφου.
 41 Ἐνταῦθα Ξενοφῶν ὄραϊ τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν ὑπὲρ τοῦ
 ἑαυτῶν στρατεύματος οὔσαν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφοδον ἐπὶ
 τὸν λόφον, ἔνθα ἦσαν οἱ πολέμιοι· καὶ λέγει· Κράτι-
 στον, ὦ Χειρίσοφε, ἡμῖν ἴεσθαι ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸ ἄκρον·
 εἰ γὰρ τοῦτο λάβωμεν, οὐ δυνήσονται μένειν οἱ ὑπὲρ τῆς
 ὁδοῦ. Ἀλλ', εἰ βούλει, μένε ἐπὶ τῷ στρατεύματι· ἐγὼ
 δὲ ἐφέλω πορεύεσθαι· εἰ δὲ χρήζεις, πορεύου ἐπὶ τὸ ὄρος,

39. προσελάσας] Cum Welsio Hutchinsono et Weiskio, scripturam προσελάσας librorum omnium posthabui.

προκατείληπται] Simplex κατείληπται habet Paris. et Eton. Deinceps ἀποκόψωμεν Guelf. παρακόψωμεν Paris. κατακόψωμεν Eton.

ἀλλὰ—πελταστὰς] Hæc desunt in Eton. qui deinceps dat ὁ δὲ αὐτῷ λέγει, et sequens τῶν ante πολεμίων omittit.

40. ἀπελᾶ ἐκ τοῦ λόφου] Ex margine Steph. et Villois. ἐκ addidi; ἀπὸ τοῦ λόφου est in Eton. ἱπελᾶ est in Castal.

41. ὑπὲρ τοῦ ἑαυτῶν] Recte cum Hutchinsono Weiske scripturam Paris. et Eton. in locum delgati ἑαυτοῦ recepit, quod plane deleri voluit Muretus, cum a loco alienum esset. Xenophon enim agmen extremum

ducens nondum conspexerat collem, ad quem primum agmen pervenerit. Ineptissime vulgatam defendit Zeune.

ἔφοδον ἐπὶ τὸν λόφον] Polyænus i. 39, 3. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων προκαταλαβόντων στενὸν τόπον, ἢ τὴν πᾶροδον ἀναγκαῖον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησιν ἦν, συνιδῶν ἀπὸ τινος ὄρους ἔφοδον ὄντα τὸν λόφον, ἐφ' οὗ τὴν φυλακὴν εἶχον οἱ βάρβαροι, παραλαβὼν Ἕλληνας, ὅσους ὑπελάμβανεν ἱκανοὺς εἶναι, τὴν πορείαν ἐπὶ τοῦτο ἐποιεῖτο, κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν βουλόμενος γενέσθαι. Οἱ μὲν βάρβαροι τοὺς πολέμιοις ὑπεράνω γενομένους ἰδόντες ἔφυγον, Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διήγε τοὺς Ἕλληνας. ubi apparet ex h. l. scribendum esse ἔφοδον οὔσαν ἐπὶ τὸν λόφον.

οἱ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ] Articulum οἱ ex Paris. Eton. et margine Villois. adjunxit Zeune.

ἐγὼ δὲ μενῶ αὐτοῦ. Ἄλλα δίδωμί σοι, ἔφη ὁ Χειρίσο- 42
 Φος, ὀπότερον βούλει, ἐλέσθαι. Εἰπὼν ὁ Ξενοφῶν, ὅτι
 νεώτερός ἐστιν, αἰρεῖται πορεύεσθαι· κελεύει δὲ οἱ συμ-
 πέμψαι ἀπὸ τοῦ στόματος ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν, ἀπὸ
 τῆς οὐρᾶς λαβεῖν. Καὶ ὁ Χειρίσοφος συμπέμπει τοὺς 43
 ἀπὸ τοῦ στόματος πελταστὰς· ἔλαβε δὲ τοὺς κατὰ μέ-
 σεν τοῦ πλαισίου. Συνέπεσθαι δὲ ἐκέλευσεν αὐτῶ καὶ
 τοὺς τριακοσίους [ὁ Χειρίσοφος,] οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπι-
 λέκτων ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πλαισίου.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο ὡς ἐδύναντο τάχιστα. Οἱ δὲ 44
 ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι, ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν
 ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐθὺς καὶ αὐτοὶ ὤρμησαν ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ
 τὸ ἄκρον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ 45
 Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν
 πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρνην, τοῖς ἑαυτῶν
 διακελευομένων. Ξενοφῶν δὲ παρελαύνων ἐπὶ τοῦ ἵππου, 46
 παρεκελεύετο· Ἄνδρες, νῦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα νομίζετε
 ἀμιλλᾶσθαι, νῦν πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας,
 νῦν ὀλίγον ποιήσαντες χρόνον, ἀμαχεῖ τὴν λοιπὴν πορευ-
 σόμεθα. Σωτηρίδας δὲ ὁ Σικυώνιος εἶπεν· Οὐκ ἐξ ἴσου, 47

μενῶ] Edd. vett. Guelf. μένω dant.

42. ὀπότερον] Paris. ὀπότερον—αἰρεῖ-
 σθαι.

μακρὰν γὰρ ἦν] Paris. Eton. μα-
 κρὸν. unde Hutchinson malebat
 μακρὸν ἂν γὰρ εἴη. Vulgatum habet
 Suidas in στόμα.

οὐρᾶς] Margo Steph. Paris. Eton.
 et Suidas ita habent. Vulgatum οὐ-
 ραγίας inepte defendit Zeune, quem
 sequitur Weiske.

43. ὁ Χειρίσοφος] Hæc desunt in li-
 bro Etonensi, Paris. et margine Steph.
 hinc seclusi. Præterea αὐτοῦς habet
 Paris.

τριακοσίους] More regum Spartano-
 rum, de quo Thucyd. v. 12. mo-
 nente Larchero.

ἐπὶ τῷ] Eton. liber ἐν τῷ habet.

45. Καὶ ἐνταῦθα—τοῖς ἑαυτῶν] Hæc
 usque ad πολλὴ δὲ in Eton. libro ex-
 ciderunt.

τοῖς ἑαυτῶν—διακελευομένων] Male
 Edd. vett. Guelf. κελεινομένοις.

46. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] Ita margo
 Steph. Paris. Eton. Vulgo erat εἰς.
 Ex iisdem libris articulum τοῦς—τὰς
 deinceps addidit Zeune.

νῦν ὀλίγον—χρόνον] Paris. νῦν, Eton.
 χρόνον omittit. Guelf. a prima manu
 ποιήσαντες habet.

Σικυώνιος] Ita Aldina, Steph. Guelf.
 a secunda manu, Eton. margo Vil-
 lois. Σικύνιος Junt. Guelf. Συκαίωνιος
 Paris. Locum hunc latine transtulit
 Frontinus Strateg. iv. 6, 2. Σωτηρί-
 δης est in Eton. libro.

ὦ Ξενοφῶν, ἐσμέν· σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῆ, ἐγὼ δὲ
 48 χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. Καὶ ὅς, ἀκούσας
 ταῦτα, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὠθεῖται αὐτὸν ἐκ
 τῆς τάξεως, καὶ τὴν ἀσπίδα ἀφελόμενος, ὡς ἐδύνατο τά-
 χιστα ἐπορεύετο. Ἐτύγχανε δὲ καὶ θώρακα ἔχων τὸν
 ἵππικόν· ὥστε ἐπιέζετο. Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ὑπά-
 γειν παρεκελεύετο, τοῖς δὲ ὀπίσθεν, παρίεναι, μόγις ἐπο-
 49 μένοις. Οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παίουσι καὶ βάλ-
 λουσι καὶ λοιδοροῦσι τὸν Σωτηρίδαν, ἕστε ἠνάγκασαν λα-
 βόντα τὴν ἀσπίδα πορεύεσθαι. Ὁ δὲ ἀναβάς, ἕως μὲν
 βάσιμα ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν· ἐπεὶ δὲ ἄβατα ἦν, κατα-
 λιπὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῆ. Καὶ φθάνουσιν ἐπὶ
 τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους.

CAP. V.

ΕΝΘΑ δὴ οἱ μὲν βάρβαροι στραφέντες ἔφευγον, ἢ
 ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δ' Ἕλληνες εἶχον τὸ ἄκρον. Οἱ δὲ
 ἀμφὶ Τισσαφέρην καὶ Ἀριαῖον ἀποτραπόμενοι ἄλλην
 ὁδὸν ὥχοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον, καταβάντες εἰς τὸ
 πεδίον, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν κώμῃ μεστῇ πολλῶν ἀγα-
 θῶν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ, πλήρεις
 πολλῶν ἀγαθῶν, ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, παρὰ τὸν Τίγρητα

48. ὠθεῖται αὐτὸν] Vulgatum ὠθεῖ-
 το in ejusmodi narratione languet.
 Igitur scripturam Paris. recepi pro-
 bante Porsono.

τάχιστα] Margo Steph. Paris. E-
 ton. ἔχων addunt, quo caremus facile
 post ἀφελόμενος.

τὸν ἵππικόν] Locum Plutarchi in
 Philoœmene c. 6. posuit Hutchin-
 son: πεζὸς ἐν ἵππικῷ θώρακι καὶ σκευῇ
 βαρυτέρα χαλεπῶς καὶ ταλαιπῶρως
 ἀμιλλόμενος.

ἐπιέζετο] Paris. Eton. πίεζοιτο, de-
 inceptis ὑπάγων—μόγις habent.

49. καὶ βάλλουσι] Edd. vett. Guelf.
 et Amasæi versio hæc omittunt. Se-
 quens ἔστι pro ἕως dedit Paris.

ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν] Hoc ordine col-
 locavi verba cum Eton. et Paris.
 Vulgo enim erat: ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἕως
 μὲν β. ἦν, ἦγεν.

1. ἀποτραπόμενοι] Ita cum Guelf.
 margo Villois. pro ἀποτραπόμενοι.

εἰς τὸ πεδίον] Eton. hæc omisit, ut
 Paris. sequens μεστῇ, et πολλὰ Edd.
 vett. cum Guelf. Πίγρητα habet Cas-
 stal.

ποτάμιον. Ἡνίκα δ' ἦν δείλη, ἔξαπίνης ἐπιφαίνονται οἱ 2
πολέμιοι ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ τῶν Ἑλλήνων κατέκοψάν
τινας τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ καθ' ἀρπαγὴν
καὶ γὰρ νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων, διαβιβαζόμεναι εἰς
τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, κατελήφθησαν. Ἐνταῦθα Τις-3
σαφέρνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καίειν ἐπεχείρησαν τὰς κώ-
μας. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμησάν τινες, ἐννοού-
μενοι, μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ καύσειεν, οὐκ ἔχοιεν ὀπόθεν
λαμβάνοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη παρελαύνων 4
τὰς τάξεις, ἠνίκα οἱ ἀμφὶ Χειρίσοφον ἀπήντησαν ἐκ τῆς
βοηθείας, ἔλεγεν· Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφιέν-5
τας, τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι· ἃ γὰρ, ὅτε ἐσπέν-
δοντο, διεπράττοντο, μὴ καίειν τὴν βασιλείας χώραν, νῦν
αὐτοὶ κάουσι ὡς ἀλλοτρίαν. Ἀλλὰ εἴαν που καταλί-

2. κατελήφθησαν] Buttmannus κα-
τελείφθησαν malebat scriptum.

3. καύσειεν] Edd. vett. cum Guelf.
καύσειεν, Paris. Eton. καίσειεν, Weiske
καύσειαν corrigit.

4. [Καὶ οἱ μὲν—ἐκ τῆς βοηθείας] ὁ
δὲ] Verba seclusa Zeune spuria ha-
buit et unciis usus damnavit. Ama-
sæus verba ἠνίκα ἀπὸ τῆς β. ἀπ. οἱ
Ἕλληνες in versione omisit. Mure-
tus locum ita corrigi voluit: λαμβά-
νοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη,
παραελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἠνίκα οἱ
ἀμφὶ Χειρίσοφον ἐπὶ βοηθείᾳ ἀπήντησαν,
ἔλεγεν. Verbum ἀπήντησαν pro ἀπή-
σαν est in margine Steph. Paris. E-
ton. Recte vero monet ἐκβοηθείας
mentionem non antecessisse, sed de-
buisse ante sect. 3. poni. Solet ta-
men Xenophon interdum brevitatis
studiosus obiter significare, quæ di-
sertius explicata expectabas. Igitur
Mureti mihi ratio maxime omnium
probabilis videtur. Primus enim
Cherisophus cum suis in campum
descenderat et κώμας occupaverat;
reliqui cum Xenophonte nondum
descenderant. Igitur ἐπεὶ κατέβη est
de Xenophonte ex collibus descen-
dente. Interim vero dispersos ali-

quot milites Cherisophj in campo
Persæ subito apparentes obtruncave-
rant, quibus auxilio occurrit Cheri-
sophus. Hic ibi Xenophonti descen-
denti occurrit. Recte igitur Cheri-
sophus dicitur ἀπαντῆσαι ἐκ τῆς βο-
θείας. Non est igitur opus cum Mu-
reto ἐπὶ βοηθείᾳ scribere. Sed Ἕλλη-
νες locum hic non habent; de parte
enim exercitus sermo est, quam du-
cebat Cherisophus. Igitur non du-
bitavi vulgatam loci scripturam
Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Χειρίσοφον ἀπήσαν ἐκ
τῆς βοηθείας· ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέ-
βη παρελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἠνίκα
ἀπὸ τῆς βοηθείας ἀπήσαν οἱ Ἕλληνες,
ἔλεγεν mutare. In postremis ἠνίκα
ἀπὸ τῆς βοηθείας erat ante Zeunium,
qui ex margine Steph. et Villois. ἐκ
τῆς dedit. βοηθείας est in Paris. ἐπὶ
ante τὰς τάξεις omisi cum Paris. et
Eton.

5. ὑφιέντας] Ald. ὑφιέντες, Paris.
ὑφιέντα.

κρίειν] Paris. βαίνειν. Deinceps idem
et Eton. καίουσιν, et sic in seq.

ἀλλὰ εἴαν] Edd. vett. Guelf. omit-
tunt ἀλλά. Deinceps Paris. κατα-
λείπασσι habet; postea ἐκεῖ pro ἐνταῦ-
θα Eton.

πρωσί γε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, ὄφονται καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα ὁπορευομένους. Ἄλλ', ὦ Χειρίσοφε, ἔφη, δοκεῖ μοι βοηθεῖν ἐπὶ τοὺς κόνοντας, ὡς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπεν· Οὐκουν ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ἔφη, κάωμεν, καὶ οὕτω θάττον παύσονται.

7 Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι περὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν, στρατηγοὶ δὲ καὶ λοχαγοὶ συνῆλθον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπορία ἦν. Ἐνθεν μὲν γὰρ ὄρη ἦν ὑπερύψηλα, ἐνθεν δὲ ὁ ποταμὸς τοσοῦτος τὸ βάθος, ὡς μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους.

8 Ἀπορουμένοις δὲ αὐτοῖς προσελθὼν τις ἀνὴρ Ῥόδιος, εἶπεν· Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβιβάσαι κατὰ τετρακισχιλίους ὀπλίτας, ἦν μοι, ὦν δέομαι, ὑπηρετή-

9 σητε, καὶ τάλαντον μισθὸν πορίσητε. Ἐρωτώμενος δὲ, ὅτου δέησοιτο· Ἀσκῶν, ἔφη, δισχιλίων δέησομαι· πολλὰ δὲ ὄρῳ ταῦτα πρόβατα, καὶ αἶγας, καὶ βοῦς, καὶ ὄνους, ἀ ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥαδίως ἂν παρέχοι τὴν

10 διάβασιν. Δέησομαι δὲ καὶ τῶν δεσμῶν, οἷς χρῆσθε περὶ τὰ ὑποζύγια. Τούτοις δ', ἔφη, ζεύξας τοὺς ἀσκούς πρὸς ἀλλήλους, ὀρμίσας ἕκαστον ἀσκὸν λίθους ἀρτήσας,

7. σκηνὰς] Atqui tentoria combusta narravit iii. 3, 1. Igitur cum Zenio Weiske interpretatur sub tecta vici se receperunt. Idem alibi, 4, 32. κατασκηνησαι dixit, ubi additur οὐ πρῶτον εἶδον κάμην.

στρατηγοὶ δὲ] Weiske recte οἱ δὲ στρατηγοὶ, uti sect. 14. scribendum censuit.

συνῆλθον] Paris. Eton. ἐνῆσαν, mira varietate!

ἐνθεν μὲν] Edd. vett. Guelf. ἐντιῦθεν habent. Articulum ὁ ante ποταμὸς ex Eton. addidit Zeune. Tigris intelligitur.

8. Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες] Juntina ὦ ἄνδρες omisit; Eton. habet θέλω, ὦ ἄνδρες, ἡμᾶς. Margo Villois. διὰ ὦ ἄνδρες βιβιάσαι.

ἦν μοι] Paris. ἂν ἐμοὶ ὦν δέομαι. deinde Eton. μισθὸν μοι δάσητε.

9. δέησοιτο] Liber Brodæi et Eton. δέοιτο dant.

ταῦτα] Paris. omittit, in ἐνταῦθα mutabat Muretus. Sequens καὶ ante αἶγας omittit Junt. et Guelf.

βόας] Paris. βοῦς. et sic est infra vi. 4, 12. Memor. i. 2, 32. Hellen. vi. 4, 29. et alibi. Igitur recepi.

10. οἷς] Ex Juntinae ὡς Castalio ὦν effecit. Deinceps χρῆσθαι ἀνάγκη Eton. habet.

δ' ἔφη] Desunt in Paris. deinde ζεύξαι habent Edd. vett. Guelf.

ὀρμίσας] Vulgatum ἀρμίσας ex Paris. libro correxi. Sed præterea vulgaris distinctio verborum: ζεύξας τοὺς ἀσκούς, πρὸς ἀλλήλους ἀρμίσας ἕκαστον

καὶ ἀφείδω ὡσπερ ἀγκύρας, εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀγαγὼν, καὶ ἀμφοτέρωθεν δήσας, ἐπιβαλῶ ὕλην, καὶ γῆν ἐπιφορήσω.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε, αὐτίκα μάλα εἴσεσθε· ὁ 11 γὰρ ἄσκός δύο ἄνδρας ἔξει τοῦ μὴ καταδῦναι· ὥστε δὲ μὴ ὀλισθάνειν, ἢ ὕλη καὶ ἢ γῆ σχήσει.

Ἀκούσασι ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὸ μὲν ἐνθύμημα 12 χαρίεν ἐδόκει εἶναι, τὸ δὲ ἔργον ἀδύνατον· ἦσαν γὰρ οἱ κωλύσοντες πέραν πολλοὶ ἰππεῖς, οἱ εὐθύς τοῖς πρώτοις οὐδὲν ἂν ἐπέτρεπον τούτων ποιεῖν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν 13 ὑστεραίαν ἐπανεχώρου, εἰς τοῦμπαλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, εἰς τὰς ἀκαύστους κώμας, κατακαύσαντες ἐνθεν ἐξήεσαν· ὥστε οἱ πολέμιοι οὐ προσήλαυνον, ἀλλὰ ἐθεῶντο, καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες, ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες, καὶ τί ἐν νῶ ἔχοιεν. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἄλλοι 14 στρατιῶται ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ πάλιν συνῆλθον, καὶ συναγαγόντες τοὺς

ἄσκον, mutanda fuit. Ita enim inerte repeteretur, quod dictum fuerat. ἀγκύρας enim h. l. idem significaret quod ζευγῦναι. Præterea solæcam orationem πρὸς ἀλλήλους ἕκαστον ἄσκον miror tolerasse viros doctos. Scilicet jungenda sunt ὁμίσεις ἕκαστον ἄσκον λίθους ἀρτήσας, lapidibus appensis singulos utres firmabo.

δὲ ἀγαγὼν] Paris. διαγαγὼν habet.

11. αὐτίκα μάλα] Eton. ἐντεῦθεν habet. Deinceps πᾶς γὰρ ἄσκός margo Steph. Paris. Eton. habent.

ὀλισθάνειν] Vulgatum ὀλισθανεῖν cum Porsono correxi. ὀλισθάναι habet Paris. cum Eton.

[ὀλισθάνειν] Formam verbi hujus strenue nuper vindicavit litteratissimus Bast in Epistola Critica p. 206. Ex Epistola.]

12. χαρίεν] In Cyrop. i. 4, 13. omnes libri scripti et ante Hutchinsonum editi dabant χάριεν, quod probant ut Atticum Grammatici, Herodianus Etymologici M. Suidas ad locum Aristoph. Pluti versu 145. et Eustathius. In Aristoph. etiam Ra-

nis versu 1491. χαρίεν edidit Brunck. Bene de hac re monuit ad h. l. Hutchinson.

ἐπέτρεπον τούτων] Eton. ταιούτων ἐπέτρεπον habet.

13. ἐπανεχώρου] Paris. ὑπανεχώρου dat.

τοῦμπαλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα] Via contraria et diversa ab ea, quæ ducebat versus Babylonem.

ἐξήεσαν] Eton. ἀπήεσαν habet. Deinceps Edd. vett. Guelf. προσήλαυνον.

ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες] Margo Steph. Paris. Eton. θαυμάζειν. Stephanus θαυμάζουσιν, Muretus ὁμοῦ ἦσαν θαυμάζοντες corrigebat; Porson οἷοι ἦσαν θαυμάζειν. Noster tamen in Histor. Gr. vi. 3, 5. εἰκόκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἠδόμενοι. Longus Pastor. p. 49. ed. Villos. ἐώκησαν ἐλεοῦσαι τὸν Δάφνιν. Hæc olim ad Hellenica comparaveram, nunc cum Porsono sentio.

14. καὶ οἱ λοχαγοὶ] Omisit hæc Eton. Deinceps cum Paris. et margine Steph. dat ἐαλακότας pro αἰχμαλώτους.

- αἰχμαλώτους, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν, τίς
 15 ἑκάστη εἶη. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν
 τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα εἶη καὶ Μηδίαν, δι' ἣσπερ ἤκοιεν· ἡ
 δὲ πρὸς ἑῷ, ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέροι, ἔνθα
 φερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς· ἡ δὲ διαβάντι
 τὸν ποταμὸν πρὸς ἐσπέραν, ἐπὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν φέροι·
 ἡ δὲ διὰ τῶν ὄρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη ὅτι εἰς
 16 Καρδούχους ἄγοι. Τούτους δ' ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ
 ὄρη, καὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλέως οὐκ ἀκούειν·
 ἀλλὰ καὶ ἐμβαλεῖν ποτε εἰς αὐτοὺς βασιλικὴν στρατιάν,
 δώδεκα μυριάδας· τούτων δὲ οὐδένα ἀπονοστήσαι διὰ τὴν
 δυσχωρίαν· ὅποτε μέντοι πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ
 πεδίῳ σπείσαιντο, καὶ ἐπιμίγνυσθαι σφῶν τε πρὸς ἐκεί-
 νους, καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτούς.
- 17 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, ἐκάθισαν χωρὶς
 τοὺς ἑκασταχόστε φάσκοντας εἰδέναί, οὐδὲν δῆλον ποιή-
 σαντες, ὅποι πορεύεσθαι ἐμελλον. Ἐδόκει δὲ τοῖς στρα-
 τηγοῖς ἀναγκαῖον εἶναι, διὰ τῶν ὄρέων εἰς Καρδούχους
 ἐμβάλλειν· τούτους γὰρ διελθόντας ἔφασαν εἰς Ἀρμε-
 νίαν ἕξειν, ἧς Ὀρόντας ἦρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος.
 Ἐντεῦθεν δὲ εὐπορον ἔφασαν εἶναι, ὅποι τις ἐθέλει πο-

ἤλεγχον] Suidas sub h. v. ἀνέκρινον
 interpretatur.

15. τῆς ἐπὶ] Intellige ὁδοῦ, ut in se-
 quenti ἡ δὲ πρὸς ἑῷ.

φέροι] Edd. vett. φέριεν, Guelf. φέ-
 ροιεν, Paris. φέρει. Verba ἔνθα—φέροι
 in Eton. exciderunt.

Φερίζειν] Cf. Cyrop. viii. 6, 22.

16. ἐμβαλεῖν] Edd. vett. Guelf. ἐμ-
 βάλλειν. Ceterum verba ἄγοι—ἀκούειν
 de Carduchis hinc excerpit Stephanus
 Byz. in v. Καρδοῦχοι.

ὅποτε μέντοι] Aldina μέντι. Se-
 quens τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Brodæus in τῶν
 mutabat, quod sequentia σφῶν et
 ἐκείνων suadere videbantur. Sed Persa

loquitur, qui suos in campo sub sa-
 trapa degentes σφᾶς, montanos Car-
 duchos ἐκείνους dicit.

ἐπιμίγνυσθαι] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἐπιμιγνύναι habent; male. Cf.
 Thucyd. iv. 118. Deinceps Paris. ἐφ'
 ᾧ τε πρὸς ἐκείνους καὶ ἐκείνον πρὸς ἐκεί-
 νούς. Copulam καὶ ante verbum ἐπι-
 μίγνυσθαι deleri voluit Muretus.

17. Ἀκούσαντες δὲ] Omissum hic δὲ
 post οὐδὲν reponit Eton. liber. Deinceps
 ὅση habet Guelf. Postea ἐμβα-
 λείν Paris.

διελθόντας] Vulgatum διελθόντες ex
 Paris. correxit Zeune; idem tamen
 liber statim vitiosum ἀπορον habet.

ρεύεσθαι. Ἐπὶ τούτοις ἐθύσαντο, ὅπως, ὀπηνίκα καὶ¹⁸
δοκοίῃ τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο· (τὴν γὰρ ὑπερβο-
λὴν τῶν ὀρέων ἐδεδοίκεσαν, μὴ προκαταληφθεῖν) καὶ
παρήγγειλαν, ἐπειδὴ δειπνήσειαν, συνεσκευασμένους πάν-
τας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἔπεσθαι, ἥνικ' ἂν τις παραγ-
γείλῃ.

18. Ἐπὶ τούτοις] Suidas in ὀπηνίκα
posuit ex h. l. οἱ δέ. deinceps Paris.
θύσαιντο habet.

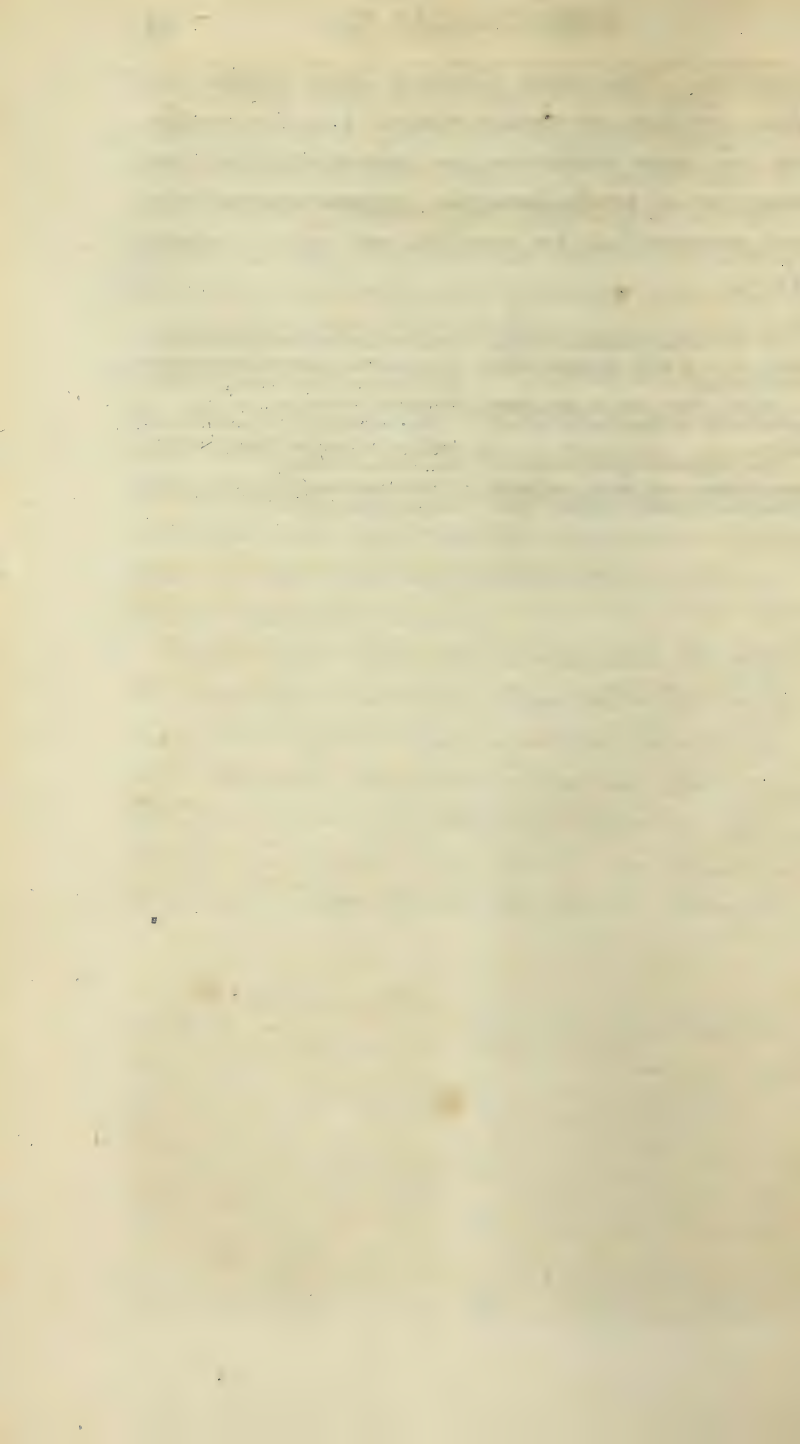
ὀπηνίκα] Paris. ὀπηνίκα καὶ, quod
probo. ἥνικα καὶ Eton. unde καὶ ad-
didi.

ὀρέων] Vulgatum ὀρέων ex Paris. cor-
rexerit Zeune; sed statim vulgatum
ἐδεδοίκεσαν intactum reliquit, quod

cum Porsono ex libro Paris. correxi.
Alteram enim formam antiquis prorsus
ignotam fuisse censet, et docet
Fischer ad Wellerum ii. p. 373.

προκαταληφθεῖν] Vulgatum κατα-
ληφθεῖν ex margine Steph. Paris. E-
ton. correxit Weiske.

συνεσκευασμένους] Edd. vett. Guelf.
συσσκευασμένους habent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Δ΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνας ἐσπέεισαντο, καὶ ὅσα, παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρους, ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθοῦντος τοῦ Περσῶν στρατεύματος, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, ἔνθα ὁ μὲν Τίγρης ποταμὸς 2 παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πάροδος δὲ οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Καρδούχια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ

1. ἐσπίσαντο] Brodæi liber, margo Steph. Cod. Paris: et Eton. ἐποίησαντο dant.

ἐπολεμήθη] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. ἐπολέμησε habet, et deinceps τοῦ Περσικοῦ.

2. Ἐπεὶ δὲ] Hæc usque ad verba καταλαβεῖν τὰ ἄκρα sect. 4. ommissa sunt in libro Paris. Eton. et Regio B. et C. eaque commode abesse posse censebat Zeune, quoniam non nisi frigidam contineant repetitionem eorum, quæ superiore capite fuerint exposita. Igitur tanquam suspecta secluserit. Miror Weiskium, qui plane eliminavit hæc ex texto et in annotationes relegavit. Quid enim? Ver-

ba πάροδος οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Κ. ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ τ. π. ἐκρέματο nonne novam notitiam locorum habent, unde ratio itineris instituti a Græcis cognoscitur? Deinde narratio de fontibus Tigridis et Euphratis nonne eodem tendit antea non posita? Postea verba ipsa omnia loqui mihi videntur auctorem Xenophontem, non grammaticum aliquem ex superioribus jam narrata repetentem. Quare Xenophonti suum restitui, in quo assentientem habeo germanicum interpretem Halbkart.

Τίγρης] Juntina cum Guelf. hic et deinceps Πίγρης dat.

τὰ Καρδούχια] Strabonis locum

αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο, ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς,
 3 διὰ τῶν ὀρέων πορευτέον εἶναι. Ἦκουον γὰρ τῶν ἀλι-
 σκομένων, ὅτι, εἰ διέλθοιεν τὰ Καρδούχια ὄρη, ἐν τῇ
 Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, ἦν μὲν βού-
 λωνται, διαβήσονται· ἦν δὲ μὴ βούλωνται, περιίασι.
 Καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ
 4 Τίγρητος εἶναι· καὶ ἔστιν οὗ τὸ στενόν. Τὴν δ' εἰς τοὺς
 Καρδούχους ἐμβολὴν αἴδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν
 πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι, πρὶν τοὺς πολεμίους κατα-
 5 λαβεῖν τὰ ἄκρα. Ἠνίκα δ' ἦν ἀμφὶ τὴν τελευταίαν
 Φυλακὴν, καὶ ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελ-
 θεῖν τὸ πεδίον, τηνικαῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλ-
 σεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ
 6 ὄρος. Ἐνθα δὴ Χειρίσοφος μὲν ἠγείτο τοῦ στρατεύμα-
 τος, λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτὸν καὶ τοὺς γυμνήτας πάντας·
 Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι ὀπλίταις εἶπετο, οὐ-

xvi. p. 1083. πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν
 Παρθυαίων χωρία, οὓς οἱ πάλαι Καρ-
 δούχους ἔλεγον, correxit Wesseling ad
 Diodori xiv. 27. ex ipso Strabone,
 ubi ait Tigrin Gordyæam radere, et
 Plinio vi. 15. qui *lustrare montes Gor-
 dyæorum* ait. Idem Plinius l. c. *A-
 diabenis connectuntur Carduchi quon-
 dam dicti, nunc Cordueni, præfluente
 Tigri.* Plura dabit desideranti Man-
 nert Geogr. v. p. 224.

ἰδόκει δὴ] Ita cum Castal. vulga-
 tum δὲ correxit Zeune. Stephanus,
 quem sequitur Weiske, utrumque
 omisit.

τοῖς στρατηγοῖς] Recte vulgatum
 στρατιώταις cum vetere versione gal-
 lica correxit Hutchinson, præeunte
 Leonclavio.

3. περιίασι.] Est pro futuro περιελεύ-
 σονται. Brodæus negationem inse-
 rendam censuit, nescio qua de causa.

Εὐφράτου δὲ] Vulgatum τε cum
 Castal. correxit Zeune. De fontibus
 Tigridis est infra cap. 4, 3. Euphra-
 tis cap. 5, 2.

οὗ τὸ στενόν] Vulgatum οὕτω στενόν
 ita correxit Stephanus probante Hut-
 chinsono. Leoncl. ὅπου τι στενόν μα-
 lebat. Abreschii in Dilucidat. Thu-
 cyd. p. 640. conjecturam καὶ ἔστιν
 οὕτως ἔχον recepit cum Zeunio Wei-
 ske, præeunte Larchero. Mihi vul-
 gata nihil vitii habere videbatur,
 nisi quod τὸ στενόν dicitur singulari
 numero, cum infra cap. 4. sect. 18.
 sit de eo loco ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους
 ἐν τοῖς στενοῖς, et cap. 5. τὰ στενὰ
 iterum dicantur, sed paulo post τὸ
 ἄκρον, quo superato juxta Euphraten
 proficiscebantur Græci, eumque de-
 mum transgrediebantur, ubi non
 procul esse ejus fontes dicebantur.
 στενόν χωρίον est cap. 2, 24. Ad ἔστιν
 intellige ἢ πηγῇ, nisi pro εἰσὶν dictum
 malueris.

5. ἀπὸ παραγγίλλσεως] Imperio per
 manus tradito, ergo tacite. Ita ad
 h. l. Weiske et ante eum Budæus.
 Idem est παραγγυῆν. Cf. nostri Hip-
 parchicum iv. 3. et 9. et ii. 6. et 7.
 iv. 9.

δένα ἔχων γυμνήτα· οὐδεὶς γὰρ ἐδόκει κίνδυνος εἶναι, μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τοῦ ὀπίσθεν ἐπίσποιτο. Καὶ 7 ἐπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος, πρὶν τινα αἰσθῆσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δὲ ὑφηγεῖτο· ἐφείπετο δὲ αἰεὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὄρεων.

Ἐνθα δὴ οἱ μὲν Καρδοῦχοι, ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, 8 ἔχοντες καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, ἔφευγον ἐπὶ τὰ ὄρη· τὰ δ' ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν· ἦσαν δὲ καὶ χαλκώμασι παμπόλλοις κατεσκευασμένοι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν ἔφερον οἱ Ἕλληνες· οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἐθελήσειαν οἱ Καρδοῦχοι διίεναι αὐτοὺς ὡς διὰ Φιλίας τῆς χώρας, ἐπεὶ περ βασιλεῖ πολέμιοι ἦσαν. Τὰ μέντοι ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυχεῖ 9 νοι, ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι οὔτε

6. γυμνήτα] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. γυμνήτην dant, quod recte cum Zeunio sprevit Weiske; iidem tamen paulo antea γυμνήτας dederunt, ut supra i. 2, 3. et γυμνητῶν iii. 4, 26. At γυμνήτας sine varietate est v. 2. 12. contra γυμνητῶν editur vi. 3, 15. Cf. infra iv. 6, 17, et 20. In Hellenicis ii. 4, 25. est γυμνήτες. In Cyrop. vii. 5, 5. οἱ γυμνήται sunt in libro Bodleiano et Guelf. rectius γυμνήτες. Diodorus γυμνήτα βίον habet iii. 8. sed βίοτον γυμνήτην habet Epigramma Analectorum ii. p. 28. Suidas formam γυμνήτης ex hoc ipso Xenophontis loco affert, in quo copulam καὶ omisit et κίνδυνος ἐδόκει εἶναι scripsit.

7. πρὶν τινα] MS. Paris. τινὰς habet, et deinde ἐκεῖ pro αἰεὶ dat cum margine Steph.

ὑφηγεῖτο] Leoncl. vertit *modice praecipat*. Sed in Agesilao i. 31. δρόμα ὑφηγεῖσθαι est *praecurrere*, et in Cyrop. ii. 4, 27. ὅση ἂν τὰ θηρία ὑφηγῆται, est simpliciter *anteire et viam quasi monstrare*.

αἰεὶ τὸ ὑπερβάλλον] Intellige *μέρος*. Inepte enim haec interpretatur Hut-

chinson τὸ ἄκρον intelligens. Leoncl. male adverbium αἰεὶ *semper* interpretatur. Recte Zeune: *ut quaeque subinde agminis pars jugum superabat*.

8. ἐφευγον] Male omisit verbum liber Eton.

εἴ πως ἂν ἐθελήσειαν] Ita vulgatur, nec varietatem Codicis Eton. annotavit Zeune, ubi recte ἂν omittitur. Thucyd. iv. 11. εἴ πως ὠσάμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχοςμα. Plura exempla vide apud Hoogveen de Partic. p. 256. ed. Schütz. Statim sequitur sect. 21. εἴ πως δυναίμην. In Platonis Alcibiade sect. 17. οὐκ οὐν εἰ μὲν βουλοίμεθ' ἂν ποιῆσαι τινα περὶ αὐτῶν εἰδέναι editur, sed recte Codex Venetus βουλοίμεθα scriptum habet. In libro de Vectig. vi. 2. editur: εἰ λῆον καὶ ἄμεινον εἴη ἂν τῇ στόλει. sed etiam ibi ἂν delendum censeo. In Andocide Oratore p. 20. l. 26. est: εἰ ἀνδρωπίνας περὶ ἐμοῦ γιγνώσκοιτε ἂν, εἴητε ἂν δρες εὐδαιμονίστεροι. ubi ἂν pariter suspectum mihi est.

9. ὅτῳ τις] Editi libri cum Eton. ὅτι τις, quod monente Stephano correxerunt Welsius et Hutchinson.

καλούντων ὑπήκουον, οὔτε ἄλλο τι Φιλικὸν οὐδὲν ἐποίουν.

- 10 Ὅτε δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι, (διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδόν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἢ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ κατάβασις εἰς τὰς κώμας,) τότε δὴ συλληγέστες τινὲς τῶν Καρδούχων τοῖς τελευταίοις ἐπέθεντο, καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν, ὀλίγοι τινὲς ὄντες· ἐξ ἀπροσδοκίτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε τὸ Ἑλληνικόν. Εἰ μὲντοι τότε πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευεν ἂν διαφθαρῆναι πολὺ τοῦ στρατεύματος. Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμας ἠύλισθησαν· οἱ δὲ Καρδούχοι κύκλω πυρὰ πολλὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ συνεώρων ἀλλήλους.
- 12 Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθούσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε, τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνατώτατα πορεύεσθαι ἔχοντας, καταλιπόντας τὰ ἄλλα, καὶ ὅποσα ἦν νεωστὶ αἰχμάλωτα
- 13 ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα ἀφιέναι. Σχολαίαν γὰρ ἐποίουν τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα· καὶ πολλοὶ δὴ αὐτῶν, οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες,

ἄλλο τι] Ex Eton. libro τι inserui.
10. Ὅτε δὲ] MS. Paris. ἐπεὶ δὲ habet.

διὰ γὰρ] Liber Eton. γὰρ omisit, et deinceps verba εἰς τὰς κώμας.

ἐπέθεντο] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. ἐπέθεντο καὶ ἀπέκτειναν dant.

ὀλίγοι τινὲς] Eton. liber τινὲς omisit.

ἐπέπεσε] Weiske ἐπέπεσε malebat, cum vulgatum *invaserant* interpretaretur.

11. πολὺ τοῦ] Ex margine Steph. libris Brodæi, Paris. et Eton. vulgato πολλὰ prætulit hoc Zeune; idem sequens πολλὰ ex iisdem libris restituit.

12. ὑποζυγίων] In libro Eton. excidit vocabulum, idem deinde habet ὅσα. Postea ἀφιέναι Juntina cum Guef. pro vulgato ἀφείναι dedit.

13. ἐποίουν] Ita recte MS. Paris. et Eton. Vulgatum ἐποιούντο inepte defendit Zeune, hoc enim est *proficiscabantur, ingrediebantur, ἐποίουν* contra est *iter exercitus impediabant et retardabant*.

πολλοὶ δὲ αὐτῶν] Mihi postremum vocabulum suspectum est; non enim habet quo referatur, et ordinem verborum turbat. Igitur scribendum censeo πολλοὶ δὲ οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες ἀπόμ. ἦσαν. Ceterum articulum τὰ ante ἰτιτῆδικα omittit Eton.

ἀπόμαχοι ἦσαν διπλάσιά τε τὰ ἐπιτήδεια ἔδει πορίζε-
σθαι καὶ φέρεσθαι, πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ὄντων.
Δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, ὑποστάντες ἐν 14
στενῷ οἱ στρατηγοὶ, εἴ τι εὐρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ
ἀφιέμενον, ἀφῆραῦντο· οἱ δ' ἐπεΐθοντο, πλὴν εἴ τις τι
ἔκλεψεν, οἷον ἢ παιδὸς ἐπιθυμήσας ἢ γυναικὸς τῶν εὐ-
πρεπῶν. Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθη-
σαν, τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαύομενοι.
Εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν χειμῶν γίνεται πολὺς, ἀναγκαῖον 15
δ' ἦν πορεύεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ
ἤγεϊτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν.
Καὶ οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπετίθεντο, καὶ, στενῶν ὄντων 16
τῶν χωρίων, ἐγγὺς προσίοντες ἐτόξευον καὶ ἐσφενδύων·
ὥστε ἠναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν
ἀναχάζοντες σχολῇ πορεύεσθαι· καὶ θάμινά παρήγγει-
λεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, ὅτε οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπι-
κέοιντο. Ἐνθα ὁ Χειρίσοφος ἄλλοτε μὲν, ὅτε παρεγ- 17
γυῶτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενε, ἀλλ' ἤγε ταχέως,
καὶ παρηγγύα ἔπεσθαι· ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι πρᾶγμα τι
εἶη· σχολὴ δὲ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς
σπουδῆς· ὥστε ἡ πορεία ὁμοία φυγῆς ἐγένετο τοῖς ὀπι-
σθοφύλαξι. Καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς 18
Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ

δόξαν δὲ ταῦτα] Platonis locum in
Protagora p. 95. ed. Bip. δόξαν ἡμῶν
ταῦτα, ἐπορευόμεθα comparavit Hut-
chinson. Male igitur margo Steph.
δόξαντα habet.

14. Ἐπειδὴ δὲ] Eton. liber ἐπεὶ δὲ
habet, deinde ἐπιστήσαντες, Paris. ὑπο-
στήσαντες.

εἴ τι εὐρίσκοιεν] Hoc vulgato ἐπεὶ
εὐρ. ex margine Steph. libro Brodæi,
Paris. et Eton. substituit Welsius et
Hutchinson.

ἐπεΐθοντο] Aldina ἐπίθοντο. Se-
quens οἷον ante ἢ ex libro Paris. et
Eton. inserui.

τὰ μὲν τι] Castalio τὰ μίντοι edidit.
Deinde τὰ δὲ ἀναπ. Guelf.

16. καὶ πάλιν] Eton. πάλιν omittit.
Deinde Paris. θάμινά et ἐπιχείοντο
dat.

17. Ἐνθα] Eton. ἐνταῦθα dat.

18. Κλεώνυμος] Paris. Cod. Λιάνου-
μος, margo Villois. ἀλιώνυμος dat.

τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς, καὶ Βασίλας Ἀρκάς,
 19 διαμπερές εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ
 σταθμὸν, εὐθύς ὥσπερ εἶχεν ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν
 Χειρίσοφον, ἠτιάτο αὐτὸν, ὅτι οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἠναγ-
 κάζοντο Φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. Καὶ νῦν δύο καλῶ
 τε κἀγαθῶ ἄνδρε τεθνάτην, καὶ οὔτε ἀνελέσθαι, οὔτε
 20 θάψαι αὐτὰ ἐδυνάμεθα. Ἀποκρίνεται πρὸς ταῦτα ὁ
 Χειρίσοφος· Βλέψον, ἔφη, εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε, ὡς ἄβατα
 πάντα ἐστί. Μία δὲ αὕτη ὁδὸς, ἣν ὄραϊς, ὄρθια· καὶ
 ἐπὶ ταύτῃ ὄραν ἀνθρώπων ἕξεστί σοι ὄχλον τοσοῦτον, οἱ
 21 κατειληφότες φυλάττουσι τὴν ἔκβασιν. Ταῦτα ἐγὼ
 ἔσπευδον, καὶ διὰ τοῦτό σε οὐχ ὑπέμενον, εἴ πως δυναί-
 μην φθάσαι, πρὶν κατειληφθῆναι τὴν ὑπερβολὴν· οἱ δὲ
 22 ἠγεμόνες, οὓς ἔχομεν, οὔ φασιν εἶναι ἄλλην ὁδόν. Ὁ δὲ
 Ξενοφῶν λέγει· Ἄλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄνδρας. Ἐπεὶ γὰρ
 ἡμῖν πράγματα παρεῖχον, ἐνηδρεύσαμεν, (ὅπερ ἡμᾶς καὶ
 ἀναπνεῦσαι ἐποίησε,) καὶ ἀπεκτείναμεν τινὰς αὐτῶν, καὶ
 ζῶντας προῦθυμήθημεν λαβεῖν, αὐτοῦ τούτου ἕνεκεν,
 ὅπως ἠγεμόσιν εἰδῶσι τὴν χώραν χρῆσαιμεθα.

στολάδος] Codex Paris. πολάδος.
 Voluit στολάδος dare. Cf. ad iii. 3,
 20.

κεφαλὴν] Repete τοξενδείς. Eton.
 εἰς omisit. quem haud scio an sequar.
 Infra vii. 8, 14. καὶ ἐπάταξεν ἔνδοθεν
 βουπόρῳ τις ἀβελίσκῳ διαμπερές τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἐγγυτάτου. Arrianus Anab.
 iv. 4, 7. εἰς δὲ διὰ τοῦ γέφυρου τὴ καὶ
 τοῦ θάρακος διαμπαζὲς πληγῆς πίπτει
 ἀπὸ τοῦ ἵππου. Idem ii. 27, 3. βάλ-
 λεται καταπέλτη διὰ τῆς ἀσπίδος διαμ-
 παζὲ καὶ τοῦ θάρακος ἐς τὸν ὦμον. et iv.
 23, 5. ὁ γὰρ θάραξ ἔσχε τὸ μὴ οὐ διαμ-
 παζὲ διὰ τοῦ ὦμου ἐλθεῖν τὸ βέλος. Un-
 de suspicor, vocabulum διαμπερές re-
 trahendum esse et post στολάδος inse-
 rendum.

19. ἐπὶ—σταθμὸν] Hanc scriptu-
 ram dant Steph. libri Brodæi, Paris.
 et Eton. vulgatæ et Guelf. ἐπειδὴ δὲ

ποτε ἀφικνοῦντο σταίσασθαι. Mihi ἐπὶ
 σταθμὸν omisso articulo τὸν insolens
 videtur. Post id vocabulum inci-
 sum posui, quod vulgo est post εὐ-
 θύς.

αὐτῶ] Omisit liber Eton.

20. πρὸς ταῦτα] Iterum omisit hæc
 liber Eton.

αὕτη] Guelf. ταύτη habet, et dein-
 ceptis cum Edd. vett. ὄρθια.

ἐπὶ ταύτῃ] Ita cum libro Brodæi
 et Paris. Zeune; vulgatum ταύτην
 revocavit Weiske.

22. τινὰς αὐτῶν] Vulgo insertum
 μὲν ante τινὰς auctore Eton. libro se-
 clusit Zeune; in ἀποκτεῖναι μὲν τινὰς
 αὐτῶν καὶ ζῶντας δὲ τινὰς mutari lo-
 cum totum maluit Weiske.

χρησαίμεθα] Vulgatum χρῆσαιμεθα
 mutavi ex libro Eton. qui additum
 αὐτοῖς habet. Attici utebantur fu-

Καὶ εὐθύς ἀγαγόντες τοὺς ἀνθρώπους, ἤλεγχον δια-23
 λαβόντες, εἴ τινα εἶδεῖεν ἄλλην ὁδόν, ἢ τὴν Φανεράν. Ὁ
 μὲν οὖν ἕτερος οὐκ ἔφη, καὶ μάλα πολλῶν φόβων προσ-
 αγομένων· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἠφέλιμον ἔλεγεν, ὀρώντος τοῦ
 ἐτέρου κατεσφάγη. Ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν, ὅτι οὗτος μὲν 24
 διὰ ταῦτα οὐ φαίη εἶδέναι, ὅτι αὐτῷ τυγχάνει θυγάτηρ
 ἐκεῖ παρ' ἀνδρὶ ἐκδεδομένη· αὐτὸς δ' ἔφη ἠγήσασθαι
 δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Ἐρωτώμενος 25
 δ', εἰ εἴη τι ἐν αὐτῇ δυσπάριτον χωρίον, ἔφη, εἶναι ἄκρον,
 ὃ εἰ μὴ τις προκαταλήψοιτο, ἀδύνατον ἔσσεσθαι παρελ-
 θεῖν. Ἐνταῦθα ἐδόκει, συγκαλέσαντας λοχαγούς καὶ 26
 πελταστὰς καὶ τῶν ὀπλιτῶν, λέγειν τε τὰ παρόντα, καὶ
 ἐρωτᾶν, εἴ τις αὐτῶν ἐστίν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι γε-
 νέσθαι, καὶ ὑποστὰς ἐθελοντῆς πορεύεσθαι. Ὑφίσταν-27
 ται τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς Ἀρκᾶς,
 καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκᾶς. Ἀντεστασίαζεν δὲ

turi indicativo, ubi futurum tempus copulabant cum ὅπως.

23. ἀγαγόντες] Liber Eton. ἀν ἀγαγόντες, unde ἀναγαγόντες efficiebat Zeune.

ἔπειδὴ δὲ] Eton. ἐπει δὲ habet.

24. ὅτι οὗτος] Eton. ὅτι omisit. Deinde ἐτύγχανε dat Paris. liber.

ἠγήσασθαι] Castalio cum Suida in voc. δυνατὴν habet ἠγήσασθαι. Ceterum idem Suidas sequens καὶ omisit; δυνατὸν dant Edd. vett.

25. δυσπάριτον] Hoc Suidas cum Etymol. M. dat pro vulgato δύσβατον. In libro Eton. est δυσπάριστον, quod ex glossa ortum videtur. Suidas enim nostrum interpretatur δυσπόρευτον. Mecum sentit Porson.

ἔφη, εἶναι—ὃ εἶ] Edd. vett. cum Guelf. ἔφησε καὶ ἄκρον, καὶ εἰ μὴ τις αὐτὸ καταλήψοιτο. Juntina tamen αὐτῷ habet. Postea δυνατὸν dat Codex Paris. Deinde εἶναι pro ἔσσεσθαι dant Edd. vett. cum Guelf.

26. συγκαλέσαντας] Paris. Codex συγκαλέσασθαι dat. Sequentia male vulgo interpretantur ita, ut ad τῶν

ὀπλιτῶν intelligant τινάς. Contra Weiske monuit, λοχαγούς πελταστὰς dici pro λ. τῶν πελταστῶν, quod vidit etiam Gallicus interpres Ablancourt.

ἐρωτᾶν] Suidas in ἐθελοντῆς ex h. l. habet διερωτᾶν, cum Edd. vett. Guelf. et Eton. αὐτῶν omittit, et dat ἐθέλει ἀν γενέσθαι ὑποστὰς. Sed αὐτῶν est in Steph. libro Brodæi et Paris.

27. Ὑφίστανται] Ex Suida in voc. ὑποστὰς Zeune δὲ inseruit. Eton. liber ὑφίσταται habet, et nomen Aristonymi omittit. Μεθυδριεὺς male scriptum est in Cod. Paris.

ἀντεστασίαζεν δὲ αὐτοῖς] Vulgo legebatur: ἀντεστασίαζον δὲ ἑαυτοῖς K. Π. Ἀρ. καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκᾶς· καὶ οὗτος. Sed margo Steph. cum Codice Paris. et Eton. dant ἀντεστασίαζων δὲ αὐτοῖς (ἑαυτοῖς Eton.) Καλλ. Π. Ἀρ. καὶ οὗτος ἔφη omissis reliquis, quam ipsam scripturam prætulit Muretus. Equidem vulgatum pluralem numerum in singularem mutavi, in ceteris auctoritatem Codicum secutus. Non est de rixa

αὐτοῖς Καλλίμαχος Παρράσιος Ἀρκὰς, καὶ οὗτος ἔφη
 ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν ἐφελοντὰς ἐκ παντὸς
 τοῦ στρατεύματος· εὐ γὰρ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἔψονται πολλοὶ
 28 τῶν νέων ἐμοῦ ἡγουμένου. Ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις
 καὶ τῶν γυμνήτων ἢ ταξιαρχῶν ἐθέλοι συμπορεύεσθαι.
 Ὑφίσταται Ἀριστέας Χῖος, ὃς πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος
 τῇ στρατιᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.

CAP. II.

ΚΑΙ ἦν μὲν δέιλη ἤδη, οἱ δ' ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμφα-
 γόντας πορεύεσθαι· καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παραδι-
 δόασιν αὐτοῖς· καὶ συντίθενται, τὴν μὲν νύκτα, ἣν λά-
 βωσι τὸ ἄκρον, τὸ χωρίον φυλάττειν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ
 τῇ σάλπιγγι σημαίνειν· καὶ τοὺς μὲν ἄνω ὄντας ἰεναί
 ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν Φανεράν ἐκβασιν· αὐτοὶ δὲ
 συμβοηθήσειν ἐκβαίνοντες ὡς ἂν δύνωνται τάχιστα.

et contentione de illa re oborta sermo, ut putabat Zeune, vulgatam scripturam inepte defendens, sed de studio et æmulatione virtutis, quod inter Callimachum, Aristonymum et Agasiam, patria etiam diversos, obtinebat, quodque non solum hic ostendunt, sed etiam infra iv. 7, 9, et 10. Rem declarat locus vi. 2, 11. ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλησίον ἀλλήλων, οἱ πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιούντο. Deinde sect. 15. Agasias Stymphalius cum Philoxeno Pellenensi nominatur. Verba προσλαβὼν—στρατεύματος Suidas in voc. ἰθελοντῆς excerptsit.

οἶδα, ἔφη] Cod. Paris. ἔφη, οἶδα. Eton. ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα.

28. γυμνήτων ἢ ταξιαρχῶν] Vulgatam hanc scripturam ex libro Paris. correxi deleta particula ἢ. sed in Codice est γυμνιστῶν scriptum, vulgo autem γυμνητῶν. Pro Aristea Edd. vett. cum libro Eton. et Guelf. nominant Ἀρισταρχον. Scripturam Stephani firmat Codex Paris. et narratio infra cap. 6, 20. ubi est: ἰὰν μὴ τις ἰθελ-

λούσιοι φαίνονται. Ἐκ τούτου Ἀριστόνυμος Μιδυριεὺς ἔρχεται (ἰθελούσιοι nempe) ὀπλίτας ἔχων, καὶ Ἀριστέας Χῖος γυμνήτας, καὶ Νικόμαχος Οἰταῖος γυμνήτας. Non opus est igitur Weiskii ἢ τοζοτῶν. Mecum sentire video Halbkartum.

εἰς τὰ τοιαῦτα] Hoc pro vulgato εἰς ταῦτα ex Cod. Paris adscivi.

1. δέιλη ἤδη, οἱ δ' ἐκέλευον] Vulgatam scripturam δέιλη, ἢδη δ' ἐκέλευον ex Etonensi et Paris. ubi est οἱ δ' ἐκέλευον, ita corrigendum esse conjecerat Hutchinson.

συντίθενται] Edd. vett. cum Guelf. συντίθεται.

συμβοηθήσειν] Mureti hanc conjecturam post Hutchinsonum receperunt Zeune et Weiske in locum vulgati αὐτοὶ συμβουλευθήσειν ἐκβαίνοντες, quod est etiam in Codd. Guelf. et Eton. nisi quod βαίνοντες habet Eton. αὐτοὶ δὲ συμβουλῆς ἕνεκεν βαίνοντες est in margine Steph. et Cod. Paris. quod ipsum, mutato βαίνοντες in ἐκβαίνοντες, edidit Welsius. Leonclavius geminam conjecturam propo-

Ταῦτα συνθέμενοι, οἱ μὲν ἐπορεύοντο, πλῆθος ὡς δισχί-²
 λιοι· (καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐξ οὐρανοῦ) Ξενοφῶν δὲ, ἔχων
 τοὺς ὀπισθοφύλακας, ἠγείτο πρὸς τὴν Φανεράν ἐκβασιν,
 ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προτέχοιεν τὸν νοῦν, καὶ
 ὡς μάλιστα λάθουσι οἱ περιϊόντες. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ³
 χαράδραν οἱ ὀπισθοφύλακες, ἣν ἔδει διαβάοντας πρὸς τὸ
 ὄρητιον ἐκβαίνειν, τῆνικαῦτα ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὀλοι-
 τρόχους ἀμαξιαίους, καὶ μείζους καὶ ἐλάττους λίθους,
 οἱ φερόμενοι πταίοντες πρὸς τὰς πέτρας διεσφενδοναῖντο·
 καὶ παντάπασιν οὐδὲ πελάσαι οἷόν τ' ἦν τῇ ὁδῷ. Ἐνιοὶ⁴
 δὲ τῶν λοχαγῶν, εἰ μὴ ταύτῃ δύναιντο, ἄλλῃ ἐπειρῶντο·
 καὶ ταῦτα ἐποίουν, μέχρι σκότος ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ὤντο
 ἀφανεῖς εἶναι ἀπίοντες, τότε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον·
 ἐτύγχανον δὲ καὶ ἀνάριστοι ὄντες αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλα-
 κήσαντες. Οἱ μέντοι πολέμιοι, φοβούμενοι δηλονότι,

suit: αὐτοὶ δὲ συμβληθεῖεν ἐκβαίνοντες; alteram: αὐτοὶ δὲ συμβολῆς ἕνεκεν ἴοιεν ἐκβαίνοντες. interpretatus hanc: *ipsi ad conjungendum se pergerent adscendendo*. Vetustam versionem Gallicam laudat Stephanus, ubi est: *et les autres, qui alloient en bas, cerpendant monteroient par les vallées*. Mureti correctionem adjuvat similis locus infra sect. 26. Ξενοφῶν ὀπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν —Χειρῖστος ἐκβαίνων—καὶ ἀεὶ οὕτως ἐβοήθουν ἀλλήλοις. Sed in eo peccavit Muretus cumque secuti Hutchinson, Zeune et Weiske, quod solæcum αὐτοῖς—ἐκβαίνοντας induxerunt contra librorum scriptorum auctoritatem.

2. συνθέμενοι] Edd. vett. cum Eton. συμβαίνοντες· οἱ μὲν οὖν. Leonclavii scripturam habet Cod. Paris. et margo Steph. item vetus versio Gallica et in margine Villosi. liber 2. probavit eandem Muretus.

οἱ περιϊόντες] Ita cum libro Brodæi scripsi pro vulgato παριόντες. Paris. περιιδόντες dat. Ita sect. 5. est: οἱ δ' ἔχοντες τὸν ἡγεμόνα κυκλῆ περιϊόντες καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας.

3. χαράδραν οἱ] Cod. Paris. ἐπιχαράδραϊοι ὀπ. dat. Sequens ὀλοιστρόχους ex Suida adscivi in locum vulgati ὀλοιστρόχους. In libro Paris. est ὀλοιστρόχους testante etiam Valckenario ad Herodotum p. 420. Præterea Suidas λίθους ὀλοιστ. dat. et sequens λίθους liber Eton. cum Paris. omittit. De vocabulo ὀλοιστρόχος dictum in Lexico Gr. et ad Orphica Argon. v. 957.

πταίοντες] Miror vulgatum παιόντες tam diu tolerasse Interpretes et Editores, quod ab hoc loco abhorret.

τῇ ὁδῷ] Scripturam Eton. libri repertam in Paris. εἰσόδῳ probavit Stephanus.

4. ἀπίοντες] Edd. vett. cum Guelf. ἀπιόντας habent.

φοβούμενοι δηλονότι] Hæc verba ex libro Paris. et Eton. inserui, quæ ex interpolatione orta censebat Zeune: deinceps vulgatum οὐδ' ἀναπαύσαντο correxi ex Paris. οὐδὲν ἐπαύσαντο est in Eton. Cum participio copulatum ἀναπαύσθαι nusquam reperies, ubique vero simplex verbum. Sequens δι' ex Paris. inserui.

οὐδ' ἐπαύσαντο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κυλινδοῦντες τοὺς λί-
 5 θους· τεκμήρασθαι δ' ἦν τῷ ψόφῳ. Οἱ δὲ ἔχοντες τὸν
 ἡγεμόνα, κύκλῳ περιϊόντες, καταλαμβάνουσι τοὺς Φύ-
 λακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους· καὶ τοὺς μὲν ἀποκτείναν-
 τες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθα ἔμενον, ὡς
 6 κατέχοντες τὸ ἄκρον. Οἱ δ' οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ μαστὸς
 ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ αὕτη ὁδὸς, ἐφ' ἣ ἐκά-
 θηντο οἱ Φύλακες. Ἐφοδὸς μέντοι αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους ἦν, οἱ ἐπὶ τῇ Φανεραῖ ὁδῷ ἐκάθηντο.
 7 Καὶ τὴν μὲν νύκτα ἐνταῦθα διήγαγον. Ἐπεὶ δὲ
 ἡμέρα ὑπέφαινε, ἐπορεύοντο σιγῇ συντεταγμένοι ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους· καὶ γὰρ ὁμίχλη ἐγένετο· ὥστε ἔλαθον ἐγ-
 γὺς προσελθόντες. Ἐπεὶ δὲ εἶδον ἀλλήλους, ἡ τε σάλ-
 πιγξ ἐφθέγγετο, καὶ ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες ἵεντο εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δ' οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καταλιπόν-
 τες τὴν ὁδόν, φεύγοντες ὀλίγοι ἀπέθνησκον· εὐζῶνοι γὰρ
 8 ἦσαν. Οἱ δ' ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἀκούσαντες τῆς σάλ-
 πιγγος, εὐθὺς ἵεντο ἄνω κατὰ τὴν Φανεράν ὁδόν· ἄλλοι
 δὲ τῶν στρατηγῶν κατὰ ἀτριβεῖς ὁδοὺς ἐπορεύοντο, ἡ ἔτυ-
 χον ἕκαστοι ὄντες, καὶ ἀναβάντες ὡς ἐδύναντο, ἀνίμων
 9 ἀλλήλους τοῖς δόρασι. Καὶ οὗτοι πρῶτοι συνέμιζαν τοῖς
 προκαταλαβοῦσι τὸ χωρίον. Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τῶν ὀπι-
 σθοφυλάκων τοὺς ἡμίσεις, ἐπορεύετο, ἡπερ οἱ τὸν ἡγεμόνα
 ἔχοντες· (εὐδοτάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις) τοὺς δ'

5. κύκλῳ περιϊόντες] Vulgo antepo-
 sita verba καὶ τὰ cum Codice Paris.
 et Eton. omisi. Cf. sect. 2.

ἀποκτείναντες] Cod. Paris. Eton. et
 Suidas in κατακαίνειν habent κατα-
 καινόντες, sed tempus aliud sequens
 καταδιώξαντες postulare videtur.

6. αὕτη] Suidas in v. μαστὸς omi-
 sit.

7. ὑπέφαινε] Eton. liber ἐτύγχανε
 dat, deinde ἐπεφθέγγετο; postea ver-
 ba οἱ Ἕλληνες omittit. Rectius vero

ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους habere videtur
 idem liber.

καταλιπόντες] Guelf. λιπόντες ha-
 bet.

8. ἀναβάντες] Edd. vet. cum Guelf.
 ἐκβάντες habent. Deinde ἀνίμων Sui-
 das cum libro Paris.

9. καὶ οὗτοι πρῶτοι] Vulgatum οὗ-
 τοι μόνου πρῶτοι ex libro Eton. et ver-
 sione Amasæi correxit Hutchinson.
 οὕτω μὲν οἱ πρῶτοι malebat Porson.

ἡμίσεις ὀπισθεν τῶν ὑποζυγίων ἔταξε. Πορευόμενοι δὲ 10
 ἐντυγχάνουσι λόφῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ, κατειλημμένῳ ὑπὸ
 τῶν πολεμίων, οὓς ἢ ἀποκόψαι ἦν ἀνάγκη, ἢ διεζεύχθαι
 ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθη-
 σαν, ἤπερ οἱ ἄλλοι· τὰ δὲ ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλη ἢ
 ταύτη ἐκβῆναι. Ἐνθα δὲ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις, 11
 προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον ὀρθίοις τοῖς λόχοις, οὐ
 κύκλῳ, ἀλλὰ καταλιπόντες ἄφοδον τοῖς πολεμίοις, εἰ
 βούλοιντο φεύγειν. Καὶ τέως μὲν αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, 12
 ὅπη ἐδύναντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον,
 ἐγγὺς δ' οὐ προσίεντο, ἀλλὰ φυγῇ λείπουσιν τὸ χωρίον.
 Καὶ τοῦτόν τε παρεληλύθεισαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἕτερον
 ὀρῶσιν ἔμπροσθεν λόφον κατεχόμενον· ἐπὶ τοῦτον αὖθις
 ἐδόκει πορεύεσθαι. Ἐννόησας δ' ὁ Ξενοφῶν, μὴ, εἰ 13
 ἔρημον καταλείποι τὸν ἡλωκότα λόφον, καὶ πάλιν λα-

10. λόφῳ] Is erat *μαστός* sect. 6. nominatus; sed si compares sect. 14. diversus. Sequens ἢ omisit Eton. liber.

11. ὀρθίοις τοῖς λόχοις] Ita ut *lochi singuli* procederent, non *latam frontem* facerent, *kolonnenweise*. Ita Weiske. Cf. iv. 8, 10. seqq.

ἄφοδον] Leonclavii conjecturam vulgato ἄμφοδον prætulit Welsius et Hutchinson.

12. καὶ τέως μὲν] Vulgatam scripturam, quæ etiam est in Guelf. καὶ ὀρῶντες αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπη — οἱ βάρβαροι οὔτε ἐτόξευον οὔτε ἔβαλλον, ἐγγὺς ὁδοῦ προσιόντας, sensum plane frigidum et a natura barbarorum abhorrentem funderè censuit Zeune et ex Codice Brodæi, Paris. et Eton. mutavit. Contra eum vim verborum non assecutum affirmat Weiske, qui verba οὔτε ἐτόξευον ad Græcos adhuc longius remotos refert, illa vero ἐγγὺς ὁδοῦ προσιόντας interpretatur *prope accedentes*. Esse enim pleonasmum, ut *πανταχοῦ γῆς*, *huc viciniae* et similia. Quam sententiam ut cuiquam docto probet, vereor. Nuspiam

similis pleonasmus vocabuli ὁδοῦ repertus est, nec, si unquam fuisset frequentatus, commode eo poterat uti Xenophon in loco, qui ambiguus ita futurus erat. Sed male Zeune ait opponi sibi *τέως* et ἐγγὺς hic et infra v. 4, 16. Utrobique enim *τίως* cum participio copulandum est. Index Zeunianus male ibi *ab initio* interpretatur. Cum participio est in Agesilao ii. 10.

καὶ ἕτερον ὀρῶσιν] Edd. vett. cum Guelf. et Eton. καὶ ἕτερον ὀρῶντες, sed copulam καὶ omittit Guelf. Ceterum ὀρῶσιν cum Hutchinsono Zeune interpretatus dativum participii punctum post *κατεχόμενον* positum sustulit, ut ἐδόκει referretur ad ὀρῶσι. Cum Stephano punctum posuit Weiske. Equidem verterim: *vixdum hunc collem præterierant Græci, cum alterum conspicerent*.

αὖθις] Amasæus sine ulla cunctatione interpretatur *εὐθὺς* legisse videtur Hutchinsono. Pro τοῦτον margo Villois. dat *τούτους*.

13. καταλείποι] Eton. *λείπει*. Sequens καὶ omissum malim.

- βόντες οἱ πολέμιοι ἐπιθῶντο τοῖς ὑποζυγίοις παριούσιν, (ἐπὶ πολὺ δὲ ἦν τὰ ὑποζύγια, ἅτε διὰ στενῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενα) καταλείπει ἐπὶ τοῦ λόφου λοχαγούς Κηφισόδωρον Κηφισοφῶντος, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀμφικράτην Ἀμφιδήμου, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν Ἀργεῖον Φυγάδα· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν δεύτερον λόφον, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ ταῦτον αἰροῦσιν.
- 14 Ἐτι δ' αὐτοῖς τρίτος μαστὸς λοιπὸς ἦν πολὺ ὀρθιώτατος, ὁ ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης Φυλακῆς τῆς
- 15 νυκτὸς ὑπὸ τῶν προελθόντων. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦγον οἱ Ἕλληνες, λείπουσιν οἱ βάρβαροι ἀμαχητὶ τὸν μαστόν· ὥστε θαυμαστὸν γενέσθαι πᾶσι, καὶ ὑπώπτειον, δέισαντας αὐτοὺς, μὴ κυκλωθέντες πολιορκοῖντο, ἀπολιπεῖν. Οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου καθορῶντες τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα, πάντες ἐπὶ τοὺς ὀπισθοφύλακας ἐχώρουν.
- 16 Καὶ Ξενοφῶν μὲν σὺν τοῖς νεωτάτοις ἀνέβαινον ἐπὶ τὸ ἄκρον, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπάγειν, ὅπως οἱ

ἐπὶ πολὺ] Per longum spatium procedebant. Sequens Κηφισοφῶντος pro vulgato Κηφισοφῶντος ex Guelf. et Paris. recepi. Posterior tamen liber Κηφισοφ. habet.

καὶ Ἀμφικράτην—Ἀθηναῖον] Hæc verba ex libro Paris. et Eton. restituit Zeune. Compara sect. 17.

14. λοιπὸς ἦν πολὺ] Ex Guelf. ἦν λοιπὸς καὶ πολὺ edidit Zeune, ὀρθιώτερος ἢ ὁ ὑπὲρ malebat Stephanus. Male deinceps καταληφθείσης Paris. Pro προελθόντων in Juntina, Guelf. Paris. Eton. est ἐθειλόντων, quod Brodæus in ἐθειλόντων mutabat. In Guelf. a secunda manu ἐλθόντων scriptum est.

15. ἐγγὺς ἦγον] Margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. ἐγένοντο dat.

ἀπολιπεῖν] Ita liber Paris. Vulgo est ἀπολείπειν.

οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου] Weiske hæc ita copulanda censet verba, ut οἱ ἀπὸ τοῦ ἄκρου sint ii qui jugum reli-

querant, barbari. Rationem hanc edit: Nam non dicitur καθορῶντες, sed καθορῶντες. Sed acumine majore non erat opus ad perspicendum, ἐχώρουν non esse iverant, sed ibant; cui tempori si perfectum καθορῶντες junxisset Xenophon, inepte fecisset.

τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα] Weiske affirmat non esse quæ a tergo gererentur, sed quæ a tergo essent, jumenta scilicet cum extremo agmine. De jumentis barbari non cogitabant, sed ex colle dejicere volebant Græcos, uti docet sect. 17. et 18.

16. ὑπάγειν, ὅπως] Amasæus vertit alios pedetentim usque eo consequi jussit: quasi ἕως scriptum legisset. Index Zeunianus item pedetentim sequi vertit, sed iii. 4, 48. procedere vel προάγειν interpretatur. Debebat præcedere. Hoc ipsum h. l. significat sequens προελθόντας. Ceterum ἕως etiam ipse scriptum mallet.

τελευταῖοι λόχοι προσμίξειαν· καὶ προελθόντας κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τῷ ὀμαλῷ θέσθαι τὰ ὄπλα εἶπεν. Καὶ ἐν 17 τούτῳ τῷ χρόνῳ ἦλθεν Ἀρχαγόρας ὁ Ἀργεῖος πεφευγώς, καὶ λέγει, ὡς ἀπεκόπησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου λόφου, καὶ ὅτι τεθνήσκει Κηφισόδωρος καὶ Ἀμφικράτης, καὶ ἄλλοι, ὅσοι μὴ ἀλλόμενοι κατὰ τῆς πέτρας πρὸς τοὺς ὀπισθοφύλακας ἀφίκοντο. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι οἱ Βάρ- 18 βαροι, ἦκον ἐπ' ἀντίπορον λόφον τῷ μαστῷ· καὶ ὁ Ξενοφῶν διελέγετο αὐτοῖς δι' ἑρμηνέως περὶ σπονδῶν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀπῆτει. Οἱ δὲ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἐφ' ᾧ 19 μὴ καίειν τὰς κόμας. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ἐν ᾧ δὲ τὸ μὲν ἄλλο στράτευμα παρήει, οἱ δὲ ταῦτα διελέγοντο, πάντες, οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνεῤῥύησαν, ἐνταῦθα ἴσταντο οἱ πολέμιοι. Καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο κατα- 20 βαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐνθα τὰ ὄπλα ἔκειντο, ἴεντο δὴ οἱ πολέμιοι πολλῶ πλῆθει καὶ θορύβῳ· καὶ ἐπεὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μαστοῦ, ἀφ' οὗ Ξενοφῶν κατέβαινον, ἐκυλίνδουν πέτρας· καὶ ἐνὸς

τελευταῖοι λόχοι] Ita margo Steph. cum Codice Paris. et Eton. pro λοχαγοὶ habent scriptum: deinceps προσμίξειαν Paris.

προελθόντας] Ita recte Eton. liber pro προσελθόντας, quod damnavit etiam Halbkart.

θέσθαι τὰ ὄπλα] Est h. l. consistere in armis et instructos. Hinc sect. 20. ὅπου τὰ ὄπλα ἔκειντο dicitur locus, ubi constiterant.

17. πρώτου] Omittit Cod. Paris et Eton. hinc seclisit Zeune. Suidas ἀπεκόπησαν interpretatur ἀνεβλήθησαν.

Κηφισόδωρος] Recte vulgatum Κηφισίδωρος correxit Welsius et Hutchinson ex sect. 13. Veram scripturam habet Guelf. Κηφισίδωρος Paris. Deinceps Ἰφικράτης dat Eton.

18. ἀντίπορον] Brodæi conjecturam ἀντίπορον probant Zeune et Weiske, non ego. Secundum et medium

collem intelligit Weiske. Equidem ἐπὶ τὸν ἀντιπέρας λόφον τοῦ μαστοῦ malebam; sed retinuit manum Argiani Anab. i. 27, 9. ubi est ἀντίπορον ὄρος. Contra libro iv. 27, 4. γήλοφος, ὅς ἦν ἀντίρροπος τοῦ τῶν Μακεδόνων στρατοπέδου videtur in ἀντίπορος τῶ—στρατοπέδῳ mutandus esse. Ceterum est collis, de quo sect. 12.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex Eton. adscivit Zeune.

19. πάντες, οἱ] Vulgatum πάντες οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνεῤῥύησαν. Ἐνταῦθα ἴσταντο οἱ πολέμιοι, καὶ ἐπεὶ Muretus ita corrigebat: πάντες, οἱ ἐκ τ. τ. τ. συνεῤῥύησαν, ἐνταῦθα ἴσταντο, καὶ ἐπεὶ ad Græcos referens. Zeunium sequimur cum Weiskio. Liber Eton. τούτου omittit, non inepte!

20. ἐπεὶ ἤρξαντο] Græci cum Xenophonte. De loco, ubi ὄπλα ἔκειντο, vide sectionem 16. οἱ συνεταγμένοι sunt sect. 21.

- μὲν κατέαζαν τὸ σκέλος, Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστής,
 21 ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν· Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεὺς
 Ἄρκας προσέδραμεν αὐτῷ ὀπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προ-
 βεβλημένος ἀπεχώρει, καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοὺς συντεταγ-
 μένους ἀπῆλθον.
- 22 Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικόν, καὶ
 ἐσκήνησαν αὐτοῦ ἐν πολλαῖς καὶ καλαῖς οἰκίαις, καὶ
 ἐπιτηδεῖοις δαψιλέσι· καὶ γὰρ οἶνος πολὺς ἦν, ὃν ἐν
 23 λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν δὲ καὶ Χειρίσοφος
 διεπραζάντο, ὥστε λαβόντες τοὺς νεκροὺς ἀποδοῦναι τὸν
 ἡγεμόνα· καὶ πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐκ τῶν
 24 δυνατῶν, ὥσπερ νομίζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Τῇ δ'
 ὑστεραία, ἀνευ ἡγεμόνος ἐπορεύοντο· μαχόμενοι δ' οἱ πο-
 λέμιοι, καὶ ὅπη εἴη στενὸν χωρίον προκαταλαμβάνοντες,
 25 ἐκάλυον τὰς παρόδους. Ὅποτε μὲν οὖν τοὺς πρῶτους
 κωλύοιεν, Ξενοφῶν ὅπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη, ἔλυε
 τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς πρῶτοις, ἀνωτέρω πειρώ-
 26 μενος γίνεσθαι τῶν κωλύόντων· ὅποτε δὲ τοῖς ὅπισθεν
 ἐπιθοῖντο, Χειρίσοφος ἐκβαίνων, καὶ πειρώμενος ἀνωτέρω
 γίνεσθαι τῶν κωλύόντων, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρ-

κατέαζαν] Cod. Paris. κατέαξε. Se-
 quens ἀπέλιπεν videtur esse, non con-
 secutus erat propter celeritatem itinere-
 ris.

21. προσέδραμεν] Edd. vett. cum
 Guelf. παρέδραμεν dant. Deinceps
 βεβλημένος simplex est in libro Paris.
 et Eton.

22. οἰκίαις] Vocabulum deest in
 Edd. vett. Guelf. ex libro Brodæi,
 Paris. et Eton. inseruit Stephanus.
 Deinde ἐπιτηδεῖαις Edd. vett. cum
 Guelf.

ὃν ἐν λάκκοις] Vulgatum ὥστε ἐν ex
 Suida in κωνιόμενος et Castal. correxi.
 Brodæus ὃν τ' malebat. De λάκκοις
 (lacubus vinariis) ita Scholia ad A-
 ristophanis Eccles. vers. 154. exscri-
 pta a Suida: Ἄθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι
 πᾶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν

ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στεργγύλα καὶ
 τετραγῶνα καὶ ταῦτα κωνιῶντες οἶνον
 ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ
 ταῦτα λάκκους ἐκάλουν.

23. ὥστε λαβόντες] Insolentius di-
 ctum pro ἀποδόντες τὸν ἡγεμόνα (du-
 cem itineris Carduchum) λαβεῖν τοὺς
 νεκροὺς censet Weiske. Codex Paris.
 et Eton. dant ἀπέδοσαν. unde locum
 lacunosum esse suspicor. Nimis enim
 breviter defungitur narratione rei
 Xenophon, quam Græcis cordi fuisse
 valde apparet.

νομίζεται] Male Edd. vett. excepta
 Castal. cum Guelf. νομίζεσθαι.

25. παρόδου] Margo Steph. cum
 Eton. ὁδοῦ dat.

26. ὅποτε δὲ—κωλύόντων] Locus hic
 excidit in libro Eton. propter gemi-
 natum κωλύόντων.

ὁδοῦ τοῖς ὀπισθεν. Καὶ αἰεὶ οὕτως ἐβοήθουν ἀλλήλοις, καὶ ἰσχυρᾶς ἀλλήλων ἐπεμελοῦντο. Ἦν δὲ ὅποτε καὶ 27 αὐτοῖς τοῖς ἀναβάσι πολλὰ πράγματα παρεῖχον οἱ βάρβαροι πάλιν καταβαίνουσιν· ἐλαφροὶ γὰρ ἦσαν, ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. Ἄριστοι δὲ τοξόται 28 ἦσαν· εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπήχη, τὰ δὲ τοξεύματα πλέον ἢ διπήχη· εἶλκον δὲ τὰς νευρὰς, ὅποτε τοξεύοιεν, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβαίνοντες.

οὔτως] Ita versio Amasæi, margo Steph. Cod. Paris. Eton. pro οὔτοι, quod spreuit Zeune. Deinceps ἐπεμίλοντο liber Paris.

28. πλέον ἢ] Eton. πλέον ἦν habet. Diodorus xiv. 27. οἱ δὲ Ἕλληες ἐφ' ἐπτά μὲν ἡμέρας διεπορεύοντο τὰ τῶν Καρδοῦχων ὄρη, πολλὰ κακὰ πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀλλείμων τε ὄντων καὶ τῆς χώρας ἱμπερίων. ἦσαν δὲ οὔτοι πολέμιοι μὲν τοῦ βασιλείως, ἐλεύθεροι δὲ καὶ τὰ κατὰ πόλιμον ἀσκούντες, μάλιστα δ' ἐκπονοῦντες σφενδόνας ὡς μεγίστους λίθους ἐμβάλλειν, καὶ τοξεύμασιν ὑπερμεγέθει χρησθῆναι, δι' ἃν τοὺς Ἕλληνας κατατιτρώσκοντες ἐξ ὑπεροξείων τόπων πολλοὺς μὲν ἀνείλαν, οὐκ ὀλίγους δὲ κακῶς διέθεισαν. τὰ γὰρ βέλη μείζω καδυστώτα δυοῖν πηχῶν ἔδυνε διὰ τε τῶν ἀπίδων καὶ θαρράων, ὥστε μηδὲν τῶν ὅπλων ἰσχύειν τὴν βίαν αὐτῶν ὑπομένειν· οὕτω γὰρ φασὶ μεγάλοις κεχρησθῆναι ἰστοῖς, ὥστε τοὺς Ἕλληνας ἐναγκυλοῦντας τὰ ῥιπτόμενα βέλη, τούτοις σαυνοῖς χρωμένους ἐξακοντίζειν.

πρὸς τὸ κάτω—προσβαίνοντες] Ita recte vulgatum προσβαίνοντες correxuit Weiske. Leonclavius προσβάλλοντες malebat, interpretatus: *pedem sinistrum applicantes. Amasæus applicato ad imum arcum lævo pede.* Brodæus pejus: *lævo pede ad imum arcum prætenso*, quasi præτεινοντες scriptum legisset, quod præferēbat Hutchinson. Brodæus tamen recte de ratione arcum tendendi locum interpretatur. Contra Larcherus cum Toupio E-mendat. p. 205. ed. Lips. de statu sagittarii interpretatur; sed male Toupius comparat Homericum ὑπασπίδια προσποδίζειν Iliadis xiii. versu 807.

quod non est de funditore. Statum funditoris pingere poetæ erat, non historici, ut recte admonuit Weiske, laudans Wesselingum ad Diodorum iii. 8. ubi est de Æthiopicibus: *ἰνόσπε δὲ (καθοπλίζονται) ξυλίνοις τόξοις τετραπήχεσιν, οἷς τοξεύουσι μὲν τῷ ποδὶ προσβαίνοντες.* ubi Wesseling annotavit hæc: *Pede in arcum, ut majore cum robore tendant, imposito. Agatharchides de Rubro mari p. 40. ὁ μὲν εἷς κατέχει τόξον τῷ ποδὶ προσβεβηκώς. Atque ita Strabo xvi. p. 1117. τῶν μὲν κατιχόντων τὸ τόξον καὶ προσβεβηκόντων τοῖς ποσὶ. quanquam nunc prave ibi περιβεβ. editum legitur. Nec aliter, puto, accipi debent Xenophontis verba, (hæc ipsa) ubi potius προσβαίνοντες scribendum, ut hic. Utebantur barbari isti arcubus ternum fere cubitorum, quos ut intendenter, humi collocabant, pedequè admoto sinistro, nervum summis viribus adducebant. Toupius locum Arriani Indic. 16. posuit hunc: οἱ περὶ τόξον τε ἔχουσι ἰσόμηκεις τῷ φορέοντι τὸ τόξον, καὶ τοῦτο κάτω ἐπὶ τὴν γῆν θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα ὀπίσω ἀναγαγόντες· ὁ γὰρ οἷστος αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδείων τριπήχεος.* Weiske addidit locum Anonymi apud Suidam in Ἄραβες hunc: οἱ δὲ Ἀράβιοι—οἱ βέλεισιν ἀνδρομήκεσι χρωμένοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαινόντες ἐς τὴν νευρὰν, κυκλοῦσι τὸ τόξον. Sed hic modus tendendi arcum plane est diversus a priore. Pede enim imposito sinistro in nervum arcus curvatur, et nervus ipse deductus tenditur. Contra ibi pes impositus lævus arcum imum retinet, dum manus dextra adjuvante

Τὰ δὲ τόξεματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν
 θωράκων· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ Ἕλληνες, ἐπεὶ λάβοιεν,
 ἀκοντίοις, ἐναγκυλῶντες. Ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις οἱ
 Κρήτες χρησιμώτατοι ἐγένοντο· ἤρχε δὲ αὐτῶν Στρατο-
 κλῆς Κρής.

C A P. III.

ΤΑΤΗΝ δ' αὖ τὴν ἡμέραν ἠύλισθησαν ἐν ταῖς κώ-
 μαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποτα-
 μὸν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὀρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν
 τῶν Καρδούχων χώραν· καὶ οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα ἀνε-
 2 παύσαντο ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον· ἀπέιχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ
 ποταμὸς ὡς ἕξ ἢ ἑπτὰ στάδια τῶν Καρδούχων. Τότε
 μὲν οὖν ἠύλισθησαν μάλα ἠδέως, καὶ τὰ ἐπιτήδεια
 ἔχοντες, καὶ πολλὰ τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημο-

sinistra nervum tendit. Utramque
 rationem confundere visus Weiske
 hæc annotavit: *Non dextra manu sed
 sinistro pede Carduchi arcus suos tende-
 bant. Sed etiamnum aliquid difficul-
 tatis videtur in Xenophontis loco rema-
 nere. Opinor, πρὸς τὸ κάτω esse ad
 terram; ut deinde incisum ponatur, τοῦ
 τόξου autem excludatur, ut ineptum
 glossema. Ita in προσβαίνοντες intelli-
 gamus ταῖς νευραῖς. Sed hæc extrema
 ut incertiora doctis lectoribus dijudi-
 canda transmittimus. Non absurdum
 est inferiorem arcus partem, id est, cor-
 nua cum nervo poni, cum nervus solus
 intelligendus sit. Difficultatem om-
 nem facile explicabis, si mecum et
 cum interprete germanico, Halbkart,
 statuas arcum affixum fuisse fusti
 canaliculato, qualem medium ævum
 arcubalistam vocabat, unde Galli-
 cum arbalète originem duxit, quod
 telum Armbrust appellare solemus.
 Retinaculum retinet nervum summa
 cum vi tensus; impulsu vero
 manu ejaculatur telum canali impo-
 situm. Ita apparet, quomodo ner-
 vus summa cum vi, pede sinistro ar-*

cui imo imposito, adductus, retineri
 potuerit in arcu sublato: nec opus
 est conjecturis Weiskii. Ceterum
 qui locum de statu sagittarii inter-
 pretantur, male post τόξου comma
 posuerant. Male Guelf. liber πρὸς
 τῷ κάτω habet scriptum.

ἐπεὶ λάβοιεν] Liber Brodæi et Paris.
 hoc dedit pro vulgato ἐπιλαβόμενοι,
 quod Zeunianus Index nacti inter-
 pretatur.

1. τοῦ παρὰ] Liber Brodæi τοῦ κατὰ
 habet. Centriten fluvium alibi no-
 minatum nondum reperi; sed hodie
 Kabouhr vocari tradit Heeren, *Ideen
 über die Politik* ii. p. 172. secutus
 Danvillium cum Mannerto Geogr.
 v. p. 236.

ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον] Hæc ex Codice
 Brodæi, Paris. et Eton. adscivi, quæ
 Zeune ex simili loco iii. 4, 24. ficta
 et inserta esse conjiciebat.

ὡς ἕξ] Paris. et Eton. liber omittit
 ὡς. Ceterum τῶν ὀρέων τῶν Καρδού-
 χων conjungenda sunt, quæ disjun-
 xit scriptor numeri causa et ut ὁμοιο-
 πέλευτα vitaret, ut monet Zeune et
 Weiske.

νεύοντες. Ἐπτά γὰρ ἡμέρας, ὅσασπερ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, καὶ ἔπαθον κακὰ, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλέως καὶ Τισσαφέρους. Ὡς οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων, ἠδέως ἐκοιμήθησαν.

Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὀρῶσιν ἰππέας που πέραν τοῦ πο-³ταμοῦ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν· πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἀνω τῶν ἰππέων, ὡς κωλύσοντας εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν. Ἡ-⁴σαν δὲ οὗτοι Ὀρόντου καὶ Ἀρτούχου, Ἀρμένιοι καὶ Μαρδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι μισθοφόροι. Ἐλέγοντο δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροι καὶ ἄλκιμοι εἶναι· ὅπλα δ' εἶχον γέρρα

2. ἐπτά γὰρ ἡμέρας] Diodorus xiv. 27. eundem numerum posuit, et subjungit: διελθόντες οὖν τὴν προειρημένην χώραν ἐπιπίνους παρεγενήθησαν πρὸς τὸν Κεντροίτην ποταμὸν, ὃν διαβάντες εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἀρμενίαν. ταύτης δ' ἦν σωτῆρα Τηρίβαζος. πρὸς ὃν σπεισάμενοι διεπορεύοντο τὴν χώραν ὡς φίλοι.

ὅσα οὐδὲ] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. libro dant pro οἷα.

3. ἰππέας που] Ex libro Eton. που inserui.

4. Ὀρόντου] Supra iii. 5, 17. de Armenia: ἢ Ὀρόντας ἤρχεν πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. Cyri disciplina v. 3, 38. Ἀρτούχων Hyrcaniorum ducem nominat, ubi tamen Brodæi libri Ἀρτόμαν dant.

Μυγδόνιοι] Codex Brodæi, Guelf. Paris. Eton. cum margine Villois. dant Μαρδόνιοι. et Stephanus Byzantinus: Μυγδονία—καὶ ἐτέρα Φρυγίας τῆς μεγάλης—Τινὲς δὲ Μάρδους αὐτοῦ φασί. Idem Μάρδοι, ἕθνος Ἐρακανῶν.—λησθῆναι δὲ οὗτοι καὶ τοξόται. Eisdem nominat Herodotus ix. 125. Dionysius Perieg. versu 732. Ptolemæus vi. c. 2. Arrianus Anab. iii. 11, 6. οἱ Μάρδοι τοξόται. item cap. 13, 1. Regionem montuosam et Mardos pauperes nominat cap. 24, 1—7. sed situm non definit. Libro tamen iv. 6, 12. fluvium Epardum nominat,

ὅς ῥέει διὰ Μάρδων τῆς χώρας. Tapuris vicinos fuisse arguit locus iv. 18, 2. Strabo libro ix. κύκλω δὲ περὶ τὴν θάλατταν μετὰ τοὺς Ἐρακανοὺς Ἀμαρδούς τε. quem locum respexit Stephanus Byz. in Ἀμαρδοί, ἕθνος Ἐρακανῶν ἐγγύς—εἰσὶ δὲ καὶ Περσῶν Μαρδοὶ δίχα τοῦ α. Ex Nearcho Strabo tradit Mardos Persis finitimos esse et prædando vivere. Plura de Mardis Gallus doctissimus de Ste. Croix, Examen Critique des Historiens p. 212. qui tamen locum Xenophontis non tetigit, in quo librorum optimorum scripturam (in Guelf. tamen vulgata Μυγδόνιοι superscripta est) restitui, cum ex Artuchæ mentione comparata cum loco Cyropædiæ apparere videatur, Artucham Hyrcaniorum ducem intelligi, quibus Mardis vel Mardonii vicini erant. Mardonios tamen qui præter Xenophontem nominavit, nondum reperi. Mygdonios Mesopotamiæ septentrionalis incolas primum a Macedonibus victoribus nomen accepisse, translatum a Mygdonibus Thraciæ, statuit Strabo xvi. p. 1083, cui frustra hunc Xenophontis locum opposuit Mannert Geogr. v. p. 260. varietatis scripturæ oblitus.

Χαλδαῖοι] Eadem de Chaldæis traduntur in Cyp. iii. 2, 7.

5 μακρὰ καὶ λόγχας. Αἱ δὲ ὄχθαι αὐται, ἐφ' ὧν παρατεταγμένοι οὗτοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπέιχον· ὁδὸς δὲ μία ἢ ὀρωμένη ἦν ἀγούσα ἄνω, ὡσπερ χειροποίητος· ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ ὅ' Ἕλληνες. Ἐπεὶ δὲ πειρωμένοις τό τε ὕδωρ ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαίνετο, καὶ τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς, καὶ οὔτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὅπλα ἦν ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, ἤρπαζεν ὁ ποταμὸς· ἐπὶ τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τὰ ἄλλα βέλη· ἀνεχώρησαν οὖν, καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ τὸν ποταμόν.

7 Ἐνθα δὲ αὐτοὶ τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν, ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐώρων τοὺς Καρδούχους πολλοὺς συνειλεγμένους σὺν τοῖς ὅπλοις. Ἐνταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ὀρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὀρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὀρῶσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισομένους τοὺς Καρδούχους ὀπισθεν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἔμενον ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες. Ξενοφῶν δὲ ἴναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πέδαις δεδέσθαι, αὐται

5. αἱ δὲ ὄχθαι] Iterum sect. 23. *προσηκούσας ἐπὶ τὸν ποταμόν ὄχθας* vocat, quæ sect. 11. dicuntur *πέτραι καθήκουσαι ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμόν.* et sect. 23. eadem vocantur *τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα.* Igitur colles. In libro de re equestri 3, 7. est ἐπ' ὄχθους ἀνορούσιν, ἀπ' ὄχθων κατὰλλεσθαι.

ἢ ὀρωμένη] Eton. liber articulum omittit. Idem deinceps cum Paris. et margine Steph. *ταύτην* dat. Cf. sect. 20,

6. *τραχὺς*] Male Edd. vett. cum Guelf. habent *ταχύς.*

εἰ δὲ μὴ] Similis Arriani locus Anab. iv. 4, 17. ἐπὶ τῷδε ἢ διώξεις οὐκ ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἐγένετο· εἰ δὲ μὴ, δικούσιν ἂν μοι καὶ πάντες διαφθαρεῖναι ἐν τῇ φυγῇ. ubi ineptissime nuperus Editor ἐγένετο. Οἱ δὲ μὴν scripsit, hic

tamen optimum librum non secutus, ex quo Arrianum innumeris in locis corruptit.

γυμνοὶ ἐγίγνοντο] Vulgatum ἐφέροντο ex libro Brodæi, margine Steph. libro Paris. et Eton. mutavi.

ἀνεχώρησαν οὖν] Particulam οὖν, quæ post interposita verba quædam repetere solet sententiam, omisit Stephanus, casu, ut puto. Habent eam Edd. vett. cum Guelf. et Eton.

7. *πρόσθεν*] Eton. *πρώτην* omissis verbis ἐπὶ τοῦ ὄρους, post quæ male vulgo positum comma sustulit Weiske. Sequens σὺν deest in Edd. vett. recentiore manu additum in Guelf. ἐν τοῖς ὄπλοις dant Cod. Paris. et margo Steph.

8. *ἔμενον*] Cod. Paris. *ἔμειναν.*

αὐται δὲ] Intellige *ἔδοξαν* repeten-

δὲ αὐτῶ αὐτόματοι περιῤῥύηται, ὥστε λυθῆναι καὶ διαβαίνειν, ὅποσον ἐβούλετο. Ἐπεὶ δὲ ὄρθρος ἦν, ἔρχεται πρὸς τὸν Χειρίσοφον, καὶ λέγει, ὅτι ἐλπίδας ἔχει καλῶς ἔσσεσθαι· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ὁ δὲ ἤδετό 9 τε, καὶ ὡς τάχιστα ἕως ὑπέφαινε, ἐθύοντο πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί· καὶ τὰ ἱερά καλὰ ἦν εὐθύς ἐπὶ τοῦ πρώτου. Καὶ ἀπίοντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ παρήγγελλον τῇ στρατιᾷ ἀριστοποιεῖσθαι. Ἀριστῶντι δὲ τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον δύο νεανίσκω· 10 ἤδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν, καὶ, εἰ καθεύδοι, ἐπεγεύραντα εἰπεῖν, εἴ τί τις ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ τότε 11 ἔλεγον, ὅτι τυγχάνοιεν Φρύγανα συλλέγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ, κάπειτα κατίδοιεν ἐν τῷ πέραν ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν γέροντά τε καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας, ὥσπερ μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένου ἐν

dum ex ἔδοξεν. Sequens περιῤῥύηται ex Paris. et Eton. libro adscivi in locum vulgati περιῤῥαγῆναι, quod nimis violentum est pro significatione somnii. αὐτόμαται etiam dat Paris.

καὶ διαβαίνειν] Copulam omittit Juntina cum Guelf. Sequentia inepte tentavit Hutchinson ὅποι ἂν βούλοιτο quoscunque vellet. Recte de pedibus diductis, divaricatis dici verbum monet Weiske. Est igitur gradi, ingredi.

9. ὡς τάχιστα ἕως ὑπέφαινε] Ita hæc distinguenda esse, recte monuit Porson. Vulgo ineptissime post τάχιστα comma positum reperitur.

ἀπὸ τοῦ πρώτου] Inepte Hutchinson χρόνου intelligebat. Infra vi. 5, 2. καὶ γίνεσθαι τὰ ἱερά ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερίου. et sect. 8. καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Quare h. l. ἐπὶ scripsi.

10. Ἀριστῶντι] Liber Eton. Καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον.

Etiam Paris. cum margine Steph· προσέτρεχον dat, Edd. vett. cum Guelf. προτρέχον. Equidem vulgatum προστρέχον repudiavi tanquam ab hoc loco alienum, cum sequatur καὶ τότε ἔλεγον. Interjecta etiam sunt verba multa, quæ narrationem morantur. Figura contra illa, quæ præsens adhibet, celeritatem solet significare. Deinceps δύο dedit Castal.

καθεύδοι] Suidas in ἐξείη dedit καθεύδοι, deinde εἴ τις τι ἔχοι πρὸς πολ. Guelf. εἴ τις τι ἔχοι τῶν πρὸς πολ.

11. Καὶ τότε ἔλεγον] Vitiosum locum esse recte suspicatus Weiske καὶ οἶδε οὖν τότε ἔλ. malebat scriptum.

ἐν πέτραις] Cum libro Eton. omisi τῶν ante πέτραις; quod si probaveris, tum addendum iterum τῶν ante καθηκούσαις.

τὸν ποταμὸν] Suidas in καθηκούσαις habet τῶπον.

γυναῖκα] Liber Eton. γυναῖκας. Pro μαρσίπους ex Edd. vett. Polluce 7, 79. 10, 138. et Suida restitui μαρσίπους.

- 12 πέτρα ἀνθρώδει. Ἰδοῦσι δὲ σφισι δόξαι, ἀσφαλὲς εἶναι διαβαίνειν· οὐδὲ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἰππεῦσι πρόσβατον εἶναι κατὰ τοῦτο. Ἐκδύντες δὲ, ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν διαβαίνειν, πρὶν βρέξαι τὰ αἰδοῖα· καὶ διαβάντες, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἤκειν.
- 13 Εὐθύς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτὸς τε ἔσπενδε, καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσε, καὶ εὔχεσθαι τοῖς Φήνασι θεοῖς τὰ τε ὀνειράτα καὶ τὸν πόρον καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. Σπείσας δὲ εὐθύς ἤγε τοὺς νεανίσκους παρὰ
- 14 τὸν Χειρίσοφον καὶ διηγοῦνται ταῦτά. Ἀκούσας δὲ καὶ ὁ Χειρίσοφος σπονδὰς ἐποίει. Σπείσαντες δὲ, τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ, συγκαλέσαντες τοὺς στρατηγούς, ἐβουλευόντο, ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν, καὶ τοὺς τε ἔμπροσθεν νικῶεν καὶ ὑπὸ τῶν
- 15 ὀπίσθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν. Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς, Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν.
- 16 Ἐπεὶ δὲ καλῶς ταῦτα εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἤγοῦντο δὲ οἱ

12. διαβαίνειν] Hoc ex Eton. dedi pro διαβῆναι. Compara sect. 15. Sequens ἔφασαν Suidas in νευσούμενοι omittens ἐπιρῶντο posuit ante διαβαίνε-
ναι.

νευσούμενοι] Ita cum Suida Edd. vet. σπευσόμενοι margo Steph. cum libro Eton. et Paris. Pro γυμνοὶ, quod ex Suida, margine Steph. Paris. et Eton. recepit Zeune, vulgabatur γυμνά.

πρόσθεν διαβαίνειν] Iterum ex Eton. hoc pro διαβῆναι recepi. Idem tamen liber male πρὶν omisit.

13. ἔσπενδε] Vitiose Guelf. cum libro Paris. et margine Villos. ἔσπευδε.

[ἔσπενδε—ἐγχεῖν ἐκέλευσε] Hunc locum excerpit Suidas sub verbo

ἐγχεῖν. unde vulgata lectio confirmatur. Ex Epistola.]

καὶ τὰ λοιπὰ] Hæc copulanda sunt cum εὔχεσθαι τοῖς φ. θεοῖς.

εὐθύς ἤγε] Interpositum vulgo μὲν cum Junt. Guelf. et Eton. omisi. Deinceps parva mutatione ταῦτά dedi pro ταῦτα.

14. καὶ ὁ Χειρίσοφος] Copulam, ad σπονδὰς ἐπ. pertinentem, ex Guelf. et Eton. adjecit Zeune.

ἐβουλευόντο] Ita cum Paris. libro vulgatum ἐβουλεύσαντο correxi. Sequens ἔμπροσθεν in locum vulgati πρόσθεν ex Paris. et Eton. adscivi.

15. ἥμισυ] Margo Steph. cum Paris. et Eton. ἔτι addunt.

16. καλῶς ταῦτα] Guelf. ταῦτα

νεαίῖσκοι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸν ποταμόν· ὁδὸς δὲ ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρα στάδια.

Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἀντιπαρήεσαν αἱ τάξεις τῶν 17 ἰππέων. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν κατὰ τὴν διάβασιν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ αὐτὸς πρῶτος Χειρίσοφος στεφανασάμενος καὶ ἀποδύς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε· καὶ τοὺς λοχαγοὺς ἐκέλευεν ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους, τοὺς μὲν ἐν ἀριστερᾷ τοὺς δὲ ἐν δεξιᾷ ἑαυτοῦ. Καὶ οἱ μὲν μάν- 18 τεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν· οἱ δὲ πολέμιοι ἐτόξευόν τε καὶ ἐσφενδῶν· ἀλλ' οὐπὼ ἐξικινῶντο. Ἐπεὶ 19 δὲ καλὰ ἦν τὰ σφάγια, ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι. Πολλαὶ γὰρ ἦσαν ἐταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι.

Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἐνέβαινε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ὁ δὲ 20 Ξενοφῶν, λαβὼν τῶν ὀπισθοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους,

καλῶς habet. Deinceps τέτταρες στάδια dant margo Steph. Paris. et Eton. Codex.

17. ἀντιπαρήεσαν] In opposita ripa sequebantur equites, de quibus sect. 3. 4.

ἴπει δὲ] Eton. ἐπειδὴ δὲ habet.

στεφανασάμενος] Hoc tempus narratio et sequens ἀποδύς postulabat; igitur ex margine Steph. libro Paris. et Eton. recepi pro ἐστεφανασάμενος. Ceterum Cherrisophus facit ex more Lacedæmoniorum, quem narrat noster de Republ. Lacedæmoniorum xiii. 8. Hellenic. iv. 2, 12. et Plutarchus Lycurg. c. 22.

παρήγγελλε] Intellige στεφανοῦσθαι καὶ ἀποδύεσθαι.

18. εἰς τὸν ποταμόν] Sacrificio diis fluvium habitantibus oblatο, ut in medio Hælesponto taurum Neptuno et Nereidibus mactabat Alexander Arriani i. 11. Cf. vi. 3. ubi est: αὐτὰς δὲ ἔθεν τοῖς θεοῖς, ὡς νόμος, καὶ τῷ

ποταμῷ τῷ Ἰθάσπῃ,—καὶ ἐπιβάς τῆς νεῆς ἀπὸ τῆς πύρας ἐκ χειρὸς φιάλης ἐσπενδεν εἰς τὸν ποταμόν, τὸν τ' Ἀκισίηνην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ἰθάσπῃ—καὶ τὸν Ἰνδόν. Idem narrat Indicorum cap. 18, 11. Hæc recte annotavit Hutchinson.

20. σὺν αὐτῷ] Liber Paris. et Eton. σὺν ἐκείνῳ dant: deinceps ὀπισθοφυλακούντων. Eton.

τοὺς εὐζωνοτάτους] Polyænus i. 49, 4. Ξενοφῶν ποταμόν περιάμενος διαβαίνειν, ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀντικαθημένων κωλύμενος, τῶν Ἑλλήνων χιλίους ἐπιλέξας ἔπειψε καθ' ἑτέραν διάβασιν, αὐτὸς δὲ κατὰ στόμα προάγων διαβαίνειν ἐβιάζετο. τῶν πεμφθέντων διαβάντων ἐπὶ τοὺς ἀντικαθισταμένους, καὶ γενομένων ὑπὲρ κεφαλῆς, πολλὰς τε πληγὰς ἐμβαλόντων αὐτοῖς, οἱ μετὰ Ξενοφῶντος ἀκινδύνως διέβησαν. Qui videtur h. l. additum numerum χιλίους legisse in libro suo; ceterum sensu Xenophon-teæ narrationis plane aberravit.

- ἔθει ἀνὰ κράτος πάλιν ἐπὶ τὸν πόρον τὸν κατὰ τὴν ἔκβα-
σιν τὴν εἰς τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη· προσποιούμενος ταύτη
διαβάς ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ τὸν ποταμὸν ἰππέας.
- 21 Οἱ δὲ πολέμιοι, ὄρῳντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπε-
τῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὄρῳντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα
θεύοντας εἰς τοῦμπαλιν, δείσαντες, μὴ ἀποκλεισθεῖσαν,
φεύγουσιν ἀνὰ κράτος ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔκ-
βασιν ἄνω. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐγένοντο, ἔτεινον
- 22 ἄνω πρὸς τὸ ὄρος. Λύκιος δὲ, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν ἰπ-
πέων, καὶ Αἰσχίνης, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν πελταστῶν
τῶν ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἐπεὶ εἴρων ἀνὰ κράτος φεύγοντας,
εἶποντο· οἱ δὲ στρατιῶται ἐβόων μὴ ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ
- 23 συνεχβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος. Χειρίσοφος δὲ αὖ, ἐπεὶ διέβη,
τοὺς μὲν ἰππέας οὐκ ἐδίωκεν, εὐθύς δὲ κατὰ τὰς προση-
κούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξέβαινε ἐπὶ τοὺς ἀνα-
πολεμίους. Οἱ δὲ ἄνω, ὄρῳντες μὲν τοὺς ἑαυτῶν ἰππέας
φεύγοντας, ὄρῳντες δὲ ὀπλίτας ἐπιόντας σφίσιν, ἐκλεί-
πουσι τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα.
- 24 Ξενοφῶν δὲ, ἐπεὶ τὰ πέραν εἴρα καλῶς γιγνόμενα,
ἀπεχώρει τὴν ταχίστην πρὸς τὸ διαβαῖνον στρατεύμα.
(Καὶ γὰρ οἱ Καρδοῦχοι φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον

πάλιν] Retro. πόρος est via illa, ὁδὸς
μία ἢ ἄγουσα ἄνω sect. 5. Sequens
ταύτη in ταύτην mutant margo Steph.
Paris. Eton. ut sect. 5. denique ἀπο-
κλείσασθαι dant Paris. et Eton.

ἰππέας] Vulgatum ἰππίεις ex more
Xenophonteo correxerunt Zeune.

21. περῶντας] Hoc ex Eton. pro
διαπερῶντας recepi. Ingressi enim
erant Cherisophus cum suis fluvium,
necdum evaserant ad ripam opposi-
tam, cum fugerant equites hostium.
Cf. sect. 23.

εἰς τοῦμπαλιν] Edd. vett. cum
Guelf. εἰς omittunt. Cf. sect. 32. Se-
quens ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ π. dedi ex
Eton. addito ὡς, quod vulgo deest;

sed idem liber cum Paris. ἀπὸ male
omittit.

22. ἔχων] Liber Paris. omittit. Ce-
terum hic Lycius Atheniensis intelli-
gendus, de quo iii. 3, 20. alter erat
Syracusanus i. 10, 14. Aeschines erat
Acarnan, infra cap. 8, 18.

ἐβόων μὴ ἀπολείπεσθαι] Se non re-
mansuros esse interpretatur Weiske.
Equidem deesse verba aliquot suspi-
cor.

23. προσηκούσας ὄχθας] Sunt, quae
supra sect. 11. πέτραι καθήκουσαι ἐπ'
αὐτὸν τὸν ποταμὸν dicuntur et paulo
post τὰ ἄκρα τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ.

τοὺς ἄνω] Equites hostium in colli-
bus collocatos, ut supra sect. 3.

καταβαίνοντες, ὡς ἐπιθήσομενοι τοῖς τελευταίοις.) Καὶ 25
 Χειρίσοφος μὲν τὰ ἀνω κατεῖχε, Λύκιος δὲ σὺν ὀλί-
 γοις ἐπιχειρήσας ἐπιδιῶξαι, ἔλαβε τῶν σκευοφόρων τὰ
 ὑπολειπόμενα, καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ
 ἐκπάματα. Καὶ τὰ μὲν σκευοφέρα τῶν Ἑλλήνων καὶ 26
 ὁ ὄχλος ἀκμὴν διέβαινε· Ξενοφῶν δὲ στρέψας πρὸς τοὺς
 Καρδούχους ἀντὶα τὰ ὅπλα ἔθετο· καὶ παρήγγειλε τοῖς
 λοχαγοῖς, κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἐαυ-
 τοῦ λόχον, παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν
 ἐπὶ Φάλαγγος· καὶ τοὺς μὲν λοχαγούς καὶ τοὺς ἐνωμο-
 τάρχας πρὸς τῶν Καρδούχων ἰέναι, οὐραγούς δὲ καταστή-
 σασθαι πρὸς τοῦ ποταμοῦ.

Οἱ δὲ Καρδούχοι, ὡς ἑώρων τοὺς ὀπισθοφύλακας τοῦ 27
 ὄχλου ψιλουμένους, καὶ ὀλίγους ἤδη φαινομένους, θάτ-
 τον δὴ ἐπήσαν, ἀδᾶς τινὰς ἄδοντες. Ὁ δὲ Χειρίσοφος,
 ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε, πέμπει παρὰ Ξενο-
 φῶντα τοὺς πελταστὰς καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας,
 καὶ κελεύει ποιεῖν, ὅ τι ἂν παραγγέλλῃ. Ἴδὼν δὲ αὐ- 28
 τοὺς καταβαίνοντας ὁ Ξενοφῶν, πέμψας ἄγγελον κε-
 λέυει, αὐτοῦ μέναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μὴ διαβάοντας· ὅταν
 δὲ ἀρξῶνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἐνθεν καὶ ἐνθεν
 σφῶν ἐμβαίνειν ὡς διαβησομένους, διηγκυλισμένους τοὺς

26. ἀκμὴν] Pro ἔτι dictum a solo Xenophonte tradit Moeris.

πρὸς τοὺς] Stephanus casu edidit καὶ pro πρὸς.

ἐνωμοτίας ποιήσασθαι] Quid sit, intelligitur ex libri iii. 4, 21. seqq. ubi est παράγειν ἕξωθεν τῶν κεράτων. Locum Arriani in Tacticis p. 21. posuit Hutchinson, ubi est: Ξενοφῶν δὲ, πόστον μὲν μέρος τοῦ λόχου ἢ ἐνωμοτία ἐστίν, οὐ διασαφεῖ· ὅτι δὲ μεῖον καὶ πάντως τε τῷ ἡμίσει, δηλοῖ ἐν ᾧ λέγει, ὅτι αἱ λοχαγοὶ κατ' ἐνωμοτίας ἕκαστος ἐποίησαντο τὸν αὐτοῦ λόχον.

27. παραγγέλλῃ] Paris. liber παραγγέλλῃ, Eton. παραγγέλλαι.

28. καταβαίνοντας] Ita cum vett. Edd. Guelf. Eton. διαβαίνοντας Stephanus edidit.

μὴ διαβάοντας] Negationem addendam viderat Brodæus, eamque ex Paris. libro et Regiis A et B. inseruit Zeune. Margo Steph. διαβαίνοντας habet.

ἐμβαίνειν] Hoc pro ἐκβαίνειν ex Paris. libro recepit Zeune. Illud tamen revocavit Weiske.

διηγκυλισμένους] Margo Steph. Eton. et Paris. Codex dant διηγκυλισμένους. Vulgatam tuetur Hesychianum διηγκυλισθαι, τὸ ἐνέριαι τοὺς δακτύλους τῆ ἀγκυλῆ τοῦ ἀκοντίου, et Sui-

ἀκοντιστάς, καὶ ἐπιβεβλημένους τοὺς τοξότας· μὴ πρόσω
 29 δὲ τοῦ ποταμοῦ προβαίνειν. Τοῖς δὲ παρ' ἑαυτῶ παρήγ-
 γειλεν, ἐπειδὴν σφενδόνη ἐξικνῆται, καὶ ἀσπίς ψοφῆ,
 παιανίσαντας θεῖν αἰεὶ ἐς τοὺς πολεμίους· ἐπειδὴν δὲ
 ἀναστρέψωσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὁ σαλ-
 πιγκτῆς σημήνη τὸ πολεμικόν, ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ
 ἠγεῖσθαι μὲν τοὺς οὐραγούς, θεῖν δὲ πάντας ὀτιτάχιστα,
 καὶ διαβαίνειν, ἧ ἕκαστος τὴν τάξιν εἶχεν, ὡς μὴ ἐμπο-
 δίξειν ἀλλήλους· ὅτι οὗτος ἄριστος ἔσοιτο, ὃς ἂν πρῶτος
 ἐν τῷ πέραν γένηται.

30 Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὀρῶντες ὀλίγους ἤδη τοὺς λοιπούς,
 (πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν μένειν τεταγμένων ὄχοντο ἐπιμελη-
 σόμενοι οἱ μὲν ὑποζυγίων, οἱ δὲ σκευῶν, οἱ δὲ ἐταιρῶν)
 ἐνταῦθα δὴ ἐπέκειντο θρασέως, καὶ ἤρχοντο σφενδοῶν
 31 καὶ τοξεύειν. Οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαντες ὥρμησαν
 δρόμῳ ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' οὐκ ἐδέξαντο· καὶ γὰρ ἦσαν
 ὀπλισμένοι, ὡς μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπι-
 δραμεῖν καὶ φεύγειν, πρὸς δὲ τὸ εἰς χεῖρας δέχεσθαι
 32 οὐχ ἱκανῶς. Ἐν τούτῳ σημαίνει ὁ σαλπινγκτῆς· καὶ οἱ
 μὲν πολέμιοι ἔφευγον πολὺ ἔτι θάττον· οἱ δ' Ἕλληνες

das, qui habet: διηγκυλημένον τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ, ubi deinde laudat locum nostri v. 2, 12. ubi Eton. pariter dat διηγκυλωμένους.

προβαίνειν] Ita Eton. liber pro προ- διαβαίνειν. Sect. 34. de iisdem est: προωπτερά του καιρου προιόντες. In Arriani Anab. vi. 26, 2. τὸ δὲ ἦν πρόσθεν τῆς ὁδοῦ dederant librarii, ubi Arrianus πρόσω scripsisse mihi videtur.

29. ἀσπίς ψοφῆ] Ab ictu telorum. Male Weiske cum Zeunio ad pulsatos a militibus clypeos refert, ut monuit etiam Halbkart.

ἐς τοὺς πολεμίους] Liber Eton. ἐπὶ τ. πολ. dat.

ἀναστρέψαντας] Male Edd. vett.

cum Guelf. ἀναστρέψαντες habent. Hellenic. vi. 5, 18. τὰ ὄπλα πρὸς τοὺς πολεμίους φαίνων, ἀναστρέψαντας ἐκέλευε τοὺς ἀπ' οὐρῶς εἰς δόρυ ὀπισθεν τῆς φάλαγγος ἠγεῖσθαι πρὸς αὐτόν.

30. τοὺς λοιπούς] Intelligit τοὺς ὀπισθοφύλακας sect. 27. Male οὐραγούς eisdem cum ὀπισθοφύλαξι esse censebat Halbkart. Deinde ἐπιμελόμενοι dat Eton. liber cum Paris. Postea σκευῶν Paris. recepi in locum vulgati σκευοφόρων.

ἐταιρῶν] Vulgatum ἐταίρων ita mutavit Zeune. Scripturam marginis Steph. Paris. Eton. Regii B. ἐτέρων vertit Leonclavius *res alias*.

ἤρχοντο] Vulgatum ἤρξαντο ex Paris. et Eton. correxi.

τὰ ἐναντία στρέψαντες, ἔφευγον διὰ τοῦ ποταμοῦ ὀτιτά-
χιστα. Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μὲν τινες αἰσθόμενοι, πάλιν ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ τοξεύοντες ὀλίγους
ἔτρωσαν· οἱ δὲ πολλοὶ, καὶ πέραν ὄντων τῶν Ἑλλήνων,
ἔτι φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες. Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες ἀν-
δριζόμενοι, καὶ προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, ὕστερον
τῶν μετὰ Ξενοφῶντος διέβησαν πάλιν· καὶ ἐτρώθησάν
τινες καὶ τούτων.

CAP. IV.

ΕΠΕΙ δὲ διέβησαν ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, συνταξάμενοι
ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν καὶ λείους
γηλόφους, οὐ μείον ἢ πέντε παρατάγας· οὐ γὰρ ἦσαν
ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ κῶμαι, διὰ τοὺς πολέμους τοὺς πρὸς
Καρδούχους. Εἰς δὲ ἦν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν,²
καὶ βασιλείον τε εἶχε τῷ σατράπῃ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλεί-
σταις οἰκίαις τύρσεις ἐπῆσαν· ἐπιτήδεια δ' ἦν δαφιλῆ.
Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο παρατάγας³
δέκα, μέχρις ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποτα-

32. τὰ ἐναντία] Hutchinson ἐς τὰ ἐναντία scribendum censebat, ut supra sect. 21. εἰς τοῦμποαλιν, ubi tamen Edd. vett. cum Guelf. εἰς omittunt.

33. αἰσθόμενοι] Ita liber Paris. Vulgo αἰσθανόμενοι. Pro ὀλίγους Edd. vett. cum Guelf. ἀλλήλους habent.

34. ὑπαντήσαντες] Sunt milites a Cherisopho submissi sect. 27. et 28.

1. λείους] Vel arboribus non obsitos, vel minime asperos. Λεῖος oppositum δασύς de Republ. Athen. ii. 12. sed alteram notionem recte præfert h. l. Weiske.

ἐγγὺς] Eton. liber πλῆσιον dat. deinde πρὸς τοὺς Καρδούχους Guelf.

2. τῷ σατράπῃ] Τηρίβαζον nominat σατράπην Ἀρμενίας Diodorus xiv. 27. at noster sect. 4. ὑπαρχον Ἀρμενίας τῆς πρὸς Ἰσπίραν. Iterum libri viii. cap. 8. extremo Φασιανῶν καὶ Ἐσπερι-

τῶν Τηρίβαζος ἀρχων dicitur. Armenia vero non commemoratur. Σατράπης idem videtur esse cum ὑπαρχῷ. Sed noster supra iii. 5, 17. εἰς Ἀρμενίαν ἦξει, ἢς Ὀρόντας ἤρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. Igitur statuere oportet geminos præfectos Armeniam habuisse, Orontam satrapam et Teribazum ὑπαρχον. Apud Arrianum Anab. iii. 8, 9. Ἀρμενίων in exercitu Alexandri Ὀρόντης καὶ Μιθραύστης ἤρχεν.

τύρσεις ἐπῆσαν] Edd. vett. ἐτήσαν, Guelf. ἐποίησαν.

3. παρατάγας δέκα] Male Edd. vett. cum Guelf. et Eton. τρεῖς habent.

πηγὰς τοῦ Τίγρητος] Plinius: Oritur Tigris in regione Armenia majoris fonte conspicuo. Amasæi versio Πίγρητος reddidit.

μοῦ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμούς τρεῖς παρα-
 σάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμὸν. Οὗ-
 τος δ' ἦν μέγας μὲν οὐ, καλὸς δέ· κῶμαι δὲ πολλαὶ
 4 περὶ τὸν ποταμὸν ἦσαν. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία
 ἐκαλεῖτο ἢ πρὸς ἐσπέραν. Ἵπαρχος δ' αὐτῆς ἦν Τηρί-
 βαζος, ὁ καὶ βασιλεῖ φίλος γενόμενος· καὶ ὁπότε πα-
 ρεΐη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.
 5 Οὗτος προσήλασεν ἱππέας ἔχων, καὶ προπέμφας ἐρμη-
 νέα, εἶπεν, ὅτι βούλοιο διαλεχθῆναι τοῖς ἄρχουσι. Τοῖς
 δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· καὶ προσελθόντες εἰς
 6 ἐπήκοον, ἠρώτων, τί θέλοι. Ὁ δὲ ἔλεγεν, ὅτι σπείσα-
 σθαι βούλοιο, ἐφ' ᾧ μὴτ' αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν,
 μὴτ' ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τὰ ἐπιτή-
 δεια, ὅσων δέοιντο. Ἐδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς, καὶ
 ἐσπείσαντο ἐπὶ τούτοις.
 7 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς τρεῖς, διὰ τοῦ πε-
 δίου, παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ Τηρίβαζος παρη-
 κολούθει, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὡς δέκα
 σταδίου· καὶ ἀφίκοντο εἰς βασιλεία καὶ κώμας πλείξ
 8 πολλὰς, πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων μεστάς. Στρατοπε-
 δευομένων δ' αὐτῶν γίνεται τῆς νυκτὸς χιῶν πολλή· καὶ

μέγας μὲν οὐ, καλὸς δέ] Vulgatum ordinem καλὸς μὲν, μέγας δ' οὐ ex Demetrio Phalereo sect. 6. et 121. primus mutari jussit Muretus, cui cum Hutchinsono paruerant ceteri Editores. Compara cap. 8, 2. Symposii 2, 19. Valckenaer ad Herodotum viii. p. 646.

4. φίλος γενόμενος] De eo compara Plutarchi Artaxerxen cap. 24. 27. 28. 29. ubi ab Artaxerxe occisus narratur homo levis et inconstans.

ἀνίβαλλεν] Suidas in h. v. laudat h. l. sed in παρεΐη explicatio ejus ἀνεβίβαζεν occupat locum verbi ἀνίβαλλεν. Verbo utitur noster in Cyriop. vii. 1, 38. Utroque utitur de

Re equestri vi. 12. ubi additur τὸν Περσικὸν τρόπον, de quo Hipparchici i. 17. repetit. Hinc ἀναβολεὺς Plutarcho et Appiano Punicorum 106.

6. ὁ δὲ ἔλεγεν] Eton, ὁ δὲ εἶπεν dat.

7. διὰ τοῦ πεδίου] Eton, articulum omittit, recte, puto, ut cap. 5. sect. 3. et alibi. Sequentia βασιλεία videntur Teribazi ὑπάρχου fuisse, ut supra sect. 2. erat βασιλείων τῆ σατραπῆ, Orontæ, credo.

8. χιῶν πολλή] Diodorus xiv. 28. Ὀδοιποροῦντες δὲ διὰ τῶν Ἀρμενίων ὁρῶν ἐλήφθησαν ὑπὸ χιῶνος πολλῆς καὶ παρρικινδύνησαν ἀπολίσσθαι πάντες. Τοῦ γὰρ ἀέρος τεταραγμένου τὸ μὲν πρῶτον κατ' ὀλίγον ἤρξατο χιῶν πίπτειν ἐκ τοῦ περιέ-

ἔωθεν ἔδοξε διασκηῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κόμας· οὐ γὰρ ἐώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ ἀσφαλὲς ἔδοκει εἶναι, διὰ τὸ πλήθος τῆς χιόνος. Ἐν-9 ταῦθα εἶχον πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ, ἱερεῖα, σῖτον, οἶνους παλαιοὺς εὐώδεις, ἀσταφίδας, ὄσπρια παντοδαπά. Τῶν δὲ ἀποσκεδαννυμένων τινὲς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλεγον, ὅτι κατίδοιεν στράτευμα, καὶ νύκτωρ πολλὰ πυρὰ φαίνοιτο. Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ 10

χρηστος, ὥστε τοὺς ὀδοιποροῦντας μὴδὲν ἐμποδίζεσθαι τῆς εἰς τοῦμπροσθεν πορείας· μετὰ δὲ ταῦτα πνεύματος ἐπιγενομένου μᾶλλον αἰεὶ κατεβρίπτετο καὶ τὴν χώραν ἐπεκάλυπτεν, ὥστε μὴκέτι δύνασθαι μήτε τὰς ὁδοὺς μήτε ἄλλοσχερῶς τὰς ιδιότητας τῶν τόπων θεωρεῖσθαι. Διόπερ ἀθυμία τὸ στρατόπεδον ὑπεύετο καὶ δέος, ἀνακάμπτεν μὲν εἰς ἀπάλειαν οὐ βουλομένων, προάγειν δὲ διὰ τὸ πλήθος τῶν χιόνων οὐ δυναμένων.

κατὰ τὰς κόμας] Liber Paris. et Eton. κ. τ. χώρας habet.

9. πάντα] Idem libri omittunt; deinceps ἱερεῖον dant Edd. vett. cum Guelf. postea σταφίδας Eton. σταφίδα Paris.

10. ἔδοκει δὴ] Castalio δὲ dedit et οὐν post πάλιν inseruit, quod recepit Zeune.

διαιδριάζειν] Liber Paris. cum Eton. συναιδριάζειν dedit, quod recipiendum iudicavi, quoniam vulgatum ex analogia verbi διασκηνοῦν significabit sub dio separatim agere, cum h. l. duces copias dispersas cogere et confertas sub dio habere paratas ad hostem excipiendum vellent.

[Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι διασκηνοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα. Πάλιν ἐντέυθεν συνῆλθον, καὶ γὰρ ἔδοκει συναιδριάζειν] Pudet me, Buttmanne, erroris sane non levis, quem mihi obtulit Index Zeunianus, dum vulgatum διαιδριάζειν interpretatur cum aliis sub dio agere; quo nihil poterat magis alienum a sententia loci excogitari. Rectam interpretationem ipse antea fueram secutus in Lexico græco; sed dum Codicum duorum Paris. et Eton. cetera præstantissimorum lectionem diversam nimis cupide persequor,

ipse in gravem incidi errorem. Restituendum igitur est vetus verbum διαιδριάζειν, quod disserenare interpretatus est in Thesaurο H. Stephanus; addit tamen ibidem alios exponere sub dio agere. Quæ quidem notio huic composito tribui non potest, etiamsi simplex αιδριάζειν significare videatur in sereno cælo versari in loco Gregorii Nazianzeni posito a Stephano: νῦν μάρτυρες αιδριάζουσι καὶ πομπεύουσι. Xenophon uti dispersarum per vicos copiarum rationem duplicem ediderat antea: οὐ γὰρ ἐώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ ἀσφαλὲς ἔδοκει εἶναι διὰ τὸ πλήθος τῆς χιόνος· ita nunc pariter contractarum et in unum locum congregatarum copiarum sub dio rationem pariter geminam reddidit. Hostium enim in vicinia degentium ignes nocturni conspecti fuerant, et cælum disserenari visum promittebat Græcis iter per montes non adeo incommodum nec erroribus obnoxium. Sed spem eorum fefellit cælum, unde proxima nocte copiosa iterum nix decidit. Verbum διαιδριάζω igitur h. l. usurpatur simili ratione, ut in αιδριάζω, ἀπαιδριάζω, ἕξαιδριάζω. Aliud compositi exemplum adhuc desidero. Vocabuli διαιδρος pro διαφανής positi exemplum ex Hippocrate posui in Lexico, unde derivatum διαιδρόω restitui Heraclito de Allegoriis in eodem Lexico sub voc. ἐπαχλύω; nunc video Synesium de Insomniis p. 139. verbo ἀπαιδρόω uti, quod in vulgatis editionibus ἀπαιδρόω scriptum legitur. Ceterum in hoc ipso loco, quem Castalio inserta particula οὐν post πάλιν interpolaverat, superest tamen adhuc mendum, quod ipsum Castalioni occa-

ἀσφαλές εἶναι διασκηνοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στρά-
 τευμα. Πάλιν ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ γὰρ ἔδοκει συν-
 11 αἰθριάξιν. Νυκτερευόντων δ' αὐτῶν ἐνταῦθα, ἐπι-
 πίπτει χιῶν ἄπλετος, ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὄπλα καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους, καὶ τὰ ὑπόζυγια συνε-
 πέδησεν ἢ χιῶν· καὶ πολὺς ὄκνος ἦν ἀνίστασθαι· κατα-
 κειμένων γὰρ ἀλεινὸν ἦν ἢ χιῶν ἐπιπεπτακῦια, ὅτῳ μὴ
 12 παραρρῦει. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἐτόλμησε γυμνὸς ἄν
 ἀναστὰς σχίζειν ξύλα, τάχα ἀναστὰς τις καὶ ἄλλος
 ἐκείνου ἀφελόμενος ἔσχισεν. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλ-
 13 λοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον καὶ ἐχρίοντο· πολὺ γὰρ ἐν-
 ταῦθα εὕρισκετο χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον
 καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον, ἐκ τῶν πικρῶν, καὶ

sionem emendationis non necessariae præbuisse videtur. Verborum scilicet series aliter distinguenda est et scribendum: Ἐδοκει δὲ—ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν. Ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ γὰρ &c. Ex *Eristola*.]

11. ἀλεινὸν] Laudo Weiskium, qui ineptum ἔλεινόν correxerit. Liber Eton. γὰρ ἔλεινόν ἦν ἢ χιῶν dedit pro vulgatis δὲ ἔλεινόν ἦν χιῶν. Denique Suidas sub voc. ἀλεινός ex h. l. laudat: χιῶνος γὰρ πεπτακῦιας ὄκνος ἦν πολὺς ἀνίστασθαι· κατακειμένων δὲ ἀλεινός ἦν ὁ χειμῶν, ὅτῳ μὴ παραρρῦει ἢ χιῶν. Suidæ locum annotavit etiam vir doctus in Editione Cantabr. 1785. sed de diversitate lectionis non iudicavit.

12. γυμνὸς ἄν] Ex Eton. ἄν accessit: sequens τάχα idem liber retrahit et cum ἐπεὶ copulat post ἄν positum. Sed noster Cyrop. i. 6, 15. ἐπεὶ ἐν τῷ τέλει ἐγεγόνην, εὐθὺς τούτου ἐπεμειλήθη. et alibi ἐπειδὴν τάχιστα sequente εὐθὺς ponit, veluti de Laced. rep. ii. 1. deinceps Edd. vett. cum Guelf. σχίσιν et mox, σχίζειν dant.

13. εὕρισκετο χρίσμα] Vulgatam scripturam ἤρισκον τὸ χρίσμα ex libro Paris. et Eton. correxi. Margo Villois. εὕρισκοντο dat. Zeune ex Guelf.

εὕρισκον τὸ edidit. Articulus τὸ tolerari non poterat. Compara Theophrastum de Odoribus p. 444. ed. Heinsii: τῷ δὲ χρίσματι τῷ ἐκ τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων. πολλὰ δὲ γίνονται περὶ Κιλικίαν, καὶ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῶν χρίσμα, ubi non magis licebat scribere τὸ χρίσμα, nisi peculiare aliquod unguentum ita appellatum intelligi voluisset scriptor. Sequens μύρον pro μύρον dedi admonente Porsono.

σύειον] Liber Paris. et Eton. συνῶν dant. Brodæus κίκινον, Muretus Var. Lect. 19, 5. σούσιον conjiciebat scribendum. Sed susinum μύρον, non χρίσμα, memorat scriptores veteres, quod ex oleo vulgari mistis floribus liliorum conficiebatur. Præterea idem Muretus θύειον conjecit. Weiske absonum et pæne ridiculum iudicavit inter oleorum genera e plantis confecta primo loco adipem suillam commemorari, cum omnino ad unguenta nihil fere ex animalium corporibus admiscuerint. Sed unguenta sunt μύρα, Xenophon autem hic memorat χρίσματα. Deinceps Edd. vett. cum Guelf. dant σησάμινον. Cf. Curtii vii. 4, 23. Pro πικρῶν est in iisdem libris πυρῶν, jam olim correctum a Turnebo ad locum Theophrasti supra laudatum p. 20.

τερεβίνθινον. Ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὐρισκετο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐδοκεὶ διασκηνητέον εἶναι κατὰ¹⁴ τὰς κάμας εἰς στέγας. Ἐνθα δὴ οἱ στρατιῶται σὺν πολλῇ κραυγῇ καὶ ἡδονῇ ἔθειον ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπιτήδεια· ὅσοι δὲ, ὅτε τοπρότερον ἀπήεσαν, τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας δίκην ἐδίδοσαν κακῶς σκηνοῦντες. Ἐντεῦθεν ἔπεμψαν τῆς νυκτὸς Δημοκράτην¹⁵ Τεμενίτην, ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη, ἔνθα ἔφασαν οἱ ἀποσκεδαννύμενοι καθορᾶν τὰ πυρὰ· αὐτος γὰρ ἐδοκεὶ καὶ πρότερον πολλὰ ἤδη ἀληθεῦσαι τοιαῦτα, τὰ ὄντα τε ὡς ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Πορευθεῖς δὲ,¹⁶ τὰ μὲν πυρὰ οὐκ ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δὲ συλλαβὼν ἦκεν ἄγων, ἔχοντα τόξον Περσικόν, καὶ Φαρέτραν, καὶ σάγαριν, οἶανπερ καὶ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσιν. Ἐρωτώμενος δὲ¹⁷ [τὸ] ποδαπὸς εἶη, Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, πορεύεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ Τηριβάζου στρατεύματος, ὅπως ἐπιτήδεια λάβοι. Οἱ δὲ ἡρώτων αὐτὸν, τὸ στρατεύμα ὅπωςον τε εἶη,

14. κατὰ τὰς κάμας] Præpositionem vulgo omissam ex comparatis locis sect. 8. et cap. 5. sect. 23. addidit cum Hutchinsono Weiske, quam commode intelligi posse censebat Zeune. Suidas in διασκηνητέον ex h. l. laudat εἰς τὰς κάμας, et in Guelf. manus recentior εἰς addidit.

κραυγῇ] Liber Eton. omisit, et pro ἦεσαν vulgato dedit ἔθειον, tempus commodius.

ὑπὸ τῆς αἰθρίας] Cod. Paris. ὑπὸ ἄτασθαλίας. Suidas h. l. ita laudat: οἱ δὲ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες. quem verborum ordinem Xenophonti restitui voluit Porson. Paulo antea Paris. habet ὅσοι πρότερον ἀπήεσαν καὶ τὰς οἰκίας.

15. Τεμενίτην] Hutchinson comparavit Stephani Byzantini locum: Τεμενία πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ· τὸ ἰδιὸν Τεμενεύς: alterum-

que: Τέμενος πόσις Σικελίας—ὁ οἰκῆτωρ Τεμενίτης. Zeune ex Temenio urbe maritima Argolidis accessit hominem; sed ita Τημενίτην scriptum oportuerat ex Strabonis libro viii. et Stephano. Quid si Τημενίτην, ex Temno, Æolidis urbe, oriundum, coniecero?

16. οἶανπερ καὶ αἱ] Copulam καὶ ex Eton. libro inserui. Suidas σάγαρι, οἶανπερ αἱ ex h. l. laudavit in h. v. de scriptura sine * diserte monens.

17. [τὸ] ποδαπὸς] Articulum τὸ omittit liber Eton. cum Suida in v. ποδαπός. Paris. Codex dat ποταπός. Exemplum simile articuli post ἡρωτῶν additi desidero, et loca in Editione Cantabrig. 1785. p. xx. allata, minime similia sunt. Quare seclusi. πορεύεσθαι] Edd. vett. cum Guelf. στρατεύεσθαι dant.

- 18 καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένον. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι Τηρίβαζος εἶη ἔχων τὴν τε ἑαυτοῦ δύναμιν, καὶ μισθοφόρους Χάλυβας καὶ Ταόχους· παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἢ περὶ μοναχῆ εἶη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιδησόμενον τοῖς Ἑλλησιν.
- 19 Ἀκούσασι τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στρατεύμα συναγαγεῖν· καὶ εὐθὺς, καταλιπόντες Φύλακας καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπο-
20 ρεύοντο, ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἀλόντα ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ὑπερέβαλον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταὶ προϊόντες καὶ κατιδόντες τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὀπλίτας, ἀλλ'
21 ἀνακραγόντες ἔθεον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ βάρβαροι, ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφευγον· ὅμως δὲ ἀπέθανόν τινες τῶν βαρβάρων· καὶ ἵπποι ἤλωσαν ὡς εἴκοσι, καὶ ἡ σκηνὴ ἢ Τηριβάζου ἑάλω, καὶ ἐν αὐτῇ κλίνει ἀργυρόποδες, καὶ ἐκπώματα, καὶ οἱ ἀρτο-
22 κόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο ταῦτα οἱ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγοὶ, δοκεῖ αὐτοῖς ἀπιέναι τὴν ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μὴ τις ἐπίθεσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. Καὶ εὐθὺς ἀνακαλε-

18. δὲ αὐτὸν—ἢ περὶ μοναχῆ] Edd. vett. δ' ἑαυτὸν, deinceps cum Guelf. εἶπερ habent. Sequens μοναχῆ pro vulgato μοναχῆ, frustra defenso a Salmasio Exercit. p. 824. adscivi ex Suida h. v. qui μοναχῆς interpretatur. Idem male ἐπιδησόμενοι ex h. l. retulit. Recte Weiske comparat Atticorum ἀλλαχῆ, πολλαχῆ, πανταχῆ, ἐνιαχῆ et similes formas; et ἢ μοναχῆ interpretatur quo uno loco. In Platonis Symposio est μοναχοῦ ἐνταῦθα.

21. ὡς εἴκοσι] Liber Eton. εἰς εἴκοσι habet; idem articulum ἢ post σκηνῆ dedit, quem cum vulgatis libris neglexit Weiske.

ἀρτοκόποι] Ita margo Steph. cum libro Paris. et Eton. Ante Zeunium legebatur ἀρτοποιοί. Pollux ἀρτοκό-

πος vocabulum e Xenophonte memoravit vii. 21. Vulgatum legitur ἀρτοκόπος vocabulum Hellenicorum vii. 1, 26. Ante οἰνοχόοι articulus οἱ deest in Edd. vett. et Guelf.

22. Ἐπεὶ] Eton. ἐπειδὴ. Sequens ταῦτα pro vulgato πάντα ex eodem et Paris. libro adscivi. Ex reducibus pelastis audiverant facta.

δοκεῖ] Paris. liber ἔδοκεῖ scriptum habet. Sequens γένοιτο ex eodem et Eton. dedi pro γένηται.

καταλελειμμένοις] Aldina καταλελειμένοις, Eton. ἐπιλελειμένοις dat. Sunt, de quibus sect. 19. καταλιπόντες Φύλακας καὶ στρατηγούς ἐπὶ τοῖς μένουσι. et græcum στρατόπεδον, non Persarum bis intelligendum est.

σάμενοι τῇ σάλπιγγι ἀπήεσαν, καὶ ἀφίκοντο αὐθιμερὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

CAP. V.

Τῆ δ' ὑστεραία ἐδόκει πορευτέον εἶναι, ἣ δύναιτο τάχιστα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στράτευμα πάλιν, καὶ καταλαβεῖν τὰ στενά. Συσκευασάμενοι δ' εὐθύς, ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς, ἡγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθιμερὸν ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἔμελλεν ἐπιτίθεσθαι Τηρίβαζος, κατεστρατοπεδεύσαντο. Ἐν-² τεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς ἐρήμους τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν. Ἐλέγοντο δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ οὐ πρόσω εἶναι. Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο³ διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου σταθμούς τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χαλεπός,

ἀφίκοντο] Ita cum Paris. liber Eton. Vulgo erat ἀφικνούνται. Ceterum Weiske ita ad h. l. *Regressi non ad castra iter confecerunt, sed e montibus fortasse tuba excitarunt relictos, et cum his conjuncti ad castra peltastarum eodem die pervenerunt.* Quæ mihi plane falsa et a narratione Xenophontis abhorrens esse videtur annotatio. Recte etiam de errore viri docti monuit Halbkart, sed is ἀνακαλεσάμενοι item male ad peltastas retulit. Dispersos per montes milites et e castris egressos tuba convocant, quo celerius convenirent.

2. τρεῖς, παρὰ] Margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. dant τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτ. Vulgo omissa erant verba παρ. πεντ. et παρὰ τὸν Εὐφ. legebatur. Equidem librorum præstantissimorum auctoritatem sequi non dubitavi, quanquam testimonium aliud adhibere non licet, quo Græcorum iter illustretur, quod secundum fluvium Euphratem hucusque factum fuerit per montes; non magis vero appa-

ret aliunde, num recte Græci hucusque per montes remoti ab Euphrate profecti esse dicantur. Ceterum Euphratis orientis brachium meridionale intelligendum esse monet Manerret Geogr. v. p. 203.

3. ὁ δὲ τρίτος] Intellige σταθμός. Diodorus xiv. 28. post verba posita supra ad sect. 8. ita pergit: τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπίτασιν λαμβάνοντος, ἐπιγενήθη πνευμάτων μέγεθος μετὰ πολλῆς χιλιάζης, ὥστε, τοῦ συροῦ κατὰ πρόσωπον ὄντος, ἀναγκασθῆναι καθίσει τὴν δύναμιν ἅπασαν· ἕκαστος γὰρ τὴν ἐκ τῆς ὁδοπορίας κακοπάθειαν ὑπομένειν ἀδυνατῶν, ὅπου ποτὲ τύχοι, μένειν ἡναγκάζετο. Ἀποροῦντες δὲ πάντες τῶν ἀναγκαίων, ἐκείνη μὲν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα διεκατέρηρον ὑπαίθριοι πολλοῖς συνεχόμενοι κοινοῖ· διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῆς κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιχειρόμενης χιόνος τὰ τε ἄπλα πάντα συνεκαλύφθη καὶ τὰ σώματα διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αἰθρίας πάγον περιεψύχετο· διὰ τε τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν ὕλην τὴν νύκτα διηγορῶντων. Καί τινες μὲν πῦρ ἐκκαύσαντες τῆς ἀπὸ τούτου βοηθείας ἐτύγ-

καὶ ἄνεμος Βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν ἀποκαίων
 4 πάντα, καὶ πηγνύς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνθα δὴ τῶν
 μάντεων τις εἶπε σφαγιάζεσθαι τῷ ἀνέμῳ· καὶ σφα-
 γιάζεται· καὶ πᾶσι δὴ περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλε-
 πὸν τοῦ πνεύματος. Ἦν δὲ τῆς χιόνος τὸ βάθος ὀργυιά·
 ὥστε καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ
 5 ἀπώλετο, καὶ τῶν στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. Διεγένοντο
 δὲ τὴν νύκτα πῦρ καίοντες· ξύλα δ' ἦν ἐν τῷ σταθμῷ
 πολλά· οἱ δὲ ὄψε προσιόντες ξύλα οὐκ εἶχον. Οἱ οὖν
 πάλαι ἦκοντες καὶ πῦρ καίοντες οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ
 πῦρ τοὺς ὀψίζοντας, εἰ μὴ μεταδοῖεν αὐτοῖς πυρρὸς, ἢ
 6 ἄλλο τι ὧν ἔχοιεν βρωτῶν. Ἐνθα δὴ μετεδίδοσαν ἀλ-
 λήλοις, ὧν εἶχον ἕκαστοι. Ἐνθα δὲ τὸ πῦρ ἐκαίετο,
 διατηκομένης τῆς χιόνος βόθροι ἐγίγνοντο μεγάλοι ἔστε

χανον, τινὲς δὲ περικαταληφθέντες ὑπὸ
 τοῦ πάθους τὰ σώματα, πᾶσαν ἀπειγί-
 νωσκον ἐπικουρίαν, τῶν ἀκρωτηρίων αὐ-
 τοῖς σχεδὸν ἀπάντων ἀπονικρομένων.
 Διόπερ ὡς ἡ νύξ διήλθε, τῶν 5 ὑποζυ-
 γίων τὰ πλείεστα εὐρέθη διεσθαρμένα,
 καὶ τῶν ἀνδρῶν πολλοὶ μὲν τετελευτη-
 κότες, οὐκ ὀλίγοι δὲ τὴν μὲν ψυχὴν ἔχον-
 τες ἔμφορα, τὸ δὲ σῶμα διὰ τὸν πάγον
 ἀκίνητον ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐτυφλώθησαν διὰ τε τὸ ψύχος καὶ τὴν
 ἀνταύγειαν τῆς χιόνος· καὶ τελείως ἂν
 ἀπαντες διεσθάρησαν, εἰ μὴ βραχὺ διελ-
 θόντες εὗρον κάμας γεμούσας τῶν ἐπιτη-
 δείων. Ad quem locum scriptorum
 aliorum testimonia de Armeniæ situ
 et aere frigidissimo comparavit egre-
 gius Wesselingius. Diodorus sua
 partim ex Xenophonte, alia ex The-
 mistogene duxisse videtur.

ἀποκαίων πάντα] Ex margine Steph.
 libro Paris. et Eton. πάντα adscivit
 Zeune. Latine *adurere* similiter de
 frigoris effectu dicunt, ut allatis locis
 Virgillii Georg. i. 92. Plinii xvii. 24.
 comparati cum Theophrasti h. pl. iv.
 14. docet Hutchinson. πάντας male-
 bat Halbkart.

4. σφαγιάζεσθαι] Ita Guelf. Vulgo

erat σφαγιάσασθαι. Ad sequens σφα-
 γιάζεται intellige ὁ μάντις. De cultu
 ventorum et Boreæ apud Græcos
 et barbaros compara Perizonium ad
 Æliani v. h. xii. 61. Spanheim ad
 Callim. in Delum versu 26. Meursii
 Græc. Feriat. in Βορρασμοί, laudatos
 ab Hutchinsono.

καὶ πᾶσι δὴ] Ex Eton. δὴ adscivi
 cum Zeunio.

5. Διεγένοντο] Eton. liber simplex
 ἐγένοντο habet, deinde Margo. καίοντες.

προσιόντες] Hoc cum margine Vil-
 lois. Paris. Eton. Regiis A. B. pro
 vulgato προσιόντες Zeune edidit.

καὶ πῦρ] Guelf. cum Eton. libro
 habet καὶ τὸ πῦρ. Deinceps προσή-
 σαν male habent Edd. vett. cum
 Guelf.

τοὺς ὀψίζοντας] Margo Villois. αὐ-
 τοῖς ὄψ. habet. Sequens μεταδοῖεν ex
 Paris. et Eton. recepi pro μεταδιδόεν.
 Castalio αὐτοῖς omisit. βρωτῶν est in
 Eton.

6. τὸ πῦρ ἐκαίετο] Ex Guelf. arti-
 culum adscivit Zeune ibi enim scrip-
 tum legitur : ἔνθα δὴ τὸ πῦρ ἐκαίετο.
 Articulum addit etiam margo Vil-
 lois.

ἐπὶ τὸ δάπεδον· οὗ δὴ παρῆν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόνος.

Ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο διὰ 7
 χιόνος, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβουλιμίασαν. Ξενοφῶν
 δὲ ὀπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων τοὺς πίπτοντας
 τῶν ἀνθρώπων, ἠγνόει, ὅ τι τὸ πάθος εἶη. Ἐπειδὴ δὲ 8
 εἶπέ τις αὐτῶ τῶν ἐμπείρων, ὅτι σαφῶς βουλιμιῶσι, καὶ
 εἴαν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, περιῖων ἐπὶ τὰ ὑποζύ-
 για, εἴ που τι ὀρώη βρωτὸν, ἐδίδου, καὶ διέπεμπε διδόν-
 τας τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν.
 Ἐπειδὴ δὲ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο. Πο- 9
 ρεομένων δὲ, Χειρίσοφος μὲν ἀμφὶ κνέφας πρὸς κώμην
 ἀφικνεῖται, καὶ ὕδροφορούσας ἐκ τῆς κώμης γυναῖκας
 καὶ κόρας πρὸς τῆ κρήνη καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ
 ἔρυματος. Αὗται ἠρώτων αὐτοὺς, τίνες εἶεν. Ὁ δὲ ἐρ- 10
 μνεὺς εἶπε Περσιστὶ, ὅτι παρὰ βασιλέως πορεύονται
 πρὸς τὸν σατραπίην. Αἱ δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι οὐκ ἐνταῦ-
 θα εἶη, ἀλλ' ἀπέχοι ὅσον παρασάγγην. Οἱ δ', ἐπεὶ
 ὀψέ ἦν, πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται εἰς τὸ ἔρυμα
 σὺν ταῖς ὕδροφόροις. Χειρίσοφος μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἐδυ- 11
 νήθησαν τοῦ στρατεύματος ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο·
 τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατελέσαι

οὗ δὴ παρῆν] Margo Villois. ex Co-
 dice 2. 1. 3. laudat παρῆνων et in Co-
 dice 3. deesse monet verba μετρεῖν τὸ.
 In Etonensi exciderunt verba βόθρου
 —χιόνος.

8. περιῖων] Vulgatum παριῶν cum
 Porsono correxi. Sed is etiam περὶ
 praeferbat. Margo Steph. cum Pa-
 ris. libro habet περιῶν περὶ. Eton.
 περιῶν ἐπί. Suidas vulgatum habet.

εἴ που τι] Vulgatum εἴ που ποτὸν ἢ
 βρωτὸν ὀρώη ex margine Steph. libro
 Paris. et Suida, qui h. l. posuit in
 verbo βουλιμιῶν, correxit Zeune. Edd.
 vett. cum Guelf. excepta Castalionis

dant ἢ που ποτὸν ἢ βρ. ὀρώη. Eton. ἢ
 που τι ὀρώη ἢ βρωτὸν. Porson malebat
 εἴ τι που ὀρώη.

9. γυναῖκας καὶ κόρας] Edd. vett.
 cum Guelf. καὶ copulam omittunt.
 Zeune vulgatum interpretatur mulie-
 res easque puellas.

10. ἀπέχοι] Ex Guelf. pro vulgato
 ἀπέχει dedi cum Zeunio.

11. διατελέσαι τὴν ὁδὸν] Ita margo
 Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.
 Vulgatum διατελέσαι, ἐν τῇ ὁδῷ revo-
 cavit Weiske, qui opponi ita sibi
 invicem putabat ἐνταῦθα et ἐν τῇ
 ὁδῷ.

τὴν ὁδὸν, ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ ἐνταῦ-
 12 θά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν. Ἐφείποντο δὲ τῶν
 πολεμίων συνειλεγμένοι τινές, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα τῶν
 ὑποζυγίων ἤρπαζον, καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο περὶ αὐτῶν.
 Ἐλείποντο δὲ καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ τε διεφθαρμένοι
 ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμούς, οἱ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους
 13 τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσσηπότες. Ἦν δὲ τοῖς
 μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι
 ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πορεύοιτο· τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις
 κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα
 14 ὑπολούοιτο. Ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο
 εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα περιεπή-
 γγυοντο· καὶ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑπο-
 δήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρ-
 15 των βοῶν. Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας ὑπελείποντο
 τινες τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον, διὰ
 τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτόθι τὴν χιόνα, εἵκαζον τετηκέναι.
 Καὶ ἐτετήκει διὰ κρήνην τινὰ, ἣ πλησίον ἦν ἀτμίζουσα ἐν
 νάπῃ· ἐνταῦθα ἐκτραπόμενοι ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν

13. ἐπικούρημα] Suidas sub voce
 χιῶν ex h. l. laudat ἐπικούρημα, dein-
 de ἐπορεύετο—εἰς τοὺς πόδας. De ratione
 oculorum aciem defendendi a splendore
 nivis dixi in Annot. ad Eclogas Physicas
 p. 149.

ἔχων] Guelf. ἔχοι. deinceps πρὸς
 dant Edd. vett. Pro sequenti ἔχοι,
 quod est in Suida, Castal. Codice Paris.
 Eton. ἔχουν dant Edd. ceteræ ante
 Hutchinsonum.

καὶ εἰ τὴν νύκτα] Vulgatam hanc
 scripturam ideo mutavit Zeune in εἰς
 τὴν νύκτα ex Castal. Codice Paris. et
 Eton. quod εἰ propter præcedens εἰ
 sit prorsus supervacuum et frigidum.
 Mecum facit Wyttenbach: contra
 εἰ εἰς τὴν νύκτα dedit Weiske. Pro
 ὑπολούοιτο Suidæ Edd. veteres ἀπολύ-
 οιοτο dabant, quod vitium ex Codice
 bono correxit Kuster.

14. περιεπήγγυοντο] Suidas ἐπήγγυοντο
 habet.

ἀπέλιπε] Suidas in καρβάτιναι ha-
 bet ἀπέλιπε—καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν
 πεπ. ἐκ τ. ν. β. unde αὐτοῖς recipien-
 dum censuit Wyttenbach, nisi quis
 malit scribere ἦσαν—καρβατίνας πε-
 ποιημένοι. Vulgo αὐτοῖς deest. Præ-
 terea ἐπέλιπε malim.

15. Διὰ τὰς τοιαύτας] Margo Vil-
 lois. dat Δι' ἄλλας τοιαύτας. deinceps
 ὑπελείποντο Edd. vett.

αὐτόθι] Ita pro αὐτόθεν margo
 Steph. Paris. Eton.

τετηκέναι] Addita vulgo verba τὴν
 χιόνα cum libro Paris. et Eton. recte
 omisit Weiske, ut suspecta notaverat
 jam olim Stephanus.

ἐν νάπῃ] Ita pro νάπει Paris. et E-
 ton. et plures Xenophontis locos
 comparavit Zeune, ubi idem genus

πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἔχων ὀπισθοφύλακας, 16
ὡς ἤσθετο, εἶδετο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ, μὴ
ἀπολείπεσθαι, λέγων, ὅτι ἔπονται πολλοὶ πολέμιοι
συνειλεγμένοι· καὶ τελευτῶν ἐχαλέπαινε. Οἱ δὲ σφάτ-
τειν ἐκέλευον· οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι. Ἐν- 17
ταῦτα ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοὺς ἐπομένους πολεμίους
φοβῆσαι, εἴ τις δύναιτο, μὴ ἐπιπέσειεν τοῖς κάμνουσι.
Καὶ ἦν μὲν ἤδη σκότος, οἱ δὲ προσήεσαν πολλῶν θορύβῳ,
ἀμφὶ ὧν εἶχον διαφερόμενοι. Ἐνθα δὴ οἱ μὲν ὀπισθο- 18
φύλακες ἐξαναστάντες, ἄτε ὑγαιίνοντες, ἔδραμον εἰς τοὺς
πολεμίους· οἱ δὲ κάμνοντες, ἀνακραγόντες ὅσον ἐδύνατο
μέγιστον, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἐκρυσαν. Οἱ
δὲ πολέμιοι δείσαντες, ἤκαν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς
τὴν νάπην, καὶ οὐδεὶς ἔτι οὐδαμοῦ ἐφθέγγετο.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, εἰπόντες τοῖς 19
ἀσθενούσιν, ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἤξουσὶ τινες ἐπ' αὐτοὺς,
πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνου-
σιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος τοῖς στρατιώ-
ταις ἐγκεκαλυμμένοις, καὶ οὐδὲ φυλακὴν οὐδεμίαν καθε-
στήκει· καὶ ἀνίστασαν αὐτοὺς. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι οἱ 20
ἔμπροσθεν οὐχ ὑποχωροῦεν. Ὁ δὲ παριῶν, καὶ παρα-

adhibetur. Vide dicenda ad v. 2.
31.

πορεύεσθαι] Stephanus πορεύσεσθαι
corrigebat.

16. σφάττειν] Paris. et Eton. dant
σφάζειν.

17. φοβῆσαι] Verbum hoc ante εἴ-
τις δύναιτο Stephanus posuit. Deinde
ἐπίσειεν Paris. dat.

ἦν μὲν ἤδη] Ex Paris. ἤδη adscivi.
προσήεσαν] Ald. cum Guelf. προσήεσαν
habent; deinde Castalio πολλῶν θορύβῳ
edidit; Eton. liber πολλῶν θορύβων
habet. Postea ἀμφὶ τὰ dat margo
Villois. ἀμφὶ ὧν ex margine Steph.
Paris. Eton. dedi pro vulgato ἀμφὶ αἶ.
Denique μαχομένοι pro διαφερόμενοι est
in Eton.

18. ὅσον ἐδύνατο] Edd. vett. cum
Guelf. ἀνακραγόντες οἷον dant, Stephani
scripturam firmat liber Paris. et E-
ton.

ἤκαν] Paris. ἦκον. Significatur ver-
bo, si bene habet, modus aliquis ig-
notus, quo barbari se demiserunt su-
per nives elapsi in silvas.

19. εἰπόντες] Edd. vett. Guelf. εἰπόν-
τες. unde Castalio in seqq. edidit τι-
νες, ἐπ' αὐτοὺς πορευόμενοι καὶ πρὶν.
ἀνίστασαν] Surgere jusserunt, recte
monente Weiskio.

20. παραπροπέμπων] Ita ex Juntina
et Guelf. scripsit Zeune pro παραπέμ-
πων, quod est etiam in margine Villo-
is. Deinde ἐκίλευσε Guelf.

προπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους, ἐκέλευε
 σκέψασθαι, τί εἴη τὸ κωλύον. Οἱ δὲ ἀπήγγελλον,
 21 ὅτι ὅλον οὕτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. Ἐνταῦθα
 καὶ οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἠυλίσθησαν αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς καὶ
 ἄδειπνοι, Φυλακὰς, οἷας ἐδύνατο, καταστησάμενοι.
 Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ Ξενοφῶν, πέμψας πρὸς
 τοὺς ἀσθενούντας τοὺς νεωτάτους, ἀναστήσοντας, ἐκέλευ-
 22 σεν ἀναγκάζειν προϊέναι. Ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμ-
 πει τοὺς ἐκ τῆς κώμης σκεψομένους, πῶς ἔχοιεν οἱ
 τελευταῖοι. Οἱ δὲ, ἄσμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενούν-
 τας τούτοις παρέδωσαν κομίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον,
 αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο· καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέ-
 23 ναι, ἦσαν πρὸς τῇ κώμῃ, ἣ Χειρίσοφος ἠυλίζετο. Ἐπεὶ
 δὲ συνεγένοντο ἀλλήλοις, ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφα-
 λὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηνοῦν. Καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτοῦ
 ἔμεινεν, οἱ δὲ ἄλλοι, διαλαχόντες ἄς ἐώρων κώμας, ἐπο-
 ρεύοντο, ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες.
 24 Ἐνθα δὲ Πολυκράτης Ἀθηναῖος λοχαγὸς ἐκέλευσεν
 ἀφιέναι αὐτόν· καὶ λαβῶν τοὺς εὐζάνους, θέων ἐπὶ τὴν
 κώμην, ἣν εἰλήχει Ξενοφῶν, καταλαμβάνει πάντα ἔνδον
 τοὺς κωμήτας καὶ τὸν κωμάρχην· καὶ πῶλους εἰς δασμὸν

21. οἱ περὶ] Margo Steph. οἱ ἀμφί.
 Deinde ἀναστήσαντας male Edd. vett.
 Guelf. Paris. Eton. habent.

22. τοὺς ἐκ τῆς κώμης] Qui in vico
 morabantur, sect. 11. deinde σκεψο-
 μένους ex Paris. et Eton. dedi pro πει-
 σομένους.

ἐν τῇ κώμῃ] Paris. et Eton. πρὸς τῇ
 κώμῃ dederunt; pro ἣ Eton. habet
 ἐν ἣ, Paris. ἔνθα.

23. συνεγένοντο] Ita Paris. Vulgo
 συνεγίγνοντο legitur.

ἔμεινεν] Ita Paris Vulgatum ὑπέμει-
 νεν diversam aliquid significat.

τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες] Intelligo κώ-
 μας, vel signum et sortem vici, cum
 Larchero et Weiskio, non τάξεις cum
 Zeunio. Paris. liber τοὺς ἑαυτῶν.

24. Πολυκράτης] Margo Steph. Pa-
 ris. Eton. Πολυβώτης habent, quem
 alibi nominatum non reperies. Con-
 tra Polycrates, copiarum Xenophon-
 tearum hic λοχαγός, ubique Xeno-
 phonti amicus et familiaris apparet.

λαβῶν] Adjectum vulgo αὐτοὺς
 cum Paris. et Eton. omisi. Elegan-
 tia assignabat Zeune pronomen post
 nomen ipsum positum!

πάντας ἔνδον] Suidas in δασμὸς vi-
 detur pro ἔνδον scriptum reperisse εὐ-
 ρον, ut putat vir doctus, W. in Edi-
 tione Cantabr. 1785, qui conjiciebat
 οὓς εὐρον κωμήτας. Eton. liber ἔνδον
 omisit. Pro εἰλήχει Edd. vett. cum
 Guelf. εἰλήφει habent.

εἰς δασμὸν] Toup. ad Suidam p.

Βασιλεῖ τρεφομένους, ἑπτακαίδεκα· καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ καμάρχου, ἑννάτην ἡμέραν γεγαμημένην· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λαγῶς ἄχετο θηράσων, καὶ οὐχ ἦλω ἐν ταῖς κώμαις. Αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα²⁵ ὡσπερ φρέατος, κάτω δ' εὐρεῖαι· αἱ δ' εἴσοδοι τοῖς μὲν ὑποζυγίοις ὀρυκταί, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰ κλίμακας κατέβαινον. Ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες, ὄρνιθες, καὶ τὰ ἐκγονα τούτων· τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ ἔνδον ἐτρέφετο. Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ²⁶

74. Arriano Anab. i. 26, 5. καὶ τοὺς ἵππους, οὓς δασμὸν βασιλεῖ ἔτρεφον, de Aspendiis, ex h. l. restitui voluit ἐς δασμὸν; contra Porson. auctore Arriano ex h. l. ejici voluit præpositionem, comparans sect. 34. ἡρώτων, τίνοι οἱ ἵπποι τρέφοντο· ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι βασιλεῖ δασμός. Sed illius loci ratio grammatica diversa est. Strabo xi. p. 365. de Nisæis equis in Armenia natis narrat addens: καὶ ὁ σατράπης τῆς Ἀρμενίας τῷ Πέρσῃ κατ' ἔτος διαμυρίους πάλους τοῖς μιδρακίνοις ἔπεμπεν. Quem locum forte in animo habebat Weiske, cum numerum Xenophontis suspectum haberet. Putabat enim plus centum pullos fuisse. Quomodo enim Xenophon omnibus imperatoribus et centurionibus pulum ex his ne septendecim quidem, sed paucis aliquot relictis donare potuisset? Ita ad h. l. argumentatur Weiske. Scilicet sect. 35. est de Xenophonte: αὐτὸς δὲ τῶν πάλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν ἔδωκεν ἐκάστῳ πᾶλον. Ad quem locum Hutchinson suspicatur στρατηγούς et λοχαγούς copiarum earum, quibus Xenophon præerat, intelligendos esse. Sed unde Weiske paucos aliquot relictos habuit? Unum sibi deduxerat Xenophon de septemdecim pullis.

ἐν ταῖς κώμαις] Cum Abreschio in Dilucid. Thucyd. p. 136. in ullo vicorum seu in vicis usquam interpretatur Zeune; ille tamen ἐν τῷ τῆς κώμης scriptum malebat.

25. κατάγειοι] Diodorus xiv. 28. αὐταὶ δὲ (κώμαι) τὰς μὲν τοῖς ὑποζυ-

γίοις καταβάσεις εἶχον ὀρυκτὰς, τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι κατὰ κλίμακων ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις τὰ τε βοσκήματα τρεφόμενα χόρται, τοῖς δ' ἀνδράσι πολλὴν ἀφθονίαν πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. ἐπὶ κλίμακας exhibent in Xenophonte; Suidas vulgatum tuetur; sed is post κατέβαινον addit εἰς τὰς καταγείους οἰκίας. Ceterum subterraneæ domus frigus melius arcent quam sublimes.

[ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες, ὄρνιθες] Breviter in Indice monui scribendum οἷς fuisse, ut Attica pronunciandi ratio observetur cum Ionica non permutanda, de qua jam olim admovuit Aristophanes Comicus in Pace versu 929. dativum δὲ ionicum testatus; ad quem locum scholion in exemplo posuit τὴν οἶν, τὰς οἷς. Ita τοὺς φθοῖς est in Aristophanis Pluto v. 675. quod exemplum posuit etiam auctor scholii ad Iliadis iii. 198. appositi in Etymol. M. p. 620. Scilicet Homericum οἷων Aristarchus in scripturam Atticam οἰῶν mutaverat, quod recte improbatum alii Grammatici. Supersunt nunc βόες in βοῦς mutandi, cum aliquoties ex Codd. βόας in βοῦς mutaverim in hoc libro. De accusativo βοῦς disputat Etymologicum M. p. 203. De dativo βοῖ constat ex Aristophanis loco antea laudato, cujus rei rationem reddere voluisse videtur auctor scholii in Etymol. M. p. 203. sed posuit ineptam, uti comparatum οἷ pro οἷ docet. Ex Epistola.]

ἐτρέφετο] Eton. liber ἐτρέφοντο dat.

ὄσπρια καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν· ἐνῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι ἰσοχειλεῖς· καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, οἱ 27 μὲν μείζους, οἱ δὲ ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες. Τούτους δ' ἔδει, ὅποτε τις διψῶν, λαβόντα εἰς τὸ στόμα ἀμύζειν· καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέοι· καὶ μάλα ἠδὺ πόμα συμμαθόντι ἦν.

26. κρίθινος ἐν κρατῆρσιν] Juntina, Guelf. et Eton. vocem κρίθινος omitunt; margo Villois. ex Codice 2. κρίθινος annotat, sed verba ἐν κρατῆρσιν deesse monet. Polybius Athenæi l. c. 14. Iberi regis luxum describens addit: πλὴν τοῦ τοῦς κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἴνου κρίθινου, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσαῖος.

καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι] Quid sit, nemo Interpretum dixit. Præcesserunt enim cum πυροῖς et ὄσπριοις nominatæ κρίθαι, præcessit οἶνος κρίθινος. Vitium igitur in αὐταὶ hæsisse videtur. Vocabulum ἰσοχειλεῖς Suidas interpretatur μέχρι χειλῶν πεπληρωμένοι addens exemplum: ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς, quod ex loco hoc depromptum, sed pro lubitu mutatum affirmat Toupius Emend. p. 184. Verius agnovit idem locum Xenophonitæ apud Suidam in hoc loco: γόνατον. καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο ἐν τοῖς κρατῆρσιν οὐκ ἔχοντες γόνατα. Sed idem paulo postea ita: γούων, γονάτων. Ξενοφῶν ἐνῆσαν δὲ καὶ κάλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες. De scripturæ varietate in Suida non disputo; hoc tamen ex vocabulo ἰσοχειλεῖς apparet, κρίθας voluisse scriptorem inditas fuisse crateribus. Quare Suidas verba ἐν τοῖς κρατῆρσιν, nisi ipse de suo addidit, in Codice suo adjuncta legisse videtur; certe intelligi debent. Quid igitur sibi volunt hordea crateribus indita vel crateres hordeo repleti? Quid si voces ἐν κρατῆρσιν, quæ in Codice 2. in margine Villois. annotato deerant, suo loco motæ sunt, et pertinent, ad κρίθαι? Certe οἶνος κρίθινος crateribus infusus ad convivia tantum appositus fuisse potest videri. Ita credere cogimur, sub ipsum cœnæ tempus Græcos occupasse barbarorum vicos. Relinquuntur tamen etiam sic αὐταὶ αἱ κρίθαι (ἐν κρατῆρσιν) ἰσοχειλεῖς, quarum conditionem

et naturam ad potum aliquem efficiendum exquirere oportet. Si sana sunt verba, nihil aliud exputo, nisi vinum ex hordeo confectum grana hordei pro potu macerata permista habuisse, eaque in crateribus supernatasse. Vide etiam mox dicenda.

27. ὅποτε τις] Suidas in voc. μυζεῖν habet ex h. l. εἰ τις διψῶν—μυζεῖν. Hesychius habet μύζει, δηλάζει, λείχει, πιέζει. Dio Chrysostomus Orat. vol. ii. p. 71. ed. Reiskii de planta Indica: καὶ μυζῶσι ταύτας τὰς ῥίζας.

ἄκρατος ἦν] Suidas in loco laudato et in ἄκρατος addit ὁ οἶνος, quod supplementum non spernendum censuit Porson. Videtur Xenophon adhuc loqui de vino illo in crateribus servato. Huic igitur indita fuisse videri possunt grana hordei cum calamis permista. Sed quid ita opus erat calamos separatim in os sumere sitientem et exsugere? Denique quod sequitur sect. 29. οἶνον ἔφρασεν, ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος, videtur vini vitei abundantiam in his locis significare. Nam κατορωρυγμένον intelligo in cellis subterraneis servatum vinum. Videtur igitur h. l. vini vitei conditura aliqua peculiaris intelligi a barbaris inventa ad sitim sedandam. Sed ita ducimur ad eam opinionem, ut vocabulum κρίθινος cum Codice Guelf. Eton. et Juntina damnemus. Calamos nodis carentes equidem interpretari non ausim, nec qui tentaverit, alium reperi.

καὶ μάλα ἠδὺ] Suidas in v. συμμαθόντι, quod interpretatur, συνεδισθέντι, locum ita laudavit: καὶ πάνυ ἠδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κρίθων. Etiam Eton. dat πάνυ, sed idem cum Junt. et Guelf. συμπαθόντι, unde Brodæus συμπαθέντι conjiciebat. Stephani συμμαθόντι confirmat etiam Paris. liber.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης 28
 σύνδειπνον ἐποίησατο, καὶ θάρρειν ἐκέλευεν αὐτὸν, λέγων,
 ὅτι οὔτε τῶν τέκνων στερήσοιτο, τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντ-
 εμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων ἀπίασιν, ἣν ἀγαθόν τι τῷ
 στρατεύματι ἐξηγησάμενος φαίνεται, ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ
 ἔθναι γένωνται. Ὁ δὲ ταῦτα ὑπισχνεῖτο, καὶ Φιλοφρο- 29
 νούμενος οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Ταύτην
 μὲν αὖν τὴν νύκτα διασκηνήσαντες οὕτως ἐκοιμήθησαν ἐν
 πᾶσιν ἀφθόνοις πάντες οἱ στρατιῶται, ἐν φυλακῇ ἔχον-
 τες τὸν κωμάρχην καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν, λαβὼν τὸν κω- 30
 μάρχην, πρὸς τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύετο· ὅπου δὲ παρῖοι
 κώμην, ἐτρέπετο πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, καὶ κατε-
 λάμβανε πανταχοῦ εὐωχομένους καὶ εὐθυμουμένους,
 καὶ οὐδαμόθεν ἀφίεσαν, πρὶν παραθεῖναι αὐτοῖς ἄρι-
 στον· οὐκ ἦν δ' ὅπου οὐ παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τρά- 31
 πεζαν κρέα ἄρνεια, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, ὀρνίθια,
 σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν πυρίνοις τοῖς δὲ κριθίνοις.
 Ὅποτε δὲ τις Φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιο προπιεῖν, 32
 εἶλκεν ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ἐνθεν ὑποκύψαντα ἔδει ροφῶντα

28. ἀπίασιν] Pro futuro ἀπειλεύσειν-
 το dictum monet Zeune.

ἐξηγησάμενος] Ita Stephanus cum
 Guelf. Ante Zeonium erat ἐξηγησά-
 μενος. In libro Paris. et Eton. est
 ἀγαθόν τι τὸ σπράτευμα πεζῇ ἡγησάμε-
 νος φ. plane ut in margine Villois. ex
 libris 2. et 6. annotatur.

29. οἶνον] Vinum viteum videtur
 significare voluisse, nisi anteceden-
 tem οἶνον κριθίνον respexit, cujus ta-
 men gustus Græcis non tam gratus
 fuisse videtur. Vinum viteum in his
 ipsis locis provenisse propter frigus
 non videtur, sed Armeniæ minoris
 οἶνον Μοναρίτην ut græcorum vinorum
 nulli secundum laudat Strabo, Meli-
 tinen nominans, cujus locum ex-
 scripsit Eustathius ad Odysseam ix.
 p. 348. ed. Basil.

πάντες οἱ στρατιῶται] Ita Codex
 Paris. et Eton. Vulgatum ἐν πᾶσιν
 ἀφθόνοις ἀγαθοῖς οἱ στρατιῶται debe-
 tur inepto grammatico, qui ἐν πᾶσιν
 ἀφθόνοις explicare voluit. Elegantia
 narrationis et copię victus augmentur
 forma hac orationis ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις
 πάντες οἱ στρατιῶται.

30. τοὺς ἐν ταῖς κώμαις] Margo Vil-
 lois. πρὸς κωμῆτας annotat. Sequens
 αὐτοῖς pro vulgato αὐτῷ est ex libro
 Paris. Eton. et margine Villois. Præ-
 terea Paris. cum Eton. παραθεῖναι de-
 dit pro παραδεῖν. Male Eton. ἀπή-
 σαν habet.

32. βούλοιο] Male Edd. vett.
 Guelf. Eton. εἰ βούλοιο habent; re-
 cte εἰ cum Paris. libro delevit Ste-
 phanus.

ἐνθεν ὑποκύψαντα] Ita liber Eton.

πιεῖν ὡσπερ βοῦν. Καὶ τῷ κωμάρχη ἐδίδοσαν λαμβάνειν, ὅτι βούλοιο. Ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο· ὅπου δὲ τινα τῶν συγγενῶν ἴδοι, πρὸς ἑαυτὸν αἰεὶ ἐλάμβανεν.

33 Ἐπεὶ δὲ ἦλθον πρὸς Χειρίσοφον, κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἑστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνοις, καὶ διακονοῦντας Ἀρμενίου παῖδας σὺν ταῖς βαρβαρικαῖς στολαῖς· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὡσπερ

34 ἐνεοῖς ὅτι δέοι ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρόνησαντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, κοινῇ δὴ ἀνηρώτων τὸν κωμάρχην διὰ τοῦ περσίζοντος ἐρμηνέως, τίς εἴη ἡ χώρα. Ὁ δὲ ἔλεγεν, ὅτι Ἀρμενία. Καὶ πάλιν ἠρώτων, τίνοι οἱ ἵπποι τρέφονται. Ὁ δὲ ἔλεγεν, ὅτι βασιλεῖ δασμός· τὴν δὲ πλησίον χώραν ἔφη εἶναι Χάλυβας, καὶ τὴν ὁδὸν

35 ἔφραζεν, ἣ εἴη. Καὶ αὐτὸν τότε μὲν ᾤχετο ἄγων ὁ Ξενοφῶν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ οἰκέτας, καὶ ἵππον, ὃν εἰλήφει, παλαιότερον δίδωσι τῷ κωμάρχη ἀναθρέψαντι καταθύσαι, (ὅτι ἤκουσεν, αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἥλιου) δεδιώς, μὴ ἀποθάνῃ· ἐκεκάκωτο γὰρ ὑπὸ τῆς πορείας· αὐτὸς δὲ τῶν πῶλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ

Vulgo erat ἔνθα κύψαντα. Wyttensbach comparavit locum Philostrati in vita Apollonii ii. 28. εἰσφέρονται κρατῆρες ἀργυροῖ τε καὶ χρυσοῖ, δέκα συμπόταις ἀποχρῶν εἶς, ἀφ' ἧν πίνουσι κύψαντες ὡσπερ ποτιζόμενοι. Idem locum Hermogenis de Formis orationis ii. p. 505. annotavit hunc: Τοιοῦτος ὁ Ξενοφῶν καὶ τῶν ἱστορικοῖς, οἷος καὶ τῶν ἄλλοις, οἷον ὅτι χιλὸν ἐστέφανον, ὅταν λέγη, καὶ ὅτι τοῖς παισὶν ὡς ἐνεοῖς διαλέγονται, (corrigit W. διελέγοντο,) καὶ ὅτι πίνειν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἐπικύψαντα ἔδει καθάπερ βοῦν.

τῷ κωμάρχη] Juntina τὸν κωμάρχην dedit. Sequens στεφάνους omittunt Edd. vett. cum libro Eton. recentior manus in Guelf. adscripsit, liber Paris. in στεφάνοις mutat, tanquam glossam seclisit Zeune. χιλὸν ἐστέφανον ex h. l. laudavit Hermogenes. Equi-

dem στεφάνους prætulit vulgato στεφάνοις.

33. διακονοῦντας] Liber Eton. διακοσμοῦντας dat. Deinceps ὡσπερ εἰνεοῖς dant Edd. vett. Guelf. Eton. et Amasæi versio. Verum ex Paris. libro dedit Stephanus, ὡς ἐνεοῖς habet Hermogenes, Suidas in voce ἐνεοῖς exhibet ὡσπερ ἐνεοῖς. Postea δέοιο Juntina cum Guelf. dat.

34. τίνοι οἱ ἵπποι] Articulum οἱ de meo addidi, utpote necessarium. Significantur equi isti, de quibus est sect. 24.

35. ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex libro Eton. addidit Zeune.

εἰλήφει] Confer sect. 24. quanquam ibi de equo nihil est. Deinde ἤκουεν dat liber Eton. Persas Soli equos immolasse tradit Cyrop. viii. 3, 12.

τῶν πῶλων] Liber Paris. et Eton.

λοχαγαῶν ἔδωκεν ἑκάστῳ πῶλον. Ἦσαν δ' οἱ ταύτη 36
ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμοειδέστεροι δὲ πολ-
λῶ. Ἐνταῦθα δὴ καὶ διδάσκει ὁ κωμαάρχης, περὶ τοὺς
πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιειλεῖν,
ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσιν· ἄνευ γὰρ τῶν σακκίων κατ-
εδύοντο μέχρι τῆς γαστροῦ.

CAP. VI.

ΕΠΕΙ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδόη, τὸν μὲν ἠγεμόνα παραδί-
δωσι Χειρισόφω, τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμαρ-
χῇ, πλὴν τοῦ υἱοῦ ἄρτι ἠβάσκοντος. Ταῦτον δ' Ἐπι-
σθένει Ἀμφιπολίτῃ παραδίδωσι φυλάττειν, ὅπως, εἰ
καλῶς ἠγήσαιοτο, ἔχων καὶ τοῦτον ἀπίοι. Καὶ εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ εἰσεφόρησαν ὡς ἐδύναντο πλεῖστα, καὶ ἀνα-
ζεύξαντες ἐπορεύοντο. Ἠγεῖτο δ' αὐτοῖς ὁ κωμαάρχης 2

τὸν πῶλον. Ceterum Hutchinson recte videtur praefectos copiarum intelligere, quibus praerat ipse Xenophon; omnibus enim numerus pulorum editus sect. 24. non suffiebat. Sed vide annotata ad eum locum.

36. θυμοειδέστεροι] Edd. vett. θυμο-
δέστεροι, Steph. et Guelf. θυμοδέστι-
ροι, Zeune formam θυμοιδ. ex libro
Paris. Eton. recepit, θυμωδ. Weiske.
Vegetius libri vi. cap. 6. *Ad usum
sellæ Persis provinciis omnibus meliores
praestat equos, patrimoniorum censibus
astimatos, tam ad vehendum molles,
et ipsius incessus nobilitate pretiosos.*
Sequuntur Armeni atque Saphareni.
Morem tondendorum equorum Ar-
meniorum et Persicorum idem enarrat
ii. 28, 35. Oppianus Cyneg. i. 277.
de equis: Ἀρμένιοι Πάρδοι τε βαθυ-
πλόκαμοι τελέδουσι.

περιειλεῖν]. Ita pro περιειλεῖν, quod
habet etiam Suidas sub hoc verbo,
scriptum habet liber Paris. et Eton.
Hutchinson comparat Montefalconii
Antiquit. illustr. tom. iv. p. i. p. 79.
Strabo xi. p. 772. de Caucasio: ὑπο-
δύμνοιον κεντροῦ ἀμοιβῶνα δίκην τυμ-

πάνων πλατέα διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς
κροστᾶλλους. Arrianus Suidæ sub
voc. λύγος ita narrat: οἱ δὲ κύκλους ἐκ
λύγων ταῖς ποσὶ περιαρμόσαντες αὐτοί
τε ἀβλαβῶς ἐπέχροντο κατὰ χιόνας πι-
ζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς Ῥω-
μαίοις παρῆχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάρο-
δον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ἰσ' (16) πόδας πολ-
λαχῆ τὸ βάθος. Regio non nomina-
tur, de qua Arrianus ista narraverit.

ἄνευ γὰρ] Edd. vett. ἄνευ δὲ, Guelf.
τῶν omittit, Eton. ἕως dat pro μέχρι.
Suidas brevius: ἄγωσι διὰ τὸ μὴ κα-
ταδύεσθαι. Stephanianum ἄνευ γὰρ
habet etiam margo Villosus.

1. ὀγδόη] Diodorus xiv. 29. ἐμμί-
ναντες δὲ ταῖς κόμαις ἡμέρας ὀκτὰ παρε-
γενήθησαν εἰς τὴν Φάσιν.

παραδίδωσι] Cod. Eton. δίδωσι. De-
inceps Paris. ἠγήσαιοτο. Idem cum
Eton. postea ἀπίοι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,
ἐν ᾗ εἰσεφόρησαν.

2. δ' αὐτοῖς] Paris. Eton. δ' οὗτος.
Deinceps ἦν pro ἦσαν positum cense-
bat Hutchinson, ἦν ad κωμαρχὴν re-
fert Zeune. Præterea Hutchinson
aliam excogitavit rationem et ἦν de
tempore dictum putat impersonali-
ter, uti i. 8, 1. probante Weiskio;

λελυμένος διὰ χιόνος· καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ, καὶ ὁ Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ κώμας ἦγεν. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ δὲ Χειρίσοφος αὐτὸν ἔπαισε μὲν, ἔδῃσε δ' οὔ.

3 Ἀπὸ δὲ τούτου ἐκεῖνος τῆς νυκτὸς ἀποδρὰς ὤχετο, καταλιπὼν τὸν υἱόν. Τοῦτό γε δὴ Χειρισόφῳ καὶ Ξενοφῶντι μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις καὶ ἀμέλεια. Ἐπισθένης δὲ ἠράσθη τε τοῦ παιδὸς καὶ οἴκαδε κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρήτο.

4 Μετὰ τοῦτο σταθμοὺς ἑπτὰ ἐπορεύθησαν, ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, παρὰ τὸν Φάσιν ποταμὸν, 5 εὖρος ὡς πλεθριαῖον. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα· ἐπὶ δὲ τῇ εἰς τὸ πεδῖον ὑπερβολῇ ἀπήντησαν αὐτοῖς Χάλυβες καὶ Τάοχοι καὶ

6 Φασιανοί. Χειρίσοφος δὲ, ἐπεὶ κατέϊδε τοὺς πολεμίους ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων ὡς πενήτηκοντα σταδίους, ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις· παρήγγειλε δὲ τοῖς ἄλλοις παράγειν τοὺς λόχους, ὅπως ἐπὶ Φάλαγγος γένοιτο τὸ στρά-

sed ibi est καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλῆθυσαν. quæ nota temporis satis est nota.

ἦγεν] Eton. ἦγαγεν.

3. Ἀπὸ δὲ τούτου] Paris. Eton. ἐκ δὲ τούτου.

Τοῦτό γε δὴ] Stephani conjecturam vulgato τοῦτό τε δὴ cum Hutchinsono substituit Weiske. Castal. καὶ τότε δεῖ (vultit δὴ) dedit; scripturam Paris. Eton. et marginis Steph. τότε δὴ recepit Zeune, qui tamen τότε δὴ scriptum malebat.

4. παρὰ τὸν Φάσιν] Diodorus xiv. 29. ἐπεὶ δὲ τέτταρας ἡμέρας διανύσαντες διαπορεύοντο τὴν Χάων (Τάων vel Ταόχων) καὶ Φασιανῶν χώραν. Araxem fluvium intelligi censent Interpretes, cum quibus facit Mannert Geogr. v. p. 212. sed hic Græcos Phasin trans-

iisse falso posuit.

ὡς πλεθριαῖον] Particulam omitunt Paris. Eton.

6. εἰς πενήτηκοντα] Stephanus et cum eo Weiske τριάκοντα dedit adstipulante libro Paris. qui cum Eton. εἰς pro ὡς dat. Vulgatum numerum tuentur libri Eton. Guelf. Edd. et versio Amasæi.

κατὰ κέρας ἄγων] Vide dicta ad Cyrop. vii. 1, 26.

δὲ τοῖς ἄλλοις] Eton. δὲ καὶ τ. ἄλ.

παράγειν] Traducere ad frontem in latitudinem. Hipparchici iv. 9. καὶ τὸ μέτωπον δὲ ὅσας μὲνύουσιν ἀν τῆς τάξεως οἱ πεμπάδαρχοι παράγοντες. Cyrop. ii. 3, 21. ἄγοντα τὴν τάξιν ἐφ' ἑνὸς, καὶ παραγγέλλοντα τὸν ὑπερὸν λόχον παράγειν—εἰς μέτωπον.

τευμα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε 7
τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς, καὶ ἔλεξεν ᾧδε·

Οἱ μὲν πολέμιοι, ὡς ὁρᾶτε, κατέχουσι τὰς ὑπερβο-
λὰς τοῦ ὄρους· ᾧρα δὲ βουλευέσθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα
ἀγωνιούμεθα. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ παραγγέλλειν μὲν 8
ἀριστοποιεῖσθαι τοῖς στρατιώταις, ἡμᾶς δὲ βουλευέ-
σθαι, εἴτε τήμερον εἴτε αὐριον δοκεῖ ὑπερβάλλειν τὸ ὄρος.
Ἐμοὶ δὲ γε, ἔφη ὁ Κλεάνωρ, δοκεῖ, ἐπὰν ὡς τάχιστα 9
ἀριστήσωμεν, ἐξοπλισαμένους ὡς τάχιστα ἰέναι ἐπὶ τοὺς
ἄνδρας. Εἰ γὰρ διατρίψομεν τὴν τήμερον ἡμέραν, οἱ
τε νῦν ὀρῶντες ἡμᾶς πολέμιοι θαρσαλεώτεροι ἔσονται,
καὶ ἄλλους εἰκὸς, τούτων θαρρόντων, πλέους προσγενέ-
σθαι.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω 10
Εἰ μὲν ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, τοῦτο δεῖ παρασκευά-
σασθαι, ὅπως ὡς κράτιστα μαχούμεθα· εἰ δὲ βουλό-
μεθα ὡς ῥᾶστα ὑπερβάλλειν, τοῦτό μοι δοκεῖ σκεπτέον
εἶναι, ὅπως ὡς ἐλάχιστα μὲν τραύματα λάβοιμεν, ὡς
ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνδρῶν ἀποβάλοιμεν. Τὸ μὲν οὖν 11
ὄρος ἐστὶ τὸ ὀρῶμενον πλέον, ἢ ἐφ' ἐξήκοντα στάδια, ἄν-
δρες δ' οὐδαμῆ φυλάττοντες ἡμᾶς φανεροὶ εἰσιν, ἀλλ' ἢ
κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν· πολὺ οὖν κρεῖττον, τοῦ ἐρήμου
ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαθόντας καὶ ἀρπάσαι
φθάσαντας, ἢν δυνάμεθα, μᾶλλον, ἢ πρὸς ἰσχυρὰ χω-

8. ὑπερβάλλειν] Eton. ὑπερβαλέ-
σθαι.

9. διατρίψομεν] Guelf. τρίψομεν—
πλείους.

10. δεῖ παρασκευάσασθαι] Edd. vett.
Guelf. Eton. δὴ παρασκευάσασθε.

ὡς ἐλάχιστα] Auctore Hutchinsono
ὡς inserunt Zeune et Weiske.

λάβοιμεν—ἀποβάλοιμεν] Junt. Ald.
λάβοιεν. Liber Eton. λάβωμεν—ἀπο-
βάλωμεν. quam scripturam probabat

G. Hermann Obs. Crit. ad Æschylum et Eurip. p. 23.

11. ἐφ' ἐξήκοντα] Præpositionem
omittit Eton. Deinceps οὐδαμοῦ Cas-
tal. Etiam Eton. habet ἡμᾶς οὐδα-
μοῦ εἰσιν φανεροί, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν
ὁδόν.

λαθόντας] Junt. λαβόντας. Dein-
de Edd. vett. cum Guelf. δυνάμεθα,
Eton. δυνάιμεθα dant.

- 12 ρία καὶ ἄνδρας παρεσκευασμένους μάχεσθαι. Πολὺ γὰρ ῥᾶον, ὄρθιον ἀμαχεὶ ἰέναι, ἢ ὀμαλὸν ἐνθεν καὶ ἐνθεν πολεμίων ὄντων· καὶ νύκτωρ ἀμαχεὶ μᾶλλον ἢ τὰ πρὸ ποδῶν ὀρῶν τις, ἢ μεθ' ἡμέραν μαχόμενος· καὶ ἡ τραχεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἰούσιν εὐμενεστέρα, ἢ ὀμαλὴ τὰς
- 13 κεφαλὰς βαλλομένοις. Κλέψαι δὲ οὐκ ἀδύνατόν μοι δοκεῖ εἶναι, ἐξὸν μὲν νυκτὸς ἰέναι, ὡς μὴ ὀραῖσθαι· ἐξὸν δὲ ἀπελθεῖν τοσοῦτον, ὡς μὴ αἰσθησὶν παρέχειν. Δοκοῦμεν δὲ ἂν μοι, ταύτῃ προσποιούμενοι προσβαλεῖν, ἐρημοτέρῳ ἢ τῷ ἄλλῳ ὄρει χρῆσθαι· μένοιεν γὰρ αὐτοῦ
- 14 μᾶλλον ἀθρόοι οἱ πολέμιοι. Ἄτὰρ τί ἐγὼ περὶ κλοπῆς συμβάλλομαι; Ἰμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω, τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅσοι ἐστὲ τῶν ὀμοίων, εὐθύς ἐκ παιδῶν κλέπτειν μελετᾶν· καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι, ἀλλὰ
- 15 ἀναγκαῖον κλέπτειν, ὅσα μὴ κωλύει νόμος. Ὅπως δὲ ὡς κράτιστα κλέπτῃτε καὶ πειραῖσθε λανθάνειν, νόμιμον

12. ὀμαλὸν] Paris. Eton. margo Steph. ἰμαλίς.

ἀμαχεὶ μᾶλλον] Ita cum Paris. Stephanus, delete ὡς, quod inserunt Edd. vett. cum Guelf. et inepte defendit Zeune. ὡς μόνον malebat Brodæus. Sequens μαχόμενος male in μαχόμενοις mutant Edd. vett. cum Guelf.

ἢ ὀμαλῇ] Mihi articulus deesse videtur, ut scribatur ἢ ἢ ὀμαλῇ, ut antea est ἡ τραχεῖα.

13. Κλέψαι δὲ] Eton. καὶ κλέψαι δὲ, Deinceps ἐξὸν γὰρ Edd. vett. cum Guelf.

ὡς μὴ ὀραῖσθαι] Vulgatum ὡς μὴ δύνασθαι ὀραῖσθαι damnant Paris. Eton. quod ob membrorum convenientiam servandum censebat Weiske, quam equidem non perspicio.

τοσοῦτον] Weiske intelligit μέρος στρατεύματος, præfert tamen scriptum τοσοῦτους. Assentior viro docto. Vulgo de spatio interpretantur.

προσβαλεῖν] Paris. προσβάλλειν. Idem cum Eton. sequens ἄλλῳ omitit: postea ἀθρόοι deest in Eton.

14. συμβάλλομαι] Index Zeunianus ex h. l. interpretatur in medium proferte. Sed plenum λόγους συμβάλλεσθαι est in Cyrop. ii. 2, 21. quod imitatur auctor de Corrupta Eloquencia c. 42. de his rursus conferet nempse sermonem.

ὀμοίων] Sunt qui in Cyropædia ὀμοῖμοι dicuntur. Dixi de vocabulo in Lexico Gr. dixit Wolfius ad Leptineam p. 88. dixit Weiske ad Cyrop. ii. 1, 2. De Lacedæm. Rep. x. 7. xiii. 1. et 7. Vide dicenda ad sect. 16.

εὐθύς] Eton. εὐθύς τε. De re ipsa compara librum de Laced. Rep. ii. 7. seqq. et ibi dicenda.

ἀναγκαῖον] Paris. Eton. margo Steph. καλὸν dant, quod equidem præfero. Ita enim rectius sequitur sect. 6. καὶ μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι.

15. ὡς κράτιστα] Paris. ὡς τάχιστα κλέπτειν τε καὶ πειραῖσθαι. Deinde idem cum Eton. dat νόμιμον μὲν γὰρ. Alienum est μὲν; qui γὰρ dedit, separari voluit membra sic: ὅπως—

ἀρα ὑμῖν ἐστίν, ἐὰν ληφθῆτε κλέπτοντες, μαστιγοῦσθαι. Νῦν οὖν μάλα σοὶ καιρός ἐστίν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν, καὶ φυλάξασθαι μέντοι, μὴ ληφθῶμεν κλέπτοντες τοῦ ὄρους, ὡς μὴ πολλὰς πληγὰς λάβωμεν.

Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω 16 τοὺς Ἀθηναίους δεινοὺς εἶναι κλέπτειν τὰ δημόσια, (καὶ μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι) καὶ τοὺς κρατίστους μέντοι μάλιστα, εἶπερ ὑμῖν οἱ κρατίστοι ἀρχεῖν ἀξιῶνται· ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἔτοιμός εἰμι, 17 τοὺς ὀπισθοφύλακας ἔχων, ἐπειδὴν δειπνήσωμεν, ἰέναι καταληψόμενος τὸ ὄρος. Ἐχω δὲ καὶ ἡγεμόνας· οἱ γὰρ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες· καὶ τούτων πυνθάνομαι, ὅτι οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὄρος, ἀλλὰ νέμεται καὶ αἰξί καὶ βουσίν· ὥστε, ἢνπερ ἀπαξ λάβωμέν τι τοῦ ὄρους, βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἐσται. Ἐλπίζω μέντοι, οὐδὲ τοὺς πολεμίους 18 μενεῖν ἔτι, ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐπὶ τῶν ἀκρῶν· οὐδὲ γὰρ νῦν ἐθέλουσι καταβαίνειν εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπε· Καὶ τί δεῖ σε ἰέναι, καὶ 19

κλέπτειτε, καὶ πειρᾶσθε λ. Sed in vulgata πειρᾶσθε est modus conjunctivus cum ὅπως copulatus per καί.

φυλάξασθαι μέντοι] Ita Paris. Eton. pro φυλάττεσθαι vulgato ante Zeunium. Mihi in verbis καὶ φ. μέντοι junctura dura esse videbatur.

τοῦ ὄρους] Scilicet τὴν vel μέρος. Sequens πολλὰς omittunt Paris. Eton.

16. τοὺς κρατίστους μέντοι] Et vero optimates optime, si quidem optimates apud vos sunt, qui magistratibus funguntur. Habes interpretationem ὁμοίων, qui Spartæ dicebantur.

17. γυμνήτες] Suidas in voc. Κλωψ cum Paris. et Eton. hoc pro vulgato γυμνήται dant. Præterea Stephanus κλοπίαν malebat scriptum, contra quem monuit Zeune genitivum κλω-

πῶν esse a recto κλωψ, quo nomine dicuntur barbari agmen Græcorum spe prædæ clam insecuti. Sed κλωπῶν scribendum esse recte admonuit Porson comparato verbo κλωπεύειν infra vi. 1, 1. Postea ἐπόμεινον est in Eton.

καὶ τούτων] Vulgatam scripturam ἐνεδρεύσαντες τούτων· καὶ vitiosam esse vidit primus Stephanus, quem secutus Hutchinson verba transposita duo rectius distinxit.

νέμεται] Juntina cum Eton. γέμεται. Sequens καὶ omittit Eton.

18. μέντοι] Eton. δὲ dat. Deinceps μένειν est in Edd. vett. et Guelf. ubi deest sequens ἐπί.

19. καὶ λείπειν] Ex lectione Edd. vett. et Guelf. καταλείπειν Castal. effecit καὶ καταλείπειν.

- λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν; ἀλλ' ἄλλους πέμψον,
 20 εἴαν μὴ τινες ἐφελούσιοι φαίνωνται. Ἐκ τούτου Ἀρι-
 στάνυμος Μεθυδριεὺς ἔρχεται, ὀπλίτας ἔχων, καὶ Ἀρι-
 στέας Χῖος γυμνήτας, καὶ Νικόμαχος Οἰταῖος γυμνή-
 21 τας· καὶ σύνθημα ἐποίησαντο, ὅποτε ἔχοιεν τὰ ἄκρα,
 πυρὰ καίειν πολλά. Ταῦτα συνθέμενοι ἤριστων· ἐκ δὲ
 τοῦ ἀρίστου προήγαγεν ὁ Χειρίσοφος τὸ στράτευμα πᾶν
 ὡς δέκα στάδια πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως ὡς μάλιστα
 δοκοῖη ταύτῃ προσάξειν.
- 22 Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν, καὶ νύξ ἐγένετο, οἱ μὲν ταχθέν-
 τες ᾤχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος· οἱ δὲ ἄλλοι
 αὐτοῦ ἀνεπαύοντο. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς ἤσθοντο ἐχόμενον
 τὸ ὄρος, ἐγρηγόρησαν, καὶ ἔκαιον πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτός.
- 23 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, Χειρίσοφος μὲν θυσάμενος ἦγε
 κατὰ τὴν ὁδόν· οἱ δὲ τὸ ὄρος καταλαβόντες κατὰ τὰ
 24 ἄκρα ἐπήεσαν. Τῶν δ' αὖ πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενεν

20. ἔρχεται] Intellige ἐφελούσιος. Compara supra cap. 1. sect. 28.

Οἰταῖος] Juntina cum Eton. οἰταῖος, Paris. Guelf. cum Ald. et Steph. nostram habent scripturam, ab Ἐτα Meliensium ductam. Ceterum bis γυμνήτας posui pro vulgato γυμνήτας. Cf. ad cap. 1. sect. 6. annotata.

21. Χειρίσοφος] Vulgatum Ἀριστάνυμος ex Codd. Paris. Eton. regio B. et margine Steph. correxit Zeune. Deinceps ὡσεὶ δέκα dat Eton.

προσάξειν] Cum Edd. vett. Guelf. προσέξειν dat.

22. ᾤχοντο] Paris. Eton. ἀπήρχοντο. Deinceps ἐπεὶ ἤσθοντο Eton.

23. Ἐπεὶ] Eton. ἐπειδὴ habet. Sequens ἐγρηγόρησαν ex correctione Porsoni dedi pro vulgato ἐγρηγόρησαν. Recte enim admonet vir doctus tempore Xenophontis formam verbi γρηγορεῖν nondum fuisse usu receptam. Probam formam annotat ex Aristophanis Pluto 744. In Ecclesiiaz. 32. probat scripturam ἐγρηγόρη, ubi Brunck ἐγρηγόρου ex libro Regio de-

dit, antea vero erat ἐγρηγοῶ. Sed membranae aliae habent ἐγρηγορεῖν, in quo verum ἐγρηγόρη vel Porsoni ἐγρηγόρη atticum latet. Libri Ravenatis ἐγρηγορεῖν inepte posuit Romanus Editor. In Xenophontis Cynege. v. 1. editur ὅταν μὲν ἐγρηγορῆ, ubi scribendum censeo ἐγρηγόρη. Adverbium ἐγρηγόρης in Luciani Hermotimo tom. iv. p. 2. defendere malunt inepte comparato loco Alciphronis 3. Ep. 38. quam, quod res suadet, scribere: ἢν μὴ πάνυ τις ἐγρηγορῶς ἀπενεὶ ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπη. In Alciphronem autem unice verum est: ῥωμαλέον, καὶ ἐγρηγορὸς βλέποντα.

κατὰ τὰ ἄκρα] Ita Juntina, Brodæi liber, Guelf. Eton. καὶ ἄκρα Stephan. Zeune verba hæc cum ἐπήεσαν copulavit distinguendo post καταλαβόντες, quod verbum cum his κατὰ τὰ ἄκρα jungi voluit Weiske, inciso posito post ἄκρα.

24. Τῶν δ' αὖ] Eton. αὖ omisit. Deinde articulum ante ἄκρα in Edd.

ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, μέρος δ' αὐτῶν ἀπὴντα τοῖς
κατὰ τὰ ἄκρα. Πρὶν δὲ ὁμοῦ εἶναι τοὺς πολλοὺς, ἀλ-
λήλοις συμμιγνύουσιν οἱ κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ νικῶσιν οἱ
Ἕλληνες καὶ διώκουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ 25
πεδίου οἱ μὲν πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθειον
πρὸς τοὺς παρατεταγμένους· Χειρίσοφος δὲ βάδην ταχὺ
ἐφείπετο σὺν τοῖς ὀπλίταις. Οἱ δὲ πολέμιοι οἱ ἐν τῇ 26
ὁδῷ, ἐπειδὴ τὸ ἄνω εἴρων ἠττώμενον, Φεύγουσι· καὶ ἀπέ-
θανον μὲν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, γέρρα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη·
ἀ οἱ Ἕλληνες ταῖς μαχαίραις κόπτοντες ἀχρεῖα ἐποίουν.
Ὡς δ' ἀνέβησαν, θύσαντες καὶ τρόπαιον στησάμενοι, 27
κατέβησαν εἰς τὸ πεδίον, καὶ εἰς κόμας πολλῶν καὶ
ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον.

vett. et Guelf. omissum ex Paris. ad-
monitu Brodæi præeunte Stephano
addidit Zeune.

ἀλλήλοις] Eton. τοὺς πολλοὺς ἀλλή-
λων dat, quod, mutatum in ἀλλήλοις,
probabat Zeune, sic interpretatus:
priusquam universæ copiæ utriusque
gentis convenissent, hi soli, qui summa
juga tenebant (Græci et barbari) ma-
nus inter se conserunt. Quæ quidem
interpretatio quanquam falsa est,
quia Xenophon diserte ait μέρος αὐτῶν
ἀπὴντα τοῖς κατὰ τὰ ἄκρα; indicium
tamen vitii in vulgata lectione et
interpunctione latentis præbere vide-
tur Eton. Si enim ἀλλήλοις συμμι-
γνύουσιν legas, uti scriptum extat et-
iam in Weiskiana, tum significabunt
ea verba secum junguntur, inter se coë-
unt. Sententia vero postulare vide-
tur, ut manus conserant cum barbaris.
Ὁμοῦ εἶναι simpliciter dicitur omisso
ἀλλήλοις infra v. 6, 32. ὁμοῦ γίγνε-
σθαι iv. 2, 22. v. 4, 25. Sed est lo-
cus in Cyrop. vii. 1, 9. ἐπειδὴν δ' ἐκεῖ
γένεσθαι, ὅταν ἦδη ὁμοῦ προσίοντες ἀλ-
λήλοις γιγνώμεθα, παιᾶνα ἐξάραξω. ubi
tamen ἀλλήλοις copulandum cum
προσίοντες participio. Deinde οἱ κατὰ
τὰ ἄκρα non sunt Græci soli, sed bar-
bari etiam comprehenduntur; quod
ostendit sequens colon καὶ νικῶσιν οἱ
Ἕλληνες. ubi, si οἱ κατὰ τὰ ἄκρα

Græci soli essent intelligendi, verba
οἱ Ἕλληνες abesse debebant. Quare
scripturam πολλοὺς prætulit, quo vo-
cabulo copiæ utraque universæ sig-
nificantur Græcorum et barbarorum.

25. βάδην ταχὺ] Gradu pleno, inter-
pretatur Index Zeunianus. Oppo-
nitur nempe δρόμῳ ἔθειον præcedenti;
et est in gradu etiam celeritas.

26. οἱ ἐν τῇ ὁδῷ] Junt. cum Guelf.
οἱ omittit; pro ἐν in Eton. est ἐπί.
Deinde ἐπεὶ dant Edd. vett. cum
Guelf. Postea ἠλωμένων margo Vil-
lois.

27. πολλῶν καὶ ἀγαθῶν] Ex Paris.
καὶ inserui, solenne in formula hac
apud Atticos scriptores. Deinde idem
liber cum Eton. dedit καὶ εἰς κόμας
πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον, ubi
vulgo est καὶ κόμας omissio verbo ἦλ-
θον. Sed deesse aliquod verbum ad
absolvendam membrorum concinnita-
tem et sententiam, statim sensi;
etiam numerus fit elegantior addito
ἦλθον. Quodsi Codicum scripturam
εἰς κόμας propter antecedens εἰς τὸ
πεδίον contemseris, poteris in fine
simpliciter εἶρον addere. Weiske post
κόμας posuit incisum. Diodorus xiv.
29. ἐπιθεμένων δ' αὐτοῖς τῶν ἐγχωρίων,
τούτους μὲν ἐν τῇ μάχῃ νικήσαντες, πολ-
λοὺς ἀνείλον, αὐτοὶ δὲ καταλαβόντες τὰς
τῶν ἐγχωρίων κτήσεις γεμούσας ἀγαθῶν,

CAP. VII.

ΕΚ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Τάοχους, σταθμοὺς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε· χωρία γὰρ ἄκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐπιτήδεια πάντα εἶχον ἀνακεκομισμένοι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν, οὐδ' οἰκίας, συνεληλυθότες δὲ ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη πολλὰ, Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλεν εὐθύς ἠκων· ἐπεὶ δὲ ἡ πρώτη τάξις ἔκαμνεν, ἄλλη προσῆι, καὶ αὖθις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆναι, ἀλλὰ ποταμὸς ἦν κύκλω. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὀπλίταις, ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος· Εἰς καλὸν ἠκεις· τὸ γὰρ χωρίον αἰρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ ἔστι τὰ ἐπιτήδεια, εἰ μὴ ληψόμεθα τὸ χωρίον.

4 Ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφώντος

ἐνδιέτριψαν ἐν αὐταῖς ἡμέραις πεντεκαίδεκα. ἀναζεύξαντες δ' ἐκείθεν, διήλθον τὴν Χαλκιδίαν καλουμένην χώραν ἐν ἡμέραις ἑπτά.

1. τριάκοντα] Hic est numerus in Ald. et Codice Paris. quem adscivit cum Stephano Zeune; contra πεντήκοντα est in Juntina, Guelf. et Eton. Ita diebus singulis decem parasangæ tribuuntur.

πάντα] Omittit liber Eton. et deest in simillimo loco sect. 17.

2. μὲν πρὸς] Eton. μὲν οὖν πρὸς dat. Deinde Guelf. ἐπειδὴ δὲ ἡ. Postea ἀπέκαμνεν Paris. Eton. margo Steph. Denique προσῆ Junt. Guelf. προσῆκε Eton.

ἀλλὰ ποταμὸς] Ita liber Paris. Vulgatum ἀπόταμος in ἀπότομον, ad χωρίον referendum, auctore Leunclavio et præeunte Welsio cum Hutchinsono mutarunt Zeune et Weiske. Temere et falso! Ex sectione 4. apparet παράδοον μίαν fuisse; ὅταν δὲ τις

ταύτην περᾶται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερχούσης πέτρας. Aditum unum et angustum cingebat petra imminens per spatium plethri unius cum dimidio, consitum pinis per intervalla positis; quod cum transierant Græci, montis cacumen adorti capiunt. Quod facere non potuissent, si petra undique præceps locum tutata fuisset. Deinde παράδοος non est simpliciter aditus, sed via, quæ inter petram et alium locum, quem fluvium fuisse ait Xenophon circumdatum monti, ducebat ad montem. Quodsi vero monti et petræ pauci viri insistebant, quanquam alias præruptæ, quid impediēbat Græcos aliunde tentare adscensum in montem, si eos viri pauci in fronte apparentes terrebant?

3. Ἐπεὶ] Eton. ἐπειδὴ dat et verba καὶ πελτασταῖς omittit. Deinde ἠκεις est in Paris. et Eton.

ἐρωτῶντος, τί τὸ κωλύον εἴη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος·
 Ἄλλὰ μία αὕτη ἐστὶ πάροδος, ἣν ὄρας· ὅταν δέ τις
 ταύτη πειρᾶται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης
 τῆς ὑπερεχούσης πέτρας· ὅς δ' ἂν καταληφθεῖη, οὕτω
 διατίθεται. Ἄμα δ' ἔδειξεν αὐτῷ συντετριμμένους ἀν-
 θρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς. Ἦν δὲ τοὺς λίθους 5
 ἀναλώσωσιν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει
 παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐρῶμεν, εἰ μὴ ὀλί-
 γους τούτους ἀνθρώπους· καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὀπλι-
 σμένους. Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὄρας, σχεδὸν τρία 6
 ἡμίπλεθρά ἐστιν, ἀ δεῖ βαλλομένους παρελθεῖν. Τού-
 του δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγά-
 λαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ
 τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; τὸ λοι-
 πὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον, ὃ δεῖ, ὅταν λωφῆ-
 σωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν. Ἄλλ' εὐθέως, ἔφη ὁ 7
 Χειρίσοφος, ἐπειδὴν ἀρξώμεθα εἰς τὸ δασὺ παριέναι,
 φέρονται οἱ λίθοι πολλοί. Αὐτὸ ἂν, ἔφη, τὸ δεόν εἴη·
 θᾶπτον γὰρ ἀναλώσωσι τοὺς λίθους. Ἄλλὰ πορευώ-
 μεθα, ἔνθεν ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἢ δυνά-
 μεθα· καὶ ἀπελθεῖν ῥάδιον, ἢ βουλώμεθα.

4. ἀλλὰ μία] Paris. Eton. ἀλλὰ
 omittunt. Deinde ἐπειρᾶτο male est
 in Edd. vett. Steph. Guelf. verum in
 Leoncl. libris Paris. Eton.

ἔδειξεν αὐτῷ] Paris. et margo Steph.
 omisso αὐτῷ habet ἔδειξε.

5. τοὺς λίθους] Eton. καὶ λίθους
 dat. Deinde Castal. ἄλλο μὲν οὐδὲν
 κωλύει dedit ex conjectura inutili.
 οὐδὲ est in Eton.

6. ἀ δεῖ—παραλθεῖν] Paris δ' δεῖ, de-
 inde idem cum Eton. et margine
 Steph. διελθεῖν.

δασὺ πίτυσι] Suidas sub voc. πίτυς
 habet ex h. l. χωρίον πίτυσι διαλειπού-
 σαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες
 τί ἂν πάσχοιεν; unde vulgatum ἀνθ'

ἦν defenditur, quod in ἐφ' ὧν Steph-
 anus, in ἐφ' ὧν Hutchinsonus mutari
 voluit. Defendit exemplo Homericī
 Τρώων ἀνθ' ἑκατὸν Τουρ Emendat. p.
 361.

7. παριέναι] Paris. Eton. προσιέναι
 dant.

αὐτὸ—εἴη] Hoc ipsum nobis proderit,
 interpretatur Zeune.

θᾶπτον γὰρ] Sequebatur vulgo
 ἀληθῶς, quod omittunt Paris. Eton.
 et jam olim deleri jusserrat Muretus,
 contra in ἄλλως mutavit Weiske.

μικρόν τι] Vulgatum μικρόν ὑστερόν
 τι ex Paris. Eton. et margine Steph.
 correxi. Muretus etiam τι deleri vo-
 luit. Weiske in ὑστερον latere suspi-

- 8 Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν καὶ Καλλίμαχος Παρράσιος, λοχαγός· (τούτου γὰρ ἡγεμονία ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ) οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ τούτου οὖν ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα, οὐκ ἀθροοί, ἀλλὰ καθ' ἓνα, ἕκαστος φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ οὔτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δὲ, ἐφίστασαν ἔξω τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις εἰσθάναι πλεῖον, 10 ἢ τὸν ἓνα λόχον. Ἐνθα δὴ καὶ Καλλίμαχος μηχανᾷται τι· πρόετρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζετο εὐπετῶς· ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς πλεόν ἢ δέκα ἄμα- 11 ξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας, ὡς ὄρᾳ τὸν Καλλίμαχον, ἃ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν θεώμενον, δείσας, μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι εἰς τὸ χωρίον, οὔτε τὸν Ἀριστάνυμον πλησίον ὄντα παρακαλέσας, οὔτε Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, εταίρους ὄντας, οὔτ' ἄλλον οὐδένα, χωρεῖ 12 αὐτός, καὶ παρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος,

catur vocabulum, quod τῷ ῥᾶδιον respondeat.

ἢν βουλόμεθα] Ita Aldina, Steph. cum libro Paris. ἀλλόμεθα Juntina, Guelf. Eton. Lascarin βαλλόμεθα legisse videri, admonet Stephanus.

8. εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα] Eton. ὡς τοὺς ἐβδ. sed Paris. et margo Steph. ὡς ἐβδ.

9. ἐφίστασαν] Paris. et Eton. ὑφίστασαν.

10. Ἐνθα δὴ] Cum Aldina Stephanus Ἐνθα δὴ καὶ dedit, nostrum habent Junt. et Guelf.

μηχανᾷται τι· πρόετρεχεν] Hanc Stephani scripturam (credo ex libro Paris. ductam) recepi cum Weiskio in locum vulgatæ μηχανᾷται προτρέχεν. In illa tamen diversum verbi

tempus et asyndeton displicebat Zeunio. Verum diversitas temporum superest in utraque scriptura. Ceterum ἀντιστασιάζοντας hos tres Arcadas habes etiam supra iv. 1, 27. et infra v. 2, 11.

δύο ἢ τρία] Juntina καὶ δύο καὶ τρία, Ald. Guelf. δύο καὶ τρία. Deinceps ἐπειδὴ δὲ dat Eton.

11. ἃ ἐποίει] Eton. οἷα ἐποίει. Deinde θεώμενοι Edd. vett. Guelf.

χωρίον, οὔτε] Zeune in οὐδὲ mutan- tem monet, verba χωρεῖ αὐτός cum sequentibus καὶ παρέρχεται πάντας copulari per τε in οὔτε inclusum: tamen sequens geminum οὐδὲ mutavi in οὔτε propter usum Xenophon- teum.

ὡς ἑώρα αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτους· ἐν δὲ τούτῳ παρέθει αὐτοὺς Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ μετὰ τούτον Εὐρύλοχος Λουσιεύς· πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἰροῦσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἅπαξ εἰσέδραμον, οὐδεὶς ἔτι πέτρος ἀνώθεν ἠνέχθη. Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θεάμα· αἱ γὰρ γυναῖκες, ρίπτου- 13 σαι τὰ παιδία, εἶτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν· καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἐνθα δὴ καὶ Αἰνέας ὁ Στυμφάλιος λοχαγὸς, ἰδὼν τινα θεόντα ὡς ρίψοντα ἑαυτὸν, στολὴν ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν κωλύσων. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφοτέρω ὄχοντο κατὰ τῶν 14 πετρῶν φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμούςς ἐπτὰ, 15 παρασάγγας πεντήκοντα. Οὗτοι ἦσαν, ὧν διήλθον,

12. ἑώρα—παρέθει] Suidas in Ἴτους ex h. l. laudat ὄρα—παρωδεῖ, quam scripturam probo cum Porsono. Fit enim ita narratio vividior.

ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς] Imitatur Arrianus ii. 27, 9. καὶ ἕρις πολλὴ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι τι ἀρετῆς μιτεποιοῦντο, ὅσους πρῶτος αἰρήσει τὸ τεῖχος.

καὶ οὕτως—αἰροῦσι] Edd. vett. Guelf. καὶ οὗτοι—αἰροῦσι. sed οὕτως est etiam in margine Villosis. 2.

εἰσέδραμον] Vulgatum εἰς ἐπίδραμεν ex Paris. Eton. Villosis. 2. et margine Steph. correxi, ubi tamen est οὐδεὶς πέτρος omisso ἔτι. Non est de aggressionē (ἐπίδρομῃ) sermo, sed de in-troitu in locum oppugnatum. ἅπαξ est h. l. omnino, ut in Aristoph. Acharn. versu 307. πῶς δὲ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ εἰσπέισω γ' ἅπαξ οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις οὐδ' ὄρκος μὲνει. Cf. Vespurum vers. 1129. Sed in Avium versu 343. κλαυσὶ γὰρ, ἦν ἅπαξ γε τῷ Φθαλμῷ κοκοπῆς, licet interpretari quam primum. Ita in CE-

onom. x. 1. ἃ μου ἅπαξ ἀκούσασα ταχὺ ἐπέειπε, ubi statim, posteaquam eam admonueram, obsequabatur.

13. Αἰνέας] Diversus ab eo, quem Arcadium imperatorem in pugna ad Mantineam nominant Hellenica vii. 3, 1. et ab auctore Poliorceticorum, qui narrat multa anno hoc posteriora.

14. ὀλίγοι πάνυ] Ex Paris. πάνυ ὀλίγοι dedit Zeune; deinceps Paris. Eton. et margo Steph. ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα dant.

15. Χαλύβων] De his, diversis a Chalybibus oraë maritimæ Ponti vicinioribus, disputat Mannert Geogr. v. p. ii. p. 407. seqq. Cf. infra ad v. 5, 17.

σταθμούςς ἐπτὰ] Diodorus xiv. 29. διήλθον τὴν Χαλκιδικίαν καλουμένων χώ- ραν ἐν ἡμέραις ἐπτὰ. Pro πεντήκοντα Codex Paris. A. dat τετταράκοντα, quem numerum præfert Larcher. Zeunio Græci propter pabuli et frum- menti penuriam festinasse videntur.

- ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν· εἶχον δὲ θώρακας
 λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάρτα
 16 πυκνὰ ἐστραμμένα. Εἶχον δὲ καὶ κνημίδας καὶ κράνη,
 καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλην Λακωνικὴν,
 ᾧ ἔσφαττον, ὧν κρατεῖν δύναιντο· καὶ ἀποτέμνοντες ἀν-
 τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ἦδον, καὶ ἐχό-
 ρεον, ὅποτε οἱ πολέμιοι ὄφεισθαι αὐτοὺς ἐμελλον· εἶχον
 δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν, μίαν λόγχην ἔχον.
 17 Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολισίμασιν· ἐπεὶ δὲ παρέλθοιεν οἱ
 Ἕλληνες, εἶποντο ἀεὶ μαχόμενοι· ἄκουσιν δὲ ἐν τοῖς ὀχυ-
 ροῖς· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τούτοις ἀνακεκομισμένοι ἦσαν·
 ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ
 διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, ἀ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.
 18 Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ἄρπασον ποτα-
 μὸν, εὖρος τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν
 διὰ Σκυθινῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι,
 διὰ πεδίου εἰς κόμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ
 ἐπεσιτίσαντο.

πτερυγῶν] In locum vulgati πτε-
 ρυγῶν ex Suida in voc. ξυήλη et libris
 Paris. et Eton. restituit Zeune. Pho-
 tii Lexici MS. auctoritatem addit
 Porson. Ita etiam Pollux i. 134. et
 noster de Re Equestri xii. 4. περὶ δὲ
 τὸ ἤτρον καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὰ κύκλω αἱ
 πτέρυγες τοιαῦται καὶ τσαῦται ἕστω-
 σαν, ὥστε στέγειν τὰ μέλη.

16. ξυήλην Λακωνικὴν] Cum Photio
 in Lexico MS. ξυήλη Λακωνικὴ male-
 bat Porson.

ἀποτέμνοντες ἀν] Leoncl. αὐ vel
 ἀποτέμνοντες καὶ ἔχ. malebat; Wei-
 ske ἀν passim reddi posse putabat;
 melius respondet, quod idem com-
 parat, vernaculum wohl, nach Befin-
 den.

μίαν λόγχην] Scilicet ἔμπροσθεν, ut
 infra v. 4, 12. nec στύρακα additum
 habens.

17. φῆκον] Ita ex Paris. B. et Eton.
 correxi vulgatum φῆχοντο, suadente
 Brodæo et Mureto. ἰλοχῶντο Stephā-

nus malebat; Leonclavius post ὀχυ-
 ροῖς excidisse ὄντες putabat. Vulga-
 tum ineptissime defendit Zeune.

ἐν τούτοις—ἦσαν] Supra cap. 7. sect.
 1. ἐν οἷς καὶ τὰ ἐπιτήδεια πάντα εἶχον
 ἀνακεκομισμένοι, unde malim εἶχον.

18. Ἄρπασον] Diodorus Ἄρπασον
 vocat. Deinde Σκυθίων Edd. vett.
 cum Guelf. apud Diodorum erat vul-
 go Τασκουτίνων. sed Wesseling Σκου-
 τίνων dedit. Stephanus Byz. Σκυθη-
 νοὶ ἔθνος οὐ πῆρρον τῶν Μακρόνων ὡς
 Ξενοφῶν Ἄναβ. τετάρτω. Harpasmus
 Mannert Geogr. v. p. 213. censet esse
 eum fluvium, qui hodie Agrasu vo-
 catur.

Σκυθινῶν] Esse, qui Straboni xi. p.
 779. Σακασσηνοὶ vocantur, suspicatur
 Mannert Geogr. v. p. 219; Græcos
 enim Persarum Σάκας in Σκύθας
 mutasse, ex Herodoto constare. Idem
 repetit vi. p. ii. p. 416.

ἡμέρας τρεῖς] Diodorus διήλθον ὁδὸν
 πεδινὴν, ἐν ἣ τρεῖς ἡμέρας αὐτοὺς ἀνέλα-

Ἐντεῦθεν δὲ ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγ-19
 γας εἴκοσι, πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκου-
 μένην· ἐκαλεῖτο δὲ Γυμνίας. Ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας
 ἄρχων τοῖς Ἑλλησιν ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς
 ἑαυτῶν πολεμίας χώρας ἐπάγοι αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ 20
 αὐτὸς, λέγει, ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν εἰς χωρίον,
 ὅθεν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνήσκειν ἐπηγγέλ-
 λετο. Καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς
 πολεμίαν, παρεκελεύετο αἰθεῖν καὶ φθείρειν τὴν χώραν·
 ᾧ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ τῆς τῶν
 Ἑλλήνων εὐνοίας. Καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῆ 21
 πέμπτη ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ ἦν τῷ ὄρει Θήχης. Ἐπειδὴ
 δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατεῖδον τὴν θά-

βον εὐποροῦντες ἀπάντων τῶν ἀναγκαίων.
 Sed idem itineris dies quatuor omisit,
 quo facto non erat operæ dies tres
 moræ annotare.

19. δὲ ἦλθον] Edd. vett. Guelf. δὲ
 omittunt, διῆλθεν dat margo Steph.

τέτταρας] Diodorus μετὰ δὲ ταῦτα
 ἀναξίζαντες τεταρταῖοι παρεγενήθησαν
 πρὸς πόλιν μεγάλην Γυμνασίαν ὀνημαζο-
 μένην. In nostro Eton. liber habet ἡ
 ἐκαλεῖτο. Gesnerus in Indice Orphi-
 corum suspicatur Gymnorum ab isto
 poeta Orphico Argon. 1043. memo-
 ratorum ad Phasin urbem fuisse
 Gymniam. Mannert Geogr. v. p. ii.
 p. 404. situm ejus collocat in vicinia
 ejus, quæ hodie Gale vocatur, haud
 procul a fonte meridionali fluvii Cy-
 ri. Idem p. 416. suspicatur, non di-
 versam esse ab urbe Zela seriorum
 scriptorum, ubi dea Anaitis coleba-
 tur.

ὁ τῆς χώρας ἄρχων] Vulgatum ταύ-
 της τῆς χώρας ὁ ἄρχων correxi ex Dio-
 doro, qui sic: ἐκ δὲ ταύτης ὁ τῶν τό-
 πων τούτων ἀφηγούμενος ἐσπέισατο πρὸς
 αὐτοὺς καὶ τὰς ὀδηγήσοντας ἐπὶ θά-
 λατταν συνέτθησεν. Leonclavius, qui
 vitium vulgatæ senserat, ἐκ deleri vo-
 luit. Vulgatam defendebat Zeune.

ἐπάγοι] Guelf. ἐπαγάγοι, Paris. A.
 ἐπάγοι, Eton. ἄγοι; hoc postremum

præferbat Larcher, ἀπάγοι Weiske.

20. δὲ αὐτὸς] Eton. δὲ κείνος. De-
 inde αὐτὸς pro αὐτοῦς est in Ald.
 Steph. priore et in Leonclavianis.

πέντε ἡμερῶν εἰς χωρίον] Germani-
 cus interpres, Becker, quem secutus
 est alter, Halbkart, recte vitium vul-
 gatæ correxit, quæ verba πέντε ἡμε-
 ρῶν post ὅθεν collocata habet.

καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ] Vulgatum
 ἐπηγγέλλετο καὶ ἡγούμενος· ἐπεὶ δὲ ita
 cum Leonclavio correxit Zeune.
 Mureti correctionem καὶ ἡγούμενος δὲ,
 ἐπεὶ probavit cum Hutchinsono Wei-
 ske. Deinde ἑαυτοῦ πολεμίαν Eton.
 dat. ἑαυτῷ malebat Brodæus.

ᾧ καὶ] Edd. vett. Guelf. Paris.
 Eton. ὃ καὶ dat.

21. πέμπτη] Diodorus: ἐν ἡμέραις
 δὲ πεντεκαίδεκα παραγεγόμενοι ἐπὶ τὸ
 Χήνιον ὄρος. Iterum ille vitiose nu-
 merum 15. pro 5. posuit. Ceterum
 Paris. cum margine Steph. "Ἥχης ha-
 bet, Eton. "Ἡφης. Idem hic liber
 verba τὸ ἱερὸν omittit. Quo facto tol-
 litur erroris occasio, ne sacrum mon-
 tem oræ maritimæ Ponti huc trans-
 feramus. De quo errore monuit
 Mannert Geogr. v. p. ii. p. 382.
 quem vide etiam p. 405.

ἐπειδὴ] Eton. ἐπεὶ. Sequens καὶ
 omisit Guelf.

- 22 λατταν, πολλή κραυγή ἐγένετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ᾤθησαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ καὶ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ ἐζώγησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβοίνα ἀμφὶ τὰ εἰκοσιν.
- 23 Ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλείων τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας, καὶ πολλῶ μείζων ἐγίγνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο,
- 24 ἐδόκει δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. Καὶ ἀναβάς ἐφ' ἵππον, καὶ Λύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων. Ἐνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ
- 25 ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς, δακρύοντες. Καὶ ἔξα-

22. καὶ ἔμπροσθεν] Eton. καὶ omittit. male! Idem sequens καὶ et οἱ omittit. Vulgo erat καὶ οἱ ὀπισθεν. Vitium præeunte Hutchinsono, auctore conjecturæ Porto et Leoncl. correxit Zeune.

ὠμοβοίνα] Stephani ὠμοβοίαι hic et sect. 26. ab eo receptum damnavit jam olim Valckenaer ad Herodoti vii. 91. p. 547. Nostrum est in Edd. vett. Guelf. Eton. σάλπιγγιν ὠμοβοῖναις est infra vii. 3, 32.

23. πλείων τε] Vulgatum πλείων τε correxi. Deinceps δρόμον habent Edd. vett. Guelf. quod Stephanus ex Paris. correxit.

μείζων—ἡ βοή] Vulgatum μείζων Stephanus correxit adstipulantibus Paris. Eton. Guelf. Articulum ἡ ante βοή ex Eton. addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske. Scilicet primo loco βοή πλείων recte ponitur de

clamore indefinite; sed idem ille clamor antea memoratus articulum desiderare nunc videtur. Diodorus: ὡς εἶδον πορευόμενοι οἱ πρῶτοι τὴν θάλατταν, περιχαρεῖς ἦσαν, καὶ τοιαύτην ἐποίουν κραυγὴν, ὥστε τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ὄντας, ὑπολαμβάνοντας πολεμίῳ ἔφοδον εἶναι, χωρεῖν εἰς ὄπλα· ὡς δ' ἅπαντες ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τόπον, ἔξ οὗ τὴν θάλατταν ἦν ὁρᾶν, τοῖς θεοῖς ἀναστείναντες τὰς χεῖρας, νύχαρίστου ὡς ἦδη διασσωσμένοι.

25. περιέβαλλον] Locum Libanii Orat. x. p. 280. a Wesselingio emendatum ad Diodorum p. 665. comparavit etiam Zeune. Plutarchus Antonii cap. 49. ἐπεὶ δ' ἐπέβησαν τῆς Ἀρμενίας, ὥσπερ ἄρτι γῆν ἰδόντες ἐκ πελάγους, προσεκύνουσι καὶ πρὸς δάκρυα καὶ περιβολὰς ἀλλήλων ὑπὸ χαρᾶς ἐστράποντο.

πίνης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι
λίθους, καὶ ποιῶσι κολωνὸν μέγαν. Ἐνταῦθα ἀνετί- 26
θεσαν πλήθος δερμάτων ἄμοβοίων, καὶ βακτηρίας, καὶ
τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτός τε κατέτεμνε
τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. Μετὰ ταῦτα 27
τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, δῶρα δόντες ἀπὸ
κοινοῦ, ἵππον, καὶ φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσι-
κὴν, καὶ δαρεικοὺς δέκα· ἦται δὲ μάλιστα τοὺς δακτυ-
λίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κῶ-
μην δὲ δείξας αὐτοῖς, οὗ σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν, ἣν πο-
ρεύονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἐσπέρα ἐγένετο, ὥχθητο τῆς
νυκτὸς ἀπιών.

CAP. VIII.

ENTEΤΘΕΝ ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες διὰ Μακρῶ-
νων σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ πρώτῃ δὲ
ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὃς ὠρίζε τὴν τε τῶν
Μακρῶνων χώραν καὶ τὴν τῶν Σκυθινῶν. Εἶχον δὲ 2
ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς

ὅτου δὴ] Margo Steph. οὕτω deinde
παρεγγυήσαντες Junt. Aldina, Guelf.

κολωνόν] Diodorus: συνενέγκαντες δὲ
εἰς ἓνα τόπον λίθους παμπληθεῖς καὶ
ποιήσαντες ἐξ αὐτῶν ἀναστήματα μεγά-
λα, σκύλα βαρβάρων ἀνέθεσαν βουλόμε-
νοι τῆς στρατείας ἀθάνατον ὑπόμνημα
καταλιπεῖν.

26. ἀνετίθεσαν] Hoc vulgato ἐνετί-
θεσαν ex Suida in voc. παρεγγυᾶ et
libro Paris. prætulit. Eodem verbo
Diodorus usus est.

δερμάτων] Vulgatum δερματιῶν ex
Suida et Eton. suadente Brodæo cor-
rexerit Zeune. ἄμοβοίων Edd. vett.
Guelf. dant, alteram formam margo
Steph. cum Eton. ἄμοβοίων Steph.
Vocabulum omisit Suidas.

27. σκευὴν] Diodorus tantum φιά-
λην ἀργυρᾶν καὶ στολὴν Περσικὴν νο-
minat.

τοὺς δακτυλίους] Non solum articu-
lus additus, sed res ipsa etiam mira-
tionem facit mihi quidem, ut vitium
subesse suspicer.

οὗ σκηνήσουσι] Eton. ἦ habet, de-
inde cum Paris. et margine Steph. ἣν
παρεύονται dedi pro vulgato ἣ εἰσπο-
ρεύσονται. Denique Eton. ἐπεὶ δὲ ἐσπί-
ρα habet. Diodorus: ὅς δείξας αὐ-
τοῖς τὴν ἐπὶ Μάκρωνας ὁδὸν ἀπηλλάγη.

1. Μακρῶνων χώραν] Posteriorem
vocem omisit Junt. et Guelf. Flu-
vium intelligendum esse *Absarum*,
Macrones autem esse, qui postea
Tzani vocati fuerint, monet Man-
nert Geogr. v. p. 213. et p. 365.
405.

2. ὑπερδέξιον] Vulgatum hoc cum
Edd. et Codd. plurimis tuetur Suidas
sub h. v. ὑπερ δεξιῶν ex Paris. dedit
Zeune et Weiske, quod postulare iis

ἄλλον ποταμὸν, εἰς ὃν ἐνέβαλλεν ὁ ὀρίζων, δι' οἷ ἔδει διαβαίνειν. Ἦν δὲ οὗτος δασὺς δένδροις παχέσι μὲν οὐ, πυκνοῖς δέ. Ταῦτα, ἐπεὶ προσῆλθον οἱ Ἕλληνες, ἔκοπτον, σπεύδοντες ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ χωρίου ἐξελθεῖν.

3 Οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέρρα καὶ λόγχας καὶ τριχίλους χιτῶνας, καταντιπέρας τῆς διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοισι διεκελεύοντο, καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτουν· ἐξικνουῖντο δὲ οὐδὲ οὕτως, οὐδ' ἐβλαπτον οὐδένα.

4 Ἐνθα δὴ προσέρχεται τῷ Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν τις ἀνὴρ, Ἀθήνησι Φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων, ὅτι γιγνώσκω τὴν Φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ οἶμαι, ἔφη, ἐμὴν ταύτην τὴν πατρίδα εἶναι· καὶ, εἰ μὴ τι κωλύει,

5 ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ἔφη· ἀλλὰ διαλέγου, καὶ μάθε πρῶτον αὐτῶν, τίνες εἰσίν. Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνες. Ἐρώτα τοῖνυν, ἔφη, αὐτοὺς, τί ἀντιτετάχαται, καὶ χρήζουσιν ἡμῖν

videbatur sequens ἐξ ἀριστερῶς. Censent nempe ὑπερδύξιον simpliciter esse *superius*, editum, sine notione lateris dextri. Weiske ὑπὲρ διξίων interpretatur in loco edito, qui erat ad dextram. Fateor, in locis omnibus, quæ potui comparare, valere illam notionem loci editi et superioris; sed vel ita scriptura vulgaris potest defendi. Ex sequenti enim ἐξ ἀριστερῶς intelligi potest in priore membro situs dexter loci. Quod si Xenophon situm dextrum simul et superiorem loci significare voluisset, cur ὑπὲρ διξίων (intellecto τῶν) potius quam ὑπὲρ κεφαλῶν dixit?

δι' οὗ] Edd. vett. cum Guelf. δι' οὗς dant.

ἐπεὶ προσῆλθον] Ita Eton. pro vulgato προσῆλθον habet. Græci arbores cædunt, quibus pontis instar per fluvium stratis insistant et transeant.

3. καταντιπέρας] Junt. Guelf. κατ' ἀντιπέραν. Cum supra i. 1, 9. sine varietate scriptum τῆς καταντιπέρας

Ἀβύδου legatur, æquum erat, eandem formam etiam hic restituere in locum vulgati καταντιπέραν. De Venat. ix. 3, est εἰς τὸ ἀντιπέρας.

οὐδὲ οὕτως] In Eton. οὕτω deesse apparet ex annotatione Hutchinsoni; Weiske, *clarius*, inquit, *scriberetur οὐδ' ἄλλως ἐβλαπτον οὐδένα*. Vitium aliquod locum contraxisse etiam mihi videtur.

4. προσέρχεται] Junt. Guelf. προσέρχεται. Deinceps κωλύει Paris.

5. καὶ μάθε] Eton. ἔφη, μάθε. Sequens αὐτῶν omittit Paris.

Μάκρωνες] Straboni xii. p. 825. Sannos esse, ut Arriano Periplus p. 11. Procopio Pers. i. 15. Τζάνους docet Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 418. seqq.

ἀντιτετάχαται] Ita Eton. ἀντιτετάχατε Guelf. Vulgo ante Zeonium erat ἀντιτετάχασι. Formam Ionicam præteriti passivi ex Arriani Anabasi annotavit Weiske.

πολέμιοι εἶναι; Οἱ δ' ἀπεκρίναντο· Ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ 6
τὴν ἡμετέραν ἔρχεσθε. Λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοί,
ὅτι γε οὐ κακῶς ποιήσונτες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαν-
τες, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν
βουλόμεθα ἀφικέσθαι. Ἠρώτων ἐκεῖνοι, εἰ δοῖεν ἀν 7
τούτων τὰ πιστά. Οἱ δ' ἔφασαν, καὶ δοῦναι καὶ λα-
βεῖν ἐθέλειν. Ἐντεῦθεν διδάσιν οἱ Μάκρωνες βαρβα-
ρικὴν λόγῃν τοῖς Ἑλλησιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκεῖνοις Ἑλλη-
νικὴν ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι· Θεοὺς δ' ἐπε-
μαρτύραντο ἀμφοτέροι.

Μετὰ δὲ τὰ πιστὰ εὐθύς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα 8
συνεζέκοπτον, τὴν τε ὁδὸν ὠδοποιοῦν, ὡς διαβιβάζοντες, ἐν
μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ἑλλησιν καὶ ἀγορὰν, οἷαν
ἐδύναντο, παρεῖχον· καὶ δῆγαγον τρισὶν ἡμέραις, ἔστε
ἐπὶ τὰ τῶν Κόλχων ὄρια κατέστησαν τοὺς Ἕλληνας.
Ἐνταῦθα ἦν ὄρος μέγα, προσβατὸν δέ· καὶ ἐπὶ τούτου 9
οἱ Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἱ Ἕλληνες ἀντιπαρετάξαντο Φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξον-
τες πρὸς τὸ ὄρος· ἔπειτα δὲ ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς συλ-
λεγείσι βουλευσασθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιοῦνται.
Ἐλεξεν οὖν Ξενοφῶν, ὅτι δοκεῖ, παύσαντας τὴν Φάλαγ- 10
γα, λόχους ὀρθίους ποιῆται· ἡ μὲν γὰρ Φάλαγξ δια-
σπατθήσεται εὐθύς· τῇ μὲν γὰρ ἀνοδὸν, τῇ δὲ εὐδοκίαν

6. ἡμετέραν] Paris. Eton. et margo Steph. χώραν addunt, quod vocabulum commodè etiam intelligitur.

ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες] Hæc omittunt Junt. Guelf. Similiter liber Eton. omisit verba sect. 7. οἱ δὲ Ἕλληνες usque ad τοῖς Ἑλλησιν sect. 8.

7. πιστὰ εἶναι] Diodorus: ταῦτα γὰρ ἔφασαν αὐτοῖς οἱ βάρβαροι διὰ προγόνων παραδεχόμενοι πρὸς πίστιν βεβαίω-
τατα.

8. δῆγαγον] Paris. Eton. cum margine Steph. παρήγαγον ἐν τρισίν.

ἕως οὗ] Edd. vett. excepta Castal.

cum Guelf. dant ἕως οὗ ἔστε ἐπὶ. Eton. ἕως ἔστε ἐπὶ τὰ ὄρια. Alterum utrum ergo est interpretamentum. Igitur auctore Porsono vulgatum ἕως οὗ correxì. Ceterum Paris. solus τὰ Κόλχων ὄρια dat, unde vulgatum ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Κόλχων correxì. Sequitur enim ἐνταῦθα ἦν ὄρος μέγα.

9. μέγα, προσβατὸν δέ] Haud scio an Xenophon etiam hic usurpaverit formulam μέγα μὲν, προσβατὸν δέ.

Φάλαγγα] Verum puto, quod commendat Brodæus et habet margo Steph. κατὰ Φάλαγγα, vel iis φ.

εὐρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ εὐθὺς τοῦτο ἀθυμίαν ποιήσει, ὅταν τεταγμένοι εἰς Φάλαγγα ταύτην διεσπασμένην ὀρῶ-
 11 σιν. Ἐπειτα δὲ, ἣν μὲν ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι προσ-
 ἄγωμεν, περιττεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι, καὶ τοῖς περι-
 τοῖς χρήσονται, ὅ τι ἂν βούλωνται· ἐὰν δ' ἐπὶ ὀλίγων
 τεταγμένοι ἴωμεν, οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ διακοπέη
 ἡμῶν ἢ Φάλαγξ ὑπὸ ἀθρόων πη καὶ βελῶν καὶ ἀνθρώ-
 12 πων συμπεσόντων· εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ Φάλαγγι
 κακὸν ἔσται. Ἀλλά μοι δοκεῖ, ὀρθίους τοὺς λόχους
 ποιησαμένους, τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν διαλιπόντας
 τοὺς λόχους, ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι
 τῶν πολεμίων κεράτων· καὶ οὕτως ἐσόμεθα τῆς τε τῶν
 πολεμίων Φάλαγγος ἔξω οἱ ἐσχατοὶ λόχοι, καὶ ὀρθίους
 ἄγοντες οἱ κρᾶτιστοι ἡμῶν πρῶτοι προσίασιν, ἢ τε ἂν εὐ-
 13 δον ἦ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει ὁ λόχος. Καὶ εἰς τε τὸ δια-
 λείπον οὐ ρᾶδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, ἔνθεν
 καὶ ἔνθεν λόχων ὄντων, διακόψαι τε οὐ ρᾶδιον ἔσται λό-
 χον ὀρθίον προσιόντα. Ἐὰν τέ τις πιέζηται τῶν λόχων,
 ὁ πλησίον βοηθήσει· ἦν τέ πη εἰς δυνηθῆ τῶν λόχων ἐπὶ

10. ὅταν τεταγμένοι] Brodæi liber, Paris. Eton. et margo Steph. dedit hanc pro vulgata scriptura ὅτι.

11. περιττεύουσιν ἡμῶν] Excedere fronte, latius extendi interpretatur Weiske; quod est alibi ὑπερκερᾶν.

ἐπὶ ὀλίγων] Phalangem indicari, monet Weiske. Pro ἴωμεν est in libro Brodæi et Paris.

ἀνθρώπων] Liber Brodæi, Paris. Eton. margo Steph. addunt πολλῶν. Ceterum πη pertinet ad πη, quod nescio an alibi tam procul a suo pari collocatum reperiatur. Sequitur statim εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται. Sed sect. 13. est ἦν τε εἰς πη δυνηθῆ. ubi tamen Steph. ἦν τί πη εἰς dedit.

12. τοσοῦτον χωρίον] Paris. Eton. τοσοῦτων χωρίων, deinde cum libro Brodæi et margine Steph. τοῖς λόχοις dant.

καὶ οὕτως—λόχοι] Inanem hanc

eiusdem sensus repetitionem censens Weiske veretur, ne hic mutatis quibusdam duplex sit in textu posita lectio. Sed potest reponi, in priore loco modum exponi, quo fieri possit id, altero, quem usum et effectum habeat ordo ille, demonstrari.

οἱ κρᾶτιστοι] Intelligi λοχαγοὺς monet Zeune, quos in prima quidem acie collocatos verisimile esse ait Weiske fortissimos fuisse. Sequens πρῶτοι pro vulgato πρῶτον ex conjectura Stephani cum Hutchinsono recepit Weiske. Denique προσίασι Edd. vett. cum Guelf. dant.

13. ἔσται τοῖς] Vulgatum ἔστι ex Paris. Eton. correxit Hutchinson. Deinde βοηθήσοι habet Paris.

πη εἰς] Stephanus hoc vulgato εἰς πη substituit, credo ex Paris. Vulgatum revocavit Zeune.

τὸ ἄκρον ἀναβῆναι, οὐδεὶς μηκέτι μείνη τῶν πολεμίων. Ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ξενοφῶν¹⁴ δὲ ἀπιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιῶ, εἶπε τοῖς στρατιώταις· Ἄνδρες, οὗτοί εἰσιν, οὓς ὀρᾶτε, μόνοι ἔτι ἡμῖν ἐμποδῶν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, ἔνθα πάλαι σπεύδομεν· τούτους, ἢν πως δυνάμεθα, καὶ ἄμους δεῖ καταφαγεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο, καὶ τοὺς¹⁵ λόχους ὀρθίους ἐποίησαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὀπλιτῶν ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν· τοὺς δὲ πελταστάς καὶ τοὺς τοξότας τριχῆ ἐποίησαντο, τοὺς μὲν τοῦ εὐώνυμου ἕξω, τοὺς δὲ τοῦ δεξιῶ, τοὺς δὲ κατὰ μέσον, σχεδὸν ἑξακοσίους ἕκαστους. Ἐκ τούτου παρηγγύησαν οἱ στρατηγοὶ εὐχεσθαι· εὐχά-¹⁶μενοι δὲ καὶ παιανίσαντες ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασταὶ ἕξω γενόμενοι τῆς τῶν πολεμίων Φάλαγγος ἐπορεύοντο· οἱ δὲ¹⁷ πολέμιοι, ὡς εἶδον αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διεσπάρθησαν, καὶ

μηκέτι μείνη] Dictum ut in Cyrop. iii. 2, 8. ὡς ὄγε Ἀρμένιοι οὐ μὴ δέξωνται τοὺς πολεμίους. Supra ii. 2, 12. οὐκέτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν.

14. εἶπε] Eton. ἔλεγε. deinde μόνον Edd. vett. Guelf. postea ἡμῖν dant, sola Castal. ἡμῖν.

τοῦ μὴ ἤδη] Aldinæ τὸ μὴ transiit in Stephanianas. Deinceps Paris. Eton. ἐσπεύδομεν dant.

ἄμους] Formulæ ex Homericæ Iliadē iv. 34. ductam comparavit jam olim Stephanus cum Hellenicis iii. 3, 6.

16. εὐχεσθαι] Vota nunc suscepta solvunt sect. 25.

17. αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται καὶ οἱ μὲν] Hanc vulgatam lectionem ex Paris. Eton. et margine Steph. mutavit Zeune in αὐτοὺς ἀντιπαραθέοντας, οἱ μὲν. In Eton. tamen et margine Steph. est ἀντιθέοντας. Zeune

ἀντιπαραθέοντας interpretatur: extra cornua cursu obviam ferri. Zeunium sequitur Weiske. Sed primum quaero, unde appareat, cursu Græcos tendere contra hostes? Geminatum enim illud ἐπορεύοντο cursum non arguit, in loco acclivi et difficili vix commode adhibendum. Deinde ἀντιπαραθέοντας significat barbaros incepisse priores cursu ingredi contra Græcos. At ubi tale quid narrentem Xenophontem monstrabis? Postea falsum videtur, quod posuit Zeune, barbaros ob ingenium suum et loci naturam obvios Græcis non processisse. Multo enim illi commodius Græcos ex superiori loco adoriri et dejicere poterant, quam hi ex inferiori et acclivi. Igitur veterem scripturam restitui.

διεσπάρθησαν] Recte Zeunium ex Eton. Paris. et margine Steph. διεσπάρθησαν recipientem deseruit Wei-

- πολὺ τῆς ἑαυτῶν Φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κενὸν ἐποίησαν.
 18 Ἰδόντες δὲ αὐτοὺς διαχάζοντας οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν
 πελτασταί, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρναν, νομίσαντες
 Φεύγειν, ἀνὰ κράτος ἔθειον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος
 ἀναβαίνουσι· συνεφείπετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν
 19 ὀπλιτικὸν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέ-
 μοι, ἐπεὶ ἤρξαντο θεῖν, οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ Φυγῇ
 ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀναβάντες
 ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν πολλαῖς κώμαις καὶ τὰ ἐπιτήδεια
 20 πολλὰ ἐχούσαις. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν, ὅ τι καὶ
 ἐθαύμασαν· τὰ δὲ σμῆνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν
 κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἀφρονές τε

ske. Aliud enim διασπίρευσθαι est, aliud διασπᾶσθαι. Locus i. 8, 25. a Zeunio comparatus est de fuga, nec aptus ad hanc narrationem. Pro iautῶν Paris. αὐτῶν habet.

18. διαχάζοντας] Hunc locum adhibuit Leonclavius ad Cyrop. vii. 1, 31. ubi nunc est: ἄτε οὐ δυναμένων διαχάσασθαι τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τὸ μένειν τοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοὺς ex Codice Budensi et Altorfino. Antea enim erat διαχωρῆσαι, quod Leonclavius secutus in διχάζασθαι mutavit temere Zeune. Διχάζειν est dividere, in duo separare. Passivo sensu, quem vulgo ad hunc locum transferunt, adhibuit verbum posuit Suidas: ἦδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος καὶ διχάζουσης τῆς ἡμέρας. ubi pessime διχ. interpretatur κλινοῦσης, cum sit medio die vel meridie. Lunam divisam seu dimidiatam Aratus 799. διχῶσαν dicit. Antiquiorem equidem auctoritatem desidero; quæ tamen etsi adseri possit alicunde, ipsa notio divisionis ab hoc loco aliena est, qui intervalli relicti significationem postulat. Atque hæc inest in verbo διαχάζειν vel διαχάζεσθαι. Activa forma si in ἀναχάζειν supra iv. 1, 16. sine varietate usus reperitur Xenophon, quidni διαχάζειν pariter dicere ei licuit? Igitur vulgatum διχάζοντας audacter correxi.

οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικόν] Eton. πρὸς

dat. Leoncl. vertit instructi Arcadico more cetrati, Amasæus Arcadici peltati, Brodæus peltastæ aut cetrati Arcades. Weiske suspicatur scriptum fuisse οἱ κατὰ τὸ μέσον Ἀρκ. alias enim non apparet, quo spectet narratio de peltastis trifariam divisus sect. 15. Partem veri vidit vir doctus. sed loco aberravit, quem designat nominatio Æschinis Acarnanis, qui supra iv. 3, 22. est Αἰσχίνης ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν πελταστῶν τῶν ἀμφὶ Χιρισοφον. Atqui Cherisophon et Xenophon καὶ οἱ σὺν αὐταῖς πελτασταί erant in cornu exercitus græci utrinque positi: ergo Æschines cum peltastis non erat in medio, sed in cornu.

Ἀκαρναν] Junt. Guelf. Καρναῖς, Ald. Καρναν.

ἀνὰ κράτος] Paris. Eton. ἀνακραγόντες dant, ut supra iv. 4, 20. Porson ἀνακραγόντες ἀνὰ κράτος ἔθειον scribendum conjiciebat.

δὲ αὐτοῖς] Eton. δ' αὐτοῦ.

19. ἐπεὶ] Eton. ὡς dat.

ἐπιτήδεια πολλὰ] Interpositum vulgo δὲ cum Paris. et Eton. omisi; seclusit Zeune, revocavit Weiske. Diodorus, nescio ex quo auctore, ita tradit: αὐτοὶ δὲ λόφον ἰχυρὸν καταλαβόμενοι τὴν χώραν ἐπέβησαν, καὶ τὰς ὀφθελείας εἰς τοῦτον ἀθροίσαντες ἀφθόνως ἑαυτοὺς ἀνελάμβανον.

20. κηρίων ὅσαι] Edd. vett. Guelf.

ἐγίγοντο, καὶ ἤμου, καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς, καὶ ὀρθοῦς οὐδεὶς ἐδύνατο ἴστασθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐδήδοκότες, σφόδρα μεθύουσιν ἐώκεσαν· οἱ δὲ πολὺ, μαινομένοις· οἱ δὲ καὶ ἀποθνήσκουσιν. Ἐκείντο δὲ οὕτω πολ- 21
λοῖ, ὥσπερ τροπῆς γεγενημένης, καὶ πολλῆ ἦν ἡ ἀθυμία. Τῆ δ' ὑστεραία ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν πῦρ ἀνεφρόνου· τρίτη δὲ καὶ τετάρτη ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ Φαρμακοποσίας.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν δύο σταθμοὺς, ἐπὶ παρα- 22
σάγγας, καὶ ἦλθον ἐπὶ θάλατταν, εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινω-

δι addunt, quod Castalio ante ὄσει posuit, omisit Steph. Paris. Eton. Pro ὀρθοῦς in Paris. Eton. est ὀρθῶς.

ἤμου] Suidas ex h. l. ut videtur, ἐμέτω κατείχοντο interpretatur.

21. γεγενημένης] Eton. γενομένης. Deinceps πολλῆ ἦν ἀθυμία dant Junt. et Eton. Zeune comparat locum iv. 3, 7. ἐνταῦθα δὴ πολλῆ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἑλλησιν. sed ibi propter sequens τοῖς Ἑλλησιν articulus omitti posse commode videtur.

ἀνεφρόνου] Guelf. cum libris editis ἐφρόνου habet; nostrum ex Paris. et Eton. Hutchinson restituit, comprobante Diodoro: εὐρίσκετο δὲ καὶ σμῆνη παμπληθῆ περὶ τοὺς τόπους, ἐξ ἧν πολυτελεῖ προσεφέρετο κηρία· τούτων δ' οἱ γυσάμενοι παραλόγῳ περιέπιπτον συμπτόματι· οἱ γὰρ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν ἄφρονες ἐγίνοντο, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὴν γῆν ὅμοιοι τοῖς τετελευτηκόσιν ὑπῆρχον. Πολλῶν δὲ φαρόντων διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ἀπολαύσεως, ταχὺ τὸ πλῆθος ἐγγίνετο τῶν πεπτωκότων οἰνοῖ τροπῆς ἐν πολέμῳ γεγενημένης. Ἐκείνη μὲν εὖν τὴν ἡμέραν ἠθύμῃσεν ἡ δύναμις, καταπεπληγμένη τὸ τε παράδοξον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἠτυχηκότων· τῆ δ' ὑστεραία περὶ τὴν αὐτὴν ὕρην ἀπαντες ἑαυτοὺς ἀνελάμβανον καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακτάμενοι τὸ φρονεῖν, ἀνίστασαν καὶ τὸ σῶμα διετίθεισαν ὁμοίως τοῖς ἐκ Φαρμακοποσίας διασωθεῖσιν. De eodem melle Plinius xxi. 13. aliud genus in eodem Ponti situ gente Sannorum mellis, quod ab insania, quam gignit, mænomenon

vocant. Id existimatur contrahi flore rhododendri, quo scatent silvæ. Meminit ejusdem præterea Dioscorides ii. 103. Strabo xii. p. 826. Ælianus h. a. v. 42. Procopius B. Goth. iv. 2. Ælianus quidem ita: Ἐν Τραπεζοῦντι δὲ τῆ Ποντικῆ ἐκ τῆς πύρου γίνεσθαι μέλι πίπτουμαι, βαρὺ δὲ τὴν ὄσμην τοῦτο εἶναι, καὶ ποιεῖν μὲν τοὺς ὑγιάνοντας ἐκφρονες, τοὺς δὲ ἐπιλήπτους εἰς ὑγίαιαν ἐπανάγειν αὐτοῖς. Ad quæ adscripsi, quæ huc transferre nolo. Adde locum Galli Peyssonel ex libro: *Traité sur le Commerce de la Mer noire* tom. i. p. 285. *On débite à Taman environ cinq cents quintaux de miel d'Abaza qui est à très-bon marché, et ne vaut que 4 paras l'ocque: il est d'une très-mauvaise qualité, il cause une ivresse affreuse à ceux qui en mangent, et c'est pour cela qu'on l'appelle deli-bal ou miel fol. On en compose une boisson avec le nardenk; on en mêle aussi avec la boisson de millet fermenté appelée boza, pour lui donner plus de force.* Quem locum si cognitum habuisset Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 426. potuisset errores varios cavere.

22. Ἐντεῦθεν] Edd. vett. Guelf. ἐνταῦθα. deinde Paris. παρασάγγας ἐπὶ τῷ dat.

καὶ ἦλθον] Ita cum Eton. scripsi pro καὶ διῆλθον.

Σινωπέων] Diodorus: ὡς δ' ἀνέλαβον ἑαυτοὺς ἐν τρισὶν ἡμέραις, ἐπορεύθησαν εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σι-

πέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν
 ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα, ἐν ταῖς τῶν Κόλχων κώ-
 μαις, καὶ ἐντεῦθεν ὀρμώμενοι ἐληίζοντο τὴν Κολχίδα.
 23 Ἀγορὰν δὲ παρεῖχον [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ Τραπεζούντιοι,
 καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς Ἑλληνας καὶ ξένια ἔδωσαν, βούς
 24 καὶ ἄλφιστα καὶ οἶνον. Συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν
 πλησίον Κόλχων, τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων
 25 καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἤλθον [πλέον, βόες]. Μετὰ
 δὲ τοῦτο τὴν Θυσίαν, ἣν εὔξαντο, παρεσκευάζοντο ἤλθον
 δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες ἀποθύσαι τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ
 τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα· καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ θεοῖς, ἃ
 εὔξαντο. Ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει,
 ἔνθα περ ἐσκήνουν· εἶλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην (ὅς
 ἔφυγε παῖς ἐτι ὢν οἰκοῦεν, παῖδα ἄκων κατακτανῶν,

νοπέων μὲν ἀποικον, κειμένην δὲ ἐν τῇ
 Κόλχων χώρα. Arrianus initio Peri-
 pli: εἰς Τραπεζούντα ἤκομεν, πόλιν
 Ἑλληνίδα, ὡς λέγει ὁ Ξενοφῶν ἐκεῖνος,
 ἐπὶ Θαλάττῃ ἠκισμένην, Σινωπέων ἀποι-
 κων. In Diodoro cave, ne versionem
 latinam sequaris: tertio hinc die Tra-
 pezuntem pervenere. Pertinent enim
 verba ἐν τρισὶν ἡμέραις ad ἀνέλαιβον.

κώμαις] Brodæi liber, margo Steph.
 et Paris. cum Eton. κώμαις dant,
 quod vocabulum præferendum vul-
 gato χώραις censui. Plurali enim
 numero nullibi Xenophon usus esse
 reperitur hoc quidem sensu. Deinde
 ex iisdem libris vulgatum καὶ ἐντεῦ-
 θεν μὲν ἐληίζοντο correxi, nisi quod in
 Codd. est scriptum κἀνταῦθα.

23. [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ] Præposi-
 tionem seclusi omissam in Eton. li-
 bro. deinceps Τραπεζούσαι dat Paris.
 sequens τε omittit Juntina.

24. δὲ καὶ ὑπὲρ] Paris. cum margine
 Steph. γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ dat.

καὶ παρ' ἐκείνων] Eton. καὶ omittit.
 Verba sequentia πλέον, βόες — ἱκανοὶ
 in Edd. vett. omissa et Guelf. margo
 Steph. et liber Paris. cum Eton. sup-
 plevit. Conjecturam Leonclavii πλι-
 ονα receperunt Welsius, Hutchinson,
 Zeune. Contra Weiské post πλείον

numerus periisse boum censebat.
 Equidem vocabula duo πλέον βόες
 spuria esse censeo; hinc seclusi. De
 numero boum addito suspicari vetat
 sequens ἱκανοὶ βόες.

25. ἀποθύσαι] Verbo utitur noster
 in Hellenicis iv. 4, 21. Ἀγησίλαος
 μὲν ἐς Δελφούς ἀφικόμενος δεκάτην τῶν
 ἐκ τῆς λείας τῆ Θεῷ ἀπέθυσεν. quæ re-
 petit in Agesilao cap. i. 34. Diphilus
 comicus Athenæi i. p. 292. ναύ-
 κληρος ἀποθύει τις εὐχὴν. Est idem
 quod Θυσίαν ἀποδίδουαι, εὐχὴν ἀποδίδο-
 ναι, recte monente Moro supra ad
 iii. 2, 12. Arrianus Anab. iv. 9, 6.
 καὶ ἐπὶ τούτοις τῶν μάντεων τινες
 μῆνιν ἐκ Διονύσου ᾔδον, ὅτι ἡ Θυσία ἐξε-
 λείφθη Ἀλεξάνδρῳ ἢ τοῦ Διονύσου. καὶ
 Ἀλέξανδρος — καὶ τῷ Διονύσῳ τὴν Θυ-
 σίαν ἀπέδωκεν. ubi inepte ἐπέδωκεν vul-
 gatur.

ἃ εὔξαντο] Pronomen ex Paris. et
 Eton. restituit Hutchinson, formam
 εὔξαντο pro πῦξαντο vulgato ex Guelf.
 Zeune. Diodorus: αὐτοῖς τε τῷ τε
 Ἡρακλεῖ καὶ Διὶ σωτηρίῳ Θυσίαν ἐποίη-
 σαν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα, κατ' ὃν τόπον
 φασὶ προσπλεῦσαι τὴν Ἀργῶ καὶ τοὺς
 περὶ Ἴάσονα.

ὅς ἔφυγε παῖς ὢν] Ineptum ἔφυγε
 ex Paris. et Suida correxi. Suidas

ξυήλη πατάξας) δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδοσαν 26 τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἠγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἶη. Ὁ δὲ, δείξας, ὅπου παρεστηκότες ἐτύγχανον, Οὗτος ὁ λόφος, ἔφη, κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἄν τις βούληται. Πῶς οὖν, ἔφασαν, δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὔτῃ; Ὁ δὲ εἶπε· Μᾶλλον τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσών. Ἦγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν 27 στάδιον τῶν αἰχμαλώτων οἱ πλείστοι, δόλιχον δὲ Κρήτες πλείους ἢ ἐξήκοντα ἔφεον· πάλην δὲ, καὶ πυγμῆν, καὶ παγκράτιον ἕτεροι· καὶ καλὴ θέα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ

præterea παῖς ἔτι ἄν dat in voc. ξυήλη cum Photio in Lexico MS. monente Porsono; igitur ἔτι restitui. Cf. i. 9, 2. Eton. liber verba παῖς ἄν omittit.

δρόμου ἐπιμεληθῆναι] Weiske interpretatur ut prospiceret, designaret locum ad currendum. Sect. 26. est τὸν δρόμον ποιεῖν.

26. δέρματα] Coriis victimarum cæsarum Brodæus substitui voluit πέριπατα, metas, ineptissime. Monent Scholia Aristophanis ad Plutum 1186. et Vesp. 693. ἱερεῖς τὰ λειπόμενα τῶν θυσιῶν, id est δέρματα καὶ κωλῆς, ἐλάμβανεν.

δυνήσονται] Paris. Eton. δυνήσεσθαι. Deinde Edd. vett. cum Guelf. dant μᾶλλον ὅτι γε. Weiske μᾶλλον σοι malebat scriptum.

27. τῶν αἰχμαλώτων] Captivos, servorum numero habitos, cum Græcis dominis una descendere in certamen ludorum diis sacrorum, merito Weiskio insolens et Græcis moribus indignum est visum. Deinde unde dicamus barbaris pueris notitiam græcarum artium palæstricarum subito advenisse? Merito igitur conjecit vir doctus scriptum olim hic fuisse Λακεδαιμονίων, qui sæpissime propter educationis, disciplinæ et morum similitudinem junguntur Cretibus. Quod rationibus Weiskii opposuit interpres germanicus Halbkart, non

tam difficile esse videtur mihi explicare. Miratur enim ille tantum puerorum numerum Lacedæmoniorum in exercitu extero; igitur παῖδες de servis adultis interpretari mavult. Quod per usum sermonis græci an fieri possit, dubito. Παῖδες enim ubi servi et ministri dicuntur, domini simul nominantur. Atqui παῖδες apud Spartanos dicebantur usque ad ætatem annorum 18, qua epheborum ætatem ingrediebantur, videnturque amatores suos, (et Spartani omnes suum quisque amasium, παιδικὰ, legibus non solum permittentibus sed etiam laudantibus, habebant et colebant, ut ex libro de Laced. republica constat,) in bella secuti esse. Certe hinc natæ sunt narrationes de pueris pro vita amantium et amantibus pro amasiis in prælio pugnantibus, quibus refertæ sunt historiæ græcæ. Quid igitur mirum Spartanos in exercitu Cyri secum duxisse e patria amasios suos?

δόλιχον] Scholion Guelf. libri habet ad h. l. hæc: δόλιχον ἐστὶ τὸ ἐπιτάκις ἀνελεθεῖν καὶ κατελεθεῖν, ἠγουν πλεονάκις παρακάμψαι. Cf. Fabri Agonist. p. 96.

ἕτεροι καὶ] Edd. vett. cum Guelf. et Paris. hæc verba omittunt.

καλὴ θέα] Weiske καλὴ ἡ θέα scriptum malebat; recte, puto.

κατέβησαν, καὶ, ἅτε θεωμένων τῶν ἑταίρων, πολλὴ Φι-
 28 λονεικία ἐγίγνετο. Ἔθεον δὲ καὶ ἵπποι· καὶ ἔδει αὐ-
 τούς, κατὰ τοῦ πρηνούς ἐλάσαντας, ἐν τῇ θαλάττῃ ἀνα-
 στρέφαντας πάλιν ἄνω πρὸς τὸν βωρὸν ἤκειν. Καὶ
 κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκυλινδοῦντο· ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυ-
 ρῶς ὄρθηον μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. Ἐνθα
 πολλὴ κραυγὴ καὶ γέλωσ καὶ παρακέλευσις ἐγίγνετο
 αὐτῶν.

κατέβησαν] *Ad certamen descende-
 rant*, cum Larchero interpretatur
 Weiske, Suidam comparans, κατα-
 βαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. Ita κα-
 τίνας τῶν δράματα dicuntur poetæ At-
 tici. Ceterum verba πολλοὶ γὰρ
 κατέβ. omittunt Junt. Basil. Guelf.

τῶν ἑταίρων] Brodæi ἑταιρῶν probare
 videtur Zeune, improbat Weiske ma-
 le huc referens leges, quæ mulieres
 a spectaculis ludorum gymnicorum
 excludebant. Ipse suspicatur scri-
 ptum olim fuisse θεωμένων ὧν καὶ ἑτα-
 σταὶ ἦσαν, conjectura acuta! Si ver-

ba πάλιν—ἑταίροι de iisdem pueris in-
 telligi debet, tum ἑταίροι possunt esse,
 qui alias ἑτασταὶ dicuntur. Sed puto
 illud ἑταίροι opponi pueris antea no-
 minatis et significare viros.

28. ἀναστρέφαντας] Eton. ἀποστρέ-
 φαντας sequenti ἄνω omisso.

ἤκειν] Liber Brodæi, margo Steph.
 Paris. Eton. ἄγειν. Deinde ὄρθηον μέ-
 γις dat Eton.

Ἐνθα] Ex Eton. δὲ adjecit Zeune,
 quod cum Weiskio onisi, nisi ἐνθαδὲ
 scribere malueris.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν αἱ Ἕλληνες, καὶ ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῇ μέχρις ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν Ἑλληνίδα ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέθυσαν, ἀ εὕξαντο σωτήρια θύσειν, ἐνθα πρῶτον εἰς Φιλίαν γῆν ἀφίκοντο, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἐκ δὲ τούτου συνελ-²θόντες ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος Ἀντιλέων Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἀπείρηκα ἤδη συσκευαζόμενος, καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν τάξει ἰὼν, καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος· ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη, παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ

καὶ ὅσα] Eton. ὅσα omisit, deinde ὑπορεία Cod. Paris.

μέχρις] Ita Zeune cum Codice Paris. et Guelf. Vulgatum μέχρις revocavit Weiske.

ἐπὶ Τραπεζοῦντα] Cod. Paris. Eton. εἰς Τραπ. dant.

καὶ ὡς ἀπέθυσαν—ἀφίκοντο] Edd. vett. Steph. et Guelf. hæc omittunt, quæ ex margine Steph. recepit Leonclavius, Welsius, Hutchinson et Zeune, confirmata auctoritate Codd. Paris. et Eton. Pro θύσειν ex margine Steph. sec. et Eton. θύσειν restituit

Zeune, quod voluit fieri etiam Porson. Compara iii. 2, 9. Idem Zeune ἀφίκοντο ex margine Steph. et Eton. libro restituit in locum barbari ἠκοινοτο. Ejusdem pretii est, quod nescio unde arreptum posuit Weiske ἀφήκοινοτο.

2. Ἀντιλέων] Margo Steph. cum Paris. et Eton. Λέων, deinde Θούσιος dant Paris. et Eton.

τάξει ἰὼν] Eton. ὦν dat, et deinceps verba τὸ λοιπὸν—καθεύδων omittit. Paris. καθεύδων tantum omittit. Respicitur locus Odysseæ xiii. 118.

θάλατταν ἔχομεν, πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ ἔκταφεις, ὡσπερ Ὀδυσσεύς, καθεύδων ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν, ὡς εὖ λέγοι· καὶ ἄλλος ταῦτα ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ παρόντες. Ἐπειτα Χειρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε·

4 Φίλος μοι ἐστίν, ὦ ἄνδρες, Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν δὲ τυγχάνει· ἦν οὖν πέμψητέ με, οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα, τὰ ὑμᾶς ἄζοντα· ὑμεῖς δ', ἐπεὶ περ πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε, ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤζω δὲ ταχέως. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἤσθησάν τε καὶ ἐψηφίσαντο, πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

5 Μετὰ τοῦτον Ξενόφων ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε· Χειρίσοφος μὲν δὴ ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενουμέν. Ὅσα οὖν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, 6 ταῦτα ἐρῶ. Πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι ἐκ τῆς πολεμίας· οὔτε γὰρ ἀγορά ἐστίν ἱκανή, οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα πάρεστιν, εἰ μὴ ὀλίγοις, ἢ τε χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν, πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἦν ἀμελῶς τε καὶ 7 ἀφυλάκτως πορεύεσθε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἀλλά μοι δοκεῖ σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ

3. Ταῦτα ἀκούσαντες] Zeune nescio qua auctoritate edidit Ἀκούσαντες ταῦτα. Edd. vett. cum Guelf. ταῦτα omittunt.

ἄλλος ταῦτα] Ita cum Castalione Guelf. Paris. Eton. ἄλλως ταῦτα Edd. vett. ante Welsium et Hutchinso-num.

Ἐπειτα] Ex Eton. δὲ adjecit Zeune. Idem liber statim ναυαρχῶν δὲ καὶ habet.

4. τὰ ὑμᾶς] Paris. et Eton. τὰ ἡμᾶς dant. Deinde εἶπερ πλεῖν dat Eton. Postea ἔστ' ἂν Guelf.

5. μὲν δὴ] Hoc cum Guelf. prætuli vulgato ἤδη. Sequens μοι deest in Junt. et Guelf. sed habet etiam margo Villois. Diodorus xiv. 30. ἐκείθεν Χειρίσοφον ἀπέστειλαν εἰς Βυζάντιον ἐπὶ

πλοῖα καὶ τριήρεις—τοῦτον μὲν οὖν ἐπὶ κέλῃτος ἐξέπεμψαν λαβόντες δὲ τῶν ἐπικώπων δύο πλοῖαρια παρὰ τῶν Τραπεζουντίων ἐλήστειον τοὺς περιουκούντας βαρβάρους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

6. πάρεστιν] Margo Steph. cum Paris. et Eton. dat εὐπορία.

πολλοὺς] Eton. πολὺς cum κίνδυνος jungens dat. Sequens πορεύεσθε ex margine Steph. Paris. et Eton. adscivi in locum vulgati πορεύονται.

7. σὺν προνομαῖς] Ita Stephanus cum libro Paris. et Eton. συμπρονομεῖν Edd. vett. Guelf. συμπρονοεῖν Castalio edidit. Muretus σὺν προδρόμοις, Brodæus συμπρονομαῖς corrigi voluit; hoc ipsum posterius est in margine Villois. συμπρονομούοντας conjiciebat

μη̄ πλανᾶσθαι, ὡς σώζησθε· ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι. Ἔδοξε ταῦτα. Ἐτι τοῖνυν ἀκούσατε καὶ τὰδε·⁸ Ἐπὶ λείαν γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύονται τινες. Οἶμαι οὖν βέλτιον εἶναι, ἡμῖν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξίεναι, φράζειν δὲ καὶ ὅποι, ἵνα καὶ τὸ πλῆθος ἴδωμεν τῶν ἐξιώντων καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν, εἴαν τι δεῖ· καὶ βοηθῆσαι τισιν ἂν καιρὸς ἦ, ἴδωμεν, ὅποι δεῖσει βοηθεῖν·

Zeune interpretatus: adeo ut universi simul prædentur. Weiske primo loco posuit hoc: Quod hic legimus, excursionibus parandum esse commeatum, id aliis verbis sect. sequentis initio rursus occurrit, ut si rei prorsus nulla dum facta fuerit mentio. Subjicitur autem formula ἔδοξε ταῦτα, ut si res peculiaris nec ea minimi momenti fuerit exposita. Verum hoc ipsum falsum esse videtur. Aliud enim est πορεύσθαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια, (quod ipsum vocabulo προνομαί, προνομία significari solet) aliud ἐπὶ λείαν ἐκπορεύσθαι, quod singuli milites lucri cupidi facere solent. Pergit autem vir doctus ita: Quid porro verba ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι sibi volunt?—Equidem suspicor Xenophontem tum censuisse, ut non quisque pro se cum paucis temere arreptis, sed cum binis, ternis, pluribusve centuriis et instructis quidem, ut ad prælium, pabulationem exirent, ipse autem cum reliquis castra custodiret. Nisi forte, quod fere malim, pro ἡμᾶς legendum ὑμᾶς. Sic videtur anonymus statuisset, qui vertit: chargés les généraux d'y veiller. Loquor enim hic de extremis ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι, ut τούτων referatur δικτικῶς ad castra. Conjectura mea nititur iis, quæ sect. 17. et cap. 2. sect. 1. narrantur. Bene vir doctus summam sententiæ conjectura est assecutus comparata sect. 1. cap. 2. eoque ducunt verba ἀμιλῶς καὶ ἀφυλάκτως πορεύσθαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια, quod fieri debere negat Xenophon. Polybius i. 18, 1. φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς damno doctos Romanos narrat. In Cyrop. vi. 1, 24. est de Cyro: ἐξῆγεν αὖτις εἰς προνομάς, ἅμα μὲν ὅπως ὅτι πλεῖστα λαμβάνοι τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια—ἅμα δ' ὅπως ἐν ταῖς ἀγωγαῖς τὰς τάξεις ὑπομιμνήσκων-

το. Cura imperatoris scilicet non solum in eo spectabatur, quod ipse exercitum bene ordinatum (συντεταγμένον) educeret ad pabulationes, sed etiam ipse quærebat antea ex iis, quos regionem optime nosse compererat, ὅπόθεν ἂν ὡς πλεῖστα ἀφελόιτο τὸ στρατεύμα. Ex hoc igitur loco apparet, προνομαῖς proprium esse λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ. A quibus diversum est πορεύσθαι ἐπὶ λείαν. Quid vero sit φυλακτικῶς χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς, idem locus, comparatus cum sect. 1. capitis sequentis optime docet; scilicet si dux ipse exercitum συντεταγμένον ad pabulationem educit et reducit. Mihi igitur Xenophon hoc loco scripsisse videtur ἀλλὰ μοι δοκεῖ συντεταγμένους ἐν ταῖς προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Huic scilicet opponitur deinde recte ἄλλως πλανᾶσθαι, temere ralarari. Illud vero faciendam ait, ὡς σώζησθε. Nunc vero statim apparet, eam curam pertinere ad duces. Igitur ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι facilem habent interpretationem, nec ulla ratione ad tuenda castra trahi possunt. Halbkart conjecturam hanc συμπρονομαῖς λ. τ. ἐπ. ἄλλως δὲ μὴ πλ. ὡς σώζεσθαι ἡμᾶς τε καὶ τ. ἐπ. in versione secutus est.

πλανᾶσθαι] Edd. vett. Guelf. πλανᾶσθε. Verum dedit Castalio, sed idem statim σώζεσθαι habet.

τούτων] Edd. vett. cum Guelf. ὡς τούτων habent.

8. ἐκπορεύονται] Juntina cum Guelf. ἐκπορεύονται habet; deinceps βέλτιστον Paris. et Eton. Postea τὰ μέλλοντα Junt. cum Guelf.

ἴδωμεν] Hic et paulo post est sciamus, compertium habeamus, quod vulgo dici solet ἰδῶμεν.

- καὶ ἂν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ τι ποιεῖν, συμβουλευόμεν, πειρώμενοι εἰδέναι τὴν δύναμιν, ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν.
- 9 Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννοεῖτε δὴ καὶ τόδ', ἔφη· Σχολὴ τοῖς πολεμίοις λήϊζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύουσιν· ἔχομεν γὰρ τὰ ἐκείνων· ὑπερκάθηνται δ' ἡμῶν. Φύλακας δὴ μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι· εἰ ἂν οὖν κατὰ μέρος μερισθέντες φυλάττωμεν καὶ σκοπῶμεν, ἦττον δύναιντ' ἂν ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. Ἐπιτοίνυν τάδε ὁρᾶτε· Εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς, ὅτι ἤξει πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανὰ, οὐδὲν ἂν ἔδει, ὧν μέλλω λέγειν· νῦν δ', ἐπεὶ τοῦτ' ἄδηλον, δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ἦν μὲν γὰρ ἔλθῃ, ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσού-
- 11 μεθα· εἰ δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. Ἐγὼ δ' ὁρῶ πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζουντίων μακρὰ πλοῖα, κατάγοιμεν καὶ φυλάττοιμεν αὐτὰ, τὰ πηδάλια παραλυόμενοι, ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄζοντα γένηται, ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσαιμεν κο-
- 12 μιδῆς, οἷας δεόμεθα. Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννόησατε δ', ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ, οὓς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μένωσι, καὶ ναῦλον

τῶν ἀπειροτέρων] Qui rerum usu et experientia carent, his proprie συμβουλεύεται. Igitur nescio quid in mentem venerit Weiskio ad h. l. ita scribenti: *An est neutrum et passivæ significationis? nam ἀπειροὶ μοι ἡ. l. inscite et imprudenter dicti videntur.* Ceterum in Eton. libro est ἐγχειρῆσι, συμβουλεύομεν.

9. ἐπιβουλεύουσιν] Edd. vett. cum Guelf. ἐπιβουλεύεσθαι dant.

φύλακας] Eton. φυλακῆς, quod probari posse, si omittatur sequens εἶναι, monuit Zeune. Deinde ἐπὶ τὸ στρατόπεδον Edd. vett.

μερισθέντες] Eton. liber μερισθῶμεν φυλάττοντες. In Hipparchici cap. 4, 2. est κατὰ μέρος τὰς φυλάς ἀναπαύειν;

idem alibi ἐν μέρει dicit.

10. ἠπιστάμεθα] Edd. vett. cum Guelf. ἐπιστάμεθα dant; deinde ἤξει Paris. idem πλευσόμεθα.

11. κατάγοιμεν] *Vi deducere in portum;* quod a prædonibus etiam fiebat, similiter κατάγειν dictum. Infra sect. 16. additur ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

παραλυόμενοι] *Demtis gubernaculis.* πεντήρης παραλελυμένοι τοὺς ταρσοὺς, quibus demti erant remi, sunt Polybio viii. 6, 2.

ἀπορήσαιμεν] Edd. vett. cum Guelf. ἀπορήσαμεν.

12. ναῦλον] Paris. et Eton. ναύσταθμον habent. Sequentia ἀφελούστας καὶ omittunt Edd. vett. cum Guelf.

συνθέσθαι, ὅπως ὠφελῶντες καὶ ὠφελῶνται. Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Δοκεῖ τοίνυν μοι, ἔφη, ἦν ἄρα καὶ ταῦτα¹³ ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται, ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, ἀς δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκουμέναις πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται γὰρ, καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι.

Ἐνταῦθα δὴ ἀνέκραγον, ὡς οὐ δέοι ὁδοιορεῖν. Ὁ¹⁴ δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐδὲν, τὰς δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδοὺς· λέγων, ὅτι θάττον ἀπαλλάσσονται, ἢ εὐποροὶ γένωνται αἱ ὁδοί. Ἐλαβον δὲ καὶ πεντηκόντορον παρὰ τῶν Τραπεζουντιῶν,¹⁵ ἣ ἐπέστησαν Δέξιππον Λακωνικὸν περίοικον. Οὗτος, ἀμελήσας τοῦ συλλαβεῖν πλοῖα, ἀποδρὰς ὄχετο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θράκῃ γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λακωνικοῦ. Ἐλαβον δὲ¹⁶ καὶ τριακόντορον, ἣ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὅς, ὅποσα λαμβάνοι πλοῖα, κατήγευ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν ἀγῶγίμα, ἀ ἐπῆγον, ἐξαιρούμενοι, Φύλακας

13. ἀκούομεν] Edd. vett. cum Guelf. δοκοῦμεν habent, deinde οἰκούσαις. Paulo antea ὥστε ἀρχεῖ est in libro Eton.

πείσονται γὰρ] Margo Steph. cum Paris. et Eton. addit ὁδοποιεῖσθαι.

βούλεσθαι ἡμῶν] Vulgatum βουλεύεσθαι ἡμᾶς ex conjectura Mureti et Stephani correxit Hutchinson, conjecturam firmavit liber Paris.

14. ὁδοιορεῖν] Hoc cum Stephano, prolatum e vetere Codice, cum quo facit Etonensis, probavit Zeune et Weiske; equidem dubito, an vulgatum ὁδοποιεῖν plane sit damnandum.

μὲν οὐδὲν, τὰς δὲ] Acutissime, ut solet, Valckenaer ad Herodoti viii. p. 646. conjiciebat scribendum μὲν οὐ,

εἰνίας δέ. De modo dicendi vide ad iv. 4, 3. Deinde ἀκούσας est in Edd. vett. Guelf. Eton.

15. παρὰ τῶν] Articulum ex Eton. adscivi cum Zeunio.

Δέξιππον] Edd. vett. cum Guelf. Δέξιππον, verum Castalio dedit. Porro Λακωνα et paulo post Λάκωνος dat margo Steph. cum Paris. et Eton.

παρὰ Σεύθῃ] Eton. habet ἐν Θράκῃ γὰρ πολυπραγμονῶν τι Σεύθῃ. Arrianus ii. 3, 13. ἵνα περ ὀλίγον ὕστερον πολυπραγμονῶν τι Ἀμύντας ἀποθνήσκῃ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων.

16. ἀ ἐπῆγον] Sanum verbum non puto; indicium vitii facit scriptura Eton. εἴ τι εἶχον, unde efficio εἴ τι ἦγον.

καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη τοῖς δὲ πλοίοις ἐχρήσαντο
 17 εἰς παραγωγὴν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξήεσαν
 οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ μὲν ἐνετύγχανον, οἱ δὲ καὶ οὐ.
 Κλεαίνετος δ' ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλον λό-
 χον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε
 ἀπαυθιμερίζειν ἐπὶ τὸ στρατεύμα, ἐκ τούτου λαβὰν
 ὁ Ξενοφῶν ἡγεμόνας τῶν Τραπεζουντίων, ἐξάγει εἰς Δρί-
 λας τὸ ἡμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἡμισυ φυλάττειν
 κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε ἐκπεπτω-
 κότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ ὑπερεκά-
 2 θητο ἐπὶ τῶν ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, ὁπόθεν μὲν
 τὰ ἐπιτήδεια ῥάδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἦγον· φίλοι γὰρ
 αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τοὺς Δρίλας δὲ προθύμως ἦγον, ὑφ'
 ὧν κακῶς ἐπασχον, εἰς χωρία τε ὄρεινὰ καὶ δύσβατα,
 καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.
 3 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὅποια τῶν

ἐχρήσαντο] Liber Paris. Eton. χρή-
 σαινο habent; quæ scriptura nec
 cum verbis reliquis nec cum sententia
 bene convenit.

17. λείαν] Edd. vett. cum Guelf.
 λείας. Pro ἐνετύγχανον in Paris. et
 Eton. est ἐλάμβανον.

καὶ ἄλλον λόχον] Vulgatum καὶ τὸν
 ἄλλον λ. ex libro Eton. correxi; ita
 non opus est cum Weiskio τὸν ἄλλου
 scribere. Verba πρὸς χωρίον χαλεπὸν
 idem liber Eton. omittit.

1. στρατεύμα] Edd. vett. Guelf.
 Eton. Suidæ scripturam hanc revo-
 cavit Zeune, Stephanianum στρατό-
 πεδον repetiit Weiske. Sic est στρα-
 τευμα, ut videtur, i. 5, 12. Suidas
 locum laudat in v. ἀπαυθιμερίζω.

Δρίλας] Ita etiam Stephanus Byz.

sed Arrianus Periplus P. E. p. 123.
 καὶ οὗς λέγει Ξενοφῶν τοὺς μαχιμωτά-
 τους καὶ ἐχθροτάτους εἶναι τοῖς Τραπι-
 ζουντίοις, ἐκεῖνος μὲν Δρίλας ὀνομάζει,
 ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν οἱ Σάνιο οὗτοι εἶναι·
 καὶ γὰρ μαχιμωτάτοι εἰσιν εἰς τοῦτο ἔτι
 καὶ τοῖς Τραπιζουντίοις ἐχθροτάτοι, καὶ
 χωρία ὄχυρὰ οἰκοῦσι καὶ ἔθνος ἀβασί-
 λευτον. Drillarum regionem hodie
 vocari Keldir, ex Danvillii Geographia
 antiqua tradit ad h. l. Larcher. Arriani
 opinionem impugnat Man-
 nert Geogr. vi. p. ii. p. 425.

ἐκ τῶν οἰκιῶν] Eton. ἐκ omisit: pro
 οἰκιῶν Leoncl. οἰκίων malebat, idque
 ab Amasæo expressum esse putabat
 sedibus suis pulsī vertente.

2. ὁπόθεν] Edd. vett. ὁπότις habent.

3. τῇ ἄνω] Vocabulum ἄνω Steph-

χωρίων τοῖς Δρίλαις ἀλώσιμα ἐδόκει εἶναι, ἐμπιπράντες ἀπῆσαν· καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ ὕς καὶ βούς, ἢ ἄλλο τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. Ἐν δ' ἦν χωρίον, ὃ μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς τοῦτο πάντες συνερύηκεσαν· περὶ δὲ τοῦτο ἦν χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ πρόσδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτα-4 σταὶ, προτρέχοντες στάδια πέντε ἢ ἐξ τῶν ὀπλιτῶν, διαβάντες τὴν χαράδραν, ὀρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρήματα, προσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνείποντο δὲ καὶ δορυφόροι πολλοὶ, οἱ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρημένοι· ὥστε ἐγένοντο οἱ διαβάντες πλείους, ἢ εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο 5 λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ γὰρ τάφρος ἦν περὶ αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκόλοπες ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, καὶ τύρσεις πυκναὶ ξύλιναί πεποιημέναι) ἀπιέναι ἤδη ἐπεχείρουν· οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς. Ὡς δ' οὐκ ἐδύναντο ἀπελ-6 θεῖν, (ἦν γὰρ ἐφ' ἐνὸς ἢ κατάβασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) πέμπουσι πρὸς Ξενοφῶντα, ὃς ἠγείτο τοῖς ὀπλίταις. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἐστὶ χωρίον χρημά-7 των πολλῶν μεστόν· τοῦτο οὔτε λαβεῖν δυνάμεθα· ἰσχυρὸν γὰρ ἐστίν· οὔτε ἀπελθεῖν ῥάδιον· μάχονται γὰρ ἐπ' ἐξεληλυθότες, καὶ ἡ ἀφοδος χαλεπή.

nus solus dedit, comprobante Cod. Paris. quod voluit etiam recipi Brodæus.

καὶ οὐδὲν] Copulam καὶ Junt. Guelf. Eton. omittunt. ἀπῆσαν δὲ οὐδὲν· ἦν Aldina. Ceteræ edd. οὐδὲν δὲ ἦν præter Castal. Steph. sec. et Codicem Paris. ex quo verum dedit Hutchinson. Præterea λαμβάνειν Eton. habet.

δ—ἐκαλεῖτο] Brevius Eton. χωρίον μητρόπολις αὐτῶν, reliquis omissis.

4. προτρέχοντες] Eton. προσδραμόντες. Voluit προδραμόντες. deinceps Edd. vett. cum Guelf. διαδραμόντες dant.

εἰς δισχιλίους] Eton. εἰς omittit; sed ita δισχίλιοι ἀνδρες scribendum est.

5. ἀναβολῆς] In Cyrop. vii. 5, 12. est ἐπὶ τῆς ἀμβολῆδος γῆς.

πυκναὶ] Ita cum margine Steph. Villos. Paris. Eton. Zeune. Vulgatum πολλὰ revocavit Weiske.

6. ἀπελθεῖν] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ἀποτρέχειν dant. Deinceps vitiose Edd. vett. cum Guelf. κατὰστασις.

ὃς ἠγείτο] Ald. cum Guelf. 2, Eton. ὁ δὲ ἠγείτο.

7. δυνάμεθα] Eton. δυνάμεθα. Sequens ἀφοδος pro vulgato ἀμφοδος te-

8 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν
 χαράδραν, τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευε θέσθαι τὰ ὄπλα·
 αὐτὸς δὲ διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκοπέιτο, πότερον
 εἴη κρεῖττον ἀπάγειν καὶ τοὺς διαβεβηκότας, ἢ καὶ τοὺς
 9 ὀπλίτας διαβιβάζειν, ὡς ἀλόντος ἂν τοῦ χωρίου. Καὶ
 εἶδοκει τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν,
 ἐλεῖν δ' ἂν ᾤοντο καὶ οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενο-
 φῶν συνεχώρησε, τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντις
 ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη, τὸ δὲ τέλος κα-
 10 λὸν τῆς ἐξόδου. Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει διαβι-
 βάσσοντας τοὺς ὀπλίτας, αὐτὸς δ' ἔμενεν ἀναχωρίσας
 ἅπαντας τοὺς πελταστὰς, καὶ οὐδένα εἶα ἀκροβολίζε-
 11 σθαι. Ἐπεὶ δ' ἦκον οἱ ὀπλίται, ἐκέλευσε τὸν λόχον
 ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα οἴηται
 ἀγωνιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλησίον ἀλλήλων, οἱ
 πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποι-
 12 οῦντο. Καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ τοῖς
 πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηκυλισμένους ἵεναι,

cepit Welsius et Hutchinson. Eadem
 varietas fuit supra iv. 2, 11.

8. προσαγαγῶν] Edd. vet. cum
 Guelf. προσαγαγῶν dant, deinceps
 ἀναγαγεῖν Eton.

ὡς ἀλόντος ἂν] Si spes esset fore, ut
 expugnetur castellum.

9. Καὶ εἶδοκει] Ita cum Castal.
 Zeune, Stephanianum εἶδοκει γὰρ re-
 petiit Weiske; ceteræ Edd. cum
 Guelf. omittunt καί.

ἐλεῖν δ' ἂν] Edd. vet. cum Guelf.
 ἐλεῖν γ' ἂν habent. καὶ λοχαγοὶ est in
 Eton.

μάχη μὲν εἴη] Margo Steph. cum
 Paris. ἔσται dant.

10. πέμπει] Eton. ἐπέμπει. deinceps
 διαβιβάσσοντας Guelf. postea ἀνα-
 χωρήσας Edd. vet. cum Guelf.

11. ἐπεὶ—ἀγωνιεῖσθαι] Hæc omisit
 Eton. Verbum ἀναχωρίζειν Suidas
 ex h. l. interpretatur ἀναχωρεῖν ποιεῖν.

ποιῆσαι] Ex hoc ordine verborum

ἐκέλευεν ἕκαστον τῶν λοχαγῶν ποιῆ-
 σαι, ὡς ἂν οἴηται τὸν λ. &c. sensum
 hunc elicit Weiske, ut centurio quis-
 que suis animum fortiter pugnandi
 oratione injicere dicatur. Negat igitur
 ποιεῖν vertendum struere; nec
 credibile esse, aliis lochis aliam con-
 cedi collocationem in re præsertim
 tam ancipiti. Ceterum λοχαγοὶ qui
 fuerint isti, οἱ πάντα τὸν χρόνον—ἀντε-
 ποιῶντο, apparet ex sect. 15. ubi Ag-
 gasias Stymphalius cum Philoxeno
 Pellenensi nominatur: quid autem
 verba οἱ—ἀντεποιῶντο significant, do-
 cet locus similis supra iv. 1, 27. ubi
 compara adscripta.

12. οἱ μὲν λοχαγοὶ] Postremum vo-
 cabulum Eton. omittit.

τοῖς πελτασταῖς] Edd. vet. τοὺς
 πελταστὰς dant.

διηκυλισμένους] Eton. διηκυλωμέ-
 νους dat, Brodæus διηκυλωμένοις ma-
 lebat. Cf. supra iv. 3, 28.

ὡς, ὅποταν σῆμῆνη, ἀκοντίζειν δεῖσον· καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλήσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὅποταν σῆμῆνη, τοξεύειν δεῖσον· καὶ τοὺς γυμνήτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας· καὶ τοὺς ἐπιτηδείους ἐπεμψε τούτων ἐπιμεληθῆναι. Ἐπεὶ δὲ πάντα παρεσκευάστο, καὶ οἱ λο- 13
χαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοὶ καὶ οἱ ἀξιούντες τούτων μὴ χείρους εἶναι πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλους μὲν δὴ συνεώρων· (μνηοειδῆς γὰρ ἦν ἡ τάξις διὰ τὸ χωρίον·) ἐπεὶ δ' ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγετο, 14
ἅμα τε τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν καὶ ἔθειον δρόμῳ οἱ ὀπλίται, καὶ τὰ βέλη ὁμοῦ ἐφέρετο, λόγχοι, τοξεύματα, σφενδόνας, καὶ πλείστοι δ' ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι· ἦσαν δὲ οἱ καὶ πῦρ προσέφερον. Ὑπὸ δὲ τοῦ πλήθους τῶν 15
βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τὰ τε σταυρώματα καὶ τὰς τύρσεις· ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόξενος Πεληνεὺς, καταθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβησαν, καὶ ἄλλος ἄλλον εἶλκε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει,

δεῖσον] Suidas sub verbo διηγου-
λημένον habet δεήσαι, Eton. δεῖσον omi-
sit.

νευραῖς] Liber Paris. et Eton. inep-
tum πλευραῖς habent.

ἐπιμεληθῆναι] *Lapides congerendos*
interpretatur Weiske. Equidem cum
Halbkartio sequor Leonclavium, qui
vertit hæc: *misit etiam quosdam ido-
neos homines, qui, hæc ut fierent, cura-
rent.*

13. οἱ ἀξιούντες] Male Junt. cum
Guelf. articulum omittit.

μὲν δὴ] Ex libro Eton. δὴ inserui,
et sequens τάξις pro vulgato *παρατάξις* recepi.

μνηοειδῆς] Vulgatum *εἰσιδῆς* ex Cod.
Paris. Eton. et margine Steph. Zeune
mutavit in *μονοειδῆς*, *uniformis* ver-
tens, quod a loci natura alienum
esse vidit et monuit Weiske. Ipse
igitur recte monet aciem potius
fuisse *ἐπικαμπῆ* circum oppidum,
cornibus sibi oppositis. Atque in

hunc sensum vocabulum *εἰσιδῆς* ex
etymologia converti posse censet,
exempla tamen usus desiderat. Acu-
tam Buttmani conjecturam dedi.

14. ἅμα τε] Vulgatum καὶ ἅμα γε
correxī partim ex libro Eton. qui καὶ
omittit, unde ἀπόδοσιν incipere statu-
it cum Zeunio Weiske. Multis in
locis Xenophon jungit particulas ἅμα
τε—καί, alibi ἅμα καὶ—καί, nullibi
ἅμα γε—καί. Latini similiter *simu-
lac*, *unaque* jungunt. Cf. Vigeruni
Hermanni p. 380.

ἠλάλαξαν] Eton. ἠλέλιξαν dat. Cf.
ad i. 8, 18. Sequens καὶ πλείστοι δ'
ἐκ τῶν dedi ex eodem Eton. Vulgo
enim erat sine copula πλείστοι ἐκ τ.

16. τοῦ πλήθους] Articulum ex E-
ton. adscivit Zeune.

Ἀγασίας] Margo Steph. cum Pa-
ris. et Eton. dat ὥστε Στυμφάλιος
καταθέμενος τὰ—ἀνέβη. Postea ἄλ-
λος male omittit Eton.

- 16 καὶ ἠλώκει τὸ χωρίον, ὡς ἐδόκει. Καὶ οἱ μὲν πελτα-
 σταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες ἤρπαζον, ὅτι ἕκαστος
 ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν, στὰς κατὰ τὰς πύλας, ὀπόσους
 ἐδύνατο κατεκάλυε τῶν ὀπλιτῶν ἕξω· πολέμιοι γὰρ ἄλ-
 17 λοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροις τισὶν ἰσχυροῖς. Οὐ πολλοῦ δὲ
 χρόνου μεταξὺ γενομένου, κραυγὴ τ' ἐγένετο ἔνδον, καὶ
 ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες, ἀ ἔλαβον, τάχα δέ τις καὶ
 τετραμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θυρετρα.
 Καὶ ἐρωτώμενοι οἱ ἐκπίπτοντες, ἔλεγον, ὅτι ἄκρα τις ἐστὶν
 ἔνδον, καὶ οἱ πολέμιοι πολλοὶ, οἱ παίουσιν ἐκδεδραμηκό-
 τες τοὺς ἔνδον ἀνθρώπους.
- 18 Ἐνταῦθα ἀνειπεῖν ἐκέλευσε Τολμίδην τὸν κήρυκα,
 ἰέναι εἴσω τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν. Καὶ ἴεντο πολ-
 λοὶ εἴσω, καὶ νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ εἴσω ὠθούμε-
 νοι, καὶ κατακλείουσι τοὺς πολέμιους πάλιν εἰς τὴν
 19 ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἕξω τῆς ἀκρας πάντα διηρπάσθη,
 καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δ' ὀπλίται ἔθεντο τὰ
 ὄπλα, οἱ μὲν περὶ τὸ σταύρωμα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
 20 ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχα-
 γοὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ
 οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ πᾶνυ χαλεπὸν ἐδόκει

16. κατεκάλυε] Vulgatum κατεκάλυσε cum Stephano correxi.

17. κραυγὴ τ'] Ex Eton. τι adscivit Zeune.

ἄκρα τις] Juntina τι, Guelf. τι dat. Sequens ἔνδον habet margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. omittunt Edd. vet. cum Guelf. et seclisit Zeune.

18. βουλόμενον] Margo Villois. dat ἐλόμενον. Sequens ἴεντο πολλοὶ εἴσω ex margine Steph. Paris. Eton. recepit Zeune; vulgatum ἐφέροντο εἴσω πολλοὶ repetiit Weiske.

τοὺς ἐκπίπτοντας] Cum Stephano Zeune interpretatur, qui extra erunt-

pere conabantur, coacti fuerunt retrogredi ut eorum, qui ingredi volebant. Mihi verbum νικῶσι videtur insolens ea de re usurpatum. Quid si suspicemur, verba τοὺς ἐκπίπτοντας male ex superioribus fuisse repetita a librario? Ceterum margo Steph. cum Eton. dat εἴσωθούμενοι.

19. ἐξεκομίσαντο] Intellige τὰ ἀλόνητα, prædam.

σταύρωμα] Margo Steph. Paris. Eton. σταυρώματα dant.

20. οὕτω σωτηρία] Guelf. οὕτως ἀσφαλής σωτηρία, Eton. οὕτως habet, deinceps πᾶνυ χαλεπὸν ex eodem recepi pro παγχάλιπον.

εἶναι ἀπελθεῖν σκοποῦμένοις δὲ αὐτοῖς ἔδοξε παντάπα-
 σιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον· Ἐνταῦθα παρεσκευά-²¹
 ζοντο τὴν ἄφοδον, καὶ τοὺς μὲν σταυροὺς ἕκαστοι τοὺς
 καθ' αὐτοὺς δῆρουν, καὶ τοὺς ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχον-
 τας ἐξεπέμποντο καὶ τῶν ὀπλιτῶν τὸ πλῆθος· κατέλιπον
 δὲ οἱ λοχαγοὶ, οἷς ἕκαστος ἐπίστευεν.

Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπέξέθεον ἔνδοθεν πολ-²²
 λοι, γέριρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημίδας, καὶ
 κράνη Παφλαγονικά· καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀνέβαι-
 νον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰς τὴν ἄκραν Φερούσης ὁδοῦ·
 ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς πύλας,²³
 τὰς εἰς τὴν ἄκραν Φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα
 ἐπερρίπτουν ἄνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν καὶ
 ἀπιέναι· καὶ ἡ νύξ φοβερά ἦν ἐπιούσα. Μαχομένων²⁴
 δὲ αὐτῶν καὶ ἀπορουμένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν
 σωτηρίας δίδωσιν. Ἐξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία

21. σταυροὺς] Paris. σαυροὺς habet. Sequens *διαρῖν evellere* interpretatur Zeune. Noster in Hellenicis iii. 2, 3. διασπᾶσαντες τὸ αὐτῶν ὄχρῳμα. iv. 4, 10. καὶ διασπᾶσαντες τὸ σταύρωμα ἰδῶκον ἐπὶ θάλατταν. Polybius ii. 69. διασπᾶν τὰ προτειχίσματα. Hinc in Cyrop. viii. 5, 25. διασπᾶν τοὺς νόμους *perfringere et exire leges*. Vallos Græci *evellunt*, quo facilius abeuntibus exitus esset ex eo loco, ubi stabant.

ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχοντας ἐξεπέμποντο καὶ] Vulgatam scripturam ἀχρεῖους ἐφ' ἀρπαγὴν (Junt. et Guelf. εἰς ἀρπαγὴν) ἐξεπέμπον καὶ non solum nullus Interpretum suspectam habuit, sed Zeune adeo lectionem unice veram marginis Steph. libri Brodæi, Paris. et Eton. glossema esse censebat vulgaris, quo quis conatus sit explicare τοὺς ἀχρεῖους. Non cogitarunt in loco tam ancipiti, ubi Græcis omnis salutis spes in abitu supererat, de mittendis ad prædam militibus in ipso abitus momento non potuisse cuiquam sano in men-

tem venire. Contra suadebat periculum, ut per vallorum intervalla primos emitterent ἀχρεῖους et spoliis onustos cum gravis armaturæ militibus: contra lochagi cum parte copiarum, cui maxime confidebant, remanebant et hostem instantem repellere conabantur. Miror, milites gravis armaturæ junctos τοῖς ἀχρεῖοις et ad prædandum emissos non statim vitii suspicionem movisse viris doctis. Aliud est ἐκπέμπειν, aliud ἐκπέμπισθαι. Similiter ἀποπέμπισθαι est *dimittere a se, ἀποπέμπειν, ablegare*.

22. ἀποχωρεῖν] Male Eton. ἀποδαρρεῖν—ἔνδοσιν habet.

Παφλαγονικά] Infra, 4, 13. σκύτινα dicit, Herodotus vii. 72. κράνεα τετραπλεγμένα.

ἀνέβαινον τὰς] Eton. ἀναβαίνοντας, Paris. ἀναβαίνοντες. Deinde εἰς τὰ ἄκρα habet Eton. Paulo antea pronomen αὐτοὺς omittit Eton.

24. θεῶν τις αὐτοῖς] Repetitum αὐτοῖς omitti poterat commode.

τῶν ἐν δεξιᾷ, ὅτουδὴ ἀνάφαντος. Ὡς δὲ αὕτη συνέπιπ-
 25 τεν, ἔφευγον οἱ ἀπὸ τῶν ἐν δεξιᾷ οἰκιῶν. Ὡς δὲ ἔμαθεν
 ὁ Ξενοφῶν τοῦτο παρὰ τῆς τύχης, ἀνάπτειν ἐκέλευε καὶ
 τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· αἱ δὲ ξύλιναί ἦσαν ὥστε καὶ
 ταχὺ ἐκαίοντο. Ἐφευγον οὖν καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰ-
 26 κιῶν. Οἱ δὲ κατὰ τὸ στόμα δὴ ἔτι μόνοι ἐλύπουν, καὶ
 δῆλοι ἦσαν, ὅτι ἐπικείσονται ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ κατα-
 βάσει. Ἐνταῦθα παραγγέλλει φορεῖν ξύλα, ὅσοι ἐτύγ-
 χανον ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν
 πολεμίων. Ἐπεὶ δὲ ἱκανὰ ἤδη ἦν, ἀνήψαν· ἀνήπτου δὲ
 καὶ τὰς παρ' αὐτὸ τὸ χάρακμα οἰκίας, ὅπως οἱ πολέ-
 27 μιοι ἀμφὶ ταῦτα ἔχοιεν. Οὕτω μόλις ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ
 χωρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησά-
 μενοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι
 καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σταυρώματα καὶ τᾶλλα πάντα,
 πλὴν τῆς ἀκρας.
 28 Τῇ δ' ὑστεραία ἀπήεσαν οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ
 ἐπιτήδεια. Ἐπεὶ δὲ τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς
 Τραπεζοῦντα, (πρανῆς γὰρ ἦν καὶ στενὴ) ψευδενέδραν
 29 ἐποίησαντο· καὶ ἀνὴρ, Μυσὸς τὸ γένος, καὶ τοῦνομα τοῦτο

ὅτουδὴ] Edd. vett. Guelf. Eton. post ἀνάφαντος addunt τινός, Stephanus in secunda Ed. ἐνάφαντος dedit.

αὕτη] Vulgabatur αὐτή, in Edd. vett. Eton. et a secunda manu in Guelf. est αὐτοὶ συνέπιπτον.

οἱ ἀπὸ] Stephanus articulum in libris aliquot deesse annotavit.

25. ἀνάπτειν] Steph. sec. cum Guelf. et Paris. ἐνάπτειν dant.

αἱ δὲ] Cod. Paris. αἱ ξύλινα habet.

26. κατὰ τὸ στόμα] In fronte in ipsis viæ faucibus Amasæus interpretatur, e regione oppositi Weiske. Articulum τὸ ex Eton. inserui, qui μό-
 27 vov etiam habet.

ἐπὶ—καταβάσει] Eton. ἐν τῇ habet; deinde ἐκβάσει ex Aldina dedit Steph. alterum est in Juntina, Guelf. Paris.

Eton. margine Steph.

ἀνήψαν· ἀνήπτου] Ita cum Edd. vett. Guelf. ἐνήψαν· ἐνήπτου cum libro Paris. dedit Stephanus.

27. ἀπὸ τοῦ χωρίου] Margo Villois. ἐκ τοῦ χ. annotavit. Comparant viri docti simile factum Bellovacorum in Cæsaris Comm. de B. G. viii. 15.

28. ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια] In margine Steph. Paris. et Eton. diversa est lectio: εἰς τὰ ἐπιτήδεια, quæ vitium aliquod latens arguere mihi videtur. Ceterum capitis novi initium hinc fecit Weiske.

ψευδενέδραν] Suidas sub h. v. locum paulo diverse posuit.

29. τὸ γένος] Omissis hæc Eton. Deinde λαβὼν δέκα habet cum libro Paris. margo Steph.

ἔχων, τῶν Κρητῶν λαβῶν τέτταρας ἢ πέντε, ἔμενεν ἐν
λασίῳ χωρίῳ, καὶ προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους λανθάνειν
πειρᾶσθαι· αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλη καὶ ἄλλη
διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὔσαι. Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι, ταῦτα³⁰
ὀρῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν οὔσαν· ἢ δὲ στρατιὰ ἐν
τούτῳ κατέβαινε. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυ-
θῆναι τῷ Μυσῶ, ἐσήμηνε Φεύγειν ἀνὰ κράτος· καὶ ὅς
ἐξαναστὰς Φεύγει καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι³¹
Κρήτες, (ἀλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπεσόν-
τες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὑλὴν κατὰ τὰς νάπας κυλινδούμενοι
ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ, κατὰ τὴν ὁδὸν Φεύγων, ἐβόα³²
βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετραμέ-
νον. Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ
βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· οὕτως
ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πάντες σῶοι ὄντες.

λανθάνειν πειρᾶσθαι] Hunc ordinem verborum vulgato π. λ. ex Guelf. prætuli.

ἄλλη καὶ ἄλλη] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε dant; quod equidem præfero. Ita ii. 4, 26. sine varietate est ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος. Aliter videtur Weiskio.

30. ταῦτα ὀρῶντες] Simplex vulgato διορῶντες prætuli ex Eton. οὖν præcedens omisit Juntina.

31. ἔφασαν] Esse dictum pro ἀλίσκεσθαι γὰρ ἂν ᾔοντο recte monuit Portus.

κυλινδούμενοι] Supra iv. 8, 28. est de equis: καὶ κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκυλινδούοντο, ἂνω δὲ—μόλις βάδην ἵπορεύοντο. Hoc loco liber Paris. dat καλινδούμενοι. Ceterum νάπη saltus est in Indice Zeuniano—qui νάπας vallem interpretatur ex vi. 5, 12. At contra est. Supra enim iv. 5, 15. κρήνη ἀτμίζουσα ἐν νάπῃ est fons in valle

promanans. Ibid. sect. 18. ἦσαν ἱανταὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς τὴν νάπην est de valle similiter, depressa, quod significat verbum ἦσαν. In montibus sunt νάπη et νάπαι, sed in silvis et saltibus omnibus non sunt νάπαι, valles, sed in montibus. Hinc in Hipparchico iv. 4. ubi δυσχωραὶ nominantur, δύσποροι νάπαι commemorantur. Similiter τὰς νάπας Cynege. v. 15. saltus male interpretantur, cum sint valles, ut cap. 9, 11. Contra in Cyrop. i. 6, 43. scribendum censeo nunc ex Codd. ἢ ὅπως νάπη ἢ ποταμοὺς διαβαίνειν, non νάπας cum universim ibi de transitu exercitus sermo fiat. In Homericis locis II. viii. 554. et xvi. 300. νάπαι sunt saltus. Sed Pindaro, Platoni et Apollonio κοίλη νάπη vallem significat. Plura dixi in Lexico Græco.

32. ἀνεχώρησαν] Liber Paris. cum Eton. ἀνεχώρουν. Deinceps ἀφίκοντο Etonensis habet.

CAP. III.

ΕΠΕΙ δὲ οὔτε ὁ Χειρίσοφος ἦκεν, οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν, οὔτε τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. Καὶ ἐς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς τε ἀσθενούντας ἐνεβίβασαν καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλῆσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο· ἡ δὲ ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. Καὶ ἀφικνούνται πορευόμενοι εἰς Κερασῶντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, ἐπὶ τῇ Θαλάσσει, Σινωπέων ἀποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώ-
3 ρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίγνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἐξακόσιοι. Οὔτοι ἐσώθησαν ἐκ τῶν ἀμφι-

1. ἦκεν] Cf. supra cap. 1. sect. 4.

τὰ ἐπιτήδεια] Articulus ex Eton. libro restitui cum Zeunio. Compara cap. 2. sect. 1. et aliis locis idem adjungitur articulus. Idem Eton. ἔτι omisit. Ceterum Diodorus ex alio fonte moram definit sic xiv. 30. ἐφ' ἡμέρας μὲν οὖν τριάκοντα περιέμειναν τὸν Χειρίσοφον ὡς δ' ἐκεῖνος βραδύνειν.

πλοῖα] Paris. Codex ὄπλα dat; deinceps Castal. ἐνεβίβαζον, Guelf. ἀναβίβασαν.

ὁδοποιουμένη] Cf. cap. 1. sect. 14.

2. τριταῖοι] Ita etiam Diodorus xiv. 30.

ἀποικον] Idem Arrianus Peripl. P. Eux. p. 129. addens sua ætate dici Φαρνάκειαν. Strabo vero Pharnaceam facit coloniam Cotyorensium a Cerasunte distinguens, recte!

3. δέκα] Diodorus non definito numero τινὰς ait.

γίγνεται] Eton. liber ἐγένετο dat. Supra i. 2, 9. est: ἐνταῦθα Κύρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῇ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες &c. Hellenic. vi. 4, 31. ἐξέτασιν πεποιηκὸς καὶ δοκιμασίαν τοῦ ἰπ-

πικοῦ. Quod vero Hutchinson putavit scribendum τῶν ἐν ὅπλοις, negat necesse esse Zeune et comparato loco i. 7, 10. putat ἐν τοῖς ὅπλοις esse pro ἐν τῇ ὀπλισίᾳ. Sed supra l. l. est ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων. et jam Larcherus monuit ἐν τοῖς ὅπλοις esse dictum pro τῶν ὀπλιτῶν. Ita Hellenic. ii. 4, 8. ἐξέτασιν ποιήσαντες ἐν τοῖς ἰππίσι. Cyrop. ii. 4, 1. ἐξέτασιν δὲ ποτε τοῦ Κύρου πάντων ποιουμένου ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ σύνταξιν. Thucydides iv. 74. et vi. 96. ἐξέτασιν ὀπλων ἐποίησαντο dixit simpliciter pro recensere exercitum vel copias.

ἐκ τῶν ἀμφὶ τ. μ.] Hæc verba in libro Eton. omitta Zeune putavit a librario fuisse assuta, qui commemorata ab aliis scriptoribus decem millia recordabatur. Nam tredecim millia ponere Xenophontem i. 2, 9. et i. 7, 10. Diodorum quidem xiv. 31. ἀπὸ μυρίων τρισχιλίου ὀκτακοσίου περιλειφθῆναι narrare, sed homini non majorem fidem habendam esse quam Frontino, qui iv. 2, 7. scripsit, ex quatuordecim rediisse decem millia.

τοὺς μυρίους· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ τῆς χιόνας, καὶ εἴ τις νόσω.

Ἐνταῦθα καὶ διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώ-
των γενόμενον ἀργύριον· καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλ-
λωνι ἐξείλον καὶ τῇ Ἐφεσῖα Ἀρτέμιδι, διέλαβον οἱ στρα-
τηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος, φυλάττειν τοῖς θεοῖς· ἀντὶ δὲ
Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναῖος ἔλαβε. Ξενοφῶν οὖν τὸ 5
μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθησιν
εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν, καὶ ἐπέ-
γραψε τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Προξένου, ὃς σὺν Κλε-
άρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέ- 6
μιδος τῆς Ἐφεσῖας, ὅτε ἀπήει σὺν Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς
Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτὸς ὁδὸν, κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ
τῷ τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅτι αὐτὸς κινδυνεύσων ἐδόκει
ἵεναι μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· καὶ ἐπέστειλεν, ἣν
μὲν αὐτὸς σωθῆ, ἑαυτῷ ἀποδοῦναι· εἰ δέ τι πάθοι, ἀνα-
θεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὅ τι οἴοιτο χαριεῖσθαι
τῇ θεῷ. Ἐπεὶ δ' ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη 7

Igitur seclisit verba Zeune; cui re-
cte opposuit Weiske locum infra v.
7, 9. ἡμεῖς δὲ—ἐγγὺς μυρίων.

τῶν πολεμίων καὶ τῆς] Articulum
utrumque ex Eton. adscivit Zeune.

4. Ἐνταῦθα καὶ] Ex Eton. libro
καὶ adjeci cum Zeunio.

ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων] Ita margo
Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.
Vulgatum διὰ τῶν inepte defendebat
Zeune.

ἣν τῷ] Edd. vett. ἣν ἐν τῷ, quod
Brodæus mutabat in ἣν ἀν τῷ. In
Guelf. in erasum est a manu secunda:
ἣν τε τῷ malebat Zeune.

διέλαβον] Eton. liber καὶ διέλαβον
habet.

5. ἀνατίθησιν] Diogenes in Vita
Xenophontis sect. 7. ita: γινόμενος δ'
ἐν Ἐφίῳ καὶ χρυσίον ἔχων, τὸ μὲν ἡμι-
σιν Μεγαβύζῳ δίδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμιδος
ἱερῇ φυλάττειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ· εἰ δὲ
μὴ, ἀγαλμα ποιησάμενον ἀναθεῖναι τῇ
θεῷ· τοῦ δὲ ἡμίσεος ἐπιμύθεν εἰς Δελ-

φοῦς ἀναθήματα. Ex hoc specimine
fides hominis cognosci potest. San-
ctitatem pecuniarum depositarum in
templo Ephesiæ Dianæ, suo adhuc
tempore testatur Dio Chrys. Orat.
xxx. p. 595.

ἐπέγραψε] Castalio ἐπεγράψατο edi-
dit; sequens τὸ pro τοῦ ex libro Pa-
ris. adscivi, probante Porsono.

ἣν αὐτοῦ] Ex Guelf. dativum αὐ-
τῷ tanquam exquisitiorem recepit
Zeune; idem feci propter locum su-
pra i. 1, 11. cf. ibid. sect. 10.

6. ὅτε] Juntina ὅτι habet. De re
confer Agesilai Elogium i. 36. seqq.

τῷ τῆς] Articulum τῷ omittunt
Edd. vett. Guelf.

ἵεναι—Κορωνείᾳ] Hæc omisit liber
Eton. et antecedentia ita habet scri-
pta: κινδυνεύσαι ἐδόκει.

εἰ—πάθοι] Eton. liber ἣν—πάθοι.
deinde ἐπειδὴ δ' ἔφυγεν dat.

7. ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex
libro Eton. addidi.

αὐτοῦ ἐν Σκιλλοῦντι, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἰκισθέντι
 παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμ-
 πίαν Θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην
 αὐτῷ. Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, χωρίον ἀνείται τῇ Θεῷ, ὅπου
 8 ἀνείλεν ὁ Θεός. Ἐτυχε δὲ διὰ μέσου ῥέων τοῦ χωρίου
 8 ποταμὸς Σελινοῦς. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς

Σκιλλοῦντι] Vulgatum Σκιλοῦντι
 correxit Zeune. In libro Paris. scri-
 ptum est Σκυλλοῦντι. Plutarchus de
 Exilio p. 376. ποῖα φυγαδικὴ νῆσος οὐκ
 ἔστι πλεονεκτήρα τῆς Σκιλλοῦντίας χῶ-
 ρας, ἐν ἣ Ξενοφῶν μετὰ τὴν στρατείαν
 τὸ λιπαρὸν εἶδε γῆρας. Iterum p. 382.
 ed. Hueten. Θεουκιδίδης συνέγραψε τὸν
 πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθη-
 ναίων ἐν Θοράκῃ περὶ τὴν Σκαπτήν ὕλην.
 Ξενοφῶν ἐν Σκιλλοῦντι τῆς Ἡλείας.
 Qui posterior locus referri potest cer-
 tissime ad Anabasin, quam dum scri-
 bebatur Xenophon, in agro Scilluntio
 degisse adhuc videtur. Comparata mo-
 do singula verba, quibus aemnitatem
 loci pingit scriptor in hoc agre-
 sti otio acquiescens! Generatim ad
 historias, id est ad Hellenica et Ana-
 basin, referre videtur Diogenes sect.
 8. post verba paulo post referenda:
 τὸν τεῦθεν διετέλει κνηγεσῶν καὶ τοὺς
 φίλους ἐστῶν καὶ τὰς ἱστορίας συγγρά-
 φων.

οἰκισθέντι] Scripturam Castalionis
 et Bryling. secundæ vulgato οἰκισθέν-
 τος cum Leonclavio prælatam probat-
 runt Stephanus ceterique Editores.

ἀποδίδωσι] Eton. liber δίδωσιν ha-
 bet. Sequens ὁ Θεός videtur esse
 Apollo Delphicus, quem de loco so-
 rori consecrando consuluerat homo
 in minutis etiam negotiis religiosus.

8. διὰ μέσου ῥέων τοῦ χωρίου] Ita
 cum libro Paris. et Eton. vulgatum
 διαρρέων διὰ τοῦ χωρίου correxi. Dio-
 genes sect. 8. ἀφικόμενου δὲ τοῦ Μεγα-
 βύζου κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως,
 κομισάμενος τὰ χρήματα χωρίον ἐπί-
 στο καὶ καθύρωσε τῇ Θεῷ, δι' οὗ ποτα-
 μὸς ἔρρει Σελινοῦς ὀμώνυμος τῷ ἐν Ἐφέ-
 σω. Unde constat ludos Olympicos
 tum fuisse actos. Olympiadem eam
 fuisse 97. posuit Dodwellus in Anna-
 lium Thucydideorum Apparatu sect.
 28. cujus ipsius Olympiadis anno
 primo Thucydidem mortuum fuisse

probabili argumentatione idem vir
 doctus collegit. Nempe censet Xe-
 nophontem Agesilaum ex Asia re-
 deuntem usque ad Bœotiam comita-
 tum, (qui reditus Agesilai accidit
 Olympiadis 96. anno 2.) dehinc re-
 licto Agesilao venisse Scilluntem,
 agri Elei villam, ut ait, ab urbe Elide
 non longe distantem. Deinde, cum
 Xenophon Thucydideam historicam
 usque eo latenter primus publicasse
 dicatur a Diogene, eamque ipse in
 Hellenicis narratione continuaverit
 sua, suspicatur Dodwellus, filios Xe-
 nophonti in agro Scilluntio exulanti
 cum uxore Phileasia advenientes attu-
 lisse Thucydideæ historiæ autogra-
 phum a filio Thucydidis Timotheo
 acceptum, aut ipsum adeo filium
 Timotheum Xenophonti exulanti li-
 bros paternos tradidisse. Quæ quid-
 em conjecturæ omnes argumento
 firmo aliquo et certo non nituntur;
 quare nihil exinde colligere equidem
 ausim.

Σελινοῦς] Nomen fluvii vulgo scri-
 ptum legebatur Σελληνοῦς, in Codice
 Paris. est Σελινοῦς, ut in numo Per-
 gameno apud Spanhemium de Usu
 Numism. Dissert. v. p. 485. Cum
 Larchero Zeune scripturam Eton. et
 Regii B. Σελινοῦς recepit, propter au-
 thoritatem Strabonis libro viii. p.
 309. ed. Siebenk. ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Αἰγυπτίου
 πόλεως ποταμὸς Σελινοῦς, ὀμώνυμος τῷ
 τε ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτεμῖον ῥέοντι,
 καὶ τῷ ἐν τῇ νῦν Ἡλείᾳ τῷ παραρρέοντι
 τὸ χωρίον, ὃ φησιν ἀνήσασθαι τῇ Ἀρτέ-
 μιδι Ξενοφῶν κατὰ χρησμόν. ubi libri
 scripti non variant, nisi quod cum
 Aldina Hopperus Σελινοῦς edidit.
 Obiter tamen monendus lector, Stra-
 bonem fluvium παραρρέοντα dicere,
 quem Xenophon διὰ μέσου τοῦ χωρίου
 ῥέοντα dixit. Pausanias nunc succedat,
 cujus locum classicum totum
 adscribam, v. cap. 6. sect. 3. seqq.

[Ἐφεσίας] Ἀρτέμιδος νεῶν Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ, καὶ ἰχθύες δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἔνεισι καὶ κόγχοι· ἐν δὲ τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία. Ἐποίησε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου καὶ τολοιπὸν αἰὲ δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠραία, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ· καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἐορτῆς. Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφιστα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα, καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ

Μετὰ δὲ τὸν Ἀνιγρον ὀδεύσας ἐπὶ μακρότερον διὰ χωρίου τὰ πλείονα ὑπὸ ψάμμου κεκαλυμμένου καὶ ἔχοντος δένδρα πέντες ἀγρίας, ὅπισθ' ἀριστέρα Σκιλλοῦντος ὄψει ἱερίαια. Τῶν μὲν δὲ πόλιων ἦν τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καὶ Σκιλλοῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου τοῦ Πισαίων πρὸς Ἥλείους ἐπίκουροι τε Πισαίων οἱ Σκιλλοῦνται καὶ διάφοροι τοῖς Ἥλείοις ἦσαν ἐκ τοῦ φανεροῦ, καὶ σφῶς οἱ Ἥλείοι τούτων ἔνεκα ἐποίησαν ἀναστάτους. Λακιδαιμόνιοι δὲ ὕστερον Σκιλλοῦντα ἀποτιμώμενοι τῆς Ἥλείας Ξενοφῶντι ἔδωσαν τῷ Γρύλλῳ φυγάδι ἤδη γεγονότι ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐδιώχθη δὲ ὁ Ξενοφῶν ὑπὸ Ἀθηναίων, ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Περσῶν ἐφίειν εἰνουν ὄντα στρατείας μετασχόντων Κύρω πολειμωτάτῳ τοῦ δήμου.— Ἀντὶ τούτων μὲν Ξενοφῶντι ἐγένετο ἡ φυγή· κατοικήσας δὲ ἐν Σκιλλοῦντι τέμενος τε καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέμιδι ᾠδοδομήσατο Ἐφεσία. Παρέχεται δὲ ὁ Σκιλλοῦς καὶ ἄγρας θηρίων, ὧν τε ἀγρίων καὶ ἑλάφων καὶ τὴν γῆν τὴν Σκιλλοῦντιαν Σελινοῦς ποταμὸς διέξεισιν. Οἱ δὲ Ἥλείων ἐξηγηταὶ κομίσασθαί τε αὐτῶς Σκιλλοῦντα ἔλεγον, καὶ Ξενοφῶντα, ὅτι ἔλαβι παρὰ Λακιδαιμονίων τὴν γῆν, κριθῆναι μὲν ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ βουλῇ, τυχόντα δὲ παρὰ Ἥλείων συγγνώμης ἀδεῶς ἐν Σκιλλοῦντι οἰκῆσαι. Καὶ δὴ καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ ἱεροῦ μνήμα τέ ἰδεῖσθαι καὶ τῆς Πεντέλης ἐστὶ λίσσομαίς ἐκὼν ἐπὶ τῷ τάφῳ· εἶναι δὲ αὐτὸ Ξενοφῶντος λέγουσιν οἱ προσηκοῦντες. Ubi vulgatur nunc Σιλινός, Amasæus Σελινοῦς scriptum vertit. Sed fluvius Ægiensis apud eundem vii. c. 24. sect. 3. Σελινός scriptus legitur. Reliqua, quæ ad narrationem Pausaniæ moneri posse videntur, rejeci in Epi-

metrum, quod studiosus lector consulet. In Diogene Laertio in Vita Xenophontis sect. 8. vulgo scriptus fluvius Σελληνοῦς legitur.

τῆς [Ἐφεσίας]] Vocabulum alterum in libro Eton. omissum tanquam inutile cum Zeunio seclusi.

καὶ ἰχθύες δὲ] Vulgatum τε ex Eton. libro correxī; sed mira est ejusdem et Paris. varietas, ubi ἰχθύες τε mutant ille in λειμῶνες δὲ, hic in λειμῶνές τε. Prata quis juncta unquam fluvio et conchis audivit aut legit? An latent in vitiosa scriptura λειμάκες, latine limaces? Solus Hesychius in glossa in extremo vitiatia λειμάδες annotavit genus cochleæ λειμᾶς vel λειμαῆς vocatum, quod commode conchis jungitur. Ceterum ἔνεισι pro vulgato εἰσὶ dedi ex libro Paris. et Eton.

τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ] Cum Hutchinsono Weiske ἐν inseruit ante nomen oppidi, de conjectura Leonclavii, ipse tamen malebat τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ scriptum, quod et mihi placet.

9. πρόσχωροι] Male Edd. vett. cum Guelf. πρόσχωροι habent.

Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς] Vulgatum παρέχει ex margine Steph. libro Paris. et Eton. correxit Zeune. Sed male idem Eton. ὁ ναὸς habet pro ἡ θεός. Ceterum lector ipse facile agnoscet urbanitatem piam scriptoris, qui deæ liberalitatem suam assignat.

τοῖς σκηνοῦσιν] Aliena est Brodæi conjectura Σκιλλοῦντιοῖς ab hoc loco. Sub umbraculis debebant convivæ ad festum diem congregati.

οἶνον] Deinceps vulgo positum vo-

10 τῆς ἱερᾶς νομῆς λάχος, καὶ τῶν θηρευομένων δέ. Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἐορτὴν οἱ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες συνεθήρων· καὶ ἠλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χωρίου, τὰ δὲ ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ δορκάδες καὶ
 11 ἔλαφοι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ἧ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. Ἐνὶ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ καὶ ἄλση καὶ ὄρη δένδρων μεστὰ, ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους, ὥστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἐορ-
 12 τὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι. Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ τρακτὰ ὠραῖα. Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· καὶ τὸ ξόανον εἰκεν, ὡς κυπαρίσσινον χρυσῷ

cabulum ἀργύρια cum libris Paris. Eton. Regiis A. et B. omisit Zeune et Weiske.

10. συνεθήρων] Subito nunc Codex Paris. ζυνεθήρων infert.

ἐκ τῆς Φολόης] Recte apposuit Hutchinson locum Strabonis viii. p. 145. καὶ ἡ Φολὴ δ' ὑπέρεσται τῆς Ὀλυμπίας ἐγγυτάτω ὄρος Ἀρκαδικόν, ὥστε τὰς ὑπαρείας τῆς Πισιάτιδος εἶναι. Præterea compara ea, quæ sect. sequenti statim subjungit Xenophon. Male liber Eton. ἐξ αὐτῆς Φ. habet.

11. ὁ τόπος] Paris. ἔστι δὲ ἡ χώρα, Eton. ἔστι καὶ ἡ χώρα ἐκ. Deinceps Paris. ἱερῷ χωρίῳ καὶ λειμῶν καὶ ὄρη. Eton. ἱερῷ χωρίῳ καὶ ὄρη margo Steph. ἱερῷ καὶ λειμῶν καὶ ἄλση καὶ ὄρη. Mihi additus λειμῶν juxta ἄλση non displicet, qui contra Zeunio interpretationem vocabuli ἄλση habere videbatur. Ceterum nescio quomodo mihi displicet descriptio partium loci quadrandam sæpius repetita, veluti hæc: ἐν δὲ τῷ Σκ. χωρίῳ καὶ θήραι—θήρια, deinde illa: καὶ ἠλίσκετο—σύες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι, denique hæc: ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους: quæ nimis distracta et variata tædii aliquid lectori facere posse videntur. Pars enim eorum

comprehenditur etiam verbis τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς.

αἶγας καὶ οἷς] Liber Eton. βοῦς, Paris. cum margine Steph. αἶγας καὶ βοῦς nominat. Hæc scilicet pecora ad convivia hospitum referuntur.

εὐωχεῖσθαι] Hutchinson locum Aristotelis H. A. viii. 6. comparavit, ubi est μετὰ δὲ τὰς πρῆς ἡμέρας εὐωχοῦσιν ἤδη οἱ πιαίνοντες τὰς ὕς. Articulum τὰ ante τῶν omittit Eton. liber.

12. ὅσα ἐστὶ τρακτὰ ὠραῖα] Hutchinson ex Æliani V. H. i. 31. locum comparavit, ubi post πυρὸν nominantur τρακτὰ ὠραῖα, ubi Perizonius *poma* interpretatur seu *fructus*, qui *crudi* in *secunda mensa* apponuntur. Zeune ὅσων scriptum malebat. Weiske ante hæc intelligebat ἐκείνων τῶν ὀπωρῶν, vel repetendum cogitatione ἐφυτεύθη censebat. Non minus enim fructus arborum quam arbores ipsas dici posse φυτεύσθαι. Quod equidem recte fieri posse non credo.

χρυσῷ] Plinius xvi. c. 40. varietatem traditionis de eo prodidit cum Vitruvio ii. 9. Hutchinson ligneum et inauratum fuisse suspicabatur.

ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ στήλη ἔστηκε παρὰ τὸν ναόν, 13
 γράμματα ἔχουσα· ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕ-
 ΜΙΔΟΣ. ΤΟΝ ΔΕ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΥΜΕ-
 ΝΟΝ, ΤΗΝ ΜΕΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΚΑΤΑΘΥΕΙΝ ΕΚΑ-
 ΣΤΟΤ ΕΤΟΥΣ, ΕΚ ΔΕ ΤΟΥ ΠΕΡΙΤΤΟΥ ΤΟΝ
 ΝΑΟΝ ΕΠΙΣΚΕΤΑΖΕΙΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΜΗ ΠΟΙῆ
 ΤΑΥΤΑ, Τῆ ΘΕῶ ΜΕΛΗΣΕΙ.

CAP. IV.

ΕΚ Κερασῶντος δὲ κατὰ Θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο
 οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο.
 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων ὀρίοις, πέμπουσιν εἰς 2
 αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον, πρόξενον ὄντα τῶν
 Μοσσυνοίκων, ἐρωτῶντες, πότερον ὡς διὰ Φιλίας, ἢ ὡς διὰ
 πολεμίας πορεύσονται τῆς χώρας. Οἱ δὲ εἶπον, ὅτι οὐ

13. στήλη] Mirabar scriptum in
 annotatione Weiskiana ad Vitam
 Xenophontis scriptam a Diogene et
 relatam in Volumen primum Ope-
 rum Xenophontis p. xxvii. Pausania
 ætate, ut Hutchinson Dissert. i. p. 6. ex
 ipso Pausania docet, eminebat propter
 fanum columna his inscripta verbis.
 Tum sequuntur ipsa Xenophontis
 verba ex h. l. relata. Locum Pausa-
 niæ supra ad sect. 8. positum a nobis
 si inspicere ipse Weiske dignatus fu-
 isset, fucum sibi a Britanno fieri non
 passus esset. Pausanias enim μνημα et
 τάφον cum imagine narrat, quæ ac-
 colæ ad Xenophontem referebant.

καταθύειν] Castalio addidit δεῖ;
 deinde Paris. liber cum Eton. μελήσει
 habet.

1. Θάλατταν μὲν] Edd. vett. Guelf.
 μὲν, sequens κατὰ ante γῆν omittit
 Castalio.

2. Μοσσυνοίκων] Guelf. hic et in seqq.
 Μοσσυνοίκων habet, sect. 27. pro μοσ-
 συνοῖς in Paris. Eton. est Μοσσυνοῖς.
 Variatur scriptura nominis in libris
 scriptis et editis Herodoti, Strabonis,
 Dionysii Hal. Μόσσυνας et Μοσσυνοί-
 κιο Apollonius Rhodius et Dionysius
 Periegetes dixit; in Orphicis Argon.

745. μίγδην ἐν μοσσυνοῖσι πῖδον περινομι-
 τήουσιν. ubi quod ait nuperus Editor,
 primas duas vocabuli μοσσυνοῖσι pro-
 duci, id is nunquam efficiet ex locis
 poetarum, ubi sigma geminatum legi-
 tur. Pari enim ratione et eodem
 jure posset aliquis affirmare, πόσος et
 ὄσος ubique scribendum aut πόσος et
 ὄσος priorem productam habere, quo-
 niam in multis poetarum locis pro-
 ductum πόσος et ὄσος reperitur. Igi-
 tur vitium illius loci non est tam
 manifestum, ut ex vocabuli quanti-
 tate statim agnosci possit, adeoque
 corrigendi necessitas multo minus
 aperta. Quod vero μίγδην Μοσσυνοῖσι
 πῖδον περι. scripsit vir doctus, græco-
 rum scriptorum veterum auctoritate
 scriptura Μόσσυνοι firmari non poterit,
 nisi Nicolai Damasceni Excerpta p.
 517. Pliniumque cum Pomponio
 Mela satis graves testes et auctores
 pronunciare volueris. Hesychii, qui
 Μόσσυνας pro Μόσσυνοῖσι dictum an-
 notasse videtur, exigua in rebus geo-
 graphicis auctoritas est.

ἐρωτῶντες] Eton. δὲ addit, at se-
 quens ὡς, alterum duntaxat, omittit.
 πορεύσονται] Vulgatum πορεύονται
 ex Eton. correxit Hutchinson, uti

- 3 δίοίσειεν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς χωρίοις. Ἐντεῦθεν λέγει ὁ Τιμησίθεος, ὅτι πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα· καὶ ἐδόκει, καλέσαι ἐκείνους, εἰ βούλοιντο συμμαχίαν ποιήσασθαι· καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, ἦκεν
- 4 ἄγων τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνήλθον οἱ τε τῶν Μοσυνοίκων ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἠρμήνευε δὲ Τιμησίθεος.
- 5 Ὡ ἄνδρες Μοσύνοικοι, ἡμεῖς διασωθῆναι βουλόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κωλύουσι δὲ οὗτοι ἡμᾶς, οὓς ἀκούομεν ὑμῖν πολεμίους εἶναι.
- 6 Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμαχούς, καὶ τιμωρῆσασθαι, εἴ τι πάποθ' ὑμᾶς οὗτοι ἠδίκησαν,
- 7 καὶ τολοιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. Εἰ δὲ ἡμᾶς ἀφήσετε, σκέψασθε, πῶθεν αὖθις ἂν τσοαύτην δύναμιν
- 8 λάβοιτε σύμμαχον. Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἄρχων τῶν Μοσυνοίκων, ὅτι καὶ βούλοιντο ταῦτα, καὶ δέχοιντο τὴν συμμαχίαν. Ἄγετε δὴ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τί ἡμῶν

conjecerant Portus, Leoncl. Steph. Sequens Οἱ δ' omisit Eton.

3. πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς] Eton. πολέμιοι οὗτοι εἰσιν οἱ. quod ferri potest, si manu demonstrantem intelligas Timesitheum sedes alterius gentis.

4. ἠρμήνευε] Edd. vett. Guelf. ἠρμήνευσε. Sequens ὦ ante ἄνδρες omisit Eton.

5. διασωθῆναι] Ita margo Steph. Brodæi, Paris. Eton. Ante Zeunium erat διελθεῖν β. εἰς. Compara Cyrop. v. 4, 16.

6. εἴ τι πάποθ'] Eton. εἴ τι ποτέ. Sequens ὑπηκόους εἶναι τούτους mihi non satis bene congruere videtur cum antecedente ἔξεστιν ὑμῖν, quod quidem ποιῆσαι postulare videtur.

7. αὖθις] Omisit Eton. deinceps Paris. ζύμμαχον habet.

8. ὁ ἄρχων] Bis antea οἱ ἄρχοντες fuerunt nominati: unde subito nunc unus existit? et tamen βούλοιντο, δέχοιντο sequitur, quod ex Paris. rece-

pit Zeune, cum antea legeretur singularis numerus.

9. τί ἡμῶν—χρησασθαι] Miror hæc silentio prætermissa ab Interpretibus, quanquam sobæca. Saltem ἡμῖν scribendum erat.

[τί ἡμῶν δεήσεσθε χρησασθαι] Dictionem immeritam sollicitavi. Plane geminus locus est in libello de Republica Atheniensium i. 3. τούτων μὲν τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δεῖται ὁ δῆμος μετεῖναι, οὔτε τῶν στρατηγικῶν κλήρων οἶονται σφίσι χρῆναι μετεῖναι. Paulo diversum est ibidem ii. 3. οὐ γὰρ πᾶλις οὐδὲ μία, ἥτις οὐ δεῖται εἰσαγάσθαι τι ἢ ἐξαγάσθαι. Infra vii. 3, 31. est: τί δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. ubi vulgo erat τί οἶοιτο. et vii. 4, 9. ἐγὼ δεῖμαι ὑμῶν στρατεῦσθαι σὺν ἡμοῖ. Infra v. 9. 26. Codex Eton. habet scriptum: ἀλλ' ἦπτον ἂν διὰ τοῦτο τυχεῖν τι δίοισθε παρ' αὐτῶν. ubi vulgatur εἴ τι δέοισθε. Ex Epistola.]

δέησεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενώμεθα; καὶ ὑμεῖς τί οἰοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπρᾶξαι περὶ τῆς δίοδου; Οἱ δ' εἶπον, ὅτι ἱκανοὶ ἐσμέν εἰς τὴν χώραν 10 εἰσβάλλειν ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πέμψαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας, οἵτινες ὑμῖν συμ- μαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἠγήσονται.

Ἐπὶ τούτοις πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ὥχοντο· καὶ 11 ἦκον τῇ ὑστεραία ἄγοντες τριακόσια πλοῖα μονόξυλα, καὶ ἐν ἐκάστῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάντες, εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὄπλα· ὁ δὲ εἰς ἔμενε. Καὶ οἱ μὲν, λα- 12 βόντες τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες ἐξετάζαντο ᾧδε· Ἔστησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέβρα πάντες λευκῶν βοῶν δασέα, εἰκασμένα κίττου πετάλω· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὅπι- σθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτωνίσκους δὲ 13 ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινοῦ στραματοδέ-

τί οἰοί τε ἔσεσθε] Hæc ex Stephani conjectura. Edd. vett. Guelf. *ποιοί τε ἔσεσθε*, Castal. omisit *τε*. Margo Steph. Paris. Eton. *τί οἰοῦθε ἔσεσθαι*.

10. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα] Male Weiske ait esse pro ἐν τῷ ἐπὶ θ. *qui ultra nos sedes habent*, et comparat sect. 3. οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα. At ita debebat esse τὴν ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Scilicet vulgo post θάτερα erat comma positum, quod impediisse videtur virum doctum. ἐκ τ. ἐ θ. est h. l. a tergo.

11. δόντες] Guelf. *διδόντες* habet. ὧν οἱ μὲν δύο] Eton. *οἱ μὲν* omittit. Ita enim intelligi malim, quod annotavit Hutchinson *οἱ μὲν* omisum, sed ille ad sequens *καὶ οἱ μὲν* referebat.

12. ἐξετάζαντο ᾧδε] Edd. vett. *ἐξητάζοντο οὕτως*. Guelf. *ἐξητάζοντο οὕτως ἔστησαν, ὥσπερ*. Paris. Eton. *ἐξετάζοντο ᾧδε*. Brodæus et Castalio *ἐξητάζοντο, καὶ οὕτως ἔστησαν, ὥσπερ*.

ὥσπερ οἱ χοροὶ] Leonclavii *judicium secutus* Weiske ita verba ordinavit,

quæ vulgo ita collocata leguntur: *ἔστησαν ὥσπερ—μάλιστα οἱ χοροί*. Steph. *secunda dedit οἶον χοροί*. Suidas sub verbo *ἀντιστοιχοῦντες* ex h. l. posuit: *ἔστησαν ὥσπερ μάλιστα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες—βοῶν λευκῶν*. Ita etiam in voc. *πέταλον*.

εἰκασμένα] Paris. *ἠκισμένα* habet, sed *ἠκασμένα* voluit dare, ut Æschyli Suppl. 291. *ἠκασα*. Cum folio heraceo peltam Amazonum comparat Pollux i. 134. laudans obiter hunc locum.

ὡς ἐξάπηχυ] Edd. vett. cum Guelf. *ὡς* omittunt, quod tamen habet Suidas in vocabulo *πυλάτῳ*.

ὅπισθεν δὲ] Paris. Eton. *ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ξύλου* habent, Weiske *αὐτὸ τὸ ξύλον* conjecit. Vulgatum habet Suidas l. c. Mihi quidem cum libris scriptis scribendum videtur: *ἔμπροσθεν μὲν τοῦ ξύλου λόγχην ἔχον, ὅπισθεν δὲ σφαιροειδές*.

13. *στραματοδέσμου*] Eton. habet *στρωματός λεπτοῦ*. Vulgaris *στρωμα-*

- σμου ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷά περ τὰ Παφλαγονικὰ, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτω
 14 τιαροειδῆ· εἶχον δὲ καὶ σαγάρεις σιδηρᾶς. Ἐντεῦθεν ἐξῆρχε μὲν αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἄδοντες ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῶ, καὶ διελθόντες διὰ τῶν τάξεων καὶ διὰ τῶν ὄπλων τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο εὐθύς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχότατον εἶναι.
- 15 Ἐκειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, τῆς μητροπόλεως καλουμένης αὐτοῖς, [καὶ] ἐχούσης τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσυνοίκων· καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ αἰεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς καὶ πάντων Μοσυνοίκων εἶναι. Καὶ ἔφασαν τούτους οὐ δικαίως ἔχειν τοῦτο, ἀλλὰ κοινὸν ὃν καταλαβόντας πλεονεκτεῖν.
- 16 Εἶποντο δ' αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἀρπαγῆς ἕνεκεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, προσιόντων, τέως μὲν ἠσύχαζον· ἐπεὶ δ' ἐγγυὸς ἐγένοντο τοῦ χωρίου, ἐκδραμόντες τρέπονται αὐτούς· καὶ ἀπέκτειναν συχνούς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινὰς, καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς
 17 Ἕλληνας βοηθοῦντας· εἶτα δὲ ἀποτραπόμενοι ὄχοντο· καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, ἐπεδείκνυσαν

τόδισμος pelliceus fuit, docente Casaubono ad Athenæi i. 4.

ἐγγυτάτω] Paris. Eton. ἐγγύτατα. Vulgatum habet Suidas in κρώβυλος. Cf. ad ii. 2, 17.

14. ἐν ῥυθμῶ] Locum Diodori v. 34. de Lusitanis comparavit Hutchinson.

ὃ ἐδόκει] Muretus ἤ malebat, quod vertit Amasæus. Vulgatum tamen habet etiam Suidas in ἐπίμαχος.

15. Ἐκειτο] Brodæi liber et Eton. Ὀικεῖτο, quod fere prætulærim. Sequens καὶ omittit Etonensis liber. Quare seclusi.

καὶ πάντων] Copulam ex Eton. libro adjuncti.

16. προσιόντων] Ita vulgatum προσιόντων ex Amasæi versione suadente Leonclavio correxerit Welsius, ex Etonensi libro Hutchinson.

17. ἀποτραπόμενοι] Cum Aldina Stephanus, Zeune et Weiske ἐκτραπόμενοι dederunt; nostrum est in Junt. Guelf. ἀποτραπόμενοι margo Steph. Paris. Eton.

ἀποτεμόντες] Forma insolens et comparatio loci iv. 7, 16. facit, ut suspicer ἀποτέμνοντες scriptum fuisse a Xenophonte. Deinceps εἰδείκνυσαν habet liber Eton. Postea τοὺς τε Ἕλληνας καὶ τοὺς ἑ. πολεμίους habet Guelf.

τοῖς τε Ἑλλησι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολεμίοις· καὶ ἅμα
 ἐχόρευον, νόμῳ τινὶ ἄδοντες. Οἱ δ' Ἕλληνες μάλα 18
 ἤχθοντο, ὅτι τοὺς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέ-
 ρους, καὶ ὅτι οἱ ἐξελθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφεύ-
 γεσαν, μάλ' ὄντες συχνοί· ὃ οὕτω πρόσθεν ἐπεποιήκε-
 σαν ἐν τῇ στρατείᾳ. Ξενοφῶν δὲ, συγκαλέσας τοὺς 19
 Ἕλληνας, εἶπεν· Ἄνδρες στρατιῶται, μηδὲν ἀθυμήσητε
 ἕνεκα τῶν γεγενημένων· ἔστι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθὸν οὐ
 μείον τοῦ κακοῦ γεγένηται. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπίστα- 20
 σθε, ὅτι οἱ μέλλοντες ἡμῖν ἠγήσεσθαι τῷ ὄντι πολεμιοί
 εἰσιν, οἷσπερ καὶ ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων οἱ ἀμελήσαντες τῆς σὺν ἡμῖν τάξεως, καὶ ἠησά-
 μενοι ἱκανοὶ εἶναι σὺν τοῖς βαρβάροις ταῦτα πράττειν,
 ἅπερ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥστε αὐτοῖς ἦττον τῆς
 ἡμετέρας τάξεως ἀπολείφονται. Ἄλλ' ὑμᾶς δεῖ παρα- 21
 σκευάζεσθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὔσι τῶν βαρβάρων
 δόξετε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολεμίοις δηλώ-
 σετε, ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχοῦνται νῦν τε καὶ ὅτε
 τοῖς ἀτάκτοις ἐμάχοντο.

18. ὅτι τοὺς τε] Eton. ἐπεὶ τοὺς γε. Sequens στρατεία pro στρατιᾷ cum Amasæo dedit Leonclavius eumque secuti Welsius, Hutchinson, Zeune. οἱ ἐξελθόντες] Ita cum Eton. scripsi pro ἰλθόντες.

19. ἀθυμήσητε] Margo Steph. Guelf. Eton. cum Edd. vett. θανμάσσει. Verum dedit Steph. cum Brodæi libro, Paris. Amasæi versione.

ἔστι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθὸν] Paris. Eton. ἴσπερ γὰρ habent; tum vero ὅ τι mutandum in ὅτι erit. τε κακοῦ est in Juntina et Guelf. ὅτι malebat Porson. Equidem ἴσπερ, scitote, et ὅτι præfero.

20. ἠγήσεσθαι] Ita cum Eton. vulgatum ἠγῆσθαι correxi. Idem ὑμῖν habet. Deinceps ex eodem libro

ἔπειτα δὲ καὶ—ἀμελήσαντες dedi. Vulgo erat ἔπειτα δὲ τῶν—ἀφροντιστήσαντες. Hutchinsonum secutus Weiske δὲ omisit. ἀμελήσαντες cum Eton. dat margo Steph. et Paris. Symposii viii. 33. est ψόγου ἀφροντιστεῖν, Cyrop. i. 6, 42. ἀφροντίστως ἔχειν sine casu est, sed utrobique sensu diverso. ἀφροντιστῶν τῶν ἀρχόντων ex Platonis de Legibus 10. posuit Stephani Thesaurus. Ceterum Guelf. ἱκανοὶ collocat ante ἠησάμενοι.

ταῦτα] Edd. vett. Guelf. Eton. ταῦτα; sequens σὺν omittit Paris.

21. παρασκευάζεσθαι] Ita cum Eton. vulgatum παρασκευάσασθαι correxi. Deinceps δόζητε—δηλώσητε dant Paris. Eton.

- 22 Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν οὕτως ἔμειναν τῇ δ' ὑστεραία θύσαντες, ἐπεὶ ἐκαλλιέρησαν, ἀριστήσαντες, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κατὰ ταυτὰ ταξάμενοι ἐπορεύοντο, τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίαν ὄντων ἔχοντες, ὑπολειπο-
- 23 μένους δὲ μικρὸν τοῦ στόματος τῶν ὀπλιτῶν. Ἦσαν γὰρ τῶν πολεμίων [οἱ] εὐζῶνοι, οἱ κατατρέχοντες τοῖς λίθοις ἔβαλλον. Τούτους οὖν ἀνέστελλον οἱ τοξόται καὶ οἱ πελτασταί· οἱ δ' ἄλλοι βάρην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολέμιοι
- 24 ἦσαν ἀντιτεταγμένοι. Τοὺς μὲν οὖν πελταστας ἐδέξαντο οἱ βάρβαροι, καὶ ἐμάχοντο· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν οἱ ὀπλίται, ἐτράποντο. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθύς εἵποντο, διώκοντες ἄνω πρὸς τὴν μητρόπολιν· οἱ δὲ ὀπλίται
- 25 ἐν τάξει εἶποντο. Ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς τῆς μητροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολέμιοι ὁμοῦ δὴ πάντες γενόμενοι ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς·

22. οὕτως ἔμειναν] Vulgatum οὕτω δέμειναν ex Eton. correxi.

ἐκαλλιέρησαν] Eton. ἐκαλλιερῆσαντο dat; quæ forma est in Cyrop. i. 5, 6. At iii. 3, 22. legitur nunc: ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρησέ τε καὶ ἀθρόον ἦν αὐτῶν τὸ στρατεύμα. sed ibi scribendum censeo ἐκαλλιερῆσατο καί. Vulgatum enim τε in ejusmodi sententia alienum est. Activa forma est de Laced. Republ. xii. 7. xiii. 2. de Vectig. vi. 3. Herodotus vi. 76. Media Aristophan. Pluti 1181.

ὄντων] Omisit Paris. Eton. Sequens ὑπολειπομένους Muretus in ὑπολειπομένου mutatum ivit, sententia pessum data. Postea Paris. μικρὸν πομωτάτους habet.

23. [οἱ] εὐζῶνοι, οἱ] Eton. liber οἱ εὐζῶνοι omisso οἱ, quam scripturam in aliis etiam Codd. repertam probavit

Stephanus, ita tamen ut οἱ εὐζῶνοι κατατρ. scriberet; quam correctionem recepit Weiske. Mihi prius οἱ suspectum est, igitur seclusi.

Τούτους οὖν—οἱ πελτασταί] Eton. οὖν et οἱ omisit.

πρῶτον μὲν] Verba hæc nata esse ex προρηγόμενοι aut simili participio censebat Weiske. At ἀπίδοσις sequitur sect. 25. ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν.

ἐτράπησαν] Margo Villois. ἐτρέφθησαν habet.

24. οἱ μὲν πελτ. εὐθύς] Eton. εὐθύς οἱ πελτασταί, quæ structura celeritatem actionis melius consequitur.

μητρόπολιν] Simplex πόλιν habet Eton.

25. ἄνω ἦσαν] Inepte margo Villois. ἀντήσαν.

καὶ ἐξηκόντιζον] Hæc omiserunt Edd. vett. et Eton. καὶ ἡκόντιζον

καὶ ἄλλα δόρατα ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις, τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑφίεντο οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' ὁμοσε ἔχων-26
 ρουν, ἔφυγον οἱ βάρβαροι καὶ ἐντεῦθεν ἅπαντες λιπόντες
 τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, ὁ ἐν τῷ μόσυνι τῷ
 ἐπ' ἄκρου ἀποδομημένῳ, (ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτοῦ
 μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν, οὐδὲ οἱ
 ἐν τῷ πρότερον αἰρεθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτοῦ σὺν τοῖν μο-
 σύνοιν κατεκαύθησαν. Οἱ δ' Ἕλληνες, διαρπάζοντες 27
 τὸ χωρίον, εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενη-
 μένων [πατρίους] περυσινῶν, ὡς ἔφασαν οἱ Μοσύνοικοι·
 τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον· ἦσαν δὲ
 ζεῖαι αἱ πλεῖσται. Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦ-28

Guelf. cum margine Villois. πελτα-
 σταῖς pro παλτοῖς est in margine Vil-
 lois.

δόρατα] Junt. et a manu prima
 Guelf. δόρα habet.

26. καὶ ἐντεῦθεν—λιπόντες.] Hæc est
 scriptura Edd. vett. et Guelf. quam
 pessime mutavit Stephanus, quem
 secuti sunt ceteri Editores, commate
 posito post ἐντεῦθεν, quod cum Hut-
 chinsono Zeune interpretatur *proti-
 nus, confestim*, in ἔλιπον.

καὶ φυλάττοντα] Brunck ad Apol-
 lonium ii. 1030. φυλάττουσι conjece-
 rat, probante Porsono, Zeune φυ-
 λαχθέντα. Comparat Hutchinson lo-
 cum Nicolai Damasceni p. 517. Μό-
 συνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλεία τρέφουσιν ἐν
 πύργῳ κατάκλειστον. et Pomponii
 Melæ i. 19. *Mossyni reges suffragio de-
 ligunt, vinculisque et arctissima custo-
 dia tenent.* Cf. etiam Dio Prusianus
 Orat. xiv. p. 443. ed. Reiske.

πρότερον] Ita cum margine Steph.
 Paris. Eton. πρότερον erat ante Zeu-
 nianam. Ceterum οἱ ἐν τ. πρ. αἱ. χ.
 non sunt reges intelligendi, unus
 enim erat, sed barbari.

ἐν τοῖν μοσύνοι] Cum supra fuerit
 τῷ μόσυνι, vulgatum τοῖς μοσύνοις cum
 Buttmanno in dualem mutavi, ut
 formam eandem Xenophon servet.
 Male Codex Paris. et Eton. dant
 Μοσυνοίκοις. Dioderus xiv. 30. alios

secutus auctores ita tradit: τῶν δὲ
 βαρβάρων συσπράφενταν ἐπ' αὐτοὺς,
 ἐκράτησαν μάχη, καὶ πολλοὺς ἀνείλον·
 συμφυγόντων δὲ εἰς τι χωρίον, ἐν ᾧ κατῶ-
 κουν ἐπιπαρόφους ἔχοντες ξυλίλους πύρ-
 γους, συνεχεῖς προσβολὰς ποιησάμενοι
 κατὰ κράτος εἶλον. Ἦν δὲ τὸ χωρίον
 τοῦτο μητρόπολις τῶν ἄλλων ἐρμημάτων,
 ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν κατῶκει τὸν
 ὑψηλότερον τόπον ἔχων. Ἔθος δ' ἔχει
 πάτριον μένειν ἐν αὐτῷ τὰν πάντα βίον,
 κακείθεν διαδοῦναι τοῖς ὄχλοις τὰ προσ-
 τάγματα.

27. τὸ χωρίον.] Eton. τὰ χωρία,
 quod Zeune reprobat, μητρόπολιν in-
 terpretatus τὸ χωρίον.

νενημένων] Ita cum Steph. Paris. et
 inter versus Guelf. cum Suida, qui
 sub h. v. laudat ex h. l. εὐροῖς γὰρ
 θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημέ-
 νων περυσινῶν. Hesychius: νενημένων,
 συγχεμένων. Edd. vett. Guelf. Eton.
 νενημημένων habent.

περυσινῶν] Omisum vocabulum in
 Guelf. Paris. Eton. una cum altero
 πατρίους ita defendit Zeune, ut ver-
 tat: *thesaurus a majoribus institutos, in
 quibus reconditi erant panes proximo
 anno cocti.* Mihi vero vocabulum
 πατρίους ab h. l. alienum videtur,
 quod Suidas omisit; igitur seclusi.

28. ἀμφορεῦσιν] Guelf. ἀμφιφορεῦσιν
 poeticum habet.

- σιν εὐρίσκετο τεταριχευμένα, καὶ στέαρ ἐν τεύχεσι τῶν
 δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ Μοσύνοικοι, καθάπερ οἱ Ἕλλη-
 29 νες τῷ ἐλαίῳ. Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν ἀνωγαίων ἦν πολλὰ
 τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν οὐδεμίαν. Τούτῳ καὶ
 πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο ἔψοντες καὶ ἄρτους ὀπτῶντες.
 Οἶνος δ' εὐρίσκετο, ὃς ἀκρατος μὲν, ὅζυς ἐφαινετο εἶναι
 ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος· κεραθεῖς δέ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς.
 30 Οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες ἀριστήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορευόντο
 εἰς τὸ πρῶσω, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχήσασι
 τῶν Μοσυνοίκων. Ὅποσα δὲ καὶ ἄλλα παρήεσαν χω-
 ρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπροσοδάτα οἱ
 31 μὲν ἔλειπον, οἱ δὲ ἐκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλεῖ-
 στα τοιάδ' ἦν τῶν χωρίων· ἀπέιχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλή-
 λων στάδια ὀγδοήκοντα, αἱ δὲ πλείον, αἱ δὲ μείον· ἀνα-
 βοώντων δὲ ἀλλήλων συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέ-
 ρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν.
 32 Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐν τοῖς Φίλοις ἦσαν, ἐπεδείκνυσαν

στέαρ] Alius ἔλαιον δελφίνων potius dixerit, quam sebum.

29. ἀνωγαίων] Junt. Guelf. ἀνοκίων. Nuces planas ex h. l. Pollux i. 232. interpretatur τὰ λεπτοκάρυα ἢ μᾶλλον τὰ καστάνια ὀνομαζόμενα. Cf. Salmasii Exercit. p. 425. Ex verbis Xenophontis colligebat Weiske, fructum Xenophonti minus cognitum fuisse; contra Salmasius verba οὐκ ἔχοντα δ. οὐδ. addita censuerat, ut distinguerentur ab amygdalis. Weiske igitur τὰ οὐκ ἔχοντα scribendum censebat. Equidem hoc video, Xenophonti castanearum nucum nomen postea vulgatum ignotum adhuc fuisse; fructum vero tanquam notum sibi significat addito articulo τὰ πλατέα, qui debebat abesse, et scribi πλατέα καὶ οὐκ ἔχοντα, si fructum ipsum ignorasset. Græci fere omnes antiquiores κάρυα vocarunt, Hippocrates κάρυα πλατέα, Theophrastus ipse κάρυα Εὐβοϊκά. Cf. dicta ad Nicandri Alexiph. versu 271. Accedat Diodorus xiv. 30. τοὺς δὲ

παῖδας τῶν πλουσιωτάτων πρέφεισθαι κερύοις ἐφθοῖς. Ceterum locum Suidæ in v. τεύχη—εὐρίσκουσι δὲ ἀμφορέας καὶ ἄλλα τεύχη κεράμεια κερῶν μεστὰ τιταριχευμένων ex h. l. ductum putabat Toup Emend. p. 473. ed. Lips.

Τούτῳ] Ex Eton. libro τούτων cum Zeunio dedit Weiske. Leonclavius conjecturam τούτοις καὶ πλείστον ὡς σίτῳ receperunt Welsius et Hutchinson improbane Porsono.

καὶ ἄρτους ὀπτῶντες] Hæc ex margine Steph. Villois. Guelf. Paris. Eton. additit Zeune, quæ Leonclavius ad scholia referebat.

Οἶνος] Quale vinum intelligatur nescio; viteum fuisse non videtur.

30. εἰς τὸ πρῶσω] Edd. vett. cum Guelf. τοῦ πρῶσω dant. Cf. ad i. 3, 1. ἔλειπον] Edd. vett. Guelf. Eton. ἔλειπον habent.

31. αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων] Ita Eton. Vulgabatur antea ἀπέιχον ἀλλ. αἱ πόλεις.

32. ἐν τοῖς φίλοις ἦσαν] Eton. οἱ ἐν τοῖς φίλοις ὄντες. Ceterum φίλοις ex

αὐτοῖς παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, τετραμμένους
καρῦοις ἐφθόϊς, ἀπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ
πολύ δέοντας ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος εἶναι· ποικί-
λους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους
ἀνθέμιον. Ἐζήτουν δὲ καὶ ταῖς ἐταίραις, αἷς ἦγον οἱ 33
Ἕλληνες, ἐμφανῶς συγγενέσθαι· νόμος γὰρ ἦν σφίσιν
οὗτος. Λευκοὶ δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες.
Τούτους ἔλεγον οἱ στρατευσάμενοι βαρβαρωτάτους διελ- 34
θεῖν, καὶ πλείστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων κεχωρισμένους.
Ἐν τε γὰρ ὄχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἄπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ
ποιήσειαν, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῶεν· μόνου τε ὄντες
ὅμοια ἐπραττον, ἄπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες· διελέγοντό τε

Aldina recepit Stephanus, alterum Zeune ex Junt. Guelf. Paris. Eton. et margine Steph.

σιτευτοῖς] Pollux i. 233. et vi. 36. verba quaedam singula ex h. l. positum, utrobique τετραμμένους omittens, quod ideo glossam esse putavit Larcherus. Male.

πολλοῦ] Eton. πολὺ dedit. Genitivum, qui deest, supple ad εἶναι.

ποικίλους] Diodorus l. c. ἀπαντας δ' ἐκ παιδὸς στήμασι τὸν τε νῶτον καὶ τὰ στήθη καταποικίλθαι. nimis largus hæc ad omnes incolas retulit, quæ Xenophon de lautioribus narrat.

ἀνθέμιον] Interpretantur *pictura florida distinctos*. Larcherus ἀνθέμιου scriptum malebat. Ineptius Zeune de linea spirali explicabat, Hesychii glossam afferens: ἀνθέμιον, γραμμὴ τις ἐλικοειδῆς ἦν ἐν τοῖς κίσι. Mihi aqua hæret in hoc loco. Amasæus *anthemii flore picta* habet, Eton. liber ἐστιγμένους omisit. A certo herbæ genere adverbialiter ἀνθέμιον dictum putat Weiske, quia distinguitur a ποικίλος.

[καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους ἀνθέμιον] Dorsa puerorum opulentiorum ποικίλα dixerat, pectus et anteriora proprio verbo ἐστιγμένα ait, sed puncta ordine elegantia collocata erant, ut picturam floridam assimularent. Jam olim Grammatici Ho-

mericos λέβητας ἀνθεμόντας II. xxiii. 885. Odys. iii. 440. et κρατῆρα παν-ἀργυρον ἀνθεμόντα Odys. xxiv. 274. διηρησμένους ποικίλως, ποικίλους, τετραμμένους ἀπὸ ἐντεταρτευμένων ἀνδῶν interpretati sunt. Recte quidem, me judice, etsi dubitari potest, flores illi aurei æri et argento alligati an agglutinati fuerint. Confirmavit me in hac sententia locus Cephisodoti comici apud Pollucem vii. 92.

συνδάλια τε τῶν λεπτοσχιδῶν, ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ αὐτ' ἐπιστίν ἀνθίμα.

Ubi sandalia habes variegata pictura florida aurea, vel opere phrygio et filis aureis picta instar florum. *Ex Epistola.*

33. νόμος γὰρ] Diodorus l. c. καὶ ταῖς μὲν γυναῖξιν αὐτοὺς πλησιάζειν ἀπάντων ὁρώντων.

Λευκοὶ] Colorem Leucosyrorum affinitatem arguere, sed morem notis signandi corporis negare monet Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 428.

34. βαρβαρωτάτους] Diodorus l. c. βαρβαρωτάτων δ' ἔφασαν οἱ στρατῶται τοῦτο διελθεῖν τὸ ἔθνος. Miror, cur Xenophon τοὺς στρατευσαμένους antestetur in re, quam ipse viderat.

ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῶεν] Omittit hæc Eton. Pro ἄλλως est ἄλλοι in Junt. Guelf. ἄλλοθι Castal.

μετ' ἄλλων ὄντες] Leonclavii emendationem vulgati ἰόντες recepit post

ἑαυτοῖς, καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχοῦντο ἐφιστάμενοι, ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι.

CAP. V.

ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διά τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς Φιλίας, ἐπορεύθησαν ὀκτῶ σταθμούς· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσυνοίκων· καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἤττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐπιμῆναι κελεύσαντες, ἔστε βουλευσάντο, ἐθύοντο. Καὶ πολλὰ καταθυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντιες πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῆ προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ Φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Welsium et Hutchinsonum Weiske. Vulgatum non solum defendit Zeune ex loco Eustathii ad Dionysii vers. 766. ubi est ex h. l. ἐν δὲ τῶ ἵναί μόνον, πρᾶττοντες, ἀπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἴοντες, sed etiam μόνον τε ἴοντες scriptum maluit. Margo Steph. Paris. Eton. μετ' ἀλλήλων habet.

διελέγοντό τε] Zeune γὰρ in locum copulæ substitutum malebat. Deinceps ἄλλους habent Edd. vett. cum Guelf.

1. ὀκτῶ σταθμούς] Eton. αὐτοὺς τοὺς στ. Diodorus xiv. 30. ἐν ἡμέραις ὀκτῶ διεπορεύθησαν.

ὀλίγοι ἦσαν] Eton. ὀλίγοι ὄντες ἦσαν. Chalybum antiquissima memoria in scriptis Græcorum cum ferri elaborandi artificio est conjuncta ubique.

De regione disputat Mannert Geogr. tom. vi. p. ii. p. 429.

2. οἱ στρατηγοὶ] Margo Steph. οἱ στρατιῶται. Sequens ὀνηθῆναι comprobatur Suidas sub h. v. ὀνηθῆναι Edd. vett. Guelf. Postea ἔστ' ἐβουλευσάντο Edd. vett. ἔστ' ἐβουλεύσαντο Guelf. ἔστ' ἂν βουλεύσανται Eton.

3. προσίεντο] Paris. προσίοντο. quod placet.

δύο ἡμέρας] Diodorus: τὴν δὲ ἔχομένην ἐν τρισὶν ἡμέραις ἦν ἐκάλουν Τιβαρηνὴν διεπορεύθησαν.

ἀφίκοντο] Adventum mense Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. A. C. 400. assignat Larcher.

ἀποίκους] Eton. ἀποικίαν ὄντες ἐν τῇ. Arrianus Periplus p. 128. et Diodorus ἀποικίον legisse videntur scriptum h. l.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρατιά. Πλήθος τῆς 4
καταβάσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι μάχης ἄχρι
εἰς Κοτύωρα, σταθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παρασάγγαι
ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. Ἐνταῦθα ἔμειναν 5
ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶ-
τον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ
ἔθνος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς.
Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρ-
εἶχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενούντας ἐδέ-
χοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, Φοβού- 7
μενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, (ἦν γὰρ ἐκεί-
νων, καὶ φόρους ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι
ἤκουον δηουμένην· καὶ ἐλθόντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· (προηγόρει δὲ Ἐκατάνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν.) Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν 8
Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσούτας τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικάτε Ἑλ-
ληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησομένους,
ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πρα-
γμάτων σεσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιούμεν δὲ, Ἑλληνες 9
ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι

Sed οἰκούντας reluctatur correctioni ;
igitur ad πολίτας in πόλιν latentes
referendum ἀποίκους οἰκούντας. Hi-
storiam oppidi Cotyora enarrat Man-
nert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 390.
seqq.

4. ἐνταῦθα] Edd. vett. ἐπέζευσεν ἐν-
στεῦθεν ἢ στ. Guelf. Ἐντεῦθεν ἐπέζευσεν
ἢ στ. Deinceps ἄχρις Guelf.

μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι]
Hunc numerum, quem habent Pa-
ris. Eton. Regii B. C. Larcherus et
Zeune præferunt vulgato μύριοι ὀκτα-

κισχίλιοι εἴκοσι, quoniam Xenophon
faciat parasangam stadiorum triginta.
Cf. ii. 2, 6.

5. καὶ πέντε] Eton. καὶ omittit.
Diodorus posuit πεντήκοντα.
ἕκαστος] Steph. sec. ἕκαστον, Paris.
ἕκαστοι.

7. Ἐν δὲ τούτῳ] Eton. δὲ omisit ;
quod probō.

φόρους] Ita Ald. Steph. φόρον Junt.
Guelf. Paris. margo Steph.

προηγόρει] Suidas sub h. v. προέ-
λεγει, προηγόρει interpretatur ex h. l.

- πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν
 10 πώποθ' ὑπὴρξάμεν κακῶς ποιῶντες. Κοτυωρίται δὲ οὗ-
 τοι εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἄποικοι· καὶ τὴν χάραν ἡμεῖς αὐ-
 τοῖς ταύτην παραδεδάκαμεν, βαρβάρους ἀφελόμενοι· διό
 καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οὗτοι τεταγμένον, καὶ Κερα-
 σούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅτι ἂν τού-
 τους κακὸν ποιήσητε, ἢ Σινωπέων πόλις νομίζει πάσχειν.
 11 Νῦν δὲ ἀκούομεν, ὑμᾶς, εἰς τε τὴν πόλιν βία παρεληλυ-
 θότας, ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ ἐκ τῶν χωρίων
 12 λαμβάνειν, ὧν ἂν δέησθε, οὐ πείθοντας. Ταῦτ' οὖν οὐκ
 ἀξιοῦμεν· εἰ δὲ ταῦτα ποιήσητε, ἀνάγκη ἡμῖν, καὶ Κορύ-
 λαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνώμεθα,
 Φίλον ποιῆσθαι.
 13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Ξενοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
 εἶπεν· Ἡμεῖς δὲ, ὧ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἤκομεν ἀγαπῶντες,
 ὅτι τὰ σώματα διεσώσαμεθα καὶ τὰ ὅπλα· οὐ γὰρ
 ἡμῖν ἦν δυνατόν, ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ
 14 τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, ἐπειδὴ εἰς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζοῦντι μὲν (παρεῖ-
 χον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ἀνούμενοι εἶχομεν τὰ ἐπιτήδεια,
 καὶ ἂνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ξένια ἔδωκαν τῇ στρα-
 τιᾷ, ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ εἴ τις αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν
 βαρβάρων, τούτων ἀπειχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐ-

10. εἰσὶ μὲν] Edd. vett. Guelf. εἰσὶν
 οἱ μὲν. Sequens ὡσαύτως omittit E-
 ton.

11. λαμβάνειν] Margo Steph. Pa-
 ris. Eton. βία λαμβάνειν.

12. οὐκ ἀξιοῦμεν] Negationem omit-
 tunt Paris. Eton. Sequentia εἰ—ποι-
 ῆσητε sana equidem non præsto.
 Scio tamen esse, quibus placeat εἰ
 conjunctivo junctum.

13. ἡμῖν ἦν δυνατόν] Ex Etonensi
 ἦν interserui.

14. ἐπειδὴ] Hanc scripturam Edd.

vett. Guelf. revocavit Zeune: ἐπι-
 Eton. ἐπειδὴν Stephanus dedit. In
 Euripidis Suppl. 1112. ex Plutarcho
 Porson ad h. l. reponit ἐπειδὴν μηδὲν
 ἀφελῶσι γῆν pro vulgato ἀφελουσι πό-
 λιν.

καὶ εἴ τις αὐτοῖς] Ita cum Eton.
 scripsi. Vulgo est καὶ μὴ εἴ τις αὐ-
 τοῖς. Junt. Guelf. καὶ νῦν εἴ τις.

ἀπειχόμεθα] Liber Brodæi ἀπειμαχό-
 μεθα. Deinde ἤγοντο pro ἤγαγοντο Edd.
 vett. Guelf. Postea κακῶς ἐπιποιῶμεν
 Guelf. et Eton.

τῶν, ἐφ' οὓς αὐτοὶ ἠγοῶντο, κακὸν ἐποιοῦμεν, ὅσον ἐδύνα-
 μεθα. Ἐρωτᾶτε δὲ αὐτοὺς, ὁποῖων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον· 15
 πάρεσι γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῖν ἠγεμόνας διὰ Φιλίαν ἢ
 πόλις συνέπεμψεν. Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ 16
 ἔχωμεν, ἂν τε εἰς βάρβαρον γῆν ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ
 ὑβρεῖ ἀλλ' ἀνάγκη λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ 17
 Καρδούχους καὶ Χαλδαίους καὶ Ταόχους, καίπερ βασι-
 λέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως, καὶ μάλα φοβεροὺς
 ὄντας, πολεμίους ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι
 λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρείχον.
 Μάκρυνας δὲ, καίπερ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν, 18
 οἶαν ἐδύναντο, παρείχον, Φίλους τε ἐνομίζομεν εἶναι, καὶ
 βία οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐκείνων. Κοτυωρίτας δὲ, 19
 οὓς ὑμετέρους φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ
 αἴτιοι εἰσίν· οὐ γὰρ ὡς Φίλιοι προσεφέροντο ἡμῖν, ἀλλὰ
 κλείσαντες τὰς πύλας, οὐτ' εἰσῶ ἐδέχοντο, οὐτ' ἔξω ἀγο-
 ρὰν ἔπεμπον· ἠτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἀρμολίην τούτων
 αἴτιον εἶναι. Ὁ δὲ λέγεις, βία παρελθόντας σκηνοῦν, 20
 ἡμεῖς ἠξιοῦμεν, τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξα-

15. Ἐρωτᾶτε] Ita Paris. dedit pro
 vulgato Ἐρώτα. Xenophon enim
 ἄνδρες Σινωπεῖς initio orationis dixit.
 Legationis dux vel orator erat Heca-
 tonymus. Deinceps ἐπεμψεν habet
 simplex Eton. liber.

17. Χαλδαίους] Nullibi Chaldæos
 sed Chalybes nominavit hucusque;
 sed iterum extremo libro vii. 8, 25.
 seorsim nominantur Καρδούχοι, Χά-
 λυβες, Χαλδαῖοι, sed omittuntur Ταό-
 χαι. Obiter tantum iv. 3, 4. in ex-
 ercitu Orontæ et Artuchi comme-
 morantur Χαλδαῖοι μισθοφόροι. De
 Chalybum sedibus vicinis Armeniæ
 loquitur Cyri Disciplina, cujus lo-
 ca posuit Mannert Geogr. v. p. ii. p.
 412. et ante eum doctissimus Gallus
 de Ste Croix, cujus Disputationem
 adjunxi Editioni meæ Cyropædiæ.

Sunt hi Plinii *Armenochalybes*, inco-
 lentes regionem, quam Menippus
 Stephani Byzantini Καλδίαν appella-
 bat. Hecataeus ejusdem Stephani:
 Καλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι ὁμοῦ γαί-
 οοσι.

28. δὲ, καίπερ βαρβάρους] Ita cum
 Paris. probante Porsono vulgatum δὲ
 γε καὶ β. correxi. Eton. δὲ καὶ β. ha-
 bet.

19. Κοτυωρίτας] Expectabas ver-
 bum huc referendum; nunc abso-
 lute ponitur nomen. Intellige quod
 attinet ad Cot.

φίλιοι] Eton. φίλοι. recte, puto.
 Sequens ἔπεμπον ex margine Steph.
 et Paris. recepi pro ἔφερον.

20. παρελθόντας] Eton. παρεληλυ-
 θότας habet; deinceps Guelf. ἀξιοῦ-
 μιν.

- σθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέωγον τὰς πύλας, ἢ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο, αὐτὸ τὸ χαρίων ταύτῃ εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν βίαιον ἐποίησαμεν· σκηνοῦσι δὲ ἐν ταῖς στέγαις οἱ κάμνοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦμεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῆ ᾧσιν οἱ κάμνοντες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἢ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμε-
- 21 **θα.** Οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν ὑπαίθριοι ἐν τῇ τάξει, παρεσκευασμένοι, ἀν μὲν τις εὖ ποιῆ, ἀντευποιεῖν·
- 22 ἀν δὲ κακῶς, ἀλέξασθαι. Ἄ δὲ ἠπέιλησας, ὡς, ἦν ὑμῖν δοκῆ, Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους ποιήσεσθε ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἦν μὲν ἀνάγκη ἢ, πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἤδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλαπλασίοις ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἀν δὲ δοκῆ ἡμῖν, καὶ τὸν
- 23 **Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον.** Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χαρίων τῶν ἐπιθαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῶ, ὧν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.
- 24 Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τῷ Ἐκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν δὲ αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἤκοιεν, ἀλλ' ἐπιδείξοντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. Καὶ ξενίσις,

ἀνέωγον] Similiter Thucyd. iv. 111. ἀνείγοντο et Plato Phædonis sect. 3. ἀνείγετο.

ἢ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο] Eton. οὐκ omisit. qua nos parte non admittebant vertunt. Hoc si ad præcedentia referatur, est admodum puerile; si vero ad sequentia referas, qui fieri potuit, ut, qua parte non admittebantur, ea oppidum ipsum ingrederentur? Quid si ἐδέχοντο esse pro προσεδέχοντο aut hoc ipsum a Xenophonte scriptum suspicer? Nam de vi adhibita ne suspicemur, vetat verbum lene εἰσελθόντες; et quid tum opus erat adde-
 re ἢ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο?

φρουροῦμεν] Margo Steph. cum Pa-

ris. φρουροῦντες. Sequens ἢ omittunt Edd. vett. cum Guelf.

22. ποιήσασθε] Edd. vett. Guelf. Paris. ποιήσασθαι.

τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον] Junt. Guelf. φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν καὶ τὸν Παφλαγόνα. Aldina, Steph. φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν καὶ τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Ita etiam margo Villois. Contra φίλον ποιήσομεν τὸν Παφλαγόνα margo Steph. Eton. Paris. quos secutus est Hutchinson. Nobiscum Weiske sequitur Zeunium.

23. Πειρασόμεθα οὖν] Guelf. πειρασάμεθα γοῦν—γίγησθαι.

24. ἤκοιεν] Edd. vett. Guelf. ἤκομεν

ἦν μὲν ἔλθῃτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα·
 νῦν δὲ τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν δίδοναι, ἃ δύνανται ὀρῶ-
 μεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε. Ἐκ τούτου ξενία²⁵
 τε ἔπεμπον οἱ Κοτυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις· καὶ πρὸς
 ἀλλήλους πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο, τὰ τε
 ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυθάνοντο, καὶ ὧν
 ἑκάτεροι ἐδέοντο.

CAP. VI.

ΤΑΥΤῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
 Τῇ δὲ ὑστεραία συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας,
 καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέ-
 σαντας τοὺς Σινωπέας, βουλευέσθαι. Εἴτε γὰρ πεζῆ
 δέοι πορεύεσθαι, χρήσιμοι ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς
 ἠγούμενοι· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε
 κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι γὰρ
 ἂν ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πολλοῖα παρασχεῖν ἀρκούντα τῇ
 στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύον-
 2
 το, καὶ ἤξιον, Ἑλληνας ὄντας Ἑλλησι τούτῳ πρῶτον

habent; sed sequitur εἰσι. Deinceps
 ἀλλὰ δεῖξοντες Eton.

Καὶ ξενίαις] Juntina, Guelf. ξένους,
 Aldina δεξενίαις. unde Castalio φίλοι
 εἰσι καὶ ξένοι scripsit. Equidem ex
 Aldina scriptura efficio: καὶ ξενίαις
 δε, ἦν μὲν &c.

διδόναι] Eton. διαδιδόναι. Sequens
 ὄντα omittit Eton.

25. ἐπιτήδεια] Margo Steph. Paris.
 Eton. φιλικὰ dant, quam vulgatæ in-
 terpretationem esse statuit cum Zeu-
 nio Weiske, cum Grammatici voca-
 bulum ἐπιτήδεις interpretentur per
 φίλος. Comparaverim equidem lo-
 cum Cyrop. iv. 1, 12. ἐκ τούτου εἴ-
 παντό τε πάντες καὶ ἔλεγον οἷα ἐπιτήδεια
 ἐδόκουν εἶναι ὑπὲρ ὧν ἐδέοντο. Ita etiam
 h. l. vertit Halbkart.

καὶ ὧν ἑκάτεροι] Eton. καὶ omittit.

1. Ταύτη μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν
 cum Zeunio adscivi. Sequens τὸ
 omittunt Edd. vet. Guelf.

δέοι] Eton. ἐδοκεῖ. Sequens χρήσι-
 μοι vulgato χρήσιμον ex Guelf. substi-
 tuti cum Zeunio. Postea ἠγούμενοι
 deest in Eton.

γὰρ ἂν ἐδόκουν] Ex Eton. ἂν adscivi;
 ita paulo antea erat: χρήσιμοι ἂν ἐδό-
 κουν εἶναι ἠγούμενοι.

2. Ἑλληνας ὄντας Ἑλλησι] Structu-
 ram impeditam verborum interpretes
 varie explicare conati sunt. Step-
 hanus dativum Ἑλλησι ad ὄντας refe-
 rens vertebat: ut Græcos se Græcis
 exhibentes. Cum Hutchinsono Zeune
 dativum ad εἰνους refert per trajectio-
 nem verborum, cujus exemplum si-

καλῶς δέχεσθαι, τῷ εὖνους τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν.

- 3 Ἀναστὰς δὲ Ἐκατόνυμος, πρῶτον μὲν ἀπελογήσατο, περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγῶνα Φίλον ποιήσονται, ὅτι οὐχ, ὡς τοῖς Ἑλλησι πολεμησόντων σφῶν, εἴποι, ἀλλ' ὅτι, ἔξον τοῖς βαρβάροις Φίλους εἶναι, τοὺς Ἑλληνας αἰρήσονται. Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμε-
 4 νος ᾧδε εἶπεν· Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι, ἀ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, πολλὰ μοι καγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τάναντία· αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλή λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆναι· νῦν γὰρ δὴ, αἱ μὲν εὖ συμβουλεύσας Φανῶ, πολλοὶ ἔσσεσθε οἱ ἐπαινοῦντές με· ἀν δὲ κακῶς,
 5 πολλοὶ ἔσσεσθε οἱ καταρῶμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἔχομεν, εἰάν κατὰ θάλατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα πορίζειν· ἢν δὲ κατὰ γῆς στέλλησθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι.
 6 Ὅμως δὲ λεκτέα, ἀ γιγνώσκω· ἔμπειρος γὰρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῶν Παφλαγῶνων, καὶ τῆς δυνάμεως· ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφοτέρα, καὶ πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη
 7 ὑψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐθύς, ἢ τὴν εἰσβο-

mile in Platonis Phædro p. 226. Heindorfii annotavit Buttmann. Weiskio videtur certior ratio hæc, ut verba τούτου πρῶτον referantur ad Ἑλληνας ὄντας, hoc sensu: hanc primam et præcipuam ob causam: datus Ἑλλησι sit commodi, aut ad δέχεσθαι pertineat pro ὑφ' Ἑλλήνων; denique ut pro τῷ εὖνους legatur τὸ εὖνους, id est εἰς τὸ εὖνους &c. Mihi cum Buttmanno ratio Hutchinsoni unice placet, nec probo Valckenarii conjecturam ad Herodoti iii. 72. δεικνύσθαι pro δέχεσθαι: rescribentis.

βέλτιστα] Margo Steph. Paris. Eton. κάλλιστα.

3. ἐκέλευον] Juntina, Guelf. με κελεύετε. Margo Villois. μὲν κελεύετε.

4. καγαθὰ] Cum Zeunio copulam ex Guelf. adsumsi, antiquum ἀγαθὰ

revocavit Weiske.

ἡ ἱερὰ συμβουλή] Proverbio jactabatur ἱερὸν ἢ συμβουλή χρῆμα, quod habet Plato Theagis p. 5. et alii.

δοκεῖ μοι παρῆναι] Nunc mihi locus is et tempus id adesse videtur, quo licebit adhibere vetus illud ἱερὸν ἢ συμβουλή.

νῦν γὰρ δὴ] Cum Zeunio δὴ ex Eton. adsumsi. Sequens ἴσσοθε idem liber bis in ἴσονται mutavit.

5. πορίζειν] Eton. πορίζεσθαι habet.

6. καὶ τῆς χώρας] Eton. copulam omittit, ut sequens ἡ χώρα.

7. πρῶτον μὲν] Intellige ὄρος. Pro ἢ Juntina ἢ ὅπου habet, unde Castalio in margine ἢ καὶ ὅπου effecit. ἢ ὅπου Guelf. ὅπου Aldina, Steph. Solum ἢ habent margo Steph. Paris. Eton.

λὴν ἀνάγκη ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλη, ἢ ἢ τὰ κέρατα τοῦ ὄρου τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά· ἀ κρατεῖν κατέχοντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ' ἄν· τούτων δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δύναιντο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δεῖξαιμι ἄν, εἴ μοι τινὰ βούλοισθε συμπέμψαι. Ἐπειτα δὲ οἶδα καὶ πεδία 8 ὄντα καὶ ἰππέϊαν, ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἀπάσης τῆς βασιλέως ἰππέϊας. Καὶ νῦν οὔτοι οὐ παρεγένοντο βασιλεῖ καλοῦντι· ἀλλὰ καὶ μεῖζον φρονεῖ ὁ ἄρχων αὐτῶν. Ἦν δὲ καὶ δυνηθῆτε τά τε ὄρη κλέψαι, 9 ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ κρατῆτε μαχόμενοι τούτους τε ἰππέϊας τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας πλεον ἢ δώδεκα, ἧξετε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν Θερμῶδοντα, εὗρος τριῶν πλέθρων, ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὀπισθεν ἐπομένων· δεύτερον δ' Ἴριν, τρίπλε-

ἄλλη, ἢ ἢ] Edd. vett. Guelf. ἄλλη τὰ κέρατα. Eton. ἄλλη κατὰ κέρατα. Mihi locus hic vitiosus esse videtur, quod et ipsa varietas scripturæ arguit et κακοφωνία vulgatae lectionis docet. Suspicio fuisse olim οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλη· (scilicet ποιεῖσθαι τὴν εἰσβολὴν) καὶ τὰ κέρατα &c.

τοῦ ὄρου τῆς ὁδοῦ] Hunc ordinem verborum ex Regiis B. C. præeunte Larchero fecit Zeune, cum prius esset τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρου.

βούλοισθε] Ita Eton. Vulgo βούλεσθε. Edd. vett. βούλσθαι.

8. καὶ πεδία ὄντα] Ex Eton. libro καὶ inserui. Idem liber verba ἦν αὐτοῖ—ἰππέϊας omisit.

καλοῦντι] Noster de Cotye, Paphlagoniæ rege, Hellenic. iv. 1, 3. ἦλθε Κότυς καὶ ξυμμαχίαν ἐποίησατο· (cum Agesilao) καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλέως οὐκ ἀναβεβήκει. Hæc pertinent ad Olympiadis 96. annum $\frac{2}{3}$. De eodem est in Agesilao iii. 4. Κότυς δὲ ὁ τῶν Παφλαγόνων ἄρχων (in Hellenicis vocatur βασιλεὺς) βασιλεῖ μὲν οὐκ ὑπήκουσε δεξιῶν πύμποντι. Co-

tys idem deinde Ariobarzanis imperio subjectam urbem Sestum oppugnavit, teste nostro Agesilai ii. 26. Ariobarzanes autem is a rege defecerat Persarum. Corylæ imperium, quod iter Græcorum attigit, pertinet ad Olympiadis 94. annum 4. Cotyi successit Θύς, eique Ariobarzanes. De Thyo dixi ad Xenophontis Agesilaum.

9. Ἦν δὲ] Eton. εἰ habet, deinde cum Paris. et margine Steph. κρατῆσαι. Sequens ἰππέϊας pro vulgato ἰππέϊς dedit Zeune.

τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας] Ita margo Steph. Paris. Eton. cum libro Brodæi. Vulgo erat inepte τούτους καὶ πεζοὺς, μυριάδας.

ἐπὶ ποταμούς] Eton. τοὺς interserit, quod ferri potest. Notos enim sibi et suis fluvios loquitur Hecatonymus.

Θερμῶδοντα] Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 441.

δ' Ἴριν] Margo Steph. cum Paris. δὲ Τίγγριν. Hodie Kasalmak audit. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 445.

θρον ὡσαύτως· τρίτον δ' Ἄλυν, οὐ μείον δυοῖν σταδίοις, ὃν οὐκ ἂν δύναισθε ἀνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν, εἰ τὸν Ἄλυν τοῦτον διαβαίητε.

10 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον. Ἄν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐν-θὺνδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλευσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡρακλείαν· ἐξ Ἡρακλείας δὲ οὔτε πεζῆ, οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλεία.

11 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευον, Φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληψόμενον διὰ τὴν συμβουλήν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευον, καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῆ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακόν τι ἐργάζονται. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐψηφίσαντο, κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν

12 ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν· ὦ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ἤρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλευέτε· οὕτω δ' ἔχει· εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλέ-

ὡσαύτως] Ex Edd. vett. Guelf. οὐτως addidit Zeune, et comparat Cyrop. i. 1, 4. ubi libri optimi scripti οὕτως additum habent, sed Stephanus omisit.

Ἄλυν] Aldina et Guelf. cum leni Ἄλυν scribunt. Hodie *Kisil-Irmak*. Cf. *Mannert Geogr.* vi. p. ii. p. 452. seqq.

μείον] Eton. μείω habet; quod a correctore esse putabat Zeune, comparans Cyrop. ii. 1, 5.

οὐκ ἂν δύναισθε] Vulgabatur δύνησθε. Sed vide annotata ad ii. 5, 19.

Παρθένιος] Græcis hodiernis *Bartin*, Turcis *Dolar*. Cf. *Mannert Geogr.* vi. p. iii. p. 28.

10. ὑμῖν] Eton. liber omittit; deinde habet πολλὰ γὰρ καὶ ἔστι.

11. τῆς Κορύλα] Margo Steph. τῆς

εἰς Κορύλαν, quod recepit Welsius. Ante λέγειν inserit Eton. ταῦτα. Postea πεζοὶ ὄντες Paris. habet.

τὴν πορείαν] Eton. ταύτην πορείαν habet.

12. ἤρηνται] Edd. pleræque ante Zeunianam et Guelf. εἰ ἤρηνται, sed Castalio, Paris. Eton. εἰ omittunt. Muretus εἰ in οὔδε vel οὔτοι mutari voluit.

οὕτω δ' ἔχει] Sed hac conditione interpretatur Zeune.

μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι] Eton. πλοῖα ἔσεται. Sequens ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ dedi pro vulgato ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἓνα. Video nunc mecum sentire Weiskium. Præterea ὡς μηδ' ἓνα malim.

ἡμεῖς δὲ πλοῖοιμεν ἂν] Hanc Castalio's scripturam dedit Zeune; Edd.

οἰμεν ἂν εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ
 πλεύσεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώ- 13
 σκομεν γὰρ, ὅτι, ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθ' ἂν
 καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δὲ που ἦ-
 τους τῶν πολεμίων ληφθῆσόμεθα, εὐδῆλον δὴ, ὅτι ἐν ἀν-
 δραπόδων χώρα ἐσόμεθα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρῆσ- 14
 βεις, πέμπειν ἐκέλευον πρῆσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλ-
 λίμαχον Ἀρκάδα καὶ Ἀρίστωνα Ἀθηναῖον καὶ Σαμο-
 λᾶν Ἀχαιόν· καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, ὄρῶντι μὲν πολλοὺς 15
 ὀπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὄρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστὰς,
 πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἰππέας
 δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβῆν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ
 Πόντῳ (ἐνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τσαύτη δύ-
 ναμις παρεσκευάσθη) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χῶ-

vett. Guelf. ἡμεῖς δὲ habent. Ste-
 phani ἡμεῖς ἂν πλείοιμεν revocavit Wei-
 ske.

εἰ δὲ μέλλοιμεν] Margo Villois. εἰ
 μέλλοιμεν δὲ dat.

13. ἦττους Juntina cum Guelf. ἦτ-
 τον habet. Ceterum monet Weiske
 facile vel ab initio vel in fine hujus
 sectionis desiderari posse sententiam
 necessariam, *Græcos conjunctis porro
 viribus facile omnibus gentibus, per
 quas iter faciendum sit, superiores fore*;
distractus vero fortasse fore impar-
es; quæ est posita in sect. 32. Sed
 ibi Xenophon milites ipsos alloqui-
 tur; hic vero tam aperta oratione
 non erat opus, ubi sermo fit ad lega-
 tos Sinopenses. Inest tamen ea ipsa
 sententia, quam desiderabat vir do-
 ctus, in oratione Xenophontis, sed
 verbis lectis et ambiguis tecta. Vide
 mihi hæc: ὅπου ἂν κρατῶμεν—εἰ δὲ
 που ἦττους τῶν πολεμίων ληφθῆσόμεθα,
 quæ ad numerum distracti exercitus
 unice referenda videntur esse.

15. πολλοὺς δὲ] Omittunt hæc Pa-
 ris. et Eton. ideo seclisit Zeune.
 Fateor abesse posse nec facile deside-
 rari: sed naturalem orationis Xeno-
 phontæ simplicitatem decent, et

multa similia exempla in his libris
 habentur.

οὐκ ἂν—παρασκευάσθη] In quo tan-
 tus exercitus non potuisset comparari.
 Ita hæc interpretatur Weiske, cum
 reliqui Interpretes pro futuro poten-
 tiali aoristum habuerint, veluti Lar-
 cherus vertens: *où l'on ne pourroit
 rassembler*. Quod rei quidem aptius
 fore censet Weiske; sed ita scriptum
 oportuisse *παρασκευασθῆναι*. Sed in
 vulgata lectione et ea interpretatione,
 quam ipse posuit Weiske, nihil equi-
 dem video, quod a sententia scripto-
 ris sit alienum. Xenophonti enim,
 videnti tantum adhuc Græcorum
 militum numerum superstitem ex
 suscepta frustra expeditione, visa res
 est digna gloria Græci nominis et
 honore virtutis bellicæ in bello con-
 tra regem Persarum declaratæ, tanto
 militum numero, quantus in Ponto
 non facile sine magnis sumtibus com-
 parari potuisset, abuti ad ditionem
 Græcorum proferendam et imperium
 ampliandum.

ἐδόκει εἶναι] Edd. vett. Guelf. Eton.
 ἔδοξεν. sed verba εἶναι καὶ omittit E-
 ton.

ραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκλήσασθαι, πόλιν
 16 κατοικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἔδοκει αὐτῷ μεγάλη,
 καταλογιζομένῳ τό τε αὐτῶν πλήθος, καὶ τοὺς περιου-
 κούντας τὸν Πόντον. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρὶν τι-
 εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, Σιλανὸν παρακαλέσας, τὸν Κύ-
 17 ρου μάντιν γενόμενον, τὸν Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλα-
 νὸς, δεδιὼς, μὴ γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμείνειέ που ἡ
 στρατιὰ, ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον, ὅτι Ξενοφῶν
 βούλεται καταμείναι τὴν στρατιάν, καὶ πόλιν οἰκίσει,
 18 καὶ ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. Αὐτὸς
 δὲ ὁ Σιλανὸς ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀφικέσθαι· οὓς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους
 δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἠλήθευσε θυόμενος Κύρῳ,
 19 διεσεσῶκει. Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲν
 ἔδοκει βέλτιστον εἶναι καταμείναι, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ.
 Τιμασίῳ δὲ ὁ Δαρδανεύς, καὶ Θώραξ ὁ Βοιώτιος, πρὸς
 ἐμπόρους τινὰς παρόντας τῶν Ἡρακλεωτῶν καὶ Σινο-
 πέων λέγουσιν, ὅτι, εἰ μὴ ἐκποριοῦσι τῇ στρατιᾷ μισθόν,
 ὥστε ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅτι κινδυνεύσει μεί-
 ναι τοσαύτη δύναμις ἐν τῷ Πόντῳ· βουλευέται γὰρ Ξε-
 νοφῶν, καὶ ἡμᾶς παρακαλεῖ, ἐπειδὴν ἔλθῃ τὰ πλοῖα,
 20 τότε εἰπεῖν ἐξαίφνης τῇ στρατιᾷ· Ἄνδρες, νῦν μὲν ὀρῶμεν
 ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας, καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ἐπιτή-

16. Ἀμβρακιώτην] Guelf. Ἀβρακιώ-
την.

17. γένοιτο] Eton. γένηται. at ita
debebat etiam sequi καταμείνῃ.

ἐκφέρει] Eton. εἰσφέρει habet; dein-
ceps Guelf. βουλευέται. non inepte.
Sed pejus idem cum Edd. vett. οἰκί-
σαι habet.

18. διεσεσῶκει] Eton. διέσωσε. De
daricis illis cf. i. 7, 18.

19. τῶν δὲ στρατιωτῶν] Eton. ἐκ τῶν
δὲ στρ.—τοῖς δὲ πλειοῖσι.

ὁ Δαρδανεύς] Eton. hæc omittit, sed
idem mox ἐμπόρους μὲν τινὰς habet.

ἐκποριοῦσι] Margo Steph. cum libro
Paris. et Eton. ἐξυποριοῦσι dant. Sed
vide annotanda ad v. 8, 25.

ὅτι κινδυνεύσει] Post longiorem pa-
renthesin iterat ὅτι scriptor, ne lector
a sensu aberret. Hæc recte contra
Leonclavium monet Zeune; ille enim
priori loco ὅτι deleri voluit.

20. ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας] Primum
vulgatum ἡμᾶς mutavi sententiâ pos-
tulante, quæ multo fit efficacior ad
movendum militum animum, si ora-
tor ipse et dux inopiam suam reli-
quorum angustiis æquiparat. Dein-

δεια, καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαι τὶ τοὺς οἴκοι. Εἰ δὲ βούλεσθε τῆς κύκλω χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης ἐκλεξάμενοι, ὅπη ἂν βούλησθε, κατασχεῖν, καὶ τὸν μὲν θέλοντα, ἀπιέναι οἴκαδε, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν αὐτοῦ, πλοῖα δὲ ὑμῖν πάρεστιν, ὥστε, ὅπη ἂν βούλησθε, ἐξαίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε.

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπήγγελλον ταῖς πό- 21
λεσι· συνέπεμψε δὲ αὐτοῖς Τιμασίωv ὁ Δαρδανεύς Ἐρύ-
μαχόν τε τὸν Δαρδανέα, καὶ Θώρακα τὸν Βοιώτιον, τὰ

de Edd. vett. Guelf. Eton. *εὐπόρους* dant. Male. *ἀπόρους ὄντας* est pro *ἀπορούντας*, sequente infinitivo, ut *ἀπορώω χρῆσθαι* in *Œconomico*. Quare *ὤς*, quod ante *οἴκαδε* inserit margo Steph. cum Paris. merito repudiavit Zeune.

καὶ τὸν μὲν θέλοντα] Ex Paris. *ἐθέλοντα* recepit Zeune propter sequens *ἐθέλοντα*. Sed vix mihi persuadebit aliquis, græce verba δὲ *ἐθέλοντα* ita pronunciatione fuisse distincta, ut geminatum ε̄ audiri posset. Ceterum hucusque sententia bene processit. Nunc vero sententia fit cum oratione obscura, intricata et difficilis; in qua Interpretes ceteri apodosin quæsiuerant in verbis *πλοῖα δ' ὑμῖν πάρεστιν*, ubi Zeune ex conjectura Stephani *πλοῖα γ' ὑμῖν* posuit, quam recte non recepit Weiske; reliquam orationis difficultatem silentio transierunt. Unde enim pendent verba *καὶ τὸν μὲν θέλοντα—μένειν αὐτοῦ*? Certe non a præcedente *εἰ δὲ βούλεσθε!* Solus Weiske vidit vitium loci, cui mederi voluit ita, ut scriberet *κατασχεῖν, ἐξέσται τὸν μὲν θέλοντα* &c. Tum nova sententia infit a verbis *πλοῖα δ' ὑμῖν πάρεστι*, ubi de Leonclavii sententia *πλοῖα δὴ* posuerunt Welsius et Hutchinson. Medicinam meliorem equidem nondum reperi. Sed præterea vitium orationis latius patere suspicor. Quid enim? Post illud initium *εἰ δὲ βούλεσθαι τῆς κύκλω χώρας ἐκλεξάμενοι κατασχεῖν*, quam inepte intruditur ὅπη ἂν βούλησθε? Quæ mihi formula repetita videtur ex membro sequenti, ubi est ὅπη βούλεσθαι, sed Eton. ὅπη ἂν βούλοισθε habet, quod

debet mutari in ὅπη ἂν βούλησθε. Si retinentur verba hoc loco ὅπη ἂν βούλησθε, tum vero sequens *κατασχεῖν* interpretari oportet *appellere*: quamquam vulgo *occupare* interpretantur; quod tum demum locum habet, si formula ὅπη ἂν βούλησθε hinc tollatur. Sed fateor, ita singularem quidem prioris membri difficultatem levare; sed sententiarum consequentia, etiamsi Weiskianam emendationem probaveris, tamen laborabit. Cum proposita enim terræ Ponticæ optione nihil habet commune concessa simul libertas domum abeundi. Accedit, quod oratio desinit in consilio terræ Ponticæ occupandæ: ὥστε, ὅπη ἂν βούλησθε, ἐξαίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε. Quare plura orationi vitia inesse videntur. Germanicus interpres *Halbkärt* difficultatem non annotavit, sed vertendo quasi promontorium flexit ita: *wenn ihr daher in dem Umkreise des Pontus eine Landschaft, die ihr nach Belieben wählen könnt, einnehmen und dann jedem freustellen wollt, nach Hause zu reisen oder da zu bleiben, so habt ihr jetzt Schiffe* &c. Hæc tamen versio rationem mihi aliam suggestit, qua tentabam verbum *ἀπιέναι* mutare in *ἀφίεναι*, *dimittere*, et totum locum ita ordinabam: *ἐκλεξάμενοι, τὸν μὲν θέλοντα ἀφίεναι οἴκαδε, τὸν δὲ θέλοντα μένειν αὐτοῦ, κατασχεῖν, πλοῖα δὴ ὑμῖν πάρεστιν, ὥστε, ὅπη ἂν βούλησθε,—ἐπιπέσοιτε*. Videant acutiores!

21. ἀπήγγελλον] Ita cum Edd. vett. Guelf. Zeune. ἀπήγγελλον cum Stephano Weiske. Sequens τὰ αὐτὰ omittit Eton.

- αὐτὰ ταῦτα ἐροῦντας. Σινωπέϊς δὲ καὶ Ἑρακλεῶται ταῦτα ἀκούσαντες πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, καὶ κελεύουσι προστατεῦσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ 22 ἡ στρατιά. Ὁ δὲ, ἄσμενος ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων, λέγει τάδε· Οὐ δεῖ προσέχειν μονῇ, ὡ ἄνδρες, οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. Ἄκουώ δέ τινας θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας.
- 23 Ἐπισχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, εἰ ἐκπλήτετε ἀπὸ νομηνίας, μισθοφορὰν παρέξειν ὑμῖν Κυζικηνὸν ἐκάστῳ τοῦ μηνός· καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ Φυγᾶς· καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις· ἐκόντες γάρ με δεῖξονται.
- 24 Ἠγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ, ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψεσθε. Ἐμπειρος δὲ εἰμὶ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Τρωάδος καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης· τῆς μὲν, διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι, τῆς δὲ, διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλλίδῳ.
- 25 Ἀναστάς δ' εὐθύς Θώραξ ὁ Βοιωτίας, (ὃς αἰεὶ περὶ στρατηγίας Ξενοφῶντι ἐμάχετο) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χερρόνησον, χώραν καλὴν καὶ εὐδαίμονα· ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βου-

ἀκούσαντες] Ex Eton. anteposui ταῦτα.

22. ποιεῖσθαι] Eton. ποιῆσαι. Sed περὶ παντὸς ποιεῖσθαι est ii. 4, 3.

23. μισθοφορὰν] Eton. μισθόν. Sequens ὑμῖν omittit Paris.

ὑπάρξει ὑμῖν] Paris. Eton. ὑμᾶς, male!

24. τῆς μὲν—τῆς δὲ] Eton. τὰ μὲν—τὰ δὲ—συνεστρατεῦσθαι. Contra Edd. veti. Guelf. στρατεῦσθαι habent.

Κλεάρχῳ] Cum esset harmostes Byzantii. Cf. ad ii. 6, 3. et fortasse etiam postquam in Asia exsul cum exercitu oberrabat.

Δερκυλλίδῳ] Cum esset Abydo præfectus. Cf. Hellenic. iii. 1, 9.

25. εὐθύς] Paris. αὐτίς, Eton. αὐθις habet.

ὃς αἰεὶ] Paris. et Eton. αἰεὶ omitunt; præterea Paris. ξένον ἰμνησανῆτο, Eton. Ξενοφῶντι διεμάχετο habet.

καλὴν] Eton. μεγάλην, quod supra in descriptione Asiaticarum urbium frequenter junctum reperimus cum εὐδαίμονι.

τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ] Paris. Eton. μὴ omitunt. Quo facto fieri orationem similem superiori sect. 10. ait Zeune. Contra Weiske ad ὥστε et sequentia repetendum censet ex superiori membro verbum ἔσεισθαι. Quæ quidem ratio mihi videtur non magis elegans esse, quam illa sect. 20. εἰ δὲ βούλεισθε τῆς κύκλῳ χώρας ἐκλιζάμενοι, ὅση ἂν βούλησθε, κατασχεῖν. Mihi vero locus ita corrigi debere videbatur: καλὴν καὶ εὐδαίμονα, τῷ μὲν βουλομένῳ,

λομένῳ, ἀπιέναι οἴκαδε· γελοῖον δὲ εἶναι, ἐν τῇ Ἑλλάδι οὔσης χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων μα-
στεύειν. Ἔστε δὲ ἂν, ἔφη, ἐκεῖ γένησθε, καὶ γὰρ, κα-26
θάπερ Τιμασίῳ, ὑπισχνούμαι ὑμῖν τὴν μισθοφορίαν.
Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, εἰδὼς, ἃ Τιμασίῳ οἱ Ἡρακλεῶται
καὶ οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλοιτο, ὥστε ἐκπλεῖν. Ὁ δὲ 27
Ξενοφῶν ἐν τούτῳ εἰσὶγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλῆσιος καὶ
Λύκων, οἱ Ἀχαιοὶ, ἔλεγον, ὡς δεινὸν εἶη, ἰδίᾳ μὲν Ξενο-
φῶντα πείθειν τε καταμένειν, καὶ θύεσθαι ὑπὲρ τῆς
μονῆς, μὴ κοινοῦμενον τῇ στρατιᾷ· εἰς δὲ τὸ κοινὸν μηδὲν
ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀνα-
στῆναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν, (ὡς ὁρᾶτε) ὅποσα δύνα-28
μαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, ὅπως ταῦτα
τυγχάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὅποια μέλ-
λει τε ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί.
Καὶ νῦν ἐθύομην περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἶη ἄρχε-
σθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων, ἢ παν-
τάπασι μηδ' ἀπεισθαι τοῦ πράγματος. Σιλανὸς δὲ 29
μοι ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ
εἶναι· (ἦδει γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ αἰεὶ
παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς) ἔλεξε δὲ, ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό
τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί, ὡς ἄρα γινώσκων, ὅτι

ἰνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ, ἀπιέναι οἴ-
καδε.

26. Ἔστε] Guelf. ἔστε habet, deinceps μισθοφορίαν Eton.

ταῦτα δ' ἔλεγεν] Guelf. ταῦτ' ἔλεγε
μίν. Sequens εἰδὼς omittit Eton.

ἐπαγγέλοιτο] Junt. Guelf. ἐπαγγ-
γίλλοιτο. quod præfero. Paris. Eton.
ὑπισχνούντο.

27. κοινοῦμενον] Ita cum Paris. scri-
psi pro κοινούντα. Castalio et Guelf.
a secunda manu habet κοινούντα.
Cf. dicenda ad sect. 36. Stephanus

eandem veteris Codicis a se inspecti
scripturam probavit; cui locum Thu-
cydidis iv. 4. καὶ τοῖς ταξιαρχοῖς κοι-
νώσας opposuit Hutchinson.

εἰς δὲ τὸ κοινόν] Ita recte Guelf. et
Eton. Articulum vulgo omittunt.

29. οὐκ ἄπειρον ὄντα] τῶν ἱερῶν nem-
pe, ex præcepto Cyrop. i. 6, 2. Ste-
phanus tamen scriptum malebat ἱε-
ρῶν pro ἱεροῖς.

ἐμοί, ὡς ἄρα] Vulgatum ὁρῶς ἄρα,
γινώσκων, erat ex Hutchinsoni di-
stinctione, ut ὁρῶς referretur ad ἔλε-

αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς. Ἐξήνευγε
 γὰρ τὸν λόγον, ὡς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοίμην ἤδη,
 30 οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἀποροῦντας ὑμᾶς
 εἴρων, τοῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο, ὥστε λα-
 βόντας ὑμᾶς πόλιν, τὸν μὲν βουλόμενον, ἀποπλεῖν ἤδη,
 τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, ἐπεὶ κτήσαιοτο ἱκανὰ, ὥστε καὶ
 31 τοὺς ἑαυτοῦ οἰκίους ἀφελῆσαι τι. Ἐπεὶ δ' ὄρω ὑμῖν
 καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινωπεῖς,
 ὥστε ἐκπλεῖν, καὶ μισθὸν ὑπισχνουμένους ὑμῖν ἄνδρας
 ἀπὸ νομηθίας, καλὸν μοι δοκεῖ εἶναι, σωζομένους, ἔνθα
 βουλόμεθα, μισθὸν τῆς σωτηρίας λαμβάνειν· καὶ αὐτὸς
 τε ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς διανοίας, καὶ ὅποσοι πρὸς με
 προσήσαν, λέγοντες, ὡς χρῆ ταῦτα πράττειν, ἀναπαύ-
 32 σασθαι Φημί χρῆναι. Οὕτω γὰρ γινώσκω ὁμοῦ μὲν
 ὄντες πολλοὶ, ὥσπερ νυκτὶ, δοκεῖτε ἂν μοι καὶ ἔντιμοι εἶναι,
 καὶ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια· (ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν ἐστὶ καὶ τὸ
 λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττωμένων) διασπασθέντες δὲ, καὶ
 κατὰ μικρὰ γενομένης τῆς δυνάμεως, οὗτ' ἂν τροφὴν
 δύναισθε λαμβάνειν, οὔτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάττεσθε.

ξε; antiquam distinctionem ὁρθῶς ἄρα γινώσκων, ubi ὁρθῶς cum γινώσκων copulandum, revocavit Weiske. Ratio prior mihi verior videtur, quia in conscientia Silani nihil est, quod possit ὁρθῶς appellari. Ferrem, si esset εὖ ἄρα γινώσκων. Verum libri scripti optimi Paris. et Eton. ἐμοὶ, ὡς ἄρα dederunt, quod recipere non dubitavi.

διαβάλλειν] Equidem διαβάλλων praefero.

30. ἀποροῦντας] Margo Villois. ἀργούντας. Male Zeune si μὲν interpretatur quandoquidem.

ἤδη—ἐπεὶ κτήσαιοτο] Statim—tum demum, quum. Male Paris. habet ἐπικτήσαιοτο.

31. ὥστε ἐκπλεῖν] Hæc verba ex Paris. adscivi; contra margo Steph. et Eton. ὥστε ἐκπλεῖν, ὃ ἄνδρες post ὑπισχνουμένους ὑμῖν reponunt. Zeune

præeunte Hutchinsono additamentum tanquam ex sect. 26. repetitum a librario damnavit. Verum hoc in loco repositum id bene habere et necessarium mihi videbatur.

σωτηρίας] Liber Brodæi πορείας, margo Steph. πορείας, Paris. Eton. ἀπορείας. Leonclavius πορείας vertit, Welsius et Hutchinson receperunt, σωτηρίας cum Edd. vett. Guelf. Regius A. habet.

ἀναπαύσασθαι] Mihi scriptura Eton. ἀναπαύεσθαι placet.

32. ὁμοῦ μὲν ὄντες] Cum Hutchinsono delevit Zeune intersertum vulgo γὰρ post μὲν, quod omitti voluit jam olim Stephanus et abest a Codice Etonensi.

ἡττωμένων] Eton. liber ἡττόνων habet; idem deinceps διασπασθέντες δ' ἂν.

δύναισθε] Edd. vett. δυναίμεθα,

Δοκεῖ οὖν μοι, ἄπερ ὑμῖν, ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλά- 33
δα· καὶ ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπῶν τινα ληφθῆ, πρὶν ἐν
ἀσφαλεῖ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρίνεσθαι αὐτὸν ὡς
ἀδικοῦντα. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, ἀράτω τὴν χεῖ-
ρα. Ἀνέτειναν πάντες.

Ὁ δὲ Σιλανὸς ἐβόα, καὶ ἐπεχειρεῖ λέγειν, ὡς δίκαιον 34
εἶη ἀπιέναι τὸν βουλόμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠνεί-
χοντο, ἀλλ' ἠπείλουν αὐτῷ, εἰ λήφονται ἀποδιδράσκον-
τα, ὅτι τὴν δίκην ἐπιθήσοιεν. Ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν 35
οἱ Ἡρακλεῶται, ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἶη, καὶ Ξενοφῶν
αὐτὸς ἐπεψηφικῶς εἶη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπουσι, τὰ δὲ
χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίῳ καὶ Θώρακι, ἐψευ-
σμένοι ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ἐνταῦθα ἐκπεπληγμέ- 36
νοι ἦσαν, καὶ ἐδεδίεσαν τὴν στρατίαν, οἱ τὴν μισθοφορὰν
ὑπεσχημένοι. Καὶ παραλαβόντες οὗτοι καὶ τοὺς ἄλ-

Guelf. δύναμιθα. Stephani scriptura-
rum firmant Paris. Eton.

ἀπαλλάξαιτε] Vulgatum ἀπαλλά-
ξετε. Eton. ἀπαλλάξετε. ex Stephani
correctione mutavit Hutchinson.

33. ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπῶν] Mar-
go Steph. et Eton. ἂν τις μὲν τι ἀπο-
λιπῶν, unde Hutchinson effiebat ἂν
τις μὲντοι ἀπολιπῶν, satis infelici con-
jectura. Ceterum Xenophontis ora-
tio contenta erat contra Silani consi-
lium abundi seorsim.

καὶ ὅτῳ] Eton. addit δι. Sequens
ἀράτω ex libro Brodæi, Paris. Eton.
prætulit Zeune; vulgatum αἰρέτω re-
vocavit Weiske. Sed supra iii. 2, 9.
33. 38. est ἀνατινάτω τὴν χεῖρα. In-
fra vii. 3, 5. est ipsum ἀράτω τὴν
χεῖρα.

34. δίκαιον εἶη] Edd. vett. Guelf.
εἶναι—ἐπιθήσοι. Castalio ἐπιθήσοισι
dedit.

35. καὶ Ξενοφῶν—εἶη] Hæc desunt
in Junt. et Guelf. αὐτὸ ἀπεψηφικῶς
est in margine Villos.

τῆς μισθοφορᾶς] Cum verbis τὰ
χρήματα copulanda vidit et monuit
Hutchinson, qui tamen deleri mal-
luit hoc alieno loco additum mem-

brum.

36. καὶ παραλαβόντες] Liber Eton.
οὖν adjungit. Sequens ἀνεκκοίνωντο
dedi pro vulgato ἀνεκκοίνατο. Guelf.
habet propius a vero scriptum ἀνα-
κεκοίνωντο. Supra sect. 27. μὴ κοι-
νοῦντα τῇ στρατιᾷ ex Paris. et libro
Stephani in κοινούμενον mutavi. Ibi
tamen Thucydidis auctoritatem iv.
4. opposuit Hutchinson. Supra iii.
1, 5. sine varietate est ἀνακοινοῦται
Σωκράτι περι τῆς πορείας. sed statim
sequitur ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περι τῆς
πορείας. ubi tamen margo Villos.
ἀνακοινῶσασθαι annotavit. Sed infra
vi. 1, 22. sine varietate est τοῖς θεοῖς
ἀνακοινῶσαι. Cyrop. v. 4. 15. οὔτε
ἀνακοινῶσασθαι οὔτε εἰπῶν οὔδεν τῷ Κί-
ρω. In Hellenicis vii. 1, 27. τῷ μὲν
θεῷ οὔδεν ἐκοινῶσαντο. vii. 2, 20. ἀνα-
κοινῶσαι τοῖς θεοῖς θυόμενος. vi. 3, 8.
οὐκ ἀνακοινοῦμενοι τοῖς συμμαχοῖς. Me-
morab. iii. 7, 3. ἦσαν τι ἀνακοινοῦνταί
σοι. Vana igitur est annotatio Mœri-
dis: ἀνακοινῶσαι Ἀττικῶς, ὡς Θουκυδί-
δης, ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις ἀνακοινῶσα-
σθαι Ἑλληνικῶς. ubi Isocratis locum
ad Demonicum p. 18. opposuerunt
Interpretes. κοινῶν τινι πράγμα est in

λαὺς στρατηγούς, οἷς ἀνεκεκοίνωντο, ἃ πρόσθεν ἔπραττον, (ἅπαντες δ' ἦσαν, πλὴν Νέωνος τοῦ Ἀσιναίου, ὃς Χειρῖ-
σόφῳ ὑπεστρατήγει· Χειρῖσοφος δὲ οὐπω παρῆν) ἔρχον-
ται πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ λέγουσιν, ὅτι μεταμέλοι αὐ-
τοῖς, καὶ δοκοῖη κράτιστον εἶναι πλεῖν εἰς Φάσιν, ἐπεὶ
πλοῖα ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ κατασχεῖν τὴν Φασιανῶν χώραν.
37 Αἰήτου δ' υἱὸς ἐτύγχανε βασιλεύων αὐτῶν. Ξενοφῶν δ'
ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν·
ὕμεῖς δὲ συλλέξαντες, ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ἐν-
ταῦθα ἀποδείκνυται Τιμασίῳ ὁ Δαρδανεὺς γνώμην,
μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγούς
πρώτους πειρᾶσθαι πείσαι. Καὶ ἀπελθόντες ταῦτα
ἐποίουν.

CAP. VII.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα.
Καὶ ὁ Νέων λέγει, ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικῶς τοὺς ἄλ-
λους στρατηγούς, διανοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς

Aristophanis Nub. 197. sed ἀνακοινοῦ-
σθαι versu 470. Lysistr. 1177. ἀνα-
κοινοῦν. Æschyli Suppl. 370. ἀστῶν
δι πᾶσι τῶνδε κοινώσας πῆρι. Secutus
igitur sum in Xenophonte librorum
optimorum auctoritatem.

Νέωνος] Paris. Μέωνος. deinceps Ἀ-
σινίως margo Steph. Villos. Guelf.
quam formam Stephanus Byzant. ut
vitiosam improbat.

οὐπω παρῆν] Ita liber Brodæi et
Eton. Vulgatum οὐ παρῆν correxit
Zeune.

ἐπεὶ πλοῖα ἐκεῖ ἐστὶ] Miror Inter-
pretum silentium, et versionem vul-
gatam quandoquidem ibi adsunt navi-
gia. De Phaside enim mentio ante-
cessit. Heracleotæ vero naves sub-
miserant postulas. Quid hæc ad
Phasin attinent? Solus Halbkart po-
suit: da man jetzt Schiffe hätte; quasi
scriptum sit: ἐπεὶ πλοῖα ἦν πάριστι.

Mihi ἐκεί vitiosum videtur, et πλοῖα
vel τὰ πλοῖα πάριστι scribendum.

37. υἱὸς] Ita cum Juntina Guelf.
Eton. υἱὸς Aldina, Steph. υἱὸς mar-
go Steph. et Paris. Pluribus Colcho-
rum regibus commune nomen Æe-
tæ fuisse testatur Strabo libro i. καὶ
ἐστὶ τοῖς ἐκεῖ τοῦσ' ἐπιχώριον τοῦνομα.

μὴ ἐκκλησιάζειν] Eton. οὐκ ἐκκλ.
habet, deinceps πείθειν cum Parisi-
ensi.

1. ἀνεπύθοντο] Herodotus ἀναπυ-
θάνομαι τὸν ποιήσαντα, Aristophanes
Pacis versu 693. ἀναπυθίσθαι σου ha-
bet, notione quaerendi. Sed h. l. vi-
detur eo sensu verbum positum esse,
quo poetæ ἀνάπυστα fieri dicunt, quæ
vulgantur, in vulgus efferuntur, pub-
licantur. Ceterum liber Eton. h. l.
habet ita scriptum: Ταῦτα οὖν στρα-
τιῶται ἀνεπύθοντο τὰ πραττόμενα.
Guelf. habet ἀνεπείθοντο.

στρατιῶτας πάλιν εἰς Φάσιν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶ- 2
ται χαλεπῶς ἔφερον· καὶ σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ κύκλοι
συνίσταντο· καὶ μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν, οἷα
καὶ τοὺς τῶν Κόλχων κήρυκας ἐποίησαν, καὶ τοὺς ἀγορα-
νόμους· ὅσοι γὰρ μὴ εἰς τὴν θάλατταν κατέφυγον, κατε-
λεύσθησαν. Ἐπεὶ δὲ ἤσθάνετο ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν αὐτῷ 3
ὡς τάχιστα συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν, καὶ μὴ εἶσαι
συλλεγῆναι αὐτομάτους· καὶ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα συλ-
λέξαι ἀγορὰν. Οἱ δὲ, ἐπεὶ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, συνέ- 4
δραμον καὶ μάλα ἐτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τῶν μὲν
στρατηγῶν οὐ κατηγόρει, ὅτι ἦλθον πρὸς αὐτὸν, λέγει δὲ
ὧδε·

Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὧ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα 5
ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φάσιν. Ἀκούσατε
οὖν ἐμοῦ, πρὸς θεῶν· καὶ εἰ μὲν ἐγὼ φαίνομαι ἀδι-
κῶν, οὐ χρεῖ με ἐνθένδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τὴν δίκην·
ἂν δὲ ὑμῖν φαίνονται ἀδικοῦντες οἱ ἐμὲ διαβάλλοντες,
οὕτως αὐτοῖς χρῆσθε, ὥσπερ ἄξιον. Ἔμεις δὲ ἐπίστα- 6
σθε δήπου, ὅπόθεν ὁ ἥλιος ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται·
καὶ ὅτι, εἰ μὲν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ ἰέναι, πρὸς
ἐσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· εἰ δὲ τις βούληται εἰς τοὺς
βαρβάρους, τοῦμπαλιν πρὸς ἑώ. Ἔστιν οὖν, ὅστις τοῦτο
δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσαι, ὡς ὁ ἥλιος, ἐνθα μὲν
ἀνίσχει, δύεται δὲ ἐνταῦθα· ἐνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δὲ

2. ἀκούσαντες δὲ] Eton. ἀκούσαντες ταῦτα.

Κόλχων κήρυκας] Nihil de Colchorum legatis antecessit; sed respicit Xenophon narranda demum sect. 13. et seqq.

ὅσοι γὰρ] Eton. γὰρ omittit.

3. συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν] Est hoc uno in loco pro ἐκκλησίαν. Antecedens αὐτῶν deest in Guelf. Articulum ante Ξενοφῶν omittit Eton. Deinceps συλλέγειν Eton.

4. λέγει δὲ ὧδε] Edd. vett. Guelf. λέγει δ' ὧδε.

5. οὖν ἐμοῦ] Ita cum Guelf. Zeune. Vulgatum μου revocavit Weiske.

6. ἐπίστασθε] Margo Steph. εἰ ἴσθε. Paris. ἐφῆσθε. deinde ἴδεν Paris. Eton. ἀνίσχοι Edd. vett. Guelf.

ἐνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἐνταῦθεν;] Hæc mihi inepta et spuria videntur verba. Primum enim repetitur, quod jam antea dictum erat; sed in inepte repetitur. Antea erat ἐνθα ἀνίσχει,

7 ἐντεῦθεν; Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε ἐπίστασθε, ὅτι ὁ Βορέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ἑλλάδα φέρει, Νότος δὲ εἰςω εἰς Φάσιν· καὶ λέγετε, ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο οὖν ἐστὶν ὅπως τις ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσαι, ὥστ' ἐμβαίνειν, ὅπότεν
8 Νότος πνέῃ; Ἀλλὰ γὰρ ὑμᾶς, ὅπότεν γαλήνη ἦ, ἐμβαίβῳ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐν ἐνὶ πλοίῳ πλεουσῶμαι, ὑμεῖς

ἐνταῦθα δύνεται. recte hoc dicitur; non minus bene sect. 6. ἔθεν ἀνίσχει, ἦτοι δύνεται. Sed minime probari potest ἐνθεν δύνεται, etiamsi probari possit ἐντεῦθεν ἀνίσχει. Deinde finge tibi simul animo Xenophontem digito una demonstrantem cæli regionem occidentis, dum ait ἐνθα μὲν ἀνίσχει, et conversum ad orientem subjungere δύνεται δ' ἐνταῦθα. Quod si vim aliquam repetendæ eidem orationi et demonstrandis iisdem cæli regionibus inesse putaveris, tum Xenophon consistens et ad orientem etiamnum conversus repetet non, ut vulgo est, ἐνθεν δὲ δύνεται, (variata oratione, remanente eadem, et inepte variata; nam sol non ἐνθεν sed ἐνταῦθα δύνεται dicitur) sed repetitis iisdem verbis, sed ordine inverso: ἐνθα μὲν δύνεται, ἀνίσχει δὲ ἐνταῦθα. Contra repetitum δὲ δὲ in hac inversione locum plane alienum occupat. Sed nego vim inesse aliquam repetitæ et inversæ orationi; idemque video sensisse necum Interpretes. Vertunt enim: *solem isthic oriri, ubi occidit; ibi occidere, qua oritur.* Sic etiam Halbkart. Ita vero perit omnis vis demonstrationis *δεικτικῆς*, quæ inest vocabulis ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν, quam tamen agnovit etiam Weiske; contra tribuitur illis notio aliena. Dicendum enim fuisset: ἐνθα μὲν ἀνίσχει, ὅπου δύνεται, ἐνταῦθα δὲ δύνεται, ἔθεν ἀνίσχει. Sed video Weiskium ad h. l. posuisse: Deinde commode, quam brevissime tamen, idem illud repetitione urgetur: ἐνθεν δὲ δύνεται &c. ex quo etiam oritur figura *ἰσανόδου*, quæ ab interrogatione plus gravitatis nanciscitur. Pudebat me pæne infantia meæ, cum hæc legerem in annotatione satis longa scripta, nec tamen intelligere possem, quid ea faceret ad locum explican-

dum et difficultatem verborum expediendam. Tandem suspicari cœpi, virum doctum et acutum rei magis quam verbis animum habuisse attentum, cum hunc locum tractaret; quod ei sæpiuscule in Xenophonte interpretando accidisse doleo. Equidem verba, uti dixi, ἐνθεν δὲ δύνεται—ἐντεῦθεν spuria esse censeo et delenda.

7. ἐπίστασθε] Ita cum Paris. Eton. Zeune. Antiquum *πιστάμεθα* re-vocavit Weiske.

καὶ λέγεται] Hanc Stephani lectionem ductam ex Paris. (ubi tamen λέγεται est) prætulit Zeune et Weiske. Edd. vett. Guelf. Eton. margo Steph. habent αἰ λέγεται, ὅτι ὁ βορρᾶς πνέῃ, ὥστε καλὸν πλοῖα εἶναι καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Mihi contra καλοὶ πλοῖ vehementer displicent, et in plurimorum librorum scriptura ita leviter correctæ, καὶ αἰ λέγεται, ὅτι ὁ βορρᾶς πνέῃ, καλὸν πλοῖν εἶναι, ὥστε καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, nihil equidem esse video, quod possit improbari aut reprehendi.

ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ] Ex Eton. Paris. ὑμᾶς adjecit Zeune.

8. Ἀλλὰ γὰρ ὑμᾶς] Ita Stephanus cum Paris. scripsit; in Paris. tamen et Eton. ὑμᾶς abest. Equidem Edd. vett. Guelf. et Etonensis scripturam ἀλλ' ἄρα præfero, sine interrogationis nota, quam etiam in vulgata sustuli.

ἐμβιβῶ] Mœris: διαβιβῶ, Ἀττικῶς: διαβιβῶσω, Ἑλληνικῶς.

οὐκοῦν] Ita sublata nota interrogationis cum Stephano scripsit Weiske pro οὐκ οὖν.

πλεουσῶμαι] Paris. πλεύσομαι, Eton. πορεύσομαι. Pro ἑκατὸν Edd. vett. Guelf. ἑκαστον habent. Sequens οὖν omittit Eton.

δὲ τοῦλάχιστον ἐν ἑκατόν. Πῶς ἂν οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ
βιασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν, μὴ βουλομένους, ἢ ἐξαπατή-
σας ἄγοιμι; Ποιῶ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας καὶ κατα-
γοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἢ κείν εἰς Φάσιν· καὶ δὴ καὶ ἀπο-
βαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώσεσθε δὴ πού, ὅτι οὐκ ἐν τῇ
Ἑλλάδι ἐστέ· καὶ ἐγὼ μὲν ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκῶς εἰς
ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατημένοι ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες
ὅπλα. Πῶς ἂν οὖν εἰς ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην, ἢ οὕτω
περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλευόμενος; Ἄλλ' οὗτοι εἰσιν 10
οἱ λόγοι ἀνδρῶν ἡλιθίων, καὶ ἐμοὶ φθονούτων, ὅτι ἐγὼ
ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι. Καίτοι οὐ δικαίως γ' ἂν μοι φθο-
νοῖεν. Τίνα γὰρ αὐτῶν ἐγὼ κωλύω ἢ λέγειν, εἴ τις τι
δύναται ἀγαθὸν ἐν ὑμῖν, ἢ μάχεσθαι, εἴ τις ἐθέλει,
ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυτοῦ, ἢ ἐγρηγορέναι περὶ τῆς ὑμετέ-
ρας ἀσφαλείας ἐπιμελούμενον; Τί γάρ; ἄρχοντας αἰ-
ρουμένων ὑμῶν, ἐγὼ τίνι ἐμποδῶν εἰμι; Παρίημι, ἀρχέ-
τω· μόνον ἀγαθὸν τι ποιῶν ὑμᾶς φαινέσθω. Ἄλλὰ 11
γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ τούτων τὰ εἰρημένα· εἴ δέ τις
ὑμῶν ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἶεται ταῦτα, ἢ ἄλλον

9. ποιῶ δ' ὑμᾶς] *Ponam vero.* Valckenaer ad Herodoti vii. 184. malebat scriptum ποιῶ δὴ. Sed Euripideum καὶ δὴ Medea 386. Helenæ 465. diversum est; quo ipso Xenophon statim utitur.

καὶ δὴ καὶ] *Ponamus etiam nos descendere.* Hunc usum particularum καὶ δὴ docuit Valckenaer l. c. p. 591. et Hermann ad Vigerum p. 793. Vana igitur Hutchinsoni est conjectura εἰ δὲ καί.

εἰς ὑμᾶς] *εἰς ὑμᾶς* Junt. Guelf. εἰς εἰς ὑμᾶς Aldina, margo Villosis. εἰς plane deest in Eton.

ἢ οὕτω] Porson malebat ἢ ἐγὼ οὕτω. Ita quidem sententia generalis converteretur in specialem; quod num voluerit facere Xenophon, an illud, dubitari potest.

10. δικαίως γ' ἂν μοι φθονοῖεν] Edd. vett. Guelf. τ' ἂν, Castalio τει omisit.

deinceps Welsius et Hutchinson φθονοῖεν, quod vitium corrigi jussit Porson.

ἐγὼ κωλύω] Ex Eton. ἐγὼ addidit Zeune. Sequens τει idem liber omittit.

ἐθέλει] Ita cum Guelf. Zeune, alii ἐθέλοι dederunt. Deinceps ἐπιμελούμενον habet liber Brodæi.

τί γάρ] Edd. vett. Guelf. τί γὰρ ἂν ἄρχοντας. sequens ὑμῶν omittit Juntina cum Guelf. postea ἐροῦμεν ἂν Paris. verum exhibet margo Villosis.

ποιῶν ὑμᾶς] Ex Eton. ὑμᾶς adjuncti, necessarium ad sententiam loci absolvendam.

11. Ἄλλὰ γάρ] *Sed verbum amplius non addo: nam adversus malevolorum criminationes satis dixisse videor.* Ita h. l. interpretatur Zeune.

ἢ αὐτὸς] Hæc omisit Eton. Verba Guelf. ita ordinat, ut ἢ ἐξαπ. ἂν αὐτὸς

- 12 ἔξαπατῆσαι ταῦτα, λέγων διδασκέτω. Ὅταν δὲ τούτων ἄλις ἔχητε, μὴ ἀπέλθῃτε, πρὶν ἂν ἀκούσητε, οἷον ὄρῳ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα· ὃ εἰ ἔπεισι, καὶ ἔσται, οἷον ὑποδείκνυσιν, ὥρα ἡμῖν βουλευέσθαι περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ κάκιστοί τε καὶ αἰσχιστοὶ ἄνδρες φανῶμεν καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων καὶ φίλων
13 καὶ πολεμίων, καὶ καταφρονηθῶμεν. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται, ἐθαύμασάν τε, τί εἶη, καὶ λέγειν ἐκέλευον. Ἐκ τούτου ἄρχεται πάλιν· Ἐπίστασθέ μου,

ponat. Stephanus scribendum coniecit ἢ αὐτὸς ἀκούων, quia λέγων sequens cum ἔξαπατῆσαι copulabat. Zeune vulgatam interpretatur: Si quis vero vestrum putat, vel fieri posse, ut ipse in hoc genere decipiatur, vel alium jam in eo decepsisse, is oratione doceat. Weiske posterius ταῦτα in ταῦτὰ mutandum censens aut plane tollendum verba λέγων διδασκέτω interpretatur *profiteatur et doceat*; recte. Totum locum ita vernacule vertit: *Wenn jemand glaubt, dass er wohl in diesem Punkte möchte betrogen werden, oder dass jemand in diesem Punkte auf Betrug umgehe, der sage und beweise es.* Plane diversus abit Halbkart ita vertens: *Glaubt aber Jemand von euch, dass er sich, entweder durch eignen Irrthum, oder durch fremde Ueberredung in seiner guten Meinung von mir geirrt habe, der beweise dies öffentlich.* Sed ea sententia ex verbis græcis nullo modo potest exsculpi, in quibus vir doctus non animadvertit adjunctum ἂν infinitivo ἔξαπατηθῆναι postulare, ut cum Zeunio veritas fieri posse, ut ipse ita (ταῦτα respicit ad sect. 5.) decipiatur aut alium ita decipiat. Scilicet ad sequens ἔξαπατῆσαι repetendum est ἂν, quod egregie monuit vir doctus, qui censuram dedit versionis Halbkartianæ in Ephemerid. litterariis Lipsiensibus anni 1804. p. 1775.

12. ὃ εἰ ἔπεισι] Quod facinus si latus serpsit et tale fuerit, quale ex specimine edito cognitum habemus. Ita Zeune interpretatur. Contra Weiske: *quæ res si ingruet seu late vagabitur: ἐπιδείκνυσιν, se ostendit.* Halb-

kart: *wenn dies (Verfahren) in der Art, wie wir schon ein Beyspiel haben, fortgesetzt wird, und sich weiter verbreitet.* Mihi viri docti a vera sententia aberrasse videntur, falsam lectionem ἐπιδείκνυσι secuti, et vim verbo ἔπεισι facere, quod accedet, ingruet in exercitum significat. ὑποδείκνυσι vero, quod est in libro Eton. et Parisiensibus, dicitur de rebus et hominibus, qui subito existunt et ostendunt se non opinatis, et significationem aliquam futuri habent. Sensu neutro Polybius ii. 39, 12. τῷ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην ἄξιον τῆς προαιρέσεως, αἰεὶ δὲ τὸν ὑποδείξαντα ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοπεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, ποτὲ δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῆς Μακεδόνων. Xenophon sæpius verbum adhibet ita, ut significet exemplo operis vel facti proposito docere aliquem.

ὥρα ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ὑμῖν, et mox ὑμῖν habet Eton.

καὶ πρὸς θεῶν καὶ π. ἀνθρώπων] *Erga deos et homines* interpretatur Zeunianus Index. Sæpenumero Arriani Anabasis habet ὅσα δίκαια καὶ ὁσιὰ ἐστὶ πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων; et sic Æschylus Choeph. 119. καὶ ταῦτα μῶ ὅστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα. in quo loco adhæsit postremus Editor. Supra ii. 5, 20. ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβῆς, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχροῦς. Æschyli Suppl. 397. ζύμμαχον ἰλόμενος δίκαν κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

καὶ φίλων] Guelf. καὶ φίλων; plane hæc omisit Eton. qui ἀποφανώμιδα habet pro φανῶμεν, et verba καὶ καταφρονηθῶμεν omittit.

ὅτι χωρία ἦν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς Φίλια τοῖς Κερασουνίοις, ὅθεν κατιόντες τινὲς καὶ ἱερεῖα ἐπώλου ἡμῖν, καὶ ἄλλα, ὧν εἶχον. Δοκοῦσι δὲ μοι καὶ ὑμῶν τινες, εἰς τὸ ἐγγυτάτω χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσαντές τι, πάλιν ἐλθεῖν. Ταῦτο καταμαθὼν Κλεάρε- 14 τος ὁ λοχαγὸς ὅτι καὶ μικρὸν εἶη, καὶ ἀφύλακτον, διὰ τὸ Φίλιον νομίζεῖν εἶναι, ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς τῆς νυκτός, ὡς πορφήσων, οὐδενὶ ἡμῶν εἰπῶν. Διενερόητο δὲ, εἰ λά- 15 βοι τὸ χωρίον, εἰς μὲν τὸ στράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν, ἐμβὰς δὲ εἰς τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ ἐτύγχανον οἱ σύσκηνοι αὐτοῦ παραπλέοντες, καὶ ἐνθήμενος, εἴ τι λάβοι, ἀποπλέων οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. Καὶ ταῦτα συνωμολόγησαν αὐτῶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύσκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰσθάνομαι. Παρακαλέσας οὖν, ὁπόσους ἔπειθεν, ἦγεν ἐπὶ τὸ χωρίον. 16 Πορευόμενον δὲ αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ συστάντες οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίοντες, τὸν τε Κλεάρετον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συχνοὺς· οἱ δὲ τινες καὶ εἰς Κερασοῦντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δὲ ἦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἡμεῖς δεῦρο ἐξωρμῶ- 17 μεν περὶ. Τῶν δὲ παραπλεόντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασοῦντι, οὐπω ἀνηγμένοι. Μετὰ τοῦτο, ὡς οἱ Κερασοῦντιοὶ λέγουσιν, ἀφικνοῦνται τῶν ἐκ τοῦ χωρίου τρεῖς ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ἡμέτερον χρή-

13. τοῖς βαρβαρικοῖς] Eton. βαρβαρικὰ habet. deinde ἐπώλου ὑμῖν Guelf.

χωρίον] Leonclaviana et Welsiana χωρίων habent.

ἐλθεῖν] Paris. ἀπῆλθον habere dicitur.

14. Κλεάρετος] Ita Guelf. hic et infra, ubi vulgo est Κλεάρατος.

καὶ μικρὸν] Ex Guelf. Eton. καὶ et sequens τῆς ante νυκτός addidit Zeune.

15. τὸ χωρίον] Eton. τῶδε τὸ χωρίον —εἰσβάς.

εἰς τὸ πλοῖον] Articulum ex Castal. adsumsi cum Zeunio.

οἱ ἐν τῷ πλοίῳ] Margo Steph. et Paris. οἱ ἐκ τοῦ πλοίου.

17. ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Ita Eton. Vulgo deest ἐν præpositio. Deinde ἐξορμῶμεν Guelf.

τῶν δὲ παραπλεόντων ἔτι τινὲς] Eton. τῶν πλεόντων εἴ τινες λέγουσιν, ἀφικνοῦνται, mediis omissis multis. Intelliguntur, qui v. 4, 1. dicuntur ἐκ Κερασοῦντος κατὰ θάλατταν κομίσσασθαι.

18 ζοντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς Κερασούντιους ἔλεγον, ὅτι θαυμάζοιεν, τί ἡμῖν δοξείεν ἐλθεῖν ἐπὶ αὐτούς. Ἐπεὶ μέντοι [σφᾶς λέγειν] ἔφασαν, ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα, ἢ δεσθαί τε αὐτοὺς καὶ μέλλειν πλεῖν δεῦρο, ὡς ἡμῖν λέξαι τὰ γενόμενα, καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν λαβόντας τοὺς τούτου δεομένους. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερασούντι· αἰσθόμενοι δὲ τοὺς βαρβάρους, ὅποι ἴοιεν, αὐτοὶ τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο. Καὶ οἱ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι, τρεῖς ὄντες οἱ πρέσβεις, καταλευσθέντες. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς οἱ Κερασούντιοι, καὶ λέγουσι τὸ πρᾶγμα· καὶ ἡμεῖς οἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες ἠχθόμεθα τοῖς γεγενημένοις, καὶ ἐβουλευόμεθα σὺν τοῖς Κερασούντιοις, πῶς ἂν ταφείησαν οἱ τῶν Ἑλλήνων νεκροί. Συγκαθήμενοι δ' ἔξωθεν τῶν ὀπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν θορύβου πολλοῦ, παῖε, παῖε,

18. ἐπὶ αὐτούς.] Ita Eton. Vulgo est πρὸς αὐτούς.

Ἐπεὶ μέντοι σφᾶς λέγειν ἔφασαν] Stephanus ἔπειτα μέντοι corrigebat; vulgatam Zeune ita defendi posse censebat, ut verba σφᾶς λέγειν in Paris. et Eton. libro omitta delerentur. Igitur seclusit. Weiske ferri posse putabat, si veritas se credere; ita de re pronuntiare.

ἢ δεσθαί τε αὐτούς.] Repete οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, non ἔφασαν, quod facere jubet Zeune.

πλεῖν δεῦρο] Ex Paris. et Eton. ἐνταῦθα dedit Zeune.

ὡς ἡμῖν λέξαι] Aldina, Steph. Guelf. ἡμῖν habent; deinde vulgatum λέξαι ex Eton. et Paris. correxit Zeune.

αὐτοὺς κελεύειν] Propinquos occisorum intelligit, et barbaris opponi censet Weiske, quibus sensum humanitatis tantum tribuerit Xenophon, quo gravius crimen Græcorum istorum appareret. Sed αὐτοὺς in αὐ-

τῶν mutat Guelf. Idem cum Castal. θάπτειν omittit; Juntina habet αὐτοὺς θάπτειν.

τοὺς τούτων δεομένους] Hæc absunt a Paris. et Eton. τούτου edidit Steph. quod habet a prima manu Guelf. et margo Villosis.

19. τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες] Paris. et Eton. habent τινὰς Ἑλλήνων τυχεῖν ἔτι ὄντας, sed ita sequentia etiam mutanda fuerint.

ὅποι ἴοιεν] Eton. ὅποι εἶεν. Sequens παρεκελεύοντο ex margine Steph. Paris. et Eton. dedi pro διεκελεύοντο, quod sensu diverso et alieno ab h. l. dicitur.

20. ἠχθόμεθα] Ex Eton. et Guelf. τε adjunctit Zeune. Deinceps ὅπως ἂν habet Eton.

21. ἔξωθεν τῶν ὀπλων] Extra vel ante castra, ἔμπροσθεν τῶν ὀπλων alibi, ubi conciliabantur duces exercitus.

παῖε, παῖε] Alterum παῖε omittit Eton.

βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα δὴ ὀρῶμεν πολλοὺς προσ-
 θεοντας, λίθους δ' ἔχοντας ἐν ταῖς χερσὶ, τοὺς δὲ καὶ
 ἀναιρούμενους. Καὶ οἱ μὲν Κερασούντιοι, ὡς ἂν καὶ ἑω- 22
 ρακότες τὸ παρ' ἑαυτοῖς πρᾶγμα, δέισαντες ἀποχωροῦσι
 πρὸς τὰ πλοῖα. Ἦσαν δὲ, νῆ Δία, οἱ καὶ ἡμῶν ἔδεισαν.
 Ἐγαγε μὴν ἦλθον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἠρώτων, ὅ τι ἐστὶ τὸ 23
 πρᾶγμα. Τῶν δ' ἦσαν μὲν, οἱ οὐδὲν ἤδεσαν, ὅμως δὲ
 λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν. Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδοῖτι τινὶ
 ἐνέτυχον, λέγει μοι, ὅτι οἱ ἀγορανόμοι δεινότατα ποιοῦσι
 τὸ στρατεύμα. Καὶ ἐν τούτῳ τις ὀρᾷ τὸν ἀγορανόμον 24
 Ζήλαρχον, πρὸς τὴν θάλατταν ἀποχωροῦντα, καὶ ἀνέ-
 κραγεν· οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, ὥσπερ ἡ σοὺς ἀγρίου ἢ ἐλά-
 φου φανέντος, ἴενται ἐπ' αὐτόν. Οἱ δ' αὖ Κερασούν- 25
 τιοι, ὡς εἶδον ὀρμῶντας καθ' ἑαυτοὺς, νομίσαντες ἐπὶ
 σφᾶς ἴεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν
 θάλατταν. Συνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες, καὶ
 ἐπνίγετο, ὅστις μὴ ἐτύχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. Καὶ 26
 τούτους τί δοκεῖτε; ἠδίκουν μὲν οὐδὲν, ἔδεισαν δὲ, μὴ
 λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτάκοι. Εἰ οὖν ταῦτα
 τοιαῦτα ἔσται, θεάσασθε, οἷα κατάστασις ἡμῖν ἔσται
 τῆς στρατιᾶς. Ὑμεῖς μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔσεσθε κύριοι 27
 οὔτ' ἀνελέσθαι πόλεμον, ᾧ ἂν βούλησθε, οὔτε καταλῦ-

22. παρ' ἑαυτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐτοῖς. Deinceps ἦσαν δ' ἐνδηλοὶ καὶ ἡμῶν οἱ Paris. Eton.

23. καὶ εἰδοῖτι τινὶ ἐνέτυχον] Eton. omisso καὶ et τινὶ habet ἐπέτυχον.

24. καὶ ἐν τούτῳ] Eton. καὶ omisit; ex eodem vulgatum ἀναχωροῦντα corrigi.

ὥσπερ ἡ σοὺς] Ex Eton. ἢ adscivi euphoniae et numeri causa.

25. Οἱ δ' αὖ] Ex eodem Eton. vulgatum Οἱ δὲ Κερ. correxit Zeune.

νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς] Stephanus memorat scripturas has: νομίσαντες σαφῶς ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι; alteram: σαφῶς

νομίζοντες ἐπὶ σφαγὰς γίνεσθαι. Paris. habet σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι. Eton. etiam γίνεσθαι habet.

ἐτύχανεν ἐπιστάμενος] Guelf. ἐπιστ. ἐτύχανεν.

26. τί δοκεῖτε] Paris. et Eton. addunt δεῖσαι δηλονότι. quod idem additamentum in libris scriptis repertum a grammatico aliquo profectum esse censuit Stephanus.

λύσσα] Ita cum Stephano margo Villos. λυσσῶν Edd. vett. Guelf.

27. ἀνελέσθαι] Edd. vett. Guelf. Eton. ἂν ἰλίεσθαι. deinceps βούλεισθαι —θίλοι Eton.

σαι· ἰδίᾳ δὲ ὁ βουλόμενος ἄξει στρατεύμα, ἐφ' ὃ τι ἂν
 ἐθέλη. Καὶν τινες πρὸς ὑμᾶς ἴωσι πρέσβεις, ἢ εἰρήνης
 δέομενοι ἢ ἄλλου τινός, κατακαίνοντες τούτους οἱ βουλό-
 28 ὑμᾶς ἰόντων. Ἐπειτα δὲ, οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες ἔλησθε
 ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἔσονται· ὅστις δ' ἂν ἐαυτὸν
 ἔληται στρατηγὸν, καὶ ἐθέλη λέγειν, βάλλε, βάλλε,
 οὗτος ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα κατακαίνειν καὶ ἰδιώτην
 ὑμῶν, ὃν ἂν ἐθέλη, ἀκριτον, ἂν ὣσιν οἱ πεισόμενοι αὐτῷ,
 29 ὥσπερ καὶ νῦν ἐγένετο. Οἷα δ' ὑμῖν καὶ διαπεπράχα-
 σιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοὶ, σκέψασθε. Ζήλαρ-
 χος μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, οἴχεται
 ἀποπλέων, οὐ δοὺς ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ, Φεύγει
 ἐκ τοῦ στρατεύματος, δείσας, μὴ ἀδίκως ἀκριτος ἀπο-
 30 θάνῃ. Οἱ δὲ καταλεύσαντες τοὺς πρέσβεις διεπρά-
 ξαντο, ὑμῖν μόνοις μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασούντα μὴ
 ἀσφαλὲς εἶναι, εἰ μὴ σὺν ἰσχύϊ, ἀφικνεῖσθαι· τοὺς δὲ
 νεκροὺς, οὓς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ κατακαίνοντες ἐκέλευον
 θάπτειν, τούτους διεπράξαντο μηδὲ σὺν κηρυκίῳ ἔτι ἀσ-
 φαλὲς εἶναι ἀνελέσθαι. Τίς γὰρ ἐθέλησει κήρυξ ἰέναι,
 31 κήρυκας ἀπεκτονῶς; Ἄλλ' ἡμεῖς Κερασουντίων θάψαι
 αὐτοὺς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει ταῦτα, δο-
 ξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσομένων, καὶ φυλακὴν ἰδίᾳ

ἢ ἄλλου τινός] Eton. εἶναι οὐστίνας
 κατακτείναντες.

28. κατακαίνειν καὶ ἰδιώτην ὑμῶν] Eton. κατακτανεῖν omisso ὑμῶν; deinde idem πεισόμενοι habet.

29. Οἷα δ' ὑμῖν] Ex Paris. vulgatum ἡμῖν correxit Zeune, et πεπράχασιν mutavit ex margine Steph. Paris. Eton. Ego præterea καὶ ex Paris. ad-junxi post ὑμῖν.

μὲν γὰρ] Eton. liber γὰρ omittit, et deinceps ἡμᾶς habet, ut postea

ἡμῖν Guelf.

δείσας] Abest a libro Etonensi.

30. ὑμῖν μόνοις] Eton. ἡμῖν μόνοις—ἀφικνεῖσθε. Edd. vett. Guelf. ἀφικνεῖσθε.

31. Ἄλλ' ἡμεῖς] Redi ad sect. 20. Sensum non vidit loci Zeune, quem Weiske his verbis aperuit: *denique nos quidem neminem fore censuimus, qui illam legationem suscipere vellet, rogavimusque Cerasuntios, ut, &c. Ceterum Eton. θάψαι αὐτῶν habet.*

ποιήση τις, καὶ τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια πειρᾶται ἔχων σκη-
νοῦν. Εἰ μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θηρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώ- 32
πων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐ-
τῶν· εἰ δὲ μὴ, πρὸς Διὸς, πῶς ἢ θεοῖς θύσομεν ἠδέως,
ποιοῦντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς πολεμίοις πῶς μαχοῦμε-
θα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνωμεν; Πόλις δὲ Φιλία τίς 33
ἡμᾶς δέξεται, ἣτις ἂν ὄρᾳ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν;
Ἀγορὰν δὲ τίς ἄξει θαρρῶν, ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα
ἐξαμαρτάνοντες φαινόμεθα; Οὐ δὲ δὴ πάνυ οἴομεθα
τεύξεσθαι ἐπαίνου, τίς ἂν ἡμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινε-
σειεν; ἡμεῖς μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι πονηροὺς ἂν φαίημεν εἶναι
τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας.

Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες ἔλεγον, τοὺς μὲν τούτων 34
ἄρξαντας δοῦναι δίκην, τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνο-
μίας ἄρξαι· εἰ δὲ τις ἄρξη, ἄγεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ θανά-

ποιήση] Edd. vett. Guelf. ποιῆσαι.

32. μέντοι] Guelf. μέντι habet.

33. τίς ἄξει] Edd. vett. Guelf. ἔξει.

Deinceps Stephanus conjecit scribendum: περὶ τοὺς ἄλλους τὰ μέγιστα. Weiske contra monet τὰ μέγιστα esse h. l. τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ad hæc autem, quorum maximum sit in foro momentum, pertinere τοὺς ἀγορανόμους, ad quorum iniquam conditionem respicere Xenophontem. Vitium loci bene sensisse videtur Stephanus, cui Weiskiana interpretatio nullo modo medetur. Aliam rationem iniiit Halbkart scribendo ἢν πὲρὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα—φαινόμεθα; contra quem monuit Censor Lipsiensis in Ephemeridibus anni 1804. p. 1775. ita ἀγορὰν gemina notione poni, deinde debere esse φαινόμεθα. Ipse πὲρὶ τὰ μέγιστα in rebus maximi momenti interpretatur, et τοιαῦτα sensu adverbii dictum censet. Mihi vero locus lacunosus esse videtur, et post verba ἄξει θαρρῶν excidisse videntur verba aliquot, quæ injuriam ἀγορανόμους illatam, deinde vero cædem legatorum vel præconum significabant. Cædes præconum, utpote gravissima

juris gentium violatio, cum impietate conjuncta, inprimis significari videtur verbis περὶ τὰ μέγιστα.

δὴ πάνυ] Edd. vett. Guelf. δεῖ πάνυ οἴομεθα. Eton. οὐ δὴ πάντων οἴομεθα τεύξεσθαι ἐπαίνων. Zeune cum Hutchinsono intelligit ante ἐπαίνου præpositionem περὶ, Jam quod attinet ad laudem, quam nos omnino consecuturos esse speramus. Contra Weiske πάντως præferbat: difficultatem vertendo obscuravit Halbkart. Mihi πάντων præplacet, et structura verborum naturalis talis esse debuisse videtur: πάντων δὲ (τούτων) ὧν τοῦ ἐπαίνου δὴ οἴομεθα τεύξεσθαι, τίς ἂν ἡμᾶς—ἐπαινεσειεν; Sed Xenophon οὐ dixit referens ad ἐπαίνου, cum exspectares ὧν ad πάντων relatum. Pro ἡμᾶς alii libri præter Edd. vett. Steph. secundam, Codd. Paris. et Guelf. dant ἡμᾶς.

34. ἄρξαντας] Edd. vett. Guelf. Eton. ἄρξοντας. Sequens μηκέτι vulgato οὐκέτι cum Paris. et Eton. prætulit Zeune.

ἄγεσθαι—θανάτω] Juntina, Guelf. Eton. θανάτου sine ἐπί. Aldina, Steph. θανάτω. Paris. ἄγεσθαι—θανάτου.

τῶ τούς δὲ στρατηγούς εἰς δίκας πάντας καταστήσαι
 εἶναι δὲ δίκας, καὶ εἴ τι ἄλλο τις ἠδίκητο, ἐξ οὗ Κύ-
 ρος ἀπέθανε· δικαστὰς δὲ τοὺς λοχαγούς ἐποίησαντο.
 35 Παραينوῦντος δὲ Ξενοφῶντος, καὶ τῶν μάντεων συμβου-
 λευόντων, ἔδοξε καὶ καθαῖραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγένε-
 νετο καθαρός.

CAP. VIII.

ΕΔΟΞΕ δὲ καὶ τοὺς στρατηγούς δίκην ὑποσχεῖν τοῦ
 παρεληλυθότος χρόνου. Καὶ διδόντες, Φιλίσιος μὲν
 ὦφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς Φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρη-
 μάτων τὸ μείωμα, εἴκοσι μνᾶς· Σοφαίνετος δὲ, ὅτι ἄρ-
 χων αἰρεθεῖς κατημέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφῶντος δὲ
 κατηγόρησάν τινες, φάσκοντες παῖεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ
 2 ὡς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. Καὶ ὁ Ξενοφῶν

Margo Steph. ἀρξέσθαι—θανάτου. Ex Mureti emendatione ἐπὶ θανάτῳ dedit primus Hutchinson, comparans i. 6, 10.

εἰς δίκας] Edd. vett. Guelf. δίκας omittunt. Sequens τις abesse malim.

35. καθαρός] Eton. liber καθαρὰ habet, quod ex κάθαγμα ortum habere censet Zeune.

1. διδόντες] sc. δίκην. Contra Eton. et Paris. δίδοντων dant.

γαυλικῶν] Prætulit hanc scripturam confirmatam a libro Eton. vulgatæ γαυλιτικῶν, quod est etiam in Guelf. (γαυλιτῶν in Paris.) Leonclavius, Welsius et Hutchinson. Hesy-chius hunc ipsum locum respicere videtur, ubi docet: Γαῦλοι—καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρέματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. Schol. ad Aristophanis Aves versu 599. Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπώμενον· ἐπὶ δὲ τῷ ἀγγεῖῳ ὄξυ-τόνως. Καλλίμαχος Κυπρῶδε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος. Hesy-chii interpretationem ad merces navi-bus vectas recte refert Weiske, de quibus est v. 1, 16. comparans Hel-

lenicorum i. 6, 38. τὰ χρέματα ἐν-θεμένους ἐς τὰ πλοῖα. Cum aliis Zeune de naulo (cf. v. 1, 12.) interpretatur naucleris solvendo. Alii intelligunt pecuniam de navigiis coactam. Γαυ-λιτικῶν tamen exhibet Lexicon MS. rhetoricum a Ruhnkenio ad Hesy-chium comparatum, et Etymologi-cum M. p. 221. l. 48. ubi pars inter-pretationis extat. Lexicon rhetori-cum diserte Xenophontem auctorem nominat. In Aristophane γαυλὸς edi-tum habet Editio Brunckiana.

τὸ μείωμα] Defectum interpretatur Index Zeunianus, *imminutionem mer-cium* Weiske, qui totam locutionem explicat: *multatus est ob imminutas merces*. Genitivum casum τῆς φυλα-κῆς refert ad intelligendum ἕνεκα vel δίκην, ut εἴκοσι μνᾶς per appositionem jungantur.

ἄρχων αἰρεθεῖς] Ex Eton. libro ἄρ-χων primus restituit Hutchinson, quod vocabulum tamen jam olim Amasæus vertendo expressit: sed hic male κατημέλει reddidit recusasset, cum sit de negligentia in munere obeundo. Cf. v. 3, 1. Leonclavius αἰρεθεῖς εἰς τῷδε conjecerat.

ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα, ποῦ καὶ ἐπλήγη. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται: Ὅπου καὶ τῷ ῥίγει ἀπαλλύμεθα, καὶ χιῶν πλείστη ἦν. Ὁ δὲ εἶπεν: 3 Ἀλλὰ μὴν καὶ χειμῶνός γε ὄντος, οἴου λέγεις, σίτου δὲ ἐπιλελοιπότες, οἴνου δὲ μηδ' ὄσφραίνεσθαι παρόντος, ὑπὸ δὲ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων δὲ ἐπομένων, εἰ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὕβριστότερος εἶναι: οἷς Φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίγνεσθαι. Ὅμως δὲ καὶ λέξον, ἔφη, ἐκ τίνος ἐπλή- 4 γης. Πότερον ἤτουν τι σέ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; ἀλλ' ἀπήτουν; ἀλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος, ἀλλὰ μεθύων παρώνησα; Ἐπεὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔφησεν, 5 ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὀπλιτεύοι: Οὐκ ἔφη: πάλιν, εἰ πελτάροι: Οὐδὲ τοῦτ' ἔφη: ἀλλ' ἡμίονον ἤλαυνον, ταχθεῖς

2. ἀναστὰς] Liber Eton. omittit. alterum πρῶτον omittunt Castal. Codex Paris. Eton. Regius B. et in Regio A. erasum erat.

ποῦ καὶ ἐπλήγη] Male Dorville ad Charit. p. 295. vertit: qua in corporis parte percussus fuerit.

τῷ ῥίγει] Eton. articulum omittit. Deinceps ἀπολλύμεθα Edd. vett. et Guelf. Ceterum compara de tempore iv. 4, 11.

3. παρόντος] Margo Steph. cum Paris. et Eton. libro παρόν dat. Porson comparat Philemonem Stobæi Serm. 86. σιτάρια μικρὰ προσφείρων ὄνου δ' ὅσον ὀσμῆν. et Alexin Athenæi iv. p. 134. ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐδύς, ἦν οἴνου μόνον ὀσμῆν ἴδωσιν.

ὕβριστότερος] Proverbium repetit Lucianus in Pseudologista, ubi est ὄνων ἀπάντων ὕβριστότατος. In Piscatore est ἀσελγαστέρους τῶν ὄνων. Proprie asini libidine exardescentes dicuntur lascivire, ὕβριζεν, atque ita verbo de asinis utitur Herodotus iv. 129. Plinius viii. 69. scribit, asinas mares fatigatos melius implere. Cf. ad Columellæ vi. 37. Ceterum verba οἷς φασὶν—οὐκ ἐγγίγνεσθαι Moro visa sunt spuria, quocum sentit Zeune.

Hæc est viri docti annotatio: Plane incongruum est, eum, qui proverbio utitur, quod omnibus notum esse debet, explanationem ejus ex ipsa naturæ historia et observatione repetitam addere. Contra Weiske: Hæc verba in Xenophonte me quidem non offendunt, præsertim cum proverbium explicetur minus vulgo frequentatum. Mihi ita videtur. Proverbium quidem vulgo notum esse debet, quo quis in oratione ad vulgus utitur; itaque interpretationem ejus addere, ineptum foret. Sed utitur Xenophon proverbiali locutione ὄνων ὕβριστότερος non sensu proprio de libidine, sed de animi impotentia hominis in ipsis malis suis alienisque insultantis. Opus igitur erat interpretatione brevi, ut doceretur, apte comparari ejusmodi hominem cum asinis ὕβριστοτάτοις.

κόπον] Margo Steph. τόκον, Paris. τόπον habet.

4. ἔφη, ἐκ τίνος] Ex libro Brodæi et Eton. ἔφη addidit Zeune. ἐκ τίνος est quam ob causam. Deinceps Junctina παρώνημα, Eton. ἐπαρώνησα.

5. ἤλαυνον] Paris. ἐλαύνειν. quod ferri potest, si repetatur ἔφη. Deinceps ὑπὸ συσκήνων dat Eton.

6 ὑπὸ τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ᾶν. Ἐνταῦθα δὴ ἀνα-
γιγνώσκει τε αὐτὸν, καὶ ἤρετο· Ἡ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμνοντα
ἀπάγων; Ναὶ μὰ Δί, ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ
7 τῶν ἐμῶν συσκήνων σκευὴ διεῖρξας. Ἄλλ' ἢ μὲν διάρ-
ριψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλ-
λοις ἄγειν, καὶ ἐκέλευσα πρὸς ἐμὲ ἀπάγειν· καὶ ἀπο-
λαβῶν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμοὶ
ἀπέδειξας τὸν ἄνδρα. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ἀκού-
σατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

8 Ἄνῆρ κατελείπετο, διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύε-
σθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι
εἰς ἡμῶν εἴη ἠνάγκασα δέ σε τοῦτον ἄγειν, ὡς μὴ ἀπό-
λοιτο· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, πολέμιοι ἐφείποντο.

9 Συνέφη τοῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν,
ἐπεὶ προὔπεμφά σε, καταλαμβάνω αὐτίς, σὺν τοῖς
ὀπισθοφύλαξι προσίων, βόθρον ὀρύττοντα, ὡς κατορύ-

10 ζοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπιστάς ἐπήνου σε. Ἐπεὶ δὲ
παρεστηκότων ἡμῶν συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ ἄνῆρ, ἀνέ-
κραγον οἱ παρόντες, ὅτι ζῆ ὁ ἀνῆρ· σὺ δὲ εἶπες· Ὅποσα

6. Ἡ σὺ εἶ] Vulgatum Eī sū eī re-
cte vertunt *Tune is es?* sed *eī* in tali
quæstione nusquam adhibitum vidi;
quare solenne ἢ reposui.

διεῖρξας] Eton. διεῖρξας, margo
Villois. εἰρξας. Simplex verbum
præfero, sed sequitur διάρριψις.

7. ἀπάγειν] Ex Paris. ἀγαγεῖν rece-
pit Zeune, propter Thomæ observa-
tionem, qui monet verbum κελύειν
infinitivum aoristi junctum solere
habere.

8. δέ σε τοῦτον] Pronomen *σε* ex li-
bro Brodæi, Paris. Eton. et Step-
hania adjunxit Zeune.

ἐφείποντο] Eton. liber anteponit
pronomēn ἡμῖν. Deinceps Edd. vett.
Guelf. συνέφη γ' οὕτως. margo Villois.
συνέφη γὰρ οὕτως habet.

9. κατορύζοντα] Male Paris. κατο-
ρύττοντα habet scriptum.

10. συνέκαμψε] Margo Steph. συν-
ἀνέκαμψε dat.

Ὅποσα γε βούλεται] ὡς ἐγωγε] Vul-
gatum εἶπες ὅποσα γ' ἐβούλου, ὡς cum
Mureto et Codicibus Regiis A. B.
mutavi. Muretus interpretatur: *Vi-
vat sane, quantum vult: nam ego qui-
dem eum hinc non eveham.* Sed Lar-
cherus ita: *Quelque chose qu'on dise,
je ne le porterai point.* Intelligit nempe
ὅδε ἀνῆρ, id est Xenophon, ad ver-
bum βούλεται; sed plura intelligere
oportet, ut sententia ista ex verbis
possit extundi. Quare equidem simpli-
citer Mureti interpretationem amplec-
tor, in qua refertur βούλεται ad præ-
cedens ζῆ ὁ ἀνῆρ, quod simul omnes
præsentēs milites conclamaverant.
Accedit tertius liber Regius C. in
quo tamen est βούληται. Zeunio le-
ctio vulgaris elegantior videtur, quam

γε βούλεται ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. Ἐνταῦθα
 ἐπαισά σε ἀληθῆ λέγεις· ἔδοξας γάρ μοι εἰδότε ἰοικέ-
 ναι, ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἥττόν τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγώ 11
 σοι ἀπέδειξα αὐτόν; Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενο-
 φῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας
 ἡμᾶς δεῖ κατορυχθῆναι; Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον πάντες 12
 ὡς ὀλίγας παίσειεν· ἄλλους δὲ ἐκέλευον λέγειν, διὰ τί
 ἕκαστος ἐπλήγη. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀνίσταντο, αὐτὸς ἔλε-
 γεν·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς 13

ita interpretatur: dicebas cupide, te-
 mere, non quæ debebas, sed quæ cupie-
 bas. Weiske in Mureti ratione re-
 prehendit, quod ita saltem ὅπόσον
 scriptum oportuerat. Ipse vulgatam
 ita tuetur, ut ὅποσα positum putet
 pro ὅποσάκις; idque cum ἰβούλου
 junctum significare ait quam sæpissime.
 Tu vero pertinaciter idem illud
 crepabas: Ego cum non portabo. Ex-
 emplum simile non posuit vir do-
 ctus; nec uspiam tale repertum iri
 puto. Distinctionem etiam mutavit
 et posuit: ἰβούλου, ὡς· Ἐγὼ γε. Sed
 qui græce sciunt, norunt particulam
 ὡς in ejusmodi oratione non antepo-
 ni; in altera vero ratione Mureti ὡς
 solenni more positum sequitur et
 causam reddi præcedentis orationis.

ἔδοξας] Male Eton. ἔδοξς,

11. καὶ γὰρ καὶ] Cum Hutchinso-
 no et Weiskio Stephani conjecturam,
 qui alterum καὶ addidit, recepi. πάν-
 τες omittit Eton. Deinceps κατορυχ-
 θῆναι dedi ex libro Brodæi et Eton.
 pro vulgato κατορυγῆναι.

12. Τοῦτον μὲν] Stephanus οὖν ad-
 jungi voluit; recte, puto. Sequens
 πάντες omittit Eton. Ad ὀλίγας in-
 tellige πληγὰς. sed margo Villois.
 ὀλίγου habet.

παίσειεν] Edd. vett. Guelf. παί-
 σαιεν.

ἄλλους δὲ ἐκέλευον] Vulgatum ἄλ-
 λων δὲ ἐκέλευον Stephanus corrigebat
 ἄλλον δ' ἐκέλευς. Paris. Eton. ἄλλος δ'
 ἐκέλευε habent. unde Hutchinson effecit
 ἄλλος δ' ἐκέλευς, quod recepit

Zeune. Amasæus etiam vertit: Tunc
 alios dicere jusserunt. Sed recte mo-
 nuvit Weiske ita scriptum oportuisse
 ἄλλους δὲ ὁ Ξενοφῶν ἐκέλευς. Ipse igitur
 Weiskium secutus sum, ita ta-
 men, ut locum nondum persanatum
 esse statuum. Suspico fuisse olim:
 Ξενοφῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευς λέ-
 γειν—ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀνίστατο. Certe
 liber Brodæi et Eton. habent ἀνίστα-
 το.

13. πολλοὺς] Omittit Paris. et E-
 ton. deinceps ἕνεκεν ob εὐφωμίαν dedit
 Zeune ex Guelf. et Paris.

[Oratio Xenophontis non solum
 modestior erit et prudentior, sed ipsa
 etiam periodus verborum arctius col-
 ligabitur, si scripturam recipiamus
 Codicum Paris. et Eton. hanc: Ἐγὼ,
 ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας
 ἕνεκα ἀταξίας, ὅσοις σώζεσθαι μὲν ἤρκει
 δι' ὑμᾶς, ἐν τῷ ζῆτι ἰόντων καὶ μαχο-
 μένων, ὅπου δεῖσι. ubi vulgo editur:
 ἄνδρας πολλοὺς ἕνεκα ἀταξίας, οἷς et
 reliqua. Sed offendunt me mesaque
 aures genitivi subsequentes ἰόντων μα-
 χομένων post pronominis accusativum
 ὑμᾶς, nec video, quid lucremur in-
 telligendo ὑμῶν cum Zeunio ad geni-
 tivos illos tam dure accusativo pro-
 ximo reluctantes emolliendos. Quid
 enim impediit Xenophontem, quo-
 minus subjungeret ἰόντας μαχομένους?
 Exemplum similis inversionis cau-
 suum, cujus ratio commoda aut pro-
 babilis non appareat, equidem alibi
 in Xenophonte reperire non memini.
 Ex Epistola.]

ἔνεκα ἀταξίας· οἷς σώζεσθαι μὲν ἤρκει δι' ὑμᾶς, ἐν
 τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων, ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λι-
 πόντες τὰς τάξεις, προθέοντες ἀρπάζειν ἤθελον, καὶ
 ὑμῶν πλεονεκτεῖν. Εἰ δὲ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἀπαν-
 14 τες ἂν ἀπωλόμεθα. Ἦδη δὲ καὶ μαλακίζομένον τινα,
 καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλλὰ προϊέμενον ἑαυτὸν
 τοῖς πολεμίοις, καὶ ἔπαισα, καὶ ἐβιασάμην πορεύεσθαι.
 Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτὸς ποτε ἀναμένων
 τινὰς συσκευαζομένους, καθεζόμενος συχρὸν χρόνον, κατ-
 ἔμαθον ἀναστὰς μόγισ, καὶ τὰ σκέλη μόγισ ἐκτείνας.
 15 Ἐν ἑμαυτῷ οὖν πείραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον,
 ὅποτε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· τὸ
 γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρῆιχε θερμασίαν τινὰ
 καὶ ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν εἰς ἄρῶν
 ὑπουργὸν ὃν τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀπο-
 σήπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους· ἄπερ πολλοὺς
 16 καὶ ὑμεῖς ἴστε παθόντας. Ἄλλον δὲ γε ἴσως ὑπολει-
 πόμενον που διὰ ῥαστώνην, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς τοὺς
 πρόσθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς ὀπίσθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα
 17 πῦξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. Καὶ
 γὰρ οὖν νῦν ἔξεστιν αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπα-
 θον παρὰ τὸ δίκαιον, δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς

οἷς σώζεσθαι] Paris. Eton. ὅσοις σώζ.
deinceps ἡμᾶς Eton. habet.

ἤρκει] Leonclavii versionem laudat
Zeune: quibus satis fiebat, quod opera
vestra salvi essent. Rectius Hutchin-
son: qui satis quidem habuerunt vestra
opera incolumes evadere. Halbkart
venuste: die es sich zwar gefallen lies-
sen, durch euch geschützt zu seyn.

ὑμῶν πλεονεκτεῖν] Eton. ἡμῶν ha-
bet. Deinde ἀπωλόμεθα Edd. vett.
Guelf. ἀπωλώμεθα Castalio.

14. μαλακίζομένον] Eton. μάλα πιε-
ζόμενον. Sequentia comparabam cum
Cypriop. vii. 5, 76. ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἠδὲ

προϊέναι αὐτόν. ubi προῖσθαι scri-
ptum malo.

κατέμαθον ἀναστὰς] Sensi me diffi-
culter surgere, Zeune. Contra Wei-
ske ad h. l. ἀναστὰς scilicet εἶναι, pro
ἐμὸ ἀναστῆναι.

μόγισ] Alterum μόγισ abest a libro
Etonensi.

15. ἴδοιμι] Edd. vett. εἴδοιμι.

16. ὑπολειπόμενον που] Paris. ἀπο-
λειπόμενον, Eton. ὑπολειπόμενον. Se-
quens που ex margine Steph. Paris.
Eton. addidit Zeune.

17. νῦν ἔξεστιν] Eton. νῦν omittit.

πολεμίοις ἐγένοντο, τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον, ὅτου δίκην
 ἂν ἤξιουν λαμβάνειν; Ἀπλοῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος. Ἐγὼ 18
 γὰρ, εἰ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ ἐκόλασά τινα, ἀξιώ ὑπέχειν
 δίκην, οἶαν καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισὶ. Καὶ
 γὰρ καὶ οἱ ἰατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ.
 Εἰ δὲ ὑβρεῖ νομίζετε με ταῦτα πράττειν, ἐνθυμήθητε, ὅτι 19
 νῦν ἐγὼ θάρρῶ σὺν τοῖς θεοῖς μᾶλλον, ἢ τότε, καὶ θρα-
 σύτερός εἰμι νῦν, ἢ τότε, καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ'
 ὅμως οὐδένα παῖα· ἐν εὐδία γὰρ ὄρω ὑμᾶς. Ὅταν δὲ 20
 χειμῶν ἦ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, οὐχ ὄρατε,
 ὅτι καὶ νεύματος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν πρῶρεῦς
 τοῖς ἐν πρῶρα, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρῦμνῃ;
 Ἰκανὰ γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ μικρὰ ἀμαρτηθέντα,
 πάντα συνεπιτρίψαι. Ὅτι δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, 21
 καὶ ὑμεῖς κατεδικάσατε τότε· ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους
 ἀλλ' ὅπλα παρειστήκητε, καὶ ἐξῆν ὑμῖν ἐπικουρεῖν αὐ-
 τοῖς, εἰ ἐβούλεσθε. Ἀλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἔπε-

ἵτου δίκην ἂν] Edd. vett. Guelf. Eton. ἵτι habent; sequens ἂν ex Eton. addidit Hutchinson. Amasæus h. l. vertit: quod si in hostium potestatem venissent, quid tam grave passi essent, ut eo nomine eum, a quo violati essent, iudicio persequi possent. Contra inep- tissime interpretatur Zeune: quod si mea culpa et incuria non servati in hostium potestatem venissent, nonne in gravissimam ita calamitatem incidissent, cuius nomine ab auctore (modo possent) expetere pœnas cuperent? Weiske ita: Si vero in hostium venissent potestatem, quæ mea castigatio tam gravis esse posset, cuius nomine pœnas (redemi) expetere vellent? Cum Amasæo recte, ut mihi videtur, Halbkart: wegen welcher Beleidigung, und wenn sie auch noch so gross war, hätten sie dann Genußthung fordern können?

18. Ἐγὼ γὰρ] Hæc verba desunt in Eton. libro, et abesse commode poterant. Idem liber deinceps habet οἶα γονεῖσι υἱοῖ καὶ διδασκάλοις

παῖδες.

καὶ γὰρ καὶ οἱ ἰατροὶ] Vulgatum καὶ γὰρ ἰατροὶ Zeune auxit articulo οἱ addito ex Eton. Sed jam olim Stephanus vitium loci vidit gravius. Aut enim omissum esse aliquid monet, cuius causa reddatur verbis καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ, aut scribendum fuisse: καὶ ἰατροὶ δὲ vel ἀλλὰ καὶ ἰατροὶ. Zeune difficultatem silentio præteriiit, cui medetur correctio Weiskii, quam interim adhibui, addito altero καί.

20. μεγάλη] Magnum mare Lucretii ii. 554. comparat Hutchinson.

τοιούτῳ καὶ μικρὰ] Eton. liber τοιούτῳ δικαίως καὶ μικρὰ habet.

21. κατεδικάσατε] Vestro iudicio declarastis, recte vertit Hutchinson.

ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους] Paris. ἔχοντες ξίφη οὐ ψήφους παρέστητε. Eton. similiter ἔχοντες ξίφη οὐ ψήφους habet. unde facile efficias ἔχοντες γὰρ ξίφη οὐ ψήφους. quam paronomasiam an quæsierit Xenophon, potest dubitari.

- 22 κουργείτε, οὔτε σὺν ἐμοὶ τὸν ἀτακτοῦντα ἐπαίετε. Τοιγαρ-
 οῦν ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἐών-
 τες αὐτούς. Οἶμαι γὰρ, εἰ ἠθέλετε σκοπεῖν, τοὺς αὐ-
 τοὺς εὐρήσεσθαι τότε κακίστους, καὶ νῦν ὑβριστοτάτους.
- 23 Βοῖσκος μὲν οὖν ὁ πύκτης ὁ Θετταλὸς τότε μὲν διεμά-
 χητο, ὡς κάμνων, ἀσπίδα μὴ φέρειν· νῦν δὲ, ὡς ἐγὼ
- 24 ἀκούω, Κοτυωριτῶν πολλοὺς ἀποδέδυκεν. Ἄν οὖν σω-
 φρονῆτε, τούτῳ τάναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιούσι·
 τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας δι-
 δέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιάσι· τοῦτον δὲ, ἂν σωφρονῆτε,
- 25 τὴν νύκτα μὲν δήσετε, τὴν δὲ ἡμέραν ἀφήσετε. Ἄλλὰ
 γὰρ, ἔφη, θαυμάζω, ὅτι, εἰ μὲν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμην,
 μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε· εἰ δὲ τῷ ἢ χειμῶνα ἐπεκού-
 ρησα, ἢ πολέμιον ἀπήρυσσα, ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀποροῦντι
 συνεξεπόρισά τι, τούτων οὐδεὶς μέμνηται· οὐδ' εἴ τινα

22. ἠθέλετε—εὐρήσεσθαι] Aldina, Castal. Guelf. εὐρήσεσθε, Eton. εὐρή-
 σετε. Weiskio pro εὐρήσεσθαι posi-
 tum videtur; idem simul ἂν deside-
 rat ante id verbum. Recte! sed si
 ἐθέλετε scripseris mecum, εὐρήσεσθαι
 pro εὐρήσειν positum recte habere vi-
 detur.

23. μὲν οὖν—ἀσπίδα μὴ φέρειν] Eton.
 γοῦν—τὴν ἀσπίδα φέρειν. Idem se-
 quens ἐγὼ omittit. Deinceps ἤδη
 ἀποδέδυκεν margo Steph. et Paris.

24. τούτῳ τάναντία] Stephanus τού-
 των, certe τοῦτον scriptum voluit; re-
 cte, puto. Sequens μὲν ante ἡμέρας
 omisit Castalio.

διδέασι] Hanc libri Paris. scriptu-
 ram, quam tamen nullibi annotatam
 reperi, nec Larcheri versio nunc est
 ad manus, vulgatæ δεσμεύουσι, prætu-
 lit Porson ad h. l. et ad Odysseam
 Oxoniensem anno 1800. editam cum
 Scholiis ineditis. Comparat Hesychii
 διδέασι, δεσμεύουσι, et Homerica Ili-
 da A. 105.

25. πολέμιον] Eton. πόλεμον. dein-
 cept ἀπεκέρυσα Edd. vett. Guelf. E-
 ton.

συνεξεπόρισσα] Vulgatum, quod est

etiam in Guelf. συνεξεπόρησα, præ-
 ceunte Stephano, in συνεξεπόρισα mu-
 tarunt Welsius, Hutchinson, Zeune
 et Weiske. Paris. συνεξεπόρησα, Eton.
 dat συνεπόρησα. Supra v. 6, 19. εἰ μὴ
 ἐκποροῦσι τῇ στρατιᾷ μισθόν, ubi mar-
 go Steph. cum libro Paris. et Eton.
 dat ἐξευποροῦσι. Porson ad h. l. hæc
 annotavit: In Lexicis nec comparet nec
 comparere debet verbum συνεξεπόρισα.
 Est enim plane barbarum, Ex MS.
 Paris. scribendum συνεξεπόρισα. Supra
 v. 6, 19. recte editur ἐκποροῦσι, idem
 MS. perperam habet ἐξευποροῦσι. In
 Aristoph. Eccles. 820. extabat εὐπόρισα,
 sed contra metrum, quod vitium dudum
 notarunt viri docti et nuper sustulit
 Brunckius. Hucusque Porson. ἡμᾶς
 ἅπαντα δέοι ἐκπορίζεσθαι est in libro
 Nostri de Vectig. iv. 38. ἐκπορίζειν χρή-
 ματα Cyrop. iii. 1, 30. sine varietate
 scripturæ. Similiter est in Hellenicis
 vii. 4, 33. Contra in Platonis de Legi-
 bus xi. p. 132. est πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς
 χρειαῖς ἐξευπορεῖν καὶ ὁμαλότητα τῆς οὐ-
 σίας. ubi nescio quid varietatis sit in
 Editionibus veteribus et libris scri-
 ptis. εὐπορίζειν recentioris ævi testatur
 derivatum inde vocabulum εὐπορίσταν

καλῶς τι ποιῶντα ἐπήνεσα, οὐδ' εἴ τιν' ἄνδρα ἀγαθὸν
 ὄντα ἐτίμησα, ὡς ἐδυνάμην, οὐδὲ τούτων μέμνησθε.
 Ἄλλὰ μὴν καλὸν γε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον καὶ ἥδιον, 26
 τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον, ἢ τῶν κακῶν μεμνήσθαι.

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμίμησκον καὶ
 περιεγένετο, ὥστε καλῶς ἔχειν.

medicamentorum. In Athenæi ix. p. 367. 6. est: ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα ζητοῦντες συνευποροήσαμεν, ubi nihil varietatis annotavit nuperus Interpres. Puto tamen συνευποροήσαμεν scriptum olim ibi fuisse. Sed iterum me dubium faciunt loca plura Demosthenis, veluti c. Apaturium p. 894. εἰεῖτό μου συνευπορήσαι τριάκοντα μνᾶς. et paulo postea: ἀμολογηκῶς δ' εὐπορήσειν αὐτῷ δέκα μνᾶς. p. 980. τοὺς ταῦτα συνευπορήσαντας καὶ γενομένους αἰτίους τοῦ τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς συμβαλοῦσιν. Sed p. 1369. συνευπορήσας ἀναλωμάτων est cum genitivo casu. In quibus locis omnibus nihil varietatis enotatum e Codicibus reperio. Isæus orator p. 290. ὡς ἐγὼ οὐδεμιᾷ τολμῶ συνευπορήσαι πρῶικὸς, i. e. præbere de meo dotem.

τούτων] Stephanus τούτων δὲ edidit, quem sequitur Weiske.

καλῶς τι] Paris. et Eton. omittunt τι, deinde habent οὐδὲν τούτων.

26. καλὸν γε] Male Paris. Eton. καλὸν τε habent scriptum. Semper enim ἀλλὰ μὴν hoc sensu cum γε copulare solet Xenophon.

ἀνεμίμησκον] Commemorabant beneficia Xenophontis. Amasæus: se memores esse testificati sunt.

καὶ περιεγένετο—ἔχειν] Vulgatum περιεγένοντο ex margine Steph. et Paris. præeunte Welsio et Hutchinsono cortexit Zeune. Eton. liber ἐγένετες habet. Brodæus interpretatur: et huc ad ultimum res evasit, ut pulcre se haberent omnia. Amasæus: Atque in posterum inita ratio est, ut multo omnia commodius gererentur. Stephanus: et res ista hunc exitum habuit, vel huc evasit, vel hic exitus fuit. Muretus:

et vicit Xenophon eos, qui sibi calumniam intendebant. Morus: Xenophon hac oratione pervicit, ut hæc omnia bene se habere et probanda viderentur. Weiske apposuit Ablancurtii versionem: ils s'en allerent donc alors chantant sa louange au delà même de la vérité, de sorte qu'il eut sujet d'être content. Ipse Weiske novam interpretationem addidit hanc: res contra cecidit, atque illi Xenophontis accusatores sperarant, Budæi auctoritate confisus, qui περιγίγνεσθαι ait etiam significare eis ἐναντίον συμβαίνειν. Sed exemplum nullum addidit, igitur significationem incertam esse, ipse agnoscit. Igitur antiquum περιεγένοντο revocavit, interpretatus: vicerunt hi illos, qui Xenophontem accusarant. In quo verbo si intelligas τοσοῦτοι, reliqua ὥστε κ. ἔχειν reddere possis: sat magno numero. Nam καλῶς ἔχει passim idem est, quod ἀπόχρη, ἰκανόν ἴσται. Sed malim reddere: ut recte (et e Xenophontis sententia) res haberet. In nostra ratione, si ad περιεγένετο intelligatur τὸ πρᾶγμα, huc res rediit, eum habuit exitum, desiderat Weiske usum loquendi, et significationem vix usitam esse putat. Mihi Brodæi et Stephani ratio unice vera est. De conversione rerum in contrarium dicitur hic περιγίγνεσθαι, ut alibi περιστασθαι. Thucydides vi. 24. καὶ τοῦναντίον περιέστη αὐτῶ, i. e. res ipsi cessit aliter ac speraverat. i. 32. καὶ περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη—νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινόμενη. iv. 12. ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας. Plura exempla apposui in Lexico Gr.

CAP. IX. (VULGO VI. CAP. I.)

ΕΚ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ, ληϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. Ἐκλώ-
 πευον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκευασ-
 νυμένους, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τοὺς πρόσω σκηνοῦντας ἐπει-
 ρῶντο κακουργεῖν· καὶ πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους
 2 εἶχον ἐκ τούτων. Ὁ δὲ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Πα-
 φλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἑλληνας πρέ-
 σβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας,
 ὅτι Κορύλας ἔτοιμος εἶη, τοὺς Ἑλληνας μὴτ' ἀδικεῖν αὐ-
 3 τὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο,
 ὅτι περὶ μὲν τούτων σὺν τῇ στρατιᾷ βουλευσίντο, ἐπὶ
 ξενία δὲ ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλ-
 4 λων ἀνδρῶν, οὓς ἐδόκει δικαιοτάτον εἶναι. Θύσαντες δὲ
 βούς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἄλλα ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν
 ἀρκοῦσαν παρεῖχον, κατακείμενοι δὲ ἐν στιβάσιν ἐδεί-

Cap. ix. feci, quod vulgo primum fertur libri vi. Rationem reddam ad caput iii. libri vi. quod primum est in nostra Editione.

1. Ἐκλώπευον] Vulgatum ἐκλόπευον ex Suida in h. v. corrigendum esse monuit Porson ad iv. 6, 17. ubi vulgatum κλοπῶν eodem auctore correximus ex Suida, cujus C. C. Oxon. Manuscriptos inspexerat vir doctus. Similiter De Lacedæmon. Republica ii. 8. scribendum, ubi sine varietate scriptum legitur κλοπεύειν.

πολεμικώτερον] Margo Steph. Paris. Eton. πολεμικώτατα habent.

2. αὐτὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι] Eton. liber αὐτὸς omittit, eumque secutus Weiske distinxit verba ita: ὅτι Κ. ἔτοιμος εἶη, τοὺς Ἑλληνας μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' ἀδικεῖσθαι. Ad quæ annotat, verba τοὺς Ἑλληνας videri ponenda post μὴτ' ἀδικεῖν, quia non pertineant communiter ad ἀδικεῖν et ἀδικεῖσθαι. Sed posse etiam accusativum absolutum esse κατὰ τοὺς Ἑλληνας, quod

attinet ad Græcos. αὐτὸς autem ideo omisisse ait, quod desit in libro Etonensi, nec sect. 14. sit: μὴτ' αὐτοὶ ἀδικῆσαι; maxime vero, quia formula μὴτ' ἀδικεῖν μὴτ' ἀδικεῖσθαι elliptica videatur esse, similisque formulæ εὖ ποιεῖν καὶ εὖ πάσχειν. Tanto conatu opus non erat, si necum αὐτὸς ante alterum μὴτι reposueris. Abesse enim non potest.

[In Annotatione omisi monere, vulgatam lectionem verba habere hoc ordine collocata: μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' αὐτὸς ἀδικεῖσθαι. Ex Epistola.]

3. σὺν τῇ στρατιᾷ] Ita Paris. Eton. margo Villois. Vulgo est ἐν τῇ στρατιᾷ. ἰδοὺ δὲ δικαιοτάτων] Paris. Eton. ἰδοὺ κουν δικαιοτάτους.

4. βούς τῶν αἰχμαλώτων] Ita iidem libri habent. Vulgo est τῶν αἰχμαλώτων βούων.

στιβάσιν] Margo Steph. Paris. Eton. σίμπασιν habent; sed Athenæi libri editi et manuscripti libro xi. p. 476. vulgatam scripturam habent.

πνουν, καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαὶ τ' ἐγένοντο καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέ- 5
στησαν πρῶτον Θραῖκες, καὶ πρὸς αὐτὸν ὠρχοῦντο σὺν
τοῖς ὅπλοις, καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως, καὶ
ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ
ἔπεσε τεχνικῶς πως. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. 6
Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ ἐτέρου, ἐξήκει ἄδων
Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς
τεθνεῶτα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες 7
καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν κα-
λουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν 8
ὁδε· Ὁ μὲν παραθέμενος τὰ ὄπλα σπείρει καὶ ζευγη-
λατει, πυκνὰ μεταστρεφόμενος, ὡς φοβούμενος· ληστής

ἐκ κερατίνων] Edd. vett. Guelf. Eton. κερατινοῖς ποτηρίοις. Stephanus ἐκ κερατίνων ποτηρίων cum libro Paris. dedit, quem cum Weiskio sequor, quanquam Zeune vulgatam etiam Athenæi librorum auctoritate defendat, et elegantiore affirmit. Laudat eam in rem Cuperi Observ. ii. 8. et P. Burmannum ad Phædri Fab. i. 25, 3.

5. ἐπαιώνισαν] Paulo antea Athenæus i. 13. dat ἐπειδὴ σπονδαί, hic vero Juntina cum Guelf. ἐπαιώνισαν. Deinde πρῶτοι Athenæus, πρῶτον μὲν liber Eton.

ὠρχοῦντο] Ita cum Athenæo scripsi pro ὠρχήσαντο. Sequens vulgo τε cum eodem, Edd. vett. et Guelf. omisi. Ex eodem et Junt. cum Guelf. vulgatum ἤλλοντο correxi; et sic esse in MS. Paris. ait Porson.

ὡς πᾶσι δοκεῖν] Edd. vett. cum Guelf. ὡς πᾶσιν εἶναι δοκεῖν. Sequens πεπληγέναι ex Athenæo et libris Paris. Eton. dedi pro πεπληγέναι. Deinde τὸν ἄνδρα iisdem auctoribus pro τὸν ἄνδρουπον rescripsit Zeune; alterum revocavit Weiske.

ὁ δ' ἔπαιει] Vulgatum ἔπαιει recte

jam olim Muretus correxerat; verum habet Athenæus cum libro Paris.

6. οἱ Παφλαγόνες] Athenæus καὶ πάντες ἀνέκραγον. sed in Codice A. Schweighäuser inter lineas adscriptum reperit οἱ συνδειπνοῦντες Παφλαγόνες.

Σιτάλκαν] Ita cum margine Steph. Brodæo, libris Paris. Eton. Athenæus. Ante Hutchinsonum vulgatur σιτάλκα, quod est etiam in Guelf. Videtur Sitalcas rex Thracum intelligi, forte is, de quo Diodorus xii. 50. Pro τεθνεῶτα Athenæus τεθνηκότα habet, sed idem recte copulam καὶ post ἄλλοι δὲ omittit cum Edd. vett. Guelf. Eton. quam Stephanus cum Paris. Codice adjece- rat.

πεπονθώς] Junt. Guelf. μὴ τεθνεώς. Ald. μείω τεθνεώς.

7. Μετὰ τοῦτο] Eton. μετὰ τοῦτους. In Athenæo τοῦτον habent libri omnes. Deinde Αἰνιᾶνες MS. Paris. et καρπαίαν scribitur in Athenæo, qui sequens ὁ δὲ omisit.

8. μεταστρεφόμενος] Cod. Paris. δι' στρεφόμενος. Sequens προῖδηται cum

δὲ προσέρχεται· ὁ δὲ, ἐπειδὴν προΐδηται, ἀπαντᾷ ἀρπάσας τὰ ὄπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· (καὶ οὔτοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος ὁ ληστής δῆσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βούς ζεύξας, ὀπίσω τὸ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

- 9 Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθεν, ἐν ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην· καὶ τότε μὲν ὡς δύο ἀντιταπτομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, τότε δὲ ὡς πρὸς ἓνα ἐχρῆτο ταῖς πέλταις, τότε δὲ ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα, ἔχων τὰς πέλτας· ὡστε
- 10 ὄψιν [ἔχων] καλὴν φαίνεσθαι. Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κροτῶν τὰς πέλτας· καὶ ὠκλαζε, καὶ ἀνίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει.
- 11 Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκαδῶν ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύνατο κάλ-

Athenæo et Cod. Paris. edidit Stephanus, προσῖδη Castalio, προσῖδη τι Edd. vett. Guelf. Eton.

ἀπαντᾷ—καὶ μάχεται] Junt. Guelf. ἀπαντα, plane omittit vocabulum Aldina cum Athenæo; igitur etiam copulam καὶ omittit Athenæus et Castalio. Præterea ἐπὶ δὲ dat Athenæus, qui sequentia ita retulit: πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν.

καὶ τὸ ζεῦγος] Athenæus copulam omisit, et pro ζεύξας dedit δῆσας. Ceterum hunc locum imitatus est Maximus Tyrius Or. xxviii. 4.

εἶτα παρὰ] Weiske ita ad h. l. “ Num est tamen, ut post ληστήν nihil interpungatur? An est corruptum? Mihi videtur insolentius.” Si repetas δῆσας ἀπάγει, nihil desiderabis, aut insolentius reperies.

9. ταῖς πέλταις] Guelf. cum Castalio. ταῖς πέλταις et paulo post τοὺς πέλτας, quasi esset ἀπέλτης, a quo καταπέλτης, catapulta nominatur.

ὄψιν [ἔχων]] Participium a MS. Paris. omissum seclusi, quod sententiam turbat.

10. τὸ Περσικὸν] Athenæus omissis antecedentibus: Καὶ τις, φησὶ, τὸ Π. ὠρχεῖτο καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὠκλαζε

καὶ ἐξανίστατο. Paulo post ibidem Veneta editio habet: καὶ ταῦτα πάντα βραδύμως πρὸς τὸν ῥυθμὸν ἐποίει. libri scripti: καὶ τ. π. ῥυθμῷ πρὸς τὸν ῥυθμὸν ἐποίει. Ex Athenæo Steph. temere scribi voluit τέλος δὲ τὸ Π. ὠρχεῖτό τις. Saltationem hanc Persicam alii auctore Polluce iv. 100. nominabant ὄκλασμα, eamque Heliodorus iv. 17. describit, auctore Zeunio. Heliodorus tamen νόμον Ἀσσύριον vocat; nec descriptio plane congruit. ὠρχεῖσθαι τὸ Περσικὸν nominatur obiter in Cyrop. viii. 4. 12.

κροτῶν] Cod. Paris. et margo Steph. κρούων, sed Eton. hoc idem κρούων ante posuit, et cum Athenæo ἐξανίστατο dedit.

11. ἐπιόντες] Vulgatum ἐπιόντες, quod est etiam in Guelf. ex Codice Brodæi, Paris. et Eton. correxit Hutchinson. Athenæus brevius: καὶ Ἀρκάδες δὲ, φησὶ, ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ἦσαν ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόστιον β. αὐλ. καὶ ἐνωπλίσαντο καὶ ὠρχήσαντο. Edd. vett. cum Guelf. ἐνωπλον. deinde Junt. Guelf. et margo Steph. ἐπαίανισαν dant; in libro Eton. est ἐνωπλίσαν, ut in Athenæi libris et Editione Veneta ἐνωπλίσαντο.

λιστα, ἤεσάν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐ-
 λούμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο, ὡς περ ἐν ταῖς
 πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Ὀρῶντες δὲ οἱ Παφλαγό-
 νες, δεινὰ ἐποιούντο, πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι.
 Ἐπὶ τούτῳ ὀρῶν ὁ Μυσοῦς ἐκπεπληγμένους αὐτοὺς, πεί- 12
 σασ τῶν Ἀρκάδων τινὰ, πεπαμένον ὀρχηστρίδα, εἰσάγει,
 σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δούς κού-
 φην αὐτῇ. Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυρρίχην ἐλαφρῶς. Ἐν- 13
 ταῦθα κρότος ἦν πολὺς· καὶ οἱ Παφλαγόνοι ἡρώτων, εἰ
 καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι
 αὐταὶ καὶ αἱ τρεψάμεναι εἶεν βασιλέα ἐκ τοῦ στρατο-
 πέδου. Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.

Τῇ δὲ ὑστεραία προσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα· 14
 καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνους,
 μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ᾗχοντο·
 οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἐδόκει παρεῖναι,
 ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν
 ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δὲ ἄλλῃ ἀφι- 15
 κνούνται εἰς Σινώπην, καὶ ὠρμίσαντο εἰς Ἀρμήνην τῆς
 Σινώπης. Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ,

προσόδοις] Ubi pæanes, præcipue
 Apollini, musicæ juncti diis canta-
 bantur; hinc genus hoc carminum
 ὑπορχήματα dictum fuit. Cf. dicta
 in Collectione Pindaricorum Frag-
 mentorum Heyniana p. 38—42. et
 p. 54.

δεινὰ ἐποιούντο] Inepte Zeunianus
 Index cum Hutchinsono in *difficilli-
 mis et periculosis rem habere*. Morus
 mirum et inusitatum judicare. Weiske
 malebat: δεινὰ ἐποιούν τὸ πάσας &c.
 hoc sensu: *miros gestus agebant, mi-
 ris modis admirationem suam probebant*.
 Sed δεινὰ ποιεῖν longe diverso sensu est
 in Aristophanis Ranis versu 1093. in
 Nubibus versu 388. et 583. δεινότερα
 ποιεῖν est in Nostri Symposio iv. 36.

12. Ἐπὶ τούτῳ] Eton. ἐπὶ τούτοις.
 Deinde cum MS. Paris. et margine
 Steph. ἐκπληττομένους vulgatum cor-
 rexi.

13. ἡρώτων] Eton. ἤροντο habet.
 Responsi Paphlagonibus dati ratio-
 nem bene explicat Demetrius de E-
 locutione §. 131. qui verba Xeno-
 phontis memoriter recitavit.—Se-
 quens οὖν omittit Eton.

14. ὑστεραία] Junt. cum Guelf.
 ἡμέρα addit, et deinde Παφλαγόνα
 dat.

15. ὠρμίσαντο] Edd. vett. ὠρμήσαν-
 το. Sequens nomen urbis Ἀρμήνη ex
 h. l. memoravit Stephanus Byzant.
 Alii Ἀρμένη scripserunt. Cf. Mannert
 Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 16.

- Μιλησίων δὲ ἀποικοὶ εἰσίν. Οὗτοι ξένια πέμπουσι τοῖς Ἑλλησιν, ἀλφίτων μὲν μεδίμνους τρισχιλίους, οἴνου δὲ 16 κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε τριήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων, ἄγοντά τι σφίσιν ἤκειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδέν, ἀπήγγελλε δὲ, ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφικνοῖντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσεισθαι.
- 17 Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀρμῆνῃ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίνεσθαι, ἤδη μᾶλλον ἢ πρόσθεν εἰσῆει αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχον- 18 τές τι οἴκαδε ἀφίκωνται. Ἠγήσαντο οὖν, εἰ ἓνα ἔλοιντο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν ἢ πολυαρχίας οὔσης δύνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· καὶ εἴ τι δέοι λανθάνειν, μᾶλλον ἂν καὶ κρύπτεσθαι· καὶ εἴ τι αὖ δέοι φθάνειν, ἦττον ἂν ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἐνὶ περαίνεσθαι ἂν· τὸν δὲ πρόσθεν χρόνον ἐκ τῆς νικῶσης 19 ἔπραττον πάντα οἱ στρατηγοί. Ὡς δὲ ταῦτα διενοοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον

Οὗτοι ξένια] Eton. δὲ interserit.

κεράμια] Certam mensuram fuisse conjicit Weiske ex h. l. et capitulis sequentibus sect. 3. ubi tamen polentæ medimni 3000. cum vini κεραμίους 2000. mittuntur. Ex diversa igitur proportione nihil arguere licet. Fortasse tamen κεραμίον vocabulum generale fuit mensuræ incertæ.

16. Χειρίσοφος] Redi ad v. 1, 4. deinceps τριήρη habet margo Steph. cum Paris. libro.

ἀπήγγελλε δὲ] Miror omnes Interpretes vulgatum ἀπηγγέλλετο tam patienter tulisse, quod aperte vitiosum est.

ἀφικνοῖντο] Junt. Guelf. ἀφικνοῖτο. Castal. Paris. ἀφικνεῖτο. deinceps μισθοφορίαν habet Eton.

17. εἰσῆει αὐτοὺς] In mentem illis venit, intellige ἔννοια cum Zeunio vel ἐπιθυμία. Deinceps cum Aldina Steph. et Weiske ἀφίκοντο dederunt, nostrum est in Juntina, Guelf. Paris. Eton.

18. λανθάνειν] Edd. vett. Guelf. λαμβάνειν habent. Sequens καὶ ante κρύπτεσθαι omittit Eton. postea ἡμ-προσθεν χρόνον Paris.

νικῶσης] Intellige γνώμης. Sequens τις post ἕκαστος omittit Eton.

προσιόντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει· καὶ εὐ-
νοϊαν ἐνδείκνυμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι
τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα, νομί- 20
ζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίγνεσθαι, καὶ
πρὸς τοὺς Φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τὸννομα μείζον ἀφί-
ξεσθαι αὐτοῦ· τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ
στρατιᾷ γενέσθαι.

Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρξεν αὐτὸν, ἐπιθυ- 21
μῆν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἄρχοντα. Ὅποτε δὲ αὖ ἐν-
θυμοῖτο, ὅτι ἀθλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅπη τὸ μέλλον
ἔξει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἶη, μὴ καὶ τὴν προειρ-
γασμένην δόξαν ἀποβάλοι, ἠπορεῖτο. Ἀπορομένῳ δὲ 22
αὐτῷ διακρίναι ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοῖς θεοῖς ἀνα-
κοινῶσαι· καὶ παραστησάμενος δύο ἱερεῖα, ἐθύετο τῷ
Διὶ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν·

20. καὶ πρὸς τοὺς φίλους] Amicos in
Græcia et Athenis relictos. Ita tue-
tur Weiske copulam καὶ omissam in
Paris. et Eton.

μείζον] Edd. vett. Guelf. μείζωνος.
unde Abreschius ad Æschylum p.
463. effecit μείζον εἰσαφίξεσθαι. Zeune
μείζον ὡς conjiciebat.

καὶ ἀγαθοῦ] Eton. καὶ omittit: ἂν
sequens deest in Edd. vett. Guelf.

21. καὶ κίνδυνος] Copulam ex Paris.
Eton. addidit Zeune.

[διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἶη, μὴ καὶ
τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλοι] Cop-
ulam καὶ ex Paris. et Eton. addidit
Zeune; præterea haud scio, an præ-
ferenda sit scriptura Paris. κίνδυνος εἶη
καὶ τ. π. δ. ἀποβαλεῖν. Ecce enim
noster infra vii. 7, 31. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ
πλήθει γε ἡμῶν λειφθέντες ὑπειξάν σοι,
ἀλλὰ προστατῶν ἀπορία· οὐκοῦν νῦν καὶ
τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστατάς
αὐτῶν τινὰς τούτων, οἱ νομίζουσιν ὑπὸ
σοῦ ἀδικεῖσθαι. Qui locus primum
confirmat copulam καὶ additam ex
libris scriptis; deinde monstrat prior
locus rationem corrigendi vitii, quod
in posteriore indicavi, sed sanare non
potui. Scribendum nempe erat: οὐκ-

οῦν νῦν διὰ τοῦτο καὶ κίνδυνος. Præter-
ea Edd. veteres cum libro Guelf. et-
iam in posteriore loco structuram
mutant ita, ut scribant: κίνδυνος, λα-
βεῖν προστατάς τινὰς αὐτῶν. Si vul-
garem nunc lectionem sequaris, du-
bitari potest, an hic etiam ad simili-
tudinem prioris loci scribendum sit
μὴ λάβοιεν. Sed est tertius locus in
Memorab. ii. 7, 9. ἐκ δὲ τούτων κίνδυ-
νος, μείζω τε ἀπέχθειαν γίγνεσθαι καὶ
τὴν προγεγονῆσαν χάριν μειοῦσθαι. Ita
Euripides Hecubæ versu 5. ἐπεὶ Φρυ-
γῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεισεῖν Ἑλ-
ληνικῶ. Aristophanes Pluti versu 348.
εἶνι γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ποῖός τις;—ἦν μὲν καταρθώσωμεν, εἴ
πράττειν αἰεὶ ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιστρί-
φθαι τὸ παράπαν. Ex Epistola.]
μὴ—ἀποβάλοι] Paris. omissio μὴ ha-
bet ἀποβαλεῖν.

22. ἀπορομένῳ] Eton. διαπορομένῳ.
ἱερεῖα] Ita liber Brodæi et Paris.
Vulgatum ἱερεῖς recte damnavit Zeune,
annotans, non ἱερεῖς sed μάντιες di-
cendum fuisse. Comparat etiam libri
vi. cap. 3, 2, 8. et vii. 6, 44. et vii. 1,
40.

[ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελ-

καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ ἐνόμιζεν ἑωρακέναι, ὃ
εἶδεν, ὅτε ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς
23 καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ἄρμάτο, Κύρω
συσταθησόμενος, αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο ἑαυτῷ δεξιὸν
Φθεγγόμενον, καθήμενον μέντοι, ὅνπερ ὁ μάντις προ-
πέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἶη καὶ οὐκ
ιδιωτικὸς, καὶ εὐδοξος, ἐπίπικτος μέντοι· καὶ γὰρ τὰ ὄρ-
νεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ· οὐ μὲν-
24 ται χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· τὸν γὰρ αἰετὸν περι-
πετόμενον μᾶλλον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Οὕτω δὲ
θυομένῳ αὐτῷ διαφανῶς ὁ Θεὸς σημαίνει, μήτε προσδεῖ-
σθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ', εἰ αἰροῦντο, ἀποδέχεσθαι. Τοῦτο
25 μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ
πάντες ἔλεγον ἓνα αἰρεῖσθαι· καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, προε-

φῶν] Omisi cum Zeunio annotatio-
nem Mori positam in Indice Edi-
tionis Lipsiensis hanc: *Si ad Jovem*
referatur, videtur significare, qui ab
eo consuli solebat: in quo conferrī
fortasse poterit iii. 1, 9. sed ita verba
ἐκ Δελφῶν obscura sunt. Sin legatur:
ὡσπερ εἶπε ὅπερ αὐτῷ μαντευτὸν ἦν ἐκ
Δελφῶν, et verba hæc ponantur post τοῖς
θεοῖς ἀνακοινῶσαι, sensus erit: quod
illi oraculi responso Delphis præscri-
ptum fuerat, nempe ut in quavis re
deos consuleret, qui in quavis re consu-
lendi essent: idque convenit historiae
ipsi. Vide iii. 1, 4. Recte dubitasse
videtur vir doctus de loci integritate.
Delphicus enim Apollo consulenti
Xenophonti responderat, uti est iii. 1,
6. ἀνεῖλεν αὐτῷ—θεοῖς οἷς ἔδει, θύειν. ubi
suasu Tuo, Buttmanne, scripsi θεοῦς,
οἷς ἔδει θύειν. quam emendationem fir-
mare videbatur sect. 8. ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν
οὕτω θυοάμενος, οἷς ἀνεῖλεν ὁ θεός, ἐξέ-
σται. Plures igitur deos Xenophonti
colendos sacrificio Apollo nominave-
rat. Statim tamen sect. 12. somnium,
quod viderat, a Jove rege sibi mis-
sum interpretabatur tunc, et repetit
eamdem interpretationem hoc in lo-
co. Alter vero locus vii. 8, 4. quem
Zeune comparavit cum loco iii. 1,
8. minime pertinet ad Jovem regem,

sed ad Jovem μελιχίον. Nunc igitur
Xenophon obiter annotare voluit,
inter plures deos ab oraculo Delphi-
co editos, disertim Jovem regem no-
minatum fuisse. Itaque etiam hinc
emendationi Tuæ auctoritatis aliquid
accedere videtur. Verba ipsa inter-
pretor: quem Apollo Delphicus illi in-
ter plures deos consulenti nominaverat.
Manebit tamen vel ita Mori sagaci-
tati honos salvus et integer. *Ex E-*
pistola.]

ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ] Missum a Jove
rege sibi.

ὃ εἶδεν, ὅτε] Eton. liber habet ὅτε
εἶδεν ὡς ἤρχετο. De re confer iii. 1,
12.

23. ὅνπερ ὁ μάντις] Vulgatum ὡσπερ
correxerit Hutchinson: ὅπερ malebat
Leonclavius.

εὐδοξός] Margo Steph. Paris. Eton.
εὐδοξος habent. Xenophon verbum
εὐδοξέειν et εὐδοξία frequentavit.

καὶ γὰρ τὰ ὄρνεα] Ita ex Eton. vul-
gatum τὰ γὰρ ὄρνεα correxi. Sequens
οὐ μέντοι pro vulgato οὐδὲν μέντοι ex
margine Steph. Paris. Eton. recepi.

περιπετόμενον] Simplex πετόμενον
habet Eton.

24. διαφανῶς] Edd. vett. Guelf. δια-
φανείς dant. Deinceps μὴ προσδεῖσθαι
Eton.

βάλλοντο αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι, ὅτι αἰρήσονται αὐτόν, εἴ τις ἐπιψηφίξοι, ἀνέστη, καὶ ἔλεξε τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἤδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος, εἰ- 26
περ ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὐχομαι, δοῦναί
μοι τοὺς θεοὺς αἰτίον τίνος ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ
μέντοι ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμο-
νίου ἀνδρὸς παρόντος, οὐδ' ὑμῖν, οὐτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον
εἶναι, ἀλλ' ἦπτον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε,
παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δὲ αὖ οὐ πάνυ τι νομίζω τοῦτο ἀσφα-
λὲς εἶναι. Ὅρῳ γὰρ, ὅτι καὶ τῇ πατρίδι μου οὐ πρό- 27
σθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν πᾶσαν τὴν
πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγεμόνας
εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁμολόγησαν, εὐθύς ἐπαύσαντο 28
πολεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρησαν τὴν πόλιν.
Εἰ οὖν, ταῦτα ἐγὼ ὄρων, δοκοῖν, ὅπου δυναίμην, ἐνταῦθ'
ἄκυρον ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν
[ἂν] ταχὺ σωφρονισθεῖν. Ὁ δὲ ὑμεῖς ἐννοεῖτε, ὅτι ἦτ- 29
τον ἂν στάσις εἴη ἐνὸς ἀρχοντος, ἢ πολλῶν, εὖ ἴστε, ὅτι
ἄλλον μὲν ἐλόμενοι οὐχ εὐρήσετε με στασιάζοντα· νομίζω
γὰρ, ὅστις ἐν πολέμῳ ἂν στασιάζει πρὸς ἀρχοντα, τοῦ-
τον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν· ἂν δὲ ἐμὲ ἔλη-
σθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἴ τινα εὐροίτε καὶ ὑμῖν καὶ
ἐμοὶ ἀχθόμενον.

25. Ἐπειδὴ δὲ] Juntina, Eton. ἐπει
habet; deinde εἴ τι Edd. vett.

26. τοὺς θεοὺς] Edd. vett. Guelf.
τοῖς θεοῖς, quod cum εὐχομαι, nisi
dura traiectione, copulari non potest.
τίνος ὑμῖν] Mureti hanc correctionem
vulgato ὑμῶν substituit Hutchin-
son.

οὐδ' ὑμῖν, οὐτ' ἐμοὶ δοκεῖ] Eton. οὐτε
ἡμῖν δοκεῖ, et sequens εἰ ante τι omit-
tit. Postea ἐμοὶ τε αὖ habet.

28. μὴ λίαν [ἂν]] Cod. Paris. cum

Eton. μὴ ὤν. Sed Porson monuit, ἂν,
utpote ex syllaba praecedenti natum,
esse delendum. Insolens est, jungi
ἂν cum μὴ et optativo modo. Igitur
seclusi.

29. ὅτι ἦπτον] Deest ὅτι in Edd.
vett. et Guelf.

γὰρ, ὅστις] Ita liber Brodæi, Paris.
Eton. Vulgatum ante Zeunianam
γὰρ ὅτι, ὅστις—ἀρχοντα, πρὸς τὴν ἐ. σ.
στασιάζει revocavit Weiske.

ἀχθόμενον] Cautè non στασιάζοντα

30 Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπε, πολὺ πλείους ἐξανίσταντο, λέγοντες, ὡς δεοὶ αὐτὸν ἀρχειν. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν, ὅτι γελοῖον εἶη, εἰ οὕτως ἔχοι· ὡς ὀργιοῦνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ εἰς σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἰρῶνται· ἐπεὶ εἰ οὕτω γε τοῦτ' ἔχει, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξῃστιν, ὡς εἴοικεν, ὅτι Ἀρκάδες ἐσμέν. Ἐνταῦθα δὴ, ὡς εὔειπόντος τοῦ Ἀγασίου, ἀνεθορύβησαν.

31 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ ἑώρα πλείονος ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν· Ἄλλ', ὦ ἄνδρες, ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, ὁμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἢ μὴν ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἠσθανόμην, ἐθυόμην, εἰ βέλτιον εἶη ὑμῖν τε, ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐμοὶ, ὑποστήναι· καὶ ἐμοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὡς καὶ ἰδιώτην ἀνγνῶναι, ὅτι ταύτης τῆς μοναρχίας ἀπέχεσθαι

32 με δεῖ. Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἰροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ ἠρέθη, παρελθὼν εἶπεν· Ἄλλ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε, ὅτι οὐκ ἀν' ἐγώ γε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἴλεσθε. Ξενοφῶντα μέντοι, ἔφη, ὠνήσατε, οὐχὶ ἐλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δέξιππος ἤδη διέβαλεν αὐτὸν πρὸς Ἀνα-

dicit, sed ἀχθόμενον. Ipse vero de se antea στασιαζόντα dixit.

30. εἶπε, πολὺ πλείους] Ita cum Stephano liber Paris. Vetus ἔλεγε, πολὺ μᾶλλον revocavit cum Zeunio Weiske. Hic quidem πολὺ μᾶλλον λέγοντες interpretatur pluribus verbis majorique contentione dicentes. Liber Eton. deinceps dat ἀνίσταντο simplex.

εἰ οὕτως ἔχοι] Ita ex libro Paris. scripsi pro ἔχει. Ita antecedens γελοῖον εἶη scribendum esse clamat.

ὡς ὀργιοῦνται] Paris. Eton. omitunt ὡς; Leonclavius ὡς οὐκ scriptum maluit. Deinceps Λακεδαιμόνιον erat in Edd. vett. Guelf.

ἐπεὶ εἰ οὕτω—ἔχει] Ex libro Eton.

ita vulgatum ἐπεὶ οὕτω γε τοῦτ', ἔφη correxit Hutchinson. ἔχει est etiam in Guelf. et Paris.

Ἐνταῦθα] Margo Steph. πρὸς ταῦτα annotavit.

31. ἐπειδὴ] Guelf. Eton. ἐπεὶ ἑώρα. Sequens πλείονος ἐνδέον interpretatur Weiske rem pluribus verbis egere.

γνώμην] Liber Brodæi χάριν, Eton. χάραν dat. Deinceps ἐμὲ ὑποστήναι Eton. liber habet.

ὡς καὶ] Eton. ὥστε καὶ habet. Deinceps Edd. vett. Guelf. ἀναγνῶναι. Sequens ταύτης omittit Eton.

32. Ἄλλ', ἔφη] Eton. liber ἔφη omittit; sequens μέντοι ex eodem libro ἄδσκι cum Zeunio; vulgatum μὲν revocavit Weiske.

ξίβιον, ὅ τι ἐδύνατο, καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. Ὁ δὲ ἔφη νομίζεин, αὐτὸν Τιμασίῳνι μᾶλλον συνάρχειν ἐφελῆσαι, Δαρδανεῖ ὄντι, τοῦ Κλεάρχου στρατεύματος, ἢ ἑαυτῶ, Λάκωνι ὄντι. Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἴλεσθε, ἔφη, 33 καὶ ἐγὼ πειράσομαι, ὅ τι ἀν δύνωμαι, ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιεῖν. Καὶ ὑμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε, ὡς αὔριον, ἐὰν πλοῦς ἦ, ἀναζόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἀπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειράσθαι ἢκειν· τὰ δὲ ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

ENTETΘEN τῇ ὑστεραία ἀναγόμενοι πνεύματι καλῶ ἐπλεον ἡμέρας δύο παρὰ τὴν γῆν. Καὶ παραπλέοντες ἐφείρουν τὴν τ' Ἰασονίαν ἀκτὴν, ἐνθα ἢ Ἀργῶ λέγεται

καὶ μάλα ἐμοῦ] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum μάλιστα ita poni non solet. De Dexippo compara v. 1, 15.

σιγάζοντος] Margo Steph. Paris. Eton. dant δοξάζοντος. Sed Hesychius: σιγάζοντος Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντος. Contra δοξάζειν pro laudare, prædicare non frequentavit ætas Xenophontea Atticorum, quam Index Zeunianus ex Cyropædia v. 5, 46. exemplum hujus significationis posuit hoc: ὁ πλείστους χειρωσάμενος ἀλκιμώτατος δοξάζεται εἶναι; sed oppositum illi in altero orationis membro οὗτος—κρίνοιτο ἂν εἶναι satis demonstrat, vulgarem significationem etiam ibi præferendam esse.

συνάρχειν] Eton. ἄρχειν αὐτόν. Quod ait Weiske, verba τοῦ στρατεύματος pendere a verbo συνάρχειν, id verum quidem est; sed præterea monere debebat, in vulgata lectione ad ἐφελῆσαι supplendum esse ἄν, quod librarii culpa excidisse videtur.

33. ἢκειν] Eton. κατασχεῖν ἢκειν, ubi duplex scripturæ varietas simul annotatur: quod apparet ex Paris. libro, qui solum κατασχεῖν habet, id est appellere.

1. Ἐντεῦθεν] Eton. ἐνταῦθα. Ex eodem deinceps παρὰ τὴν γῆν dedi. Articulus vulgatis in libris deerat.

Ἰασονίαν] Vulgatum Ἰασονίαν corrigi jussit Porson ex analogia, idque præeunte Weiskio fecimus. Præterea ἄκραν scribi voluit Larcher, quoniam ita vocent Strabo et Ptolemæus. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 394. Ceterum Larcher idem monuit præpostere hic commemorari promontorium Iasionum cum ostiis fluviorum Thermodontis, Irios et Halyos, quippe quæ inter Cotyora et Sinopen sita antea commemoranda fuerint. Observat idem Mannert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 445. Contra monet amicissimus Buttmann, quando Xenophon voluerit navigationem Græcorum cum Argonautarum itinere comparare, id illi faciendum fuisse aut antea, aut nunc demum. Antea si fecisset, tunc occupanda erant ea, quæ postea demum Græci viderant. Igitur nunc simul omnia repetere, et lectori quasi ob oculos ponere, ut uno velut obtutu Argonautarum iter secundum litus Ponti possit consequi. Idem fere sentientem postea Halbkartium prehendi,

- ὀρμίσασθαι, καὶ τῶν ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τοῦ Θερμῶδοντος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἴριος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἄλυος, μετὰ δὲ τοῦτον τοῦ Παρθενίου· τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἀποικον, οὔσαν δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρα.
- 2 Καὶ ὠρμίσαντο παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι Χερρόνήσῳ· ἐνθα λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κύνα καταβῆναι, οὗ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως, τὸ βάθος πλεόν ἢ ἐπὶ δύο στάδια. Ἐνταῦθα τοῖς Ἑλλησιν οἱ Ἡρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ οἴνου κεράμια δισχίλια, καὶ βούς εἴκοσι, καὶ οἴς ἑκατόν. Ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ρεῖ ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλέθρων.
- 4 Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέστες ἐβουλεύοντο, τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρῆ πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. Ἀναστάς δὲ Λύκων Ἀχαιὸς εἶπε· Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄνδρες, τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἡμῖν ἐκπορίζειν σιτηρέσιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν σῖτα· ὁπόθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα, οὐκ ἔστιν, ἔφη. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ, αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεῶτας μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίους
- 5 Κυζικηνούς. Ἄλλος δὲ εἶπε, μηνὸς μισθὸν, μὴ ἔλατ-

ἔπειτα τοῦ Ἴριος] Hæc ex Aldina, libro Brodæi, Paris. Regiis B. C. margine Villois. recte restituit vulgo omissa Zeune, sed ibi Τίγριος scriptum legitur, verum Ἴριος est in margine Steph. Cf. supra v. 6, 9.

Μεγαρέων] Solus Strabo libro xii. Μιλησίων κτίσμα esse dixit. Cf. Wesseling ad Diodori xiv. 31. Scholia ad Apollonii Argon. ii. 747. οὔτοι οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἀποικοὶ καὶ Βοιωτῶν· κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.

Μαριανδυνῶν] Vulgatum Μαριανδυνῶν correxit Zeune ex consensu alio-

rum scriptorum, ex Cyrop. i. 1, 4, et testimonio Eustathii ad Dionysii Perieg. versu 787.

2. παρὰ τῇ] Margo Villois. ἐπὶ τῇ annotavit, Male Guelf. ὠρμίσαντο. Deinceps ἢ νῦν est in libro Eton.

3. οἴς] Guelf. οἴεις habet. Nomen fluvii Paris. liber Λύκιος, Eton. Λυκέϊος scriptum habet. Cf. Mannert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 444.

4. πορεύεσθαι] Eton. πορευθῆναι, deinceps σιτία dat.

5. μηνὸς μισθὸν] Verba hæc omitunt Paris. et Eton. Sane post μισθὸς commodiorem haberent locum.

τον ἢ μυρίου· καὶ ἐλομένους πρέσβεις αὐτίκα μάλα, ἡμῶν καθημένων, πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι, ὅτι ἂν ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι. Ἐντεῦθεν προὔβαλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσο-6 Φον, ὅτι ἄρχων ἦρητο· εἰσι δὲ οἱ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δὲ ἰσχυρῶς ἀπεμάχοντο· ἀμφοῖν γὰρ ταῦτα ἔδοκει, μὴ ἀναγκάζειν πόλιν Ἑλληνίδα καὶ Φιλίαν, ὅτι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες δίδοιεν. Ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ἔδοκουν ἀπρόθυμοι 7 εἶναι, πέμπουσι Λύκωνα Ἀχαιῶν, καὶ Καλλίμαχον Παρράσιον, καὶ Ἀγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες ἔλεγον τὰ δεδομένα· τὸν δὲ Λύκωνα ἔφασαν καὶ ἐπ- ἀπειλεῖν, εἰ μὴ ποιήσαιεν ταῦτα [πάντα]. Ἀκούσαντες 8 δ' οἱ Ἡρακλεῶται, βουλευέσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθύς τά τε χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συῆγον, καὶ τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν, καὶ αἱ πύλαι ἐκέκλειντο, καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

Ἐκ τούτου οἱ ταραζάντες ταῦτα τοὺς στρατηγοὺς 9 ἠτιῶντο διαφθεῖρειν τὴν πρᾶξιν· καὶ συνίσταντο οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀχαιοί· προειστίκει δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλλίμαχος τε ὁ Παρράσιος καὶ Λύκων ὁ Ἀχαιός. Οἱ δὲ 10 λόγοι ἦσαν αὐτοῖς, ὡς αἰσχυρὸν εἶη ἄρχειν ἓνα Ἀθηναῖον Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν

6. ἦρητο] Eton. liber Χειρίσοφον ὁ ἄρχων ἦρεῖτο habet. Sequens ταῦτα pro ταῦτα debetur Hutchinsono.

ὅτι μὴ] Zeune cum Hutchinsono putat ὅτι μὴ esse positum pro εἰ μὴ, contra Stephanus ὅ, τι edidit, quod tenendum scuit Weiske. Nam ὅτι μὴ pro εἰ μὴ græcum non esse. Ita enim scriptum oportuisse: ὅτι μὴ ἂν αὐτοὶ vel ὅτι μὴ εἰ αὐτοί. Recte! Ad verbum ἀναγκάζειν repete ex sequenti membro δίδοναι.

δίδοιεν] Edd. vett. Guelf. δίδοιεν scribunt.

7. οὖν οὗτοι] Eton. οὖν omisit. ποιήσαιεν] Ita Castal. et Steph. ποι-

ῆσαι Edd. vett. Guelf. ποιήσαιεν margo Steph. Paris. Eton. Sequens πάντα omittunt Paris. Eton. igitur seclusi.

8. βουλευέσθαι] Edd. vett. Guelf. βουλευέσασθαι. deinceps ἀγορῶν Eton. habet. ἀγορὰ h. l. dicitur pro τὰ ἄνια vel potius ἐπιτηδεῖα. Cyrop. vi. 2, 25. οὐδὲν εὐρήσομεν τῶν ἐπιτηδεῶν ἀνεσκευασταὶ γὰρ τὰ μὲν ὑφ' ἡμῶν, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

9. τοὺς στρατηγοὺς] Margo Steph. Paris. Eton. λοχαγοὺς nominant.

10. ἓνα Ἀθηναῖον] Non nomine sed re Xenophontem imperium tenere, criminabantur.

παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τοὺς μὲν πόνους σφᾶς
 ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλους, καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν
 σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους
 Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν
 εἶναι· (καὶ ἦν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπερήμισυ τοῦ ἄλλου στρα-
 11 τεύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ) εἰ οὖν σωφρονοῖεν οὗτοι,
 συστάντες, καὶ στρατηγούς ἐλόμενοι ἑαυτῶν, καθ' ἑαυ-
 τούς τε ἂν τὴν πορείαν ποιοῖντο, καὶ πειρῶντο ἀγαθόν τι
 12 λαμβάνειν. Ταῦτα ἔδοξε καὶ ἀπολιπόντες Χειρίσοφον,
 εἴ τινες ἦσαν παρ' αὐτῶ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενο-
 φῶντα, συνέστησαν· καὶ στρατηγούς αἰρῶνται ἑαυτῶν
 δέκα· τούτους δ' ἐψηφίσαντο ἐκ τῆς νικώσης, ὅ τι δοκοίη,
 τούτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ ἐν-
 ταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἕκτη ἢ ἑβδόμη, ἀφ' ἧς ἤρξεθη.
 13 Ξενοφῶν μέντοι ἐβούλετο κοινῇ μετ' αὐτῶν τὴν πορείαν
 ποιῆσθαι, νομίζων, οὕτως ἀσφαλέστερον εἶναι, ἢ ἰδίᾳ
 ἕκαστον στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἐπειθεν αὐτὸν καθ'
 ἑαυτὸν πορεύεσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρισόφου, ὅτι Κλέαν-
 δρος ὁ ἐν Βυζαντίᾳ ἀρμοστῆς Φαίη, τριήρεις ἔχων ἤξειν εἰς
 14 Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς μετάσχοι, ἀλλ' αὐτοὶ
 καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν ἐπὶ τῶν τριήρων,
 διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀθυ-
 μῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν ἐκ τούτου τὸ στρά-
 15 τευμα, ἐπιτρέπει αὐτῷ ποιεῖν, ὅ τι βούλεται. Ξενοφῶν
 δὲ ἔτι μὲν ἐπεχειρήσεν ἀπαλλαγεῖς τῆς στρατιᾶς ἐκ-

ὑπερήμισυ] Equidem articulum τὸ
 addendum censeo.

11. ἑαυτούς τε ἂν] Copulam τε
 omittunt Juntina, Guelf. Eton.

12. Χειρίσοφον] Edd. vett. addunt
 καί, quod anteponi debebat; Guelf.
 addit τε καί. Ceterum εἴ τινες est pro
 οἱ τινες. Attice dictum.

13. Κλέανδρος δ'] Articulum omit-
 tunt Edd. vett. Guelf.

14. μετάσχοι] Eton. μετάσχη habet.
 τὸ στράτευμα] Juntina, Guelf. τοῦ
 στρατεύματος.

ἐπιτρέπει αὐτῷ] Xenophontem in-
 telligit Zeune cum Hutchinsono;
 equidem Xenophontis mentionem et
 nomen nimis remotum esse puto;
 igitur exercitum intelligo.

15. τῆς στρατιᾶς] Guelf. ἐκ τῆς
 στρατιᾶς.

πλεῦσαι· θυομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ Ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, πότερα λῶον καὶ ἄμεινον εἶη στρατεύεσθαι, ἔχοντι τοὺς παραμείναντας τῶν στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς τοῖς ἱεροῖς, συστρατεύεσθαι. Οὕτω γίνεται τὸ στράτευμα τριχῆ· Ἀρκάδες μὲν καὶ 16 Ἀχαιοὶ πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, ὀπλῖται πάντες· Χειρισόφῳ δὲ ὀπλῖται μὲν εἰς τετρακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θραῖκες· Ξενοφῶντι δὲ ὀπλῖται μὲν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς τριακοσίους· ἵππικὸν δὲ μόνος οὗτος εἶχεν, ἀμφὶ τοὺς τετταράκοντα ἵππέας.

Καὶ οἱ μὲν Ἀρκάδες, διαπραξάμενοι πλοῖα παρὰ 17 τῶν Ἡρακλεωτῶν, πρῶτοι πλέουσιν, ὅπως ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες τοῖς Βιθυνοῖς, λάβοιεν ὅτι πλεῖστα· καὶ ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, κατὰ μέσον πῶς τῆς Θράκης. Χειρισόφος δὲ εὐθύς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν 18 Ἡρακλεωτῶν ἀρξάμενος, περὶ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας· ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Θράκην ἐνέβαλε, παρὰ τὴν θάλατταν ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἤσθενει· Ξενοφῶν δὲ, πλοῖα λα- 19 βῶν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἡρακλεώτιδος, καὶ διὰ μεσογαίας ἐπορεύετο.

ἔχοντι— συστρατεύεσθαι] Juntina cum Guelf. hæc omisit, quia librarii oculus a verbo simili ad alterum aberravit.

16. τριχῆ] Guelf. τριχά. Verba καὶ πεντακόσιοι desunt in libro Brodæi, Paris. Eton.

ὀπλῖται πάντες] Exciderunt hæc in Juntina.

μόνος οὗτος] Edd. vett. Guelf. οὗτος μόνον. sequens τοὺς post ἀμφὶ omittit Eton.

18. ἐνέβαλε] Guelf. ἐνέβαλλε. Dein-ceps Paris. Eton. habet: ἦεν καὶ γὰρ ἤσθενει, omissio ἦδη, quod Guelf. post ἤσθενει reponit. Chiriosophus ἀσφάλειαν itineris secutus esse dicitur libri sequentis cap. 1. sect. 10.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ 5'.

CAPUT I.

ΟΝ μὲν οὖν τρόπον ἢ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ στράτευμα ἐσχίσθη, ἐν τοῖς ἐπάνω εἶρηται. Ἐπραξαν δ' αὐτῶν ἕκαστοι τάδε·² Οἱ μὲν Ἀρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τὰς πρώτας κώμας, στάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς πενήκοντα. Ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἤγεν ἕκαστος στρατηγὸς τὸ αὐτοῦ λάχος ἐπὶ κώμην· ὁποία δὲ μείζων κώμη ἐδόκει εἶναι, σύνδυο λόχους ἤγον οἱ στρατηγοί. Συνεβάλλοντο δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας³ ἀλίζεσθαι· καὶ, ἄτε ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλλοντο.

Οἱ δὲ Θραῖκες ἠθροίζοντο οἱ διαφυγόντες· πολλοὶ δὲ⁴

1. "Ον μὲν οὖν τρόπον] Ab hoc capite initium novi libri Xenophontem exorsum fuisse, formula solennis proœmii loco posita arguit, et jam olim monuit Muretus, cui nullus Editorum ante me paruit. Mirum tamen, in libro Paris. et Eton. omnium optimis, qui hucusque comparati fuerunt, deesse formulam hanc initialem a verbis inde "Ον μὲν οὖν τρόπον usque ad εἶρηται.

2. πενήκοντα] Paris. et Eton. τριάκοντα habent. Deinceps τὸν αὐτοῦ

λόχον dat Stephaniana secunda cum libro Brodæi et Paris.

μείζων κώμη] Alterum vocabulum omittit Paris. et Eton. sed recte defendit ex ingenio Xenophontis Zeune.

3. Συνεβάλλοντο] Guelf. συνεβάλλοντο habet, quod mihi præferendum videbatur. Paulo post collis hic dicitur τὸ συγκείμενον.

ἀλίζεσθαι] Ita Steph. cum Paris. libro. ἀλίζεσθαι Edd. vett. Guelf. Eton. deinde περιεβάλλοντο Guelf.

4. οἱ διαφυγόντες] Hoc vulgato δια-

διέφυγον, πελτασταὶ ὄντες, ὀπίστας, ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ συνελέγησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκριτος λόχῳ, ἐνὸς τῶν Ἀρκάδων στρατηγῶν, ἀπίοντι ἤδη εἰς τὸ συγκείμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, ἐπιτίθενται.

5 Καὶ τῶς μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ἕλληνες ἐπὶ δὲ διαβάσει χαράδρας τρέπονται αὐτούς· καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Σμίκριτα ἀποκτινύουσι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· ἄλλου δὲ λόχου τῶν δέκα στρατηγῶν, τοῦ Ἠγήσανδρου, ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς Ἠγήσανδρος ἐσώθη. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν λοχαγοὶ συνηλθον, οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ δὲ ἄνευ πραγμάτων, οἱ δὲ Θρᾷκες, ἐπεὶ εὐτύχησαν τοῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβῶν τε ἀλλήλους, καὶ συνελέγοντο ἐρρωμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐτάττοντο καὶ ἰππεῖς πολλοὶ καὶ

7 πελτασταὶ, καὶ αἰὲ πλείονες συνέρρεον· καὶ προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὀπίστας ἀσφαλῶς· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον οὔτε ἀκοντιστὴν οὔτε ἰππέα· οἱ δὲ προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον· ὁπότε δὲ αὐτοῖς ἐπίοιεν, ῥαδίως ἀπέφευγον· ἄλλοι δὲ ἄλλῃ ἐπετίθεντο. Καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδεῖς·

φύγοντες substituit Weiske. Deinceps ὄντας Edd. vett. Guelf.

ἐπιτίθενται] Ita Eton. cui vulgatum ἐπιτίθεντο postponit mecum Porson. Idem liber sequens δὲ post ἐπὶ omittit.

5. τρέπονται] Barbari vel Thraeces; quod a Xenophonte non additum miratur Weiske.

αὐτὸν μὲν τὸν] Ita Edd. vett. Guelf. Vulgo est αὐτὸν τε τὸν. Etiam Eton. habet τὸν μὲν Σμίκριτα.

ἀποκτινύουσι] Ita Guelf. et Paris. magis Attice, quam quod vulgatur ἀποκτινύουσι.

ἄλλου δὲ λόχου] Ita Steph. cum libro Brodæi, Paris. et Amasæi versione. Vulgatum λοχαγοῦ revocavit

Weiske.

6. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν] Ita liber Eton. habet scriptum, ut voluit Leonclavius vulgatum καὶ ἄλλοι δὲ corrigi. Zeune hanc varietatem cum multis aliis neglexit.

πραγμασιν] Recte Amasæus prædam interpretatur, id est χρήματα, uti Hellenic. i. 6, 13. Usus hunc Atticis vindicat Mæris.

ἐπεὶ εὐτύχησαν] Ita ex libro Eton. correxi vulgatum εὐτυχήσαντες.

τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ] Junt. Guelf. κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ, Aldina ἦσαν κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ. Deinceps ἐστρατοπεδεύοντο Edd. vett. Guelf. Eton.

ἐτάττοντο] Eton. antepōnit huic verbum ἐμάχοντο.

ὥστε κινήσῃναι οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ τελευ-
τῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτοὺς οἱ Θραῖκες.
Ἐπεὶ δ' ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπονδῶν· καὶ 9
τὰ μὲν ἄλλα ὠμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν
οἱ Θραῖκες, αἰτούντων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἴσχε-
το. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀρκάδων οὕτως εἶχε.

Χειρίσοφος δὲ, ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατ- 10
ταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. Ξενοφῶντι δὲ διὰ
τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἰππεῖς προκαταθέοντες ἐν-
τυγχάνουσι πρεσβύταις πορευομένοις ποι. Καὶ ἐπειδὴ
ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτοὺς, εἴ που ἤσθη-
ται ἄλλου στρατεύματος ὄντος Ἑλληνικοῦ. Οἱ δ' ἔλε- 11
γον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ἐπὶ
λόφου, οἱ δὲ Θραῖκες πάντες περικεκυκλωμένοι εἶεν αὐ-
τούς. Ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλατ-
τεν ἰσχυρῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἶεν, ὅπη δέοι σκοποὺς
δὲ καταστήσας δέκα, συνέλεξε τοὺς στρατιώτας, καὶ
ἔλεξεν·

Ἄνδρες στρατιῶται, τῶν Ἀρκάδων οἱ μὲν τεθνήσκειν, οἱ 12
δὲ λοιποὶ ἐπὶ λόφου τινὸς πολιορκοῦνται. Νομίζω δ'
ἔγωγε, εἰ καὶ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδε-
μίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω

10. προκαταθέοντες] Eton. liber simplex καταθέοντες habet; verbum cum nomine οἱ ἰππεῖς refertur ad dativum Ξενοφῶντι πορευομένῳ, quem male interpretatur Zeune absolute positum esse.

πρεσβύταις] Ita ex margine Steph. et Paris. cum Brodæo, Mureto, Larchero vulgatum πρεσβευταῖς correxit Zeune.

ἐπειδὴ] Eton. ἐπεὶ. Sequens ὄντος ex Guelf. receptum Zeune Attice abundare ait, et comparat locum Platonis in Phædone sect. 58. ὡς διὰ τούτου οὐρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωρῶντα.

Quem locum qui propius inspiciet, falso hoc positum a Zeunio statim animadvertet. Igitur Weiske structura verborum Attica ὄντος positum ait pro εἰ ἤσθηται ἄλλο στρατεύμα Ἑλληνικόν που εἶναι. Mihi ὄντος displicet.

11. ἐφύλαττεν] Hoc vulgari ἐφύλαττον ex Guelf. prætulit Zeune. Idem liber deinceps habet ὅποι.

δέκα] Numerum omisit Eton. et Paris.

12. εἰ καὶ ἐκεῖνοι] Ex Guelf. καὶ adscivi.

- 13 δὲ τεταρασηκότων. Κράτιστον οὖν ἡμῖν, ὡς τάχιστα
βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως, εἴ ἐτι εἰσὶ σῶοι, σὺν ἐκείνοις
μαχώμεθα, καὶ μὴ, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ κινδυ-
14 νεύσωμεν. Νῦν μὲν οὖν στρατοπεδεύομεθα, προελθόν-
τες, ὅσον ἂν δοκῆ καιρὸς εἶναι εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι·
ἕως δ' ἂν πορευώμεθα, Τιμασίων, ἔχων τοὺς ἰππέας,
προελαυνέτω, ἐφορῶν ἡμᾶς, καὶ σκοπεῖτω τὰ ἔμπροσθεν,
15 ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ. Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνή-
των ἀνδράσιν εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ
ἄκρα, ὅπως, εἴ που τι ποθὲν καθορῶεν, σημαίνοιεν· ἐκέ-
λευε δὲ καίειν ἅπαντα, ὅτω ἐντυγχάνοιεν καυσίμῳ·
16 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀποδραϊήμεν ἂν οὐδαμοῦ ἐνθένδε· πολλή
μὲν γὰρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλή δὲ,
εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς
Κάλπης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον εἰκάζομεν εἶναι, εἰ
σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν οὔτε πλοῖα
ἔστιν, οἷς ἀποπλευρούμεθα· μένουσι δὲ αὐτοῦ οὐδὲ μίᾳς
17 ἡμέρας ἔστι τὰ ἐπιτήδεια. Τῶν δὲ πολιορκουμένων ἀπο-
λομένων, σὺν τοῖς Χειρίσόφου μόνοις κἀκίον ἔστι διακιν-

13. κινδυνεύσωμεν] Paris. liber præ-
sens κινδυνεύωμεν habet.

14. στρατοπεδεύομεθα] Ita Paris.
liber. στρατοπεδευσόμεθα Edd. vett.
Guelf. στρατοπεδευσόμεθα vulgabatur.
Deinceps περιελθόντες est in Paris. E-
ton. Antecedens μὲν post νῦν omittit
Eton.

ὅσον—δειπνοποιεῖσθαι.] Non respicere
ad cœnæ tempus Xenophontem, sed
ad justum exercitationis modum, ut
non defatigati salubrem tamen et ju-
cundam cœnam capiant, monet
Weiske.

ἰππέας] Vulgatum ἰππεῖς correxit
Zeune. Deinde προελαυνέτω habet
Paris.

ἐφορῶν ἡμᾶς] Ita ut nos observet,
Hutchinson.

15. εἰς τὰ ἄκρα] Ex Brodæi libro et
Eton. εἰς adscivit Zeune.

16. Ἡμεῖς μὲν γὰρ] Eton. μὲν omi-
sit. Deinde οὐδαμοῦ ἐνθένδε· πολὺ μὲν
Paris. πολὺ μὲν γὰρ, ἔφη, Eton. unde
vulgatam scripturam et distinctionem
loci: οὐδαμοῦ· ἐνθένδε δε πολλή μὲν,
ἔφη, mutavi.

Χρυσόπολιν] Paris. Eton. ἰσχύς τὸ
πάλιν. sequens εἰκάζομεν ex libro Pa-
ris. Eton. et margine Steph. vulgato
νομίζομεν substituit.

Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ] Edd. vett. Guelf.
ἀλλ' ἤδη ἐκείσε. Sequens οὐδὲ μίᾳς
cum Paris. et Hutchinsono dedit
Zeune pro οὐδεμίᾳς.

17. ἀπολομένων] Ita cum Stephano
Zeune. ἀπολλομένων Junt. et Guelf.
ἀπολλυμένων Castal. ἀπολλουμένων Al-
dina, ἀπολομένων Paris.

κἀκίον—ἡ σωθέντων] Paris. Eton.
κακίον. deinceps Edd. vett. Guelf.
dabant σωθέντων δὲ πάντας. Paris. ha-

δυνεύειν, ἢ σωθέντων πάντας εἰς ταυτὸν ἐλθόντας κοινῇ τῆς σωτηρίας ἔχουσθαι. Ἀλλὰ χρὴ παρασκευασμένους τὴν γνώμην πορεύεσθαι, ὡς νῦν ἢ εὐκλεῶς τελευτήσαι ἐστίν, ἢ κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι, Ἑλληνας τοσούτους σώσαντας. Καὶ ὁ Θεὸς ἴσως ἄγει οὕτως, ὅς 18 τοὺς μεγαληγορήσαντας, ὡς πλεῖον φρονούντας, ταπεινῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν Θεῶν ἀρχομένους, ἐντιμοτέρους ἐκείνων καταστήσαι. Ἀλλ' ἔπεσθαι χρὴ, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἀν τὸ παραγγελλόμενον δύνησθε ποιεῖν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἠγεῖτο. Οἱ δ' ἰππεῖς, διασπειρόμενοι 19 ἐφ' ὅσον καλῶς εἶχεν, ἕκαιον, ἢ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπιπαριόντες κατὰ τὰ ἄκρα, ἕκαιον πάντα, ὅσα καύσιμα ἐώρων· καὶ ἡ στρατιὰ δὲ, εἴ τιτι παραλειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα αἴθεσθαι ἐδόκει, καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι. Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατε- 20 στρατοπεδεύσαντο ἐπὶ λόφον ἐκβάντες, καὶ τὰ τε τῶν πολεμίων πυρὰ ἐώρων, (ἀπέϊχον γὰρ ὡς τετταράκοντα στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύναντο πλεῖστα πυρὰ ἕκαιον.

bet ἢ τῶνδε σωθέντων, πάντας. Margo Villois. ἐκείνων δὲ σωθέντων. Sed ita præcedentia aliter scribenda fuerunt, ita fere: Τῶν δὲ πολιορκουμένων ἀπολομένων μὲν σὺν τοῖς Χ. κακὸν ἐστὶ διακ. σωθέντων δὲ (addito etiam ἐκείνων) πάντας ἔσται εἰς ταυτὸν ἐλθόντας— ἔχουσθαι. Equidem cum Zeunio et Weiskio scripturam marginis Steph. et libri Eton. secutus sum.

ὡς νῦν] Edd. vett. Guelf. ὡς omitunt. Deinceps σώσασθαι habet Eton.

18. ὡς πλεῖον] Edd. vett. Guelf. ὥστε πλεῖον. Ad πλεῖον intellige τοῦ καιροῦ.

δύνησθε] Paris. Eton. δυνήσθητε habent.

19. διασπειρόμενοι] Male Eton. σπειρόμενοι, et deinceps cum Guelf. et

Edd. vett. εἶχον.

ἕκαιον, ἢ ἐβάδιζον.] Exciderunt hæc in Junt. Guelf. Eton. habet Aldina, Steph. Paris. ἢ ἐβάδιζον margo Villois.

ἐπιπαριόντες] Male Paris. Eton. simplex παριόντες habent. Sequens ἄκρα ex margine Steph. Paris. Eton. pro vulgato μακρὰ recepit Welsius et Hutchinson.

τινι παραλειπομένῳ] Edd. vett. Guelf. τι παραλειπόμενον. Sequens ἐντυγχάνοιεν Zeune ex Edd. vett. et Guelf. in ἐντυγχάνειεν mutavit.

αἴθεσθαι] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. margo Steph. Ante Hutchinsonianam legebatur καίσεσθαι.

20. ἐπὶ λόφον] Eton. ἐπὶ τὸν λόφον. Idem deinceps δὲ pro γὰρ habet. Postea σταδίου Paris.

- 21 Ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν τάχιστα, παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβενῦναι πάντα. Καὶ τὴν μὲν νύκτα Φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ἢ
 22 ἐδύναντο τάχιστα. Τιμασίων δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες τοὺς ἡγεμόνας καὶ προελαύνοντες, ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γεγόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκῶντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὀρῶσιν οὔτε τὸ Φίλιον στράτευμα, οὔτε τὸ πολέμιον (καὶ ταῦτα παραγγέλλουσι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ στράτευμα) γραΐδια δὲ καὶ γερόντια καὶ προβάτια ὀλίγα
 23 καὶ βοῦς καταλελειμμένους. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν, τί εἴη τὸ γεγενημένον· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο, ὅτι οἱ μὲν Θραῖκες εὐθύς ἀφ' ἑσπέρας ᾤχοντο ἀπίοντες· ἔωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι.
 24 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ ἤρισθησαν, συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο, βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμμίξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι ἑώρων τὸν στίβον τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο εἰς τὸ αὐτὸ, ἄσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἠσπάζοντο ὡσπερ
 25 ἀδελφούς. Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Ἀρκάδες τῶν περὶ Ξενο-

21. ἐδείπνησαν τάχιστα] Male vulgo distinguitur ἐδείπνησαν, τάχιστα, recte monente Abreschio in Auctario Dilucid. Thucyd. p. 346. cujus locum annotavit Porson, addens rariorem formam ex Dromone Comico Athenæi ix. p. 409. F. ἐπεὶ δὲ θᾶπτον ἤμιν ἡρισθηκότις. Liber Eton. τάχιστα omisit.

πάντα. Καὶ] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgo legitur πάντας.

22. προελαύνοντες] Eton. προελαύνοντες—ἐλάσανον.

παραγγέλλουσι] Eton. ἐπαγγέλλουσι. quod præferendum puto, aut ἀπαγγέλλουσι scribendum.

προβάτια] Margo Steph. Paris. Eton. πρόβατα habent.

23. ἔπειτα δὲ καὶ] Ex Eton. καὶ adjecti. Sequens μὲν omittunt Edd. vet. cum Guelf. ut postea εὐθύς et ἔωθεν δὲ desunt in Eton.

24. τὴν ἐπὶ] Eton. ἐπὶ male omisit. Sequens εἰς τὸ αὐτὸ ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. recepit Zeune, cum antea esset εἰς τὴν ὁδόν. Pro στίβον Amasæus στίφος legit et globos vertit.

25. τῶν περὶ] Male Juntina cum Guelf. τῶν ἐπὶ—οἰμίδα—ἐπιυδὴ τῆ πρῶτα habet.

Φᾶντα, τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, ᾠόμεθα, ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ τὰ πυρὰ οὐχ ἐωρῶμεν, τῆς νυκτὸς ἤξειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ πολεμιοὶ δὲ, ὡς γ' ἡμῖν ἐδόκουν, ταῦτο δέισαντες ἀπήλθον· σχεδὸν γὰρ ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἀπήεσαν.) Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀφίκεσθε, ὁ δὲ χρόνος ἐξῆκεν, ᾠόμεθ', 26 ὑμᾶς, πυθομένους τὰ παρ' ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· καὶ ἐδόκει ἡμῖν, μὴ ἀπολιπέσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

CAP. II.

ΤΑΥΤΗΝ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἠυλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπης λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θράκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἀρχαμένη δὲ ἡ Θράκη αὕτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ τριῆρι μὲν ἐστὶν εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυ-2 ζαντίου κόπαις ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε Φιλία, οὔτε Ἑλλη-

καὶ οἱ πολέμιοι δὲ] Particulam δὲ ex Eton. inseruit Zeune.

26. ἀφικνεῖσθε] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀφίκεσθε dedit, quod recepī, eoque magis relinquendum erat antiquum ἐξῆκεν, quod in ἐξήκει mutavit Zeune, ut temporum consecutio constaret. Suidas enim ex h. l. ἐξήκει referens παρῶν χηκεν interpretatus est. Deinceps πυθομένους pro πυθομένους est in Edd. vett.

1. πρὸς τῷ λιμένι] Ita Stephanus ex libris scriptis sine dubio edidit. Vulgatum ἐν τῷ λ. revocarunt Zeune et Weiske, eodem tamen sensu, quem addita ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ suadent. Sed id ipsum membrum impedit, quominus dictionem obscuriorem subjunctam ferre liceat, ubi distincta locorum notatione opus erat. Scio

μάχην ἐν Κορίνθῳ Agesilai vii. 5. esse pugnam ad Corinthum, ἐν Κορωνείᾳ in Memorab. similesque notationes locorum licet multis in scriptorum locis reperire, ubi tamen notione generali nec distincta loci notatione defungi licebat. Comparat Weiske τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι idque ait esse pro πρὸς τῷ λιμένι. Sed unde didicerat vir doctus, montem extremum fuisse, non ipso portu inclusum?

ὃ καλεῖται] Eton. omittit %. Deinceps ἐπὶ δεξιᾷ Guef. Arrianus in Periplo de eadem re ἐν δεξιᾷ habet.

2. τριῆρι] Ita Paris. Eton. et margo Villois. Vulgatum τριήρους ferri non poterat. Sed statim pejus μικρᾶς habet Eton. cum margine Steph.

νις, ἀλλ' ἢ Θραῖκες οἱ Βιθυνοί· καὶ οὓς ἂν λάβωσι τῶν
 Ἑλλήνων ἢ ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως, δεινὰ ὑβρίζειν
 3 λέγονται τοὺς Ἑλληνας. Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ
 μὲν κεῖται ἐκατέρωθεν πλεόντων ἐξ Ἡρακλείας καὶ Βυ-
 ζαντίου· ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ πρόκειμενον χωρίον, τὸ
 μὲν εἰς τὴν θαλάτταν καθήκον αὐτοῦ, πέτρα ἀπόρρῳξ,
 ὕψος, ὅπη ἐλάχιστον, οὐ μεῖον εἴκοσιν ὀργυιῶν· ὁ δὲ αὐ-
 χήν, ὁ εἰς τὴν γῆν ἀνήκων τοῦ χωρίου, μάλιστα τεττάρων
 4 μυρίοις ἀνθρώποις οἰκῆσαι. Λιμὴν δ' ὑπ' αὐτῇ τῇ πέ-
 τρα, τὸ πρὸς ἐσπέραν αἰγιαλὸν ἔχων. Κρήνη δὲ ἡδέος
 ὕδατος καὶ ἀφθόνου ρέουσα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ, ὑπὸ
 τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ χωρίου. Ξύλα δὲ, πολλὰ μὲν καὶ
 ἄλλα, πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα ἐπ' αὐτῇ
 5 τῇ θαλάττῃ. Τὸ δὲ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαίαν
 μὲν ἀνήκει, ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, καὶ τοῦτο γεῶδες
 καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θαλάτταν, πλεόν ἢ ἐπὶ εἴκοσι

ἀλλ' ἢ Θραῖκες οἱ Βιθυνοί] Paris. E-
 ton. Regii B. C. ἀλλὰ Θραῖκες Βιθυνοί.
 Sed ἀλλ' ἢ πρæcedente ἄλλος ita est
 in Eton. ii. 13. Hieronis v. 2. Male
 Edd. vett. Guelf. Θραῖκες ἢ Βιθυνοὶ ha-
 bent. Arrianus Periplus p. 14. de
 Parthenio fluvio: μέχρι τοῦδε Θραῖκες
 οἱ Βιθυνοὶ νέμονται, ἂν καὶ Ξενοφῶν ἐν
 τῇ συγγραφῇ μνήμην ἰποιήσατο, ὅτι
 μαχημάτατοι εἰεν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν.
 Zeunianum Θραῖκες οἱ Βιθυνοὶ deseruit
 Weiske. Noster Hellenic. i. 3, 2.
 τοὺς Βιθυνοὺς Θραῖκας, iii. 2, 2. τὴν Βι-
 θυνίδα Θραῖκην, sed Herodotus i. 28.
 Θραῖκες οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ habet.

λέγονται τοὺς Ἑλληνας] Eton. ἐλέγ-
 χονται. Verba τοὺς Ἑλλ. Muretus
 delenda censuit; nec video, quomo-
 do ad simplicitatem orationis referri
 commode possint cum Zeunio. Idem
 Eton. ἢ post ἐκπίπτοντας omittit.

3. ἐν τῇ θαλάττῃ] Muretus δὲ τῆς
 θαλάττης scriptum maluit.

ὁ εἰς τὴν γῆν] Articulum ex Paris.
 Eton. adscivi. Sequens μάλιστα Bro-
 dæus cum libro Paris. in οὐ μάλιστα

mutari voluit.

οἰκῆσαι] Stephani emendationem
 vulgato οἰκῆσις, quod est etiam in E-
 ton. prætulit Hutchinson. οἰκῆσεις Pa-
 ris. οἰκίσαι dedit Stephanus.

4. ἡδέος] Arrianus Periplus p. 13. ὁ
 δὲ Κάλπης λιμὴν ὁποῖόν τι χωρίον ἐστίν,
 καὶ ὁποῖος ὅρμος, καὶ ὅτι πηγὴ ἐν αὐτῷ
 ψυχροῦ καὶ καθαροῦ ὕδατος, καὶ ὅτι
 ὕλαι πρὸς τῇ θαλάσσῃ ξύλων ναυπηγη-
 σίμων, καὶ αὐταὶ ἐνδηροὶ, ταῦτα Ξενο-
 φῶντι τῷ πρῶτον λείλεκται. Huc
 pertinet locus Geoponicorum ii. 6, 9.
 τινὰ δὲ ὕδατα καὶ ἐπὶ τὴν θαλάτταν
 διὰ τῆς γῆς· ἐπὶ πολλὸν τόπον ἐν ταῖς
 φλεβῖν ἐνεχθέντα οὕτως ἀναβλύει, κα-
 θάρσις ἐστὶν ἐν Ἀράδῳ ὕδρευμα καὶ τὸ ἐν
 Ἡρακλείᾳ τοῦ Πόντου, ad quem lo-
 cum doctissimus interpres Niclas,
 cum commentarios scriberet, Xeno-
 phonte loci non recordabatur.

πάνυ δὲ πολλὰ] Hæc liber Eton.
 omittit.

5. μὲν ἀνήκει] Juntina μὲν omisit.
 Sequens ξύλοις esse pro δένδροις recte
 annotavit Hutchinson.

σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις
ξύλοις. Ἡ δ' ἄλλη χώρα καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶ-6
μαι ἐν αὐτῇ εἰσι πολλαὶ καὶ εὖ οἰκούμεναι· φέρει γὰρ ἡ
γῆ καὶ κριθὰς καὶ πυροὺς καὶ ὄσπρια πάντα καὶ μελί-
νας καὶ σήσαμον καὶ σῦκα ἀρκούντα καὶ ἀμπέλους πολ-
λὰς καὶ ἡδυσίνους, καὶ τᾶλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν.
Ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη.

Ἐσκήνουν δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς δὲ 7
τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύε-
σθαι· ἀλλὰ ἐδόκει καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα εἰς ἐπιβουλῆς

6. εὖ οἰκούμεναι] Eton. εὖ omittit,
cujus tamen rationem reddit sequens
γάρ.

σήσαμον] Edd. vett. Guelf. σίασαμον,
Paris. Eton. σήσαμα. Pollux iii. 22.
ex h. l. vites ἡδυσίνους posuit.

7. ἐπὶ τῇ] Margo Steph. Paris. E-
ton. πρὸς τῇ habent.

εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον] Vul-
gatum γενόμενοι ex Paris. libro muta-
vit Zeune, qui εἰς τὸ πόλ. positum ait
pro ἐν δὲ τῷ πολίσματι ἂν γενομένου.
Vulgatum vertunt: *in oppidum vero
licet pervenissent, castra tamen ibi lo-
care volebant. Quæ sententia ex
græcis verbis extorqueri non potest.
Zeune hunc eorum sensum refert:
sed in urbem si venissent, non ibi castra
fixissent.* Weiske vulgatum ita inter-
pretari etiam licere ait: *ita vero, ut
facile in civitatem coalescerent.* Ipse
cum Zeunio εἰς γενόμενον ἂν πόλισμα
vertit: *in loco, qui facile futurus fuis-
set oppidum; sive in loco urbi conden-
dæ apto.* Priusquam de sensu loci
disputemus, locus ipse, ad quem in
vicinia castra habebant Græci, dili-
gentius erit examinandus. Χωρίον di-
cit Xenophon portum Κάλπης, isthmi
genus, quem μυριοῖς ἀνδράποισι ad ha-
bitandum sufficere ait. Extra isth-
mum in terra continenti et remotæ
a portu videtur fuisse κῶμαι illæ, de
quibus sect. 6. Xenophontem cri-
minantur sect. 14. velle eum τὸ χω-
ρίον οἰκίσαι. Hoc idem esse videtur,
quod τὸ ἐρυμνὸν χωρίον, in quo depo-
nere impedimenta jubet milites Xe-
nophon sect. 21. Sed milites refor-

midant locum, sect. 22. Eo tamen
ducunt duces reliquos ex infelici ex-
peditione milites cap. 3, 1. εἰς τὸ ἐρυ-
μνὸν χωρίον, quod fossa et vallo mu-
niunt. De eodem est cap. 4, 4. ὅτι
πολιζει τὸ χωρίον. Vix igitur dubi-
tare licet, ipsum Κάλπης λιμένα esse
illud χωρίον ἐρυμνόν, quod Xenophon-
tem velle occupare et colonis græcis
ibi collocatis exstruere suspicabantur
milites. Tota vero narratio docet,
locum tum fuisse vacuum et deser-
tum. Hunc ipsum portum intelli-
gendum censeo in verbis illis, de
quibus dubitatur: εἰς δὲ τὸ πόλισμα
ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύ-
σθαι. Sed antequam verba πόλισμα
ἂν γενόμενον adjungerentur, nominan-
dus erat ipse locus. Igitur εἰς δὲ τὸ
χωρίον excidisse puto. Sequentia vero
nec ipsa integra esse censeo, sed de-
esse quædam, quibus Xenophontis
opinio de loco urbi exstruendæ com-
modo contineretur. Verba enim,
uti nunc habent, nimis brevia et
abrupta sunt, quam ut commodam
inde sententiam extundere liceat.
Omnino verba hæc πόλισμα ἂν γενό-
μενον mihi hoc in loco spuria et alie-
na esse videntur. Causa enim de-
mum redditur timoris militum ver-
bis illis: ἀλλὰ ἐδόκει—βουλομένων τι-
νῶν κατοικίσει πόλιν. Mentio igitur
illa prior πολίσματος ἂν γενομένου in-
tempestiva et ab illo loco aliena esse
mihi videtur.

στρατοπεδεύεσθαι] Eton. στρατοπε-
δεύσαι habet; deinde Edd. vett. Guelf.
Eton. κατοικίσει.

8 εἶναι, βουλομένων τινῶν κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι ἦσαν οὐ σπάνει βίου ἐκπεπλεκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, οἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δὲ καὶ προσανηλωκότες χρήματα, καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδεδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, οἱ δὲ καὶ τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἤζοντες πάλιν, ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρὰ Κύρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. Τοιοῦτοι οὖν ὄντες, ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σῶζεσθαι.

9 Ἐπειδὴ δὲ ὑστεραία ἡμέρα ἐγένετο τῆς εἰς ταῦτο συν-

8. ἄνδρας ἄγοντες] Juntina et Guelf. ἄνδρες, Aldina ἄνδρας omittit, Castalio cum Brodæo ἄνδρας, posuit.

οἱ δὲ καὶ προσανηλωκότες] Junt. Guelf. ἄγοντες πρὸς ἀνηλωκότες, Aldina ἄνδρας προσανηλωκότες. Castalio ἄνδρας πρὸς ἀνηλωκότες. et sic Amasæus: ad eam quam impenderant pecuniam, viros etiam secum traxerant. προσανηλωκότες cum Stephano dedit Zeune: προσανηλωκότες recepit Weiske ex libro Paris. et Eton. Equidem simplicem et brevissimam emendandi rationem secutus sum, quam idem liber Paris. et Eton. offerunt, ut verba οἱ δὲ καὶ adsumerem et hoc in loco insererem. Deinde, ubi vulgo erat οἱ δὲ καὶ τούτων ἕτεροι, vitio orationis manifesto, quod miro artificio incrustare conatus est Weiske, iidem illi Codices verba priora οἱ δὲ recte omittunt. Ita apparet origo corruptelæ totius loci. Librarii scilicet verba οἱ δὲ καὶ posteriorem in locum retulerunt, quæ ad priorem pertinent.

πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Edd. vett. Guelf. πολλὰ ἄγαθ. De hoc genere Græcorum est in Isocratis Panegyrico sect. 40. de Cyri mercenariis militibus: οὐκ ἀριστινὴν μὲν ἐπιλεγμένους, ἀλλ' οἱ διὰ φαυλότητα ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσιν οὐχ οἷοί τ' ἦσαν ζῆν.

Τοιοῦτοι οὖν] Eton οὖν omittit. Idem deinceps cum Paris. et margine Steph. ἐπόθουν dat pro ἐπεθύμουν.

9. ἡμέρα ἐγένετο] Pernoctasse Græcos sub dio in litore maris, monuit sect. 1. ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἠελίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Nunc dies illucescit: ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο. Hucusque bene. Sed sequitur in vulgata, quam sequitur Weiske: τῆς εἰς ταῦτο (Eton. αὐτὸν, Paris. ταῦτον) συνόδου, quæ unde pendeant, non apparet. Recte igitur ex libro Paris. et Eton. ὑστεραία inseruit Zeune, quam in Paris. est ὑστέρη. Quod ait Weiske, hunc esse perilem verborum ambitum pro τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, quem nemo intelligentior probaverit; hanc enim brevitatem solius dativi in ἐπιόσθη et ὑστεραίᾳ usum postulare, quæ in numeris majoribus minus sit necessaria: vereor ut multis approbaturus sit; multo minus, quod ipse conjecit, ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα τετάρτη ἐγένετο. Nam ita addendum erat ἀπὸ τῆς—συνόδου. Quod numerum hunc confirmari ait a sequentibus, ἢδη γὰρ ἦσαν πεμπταίοι (οἱ νεκροί), in eo gravem viri docti errorem animadvertit etiam Halbkart. Weiske enim posuit hæc: Nam postridie ejus diei, quo cæsi erant Arcades, reliqui Græci se cum iis ad Calpes portum rursus conjunxerant. Itaque de tribus aut certe duobus diebus auctor nihil narravit. At cap. 1. sect. 6. narrat Arcadum cædem, quos congregatos in colle ἄμα τῇ ἡμέρᾳ (igitur postridie) iterum aggregiuntur Bithyni; tandem fœdus mittit hoc altero die.

ὁδοῦ, ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· ἀνάγκη γὰρ ἦν, ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν· ἐπενόει δὲ καὶ τοὺς νεκροὺς θάψαι. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερά ἐγένετο, εἶποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς μὲν πλείστους ἔνθαπερ ἔπεσον, ἐκάστους ἔθαψαν· (ἤδη γὰρ ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐχ οἷόν τε ἀναιρεῖν ἔτι ἦν) ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα· οὓς δὲ μὴ εὔρισκον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, [καὶ πυρὰν μεγάλην,] καὶ στεφάνους ἐπέθεσαν. Ταῦ-
 10
 τα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες ἐκοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραία συνῆλθον οἱ στρατιῶται πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγός, καὶ Ἰεράνυμος Ἡλείος λοχαγός, καὶ ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Ἀρκάδων)· καὶ δόγμα ἐποίησαντο, εἴαν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῆ
 11
 δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτῳ αὐτὸν ζημιούσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπιέναι, ἥπερ πρόσθεν εἶχε τὸ στρά-

Nocte insequenti Bithyni timentes Græcorum cum Xenophonte adventum diffugiunt, sect. 23. mane vero die tertio Arcades oppugnati antea ex colle abeunt; quos consequuntur Græci, eodem, ut videtur, die inclinato tamen, sect. 24. Nam dicuntur abiisse a colle, ἐπεὶ ἤρισθησαν. Noctem igitur aut una transegerunt in itinere, aut in litore prope portum Calpæ. Ibidem etiam diem sequentem vel quartum commorati sunt. Huc enim pertinet initium capitis 2. ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἠλίζοντο. Quod si hæc reputaveris, dies certe erat quartus, nisi quintus, ut ait Xenophon, quo copias educebat ad mortuos sepeliendos.

ἐξόδῳ] Male Paris. ἐξόδου, deinceps idem cum Eton. θάπτειν habet.

ἱερά] Edd. vett. Guelf. ἱερεῖα. Liber Brodæi et Eton. ἱερά καλὰ, Paris. ἱερεῖα καλὰ habet.

ἐνθαπερ ἔπεσον] Edd. vett. Guelf. omisso verbo ἔπεσον habent ἐνταῦ-

θά περ.

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] Hæc Eton. liber omittit, et deinceps cum Paris. dat μάλιστα pro κάλλιστα.

καὶ πυρὰν μεγάλην] Hæc verba desunt in Codice Paris. suspecta Zenonio, quoniam rogam cum cenotaphiis exstructum apud alium scriptorem non legerat. Igitur seclusi, probante etiam Halbkartio. Forte in anteriori narratione lacuna alicubi est, ex qua verba exciderint, ab hoc loco aliena.

10. ἐκοιμήθησαν] Verbo hoc omisso Eton. reliqua ita continuat: τῇ δ' ὁ συνῆλθον οἱ στρατιῶται· συνῆγε δὲ μάλιστα. Idem καὶ ante δόγμα omittit.

11. κατὰ χώραν ἀπιέναι] Leonclavius vertit: formam exercitus in abitu eandem retinendam esse, quæ prius fuisset. Hutchinson: ut item in eum redirent ordinem, quem antea tenuerat exercitus. Halbkart: ferner sollte die letztere ihre vorige Verfassung bekommen. Mihi verbum ἀπιέναι suspe-

τευμα, καὶ ἄρχειν τοὺς πρόσθεν στρατηγούς. Καὶ Χειρῖσοφος μὲν ἤδη τετελευτήκει, Φάρμακον πίων, πυρέττων τὰ δ' ἐκείνου Νέων ὁ Ἀσιναῖος παρέλαβε.

- 12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν Ὅ ἄνδρες στρατιῶται, τὴν μὲν πορείαν, ὡς εἶοικε, δηλονότι περὶ ποιητέον οὐ γὰρ ἐστὶ πλοῖα· ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη· οὐ γὰρ ἐστὶ μένουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ἔφη, θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευάζεσθαι ὡς μαχομένους, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι ἀνατεταρσθήκασιν. Ἐκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοὶ, μάντις δὲ παρῆν Ἀρηξίων Ἀρκάς· ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Ἀμβρακιώτης ἤδη ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ἡρακλείας.
- 14 Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ ἀφύδῳ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καὶ τινες ἐτόλμων λέγειν, ὡς ὁ Ξενοφῶν, βουλόμενος τὸ χωρίον οἰκίσαι, πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερά οὐ γίγνεται ἐπὶ ἀφύδῳ.
- 15 Ἐντεῦθεν κηρύξας Ξενοφῶν, τῇ αὖριον παρεῖναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βουλόμενον, καὶ, μάντις εἴ τις εἴη, παραγγείλας παρεῖναι, ὡς συνθεασόμενον τὰ ἱερά, ἔθυε·
- 16 καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. Θυομένων δὲ πάλιν εἰς

ctum est; quod si ad abeuntes e concione milites referas, tum κατὰ χώραν minime convenit.

τετελευτήκει] Edd. vett. (excepta Castal.) et Guelf. τετελευτήκοι habent; deinceps τὰ δὲ τούτου habet Eton.

παρελάμβανε] Vulgatum hoc ex margine Steph. Paris. Eton. correxi cum Weiskio.

12. ἔξαναστὰς] Simplex ἀναστὰς habet Eton. deinceps ἀναγκαῖον.

οὖν, ἔφη] Verbum ἔφη ex libro Brodæi et Eton. addidit Zeune. Deinceps μαχομένους est in Juntina et Guelf. Postea ἀνατεταρσθήκασιν Paris.

13. Ἀρηξίων] Ita Juntina cum Guelf. Vulgo est Ἀρεξίων. in margine Villois. est Μεξίων. Sed infra iii. 2. Edd. vett. omnes cum Guelf. et

Editione Stephani dant verum Ἀρηξίων, male contra ibidem margo Steph. cum Paris. habet Παρνάσιος pro Παρράσιος.

ἀποδιδράκει] Eton. ἀποδιδράσκει habet. Post ἱερά vulgo additum κατὰ de sententia Stephani præeunte libro Paris. et Eton. omisit Hutchinson.

14. οἰκίσαι] Ita Steph. cum Cod. Paris. et Eton. οἰκῆσαι Edd. vett. cum Guelf.

πέπεικε] Valckenaer Annot. ad Nov. Test. p. 400. corrigebat πεπίκει, ut supra sect. 11. τετελευτήκει est sine augmento.

17. Ξενοφῶν] Nomen omittit Eton. et deinceps μάντις in μάντιν mutat. Postea συνθεασόμενον Edd. vett. cum Guelf.

16. Θυομένων] Eton. Θυομένων. sed

τρὶς ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίνετο τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον οἱ στρατιῶται· καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπεν, ἀ ἔχοντες ἤλθον, καὶ ἀγορὰ οὐδεμίᾳ παρῆν.

Ἐκ τούτου συνελθόντων, εἶπε πάλιν Ξενοφῶν· ὦ ἄν-17
δρες, ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερά οὐπω γίνε-
ται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους· ἀνάγκη οὖν
μοι δοκεῖ εἶναι, θύεσθαι περὶ αὐτῷ τούτου. Ἀναστὰς 18
δέ τις εἶπε· Καὶ εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίνετο τὰ ἱερά·
ὡς [γὰρ] ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθρὸς ἤκοτος πλοίου,
ἤκουσά τινος, ὅτι Κλέανδρος ἐκ Βυζαντίου ἀρμωστὴς μέλ-
λει ἤξειν, πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. Ἐκ τούτου δὲ ἀνα-19
μένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀναγκαῖον
ἦν ἐξιέναι· καὶ ἐπὶ τούτῳ πάλιν ἐθύετο εἰς τρὶς, καὶ οὐκ
ἐγίνετο τὰ ἱερά· καὶ ἤδη καὶ ἐπὶ σκηπὴν ἰόντες τὴν Ξενο-
φῶντος, ἔλεγον, ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' οὐκ
ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν, μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ σχεδόν τι πᾶσα ἡ 20
στρατιὰ, διὰ τὸ μέλειν πᾶσιν, ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά·
τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐξήγουν
μὲν οὐ, συνεκάλεσαν δέ. Εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν· Ἴσως οἱ 21
πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ
οὖν, καταλιπόντες τὰ σκευὴ ἐν τῷ ἐρμυνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς

οἱ στρατηγοὶ θύονται sect. 13. deinde
eis τρεῖς Edd. vett. hic et infra sect.
19. denique eadem Edd. vett. cum
Guelf. ἔχοντες ἀ ἔλιπον habent.

17. πορείᾳ] Paris. ἀπορία. Post δο-
κεῖ Eton. εἶναι addit, quod recepi.

18. χθρὸς] Edd. vett. ἐχθρὸς habent;
præcedens γὰρ cum Zeunio, sua-
dente etiam Buttmano meo, seclu-
si. Stephanus ὅτι deleri aut in ὁ mu-
tari maluit.

μέλλει ἤξειν] Juntina cum Guelf.
μᾶλλον ἤξει.

19. ἀναγκαῖον] Eton. ἀνάγκη dat.
Deinceps Edd. vett. Guelf. ἐπὶ τοῦτο.

καὶ ἤδη καὶ] Ex Etonensi libro al-
terum καὶ adjuncti.

20. ἐκυκλοῦτο] Eton. ἐκύκλυ. Hel-
lenic. vii. 2, 8. οἱ μὲν Ἀρκάδες περὶ
τὴν πόλιν ἐκυκλοῦντο. Ceterum pro
μέλειν Weiske malebat μέλλειν, quo-
niam illi μέλειν frigidius videbatur.
Sed μέλλει μοι, mihi longum est, quod
vir doctus ad Cyrop. v. 5, 37. adstru-
ere conatus est, exemplis certis desti-
tuitur, et μέλειν hic et in Cyropædiæ
loco sensum aptum habet.

μὲν οὐ] Edd. vett. male distinguunt
μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ.

21. τὰ σκευὴ] Hæc vulgo ommissa,

μάχην παρεσκευασμένοι ἴοιμεν, ἴσως ἂν τὰ ἱερά μᾶλλον
 22 προχωροῖη ἡμῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται ἀνέκρα-
 γον, ὡς οὐδὲν δεῖν εἰς τὸ χωρίον ἄγειν, ἀλλὰ θύειν ὡς
 τάχιστα. Καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν, βοῦν δὲ ὑφ'
 ἀμάξης πριάμενοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορος ἐδεή-
 θη τοῦ Ἀρκάδος προθυμεῖσθαι, εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη. Ἄλλ'
 οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ ἱερά.

23 Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος·
 ἐπεὶ δὲ εἴωρα τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον δεινῶς τῇ ἐνδείᾳ,
 βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὐρών τινα ἀνδραπον
 Ἡρακλεώτην, ὃς ἔφη κώμας ἐγγὺς εἰδέναι, ὅθεν εἴη λα-
 βεῖν τὰ ἐπιτήδεια, ἐκήρυξε, τὸν βουλόμενον ἰέναι ἐπὶ τὰ
 ἐπιτήδεια, ὡς ἡγεμόνος ἐσομένου. Ἐξέρχονται δὴ σὺν

ex Edd. Castal. et Bryling. et ver-
 sione Amasæi recepit cum Leoncla-
 vio Hutchinson. Sequens μᾶλλον
 deest in libro Eton.

προχωροῖη] Male Eton. προσχωροῖη.
 Thucydidis locum v. 54. ὡς δ' αὐτοῖς
 τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προῦχον
 comparavit Hutchinson.

οὐδὲν δεῖν] Mihi οὐδὲν δεῖν scriben-
 dum videtur. Milites portum, χω-
 ρίον, formidabant propter causas di-
 ctas ad sect. 7.

θύειν] Eton. θύεσθαι habet, de quo
 dubius hæreo.

εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη] Cum Hutchin-
 sono Zeune interpretatur καλόν: si
 exta nunc boni aliquid portenderent.
 Weiske: ut studiosè rem urgeret, si
 quid ominis in utramvis partem in hoc
 sacrificio ostenderetur. Censet nempe,
 Xenophontem jam se à sacrificiis re-
 movisse, ne milites crederent, eum
 condendæ urbis causa falsi aliquid
 de omnibus extorum pronuntiare.
 Sed ἐν τούτῳ simpliciter dici pro hoc
 in sacrificio nemini paulo peritiori
 persuadebunt viri docti. Addi solet
 ἱερεῖον in locis similibus vel ἐπὶ τοῦ
 ἱερείου. Sed video Interpretes negle-
 xisse locum Arriani in Periplo Ponti,
 ubi est p. 3. ed. Hudsoni: ὡς ἐγὼ
 καὶ ἱβουθύτσηα ἰναῦθα, οὐχ ὡσπερ ὁ

Ξενοφῶν ἐν Κάλπης λιμένι, ὑφ' ἀμάξης
 βοῦν λαβῶν δι' ἀπορίαν ἱερείων, ἀλλὰ
 τῶν Τραπέζουπτιῶν αὐτῶν παρεσκευα-
 σάντων ἱερεῖον οὐκ ἀγενές. Igitur quod
 Arrianus olim in hoc loco scriptum
 legit, et sententia flagitat, βοῦν scripsi
 pro βοῦς. Ad taurum igitur hunc
 redit oratio in verbis ἐν τούτῳ. Video
 equidem, posse mihi regerere ali-
 quem locum sect. 25. ubi est λαβῶν
 βοῦν ὑπὸ ἀμάξης, ad eumque respec-
 xisse Arrianum. At non minus inde
 apparet, sacrificio unum tantum bo-
 vem adhibitum fuisse; itaque vel sic
 est manifestum, ἐν τούτῳ pertinere ad
 illum bovem.

τὰ ἱερά] Edd. vett. Guelf. καλὰ τὰ
 ἱερά δηλονότι, manifesto scholii indici-
 cio. Steph. et Leoncl. καλὰ τὰ ἱερά
 ediderunt.

23. δεινῶς] Paris. δεδιώς. deinceps
 Aldina cum Guelf. κώμης habet.

ἡγεμόνος ἰσομένου] Intellige αὐτοῦ,
 se ducem futurum esse.

Ἐξέρχονται δὴ] Vulgatum ἐπιξέ-
 ρονται, quod ex Eton. correxi, ita
 defendebat Zeune, ut diceret signifi-
 cari ita, præter arma secum tulisse
 etiam δοράτια, ἀσπὸς, θυλάκους, ἀγ-
 γεῖα. Ridicule! Weiske præpositione
 ait significari contra hostes. Cum per-
 tictis scilicet vel contis!

δορατίοις, καὶ ἀσκῶις, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀγ-
γείοις, εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν ταῖς 24
κώμαις, καὶ διεσπείροντο ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπ-
τουσιν αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἰππεῖς πρῶτοι, (βεβοηθη-
κότες γὰρ ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυ-
νοῖς, εἰ δύναιντο, ἀποκαλῦσαι τοὺς Ἕλληνας, μὴ ἐλθεῖν
εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἰππεῖς ἀποκτείνουσι τῶν Ἑλ-
λήνων οὐ μείον ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος
ἀνέφυγον.

Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγό- 25
των εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγε-
γένητο τὰ ἱερὰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βούν ὑπὸ ἀμά-
ξης, (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα ἱερεῖα) σφαγιασάμενος ἐβόηθει,
καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μέχρι πεντήκοντα ἐτῶν πάντες. Καὶ 26
ἀναλαβόντες τοὺς λοιποὺς ἄνδρας, εἰς τὸ στρατόπεδον
ἀφικνοῦνται. Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμᾶς ἦν, καὶ
οἱ Ἕλληνες μάλα ἀθύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο.
Καὶ ἐξαπίνης διὰ τῶν λασίων τῶν Βιθυνῶν τινες ἐπιγενό-
μενοι τοῖς προφύλαξι τοὺς μὲν κατέκανον, τοὺς δὲ ἐδίω-
ξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κραυγῆς γενομέ- 27
νης, εἰς τὰ ὄπλα πάντες συνέδραμον οἱ Ἕλληνες· καὶ
διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφα-

δορατίοις] Brodæus δερματίοις scribi
volebat; Zeune δοράτια interpretatur
contos, ferticas. Quasi milites ad præ-
dam paratam sine armis exiissent!
Zeunium tamen sequitur Weiske.
Milites redeuntes cap. seq. dicuntur
ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα καὶ τὰ σκεῦη.—
Deinceps ὡς δισχιλίους Eton.

24. Ἐπεὶ] Guelf. ἐπειδὴ habet.

Ἕλλήνων οὐ μείον ἢ] Margo Steph.
Paris. Eton. τῶν ἀνδρῶν. Sequens ἢ
omittit Eton.

25. ἀποπεφευγόντων] Guelf. Eton.
ἀποφευγόντων.

πεντήκοντα] Ita Juntina, Guelf. E-
ton. τριάκοντα Aldina, Steph. Paris.
margo Villosio.

26. λοιποὺς ἄνδρας] Qui barbaros
effugerant. Eton. liber ἅπαντας dat
pro ἄνδρας; sed puto voluisse libra-
rium ἅπαντες dare.

κατέκανον] Vulgatum κατέκτανον ex
Cod. Guelf. correxi. Paris. Eton. et
margo Steph. habent κατέκτανον.

27. συνέδραμον] Compositum sim-
plici ἔδραμον ex Eton. substituit
Zeune.

λὲς ἐδόκει εἶναι· δασέα γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον, Φυλαττόμενοι ἰκανοῖς Φύλαξι.

CAP. III. (VULGO V.)

ΤΗΝ μὲν νύκτα οὕτω διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ οἱ στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἠγούντο· οἱ δὲ εἶποντο, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ σκεύη. Πρὶν δὲ ἀρίστου ὥραν εἶναι, ἀπετάφρυσαν, ἢ ἡ εἴσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Καὶ πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας ἦκεν, ἄλφιστα ἄγον καὶ ἱερεῖα
 2 καὶ οἶνον. Πρῶτ' δ' ἀναστὰς Ξενοφῶν ἐθύετο ἐπ' ἐξόδῳ, καὶ γίγνεται τὰ ἱερά ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου. Καὶ ἤδη τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὄρᾳ αἰετὸν αἴσιον ὁ μάντις Ἀρηξίων Παρράσιος, καὶ ἠγεῖσθαι κελεύει τὸν Ξενοφῶντα.
 3 Καὶ διαβάντες τὴν τάφρον, τὰ ὅπλα τίθενται, καὶ ἐκήρυξαν, ἀριστήσαντας ἐξίεναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὅπλοις, τὸν δὲ ὄχλον καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ καταλι-
 4 πεῖν. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι πάντες ἐξήεσαν, Νέων δὲ οὐ ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, τοῦτον Φύλακα καταλιπεῖν τῶν ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ

λάσια] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. δασέα dederunt, quod variandæ orationis causa adhibuit Xenophon.

φύλαξι] Vulgo additum μάχασθαι, cujus in loco Muretus καὶ repositum voluit, omisi cum Paris. Eton. Regiis B. C. nam in Regio A. lacunam reperit Larcher.

1. ἀπεσταύρωσαν] Junt. Eton. ἀπιστρώνυσαν. Guelf. ἀπίστρωσαν, sed in margine est ἀπεστράβωσαν. verum dedit Ald. Steph. liber Brodæi, Paris.

ἅπαντα] Margo Steph. cum Paris. ἅπαν habet; deinceps Juntina ἱερεῖα mutavit in ἱερά.

2. ἐπ' ἐξόδῳ] Vulgatum ἐπιζόδια cor-

rexi audacter, cum toties ἐπ' ἐξόδῳ et ἐπ' ἀφόδῳ hucusque scriptum legitimus.

γίγνεται] Vulgo additum κατὰ cum Paris. Eton. omisit Zeune.

Ἀρηξίαν] Vide dicta ad ii. 13. Vulgo hic et sect. 8. est Ἀρεξίαν.

3. καταλιπεῖν] Juntina omisit, hinc μένειν supplevit Castalio. In Guelf. in margine additum legitur.

4. ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ] Articulum τῷ ex Guelf. addidit Zeune. Paris. στρατοπέδου habet, unde καταλιπεῖν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου malim scriptum, Weiske τῶν ἐν τῷ στ.

Ἐπειδὴ δὲ] Eton. ἐπι δ' οἱ. deinceps αὐτοὺς pro αὐτὸν ex margine

στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτὸν, αἰσχυρόμενοι μὴ ἔπεσθαι, τῶν ἄλλων ἐξιώντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ οὗτοι μὲν ἔμενον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα στάδια διελη-
 5 λυθῆναι, ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους Φανέντας νεκροὺς, ἔθαπ-
 τον πάντας, ὅπόσους ἐπελάμβανε τὸ κέρας. Ἐπειδὴ δὲ
 6 τοὺς πρώτους ἔθαψαν, προαγαγόντες, καὶ τὴν οὐρὰν αὐ-
 ρις ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους τῶν ἀτάφων, ἔθαπ-
 τον τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά.
 Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἦκον τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο
 ἀθροῖς, συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

Ἦδη δὲ πέρα μεσοῦσης τῆς ἡμέρας προαγαγόντες τὸ
 7 στράτευμα ἔξω τῶν κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, ὅ
 τι τις ὀρώῃ ἐντὸς τῆς Φάλαγγος. Καὶ ἔξαιφνης ὀρώσι
 τοὺς πολεμίους ὑπερβάλλοντας κατὰ λόφους τινὰς ἐκ
 τοῦ ἐναντίου, τεταγμένους ἐπὶ Φάλαγγος, ἰππέας τε

Steph. Paris. Eton. recepit Hutchinson.

ἀπέλιπον] *Cum relinquere vellent*, interpretatur Weiske. Contra Muretus totum locum ita refingit: ἐπι-
 5 τα δὲ οἱ—στρατιῶται αἰσχυρόμενοι μὴ ἔπεσθαι τ. ἀ. ἐπιζιώντων, κατέλιπον αὐ-
 τοῦ τοὺς ὑπὲρ, sed rectius alterum κατέλιπον ad reliquos Græcos de uni-
 verso exercitu refert Weiske.

ἐξιώντων] Ita Eton. vulgo est ἐπι-
 ζιώντων. Cf. sect. 23. cap. antecedentis. Idem Eton. ἐφίπεσθαι habet.

αὐτοῦ] Ex libro Brodæi, margine Steph. Paris. Eton. addidit Zeune, iterum omisit Weiske. Sequens μὲν post οὗτοι omittunt Edd. vett. Gelf.

5. ἐνέτυχον] Edd. vett. Guelf. ἐτύγ-
 χανον. Sequens οὐρὰν τοῦ κέρατος Hutchinson vertit *extremam cornu partem*, Zeune *partem postremam, ordinem postremum*. Weiske ad τοῦ κέρατος intelligit *ex* et interpretatur: quod fuerat cornu, id fecerunt extre-

rum agmen. Nam propter ambiguitatem dici non potuisse τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι. Substitisse, qui in cornu erant collocati, ut quasi ἐπι-
 5 καμπτῆς φάλαγγος exsisteret; atque ita exercitum inclusisse cadavera cremanda. Quam quidem rationem plane non intelligo; igitur cum Halbkartium Zeunium sequor.

ὅπόσους] Margo Steph. Paris. ἐφ' ὅσους habet.

6. Ἐπειδὴ] Eton. ἐπί. Deinceps Aldina ἀπελάμβανεν.

εἰς τὴν] Præpositio deest in Edd. vett. Guelf. deinceps *συνενέγκαντες* Eton.

7. πέρα] Edd. vett. Guelf. *παρὰ*, quod in *περὶ* mutari voluit Brodæus.

ἐντὸς τῆς φάλαγγος] Vulgatum *ex* τ. φ. ex margine Steph. et Paris. cor-
 5 rexerit Zeune. ὄντος est in Eton. Interpretatur Zeune *citra aciem seu post aciem*. Weiske *post phalangem, non ipsa in via, sed a latere*.

- πολλούς καὶ πεζούς· καὶ γὰρ Σπιθριδάτης καὶ Ῥαδί-
 σνης ἦκον παρὰ Φαρναβάζου ἔχοντες δύναμιν. Ἐπεὶ δὲ
 κατείδον τοὺς Ἑλληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν ἀπέχοντες
 αὐτῶν ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίους. Ἐκ τούτου εὐθὺς
 Ἀρξζίων ὁ μάντις τῶν Ἑλλήνων σφραγιάζεται, καὶ ἐγέ-
 θνετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Ἐνταῦθα ὁ
 Ξενοφῶν λέγει· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, ἐπιτά-
 ξασθαι τῇ Φάλαγγι λόχους Φύλακας, ἵνα, ἢν που δέη,
 ὣσιν οἱ ἐπιβοηθήσοντες τῇ Φάλαγγι, καὶ οἱ πολέμιοι
 τεταραγμένοι ἐμπίπτωσιν εἰς τεταγμένους καὶ ἀκεραίους.
- 10 Συνεδόκει ταῦτα πᾶσιν. Ἵμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, προη-
 γεῖσθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ὡς μὴ ἐστήκωμεν, ἐπεὶ
 ὠφθήμεν καὶ εἶδομεν τοὺς πολεμίους· ἐγὼ δὲ ἤξω, τοὺς
 τελευταίους λόχους καταχωρίσας, ἥπερ ὑμῖν δοκεῖ.
- 11 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἡσύχως προῆγον· ὁ δὲ, τρεῖς ἀφε-
 λῶν τὰς τελευταίας τάξεις, ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, τὴν
 μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι, ἀπολιπόντας ὡς
 πλέθρον· Σαμόλας Ἀχαιοὺς ταύτης ἤρχε τῆς τάξεως·
 τὴν δὲ ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἔπεσθαι· Πυρίας Ἀρκὰς

Σπιθριδάτης] Ald. Ἐπιθριδάτης, E-
 ton. Ἐπιουαδήτης ἀπὸ Ῥαδίνης. deinceps τὴν δύναμιν habet Eton. liber.

Ῥαδίνης] Cyrop. viii. 3, 32. Cadu-
 siorum dux Ῥαδυνίης Philelpho et
 Codici Guelf. est Ῥαδίνης, Altorfino
 Ῥαδίνης, in margine Steph. et Leoncl.
 Ῥαδυνίης. Weiske h. l. Ῥαδίνης dedit.

8. ἀπέχοντες] Guelf. ἀπέχοντας.
 ἐπὶ τοῦ πρώτου] Intellige ἱερείου, ut
 sect. 2.

9. Ἐνταῦθα] Eton. Ἐνθα δὲ habet.
 Deinde dant Edd. vett. cum Guelf.
 δεηθῶσιν οἱ ἐπιβοηθήσονται. Castalio
 δεηθῶσιν, ἐπιβοηθήσονται.

τεταραγμένοι] Male Eton. οἱ τεταγ-
 μένοι. Deinceps ἐμπίπτουσιν Edd. vett.
 excepta Castal.

Συνεδόκει—πᾶσιν] Interpositum vul-
 go πάντα ὅμισι cum Paris. et Eton.
 παντάπασι Edd. vett. Guelf.

10. τὴν πρὸς] Deest τὴν in Edd.
 vett. et Guelf. deinde ἴδομεν Castalio
 et Guelf. postea καταχωρήσας Edd.
 vett. Guelf.

ἥπερ] Ita cum Hutchinsono, mar-
 gine Steph. Paris. Zeune. ἔπειρ Edd.
 vett. Guelf. Steph. Eton.

11. ἡσύχως] Eton. ἡσυχῶσι. Sequens
 ἐπέτρεψεν recepit in locum vulgati
 ἔπεμψεν ex margine Steph. libro Bro-
 daei, Paris. Eton. Welsius et Zeune,
 suadente Dorvillio ad Charitonem p.
 630. et Abreschio in Auctar. Dilu-
 cid. Thucyd. p. 217. ἐπέταξεν dedit
 de suo Hutchinson. Mihi tamen
 verbum id displicet, nec convenit se-
 quens ἐχώρισεν.

ἀπολιπόντας] Refertur ad milites
 τάξιν complentes. Deinceps ἐπὶ τὸ
 μέσον habet Eton. Verba ἐχώρισεν
 ἔπεσθαι abesse maluit Muretus.

ταύτης ἤρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ Φρασίας Ἀθηναῖος ταύτη ἐφειστήκει. Προϊόντες δὲ, ἐπεὶ ἐγένοντο 12 οἱ ἡγούμενοι ἐπὶ νάπει μεγάλῳ καὶ δυσπόρῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες, εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος. καὶ παρεγγυῶσι στρατηγούς καὶ λοχαγούς παριέναι ἐπὶ τὸ ἡγούμενον. Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας, ὅτι τὸ ἴσχον εἴη τὴν πορείαν, 13 καὶ τάχα ἀκούων τὴν παρεγγυήν, ἐλαύνει ἢ ἐδύνατο τάχιστα. Ἐπεὶ δὲ συνήλθον, λέγει Σοφαίνετος, πρεσβύτατος ὢν τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη διαβαίνειν τοιοῦτον ὢν τὸ νάπος.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπουδῇ ὑπολαβὼν ἔλεξεν· Ἄλλ' ἴστε 14 μὲν με, ὦ ἄνδρες, οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἐφελούσιον· οὐ γὰρ δόξης ὀρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς ἀνδρείότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δὲ οὕτως ἔχει· ἀμα- 15 χεὶ μὲν ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἦν γὰρ μὴ ἡμεῖς ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν, ἔψονται καὶ ἐπιπεσοῦνται. Ὅρατε δὴ, πότερον κρεῖττον 16 ἰέναι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, προβαλλομένους τὰ ὅπλα, ἢ μεταβαλλομένους, ὅπισθεν ἡμῶν ἐπίοντας τοὺς πολεμίους θεάσασθαι. Ἴστε γε μέντοι, ὅτι τὸ μὲν ἀπίεναι 17

ταύτης] Liber Brodæi et Eton. ταύτης τῆς τάξεως.

12. δυσπόρῳ] Suidas in νάπος habet ex h. l. δυσβάτω. deinceps ἔστησαν idem cum Edd. vett.

διαβατέον] Ita Suidas et Guelf. a secunda manu. Vulgo est διαβατόν. Verba τὸ νάπος ut superflua deleri voluit Porson.

13. θαυμάσας] Is etiam hac in expeditione extremum agmen duxisse videtur. Sero igitur accepit τὴν παρεγγυήσιν, quæ duces et λοχαγούς ad agmen præcedens convenire jubebat. Pro πορείαν iterum inepte Paris. ἀπορίαν habet.

τάχα] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. ταχύ. Sequens ἐδύνατο primus addidit Stephanus, et est in Eton. libro. Cum Edd. vett. Guelf. et Pa-

ris. iterum omisit Weiske.

συνήλθον] Paris. συνήλθε. Deinceps margo Steph. et Eton. ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἴη διαβατέον τοιοῦτον ὢν τὸ νάπος. eamque scripturam, inter εἴη et διαβατέον posito εἰ, probat Stephanus. Ita plane est in Paris. præterea διαβατέον ἔστι τοιοῦτον νάπος. Muretus corrigebat: ὅτι βουλῆς ἄξιον, εἰ δὲ διαβαίνειν. Zeune οὐκ ἄξιον interpreta- tur, non operæ pretium est, consentiente Weiskio.

14. ἐφελούσιον] Cum vocabulo κίνδυνον jungendum monuit Weiske. deinde δόξα εἰς ἀνδρείότητα est nove dictum pro δόξα ἀνδρείότητος. Hinc Weiske putabat scribi melius: οὐ γὰρ ἀνδρείότητος εἰς δόξαν.

16. θεάσασθαι] Eton. θεῖσθαι. Mihi verbum suspectum ideo est, quod

- ἀπὸ πολεμίων οὐδενὶ καλῶ ἔοικε· τὸ δὲ ἐφέπεσθαι καὶ τοῖς κακίοσι θάρρος ἐμποιεῖ. Ἔγωγ' οὖν ἥδιον ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην, ἢ σὺν διπλασίοις ἀποχωροῖην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι, ἐπιόντων μὲν ἡμῶν, οὐδ' ὑμεῖς ἐλπίζετε δέξασθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι
- 18 τολμήτουςιν ἐφέπεσθαι. Τὸ δὲ διαβάνας ὀπισθεν νάπος χαλεπὸν ποιήσασθαι, μέλλοντας μάχεσθαι, ἄρ' οὐχὶ καὶ ἀρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις ἔγωγε βουλοίμην ἂν εὐπορα πάντα φαίνεσθαι, ὥστε ἀποχωρεῖν· ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεσθαι, ὅτι
- 19 οὐκ ἔστι μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δὲ ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἶ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων, ὧν διαπεπορεύμεθα χωρίων. Πῶς μὲν γὰρ διαβατὸν τὸ πεδίον, εἰ μὴ νικήσομεν τοὺς ἰππέας; πῶς δὲ ἂν διεληλύθαμεν ὄρη, ἣν πελτασταὶ τοσοῖδε ἐφίπωνται;
- 20 Ἦν δὲ δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, πόσον τι νάπος ὁ Πόντος; ἔνθα οὔτε πλοιά ἐστὶ τὰ ἀπάζοντα, οὔτε σῖτος, ἧ θρεψόμεθα μένοντες· δεήσει δὲ, ἂν θᾶπτον ἐκεῖ γενώμεθα, θᾶπτον ἐξιέναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια.
- 21 Οὐκοῦν νῦν κρεῖττον ἡριστικώτας μάχεσθαι, ἢ αὔριον ἀναρίστους. Ἄνδρες, τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἳ τε οἰωνοὶ

fugientes hostem nec respiciunt nec aspiciunt.

17. ἐφέπεσθαι] Eton. ἔπισθαι. deinde ἀποχωροῖμην.

δέξασθαι ἡμᾶς] Paris. et Eton. αὐτοὺς interserunt.

18. ἂν εὐπορα πάντα] Male Edd. vett. præter Castal. Welsianam et Hutchinsonianam ἀνεύπορα παντάπασιν. Sed πάντα Steph. cum Paris.

ὑπὸ τοῦ χωρίου] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀπὸ τ. χ.

19. διαβατὸν] Scripturam Castal. et Bryl. recepit hanc Zeune et Weiske. Antea erat δυσδιάβατον, ex correctione Stephani οὐ δυσδιάβατον Welsiana et Hutchinsoniana habet.

πεδίον] Ita margo Steph. Paris. Eton. χωρίον erat ante Zeunianam. Deinceps νικήσωμεν Guelf.

ὄρη, ἣν] Ita cum Paris. libro ex correctione Stephani habent Edd. Welsii et Hutchinsoni. Antea erat ὄρη ἣν.

ἐφίπωνται] Ita cum Paris. et Eton. Hutchinson. ἔπονται Edd. vett. Guelf. contra ἐφέπονται edidit Stephanus.

20. ἔνθα οὔτε] Juntina ἔνθα δὲ, Castal. ἔνθα δὲ οὐδὲ, in reliquis est ἔνθα οὐδὲ, in margine Villosi. Πόντος; οὐδὲ πλοίων. Cum Brodæo οὔτε dedit Zeune. Deinceps ἀπαλλάζοντα habent Edd. vett. Guelf.

αἰσιοι, τὰ τε σφάγια κάλλιστα. Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. Οὐ δεῖ ἔτι τούτους, ἐπεὶ ἡμᾶς πάντας εἶδον, ἠδέως δειπνήσαι, οὐδ' ὅπου ἂν ἐθέλωσι σκηνηῆσαι.

Ἐντεῦθεν οἱ λοχαγοὶ ἠγγεῖσθαι ἐκέλευον, καὶ οὐδεὶς 22 ἀντέλεγε. Καὶ ὃς ἠγγεῖτο, παραγγείλας διαβαίνειν, ἢ ἕκαστος ἐτύγχανε τοῦ νόπουσ ἂν. Θᾶπτον γὰρ ἂν ἀθρόον ἐδόκει οὕτω πέραν γενέσθαι τὸ στρατεύμα, ἢ εἰ κατὰ τὴν γέφυραν, ἢ ἐπὶ τῷ νόπυ ἦν, ἐξεμηρύνοντο. Ἐπεὶ δὲ 23 διέβησαν, παριῶν παρὰ τὴν φάλαγγα, ἔλεγεν· Ἄνδρες, ἀναμιμνήσκεσθε, ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς ὁμοσεῖοντες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολεμίους φεύγοντες· καὶ τοῦτ' ἐννοήσατε, ὅτι ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν. Ἄλλ' ἔπεσθε Ἡγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ, 24 καὶ ἀλλήλους παρακαλεῖτε ὀνομαστί. Ἡδὺ τοι, ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νῦν εἰπόντα καὶ ποιήσαντα, μνήμην, ἐν οἷς ἐθέλει, παρέχειν ἑαυτοῦ.

Ταῦτα παρέλαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα ὑφηγεῖτο ἐπὶ φά- 25 λαγγος, καὶ τοὺς πελταστὰς ἐκατέρωθεν ποιησάμενοι ἐπορεύοντο ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ μὲν

21. τὰ τε σφάγια] Cf. dicta ad i. 8, 15.

οὐ δεῖ ἔτι] Edd. vett. Guelf. οὐ δεῖ ἐπί. Castalio οὐ δεῖ ἔτι edidit. Deinde πάντως εἶδον malebat Brodæus.

22. καὶ οὐδεὶς] Juntina, Guelf. ὁ οὐδεὶς. deinceps καὶ ἄς liber Brodæi.

γὰρ ἂν] Eton. ἂν omittit; deinde Edd. vett. Guelf. ἢ ἢ κ. τ. γέφυραν, ἢ ἐπὶ τ. νόπυ, ἢν ἐξέμ.

23. παριῶν] Eton. παρελθῶν habet.

24. Ἡδὺ τοι] Juntinae et Guelf. ἠδὺ τὸν prætulit Zeune, inepte ad εἰπόντα referens. ἠδὺ τι etiam alicubi legi monet Hutchinson.

ἐν οἷς ἐθέλει] Si sequeretur καταλείπειν, ferrem; nunc præpositionem ἐν vitiose additam esse censeo.

25. ἐπὶ φάλαγγος] Ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἐπὶ adjeci. Vulgatum Zeune interpretatur: *mediam*

aciem, quæ densata constabat gravi armatura, pedetentim procedere jubet. Quæ unde homo arripuerit, ignoro. Sed vulgatam scripturam vitiosam arguit absentia articuli. Contra ἐπὶ φάλαγγος ἀγειν est in Cyrop. i. 6, 43; Supra iv. 6, 4. ὅπως ἐπὶ φάλαγγος γένοιτο τὸ στρατεύμα. ubi opponitur κατὰ κέρας ἀγειν, ut Cyrop. vi. 3, 21. ἐπὶ φάλαγγος καθίστασθαι. Opponuntur sibi εἰς κέρας ἠγγεῖσθαι et ἀγειν ἐπὶ φάλαγγος in Hipparchico iv. 3. Compara dicta ad Cyrop, vii. 1, 26. p. 427.

ποιησάμενοι ἐπορεύοντο] Welsius et Hutchinson ex conjectura Leonclavii ediderunt. ποιησάμενος ἐπορεύετο.

τὰ μὲν] Ex Eton. μὲν addidit Zeune, repudiavit Weiske. Ad σημαίνει intellige ὁ σαλαπιγκτής. Pro ἕως male Eton. ὅταν habet scriptum.

δόρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὤμον ἔχειν, ἕως σημαῖνοι τῇ σάλ-
 πιγγι· ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας ἔπεσθαι βιά-
 δην, καὶ μηδένα δρόμῳ διώκειν. Ἐκ τούτου σύνθημα
 26 παρήει, ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ
 δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες, καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον.
 Ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες πελτα-
 σταὶ ἔφεον ἐπὶ τοὺς πολέμιους, πρὶν τινα κελεύειν· οἱ δὲ
 πολέμιοι ἀντίοι ὤρμησαν, οἳ τε ἰππεῖς καὶ τὸ στίφος τῶν
 27 Βιθυνῶν· καὶ τρέπονται τοὺς πελταστὰς. Ἄλλ' ἔπει
 ὑπηντίαζεν ἡ Φάλαγξ τῶν ὀπλιτῶν ταχὺ πορευομένη, καὶ
 ἅμα ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγετο, καὶ ἐπαιάνιζον, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἠλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίεσαν· ἐνταῦ-
 28 θα οὐκέτι ἐδέξαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ
 Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς ἰππέας ἐφείπετο, καὶ ἀπεκτί-
 νυσαν, ὅσους περ ἐδύνατο, ὡς ὀλίγοι ὄντες. Τῶν δὲ πο-
 λεμίων τὸ μὲν εὐάνυμον εὐθύς διεσπάρη, καθ' ὃ οἱ Ἕλ-
 ληνες ἰππεῖς ἦσαν· τὸ δὲ δεξιὸν, ἅτε οὐ σφόδρα διωκό-
 29 μενον, ἐπὶ λόφου συνέστη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες
 ὑπομένοντας αὐτοὺς, ἐδόκει ῥᾶστόν τε καὶ ἀκινδυνότατον
 εἶναι, ἰέναι [ἦδη] ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθύς
 ἐπέκειντο· οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πελ-
 τασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν αὐτῶν διεσπάρη· ἀπέθανον

προβολῆν] Hanc scripturam reli-
 quorum vitioso προσβολῆν præferen-
 dam esse recte admonuit divinus ille
 H. Stephanus; tamen ex Paris. cum
 Welsio et Hutchinsono pravum προσ-
 βολῆν recepit Zeune et Weiske. Ille
 etiam negat *hastæ projectionem* hic sig-
 nificari; hanc enim inesse verbo καθ-
 έντας; contra requiri *impressionem*.
 Ineptissime hæc disputantur, quasi
 καθίεναι τὸ δόρυ non possit miles, nisi
 simul ἐς προβολῆν projecerit. Miror
 Weiskii obsequiosum silentium!

ἔπεσθαι] Eton. πορεύεσθαι habet.

27. Ἄλλ' ἐπεὶ] Ineptissimam scri-
 pturam τρέπονται τοὺς πελταστὰς

ἅμα. Ἐπεὶ δὲ correxi ex libro Paris.
 ἅμα, quod nihil hic significat, etiam
 Eton. omisit. Paulo antea στίβος est
 in Edd. vett. et Eton.

ἐπαιάνιζον] Paris. Eton. ἐπαιάνιζον.

28. ἰππέας] Vulgatum ἰππεῖς cor-
 rexit Zeune. Sequens εὐθύς Juntina
 omisit.

29. ἰέναι [ἦδη] ἐπ' αὐτούς] Liber E-
 ton. ἦδη omisit; hinc seclusi.

ἐπέκειντο] Ex libro Paris. Eton. et
 margine Steph. posui pro languido
 illo ἐπορεύοντο, quod vulgo legitur.
 Sequens αὐτῶν omittit Eton.

διεσπάρη] Eton. Guelf. et Edd. vett.
 διεσπάρθη.

δὲ ὀλίγοι· τὸ γὰρ ἰππικὸν φόβον παρῆιχε, τὸ τῶν πολε-
 μίων, πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες τὸ τε Φαρ- 30
 ναβάζου ἰππικὸν ἔτι συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἰπ-
 πέας πρὸς τούτους συναθροισζομένους, καὶ ἀπὸ λόφου
 τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, ἀπειρήκεσαν μὲν,
 ὅμως δὲ ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως
 δύναιντο, ὡς μὴ τεθαρρήκοτες ἀναπαύσαιντο. Συνταξά-
 μνοι δὴ πορεύονται. Ἐντεῦθεν οἱ πολέμιοι ἰππεῖς Φεύ- 31
 γουσι κατὰ τοῦ περανοῦς, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἰππέων διω-
 κόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπεδέχετο, ὃ οὐκ ἤδεισαν οἱ
 Ἕλληνες, ἀλλὰ προαπετραπόντο διώκοντες· ὃψὲ γὰρ ἦν.
 Ἐπανελθόντες δὲ, ἐνθα δὴ ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο, 32
 στησάμενοι τρίπαιον, ἀπήεσαν ἐπὶ θάλατταν περὶ ἡλίου
 δυσμάς· στάδιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἐξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατό-
 πεδον.

CAP. IV. (VULGO VI.)

ENTETΘEN οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν,
 καὶ ἀπήγοντο καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα, ὅπη
 ἐδύναντο προσωτάτα· οἱ δὲ Ἕλληνες ἀνέμενον μὲν Κλέ-
 ανδρον, καὶ τὰς τρίηρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἤζοντα·
 ἐξιώντες δὲ ἐκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς
 ἀνδραπόδοις, ἐφέροντο ἀδεῶς ἤδη πυροῦς, κριθᾶς, οἶνον,

τὸ τῶν πολεμίων] Edd. vett. Guelf.
 τὸ omittunt, πολὺ ὄν Paris. et Eton.

30. πρὸς τούτους] Refertur ad ἰπ-
 πίας latentes in vocabulo ἰππικόν,
 nisi τοῦτο malis scribere cum libro
 Paris. τούτοις est in Eton. Sequens
 καὶ ante ἐπὶ τούτους omittit Guelf.

31. νάπος] Vallem cum Zeunio in-
 terpretatur Weiske; et sane γέφυρα
 ἐπὶ τῷ νάπει sect. 22. vallem arguit.

ἤδεισαν] Hutchinsoni conjecturam
 ἴδυσαν reprobavit Zeune, et ὃ referri
 ad νάπος, non ad totam sententiam,
 monuit Weiske.

ὃψὲ γὰρ ἦν] Ita margo Steph. Pa-
 ris. Eton. vulgo est ὃψία, ad quod in-
 telligunt ὄρα, quidni δείλη?

32. ἐγένετο] Abest ab Edd. vett. et
 Guelf. ut sequens γὰρ ab Eton. pro
 quo ὃ est in Guelf.

1. καὶ τοὺς οἰκέτας] Ex Paris. Eton.
 καὶ adjecit Zeune. Statim ὅτι ἰδύναν-
 το προσωτάτα scriptum malebat H.
 Stephanus.

ἀνέμενον] Margo Steph. Paris. Eton.
 προσέμενον. sed hoc verbo non utitur
 Xenophon.

ἀδεῶς ἤδη] Paris. ἤδη omittit, dein-

ὄσπρια, μελίνας, σῦκα· πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν
 2 ἐλαίου. Καὶ ὁπότε μὲν καταμένοι τὸ στράτευμα ἀνα-
 παυόμενον, ἔξῃν ἐπὶ λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον οἱ ἐξιόν-
 τες· ὁπότε δὲ ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς
 3 ἀπελθὼν λάβοι τι, δημόσιον ἔδοξεν εἶναι. Ἦδη δὲ ἦν
 πολλὴ πάντων ἀφθονία· καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν
 ἀφικνούντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ παραπλέον-
 τες ἄσμενοι κατῆγον, ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοιτο πόλις, καὶ
 4 λιμὴν εἶη. Ἐπεμπον δὲ καὶ οἱ πολέμιοι, οἱ πηλοῖον
 ᾤκουν, πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες, ὅτι οὗτος πολίζει τὸ
 χωρίον, ἐρωτῶντες, ὅ τι δέοι ποιοῦντας φίλους εἶναι. Ὁ
 5 δὲ ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. Καὶ τούτῳ
 Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν.
 Ἐτύγχανε δὲ τὸ στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἐπὶ
 λείαν τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφεσαν
 πρόβατα πολλὰ· ὀκνοῦντες δὲ μὴ ἀφαιρεθῆεν, τῷ Δε-
 ξίππῳ λέγουσιν, (ὅς ἀπέδρα τὴν πεντηκόντορον ἔχων ἐκ

de habet ἅπαντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχε sine
 ἡ χώρα. Atque ita etiam Guelf. E-
 ton. cum Juntina. Sed Aldina,
 Steph. margo Villos. et Guelf. a se-
 cunda manu πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα,
 omisso ἀγαθὰ, quod seclusit Zeune,
 omisit Weiske.

2. οἱ ἐξιόντες] Articulum addidi, ut
 appareat, prædam ad eum pertinuisse,
 qui ceperat. Etiam Hutchinson
 vertit: *et qui exierant, prædam carie-*
bant.

3. πολλή] Omittit Paris. Eton. de-
 inceps ἀφικνούνται Edd. vett. Guelf.
 ἀφίκοιτο corrigebat Brodæus.

κατῆγον] Aldina, Steph. κατέπε-
 πον, Junt. Guelf. κατέχον; ex mar-
 gine Steph. Paris. Eton. κατῆγον de-
 dit Hutchinson.

4. πολέμιοι, οἱ πηλοῖον ᾤκουν] Vul-
 gatam πολέμιοι ἤδη πηλοῖον οἰκοῦντες
 mutavit Stephanus adjuncto ἤδη, quod
 omittit Guelf. et Eton. sed hic habet
 οἱ πηλοῖον ᾤκουν, unde Weiske effecit
 ἤδη οἱ πηλοῖον οἰκοῦντες. Zeune edi-

dit καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη πηλοῖον οἰκοῦ-
 ντες.

πολίζει] Puto fuisse πολίζοι, ut sect.
 3. ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοιτο πόλις καὶ λι-
 μὴν εἶη.

ἐπεδείκνυεν] Xenophon igitur non-
 dum desperaverat fore, ut tandem
 militibus persuaderet, manere in loco
 et oppidum condere.

5. τὸ στράτευμα] Ita Paris. liber.
 Vulgo est τότε, vel τό τε.

οἰχόμενοι, ἄλλοι] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ἀχόμενοι, ἄλλος. Stephanus di-
 stinxit οἰχόμενοι, ἄλλοι. Zeune ad
 οἰχόμενοι repetit ἐτύγχανον. Leoncla-
 vius ita vertit: *et seorsim nonnulli præ-*
datum iuverant in montem. Weiske
 opinatur hic quædam esse turbata,
 omissis et depravatis verbis. Nec
 mihi locus sanus esse videtur, sed
 scribendum conjicio: καὶ οἰχόμενοι
 ἄλλος ἄλλη εἰς τὸ ὄρος εἰλήφεσαν πρό-
 βατα πολλὰ. In Eton. πρόβατα non
 apparet.

Τραπεζῶντος) καὶ κελεύουσι διασώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

Εὐθύς δ' ἐκείνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν β στρατιωτῶν, καὶ λέγοντας, ὅτι δημόσια ταῦτ' εἴη καὶ τῷ Κλεάνδρῳ εὐθύς ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἀρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ δὲ κελεύει τὸν ἀρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν.

Καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινά· περιτυχῶν δ' Ἀγασίας γ ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ὁ ἀγόμενος λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι βάλ-
λειν τὸν Δέξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἔδει-

σαν δὲ καὶ τῶν τριηριτῶν πολλοὶ, καὶ ἔφευγον εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κλεάνδρος δ' ἔφευγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ 8 οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυόν τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον, ὅτι οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, τὸ τοῦ στρατεύματος, ταῦτα γενέσθαι. Ὁ δὲ Κλέαν- 9

δρος, ὑπὸ τοῦ Δεξιππου τε ἀνερθετιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθειςθεῖς, ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλευσεῖσθαι ἔφη καὶ κηρύξειν, μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, ὡς πολε-

διασώσαντα] Eton. αὐτοῖς ex sequenti membro retractum huc collocat. De Dexippo compara v. 1, 15.

6. τῶν στρατιωτῶν] Ex Juntina, Guelf. et versione Amasæi στασιωτῶν recepit cum Zeunio Weiske, quod vocabulum plane ineptum est hoc loco. Eleganter dici milites eos, qui decretum exercitus defendebant et adversabantur secus sentientibus, censeat Zeune; quod equidem fieri posse nego. Recte vero στασιῶται dicuntur Hellenic. vii. 1, 43, et statim de iisdem est οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν.

ταῦτ' εἴη] Paris. Eton. omittit ταῦτ', ut sequens εὐθύς Paris. quod secluserit Zeune.

7. ἄγει] Eton. ἤγει habet. Deinde post ἀνακαλοῦντες margo Steph. Paris. Eton. βάλλειν repetunt.

[ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην] Verbum βάλλειν, quod Codices boni deinceps post participium insertum offerunt, dubium facere potest lecto-

rem de loci integritate. Sed solum id sensum non perficit eum, ut dicantur milites seditiosi reliquis adstantibus vel occurrentibus acclamasse, *caedite proditorem*. Potius aliud verbum eidem erat adjungendum, velut in simili loco Cyrop. iii. 3, 42.

καὶ οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἔπεισθαι παρεγγυῶσιν. Igitur de mutando loco non cogitandum censeo; sed comparo ex eadem Cyri disciplina similem nostro locum iii. 3, 4. ὁ δ' Ἀρμένιος συμπροῦπιμπε καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἐγαθόν. Ex Epistola.]

καὶ Κλεάνδρος δ'] Ex Eton. καὶ adjecit Zeune. recte!

8. κατεκώλυόν τε, καὶ] Edd. veterum et Guelf. scripturam κατεκώλυον τότε καὶ revocavit Zeune. Articulum τὸ ante τοῦ στρατεύματος omittit Junt. et Guelf.

9. δέχεσθαι αὐτοὺς] Ex Eton. pronomen adjecit Zeune.

μίους. Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

- 10 Ἐνταῦθα πονηρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα [ἐκεῖνο] εἶναι τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἐδέοντο, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μὴ τις ἐκδώσει τὸν ἄρξαντα
- 11 βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ἦν δὲ, ὃν ἐζήτει, Ἀγασίας, διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· ἐξ οὗ καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Καὶ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στρατεύμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει Φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἀναστὰς ἔλεξεν·
- 12 ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ δὲ οὐ Φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἀπεισιν, ὥσπερ λέγει. Εἰσὶ μὲν γὰρ [ἤδη] ἐγγὺς αἱ Ἑλληνίδες πόλεις· τῆς δὲ Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι προσεστήκασιν· ἱκανοὶ δὲ εἰσι καὶ εἰς ἕκαστος Λακεδαιμονίων
- 13 ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅ τι βούλονται, διαπράττεσθαι. Εἰ οὖν οὗτος πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει, ἐπειτα δὲ τοῖς ἄλλοις ἀρμοσταῖς παραγγελεῖ, εἰς τὰς πόλεις

10. [ἐκεῖνο] εἶναι] Omissum a Paris. pronomen seclusi.

11. φίλος τῷ Ξενοφῶντι] Mihi γενόμενος vel simile participium deesse videtur; et recte post Agasiæ nomen comma posuit Weiske. Deinde διέβαλεν habet Guelf.

καὶ ἐντεῦθεν] Ita Eton. Vulgo καὶ deest.

παρ' ὀλίγον] Junt. Guelf. Eton. παράλογον, Aldina παρὰ λόγον. Deinceps negationem ante ἐδόκει omittit Eton.

12. ἐμοὶ δ' οὐ φ.] Juntina ἐμοὶ δ' οὖν, unde Brodæus efficiebat ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν φ. alii libri ἐμοὶ οὐ φ. quod restituit Weiske: equidem Castal. et Guelf. cum Zeunio sequor. Sequens εἶναι omisit Castalio.

οὕτως ἔχων τὴν γνώμην] In Memorab. iv. 8, 7. est ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι οὕτως ἔχοντες γνώμης περὶ ἐμοῦ διατελοῦσιν. Supra ii. 2, 10. et 12. est γνώμην τίνα ἔχεις περὶ τῆς πορείας. Diversum est ii. 5, 29. ἐβούλετο ὁ Κλέαρχος ἅπαν τὸ στρατεύμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην. Thucydides iii. 25. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἦσαν εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε ζυμβαίνειν. Quare hic τῆς γνώμης scriptum malim.

[ἤδη] ἐγγὺς αἱ] Omissum in Eton. ἤδη seclusi. Articulum αἱ omittit Guelf. Deinde προσεστήκασιν Eton. προσεστήκασιν Paris. habet.

13. πρῶτον] Edd. vett. Guelf. πρῶτος. Sequens παραγγελεῖ ex Paris. in locum vulgati παραγγελεῖη substituit Zeune.

μὴ δέχεσθαι, ὡς ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ ἀνό-
 μους ὄντας· ἔτι δὲ πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ
 λόγος περὶ ἡμῶν ἤξει· χαλεπὸν ἐστὶ καὶ μένειν καὶ
 ἀποπλεῖν· καὶ γὰρ ἐν τῇ γῆ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ
 ἐν τῇ θαλάττῃ τὸν νῦν χρόνον. Οὐκ οὖν δεῖ οὔτε ἐνὸς ἀν- 14
 δρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ἑλλάδος
 ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ πειστέον, ὅτι ἂν κελεύωσι· καὶ
 γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθ' ἐν ἐσμέν, πείθονται αὐτοῖς.
 Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ γὰρ ἀκούω, Δέξιππον λέγειν πρὸς 15
 Κλέανδρον, ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ
 ἐγὼ αὐτὸν ἐκέλευσα) ἐγὼ οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰ-
 τίας, καὶ Ἀγασίαν, ἂν αὐτὸς Ἀγασίας Φῆσῃ, ἐμέ τινας
 τούτων αἰτίον εἶναι, καὶ καταδικάζω ἑμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ
 πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης
 δίκης ἄξιός εἶναι, καὶ ὑφέξω τὴν δίκην. Φημί δὲ, καὶ 16
 εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται, ἑαυτὸν χρῆναι παρασχεῖν Κλεάν-
 δρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας
 εἴητε. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ, οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι, ἀντὶ τούτων μὴδ'
 ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐσόμεθα, ἀλλ' εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων.

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ ἀν- 17
 δρες, ὄμνυμι θεοὺς καὶ θεὰς, ἢ μὴν μῆτε ἐμέ Ξενοφῶντα
 κελεύσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα, μῆτε ὑμῶν ἄλλον μη-
 δένα· ἰδόντι δὲ μοι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν
 λοχιτῶν ὑπὸ Δεξίππου, (ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προ-

ἀπιστοῦντας] Leonclavius ἀπιστοῦν-
 τας scriptum maluit. Deinde ἀπό-
 ρους pro ἀνόμους habet Eton.

χαλεπὸν ἐστὶ] Ita cum Eton. Zeune
 correxit vulgatum ὥστε χαλεπὸν εἶναι.
 Ex eodem libro νυνὶ χρόνον posuit
 Zeune.

14. ἀποσχίσθαι] Paris. Eton. ἀπέχει-

σθαι. deinceps πιστέον Paris.

15. ἐγὼ οὖν] Ex Junt. Guelf. Eton.
 μὲν interposuit Zeune.

Ἀγασίαν] Eton. αὐτὸν habet, dein-
 de τι τούτων ἀντίον.

ἄξιός] Male Paris. ἄξιον habet.

16. ἀντὶ τούτων] Eton. importune
 δὲ interserit.

- δόντα) δεινὸν ἔδοξεν εἶναι καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ.
- 18 Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε· ἐγὼ δὲ ἑμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν λέγει, παρασχίσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, ὅτι ἂν βούληται ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε πολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις, σώζεσθε τε ἀσφαλῶς, ὅπη θέλει ἕκαστος. Συμπέμψατε μέντοι ὑμῶν αὐτῶν ἐλόμενοι πρὸς Κλεάνδρον, οἵτινες, εἴαν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ λέξουσιν ὑπὲρ
- 19 ἐμοῦ καὶ πράξουσιν. Ἐκ τούτου ἔδωκεν ἡ στρατιὰ, οὐστίνας βούλοιο προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προείλετο τοὺς στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλεάνδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ ὁ ἀφαιρεθεῖς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοί·
- 20 Ἐπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρὸς σε, ὦ Κλεάνδρε· καὶ κελεύουσί σε, εἴτε πάντας αἰτιᾶ, κρίναντα σεαυτὸν χρῆσθαι, ὅτι ἂν βούλη· εἴτε ἓνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους αἰτιᾶ, τούτους ἀξιούσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. Εἴτε οὖν ἡμῶν τινὰ αἰτιᾶ, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴτε καὶ ἄλλον τινὰ αἰτιᾶ, φράσον· οὐδεὶς γάρ σοι ἀπέσται,
- 21 ὅστις ἂν ἡμῖν ἐθειλήσῃ πείθεσθαι. Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, ὦ Κλεάνδρε, ὁ

18. ἐκδῶτε] Paris. ἐκδοτε. Sequens ὅτι pro ὅ ex Guelf. et Eton. dedit Zeune.

πολεμεῖτε] Ita liber Brodæi et Paris. probante Porsono. Ante Zeunianam erat πολεμήτε, quod revocavit Weiske.

σώζεσθε τε] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. σώζοισθε τε.

ὅπη] Paris. ὅπου θέλει. Ex Guelf. ὅποι θέλοι posuit Zeune, quem non secutus est Weiske.

μέντοι ὑμῶν] Ex Guelf. Eton. et margine Villois. μοι interposuit Zeune.

19. βούλοιο] Eton. βούληται—ἐπορεύετο habet.

20. καὶ κελεύουσι] Margo Steph. Paris. Eton. καὶ ἐκέλευσε, quod rece-

pit Welsius et Hutchinson.

κρίναντα—αἰτιᾶ] Hæc in Eton. omissa sunt.

Εἴτε οὖν] Ita Castalio, quem sequitur Zeune. In aliis erat εἴτι οὖν. Deinceps εἴτε δὲ pro εἴτε καὶ est in Eton.

αἰτιᾶ, φράσον] Ex Eton. repetitum αἰτιᾶ adjeci, quod repudiabat Zeune tanquam inutile glossema. Sed idem Eton. εἴτε δὲ ἄλλον habet.

γάρ σοι] Eton. σοι omisit. deinceps ἐθειλήσῃ cum Guelf. Stephanus. ἐθέλησιν Edd. vett. Welsius, Hutchins.

21. Κλεάνδρε] Edd. vett. Guelf. ἀνδρες. Verum nomen est in margine Steph. Paris. Eton.

ἀφελόμενος Δεξιππου ἄγοντος τοῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ
 παίειν κελεύσας Δέξιππον. Τοῦτον μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα 22
 ἀγαθὸν ὄντα· Δέξιππον δὲ αἰρεθέντα οἶδα ὑπὸ τῆς στρα-
 τίας ἄρχειν τῆς πεντηκοντόρου, ἧς ἠτησάμεθα παρὰ Τρα-
 πεζουντίων, ἐφ' ᾧ τε πλοῖα συλλέγειν, ὡς σωζόμεθα·
 καὶ ἀποδράντα Δέξιππον, καὶ προδόντα τοὺς στρατιώ-
 τας, μεθ' ὧν ἐσώθη. Καὶ τοὺς τε Τραπεζουντίους ἀπε- 23
 στερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι
 διὰ τοῦτον· αὐτοὶ τε, τὸ ἐπὶ τούτῳ, ἀπολώλαμεν πάντες.
 Ἦκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἶη, πεζῇ ἀπίοντας
 τοὺς ποταμούς τε διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα. Τοῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ 24
 ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν παρὰ σοῦ, καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν
 ἀποδράντων, εὔισθι, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. Νό-
 μιζε δὲ, ἔὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνης, δι' ἄνδρα δειλὸν τε καὶ
 πονηρὸν ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτενῶν.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος ἔφη, ὅτι Δέξιππον μὲν 25
 οὐκ ἐπαινεῖ, εἰ ταῦτα πεποικηκῶς εἶη· οὐ μέντοι ἔφη νομίζειν,
 οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δέξιππος, βίαν χρῆναι πᾶσχειν
 αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς
 δίκης τυχεῖν. Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες τοῦτον 26

23. ἀπολώλαμεν πάντες] Paris. Eton. πάντες omittunt.

24. ἦγες, ἢ ἄλλος τις] Paris. Eton. ἦγῃ ἄλλως ἢ τις τῶν. deinceps παρὰ σοι Aldina, Steph. margo Villois. Nostrum habent Junt. Guelf. Paris. Eton.

καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν] Paris. ἢ καὶ τῶν παρ' ἐμοῦ. Sequens ἄνδρα ante ἀγαθὸν ex margine Steph. Paris. Eton. adjecit Zeune. Postea ἀποκτενῶν scripsi monente etiam Porsono. Vulgo est ἀποκτενῶν; sed recte infra vii. 1, 17. editur ἰμβραλῶν.

25. ἔφη] Ita Aldina, Steph. Paris. εἶπε Eton. Omisit Junt. et Guelf. deinde ἐπαινοῖ Guelf.

βίαν χρῆναι] Ita Paris. Eton. margo

Steph. Ante Zeunium erat δίκαια, quod cum Mureto Stephanus in βίαια χρῆναι mutari voluit, Leoncl. in δεῖν βίαια, in δεῖν βίαν Wytttenbach in Biblioth. Critica Amstelod. βία χρῆναι Regii Codices B. C. habent.

νῦν ἀξιοῦτε, τῆς] Ita Paris. Eton. Guelf. Regius B. C. νῦν ἀξιοῦται τῆς ante Hutchinsonum erat, quod in νῦν, ἀξιοῦσθαι τῆς mutari voluit Stephanus

τυχεῖν] Juntina λαχῶν, ceteræ Edd. vett. Guelf. margo Villois. λα-
 χεῖν.

26. τοῦτον τὸν] Paris. Eton. τόνδε τόν. Agasiam intellige. Deinde παρ-
 ἔσται Paris.

- τὸν ἄνδρα· ὅταν δὲ ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιάν, οὔτε ἄλλον οὐδένα·
- 27 ἐπεὶ γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελῆσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ δὲ ἀφαιρεθεῖς εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἶμι με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὐτ' ἔπαιον οὐδένα, οὐτ' ἔβαλλον, ἀλλ' εἶπον, ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· ἦν γὰρ τῶν στρατιωτῶν δόγμα, εἴ τις, ὅποτε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ
- 28 ληΐζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. Ταῦτ' εἶπον· καὶ ἐκ τούτου με λαβὼν οὗτος ἦγεν, ἵνα μὴ φθέγγοιτο μηδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς, λαβὼν τὸ μέρος, διασώσειε τοῖς λησταῖς παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν· Ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτος εἶ, κατάμενε, ἵνα καὶ περὶ σοῦ βουλευσώμεθα.
- 29 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἠρίστων· τὴν δὲ στρατιάν συνῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε, πέμψαι ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον, παραιτησομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν.
- 30 Ἐκ τούτου ἔδοξεν αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγούς καὶ λοχαγούς καὶ Δρακόντιον τὸ Σπαρτιάτην, καὶ τῶν ἄλλων οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ
- 31 πάντα τρόπον, ἀφείναι τὸν ἄνδρα. Ἐλθὼν οὖν Ξενοφῶν λέγει· Ἐχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας· καὶ ἡ στρατιὰ σοι ἐφέϊτο, ὅτι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων, καὶ περὶ ἑαυτῶν ἀπάντων. Νῦν δέ σε αἰτοῦνται καὶ

ἄλλον οὐδένα] Steph. ἄλλαν οὐδένα, Eton. ἐτι addit. Castalio ἄλλον μηδένα edidit, propter sect. 17. ἄλλον μηδένα.

27. Κλέανδρε] Edd. vett. Guelf. Eton. ἄνδρες, ut sect. 21.

28. Ταῦτ' εἶπον· καὶ ἐκ τούτου] Margo Villois. εἶπα. Sequens καὶ omisit Eton. Postea μεταλαμβάνων dedit Castalio.

τοιοῦτος] Edd. vett. Steph. prior, Leoncl. Guelf. τορός, quod Amasæus vertit *tam argutus*; plane omittit Pa-

ris. αὐτὸς habet Eton. τοιοῦτος ex libro Brodæi dedit Steph. altera Editio. Mihi cum Weiskio vera lectio adhuc latere in vitiosa videtur.

σοῦ] Paris. Eton. αὐτοῦ habent.

29. παραιτησομένους] Aldina, Guelf. παραιτησομένους habent.

30. τὸν Σπαρτιάτην] Articulus deest in Edd. vett. et Guelf.

δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τρόπον] Cf. dicenda ad libri vii. 2, 8.

31. ἐφέϊτο] Margo Steph. et Paris. ὑφέϊτο habet.

δέονται, δοῦναι σφίσι τὰ ἄνδρε, καὶ μὴ κατακαίνειν πολλὰ γὰρ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σοῦ τυχόντες, ὑπισχνούνται σοι 32 ἀντὶ τούτων, ἐὰν βούλη ἡγεῖσθαι αὐτῶν, καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ ἴλεω ᾖσιν, ἐπιδείξειν σοι, καὶ ὡς κόσμιοὶ εἰσι, καὶ ὡς ἱκανοὶ, τῷ ἄρχοντι πειθόμενοι, τοὺς πολεμίους σὺν τοῖς θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δέ σου καὶ τοῦτο, παρα- 33 γενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πείραν λάβεῖν καὶ δεξιῶν καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἕκαστοῖς νεῖμαι. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαν- 34 δρος· Ἀλλὰ ναὶ μὰ τῷ Σιῶ, ἔφη, ταχύ τοι ὑμῖν ἀποκρινῶμαι. Καὶ τῷ τε ἄνδρε ὑμῖν δίδωμι, καὶ αὐτὸς παρέσομαι· καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ παραδιδῶσί τι, ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσιν, ἢ οὐς ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στράτευμα ἀφίστατε ἀπὸ Λακεδαιμονίων.

Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἐπαινοῦντες ἀπῆλθον, ἔχοντες τῷ 35 ἄνδρε· Κλέανδρος δὲ ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ, καὶ συνὴν Ξενοφῶντι Φιλικῶς, καὶ ξενίαν συνεβάλλοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑώρα αὐτοὺς τὸ παραγγελόμενον εὐτάκτως ποιῶντας, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμῶν γενέσθαι αὐτῶν.

πρόσθεν] Paris. ἔμπροσθεν habet. pro χρόνῳ margo Villois. χωρὶς.

33. ἄρξαντα ἑαυτῶν] Ita Edd. vett. et Eton. αὐτῶν cum Stephano Weiske.

οἷος—νεῖμαι] Junt. Guelf. Eton. οἷς—εἶναι.

34. τῷ Σιῶ] Ita Aldina, Steph. Paris. τοὺς θεοὺς Juntina, τῶς σίως Guelf. sed in margine τῶς θεοὺς habet. νῆ τῷ σιῶ Eton. Intelliguntur Castor et Pollux. Cf. Hellenic. iv. 4, 10. Meursii Miscell. Lacon. ii. 8. τῷ σιῶ est in margine Villois.

παραδιδῶσί τι] Si aliquid boni in exitis dederint, interpretatur Weiske. si letum aliquod prosperumque portenderint, Hutchinson. Mihi locus hic non sanus esse videtur.

πολὺ οἱ λόγοι] Paris. πολὺ ὀλίγοι, Eton. Guelf. *dd. vett. πολλοὶ οἱ λ.

ἀφίστατε] Margo Steph. et Paris. ἀφίστατο. Videtur ἀφίστατο voluisse dare librarius.

35. ἔχοντες] Omisit Juntina. Deinde τε post ἐθύετο cum Stephano omisit Hutchinson et Weiske, restituit ex Edd. vett. Guelf. Zeune.

ξενίαν συνεβάλλοντο] Paris. ξενία συνεβάλλοντο. Posterius cum Stephano recepit Hutchinson et Weiske. Nostrium est in Aldina. συγκατεβάλλοντο Juntina cum Guelf.

καὶ μᾶλλον] Margo Steph. Paris. Eton. ἔτι adjungunt. indidem γενέσθαι dedi pro vulgato εἶναι.

36 Ἐπεὶ μέντοι θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐθέλει γενέσθαι τὰ ἱερά ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε τούτου ἕνεκα· ὑμῖν μὲν γὰρ, ὡς ἔοικε, δέδοται ἐκκομίσαι τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἤκητε, δεξόμεθα, ὡς ἂν δυνάμεθα κάλλιστα.

37 Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα. Ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται, διαθέμενοι τὸν σῖτον, ὃν ἦσαν συγκεκομισμένοι, καὶ τάλ-
38 λα, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο διὰ τῶν Βιθυνῶν. Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ ἐνέτυχον πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ὥστ' ἔχοντές τι εἰς τὴν Φιλίαν διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, τοῦμπαλιν ὑποστρέψαντας εἰσελθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο ἑκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν τῆς Χαλκηδονίας, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ, τὰ λάφυρα παλουῦντες.

36. οὐκ ἐγίγνετο] Edd. vett. (excepta Castal.) Guelf. ὡς οὐκ ἐγίγνετο. Deinde Paris. οὐ τελείθει habet.

ἐξάγειν] Sic supra ii. 2, 3. θυομένῳ ἵεναι ἐπὶ βασιλείᾳ. ubi vide annotata. δεξόμεθα] Male Guelf. διεξόμεθα.

37. συγκεκομισμένοι] Aldina συγκεκοσμίνοι, Eton. κικομισμένοι.

38. ἐνέτυχον] Ita ex Paris. vulga-

tum ἐνετύγγανον correxi.

ἔχοντές τι εἰς] Verba τι εἰς omisit Eton. deinceps Brodæus scriptum malebat διελθεῖν aut ελθεῖν.

Χρυσόπολιν] Paris. liber Χρυσούπολιν — λαφυροπαλουῦντες. Locus hodie apud Græcos Skudari vel Eskudar audit. Mannert Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 592.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζ΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἐπραξάν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου πεζοὶ ἐξίόντες καὶ πλέοντες ἐποίησαν, μέχρις ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσόπολει τῆς Ἀσίας, πάντα ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, φοβούμενος τὸ στράτευμα, 2 μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν στρατεύηται, πέμψας πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὁ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ἂν) ἐδέετο, διαβιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνεῖτο, πάντα ποιήσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Ἀναξίβιος 3 μετεπέμψατο τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς τῶν στρατιωτῶν εἰς Βυζάντιον, καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μι-

1. μέχρι] Omittunt Edd. vett. Guelf. deinde ὅσα μὲν ἐκ τοῦ Πόντου. sed Steph. et Guelf. μὲν omittunt.

πεζοὶ] Guelf. Eton. πεζῆ. Deinceps ἐκπλέοντες margo Steph. Paris. Eton. postea ἐποίουν Edd. vett. Guelf. Eton. ἔξω τοῦ στόματος] P. Gyllius de Bosphoro Thracio p. 23. εἶσω vel ἔσω scribendum esse ex consensu Geographorum veterum monet.

πάντα] Omittit Paris. Eton. Deinceps mallem scriptum ἐν τοῖς ἐπάνω

ut initio libri sexti. Nam ὁ πρόσθεν λόγος, si volumen antecedens intelligitur, nihil habet de iis, ὅσα ἐπραξάν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης.

2. ἀρχὴν] Margo Steph. Paris. Eton. χῶραν. Sequens δέοι Weiskio minus aptum videbatur; igitur δέοι-το conjiciebat, quæcunque a Pharnabazo sibi fieri cuperet. Idem vertisse videtur Larcher.

3. τῶν στρατιωτῶν] Omittit Eton. deinde μισθοφορίαν habet.

- 4 σφοδρὰν ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῶ, ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατίας, καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν, συνδιαβάνατα, ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. Ἔφη οὖν ταῦτα ποιήσεν.
- 5 Σεύθης δὲ ὁ Θραξ πέμπει Μηδοσάδην, καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι, ὅπως διαβῆ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῶ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμε-
6 λήσειν. Ὁ δὲ εἶπεν Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί· ἐπειδὴν δὲ διαβῆ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ ἐπικαιρίους ὄντας προσφερέσθαι, ὡς ἂν αὐτῶ δοκῆ.
- 7 Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς Βυζάντιον οἱ στρατιῶται· καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος· ἐκήρυξε δὲ, λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ σκεύη τοὺς στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο, ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτιζέσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

4. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι] Eton. οἱ δὲ Ἑλληνες. idem deinde cum Guelf. et Edd. vett. βουλευόμενοι habet. Cum Stephano facit Paris. Sequens ἀπαγγελεῖν est e Stephani emendatione pro ἀπαγγέλλειν.

Ἔφη οὖν—ποιήσεν] Mihi persona Xenophontis respondentis nominanda fuisse videtur.

5. Μηδοσάδην] Margo Steph. et Paris. ubique Δημοσάδην habet. Idem nomen videtur, quod Polyænus viii. 56. posuit: Ἀμάγη γυνὴ Μηδοσάκου βασιλέως Σαρματῶν τῶν ἐπὶ τὴν Ποντικὴν παραλίαν καθηκόντων.

ταῦτα συμπρ.] Eton. πάντα habet.

6. διαβήσεται] Negationem οὐ addunt Juntina, Guelf. Eton. unde στράτευμά μου scribi voluit cum Stephano Muretus. οὐ relatum ad sequens τούτου ἕνεκα potuisse poni in tali oratione ab alio scriptore putabat Weiske. Rectius cum Aldina et Paris. libro delevit negationem Stephaniana. Cf. ii. 27.

δοκῆ] ἀσφαλῆς addunt margo Steph. Paris. Eton.

7. εἰς Βυζάντιον] Articulum τὸ interserit Eton. deinde ἐξεδίδου habet Juntina cum Guelf. Postea ἀποπέμψωνται—ποιήσωνται Eton.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν, Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμοστῇ ξένος γεγενη- 8
 μένος, προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν, ὡς ἀποπλευσούμενος
 ἤδη. Ὁ δὲ αὐτῷ λέγει· Μὴ ποιήσης ταῦτα· εἰ δὲ μὴ,
 ἔφη, αἰτίαν ἔξεις· ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἤδη σὲ αἰτιῶνται,
 ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στρατεύμα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἀλλ' 9
 αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ,
 ἐπισιτισμοῦ δέομενοι, καὶ οὐκ ἔχοντες, διὰ τοῦτο ἀθυ-
 μοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον. Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγὼ σοι συμ- 10
 βουλευώ, ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὴν δὲ ἔξω
 γένηται τὸ στρατεύμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα
 τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπρα-
 ζόμεθα. Οὕτως ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δὲ ἐκέ- 11
 λευσεν οὕτω ποιεῖν, καὶ τὴν ταχίστην ἐξίεναί συνεσκευασ-
 μένους, καὶ προσανειπεῖν, ὅς ἂν μὴ παρῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν
 καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται. Ἐν- 12
 τεῦθεν ἐξήεσαν οἱ τε στρατηγὸι πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι.
 Καὶ ἄρδην πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος
 εἰστήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς, ὁπότεν ἔξω γένωνται
 πάντες, ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβα-
 λῶν.

8. ξένος γεγενημένος] Respice libri vi. 4, 35. ξενίαν συνεβάλλοντο.

προσελθὼν] Eton. αὐτῷ addit; sequens ἀποπλευσούμενος debetur Paris. libro pro vulgari forma ἀποπλευσόμενος.

9. καὶ οὐκ ἔχοντες] Omittit Paris. et Eton. Mallem ἀργύριον additum suppeditassent.

10. ὅμως] Juntina ὁ μὲν habet, deinde Guelf. διαπραζόμεθα. Vulgo legebatur: διαπραζόμεθα οὕτως. Ἐλθόντες. Verior distinctio verborum debetur Weiskio.

11. συνεσκευασμένους] Eton. συσκευασμένους. Sequens εἰς τὸν ἀριθμὸν dedi ex Paris. Vulgo alterum εἰς abest.

12. πρῶτον] Paris. πρῶτοι. Deinde liber Brodæi et Eton. καὶ ἄρδην τε

πάντες. Eadem scriptura omisso τε est in Paris. et margine Steph.

καὶ ἄρδην πάντες] Quid margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. varietatis hoc loco habeant, modo dictum est. Vulgo erat καὶ ἤδη τε πάντες. Aristophan. Thesmoph. 274. Euripides jurat: ἡμυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς. Hesychius nescio unde sumtum φροῦδον ἄρδην interpretatur παντελῶς ἀφανείς.

ὁπότεν—γένωνται] Paris. ὁπότε γένοιτο—συγκλείσων. Sequens ἐμβαλῶν vulgato ἐμβαλῶν cum Stephania secunda et Guelf. recte substituit Zeune. In Arriani Anabasi vii. 27, 4. Ἀλέξανδρος εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἦει ἐμβαλῶν scribendum erit similiter, non ἐμβαλῶν.

- 13 Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς λοχαγούς, ἔλεγε· Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν (εἰσὶ δὲ αὐτόθι πολλὰ κρηταὶ καὶ πυροὶ, καὶ ἄλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς τὴν Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῖν μισθοδοτήσει. Ἐπακούσαντες δὲ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις, διαγγέλλει εἰς τὸ στρατεύμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα πολέμιος εἴη ἢ φίλος, καὶ πότερα διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θράκης.
- 15 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα διελέγοντο, οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν εἰς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὀπλίτας, συγκλείουσιν τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἀδικώτατα πᾶσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοίξουσιν.
- 17 Ἄλλοι δὲ αὐτῶν ἔθειον παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τεύχους ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν·

13. Κυνίσκος] Paris. Eton. Κυνικός. deinde μισθοδοτήτης εἴη Eton. Verbo μισθοδοτεῖν sine adjecto casu habet Hellenic. iv. 8, 21. Cyniscum Laconem fuisse, qui in Chersoneso bellum cum Thracibus gereret, opinatur Zeune. Cyniscam Agesilai sororem memoravit Noster in Agesilai encomio.

14. περὶ τοῦ Σεύθου] Juntina, Guelf. περὶ τε Σεύθου.

ἱεροῦ ὄρους] Diversum a cognomine supra iv. 7, 21. de quo multa Polybius aliique scriptores.

15. οἱ στρατιῶται] Ita Paris. Vulgatum οἱ τε στρ. cum Stephano in οἱ γε mutavit Hutchinson, Zeune, Wei-

ske. Sequens εἰς τὸ τεῖχος vulgato πρὸς τὸ τ. ex libro Brodæi, Guelf. Eton. substituit Zeune.

16. κατασχίσειν] Eton. τι addit, quod in δι mutatum verum puto. deinde ἀνοίξουσι dat Paris.

17. ἄλλοι δ' αὐτῶν] Paris. Eton. αὐτῶν omittunt; deinde ἐπὶ θάλατταν Paris. unde ἐπὶ τὴν θ. malim.

παρὰ τὴν χηλὴν] Quidam intelligunt brachia, moles, aggeres portuum, qui portum Byzantium clauderent, laudantque locum Dionis Cassii libro lxxiv. p. 1251. de Byzantii portibus: οἱ τε λιμένες ἐντός τεύχους ἀμφοτέρω κλειστοὶ ἀλύσειν ἦσαν, καὶ αἱ χηλαὶ αὐτῶν πύργους ἐφ' ἑκάστη

ἄλλοι δ', οἱ ἐτύγχανον ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὀρῶσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, διακόψαντες ταῖς ἀξίταις τὰ κλειῖθρα, ἀναπετανύουσι τὰς πύλας· οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δείσας, μὴ ἐφ' 18 ἀρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ συνεισπίπτει εἰς τὰ πύλων σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ 19 Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βία εἰσπίπτον, Φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ οἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ κατ' εἰλικον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζονται· πάντες δὲ ᾤοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἐαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνι- 20 κος εἰς τὴν ἄκραν ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, κατα-

ρα πολὺ προέχοντας ἔφερον. Verum hic χηλὴ τοῦ τείχους memoratur, quam Morus interpretatur *marginem lapidum eminentium, qui infimum murum ambit*. Scholia Thucydidis ad librum i. c. 63. χηλὴ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τείχος βλάπτειτο· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰκίνας χηλῆ βοός. Similitudinem ungułæ bovillæ perspicere equidem non possum. Sed quum portus duo Byzantii mœnibus urbis concluderentur, potest χηλὴ esse simul τοῦ τείχους et portuum, λιμέναν. In loco Thucydidis ipso laudato est de urbe maritima Potidæa: καὶ παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς. Altero loco vii. 53. est de Syracusis: παρεβόηθει ἐπὶ τὴν χηλὴν. Utrobique ad portus crepidinem vertunt. Προβόλους Demosthenis interpretatur Harpocraton, eosdemque intelligi voluisse videntur Scholia Thucydeia. Arrianus Anab. ii. 21. de muro Tyri urbis loquens: ὅτι λίθοι πολλοὶ ἐς τὸ πλάγος προβεβλημένοι ἐξίτηρον τὴν ἐγγύς (τῶν ναῶν) προσβολὴν. Eosdem sect. 11. προβόλους vocat: ὅπου δὲ καθαρὸν πεποίητο τῶν προβόλων τὸ τείχος, οὐ χαλεπῶς ἦδη

ταύτη αἱ νῆες προσεῖχον. Sed dum ipsum Dionis locum comparo, video in eo nihil esse præsidii, ut cum Morigo τὴν χηλὴν τοῦ τείχους crepidinem muri interpretari liceat. Ante urbis pomœria (τείχη) erat περίβολος, de quo sic Dio: τοῦ δὲ δὴ περιβόλου τὰ μὲν πρὸς τῆς ἠπείρου μέγα ὕψος, ὥστε καὶ τοὺς τυχόντας ἀπ' αὐτῶν ἀμύνασθαι· τὰ δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ ἦσαν· αἱ τε γὰρ πίτραι, ἀφ' ὧν ἐπωκόδητο, καὶ ἡ τοῦ βοσπόρου δεινότης θαυμαστῶς σφίσι συνιμάχουν. Tum sequuntur verba de portibus mœnibus urbis comprehensis, quæ supra posui. Suspicio igitur Xenophontem loqui de promontiorum aut saxorum brachiis in mare juxta urbem projectis, et χηλὴν referentibus, aut ipsas portus alterius moles, χηλὴν referentes, intelligi voluisse. περίβολον enim urbis a latere marino minus altum fuisse exstructum in prominentibus in mare rupibus, significat Dion.

ὑπερβάλλουσιν] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ὑπερβαίνουσι. Deinde διακόπτοντες Paris.

18. αὐτῷ] Paris. ἑαυτῷ.

19. ὅσοι δὲ ἔνδον] Opponi τῷ οἴκαδε, recte monuit Weiske.

20. ἄκραν—ἀκρόπολιν] Leonclavius utrumque *arcem* interpretatur, Ama-

δραμῶν ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἀλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Χαλκηδόνος Φρουρούς· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

- 21 Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι· Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. Ἔχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρήματα, ἔχεις ἄνδρας τοσοῦτους. Νῦν ἂν, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαιο, καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιή-
- 22 σαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἄλλ' εὖ τε λέγετε, καὶ ποιήσω ταῦτα· εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, θέσθε τὰ ὅπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα. (Βουλόμενος αὐτοὺς κατηρημῆσαι, καὶ αὐτὸς παρηγγύα ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέ-
- 23 λευσε παρεγγυᾶν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα.) Οἱ δὲ, αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ταπτόμενοι, οἱ τε ὀπλίται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ
- 24 κέρως ἐκάτερον παραδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἐστὶ, τὸ Θράκιον καλούμενον,

sæus contra recte illud promontorium, hoc vero arcem. ἄκραν esse quam Polybius iv. 43. προσηχὴν ἀκρωτηριάζουσαν vel, ut alii libri habent, ἀκρωριάζουσαν dicit, cum fano Mercurii, putat Zeune; quæ opinio quam sit aliena ab ipso locorum situ, docebit inspecta tabula Galli *Barbié*, adjuncta Itineri Anacharsidis No. 2. Ceterum male Paris. liber ἀγορὰν habet pro ἄκραν.

23. τὸν Ξενοφῶντα] Articulum o-mittunt Edd. vett. Guelf. Eton.

Νῦν ἂν, εἰ βούλοιο] Vulgo omissum ἂν ex Paris. et Eton. adjeci cum Zeunio, probante etiam Porsono. Solæcam orationem omissio iterum ἂν prætulit Weiske.

ποιήσαιμεν] Eton. libri ποιήσομεν equidem præfero.

22. θέσθε—ἐν τάξει] Quod Xenophon armatos consistere in acie jubet, id fieri, ne discurrere per urbem et tumultuari possint, monet Wei-

ske, addens merito hoc factum Xenophontis laudari in Chionis quæ fertur ad Matridem Epistola.

καὶ αὐτὸς παρηγγύα ταῦτα] Juntina hæc omisit; Guelf. cum Aldina κατηγγύα, margo Villois. κατηγγύα. Ex Paris. αὐτός τε dedit Zeune. Mihi verba male distincta legi videntur, et malim ita scripta: τάχιστα βουλόμενος αὐτοὺς κατηρημῆσαι. (ut participium jungatur cum antecedente ὁ δὲ ἀπεκρίνατο.) Deinde scribo: Καὶ αὐτὸς—τὰ ὅπλα, sublato parenthesis signo.

23. πεντήκοντα] Margo Steph. Paris. Eton. ὀκτώ habent. Vulgatum de latitudine, non de altitudine aciei interpretatur Weiske, uti ii. 4, 26. Male, uti censet Halbkart. Sequens ἐκάτερον ex versione Amasæi ductum vulgato ἐκάτεροι prætulit Leoncl. Postea παραδεδραμηκότες habet Juntina cum Guelf.

24. Θράκιον] Hellenicorum i. 3.

ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκειτο τὰ ὄπλα, καὶ κατηρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιάν, καὶ λέγει τάδε·

ἽΟτι μὲν ὀργίζεσθε, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομί- 25
ζετε δεινὰ πάσχειν ἕξαπατῶμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἐὰν
δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα, καὶ Λακεδαιμονίους τε τοὺς
παρόντας τῆς ἕξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν
τὴν οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, ἐνθυμήθητε, ἃ ἔσται ἐν-
τεῦθεν. Πολέμιοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακε- 26
δαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμμάχοις· οἷος δὲ ὁ πόλεμος ἂν
γένοιτο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν, ἑωρακότας καὶ ἀναμνη-
σθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἄθη- 27
ναῖοι εἰσήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαι-
μονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριήρεις, τὰς μὲν ἐν
θαλάττῃ, τὰς δὲ ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους τετρακο-
σίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ
προσόδου οὕσης κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ

extremo: ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς ἐπὶ τὸ Θράκιον καλουμένας. Thracias portas Byzantii, ante quas septem vocales turres fuerunt, nominat Dio Cassius libro lxxiv. p. 1255. Pro πεδινόν Edd. vett. Guelf. πεδίων. Deinde κατηρεμίσησαν habent; quam ipsam formam jam olim ex h. l. annotavit Stephani Thesaurus, ubi ἡρεμίζω ex Themistio annotatur. κατηρεμίζω habet Plutarchus vii. p. 508. Reiskii.

25. τιμωρησώμεθα] Eton. τιμωρησαίμεθα habet; deinceps Paris. ἐνδυμῖσθε.

26. οἷος δ' ὁ πόλεμος ἂν] Edd. vett. Guelf. ἂν omittunt, sed ex iisdem et libro Brodæi articulum ὁ addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske.

τὰ νῦν δὴ] Recte Zeune in Indice non ita pridem interpretatur, sed male comparat locum v. 6, 4. In Euripidis Hippolyto versu 233. νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ Θήρας πόδον ἐστὲλλ. Scholia ἀρτίως, Suidas et Photius ἀρτίως ἢ μι-

κρὸν ἔμπροσθεν interpretantur.

27. εἰσήλθομεν] Eton. ἤλθομεν. deinde cum Paris. τριακοσίων habet. Vulgarem numerum Diodorus firmare videbatur Zeunio, cum libri xii. 40. numerat τριήρεις τὰς παρούσας τριακοσίας. Ita enim omitti τὰς ἐν τοῖς νεωρίοις, quas Xenophon adjicit trecentis illis.

ἐν τῇ πόλει] i. e. ἀκροπόλει, ubi sex millia talenta argenti recondita et servata fuisse tradit Thucydides ii. 24. monente Zeunio.

ἐνδήμων] Paris. Eton. ἐν δήμῳ καὶ τῆς ὑπερορίας. In Thucydide v. 47. est: ὁμύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαί. Lex Attica apud Æschinem contra Timarchum haud longe ab initio: μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν μήτε ἐνδημον μήτε ὑπερορίον, μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητήν. Alia ratione τὰ ἔγγαμια opponuntur τοῖς ὑπερορίοις in Convivio iv. 31. de re ditibus privatorum. Index Zeunianus ἐνδήμους ineptissime omnium iniquilipos inter-

τῆς ὑπερορίας, οὐ μείον χιλίων ταλάντων ἄρχοντές τε τῶν νήσων ἀπασῶν, καὶ ἐν τε τῇ Ἀσίᾳ πόλεις πολλὰς ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμὲν, ἔχοντες, κατεπολεμή-

28 θημεν οὕτως, ὡς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε. Νῦν δὲ δὴ τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίων μὲν καὶ τῶν Ἀχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ, καὶ ὅσοι ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων προσγεγενημένων, Τισσαφέρους δὲ, καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων πάντων πολεμίων ἡμῖν ὄντων, πολεμιωτάτου δὲ αὐτοῦ τοῦ ἄνω βασιλέως; ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοί τε τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα. Τούτων δὲ πάντων ὁμοῦ ὄντων, ἔστι τις οὕτως ἄφρων, ὅστις οἶεται

29 ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Μὴ, πρὸς θεῶν, μαινώμεθα, μηδὲ αἰσχυρῶς ἀπολώμεθα, πολέμιοι ὄντες καὶ τοῖς πατράσι, καὶ τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ οἰκείοις. Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς στρατευσομέναις· καὶ δικαίως· εἰ βάρβαρον μὲν πόλιν

pretatur; Hutchinson male cives. Sunt ἔνδημα redivus ex portitorio, εκατοσταῖς allisque similes. Idem Zeune ad h. l. refert summam tributi annui talentorum 460. ab Aristide sociis imperati, quod Pericles redegerat ad talenta sexcenta. Cf. præter Thucydidem Diodori xi. 47. xii. 40. Meursii de Fortuna Atheniens. c. 7. Rectius comparasset locum Aristophanis in Vespis versu 657. seqq. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι Φαύλως—τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήβδην τὸν προσίοντα, κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς ἄλλας εκατοστάς, πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημόπρατα. Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγυς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

νήσων ἀπασῶν] Aristophanes Vesp. 700. ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστον ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς. et versu 707. εἰσὶν γε πόλεις χίλια, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν.

πάντες ὑμεῖς] Ex libro Brodæi, Paris. Eton. ὑμεῖς adjecit Zeune.

28. τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν] Particulam ἂν ex libro Paris. et Eton. recte adjecit Weiske. Paris. præterea φόμεθα habet, Eton. οἳ pro ὅσοι sequente.

προσγεγενημένων] Ita Steph. et Paris. προσγεγενημένων Edd. vett. Guelf. cum Amasæo. προσγεγενημένοι Eton. ἀρχαίων alicunde commemoravit Stephanus.

29. μηδὲ αἰσχυρῶς] Juntina cum Guelf. μὴ αἰσχυρῶς habet, deinde ἀπολώμεθα Edd. vett.

τοῖς πατράσι] Paris. ταῖς πατρίσι habet.

εἰσὶ πάντες] Intelligent omnes quos consului Interpretes patres, amicos, familiares antea nominatos; sed ita additum oportebat οὗτοι. Hutchinsoni versio hi omnes habet.

στρατευσομέναις] Ita cum Paris. Eton. Hutchinson. Antea erat στρα-

εὐδεμίαν ἠθελήσαμεν κατασχεῖν, καὶ ταῦτα, κρατοῦν-
τες Ἑλληνίδα δὲ, εἰς ἣν πρῶτον ἦλθομεν πόλιν, ταύτην
ἐξαλαπάξομεν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὐχομαι, πρὶν ταῦτα 30
ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς
ὀργυγίας γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλεύσω, Ἑλλη-
νας ὄντας, τοῖς Ἑλλήνων προεστηκόσι πειθομένους πειρᾶ-
σθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦ-
τα, ἡμᾶς δεῖ ἀδικουμένους τῆς γοῦν Ἑλλάδος μὴ στέρε-
σθαι. Καὶ νῦν μοι δοκεῖ, πέμψαντας Ἀναξιβίω εἰπεῖν, 31
ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρεληλύθαμεν εἰς τὴν
πόλιν, ἀλλ' ἦν μὲν δυνάμεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὐ-
ρίσκεισθαι· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ δηλώσοντες ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἐξαπατῶμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερχόμεθα.

Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν Ἰερώνυμόν τε Ἡλείον, 32
ἐροῦντα ταῦτα, καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα, καὶ Φιλήσιον
Ἀχαιοῦν. Οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐροῦντες.

Ἔτι δὲ καθημένων τῶν στρατιωτῶν, προσέρχεται Κοι- 33
ρατάδης Θηβαῖος, ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιήει,
ἀλλὰ στρατηγιῶν, καὶ ἐπαγγελόμενος, εἴ τις ἢ πόλις
ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν,
ὅτι ἔτοιμος εἴη ἠγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον

τινομέναις. Deinceps πρώτην offert
margo Steph. quod probo. Postea
ἐξαλαπάξομεν Edd. vett.

καὶ δικαίως] Intellige στρατεύουσται
ἰφ' ἡμᾶς.

30. ὑφ' ὑμῶν] Ita vulgatum ἰφ'
ἡμῶν ex Paris. correxi.

Καὶ ὑμῖν δὲ] Ex libro Brodæi et
Eton. δὲ inserui. Deinceps τοῖς τῶν
Ἑλλήνων malebat Brodæus; quod et
ipse probo.

31. ἦν μὲν δυνάμεθα] Stephanus et
Leoncl. post δυνάμεθα, Hutchinson
etiam post ἀλλὰ, comma posuerunt,
quod recte sustulit Zeune. Oratio-
nem esse ἀνανταπόστον, et post εὐρί-
σκεσθαι intelligi εὐ ἔχει vel similem

formulam, recte monuit Weiske.

δηλώσοντες ὑμῖν] Pronomen omisit
liber Eton.

32. Εὐρύλοχον] Eton. Θρύλοχον—οἱ
μὲν τοιαῦτα habet.

33. Κοιρατάδης] Ita Paris. Eton.
Κυρητάδης Guelf. Κυρητάδης erat ante
Zeunianam. De homine vide anno-
tata ad Hellenica i. 3.

περιήει] Juntina, Guelf. περιήεισιν.
deinde στρατηγιῶν dant liber Paris.
Eton, margo Villois. Verbum e Jo-
sepho annotavit Suidas. De scri-
ptura tamen hujus loci dubitare vi-
detur egregius Valckenaer Observ. ad
N. T. p. 345.

Δέλτα] Cf. infra cap. 5.

τῆς Θράκης, ἔνθα πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήψοιντο· ἔστε δὲ ἂν μόλωσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξουσιν ἔφη καὶ σῖτα καὶ ποτά.

- 34 Ἀκούουσι ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ παρὰ Ἀναξίβιου ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ, ὅτι πειθόμενοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ τοῖς τε οἴκοι τέλεσι ταῦτα ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς βουλευέσσοιτο περὶ αὐτῶν,
- 35 ὅτι δύναιτο ἀγαθόν. Ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τὸν τε Κοιρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κοιρατάδης συντίθεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἔχων καὶ ἱε-
- 36 ρεῖα καὶ μάντιν, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἐκλείσει τὰς πύλας, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι, ὅστις ἂν ἀλῶ ἔνδον ὦν τῶν στρατιωτῶν, πεπρά-
- 37 σεται. Τῇ δ' ὑστεραία ὁ Κοιρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν ἦκε, καὶ ἄλφιστα φέροντες εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, καὶ σκοροδῶν εἰς ἀνῆρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ καταθέμενος ὡς ἐπὶ δάσμευσιν, ἐθύετο.

- 38 Ξενοφῶν δὲ, μεταπεμφάμενος Κλέανδρον, ἐκέλευεν οἱ διαπρᾶξαι, ὅπως εἰς τὸ τεῖχος τε εἰσέλθοι, καὶ ἀπο-

μόλωσιν] Stephani πωλώσιν ex Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. primus Hutchinson in μολῶσιν mutavit, quod ab ἔμολον ductum vitiose sic scribitur. Itaque correxi. Deinceps σιτία habet Paris.

34. ἀπαγγελεῖ] Paris. ἀπαγγέλλει βουλευέσσοιτο. Mihi βουλεύεται scribendum videbatur.

35. δέχονται—Ὁ δὲ Κοιρατάδης] Hæc usque ad nomen repetitum Κοιρατάδης exciderunt in Eton.

συντίθεται] Ita margo Steph. Paris. Eton. probante Dorville ad Charitonem p. 291. ed. Lips. Vulgatum συν-

τάσσεται, vel, ut cum Zeunio scripsit Weiske, συντάσσεται Polybii auctoritate defendit Zeune, qui iv. 15. συντάττεισθαι πρὸς Λακιδαιμονίους dixerit. Sed Xenophontis ætati fuit hæc verbi significatio adhuc inusitata.

ἔχων] Male Eton. ἔχοντα habet.
36. ὅτι] Paris. liber reponit ante πεπράσεται.

37. εἴκοσιν ἄνδρες] Eton. ἄνδρες et sequens εἰς omittit.

38. οἱ διαπρᾶξαι] Eton. οἱ omisit. deinceps εἰσέλθῃ—ἀποπλεύσῃ edidit Castalio, quam scripturam equidem probō.

πλεύσαι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλεάνδρος, Μάλα 39
 μόλις, ἔφη, διαπραξάμενος ἤκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον,
 ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἶη, τοὺς μὲν στρατιώτας πλεσίον εἶναι
 τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δὲ
 στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ
 εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, εἰ μέλλοι σὺν ἑαυτῷ ἐκπλεῖν.
 Ὁ μὲν οὖν Ξενοφῶν, ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἶσω 40
 τοῦ τείχους ἀπήει σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδης τῇ
 μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ διεμέτρησεν οὐδὲν
 τοῖς στρατιώταις· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἰστήκει
 παρὰ τὸν βωμὸν, καὶ Κοιρατάδης ἐστεφανωμένος, ὡς
 θύσων· προσελθὼν δὲ Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς καὶ Νέων
 ὁ Ἀσιναῖος καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος ἔλεγον Κοιρα-
 τάδῃ, μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἠγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ
 δώσει τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ 41
 δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῆτον ἐκάστῳ γενέ-
 σθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπήει, καὶ
 τὴν στρατηγίαν ἀπειπῶν.

CAP. II.

ΝΕΩΝ δὲ ὁ Ἀσιναῖος καὶ Φρυνίσκος Ἀχαιοὺς καὶ Φι-
 λήσιος Ἀχαιοὺς καὶ Ξανθικλῆς Ἀχαιοὺς καὶ Τιμασίων
 Δαρδανεύς ἐπέμενον τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κόμας τῶν

39. τοὺς Βυζαντίους] Articulum Eton. liber omisit. Sequens μέλλοι pro vulgato μέλλει ex Guelf. et Eton. recepit Zeune. Intellige ὁ Ξενοφῶν, de quo similiter antecessit Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον.

40. Ὁ μὲν οὖν] Paris. ὁ μὲν δὲ dat, æque bonum. Deinceps τῇ πρώτῃ omisso μὲν Guelf.

διεμέτρησεν] Vulgatum διεμέρισεν ex libro Brodæi, Paris. Eton. correxi. Statim sequitur ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι forma media. Sic sequiores scriptores de duce μετρεῖν, de militi-

bus dimensum accipientibus τὸν σῆτον μετρεῖσθαι dicunt. Sed etiam ipse Demosthenes verbo μετρεῖσθαι ita usus est. Sic item διάμετρος dicitur, uti docui in Lexico Gr.

Κοιρατάδῃ] Castalio Κυρατάδην edidit; quod ob sequens ἠγησόμενον fecisse videtur. Forte fuit ἠγησομένου, intellectu αὐτοῦ.—Verba ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι desunt in libro Paris. Eton.

41. ἐνέδει] Male Paris. et Eton. simplex ἔδει habent.

1. ἐπέμενον] Eton. ὑπέμεινοι τῇ στρα-

Θρακῶν προελθόντες, τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπε-
 2 δεύοντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν
 καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι ἄγειν (ἔπειθε
 γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα)
 Νέων δὲ εἰς Χερρόνησον, οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις
 γένοιτο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος· Τι-
 μασίων δὲ προύθυμῆτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν δια-
 βῆναι, οἰόμενος ἂν οἴκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶ-
 3 ται ταῦτα ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου,
 πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν τὰ ὄπλα ἀποδιδόμενοι
 κατὰ τοὺς χώρους, ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ [καὶ δι-
 δόντες τὰ ὄπλα κατὰ τοὺς χώρους] εἰς τὰς πόλεις κατε-
 4 μίγνυντο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρεν ἀκούων διαφθειρόμενον
 τὸ στράτευμα· τούτων γὰρ γιγνομένων, ᾤετο μάλιστα
 χαρίζεσθαι Φαρναβάζω.
 5 Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρι-
 σταρχος ἐν Κυζίκῳ, διάδοχος Κλεάνδρῳ, Βυζαντίου δὲ
 ἀρμοστής· ἔλεγε δὲ καὶ, ὅτι ναύαρχος διάδοχος Πῶλος
 6 ὅσον οὐ παρεῖη ἤδη εἰς Ἑλλάσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος

τιῶ καὶ εἰς κ.—προελθόντες κατὰ Βυ-
 ζάντιον. Etiam Edd. vett. Guelf. τὰς
 omittunt. Ante Zeunium legebatur
 προσελθόντες, quod jam olim Leoncl.
 damnauerat. Ceterum nomina καὶ
 Φιλῆσιος Ἀχ. καὶ Ξανδικλῆς Ἀχαιὸς
 ex libro Brodæi, margine Steph. et
 Villois. Paris. Eton. adscivit Zeune.

2. Χερρόνησον] Guelf. ubique Χερρό-
 νησον scriptum habet.

γένοιτο] Pro vulgato γένοιτο ex Pa-
 ris. Eton. dedit Zeune. Sequens
 ταῦτα pro ταῦτα idem reposuit.

3. καὶ δίδόντες—χώρους] Brodæus
 verba κατὰ τοὺς χώρους veluti super-
 vacua deleri voluit, Muretus præ-
 terea quatuor præcedentia καὶ δίδόντες
 τὰ ὄπλα, quæ plane cassa sensu sunt.
 Hutchinsonson, qui servari ea maluit,
 quomadmodum sint explicanda, non
 docuit. Vitium agnovit etiam Wei-
 ske, qui conjecit olim fuisse scriptum

κρύπτοντες vel δίδόντες seu τιθέντες τὰ
 ὄπλα ἐνέχυρα. Oppignatorum armo-
 rum exemplum posuit vir doctus ex
 Aristophanis Pluto 452. μὴ θείναι τὰ
 ὄπλα ἐνέχυρα. Sed si miles peregrin-
 us vendendorum armorum occa-
 sionem non reperisset, quis oppigno-
 randis locum fuisse credat per agros
 terræ peregrinæ? Nimis manifesta
 est repetitio verborum periodi ante-
 cedentis, sensu mutilata, quam ut
 religioni mihi ducendum putarem
 verba inepta secludere. Ceterum E-
 ton. κατεμιγνύοντο scriptum habet.

5. Κλεάνδρῳ] Male margo Steph.
 Κλεάρχῳ. deinceps Brod. Paris. E-
 ton. ἔλεγετο δὲ ὅτι καὶ. postea χωλὸς
 pro Πῶλος Paris. Pollis navarchus
 Hellenic. v. 4, 61. an idem sit, du-
 bium adhuc hæreo. Vide de eo dicta
 ad eum locum.

ὅσον οὐ παρεῖη ἤδη] Margo Steph.

τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ ἐπιστέλλει, ὁπόσους ἂν εὗροι ἐν Βυζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολελειμμένους, ἀποδόσθαι· ὁ δὲ Κλεάνδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτείρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκία δέχεσθαι· Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα, οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδοτο. Ἀναξίβιος δὲ, παρα-7 πλεύσας εἰς Πάριον, πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Ὁ δ', ἐπεὶ ἦσθετο Ἀρίσταρχόν τε ἦκοντα εἰς Βυζάντιον ἀρμωστήν, καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχοῦντα, Ἀναξίβιου μὲν ἠμέλησε, πρὸς Ἀρίσταρχον δὲ διεπράττετο τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξίβιος, καλέσας Ξενοφῶντα, κε-8 λέυει πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στρατεύμα ὡς τάχιστα, καὶ συνέχειν τε τὸ στρατεύμα, καὶ συναθροίζειν τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ

cum Paris. ὅσον οὐπω habet, sed ita sequens ἤδη debet abesse. Noster Hellenic. vi. 2, 16. et 24. altero loco est καὶ γὰρ ἐλέγετο, ὅτι Ἰφικράτης ὅσον οὐκ ἤδη παρῆν. Ita etiam Euripides Hecubæ 138. ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη. In Thucydidis libro viii. c. 26. ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς—ναῦς ὅσον οὐ παρῆναι: ubi vulgatum legit Thomas Magister, sed Codd. plurimi cum Edd. Ald. Flor. Bas. ὅσον οὐπω scriptum habent. ὅσον οὐ cum latino tantum non convenit.

6. εὗροι ἐν] Guelf. una voce εὗροισιν. deinde ἀπολειπομένους Paris. et Eton. habent.

οὐκ ἐλάττους] Edd. vett. Guelf. οὐκ ἐλαχίστους. deinde τετρακοσίους habet Guelf. Postea ἀπίδοντο Paris.

7. Πάριον] Juntina, Guelf. Πάριον. Eandem scripturam habet cum Edd. vett. in sequentibus Guelf.

διεπράττετο τὰ] Vulgatum antea διεπράττετό τε in διέπραττε τότε mutatum voluit cum Steph. Muretus:

sed Paris. liber τς omittit, quem sequitur Zeune.

8. καὶ μηχανῇ] Hæc ex libro Brodæi, margine Steph. Paris. Eton. probante Hutchinsono adjectæ Zeune. Ita iv. 5, 16. δεῖται πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ. Thucyd. v. 18. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστα ἐπιφέρειν—μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ. Lysias p. 655. ed. Reiskii, δίομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ, ἐλεήσατε, p. 512. μηδαμῶς μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ θάνατον ἐκείνων—καταψηφίσθητε. Demosthenes p. 1350. ὁ νόμος οὐκ ἐστὶ τὴν ξένην τῶ ἀσπῶ ξυνοικεῖν—τέχνη οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾶ. Addit Hutchinson, cui hæc debentur pleraque exempla, locum Platonis Legum vi. p. 251. Bip. εἴπερ τινὶ τρόπον καὶ μηχανῇ γίνοιτο. Noster vi. 4. 30. δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τρόπον, ἀφείναι τὰ ἄνδρος.

τε τὸ στρατεύμα] Ita cum Edd. vett. Guelf. Eton. Weiske. Ex secunda Steph. et Paris. libro τς αὐτὸ dedit Zeune.

παραγαγόντα εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολὴν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει, κελεύοντα τοὺς Περινηθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ

9 στράτευμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἠδέως, καὶ εὐθύς εἶποντο ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

10 Ὁ δὲ Σεύθης, ἀκούσας ἤκοντα πάλιν Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν Μηδοσάδην, ἐδέϊτο τὴν στρατιάν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν ὑπισχνούμενος αὐτῷ, ὅτι ᾤετο λέγων πείσειν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτῷ, ὅτι οὐ-

11 δὲν οἶόν τε εἶη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ᾤχετο. Οἱ δ' Ἕλληνες, ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν ἀποσπάσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ τεῖχος τῶν Περινηθίων ἦν.

12 Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἐπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής, ἔχων δύο τρίηρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπέειπε μὴ διάγειν, ἐλθὼν τε ἐπὶ τὸ στράτευμα,

παραγαγόντα] Edd. vett. Guelf. Eton. παραγαγόντας habent, deinceps εἰς τὴν Πέρινθον Eton. postea διαπεράσαι habet pro προπέμψαι.

10. Ξενοφῶντα] Nomen omisit Eton. deinde πρὸς αὐτὸν margo Villois.

πείσειν] Male Paris. Eton. ποιήσειν.

γενέσθαι] Infra sect. 28. ad Medosaden Xenophon: Τί γὰρ ἔλεγον, ὅτε κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα οἶόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρινθον ἐλθόντας διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν. unde membrum orationis posterius huc transfereendum et inserendum esse censebat

Weiske. Humanitatem enim, prudentiam et gravitatem adversus legatum demonstrandam tale quid additum postulasse. Recte! Addiderat in colloquio Xenophon, sed in narratione non erat necessarium.

11. παρὰ τὸ τεῖχος] A prima manu περὶ scriptum habet Guelf. deinde Paris. τὸ Περινηθίων, probante Porsono.

12. εἰς τὴν Ἀσίαν] Hæc desunt in Eton. libro.

μὴ διάγειν] Eton. Paris. μηδὲν ἄγειν habent, et deinceps ἐλθὼν τε dederunt pro vulgato ante Hutchinsonum δέ.

εἶπε τοῖς στρατιώταις, μὴ περαιούσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ 13 πρὸς τοῦτο ἔπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ' Ἀρίσταρχος ἔλεξεν Ἀναξίβιος μέντοι νῦν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ τῆδε ἀρμοστής· εἰ δὲ τινα ὑμῶν λήφομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταύσω. Ταῦτα εἰπὼν, ὤχητο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ' ὑστεραία μεταπέμπεται τοὺς στρατηγούς καὶ 14 λοχαγούς τοῦ στρατεύματος. Ἦδη δὲ ὄντων πρὸς τῷ τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι, εἰ εἴσεισι, συλληφθήσεται, καὶ ἢ αὐτοῦ τι πείσεται, ἢ καὶ Φαρναβάζω παραδοθήσεται. Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι θύσαι τι βούλοιο. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο, εἰ προεῖεν αὐτῷ οἱ θεοὶ πειραῖσθαι 15 πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στρατεύμα· ἑώρα γὰρ οὔτε δια-

13. ἐκέλευσε] Edd. vett. Guelf. ἐκέλευε.

μέντοι νῦν οὐκ ἔστι] Vulgatum μὲν οὐκ ἔστι revocavit Weiske. Ex scriptura Paris. Eton. μὲν τοίνυν οὐκ ἔστι nostrum effecit Zeune, prælucente Leonclavii versione. In vulgato tamen orationem Laconis graviorem esse statuit Weiske, et convenientiorem alteri membro ἐγὼ δὲ τῆδε ἀρμοστής.

εἰς τὸ τεῖχος] Ex Edit. Isingr. πρὸς annotavit Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 400. quod probabat Porson.

14. μεταπέμπεται] Ita Paris. quod vulgato μετεπέμπετο substitui suadente Porsono.

τῷ τείχει] Ita Steph. Guelf. τὸ τεῖχος Edd. vett.

συλληφθήσεται—παραδοθήσεται] Paris. Regii B. C. συλλήψεται. deinde margo Steph. Paris. Eton. ἀναδοθήσεται habent.

τοὺς μὲν] Ita cum Paris. Zeune. Vulgo erat αὐτοὺς μὲν.

προπέμπεται] Præcedere jubet. Male Index Zeunianus comitari, deducere interpretatur, deducit Hutchinson. Hoc erat προπέμπειν. Similiter Cyrop. v. 3, 53. τὸν μὲν προσιόντα προ-

πέμπετο.

θύσαι τι] Castalio τι omisit.

15. προεῖεν αὐτῷ] Ita pro αὐτὸν scripsit Zeune ex margine Steph. Paris. Eton. *permittere verbum interpretatur Index Zeunianus a προεῖσθαι derivans. At ita debebat esse προῖοντο, ut i. 9, 10. προῖοντο editum legitur de Venat. xii. 11. Similis fere locus est in Cyrop. v. 2, 9. ubi προεῖσθαι τινὶ χρήματα, τυραννίδα, τεῖχη, τέκνα est, quod postea ἐγχειρίσαι dicitur, potestati alicujus et fidei committere et dedere. In Aristophanis Nub. 1216. εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προῖεναι, expectabam προεῖσθαι; vulgatum Scholia interpretantur ῥίπτειν, ἀπολείψαι, σκορπίζειν. Convenit vernaculum fortschmeissen, wegwerfen. Hoc vero in loco equidem verbum ἐφίεναι commodius positum fuisse suspicor, quod de legibus, diis, oraculis permittentibus, concedentibus dici solet. Miror Interpretum ad h. l. silentium. De eodem verbo dicitur iterum ad cap. vii. 47. ubi προεῖσθαι ἐνεργεσίαν τινὶ rara significatione est. Sed ubique verbo προεῖσθαι inest imprudentiæ vel negligentiae notio, quæ huic loco non convenit.*

βαίνειν ἀσφαλὲς ὄν, τριήρεις ἔχοντος τοῦ καλύσοντος· οὐτὶς εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα ἐν [πολλῇ] σπάνει πάντων γενέσθαι· ἔνθα δὴ πείσεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ ἀρμοστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδεῶν οὐδὲν ἔμελλεν ἔξειν τὸ στράτευμα.

- 16 Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἦκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου, ἀπήγγελλον, ὅτι νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, τῆς δειλῆς δὲ ἤκειν·
- 17 ἔνθα καὶ δῆλη μᾶλλον ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἑαυτῷ καὶ τῷ στρατεύματι, ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἰέναι, παραλαβὼν Πολυκράτην τὸν Ἀθηναῖον, λοχαγόν, καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἐκάστου ἄνδρα, (πλὴν παρὰ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ᾗχετο τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στράτευμα ἐξήκοντα στάδια.
- 18 Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτοῦ, ἐπιτυγχάνει πυροῖς ἐρήμοις. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾗετο μετακεχωρηκέναι ποὶ τὸν Σεύθην. Ἐπεὶ δὲ Θορύβου τε ἦσθετο, (καὶ, σημαινόντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθεν, ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκεκαυμένα εἶη

[ἔχοντος] Margo Steph. ὄντος. deinde ἐπὶ Χερρ. Paris. postea κατακλεισθῆναι. Eton. habet.

[πολλῇ] σπάνει πάντων] Omissum in Eton. πολλῇ seclusi; idem sequens δὲ omittit, non male.

[πέσεισθαι μὲν] Edd. vett. Guelf. πέσεισθαι omisso μὲν, unde vulgatum correxi. Quodsi enim πέσεισθαι servandum statuas, tum ἀνάγκη ἦν scribendum erit. Nunc vero verbum πέσεισθαι pendet ab ἔμελλεν.

16. ἀμφὶ ταῦτα] In Eton. ἀμφὶ deest, ut verba καὶ οἱ λοχαγοὶ in Junctina. καὶ λοχαγοὶ margo Villois.

τῆς δειλῆς] Eton. τῇ δειλῇ. Deinceps ἤκαι Paris. Sequens εἶναι omitunt Eton. et Guelf.

17. γενέσθαι] Margo Steph. Paris. Eton. καλὰ εἶναι habent. Deinde Πολυκράτη τε Ἀθηναῖον Guelf. τε pro τὸν habent etiam Edd. vett.

18. πυροῖς] Ita Guelf. in litura, Paris. et Steph. πύργους Edd. vett. Guelf. Eton. ignes desertos, ἐρήμους φυλάκων, interpretatur Stephanus.

[ᾗχετο] Paris. ᾗοντο—ἦσθοντο. Deinceps ἐπεὶ δὲ Guelf. σημαινόντων] Eton. κελεύοντων habet, et deinde κεκαυμένα simplex. Ceterum Weiske post καὶ comma posuit, ut verba σημαινόντων—Σεύθην absolute ponantur, et apodosis demum sequatur, ubi est: προσπίπτει τὸν ἱερὸν μνηῆα. Solemnis repetitionis formula post longiorem interpositionem, ἐπὶ δὲ ἦσθετο, facit, ut transeam in viri docti sententiam; sed praeterea signa parentheos, ut alibi fecit idem, apponenda censui.

τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν Φύλακες
 μὴ ὀρῶντο ἐν τῷ σκοτεινῶν ὄντες, μήθ' ὅπου εἶεν αἱ κροσ-
 ιόντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ Φῶς καταφανεῖς
 εἶεν) ἐπεὶ δὲ ἤσθητο, προπέμπει τὸν ἐρμηνέα, ὃν ἐτύγ- 19
 χανέν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ, ὅτι Ξενοφῶν
 παρείη, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤροντο,
 εἰ ὁ Ἀθηναῖος, ὃ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' 20
 ἔφη οὗτος εἶναι, ἀναπηδήσαντες ἐδίωκον· καὶ ὀλίγον ὕστε-
 ρον παρήσαν πελτασταὶ ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόν-
 τες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἤγον πρὸς Σεύθην.
 Ὁ δ' ἦν ἐν τύρσει μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ 21
 αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλιωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς
 μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας ἐφυλάτ-
 τετο. Ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν Τήρης, ὃ τούτου πρό- 22
 γονος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, πολὺ ἔχων στρατεύμα, ὑπὸ
 τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπολέσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα

πρὸ τῶν] Steph. πρὸς τῶν, margo
 Steph. ἐνεκα τῶν φυλάκων. Verum ha-
 bet Juntina, Guelf. Paris. Eton. Hut-
 chinson et Zeune. Cf. Hellenic. vi.
 2, 29. et Cyrop. iii. 3, 25.

μήθ' ὅπου εἶεν] Eton. μήτε ὅση εἰσὶν,
 μήτε ὅση μὲν εἶναι.

οἱ δὲ] Edd. vett. Guelf. οἱ τε. De-
 inde καταφανεῖς εἶναι habet Paris.

19. παρείη] Ita Eton. Vulgatum
 πάριστι correxerit Zeune.

21. ἦν] Verbum omittit Guelf. De-
 inceps τύρση Edd. vett. Guelf. σευθῆ
 Paris. Postea περὶ αὐτὸν margo Steph.
 et Paris.

νύκτας ἐφυλάττετο] Vitium latens
 arguit ἀπόδοσις orationis claudicans.
 Quid enim est, quod respondeat
 membro: ἐχίλου τοὺς ἵππους? Nihil
 equidem video. Verba quidem τὰς
 δὲ νύκτας conveniunt cum illis τὰς
 μὲν ἡμέρας, sed inutiliter repetitur ἐφυ-
 λάττετο, quod tamen cum verbis an-
 tecedentibus non bene coit, nec sen-
 sum cœptum absolvit. In margine
 Steph. Paris. Eton. insertum legitur

ἐγκεχαλιωμένους. quo quidem sup-
 plemento admonemur de vitio, et
 proficimus aliquid ad lacunam in-
 terpolandam. Verbum enim ἐφυλάτ-
 τετο aut plane tollendum aut parti-
 cipium veluti παρασσηάμενος adden-
 dum est: ἐγκεχαλιωμένους παρασση-
 σάμενος ἐφυλάττετο. Quod ait Wei-
 ske, ἐφυλάττετο esse h. l. custodiendos
 sibi equos curabat, id primum exem-
 plo simili erat firmandum, quod nus-
 piam extare puto. Deinde sicubi re-
 periretur verbum φυλάττεσθαι ita po-
 situm, tamen id verbum ab hoc
 loco alienum esse censeo. Equi prope
 habentur et quidem frenati; quod
 est longe diversum ab eo, quod ait
 Weiske, equos custodiendos sibi curare.
 Alii verbum interpretantur excubias
 agebat, Amasæus ad custodias paratos
 esse volebat.

22. Τήρης] Hutchinson censet esse
 eum, quem Thucydides. ii. 29. Sital-
 cæ patrem dicit, qui Odrysarum im-
 perium primus ampliaverit. Cf. He-
 rodoti iv. 80. vii. 137.

ἀφαιρεθῆναι ἦσαν δὲ οὗτοι Θυνοὶ, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι.

- 23 Ἐπεὶ δὲ ἐγγύς ἦσαν, ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα, ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιο. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἦσαν, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔπινον· παρῆν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ
- 24 Σεύθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε. Ἐπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν· Ἐπεμφας πρὸς ἐμὲ, ὦ Σεύθῃ, εἰς Χαλκηδόνα πρῶτον Μηδοσάδην τουτονὶ, δέομένός μου, συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσῃς, ὡς
- 25 ἔφη Μηδοσάδης οὕτως. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν. Ὁ δὲ ἔφη. Αὐθις ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σέ, τᾶλλα τέ σοι φίλω χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῶ, καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ μοι χωρία, ὧν σὺ κρα-
- 26 τεῖς, ἔσεσθαι παρὰ σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρετο Μηδοσάδην, εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἴθι νῦν, ἔφη, ἀφήγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν
- 27 Χαλκηδόνι. Πρῶτον ἀπεκρίνω, ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δέοι τελεῖν, οὔτε σοὶ, οὔτ' ἄλλῳ· αὐτὸς τ', ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι
- 28 ἔφησθα· καὶ ἐγένετο οὕτως, ὡσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ

Θυνοὶ] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. Βιθυνοὶ habent.

23. ἐκέλευεν] Castal. ἐκέλευσεν, Eton. ἐκέλευσαν. Deinde ἐγγύς pro ἔνδον dat Eton.

προὔπινον] Athenæus xi. c. 7. p. 476. ex h. l. προὔπινον habet, nec varietatis quicquam ex libris scriptis annotavit nuperus Editor.

24. ὑπισχνούμενος] Eton. μοι addit.

Cf. de re vii. 1, 5.

25. ταῦτ' εἶπεν] Eton. ταῦτ' εἶπ. Deinde αὐτίς Guelf. De re cf. sect. 10.

σοι φίλω] Paris. σὶ φίλω μοι, Eton. φίλω μοι. Deinde χρήσεσθαι Edd. vett. Guelf.

καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ] Margo Steph. Paris. Eton. καὶ ὅσα παρὰ θαλάττῃ.

ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφη-
σθα οἷόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρινθον ἐλθόντας διαβαί-
νειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Νῦν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πᾶρ-29
εἰμι καὶ ἐγὼ καὶ οὗτος Φρυνίσκος, εἰς τῶν στρατηγῶν,
καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἰς τῶν λοχαγῶν καὶ ἔξω εἰσὶν
ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω, πλὴν Νέωνος
τοῦ Λακωνικοῦ. Εἰ οὖν βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶ-30
ξιν, καὶ ἐκείνους κάλεσον. Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἶπέ,
ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν καὶ αὐτὸς
ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴσιθι.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν, ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστή-31
σειεν Ἀθηναίων καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι, καὶ
Φίλους εὔνους ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ' ἐπεὶ εἰσῆλ-
θον, οὓς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, τί δέοιτο
χρησθαι τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' εἶπεν ᾧδε· Μαισάδης ἦν32
μοι πατήρ· ἐκείνου δ' ἦν ἀρχὴ Μελανδέπται, καὶ Θυνοὶ,
καὶ Τρανίψαι. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ

28. Σηλυβρίαν] Ita Edd. vett. Guelf. Eton. Σηλυμβρίαν cum aliis margo Villois. *Silyvriam* Turcis hodieque audire testatur Leonclavius. De nominis etymologia tradit Strabo vii. p. 437. Sieb. quæ priorum scripturam firmare videntur. Συλαβρίαν est in Eton.

29. Νῦν τοίνυν] Cum mutato consilio in Asiam non trajecerit, sed ad Seuthen se converterit, causam redditam Seuthæ expectabat lector. Alioquin superiora supervacanea videri posse recte monet Weiske, qui quædam ante hanc sectionem excidisse suspicabatur.

30. σὺ ἐλθὼν] Edd. vett. Guelf. συνελθὼν. Sequentia verba καταλιπεῖν καὶ αὐτὸς ἐκεῖ omisit Eton.

31. συγγενεῖς] Cognationem a Tereo, diverso a Tere, qui repetunt, eos refellit Thucydides ii. 29. a Sadoco Sitalcæ filio, civitate donato ab Atheniensibus (cf. Schol. Aristoph. ad Acharn. 145.) repetit Valckenaer ad

Herodoti iv. 80. Ceterum γὰρ et paulo post καὶ ante φίλους omittit Eton.

τί οἷοιτο] Margo Steph. Paris. ὅτι δέοιτο, Eton. τί δέοιτο. quod posterius suadente Stephano recepit Hutchinson et Weiske. Hic etiam vulgatum οἷοιτο insolentius ait dictum pro ἀξιοῖ, βούλοιο, et rectius fuisse χρησθῆναι. Ita infra vii. 4, 19. ἔλεγεν, ὅτι οἷοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εὐρήσειν. ubi est de expectatione. Igitur Weiskium sequor. Similis videtur esse locus de Republ. Atheniensium i. sect. 3. τούτων μὲν τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δεῖται ὁ δῆμος μετεῖναι sc. αὐτῶν.

32. Μελανδέπται] Margo Steph. Paris. Eton. Μελανδίται, quod probat Holstein ad Stephani Byz. Μελάνδια, χώρα Σιδωνίας, ut est in libris scriptis pro Σικωνίας.

Τρανίψαι] Ita Edd. vett. Guelf. Θερανίψαι Steph. Τρανίξαι margo Steph. Paris. Eton. Apud Herodotum iv. 93. inter populos Thraciæ memoran-

Ὁδρυσῶν πράγματα ἐνόησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατήρ, αὐτὸς
 μὲν θνήσκει νόσῳ· ἐγὼ δ' ἐξετράφην ὀρφανὸς παρὰ Μη-
 33 δόκῳ τῷ νῦν βασιλεῖ. Ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἐγενόμην, οὐκ
 ἐδυνάμην ζῆν, εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων· καὶ
 ἕκαθεζόμεν ἐνδίφριος αὐτῷ ἰκέτης, δοῦναί μοι, ὅπόσους
 δυνατὸς εἶη, ἀνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ-
 τι δυναίμην, κακὸν ποιῶν, καὶ ζῶν, μὴ εἰς τὴν ἐκείνου
 34 τράπεζαν ἀποβλέπων, ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δί-
 δωσι τοὺς ἀνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄφεισθε,
 ἐπειδὴν ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων,
 ληϊζόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πατρίαν χώραν. Εἰ δέ μοι
 ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ραδίως

tur Νιψαῖοι, quos comparavit Zeune. Quidni Hesychii Τρανυφοί, ἔθνος Θρακίων?

Ὁδρυσῶν] Ita vulgatum Ὁδρυσῶν ex consensu scripturæ apud reliquos auctores græcos correxisse se ait Zeune.

θνήσκει] Guelf. Paris. ἀποθνήσκει habet.

Μηδόκῳ] Leonclavius scripturam nominis mutari voluit ex Histor. Gr. iv. 8, 26. ubi est de Thrasybulo Atheniensium ducē: καταμαθὼν στασιάζοντας Ἀμαδοκὸν τε τὸν Ὁδρυσῶν βασιλεῖα καὶ Σεύθην, τὸν ἐπὶ Θαλάττῃ ἄρχοντα, ἀλλήλοις μὲν διήλλαξεν αὐτοὺς, Ἀθηναίους δὲ φίλους καὶ συμμάχους ἵποίησε. Isocrates ad Philippum p. 118. ed. Lang. οἵαντες εἶχομεν Μηδόκῳ τῷ παλαιῷ (εὐνοίαν) διὰ τοὺς ἐν Χερρόνησῳ γεωργούντας. ubi Maussacus ex Harpocrate Ἀμαδοκῳ scribi voluit. Ejus imperium pertinuit usque ad Chersonesum Thracicam. Aristoteles Politic. v. 10. p. 465. Victorii, Seuthem Thracem insidiantem Amadoco nominat Σεύθης ὁ Θραξ Ἀμαδοκῳ στρατηγὸς ἂν. Diodorus xiii. 105. Μηδόκον καὶ Σεύθην τοὺς τῶν Θρακῶν βασιλεῖας Alcibiadi amicos nominat, et xiv. 94. similiter, ubi Thrasybuli res gestas narrat. Wesseling Amadocum, antiquissimum Thracem, ex Pausaniæ i. c. 4. comparat; sed Pau-

sanias Ἀμαδοκον eum ex Hyperboreis advenisse refert; contra libri x. c. 23. Ἀποδόκος idem vocatur. Licebit mihi comparare Ἀμαδοκους montes et populos Thraciæ apud Ptolemæum Geographum, quos ad Volhinia australis partem orientalem refert Gatterer.

33. ἐνδίφριος] Juntina, Paris. Eton. ἐν δίφροις, Aldina, Steph. Guelf. vulgatam habent, quæ sine varietate reddit sect. 38. Capitis 3. sect. 29. ὡς τιμώμενος ἐν τῷ πλυσιαίτῳ δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. Thracæ cœnæ assidebant, non accumbebant græco more. Weiske ita ad h. l. Si sanus est locus, vis verborum videtur esse: non amplius cum eo cœnabam, ut alienæ mensæ quotidianus assecla, sed ut homo, qui aliunde propter calamitatem supplex (nuper admodum) accessisset, petens &c. Aliam viam ingressus Halbkart vertit h. l. und ich bat daher taglich über der Tafel den König. At ita adjungi debuisse videtur adverbium aliquod, veluti ἐνδίφριος ἅσι αὐτῷ ἰκέτης.

δυνατὸς] Eton. δυνατόν. deinde ποιῶμην Edd. vett. Guelf.

ζῶν, μὴ] Transposita verba esse, cum deberent μὴ ζῶν esse, monet Zeune. Sequentia ὥσπερ κύων omitunt Paris. Eton.

ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ' ἐστίν, ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἂν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δύναιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ 35
 τε στρατιᾷ δίδοναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατη-
 γοῖς, λέξον' ἵνα οὗτοι ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο 36
 τῷ μὲν στρατιώτῃ Κυζικηνόν, τῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν,
 τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν καὶ γῆν, ὁπόσῃν ἂν βού-
 λωνται, καὶ ζεύγη, καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμέ-
 νον. Ἄν δ', ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα πειρώμενοι μὴ δια- 37
 πράξωμεν, ἀλλὰ τις φόβος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἦ, δεῖξῃ
 εἰς τὴν σαυτοῦ, ἂν τις βούληται ἀπιέναι πρὸς σε; Ὁ δ' 38
 εἶπε· Καὶ ἀδελφούς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ
 κοινωνοὺς ἀπάντων, ὧν ἂν δυνώμεθα κτήσασθαι. Σοὶ
 δ', ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, καὶ εἴ τις σοί ἐστι
 θυγάτηρ, ἀνήσομαι Θρακίῳ νόμῳ· καὶ Βισάνθην αἰκῆσιν
 δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ τῶν ἐπὶ θα-
 λάττῃ.

CAP. III.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ ταῦτα, καὶ δεξιάς δόντες καὶ λα-
 βόντες, ἀπήλαυνον καὶ πρὸ ἡμέρας ἐγένοντο ἐπὶ τῷ
 στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν.

34. ὑμῶν δέομαι] Pronomen deest in libro Eton.

35. ἀπαγγείλωσιν] Vitium Leoncl. ἰταγγ. transiit in Welsianam.

37. πειρώμενοι—διαπράξωμεν] Ita ex margine Steph. Paris. Eton. vulgatum πειρώμενος—διαπράξωμαι correxit Zeune.

Λακεδαιμονίων] Paris. Eton. alienos Macedonas nominant, Μακεδόνων scribentes. Deinde παρὰ σὲ Paris. habet.

38. κτήσασθαι] Eton. κτῶσθαι.

ἀνήσομαι] Herodotus de Thracibus v. 6. ἀνίσονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν

γονέων χρημάτων μεγάλων. Eundem morem olim populos orientis habuisse, nec non Græcos antiquos, ex Aristotelis Polit. ii. 8. monet Weiske, ubi est: τοὺς γὰρ ἀρχαίους νόμους λίαν ἀπλοῦς εἶναι καὶ βαρβαρικοὺς· ἐσιδηροφοροῦντό τε γὰρ οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναῖκας ἰκνοῦντο παρ' ἀλλήλων. Græci antiqui ἴδνα vocabant pretium, quo sponsus filiam redemptam a parentibus acceperat.

1. ἐγένοντο] Omisit Juntina cum Guelf. παρεγένοντο supplet margo Castal. Sequens ἕκαστοι in ἕκαστα mutatum voluit Porson.

- 2 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Ἀρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς· τοῖς δὲ ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν εἶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ
- 3 ἀπέιχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε· Ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν, ἔνθα βουλόμεθα, Ἀρίσταρχος ὅδε, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστ' εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς εἰς Χερρόνησον κελεύει βία διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους πορεύεσθαι· ἦν δὲ κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι Φησὶν ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ λήψεσθαι μισθὸν [μᾶλλον], οὔτε περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων·
- 4 Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ Φησὶν, ἂν πρὸς ἐκεῖνον ἴητε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν σκέψασθε, πότερον ἐνθάδε μένοντες τοῦτο βουλευέσεσθε, ἢ εἰς τὰ ἐπιτή-
- 5 δεια ἐπανελθόντες. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἀνεῦ ἀργυρίου

2. καὶ λοχαγούς] Omittit hæc Eton. et sequens μὲν Juntina cum Guelf.

ἀπέιχον] Ita margo Steph. Brodæi liber, Eton. Paris. προῖχον Edd. vett. Guelf. Verum dedit Hutchinson primus.

3. ὅδε] Omittit Paris. Eton. recte puto. Gravitationem orationis eo augeri censebat Zeune.

οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς] Articulum ὁ ex Edd. vett. Guelf. adjecit Zeune, quem cum Stephano omisit Weiske. Cyrop. vi. 2, 8. locum comparavit Zeune, ubi est: καὶ τὰ Μηδικὰ δὲ ἄρματα—εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτον μετασκευάσαι. sed ibi Edd. pr. omitunt τοῦτον. Similis est locus Memorab. iv. 4, 6. ἔτι γὰρ σὺ ἐκεῖνα τὰ αὐτὰ λέγεις, ἂ ἔγὼ πάλαι ποτὶ σου ἤκουσα; Dicitur tamen sæpiuscule a Platone αὐτὸ τοῦτο, ἐπὶ αὐτὸ τοῦτο. Sed οὗτος αὐτὸς ποιεῖ est hic ipse fa-

cit, οὗτος ὁ αὐτὸς ποιεῖ, hic idem facit. Similiter ἐγὼ αὐτὸς εἰμι, ego ipse sum, ἐγὼ ὁ αὐτὸς εἰμι, ego idem sum.

Χερρόνησον] Guelf. Χερρόνησον dat. Deinde bis ἡμᾶς habet Eton.

ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ] Edd. pleræque ante Hutchinsonianam ὥσπερ ὁ ἐν B. habent cum Guelf. Sed idem est Aristarchus, de quo cap 2, 6.

λήψεσθαι] Eton. λήψεσθε. Sequens μᾶλλον seclusi, quoniam in Eton. et Paris. omisum est, et ab h. l. alienum videtur.

4. ἴητε] Vulgatum ἦτε ex Eton. et Paris. correxit Hutchinson.

τοῦτο βουλευέσεσθε] Juntinæ τοῦτου Castalio mutavit in περὶ τοῦτου. Male Leoncl. βουλευέσεθε dedit.

εἰς τὰ ἐπιτήδεια ἐπανελθόντες] Weiske interpretatur: tum demum cum veneritis ad loca, κώμας, ὅθεν οἱ ἠσπυνοὶ ἰῶσι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, sect. sequentis.

ἕωσι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπανεληθόντας εἰς τὰς κάμας, ὅθεν οἱ ἥττους ἕωσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἀκούοντας, ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται, αἰρεῖσθαι, ὅ τι ἀν' ὑμῖν δοκῆ κράτιστον εἶναι. Καὶ ὅτω, ἔφη, 6 ταῦτα δοκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν πάντες. Ἀπιόντες τοίνυν, ἔφη, συσκευάζεσθε, καὶ ἐπειδὴν παραγγείλη τις, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ.

Μετὰ τοῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' εἶποντο. Νέων 7 δὲ καὶ παρὰ Ἀριστάρχου ἄλλοι ἐπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον. Ἐπεὶ δὲ ὅσον τριάκοντα σταδίου προεληλύθεσαν, ἀπαντᾷ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτὸν, προσελάσαι ἐκέλευσεν, ὅπως ὅτι πλείστων ἀκούόντων εἴποι αὐτῷ, ἀ ἐδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ προσῆλ- 8 θεν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν· Ἡμεῖς πορευόμεθα, ὅπου μέλλει τὸ στρατεύμα ἔξειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σοῦ καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ, αἰρησόμεθα, ἀ ἀν' κράιστα δοκῆ εἶναι. Ἦν οὖν ἡμῖν ἡγήσῃ, ὅπου πλείστα ἐστὶν ἐπιτήδεια, ὑπό σου νομιοῦμεν ἐξενίσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης 9

5. οἱ ἥττους] Incolæ barbari vicorum a nobis victi vel inferiores numero.

ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται] *Ad quam rem uterque, Scuthes et Aristarchus, opera vestra uti velit.* Ita Zeune. rectius quam Weiske, qui germanice vertit: *was man von euch begehrt.* Cyrop. i. 4, 1. εἴ τι τοῦ βασιλέως δεῖντο, τοὺς παῖδας ἐκέλευον Κύρου δεῖσθαι, διαπράξασθαι σφίσιν. Ibid. ii. 1, 3. ἀτὰρ δὲν τι αὐτῶν; viii. 3, 19. δέομενοι Κύρου ἄλλος ἄλλης πράξεως.

6. ὅτω, ἔφη] Ita cum Paris. Eton. Hutchinson. Antea erat ὅτω ὑμῖν, quod Muretus in ὅτω ὑμῶν mutatum voluit.

7. Μετὰ τοῦτο] Paris. μετὰ ταῦτα. Deinceps ἐπιτρέπεσθαι habet Junta.

τριάκοντα] Junta, Guelf. πεντήκοντα. deinde προσελάσαι Aldina.

προσελάσαι] Hutchinson ad Thra-

ces, et sequens προσῆλθεν ad Xenophontem refert; contra alii utrumque verbum ad Seuthen referunt, quod facere suadet verbum προσελάσαι, de equitibus usitatum, quibus carebat exercitus Græcorum.

συμφέρειν] Weiske intelligendum censet: πλείστους ἀκούειν. Ad πλείστων ex libro Eton. ὅτι adjuncti.

8. προσῆλθεν] Edd. vett. Guelf. προσῆλθεν.

τῶν τοῦ Λακωνικοῦ] Sunt qui antea dicebantur παρ' Ἀριστάρχου ἄλλοι.

δοκῆ εἶναι] Ita Paris. quod cum Porsono prætuli vulgato δοκοῖη. Eton. habet δοκεῖ. Cf. sect. 5.

ὑπό σου] Castalio ἀπό σου edidit. Sequens ἐξενίσθαι cum Edd. vett. Guelf. Eton. prætuli Zeune cum V. D. in Observ. Miscell. Belgicis vol. iii. p. 427. In Steph. et margine Villos. est ἐξενίσθαι.

- εἶπεν· Ἀλλὰ οἶδα κόμας πολλὰς ἀθρόας, καὶ πάντα ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν, ὅσον διελθόντες ἂν ἠδέως ἀριστῶμεν. Ἦγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν.
- 10 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δείλης, συνῆλθον οἱ στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης τοιάδε· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί· καὶ ὑπισχνούμαι ὑμῖν τοῦ μηνὸς δώσειν Κυζικηνὸν, λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τούτων, τὸν ἄξιον τιμήσω· σῖτα δὲ καὶ ποτὰ, ὥσπερ καὶ νῦν, ἐκ τῆς χώρας λαμβάνοντες ἔχετε· ὅποσα δὲ ἂν ἀλίσκηται, ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν, ἵνα ταῦτα διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν πορίζω.
- 11 Καὶ τὰ μὲν φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν· ἦν δὲ τις ἀνθίστηται,
- 12 σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι. Ἐπήρето Ξενοφῶν· Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ στρατεύμα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Οὐδαμῆ πλείον ἑπτὰ ἡμερῶν, μείον δὲ πολλαχῆ.
- 13 Μετὰ ταῦτα ἐδίδото λέγειν τῷ βουλομένῳ· καὶ ἔλεγον πολλοὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι παντὸς ἄξια λέγει Σεύθης· χειμῶν γὰρ εἶη, καὶ οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν τῷ βουλομένῳ δυνατὸν εἶη, διαγενέσθαι τε ἐν Φιλία οὐχ οἷόν τ' εἶη, εἰ δέοι ἄνωμένους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους, ὄντων ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, εὖρημα

9. ὅσον διελθόντες] Edd. vett. ὅσαν. Eton. ἀπελθόντες ἀριστῶντες. Hutchinson putabat recepto ἀριστῶντες scribi etiam debere ὑμῖν pro ἡμῶν.

10. τοῦ μηνὸς δώσειν] Margo Steph. τοῖς στρατιώταις δώσειν. Paris. δώσειν τοῖς στρατιώταις. Eton. τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς στρατιώταις. unde malim τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς μὲν στρατιώταις Κυζικηνὸν, λοχαγοῖς δὲ καὶ &c.

τὰ νομιζόμενα] Cf. cap. præced. sect. 36. infra 6, sect. 1.

ἀλίσκηται] Paris. Eton. ἀλίσκητες habent, et deinde αὐτὸν ἔχειν.

12. πλείον ἑπτὰ ἡμερῶν] Intellige ἢ ἑπτὰ—ὄδον, ut sect. 16.

13. Μετὰ ταῦτα] Steph. μετὰ δὲ ταῦτα edidit, ex libro Paris.

χειμῶν γὰρ εἶη] Eton. χειμῶν μὲν γὰρ. non male. Latina ratio suadebat χειμῶνα γὰρ εἶναι.

τῷ βουλομένῳ] Eton. τῷ τοῦτο βουλομένῳ. deinde δέοι δὲ pro εἰ δέοι Edd. vett. Guelf. Paulo antea οἷον τε ἦν Eton.

ἔδοκει εἶναι. Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν· Εἴ τις ἀντι- 14
λέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μὴ, ἐπιψηφίζετε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ
οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψήφισαν, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθύς
δὲ Σεύθῃ εἶπεν, ὅτι συστρατεύσονται αὐτῶ.

Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν· 15
στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθῃς ἐκά-
λεσε, πλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ θύραις ἦσαν, 16
ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἰόντες, ἦν τις Ἡρακλείδης Μαρωνεΐτης·
οὗτος προσιὼν ἐνὶ ἐκάστῳ, οὕστινας ᾤετο ἔχειν τι δοῦναι
Σεύθῃ, πρῶτον μὲν πρὸς Παριανούς τινάς, (οἱ παρῆσαν
Φιλίαν διαπραξόμενοι πρὸς Μήδοκον, τὸν Ὀδρυσῶν βα-
σιλέα, καὶ δῶρα ἄγοντες αὐτῶ τε καὶ τῇ γυναικί) ἔλε-
γεν, ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ Θα-
λάττης ὁδόν· Σεύθῃς δὲ, ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴλη-
φεν, ἄρχων ἔσοιτο ἐπὶ Θαλάττῃ. Γείτων οὖν ἂν, ἰκανώ- 17

14. ἐπιψηφίζετε—ἐπεψήφισαν] Ita libri omnes editi et scripti; nisi quod Eton. priore loco ἐπιψηφίζεσθω habet, unde Hutchinson ἐπιψηφίζεσθε—ἐπεψήφισαντο scripsit. Idem sensit Kuster de Verbis Mediis ii. 9. Infra sect. 14. de eadem re est: πάντες δ' ἐπεψήφισασθε ταῦτα; sed ibi margo Steph. cum libro Paris. ἐψήφισασθε habet. Mihi scriptura Eton. placet ἐπιψηφίζεσθω; ita enim scribendum puto, intellecto τις; ut supra vi. 1, 25. εἴ τις ἐπιψηφίζοι. Index Zeunianus ἐπιψηφίζεσθαι interpretatur suffragiis comprobare. Sed hæc notio non convenit huic loco; sequitur enim καὶ ἔδοξε ταῦτα. Similis est ratio locorum in Hellenicis, i. 1, 34. καὶ ἐπεψήφισαντο ὀπλίτας τε αὐτὸν καταλέξεσθαι, et iv. 2, 4. πάντες δ' ἐπεψήφισαντο βοηθεῖν. ubi de populo in suffragia misso nihil antea dictum erat. Quare etiam ibi recte margo Steph. ἐψήφισαντο scriptum habet. Equidem non negaverim extitisse olim verbum ἐπιψηφίζεσθαι, sed multum diversa significatione, et quæ huic loco non convenit. Igitur librorum omnium scripturam restitui,

qua significatur, Xenophontem noluisse ipsum exercitum in suffragia mittere, sed alios id facere jussisse, ut omnem rei culpam a se alienaret, si quid in posterum minus placuisset Græcis.

Σεύθῃ] Edd. vett. Guelf. Σεύθῃς habent.

15. ἐσκήνησαν] De cœnatione interpretatur recte Larcherus; ita διασκηνοῦν, a cœna abire, est in Hellenicis.

16. ἰόντες] Margo Steph. Paris. Eton. παριόντες dant. Deinde Eton. Μαρωνεΐδης habet. Postea Σεύθει habet ex h. l. Demetrius de Eloc. sect. 155. denique Παριανούς Edd. vett. cum Guelf.

διαπραξόμενοι] Edd. vett. Guelf. διαπραξόμενοι. Deinde τὸν pro τῶν Ὀδρυσῶν dedit Hutchinson ex Guelf. Eton. Paris. Ἀδρυσίων est in Paris. denique ἦγον διδόντες Edd. vett. Guelf. ἐλεγον Eton. idem ἐπεὶ τὸ στ.

ἄρχων ἔσοιτο ἐπὶ Θαλάττῃ] Mihi præsens ἄρχων εἶη placet, quod magis convenit cum ἐπειδὴ εἴληφεν, et vim majorem habebat apud legatos Parianos. Deinde τῶν ἐπὶ Θαλάττῃ scribendum putabam, sed locus Hel-

- τατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν ἦν οὖν σωφρονῆτε, τούτῳ δώσετε, ὅ τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον ὑμῖν διακείσεται, ἢ εἰ μὴ Μηδόκῳ τῷ πρόσω οἰκοῦντι δῶτε.
- 18 Τούτους μὲν οὕτως ἔπειθεν. Αὐτίς δὲ Τιμασίῳ τῷ Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπάματα καὶ τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν, ὅτι νομίζοιτο, ὅποτε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας· οὗτος δὲ ἦν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται σε καὶ οἴκαδε καταγαγεῖν, καὶ ἐνθάδε πλούσιον
- 19 ποιῆσαι. Τοιαῦτα προὔμνᾳτο, ἐκάστῳ προσιών. Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε· Σὺ καὶ πόλεως μεγίστης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι· καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως ἀξιώσεις καὶ τείχη λαμβάνειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ χώραν ἄξιον οὖν σοὶ καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθην.
- 20 Εὐνοὺς δὲ σοὶ ἂν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ, ὅτι, ὅσα ἂν μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσοῦτῳ μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ. Ἀκούων ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ἠπόρει· οὐ γὰρ διαβεβήκει ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.
- 21 Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῶν τε Θρακῶν οἱ

lenicorum iv. 8, 26. Σεύθην, τὸν ἐπὶ Θαλάττῃ ἄρχοντα, me retinuit. Ceterum opportune posuit Hutchinson locum Thucydidis ii. 97. de Thracibus: κατεστήσαντο γὰρ τὸνναντίον τῆς Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὄντα μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξί, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ δίδοναι. καὶ ἀσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν· ὅμως δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπιπλέον αὐτῶ ἐχρήσαντο. οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ δίδοντα δῶρα.

17. ὅ τι ἄγετε] Paris. Eton. ὅ τι ἂν αἰτῆται. sed sequentia non consentiunt. Deinceps διακείσεται Juntina cum Eton. Equidem κείσεται præfero, quod dictum interpretor, ut latine beneficium bene collocari dicitur. Cf. ad ii. 5, 21.

πρόσω οἰκοῦντι] Brodæi conjecturam προσοικούντι merito repudiat Zeune.

οὕτως ἔπειθεν] Eton. οὖν ἔπειθε habet.

18. τάπιδας] Guelf. ταπίδας. Deinde vulgatum οὐτοσὶ δ' ἂν ex Eton. correxi. Ex eodem Eton. vulgatum καταγειν correxerat Zeune.

19. καὶ χώραν] Margo Steph. χώρας. Ceterum in verbis ἄλλοι τῶν ὑμετέρων respicitur ad Alcibiadem, de quo Nepos c. 7. Cf. Nostri Hellenica ii. 1, 25. et ibi annotata. Ibi similiter Alcibiadis τείχη memorantur in ora Thraciæ.

21. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον] Athenæus, qui h. l. excerpit iv. p. 151. habet ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες, τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένους κύκλῳ.

κράτιστοι τῶν τότε παρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον μὲν ἦν καθημένους κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ἦσαν κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζυμῆται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ αἱ 22 τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. Καὶ πρῶτος τοῦτο ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τοὺς παρακειμένους αὐτῷ ἄρτους, διέκλα κατὰ μικρὸν, καὶ διεῖρίπτει, οἷς αὐτῷ ἐδόκει· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ 23 κατὰ ταῦτα ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἄρκαις δὲ τις, Ἀρύστας ὄνομα, Φαγεῖν δεινός, τὸ μὲν διαῖριπτεῖν εἶα χαίρειν, λαβῶν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχύνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνει. Κέρατα δὲ οἴνου περιεφέρον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· 24

τῶν τότε] Paris. et Eton. τότε omit- tit. Deinde καὶ οἱ λοχαγοὶ cum Stephano dedit Weiske, ubi articulum οἱ cum ceteris Edd. omiserat Zeune.

τρίποδες] Mensæ tripodēs, ut τράπεζαι proprie quadripedes mensæ, τετρα- πίζαι, ut ex h. l. docet Athenæus ii. p. 49.

οὗτοι δ' ὅσον εἰκοσι] Margo Steph. Paris. Eton. οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν dede- runt, quam scripturam recipiendam censui, quanquam Athenæus vulgata repræsentet utroque loco. Fal- sam tamen eam esse arguit cum insolens usus τοῦ ὅσον, tum præcipue antecedens oratio τρίποδες εἰσηνέχθη- σαν πᾶσιν. ubi si numerum conviva- rum Xenophon edere voluisset, dicendum erat εἰσηνέχθησαν ὡς vel εἰς εἰκοσι.

ζυμῆται μεγάλοι] Paris. Eton. ζυμῆ- τες. Athenæi editio Veneta cum Codd. ζύμητες, Bas. ζύμηται. For- mam ζύμητες suspicatur nuperus Editor Athenæi corruptam ex ζυμῆν- τες; Hesychium enim annotasse A- thenis vocatum ζυμῆντα, qui alibi esset ζυμίτης. Etiam in Polluce vi.

32. et 72. Codices ζυμῆτες dant. E- tymol. M. ex h. l. repetiit verba οἶον ἄρτοι ζυμῆται οἱ μεγάλοι.

πρὸς τοῖς] Præpositionem omisit Guelf.

22. τοῦτο ἐποίει] Quod statim nar- rabitur. τοὺς παρ' αὐτῷ κειμένους— κατὰ μικρὰ habet Athenæus, quam scripturam equidem præfero.

διεῖρίπτει] Edd. vett. Guelf. Eton. ἐῖρίπτει habent cum Edd. Athenæi Basil. et Casaub. διεῖρίπτει ex Veneta et Codd. restituit Schweighäuser.

κατὰ ταῦτα] Vulgatum ταῦτα recte corrigi jussit Hutchinson. τὰ αὐτὰ habet Athenæus. Deinceps καθ' οὓς καὶ αἱ πρ. dant Codices Athenæi, quod probavit Editor.

Ἀρύστας] Ita margo Steph. Paris. Athenæi libri editi et scripti cum Eustathio ad Iliad. p. 591. ed. Basil. Vulgo erat Ἄριστος. Guelf. Ἄριστος habet.

διαῖριπτεῖν] Vulgatum διαῖριπτεῖν ex Athenæo correxit Zeune, comparans Convivii locum ii. 8. Deinceps τρι- χύνικον habent Edd. vett. et Guelf.

- ὁ δ' Ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν Φέρων τὸ κερας ὁ οἰνο-
 χόος ἤκεν, εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα·
 Ἐκεῖνω, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὔπω.
 25 Ἀκούσας ὁ Σεύθης τὴν Φωνήν, ἠρώτα τὸν οἰνοχόον, τί λέ-
 γοι. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἐλληνίζειν γὰρ ἠπίστατο.
 Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλωσ ἐγένετο.
 26 Ἐπεὶ δὲ προὔχῳρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θραῶξ, ἴπ-
 πον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶπε· Προ-
 πίνω σοι, ᾧ Σεύθῃ, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι, ἐφ'
 οὔ καὶ διώκων, ὃν ἀν' ἐφέλης, αἰρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ
 27 μὴ δείσης τὸν πολέμιον. Ἄλλος, παῖδα εἰσαγαγὼν,
 οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυ-
 ναικί. Καὶ Τιμασίων προπίνων ἐδωρήσατο Φιάλην τε
 28 ἀργυρᾶν καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δὲ

24. ἤκεν] Ita vulgatum ἦν, quod est etiam in libris Athenæi, ex libro Brodæi, Paris. Eton. correxit Zeune.

οὔπω] Eton. οὐδέπω. Idem mox verba τὸν οἰνοχόον omisit.

25. μὲν δὴ] Vulgatum μὲν ἤδη ex Veneta et Codd. Athenæi correxi. Eton. liber verba hæc ἐνταῦθα—ἐγένεστο omisit.

26. Ἐπεὶ δὲ] Eton. ἐπειδή. Sequens εἶπε omittit Athenæus et post Σεύθῃ interponit ἔφη, quod equidem ex more Xenophonteo etiam insertum malim.

τοῦτον] Athenæi Veneta et Codd. omittunt.

27. εἰσαγαγὼν] Ita cum Athenæo margo Steph. et Paris. Simplex ἀγαγὼν dant Edd. vulgatæ.

προπίνων ἐδωρήσατο] Athenæi libri verbum alterum omittunt; Porson etiam prius deletum voluit.

φιάλην τε] Stephanus τε omisit, Edd. vett. Guelf. post Τιμασίων rejiciunt, cum Paris. libro et Athenæo huc reposuit Zeune et Porson, iterum omisit Weiske.

τάπιδα] Athenæi Editio Basil. et Casaub. τάπιδα, Venera cum Codice A. κοπίδα habet, quod reposuit in Athenæo et hic etiam Xenophonti

restitutum voluit nuperus Editor, cuius festinantis nimis imprudentiam etiam hoc argumento cognoscere licet. Supra enim sect. 18. memoratas non recordabatur τάπιδας βαρβαρικὰς Timasionis.

28. Γνήσιππος] Edd. vett. Γνήσιπος. Verba ἵνα κέρω—τιμῶν omisit Athenæus: eaque offenderunt etiam Weiskium, cui primum displicet τὸ ἵνα ἔχω, durum et fere Hebraicum. Sequi enim debere: ὥστε—ἔχω. Deinde quaerit, unde exploratum illud Gnesippo fuerit, regem Thracum pauperibus in convivio munera dedisse? Postea Gnesippum ait sibi ipsum repugnare. Nam si honoris tantum causa regi donum offerebatur, licuisse illi vel aquam haustam manu Seuthæ offerre, ut ille Persa regi suo. Suspiciabatur igitur vitium hæsisse in verbis, quæ sic corrigere tentabat: ὅτι κάλλιστος μὲν εἶη ἀρχαῖος νόμος, τοὺς ἔχοντας—τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι δεῖ δίδδαναι τ. β. Ego quidem nec Hebraice scio, nec Hebraici quid saporis gustare potui. Hoc video, Gnesippum, cum mori Thracio satisfacere non posset, facete memorare legem antiquissimam, auctoritate morem Thracium antecedentem, quæ

τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι ἀρχαῖος εἶη νόμος κάλ-
 λιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας δίδοναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα·
 τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι δίδοναι τὸν βασιλέα· ἵνα καὶ γὰρ, ἔφη,
 σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἠπερέϊτο, 29
 ὅ τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ
 πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρα-
 κλείδης ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρεῖξαι τὸν οἰνοχόον.
 Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἤδη γὰρ ὑποπεπωκῶς ἐτύγχανεν) ἀνέ-
 στη, θαρραλέως δεξάμενος τὸ κέρας, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δέ 30
 σοι, ὦ Σεύθῃ, δίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμούς τούτους
 εταίρους, φίλους εἶναι πιστούς· καὶ οὐδένα ἄκοντα,
 ἀλλὰ πάντας μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ σοὶ βουλομένους φίλους
 εἶναι. Καὶ νῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦντες, ἀλλὰ 31
 καὶ προῖέμενοι καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν
 ἐθέλοντες· μεθ' ὧν, ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν

præciperet, ut beatiore regi suo mu-
 nus offerant, pauperioribus contra
 rex ipse munera donet. Deinde
 emendationes propositæ a viro docto
 minime mihi aptæ et ingenio vel di-
 ctioni Xenophontis convenire viden-
 tur: ὥστε—ἔξω.—ὅτι κάλλιστος μὲν εἶη
 ἀρχαῖος νόμος. Debat enim esse εἶη
 ὁ ἀρχαῖος νόμος.

29. ὅ τι ποιήσοι] Margo Steph. Pa-
 ris. Eton. τί ποιήσοι. Deinceps πλη-
 σιαιτάτῳ Paris.

Σεύθῃ] Omissum in Edd. Guelf.
 nomen tanquam suspectum secluserit
 Zeune, omisit Weiske. Hic tamen
 ad vocabulum πλησιαιτάτῳ intelli-
 gendum censet Σεύθῃ, quod ait in-
 commo loco post δίφρῳ additum
 legi in Edd. elegantius vero abesse.

ὑποπεπωκῶς] Pessime Edd. vett.
 Guelf. ὑποπεπτωκῶς. Cf. Leopardi
 Emendat. ix. 23.

Θαρραλέως] Athenæus θαρσαλέως
 καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπε. Idem se-
 quens δὲ post Ἐγὼ omisit. Compa-
 ravit Hutchinson locum Diogenis ii.
 34. ubi Æschines ad Socratem: πένης
 ἐμὴ, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δὲ

σοὶ ἑμαυτόν. Seneca de Benefic. i. c.
 8. Nihil, inquit, dignum te, quod dare
 tibi possim, invenio—Itaque dono tibi
 quod unum habeo, me ipsum.

30. φίλους εἶναι] Eton. φίλους σοι εἶ-
 ναι. Verba ἀλλὰ πάντες—εἶναι omi-
 sit Athenæus.

μᾶλλον ἔτι] Omissum vulgo et a
 Weiskio ἔτι ex margine Steph. Paris.
 Regio B. et Eton. addidit Zeune.

31. οὐδέν σε] Pronomen omisit A-
 thenæus. Sequens vulgo προσέμενοι
 omisit, sed βουλόμενοι post προκινδυνεύ-
 ειν collocatum habet. Liber Brodæi
 et Eton. προῖέμενοι—προκινδυνεύειν ἐθέ-
 λοντες habent: quam scripturam non
 modo elegantiosem et numerosio-
 rem, sed veram etiam et necessariam
 esse censeo. Vitium vulgatæ arguit
 geminatum καὶ sine ulla efficacis
 accessione. Deinde verbum προσαι-
 τοῦντες postulare videtur oppositum
 προῖέμενοι, sua profundentes, impenden-
 tes in usum tuum. Itaque vulgatum
 προσέμενοι correxit et ἐθέλοντες addidi
 post προκινδυνεύειν.

ἂν οἱ θεοὶ] Guelf. ἂν οἱ θεοὶ. deinde
 καλὰς καταστήσῃ Edd. vett. Guelf.

τὴν μὲν ἀπολήψῃ, πατρῶαν οὔσαν, τὴν δὲ κτήσῃ πολ-
 λούς δὲ ἵππους, πολλούς δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς
 κτήσῃ, οὓς οὐ λήξουσθαι δεήσει, ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες
 32 παρέσονται πρὸς σε δῶρα. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς
 συνεξέπιε καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.

δεήσει] Paris. Eton. σε anteponunt,
 et mox ante δῶρα omittunt pronomen.

32. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς] Ita vul-
 gatam Ἀναστὰς ὁ Σεύθης correxi ex
 Athenæo, suadente Weiskio.

συνεξέπιε] Athenæus et Suidas sub
 ν. κατασκεδάσειν habent simplex συνέ-
 πιε.

συγκατεσκεδάσατο] Edd. vett. Guelf.
 Athenæus συγκατεσκεδάσατο τῷ μετ' αὐ-
 τοῦ. Paris. Eton. συγκατεσκεδάσατο
 μετὰ τούτου τὸ κέρας. Suidas συγκατε-
 σκεδάσατο μετὰ τὸ αὐτοῦ κέρας. Cum
 Leonclavio Stephanus et Gramm. se-
 cutus auctoritatem Eustathii scribit:
 συγκατεδάσατο τῷ, interpretatus: *pro-
 rigebat ei, qui proximus ab eo erat.*
 Kuster ad Suidam συγκατεσκεδάσατο
 εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ; Hutchinson *συ-
 γκατεσκεδάσατο κατὰ τοὺς μετ' αὐτοῦ.*
 Contra Pierson ad Mœrin p. 217.
 Toup ad Suidam p. 215. Larcher,
 Poursin et Zeune *συγκατεσκεδάσατο*
μετ' αὐτοῦ corrigunt. Omnes vero
 hi Interpretes fundum habent emen-
 dationis locum Platonis Leg. i. p. 31.
 Bip. Σκύθαι καὶ Θράκες ἀκράτῳ παν-
 τάσασι χρώμενοι γυναῖκας τε καὶ αὐτοὶ,
 κατὰ τῶν ἱματίων καταχέμενοι, καλὸν
 καὶ εὐδαίμον ἐπιτηδεύματα ἐπιτηδεύειν νο-
 μίμασι. Suidas Scholion Platicum
 exscripsisse videtur in voc. κατασκε-
 δάσειν, ubi est: Ἐθὸς ἦν Θράκιον ἐν
 ταῖς συμποσίαις, ἵνα, ὅταν πῶσι τοῦ οἴ-
 νου οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν
 τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων
 τῶν συμποτῶν ὅτις ἔλεγον κατασκεδά-
 σειν οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύ-
 ρου Ἀναβάσεως. Hinc Toupius locum
 hunc interpretabatur: *quod reli-
 quum erat vini in convivas effudit.*
 Sane non eleganter! Rediit tamen
 ad antiquum τῷ Weiske, qui locum
 ita expedire conatur: τῷ μετ' αὐτοῦ
 scilicet ἐκπιόντι καὶ συγκατασκεδάσαντι
 Ξενοφῶντι. In hac vero ratione du-
 rissimum est τῷ μετ' αὐτοῦ intelligere

ἐκπιόντι, atque adeo inutile est addi-
 tamentum hoc; quoniam in verbo
 συνεξέπιε lector quivis animadvertit
 respici Xenophontem. Deinde ver-
 bum συγκατασκεδάσειν nullo casu no-
 minis adjecto sensum habet aut nul-
 lum aut mancum. Quod Zeunianæ
 scripturæ opposuit Weiske, redit ad
 votum, ut libris commendaretur.
 Sed librorum auctoritate in muta-
 tione tam levi τῶν pro τῷ non est
 opus! In Athenæo nuperus Editor
 ex edit. Veneta et Codice A. posuit
συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.
 quam verissimam ait esse scripturam,
 eamque vertit: *simulque cum eo reli-
 quum poculi in terram profudit.* Vi-
 delicet hoc est sapere ex libris vidi-
 ptis, non ex ingenio. Mihi ita vide-
 tur. Platonis locum obscure vertunt
ac mero vestes perfundunt. Suasne an
 convivarum? Græca habent *suas sibi*
vestes perfundunt, vel potius in vestes
suas effundunt. Si de alienis intelligi
 voluisset, dixisset κατὰ τῶν ἱματίων
 τῶν συμποτῶν καταχέοντες. Pessime
 igitur locum interpretatus est is,
 quem Suidas exscripsit, nisi is in Xe-
 nophonte scriptum legerat: *συνεξέπιε*
καὶ κατεσκεδάσατο τῶν μετ' αὐτοῦ. ubi
 τοὺς μετ' αὐτοῦ interpretatus esse vi-
 detur τοὺς συμπότας. Sed id locum
 habere in Xenophonte non posse vi-
 detur. Nam οἱ μετ' αὐτοῦ soli non
 omnes convivæ, sed Thracæ solum in-
 telligendi sunt. Græcis enim insultare
 et ἐμπαροινεῖν voluisse videri pot-
 erat Seuthes, quippe qui morem
 hunc ignorabant. Præterea οἱ μετ'
 αὐτοῦ more solenni dicuntur, *qui eum*
comitabantur, qui cum eo erant. Ita
 vero Seuthes vinum effuderat in
 Thracæ suos, quem quidem morem
 universæ genti adscribit Suidas. Sed,
 uti jam dixi, is sensum loci Platonici
 depravavit, ad quem scriptura opti-
 morum librorum Xenophontis exi-
 genda est. Igitur a sententia viro-

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε, οἷοις σημαίνουσιν, ἀ-
 λοῦντες καὶ σάλπιγγιν ὠμοβοῖναις, ῥυθμούς τε καὶ οἶον
 μαγάδι σαλπίζοντες. Καὶ αὐτὸς Σεῦθης ἀναστὰς ἀνέ- 33
 κραγέ τε πολεμικόν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βέλος Φυλατ-
 τόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσήσαν δὲ καὶ γελωτοποιοί.

rum doctorum omnium disceden-
 dum mihi fuit, et restitui librorum
 optimorum scripturam συνεσκευάσωτο
 μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. unde quidam alii
 libri fecerunt: συνεσκευάσει τῷ μετ' αὐ-
 τοῦ. Xenophon gratificatur Seuthæ
 in eo, ut morem Thracum imitatus
 vinum reliquum ex cornu in vestem
 sibi effundat.

Μετὰ ταῦτα] Athenæus interserit
 δέ. Deinceps vulgatæ Edd. cum
 Guelf. et Paris. dant Κερασούνταιοι, οἱ
 σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καί. Eton. ha-
 bet: Κερασούνταιοι, οἱ σημαίνουσιν αὐ-
 λοῦντες καί. Regius B. κέρασί τε οἷοι
 σημαίνουσιν αὐλοῦντες καί. unde Lar-
 cher efficiebat: οἱ κέρασιν ἐσήμηνον αὐ-
 λοῖς τε καί. sed aliter vertit: dont les
 uns sonnerent une charge avec des flûtes
 comme si c' étoit été avec des cornes. Re-
 cte vidit Larcherus Cerasuntios ab
 hoc loco alienos esse, non tam, quod
 putabat vir doctus, quoniam nimis
 hinc erant remoti, (artifices enim
 scenici et tibicines ex longinquo sæ-
 pe arcessebantur) sed forma ista no-
 minis est inusitata, et dicendi potius
 erant Κερασούνταιοι, ut alibi vocat ipse
 Xenophon v. 7, 13. Zeune edidit:
 κέρασί τε αὐλοῦντες καὶ σ. ὠμοβοῖναις,
 omissis verbis οἱ σημαίνουσιν αὐλοῖς,
 quæ putabat esse glossema participii
 αὐλοῦντες. Itaque locum vertit: post-
 ea ingressi sunt alii, qui cornibus cane-
 bant, alii, qui tibiis e crudo bovis corio
 factis ad numerum et tanquam magadi
 carmen modulabantur. Weiske edidit
 Κερασούνταιοι, οἱ σημαίνουσιν αὐλοῖς τε
 καὶ σάλπιγγιν. sed pluribus rationes
 Zeunianas refellit, quam scripturam
 a se proditam confirmavit. Ex le-
 ctione Codd. Buttmannus meus effi-
 ciebat κέρασιν τε οἶον αὐλοῖς σημαίνον-
 τες. Mihi tamen omnium optima
 visa est scriptura Venetæ editionis et
 Codicis A. Athenæi, quam probavit
 etiam Schweighäuser et vertit: qui
 cornua, qualibus ad signa danda utun-

tur, (malim qualibus classicum ca-
 nunt) inflabant, et tubis ex crudo boum
 corio confectis modulate ac veluti ma-
 gadin pulsarent, caneant. Accedit
 locus infra cap. 2. sect. 19. ubi Seu-
 thes Græcis subsidio occurrit σαλπιγ-
 κτήν ἔχων τὸν Θρακίον—ποσοῦτον καὶ
 τὸ κέρας ἐφθέγγετο αὐτῷ. Habes Thra-
 cium tubicinem cornu σημαίνοντα seu
 classicum canentem.

ὠμοβοῖναις] Athenæi Editio Veneta
 ὠμοβοῖναις, Codex A. ὠμοβοῖναις, unde
 ὠμοβοῖναις proculit nuperus Editor.

οἶον μαγάδι] Athenæus οἶονί. Eton.
 μαγάδι. Hutchinson locum Athe-
 næi ex libro 4. apposuit hunc: 'Ο δὲ
 μάγαδις καλούμενος αὐλὸς, ὁ καὶ πα-
 λαομαγάδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταῦτῳ ὄξυν
 καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδιδίκνυται. qui
 mihi huc pertinere non videtur, ubi
 de tuba sermo est, vel potius de ge-
 nere aliquo ἀσκαύλου. Tamen Weiske
 deceptus illo Athenæi loco compara-
 tionem cum magade refert ad sonum
 gravem, quem tuba, et acutum,
 quem tuba ediderit. Illud tamen
 bene vidit concentum musicum soni
 gravis et acuti per ἀντιφωνίαν signifi-
 cari, illum scilicet, quem verbo μα-
 γαδίσειν indicabant. Dixi ea de re
 in Lexico Gr. sub verbo ἀντιφωνέω.
 Male igitur Interpretes Latini: in nu-
 merum et tanquam magade tubis canen-
 tes, et Halbkart: nach dem Takte
 bliesen, eine Musik, die den Tönen der
 Magadis glich, cum debuisset: nach
 dem Takte und gleichsam in der Octave
 auf der Trompete bliesen und accom-
 pagnirten. Fateor tamen me non-
 dum satis illud ῥυθμούς σαλπίζειν in-
 telligere.

33. Καὶ αὐτὸς] Guelf. καὐτὸς ha-
 bet, deinde Castalio τι πολεμικόν de-
 dit. Ex motu Seuthæ recte arguit
 Weiske, instrumentorum concentum
 bellicum quid sonasse, cum quo sal-
 tus Seuthæ congrueret.

34 Ὡς δ' ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ εἶπον, ὅτι ὥρα εἶη νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα παραδιδόναι. Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι, ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρακῶν εἴσεισι νυκτός· οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῖν, 35 καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι. Ὡς δ' ἐξήεσαν, συνανέστη ὁ Σεύθης, οὐδέν τι μεθύοντι εἰκώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας· ὦ ἄνδρες, οἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασι πῶς τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν ἦν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς, πρὶν φυλάξασθαι, ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι, ὥστε ἀμύνασθαι, μά- 36 λιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνδρώπους. Συνεπήνουν ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἠγείσθαι ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε· Παρασκευασάμενοι ἀναμενεῖτε· ἐγὼ δ', ὅπταν καιρὸς ἦ, ἤξω παρ' ὑμᾶς· καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ 37 ὑμᾶς ἀναλαβὼν, ἠγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε· Σκέψαι τοίνυν, εἴπερ νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· μεθ' ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις ἠγείται τοῦ στρατεύματος, ὁποῖον αἰ

34. δυσμαῖς] Edd. vett. Guelf. δυσμαῖς habent. Sequens εἶη omittit Eton.

εἴσεισι] Stephanus εἰσή aut εἰσίοι scribendum censebat. Futurum, cuius vim verbum εἴσεισι habet, cum ὅπως μὴ et μηδὲ copulatum defendit Zeune ex Cyrop. iii. 3, 42. et iv. 2, 39.

οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι] Juntina, Guelf. Eton. habent ὥστε γὰρ, præterea Eton. Θραῖκες ὑμῖν καὶ ἡμῖν οἱ φίλοι. Paris. et margo Steph. οἱ τε γὰρ π. Θ. ὑμῖν καὶ ἡμῖν οἱ φίλοι. Vulgatum defendit et vertit Zeune: nam non minus Thracæ sunt hostes quam vos amici. Weiske πολέμιοι ἡμῖν Θραῖκες scriptum malebat et vertebat: Nam et hostes nostri e Thracum genere sunt, et vos amici nostri e Thracum item estis genere.

35. ἐξήεσαν] Eton. ἀνέστησαν. Deinceps idem cum Paris. et margine Steph. οὐδὲν ἔτι habet.

αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς] Paris. Eton. αὐτὸς οὗτος. sed vulgatum bene habet, sevocatis solis ducibus.

ἡμετέραν] Ita Castalio, Amasæus, Hutchinson, ceteri libri ὑμετέραν habent.

μάλιστα ἂν] Eton. omisit hæc, et statim verbum ἠγείσθαι.

36. ὅπταν] Margo Steph. ὅποτε habet. Sequens ἢ vulgato εἶη ex Paris. Eton. substitui probante Porsono. Deinde πρὸς ὑμᾶς liber Brodæi et Eton.

37. πορευσόμεθα, εἰ] Edd. vett. Guelf. πορευσοίμεθα ἢ. Deinde καθ' ἡμέραν liber Brodæi, Paris. Eton. Sed vide iv. 6, 12.

ἠγείται] Vulgatum ἠγείσθαι ex li-

πρὸς τὴν χάραν συμφέρει, εἴαν τε ὀπλιτικὸν, εἴαν τε πελ-
 ταστικὸν, εἴαν τε ἵππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησίν
 ἔστιν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἤκιστα διασπᾶ- 38
 ται τὰ στρατεύματα, καὶ ἤκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδρά-
 σκοντες ἀλλήλους· οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ
 περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνοοῦντες κακῶς ποιοῦσι
 καὶ πάσχουσιν. Εἶπεν οὖν Σεύθης· Ὁρθῶς τε λέγετε, 39
 καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγε-
 μόνας δάσω, τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς
 χώρας, αὐτὸς δ' ἐφέσομαι τελευταῖος, τοὺς ἵππους
 ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέη, παρέσομαι. Σύνθημα
 δ' εἶπον Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες
 ἀνεπαύοντο.

bro Brodæi et Eton. correxit Hut-
 chinson et Weiske, male defendit
 Zeune. Deinde ὅποιον ἂν δεῖ habet
 Eton. Sequens ὀπλιτικὸν male Eton.
 in Ἑλληνικὸν mutavit.

ἰάν τε πελταστικὸν] Hæc omisit
 Steph. incuria, ut videtur, opera-
 rum; habent enim libri omnes editi
 et scripti.

39. καὶ τῷ νόμῳ] Brodæus male-
 bat: καὶ ἐγὼ τῷ νόμῳ.

'Αθηναῖοι] Margo Steph. Paris. E-
 ton. habent Ἀθηναίαν. Guelf. a pri-
 ma manu scriptum Ἀθηναίων habet.
 Ἀθηναίαν probavit etiam auctor ver-
 sionis Anglicæ, Bingham, et Porson.
 Cui scripturæ, quominus probari
 possit, obstare censebat Zeune verba
 sequentia κατὰ τὴν συγγένειαν. Quid
 tamen in iis esset contrarium, non
 dixit. Cum eo sentiens Weiske cen-
 sebat locum, si probaveris Ἀθηναίαν,
 hunc sensum habere posse: *Thracæ*
hanc tesseram proposuisse, quod essent
cognitione cum Atheniensibus Minervæ
cultoribus juncti. Subdit tamen: *ve-*
rum clarius et pluribus verbis talia
Xenophon eloqui solet. Præterea si so-
lum Ἀθηναίας nomen, sine aliquo verbo
boni ominis causa adjecto, non displicet,
certe auctor alibi tesseram nominativo
casu commemorat. Denique, si sana

sint verba, censeo omnia hæc ad for-
 mulam tesseræ pertinere: Ἀθηναῖοι
 κατὰ τὴν συγγένειαν. Quod Zeune
 secutus Hutchinsonum et Larcherum
 statuit, Atheniensibus propter cogna-
 tionem hunc honorem habitum fu-
 isse, ut ipsi dicerent tesseræ formu-
 lam, ei opinioni Weiske monet ob-
 stare verba ipsa, quæ tum ita scripta
 oportuerat: Τὸ δὲ σύνθημα εἶπον οἱ
 Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Quin
 omnino omisurum fuisse videri Xe-
 nophontem totam sententiam, certe
 verba extrema κατὰ τὴν συγγένειαν.
 Porson ad confirmandam lectionem
 Ἀθηναίαν nihil aliud attulit, nisi quod
 formam vocabuli ex Aristophanis
 Avibus versu 829. Equit. 760. firma-
 vit et Platonis Euthydemo p. 82. ed.
 Oxon. ex Eustathio ad Odys. p.
 1456. l. 50. restituit. Mihi in utra-
 que scriptura displicet verbum εἶπον,
 cum a Seuthe Græci tesseram po-
 poscissent sect. 34. σύνθημα παραδιδό-
 ναι. Ducis hoc ad officium pertine-
 bat. Deinde tessera cum Græcis et
 Thracibus erat communicanda; ea
 itaque brevis esse debebat, præcipue
 si Græca esset, quo facilius Thracæ
 eam memoria retinerent Græci ser-
 monis ignari. Itaque minime assen-
 tiri possum Weiskio, Ἀθηναῖοι κατὰ

- 40 Ἦνικα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σεύθης, ἔχων τοὺς ἰππέας τεθωρακισμένους, καὶ τοὺς πελταστὰς σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας, οἱ μὲν ὀπλίται ἠγούντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἶποντο, οἱ δὲ ἰπ-
- 41 πτεῖς ἀπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης παρήλαυεν εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ἐπήνεσε τὸν Ἑλληνικὸν νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ δεῖ, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ φαινόμεθα. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ, καὶ
- 42 ἀναπαύεσθε· ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἤξω. Ταῦτ' εἰπὼν ἤλαυνε δι' ὄρους ὁδὸν τινα λαβῶν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλήν, ἐσκέφατο ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἵχνη ἀνθρώπων ἢ προηγούμενα, ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτριβῆ ἑώρα
- 43 τὴν ὁδόν, ἦκε ταχυ πάλιν, καὶ ἔλεγε· Καλῶς, ὦ ἄνδρες, ἔσται, εἴαν θεὸς θέλῃ· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἠγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως, ἂν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγῶν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις· ὑμεῖς δ' ἔπεσθε· καὶν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἔπεσθε· ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἤξομεν εἰς τὰς κώμας
- πολλάς τε καὶ εὐδαίμονας.
- 44 Ἦνικα δὲ ἦν μέσον ἡμέρας, ἤδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις, καὶ κατιδὼν τὰς κώμας, ἦκεν ἐλαύνων πρὸς τοὺς ὀπλίτας, καὶ ἔλεγεν· Ἀφήσω ἤδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἰππέας

τὴν συγγένειαν formulam fuisse tesserae. Meliores igitur libros expectandocenseo.

40. παρέδωκε] Edd. vett. Guelf. παρέδωκαν.

41. ἀναπαύεσθε] Eton. liber ἀναπαύσασθε habet.

42. ἐν τῇ ὁδῷ] Hæc desunt in libro Etonensi.

προηγούμενα] Eton; πρόσω ἠγούμενα. Sequens ἦκε ex Eton. et Paris. rece-

pit Zeune in locum vulgati ἦκει, quod revocavit Weiske. Præterea Eton. ταχὺ omisit.

43. καλῶς, ὦ ἄνδρες] Eton. ἄνδρες, καλῶς. Deinde ἦν θεὸς Paris.

λειφθῆτε] Paris. Eton. ἐφθῆτε habent. Deinde ὑπερβάλλοντες Eton. sed dicendum erat ὑπερβαλόντες.

πολλάς] Inepte Eton. τινὰς.

44. πρὸς τοὺς] Eton. εἰς τοὺς habet.

εἰς τὸ πεδίον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κόμας.
Ἄλλ' ἔπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἂν τις
ὑφιστῆται, ἀλέξησθε. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, 45
κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὅς ἤρετο· Τί καταβαίνεις,
ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι οὐκ ἐμοῦ μόνον δέη· οἱ
δ' ὀπλίται θάπτον δραμοῦνται καὶ ἡδίων, ἂν καὶ ἐγὼ πε-
ζὸς ἡγῶμαι.

Μετὰ ταῦτα ᾤχετο, καὶ Τιμασίαν μετ' αὐτοῦ, ἔχων 46
ἵππεας ὡς τετταράκοντα τῶν Ἑλλήνων. Ξενοφῶν δὲ
παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι ἀπὸ τῶν λό-
χων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτρόχαζε, τούτους ἔχων·
Κλεάνωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐν 47
ταῖς κόμαις ἦσαν, Σεύθης, ἔχων ὅσον πεντήκοντα ἵπ-
πέας, προσελάσας εἶπε· Τάδε δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἀ σὺ
ἔλεγες· ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἵππεῖς ἔρη-
μοὶ οἴχονται μοι, ἄλλος ἀλλαχῆ διώκων· καὶ δέδοικα,
μὴ συστάντες ἄθροοι που κακόν τι ἐργάσωνται οἱ πολέ-

45. δέη] Male conjunctivum verbi impersonalis δεῖ cum Hutchinsono putavit Zeune. Recte Amasæus *te non mea unius opera indigere*. Deinde ἂν ἐγὼ omissio καὶ Eton.

46. ᾤχετο, καὶ] Post ᾤχετο, quod ad Seuthen refertur, comma posui, monente Halbkartio.

τοὺς εἰς τριάκοντα] Juntina, Guelf. Eton. πενήκοντα numerant. Hinc satis certum argumentum nos habere ætatis Xenophontis, fere triginta annos tum nati, recte monet Weiske. Paulo antea ἵππεῖς habet Eton.

λόχων] Ita cum Steph. secunda et Paris. Hutchinson. λοχαγῶν est in reliquis Edd. Guelf. Eton. Sequens ἄλλων omittunt Edd. vet. et Guelf.

47. πενήκοντα] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. τριάκοντα. Sequens προσελάσας ex iisdem libris dedit Hutchinson pro προελάσας.

Τάδε δὴ] ἐστὶν vel γίνεσθαι supplebat Zeune, et referebat cum Larche-ro ad monitum Xenophontis sect.

38. quod displicet Weiskio, quod Xenophon, de itinere nocturno monuisset, res autem hic medio die agantur adversus hostes. Deinde particulas ἀλλὰ γὰρ novi aliquid annectere. Igitur, inquit, aut intelligere debemus κατὰ τὸ σιωπώμενον, Xenophontem dixisse, hostes haud dubie oppressum iri, aut antecessit aliquid sect. 43. aut 45. ab eo dictum. Nam alias vehementer animosus aliis animum addere studet: hoc autem capite extremo has partes fere demandasse videtur Seuthæ. Verum Xenophon sect. 37. de itinere nocturno et diurno dixerat, et ordinem ducendi exercitus enarraverat; ad utrumque pertinent etiam verba οὕτω γὰρ ἤκιστα διασπᾶται—πάσχοσιν. Igitur Seuthen ad ista respicere nunc puto, nec aliquid a Xenophonte omissum esse, quod ex Seuthæ oratione nunc primum intelligamus.

ἀλλαχῆ] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλος ἄλλη. quod non minus probari poterat in hac narratione.

μιοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κώμας καταμένειν τινὰς
 48 ἡμῶν· μεσταὶ γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν,
 ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ
 δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν Φά-
 λαγγα παρὰ τὰς κώμας. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν,
 συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχι-
 λιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτοῦ
 ἠύλισθησαν.

CAP. IV.

Τῆ δ' ὑστεραία κατακαύσας ὁ Σεύθης τὰς κώμας
 παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπῶν, (ὅπως φόβον ἐν-
 θείη καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷα πείσσονται, ἀν μὴ πείθωνται)
 2 ἀπήει πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε διατίθε-
 σθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, ὅπως μισθὸς γένηται τοῖς
 στρατιώταις· αὐτὸς δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο
 ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίων. Οἱ δ' ἐκλιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ
 ὄρη.

3 Ἦν δὲ χιῶν πολλή, καὶ ψύχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ,
 ὃ ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγνυτο, καὶ ὁ οἶνος ὃ ἐν τοῖς
 ἀγγείοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ ῥίνες ἀπεκαίοντο
 4 καὶ ὄτα. Καὶ τότε δῆλον ἐγένετο, οὗ ἕνεκα οἱ Θραῖκες
 τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς

ἡμῶν] Castalio et Amasæus ἡμῶν.

48. συνηλίσθησαν] Edd. vett. Guelf. συνηλίσθησαν. Brodæus corrigebat συνηλήθησαν. Deinde εἰς χίλια Eton.

2. ὅπως μισθὸς γένηται] Eton. liber habet ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο. deinde ἐστρατοπεδεύοντο Paris. Eton.

ἀνὰ τὸ Θυνῶν] Paris. omittit ἀνὰ τό.

3. ὁ οἶνος ὃ ἐν ταῖς] Ita Codex Eton. Alter articulus vulgo aberat. Ovidius Tristium iii. 10, 23. udaq̄ue consistunt formam servantia testæ Vina,

nec hausta meri, sed data frustra bibunt.

ἀπεκαίοντο] Edd. vett. Guelf. ἀπεκαίοντο, sed in Guelf. supposito puncto notatum est. Paris. ἀπεκρίναντο. Margo Steph. ἀπεκαίοντο et ἀπεκίοντο habet. Suidas in verbo ἀποκαία habet locum hunc: πολλοὶ δὲ ὑπὸ κρύους ἀπεκαύθησαν χεῖρας καὶ πῶδας.

4. δῆλον] Juntina, Guelf. a prima manu δῆ habet, verum dedit Castalio. ἀλωπεκίδας] Herodotus vii. 75.

ὥσι, καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς· καὶ ζειράς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ἀφιεῖς δὲ τῶν αἰ-5
 χμαλώτων ὁ Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, ἔλεγεν, ὅτι, εἰ μὴ κατα-
 βήσονται [οἰκήσοντες] καὶ πείσονται, ὅτι κατακαύσει
 καὶ τούτων τὰς κώμας καὶ τὸν σῆτον, καὶ ἀπολοῦνται τῷ
 λιμῷ. Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες
 καὶ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώ-
 μαῖς ἠυλίζοντο. Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε 6
 τὸν Ξενοφῶντα τῶν ὀπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα
 συνεπισπέσθαι. Καὶ ἀναστάντες τῆς νυκτὸς ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ παρῆσαν ἐπὶ τὰς κώμας· καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι
 ἐξέφυγον· (πλησίον γὰρ ἦν τὸ ὄρος) ὅσους δὲ ἔλαβε, κατ-
 κόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης.

Ἐπισθένης δὲ ἦν τις Ὀλύμπιος παιδεραστής, ὃς ἰδὼν 7

Θρηκίαις δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι ἀλω-
 πεκίας ἔχοντες ἰστρατευόντο, περὶ δὲ τὸ
 σῶμα κιτῶνας, ἐπὶ δὲ ζειράς περιβεβλη-
 μένοι ποικίλας· περὶ δὲ τοὺς πόδας τε
 καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρῶν. Ovi-
 dius l. c. *pellibus et sutis arcent male
 frigora braccis: Oraque de toto corpore
 sola patent.*

ζειράς] Easdem Herodotus vii. 69.
 Arabibus tribuit: ζειράς ὑπεζωσμένοι
 ἦσαν. Harpocratio: Ζειρά ἢ σειρά, ὡς
 τινες, ἦν ἐνδυμᾶ τι, ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ
 τοὺς χιτῶνας, ὡς περὶ ἰφαπτιδάς. Ety-
 mol. M. ζειρά, χιτῶνας ἀνακεκολλη-
 μένοι ἢ ἀνάκωλοι. Ante Hutchinso-
 num ζειράς h. l. erat.

μέχρι τῶν ποδῶν] Articulum ex
 Eton. et Etym. M. ad junxi.

5. [οἰκήσοντες] καὶ] Hanc scripturam
 reddidit Amasæus: οἰκήσονται
 habet margo Villois. Lectionem mar-
 ginis Steph. καταβήσονται καὶ σπείσονται
 interpretatus est Leonclavius; eamque ipse etiam probat propter
 sect. 12.

κατακαύσει] Eton. κατακαύσονται,
 omisso ὄτι. Voluit, credo, κατακαύ-
 σονται. Repetiti ὄτι exemplum ex v.

6, 19. positum a Zeunio, non est
 plane simile nostro, sed amplius ver-
 bis.

Ἐκ τούτου] Edd. vett. Guelf. in
 τούτων habent. Articulum οἱ ante
 πρεσβύτεροι omisi cum Eton.

6. συνεπισπέσθαι] Vulgato συνί-
 σθαι ex margine Steph. Paris. Eton.
 substituit Zeune.

ἐπὶ τὰς κώμας] Ita Paris. Vulgo est
 ταῖς κώμαις. Cyrop. i. 4, 6. εἰς τὰς
 ἑαυτῶν χώρας ἕκαστοι πάρεσιν. ii. 4,
 21. παρεῖναι πρὸς αὐτόν.

κατέλαβον] Margo Steph. Paris.
 Eton. dedit ἔλαβε, et sequens ἀφειδῶς
 Σεύθης pro vulgato ἅπαντας ὁ Σεύθης.
 Weiske Zeunii conjecturam ἅπαντας
 ἀφειδῶς ὁ Σεύθης recepit.

7. Ὀλύμπιος] Eundem esse, qui su-
 pra Ἀμφιπολίτης dicitur peltastarum
 dux, putabat Hutchinson, qui Neo-
 nem comparabat Asinæum, qui alibi
 Λακωνικὸς vocetur. Sed non est par
 ratio in utroque, nisi Amphipolitas
 imperium in Olynthios exercuisse ad-
 struxeris. Ceterum Suidas sua hinc
 duxit in voc. Ἐπισθένης.

καλὸν παῖδα ἠβάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα
 ἀποθνήσκειν, προσδραμῶν Ξενοφῶντα ἰκέτευσε βοηθῆσαι
 8 παιδὶ καλῶ. Καὶ ὅς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ δεῖται, μὴ
 ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· καὶ τοῦ Ἐπισθένου διηγεῖται
 τὸν τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν
 ἄλλο, ἢ εἴ τινες εἶεν καλοί· καὶ μετὰ τούτων ἦν ἀνὴρ
 9 ἀγαθός. Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο· Ἢ καὶ ἐθέλοισ ἂν, ὧ
 Ἐπίσθενες, ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ' ἐπανατείνας
 τὸν τράχηλον· Παῖε, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλ-
 10 λει χάριν εἰδέναι. Ἐπήρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα, εἰ
 παίσσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἶα ὁ παῖς, ἀλλ' ἰκέ-
 τευε μὴδὲ ἕτερον κατακαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθέ-
 νης, περιλαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν· Ὡρα σοι, ὦ Σεύθῃ,
 περὶ τοῦδε μοι διαμάχεσθαι· οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖ-
 11 δα. Ὁ δὲ Σεύθης γελῶν, ταῦτα μὲν εἶα· ἔδοξε δ' αὐτῷ
 αὐτοῦ αὐλισθῆναι, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν οἱ ἐπὶ
 ταῦ ὄρους τρέφοιντο. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ὑπο-
 καταβὰς ἐσκήνου· Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους, ἐν
 τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτῳ κώμῃ· καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐν
 τοῖς ὄρεινοῖς καλουμένοις Θραξὶ πλησίον κατεσκήνησαν.

πέλτην ἔχοντα.] Additum hoc, ut intelligamus, Episthenem non minus animi virtutem spectasse quam formam corporis, censet Weiske. Nam puer ille non abjecerat, ut ignavi solent, sed, ut homo fortis, peltam retinebat, qua fuerat armatus. Recte hæc vir doctus monuit!

προσδραμῶν] Deest in Juntina et Guelf. deinde ἰκέτευσ dat Paris.

8. δεῖται] Vulgatum δέεται, quod Ionibus proprium est, ex Eton. correxerit Zeune, probante Porsono. Sic est infra sect. 20. Convivii ii. 9. δέεται tamen revocavit Weiske.

λόχον] Cf. Plato Symposii c. 6. Nostri Symp. viii. 32. deinceps Guelf. ἢ omisit, margo Steph. cum Eton. ἢ τίνης habet.

9. Ὁ δὲ Σεύθης] Eton. καὶ ὁ Σεύ-

θης.

10. Ἐπήρετο—ἐκείνου] Omisit hæc Eton. Deinde ὦρα μοι Edd. vett. Guelf. ὦρα omisso σοι Eton. habet.

11. ἵνα μὴ] Margo Steph. Paris. Eton. ἵνα μὴ habent. Sequens οἱ ante ἐπὶ τοῦ ὄρους deest in Eton.

αὐτὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν omittunt; deinde καταβὰς dat Guelf. postea Eton. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔχων.

ἀνωτάτῳ] Guelf. ἀνωτάτη habet.

ὄρεινοῖς] Brodæi liber ὄρεισις, Paris. Eton. ὄρεισις καλουμένοις. Muretus, delcto ἴν, ex sect. 21. scribendum putabat τοῖς ὄρειταισι καλουμένοις. Articulum τοῖς ante καλουμένοις de sententia Stephani et auctoribus Codicibus, quos antestatur Stephanus, delendum censuerat Hutchinsonus, seclisit Zeune, omisit Weiske.

Ἐκ τούτου ἡμέραι οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ 12
 τοῦ ὄρους Θραῖκες, καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην, περὶ
 ὁμήρων καὶ σπονδῶν διεπράττοντο. Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν
 ἔλεγε τῷ Σεύθῃ, ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις σκηνοῦεν, καὶ
 πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι ἤδιον δ' ἂν ἕξω αὐλίξασθαι
 ἔφη ἐν ἐχυροῖς ἂν χαρίοις μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς στεγνοῖς,
 ὥστε ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ θάρρειν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν 13
 ὁμήρους παρόντας αὐτῷ. Ἐδέοντο δὲ καὶ τοῦ Ξενοφῶν-
 τος καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους, συμπρᾶξαι
 σφίσι τὰς σπονδάς. Ὁ δ' ὠμολόγει, καὶ θάρρειν ἐκέ-
 λευε, καὶ ἠγγυᾶτο μηδὲν αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πει-
 δομένους Σεύθῃ. Οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον κατασκοπῆς
 ἕνεκα.

Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιούσαν 14
 νύκτα ἐπιτίθενται ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ
 ἠγεμῶν μὲν ἦν ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας· χαλεπὸν
 γὰρ ἦν ἄλλω τὰς οἰκίας, σκότους ὄντος, ἀνευρίσκειν ἐν
 ταῖς κώμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο
 μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα. Ἐπεὶ δ' ἐγέ- 15
 νοντο κατὰ τὰς θύρας ἐκάστου τοῦ οἰκήματος, οἱ μὲν εἰσ-
 ηκόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, ἃ ἔχειν ἔφασαν,

12. οὐ πολλαί] Margo Steph. Paris. Eton. ἡμέραι τε πολλαί. Quid si fuisset suspicer ἡμέραι τ' οὐ πολλαί?

ἐλθὼν] Steph. et Paris. habet participium omissum in Edd. vett. Guelf. Eton.

σκηνοῦεν] Guelf. σκηνοῖεν. Deinde ἑτέροις χαρίοις dant margo Steph. Paris. Eton.

στεγνοῖς] Ex Guelf. hoc dedit Zeune pro στενοῖς. Ita ἕξω (τῆς κώμης) αὐλίξασθαι opponitur τῷ σκηνοῦσαι ἐν στεγνοῖς i. e. sub tectis vici. Ita τὸ στεγνὸν est in Oeconom. vii. 19. seqq.

13. παρόντας αὐτῷ] Ita Aldina et Hutchins. cum margine Villos. αὐ-

τῶν Juntina, Steph. Guelf. Paris. Eton. Sequens τῶν post τινὲς deest in Paris. libro.

μηδὲν αὐτοὺς] Edd. vett. Guelf. αὐτοὺς μηδέν.

14. ἐκάστης τῆς] Ex Paris. articulum adjecit Zeune hic et sect. 15. Deinde ἄλλως pro ἄλλω dat Eton. non male!

15. ἐκάστου τοῦ] Suadente Brodæo τοῦ adjecit Zeune.

ἃ ἔχειν] Paris. pro his ἄρχειν habet. Ad ἔφασαν Weiske intelligit Græcos; sed ita sequi debebat ἀποκόψοντας. Igitur videntur Thyni captivi intelligi. Deinde ἐνσπίπρασσαν Aldina, ἐνσπίμπρασσαν Guelf.

ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐνεπίμ-
πρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξίοντα
ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθήσε-
σθαι αὐτόν.

- 16 Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθω-
ρακισμένοι οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ
μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακέστιος,
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὦν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθύς
ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων
17 σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θραῖκες Φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρό-
πος αὐτοῖς, ὅπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ
αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησαν τινες
κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς·
οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἐλ-
18 ληνες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστρα-
φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰ-
κίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ
ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε καὶ Ἐνοδίαν τὸν λοχαγόν, καὶ

16. ἀσπίδας καὶ μαχαίρας] Omisit
Juntina cum Guelf.

ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὦν] Eton. liber
ἐτῶν ἤδη ὡς ὀκτωκαίδεκα ὦν habet.
Quod ætatem adolescentis annotavit
Xenophon, videtur causam eam ha-
buisse, quod ad inflandam tubam
corporis adulti viribus opus esse vide-
batur.

17. ὑπεραλλομένων] Castalio ὑπερ-
βαλλομένων edidit. deinde Juntina
ἐλήφθησαν.

ἐνισχομένων] Paris. Eton. ἐνεχομένων
—τοῖς σταυροῖς omisso ἐν. πελταστῶν
male Juntina cum Guelf.

18. παρ' οἰκίαν] Guelf. cum Aldina
οἰκίαν ἠκόντιζον καιομένην. Etonensis
post ἠκόντιζον adjungit καὶ οἱ μὲν εἰς.
quæ fortasse est eadem varietas scri-
pturæ, sed vitiosa. Mirum interpre-
tes omnes de vitio hujus loci aperto
tacere. Primum reversi Thyni per
tenebras, ex his ipsis tenebris et late-

bris, ἐκ τοῦ σκότους ἠκόντιζον εἰς τὸ
φῶς. Hucusque bene procedit ver-
borum structura. Sed unde pendent
verba τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν
καιομένην? Mihi videntur hæc con-
jungenda cum sequentibus hoc fere
modo: καὶ παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν
καιομένην ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε &c.

τε καὶ Ἐνοδίαν] Margo Steph. cum
Paris. Εὐδοῖα dat. Zeune Ἐνοπία, ex
urbe Messeniæ Ἐνόπη, scribendum
conjecit. Weiske plura vulnerato-
rum nomina excidisse recte conjecit,
cum nominibus gentilibus et nota-
tione dignitatis. Primum enim καὶ
δὲ non sequi nisi post repetitum καὶ
et post plura hominum nomina. De-
inde, si Hieronymum et Theagenem
solos nominare voluisset Xenophon,
utrumque lochagum, dicturum fuisse
τοὺς λοχαγούς. Hanc eadem opin-
ionem ipse etiam amplector. At-
que ita apparet totam hanc sectio-

Θεαγένην δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδείς·
κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. Σεύθης 19
δὲ ἤκε βοηθήσων σὺν ἑπτὰ ἰππεῦσι τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν
σαλπικτικὴν ἔχων τὸν Θράκιον. Καὶ ἐπέειπερ ἦσθετο,
ὅσον περ χρόνον ἐβοήθει, τοσοῦτον καὶ τὸ κέρας ἐφθέγγ-
γετο αὐτῷ· ὥστε καὶ τοῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πο-
λεμίοις. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν, ἐδεξιούτο τε καὶ ἔλεγεν, ὅτι
οἰοίτο τεθνεώτας πολλοὺς εὐρήσειν.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δεῖται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ 20
παραδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύε-
σθαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν εἶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραία παρα- 21
δίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας,
τοὺς κρατίστους, ὡς ἔφασαν, τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρ-
χεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἦδη δὲ εἶχε καὶ τριπλασίαν
δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες, ἀ-
πράττοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι.
Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὀπλί- 22
τας, πολλοὺς δὲ πελταστάς, πολλοὺς δὲ ἰππέας, κατα-
βάντες ἰκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὡμολόγουν

nem miris modis pluribus in locis
esse vitiatam.

Θεαγένην] Paris. Θεογένην, Guelf. a
prima manu Θεογένη habet.

καὶ ἐσθῆς τινων καὶ] Ita cum mar-
gine Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.
Hutchinson, sed ἔστιν ὧν καὶ σκεύη
Edd. vett. Guelf. quod in ἔστιν ὧν τὰ
σκεύη mutatum voluit Muretus, sim-
pliciter probavit Porson.

19. τοῖς πρώτοις] Qui primi ad Scu-
then redierant, antea dispersi, interpre-
tatur Hutchinson; qui primi ad o-
pem ferendam Græcis advolaverant,
Zeune.

ἐπίπερ ἦσθετο] Mureti conjecturam
ἰπεὶ παρίστατο videtur Amasæus
secutus vertisse: et ubi in conspectu
fuit. Weiske locum lacunosum esse
censens, hoc supplementum propo-
suit participii φεύγοντας vel διακομεί-
νους post ἦσθετο additi. Sed sana hic

omnia esse recte monet Halbkart.
Periculum Græcorum ex incendio
Seuthes facile cognoverat.

ἐβοήθει] Muretus μετὰ βοῆς ἔθει in-
terpretatur. Est simpliciter *accurrere*
auxilio.

καὶ τοῦτο] Edd. vett. αὐτὸ, Guelf.
ταυτό. Zeune αὐτὸ τοῦτο conjiciebat.
Cum Stephano facit margo Villosis.

ἐδεξιούτο τε] Edd. vett. et Guelf. τε
omittunt. Sequens εὐρήσειν in locum
vulgati εὐρίσκειν recepi ex Paris.

21. πρεσβυτέρους ἄνδρας] Eton. πρεσ-
βυτέρους ἦδη. Deinceps Ὀρειτῶν Edd.
vett. Guelf. cf. ad sect. 11.

τριπλασίαν] Quam antea, cum
Græci advenirent.

κατέβαινον] Odrysas mediterraneas
regiones incoluisse ita significat.

22. ἀπὸ τοῦ ὄρους] Præpositionem
omittunt Edd. vett. Sequens ἰππίαις
dedit Zeune pro vulgato ἰππίαις.

23 ποιήσῃν, καὶ τὰ πιστὰ λαμβάνειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ
 Σεύθης, καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυεν, ἃ λέγοιεν·
 καὶ οὐκ ἂν ἔφη σπείσασθαι, εἰ Ξενοφῶν βούλοίτο τιμα-
 24 ρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ δ' εἶπεν· Ἄλλ'
 ἔγωγε ἰκανὴν νομίζω καὶ νῦν δίκην ἔχειν, εἰ οὔτοι δοῦλοι
 ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων· συμβουλεύειν μέντοι ἔφη αὐτῶ,
 τὸ λοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακὸν τι
 ποιῆν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι ἑᾶν. Οἱ μὲν οὖν ταύτη
 πάντες δὲ προσωμολόγουν.

CAP. V.

ΥΠΕΡΒΑΛΛΟΥΣΙ δὲ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θραῖ-
 κας, εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκέτι ἀρχὴ
 Μαισάδου, ἀλλὰ Τήρου τοῦ Ὀδρυσῶ, ἀρχαίου τινός.

23. ἃ λέγοιεν] Eton. ἃ ἔλεγεν. Sequens σπείσασθαι posui pro vulgato σπείσασθαι, monente Porsono.

24. καὶ νῦν] Hæc ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. adjecit Zeune, quæ mihi dictionem Xenophonteam minime redolere videntur. Expectabam equidem ἥδη.

πάντες δὴ] Ex Eton. δὴ adjuncti vulgo omissum.

1. ὑπερβάλλουσι] Montes trajecisse arguit verbum. Sed malletm addidisset nomen Græcorum et Seuthæ Xenophon.

ὑπὲρ] Paris. ὑπὸ habet. Δέλτα ex h. I. memorat Eustathius ad Dionysii Periegesin versu 242. de quo audi P. Gyllium de Bosphoro Thracio p. 153. Equidem a Bosphoro obvivi pedibus ad Salmydessum oram Ponti importuosam, longe lateque apertam septentrionibus ventis; in medio itinere vidi locum, quem Xenophon appellat Delta, cæteri scriptores Delcon sive Delconem: hodie nominant Dercon; id oppidum est, quod ab urbe Byzantio abest iter pedestre unius diei. Ex tribus partibus clauditur lacu dulci, nisi cum tempestatibus mare incitatum exiguo Euripo intromittit, a quo piscis Delcon appellatur, ab Athenæo commemoratus. Is qua-

lis sit, in nostris piscationibus informabitur. Hucusque Gyllius. Athenæus libro iii. p. 118. ex Euthydemo medico memorat δελκανὸν—ἀπὸ Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ad quem Casaubonus ex Hesychio Δέλκων, λίμνην ἰχθυοφόρον περὶ τὴν Θράκην, comparavit. Gyllii locum ignoravit etiam nuperus Editor Athenæi.

Μαισάδου] Junt. Steph. Μησάδου, Castal. Μηδυσάδου, Guelf. Μυσάδου, Eton. Μισάδου, Paris. Μαισόδου. Cf. ad vii. 2, § 2.

Τήρου] Edd. vett. Guelf. Τηρίου, Paris. Τήρου.

ἀρχαίου τινός] Zeune putat eundem esse, de quo supra vii. 2, 22. ubi Τήρης Seuthæ πρόγονος vocatur. Quidni igitur Xenophon repetiit τοῦ Σεύθου πρόγονου. Deinde mirum genus dicendi mihi videbatur esse hoc αὕτη δ' ἦν οὐκέτι ἀρχὴ Μαισάδου, viventis tum, ἀλλὰ Τήρου, qui tum diu mortuus inter antiquos censebatur. Dicendum potius fuerat, incolas ejus regionis olim paruisse Teri, tunc excusso regum jugo liberos fuisse et αἰτονόμους. Hutchinson Teren putat eundem, de quo Thucydides ii. 29. ὁ δὲ Τήρης οὗτος ὁ τοῦ Σιτάλκων πατὴρ πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλίευν

Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας 2
 παρῆν. Καὶ Σεύθης, ἐξαγαγὼν ζεύγη ἡμιονικὰ τρία,
 (οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοεικὰ, καλέσας Ξενο-
 φῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διανεῖμαι τοῖς
 στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ τὰ δ' εἶπεν 3
 Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ αὖθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς
 στρατηγοῖς δωροῦ, οἱ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχα- 4
 γοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἐν μὲν Τιμασίῳ ὁ Δαρ-
 δανεύς, ἐν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἐν δὲ Φρυνίσκος ὁ
 Ἀχαιῖος· τὰ δὲ βοεικὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς κατεμερί-
 σθη. Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ
 μηνός, εἴκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ἡρακλείδης ἔλεγεν,
 ὅτι οὐ πλείον ἐμπολήσαι. Ὁ οὖν Ξενοφῶν ἀχθῆσθεις 5
 εἶπε· Δοκεῖς μοι, ὦ Ἡρακλείδη, οὐχ ὡς δεῖ κήδεσθαι
 Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκίδου, ἦκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μι-
 σθὸν, καὶ προσδανεισάμενος, εἰ μὴ γ' ἄλλως ἐδύνω, καὶ
 ἀποδόμενος τὰ σαυτοῦ ἱμάτια.

Ἐντεῦθεν ὁ Ἡρακλείδης ἠχθῆσθη τε, καὶ ἔδεισε, μὴ 6
 ἐκ τῆς Σεύθου Φιλίας ἐκβληθεῖν· καὶ ὅτι ἐδύνατο ἀπὸ
 ταύτης τῆς ἡμέρας Ξενοφῶντα διέβαλλε πρὸς Σεύθην.

τῆς ἄλλης Θράκης ἐποίους. Recte!
 Sed ita Xenophon dicere debebat τοῦ
 τῶν Ὀδρυσῶν ἀρχαίου βασιλέως. Sed
 articulus τοῦ post Τήρου additus mo-
 net, Teren filium Odrysi, antiqui il-
 lius, a quo Odrysi populi appellati
 fuerint, intelligi voluisse Xenophonem.
 Igitur post Ὀδρύσου comā posui.
 Inter Thraciæ ἐπατειδῶν nu-
 meratur Τίρις καὶ Δρομικαίτης Polyæ-
 no iv. 16. Τήρης ὁ Σιτάλκου πατήρ est
 in Plutarchi Apophthegm. p. 87. ed.
 Hutten.

4. λαμβάνει] Male Guelf. λαμβά-
 νειν scriptum habet.

Φρυνίσκος] Paris. Eton. Φίληξ ha-
 bent. Sequens κατεμερίσθη recepi ex
 iisdem libris in locum vulgati κατε-
 μέρισε.

οὐ πλείον ἐμπολήσαι] Guelf. cum
 Edd. vett. οὔτε. Deinde ἐμποδίσαι
 Eton. Vulgatum ἐμπωλήσαι monente
 Piersono ad Mærin. p. 156. et Porso-
 no correxi.

5. ἀχθῆσθεις εἶπε] Margo Steph.
 Paris. Eton. εἶπεν ἐπομόσας plenius ha-
 bent; sed mihi ἐπομόσας, quod ab
 h. l. alienum est, videtur inserendum
 in narratione de Heraclide ἔλεγεν ἐπο-
 μόσας. Digna enim hominis fraudu-
 lenti ingenio affirmatio juramento
 addito videtur.

σαυτοῦ] Edd. vett. Guelf. ἑαυτοῦ.
 quod ubique ut magis Atticum præ-
 ferendum censebat Porson.

6. Ἐντεῦθεν ὁ] Edd. vett. Guelf. ἐν-
 τεῦθ' ἔν τε habent. Deinde διέβαλλε Pa-
 ris.

- 7 Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθης δὲ ἤχθετο αὐτῶ, ὅτι ἐντόνως τοῖς
8 στρατιώταις ἀπῆτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν αἰεὶ ἐμέμνητο, ὡς, ἐπειδὴν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθη, παραδώσοι αὐτῶ Βισάνθην καὶ Γάνον καὶ Νέον τείχος· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. Ὁ μὲν γὰρ Ἡρακλείδης καὶ τοῦτο διαβεβλήκει, ὡς οὐκ ἀσφαλές εἴη, τείχη παραδίδοναι ἀνδρὶ δύναμιν ἔχοντι.
- 9 Ἐκ τούτου ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο, τί χρὴ ποιεῖν περὶ τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ἡρακλείδης, εἰσαγαγὼν τοὺς ἄλλους στρατηγούς πρὸς Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτοὺς, ὅτι οὐδὲν ἂν ἦττον σφεῖς ἀγάγοιεν τὴν στρατιάν, ἢ Ξενοφῶν, τὸν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνῶν·
10 συστρατεύεσθαι τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν· Ἐγὼ μὲν τοίνυν, οὐδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἶναι, στρατευσαίμην ἂν ἄνευ Ξενοφῶντος. Καὶ ὁ Φρυνίσκος καὶ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίω.
- 11 Ἐντεῦθεν Σεύθης ἐλοιδόρει τὸν Ἡρακλείδην, ὅτι οὐ

7. οἱ μὲν δὴ] Eton. οἱ μὲν οὖν. Ex eodem sequenti sectione ἀπέλθη reposuit Zeune; solœcum ἀπέλθοι revocavit Weiske.

8. παραδώσοι] Ita cum Guelf. Zeune. παραδώσω Junta. Vulgatum παραδώσοι revocavit Weiske.

Βισάνθην] Guelf. Βισάνθιν. Plinius iv. sect. 18. *At in ora amnis Erginus oppidum fuit Ganos: deseritur et Lysimachia jam in Cherroneso.* ubi antea legebatur *Gonos*. Scylacis Periplus p. 28. ed. Hudsoni: *Μετὰ τὴν Χερρόνησον ἐστὶ Θράκια τείχη τὰδε· πρῶτον Λευκὴ ἀκτὴ, Τειρίστασις, Ἡρακλεία, Γάνος, Γανίαι, Νέον τείχος, Πείρινθος πόλις καὶ λιμὴν, Δαμινὸν τείχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμὴν.* Æschines c. Ctesiph. p. 474. nominat *Σέρριον τείχος καὶ Δορίσκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μουργίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανίθα.* Cf. Valesius ad

Harpocrat. p. 16.

9. ἐβουλεύετο] Merito Weiske desiderat mentionem arcessiti a Seuthe Xenophontis et propositi belli per superiorem Thraciam gerendi. Idem ἔτι ἀνωτέρω scriptum malebat.

ἐκπλεων] Omisit liber Eton. recte puto; aut excidisse verba plura putandum. Debebat enim militibus stipendium (vide sect. 4.) plurium dierum mensis præteriti; huc referretur ἐκπλεων μισθόν; sed quod additur *δυοῖν μηνῶν*, novam spem militibus et ducibus facere vult Heraclides, quasi stipendium in duos menses paratum et in promptu sit.

10. μέλλῃ] Castalio μέλλοι dedit. Sequens ἂν ante ἄνευ omissum malim, quanquam repeti interdum ἂν bene sciam.

παρακαλεῖ καὶ Ξενοφῶντα. Ἐκ δὲ τούτου παρακα-
 λῶσιν αὐτὸν μόνον. Ὁ δὲ γνούς τοῦ Ἡρακλείδου τὴν
 πανουργίαν, ὅτι βούλοιο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τοὺς
 ἄλλους στρατηγούς, παρέρχεται λαβὼν τοὺς τε στρατη-
 γούς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς. Καὶ ἐπεὶ πάντες 12
 ἐπέισθησαν, συνεστρατεύοντο, καὶ ἀφικνούνται, ἐν δεξιᾷ
 ἔχοντες τὸν Πόντον, διὰ τῶν Μελινοφάγων καλουμένων
 Θρακῶν, εἰς τὸν Σαλμυδησσόν. Ἐνθα τῶν εἰς τὸν Πόν-
 τον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι·
 τέναγος γάρ ἐστιν ἐπὶ πάμπολου τῆς θαλάττης. Καὶ οἱ 13
 Θραῖκες οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες, στήλας ὀρισάμενοι, τὰ
 καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λήζονται· τέως δ' ἐλέ-
 γοντο, πρὶν ὀρίσασθαι, ἀρπάζοντες πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων
 ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα εὐρίσκοντο πολλαὶ μὲν κλίνας, 14

11. καὶ Ξενοφῶντα] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgo erat τὸν Ξεν.

12. Πόντον] Aldina, Guelf. τόπον. Melinophagos ex h. l. et Theopompi Chii historiis commemorat Stephanus Byzantinus. Qui fuerint, mox videbimus.

Σαλμυδησσόν] Libri antiquiores Σαλμυδισσόν, Paris. Eton. Ἀλμυδησσόν.

ὀκέλλουσι] Edd. vett. ὀκέλλουσι habent. Sequens ἐπὶ πάμπολου pro vulgato ἐπὶ πολὺ dedit Paris. Eton. Scyppus Chius: εἶτ' αἰγιαλὸς τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος ἐφ' ἑπτακῶσια στάδια τεναγῶδης ἄγαν καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς παρατίτταται, ταῖς ναύταις ἐχθρότατος τόπος. Strabo vii. p. 438. ed. Siebenk. de Salmysso: ἐστὶ δὲ αὗτος ἕρημος αἰγιαλὸς καὶ λιθῶδης, ἀλίμενος, ἀνασπασταμένως πολλὸς πρὸς τοὺς βρίας, σταδίων ὅσον ἑπτακῶσιαν μίχρη Κυνάειον τὸ μῆκος, πρὸς δὲ οἱ ἐκπίπτοντες ὑπὸ τῶν Ἀστῶν διαρπάζονται τῶν ὑπερκειμένων, Θρακίου ἔθους. Idem p. 442. Ἰπέρκειται δὲ τοῦ Βυζαντίου τὸ τῶν Ἀστῶν ἔθνος, ἐν ᾗ Καλύβη πόλις, Φιλίσπου τοῦ Ἀμύντου τοὺς πονηροτάτους ἐνταῦ-

θα ἰδρύσαντος. Hos igitur Astos esse puto Melinophagous Θραῖκας Xenophonitis. Hinc Astice regio Plinii, Ἀστική στρατηγία Ptolemæi. Æschylus Promethei versu 732. Σαλμυδησσία γνάδος τραχεῖα Πόντου, ἐχθρόξενος ναύτησι, μητροιὰ νεῶν.

13. στήλας ὀρισάμενοι] Hutchinson ἑρυσάμενοι et deinceps ἑρυσασθαι maluit, Morus στήλαις, vulgatum Zeune interpretatur columnas tanquam terminos statuere. Deinceps ἕκαστα habent Edd. vett. Guelf.

ἐλέγοντο] Margo Steph. Paris. Eton. ἐλέγοντο πρὶν ὀρίσασθαι ἀρπάζοντας πολλούς.

ἀποθνήσκειν] Arrianus Peripli Ponti p. 25. de Salmysso: τούτου τοῦ χωρίου μνήμην ποιεῖται Ξενοφῶν ὁ πρεσβύτερος, καὶ μέχρι τούτου λέγει τὴν στρατιὰν ἐλθεῖν τῶν Ἑλλήνων, ἧς αὐτὸς ἠγήσατο, ὅτε τὰ τελευταῖα σὺν Σεῦδῃ τῷ Θρακί ἐστράτευσεν καὶ περὶ τῆς ἀλιμενότητος τοῦ χωρίου πολλὰ ἀνέγραψεν, ὅτι ἐνταῦθα ἐκπίπτει τὰ πλοῖα χειμῶν βιαζόμενα, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ πρόσχωροι ὅτι ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμαχόνται. In Fragmento Peripli Ponti p. 15. ed. Hudsoni primum Θυνας dicitur εὐλίμενος ἄκρα τῆς Ἀστι-

πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλὰ δὲ βίβλοι, καὶ τᾶλλα πολ-
 λὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσιν. Ἐντεῦ-
 15 θεν ταῦτα καταστρεφόμενοι, ἀπήεσαν πάλιν. Ἐνθα
 δὴ Σεύθης εἶχε στράτευμα ἤδη πλεόν τοῦ Ἑλληνικοῦ· ἐκ
 τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ ἔτι πλείους καταβεβήκεσαν, καὶ
 οἱ αἰὲ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατηλύσθησαν δὲ
 ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ Σηλυβρίας, ὅσον πεντήκοντα σταδίους
 16 ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν οὐδεὶς πω
 ἐφαίνετο· πρὸς δὲ τὸν Ξενοφῶντα οἱ τε στρατιῶται πάνυ
 χαλεπῶς εἶχον, ὅ τε Σεύθης οὐκέτι οἰκειῶς δέχεται,

κῆς Θράκης ὑπάρχουσα. deinde repe-
 tuntur verba supra posita, quibus ad-
 duntur hæc: οὗτος δ' ὁ Ἀλμυδισσὸς
 αἰγιάλις ἐφ' ἑπτακίσσια στάδια τεναγώ-
 δης ἄγαν καὶ et reliqua, quæ supra ex
 Scymno posui, nisi quod hic est ταῖς
 ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. Denique
 Diodorus partem narrationis Xeno-
 phontæ sed mutilatæ retulit in libri
 xiv. c. 37. his verbis: οἱ δὲ πλείστοι
 στρατιωτικὸν εἰδισμένοι ζῆν βίον, καὶ
 σχεδὸν ὄντες πεντακισχίλιοι, στρατηγὸν
 αὐτῶν εἶλοντο Ξενοφῶντα, ὃς ἀναλαβὼν
 τὴν δύναμιν ἄρμησε πολεμῶσιν Θράκης
 τοὺς περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν οἰκούντας·
 οὗτος δ' ἐστὶ μὲν ἐπ' ἀριστερά τῷ Πόν-
 τῳ, παρεκτείνων δ' ἐπὶ πολὺ πλείστα
 ποιεῖ ναυάγια. Οἱ μὲν οὖν Θράκες εἰώ-
 δεσαν περὶ τούτους τοὺς τόπους ἐφεδρεύ-
 οντες τοὺς ἐκπίπτοντας τῶν ἐμπόρων αἰ-
 χμαλωτίζειν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν μετὰ τῶν
 συνηθροισμένων στρατιωτῶν ἐμβαλὼν αὐ-
 τῶν ἐς τὴν χώραν, μάχη τε ἐνίκησε καὶ
 τὰς πλείστας τῶν κωμῶν ἐνέσπρησε. ubi
 vides res antea gestas cum posteriori-
 bus turpiter misceri. Præterea Xe-
 nophon ipse infra cap. 7, 23. ἐξακισ-
 χίλιους ponit Græcos.

14. εὐρίσκοντα] Ita Paris. Eton.
 Vulgatum εὐρίσκονται decebat potius
 περιγηγητῆν, non rerum a se gestarum
 narratorem.

βίβλοι] Liber Brodæi et Paris. γε-
 γραμμένοις habet, quod supplementum
 ideo repudiat Larcher, quod li-
 brorum scriptorum tum magna fue-
 rit raritas, nec verosimile sit, eos a
 mercatoribus fuisse in oras barbaro-

rum transvectos. Ipse igitur scribi
 voluit βυβλία πολλὰ, funiculos, ruden-
 tes, restes interpretatus. Cui respon-
 dit Zeune ita, ut moneret naves eje-
 ctas tempestate in oram barbarorum
 sine dubio iter instituisse in alteram
 Ponti oram, ad Chersonesum Tauri-
 cam et Bosporum Cimmerium, quæ
 loca coloniis Græcis frequentarentur.
 Deinde suspicatur βίβλους esse non
 tam libros scriptos, sed fasciculos
 chartæ, cum in loco Theopompi hi-
 storici apud Longinum c. 43. inter
 dona Ægyptiorum regi Persarum ob-
 lata numerentur etiam χάρται βιβ-
 λίων. Addit varium usum papyri ex
 Theophrasti loco: καὶ ἐκ τῆς βίβλου
 ἰστία τε πλέκουσι καὶ ψιάθους καὶ
 ἰσθῆτάς τινας καὶ στρωμνῆς καὶ σχενία
 καὶ ἑτέρα πλείω. Opinionem hanc
 posteriorem amplectitur Weiske.

15. ἤδη πλείον] Ex libro Brodæi,
 Guelf. Paris. Eton. ἤδη adjeci cum
 Weiskio; compara cap. 4. sect. 21.

ἔτι πλείους] Edd. vett. Guelf. πλείον
 habent. deinde οἱ αὐτοὶ πειθόμενοι.

Σηλυβρίαν] Ita vett. Edd. Guelf.
 Σηλυβρίαν Steph. Σηλυβρίας dedi
 cum Paris. Eton.

πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.
 Eton. τριάκοντα numerant. Præterea
 ὅσον Eton. omittit.

16. πρὸς δὲ τὸν] Edd. vett. Guelf.
 καὶ πρὸς μὲν habent. Sequens πάνυ
 χαλεπῶς ex Guelf. recepi. Margo
 Steph. Paris. Eton. παγχαλεπῶς dant.
 Vulgabatur πάντες χαλεπῶς.

ἀλλ' ὅποτε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλὰ ἤδη ἀσχολίας ἐφαίνοντο.

CAP. VI.

EN δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, σχεδὸν ἤδη δύο μηνῶν ὄντων, ἀφικνοῦνται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πολύνεικος παρὰ Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν, ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ στρατεύεσθαι ὡς ἐπὶ Τισσαφέρην, καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέγει, ὅτι δαρεικὸς ἐκάστῳ ἔσται μισθὸς τοῦ μηνός, καὶ τοῖς λοχαγοῖς διμοιρία, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετραμοιρία.² Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθύς ὁ Ἡρακλείδης, πυθόμενος, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει τῷ Σεύθῃ, ὅτι κάλλιστον γεγένηται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι δέονται τοῦ στρατεύματος, σὺ δὲ οὐκ ἔτι δέη· ἀποδίδους δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριεῖ, σὲ δὲ οὐκ ἔτι ἀπαιτήσονται τὸν μισθὸν, ἀλλ' ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς χώρας.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει παράγειν· καὶ³ ἐπεὶ εἶπον, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει, ὅτι τὸ στράτευμα ἀποδίδωσι, Φίλος τε καὶ σύμμαχος βούλεται εἶναι, καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ. Καὶ ἐξένιζε μεγα-

ἐφαίνοντο] Vulgatum ἐγίνοντο ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. cum Weiskio correxi. ἐγίνοντο est in Edd. vett. et Guelf.

1. Θίμβρωνος] Edd. vett. Guelf. Θίβρωνος. Cf. ad Hellenic. iii. 1, 3. seqq.

ὡς ἐπὶ] Paris. Eton. omittunt ὡς. Verba καὶ τοῖς στ. τετραμοιρία desunt in Juntina.

2. ἐπὶ τὸ στράτευμα] Ad arcessendum et avocandum exercitum.

κάλλιστον] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. Vulgo est κάλλιον. iidem libri sequens οὐκ ἔτι δέη dederunt pro οὐ δέη, quod erat ante Zeunianam.

ἀπαιτήσονται] Ita Eton. pro ἀπαι-

τήσουσι, quod vulgabatur.

ἐκ τῆς χώρας] Vulgatum ἐκ τῆς γῆς ex margine Steph. Paris. Eton. correxi, cum propter auctoritatem optimorum librorum, tum maxime ob numeros orationis.

3. παράγειν] Lacedæmonios legatos jubet adduci. Deinde σύμμαχος ὡς λέγεται εἶναι habet margo Villois. in qua scriptura forte ὡς βούλεται εἶναι latet.

ἐπὶ ξενίᾳ. Καὶ] Vulgatam distinctionem εἶναι καλεῖ τε—ἐπὶ ξενίᾳ, καὶ ἐξένιζε mutavi, ut priora verba ad orationem Seuthæ referantur: tempus etiam præsens καλεῖ suadet ita. Vulgatum ἐπὶ ξενία correxit Hutchinson.

λοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ οὐ καλεῖ, οὐδὲ τῶν ἄλλων
 4 στρατηγῶν οὐδένα. Ἐρωτῶντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
 τίς ἀνὴρ εἴη Ξενοφῶν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ
 κακὸς, Φιλοστρατιώτης δέ· καὶ διὰ τοῦτο χεῖρόν ἐστιν
 αὐτῶ. Καὶ οἱ εἶπον· Ἄλλ' ἢ δημαγωγεῖ ὁ ἀνὴρ τοὺς
 5 ἄνδρας; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης· Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ'
 οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται περὶ τῆς ἀπαγω-
 γῆς; Ἄλλ' ἦν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες
 αὐτοὺς ὑπόσχησθε τὸν μισθόν, ὀλίγον ἐκείνω προσχόντες
 6 ἀποδραμοῦνται σὺν ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν
 συλληγεῖεν; Αὖριον ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, πρῶτ'
 ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, ὅτι, ἐπειδὴν ὑμᾶς
 ἴδωσιν, ἄσμενοὶ συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὐ-
 τως ἔληξε.

7 Τῇ δὲ ὑστεραία ἄγουσιν ἐπὶ τὸ στρατεύμα τοὺς Λά-
 κωνας Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ
 στρατιά· τὰ δὲ Λάκωνε ἐλεγέτην, ὅτι Λακεδαιμονίοις
 δοκεῖ πολεμεῖν Τισσαφέρνει, τῷ ὑμᾶς ἀδικήσαντι· ἦν οὖν

4. τίς ἀνὴρ] Edd. vett. Guelf. ὅτι
 τίς ἀνὴρ.

χεῖρόν ἐστιν αὐτῶ] Weiske senten-
 tiam non satis claram, ut in Xeno-
 phonte, esse censens ex sect. 39. addi
 volebat: πρὸς τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ
 πρὸς αὐτοῦ. *deteriori est conditione græ-
 ca interpretatur.*

5. Ἄρ' οὖν—μὴ] Ut in Platonis
 Gorgia sect. 34. est: ἄρ' οὖν οὐ δικαιο-
 σύνη τινι χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὄρθῶς
 κολάζοντες; et sect. 35. ἄρ' οὖν οὐ περὶ
 τούτου ἡμφισβητήσαμεν; ita in media
 oratione Memorab. ii. 6, 34. ἄρα μὴ
 διαβάλλεσθαι δόξεις ὑπ' ἐμοῦ; Formu-
 læ ἄρ' οὖν οὐκ exempla alia Platonica
 posuit Hoogeveen Schützi p. 101.
 ἄρα μὴ ex loco Memorab. habet p.
 97. sed ἄρ' οὖν μὴ omisit. Locum
 Sophoclis Antigone 632. ὦ παῖ, τι-
 λισίαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων τῆς μελλο-
 νύμφου, πατρὶ λυσσαίνῳ πάρι; recte

correxit G. Hermann. ad Vigerum p.
 789. ἄρα μοι scribens. Addo nunc
 simillimum Platonis locum in Prota-
 gora p. 90. ed. Bip. ἀλλ' ἄρα μὴ οὐ
 τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ
 Πρωταγόρου μάθησιν ἔσεσθαι, ἀλλ' οἴα-
 περ ἢ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἐγένετο.
 quem locum frustra tentavit Step-
 hanus ἄρα pro ἄρα conjiciens, quod ip-
 sum ex Ficini versione ductum est.

περὶ τῆς] Eton. præpositionem o-
 misit.

ὑπόσχησθε] Eton. ὑπόσχοισθε, quod
 cum ἦν non coit.

ἐκείνω προσχόντες] Leonclavius et
 Hutchinson commate post partici-
 pium posito referunt hæc ad legatos,
 rectius Stephanus ad milites. Cete-
 rum ἐν πόνῳ habent Paris. Eton. πα-
 ρασχόντες Juntina et Guelf. Deinde
 σὺν ἡμῖν Eton.

6. ἔφη, ὅτι] Guelf. ἔφη, ὡς habet.

ἴητε σὺν ἡμῖν, τὸν τε ἐχθρὸν τιμωρήσεσθε, καὶ δαρεικὸν ἕκαστος οἴσει τοῦ μηνὸς ὑμῶν· λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλοῦν στρατηγὸς δὲ, τὸ τετραπλοῦν. Καὶ οἱ στρατιῶται ἄσμε-8 νοί τε ἤκουσαν, καὶ εὐθύς ἀνίσταταιί τις τῶν Ἀρκάδων, τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων. Παρῆν δὲ καὶ Σεύθης, βουλόμενος εἰδέναι, τίπραχθήσεται· καὶ ἐν ἐπηκόῳ εἰστήκει, ἔχων τὸν ἐρμηνέα· συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνιστί τὰ πλείιστα. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Ἀρκάς· Ἄλλ' ἡμεῖς 9 μὲν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάλαι ἂν ἤμεν παρ' ὑμῖν, εἰ μὴ Ξενοφῶν δεῦρο ἡμᾶς πείσας ἀπήγαγεν· ἐνθα δὴ ἡμεῖς μὲν τὸν δεινὸν χειμῶνα στρατεύομενοι καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν οὐδὲν πεπάμεθα· ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδία μὲν ἐκεῖνον πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· ὥστε, ὅ γε πρῶτος λέγων, ἐγὼ 10 μὲν, ἔφη, εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα, καὶ δόντα δίκην, ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε, καὶ τὸν μισθὸν ἂν μοι δοκῶ ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἂν ἔτι τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι. Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Ἐκ δὲ τούτων Ξενοφῶν ἔλεξεν ὧδε·

Ἄλλὰ πάντα μὲν ἄρα ἀνθρώπων ὄντα προσδοκᾷν δεῖ, 11

7. ἴητε—τὸν τε] Edd. vett. Guelf. Eton. ἦτε. Sequens τε omittit Eton.

9. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν] Hæc verba omisit Eton. Deinde margo Villois. habet ἐνθα γε μὲν τὸν δεινόν.

πεπάμεθα] Vulgatum πεπαύμεθα ex libris scriptis Stephani præeunte Welsio et Hutchinsono correxit Zeune.

πεπλούτικεν] Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. male πεπλούτηκεν.

10. ὅ γε πρῶτος λέγων] Xenophon-tis hæc esse narrantis, non Arcadis accusantis verba, docet ipsa structura eorum. Weiske in iis vim nescio quam inesse putabat, ut demonstratur, quam inique cum Xenophonte egerint milites, cum is, qui primo loco dicebat, nondum exploratis aliorum sententiis, neque inflamma-

tus aliorum invidiosa oratione, ausus sit ipsum turpi morte dignum pronuntiare. Mihi vero verba aliena ab h. l. et spuria esse videbantur.

πεπονημένοις] Hoc pro vulgato πεπονημένοις Hutchinson dedit ex Paris. et Eton. Sed in Paris. est καὶ οὐδὲν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις. Margo etiam Steph. ἐπὶ commemoravit.

ἄλλος ἀνέστη] Edd. vett. Guelf. ἄλλος ἀνέστη ἂν. Hinc suborta est Zeunio conjectura satis inficeta: ἀνέστη, ἀνέστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Rectius Weiske comma vulgo positum post ἀνέστη sustulit.

Ἐκ δὲ τούτων] Guelf. ἐκ δὲ τούτων habet, quod præfero. Alia ratio est supra i. 3, 11. ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων.

11. μὲν ἄρα] Ex Paris. ἄρα addidi.

ὁπότε καὶ ἐγὼ νυνὶ μὲν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλεί-
στην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναί περὶ ὑμᾶς
παρεσχημένος. Ἀπετραπόμην μὲν γε ἤδη οἴκαδε ὤρ-
μημένος, μὰ τὸν Δία, οὐ τι πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ πράτ-
τειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπόροις εἶναι, ὡς ὠφελή-
12 σων, εἴ τι δυναίμην. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, Σεύθου τουτουῖ
πολλοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ ὑπι-
σχουμένου ἐμοὶ, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν,
τοῦτο μὲν οὐκ ἐπεχείρησα ποιεῖν, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἐπίστα-
σθε· ἦγον δὲ, ὅθεν ὤμην τάχιστ' ἀν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν
διαβῆναι. Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμιζον ὑμῖν εἶ-
13 ναι, καὶ ὑμᾶς ἦδειν βουλομένους. Ἐπεὶ δὲ Ἀριστάρχος,
ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν, ἐκώλυτε διαπλεῖν ἡμᾶς, ἐκ τούτου
(ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως βουλευσάι-
14 μεθα, ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκούοντες μὲν
Ἀριστάρχου ἐπιτάττοντος ὑμῖν εἰς Χερρόνησον πορευέσθαι,
ἀκούοντες δὲ Σεύθου πείθοντος ἑαυτῷ συστρατεύεσθαι,
πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐψηφί-
σασθε ταῦτα. Εἴ τι οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἠδίκησα, ἀγα-
15 γῶν ὑμᾶς, ἐνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἶπατε. Ἐπεὶ γε
μὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ τοῦ μισθοῦ, εἰ μὲν
ἐπανῶ αὐτόν, δικαίως ἂν με καὶ αἰτιῶσθε καὶ μισοῖτε·

Sequens νυνὶ ex Junt. Guelf. Paris. recepit Zeune. αἰτίαν cum Hutchinsono dedit Weiske.

ἐμαυτῷ γε] Vulgo additum δὴ μοι ut solæcum damnat liber Eton. igitur omisi.

ὀρμημένος] Margo Steph. Paris. Eton. ὤρμημένος οὐ, μὰ τὸν Δία. unde tempus unice verum accepi.

12. αὐτοὶ ὑμεῖς] Ex libro Brodæi et Eton. ὑμεῖς addidit Zeune.

ἦγον] Margo Steph. cum Paris. ἦγον. deinde ὤμην Eton. habet.

13. βουλευσάμεθα] Edd. vett. Guelf. βουλευσώμεθα. Ceteram verba ὅπερ εἶ-

κὸς δήπου ἦν alienum locum occupasse suspicor, et reponenda statim post ἡμᾶς. Hic enim, ubi nunc sunt, otiosa videntur esse.

14. ἐψηφίσασθε] Ita margo Steph. cum Paris. Vulgo est ἐπειψηφίσασθε.

Εἴ τι οὖν—εἶπατε] Eton. liber ei cum verbo εἶπατε omisit.

15. Ἐπεὶ γε μὴν] Margo Steph. ἐπεὶ δὲ γε ὑμῖν. Paris. Eton. ἐπεὶ δὲ ὑμῖν.

ἂν με καὶ] Ex Guelf. καὶ addidit Zeune. Sequens πάντων primus addidit Stephanus.

εἰ δὲ πρόσθεν αὐτῷ πάντων μάλιστα φίλος ὢν, νῦν πάντων διαφορώτατός εἰμι, πῶς ἂν ἔτι δικαίως, αἰρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύθου, ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ ὧν πρὸς τοῦτον διαφέρομαι; Ἄλλ' εἴποιτε ἂν, ὅτι ἔξῃστι, 16 καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα παρὰ Σεύθου τεχνάζειν. Οὐκ οὔν δῆλον τοῦτό γε, ὅτι, εἴπερ ἐμοὶ ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δῆπου, ὡς ὢν τε ἐμοὶ δοίη στεροῖτο, καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἄλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δούς μείον, μὴ ἀποδοίη ὑμῖν τὸ πλεῖον. Εἰ τοίνυν οὕτως ἔχειν οἴεσθε, ἔξῃστιν ὑμῖν αὐ- 17 τیکا μάλα ματαίαν ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆσαι, ἂν πράττητε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γὰρ, ὅτι Σεύθης, εἰ ἔχω τι παρ' αὐτοῦ, ἀπαιτήσῃ με, καὶ ἀπαιτήσῃ μέντοι δικαίως, ἂν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ' ἧ ἔδαροδόκουν. Ἄλλὰ πολλοῦ μοι δοκῶ δεῖν 18 τὰ ὑμέτερα ἔχειν· ὁμνύω γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ, ἂ ἐμοὶ ἰδία ὑπέσχετο Σεύθης, ἔχειν πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων σύνοιδέ μοι, εἰ ἐπιουρκῶ. Ἴνα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε, συνεπόμνυμι, μηδὲ, ἂ οἱ 19 ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβον, εἰληφέναι, μὴ τοίνυν μηδ' ὅσα

πῶς ἂν ἔτι] Ex Guelf. ἂν inserui, in quo est πῶς ἂν τι.

16. τοῦτό γε, ὅτι, εἴπερ] Eton. liber τοῦτό γε ἴστι, εἴπερ habet.

ὡς ὢν τε] Edd. vett. Guelf. ὡς, οὔτε ὢν habent; deinceps ἐπὶ τούτο — τὸ πλεῖστον.

17. παρ' αὐτοῦ] Ita cum margine Villosi. Steph. Hutchinson et Weiske. ἀπ' αὐτοῦ dedit Zeune. Male ἔχω τε Hutchinson.

με, καὶ ἀπαιτήσῃ] Hæc ex libro Paris. et Eton. accesserunt, vulgo omisso, unde legitur solœce: αὐτοῦ, ἀπαιτήσῃ μέντοι δικαίως. In Edd. vett. est, ut in Guelf. ἀπαιτήσῃ μὲν τε, in Castal. ἀπαιτήσῃ μὲν γε.

βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ] Vulgatum αὐτοῦ correxi. βεβαιῶν h. l. est idem, quod ἐμπεδοῦν. Cyrop. v. 1, 22. ἀλλὰ

καὶ Ἐρκανίαις τοὺς ὄρκους καὶ τὰς δεξιὰς, ἃς ἔδωκα, ἐμπεδώσω. viii. 8, 2. ὅτι πρότερον βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπ' αὐτῷ καὶ τοῖς τὰ ἴσχυατα πεποιηκόσιν, εἴ τε ὄρκους ὁμόσαιεν, ἡμπεδῶν, εἴ τε δεξιὰς δοίεν, ἐβεβαίουν.

ἔδαροδόκουν] Ita margo Steph. cum Paris. Vulgabatur ἔδαροδοκούμην. Utrumque eodem sensu dici, falso ait Zeune; δαροδοκεῖσθαι enim, quo utitur Demosthenes aliquoties, significat corruptum muneribus facere aliquid. Contra δαροδοκεῖν eidem, ut Aristophani aliisque Atticis scriptoribus, est munera accipere.

18. σύνοιδε] Junt. cum Guelf. συνίος δὲ habent.

19. μὴ τοίνυν μηδ'] Frequentius dicitur μήτοι γε ὅσα, dum, ne dicam.

20 τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίουν; Ὁμῆν,
 ὦ ἄνδρες, ὅσα μᾶλλον συμφέρομι τούτῳ τὴν τότε πεινίαν,
 τοσοῦτῳ μᾶλλον αὐτὸν φίλον μοι ἔσεσθαι, ὅποτε δυνη-
 θεῖη. Ἐγὼ δὲ ἅμα ὀρῶ αὐτὸν εὖ πράττοντα, καὶ
 21 γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ τὴν γνώμην. Εἶποι δὴ τις ἄν· Οὐκ-
 ουν αἰσχύνῃ οὕτω μαρῶς ἐξαπατῶμενος; Ναὶ μὰ Δία
 ἡσχυνόμην μέντοι, εἰ ὑπὸ πολεμίου γε ὄντος ἐξηπατήθην·
 φίλω δ' ὄντι ἐξαπατᾶν αἰσχιὸν μοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἐξα-
 22 πατᾶσθαι. Ἐπεὶ, εἴ γε πρὸς φίλους ἐστὶ φυλακὴ,
 πᾶσαν οἶδα ὑμᾶς φυλαξαμένους, ὡς μὴ παρασχεῖν
 τούτῳ πρόφασιν δικαίαν, μὴ ἀποδίδοναι ὑμῖν, ἀ ὑπέ-
 σχετο· οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν τούτον οὐδὲν, οὔτε κατεβλα-
 κεύσαμεν τὰ τούτου, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδὲν,
 23 ἐφ' ὅτι ἡμᾶς οὗτος παρεκάλεσεν. Ἀλλὰ φαίητε ἄν,
 ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὡς μηδὲ, εἰ ἐβούλετο, ἐδύ-
 νατο ἄν ταῦτα ἐξαπατᾶν. Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκούσατε, ἀ
 ἐγὼ οὐκ ἄν ποτε εἶπον τούτου ἐναντίον, εἰ μὴ μοι παντά-
 πασι ἀγνώμονες ἐδοκεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάρι-
 24 στοί. Ἀναμνήσθητε γὰρ, ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμα-
 σιν ἐτυγχάνετε, ἐξ ὧν ὑμᾶς ἐγὼ ἀνήγαγον πρὸς Σεύθην.
 Οὐκ εἰς μὲν Πέρηνθον, εἰ προσήτε τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος

20. φίλον μοι ἔσεσθαι] Margo Steph. Paris. Eton. φίλον ποιήσεσθαι, ὅποτε δυνασθεῖη.

καὶ γιγνώσκω—γνώμην] Verbis mitibus et oratione justo brevior utitur, ut Seuthæ præsentī parcat, recte monente Weiskio.

21. μαρῶς] Paris. μαρῶς habet; deinde Edd. vett. Guelf. αἰσχύνομαι.

πολεμίου γε ὄντος] Ita liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. Vulgo erat οὕτως.

22. εἴ γε—φυλακὴ] i. e. qua quidem sola erga amicos cautione opus esse videtur.

πᾶσαν—φυλαξαμένους] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. διαφυλ.

erat antea. Præterea πάντας ex margine Steph. receperunt Welsius et Hutchinson.

οὔτε μὴν] Margo Villos. οὐδὲ μὴν annotavit.

23. ὡς—ἐδύνατο ἄν ταῦτα] Verba ἄν ταῦτα ex libro Eton. adscivi. Superest tamen, quod mihi dubitationem facit, ὡς—ἐδύνατο ἄν, nisi comparare volueris lectionem antiquam sect. 26. ἡμῖν ὀπλιτικὸν μὲν ἦν, ὡς ἄθροοι μὲν ἴοντες ἐπὶ τὰς κάμας ἴσως ἄν ἐδυνάμεθα σίτον λαμβάνειν.

μοι παντάπασι] Vulgo intersertum ἢ cum libro Eton. omisi; quam varietatem silentio præteriiit Zeune.

24. εἰ προσήτε] Edd. vett. Guelf.

ὑμᾶς ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ εἶα εἰσιέναι, ἀποκλείσας τὰς
 πύλας· ὑπαίθριοι δὲ ἔξω ἐστρατοπεδεύετε· μέσος δὲ χει-
 μῶν ἦν· ἀγορᾷ δὲ ἐχρήσθε, σπάνια μὲν ὀρῶντες τὰ ὄνια,
 σπάνια δὲ ἔχοντες, ὅταν ἀνήσασθε. Ἀνάγκη δὲ ἦν μένειν 25
 ἐπὶ Θράκης· (τριήρεις γὰρ ἐφορμοῦσαι ἐκώλυον διαπλεῖν)
 εἰ δὲ μένοι τις, ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ εἶναι, ἔνθα πολλοὶ μὲν
 ἰππεῖς ἐναντίοι ἦσαν, πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ 26
 ὀπλιτικὸν μὲν ἦν, ᾧ, ἀθροῖοι μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κώμας,
 ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα σῖτον λαμβάνειν οὐδὲν τι ἄφθονον·
 ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα κατελαμ-
 βάνομεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· οὔτε γὰρ ἰππικὸν οὔτε πελταστι-
 κὸν ἔτι ἐγὼ συνεστηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, 27
 ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ὄντιναοῦν μισθὸν
 προσαιτήσας, Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσέλαβον, ἔχοντα

Eton. πρόσσιτε habent. Ita memorat Zeune. Sed ex Eton. libro annotatum reperi Πέρινον πρόσσιτε πόλιν, Ἀρίσταρχος. Locum sanum equidem non præsto. Monuit me God. Hermannus, virum doctum in Ephemeride Anglica *Critical Review*, Januarii 1803. p. 8. corrigere εἰ προσήϊτε τῇ πόλει, if ye had arrived before the city.

ἀγορᾷ δὲ ἐχρήσθε] Si bene habet locus, significat: *victim et commeatum, nemine præbente, emere coacti eratis*. An dicitur ut ἀγορᾷ δέχασθαι τὸ στρατόπεδον apud Thucydidem?

ὅταν ἀνήσασθε] Ita Stephanus. ὅταν ἀνήσθε margo Steph. Paris. Eton. Contra ὅτου Edd. vett. Guelf. quod probat Abresch Animadv. ad Æschylum p. 186. et Porson.

25. ἐφορμοῦσαι] Edd. vett. Guelf. ἐφορμῶσαι. deinde μένει Guelf. Sequens χώμα omittit Eton. liber.

26. ᾧ, ἀθροῖοι] Aldinum ᾧς, ἀθροῖοι cum Stephano revocavit Weiske, quod cum verbis ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα non convenit. Quare cum Zeunio sequor scripturam Juntinæ, Guelf. Paris. marg. Steph. Accedit sequens ὅτῳ.

κατελαμβάνομεν] Vulgatum κατα-

λαμβάνομεν correxi ex scriptura Eton. unde καταλαμβάνομεν posuit Hutchinson, omissum a Zeunio. Convenit antecedens ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα.

οὐκ ἦν ἡμῖν] Edd. vett. οὐκ ἦν ὑμῖν. Sequens συνεστηκὸς male Index Zeunianus *equitatum congregatum* interpretatur. Ita et alii, quos merito reprehendit Weiske; ipse vero vertit: *equitum et peltastarum copiarum juste descriptarum, centuriatarum et instructarum*. Aliud enim esse *συνηθροισμένον*, aliud *συνεστηκὸς*. Nam, inquit, si tantum dispersæ fuissent ad quocumque vel otium vel negotium illarum copiarum, quantum quæso laboris fuisset, illas cogere et congregare? Putat igitur, equites post abitum Xenophonitis rursus inter ὀπλίτας lectos militasse, peltastas quoque in reliquis cohortes distributos fuisse. Verum equidem potius peltastas cum equitibus abiisse puto cum iis, quos memorat Xenophon vii. 2, 3. Præterea est in græco ἔτι *συνεστηκὸς*, quo significari videtur equitatus plane dissolutus. Ita noster *Cyrop. vi. 1, 54. ἐπεὶ δὲ πάντα συνεστήκει αὐτῷ τὰ περὶ τοὺς πύργους, postquam turrium constructio esset confecta.*

ἰππέας καὶ πελταστας, ὧν ὑμεῖς προσεδείσθε, κακῶς
 28 ἂν ἐδόκουν ὑμῖν βεβουλευῆσθαι πρὸ ὑμῶν; Τούτων γὰρ
 δήπου κοινωμήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κώ-
 μαις εὐρίσχετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θραῖκας
 κατὰ σπουδὴν μᾶλλον Φεύγειν· καὶ προβάτων καὶ ἀν-
 29 δραπόδων μετέσχετε. Καὶ πολέμιον οὐκέτι οὐδένα ἐωρῶ-
 μεν, ἐπειδὴ τὸ ἰππικὸν ἡμῖν προσεγένετο· τέως δὲ Θαρ-
 σαλέως ἡμῖν ἐφείποντο οἱ πολέμιοι καὶ ἰππικῶ καὶ πελ-
 ταστικῶ, κωλύοντες μηδαμῆ κατ' ὀλίγους ἀποσκευασ-
 30 μένους τὰ ἐπιτήδεια ἀφθονώτερα ἡμᾶς πορίζεσθαι. Εἰ
 δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ
 πάνυ πολὺν μισθὸν προστελεῖ τῆς ἀσφαλείας, τοῦτο δὴ
 τὸ πάθημα τὸ σχέτλιον; καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῆ οἴεσθε
 31 χρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι; Νῦν δὲ δὴ πῶς ἀπέρχεσθε;
 Οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδέοις,
 περιττὸν δὲ ἔχοντες τοῦτο, εἴ τι ἐλάβετε παρὰ Σεύθου;
 τὰ γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε· καὶ ταῦτα πράττον-
 τες, οὔτε ἄνδρας ἐπίειδετε ὑμῶν αὐτῶν ἀποθανόντας, οὔτε
 32 ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δέ τι καλὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ βαρβάρους ἐπέπρακτο ὑμῖν, οὐ καὶ ἐκεῖνο σῶν
 ἔχετε, καὶ πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὐκλειαν προσειλή-
 φατε, καὶ τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θραῖκας, ἐφ' οὓς ἐστρα-
 τεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς Φημί δικαίως

27. πρὸ ὑμῶν] Ita Steph. cum Guelf. et Paris. et sic est βουλευῆσθαι πρὸ Cyrop. i. 6, 42. πρὸς est in Edd. vett. et Eton. libro.

28. μετέσχετε] Margo Steph. Paris. Eton. μᾶλλον μετέσχετε.

29. οὐκέτι οὐδένα ἐωρῶμεν] Vulgo est πολέμιον οὐδένα ἐτι ἐωρῶμεν, sed mecum facit Paris. Eton. nisi quod in Eton. Junt. et Guelf. est ἐπεωρῶμεν.

τέως] Eton. τέλος—ὑμῖν. Postea ὑμᾶς Paris. ἡμᾶς vero omittunt Edd. vett. Guelf. Eton.

30. ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι] Vulgatum

ζῶντά μ' ἀνεῖναι, quod sensu plane omni destituitur, ex Paris. et Eton. correxi, ubi tamen χαρῆναι est scriptum pro χρῆναι.

31. εἴ τι ἐλάβετε] Ita margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. Vulgo erat ὅ, τι; in Eton. præterea est λάβοιτε.

τὰ γὰρ τῶν] Male Juntina cum Guelf. τὰ γὰρ παρὰ τῶν habet.

32. ὑμῖν, οὐ καὶ ἐκεῖνο] Vulgatum οὐκ ἐκεῖνο ex Guelf. mutavit Zeune. In Paris. est οὐκ αἰεὶ, in Eton. αἰεὶ ὑμῖν, οὐκ αἰεὶ.

ἂν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς Θεοῖς χάριν εἰδέναι,
 ὡς ἀγαθῶν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα τοιαῦτα. Ἄγετε 33
 δὲ πρὸς τῶν Θεῶν, καὶ τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει.
 Ἐγὼ μὲν γάρ, ὅτε πρῶτον ἀπήρα οἴκαδε, ἔχων μὲν ἔπαι-
 νὸν πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπεπορευόμεν, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς καὶ
 ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλειαν ἐπιστευόμεν δὲ ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων· οὐ γὰρ ἂν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς
 ὑμᾶς. Νῦν δὲ ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους, 34
 ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος, Σεύθη δὲ ἀπήχθημένος ὑπὲρ
 ὑμῶν, ὃν ἤλπιζον, εὖ ποιήσας μεθ' ὑμῶν, ἀποστροφῆν
 καὶ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ γένοιτο, καταθήσεσθαι.
 Ἑμεῖς δὲ, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλεῖστα, καὶ 35
 ταῦτα πολὺ κρείττωσιν ἐμαυτοῦ, πραγματευόμενός τε οὐδὲ
 νῦν πω πέπαυμαι ὅτι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν, τοιαύτην
 γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Ἄλλ' ἔχετε μὲν με, οὔτε Φεύ- 36
 γοντα λαβόντες, οὔτε ἀποδιδράσκοντα· ἦν δὲ ποιήσητε,
 ἂ λέγετε, ἴστε, ὅτι ἄνδρα κατακανόντες ἔσεσθε, πολλὰ
 μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν
 πονήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ μέρει καὶ

33. τὰ μὲν δὴ] Ex Eton. δὴ inserui,
 et deinde vulgatum ἄγετε δὴ, πρὸς
 Θεῶν correxi.

τὰ ἐμὰ] Cum Junt. et Guelf. τὰ
 ἐμαυτοῦ dedit Zeune.

πρῶτον] Margo Steph. Paris. Guelf.
 πρότερον. Deinceps ἀπῆρα Edd. vett.
 cum Guelf. Postea ἐπὶ τῶν ἄλλων
 Juntina habet.

34. πρὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν
 omitunt. Sequens ἀπήχθημένος dedi
 ex libro Eton. ubi tamen ἀπεχθημέ-
 νος scriptum esse dicitur. Vulgo erat
 ἀπεχθόμενος.

ἤλπιζον] Ita cum Eton. Zeune.
 Vulgatum antea ἤλπισ' ἂν, quod so-
 læcum est, revocavit tamen Weiske.

εἰ γένοιτο] Stephani conjecturam
 in locum vulgati γένοιτο recepi cum
 Welsio et Hutchinsono. Eandem
 probavit etiam Weiske, ita tamen,

ut vulgatam scripturam excusaret ex-
 emplis locorum, ubi nomina vel
 masculina vel feminina verbis sin-
 gularis numeri junguntur. Zeune
 verba hæc ineptissime ad ἀποστροφῆν
 referebat. Ex hoc vero loco apparet,
 Xenophonti tum (Olympiadis xciv.
 anno 4. vel Ol. xcv. 1.) necdum con-
 jugem liberosve fuisse.

35. ἀγαθὸν ὑμῖν] Miror pronomen
 ad sensum absolvendum necessarium,
 oblatum a libris Brodæi, Paris. Eton.
 sprevisse cum Zeunio Weiskium,
 quanquam ille antecedens ὑπὲρ ὧν re-
 ferebat etiam ad πρ. ἀγαθόν. Contra
 si ὑμῖν omitendum censeas, tum
 vero copulam τε ante οὐδὲ delendam
 censeo, comparato loco in Hierone
 viii. 8. ὅτι καὶ ἐξ ὧν ἀπεχθάνονται οἱ
 ἄνθρωποι, ἡμᾶς πολὺ πλείω τῶν ἰδιω-
 τῶν ἀνάγκη ἐστὶ πραγματεύεσθαι.

παρὰ τὸ μέρος· Θεῶν δὲ ἴλεων ὄντων καὶ τρόπαια Βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν ὑμῖν στησάμενον· ὅπως δέ γε τῶν Ἑλλήνων μηδενὶ πολέμιοι γένοισθε, πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, 37 πρὸς ὑμᾶς διατεινόμενον. Καὶ γὰρ οὖν νῦν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι, ὅποι ἂν ἔλησθε, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ἑμεῖς δὲ, ὅτι πολλὴ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, καὶ πλεῖτε, ἔνθα δὴ ἐπιθυμεῖτε πάλαι, δέονται δὲ ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι, μισθὸς δὲ φαίνεται, ἡγεμόνες δὲ ἤκουσι Λακεδαιμόνιοι, οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι, νῦν δὴ καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν εἶναι, 38 ὡς τάχιστα ἐμὲ κατακτανεῖν; οὐ μὴν, ὅτε γε ἐν τοῖς ἀπόροις ἦμεν, ὧ πάντων μνημονικώτατοι· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ αἰεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνήσθαι ὑπισχνεῖσθε. Οὐ μέντοι ἀγνώμονες οὐδ' οὗτοί εἰσιν, οἱ νῦν ἤκοντες ἐφ' ὑμᾶς· ὥστε, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ τούτοις δοκεῖτε βελτίονες εἶναι, τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ. Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

39 Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστὰς εἶπεν οὕτως· Ἄλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὧ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτῷ μαρτυρήσαι· Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ Πολυνείκου

36. παρὰ τὸ μέρος] Weiske cum Zeunio interpretatur: et ex officio et præter officium, comparans Arriani Anab. iii. 26, 8. de Parmenione: ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ζῆνων, ἃν πολλάκις καὶ ἐν μέρει καὶ παρὰ τὸ μέρος κατὰ πρόσταξιν τῆν Ἀλεξάνδρου ζῆν χάριτι ἐξηγεῖτο. ubi ex nostro loco scribendum esse liquet ἐν τῷ μέρει.

γένοισθε] Guelf. Eton. γένησθε.

πρὸς ὑμᾶς] Eton. liber hæc omisit, ad sententiam tamen necessaria. contra vos recte interpretatur Weiske, comparans locum vii. 1, 25. seqq. Guelf. deinde διατεινόμενον habet.

[πρὸς ὑμᾶς διατεινόμενον] In annotatione Mori ingenio honos erat suus

tribuendus, qui primus in Indice monuerat: πρὸς ὑμᾶς, si vera est lectio, significabit apud vos seu vestra causa. Ex Epistola.]

37. νῦν ὑμῖν] Eton. liber νῦν omisit. ἔλησθε] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ante Zeunium Θέλησθε revocavit Weiske.

οἱ κράτιστοι] Articulum οἱ ex Guelf. restituit Zeune.

38. βελτίονες εἶναι] Eton. β. ὄντες habet.

39. οὕτως] Edd. vett. ἀλλ' οὕτως, ἄνδρες, ἐμοὶ μὲν οὐ. Guelf. οὕτως· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐ. Deinde Πολυνείκου ubique dat Guelf. Πολυνείκου Junt. Eton. ἀλλ' οὕτως ἐμοί.

περὶ Ξενοφῶντος, τίς ἀνὴρ εἴη, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε μέμφεσθαι, ἄγαν δὲ Φιλοστρατιώτην ἔφη αὐτὸν εἶναι· διὸ καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ πρὸς αὐτοῦ. Ἀναστάς ἐπὶ τούτῳ Εὐρύλοχος ὁ Λου- 40
σιάτης Ἀρκὰς εἶπε· Δοκεῖ γέ μοι, ἄνδρες Λακεδαιμό-
νιοι, τούτο ὑμᾶς πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, παρὰ Σεύ-
θου ἡμῖν τὸν μισθὸν ἀναπράττειν ἢ ἐκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ
μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀπαγαγεῖν. Πολυκράτης δὲ Ἀθη- 41
ναῖος εἶπεν ἀναστάς ὑπὲρ Ξενοφῶντος· Ὁρῶ γεμῖν, ὦ
ἄνδρες, ἔφη, καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὅς πα-
ραλαβὰν τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐποίησαμεν, ταῦτα ἀπο-
δόμενος, οὔτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν, οὔτε ἡμῖν τὰ γινόμενα,
ἀλλ' αὐτὸς κλέψας πέπαται. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν,
ἐξόμεθα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θραῖξ ἐστίν,
ἀλλὰ Ἕλληνα ὦν Ἕλληνας ἀδικεῖ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλείδης μάλα ἐξεπλάγη· καὶ 42
προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει· Ἡμεῖς, ἦν σωφρονῶμεν,
ἀπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Καὶ ἀνα-
βάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ὄρχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ
ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθῃς πέμπει 43
Ἐβοζέλιμον τὸν ἑαυτοῦ ἐρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ

μέμφεσθαι.] Paris. μέμφασθαι habet.

40. Ἀναστάς] Castalio edidit Ἀνα-
στάς δέ. Deinceps Λουσιάτης Aldina,
Λουσιώτης Paris. Eton.

Δοκεῖ γέ μοι] Ita Eton. liber. Vul-
go erat nimis abrupta oratione καὶ
δοκεῖ δέ μοι, ὦ ἄνδρες. Weiske tamen
interpretatur: *mihī quoque ut Xenophonti videtur*. Post Λακεδαιμόνιοι
Zeune ex Edd. vett. et Guelf. ἔφη in-
seruit.

πρῶτον ἡμῶν] Aldina ὑμῶν, Castalio
πρὸ τοῦ ἡμῶν edidit. Sed ita τοῦτο
abundat. Eton. στρατηγῆσαι omittit.
Videtur Xenophon rudem hominis
sermonem imitari voluisse. Zeune
vertit: *vos vestro in nos imperio hoc*

primum efficere oportere.

ἀναπράττειν—ἀπαγαγεῖν] Ita margo
Steph. Paris. Eton. Vulgo πρᾶττειν—
ἀγαγεῖν legitur.

41. ἀναστάς] Quid in scriptura li-
bri Paris. *αἰνετῶς* lateat, nondum ex-
cogitavi.

οὐ γὰρ δὴ] Weiske interpretatur:
*quod in primis tenendum est, totam vero
sententiam reddit: Adeo hic ne Thrax
quidem est.*

42. μάλα] Margo Steph. Paris. E-
ton. μάλλον habent. Eton. etiam
ἀκούσας omittit.

43. Ἐβοζέλιμον] Guelf. Ἐβολζέλιμον,
Eton. Ἀβροζέλιμην, margo Steph. cum
Paris. Ἀβραζέλιμην.

κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι παρ' ἑαυτῶ, ἔχοντα χιλίους ὀπλίτας· καὶ ὑπισχνεῖται αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ τε χωρία τὰ ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ὑπέσχετο. Καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, λέγει, ὅτι ἀκήκοε Πολυνείκου, ὡς, εἰ ὑποχείριος ἔσται Λακεδαιμονίοις, σαφῶς ἀποθανοῖτο
 44 ὑπὸ Θίμβρωνος. Ἐπέστελλον δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἶη, καὶ φυλάττεσθαι δέοι. Ὁ δὲ ἀκούων ταῦτα, δύο ἱερεῖα λαβὼν, ἔθυε τῷ Διὶ τῷ Βασιλεῖ, πότερὰ οἱ λώϊον καὶ ἄμεινον εἶη μένειν παρὰ Σεύθῃ, ἐφ' οἷς Σεύθῃς λέγει, ἢ ἀπιέναι σὺν τῷ στρατεύματι. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπιέναι.

CAP. VII.

ENTETΘEN Σεύθῃς μὲν ἀπεστρατοπεδεύσατο προσωτέρω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐσκήνησαν εἰς κώμας, ὅθεν ἔμελλον, πλεῖστα ἐπισιτισάμενοι, ἐπὶ θαλάτταν ἤξειν. Αἱ δὲ κῶμαι αὗται ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδο-
 2 σάδῃ. Ὁρῶν οὖν ὁ Μηδοσάδης δαπανώμενα τὰ ἐν ταῖς κώμαις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν ἄνδρα Ὀδρύσην, δυνατώτατον τῶν ἀνωθεν καταβεβηκότων, καὶ ἰππέας ὅσον πεντήκοντα, ἔρχεται καὶ προσκα-

παρ' ἑαυτῶ] Eton. παρ' ἑαυτόν. Sequens ὑπισχνεῖται ex Paris. dedit Zeune pro vulgato antea ὑπισχνεῖτο.

ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος] Cf. Herodoti ix. 45. Aristoph. Equ. 648.

ἀποθανοῖτο] Ita Paris. et Eton. Vulgatum ἀποθάνοι nullo modo græcum tamen defendit Zeune, quod saltem ἀποθανοῖ scriptum oportebat. Quanquam etiam ex libris Paris. et Eton. ἀποθάνοιτο male scriptum laudari video. Deinceps Θίμβρωνος habent Edd. vett. cum Guelf. Cum Stephano facit margo Villois.

44. ταῦτ'α] Hoc vulgato ταῦτα tanquam melius substitui. Verbum ἐπέστελλον cum Stephano recepit ex Pa-

ris. Hutchinson, improbante tamen Abreschio in Dilucid. Thucyd. p. 259. ἔπιεπον est in Edd. vett. Guelf. Eton.

ἕξειν] Omittit cum Paris. Eton. liber.

ἀναιρεῖ] Verbum de extorum significatione rarum, in oraculorum responsis frequens. Sequens δὲ omittit Eton.

1. ἀπεστρατοπεδεύσατο] Eton. ἀπεστρατεύσατο. Sequens ἤξειν pro vulgato ἤκειν idem cum libro Brodæi dedit. Pro σκηῆσαι alibi Xenophon κατασκηῆναι dixit.

ἐπὶ θαλάτταν] Eton. εἰς θ. habet.

2 πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.

λείται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος· καὶ ὅς, λαβάν τινὰς τῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδείων, προσέρχεται. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης·³ Ἀδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθεῖντες. Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγὼ τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ ὁδε ὁ ἀνὴρ, παρὰ Μηδόκου ἦκων τοῦ ἀνω βασιλέως, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ' εἰς ποιεῖτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολέμιους ἀλεξήσομεθα.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν· Ἀλλὰ σοὶ⁴ μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπὸν· τοῦδε δὲ ἕνεκα τοῦ νεανίσκου λέξω, ἵν' εἰδῆ, οἷοί τε ὑμεῖς ἐστε, καὶ οἷοι ἡμεῖς. Ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, πρὶν Φίλοι γενέ-⁵σθαι ὑμῖν, ἐπορευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας, ὅποι ἐβουλόμεθα, ἢ μὲν ἐθέλοισιν πορθεῖντες, ἢ δὲ ἐθέλοισιν κατακαίοντες. Καὶ σὺ, ὅποτε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες⁶ πρεσβεύων, ἠύλιζου παρ' ἡμῖν, οὐδένα φοβούμενος τῶν πολεμίων. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς τήνδε τὴν χώραν, ἢ, εἰ

Eton. *πριάκοντα*. Sequens τινὰς post ἄλλους omittit Eton.

3. ὅδε δ] Articulum δ ex Guelf. addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske. Sect. 7. ἔχετε τήνδε τὴν χώραν. et sect. 4. τοῦδε ἕνεκα τοῦ. sect. 9. τόνδε τὸν ἄνδρα. οὗτοι οἱ στρατιῶται cap. 7, 33.

Μηδόκου] Margo Steph. Δημόκου. Cf. vii. 2, 32. vii. 3, 16. Deinde Edd. vett. Guelf. ἀνωθεν. Verum dedit Steph. cum Paris. Eton.

ἀλεξήσομεθα] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀλεξόμεθα habent. Supra i. 3, 6. οὐτ' ἂν ἀλεξήσομαι erat, quod cum Castalione mutavi in ἀλεξόμεθαι. Sed dubitavi hic etiam sequi librorum optimorum auctoritatem; alia enim ratio est prioris loci, ubi aoristus adhibetur, ejus forma ἀλεξόμεθαι a Xenophonte frequentatur.

4. τοῦδε δὲ ἕνεκα τοῦ] Liber Brodæi, Eton. τούτου. Similis varietas est in

Cyrop. vi. 1, 2.

εἰδῆ] Ita cum margine Leoncl. et Guelf. Welsius, Hutchinson, Zeune. εἰδῆτε Edd. cum Paris. Eton.

5. Ἡμεῖς μὲν γὰρ] Ex Paris. et Eton. γὰρ addidit Zeune et Weiske, sed hic dubitabat adhuc, recte an secus id fecerit. Observasse enim sibi videbatur, in oratione brevi et vehementi fere γὰρ omitti, uti Cyrop. iv. 5, 29. contra in oratione sedata et copiosiore adhiberi. Sed libri scripti mire variant locorum ejusmodi lectionem, ut firmum inde argumentum observationi, si quid colligere velis ex comparatione locorum, accedere non possit.

ὅσοι] Guelf. ὅση dat.

6. ἦλθες] Juntina, Guelf. ἔλθοις. Cf. vii. 2, 10. Post ἠύλιζου liber Brodæi τότε addit.

οὐκ ἦτε] Plusquamperfecti medii formam προ ἦτε ab εἶμι, veniebatis,

ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρειπτόνων χώρα ἠυλίζεσθε ἐγκεχα-
 7 λινωμένοις τοῖς ἵπποις. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν φίλοι ἐγένεσθε,
 καὶ δι' ἡμᾶς σὺν θεοῖς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, νῦν δὴ ἐξε-
 λαύνετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας, ἣν παρ' ἡμῶν ἐκόντων κατὰ
 κράτος παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶσθα, οἱ πολέμιοι
 8 οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαύνειν. Καὶ οὐχ ὅπως δῶρα
 δοὺς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς
 ἀποπέμψασθαι, ἀλλ' ἀποπορευομένους ἡμᾶς οὐδ' ἐναυ-
 9 λισθῆναι, ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Καὶ ταῦτα λέγων
 οὔτε θεοὺς αἰσχύνη οὔτε τόνδε τὸν ἄνδρα, ὃς νῦν μὲν σε
 ὄρα πλουτοῦντα, πρὶν δὲ ἡμῖν φίλον γενέσθαι, ἀπὸ λη-
 10 στείας τὸν βίον ἔχοντα, ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ἄταρ τί
 καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις; ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ ἐτι ἄρχω,
 ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι, οἷς ὑμεῖς παρεδάκατε τὸ στράτευ-
 μα ἀπάγειν, οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες, ὧ θαυμαστό-
 τατοι, ὅπως, ὥσπερ ἀπηχθάνομην αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς
 ἦγον, οὕτω καὶ χαρισαίμην νῦν ἀποδιδούς.

annotarunt Zeune et Weiske. Aristophanes Pluti 659. ἔπειτα πρὸς τὸ σέμενος ἡμῖν τοῦ θεοῦ. Eccles. 490. ἠνίκ' ἦμεν. Ex ejusdem Γηρυτάδη afert Etymol. M. p. 420. ἦσαν εὐδύ τοῦ Διονυσίου. Idem p. 121. posuit προῆμεν, et ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀσπῆτε βεβουλεμένοι. Cf. Fischeri Animadv. ad Wellerum ii. p. 508.

τήνδε] Eton. ταύτην. Sequens ἢ Juntina in ἦ mutavit.

7. σὺν θεοῖς] Ex Paris. et Eton. hæc adjecit Zeune: egregium et pietate Xenophontis dignum supplementum neglexit Weiske.

νῦν δὴ] Vulgatum νῦν δὲ recte correxit Leonclaviana.

παρελάβετε] Eton. παρελαύνετε. Verba παρ' ἡμῶν ἐκόντων opposita sequentibus κατὰ κράτος non convenire et posteriora aliena ab hoc loco esse vidit et monuit Weiske, qui ad antecedentem sententiam νῦν δὴ—χώρας pertinere putabat. Sentio equidem vim oppositi ἐκόντων ἡμῶν suadere, ut illa κατὰ κράτος priori mem-

bro inseramus; sed ita nimis violenta fit dictio ἐξελαύνετε ἡμᾶς κατὰ κράτος. Malim itaque in primo membro ita collocare: καὶ δι' ὑμᾶς σὺν θεοῖς κατὰ κράτος ἔχετε τήνδε τὴν χώραν.

ἡμᾶς ἐξελαύνειν] Eton. ὑμᾶς παρελαύνειν dat.

8. ἀλλ' ἀποπορευομένους] Vulgatum ἀλλὰ πορευομένους ex Guelf. correxit Zeune. Deinceps οὐδένα καταλισθῆναι Paris. οὐδένα καταλισθῆναι Eton. habent. Postea δύνασθαι Edd. vett. Guelf.

9. ὃς νῦν μὲν σε] Ex Eton. μὲν adjeci. Idem tamen τόνδε male omisit. Deinceps φίλος Guelf. De re compara supra vii. 2, 34.

10. Λακεδαιμόνιοι, οἷς] Ita ex margine Steph. Paris. Eton. correxi vulgatum Λακεδαιμονίοις.

ἀπάγειν] Zenium ex Paris. ἀπαγαγεῖν scribentem imitari non sum ausus. Deinceps οὐδὲν ἐμὲ Eton. habet. Postea πρὸς ὑμᾶς Guelf. Paris.

ὅπως—χαρισαίμην] Refertur ἀπὸ δε-

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ὀδρύσης, εἶπεν· Ἐγὼ μὲν, 11
 ἢ Μηδοσάδες, κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰ-
 σχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμην,
 οὐδ' ἂν συνηκολούθησά σοι· καὶ νῦν ἄπειμι· οὐ γὰρ ἂν
 Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνομι τοὺς εὐ-
 εργέτας. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήλαυε, 12
 καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, πλὴν τεττάρων, ἢ πέντε.
 Ὁ δὲ Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἢ χῶρα πορθου-
 μένη) ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὸ Λακεδαιμο-
 νίω. Ὁ δ' ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, προσῆλθε 13
 τῷ Χαρμίνῳ καὶ τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν, ὅτι καλεῖ
 αὐτοὺς Μηδοσάδης, προεραῶν ἄπερ αὐτῷ, ἀπιέναι ἐκ τῆς
 χῶρας. Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρα- 14
 τιᾷ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν, εἰ εἴποιτε, ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἢ
 στρατιὰ συναναπράξαι τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἐκόντος ἢ
 παρὰ ἄκοντος Σεύθου· καὶ ὅτι τούτων τυχόντες, πορθύ-
 μως μὲν ἂν συνέπεσθαι ὑμῖν Φασί· καὶ ὅτι δίκαια
 ὑμῖν δοκοῦσι λέγειν· καὶ ὅτι ὑπέσχεσθε αὐτοῖς τότε
 ἀπιέναι, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται. Ἀκού- 15
 σαντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν ἐρεῖν, καὶ ἄλλα,

sis ad solum verbum παρακαλίσαντες
 exclusa negatione, monente Weiskio.

11. καταδύομαι] Cyrop. vi. 1, 35.
 καταδύεσθαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. Cete-
 rum Eton. habet Ἐπεὶ ταῦτα omisso
 δέ.

οὐδ' ἂν] Ita margo Steph. Vulgo est
 οὐκ ἂν. Deinceps Eton. οὐδὲ γάρ.

12. πλὴν τεττάρων] Edd. vett. Guelf.
 πλὴν ἢ τεττάρων.

13. ὁ δ' ἀπολαβὼν] Eton. καὶ ὅς λα-
 βῶν. Deinceps Πολυνίκῳ margo Vil-
 lois.

προεραῶν] Ex margine Steph. hoc
 suadent Zeunio recepti pro προσειρῶν,
 quod miror a Weiskio retentum.
 Supra sect. 3. est προλέγομεν. In Pa-
 ris. est προκαιρῶν, Junt. Guelf. προ-
 ρῶν.

14. ὑμᾶς] Vulgatum ἡμᾶς ex Guelf.

Paris. correxit Zeune. Deinceps Pa-
 ris. εἴπητε, διδῆται ὑμᾶς. Etiam E-
 ton. ὑμᾶς habet.

[Pro vulgatis nunc verbis: εἰ εἴ-
 ποιτε, ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἢ στρατιὰ συνα-
 ναπράξαι τὸν μισθὸν, ex Paris. libro ὅτι
 διδῆται ὑμῶν scribendum fuisse, nunc
 demum animadverto. Ex Epistola.]

συναναπράξαι] Cap. antec. sect. 40.
 παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πράξαι ἢ
 ἐκόντος ἢ ἄκοντος. sed sect. 17. de ipsis
 militibus, quibus debebatur stipen-
 dium, ἐὰν πράττητε αὐτὸν τὰ χρή-
 ματα. ubi fortasse rectius πράττησθε
 scribatur. Infra vii. 7, 31. de Lace-
 dæmoniiis: ἐὰν τὰ παρὰ τοῦ νῦν ἀνα-
 πράξωσι. ubi male Eton. ἀναπράξωνται
 habet.

πορθύμως] Omisit Eton. liber.

15. Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν] Leon-

ὅποια ἂν δύνωνται κράτιστα· καὶ εὐθύς ἐπορεύοντο ἔχον-
 τες πάντας τοὺς ἐπικαιρίους. Ἐλθόντων δ' ἔλεξε Χαρ-
 μῖνος· Εἰ μὲν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέ-
 16 γειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρὸς σε ἔχομεν. Ὁ δὲ Μηδοσά-
 δης μάλα ὑφειμένως· Ἄλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, λέγω, καὶ
 Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιῶμεν, τοὺς Φίλους ἡμῖν γεγενη-
 μένους μὴ κακῶς πᾶσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅ τι γὰρ ἂν τού-
 τος κακῶς ποιῆτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γὰρ εἰσιν.
 17 Ἡμεῖς τῶν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπίοιμεν ἂν, ὅποτε
 τὸν μισθὸν ἔχοιεν οἱ ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες· εἰ δὲ
 μὴ, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις, καὶ
 τιμαρησόμενοι ἄνδρας, οἱ τούτους παρὰ τοὺς ὄρκους ἠδί-
 κησαν· ἦν δὲ καὶ ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, ἐνθένδε ἀρξόμεθα
 18 τὰ δίκαια λαμβάνειν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐθέλοιτε
 δ' ἂν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ Φατὲ
 Φίλους εἶναι ὑμῖν) ἐν ᾧ τῇ χώρᾳ ἐσμέν, ὁπότῃρα ἂν
 ψηφίσωνται, εἴθ' ὑμᾶς προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας ἀπίενα
 19 εἴθ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ

clavius Λάκωνες, ταῦτα ἔφασαν edidit, quæ distinctio mihi propter sequens καὶ ἄλλα præplacet.

ὅποια] Edd. vett. Guelf. scripturam ὅμοια Castalio in ὅμοια ὡς mutavit.

Ἐλθόντων] Quod est in margine Steph. Paris. Eton. ἐλθῶν minime præfero vulgato; quoniam plures cum Charmino profecti erant. Atticis genitivi ejusmodi, omisso pronomine αὐτῶν, admodum sunt familiares.

μὲν τι] Guelf. μέντοι. Post λέγειν intellige λέγε δῆ. Stephanus ipsum λέγειν mutandum suspicabatur in λέγε.

16. λέγω, καὶ Σεύθης ταῦτα] Ita vulgo scriptum hunc locum Weiske correxit. Debebat enim esse ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ Σεύθης λέγομεν τοῦτο.

Φίλους ἡμῖν] Edd. vett. ὑμῖν, Eton. plane omisit. Specioso nomine appellat incolas Seuthæ imperio nunc

subjectos. Deinde τούτοις pro τούτους Edd. vett. Guelf.

17. ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες] Male Eton. ταῦτα πράξαντες.

καὶ νῦν] Ordo natus erat νῦν καὶ βοηθήσοντες τούτοις.

τὰ δίκαια λαμβάνειν] Supra sect. 14. ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν erant τὰ δ. justa, stipendium; de qua notione dictum ad Hellenica vii. 4, 4. quibus adde locum Plutarchi in Dione c. 40. τὰ δίκαια τοῖς ξένοις ποιεῖν. Sed h. l. ambigue dictum, quasi simul δίκην λαμβάνειν minitentur Lacones. Pro ὄρκους margo Steph. νόμους dat.

Φίλους—ὑμῖν] Ita Paris. Eton. pro ὑμῖν. Præterea Eton. φίλους ἔφατε ὑμῖν habet. Deinde ὁποτέραν ψηφ. Paris. habet.

προσῆκεν] Ita ex margine Steph. Paris. Eton. vulgatum πρόσθεν correxit Hutchinson.

μάλιστα μὲν αὐτῷ ἐλθεῖν τῷ Λάκωνε παρὰ Σεύθῃν
περὶ τοῦ μισθοῦ, καὶ οἶεσθαι ἂν Σεύθῃν πείσαι· εἰ δὲ
μὴ, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ πέμπειν, καὶ συμπράξαι ὑπι-
σχνεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κώμας μὴ κᾶειν. Ἐντεῦθεν 20
πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα καὶ σὺν αὐτῷ, οἱ ἐδόκουν ἐπι-
θηδεϊότατοι εἶναι. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς τὸν Σεύθῃν·

Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὃ Σεύθῃ, πάρεμι, σὲ, ἀλλὰ δι- 21
δάξων, ἣν δύνωμαι, ὡς οὐ δικαίως μοι ἤχθρεςθης, ὅτι
ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν ἀπήτουν σε, ἀ ὑπέσχου αὐτοῖς προ-
θύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐχ ἤττον ἐνόμιζον εἶναι συμφέρον
ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδα 22
μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ φανερόν σε τούτους καταστήσαν-
τας, ἐπεὶ γε βασιλέα σε ἐποίησαν πολλῆς χάρας καὶ
πολλῶν ἀνθρώπων· ὥστε οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ λανθάνειν,
οὔτε ἦν τι καλόν, οὔτε ἦν τι αἰσχρὸν ποιήσης. Τοιούτῳ 23
δ', ὄντι ἀνδρὶ μέγα μὲν μοι δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχα-
ρίστως ἀποπέμψασθαι ἀνδρας εὐεργέτας, μέγα δ', εἴ
ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ δὲ μέγιστον,
μηδαμῶς ἀπίστον σαυτὸν καταστήσαι, ὅ τι λέγεις.
Ὅρῳ γὰρ, τῶν μὲν ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ 24

19. *μάλιστα μὲν*] Ex Guelf. et Eton. *μὲν* adjeci, quod sequente *εἰ δὲ μὴ* Atticus usus postulat, uti bene docuit Vigerus p. 416. ed. Hermani. Plato Gorgiæ sect. 63. *καὶ παρασκευαστέον μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι· ἐὰν δὲ δεηθῇ ἢ αὐτὸς—ἐπιθετέον δίκην καὶ κολαστέον.* Sed etiam non sequente *εἰ δὲ μὴ*, nec *ἐὰν*, adhibet idem ibidem sect. 82. *ἐνίστε δὲ ἄλλην εἰσίδων ὁσίως βεβιωκυῖαν (ψυχὴν) καὶ μετ' ἀληθείας ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ ἄλλου τινός, μάλιστα μὲν φιλοσόφου—ἡγάσθη τε καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψε.* Cf. ad librum de Equitat. vi. 14.

πείσαι] Ita margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. Vulgo est *ἀκούσαι.*

πέμπειν] Propter sequens *συμπράξαι* Stephanus *πέμψειν* malebat; sed

præsens hoc tempus pendet adhuc a verbo *ἐκέλευε*. Recte etiam Weiske monuit. Deinde *πρὸς Σεύθῃν* Eton.

21. *πάρεμι, σὲ*] Pronomen omitunt Paris. Eton. equidem post *διδάξων* repositum malim.

ἣν δύνωμαι] Ita Paris. Vulgo *ὡς ἂν δύνωμαι.*

ἀπολαβεῖν] Male margo Villos. *καταλαβεῖν* habet.

22. *αἰσχρὸν*] Eton. *κακόν.* deinde Edd. vett. *ποιήσεις.*

23. *μοι δοκεῖ*] Margo Steph. Paris. Eton. *ἰδοκεῖ.*

ἑξακισχιλίων] Diodorus *πεντακισχιλίου* posuit, in loco supra allato ad Caput 5. sect. 13.

ὅ τι λέγεις] Eton. *ὅ τι λέγοις.* quod fere probaverim.

ἀτίμους τοὺς λόγους πλανωμένους· οἱ δὲ ἂν Φανεροὶ ὥσιν ἀλήθειαν ἀσκοῦντες, τούτων οἱ λόγοι, ἦν τι δέωνται, οὐδὲν μείον δύνανται ἀνύσασθαι, ἢ ἄλλων ἢ βία· ἦν τε τινὰ σωφρονίζειν βούλωνται, γιγνώσκω τὰς τούτων ἀπειλὰς οὐχ ἦττον σωφρονιζούσας, ἢ ἄλλων τὰς ἤδη κολάσεις· ἦν τέ τῷ τι ὑπισχνῶνται οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν μείον διαπράττονται, ἢ οἱ ἄλλοι παραχρῆμα δίδοντες.

- 25 Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ, τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες. Οἷσθ', ὅτι οὐδέν· ἀλλὰ πιστευθεῖς ἀληθεύσειν, ἃ ἔλεγες, ἐπήρας τοσούτους ἀνθρώπους συστρατεύσασθαί τε καὶ συγκατεργάσασθαί σοι ἀρχὴν, οὐ πεντήκοντα μόνον ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα οἴονται δεῖν οὔτοι 26 νῦν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ πολλαπλασίων. Οὐκοῦν τοῦτο μὲν πρῶτον, τὸ πιστεῦσθαί σε, τὸ καὶ τὴν βασιλείαν

24. ἀνύσασθαι] *Consequi*. Valckenarii emendationem, propositam ad Theocriti *Idyll.* xviii. 17. vulgato ἂν ἔσεισθαι substituit Zeune. Liber Eton. hæc omnia ἦν τι δέωνται—ἢ ἄλλων omisit. Ceterum vulgatum δύνανται cum Weiskio correxi.

γιγνώσκω] Liber Brodæi γιγνώσκων. Deinde Steph. cum libro Paris. eumque secutus Zeune et Weiske dede- runt τὸ ἤδη κολάζειν. Edd. vett. Guelf. Eton. ἄλλων τε δὴ κολάσεις. Castalio ἄλλων δὴ κολάσεις. Mihi librorum editorum scriptura vera visa est, quia, quia rarior est dicendi forma, librarii mutarunt. Thucydidi libro i. τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν, et libri v. c. 50. κατὰ τὴν οὐκ ἰξουσίαν τῆς ἀγωνίας licet comparare. Sed plane uti noster Demosthenes p. 664. τὴν ἤδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου παντὸς περὶ πλείονος ἠγεῖσθαι.

ἦν σέ τῳ τι] Paris. ἦν τότε. Deinde ὑπισχνῶνται Edd. vett. Guelf.

οὐδὲν μείον διαπράττονται] Vulgatum διαπράττειν ex Paris. correxit Zeune, sed μείω reliquit cum Weiskio. μείω ex Eton. recepi. οὐδὲν esse pro οὐ positum censebat Zeune. Ita paulo antea est οὐδὲν μείον δύνανται ἀνύσασθαι.

Weiske vulgatum διαπράττειν revocavit, alienum ab h. l. quia sibi ipsi dicuntur præcipue διαπράττεισθαι, non aliis διαπράττειν, ut antea οἱ λόγοι eorum ἀνύσασθαι ipsis, non ἀνύσειν aliis. Alioquin διαπράττειν possis referre ad antecedens γιγνώσκω.—Ceterum οἱ ante ἄλλοι deest in Edd. vett. Guelf.

25. Οἷσθ', ὅτι] Vulgatum οἷδ' ὅτι corrigi jussit Muretus, quod fecit Weiske. Egregiam Mureti annotationem omisit Zeune.

συγκατεργάσασθαι] Simplici κατεργάσασθαι ex Eton. substitui.

πεντήκοντα] Margo Steph. Paris. Eton. τριάκοντα. Deinceps ὅσα οἴοντε Paris. Postea πολλαπλασίω Edd. vett. Guelf.

26. πιστεῦσθαί σε] Eton. σε in τε mutat; sequens τὸ omittunt Edd. vett. Guelf. habet Steph. cum Paris. deinde κατεργασμένον est in Edd. vett. Guelf. κατεργασάμενον Eton. κατεργασάμενον Paris. Leonclavius κατεργασμένον edidit, et ante eum Castalio, quod in annotationibus Edd. vett. secundæ probavit Stephanus. τὸ τὴν—κατεργασμένον conjecerat etiam Muretus. Equidem ex Paris. et Eton. κατεργασάμενον prætulit.

σοὶ κατεργασάμενον, τούτων τῶν χρημάτων ὑπὸ σοῦ πι-
 πράσκειται. Ἴθι δὴ, ἀναμνήσθητι, πῶς μέγα ἡγοῦ 27
 τότε καταπράξασθαι, ὃ νῦν καταστρεψάμενος ἔχεις.
 Ἐγὼ μὲν οἶδ', ὅτι εὗξω ἂν, τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον
 σοὶ καταπραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρη-
 μάτων γενέσθαι. Ἐμοὶ τοίνυν μείζον βλάβος καὶ αἰ- 28
 σχιον δοκεῖ εἶναι, τὸ ταῦτα νῦν μὴ κατασχεῖν, ἢ τότε μὴ
 λαβεῖν, ὅσα περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου πένητα γενέ-
 σθαι, ἢ τὴν ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσα λυπηρότερον
 ἐκ βασιλέως ἰδιώτην Φανῆναι, ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεύσαι.
 Οὐκ οὖν ἐπίστασαι μὲν, ὅτι οἱ νῦν σοι ὑπήκοοι γενόμενοι 29
 οὐ φιλία τῇ σῇ ἐπέισθησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι, ἀλλ'
 ἀνάγκη· καὶ ὅτι ἐπιχειροῖεν ἂν πάλιν ἐλεύθεροι γίγνε-
 σθαι, εἰ μὴ τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. Ποτέρως οὖν 30
 οἶει, μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαι τε αὐτοὺς, καὶ φρονεῖν τὰ
 πρὸς σε, εἰ ὀρῶέν σοι τοὺς στρατιώτας οὕτω διακειμένους,
 ὡς νῦν τε μένοντας ἂν, εἰ σὺ κελεύοις, αὖθις τ' ἂν ταχὺ
 ἐλθόντας, εἰ δέοι, ἄλλους τε, τούτων περὶ σοῦ ἀκούοντας
 πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἂν σοι, ὁπότε βούλοιο, παραγενέ-
 σθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν, μήτε ἂν ἄλλους σοι ἐλθεῖν,

27. Ἴθι δὴ] Alterum argumentum
 exorditur simili ratione, ut prius sect.
 25. ἀναμνήσθητι δέ. Deinceps ἡγοῦ
 τότε καταπράξασθαι dedi pro vulgato
 ἡγοῦ τούτο καταπράξαι. In Paris. enim
 est ἡγοῦν τότε, in Eton. ἡγοῦντο τότε
 καταπράξασθαι νῦν. Opponuntur sibi
 τότε (non τούτο) et νῦν; et καταπράτ-
 τειν dicitur, qui alteri quid perficit.

28. τὸ ταῦτα] Guelf. τσαῦτα. de-
 inde μετασχεῖν Paris. Eton.

ἢ τὴν ἀρχὴν] Articulum ex Eton.
 adjecti.

29. ὑπήκοοι] Vulgatum ἐπήκοοι ita
 correxit Leonclavius, eamque scrip-
 turam in Codicibus reperisse se te-
 statur Muretus.

ἄρχεσθαι] Paris. Eton. ἄρξασθαι.
 deinde ἐλεύθεροι γενόμενοι Eton.

30. Ποτέρως οὖν] Edd. vett. Guelf. οὖν
 omittunt, habet etiam margo Villois.
 φρονεῖν τὰ πρὸς σε] Paris. Eton. σω-
 φρονεῖν τὰ πρόσθεν. Præterea Eton.
 φοβεῖσθαι ἂν σε αὐτούς. Deinde εἰ
 ὀρῶσι Edd. vett. Guelf.

κελεύοις] Vulgatum κελεύεις ex li-
 bris aliis ita correxit Muretus.

ἄλλους τε] Edd. vett. Guelf. ἄλλους
 τε. deinde ὁπότε βούλοιο pro vulgatis
 πρὸς ὃ σὺ βούλοιο dedi ex margine
 Steph. Paris. Eton. Tot enim mo-
 nosyllaba vocabula orationem non
 celerem sed scopas faciunt.

παραγενέσθαι] Ita liber Paris. quod
 postulat tempus toties antecedens ἂν.
 Miror vulgatum παραγίγνεσθαι a
 Weiskio etiam toleratum.

ἄλλους σοι] Pronomen omittunt

δι' ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γεγενημένων, τούτους τε αὐτοῖς
 31 εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί; Ἄλλα μὴν οὐδὲν πλήθει γε
 ἡμῶν λειψθέντες ὑπεῖζάν σοι, ἀλλὰ προστατῶν ἀπορία.
 Οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστάτας
 αὐτῶν τινὰς τούτων, οἱ νομίζουσιν ὑπὸ σοῦ ἀδικεῖσθαι, ἢ
 καὶ τούτων κρείττονας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐὰν οἱ μὲν
 στρατιῶται ὑπισχνῶνται προθυμότερον αὐτοῖς συστρα-
 τεύεσθαι, ἐὰν τὰ παρὰ σοῦ ἀναπράξωσιν, οἱ δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι, διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς στρατιᾶς, συναίνεσωσιν
 32 αὐτοῖς ταῦτα. Ὅτι γεμὴν οἱ ὑπὸ σοι Θρᾶκες γενόμενοι
 πολὺ ἂν προθυμότερον ἴοιεν ἐπὶ σε ἢ σὺν σοι, οὐκ ἄδηλον·
 σοῦ μὲν γὰρ κρατοῦντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρα-
 33 τουμένου δὲ σοῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προ-
 νοεῖσθαι ἤδη τι δεῖ ὡς σῆς οὔσης, ποτέρως ἂν οἶε ἀπαθῆ
 κακῶν αὐτὴν εἶναι μᾶλλον, εἰ οὔτοι οἱ στρατιῶται, ἀπο-

Edd. vett. Guelf. Sequens γεγενη-
 μένων ex libro Brodæi et Eton. posui
 pro γενημένων solæco, quod toleravit
 tamen Weiske. Infra sect. 32. οἱ νῦν
 ὑπὸ σοι γενόμενοι erat, ubi νῦν cum E-
 ton. libro omisi.

31. οὐδὲν πλήθει.] Guelf. Paris. E-
 ton. οὐδὲ πλήθει. deinde ληψθέντες E-
 ton.

ταῦτο κίνδυνος.] An bene dicatur,
 dubius hæreo. ταῦτο abesse malim.

[Οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο κίνδυνος. Cor-
 rigendum esse inserta præpositione
 διὰ ita: νῦν καὶ διὰ τοῦτο κίνδυνος, mo-
 nuī supra in annotatione ad v. 9, 21.
 ubi est etiam de varietate scripturæ
 Codicum. Ex Epistola.]

λάβωσι πρ. ἂ. τινὰς.] Edd. vett.
 Guelf. λαβεῖν προστάτας τινὰς αὐ-
 τῶν.

ἀναπράξωσιν.] Eton. ἀναπράξωνται
 habet, quod ad milites relatum pro-
 bari possit, sed vulgatum præfero, ad
 Lacedæmonios referendum. Cete-
 rum τὰ ex Paris. recte inseruit Zeune;
 idem ex eodem νῦν post σοῦ addidit,
 quod cum Weiskio omisi.

διὰ τὸ δεῖσθαι.] Vulgatum δεῖσθαι,

tanquam Ionicum, non Atticum,
 mutavi. Ita supra vii. 4, 8. δέεται
 correxit Zeune. δεῖσθαι est ii. 6, 13.
 vi. 4, 30. et alibi.

32. οἱ ὑπὸ σοι.] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ὑπὸ σου, quam scripturam ex-
 emplo Thucydidis i. 110. defendere
 conatur Abresch Dilucid. Thucyd.
 p. 113. sed Stephanus σοι ex Paris.
 dedit. Vulgo intersertum νῦν cum
 Eton. omisi. Cf. ad sect. 30.

προθυμότερον.] Guelf. προθυμότεροι.

33. κακῶν.] Eton. omisit; sequens
 ἐγκαλοῦσι de creditore debitum repo-
 scente coram iudice dici notum et
 docui in Lexico Gr. Isocratis exem-
 pla duo ex Trapez. p. 367. τὰς μὲν
 τριακισίας δραχμὰς ἐνεκάλεσον ἐμοί. et
 contra Euthyn. p. 402. οὐ χρέος ἐγκα-
 λῶν posuit Hutchinson. Locus om-
 nium clarissimus est Demosthenis
 contra Apaturium p. 900. διὰ τί πῆ-
 ρυσι ἐπιδημῶν μὴ ὅτι δικάσασθαι, ἀλλ'
 οὐδ' ἐγκαλέσαι μοι ἐτόλμησε;—τῶν
 γὰρ τοιοῦτων ἐγκλημάτων πρότερον τὰς
 ἀπαιτήσεις ποιοῦνται ἅπαντες ἢ δικάζον-
 ται. Ceterum ἐγκαλῶσιν habet E-
 ton.

λαβόντες ἂ ἐγκαλοῦσιν, εἰρήνην καταλιπόντες αἴχουτο, ἢ εἰ οὗτοί τε μένοιεν ὡς ἐν πολεμῖα, σύ τε ἄλλους πειρῶο πλείονας τούτων ἔχων ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, δεομένους τῶν ἐπιτηδείων; Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἂν πλείον ἀναλω- 34
 θεῖη, εἰ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθεῖη, ἢ εἰ ταῦτά τε ὀφείλοιο, ἄλλους τε κρείττονας τούτων δεῖσι μιτθῶσθαι;
 Ἀλλὰ γὰρ Ἡρακλείδῃ, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πάμπολυ 35
 τοῦτο δοκεῖ τὸ ἀργύριον εἶναι. Ἡ μὲν πολὺ γέ ἐστιν ἔλαττον νῦν σοι καὶ λαβεῖν τοῦτο καὶ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν πρὸς σε, τὸ δέκατον τούτου μέρους. Οὐ γὰρ 36
 ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ τε ἀποδιδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ δὲ νῦν ἢ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσσδος πλείων ἐστὶν, ἢ πρόσθεν τὰ παρόντα, ἂ ἐκέκτησο. Ἐγὼ μὲν, ὦ Σεύθῃ, ταῦτα, ὡς 37
 φίλου ὄντος σοῦ προενοούμην, ὅπως σύ τε ἄξιος δοκίης εἶναι, ὧν οἱ θεοὶ σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν, ἐγὼ τε μὴ δια-
 φθαρείην ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὖ γὰρ ἴσθι, ὅτι νῦν οὗτ' ἂν 38
 ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι δυνηθεῖην σὺν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ, οὗτ' ἂν, εἴ σοι πάλιν βουλοίμην βοη-

ὡς ἐν πολεμῖα] Paris. et Eton. omit-
 tunt ὡς. Præterea antecedens τε omit-
 tit Eton.

34. ποτέρως] Eton. πότερον. deinde
 εἰ τοῦτο Paris. et margo Steph.

ταῦτά τε ὀφείλοιο] Margo Steph.
 Eton. ταῦτά σοι ὀφείλοιο. Paris. con-
 tra habet ταῦτά τοι ὀφείλοιο. sed ni-
 hil mutandum. Ita enim præce-
 dente sectione erat εἰ οὗτοί τε μένοιεν,
 σύ τε ἄλλους πειρῶο &c. Sequens τοῦ-
 των omisit Eton.

35. Ἡρακλείδῃ] Eton. Ἡρακλείδης.

36. Οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων
 Ita cum Eton. scripsi. Vulgo erat
 οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὀρίζων ἴσθι τὸ πολὺ.
 Saltem ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων scriben-
 dum erat. Quid intersit inter ὁ ἀρι-
 θμὸς ἴσθι ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον
 et inter ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τ. π.
 κ. τ. ὁ. sciunt, qui Græce callent.

Scilicet deinceps malim etiam καὶ τὸ
 ὀλίγον, repetito articulo. Contra τοῦ
 ante λαμβάνοντος mox omisit Juntina
 cum Guelf.

πρόσθεν τὰ παρόντα] Eton. ἐμπρο-
 σθεν habet. Equidem τὰ πρόσθεν
 παρόντα malim: τὰ παρόντα mole-
 stum est cum πρόσθεν et ἀ ἐκέκτησο
 junctum. Quid si ἢ τὰ πάντα πρό-
 σθεν ἀ ἐκέκτησο fuisse conjiciam? Vi-
 deo nunc etiam Weiskium incidisse
 in τὰ πάντα.

37. φίλου ὄντος σοῦ] Vulgatum φίλου
 σου ὄντος, σοῦ ex Paris. correxi.

δοκίης] Eton. δοκῆς habet, sed se-
 quitur διαφθαρείην.

38. ὅτι νῦν οὗτ' ἂν ἐχθρὸν] Ita Eton.
 liber orationem vincit, quæ vulgo ita
 magis dissipata legitur: νῦν ἐγὼ, οὗτ'
 ἂν ἐχθρὸν κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος, δυ-
 νηθεῖην σὺν &c.

39 *ῥῆσαι, ἱκανὸς ἂν γενοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἡ*
στρατιὰ διὰκειται. Καίτοι αὐτὸν σε μάρτυρα σὺν τοῖς
θεοῖς εἰδόσι ποιῶμαι, ὅτι οὔτε ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς
στρατιώταις οὐδὲν, οὔτε ἤτησα πάποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ
 40 *ἐκείνων, οὔτε ἂ ὑπέσχου μοι ἀπήτησα. Ὅμνυμι δέ σοι,*
μηδ' ἀποδίδοντας δέξασθαι ἂν, εἰ μὴ καὶ οἱ στρατιῶται
ἐμελλον τὰ ἑαυτῶν συναπολαμβάνειν. Αἰσχρὸν γὰρ ἦν
τὰ μὲν ἐμὰ διαπεπρᾶχθαι, τὰ δὲ ἐκείνων περιορᾶν ἐμὲ
κακῶς ἔχοντα, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων.
 41 *Καίτοι γε Ἑρακλείδῃ λῆρος πάντα δοκεῖ εἶναι, πρὸς τὸ*
ἀργύριον ἔχειν ἐκ παντὸς τρόπου· ἐγὼ δὲ, ὧ Σεύθῃ, οὐδὲν
νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι
κτῆμα, οὐδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ
 42 *γενναιότητος. Ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων*
φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέ-
σθαι· καὶ εὔ μὲν πράττων ἔχει τοὺς συνησθησομένους,
 43 *εἰάν δέ τι σφαλῆ, οὐ σπανίζει τῶν βοηθησόντων. Ἀλλὰ*
γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων κατέμαθες, ὅτι σοι ἐκ
τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν λόγων δύνασαι
τοῦτο γινῶναι, ἀλλὰ τοὺς τῶν στρατιωτῶν λόγους πάντας
κατανόησον· παρῆσθα γὰρ, καὶ ἤκουες, ἂ ἔλεγον οἱ ψέ-
 44 *γειν ἐμὲ βουλόμενοι. Κατηγόρου μὲν γάρ μου πρὸς*

39. οὔτε ἔχω] Ita Eton. Vulgo est οὔτε ἐγὼ ἔχω. Sequens ἐπὶ τοῖς στρατιώταις *militum causa* vertit Hutchinson, quem sequitur Halbkart. Equidem malim *militum nomine mihi datum*. Dictio paulo rarior et insolens mihi videtur.

40. γὰρ ἦν] Fuitne olim scriptum γὰρ ἂν ἦν? Deinceps περιιδεῖν habet liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. περιᾶν Juntina. Postea καλῶς ἔχοντα Juntina.

41. πάντα δοκεῖ] Ita Paris. Vulgo ἰδοκεῖ. deinde οὐδὲ νομίζω Juntina cum Guelf.

42. καὶ ἄλλων] Copulam omittunt Edd. vett. Guelf. Deinde συνησθημένους Eton.

43. λόγους πάντας] Ex margine Steph. Villois. Guelf. Paris. Eton. πάντας addidi, πάντων adjungit liber Brodæi. Paulo antea τοὺς γε τῶν malim.

ἂ ἔλεγον] Ita liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. Vulgo est οὐς, Muretus ὧν malebat.

44. κατηγόρου] Eton. κατηγοροῦντο, quam formam pluribus in locis habet idem liber et mox sect. 48.

Λακεδαιμονίους, ὡς σὲ περὶ πλείονος ποιοίμην, ἢ Λακε-
 δαιμονίους· αὐτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, ὡς μᾶλλον μέλει
 μοι, ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχοι, ἢ ὅπως τὰ ἑαυτῶν· ἔφα-
 σαν δὲ καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ δῶρα 45
 ταῦτα πώτερον οἶει αὐτοὺς, κακονοίαν τινα ἐνιδόντας μοι
 πρὸς σε, αἰτιᾶσθαι με ἔχειν παρὰ σοῦ, ἢ προθυμίαν
 πολλήν περὶ σὲ κατανοήσαντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι πάντας 46
 ἀνθρώπους νομίζειν, εὐνοίαν δεῖν ἀποκεῖσθαι τούτῳ, παρ'
 οὔ ἂν τις δῶρα λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί
 τι σοὶ, ἐδέξω ἐμὲ ἠδέως καὶ ὄμμασι καὶ Φωνῇ καὶ ξε-
 νίσις, καὶ ὅσα ἔσοιτο ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλασο·
 ἐπεὶ δὲ κατέπραξας, ἀ ἐβούλου, καὶ γεγένησαι, ὅσον
 ἐγὼ ἐδυνάμην, μέγιστος, νῦν οὕτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς
 στρατιώταις τολμᾶς περιορᾶν; Ἀλλὰ μὲν, ὅτι σοὶ δόξει 47
 ἀποδοῦναι, πιστεύω καὶ τὸν χρόνον διδάξειν σε, καὶ αὐτὸν
 γέ σε οὐκ ἀνέξουσθαι τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν ὀρᾶν-

μᾶλλον μέλει μοι] Ita liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. μᾶλλον ἐλοίμην vulgo erat.

ἔφασαν δὲ καὶ] Omisi με, quod vulgo post δὲ interponunt, cum Eton.

45. ἐνιδόντας μοι] Vulgatum με ex Paris. et Eton. correxit Hutchinson.

46. νομίζειν, εὐνοίαν δεῖν ἀποκεῖσθαι] Vulgatum ἀνθρώπους εὐνοίαν δεῖν ἀποδεῖκνυσθαι ex libris scriptis correxi. Scilicet margo Steph. Villos. Paris. Eton. νομίζειν addunt. Pro δεῖν Juntina cum Guelf. Eton. et margine Villos. δὴ dant, Castalio δὲ. denique ἀποκεῖσθαι dedit margo Villos. Vulgatum ἀποδεῖκνυσθαι olim in ἐπιδεῖκνυσθαι mutandum censueram ad Memorab. iv. 4, 18.

τι σοὶ, ἐδέξω ἐμὲ] Ita cum Eton. correxi vulgatum τι σοὶ ἐμὲ, ἐδέξω ἠδέως. Zeune Codicis varietatem hanc omiserat.

ὅσα ἔσοιτο] Brodæi correctione ἔσοιο facile caremus. deinceps μὲν οὕτως ἄτιμον habent Edd. vett. Guelf. Postea ἐγὼ ante ἐδυνάμην omittit Eton.

47. διδάξειν σε] Weiske pronomen

abesse malebat.

προεμένους εὐεργεσίαν ὀρᾶντα] Edd. vett. Guelf. ὀρᾶντας dant. προεμένους olim mihi suspectum, nunc tentare non ausim propter locum Platonis in Gorgia sect. 75. καὶ προῖσθαι γὰρ δὴ σου τὴν εὐεργεσίαν ἄνευ μισθοῦ μόνους τούτοις ἐνεχώρει· ἄλλην μὲν γὰρ εὐεργεσίαν τις εὐεργετηθεὶς, οἷον ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοστρίβην, ἴσως ἂν ἀποστερήσει τὴν χάριν, εἰ πρόοιτο αὐτῷ ὁ παιδοστρίβης, καὶ μὴ ξυνδέμενος αὐτῷ μισθόν, ὅτι μάλιστα ἅμα μεταδίδους τοῦ τάχους λαμβάνοι τὸ ἀργύριον—ἀλλὰ μόνῳ ἀσφαλὲς ταύτην τὴν εὐεργεσίαν προῖσθαι, εἴπερ τῷ ἄντι δύνατό τις ἀγαθοῦς ποιῆσιν. Unde apparet significanter dici προῖσθαι τινὶ εὐεργεσίαν, cum quis prior beneficium confert in aliquem, incertus an gratiam apud illum sit initurus. Male igitur Index Zeunianus phrasin interpretatur: liberalissimum erga aliquem esse. Hutchinson vertit locum: qui sua in te profuderunt beneficia.

[τούς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν] Zeuniana interpretatio est ducta ex In-

τα ἐγκαλοῦντάς σοι. Δέομαι οὖν σοῦ, ὅταν ἀποδίδως, προθυμεῖσθαι ἐμὲ παρὰ τοῖς στρατιώταις τοιοῦτον ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες.

- 48 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης κατηράσατο τῷ αἰτίῳ τοῦ μὴ πάσαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν· (καὶ πάντες τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευσαν εἶναι) Ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οὔτε
 49 διανοήθην πώποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Ἐντεῦθεν πάλιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν· Ἐπεὶ τοίνυν ἀποδιδόναι βούλει, νῦν ἐγὼ σου δέομαι δι' ἐμοῦ ἀποδιδόναι, καὶ μὴ περιιδεῖν με διὰ σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ νῦν τε, καὶ ὅτε
 50 πρὸς σε ἀφικόμεν. Ὁ δ' εἶπεν· Ἀλλὰ οὔτε τοῖς στρατιώταις ἔση δι' ἐμὲ ἀτιμότερος· ἂν τε μένης παρ' ἐμοῖ, χιλίους μόνους ὀπλίτας ἔχων, ἐγὼ σοι τὰ τε χωρία ἀπο-
 51 δώσω καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἃ ὑπεσχόμεν. Ὁ δὲ πάλιν εἶπε· Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε· ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς. Καὶ μὲν, ἔφη ὁ Σεύθης, καὶ ἀσφαλέστερόν γέ
 52 σοι οἶδα ὄν, παρ' ἐμοῖ μένειν, ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν· Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ· ἐμοῖ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε· ὅπου δ' ἂν ἐγὼ ἐντιμότερος ᾶ, νόμιζε, καὶ

dice Mori ad Editionem Lipsiensem anni 1775, quo utinam Zeune sæpius usus fuisset! Comparaverat Morus Demosthenem de Corona cap. 34. et Thucydidem ii. 43. ubi est de mortuis pro patria civibus: κάλλιστον ἔρανον αὐτῇ προέμενοι. Ex Epistola.]

48. κατηράσατο] Paris. Eton. κατηγορήσατο. Sequens τοῦ omittunt Edd. vett. Guelf. Post Ἡρακλείδην Eton. addit τοῦτον. In Edd. vett. Leoncl. Steph. est ἔφην, verum dedit ex Eton. Hutchinson.

49. βούλει] Margo Steph. cum Paris. διανοῆ ἀποδιδόναι. deinde ἐγὼ σοι δέομαι Edd. vett. Guelf.

περιιδεῖν] Ita liber Brodæi. Vulgo est παραιδεῖν, quod non magis quam παραρᾶν hac significatione frequentabatur Atticis.

ἀφικόμεν] Vulgatum ἀφικόμενος cum Castalione correxi, consentiente margine Villos. ἀφικόμεθα dedit Stephanus. Zeune solœcismum defendere conatus est, quem sequitur Weiske, dubius tamen.

50. οὔτε τοῖς] Edd. vett. Guelf. οὐδὲν τοῖς. Sequens τὰ ἄλλα πάντα ex Eton. recepi. Vulgo erat τὰ ἄλλα ομисσο πάντα. Quæ post ὑπεσχόμεν sequuntur usque ad illa ὁ δὲ πάλιν εἶπεν· Ἀλλὰ, desunt in Eton. libro.

51. ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε] Vertunt: non jam mihi est integrum manere. Hutchinson: fieri non potest, ut hæc ita se habeant. Contra Weiske sensum esse ait: Hæc (a te mihi promissa) loca ut hac conditione obtineam, fieri non potest. Quem sequitur Halbkart.

τοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσσεσθαι. Ἐντεῦθεν λέγει Σεύθης· Ἄρ-53
γύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι, καὶ τοῦτό σοι δίδω-
μι, τάλαντον· βούς δ' ἑξακοσίους καὶ πρόβατα εἰς τετρα-
κισχίλια καὶ ἀνδράποδα εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ταῦτα
λαβῶν, καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων σε ὁμήρους προσλαβῶν,
ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἦν οὖν μὴ ἐξικνῆται 54
ταῦτα εἰς τὸν μισθόν, τίνος τάλαντον φήσω ἔχειν; Ἄρ'
οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστιν ἀπιόντι ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέ-
τρους; Ἦκουες δὲ τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὐτοῦ ἔμειναν.

Τῇ δ' ὑστεραία ἀπέδωκεν αὐτοῖς, ἃ ὑπέσχετο, καὶ 55
τοὺς ταῦτα ἐλάσσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται
τέως μὲν ἔλεγον, ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκή-
σων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀποληφόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐ-
τὸν ἤκοντα εἶδον, ἤσθησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν 56
δ', ἐπεὶ εἶδε Χαρμῖνον καὶ Πολύνεικον· Ταῦτα, ἔφη,

53. ἀδικησάντων] Thynorum. Cf. cap. 4, 14, 21.

54. ἑξαρκῆ] Paris. Eton. ἐξικνῆται habent, quod recipere antea non audebam, quoniam simile exemplum nondum repereram. In Thucydide i. 70. ad verba καὶ ἔργῳ οὐδὲ ταναγκαῖα ἐξικισθαι, annotat Scholiastes græcus quorundam Codicum non optimorum ἐξικισθαι esse positum pro ἀρκεῖν, sed notio illa ibi locum non habet, et annotationem non habent libri præcipui scripti. Hesychius ἐξικνούμενον etiam ἑξαρκούν, εἰσδύμενον interpretatur. Stephani Thesaurus ex Budæo retulit Luciani ἐξικνεῖσθαι πρὸς τὴν χρεῖαν et πρὸς τὸ δέον, etiam ex Basillii Hexaemero affert pro ἑξαρκεῖν positum: sed exempla vetustiora desiderabam. Tandem reperi in Platonis Protagora p. 89. ἂν μὲν ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα—εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ τῶν φίλων προσαναλίσκουτες.

Ἄρ' οὐκ, ἐπειδὴ μοι καὶ ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπιόντι] Quoniam mihi abeunti periculum imminet, vertunt. Mihi græca nec satis integra, et languere oratio videtur. Codices Brodæi et

Eton. offerunt: ἄρ' οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστιν ἀπιόντι ἄμεινον. in quo me ἔτι offendit, quod alienum videtur esse ab h. l. Malim ἄρ' οὐ τότε δὴ μοι ἀπιόντι ἄμεινον. Interim scripturam Codicum ut meliorem adscivi. Vulgata enim est inepta. Loquitur enim de habitu Xenophontis ex Seuthæ castris et periculo imminente abeunti, cum ipsa Xenophontis oratio antecedens representet eum in exercitu Græcorum et mercedis exiguum partem militibus afferentem et distribuentem.

τοὺς πέτρους] Ex Paris. libro vulgato ἐχθροῦς substituit Stephanus. Cf. vii. 6, 10.

ἔμειναν] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ἔμεινε. quod ad Xenophontem referendum esset. At sic sequens ἀπέδωκεν, ad Seuthen referendum, fit ambiguum.

55. ἀπέδωκεν] Ex libro Eton. ἀπίδωκε τε scripsit Zeune. Deinceps ὡς Σεύθην ἂν οἰκῆσων Paris.

56. Χαρμῖνον καὶ] Ex Eton. Χαρμῖνόν τε καὶ dedit Zeune.

καὶ σέσωσται δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδωμι αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαθέμενοι διάδοτε τῇ στρατιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ λαφυροπώλας καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ πολλὴν εἶχον αἰτίαν.

57 Ξενοφῶν δὲ οὐ προσήει, ἀλλὰ Φανερός ἦν οἴκαδε παρασκευαζόμενος· οὐ γὰρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀθήνησι περὶ Φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐπιτήδειοι ἐν τῷ στρατεύματι, ἐδέοντο μὴ ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν ἀπαγάγοι τὸ στράτευμα, καὶ Θίμβρωνι παραδοίη.

CAP. VIII.

ENTEΤΘΕΝ διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης, μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς, τοῦ τὰ ἐνούπνια ἐν Λυκείῳ γέγραφοτος. Οὗτος

δι' ὑμᾶς] Paris. δι' ἡμᾶς, quod prudentia Xenophontis indignum.

διαθέμενοι] Ita vulgatum διατιθέμενοι ex Eton. correxi.

57. περὶ φυγῆς] De exilio Xenophontis dixi in Epimetro ad v. 3, 8. Ado nunc locum Scholii ad Dionis Orat. 63. ubi brevitatis Laconicæ exempla plura refert, inter quæ est etiam hoc: καὶ Ξενοφῶντος φυγαδεύεσθαι· Ξενοφῶν ἐφυγαδέθη. Idem Dio Orat. viii. p. 275. refert Diogenem Sinopensem Athenas advenisse exulem, καὶ καταλαμβάνει συχνοὺς ἐτι τῶν Σακράτους ἑταίρων· καὶ γὰρ Πλάτωνα καὶ Ἀρίστιππον καὶ Αἰσχίνην καὶ Ἀντισθένην καὶ τὸν Μεγαρέα Εὐκλείδην οὗτος δ' ἔφυγε διὰ τὴν μετὰ Κύρου στρατείαν. Unde discimus Euclidem philosophum cum Xenophonte Cyri castrâ secutum et pariter a patria, ut Xenophon ab Atheniensibus, exilio multatum fuisse. Ad quem locum Scholiastes a Morellio exscriptus hæc habet: Κύρον λέγει, ὃ συνστράτευσεν Κλέαρχος, οὗ δολοφονηθέντος Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου τὴν περιλοίπην στρατείαν ἐκ μέσης Περίδος τοῖς Ἑλληνικοῖς διδάσασατο ἤθεσι. ubi vitiosum Codicis περὶ Αἰόπην inepte Morellius in Σινώπην mu-

tari voluit.

στρατεύματι] Paris. Eton. στρατοπέδῳ. Deinde πρὶν ἂν ἀπαγάγοι recepi ex Eton. Vulgo deerat ἂν, quod etiam absque librorum auctoritate addendum fuit, poscente usu scriptorum Atticorum, quem exemplis poetarum docuit Vigerus p. 443. Ado igitur locum Thucydidis ii. 6. πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλευσῶσι περὶ αὐτῶν. Platonis in Gorgia sect. 18. πρὶν ἂν πρῶτον ἀποκρίνωμαι ὅ τι ἐστίν.

1. τὰ ἐνούπνια] Qui scripsit libros de somniis in Lyceo, interpretatur Brodæus. ἐνούπια in Cod. Regiis B. C. scriptum reperit Larcher, unde Toup Epist. Critic. p. 48. exsculpit ἐνούπια receptum a Zeunio, quod ille interpretatur partes ædium anteriores, Larcher la façade du Lycée, quas, cum adspectui prætereuntium paterent, ornare opere tectorio seu pictorio condecorare soliti sint veteres. Laudant Casaubonum ad Theophrasti Char. 21. Hic posuit loca Homericæ Iliadis Θ. 435. Odysseæ Δ. 42. X. 121. et locum Hesychii Ἐνώπια, τὰ καταντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη, ἃ καὶ διεκόσμου ἐνεκα τῶν παρόντων. Ex locis Homericis diligenter

συνήδετο τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἡρώτα αὐτὸν, πόσον χρυσίον ἔχει. Ὁ δὲ αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, ἢ μὴν² ἔσεσθαι μὴδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοίτο τὸν ἵππον, καὶ ἂ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ὁ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐπίστευεν. Ἐπεὶ δὲ ἔπεμφαν Λαμψακηνοὶ ξένια³ τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερεῖα ὁ Εὐκλείδης εἶπεν, ὅτι πείθοιτο αὐτῷ, μὴ εἶναι χρήματα. Ἄλλ' οἶδα, ἔφη, ὅτι, καὶν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, φαίνεται τι ἐμπόδιον, εἴαν μὴδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ὁ⁴ δὲ εἶπεν· Ἐμπόδιος γὰρ σοι ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπήρετο, εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι καὶ ὀλοκαυτεῖν. Ὁ δὲ οὐκ ἔφη, ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε, τεθυκέναι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβού-

comparatis ab Heynio ad II. viii. p. 491. apparet parietes et muros domus, cubiculi, tentorii esse interiores, qui per fores apertas lucem accipiebant. Auctoritatem scriptoris prosaici nondum vidi allatam. Contra Weiske: *Egregius artifex esse potuit, qui præclara facultate et arte somnia e portis corneis et eburneis Odyssæ* T. 562. *segg. vel pedibus egressa* (Iliad. B. 8. et 16.) *vel alis elata* (Eurip. Hecubæ 71.) *pinxerit. Donec ἐνώπιον aliquo Codice confirmetur, ἐνώπιον, ut materiam arte pictoris in primis dignam, servanda censeo: Somnia Homérica in Lyceo picta quid sibi voluerint, aliis quærendum transmittito; Somni simulacra et picturas a scriptoribus antiquis, præcipue Pausania, commemoratas novi, sed et ipsius Ὀνσίρου ἄγαλμα in templo Æsculapii habet in Corinthiacorum cap. 10. sect. 2.*

2. εἶπεν] Eton. ἔφη, et deinceps habet ἢ μὴν οἴεσθαι μὴδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοῖ. unde ἀπιέναι in locum vulgati ἀπιόντι recepi.

τὸν ἵππον] Ælianus variæ historiæ iii. 24. Λίγεται ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν

ἀσπίδα ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα ἀπτικόν, τὸ δὲ κράνος βοιωτουργεῖς, τὸν δὲ ἵππον ἐπιδαύριον. Quæ narratio an ad expeditionem Asiaticam hanc referri possit cum Interpretibus Xenophon- teis, dubito.

3. δ' ἐπεμφαν Λαμψακηνοὶ] Edd. vett. Guelf. δὲ πεμφάντων Λαμψακη- νῶν.

καὶ θύων] Liber Eton. καὶ ἐθύετο habet; quod ferri potest.

τὰ ἱερεῖα] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ἱερά cum Zeunio servavit Weiske, tamen interpreta- tus: *victimæ nempe neque eximias ne- que multas. At hæ dicendæ erant ἱερεῖα. Vulgatum si retineas, tum statuas necesse est vatem ex inspectis demum extis paupertatem Xeno- phontis intellexisse. Ferrem, si vates inde conjecisset de statu futuro Xenophontis.*

4. Ἐμπόδιος γὰρ] Margo Steph. Pa- ris. Eton. ἐμπόδιον habent. Deinde ὥσπερ οἴκοι margo Steph.

ἐγὼ ὑμῖν] Phliasius ergo Euclides Athenis degebat cum Xenophonte ejusque sacris adesse ut vates solebat Hinc amicitia utriusque et familiari- tas orta fuisse videtur.

λευσεν οὖν αὐτῷ θύεσθαι καὶ ἀειώθει, καὶ ἔφη συνοί-
 5 σειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τῇ δ' ὑστεραία ὁ Ξενοφῶν προελ-
 θὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὠλοκαύτει χοίρους τῷ πα-
 6 τρῷ νόμῳ· καὶ ἐκαλλιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφι-
 κνεῖται Βίτων καὶ ἄμα Εὐκλείδης, χρήματα δῶσοντες τῷ

καὶ ἀειώθει.] Hæc verba ex margine Steph. Paris. Eton. adjeci.

5. Ὀφρύνιον] Viri docti comparant Ophrynum Troadis, de quo Herodotus vii. 43. de Xerxe ab Ilio abeunte: ἐνθεῦτεν ἐπορεύετο, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέεργον ῥοίτειον πόλιν καὶ Ὀφρύνιον καὶ Δάρδανον, ἥπερ δὴ Ἀβύδα ὁμοῦός ἐστι, ἐν δεξιῇ δὲ Γέργιδας τευκρούς. Quod si Xenophon Lampsaco profectus huc fuit, satis longum iter fecisse putandus est; eumque id iter ob ceremoniarum solennitatem aliquam nobis ignotam hodie fecisse, conjicere licet ex pietate hominis satis nota in deos. Græcus tamen exercitus potuit spatio satis longo remotus ab urbe Lampsaco castra posuisse in vicinia Ophrynii: vel sic tamen causa peculiaris aliqua Xenophonti fuisse videtur, ut sacrificium Jovi Milichio in urbe Ophrynio perageret. Oppidum Troadis nominat etiam Demosthenes p. 899. et Harpocration ex Androtione.

ὠλοκαύτει] In Cyrop. viii. 3, 24. bis est ἔθυσαν καὶ ὠλοκαύτωσαν ταύρους — ἵππους.

χοίρους] Larcher putat esse placentas speciem porcorum referentes. Thucydidem enim tradere i. 126. Jovi Milichio sacrificata esse non ἱερεῖα, sed θύματα ἐπιχώρια, quæ Scholia interpretantur τινὰ πέλματα εἰς ζῶαν μορφᾶς τετυπωμένα. Addit Herodotum ii. 47. de Ægyptiis narrantem: οἱ δὲ πένητες αὐτῶν ὑπὸ ἀσθενείας βίον σταινίνας πλάσσαντες ὅς καὶ ὀπτήσαντες ταύτας θύουσι. Pollux vi. 76. genus placentæ, βοῦς nominatum, memorat, quod offerebant Apollini, Dianæ, Hecatæ et Selenæ. Plura ejusmodi habet exempla Toup. E-mend. p. 36. ed. Lips. Sed quid est, cur diutius immorer conjecturæ levi vel illustrandæ vel refellendæ? Levitatem enim arguit ipse locus Thucydidis, ubi est ἐν ἧ πανθημῇ θύουσι,

πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. Scilicet jam olim monuit egregius Hemsterhusius ad Luciani Timonem p. 78. ubi est παρ' ᾧ λαμπρῶς εἰώθαμεν ἑορτάζειν τὰ Διάσια, Scholiasten græcum in Thucydide scriptum reperisse πανθημῇ ἑορτάζουσι, θύουσι δὲ πολλοί. Præterea suspicatur Pollucem i. 26. in Thucydide pro ἄλλα θύματα scriptum legisse ἀγνὰ θύματα. Certe vulgatum πολλοὶ significat non omnes, sed antiquioris ritus tenaces vel pauperiores θύματα ἐπιχώρια sacrificata Jovi. Scholia etiam τὰ ἱερεῖα oves, πρόβατα, interpretantur, quod cum Xenophontis narratione non convenit. Cum igitur constet, Diasiis Jovi Milichio non ab omnibus Atheniensibus, sed a pauperibus tantum aut antiquarum ceremoniarum observantibus fuisse πέλματα vel θύματα sacrificata, quid cogit nos in Xenophonte porcos intelligere σταινίνας vel genus placentæ speciem porcorum referens? Ritum patrium, quem Xenophon memorat, (πατρῷον νόμον, Eton. liber πατρῶον habet) censeo ad verbum ὠλοκαύτει referendum esse. In ceteris enim sacrificiis partes victimarum opimæ tantum diis oblata comburi solebant.

6. Βίτων καὶ—Εὐκλείδης] Paris. Eton. Βίων et mox Eton. Εὐσικλείδης. qui Euclides si idem, uti videtur, est, qui capitis initio nominatur, bene notus et familiaris Xenophonti fuisse debet, quod arguit ipsa narratio antecedens. Sequens igitur ξενιόνται, si de inita hospitii necessitudine intelligendum est, non tam ad Euclidem quam ad Bitonem referendum videtur. Fortasse etiam hospitii jus Euclides solenne adjungere voluit veteri familiaritati, ut amico nomine ξενίου equum sua pecunia redemptum posset reddere. De verbo ipso dicitur ad sect. 8.

στρατεύματι· καὶ ξενοῦνται τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμφάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἐνδείαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἠδυσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδωσαν, καὶ τὴν τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες 7 τὴν Ἴδην, εἰς Ἄντανδρον ἀφικνοῦνται πρῶτον· εἶτα παρὰ θάλατταν πορευόμενοι τῆς Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. Ἐντεῦθεν δὲ Ἀτραμυττίου καὶ Κερτονίου παρ' Ἀταρνέα 8 εἰς Καΐκου πεδίον ἐλθόντες, Πέργαμον καταλαμβάνουσι τῆς Μυσίας.]

Ἐνταῦθα δὲ ξενοῦται Ξενοφῶν παρ' Ἑλλάδι, τῇ Γογ-

7. Τροίας] Margo Steph. Paris. Eton. Regii B. C. Τρωάδος. Sed viri docti opposuerunt locum Stephani Byz. Τροία χώρα Ἀσίας, ἢ πρότερον Ἰδαία, εἶτα Τευκρίς, εἶτα Τροία.

Λυδίας] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. Ἀσίας. Strabo libro xiii. τὸ Θήβης πεδίον post bellum Trojanum a Lydis occupatum fuisse refert, et Scylax in Lydiæ urbibus numerat Adramytium, Atarneæ &c.

Θήβης πεδίον] Nominat item Hellenicor. iv. 2, 41. juxta Pergamum Polybius xvi. 1. Accuratus designat Aristoteles de Ventis, Cæciam referens a Lesbiis vocari Θηβαίαν, quod a Thebæ campo flaret: ἀπὸ Θήβης πεδίου τοῦ ὑπὲρ τὸν Ἐλαιατικὸν κόλπον τῆς Μυσίας.

8. Ἐντεῦθεν] Guelf. δὲ addit, et cum Juntina deinceps Ἀδραμυτίου dat. In Thucydidis v. 1. Ἀτραμυττίον libri scripti et editi habent, item viii. 108. Varietatem scripturæ in hoc urbis nomine annotavit olim Stephanus Byzantinus.

Κερτονίου] Edd. vett. Guelf. Κερτωνίου. Paris. Regii B. C. Κερτωνοῦ ὀδεύσαντες εἰς Καΐκου πεδίον. Eton. pariter Κέρτων ὀδεύσαντες εἰς Κ. Urbem Certonium præter nostrum nemo nominavit; hinc Hutchinson in ejus loco nomen Καρίνη ex Herodoti vii. 42. vel Κυτάνιον, quod Theopompus

apud Steph. Byz. πόλιν μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας esse ait, reponendum esse suspicatur. Locus Herodoti hic est de Xerxe Sardibus profecto: ἵποι-έστο τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίας ὁ στρατὸς ἐπὶ τε ποταμὸν Καΐκου καὶ τὴν γῆν τὴν Μυσίην· ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμώμενος, Κάνης ἄρος ἔχων ἐν ἀριστερῇ, διὰ τοῦ Ἀταρνέος εἰς Καρίνην πόλιν, ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης πεδίου ἐπαρῆστο, Ἀτραμυττίον τε πόλιν καὶ Ἄντανδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος· τὴν Ἴδην δὲ λαβὰν εἰς ἀριστερὴν χεῖρα ἦε εἰς τὴν Ἰλιάδα γῆν. Vides situm egregie convenire. Carinam et Certonium in Mannerti Geographia omissa video. Sed in Xenophontis loco hoc mira librorum optimorum varietas vitii nescio quid arguere mihi videtur.

Μυσίας] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. Ante Hutchinsonum erat Λυδίας, quod in Ἀσίας de conjectura Leonclavii mutavit Welsiana.

ξενοῦνται] Index Zeunianus *deverti apud hospitem interpretatur*; Hutchinson *hospitio excipi*. Supra sect. 6. καὶ ξενοῦνται τε τῷ Ξενοφῶντι Amasæus *vertit invitarunt Xenophontem, Leonclavius hospitii necessitudinem inierunt*. Atque ita Plato Legum i. p. 41. ed. Bip. τότε οὖν ἐξενώθησαν ὑμῖν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, καὶ εὖνοιαν ἐκ τούτου ἔγωγε ὑμῖν, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἔχουσι γονεῖς. ubi Ficinus male vertit: *hospitali af-*

- γύλου τοῦ Ἐρετριέως γυναικί, καὶ Γοργίανος καὶ Γογγύ-
 9 λου μητρί. Αὕτη δὲ αὐτῶ φράζει, ὅτι Ἀσιδάτης ἐστὶν
 ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνὴρ Πέρσης· τούτον ἔφη αὐτὸν, εἰ ἔλθοι
 τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι, λαβεῖν ἂν καὶ αὐτὸν
 καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ
 πολλά. Ταῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε τὸν τε αὐ-
 τῆς ἀνεψιὸν καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ πλείστου ἐποιεῖτο.
 10 Ἐχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῶ, ἐθύετο. Καὶ
 Ἀγασίας ὁ Ἡλείος μάντις παρὼν εἶπεν, ὅτι κάλλιστα
 εἶεν τὰ ἱερὰ αὐτῶ, καὶ οἱ ὁ ἀνὴρ ἂν ἀλώσιμος εἴη.
 11 Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τοὺς τε λοχαγοὺς τοὺς μά-
 λιστα φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγεννημένους διαπαν-
 τὸς, ὅπως εὖ ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῶ
 καὶ ἄλλοι βιασάμενοι, εἰς ἑξακοσίους· οἱ δὲ λοχαγοὶ
 ἀπήλαυον, ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὡς ἐτοίμων δὴ
 χρημάτων.
 12 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν
 πῆρξ ὄντα ἀνδράποδα τῆς τύρσιος καὶ χρήματα πλείστα

fectu complexi sunt. Moeris Atticista Platonicum ἑξενάθησαν interpretatur ἑξενίσθησαν καὶ ἐπῆξενάθησαν. Æschyli Suppl. 940. οὐ γὰρ ξενούμαι τοὺς θεῶν συλλήτορας. i. e. in ξένων numero non habeo nec recipio. Hesychius ξενώσεται interpretatur ὑποδέχεται. Euripides Alcest. 69. ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις. ubi est hospitio excipi et deverti in hospitium. Sed Ionis versu 820. ἑξενωμένον δὲ τῷ Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν est hospitii jus contrahere cum aliquo et sub ejus fide tradere rem servandam. Puer hospiti traditus ἑξενωμένος dicitur. In fragmento X. Ægei ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλειπότα πόλει ξενούσθαι; est hospitii necessitudinem petere et contrahere cum aliquo. Idem Hippolyti 1085. ξενούσθαι posuit pro ἀποξενούσθαι peregre abduci. Herodoti locum in Eratone posuit Budæus: πόλεις γὰρ αὐταὶ μάλιστα ἀλλήλησιν ἑξενάθησαν i. e. inter se hos-

pitii jure conjunctæ fuerunt.

τοῦ Ἐρετριέως γ. καὶ Γορ. καὶ Γογγύλου] Hæc in Junct. desunt; in margine Guelf. manus secunda addidit. De his nominibus dictum fuit ad initium libri tertii Hellenicorum.

9. Ἀσιδάτης] Cyropædia vi. 3, 32. Ἀσιδάταν, Codex Altorf. Ἀσιάδαν, Ctesia Persica c. 9. Ἀσπαδάταν nominant, Ἀσπάδαν ex Ctesia Diodorus ii. 34.

καὶ αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν τε habet.

10. Ἀγασίας] Margo Steph. Paris. Eton. Βασίας habent. Forte librarii nomen Agasias Stymphalii notius, etiam ex sect. 19. huc transtulerunt. Βασίας Ἀρκῆς supra iv. 1, 18. inter milites nominatur.

11. φίλους] Margo Steph. ineptum Ψιλούς offert.

εὖ ποιήσαι] Equidem ποιήσαι vel ποιήση scriptum malim.

ἀπέδρα αὐτοὺς παραμελοῦντας, ὡς τὸν Ἀσιδάτην αὐτὸν
 λάβοιεν καὶ τὰ ἐκείνου. Πυργομαχοῦντες δ' ἐπεὶ οὐκ ¹³
 ἐδύνατο λαβεῖν τὴν τύρσιν, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγά-
 λη, καὶ προμαχεῶνας καὶ ἄνδρας πολλοὺς καὶ μαχί-
 μους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν τὸν πύργον. Ὁ δὲ ¹⁴
 τοῖχος ἦν ἐπὶ ὀκτῶ πλίνθων γήινων τὸ εὖρος. Ἄμα δὲ
 τῇ ἡμέρᾳ διαρώρυκτο· καὶ ὡς τὸ πρῶτον διεφάνη, ἐπά-
 ταξεν ἔνδοθεν βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερές τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἐγγυτάτω· τὸ δὲ λοιπὸν ἐκτοξεύοντες ἐπόιουν μηδὲ
 παριέναι ἐτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγόντων δ' αὐτῶν καὶ ¹⁵
 πυρσευόντων, ἐκβοηθοῦσιν Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἐαυ-
 τοῦ δύναμιν, ἐκ Κομανίας δὲ ὀπλίται Φρουροὶ, καὶ ἰπ-

13. προμαχεῶνας] Ex Guelf. hoc vulgato προμαχῶνας substitui. Eandem formam libri scripti habent in Polluce i. 170. vii. 120. et apud Herodotum. Utramque formam annotavit Suidas.

14. Ὁ δὲ τοῖχος] Margo Steph. τὸ δὲ τεῖχος habet.

γήινων] Supra iii. 4, 7. κεραμεαὶ πλίνθοι dicuntur. Ita γήινον τεῖχος, ἀγγεῖον et similia dicuntur. Weiske γήινας easdem esse censet, quæ ὀπταὶ dicuntur; quoniam in pertundendo muro dimidiam fere noctem hibernam Græci transegerint.

τὸ εὖρος] Certæ mensuræ nomen πλίνθους h. l. esse censuit Weiske, miratus neminem interpretum mensuræ rationem tetigisse vel indicasse. Ipse ex loco Vitruvii ii. 3. et Plinii xxxiv. 14. ubi est: *quæ sunt publica opera, pentadoto, (latere) quæ privata, tetradoto struuntur*, colligit murum turris, (quam ad publica opera refert) fuisse decem pedum seu 5 X 8. palmorum. Horum nempe quartam partem decem esse pedes; pedem enim continere 16. digitos seu 4. palmos. Equidem πλίνθου nomen mensuræ genus certum significasse unquam, non credo: nec laterum eandem ubique mensuram fuisse mihi persuadeo; denique Xenophon crassitudinem muri satis claro argumento laterum octo deinceps in

latitudinem positorum significavit græcis lectoribus, accuratam mensuram indicare aut extraneos lectores quærere noluit. Idem Vitruvius ii. 8. *lateritii parietes, nisi diplinthii aut triplinthii fuerint, sesquipedali crassitudine non possunt plus quam unam sustinere contignationem*. Xenophon igitur parietem octoplinthium memoravit.

ἔνδοθεν] Suidas in v. ὀβελός habet ἔνδον ex h. l. deinde βουπόρῳ Junt. Guelf.

15. ἐκ Κομανίας δὲ] Edd. vett. Guelf. omisso δὲ referunt ad antecedentia; deinceps ὀπλίται Ἀσσύριοι καὶ Ἰταβάνιοι ἰπταίς dant margo Steph. Paris. Eton. Comaniam sive castellum sive oppidulum ignorant Geographi. Parthenium nominat in Mysia Plinius v. cap. 30. Xenophon sect. 21. Παρθένιον πόλισμα nominare videtur idem: ubi tamen Edd. vett. scripturam Παρθενικὸν revocavit Weiske, nec quidquam annotationis adjecit. Ex Paris. libro Zeune Παρθένιον dedit, quem sequor. Idem Plinius cum Apollonia Teuthraniam oppidum Mysiæ nominat. Κομανία Weiskio regio videtur esse castello Κόμανα dicto adjecta. Videtur vir doctus Comana Cappadociæ, Pisidiæ et Ponti cogitasse. Sed mox Τευθρανία oppidum nominatur.

πεῖς Ἑρκάνιοι, καὶ οὗτοι βασιλέως μισθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δ' ἐκ Παρθενίου, ἄλλοι δ' ἐξ Ἀπολλωνίας καὶ ἐκ τῶν πλησίον χωρίων καὶ ἰππεῖς.

- 16 Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν, πῶς ἔσται ἡ ἄφοδος, σκοπεῖν καὶ λαβόντες, ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, ἤλαυνον, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς πλαισίου ποιησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ Φυγὴ εἶη ἡ ἄφοδος, εἰ καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἱ τε πολέμιοι θρασύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπήεσαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχομένους.
- 17 νοι. Ἐπεὶ δὲ ἑώρα Γογγύλος ὀλίγους μὲν τοὺς Ἕλληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς βία τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων, βουλόμενος συμετασχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ Προκλῆς ἐξ Ἀλισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πάντῃ ἤδη ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν, πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὄπλα ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, μόλις διαβαίνουσι τὸν
- 19 Κάικον ποταμὸν, τετραμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ἐνταῦθα καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς τιτρώσκεται,

16. καὶ τὰ ἀνδράποδα] Liber Eton. τὰ omittit. Quo indicio vitium loci latens agnovisse mihi videor. Pertinent enim βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα ad illas res, quæ deinceps χρήματα vocantur; quas omnes Græci abeuntes agmine quadrato inclusas abigebant. Igitur voces translocatæ ita cum ceteris jungendæ et scribendæ videntur: καὶ λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα, ἤλαυνον, ἐντὸς πλαισίου ποιησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες et reliqua.

οὕτω προσέχοντες] Ita margo Villois. Vulgo est ἔστι, nullo sensu.

17. Γογγύλος] Edd. vett. Guelf.

Γογγύλος μὲν.

Ἀλισάρνης] Hanc marginis Steph. et Paris. scripturam vulgatæ Ἐλισάρνης prætulit Zeune, quæ cum Hellenicis iii. 1, 6. ubi Ἀλισαρτιὰν vulgo erat, Strabone et Stephano Byz. convenit.

18. Κάικον] Juntina, Guelf. Paris. Eton. margo Steph. Κάρκασον habent. Præter Caicum Mysiæ fluvium Strabo Mysium nominat in Caicum effluentem. Sed potuerunt plures minores fluvii fuisse in regione ea, quam hodie minus cognitam habemus, nec Xenophon locorum situm accurate designavit.

τὸν πάντα χρόνον μαχόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους. Καὶ διασώζονται, ἀνδράποδα ὡς διακόσια ἔχοντες, καὶ πρόβατα ὅσον θύματα.

Τῇ δὲ ὑστεραία θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ 20 πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως ὅτι μακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, ὥστε μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ' ἀφυλακτεῖν. Ὁ δ' Ἀσιδάτης, ἀκούσας, ὅτι πάλιν 21 ἐπ' αὐτὸν τεθυμένος εἶη Ξενοφῶν, καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι ἤξει, ἐξαυλίζεται εἰς κώμας ὑπὸ τὸ Παρθέμιον πόλισμα ἐχούσας. Ἐνταῦθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμ- 22 περιτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ πάντα τὰ ὄντα· καὶ οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Ἐπειτα πᾶ- 23 λιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον. Ἐνταῦθα τὸν θεὸν οὐκ ἠτιάσατο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε ἐξαίρετα λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ ἄλλα· ὥστε ἰκανὸν εἶναι καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

Ἐκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ 24 στράτευμα, καὶ συμμίξας τῷ ἄλλῳ Ἑλληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρην καὶ Φαρνάβαζον.

19. ὅσον θύματα] *Quot pecora satis essent ad sacrificium pro felici reditu, atque adeo pauca.* Ita Weiske.

20. ὥστε μὴ—ἀλλ' ἀφυλακτεῖν] Paris. Eton. εἰς τὸ μὴ—ἀλλὰ φυλάττειν.

21. ἤξει] Hoc vulgato ἤξει ex Guelf. Paris. substituit Zeune.

Παρθένιον] Edd. vett. Παρθενικὸν revocavit Weiske; nostram scripturam ex Paris. libro recepit Zeune. Pro ἐχούσας malim οἰκουμένης. Comparabat quidem Hutchinson Herodotum iv. 42. τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. sed diversum; multo magis Thucydideum vi. 62. ἔσχον ἐς Ἰμέραν.

22. συμπεριτυγχάνουσιν] Margo

Steph. Paris. Eton. συντυγχάνουσιν, deinde Paris. γυναῖκας habet.

23. τὸν θεὸν] *Jovem Milichium cum Hutchinsono Zeune, numen divinum omnino Weiske interpretatur; quem sequor.*

οὐκ ἠτιάσατο] Edd. vett. Guelf. Eton. negationem omittunt, quam Leonclavius addendam censuit, et recepit Welsiana, Hutchinsoniana, Weiskiana. ἠσπίασατο Stephani ex libro Paris. et Brodæi ductum dedit Zeune, interpretatus coluit, amavit, magni fecit, contentus fuit. Postremum satis convenit, minus reliqua.

λαμβάνειν] Eton. λαβεῖν dat.

- 25 Ἄρχοντες δὲ οἴδε τῆς βασιλείας χώρας, ὅσην ἐπήλθομεν, Λυδίας, Ἀρτίμας· Φρυγίας, Ἀρτακάμας· Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας, Μιθριδάτης· Κιλικίας, Σύνενεσις· Φοινίκης καὶ Ἀραβίας, Δέρνης· Συρίας καὶ Ἀσσυρίας, Βέλεσις· Βαβυλῶνος, Ῥωπάρας· Μηδείας, Ἀρβάκας· Φασιανῶν καὶ Ἑσπεριτῶν, Τηρίβαζος· (Καρδοῦχοι δὲ, καὶ Χάλυβες, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Μάκρωνες, καὶ Κόλχοι, καὶ Μοσύνοικοι, [καὶ Κοῖτοι,] καὶ Τιβαρηνοὶ, αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, Κορύλας· Βιθυνῶν, Φαρνάβαζος· τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν, Σεύθης.
- 26 Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ διακόσιοι δεκαπέντε, παρασάγγαι χίλιοι ἑκατὸν πενήκοντα πέντε, στάδια τρισμῦρια τετρακισχίλια ἑξακόσια πενήκοντα. Χρόνου πλήθος τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἑνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες.

25. Ἀρτίμας] In Cyrop. ii. 1, 5. Ἀρτάμαν Phrygiæ majoris regem nominat, ubi alii libri Ἀρτακάμαν habent. Ἀρσάμας Persa est vii. 1, 3. 8. Sed v. 3, 38. pro Ἀρτούχα, Hyrcaniorum ducem Ἀρτόμαν nominat Brodæi Codex. Ἀρσίμαν Darii legatum nominat Arriani Anabasis ii. 14, 5.

Ἀρτακάμας] Cyrop. viii. 6, 7. Phrygiæ majoris satrapam eodem nomine habet. Ἀρτακαμῶν feminam nominat Arriani Anab. vii. 4, 8.

Ῥωπάρας] Puto eundem esse cum Gobrya i. 7, 12. Cyrop. iv. 6, 1.

Ἑσπεριτῶν] Videntur Armenii occidentales, de quibus iv. 4, 4.

[καὶ Κοῖτοι]] Ex Edd. vett. et Guelf. Κοῖται edidit Zeune. Nomen nuspiam in libris Xenophontis memoratur populi, quod debebat fieri. Nam ducum nomina seorsim posuit ideo Xenophon, quod pauca fuerant antea commemorata. Nec apud alios scriptores fit mentio Cætorum vel Cætarum; quare animus inclinatur ad

opinionem Buttmanni mei, nomen natum ex mera repetitione finitimorum syllabarum κοὶ καὶ censentis, et gentem hanc nullam unquam fuisse.

26. πέντε, στάδια] In Edd. et libris scriptis πέντε deest. deinde Edd. habebant: τετρακισχίλια διακόσια πενήκοντα πέντε. In Eton. deest διακόσια, in Paris. et Regiis a Larchero inspectis est μύρια pro τρισμύρια. Rationem itineris iniit et comparationem parasangarum cum stadiis instituit ex locis ii. 2, 6. et v. 5, 4. Hutchinson, cujus exemplum secutus verba Xenophontis constituit Zeune et Weiske. Hic postremus summam itineris mensuram comparavit cum 1039. milliaribus Saxonibus cum dimidio.

καὶ τρεῖς] Copulam omittunt Edd. vett. Guelf. Eton.

ἑνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες] Secundum Diodorum et Diogenem Laertium expeditio suscepta fuit anno quarto Olympiadis 94. Contra Larcher posuit Olympiadis 94. annum tertium,

mensem Martium extremum aut Aprilem ineuntem in Dissertatione inserta Actis Gallicis Academiæ Regiæ Inscriptionum vol. xlv. Pugnæ ad Cunaxa commissæ mensem Octobrem extremum anni 4. Olympiadis 94. assignat; adventum redeuntis exercitus in Armeniam adscribit Januario extremo vel Febuario ineunti anni 4. Olympiadis 94. Adventum Cotyoris mensi Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. Militarem operam Seuthæ præstitam refert ad exeun-

tem mensem Novembrem. Cum Seuthe Græcos militare menses duos, totidemque in exercitu Thimbronis ponit, id est usque ad exeuntem Martium vel ineuntem Aprilem A. C. 399. id est mensem nonum exeuntem vel decimum ineuntem anni primi Olympiadis 95. Itaque summam harum expeditionum facit biennem. Argumenta, quibus rationes suas confirmare conatus est vir doctus, excerpere nec vacat, nec locus hic patitur.

EPIMETRUM

AD

OBSERVATIONEM

AD LIBRUM V. 3, 8.

DE SCILLUNTIO AGRO XENOPHONTI A LACE-
DÆMONIIS DONATO.

PRIMUM, quod in loco Pausaniæ ibi posito lectori diligenti mirationem facere potest, pertinet ad possessionem agri in disceptationem vocati a senatu Eliensium post recuperatum Scilluntem, confirmatam tamen ita, ut Xenophonti venia data fuisse dicatur. Itaque eum secure in agro Scilluntio habitare perrexisse. Scilicet hæc Pausanias ex fide interpretum Eliensium narrat: quod, si historicum aliquem scriptorem appellare in testimonio potuisset, facturus fuisse non videtur. Simile est, quod addit ex narratione, non interpretum Eliensium, sed accolarum (*προσοικούντων*) monumentum sepulcræ non longe a templo Dianæ Ephesiæ conspici cum imagine ex marmore Pentelico facta, quod Xenophonti dedicatum affirmabant accolæ. Unde non solum narratio prior confirmari videtur, Xenophontem possessionem agri Scilluntii ex sententia senatus Eliensium propriam retinuisse, sed vitam etiam ibidem obiisse. Contra fuerunt, qui contraria his narrent. Diogenes enim Laertius in Vita Xenophontis sect. 8. ita narrat, auctorem non edens, sed incertos quasi rumores præfatus solemnibus formula φασίν: Ἡλείου τε στρα-

τευσαμένους εἰς τὸν Σκιλλοῦντα καὶ βραδυνόντων Λακεδαιμονίων ἐξελεῖν τὸ χωρίον, ὅτε καὶ τοὺς υἰάας αὐτοῦ εἰς Λέπρεον ὑπέξελεθῆναι μετ' ὀλίγων οἰκητῶν, καὶ αὐτὸν Ξενοφῶντα εἰς τὴν Ἡλιν πρότερον, εἶτα καὶ εἰς Λέπρεον πρὸς τοὺς παῖδας, κἀκεῖθεν σὺν αὐτοῖς εἰς Κόρινθον διασωθῆναι καὶ αὐτόθι κατοικῆσαι. In hoc quidem narratio hæc consentit cum Pausania, quod Elei in possessionem Scilluntis rediisse dicuntur; sed iidem agrum Xenophonti donatum excidisse simul narratur. τὸ χωρίον enim de Scillunte ipso intelligere vetat sequens relatio. Xenophon enim cum filiis Lepreum atque inde Corinthum abiisse ibique habitasse narratur. Auctorem narrationis Diogeni fuisse Demetrium Magnetem suspicari licet ex eo, quod idem sect. II. addit: τέθνηκε δὲ ἐν Κορίνθῳ, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης, ἥδη δηλαδὴ γηραιὸς ἰκανῶς. Fidem Demetrii quasi non dubiam secutus Diogenes hæc scripsit in Epigrammate de Xenophonte:

Ἄλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἢ σὺ φιληδῶν
οὕτως ἀρέσκη, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Sed longe majorem mirationem lectori merito faciet, quod idem Diogenes sect. 15. refert fidem Istri historici antestatus, Xenophontem φυγεῖν κατὰ ψήφισμα Εὐβούλου καὶ κατελθεῖν κατὰ ψήφισμα τοῦ αὐτοῦ, id est, in exilium abiisse ex plebiscito conscripto ab Eubulo et rediisse in patriam eodem Eubulo revocante. Quem quidem Eubulum demagogum Atheniensem Xenophon in Hellenicis nuspiam nominavit, nec ab alio rerum ejus temporis scriptore nominatum adhucdum reperi.

Redeo ad locum Pausaniæ, ut quæram de Scillunte, quo tempore excisus ab Eleis, restitutusque a Lacedæmoniis iterum in possessionem Eleorum venerit. Mirum est in Xenophontis Hellenicis de Scillunte nihil memorari, nisi uno in loco vi. 5, 2. ubi est de pace Antalcidæ Olympiade 102 $\frac{2}{3}$. Ἡλεῖοι δὲ ἀντέλεγον, ὡς οὐ δέοι αὐτονόμους ποιεῖν οὔτε Μαργανεῖς οὔτε Σκιλλουντίους οὔτε Τριφυλίους· σφετέρας γὰρ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις.—Καὶ ἄμωσαν πάντες πλὴν Ἡλείων. Unde sequitur, Scilluntem eo tempore in possessione Eleorum fuisse. Pausanias v. 9. narrat, Olympiade 103. decem Eleorum fuisse φυλάς totidemque Hellanodicas. Tum ad-

dit hæc : *πισθύντες δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων πολέμῳ μοῖραν τε ἀπέβαλον τῆς γῆς καὶ ὅσοι τῶν δήμων ἦσαν ἐν τῇ ἀποτμηθείσῃ χώρᾳ· καὶ οὕτως ἐς ὀκτώ τε ἀριθμὸν φυλῶν ἐπὶ τῆς τετάρτης συνεστάλησαν Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς καὶ Ἑλλανοδίκαι σφίσιν ἴσοι ταῖς φυλαῖς ἤρθεσαν· ὀγδόῃ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἐπανῆλθον αὐθις ἐς ἀνδρῶν δέκα ἀριθμὸν· καὶ ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου διαμεμμένηκεν ἐς ἡμᾶς.* De hoc Arcadum cum Eleis bello iterum narrat vi. 20, 3. De decem tribubus si locum Pausaniæ hunc teneris, alterum v. 16, 5. facile vitiosum agnosces, ubi octo tribus memorantur. Quod ait Pausanias, Eleos Olympiade 104. ad octo tribus fuisse redactos, amissa parte aliqua terræ in bello cum Arcadibus gesto, cum Olympiade 103. adhuc decem tribus numerarentur, id arguit, Eleos pacis Antalcidæ conditiones duras Olympiade 102 $\frac{2}{3}$. quidem rejecisse et Scilluntem cum Triphylis et Marganensibus retinuisse in sua potestate, sed tandem bello ab Arcadibus illato fuisse coactos *αὐτονομίαν* concedere oppidis et populis tribus nominatis. Alio loco Pausanias vi. c. 4. narrat, Olympiadem 104. Eleos non numerasse, sed inter Ἀνολυμπιάδας retulisse, *διότι μὴ αὐτοὶ τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ Πισαῖοι καὶ Ἀρκάδες ἔθεσαν ἀντ' αὐτῶν.* idque repetit cap. 22, 2.

Xenophon bellum inter Eleos et Arcades ortum narrat libri vii. cap. 4. sect. 12. seqq. Elei scilicet Lasionem oppidum communi Arcadum tum contributum oppugnabant, sed pugna victi ab Arcadibus abierunt. Pugnam accuratius narrat Diodorus xv. 77. Refert Dodwellus hanc pugnam cum belli initio ad Olympiadis 103. annum $\frac{3}{4}$. Altero anno novo prælio victi Elei advocant socios Lacedæmonios, Arcadibus contra suppetias ferunt Athenienses. Tum Pylios et Marganenses receperunt Elei teste Xenophonte sect. 26. dum Lacedæmonii Cronnum Arcadum oppidum oppugnabant. Victis Lacedæmoniis Arcades redeunt contra Eleos, quam expeditionem Dodwellus ad Olympiadis 104. annum $\frac{4}{7}$. refert. Recte quidem. Nam Olympia tum fuisse acta moderantibus Arcadibus cum Pisæis testatur Xenophon his verbis sect. 29. *αὐτοὶ δὲ (οἱ Ἀρκάδες) σὺν Πισάταις διετίθεσαν τὴν πανήγυριν.*

Victi tandem Arcades pacem cum Eleis componunt, referente Xenophonte sect. 35, qui pacis condiciones commemorare omisit. Pacem ad Olympiadis 104. annum $\frac{1}{2}$. refert Dodwellus. Ex Diodoro xv. 77. apparet, a multis inde annis dissidium fuisse inter Arcades et Eleos de Triphyliis vicinis, quorum possessio et dominatio variabat cum fortuna alterutrius populi. Arcadum quidem initio belli tum orti Olympiade 103. exeunte in potestate erant Triphylii, ad quos Scilluntem etiam pertinuisse aliunde constat. Belli finem et pacem inter Eleos et Arcades compositam nullibi memoravit Diodorus.

Hoc unum igitur conficitur ex testimonio Xenophontis comparato cum Pausania, penes Eleos dominium fuisse videri Olympiadis 102. anno $\frac{2}{3}$, iterum tamen amissum Olympiade 104.

Superest ut de excidio Scilluntis a Pausania memorato l. c. quæramus. Id ipse altero in loco vi. cap. 22. refert ad regem Pyrrhum post Damophontem Pisæorum imperium tenentem. Commune id infortunium acciderat etiam Macistiis ex eadem Triphylia, qui cum Pisæis defece- rant ab Eleis. Pyrrhus filius fuit Pantaleontis; hic ipse Pantaleon Eleis bellum intulit Olympiade 34. ut ibidem narrat Pausanias. Excidium igitur Scilluntis ad antiquis- sima tempora pertinet. Ruinas Scilluntis (ἐρείπια) memo- rat Pausanias in loco posito ad textum Xenophontis. Sed Strabo viii. p. 72. Junonis Scilluntiae templum superstes commemorat post mentionem Pyli Triphyliae his verbis: καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας δὲ Ἀθηνᾶς ἱερόν τὸ περὶ Σκιλλοῦντα τῶν ἐπιφανῶν ἐστίν, Ὀλυμπίας πλεονεχία κατὰ τὸν Φέλλωνα. Phello- nem montem aut montis verticem aliquem esse opinor, alibi non memoratum. Nam Pausanias v. 6, 5. in via du- cente ad Olympiam ex Scillunte, antequam Alpheus flu- vius transeat, eunti occurrere ait montem præcipitem Τυπαῖον vocatum, quod ex Pausania repetiit Stephanus Byzantinus. De Junonis Scilluntiae templo idem Pausa- nias v. cap. 16. narrat, sed ita, ut potius ad reliquias Olympiae quam Scilluntis, uti fecit Strabo, referat. Λείπεται, inquit, δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἡμῖν τῆς τε Ἡρας ὁ ναὸς—λέγεται

δὲ ὑπὸ Ἑλλείων, ὡς Σκιλλούντιοι τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ πόλεων εἰσιν οἱ κατασκευασάμενοι τὸν ναὸν ὀκτῶ μάλιστα ἔτεσιν ὕστερον ἢ τὴν βασιλείαν τὴν ἐν Ἑλίδι ἐκτίσατο Ὀξύλος. Pertinet igitur templi exstructio ad antiquissima Græciæ tempora ante certamen Olympicum institutum. In eo templo Pausanias Cypseli arcam visam descripsit accurate. Sed ibidem Cypselidarum colossum aureum dedicatum memorat Plato in Phædro p. 236. ed. Steph. p. 215. edit. Heindorfianæ. Scilicet is ait: *παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος στάθητι.* Ad quem locum quæ commentatur auctor scholii editi in Anecdosis Siebenkeesii p. 58. et in Collectione Ruhnkeniana p. 57. valde jejuna sunt. Contra vetus et doctum scholion extat apud Suidam sub v. *Κυψελιδῶν ἀνάθημα*, unde hæc exscribo: *ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν, Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγάκλυτος, ὃς ἐν τῇ π' (ΙΧΧ.) Ὀλυμπιάδι φησὶν οὕτως· Ναὸς τῆς Ἑρας παλαιὸς ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσιν Ἑλλείων· ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου, et quæ sequuntur. Additur ratio Didymi, qui Periandrum colossum ait dedicasse, quem sequitur Diogenes in Vita Periandri. Contra Theophrastus cum Platone *Κυψελιδῶν κολοσσὸν* vocat in loco posito apud Suidam, cum quo facit Epigramma ibidem relatum. Agacliti scriptoris mentio si forte alibi facta fuerit, quod equidem ignoro, forte ex ejus ætate arguere licebit de tempore Scilluntis excisi aut restituti. Is enim cum dicat *οὗτοι δὲ εἰσιν Ἑλλείων*, videtur Scilluntem restitutum agnoscere, nisi forte ab eo scriptum ἦσαν fuerat. Hoc ipsum *Κυψέλου ἀνάθημα* Strabo viii. *σφυρήλατον ἀνδριάντα εὐμεγέθη* dedicatum fuisse ait Ὀλυμπιάσι, et Pausanias v. 2, 4. tradit, Cypselum *ἄγαλμα ἀναθεῖναι τῷ Διὶ χρυσοῦν ἐς Ὀλυμπίαν.* Quod Olympiam nominant scriptores plerique omnes in hac narratione, non Scilluntiae Junonis templum nec ipsos Scilluntios, inde factum puto, quod Elei post Scilluntem excisum agrum oppidi Olympico contribuisse videntur. Vicinum Olympiæ fuisse Scilluntem docet locus Xenophontis, ubi ait: *οἰκισθέντι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν.* Diogenes sect. 8. *χωρίον τῆς Ἑλλείας ὀλίγον τῆς πόλεως ἀπέχον* vocat.*

Superest, ut de tempore restaurati Scilluntis a Lacedæ-

monii quæramus; in quo parum nos adjuvant historici scriptores qui supersunt. Thucydides quidem uno in loco v. 31. contentionem Eleorum de Lepreo cum Lacedæmoniis narrat. Lepreatas enim ex pacto Eleis vel Jovi Olympio talentum annuum tributum loco solvere solitos ad bellum usque Atticum vel Peloponnesiacum, id ipsum bellum causatos desiisse pendere. Cum Elei Lepreatas urgerent, hi Lacedæmoniis cognitionem controversiæ permiserunt; illi vero, spreto Laconum arbitrio, Lepreatarum agrum vastarunt. Lacedæmonii contra, arbitrio suo vindicantes Lepreatarum *αὐτονομίαν*, præsidio Lepreum occuparunt. Hinc iræ Eleorum contra Lacedæmonios memoratæ a Thucydide v. 49. et 50. quæ durarunt usque ad Olympiadis 94. annum $\frac{3}{4}$, quo bellum contra eos extulerunt Lacedæmonii narrante Xenophonte Hellenicorum iii. 2, 21. seqq. Cum iterum Olympiadis 95 $\frac{1}{2}$ Lacedæmonii aggredierentur Eleos per Aulonem ingressi, statim Lepreatæ (in Eleorum igitur potestatem iterum tunc redacti) defecerunt ab Eleis cum Macistiis et Epitaliensibus. Bellum finitum est conclusa pace Olympiadis 95 $\frac{1}{2}$, qua Elei coacti *αὐτονόμους* dimiserunt civitates Triphylicas, Phrixam, Epitalium, Letrinam, Amphidolos, Marganenses, præter eas Cyllenen, Acrorios, Lasionem, Epion (*Ἐπειον*). Vides nullam hic mentionem inter urbes Triphylicas fieri Scilluntis vel agri Scilluntii. Igitur recte conjicimus tum demum temporis Scilluntem a Lacedæmoniis iratis fuisse in odium Eliensium restauratum. Fœdus cum Lacedæmoniis eodem tempore initum Elei fideliter observarunt aliquamdiu. Ad pugnam enim ad Corinthum commissam Lacedæmonios secuti memorantur Elei cum Triphyliis Acroriis et Lasionensibus a Xenophonte iv. 2, 16. Accedunt Marganenses cum Amphidolis et Letrinis ibidem nominati. Iterum Lepreatæ cum Lacedæmoniis contra Mantinenses profecti narrantur vi. 5, 11. quod factum Olympiadis 102. anno 3. Denique Elei cum Atheniensibus conjuncti Lacedæmoniis opem tulerunt contra Thebanos in pugna ad Mantineam commissa, teste Xenophonte vii. 5, 18. ad quam ipsam pugnam filios

Xenophon in gratiam et opem Lacedæmoniorum cum Atheniensibus misit. Diogenes sect. 10. ἔπεμψε τοὺς παῖδας εἰς τὰς Ἀθήνας στρατευσομένους ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων. Ex pugna salvus rediit Diodorus, qui filium cognominem fratri genuit. Gryllus autem cum equitibus Atticis pugnans fortiter occidit. Testem Diogenes Ephorum appellat. Pater filii mortem quam fortiter tulerit, narrant præter Diogenem Valerius Maximus v. 10. Ælianus V. H. iii. 3. Stobæus Serm. 106. Seneca Consol. ad Polyb. c. 30. Pugna ad Mantineam commissa fuit Olympiadis 104. anno $\frac{2}{3}$. Euphranoris pictura in Ceramico Atheniensium exposita exhibuit pugnam illam, ibique Gryllus agnoscebatur Epaminondam sua manu occidens, teste Pausania ix. 15, 3. qui alibi, viii. 11, 4. addit Gryllum publice sepultum Mantinenses statua equestri honorasse. Sed ex his narrationibus nullum argumentum elicere mihi licuit, quo Xenophontis sedes et habitatio possit agnosci. Manet igitur dubia propter diversitatem auctoritatis scriptorum veterum. Quodsi vero unquam Athenienses redierunt in gratiam cum Xenophonte eumque revocarunt, factum id puto paulo ante vel post pugnam ad Mantineam, in qua filius Gryllus strenue cum Atheniensibus pugnans occubuit.

Formulam accusationis contra Xenophontem editam ignoramus, sed refert Ister apud Diogenem, Eubulo demagogo referente plebiscitum fuisse factum, quo Xenophon exilio multaretur, alterumque eodem referente, quo revocaretur in patriam. Eubulum Anaphlystium, oratorem inprimis gratiosum apud populum, fuisse suspicor; argumenta suspicionis edam ad Librum de Vectigalibus, in quo populum Atheniensem sæpius alloquitur; itaque in gratiam tum rediisse cum populo Atheniensi videtur. Scriptus enim ille liber est Olympiade 107. exeunte, ut ad eum demonstrabitur.

Xenophontem Athenas rediisse arguere licet etiam ex narratione Diogenis, ubi ex Dinarchi oratione contra Xenophontem in causa ἀποστασίου dicta refert, Xenophontem ad Scilluntem sequutos esse filios duos, Diodorum et

Gryllum; οἱ καὶ Διόσκουροι ἐπεκαλοῦντο addit quasi ex Dinarcho. Credo, ita appellatos fuisse filios per cavillationem studii equestris in patre conspicui.

Eandem Dinarchi orationem inter genuinas Dinarchi commemoravit Dionysius Halicarnassensis, ex quo discimus, Æschylō liberto contra Xenophontem patronum scriptam fuisse Dinarchi orationem. Ἀποστασίου autem causa qualis fuerit, docet Harpocratio et Valerius Maximus ii. 1. ubi est: *convictus a patrono libertus ingratus jure libertatis exiit*. Liberti clientis officia erga patronum enarrat Plato Legum xi. p. 125. ed. Bip. Quæro nunc, qui potuerit Xenophon Æschylum libertum ex lege Attica accusare, nisi ex exilio revocatus Athenas?

Hyperidis orationem contra Epiclem de domo memoravit Harpocratio in voc. διάγραμμα et Γρύλλος, unde refert Xenophontis Socratici filios duos, Diodorum et Gryllum, quorum hic in pugna ad Mantineam occiderit. Si quid aliud de rebus Xenophontis domesticis ibi traditum fuit, id hodie ignoramus.

Gryllum tum cum Cephisodoro Atheniensi hipparcho occubuisse, tradit Harpocratio sub v. Κηφισόδωρος ita: ἕτερος δ' ἂν εἴη Κηφισόδωρος, ὃς Ἰππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν, οὗ μνημονεύει Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλιόσχρου. Hanc eandem orationem iterum laudat sub v. κύκλοι. Dionysius autem Halicarnassensis inter genuinas Dinarchi et quidem publicas referens κατὰ Καλλιόσχρου περὶ τῶν τιμῶν inscriptam fuisse testatur.

Ex priori Dinarchi oratione excerpta videntur, quæ Diogenes deinceps narravit; veluti hoc: Φησὶ δ' ὁ Δείναρχος, ὅτι καὶ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν αὐτῷ ἔδωσαν Λακεδαιμόνιοι, domum cum agro donatam fuisse a Lacedæmoniis Xenophonti. Quod unde rescierit Dinarchus, hodie ignoramus. Verum ipse Xenophon nihil aliud narravit, nisi se Scillunte habitasse, et postquam a Megabyzo pecuniam depositam accepisset, Dianæ agrum sua pecunia emtum consecrasse, item templum cum ara extruxisse. Agrum vocat χωρίον sect. 7. et 8. Separatim τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἄραϊα nominat sect. 9. ἰερόν χωρίον sect. 10. Denique τόπον sect. 11. ubi

situm accuratius definit ita: Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ἧ̄ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. ubi Codd. Paris. et Eton. χώρα habent pro τόπος, ut deinceps, ubi est ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ, scriptum habent ἱερῷ χώρῳ, nullo tamen sententiæ discrimine.

Scilluntem oppidum intelligi voluisse videtur Xenophon, ubi narrat omnes cives et vicinos adfuisse festo annuo, et venationem cum Xenophontis filiis instituisse reliquorum civium filios: καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι, οἳ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Igitur ubi est in Xenophonte sect. 8. ἐν δὲ τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία, non est de Scillunte vico cogitandum, sed potius aut cum Leonclavio ante Σκιλλοῦντι inserenda aut intelligenda est præpositio ἐν. Inseruit quidem Hutchinson, intelligi voluit Zeune. Numerum et nomina filiorum Xenophon non edidit. Ceterum matrem eorum ignoramus. Nam quod Demetrius Magnes apud Diogenem sect. 8. ait: εἶπετο δ' αὐτῷ καὶ γύναιον, ὄνομα Φιλησία, id una ejus auctoritate nititur, et verba ipsa, præcipue vocabulum γύναιον, significare videntur, uxorem non fuisse legitimam. Idem monuit Weiske. Quid? quod in Epistolæ Xenophonti adscriptæ fragmento apud Stobæum Joannem Serm. p. 618. consolatur Xenophon Sotiram (Σώτειραν) super morte Grylli, quam matrem Grylli voluisse intelligere nos videtur auctor Epistolæ, quam retulit etiam Zeune post Agesilaum p. 342. Ex loco Anabaseos vii. 6, 35. apparet, Xenophonti Olympiadis 95. anno 1. nondum conjugem liberosve fuisse.

Sed nondum satis est fabularum. Idem enim Diogenes post narrationem e Dinarcho relatam addit: Ἄλλὰ καὶ Φιλοπίδαν τὸν Σπαρτιάτην φασὶν αὐτῷ πῆμψαι αὐτόθι δωρεὰν ἀνδράποδα αἰχμάλωτα ἐκ Δαρδάνου· καὶ τὸν διαθέσθαι αὐτὰ, ὡς ἐβούλετο. Ubi si forte scripserat Diogenes φησὶ, idem Dinarchus narrationis erit auctor.

[Adjicio locum Eustathii ad Odysseam A. p. 438. ed. Basil. ἱστορία δὲ ἡ λέγουσα—παραδίδωσι καὶ ὅτι οἱ ἐξ ἐκείνου καὶ Φιλησίας υἱὸν Γρύλλος καὶ Διόδωρος Διόσκουροι ἐπεκαλοῦντο. Loquitur de Xenophonte. Hic merito dubites, quantum

fidei homini non ex fontibus scriptorum antiquissimorum puris sapienti, sed ex rivulis sæpe impurissimis notitias derivanti tribuendum censeas. Qui si locum Demetrii apud Diogenem exstantem respexit, vix malæ fidei crimen effugiet; quodsi vero alium narrationis auctorem habuit, tum concidit conjectura ex vocabulo γύναιον de uxore non legitima ducta, nec minus altera de Soteira Grylli matre, quam propinat nobis Fragmentum Epistolæ Xenophontæ a Joanne Stobæensi servatæ.

Philesiam ex Asia, et Ionia quidem, insecutam et junctam Xenophonti matrimonio fuisse, possit aliquis calidior fortasse conjicere ex Fragmento Dialogi Æschinei, quod servatum ab auctore Libri de Inventione i. 30. in compendium missum repetiit Quinctilianus Instit. v. II, 27. et 28. Athenæus enim p. 220. posuit, Æschinem in eo dialogo, Aspasiæ nomine inscripto, feminas Ionicas omnes in crimen impuditiæ adduxisse. Verba Ciceronis sunt hæc: *Apud Socraticum Æschinem demonstrat Socrates cum Xenophontis uxore et cum ipso Xenophonte Aspasiam locutam: Dic mihi quæso, Xenophontis uxor, si vicina tua melius habeat aurum, quam tu habes, utrum illius an tuum malis? Illius, inquit. Quid si vestem et ceterum ornatum muliebrem pretii majoris habeat, quam tu habes, tuumne an illius malis? Illius vero, respondit. Age, inquit, si virum illa meliorem habeat, quam tu habes, virumne tuum an illius malis? Hic mulier erubuit. Aspasia autem cum ipso Xenophonte sermonem instituit. Quæso, inquit, Xenophon, si vicinus tuus equum meliorem habeat, quam tuus est, tuumne equum malis, an illius? Illius, inquit. Quid si fundum meliorem habeat, quam tu habes, utrum tandem fundum habere malis? Illum, inquit, meliorem scilicet. Quid si uxorem meliorem habeat, quam tu habes, utram malis? Atque hic Xenophon quoque ipse tacuit. Post Aspasia: Quoniam uterque vestrum, inquit, id mihi solum non respondit, quod ego solum audire volueram, egomet dicam, quid uterque cogitet. Nam et tu, mulier, optimum virum mavis habere, et tu, Xenophon, uxorem habere lectissimam maxime vis. Quare, nisi hoc perfeceritis, ut neque vir melior, neque fe-*

mina lectior in terris sit, profecto id semper, quod optimum putabitis esse, multo maxime requiretis, ut et tu maritus sis quam optimæ, et hæc quam optimo viro nupta sit. Socratem hæc narrantem fecerat Æschines. Igitur Xenophon uxorem ante Socratis mortem et ante abitum in Asiam duxerat. Socratis autem mors contigit Olympiadis 95. anno primo. Unde conjectura facilis sequitur de secundis nuptiis Xenophontis, ex quibus nati fuerunt Gryllus et Diodorus. Nam in Anabasi vii. 6, 34. testatur ipse Xenophon, sibi liberos tum nullos adhuc fuisse: ὃν ἤλπιζον—ἀποστροφὴν καὶ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ γένοιτο, καταδήσεσθαι. Philesiam igitur si secum ex Asia et Ionia adduxit sibi que matrimonio justo junxit, uti ex Demetrii Magnetis narratione consentiente cum notitia Eustathii licet conjicere, tum iterum falsitatis convincitur Epistola Xenophontea, quæ Soteiram Grylli matrem facere videtur. *Ex Epistola.]*

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

QUÆCUNQUE harum notarum literas *B. C.* subscriptas habent, desumptæ sunt ex Bibliotheca Critica part. iv. p. 98. seqq. Amstelodami anno MDCCLXXIX. edita. Larcherianæ versionis, cujus ibi censura agitur, mihi copia, sedulo licet expetenti, nondum obtigit. [Notæ, quibus *W.* adscripta est, auctorem habent V. D. Gualtherum Whiter.]

LIB. I.

1, 2. Μετεπέμπετο. Mirum in modum genuinas lectiones passim negligunt editores. Futuro certe Xenophontis editori magnopere auctor sum, ut ex Aristide, Stephani et Leunclavii margine, MSSque Paris. Eton. veram lectionem μεταπέμπεται in textum recipiat. Recte etiam mox 2, 1. παραγγέλλει pro παρήγγειλε præbent iidem Codices Paris. Eton. sed bonis oblati uti aut nescivit aut noluit Hutchinsonus. Rursus ii. 5. 1. ex MS. Etonensi ἀφικνοῦνται libenter admiserim, cum Parisiensis adstipuletur. Forsan igitur rescribendum iv. 7, 12. ὄρα et παραθεῖ auctoritate Suidæ v. ἴτυς. et vi. 1, 4. ἐπιτίθενται ex MSto Etonensi.

1, 5. Magis quidem Atticam formam, non tamen ideo Xenophonteam, εἶεν exhibet Aristides ab Hutchinsono in Addendis laudatus. Sed videor mihi de hac ipsa voce apud Grammaticum antiquum observationem legisse, unde didicerim vulgarem formam prætulisse Xenophontem. Certum autem est et doctis omnibus notum plurima verba eum, quæ κοινὰ vocant grammatici, libenter usurpasse, posthabitis iis, quæ Attici sibi vindicarent. Ad Nostri Memorab. i. 4, 19. hæc notat Vir summus, qui in his literis regnat, Ruhnkenius. *Hic pro forma Attica εἶεν restituenda est communis εἴησαν, auctoritate Grammatici veteris in Bibliotheca San-*

germanensi. Εἴησαν. ἀντὶ τοῦ εἶεν. Ξενοφῶν Ἀπομνημονευμάτων α'. *Vulgaris forma etiam est in Sympos. p. 153. Sic ἤμην pro Attico ἦν Cyrop. vi. p. 149. E.*

1, 7. Κατάγειν, inquit Suidas, τὸ τοὺς πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. Deinde locum hunc Xenophontis laudat. *W.*

2, 6. Κολόσσας præfert Wesselingius ad Herodot. viii. 30. quomodo edi debuerat ex MStis Eton. Paris.

2, 8. Dignus omnino est qui adscribatur elegantissimus locus Claudiani in Eutrop. ii. 265. *Icarium pelagus Mycalæaque litora juncti Marsya Mæanderque petunt; sed Marsya velox Dum suus est, flexuque carens, jam flumine misto Mollitur, Mæandre, tuo. Paulo ante dixerat, 257. Hic et Apollinea victus testudine pastor Suspensa memores illustrat pelle Celænas.*

2, 9. In *Tauromenitana Inscriptione* ΕΠΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΤΟΥ ΣΩΣΙΟΥΣ, a ΣΩΣΙΣ, quod nomen Siculis notum. ut in eadem *Inscriptione Tauromenitana ΣΩΣΙΣ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ* etiam occurrit, sic ΣΩΣΙΣ in exergo nummi Syracusani, editi Museo Pembrok. p. ii. tab. 78. n. ult. et Sosis Leontinus, unus ex interfectoribus tyranni Hieronymi, memoratur Livio lib. xxiv. cap. 21, 22. et lib. xxv. 25. et alius Sosis Syracusanus lib. xxvi. 21. et forte id nomen restituendum Xenophonti lib. i. de Exp. Cyr. p. 246. Σώσις ὁ Συρακούσιος. ubi in vulgatis Σωσίας. in margine pro diversa lectione Σωκράτης. BURMANNUS SECUNDUS ad Syllogen Inscript. Vet. post Dorrivillii Sicula, p. 504. quem vide etiam p. 553. *W.*

2, 20. Citatur hic locus ab Hesychio v. φοινικιστῆς sine ulla explicatione. Recte autem exponit Is. Vossius, *purpuræ tinctor.* *W.*

3, 5. Εἶναι habent omnes, quas inspexi, editiones; omnino tamen repōnendum videtur, ἰέναι.

3, 6. Lege ex MSS. Eton. Paris. ὅπου ἂν ᾧ, sicut conjecerat Muretus. Quod enim Hutchinsonus post Stephanum dixit, vellem ex antiquioribus Hellenismi auctoribus probasset. Sed hoc labore sapienter supersedit, sex locis tantummodo ex Novo Fœdere laudatis. Haud igitur abs re erit Piersoni verba præf. ad Mœrin p. xlv. apponere. *Nollem Viros eruditos—toties tam cupide Magistros Atticistas sibi sumsisse refellendos; et omnia adeo, quæ in S. literis occurrant, pro Ἀττικωτάτοις venditasse. Demosthenes Fals. Leg. p. 219. ed. Taylor. ex Hermogene et MSS. corrigendus est.*

4, 8. Quantocys particula *ἀν* ex Stephani sententia deleatur. Quæ dixit Hutchinsonus de vi potenti cum quadam indignatione conjuncta nihil ad rem sunt. *ἰόντων ἀν* solœcismus est, qui nullis nisi æque mendosis exemplis defendi potest.

4, 9. Locis allatis hæc etiam adde, lector erudite, quæ forsán magis sunt ad rem. Diod. Sic. i. 52. Τὴν δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν ἰχθύων γινομένην πρόσοδον ἔδωκε τῇ γυναικὶ πρὸς μύρα καὶ τὸν ἄλλον καλλωπισμόν. Philostr. Vit. Apoll. ii. 31. Ἐν κόμαις ἑπτὰ εὐδαίμοσιν, αἷς ἐπέδωκε τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ζώνην. Qui locus imprimis huc facit. *W*.

5, 1. De hoc loco consulendus Vir πολυίστωρ, Edvardus Gibbon, historiæ scriptorum, quotquot vernaculam linguam ornarunt, sive ad sententiarum gravitatem, sive ad styli suavitatem spectas, facile princeps, vol. ii. p. 430. *W*.

5, 2. Legendum videtur, divisis literis, προδραμόντες ἀν εἰστήκεσαν. *præcurrere et deinde restitare solebant*. Ista vis est particulæ ejus, quam post alios nuper illustravit Brunckius ad Sophoclis Philoct. 290

5, 7. De ἦν pro ἦσαν adde Euripid. Ion. 1165. Valckenaer. ad Herodot. v. 12.

5, 9. Lege, νομίζων ἀν, ὅσω μὲν θᾶπτον ἔλθοι—μάχεσθαι—cum Dawesio Misc. Crit. p. 79. seqq.

5, 11. Citat Suidas v. ἀμφιλεξάντων, et mox 13. v. παραγγέλλοντας. *W*.

5, 15. Σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείστων ἦκεν ἐλαύνων. Codex B, habet τῶν πιστῶν ἦ. ἔ. quam recte veram judicat lectionem Larcherus et nos antea ita correxeramus. Est hæc solennis satraparum et amicorum Regis apud Persas appellatio. Vid. Spanhem. ad Julian. Or. i. p. 174. *Bibl. Crit.* Πιστῶν etiam probat Abreschius Dilucid. Thucydid. Auctar. p. 363. Cæterum illud obiter monebo codicem, quem B. nominat Larcherus, eundem esse, ejus variæ lectiones in Hutchinsoni majori editione exstant. Laudanda est tum industria tum sagacitas doctissimi Critici; industria, quod collationem hanc editionis suæ paginis accommodare neglexerit; sagacitas, quod cum passim speciosas lectiones Codex iste præbeat, ne unam quidem, quam vulgatæ præponeret, selegerit.

5, 17. Mirum est adeo tritam locutionem κατὰ χώραν Hutchinsonum minus intellexisse. Vide Kusterum ad Aristoph. Plut. 367. Valckenaer. ad Herodot. iv. 135. Recte vertit et exponit Spelmannus.

6, 7. Μεταμεμέληταί σοι ἔφησθα. Welsius i. 6, 7. habet μεταμελήσθαι σ. ἔ. Melior est lectio Codicis B. μεταμέλειν τε σ. ἔ. B. C.

6, 10. Ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν Ὀρόντην. Codex B. habet ἔλαβον, quod tamen vulgato non est præferendum. B. C. Miror hominum doctorum sententiam. Nisi enim me omnia fallunt verum et necessarium est ἔλαβον; solœcum ἐλάβοντο.

8, 1. MS. Eton. legit ἀνακράτος. Atque ita scilicet legitur apud Suidam v. Ἄνα σημαίνει, et v. Ἀγκράτος. Vide eum tom. i. pp. 30. 180. W.

8, 3. Hunc locum Xenophontis habet Suidas v. παλτὰ, et pro εἰς τὰς χεῖρας legit ἐπὶ τὰς χεῖρας. W.

8, 10. Aliter representat hunc locum Suidas v. δρεπανηφόρα. W.

8, 11. Viros doctos Leunclavium et Stephanum miror, Hutchinsonum non adeo. “Pro ὡς ἂν οἰστὸν” (inquit Stephanus) “si reponam ὡς ἀνυστὸν, viros acri iudicio præditos mihi assensuros spero.” Ignoravit vir cl. lectionem quæ in ed. Bas. 1540. invenitur. Ibi est ὡς ἂν οἶόν τε, quæ sine dubio vera et genuina lectio. W.

8, 14. Τὸ δ' Ἑλληνικὸν ὅτ' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο. Welsius i. 8, 10. habet, ἄτ' ἔτι ε. τ. α. μ. σ. Sed ὅτ' quod sensum impedit, abest a Codice B. B. C.

8, 20. Dicitur de Græcis, qui impetum curruum falcatorum eludebant, οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, ἴσταντο. Pro varia lectione in margine Steph. est διίσταντο, quod et verum est et confirmatur auctoritate Codicis B. B. C. Eandem lectionem diserte prætulit et in versione expressit Spelmannus.

8, 27. Respexit huc Ælianus Hist. Animal. vi. 25.

9, 5. Multi Manuscripti et in his unus apud Ruhnkenium ad Memorab. iii. 9, 6. αἰδημονέστατος pro εὐμαδέστατος habent. Sed qui primus εὐμαδέστατος in textum intulit, non αἰδημονέστατος, sed δαημονέστατος in suo codice invenit, cujus alterum est explicatio.

9, 6. Φιλοκινδυνάτατος. Lege, quod recte exhibent edd. Ald. Junt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athenæum xiv. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum: Τριαβόλων κρείισχον ἀστεῖον πάνυ, ὕγειον, ὀπτὸν, θερμὸν, εὐχυλὸν, τέρεν, Ὅταν ᾗ τι, πρόσφερ'. Similis error, quanquam levis, mirum quot loca insedit. Supra 3, 19. oblitus sum monere ἐπι-

κινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Junt. ἀκινδυνότερας ex MS. in Thucydide iv. 62. de quo ita Abreschius Diluc. Thucyd. p. 433. Ἀκινδυνωτέρας legatur, sive ἀκινδυνότερας ut est in C. Reg. perinde est, quum media in κίνδυνος inveniatur quoque correpta. Quæ profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 477. ed. Steph. et in Stobæo xli. ubi pro ἀνιαρότατον legi debet ἀνιαρότατον. in Strabon. ii. p. 152. xv. 713. mendosa sunt εὐκρατώτερον et ἐντιμωτάτους. Ἀκρατώτερον apud Mœrin p. 25. pro ἀκρατώτερον, ut recte Pollux vi. 24. quem frustra ex Mœride corrigit Piersonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas tom. ii. p. 15. Apud Athenæum hoc mendi genus passim occurrit. εὐχυλώτερα iii. p. 80. F. εὐχυλώτερας vii. p. 313. A. ἀχυλώτερον 314. B. εὐχυλώτερον 320. C. εὐχυλωτέρους 321. A. In Plutarcho βαρυλυπώτατοι tom. ii. p. 114. E. ἀνιαρωτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio clxxii. p. 393, 55. ἀτιμώτερος. Sed hæc sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότερον infra vi. 3, 29.

9, 11. Lege ex Suida, quicquid contradicat Hutchinsonus, τοσοῦτον ὑπερζῆν, nisi malis cum vulgatis χρόνον retinere.

9, 16. Negligenter exscripsit Suidas v. περὶ πάντος.

9, 25. Laudat Suidas v. βίκος. W.

Ibid. Τοῦτο οὖν σοὶ ἐπεμψε. Codex B. habet τοῦτον, quod forte natum est ex τούτου. B. C.

10, 6, Rex cum ex aversa parte exercitum contra Græcos duceret, illi παρασκευάζονται ὡς ταύτη προσιόντος καὶ δεξόμενοι. Ita est in Codice A. vulgo male προσιόντες. B. C.

10, 8. Verba in margine post ἀπηλλάγη adjecta, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει sunt etiam in Codicibus A. B. B. C.

10, 12. Ἐπὶ πέλτης solummodo retinet et ἐπὶ ξύλου sive ξυστοῦ pro glossa ejicit Toupius in Suid. iii. p. 26.

LIB. II.

1, 14, Legendum omnino ex duobus MS. Eton. sc. et Paris. ὡς καὶ Κύρη πιστοὶ ἐγένοντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο. 1, 16. ex vestigiis MS. Eton. τοσοῦτοί τε, elicere possis, τοσοῦτοί γε ὄντες, quod malim.

2, 5. Legitur hic locus apud Suidam v. Ἐλόμενοι, quod notare neglexit Kusterus. Exponit ille βουλόμενοι, alio, ut videtur, sensu, quam solent interpretes. Quasi dixisset, “ Non volentes ducem “ habere Clearchum” — “ eum potius præ necessitate quam amore “ sequentes” — Quod sane cum descriptione Clearchi infra data

pulchre convenit 6, 10. *W.* Melius, meo saltem iudicio, est quod Suidas præbet, ἴδει, certe temporibus convenientius.

2, 6. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλέγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα στάδιοι ἐξήκοντα καὶ τρισχίλιοι. Secutus est Larcherus Codicem B. in quo verisimilior est numerus ἐξήκοντα καὶ τριακόσιοι. *B. C.*

2, 8. Negligenter hunc locum, respectu ad sensum potius quam ad verba habito, exscripsit Suidas v. συνθήκη.

2, 15. Cl. Arnaud ex isto ἦσαν non suum ἤλασεν confecit. Ita enim plane exstat in edit. Basill. 1540. 1555. *W.*

2, 17. De voce σκοταῖος vide Toupium in Suid. i. p. 33. ubi hujus loci mentionem facit, Suidæque lectionem æque commodam ac nostram putat. Sed Suidæ Codex MS. quem ipse Oxonii inspexi, pro σκοτιαῖοι habet σκοταῖοι.

2, 20. Callidum fuit commentum Clearchi ad sedandum Panicum terrorem, qui in Græco exercitu ortus erat, cum jussit præcones exclamare per castra, ὃς ἂν τὸν ἀφίεντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα καταμηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου, eum qui indicaverit, a quo fuerit immissus in exercitum asinus, talentum argenti accepturum. Interpretes plerique in voce ὄνον hæserunt: quæ tamen verissima est, et confirmatur codicum consensu. Hoc commentum Iphicrati tribuit Polyænus iii. 9, 4. qui ex Xenophonte corrigendus est. Conferendi sunt Heringa Obs. p. 125. et Toupius Em. Suid. tom. ii. p. 174. *B. C.*

3, 11. Laudavit Suidas v. ἐπεστάται. *W.*

Ibid. Καὶ εἴ τις αὐτῶ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακείειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαισεν ἄν. Ita est in Codice B. et ed. Steph. Alii habent ἔπαυσεν. Larcherus ex conjectura ita legit ἐκλεγόμενος τόπον ἐπιτήδειον, ἔπαισεν αὐτόν: et vertit, S'il voyoit quelqu'un de ceux qu'il avoit chargés de la construction de ces ponts, se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode pour mettre le pied, il le frappoit de son bâton. Quæ conjectura et acuta et verisimilis nobis videtur. *B. C.* Difficillimus locus, in quo me non expedio. Magis tamen in doctissimi Larcheri sententiam propendo. Suidas ab Abreschio Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 241. indicatus, ἔπαισεν ἄν habet v. ἐπιτήδειος. Sed ibidem Abreschius totius loci mirificam et contortissimam præbet explicationem, indignam sane quæ huc transferatur. Obiter monebo frustra ἄν a Larchero sollicitari, cujus vim supra explicui ad lib. i. 5, 2.

3, 16. Lege, fere cum Athenæo, ὄλος ἐξηναίνετο. Tardus sit

oportet, qui quantam vim addat præpositio, non sentiat. Aristophanes apud Suidam v. αἰαίνομαι. Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ΕΞΑΤΑΙΝΕΤΑΙ. Herodotus iv. 173. Ὁ Νότος σφί πνεύαν ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ΕΞΗΥΘΙΝΕ. Alterum istud ἐξηραίνετο dubites glossane sit, an veræ lectionis depravatio. Huc respexit Plutarchus tom. ii. p. 133. C. ubi male κεφαλααλγὸν pro κεφαλααλγῇ vulgatur.

3, 18. Recte in Suida v. εὐρημα restituit ἐμπεπτωκότας Ouden-dorpius ad Magistrum pp. 21. 394. sed quod κακὰ male omitti putat, falli eum existimo. Πολλὰ κάμηχανα Atticis idem est quod simplex πολλὰ ἀμήχανα. Confer Brunckium ad Aristophanis Nub. 1332.

4, 8. ἤγε referri ad Orontam, non ad Tissaphernem recte monet Wesselingius ad Diodor. Sic. xiv. 26. W.

4, 22. Ex conjectura non minus verisimili additur negatio, ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες (οὐ) διελθόντες τὴν γέφυραν μένοιεν ἐν τῇ νήσῳ: *de crainte que les Grecs ne passassent point le pont, et qu'ils ne restassent dans l'isle.* B. C. Citatur hic locus a Suida v. ὀκνοῦντες, ubi pro διελθόντες legitur διαβάντες et pro μένοιεν μείνειαν. Qua de re Cl. noster editor Hutchinsonus ne verbum quidem. W.

5, 16. Lege δοκεῖς pro δοκῆς, collato Dawesio Misc. Crit. p. 79. 80. Similiter δοκεῖ Platoni reddendum pro δοκῆ de Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et ex MS. Regio Gorg. p. 514. E.

5, 19. Solæcum est δύνησθε. Legendum δύναισθε, idemque postea restituendum lib. v. 6, 9.

5, 39. Τοῖς τε ἀνδρας οἷς ἄμνητε, ὡς ἀπολωλέκατε. Larcherus secutus est codicem A, in quo abest ὡς. B. C. Et omnino expungendam vocolam istam crediderim, nisi cum Stephano quis præferat ὅμως. Quam enim constructionem vulgata admittat, ne post eruditos quidem Abreschii conatus Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 416. intelligo.

6, 10. Recte rescripsit vir Cl. ex MS. Etonensi ἢ ἀποφρασίστως. Atque ita locus hic citatur a Stobæo de Imperatoribus Serm. lii. p. 581. ed. Frankfurt. W.

6, 21. Lege κερδαίνοι. Suidæ Edd. Med. et Ald. κερδαίνη exhibent, partim recte. Mox 22. ex MSS. et Suida proculdubio inserendum ἐνόμιζε. 25. αἰσθάνοιτο non male Suidas et MS. Paris. (quanquam hic perperam ἀν addit) 26. πλάσαι pro πλάσασθαι Suidas, quod facile se tutari possit ex Sophoclis Aj. 148. Τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω. Demosthenes Philip. i. p. 38. ed. Par.

οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἕκαστος περιερχόμεθα. Photius Lex MS. Λογοποιῶν. πλάττων λόγους ψευδεῖς. Deinde 27. ἀφίσταται pro ἀφίστατο recte habet Suidas sed in iis tantum editionibus quæ Kusterianam præcesserunt. Kusterus enim pessimo exemplo veterum scriptorum loca a Suida prolata semper fere ad vulgatorum exemplarium fidem reformavit.

LIB. III.

1, 19. Contra regulas grammaticas peccat ἔστ' ἄν—ἦσαν. Modum subjunctivum postulat ἔστ' ἄν. Dele igitur ἄν hic et mox cum Stephano 21. Non absimilis corruptela inolevit lib. v. 5, 14. ubi reponendum ἐπειδή. Ἐπειδὴν enim semper subjunctivum regit. In Euripidis Suppl. 1112. pro ἐπειδὴν μηδὲν ὠφέλουσιν πόλιν, recte Plutarchus, ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν. Ex uno MS. ἐπειδὴν δ' ἐνομοθετήσαμεν imperite probat Taylorus ad Æschinem c. Timarch. p. 13.

1, 35. Potius legerim, Ἡμῖν δ' ἐγῶμαι—.

1, 46. Cum μέλλομεν det MS. Paris. forsán legendum est, Καὶ δὴ καὶ μέλλομεν—Deinde συγκαλοῦμεν futurum est, non præsens pro futuro, quod somniat Hutchinsonus.

2, 19. Corrupte citat hæc Priscianus xviii. p. 1201. ita tamen ut legisse videatur Ἐν μόνον pro ἐνὶ μόνῳ. Quod quidem, si MSS. addicerent, facile defendi posset. In Scholiis ad init. Sophoclis Philoct. edebatur, ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει, quod temere ex Valckenærii conjectura Diatrib. p. 116. mutavit Brunckius. Sed in his rebus valde suspecta esse debet Prisciani Codicum auctoritas.

2, 27. Ἴνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῆ. Larcherus malit ἡμῖν. B. C.

2, 28. Ἀπαλλάξωμεν] Ἀφανίσωμεν exponit Suidas sub voce, ubi hunc locum citat, ad quem nos non retulit Cl. Editor. W.

2, 29. Λαβόντας δὲ τοὺς ἄρχοντας. Verior est lectio Codicis B. λαβόντες. B. C.

3, 7. Οἱ τε γὰρ Κρήτες βραχύτερα τῶν Περσῶν ἐτόξευον, καὶ ἅμα ψιλοὶ ὄντες εἴσω τῶν ἄπλων κατεκύνοντο. In Codice A. est κατεκύνοντο; unde vere corrigat Larcherus, κατεκύνοντο, inclusi erant, et locum ita vertit; *Car les archers de Crete ne tiroient pas si loin que les Perses; et d'ailleurs comme ils étoient armés à la légère, ils se tenoient au milieu des troupes pesamment armées.* B. C.

4, 8. Locum difficilem ita corrigat interpres: ἥλιος δὲ ὡς νεφέλη περικαλύψας ἠφάνισε; ex ingenio addens ὡς, cæterum νεφέλη pro

νεφέλην ex Codice A. assumens. Sed gravius subesse videtur vulnus. B. C. Vulgatam lectionem, nescio quam bene, contra Hutchinsonum tuetur Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 274. Illud autem recte observat, perperam verti, *homines animis defecissent*, cum debebat, *homines reliquissent*.

4, 15. Καὶ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Addit ex conjectura αἱ post καί. B. C.

4, 31. Suidas cum aliqua varietate: Ἀλέξασθαι. ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν Πολὺ γὰρ διέφερον, ἐκ χώρας ὀρμημένους ἀλέξασθαι, ἢ προπορευομένους ἐπιούσι τοῖς πολεμίοις μάχασθαι. W.

4, 33. Omnino reponendum ex marg. Steph. et Leunclav. ex MSS. Paris. Eton. et ex Suida v. ἐπισάξαι, χαλεπὰ νύκτωρ καὶ δορύβου ὄντος, ποιεῖν. Thucydidi in historiæ initio reddendum ἀδύνατα pro ἀδύνατον ex plerisque MSS. et in his uno qui in Biblioth. publica Cantab. servatur; et Agathiæ ἀνεκτὰ p. 9. ed. Vulc. pro ἀνεκτὸν ex Suida. Confer Toupium in Suid. i. p. 40.

4, 48. Ὠθεῖται pro ὠθεῖτο recte præbet MS. Par. ut et infra lib. vii. 2, 14. μεταπέμπεται pro μετεπέμπετο. Vide quæ supra notavi ad i. 1, 2.

4, 49. Veram lectionem ἔστε ἠνάγκασαν conservavit MS. Paris. ἔως merum glossema est. Idem fere evenit infra iv. 8, 8. ubi edidit Hutchinsonus, ἔως οὗ ἐπὶ τὰ ὄρη. MS. autem Eton. habet ἔως ἔστε, edd. Ald. et Flor. ἔως οὗ ἔστε. Quid igitur planius aut evidentius quam legi oportere, ἔστε ἐπὶ τὰ ὄρη?

5, 11. In accentibus pingendis ubique peccatur. Hic scribe ὀλισθάειν. iv. 4, 13. μύρον. vi. 1, 21. κατασβεννύναι. 4, 24. ἀποκτενῶν. vii. 1, 12. ἐμβαλῶν.

5, 13. MS. Paris. et Eton. uterque θανμάζειν. Equidem persuasum habeo legendum, καὶ οἷοι ἦσαν θανμάζειν. Et mirari videbantur.

5, 14. Citat hunc locum Suidas v. ἤλεγχον. W.

5, 18. Citat et hunc locum Suidas v. ὀπηνίκα. W.

Ibid. Lege cum MS. Paris. ἐδεδοίκεσαν. Hæc enim legitima est forma; altera veteribus Græcis prorsus incognita.

LIB. IV.

1, 4. Ingeniose saltem, si non vere, ἔστιν οὕτως ἔχον, emendat Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 640. Aberrandi, inquit, causam præbuit, quod in sequentibus στενῶν χωρίων fit mentio.

1, 6. Omittit καὶ Suidas. W.

1, 25. Pro *δυσβατον* MS. Eton. *δυσπόριστον*, certissima emendatione mutandum in *δυσπάρειον*. Confer Etymologum p. 292, 30. *δυσπάρειον χωρίον* ex Xenophontis Anabasi citantem; quem si non mihi credis affirmanti ad hunc locum respexisse, crede Suidæ, qui ipsa verba citat, v. *δυσπάρειτον*. Nempe hic, quod millies alias contigit, glossa in genuinæ vocis sedem invaserat.

1, 27. Laudat Suidas v. *ὑποστάς*, monente Toupio iii. p. 264. Laudat etiam v. *ἰδελοντής*. Quod observare debebat Hutchinsonus. *W.*

2, 9. Forsan non incommode legeretur, *Καὶ οὕτω μὲν οἱ πρώτοι—* Vocem *μόνοι* ejecit Hutchinsonus, quam literula mutata ipse retinere malim.

2, 13. Lege cum MS. Par. *Κηφισοφῶντος*. Barbarum est alterum.

2, 28. Hunc locum imperite admodum sollicitarunt editores. Nam quod Cl. Hutchinsonus legendum malit, *τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προτείνοντες*, vereor equidem ut satis Græcum sit. Eleganter dicitur, *τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνειν*. *Pede sinistro anteriori procedere*. Quod quidem schema sagittarii est. Strabo lib. xvi. *Τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ ΠΡΟΒΕΒΗΚΟΤΩΝ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙ*. Ἰπασπίδια προποδίζειν vocat Homerus Il. N. 807. *Touρ. in Suid. ii. p. 70*. Cl. Wesselingius ad Diodor. Sicul. iii. 8. legere vult, *προσβαίνοντες*, exponitque, *Quoties sagittas missuri erant, adducebant sinistro pede in imam arcus partem imposito*. Fallitur vir doctus. Retinenda est vox *προβαίνοντες*, totusque locus ita explicandus. *Quoties sagittas missuri erant, nervos trahebant, promoventes pedem sinistrum ad imam arcus partem*. Arcus scilicet tantæ erat magnitudinis, ut nervos trahere cogentur, imposito pede sinistro in imam arcus partem. *W.*

3, 9. Sensum prava interpunctione obscuratum minus percepit Hutchinsonus. Distingue *ὡς τάχιστα ἕως ὑπέφαιεν*. Ἐως nomen est, non adverbium. Verti oportebat, *Quamprimum Aurora illucere cœpisset*.

3, 10. Legitur hic locus apud Suidam v. *ἐξείη*. ubi pro *καθεύδει* est *καθεύδει* et *εἴ τις ἔχοι πρὸς τὸν πύλεμον*. *W.*

3, 26. Ἀκμήν improbat etiam Thomas Magister v. *ἔτι*, Phrynici, ut opinor, auctoritate permotus.

3, 28. *Κελεύει αὐτοῦ μεῖναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, μὴ διαβάνας*. Ita legendum, revocata negandi particula *μὴ*, ex codicibus A. B. *il leur fit dire de se tenir sur le bord de la riviere, sans la passer*. B. C.

3, 30. Ἐπιμελησόμενοι, οἱ μὲν ὑποζυγίων, οἱ δὲ σκευοφόρων, οἱ δὲ ἑταίρων. Codex B. habet ἑτέρων, quod sequitur Larcherus. B. C.

4, 11. Pro ἑλεεινὸν legit Suidas ἀλεεινός. Ecce locum : Ἀλεεινός. Θερνός. Θερμός. Ξενοφῶν. Χιόνος γὰρ πεπτωκυίας, ὄκνος ἦν πολὺς ἀνίστασθαι. κατακειμένων δὲ ἀλεεινός ἦν ὁ χειμῶν ὅτῳ μὴ παραρξέυειν ἢ χιόν. W.

4, 14. Recte monuit Toupius in Suid. i. p. 117. male hæc explicuisse Hutchinsonum, et ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες artissime copulanda. Sed auctore Suida, voces transponere malim et lege, ὅσοι δὲ—ἐνέπρησαν, δίκην ἔδοσαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες.

5, 5. Οἱ δὲ ὀψὲ προϊόντες ξύλα οὐκ εἶχον. Codices A. B. habent προσιόντες, quod verum est. B. C.

5, 8. Ista ἢ ποτὸν in MSS. larem mutant, neque agnoscuntur a Suida v. βουλιμιᾶν. βρωτόν. nec a MS. Paris. Deinde MS. περιῖων περὶ τὰ ὑποζύγια, quod verum videtur. Totum locum hoc modo constituerim : Περιῖων περὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τι σου ὄρη βρωτόν, ἐδίδου.

5, 24. Videtur Suidas v. δασμός, pro ἔνδον legisse εὔρον. Forsan ita refingendus est locus : καταλαμβάνει πάντας, οὓς εὔρον, κωμήτας καὶ τὸν κωμάρχην. W. Ex hoc loco Toupius in Suid. i. p. 84. ἐς Arriano restitutum it ; ipse quidem libens ex Xenophonte εἰς ejecerim, auctore Arriano. Noster infra 34. Καὶ πάλιν ἠρώτων, τίνοι ἵπποι τρέφοιντο. Ὅ δ' ἔλεγεν, ὅτι βασιλεῖ δασμός. Confer nos infra ad v. 4, 29.

Ibid. Scribendum videri posset ἐντὸς τῆς κώμης : nam de uno tantum vico præcedit ; verum intelligere licet, uti accepit interpres, nec in vicis usquam captus est. Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 136.

5, 25. Citat Suidas v. κλίμακες, addito post κατέβαινον, εἰς τὰς καταγείους οἰκίας. W.

5, 27. Citat Suidas v. μύζει. Ἔδει δὲ, εἴ τις διψῶν, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μύζειν τοὺς καλάμους, καὶ πᾶν ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέοι. W. Μύζειν sine dubio verum est ; neque ego invitatus addiderim ex Suida ὁ οἶνος, quæ habet etiam v. ἄκρατος.

6, 17. Legendum est, quomodo habent Suidæ editiones et MS. C. C. C. Oxon. Grammatica jubente, κλωπῶν ; et ἐκλώπευον. lib. v. 9, 1. ut κλοπεύω adhuc sine auctore relinquatur.

6, 21. Larcherus in Aristonymi locum reposuit Chirisophum, cujus nomen est in margine Steph. et Codicibus A. B. B. C.

6, 23. Xenophontis tempore nondum usu receptum erat verbum γρηγορεῖν. Repone probam formam ἐγρηγόρῃσαν, qua utuntur cum alii, tum Aristophanes Plut. 744. In Ecclesiâz. 32. tres lectiones præbent edd. et MSS. ἐγρηγορῶ, ἐγρηγόρειν, et ἐγρηγόρουν. Vera lectio est ἐγρηγόρη, cui vulgatiorem formam ἐγρηγόρειν supposuit librarius.

7, 6. Editam lectionem defendit Toupius in Suid. iii. p. 59.

7, 15. Larchero verior videtur lectio codicis A. παρασάγγας μ', quam vulgatum παρασάγγας πεντήκοντα. B. C.

Ibid. Πτερύγων etiam Photius Lex. MS. Mox. 1. 5. ξυήλην Λακωνικήν scio quomodo defendi possit; malim tamen cum Photio rescribere, ξυήλη Λακωνική.

7, 19. Pro ἐπάγοι Codex B. habet ὑπάγοι. Sed Larchero magis placet ἄγοι, quod in libro Etonensi reperit Hutchinsonus. B. C.

8, 18. Cum ἀνακραγόντες pro ἀνὰ κράτος habeant MSS. Par. Eton. in suspicionem venire possis, utramque lectionem conjungi debere: ἀνακραγόντες, ἀνακράτος ἔθειον.

8, 25. Ὅς ἔφευγε παῖς ὧν οἴκοθεν. Forte inserto vocabulo ex Photii Lexico MS. et Suida, rescribendum, παῖς ETI ὧν.—Supra i. 9, 2. Πρῶτον μὲν γὰρ παῖς ἔτι ὧν—κράτιστος ἐνομίζεται.

LIB. V.

1, 1. Ἀφίκοντο MS. Par. quod Græcum quidem est; ἤκοντο enim nusquam exstat. Sed recte MS. Eton. ἀφίκοντο, et θύσειν—.

1, 14. Intacta viri docti prætermiserunt hæc Xenophontis: ἐπεψήφισε μὲν οὐδέν· τὰς δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδοὺς. nihil sanxit, Leunclav. mirifice vertit ista Hutchinson. Xenophon de omnibus ante memoratis milites sententiam rogaverat; de hac una re noluit illos in suffragia mittere: unius ferme tantum literæ omissione vetusta restitui poterit scriptura legendo: ὁ δὲ ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐ· ἐνίας δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισε. Xenophonteum illud μὲν οὐ. [iv. 4, 3.] Verbum ἐπιψηφίζων sic usurpat Xenophon v. 6, 35. vi. 9, 25. Valckenaerius ad Herodot. viii. 6.

3, 5. Τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ Προξένου. Scribe ex MS. Paris. τὸ Προξένου, itemque vii. 2, 11. τὸ Περιουθίων pro τῶν Περιουθίων, eadem auctoritate. Rarissime enim hominum aut populorum propriis nominibus articulum præfigit Noster.

4, 19. Malim, litera mutata, ἔστι γὰρ ὅτε καὶ ἀγαθόν—

4, 26. Pomponius Mela i. 19. *Mossyni turres ligneas subeunt, notis corpus omne persignant, propatulo vescuntur, promiscue concumbunt et palam: reges suffragio deligunt, vinculisque et artissima custodia tenent, atque ubi culpam prave quid imperando meruere, inedia diei totius afficiunt.* Unde satis probabiliter in Xenophonte pro φυλάττοντα corrigit φυλάττουσι Brunckius ad Apollonii Rhodii Argonaut. ii. 1030. Locus Nicolai quem laudavit Hutchinsonus, exstat etiam apud Stobæum xlii. p. 292. ed. Genev.

4, 29. Cum nullus, ut videtur, MS. ὡς agnoscat, deleatur. In hujusmodi locutionibus hanc vocem Attici libenter omittunt. Innumera loca proferre possem, si isthoc ageretur, quæ corruptit tantillæ rei ignoratio; sed uno contentus ero exemplo Aristophanis apud Pollucem x. 162. Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. Quod perinde est ac si dixisset, ὡς κυρβασίαν. Eandem fere phrasin contra Muretum ipse defendit Hutchinsonus ii. 3, 15. probante Abreschio Dilucid. Thucyd. p. 612.

5, 4. Numerum verisimiliorem præbent Codices B. C. παρασάγγαι ἑξακόσιοι καὶ εἴκοσι, στάδιοι μύριοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. B. C.

5, 18. Melius et elegantius MS. Par. Μάκρυνας δὲ, καὶ περ βαρβάρους ὄντας—

6, 3. Si Codex scriptus præferret: ἡξίουν Ἑλληνας ὄντας Ἑλλησι τούτῳ πρῶτον καλῶς δεικνύσθαι, τῷ εὖνους εἶναι, ego quidem vulgatum verbum huic postponerem. Valckenaerius ad Herodot. iii. 72.

6, 7. Recte in Codicibus B. C. est: οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ κέρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκάτερὰ ἐστὶν ὑψηλά. In reliquis omnibus libris perperam τῆς ὁδοῦ est ante τοῦ ὄρους. Igitur vere redditum est: *ce passage est unique et se trouve entre deux sommets tres-élevés de montaignes, qui bordent le chemin des deux côtés.* B. C.

7, 9. Παιῶ ΔΗ ὑμᾶς mavult Valckenaerius ad Herodot. vii. 184. Mox lege καὶ δὴ καὶ—Deinde excidisse videtur pronomen; ἢ ΕΓΩ οὕτω περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλευόμενος. 10. Φθονεῖεν vox est nihili. Recte καὶ ΔΗ καὶ et φθονοῖεν habet ed. Juntina 1516.

8, 1. Γαυλικῶν probat quoque Ruhnkenius, quem vide Auctar. Emendat. in Hesychium ad tom. i. p. 804. γαυλιτῶν proxime vero, MS. Paris.

8, 3. Οίνου μηδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος. Videtur hæc phrasis in proverbium abiisse. Philemon Stobæi lxxxvi. Σιτάρια μικρὰ προσφίρων, οἴνου δ' ὅσον Ὀσμὴν. Alexis Athenæi iv. p. 134. Α. Ἄπαντες ὄρχοῦντ' εὐθύς, ἢν οἴνου μόνον Ὀσμὴν ἴδωσιν.

8, 10. Σὺ δ' εἶπες ὅποσα γ' ἐβούλου. Codices A. B. habent, σὺ δ' εἶπας ὅποσα γε βούλεται. C. βούληται. Neque tamen difficultas tollitur. B. C.

8, 24. Pro δεσμεύουσι genuinam, mea quidem sententia, lectionem διδέασι dat MS. Par. Ut a τίδημι formatur τιδέασι in tertio plurali sic a δίδημι, verbo Homérico (Il. A. 105.) διδέασι. Hesychius. Διδείασι. δεσμεύουσι. Corrige ex hoc loco Διδείασι. Verissima est summi Hemsterhusii observatio ad Thomam Magistrum p. 26. *Apis illa Attica (Xenophon) voces phrasesque tum poeticas, tum Doricas, quarum in aliis scriptoribus Atticis nullum est vestigium, si virtutem orationi adjungant, non aspernatur.*

8, 25. In lexicis nec comparet nec comparere debet verbum συνεξευπόρισα. Est enim plane barbarum. MS. Par. συνεξεπόρησα. Legendum igitur συνεξεπόρισα. Supra 6, 19. ubi recte editur ἐκποριοῦσι idem MS. perperam habet ἐξευποριοῦσιν. In Aristophan. Eccl. 820. exstabat εὐπόρισα, sed contra metrum, quod vitium dudum notarunt Viri docti et nuper sustulit Brunckius.

9, 5. Scribitur, inquit Hutchinsonus, et ἤλλοντο. Male. Nam ἤλλοντο est aor. 2. med. Egregium vero argumentum! Imo propter istud ἐχρῶντο lege cum Athenæo, ὠρχοῦντο—ἤλλοντο. ἤλλοντο quoque recte MS. Par. Mox ex MS. eodem et Athenæo reponere, πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· ὃ δ' ἔπασε—quod ultimum bene viderat Muræus.

9, 20. Edd. quædam et margo Stephani μειζόνως ἀφικέσθαι, unde non improbabili conjectura μειζον εἰσαφικέσθαι exsculpsit Abreschius Animadv. in Æschyl. ii. p. 463.

9, 28. Delendum est istud ἄν, ex præcedenti syllaba natum.

10, 1. Ἰασωνίαν ἀκτὴν, Larcherus malit Ἰ. ἄκραν; quod ita Geographi veteres eam vocant. B. C. Lege ex analogia, Ἰασονίαν.

Ibid. Quod additur in margine Steph. ἔπειτα δὲ τοῦ Τίγριος est quoque in Codicibus B. C. Sed pro Τίγριος legendum esse Ἰριος, recte vidit Interpres. B. C. Supra 6, 9. pro Ἰριν habet Τίγρην MS. Paris.

10, 1. Strabo vocat Heracleam Μιλησίων κτίσμα. Pro quo quis dubitabit, inquit Palmerius, debere Μεγαρέων legi? quum Suidas Arrianus, Diodorus aliique cum Xenophonte nostro consentiant.

Vide Strabonem xii. p. 542. et doctissimos viros Palmerium atque Casaubonum ad locum. *W.*

10, 2. Ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταβῆναι male vertit Hutchinsonus ad Cerberum descendisse, quod esset, πρὸς Κέρβερον. Verte, ad Cerberum petendum descendisse, quam præpositionis vim plurimis exemplis, hujus loci non oblitus, illustrat Valckenaerius ad Herodot. vii. 193.

LIB. VI.

1, 21. Distingue cum Abreschio Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 346. Ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν τάχιστα, παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβεννύναι—Quæ satis trita locutio est. Paulo rarius est quod habet Dromo Comicus Athenæi ix. p. 409. *F.* ΕΠΕΙ Δὲ ΘΑΤΤΟΝ ἤμεν ἥριστηκότες.

2, 2. Ἄλλ' ἢ Θραῖκες ἢ Βιθυνοί. Codices B. C. ἀλλὰ Θραῖκες Βιθυνοί, quod verius judicat Interpres. *B. C.*

2, 14. Πεπεύκει emendat Valckenaerius Adnotat. in Nov. Fœd. p. 400.

2, 27. Μάχεσθαι, quod delendum censuerat Muretus, abest etiam a Codicibus B. C. In Codice A. hic locus habet majorem lacunam. *B. C.*

3, 11. Perperam ἐπέτρεψεν in ἐπέταξεν ab Hutchinsono mutari censet Abreschius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 217.

3, 12. Hunc locum citat Suidas v. νάπος, et pro δυσπόρω δυσβάτω, pro διαβάτον διαβατέον legit. *W.* Cum Suida διαβατέον reposuerim, et τὸ νάπος, quod superfluum est, ejecerim.

3, 13. Lectio marginis Steph. ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἶη διαβατέον, confirmatur consensu Codicis B. et augetur, addito εἰ post εἶη. *B. C.*

4, 18. Syntaxis postulat futurum παραγγελεῖ, quomodo recte exhibet MS. Paris. qui et mox 21. πολεμεῖτε obtulit, sed nemo exstitit, qui reciperet.

4, 21. Solæcum est ὅστις ἂν ἐδελήσει. Corrigendum aut ἐδέληση aut cum MS. Paris. ἐδέλη.

4, 25. Οὐ μέντοι, ἔφη, νομίζειν, οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δέξιππος, βία χρῆναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν ἀξιούτε, τῆς δίκης τυχεῖν. Hæc est scriptura Codicum B. C. In editis est —Δέξιππος, δίκαια πάσχειν αὐτὸν—ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν, ἀξιούται δίκης τυχεῖν. Forte δίκαια ortum est ex δεῖν βίαν, quod a Xenophonte profectum videtur. Bene Interpres: *Je pense cependant,*

ajouta-t-il, que, quand même il seroit le plus méchant des hommes, on ne devoit point lui faire violence, mais le juger, comme vous demandez à l'être actuellement, et le punir, après l'avoir trouvé coupable. B. C.

LIB. VII.

1, 8. Lege ex MS. Parisiensi, ἀποπλευσούμενος.

1, 21. Particulam interjectam omnino requirit sensus, qua hunc locum augment MS. Eton. Paris. Νῦν AN, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαις καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιήσαιμεν.

2, 13. Πρὸς τὸ τεῖχος habet ed. Isingrina, observante Abreschio Dilucid. Thucyd. p. 400. quod nec probat nec improbat; mihi autem verum videtur.

2, 14. Pro συλληφθήσεται Codices B. C. habent συλλήψεται. B. C.

3, 1. Malim quod sensus postulare videtur, ἕκαστα.

3, 8. Pro δοκοῖη rescribendum δοκῆ, fide MS. Paris.

3, 27. Totum locum, partim Athenæi auctoritate, sic constituo: Ἄλλος παῖδα ἀγαγὼν, οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίῳ φιάλην τε ἀργυρεῶν καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μῶν. Ista προπίνων ἐδωρήσατο lassas impedire aures nemo non sentit. Ἐδωρήσατο omittit Athenæus. Sed utrumque supervacuum est et Grammatico ellipsin supplere volenti debetur. Te addit etiam MS. Paris. similiter inserendum i. 5, 3. πέτονταί τε γὰρ βραχὺ—ex Athenæo ix. p. 390. D. et vii. 1, 22. καὶ αὐτός τε παρηγγύα ταῦτα—ex MS. Paris.

3, 32. Lege, præeuntibus quodammodo Athenæo et Suida, Καὶ ἀναστὰς ὁ Σείθης συνέπιε καὶ συγκατεσεκέδασε τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ κέρασ. ΤΩΝ μετ' αὐτοῦ est ex certissima emendatione Pierisoni ad Mæerin. p. 217. probata Toupio in Suid. ii. p. 78.

Ibid. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουνταῖοι, οἱ σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγγιν ὠμοβοῦναις. Habet omnino *Cerasuntæorum* mentio aliquid vel vitii vel obscuritatis. In Codice B. est—εἰσῆλθον κέρασι τε οἷοι σημαίνουσιν αὐλοῦντες καὶ σάλπιγγιν ὠμοβοῦναις. Atque ita etiam habet Codex C. nisi quod pro οἷοι est οἷοις. Larcherus hanc ponit conjecturam, μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ κέρασιν ἐσήμαινον, αὐλοῖς τε καὶ σ. ω. Aliam correctionem secutus est vertendo: *On fit entrer ensuite des gens, dont les uns sonnerent une charge avec des flûtes, comme si c'eût été avec des cornes, et les autres avec des trompètes de peaux de bœufs crues. B. C.*

3, 36. Εἴη pro peritia sua non mutandum statuit Hutchinso-
nus. Tu repono, ὀπόταν καιρὸς ἤ ex MSS. Paris. Eton. Idem
error hic irrepsit, qui paullo ante 3, 8.

3, 39. Rem acu tetigisse censeo Binghamum, qui Minervæ
nomen tesseram fuisse suspicatur. Ἀθηναίαν enim plane dant
MSS. Paris. Eton. Neque obstat forma vocis, quæ forsan ποιη-
τικωτέρᾳ cui videri posset, quin eam Xenophon usurparit. Vide
supra ad v. 8, 24. Sed et Aristophanes hoc vocabulum non de-
dignatus est Av. 829. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν εἰώμεν Πολιάδα; 1652.
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς. Eq. 760. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθη-
ναίῃ. Nec Plato Euthydemo p. 82, 12. ed. Oxon. cui restituend-
um Ἀθηναίῃ ex Eustathio ad Odys. γ. p. 1456, 50.

4, 8. Lege δεῖται, ut recte exstat post paullo 4, 20.

4, 18. Mihi ed. Florentinæ et MS. Paris. lectio satisfacit:
κατεκαύθη μέντοι ἔστιν ἄν καὶ σκεύη. Hæc enim vox et vestes et
omnem armaturam sive ornatum complectitur.

4, 23. Aut delendum ἂν aut legendum σπείσασθαι, quod præ-
tulerim.

5, 4. Verbum nullius pretii ἐμπωλῆσαι omnes, quantum sciam,
editiones obsedit. Reducenda genuina vox ἐμπολῆσαι, ab ἐμπο-
λῆν, quæ vera est scriptura, ut jamdudum, sed frustra, monuit
Piersonus ad Mærin p. 156. In Polluce idem mendum hic illic
relictum, ut vi. 191. ubi MS. alteram formam obtulit. Emen-
datam scripturam dederunt Apollodori Codices, quibus obtem-
perare noluit Criticorum Deus, Heynius. Sed aquila non cap-
tat muscas, et Critici majorum gentium adeo rebus intenti hæ-
rent aliquando, ut verba negligant. Διεμπολώμεθα in Sophoclis
fragmento tacite correxit Valckenaerius ad Euripidis Hippolyt.
628. sed antiquum διεμπολούμεθα retinuit Brunckius Fragm. p.
30. ἀπεμπωλῶσαι scripserat Eusebius Præp. Evang. iv. p. 162. E.
pro minime Græco ἀπεμπωλοῦσαι, quod tamen concoxit Abre-
schius Dilucid. Thucyd. p. 584. ἀπημπόλει vitiose habet Suidas
v. Ρουφῖνος. Miror Brunckium, qui suum de hac ipsa voce er-
rorem correxerit ad Aristoph. Pac. 448.

5, 5. Ἐαυτοῦ pro σαυτοῦ dat editio Florentina, quod verum
puto. ἑαυτοῦ, ἑαυτῶ, ἑαυτὸν, ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοῦς sine discrimine
personarum usurpant Attici, quos tamen sua lingua uti nolue-
runt librarii.

5, 14. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται πολλαὶ μὲν κλίνας, πολλαὶ δὲ κιβώτια,
πολλαὶ δὲ βίβλοι καὶ τᾶλλα ὅσα ἐν ξυλίνοις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσι.

Larchero displicet βίβλοι, pro quo malit βυβλία, et vertit: *beau-coup de cordages: funicularum, rudentium, restium*. De quo non statuimus. Venit nobis in mentem similis loci ex Theopompo, quem Longinus servavit, de Subl. sect. 43. de quo vid. *Bibl. Crit.* p. iii. p. 40. *B. C.*

6, 24. Lectionem veterum editionum recte, opinor, præfert Abreschius in Æschyl. i. p. 186. ὅτου ἰνήσεσθε. Mox 6, 44. rectius facturum fuisse Hutchinsonum, si veterem lectionem retinisset, judicat Idem Dilucid. Thucyd. p. 259.

7, 24. Optime Valckenaerius ad Theocritum p. 149. si bene memini, emendat: οὐδὲν μείον δύνανται ἀνύσασθαι. Ultimam vocem recte ad interpretandam Latinam vocem *consequor* adhibet Priscianus viii. p. 791.

8, 1. Hesychius: Ἐνώπια, τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη, ἃ καὶ διεκόσμου ἕνεκα τῶν παριόντων. ΤΑ ΕΝΩΠΙΑ sunt *partes anteriores ædium*. THE FRONT of the house, quas ornare atque opere tectorio sive pictorio condecorare solebant veteres: de quo ὁ πᾶν Casaubonus ad Theophrasti Characteres. Hinc ἐνώπια παμφανοῶντα vocat Homerus. Atque hinc restituendus videtur insignis locus apud Xenophontem, ubi ita legitur: Καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ἐνώπια ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Ac Xenophonti obvius fit Euclides vates Phliasius, filius Cleagoræ, qui somnia in Lyceo pinxit. Hem! Cleagoras the dream-painter. egregium sane artificem, qui somnia etiam depingere noverat. Tu vero, vir eruditissime, qui Musam Atticam amas, ita lege, meo periculo: Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ΕΝΩΠΙΑ ἐν Λυκείῳ γεγραφότος, qui partes Lycæi anteriores opere pictorio ornavit. Cleagoras, ut videtur, τοιχογράφος, et in sua arte celebris. *Toup. Epist. Crit.* p. 59, 60.

8, 7. Ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας. Lectionem, quæ est in margine Steph. Τρωάδος, habent etiam Codices *B. C. Bibl. Crit.*

INDEX GRÆCITATIS

ZEUNIANUS,

AUCTIOR ET EMENDATIOR.

A.

ΑΒΑΤΟΣ, inaccessus, qui superari nequit, *de monte* iv, 1, 20: 6, 17. qui transiri nequit, *de amne* v, 6, 9. **Αγαθός**, fortis, strenuus i, 9, 29. iv, 1, 18. vii, 6, 24. vii, 4, 8. *εἰς πόλεμον*, bellica virtute præditus i, 9, 14. *χώρα*, fertilis regio ii, 4, 22.

Ἀγαμαι τινὰ, magnifacio, admiratione alicujus capior i, 1, 9.

Ἀγαπάω, ἀγαπῶντες ὅτι, rati bene nobiscum actum esse, quod v, 5, 13.

Ἀγαστός, laude et admiratione dignus i, 9, 24.

Ἀγγεῖον, vas vi, 4, 23.

Ἀγγέλλειν πρὸς τινὰ, nunciare alicui i, 7, 13.

Ἀγγελος, legatus ii, 1, 5: 3, 6.

Ἀγειν, vehere i, 5, 5. *de equis* i, 9, 27. pergere iv, 8, 12. ad judicem ducere vi, 6, 7. 17. 27. producere in quaestionem iv, 1, 23. *ἐγγύς*, propius accedere iv, 2, 15. *τὴν στρατὸν*, ducere copias vii, 5, 9. *ἐπὶ τοὺς πολ.* adversus hostes ducere, *sc.* copias i, 3, 21. ii, 2, 16: 6, 7. *ἄγειν καὶ φέρειν χρήματα*, diripere opes v, 5, 13. ii, 6, 5. *ἄγει ὁ θεὸς οὕτως*, rem sic evenire passus est vi, 3, 18. *εἰς ὕδωρ*, demittere in aquam iii, 5, 10. *ἄγεσθαι*, ad se adducere i, 10, 17.

Ἀγένειος, imberbis ii, 6, 28.

Ἀγκος, τὸ, convallis iv, 1, 7.

Ἀγνωμοσύναι, errores, vanæ formidines ii, 5, 6.

Ἀγνώμων, iniquus judex vii, 6, 23. 38.

Ἀγορά, rerum venalium forum, i, 5, 12. *παρέχειν*, res venales afferre ii,

3, 24. 26. iii, 2, 20. iv, 8, 23. *συνάγειν στρατιωτῶν*, et συλλέγειν, concionem advocare v, 7, 3. *ποι. ἄγειν*, res venales proponere v, 7, 33. *πλήθουσα*, tempus diei inter mane et meridiem i, 8, 1. ii, 1, 7. *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, turba forensis, *ἀγοραῖοι* i, 2, 18.

Ἀγοράζειν, emere i, 3, 14: 5, 10.

Ἀγορανόμοι, qui curam fori gerunt rerum promercalium v, 7, 2. 23. 29.

Ἀγρεύειν, venando capere v, 3, 8.

Ἀγώνημα, τὰ, onus navis, merces quæ navibus vehuntur v, 1, 16.

Ἀγωνίζεσθαι στάδιον, in stadio certare iv, 8, 27.

Ἀγωνοθέτης, agonotheta iii, 1, 21. *Est judex s. magistratus, penes quem jus est ludorum ordinandorum et præmii tribuendi.*

Ἀδειπνος, incœnatus i, 10, 19.

Ἀδείως, secure i, 9, 13. impune vi, 6, 1.

Ἀδιάβατος ποταμός, qui transiri nequit ii, 1, 11. iii, 1, 2.

Ἄδικεῖν, lædere i, 4, 9.

Ἄδικος, injustus, qui homines fallit ii, 6, 25.

Ἄει ἔχοντες, quo quolibet tempore obtinebant, *die jedesmaligen Inhaber, Besitzer derselben* v, 4, 15. *ὁποῖον αἰεὶ πρὸς τὴν χώραν συμφέρει*, quæ cunq̄ue pars exercitus loco cuius convenit vii, 3, 37.

Ἀθειώτατος, maxime impius, *de per juro* ii, 5, 39.

Ἄθλον, præmium victoris in ludis i, 2, 10.

Ἀθροίζειν στρατὸν, copias cogere, evocare ii, 1, 1.

Ἀθρόος, confertus, non dispersus, non

- singuli aut bini i, 10, 13. vi, 5, 22. *κώμαι πολλαί*, vici multi uno in loco s. tractu vii, 3, 9.
- **Ἀθυμεῖν*, animum demittere, animo esse demisso iii, 2, 18: 5, 3. *πρὸς τὴν ἔξοδον*, ad exeundum esse animo segni vii, 1, 9. *τοῖς γεγεν.* animo esse commoto et perturbato rebus quæ acciderant v, 10, 14.
- **Ἀθυμίαν ἔχειν πολλήν*, magno in metu esse iii, 2, 8.
- **Ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβ.* i. e. *ἀπρόθυμος* i, 4, 9.
- **Ἀθύμως ἔχειν*, in metu esse iii, 1, 3. *ἀθύμως*, timide iii, 1, 40.
- Αἰδώς*, reverentia ii, 6, 19. *Αἰδήμων*, verecundus, qui palam nihil turpe committit i, 9, 5. *Αἰδεῖσθαι τὸν τεθν.* mortui dignitatis habere rationem iii, 2, 5.
- Ἀΐθειν*, urere iv, 7, 20. *αἰθεῖσθαι*, ardere vi, 1, 19.
- Αἰθρία*, *ὑπὸ τῆς αἰθρ.* sub dio iv, 4, 14.
- Αἰκίζεσθαι*, foede mutilare, excruciare ii, 6, 29. ubi *αἰκισθεὶς* passive dicitur iii, 1, 18. *αἰσχιστα* 4, 5.
- Αἰρεῖν*, tollere i, 5, 3. *τὴν χεῖρα*, id. qd. *ἀναστίνειν τ. χ.* tollere manum v, 6, 33.
- Αἰρεῖν*, capere i, 6, 2. *αἰρεῖσθαι*, malle ii, 6, 6. *τινὰ*, præferre v, 6, 3. i, 3, 5. *ἀντι*, præferre alteri i, 7, 3. 4: 9, 9. creare iv, 8, 25. *Αἰρετός*, delectus i, 3, 21.
- Αἰσθησὶν παρέχειν*, sentiri iv, 6, 13.
- Αἰσὶος αἰετός*, aquila portendens fausta vi, 3, 2.
- Αἰσχύνεσθαι θεοῦς προδοῦναι αὐτὸν*, Deorum reverentia prohibeor, quo minus deseram eum ii, 3, 22. revereri ii, 5, 39. *Αἰσχύνη*, metus justæ reprehensionis iii, 1, 10.
- Αἰτεῖν c. dupl. acc.* petere abs al. i, 1, 10. *not.* i, 3, 14. *παρά τινος* i. 3, 16. *αἰτεῖσθαι παρά τινος*, impetrare ab al. ii, 3, 18. *καὶ δεῖσθαι*, petere et rogare vi, 4, 31.
- Αἰτίαν ἔχειν*, reum fieri vii, 1, 8: 6, 15. *ἔχειν πολλήν*, accusari gravissime vii, 7, 56.
- Αἰτιᾶσθαι*, accusare, reprehendere i, 2, 20. iii, 1, 7. vi, 4, 20. *οὐκ ἠτιάζατο τὸν θεὸν* vii, 8, 23. *not.*
- Αἴτιος οὐδὲν*, culpæ expers vii, 1, 25. *τὸ αἴτιον*, causa iv, 1, 17. *intelligitur* i, 9, 22.
- **Ἀκαυστος*, non exustus iii, 5, 13.
- **Ἀκέραιοι*, non confusi, quorum ordines non sunt perturbati vi, 3, 9.
- **Ἀκήρυκτος πόλεμος* iii, 3, 5.
- **Ἀκινδυνότατος* vi, 3, 29.
- **Ἀκληροσ*, pauper iii, 2, 26.
- **Ἀκμάζω*, vigeo ætate, satis roboris superest mihi iii, 1, 25.
- **Ἀκμήν*, cum maxime iv, 3, 26. *not.*
- **Ἀκόλαστον στρ.* exercitus protervus et dissolutus ob neglectam disciplinam ii, 6, 9.
- **Ἀκόλουθα (οὐκ)* inter se pugnancia ii, 4, 19.
- **Ἀκοντίζειν τινὰ*, petere al. jaculis vii, 4, 18. *Ἀκόντιον*, jaculum, quod amento regitur, quo emittitur et rursus retrahitur iv, 2, 29.
- **Ἀκούειν τινὸς est vel comperire* ex aliquo i, 10, 5. iv, 1, 3. *vel parere* alicui, obtemperare ii, 6, 11. iii, 5, 16. *sed εὖ ἀκούειν ὑπὸ τ.* est laudari ab al. vii, 7, 23.
- **Ἄκρα*, ἦ, arx v, 2, 17. *seqq. sed aliud significat* vii, 1, 20. *vid. not.*
- **Ἄκρον*, jugum montis i, 2, 21. iii, 4, 27. iv, 7, 25. *Ἀκρότατον*, castellum in celsissimo loco situm v, 4, 15.
- **Ἄκρατος οἶνος*, merum vinum, validum iv, 5, 27. v, 4, 29.
- **Ἄκριτος*, indemnatus v, 7, 28.
- **Ἀκροβόλιζεσθαι*, velitatione uti, tela emittere h. e. vel sagittas, vel jacula, vel saxa iii, 4, 33. v, 2, 10.
- **Ἀκροβόλις*, velitatio, pugna quæ fit eminus arcubus et fundis iii, 4, 18.
- **Ἀκρόπολις*, arx, locus munitus in loco edito i, 2, 9.
- **Ἀκρωρυχία ὄρους*, montis cacumen iii, 4, 37. 38.
- **Ἀκυρον ποιεῖν*, imminuere, reddere irritum v, 9, 28.
- **Ἀλαλάζειν*, conclamare, tollere clamorem bellicum in honorem Martem iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 26. 27. Vide *ἐλελιζω*, et ad i, 8, 18.
- **Ἄλεινός*, calefaciens iv, 4, 11. ubi antea erat *ἐλεεινόν*.
- **Ἀλέξασθαι*, injuriam propulsare v, 5, 21. *ἀλέξασθαι* et *ἀλέξασθαι*, ulcisci i, 3, 6. *not.* *ἀλέξησόμεθα* vii, 7, 3. par pari referre i, 9, 11. repellere vii, 3, 44. hostium impetum propulsando se tueri iii, 4, 33.
- **Ἀλέτης ὄνος*, lapis molaris i, 5, 5. *not.*
- **Ἄλευρα*, τὰ i, 5, 6. 10. 18. *not.*
- **Ἀλήθεια*, veracitas, integritas ii, 6, 26. *ἀσπεῖν*, virum bonum et integrum esse ib. §. 25. *τῇ ἀληθείᾳ*, revera vi, 2, 10.
- **Ἀληθεύειν*, verum dicere i, 7, 18. vera referre iv, 4, 15. *τὰς δέκα ἡμ.* de decem illis diebus verum prædicere v, 6, 18.

- ^α Ἀληθινὸν στρ. exercitus firmissimus et fidelissimus i, 9, 17.
^α Ἀλιευτικὸν πλοῖον, cymba piscatoria vii, 1, 20.
^α Ἀλίζειν, congregare ii, 4, 3. vi, 1, 3.
^α Ἀλιθός, lapidum expers. vi, 2, 5.
^α Ἄλις ἔχω τούτων, mihi in his rebus satisfactum est v, 7, 12.
^α Ἀλίσκειν, capere, de urbe iii, 4, 8. 12. εἰ ἀλώσονται, si capti fuerint i, 4, 7. ἡλώκει τὸ χ. occupatus erat locus v, 2, 15. ἡλωκὸς λόφος, collis occupatus iv, 2, 13.
^α Ἀλλὰ, certe, tamen vii, 7, 43. utique, vero iii, 2, 4. iii, 1, 35. ii, 2, 2. imo iii, 5, 6. saltem post εἰ δὲ μὴ vii, 1, 31. igitur v, 1, 7. an post πότερον v, 8, 4. potius ii, 1, 10. agendum iii, 2, 33. redundat ante οὐδὲ i, 3, 3. Ἀλλὰ γὰρ, verumenimvero v. n. iii, 2, 32. v, 7, 11: 8, 25. ἀλλὰ—γί, certe, præc. εἰ δὲ quodsi ii, 5, 19. iii, 2, 3. ἀλλὰ μὴν, veruntamen i, 9, 18. verumenimvero iii, 2, 16. ii, 5, 12. ἀλλὰ μὴν—γί, atqui certe ii, 5, 14. ἀλλ' ἢ, nisi iv, 6, 11. vii, 7, 53.
^α Ἀλλαχῆ, ἄλλος ἄλλαχῆ, sc. ὁδῶν, διακων, alio alia hostes persequente vii, 3, 47.
^α Ἀλλαχοῦ, alio loco ii, 6, 4.
^α Ἀλλομαι, ἦλλοντο erat v, 9, 15. ubi ἦλλοντο dedi.
^α Ἄλλος, de cæteris rebus, quod ad cætera attinet i, 5, 5: 7, 4. ἄλλο στρατεύμα, reliquis exercitus, reliqua pars exercitus iii, 3, 9: 4, 28. vi, 2, 10. ἄλλοι δὲ, præterea autem i, 7, 11. ἄλλοι pro οἱ τῶν ἄλλων i, 3, 7. ἄλλο τι ἢ, v. n. iv, 7, 5. ἄλλη πόλις οὐδέμια, ἀλλ' ἢ Θερᾶες vi, 2, 2. not. post ἄλλος intelligitur ποιεῖν, v. n. ii, 5, 10. ἄλλος ἄλλα λέγει ii, 1, 15. ἄλλος καὶ ἄλλος i, 5, 12. ἄλλοι ἄλλοθεν, passim aliū alio, diffugiētes qua quis poterat i, 10, 13. ἄλλη καὶ ἄλλη, ex alia atque alia parte v, 2, 29. ἄλλη, postridie ii, 1, 3. iii, 4, 1.
^α Ἄλλοτε, alias seq. τότε iv, 1, 17. ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, subinde ii, 4, 26. ἄλλη καὶ ἄλλη v, 3, 1. not.
^α Ἄλλως, alias, cæteroqui v, 2, 20: 4, 34. πλανᾶσθαι, vagari temere, syn. ἀμελῶς καὶ ἀφυλάκτως v, 1, 7. ἔχειν, aliud fieri iii, 2, 37. πῶς, alia qua ratione iii, 1, 20. ἄλλως τε καὶ, præsertim v, 6, 9. vii, 7, 40.
^α Ἀλόγιστος, inconsideratus ii, 5, 21.
^α Ἄσος, lucus v, 3, 11. 12.
^α Ἀλφίτα, τὰ i, 5, 6.
^α Ἄλωπικίς, pellis vulpina vii, 4, 4.
^α Ἀλώσιμος, qui expugnari potest v, 2, 3. vii, 8, 10.
^α Ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, int. σὺν, cum prima luce i, 7, 2. ii, 2, 16. iv, 1, 5. ἄμα πορευόμενοι ἐμάχοντο, inter eundem pugnabant vi, 3, 5. ἄμα γί—καὶ v, 2, 14. not.
^α Ἀμαζα, plaustrum, quo vehitur com-
 meatus i, 7, 19: 10, 18. iii, 2, 27.
^α Ἀμαξιθαῖος, de saxo ingentis magnitudinis, q. d. quod plaustrum replet iv, 2, 3.
^α Ἀμαξιθὸς ὁδὸς, via non nisi singulis plaustris pervia, via tam angusta, ut non nisi unum capiat plaustrum i, 2, 21.
^α Ἀμαρτάνειν τινός, ictu aberrare ab al. i, 5, 12. iii, 4, 15. περι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, delinquere cum periculo suæ vitæ ii, 2, 20.
^α Ἀμαχεῖ, sine pugna i, 7, 9. iv, 2, 15: 6, 12.
^α Ἀμελεῖν ἑαυτοῦ, suam salutem negligere i, 3, 11. Ἀμέλεια, in custodiendo negligentia iv, 6, 3.
^α Ἀμετρος, immensus iii, 2, 16.
^α Ἀμήχανος, opibus destitutus se expediendi ex difficultatibus ii, 5, 21. εἰσελθεῖν, inaccessus i, 2, 21. ἀμήχανα κακὰ, mala summa, ex quibus quis vix se expedire potest ii, 3, 18.
^α Ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον, certatim contendere in cacumen iii, 4, 44. εἰς τὴν Ἑλλάδα, de reditu in Gr. contendere: πρὸς τοὺς παῖδας, de reditu ad liberos *ibid.* §. 46.
^α Ἀμυγδαλίον iv, 4, 13.
^α Ἀμύζειν, sugere iv, 5, 27. not.
^α Ἀμύνεσθαι, se defendere iii, 1, 14. v, 4, 25. vii, 3, 35. ἀδικούonta, injuriam alicujus propulsare ii, 3, 23.
^α Ἀμφὶ de numero, circiter i, 2, 9. iv, 7, 22. de tempore, sub i, 10, 17. οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον, Ariæus cum suis iii, 2, 2. ἀμφὶ Μίλητον στρατεύεσθαι, Mileto oppugnanda occupatum esse i, 2, 3. ἀμφὶ τι ἔχειν, re occupari v, 2, 26. vii, 2, 16. ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχειν, res suas curare vi, 6, 1.
^α Ἀμφιγνοεῖν, dubitare ii, 5, 33.
^α Ἀμφιλέγειν τι, de re rixari i, 5, 11.
^α Ἀμφορεύς, amphora v, 4, 28.
^α Ἀμφοτέρωθεν, utrimque iii, 4, 29.
^α Ἄν c. imperat. ἰόντων ἄν i, 4, 8. not. præc. et aor. vim mutat in sensum

- futuri i, 1, 10. ubi est περιγνόμενος*
ἀν. ii, 3, 18. pro ἐάν i, 4, 12. ii, 2,
2. etc. ἀν τε—ἀν τε, sive—sive v, 5,
16.
- Ἀνά, de distributione, εκατὸν, centeni*
iii, 4, 21. v, 4, 12. ἀνά διακοσίους,
duceni vi, 5, 11. ἀνά πέντε παρασ.
τῆς ἡμέρας, quinas parasangas die
quoque iv, 6, 4. de loco: ἀνά πεδίον,
per campum, in campo vii, 4, 2.
ἀνά κράτος, summa vi et celeritate
i, 8, 1: 10, 15. iv, 3, 20. seqq.
- Ἀναβάλλειν, aggerere terram v, 2, 5.*
hinc ibid. ἀναβολή, terra egesta: ἐπι
τὸν ἵππον, id. qd. ἀναβιβάζειν, tollere
in equum iv, 4, 4.
- Ἀναβιβάζειν στρ. ἐπὶ τὸν λόφον, copias*
in collem educere i, 10, 14.
- Ἀναβοᾶν, inclamare v, 4, 31.*
- Ἀναβολή vi, 2, 5. not.*
- Ἀνάγειν πρὸς τὸ ὄρος, subducere ad*
montem iii, 4, 28. ἀνάγεσθαι, e
portu solvere, oram resolvere, pro-
ficisci v, 7, 17. vi, 1, 33.
- Ἀναγγέλλειν, renunciare i, 3, 21.*
- Ἀναγιγνώσκειν ἐπιστολήν, legere i, 6,*
4. agnoscere, recognoscere v, 8, 6.
- Ἀναγκαῖοι, necessarii, cognati ii, 4,*
1.
- Ἀναεὐρηγνῶναι, castra movere iii, 4, 37.*
vasa colligere iv, 6, 1.
- Ἀναθαρσεῖν, animum recipere, fiden-*
tiozem fieri vi, 4, 12.
- Ἀνάθημα, donarium, quod Deo conse-*
cratum in templo vel suspenditur, vel
reconditur v, 3, 5.
- Ἀναδορυβεῖν, admurmurare, de faven-*
tibus v, 1, 3: 9, 30.
- Ἀναίρεισθαι πόλεμον, bellum inferre*
v, 7, 27. νεκρούς, tollere mortuos
ad sepeliendum iv, 1, 19. λίθους,
tollere lapides ad jaculandum v,
7, 21. Ἀναίρειν, respondere consu-
lenti, de oraculo iii, 1, 6. v, 3, 7.
vii, 6, 44. ubi est de extorum si-
gnificatione.
- Ἀνακαλεῖν, appellare vi, 4, 7. ἀνακα-*
λεῖσθαι τῇ σάλπιγγι, receptui can-
nere iv, 4, 22.
- Ἀνακοινοῦν τῷ θεῷ, consulere deum*
iii, 1, 5. v, 9, 22. ἀνακοινοῦσθαι,
communicare iii, 1, 5. v. 6, 36.
not. ἀνακοινοῦσθαι περὶ τίνος Plato
Lachetis p. 160. Bip. τί τινί p. 163.
ἐπεκοινώσω Protagoræ p. 92.
- Ἀνακομίζεσθαι, comportare iv, 7, 1.*
17.
- Ἀνακραζέω, unde ἀνακραγόντες iv, 4,*
20. et Codices iv, 8, 18.
- Ἀνακράζειν, conclamare, de militibus*
alacriter prælium ineuntibus et adeo
- clamorem tanquam signum alacritatis*
edentibus iv, 3, 19.
- Ἀναλάμπειν, ardere v, 2, 24.*
- Ἀναλεγόμενον erat ii, 1, 17. not.*
- Ἀνάλωτος, inexpugnabilis v, 2, 20.*
- Ἀναμένειν, expectare vi, 6, 1.*
- Ἀναξυρίδες, braccæ i, 5, 8.*
- Ἀναπαύεσθαι, quieti se dare, requi-*
escere ii, 2, 4: 4, 23. iii, 1, 3.
iv, 1, 15. οὐδ' ἀνεπαύοντο κυλινδοῦν-
τες erat iv, 2, 4. ubi οὐδ' ἐπαύοντο
dedi: ἀναπαύομαι ἐκίνης τῆς δια-
νοίας, non amplius de hac re cogi-
to v, 6, 31.
- Ἀναπηδᾶν iii, 4, 27. ubi ex Codd.*
ἄπεπῆδων scribendum erat. Vide
Epistolam ad Buttmannum.
- Ἀναπνεύσαι ποιῶν, respirandi faculta-*
tem do iv, i, 22.
- Ἀναπράττειν τὰ παρὰ σοῦ, perficere,*
ut abs te pecunias accipiant vii, 7,
31. Vide συναναπ.
- Ἀναπτύσσειν τὸ πέρασ v. n. i, 10, 9.*
- Ἀναπυθάνομαι v, 7, 1. not.*
- Ἀνάριστοι, impransi i, 10, 19. iv, 2,*
4. vi, 5, 21.
- Ἀναρπάζειν τὰ ὄπλα, corripere arma,*
de iratis vii, 1, 15.
- Ἀναρχία, sublato imperio militari iii,*
2, 29.
- Ἀνασκευάζειν εἰσω, ex agris in urbem*
transferre v, 10, 8.
- Ἀνασταυροῦν, palo s. cruci affigere iii,*
1, 17.
- Ἀναστῆλλειν, cohibere, reprimere v,*
4, 23.
- Ἀναστῆναι, surgere, de initio itineris*
vii, 4, 6.
- Ἀναστρέφειν, se convertere iv, 3, 29:*
8, 28. ἀναστρέφεισθαι, morari, fu-
giendi fine facto restare i, 10, 12.
sub suam redigere potestatem ii, 5,
14.
- Ἀναταράττω, ἀναπιταραγμένοι, sine or-*
dine, non disposito agmine i, 7,
19.
- Ἀνατείνειν τὴν χεῖρα, id. qd. χειροτονεῖν,*
manu sublata suffragia ferre iii, 2,
9. 32. 38. ἀνατεταμένος, erectus,
extensus i, 10, 12.
- Ἀνατέλλειν, de sole oriente ii, 3, 1.*
- Ἀνατίθηναι εἰς τὸν θησαυρὸν, consecra-*
tum aliquid recondi jubeo in the-
sauro, h. e. receptaculo, s. æco, quo
donaria Athenienses sua recondere so-
lebant v, 3, 5. consecrare ib. §. 6.
idem verbum reposui iv, 7, 26.
- Ἀνατρέφειν, nutrire iv, 5, 35.*
- Ἀναφρονεῖν, ad sanam mentem redire*
iv, 8, 21. not.
- Ἀναχάζειν iv, 1, 16. ἀναχάζεσθαι iv,*

- 7, 10. se recipere. Ita συγχάσαι, συγχωρήσαι, Hesych.
- ¹Αναχωρίζω, recedere jubeo v, 2, 10.
- ¹Ανδράποδον, mancipium iv, 1, 12.
- ¹Ανδρίζεσθαι, virum se præstare iv, 3, 34. vires intendere, se agitare v, 8, 15. *οφρ.* βλακεύειν.
- ¹Ανεπίειν, pronunciare, de præcone ii, 2, 20. v, 2, 18.
- ¹Ανεκρίμπλημι, expleo iii, 4, 22.
- ¹Ανεπιλήπτως, sine reprehensione, tutio vii, 6, 37.
- ¹Ανερεδίζειν, irritare vi, 4, 9.
- ¹Ανερωτάω ii, 3, 4.
- ¹Ανέχεσθαι, se continere, iram cohibere i, 8, 26. v, 6, 34. sustinere, non pati se terri i, 7, 4. αὐτοῦ βασιλεύοντος, ferre ut ipse potiatum rerum ii, 2, 1.
- ¹Ανεψίδος, consobrinus vii, 8, 9.
- ¹Ανήκει, procurrit, porrigitur vi, 2, 3. 5.
- ¹Ανήκεστον κακόν, malum summum, quod omnem medicinam respuit ii, 5, 5. vii, 1, 18.
- ¹Ανήρ, vir fortis i, 7, 3. 4. vir potens et clarus vii, 1, 21. *pro* οὗτος i, 3, 12. pleonastice additur nominibus, ut ἐχθρὸς ἀνὴρ i, 3, 20. ἀνὴρ Πέρσης i, 8, 1.
- ¹Ανθίμιον v. n. v, 4, 32.
- ¹Ανῆν τι τοὺς φεύγοντας, aliquam molestiam exhibere iii, 3, 19. ἀνῆσθαι, dolere iv, 8, 26.
- ¹Ανέναι, dimittere, remittere vii, 6, 30.
- ¹Ανιμᾶν τοῖς δόρασιν, hastis porrectis levare ascendentem iv, 2, 8.
- ¹Ανίστημι, invado i, 5, 3. ἀνίστηκα, subsisto, non ulterius progredior i, 5, 2.
- ¹Ανίσχει ὁ ἥλιος, sol oritur ii, 1, 3. vii, 7, 6.
- ¹Ανοδος *id. qd.* ἀνάβασις, expeditio in Asiam superiorem ii, 1, 1.
- ¹Ανοδὸν ὄρος, *Suid.* ἀδίξοδον, invius, inaccessus iv, 8, 10.
- ¹Ανοίγω, ἀνέωγον v, 5, 20. *not.*
- ¹Ανομία, effrenis ac dissoluta vita v, 7, 33. Ἄνομος, violentus, legum institutorumque contemtor vi, 4, 13.
- ¹Ανομοίως ἔχειν νῦν καὶ ὅτε, alio loco esse nunc quam tum, quum vii, 7, 49.
- ¹Ανταγοράζειν, vicissim emere i, 5, 5.
- ¹Αντάκουσον, vicissim audi ii, 5, 16.
- ¹Αντεμπλήθειν, remunerandi causa replere et instruere iv, 5, 28.
- ¹Αντεπιμεισθαι, vicissim operam dare iii, 1, 16.
- ¹Αντεποιεῖν, gratiam referre v, 5, 21.
- ¹Ἄντι, pro, loco i, 1, 4: 7, 16. e regione v. n. iv, 7, 6. intelligitur iii, 3, 18.
- ¹Ἀντιδιδόναι, substituere pro iii, 3, 19.
- ¹Ἄντιος, adversus i, 8, 24. ἴναι, ire contra i, 8, 17. ἀντίοι ἦ, diversi ab iis quos vi, 6, 34.
- ¹Ἀντιπαραθεῖν v. n. iv, 8, 17.
- ¹Ἀντιπαρατάττεσθαι, contra aciem instruere iv, 8, 9.
- ¹Ἀντιπαιρέναι v. n. iv, 3, 17.
- ¹Ἀντιπάσχειν, vicissim accipere calamitatem ii, 5, 17.
- ¹Ἀντιποιεῖν, vicissim nocere iii, 3, 7. 12. ἀντιποιεῖσθαι ἀρχῆς τινι, cum aliquo contendere de regno ii, 1, 11. ii, 3, 23. ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας, certare inter se de fortitudinis laude v, 2, 11. ἀρεστῆς, de fortitudinis laude contendere invicem iv, 7, 12.
- ¹Ἀντιπορεύεσθαι iv, 8, 17. *not.*
- ¹Ἀντίπαρος λόφος, ex adverso situs, oppositus iv, 2, 18. *not.*
- ¹Ἀντιστασιάζειν ἑαυτοῖς, inter se dissidere, fixari iv, 1, 27. Ἀντιστασιῶται, factio contraria i, 1, 10.
- ¹Ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, alii aliis respondententes, de choris v, 4, 12.
- ¹Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, ex adverso castra ponere, bellum gerere vii, 7, 33.
- ¹Ἀντιτάττειν λιμόν τινι, famem alicui opponere tanquam hostem ii, 5, 19. Ἀντιτάττεσθαι, aciem instruere contra iv, 8, 5. ἀντιτεταγμένοι, qui acie instructi stant ad hostes excipiendos v, 4, 23. ἀντιτετάχαται iv, 8, 5. *not.*
- ¹Ἀντιτιμᾶν, vicissim beneficiis ornare v, 5, 14.
- ¹Ἀντρώδης, cavernosus iv, 3, 11.
- ¹Ἀνύσασθαι, consequi vii, 7, 24. *not.*
- ¹Ἄνυστόν. ὡς ἄνυστόν, quantum fieri potest i, 8, 11.
- ¹Ἄνω, sursum iv, 8, 28. πορεύεσθαι, ascendere, sursum tendere iv, 1, 6. στρατεύεσθαι v. n. vii, 5, 9. versus loca mediterranea i, 7, 15. in locis mediterraneis, remotis a mari, *οφρ.* ἐπὶ θαλάττῃ vii, 3, 16. ἀνωτέρω τῶν μασθῶν, supra mamillas i, 4, 17. ἢ ἀνωτάτω κόμη, vicus supremus vii, 4, 11. Ἄνωθεν, e locis mediterraneis scil. Thraciæ vii, 7, 2.
- ¹Ἀνώγειον, cella in superiori ædium parte v, 4, 29.
- ¹Ἄξιαν νέμειν, suum cuique tribuere sive præmium sive pœnam vi, 6, 33.

- Ἄζινη, bipennis, ascia i, 5, 12. vii, 1, 17.
 Ἄξιος πολλοῦ, utilissimus iv, 1, 28. ii, 1, 14. ἄξιον seq. inf. operæ pretium est vi, 5, 13. 18. ἄξιον βασιλεῖ, ex regis dignitate ii, 3, 25.
 Ἄξιουστράτηγος, dignus qui ducis munere fungatur iii, 1, 24. *not.*
 Ἄξιον, dignum judicare i, 9, 15. iii, 2, 7. æquum censere v, 5, 9. 12. vii, 3, 10. existimare, statuere iii, 1, 37. velle i, 7, 8. v, 2, 13. vi, 4, 20. petere, orare i, 1, 8. v, 5, 20.
 Ἀπυργέλλειν, renunciare i, 10, 14. ii, 1, 20: 3, 4: 4, 23. aperire decretum consilii ii, 3, 9.
 Ἀπυγορεύειν, fatigari, confici i, 5, 3. v, 8, 3.
 Ἀπαθής κακῶν, expers malorum, illæsus vii, 7, 33.
 Ἀπαίδευτος, rudis, simplex, parum callidus ii, 6, 26.
 Ἀπαίρειν, solvo navigaturus, proficiscor vii, 6, 33.
 Ἀπαιτεῖν, postulare i, 2, 11. v, 8, 4. τὰ ὄπλα τινὰ, arma postulare ab al. ii, 5, 38. ἀπαιτήσονται τὸν μισθὸν vii, 6, 2.
 Ἀπαλός, tener, mollis i, 5, 2.
 Ἀπαλλάττειν, amovere, e medio tollere iii, 2, 28. discedere, *daupon kommen* v, 6, 32. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῆς γῆς, discedere, abire e terra vii, 6, 2. τῆς στρατιᾶς, imperium exercitus abdicare v, 10, 15. ἀπὸ τῆς στρ. discedere ab exercitu vii, 1, 4. liberari v, 1, 13. κακῶν, a malis liberari iv, 3, 2.
 Ἀπαμείβεσθαι, respondere ii, 5, 15. *verbum Homericum.*
 Ἀπαντᾶν, obviam prodire ii, 3, 17. iv, 6, 24. casu obviam fieri ii, 4, 25.
 Ἀπαξ, ὡς ἄπαξ εἰσέδραμον iv, 7, 12. *not.*
 Ἀπαρασκευάστος, imparatus i, 1, 6. *not.* 5, 9. ii, 3, 21.
 Ἀπαυθημερίζειν, eodem die redire v, 2, 1.
 Ἀπειπεῖν, interdicere vii, 2, 12. τὴν στρατηγίαν, munus imperatorum abdicare vii, 1, 41.
 Ἀπειρηκώς, fessus de via ii, 2, 16. ἀπείρηκα, fatigatus sum v, 1, 2. ἀπείρηκασαν, defatigati erant vi, 3, 30.
 Ἀπειρος, rei gerendæ imperitus, nulum rerum usum habens ii, 2, 5.
 Ἀπελεῖν τοῦ λόφου, de colle vi dejicere iii, 4, 40.
 Ἀπειλῶναι, proficisci, abire, *de equitibus, fortreiten* i, 4, 5. ii, 3, 6.
 Ἀπερῶκειν, arcere v, 8, 25.
 Ἀπέχεσθαι τοσούτου, tanto intervallo ab illis iter facere iv, 6, 13.
 Ἀπέχειν, distare i, 8, 17. vi, 3, 8. ἀπέχεσθαι τίνος, abstinere iii, 1, 22. φίλων, abstinere ab injuria amicis inferenda ii, 6, 10. τῆς Ἑλλάδος, carere Græcia, a Græcia prohiberi vi, 4, 14.
 Ἀπεχθάνεσθαι, invisum esse vii, 6, 34. τὸ ἀπεχθ. ne odio esset ii, 6, 19.
 Ἀπίηναι πρὸς τινα, deficere ad al. i, 9, 29.
 Ἀπιστεῖν, diffidere ii, 5, 6. non parere vi, 6, 13. parum dicto audientem esse ii, 6, 19.
 Ἀπιστία, diffidentia ii, 5, 21. vii, 7, 30. perfidia, fidei violatio ii, 5, 21. iii, 2, 4.
 Ἀπιστος, infidus, cui fides parum haberi potest vii, 7, 24.
 Ἀπλετος, copiosus, ingens iv, 4, 11.
 Ἀπλοῦν, τὸ, simplicitas, integritas ii, 6, 22. ἀπλοῦς ὁ λόγος, res non eget verborum ambagibus et fraudibus v, 8, 18.
 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, de uno signo dato ii, 5, 32. ἀπὸ τούτου, hac de causa iv, 6, 3. de, *pro* ἐκ i, 1, 9. i, 9, 6. ἀπὸ ἵππου θηρείειν, de equo venari i, 2, 7. ἀπὸ παραγγέλειως, jussu, ut præscriptum erat iv, 1, 5. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, sua sponte, sine jussu ducis i, 2, 17. ἀπὸ κοινοῦ τρίφειν, communi sumtu alere v, 1, 12. ἀπὸ κοινοῦ γίγνεται, fit publico consilio v, 7, 18. ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος, qui præest exercitui vii, 2, 19. πολὺ ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρ. longo spatio a cæteris copiis iii, 3, 9.
 Ἀποβαίνειν, e navibus egredi v, 10, 17: 3, 2. eventum habere vii, 8, 22. τὰ ἱερά ἀπέβη.
 Ἀποβάλλειν, amittere iv, 6, 10. v, 9, 21.
 Ἀποβιβάζειν, trajicere i, 4, 5.
 Ἀποβλέπειν τινὰ, respicere aliquem, *imitandi causa* iii, 1, 36. oculos convertere in al. i, 8, 14.
 Ἀπογιγνώσκω τοῦ μάχεσθαι, pugnandi consilium abjicio i, 7, 19. *not.*
 Ἀποδοίκεναι στρατηγόν, imperatorem facio, constituo i, 1, 2. i, 9, 7. ἀποδοίκεναι εὐνοίαν, benevolentiam declaro vii, 7, 46. γνώμην, meam sententiam declaro v, 5, 3. ἀποδοίγειν ἦσαν, *sc. γνώμην* v, 2, 9.

- ἀποδείκνυσθαι πολεμίους, hostes declarari vii, 1, 26.
- Ἀποδέρειν, excoriare iii, 5, 9.
- Ἀποδιδόναι, præstare promissum i, 7, 5. 18. ἀποδιδόσθαι, vendere vii, 2, 3. 6. vii, 5, 5. etc.
- Ἀποδιδράσκειν, clam aufugere ita ut nescias quo quis fugerit: sed ἀποφεύγειν est ita aufugere ut quis non capiatur. *Locus classicus est* i, 4, 8. ii, 2, 13. vii, 3, 11. ἀποδράς ἄχιστο, aufugit v, 1, 15.
- Ἀποδοκίῃ, minus placet, pœnitet ii, 3, 9.
- Ἀποδύειν, spoliare v, 8, 23.
- Ἀποθεῖν, procul i, 8, 14.
- Ἀποθνήσκειν ὑπό τ. interfici ab al. ii, 6, 29. v, 1, 15. vii, 5, 13. ubi est ἀποθανοῖτο fut.
- Ἀποθύσαι τῷ Διῷ iv, 8, 25. *not.* iii, 2, 12. v, 1, 1.
- Ἀποικος, colonia v, 3, 2: 10, 1. ἀποικοί, coloni v, 5, 10: 9, 15. ἀποικία, colonia iv, 8, 22.
- Ἀποκαίειν, deurere, adurere, *de frigore* iv, 5, 3. *not.* ἀποκαίεσθαι, *de membris corporis*, quæ vi frigoris adusta decidunt vii, 4, 3.
- Ἀποκαλεῖν, advocare seorsum vii, 3, 35.
- Ἀποκεῖσθαι, conditum esse, reservari ii, 3, 15. v, 4, 27.
- Ἀποκλείειν, intercludere iv, 3, 20.
- Ἀποκλίνειν, de via declinare ii, 2, 16.
- Ἀποκόπτειν, dejicere iii, 4, 39. iv, 2, 17. decutere vii, 4, 15.
- Ἀποκρύπτομαι, vide ὑποκρ.
- Ἀποκτείνω, ἀπέκτενος est ii, 1, 11. ubi Codd. ἀπέκτενει dant.
- Ἀποκτινύουσι vi, 1, 5. *not.*
- Ἀποκαλύειν τῆς ὁδοῦ, impedire quo minus iter faciat iii, 3, 3.
- Ἀπολαμβάνειν, recuperare, recipere i, 2, 27. i, 4, 8. vii, 2, 34. intercludere ii, 4, 17. deligere, ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδισιότατους vii, 7, 13.
- Ἀπολείπειν, deficere iv, 5, 14. τινὰ, relinquere al. non cum aliquo restare vi, 3, 4. ἀπολείπεσθαι, remanere iv, 5, 16. τινος, abesse ab al. vi, 1, 26. τῆς τάξεως, aciem deserere v, 4, 20.
- Ἀπόλεκτοι, eximii ii, 3, 15.
- Ἀπολλύναι τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσ. imperio privari a Persis iii, 4, 11. πολλοὺς ὑπό τ. multos suorum amittere per al. vii, 2, 22. ἀπόλλυσθαι ὑπὸ χιόνος, nive perire v, 3, 3.
- Ἀπολογεῖσθαι περὶ τ. se excusare de al. v, 6, 3.
- Ἀπολύειν τινὰ τῆς αἰτίας, liberare aliquem a culpa vi, 4, 15.
- Ἀπομάχεσθαι, repugnare, reniti v, 10, 6.
- Ἀπόμαχος, ad pugnam inutilis iii, 4, 32. iv, 1, 13.
- Ἀποπέμπεισθαι, dimittere i, 5. ubi antea erat ἀνεπέμπετο. Sed ἀποπέμπειν τοὺς δασμοὺς i, 1, 8.
- Ἀποπήγνυσθαι, concrecere frigore v, 8, 15.
- Ἀποπηδάω, vide Ἀναπηδάω.
- Ἀποπλεῖν, nave domum proficisci vii, 1, 4.
- Ἀπόπλους v, 6, 20.
- Ἀποπορεύεσθαι, abire v, 6, 33.
- Ἀπορεῖν, carere aliqua re, inopia laborare i, 7, 3. v, 6, 30: 8, 25. τούτοις, ob hæc magna affici sollicitudine i, 3, 8. *not.* consilii inopem esse i, 5, 13. vii, 3, 20. ἀπορεῖσθαι διακρίναι v, 9, 22. hæsitare, nescire vii, 3, 29.
- Ἀπορία, difficultas rei efficiendæ, consilii capiendi inopia iii, 5, 7. iii, 1, 2. 12. i, 3, 13. v, 6, 10. ἀπορία ἦν, quomodo ex rei difficultate expediri possit, non reperiebatur iii, 1, 11. vi, 4, 11.
- Ἄπορος, qui ignorat rationem se expediendi ex difficultatibus ii, 5, 21. opibus destitutus *seq. inf. v. n.* v, 6, 20. ἄπορον εἶναι, fieri non posse ut iii, 3, 4. vi, 4, 23. ἄπορος ὁδός, iter impervium, via insuperabilis ii, 4, 4. ποταμὸς, qui transiri nequit iv, 1, 2. ὄρος, difficilis transitu ii, 5, 18. Ἄπορα, difficultates ii, 3, 13.
- Ἀπόρρητον, arcanum, celandum i, 6, 5. ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος λέγει, tanquam arcanum aperit vii, 6, 43.
- Ἀπορρῶξ, præruptus vi, 2, 3.
- Ἀποσθήσεσθαι, de eo, cujus membra frigore usta et putrefacta decidunt iv, 5, 12. v, 8, 15.
- Ἀποσκάπτειν, fossa ducenda iter impedire ii, 4, 4.
- Ἀποσκηνεῖν id. qd. ἀποστρατοπεδεύεσθαι iii, 4, 35.
- Ἀποσπᾶν, abstrahere i, 8, 13. sejungere ab aliis vii, 2, 11. *not.* ἀποσπᾶσθαι τινος, ab al. discedere ii, 2, 12. i, 5, 3. *not.*
- Ἀποσταυροῦν, vallo munire vi, 3, 1.
- Ἀποστέλλειν, dimittere ii, 1, 5.
- Ἀποστρατοπεδεύεσθαι τινος, castra ponere intervallo aliquo ab iii, 4, 34. vii, 7, 1.
- Ἀποστρέφειν, avocare ii, 6, 3

- Ἄστροφῆ, refugium ii, 4, 22. vii, 6, 34.
- Ἄποσώζειν, salvos deducere in ii, 3, 18.
- Ἀποταφρεύειν, fossa ducta munire vi, 3, 1.
- Ἀποτείνειν, ἀποτεταμένα εἰς πλάγιον ἐκ τῶν ἀξόνων, falces ex axibus in obliquum porrectæ i, 8, 10.
- Ἀποτειχίζειν, muro exstruendo viam intercludere ii, 4, 4.
- Ἀποτέμνειν, abscindere iii, 4, 29. ii, 6, 1. ἀποτεμόντες v, 4, 17. *not.*
- Ἀποτίσθαι, ulcisci iii, 2, 6.
- Ἀποτιθέναι, ad usum futurum recondere ii, 3, 15.
- Ἀπότομος, præruptus iv, 1, 2.
- Ἀποτρέπασθαι, a viâ cœpta deflectere iii, 5, 1. vii, 3, 7: 6, 11.
- Ἀποφαινομαι γνώμην, dico sententiam i, 6, 9.
- Ἀπόφραξιν τοῦ παρόδου λύειν, oclusum iter aperire, transitum patefacere iv, 2, 25. 26.
- Ἀποχωρεῖν, dilabi i, 10, 13. se recipere v, 7, 16. vi, 3, 17.
- Ἀποψηφίζομαι, secus decerno i, 4, 15.
- Ἀπρόθυμος, minus alacer ad rem gerendam v, 10, 7.
- Ἀπροφασίστως, promte ii, 6, 10.
- Ἄρα, ergo i, 7, 18. ἀρ' οὖν μὴ vii, 6, 5. *not.*
- Ἄρδην πάντες vii, 1, 12. ubi erat ἤδη τε, *not.* Plato Legg. iv. p. 169. πόλις ἔφυγεν ἄρδην κρείττου κρητηθεῖσα πολέμῳ.
- Ἄρετή Κύρου, liberalitas Cyri vi, 2, 8. περὶ τινα, merita erga al. i, 4, 8.
- Ἀρήγειν, defendere i, 10, 5.
- Ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ, mensura itineris ii, 2, 6. ἀριθμὸν ποιεῖν, numerare exercitum vii, 1, 7. παρεγγυελεν ἀριθμὸν καὶ ἐξόπλιςιν τοῖς στρατιώταις Polyæni 5, 27.
- Ἄριστῶν, prandere, de primo diei cibo iii, 3, 6. iv, 3, 10. v, 4, 22. vi, 1, 24.
- Ἄριστον, cibus qui primus die quoque sumitur, prandium iv, 5, 30.
- Ἄριστοποιεῖσθαι h. e. ἀριστῶν iii, 3, 1. iv, 3, 9.
- Ἄριστος, fortissimus iv, 3, 29.
- Ἄρκειν, sufficere ii, 6, 20. ἀρκῶν, sat multus, largus vi, 4, 6. οἷς σώζεσθαι ἤρκει—ἀλλὰ v, 8, 13.
- Ἄρμα, currus bellicus i, 2, 16: 7, 12.
- Ἀρμάμαξα, harmamaxa, vehiculum Persicum, quo mulieres vehuntur i, 2, 16. 18.
- Ἀρμύσας ἀσκὸν erat iii, 5, 10. ubi ἄρμύσας dedi.
- Ἀρμοστής, harmosta, magistratus, qui in urbem aut provinciam mittitur ad gubernandum v, 5, 19. vi, 2, 13: 4, 18: 6, 13. *vid.* Meurs. Miscell. Lacon. p. 113. *seqq.*
- Ἀρπάζειν, avide arripere rei occasionem vi, 5, 18. ἀρπάζειν φθάνω, prior vi præripio iv, 6, 11.
- Ἀρτῶν, suspendere lapides ex utribus iii, 5, 10.
- Ἀρτοκόπος, pistor iv, 4, 21. *not.*
- Ἀρχαῖος, priscus vii, 5, 1. Κῦρος, major Cyrus i, 9, 1. νόμος vii, 3, 28. ξένος, antiquus hospes iii, 1, 4. τὸ ἀρχαῖον, olim i, 1, 6.
- Ἀρχεῖν c. gen. facere initium atque ita aliis exemplum præbere, præire i, 4, 15. iii, 2, 17. ἀρχεσθαι λόγου, cœpi dicere iii, 2, 7. τινος, auctorem rei existere v, 7, 34.
- Ἀρχὴ τοῦ παντός, imperium summum vi, 1, 1. regio alicujus ditioni subjecta i, 9, 13. vii, 1, 2. satrapia i, 1, 2. ii, 3, 29. ἀρχὴν μὴ, omnino non vii, 7, 28.
- Ἀρχικὸς, artis imperatoriae peritus ii, 6, 8. 20.
- Ἀσίβεια, impietas, contemtus deorum iii, 2, 4.
- Ἀσθενεῖν, ægrotare i, 1, 1. v, 5, 6.
- Ἀσινῶς πορεύεσθαι, sine injuria, sine maleficio iter facere ii, 3, 27. iii, 3, 3.
- Ἄσιτος, jejunos, non sumto cibo ullo iv, 5, 11. debilitatus inedia ii, 2, 16.
- Ἀσκεῖν ἀλήθειαν, veritati studere vii, 7, 24.
- Ἄσκοι, utres iii, 5, 9.
- Ἀσπάζεσθαι, salutare vii, 1, 8: 2, 28. valedicere vii, 1, 40. amplecti vi, 1, 24. τὸν θεὸν vii, 8, 23. ubi οὐκ ἠτιάσατο dedi.
- Ἄσπισ, h. e. ἀσπίδοφόροι, clypeati i, 7, 10. παρ' ἀσπίδας, sinistrorsum iv, 3, 26.
- Ἀσταφίς, uva passa iv, 4, 9.
- Ἀστράπτειν, fulgere i, 8, 8.
- Ἀσφάλεια, securitas vii, 6, 30.
- Ἀσφαλτος, bitumen ii, 4, 12.
- Ἀσχολῖαι, negotia, impedimenta vii, 5, 16.
- Ἄτακτος, imparatus i, 8, 2.
- Ἄταξία, ordinis perturbatio iii, 1, 38.
- Ἄτε, *seq. part.* quia, quippe iv, 2, 13: 8, 27. v, 2, 1. vi, 1, 3: 3, 28.
- Ἀτέλεια, immunitas iii, 3, 18.

- ἄσπιμος, qui contemnitur vii, 7, 24.
 ἄσπιμάζειν, ignominia notare i, 9, 4.
 ἄσμιζειν, fumare, vapores exhalarē
 iv, 5, 15.
 ἄσπιβης ὁδός, via non trita, ubi nulla
 cernuntur vestigia iv, 2, 8. vii, 3,
 41.
 ἄσ, contra i, 10, 11. ii, 4, 20. iii,
 4, 19. v, 9, 21. vicissim, pari mo-
 do ii, 5, 26: 6, 5. 7. vi, 3, 29.
 ἄσινισθαι, exarescere ii, 3, 16.
 ἄσδαίρετος, qui sua sponte arrogat
 sibi imperium v, 7, 29.
 ἄσθμερὸν, eodem die iv, 4, 22. iv,
 5, 1.
 ἄσθις, iterum, rursum v, 8, 9. vi, 3,
 6. vii, 2, 25. deinde ii, 4, 5. vii,
 3, 18. posthac, in posterum v, 4,
 7. vii, 5, 3.
 ἄσλίζεσθαι, commorari iv, 3, 1. 2.
 vi, 2, 1. vii, 4, 5. 11. pernoctare
 ii, 2, 17. iv, 1, 11. vii, 3, 48: 7,
 6.
 ἄσλὸν, alveus, canalis ii, 3, 10. *not.*
 ἄσστηρότης, austeritas v, 4, 29.
 ἄστικά μάλα, extemplo, sine ulla
 mora v. 10, 5.
 ἄστόθεν, inde, ex eo loco iv, 2, 6: 7,
 17. v, 1, 10. ἄστόθι, ibi, ibidem
 i, 4, 6. iv, 5, 15: 8, 20. vii, 1,
 13.
 ἄστοκέλευστοι, sua sponte, non jussi
 iii, 4, 5.
 ἄστοκράτωρ ἄρχων, qui solus sum-
 mum imperium obtinet v, 9, 21.
 ἄστομάτος, sua sponte v, 7, 3. ἀπὸ
 τοῦ αὐτομάτου, sponte, sine jussu
 ducis i, 2, 17. casu vi, 2, 18.
 ἄστομολεῖν, transfugere i, 7, 13.
 ἄστος, solus, pro μόνος ii, 3, 7. iv, 7,
 10. 11. vii, 3, 35. ipse, sua sponte
 ii, 1, 5. ipse, non alius iii, 5, 5.
repetitur, v. n. 1, 8, 20. αὐταῖς ταῖς
στρ. int. σύν, v. n. i, 3, 17. αὐτοὶ ἐφ'
ἑαυτῶν, soli, scorsum ab aliis ii, 4,
10.
 ἄστος, illuc iv, 7, 2.
 ἄστού, ibi, eo ipso loco ubi quis est
 ii, 2, 3. i, 10, 17. ii, 1, 21. vi,
 3, 3. vii, 3, 41.
 ἄστως, ὡς δ' αὐτως, et similiter v, 6,
 9.
 ἄσχην, cervix, de isthmo vi, 2, 3.
 ἄσχιρεῖσθαι τινὰ τι, eripere alicui ali-
 quid i, 9, 19. iv, 1, 14. τὰ σκευ-
 σφάρα, exui impedimentis vii, 2,
 22.
 ἄσχανής, qui non conspici potest iv,
 2, 4. εἰμί, e conspectu discessi i, 4,
 7.
 ἄσχανίζεῖν, conspectui eripere, obscu-
 rare iii, 4, 8. delere iii, 2, 11.
 ἄσχεδίστατα τιμωρεῖσθαι, severissime
 punire i, 9, 13.
 ἄσφείλατο i, 9, 19. ubi Edd. ant. ἀ-
 φείλατο habent.
 ἄσφονία, copia i, 9, 15. vi, 4, 3.
 ἄσφονος χώρα, ager fertilis, fructibus
 abundans v, 6, 25. ἐν πᾶσιν ἀσφόνου-
 νους βιοτεύειν, in copia rerum vivere
 iii, 2, 25. ἐν πᾶσιν ἀσφόνους iv, 5,
 29. *not.*
 ἄσφίνας, emittere ii, 2, 20: 3, 13.
 dimittere impune ii, 3, 25. τινὰ,
 occasionem alicujus opera utendi
 dimittere v, 4, 7.
 ἄσφιπνεῖν, equo revehi i, 5, 12.
 ἄσφιστάνα, impellere ad defectionem
 vi, 6, 34. contra ἀφίστασθαι defici-
 cere i, 1, 6: 6, 7. unde ἀφιστήξει
 ii, 4, 5. ἀποσταῖν εἰς ἐχυρὸν χωρίον,
 secedere ii, 5, 7.
 ἄσφοδος, discessus iv, 2, 11. v, 2, 7.
 21. vii, 8, 16.
 ἄσφροντιεῖν, contemnere, negligere,
 erat v, 4, 20. ubi ἀμελεῖν dedi.
 ἄσφροσύνη, dementia, ejus qui præ cu-
 piditate sententiam meliorem repudiat
 v. 1, 14.
 ἄσφυλάκτος, incustoditus ii, 6, 24.
 ἄσφυλάκτως, temere, minus caute
 v, 1, 6.
 ἄσχαρίστος, ingratus—ως ἀποπέμψα-
 σθαι vii, 6, 23. præmio carens, ex-
 pers præmii i, 9, 18. οὐκ ἀχαρί-
 στως μοι ἂν ἔχει πρὸς, gratiam haud
 mediocrem inibo apud ii, 3, 18.
 ἄσχαρμαι τοῦτο, hoc me male habet,
 moleste, ægre fero i, 1, 8. iii, 2,
 20. τινι, succenseo vii, 5, 7.
 ἄσχετός, v. n. v, 2, 21.
 ἄσχεῖς ἂν, donec ii, 3, 2.
 ἄσψίνθιον i, 5, 1.

B.

- βάδην, lento gradu iv, 8, 28. πορεύε-
 σθαι, pedetentim procedere, sine
 cursu v, 4, 23. ταχὺ, gradu pleno
 iv, 6, 25. *not.*
 βάθος πλείον, locus profundior v, 10,
 2.
 Βαῖνω. βεβηκότες ἐπὶ τῆς γῆς, terræ in-
 nixi iii, 2, 19.
 Βακτηρία, virga, baculus ii, 3. 11.
 Βάλανοι τῶν φοινίκων, glandes palma-
 rum, palmulæ, sequioribus δάκτυ-
 λαι, dactyli, Datteln i, 5, 10. ii, 3,
 15.
 Βάλλειν, telis petere v, 2, 32. lapidi-
 bus petere i, 3, 1. vulnerare emi-
 H h 3

- nus v, 7, 21. βαλλόμενοι τὰς κεφαλὰς, quorum capita feriuntur iv, 6, 12.
- Βάπτειν, intingere ii, 2, 9.
- Βάρβαρος γῆ, barbarorum terra v, 5, 16. βάρβαρος πόλις vii, 1, 29.
- Βαρέως φέρειν, graviter ferre ii, 1, 4.
- Βασίλειον, aedes regiae, sc. δῶμα iii, 4, 24. aedes praetoris s. satrapæ iv, 4, 2. 7. τὰ βασίλεια, aedes regiae i, 2, 23. 26. praetorium i, 4, 10. iv, 4, 1.
- Βασιλεὺς μέγας, sic dicitur Rex Persarum ob imperii amplitudinem, cum ipsi reges essent eidem subjecti i, 4, 11: 2, 8.
- Βασιλικὸς, indole et dotibus regis praeditus i, 9, 1.
- Βάσιμα, loca equo pervia iii, 4, 49.
- Βατὰ, loca pervia iv, 6, 17.
- Βέβαιος, constans, qui fidem datam non fallit i, 9, 30.
- Βεβαιῶν τὴν πράξιν τινὶ vii, 6, 17. *not.*
- Βέλος, telum, quicquid e manu emititur, ut jaculum, sagitta, lapis, glans funda librata iii, 3, 16. v, 2, 14.
- Βία, vis, quicquid alicui invito fit vi, 4, 25. βία τῆς μητρός, invita matre, repugnante frustra matre vii, 8, 17.
- Βιάξασθαι, vi summovere, vi dejicere i, 4, 5. cogere increpando, minitendo, verberando i, 3, 1. βιασάμενοι, invitatis aliis vii, 8, 11.
- Βίαιον ποιεῖν, vi uti vii, 1, 31.
- Βίβλος, v. n. vii, 5, 14.
- Βίκος, vas vinarium i, 9, 25. *Hesych.* ἐστὶ στάμνος ὧσα ἔχων. *Pollux* vii, 162. *refert* βίκους ad vasa figulina, ut ἀμφορέας et στάμνους etc. ad quem locum laudat *Kuhnii* ex *Herodot.* in *Clio*: βίκους φοινικῆϊους κατάγουσι οἴνου πλείους. *Idem* *Pollux* vii, 14. *inter vasa vinaria refert* quoque βίκους, et ἕρχην ait esse κέραμιον προσεϊκὸς τῷ βίκῳ, nempe auctore *Hesychio* ἕρχην quoque habuit δύο ὧσα. *Casaubonus* autem ad *Athen.* iii, 31. βίκους explicat h. l. per orcas fictiles magnas, in quibus salsamenta habentur.
- Βίος, victus v, 5, 1. βίον ἔχειν ἀπὸ ληστείας, ex latrocinio vivere vii, 7, 9.
- Βλάβος, τὸ, damnum vii, 7, 28.
- Βλακεύειν, segnem esse, non fortem, non promptum et expeditum ii, 3, 11. *not.* v, 8, 15.
- Βοηθεῖν vii, 4, 19.
- Βώδρος, scrobs iv, 5, 6. v, 8, 9.
- Βουσιάζειν τῇ φωνῇ, rustico vocis sono uti, pleno gutture loqui iii, 1, 26. *Sic explicat* *Morus et laudat Interpr. Theocriti* ad xv, 88.
- Βουλεύειν κακόν τινι, malum moliri, male velle alicui ii, 5, 16. Βουλεύεσθαι, consulere, curare vii, 1, 34. τὴν πορείαν, de itinere consultare vi, 2, 4. *cf.* vii, 3, 4. περὶ αὐτοῦ, sibi consulere v, 7, 9. πρὸς ταυτὰ, ex his consilium capere v, 10, 5. suos consulere ii, 3, 8.
- Βουλιμῶν, fame deficere iv, 5, 7, 8.
- Βούλομαι. ὅποσα γ' ἐβούλου v. n. v, 8, 10. βουλόμενος φθάσαι πρῶτος, ut cæteris anteverteret iii, 4, 20. ὁ βουλόμενος, quilibet v, 7, 27.
- Βουπόρος ὀβελίσκος, veru majus vii, 8, 14. *Herodoti* Euterpe eosdem nominat, sed *Suidæ* Anonymus βούτορος h. v. *Μαυροῦσιοι* ἔχουσι δόρατα βουτόροις ὀβελίοις ἴσα. si scripturam vitio caret.
- Βοῦς, corium bovis v, 4, 12. ὑφ' ἀμάξης, boves jugales vi, 2, 22. accus. βόας erat iii, 5, 9. *cf.* v, 9, 4.
- Βραχὺν, paulum i, 5, 3. τοξεύειν, non longe jaculari iii, 3, 7.
- Βρέχειν, madefacere i, 4, 17. iii, 2, 22.
- Βρωτὸν, esculentum iv, 5, 8.
- Βωμὸς, ara iv, 8, 28. *In stadio ad aram* carceres ponebantur, unde emittebantur equi, et ad quos tanquam ad metam erat recurrendum. Z.

Γ.

- Γαλήνη, tranquillitas maris v, 7, 8.
- Γαμέω, γιγαμημένη, nupta iv, 5, 24.
- Γάρ, ab initio narrationis videlicet iii, 2, 29. v, 6, 6. vii, 7, 5. *servit* interrogationi, οἷσι γάρ, num vero putas? i, 7, 9. *refertur* ad sententiam omissam i, 6, 8. vii, 3, 47. καὶ γάρ ὅν id. qd. *τοιγαροῦν*, igitur v, 8, 17.
- Γαυλικὰ χρήματα v. n. v, 8, 1.
- Γε, certe, ἓνα γε, unum certe iii, 3, 5. ταχύ γε celeriter certe ii, 3, 9. ἐκὼν γε, certe volens ii, 4, 4.
- Γελαῖν ἐφ' ἑαυτοῖς, secum ridere v, 4, 34.
- Γελωτοποιός, scurra, qui dictis risum movet vii, 3, 33.
- Γέμειν, refertum esse iv, 6, 27.
- Γενεὰ, natales ii, 6, 30.
- Γενεῖαν, barbatum esse ii, 6, 28.
- Γενναϊότης, liberalitas vii, 7, 41.
- Γεραῖτεροι, seniores v, 7, 17.

- Γερόντιον, vetulus vi, 1, 22.
 Γέρον, scutum Persicum ii, 1, 6. iv, 3, 4. *hinc γερρόφοροι*, cetrati i. 8, 9.
 Γεύσθαι, comedere i, 9, 26. vii, 3, 22. σίτου, cibum sumere iii, 1, 3.
 Γεώργια ἐπὶ νάψει v, 6, 22. *not.*
 Γεώργης, terrenus vi, 4, 5.
 Γῆ, regio, ager i, 3, 4. vii, 2, 36. Γῆνιος, terrenus vii, 8, 13.
 Γήλοφος, collis i, 5, 8 : 10, 11. iii, 4, 24.
 Γίγνισθαι, nasci iii, 2, 13. γεγονὸς ἀπὸ Δαμ. ex posteritate Damarati ortus, v. n. ii, 1, 3. ἐγένετο, licebat i, 9, 13. καλῶς, rem bene geri iv, 3, 24. ἐπὶ βασιλείᾳ, in regis potestate esse iii, 1, 13. 17. ἐν ἑαυτῷ, ad se redire, impetum animi et iram reprimere i, 5, 17. τὸ γιγνώμενον, pecunia quæ venditione conficitur v, 3, 4. vii, 6, 41. οἱ γιγνώμενοι δασμοὶ, tributum debitum, legibus constitutum i, 1, 8. γίγνισθαι τὰ ἰσθὰ, scil. καλὰ s. χρηστὰ, læta esse exta, fausta portendere, litare ii, 2, 3. vi, 2, 9. 13. 16. vii, 2, 17. *etc.*
 Γινώσκειν, statuere ii, 5, 8. vi, 1, 19. ὅποσοι ἔγνωσαν iii, 1, 43. sed Paris. Cod. ἐγνώκασι, *not.*
 Γνώμη, consilium i, 8, 10. permisum, voluntas i, 3, 13. γνώμην ἔχειν, censere ii, 2, 10. 12. πρὸς τινα, alicujus partes sequi ii, 5, 29. γνώμη κολάζειν, deliberato punire ii, 6, 9. οὕτως ἔχων τὴν γνώμην vi, 4, 12. *not.*
 Γόνατα, genicula, calamorum nodi, ganglia iv, 5, 26.
 Γοῦν, saltem vii, 1, 30.
 Γραῖδιον, anicula vi, 3, 22.
 Γρηγορέω, unde erat ἐρηγορήσαν iv, 6, 23. *not.*
 Γυμνάζειν, exercere i, 2, 7.
 Γυμνή, nuda, h. e. sine veste exteriori i, 10, 3.
 Γυμνῆς, miles levis armaturæ i, 2, 3. iv, 1, 6. *not.* v, 2, 12. vi, 3, 15.
 Γυμνήτης *idem* iii, 4, 26. cf. ad iv, 1, 6.
- Δ.
- Δάκνω. δηχθεῖς, morsu læsus iii, 2, 18.
 Δακτυλίου iv, 7, 27.
 Διαπαντῶν τὰ ἑαυτῶν, suis sumtibus vivere v, 5, 20. εἰς τινα, expendere in al. i, 3, 3. ἀμφὶ τι, sumtus fa- cere in rem i, 1, 8.
 Δάπεδον, solum iv, 5, 6.
 Δαρεικός, numus aureus, viginti drachmas continens, s. trecentesima pars talenti i, 7, 18. i, 1, 9. i, 3, 3. vii, 6, 1.
 Δάσμευσις, distributio vii, 1, 37. εἰς δασμὸν iv, 5, 24.
 Δαυτός, hirtus, non depilatus v, 4, 12. hirsutus iv, 7, 22. arboribus et fruticibus obsitus et asper iv, 8, 2, 26. vi, 2, 26. δασύς ξύλοις vi, 2, 5. δασύς δένδρων ii, 4, 14. *not.*
 Δαψιλῆ ἐπιστηθῆσια, largus commeatus iv, 2, 22 : 4, 2.
 Δε, contra, potius, v. n. v, 5, 22. nam, pro γάρ ii, 4, 16. v, 6, 36. vi, 2, 13. καὶ—δέ, et præterea i, 1, 2.
 Δεῖ c. gen. rei, opus est iii, 2, 33 : 3, 16. v, 1, 10. c. dat. personæ iii, 4, 35. δεῖν πολλοῦ, multum abesse vii, 6, 18. οὐ πολλοῦ δεόντες, propemodum v, 4, 32. ὀλίγου δὲ καταλευσθῆναι, parum abest quin lapidibus obruar i, 5, 14. εἰς τὸ δεῖν, ut decet i, 3, 8. δεῖν intelligitur i, 3, 14.
 Δεῖδιν. δέισας τοὺς θεοὺς, vindictam deorum metuere iii, 2, 5. ἐδεδοίκεσαν erat iii, 5, 18. *not.*
 Δείκνυμι ἐπιστολήν, tradō epistolam i, 6, 3.
 Δείλη sc. ἄρα, tempus pomeridianum, quod est duplex, vel δείλη πρωῖα, h. e. interprete Hesychio, ἡ μετ' ἄριστον ἄρα, vel δείλη ὄψια, h. e. ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. Prior pars intelligitur i, 8, 8. ii, 2, 14. vii, 3, 10. sed posterior iii, 4, 34.
 Δεινὸς οἰκονόμος, bonus paterfamilias i, 9, 19. λέγειν facundus, dicendo valens ii, 5, 15. v, 5, 7. φαγεῖν, voracissimus vii, 3, 23. κλέπτειν τὰ δημόσια, sollertia valens furandi pecunias publicas iv, 6, 16. δεινὸν θέαμα, triste spectaculum iv, 7, 13. τὰ δεινὰ, pericula, summæ rerum difficultates ii, 3, 22 : 6, 7. 12. iii, 2, 10. δεινὸς ἔχειν τῇ ἐνδείᾳ, misere premi et affligi commeatus penuria vi, 2, 23. δεινότατα ποιεῖν τὸ στρ. foedissime tractare exercitum v, 7, 23. δεινὰ ποιεῖσθαι v, 9, 11. *not.* syn. est ἐκπλήττεσθαι.
 Δείσθαι τινας, rogare i, 2, 14 : 9, 25. vii, 4, 13. αἰτούνται καὶ δεόνται vi, 6, 31. δῖται πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ iv, 5, 16. cf. ad vii, 2, 8. δεισθαι κατὰ πάντα τρόπον vi, 4, 30. cupidum esse, v. n. v, 7, 18. φίλων, opus sibi esse amicis i, 9, 21. ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι, egestate adducti ii, 6,

13. τί ἡμῶν δεήσεσθε χρησασθαι v, 4, 9. *not.* in Epistola ad Buttm. τί δεῖτο χρησασθαι τῇ στρατιᾷ vii, 3, 31. *not.*
- Δεκατέυειν, partem decimam eximere v, 3, 9. Δεκάτη, decima prædæ pars v, 3, 4.
- Δεξιός, dexter, *h. e.* faustus v, 9, 23. Δεξιὰς φέρειν παρὰ βασι. fidem a rege datam nunciare ii, 4, 1. δεξιὰν δίδουσαι, fidem firmare data dextra ii, 5, 3. δεξιὰν λαβεῖν καὶ δοῦναι, foedus facere i, 6, 6.
- Δεξιούσθαι, salutare dextra data vii, 4, 19.
- Δέρμα, pellis i, 2, 8.
- Δέχεσθαι, probare, non spernere i, 8, 17. v, 4, 8. impetum alterius sustinere, non fugere i, 10, 11. iii, 4, 4. v, 4, 24. vi, 3, 17.
- Δῆ, jam, *pro* ἤδη i, 10, 8. ii, 3, 1. vii, 6, 20. καὶ δῆ, jam nunc i, 10, 10. igitur, inquam i, 7, 16. δὴ τότε, eo ipso tempore i, 8, 23. tum, *servit apodosi* i, 10, 13. iv, 3, 27. iii, 1, 2. sane i, 9, 18. τί δῆ; cur quæso? ii, 5, 22. μὲν δῆ, igitur ii, 8, 20. 21. ὅτου δῆ *v. n.* iv, 7, 25. ὅσα δῆ πλείους—ιδόκει δῆ μείζον iv, 7, 23. δήπου, haud dubie, sane iii, 2, 15. v, 7, 6.
- Δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν, constabat eum cupere ii, 6, 21. δῆλος ἦν σπεύδων, patebat, eum festinare i, 5, 9. ὃ δῆλον, *v. n.* iv, 7, 20. Δηλοῦν, exponere iii, 1, 1. vii, 1, 8.
- Δημαγωγεῖν, blanditiis et aliis artibus homines ad se pellicere vii, 6, 4.
- Δημόσιος, publicus, ad usum communem vi, 4, 2.
- Διὰ σκότους, obscurus, ignotus ii, 5, 9. διὰ πίστεως, fide freti iii, 2, 8. διὰ ταχείων, celeriter i, 5, 9. τέλους φίλος, constanter amicus vi, 6, 11.
- Διὰ intelligitur *a. gen. temporis* i, 7, 18. iii, 3, 11. *in πολλοῦ χρόνου*, post longius intervallum i, 9, 25. *in ταῦτα* iv, 1, 21. *in ὅτι*, quam ob rem ii, 4, 7.
- Διαβαίνειν, trajicere i, 5, 10. divaricatis pedibus stare, ingredi iv, 3, 8. *not.*
- Διαβάλλειν, traducere, criminari i, 3, v, 6, 29: 7, 5. vii, 5, 6.
- Διάβασις, trajectus, locus ubi trajiciunt flumen i, 5, 12. iv, 3, 16. 17. vi, 1, 5. διαβάσεις, pons, trabes ad trajiciendum ii, 3, 10. iii, 4, 20. 23.
- Διαβατός, transeundus ii, 4, 6. Διαβατός, qui transiri potest i, 4, 18. vi, 3, 12.
- Διαβιβάζειν, transire jubeo, trajicio iii, 5, 7. v, 2, 8. 10.
- Διαβολή, criminatio ii, 5, 5.
- Διαγγέλλειν εἰς τὸ στρατ. divulgare per exercitum vii, 1, 14. de inter-nuncio διαγγέλλεσθαι iii, 4, 36. *not.*
- Διάγειν, trajicere, transportare ii, 4, 28. vii, 2, 12. τὴν νύκτα, noctem exigere iv, 2, 7. ἐλπίδας λέγων διηγεί i, 2, 11. *not.* Arnaldi interpretationem improbavit etiam Elsner in Schediasm. Critico p. 56, qui comparat ex Hieronis cap. 4, 2. οὔτε σίτοις οὔτε ποταῖς τοῖς κρατίστοις πιστεύων διάγει: εὐδαιμονέστερον, majori felicitate semper frui iii, 1, 43. Ita μετέριως διάγειν in Hierone i, 8. *not.*
- Διαγελαῖν, irridere ii, 6, 26.
- Διαγίγνεσθαι, morari diu vii, 3, 13. τὴν νύκτα, noctem transigere omnem i, 10, 19. διεγέροντο ἐσθίοντες κρέα, omni tempore nihil nisi car-nibus vescebantur i, 5, 6. διεγ.—καίοντες, per totam noctem habebant ignes iv, 5, 5.
- Διαγκυλιζῶ vel—λόω iv, 3, 28. v, 2, 12. *not.* Vide in ἐναγκυλώω.
- Διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις, alii alios recipientibus equis exeipientes i, 5, 2.
- Διαδίδωμι, distribuo i, 10, 18.
- Διαζεύγνεσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων, intercludi a cæteris iv, 2, 10.
- Διαθεῖσθαι, considerare iii, 1, 19.
- Διαίτριάζειν, disserenare, erat recte iv, 4, 10.
- Διαίρειν τοὺς σταυροὺς v, 2, 21. *not.*
- Διακείσθαι, animo affectum esse iii, 1, 3. ii, 6, 12. φιλικῶς τιμῆ ii, 5, 27. *not.* ἀμεινον ὑμῖν διακείσεται, magis in rem vestram collocabitur vii, 3, 17.
- Διακείνυεσθαι, invicem hortari iii, 4, 45. iv, 8, 3. v, 7, 19. sed hic παρὰκ. dedi.
- Διακινδυνεύειν, belli aleam subire vi, 1, 17. ἐν τῇ πολέμῳ, pugnare i, 8, 6.
- Διακλῆν κατὰ μικρὸν, minutim frangere vii, 3, 22.
- Διακονεῖν, ministrare vinum iv, 5, 33.
- Διακόπτειν, perrumpere iv, 8, 13. i, 8, 10. erat etiam i, 10, 9. ubi κατὰκ. dedi.
- Διακρίνειν, eligere v, 9, 22.
- Διαλαμβάνειν, alterutrum, remoto altero, seducere singillatim iv, 1, 23. de singulis qui distributæ pecuniæ portionem auferunt v, 3, 4.

- Διαλίγσθαι, colloqui i, 7, 9. iv, 8, 4.
 Διαλίπειν, distare i, 7, 15: 8, 10. iv, 8, 12. τὸ διαλείπον, intervallum iv, 8, 13.
 Διαμαρτάνειν τῶν ἰξῶδ. aberrare a locis exeundi vii, 4, 17.
 Διαμάχσθαι, depugnare vii, 4, 10.
 Διαμυρτίσθαι τῇ στρατιᾷ, dimensum præbere vii, 1, 40. sic διάμετρον.
 Διαμυρτίς πατάσσειν, penitus transfigere vii, 8, 14. τὸ ζεύειν, penitus sagitta perferere iv, 1, 18. *not.*
 Διανοῖσθαι, in animo habere, cogitare v, 9, 19. vii, 7, 48. statuere v, 7, 15. moliri, in eo esse ut ii, 4, 17.
 Διαπέμπειν, dimittere, omnes in partes mittere iv, 5, 8.
 Διαπορεύειν τινὰ, trajicere ii, 5, 18. διαπορεύσθαι, transire *ibid.*
 Διαπράττειν τινί, perficere alteri, impetrare vii, 1, 38: 2, 37. Διαπράττεισθαι, consequi, sibi impetrare ii, 3, 20. 25: 6, 28. v, 10, 16. vii, 7, 24. φίλιαν πρὸς τ. amicitiam inire cum al. vii, 3, 16. πρὸς τ. πειρὶ, transigere, agere cum aliquo de vii, 2, 7. πειρὶ ὀμήρων καὶ σπονδῶν, obsides dare et fœdus facere vii, 4, 12. sibi cavere pacto, pacisci iii, 5, 5.
 Διασπάζειν, diripere i, 2, 26. vii, 1, 25. erat etiam antea i, 10, 3.
 Διαρρίπτειν, distribuere vii, 3, 22. διαρρίπτειν, disjicere v, 8, 6. διάρρηψις, disjectio §. 7.
 Διασημαίνειν, verbis indicare ii, 1, 23.
 Διασκηναίνειν et διασκηνοῦν κατὰ τὰς κώμας, per vicos dispersos commorari iv, 4, 8. 10: 5, 29.
 Διασπᾶσθαι, distrahi, divelli iii, 4, 20. iv, 8, 17. *not.* διασπασθέντες, dispersi v, 6, 32. τῶν διεσπᾶσθαι τὰς δυνάμεις, ob copias hinc inde disjunctas et dispersas i, 5, 9.
 Διασπείρεισθαι, dispergi, dissipari, distrahi i, 8, 25. ii, 4, 3. vi, 3, 28. *de equitatus excursionibus* vi, 1, 19.
 Διασφενδονᾶσθαι, dissilire, quasi e funda missa cum impetu dissilire iv, 2, 3.
 Διασώζειν, omne conservare v, 6, 18. διασώζεσθαι πρὸς τὴν Ἑλλά. pervenire in Græciam v, 4, 5.
 Διατάττειν, aciem instruere i, 7, 1. disponere iii, 4, 15.
 Διατίθεισθαι, contendere omni ope vii, 6, 36.
 Διατελεῖν sc. ὁδὸν, pervenire i, 5, 7. τὴν ὁδὸν, iter usque continuare iv, 5, 11. *not.* Διατ. μαχόμενοι, quotidie, nullo die intermisso, pugnant iv, 3, 2. χράμενοι, perpetuo usi sunt iii, 4, 17.
 Διατίθημι οὕτω, hoc sensu imbuo i, 1, 5. vendere vi, 4, 37. vii, 3, 10: 4, 2.
 Διατρέφειν, ali non nisi pecoribus iv, 7, 17.
 Διατρέβειν, morari, cunctari i, 5, 9. ii, 3, 9. διατρεβομένου τοῦ χρόνου, dum terebatur tempus vii, 2, 3.
 Διαφαινέσθαι v. n. vii, 8, 14.
 Διαφανῶς, perspicue v, 9, 24.
 Διαφέρειν, præstare iii, 4, 33. οὐ διαφ. perinde esse, nihil interesse v, 4, 2. διαφέρεσθαι πρὸς et ἀμφι, contendere, certare, digladiari iv, 5, 17. vii, 6, 15. Διαφερόντως τιμᾶν, egregiis præmiis ornare i. 9, 14.
 Διαφύγειν τινὰ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, alicujus manibus elabi vi, 1, 4.
 Διαφθείρειν, corrumpere, alicujus animum abalienare iii, 3, 5. διαφθείρεσθαι, dissipari, dilabi, *de exercitu* vii, 2, 4. διαφθαρείν ἐν τῇ στρατιᾷ vii, 7, 37. opprimeret vertit Hutchinson.
 Διάφορος, adversarius vii, 6, 15. διάφορον, dissidium iv, 6, 3.
 Διαφύη, fissura v, 4, 29. H. l. tractasse, sed infelicitate, Wakefieldium in Sylv. Critic. iv. p. 67. annotavit Schaefer ad Longi i. p. 12. ubi diversa est notio vocabuli, τρησῆς τὰς τῶν γονάτων διαφύης (τῶν καλᾶμων).
 Διαχειρίζειν, administrare i, 9, 17.
 Διαχωρίζειν, i. e. διαχωρεῖν iv, 8, 18. *not.*
 Διαχωρεῖν. κάτω διεχώρει αὐτοῖς, alvi dejectio accedebat ipsis iv, 8, 20.
 Διδάσκειν, docere, argumentis ostendere ii, 5, 6. iii, 3, 4.
 Δίδημι, unde δίδεασι v, 8, 24. ubi erat δεσμεύουσι.
 Διδόναι, facere potestatem ii, 3, 25. vi, 4, 19. vii, 3, 13. optionem dare iii, 4, 42. alicui gratificari in reo absolvendo, *opp.* occidere vi, 4, 31. δίδωμι εἶναι, constituo ut sit i, 6, 6. *pro διαδιδόναι*, distribuere i, 9, 22. δίδοται ὑμῖν, vobis a Diis est tributum vi, 4, 36.
 Διείργειν τῆς οἰκαδε ὁδοῦ, arcere reditu iii, 1, 2.
 Διελάνειν, perrumpere, *de equitatu* i, 10, 7.
 Διεξέρχασθαι, transire vi, 4, 38.
 Διέρχασθαι ὅσον, emetiri spatium iii, 4, 37.

Δείχεν, distare i, 10, 4. diduci iii, 4, 20. 22.
 Διΐναι, transmittere, transitum concedere, οἱ ποταμοὶ διήσουσι iii, 2, 23. iv, 1, 8.
 Διΐτασθαι, laxare ordines i, 8, 20. i, 10, 7. διαστάντες, per intervalla dispositi i. 5, 2.
 Δίκαια, τὰ, ἔχειν, justa vel mercedem accipere vii, 7, 14. δίκαια λέγειν ibid. recte dicere: λαμβάνειν ibid. 17. *not.*
 Δικαστῆς, qui jus dicit v, 7, 34.
 Δίκη ἐσχάτη, supplicium extremum vi, 4, 15. δίκην δίδοναι, poenas dare ii, 6, 21. v, 4, 20. ἐπιτιθίναί, ulcisci iii, 2, 8. εἰς δίκας καταστήσαι, in iudicium vocare, ad muneris sui rationem reddendam impellere v, 7, 34. δίκην ἔχω ἰκανὴν, satis poenæ mihi dederunt vii, 4, 24.
 Διμοῖρια, dupla portio vii, 2, 36 : 6, 1.
 Δινεῖν, circumagere v, 9, 9.
 Δίοδος, transitus v, 4, 10.
 Διοράντες, erat v, 3, 1. ubi ὁράντες dedi.
 Διπλάσιοι, duplo majores iv, 1, 13. vi, 3, 17. διπλάσιον φέρεται βέλος, telum duplo longius fertur iii, 3, 16.
 Διφθέρα, saccus pelliceus, pera, qua funditores lapides gestant v, 2, 12.
 Διφθέρινος, σχεδίαι διφθέρινας i. e. δερμάτινας i, 5, 10. *not.*
 Δίφρος, sella aurigæ i, 8, 10. de sella in convivio Thracico vii, 3, 29.
 Δίχα ποιεῖν, disjungere, distrahere vi, 2, 11.
 Διαχάζειν erat iv, 8, 18. ubi διαχάζειν dedi.
 Διώκειν, celeriter currere vii, 2, 20. δρόμῳ διώκειν, cursu contendere vi, 5, 25.
 Διώρυξ, alveus, canalis i, 7, 15. ii, 4, 13.
 Δόγμα, decretum iii, 3, 5. vi, 4, 8. ποιεῖσθαι, decernere vi, 2, 11.
 Δοκεῖν, putare, opinari i, 7, 1. ii, 2, 10. 14. καὶ τούτους τί δοκεῖτε; v, 7, 26. *not.* δοκοῦμέν μοι, censeo, nos etc. i, 3, 12. iv, 6, 13. δοκεῖν abundat, ut δοκῶ μοι αἰσχύνεσθαι, pudet me dicere i, 7, 4. cf. i, 9, 1. τὸ δόξαν, quod visum est v, 9, 18. δόξαν ταῦτα, cum hæc visa essent iv, 1, 13. *not.* δεδογμένον, decretum iii, 2, 39. v, 6, 35. post δοκεῖ sæpe intelligitur δεῖν, ut vii, 3, 5. c. dat. simul et acc. cum inf. vi, 4, 30. ἔδοξε διασηκνῆσαι et διασηκνητέον iv, 4, 8. et

14. ἔδοξε ταῦτα i, 3, 20.
 Δοκιμάζειν ἵππους καὶ ἰσπεῖς, examinare, probare, eligere equos et facere equites iii, 3, 20. *not.*
 Δόλιχος v. n. iv, 8, 27.
 Δόξα, opinio ii, 1, 18. εἰς ἀνδρείότητα, gloria fortitudinis vi, 3, 14. *not.*
 Δοξάζω, de eo vide ad v, 10, 32.
 Δοράτιον, pertica, contus vi, 2, 23.
 Δορκὰς, caprea i, 5, 2. v, 3, 10.
 Δορπιστος, coenæ tempus i, 10, 17. ubi Codd. δορπητον dant.
 Δορυφόροι, hastati v, 2, 4.
 Δούλος, servus. sic dicebantur et habebantur quicumque regis Persarum imperio erant subjecti i, 9, 29. ii, 5, 38.
 Δουπεῖν ταῖς ἀσπ. πρ. τ. δ. clypeos et hastas collidere i, 8, 18. Δούπος, strepitus ii, 2, 19.
 Δρεπανηφόρα ἄρματα, falcati currus i, 7, 10 : 8, 10.
 Δρόμος, curriculum, locus ubi cursu certatur iv, 8, 26. δρόμῳ θεῖν, cursu pergere i, 8, 18. 19.
 Δύεσθαι, occidere, de sole v, 7, 6. Δύνειν, idem ii, 2, 3.
 Δύναμαι, valeo, de numo i, 5, 6. de re, quæ valet et vim habet ii, 2, 13. validus sum iv, 5, 11. 12.
 Δύναμις, copiæ i, 3, 12. v, 4, 7. opes, potentia ii, 5, 11.
 Δύσβατον χωρ. locus transitu difficilis iv, 1, 25. ubi δυσπάριστον dedi.
 Δυσμαί, occasus solis vii, 3, 34.
 Δυσπάριστος iv, 1, 25. *not.*
 Δυσπάρητος, non sine difficultate pervius i, 5, 7.
 Δυσπορία, difficultas in transeundo iv, 3, 7. Δύσπορος, transitu difficilis vi, 3, 12.
 Δύσχρηστος, cujus usus vix ullus est iii, 4, 19.
 Δυσχωρία, locorum difficultas iii, 5, 16.
 Δωροδοκεῖν, pecunia corruptum esse vii, 6, 17. sed ibi erat ἰδωροδοκούμενη.

E.

Ἐὰν χαίρειν, missum facere, non curare vii, 3, 23. ὄδον, non ire vii, 3, 2.
 Ἐὰν ὅπου erat olim i, 3, 6. ἐὰν τε—ἐὰν τε, sive—sive vii, 3, 37. sine addito verbo, quod mihi verba illa facit suspecta.
 Ἐαρίζειν, ver transigere iii, 5, 15.
 Ἐγγυᾶσθαι, spondere vii, 4, 13.

Ἐγγύθεν, e loco propinquo iv, 2, 27.
 Ἐγγύς, in propinquo ii, 2, 15. οἱ ἐγγύστατα ii, 2, 17. *not.* circiter iv, 2, 28. v, 7, 9.
 Ἐγκαλεῖν τι, ἀπολαβόντες ἂ ἐγκαλοῦσι, poscere vii, 7, 33. τιμῆ, accusare, queri de al. vii, 5, 7: 7, 44.
 Ἐγκεκαλυμμένοι, vestibus obvoluti iv, 5, 19.
 Ἐγκέλευστος, jussus i, 3, 13.
 Ἐγκέφαλος φόνικος ii, 3, 16. Vulgo medullam palmarum interpretantur, sed est genus gemmæ in vertice palmarum folia postrema tenella cum floribus includens, et fere decennium durans, antequam explicet florem, docente ex notitia Galli *Du Petit-Thouars* cive ejus *Bory de St. Vincent* Itinerarii t. i. p. 223. vers. germanicæ. Galli vocant *Choux*, i. e. caulem, *Nostri Kohl*.
 Ἐγκρατῆ ποιῶ τινος, facio ut quis re potiatur i, 7, 7.
 Ἐγρηγόρεσαν restitui iv, 6, 22. προήρησαν *not.*
 Ἐγχαλινοῦν, frenare equum vii, 2, 21: 7, 6.
 Ἐγχεῖν τιμῆ, vinum alicui infundere ad libandum iv, 3, 13.
 Ἐγχεῖν εἰς αὐτὸν, se alicui permittere iii, 2, 8.
 Ἐδω, ἰδησάμενος, qui comederant iv, 8, 20.
 Ἐδελοντής, sponte, libens i, 6, 9. iv, 1, 26. 27. ἐδέλοντες, sua sponte v, 10, 6.
 Εἰ, num? i, 3, 5: 8, 15. ab initio interrogationis erat εἰ σὺ εἶ v, 8, 6. ubi ἦ dedi: εἰ—ἦ, utrum—an i, 10, 17. εἰ, quia iii, 2, 17. εἰ τις περιεβία, si qua legatio h. e. quæcunque legatio vii, 3, 21. εἰ μὲν v, 6, 30. et εἰπερ γέ i, 7, 9. est quandoquidem: εἴτε—εἴτε, sive—sive ii, 1, 14. εἰ πως, si forte, refertur ad *ellipsis* περιωμένοι, tentantes, eo consilio iv, 1, 21. et iv, 1, 8. ubi male edebatur εἰ πως ἂν ἐθελήσειαν. *not.* Quanquam αἴκε ποτὶ Ζεὺς ἐξοπίσω περ παύση οἰζύος est *Odysseæ* 4, 34. ubi alii εἰ κε habent; et 17, 60. αἴκε ποτὶ Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσση. Interdum εἰ κε optativo junctum legitur in utroque carmine Homericō; sed dubito equidem de prosaica oratione. εἰ μὴ, nisi, c. fut. indic. vi, 3, 19: 6, 10. sed in i, 7, 18. *Codd.* dant εἰ—οὐ μαχίεται. Contra εἰ μὴ, nisi, præter ii, 1, 12. εἰ δὲ μὴ, cæteroquin

iv, 3, 6.
 Εἶδος, forma, species ii, 3, 16.
 Εἶδω, unde ἦδεν iii, 1, 20. *not.* εἰ δὲ τίς τι βέλτιον εἶδε iii, 2, 32. ubi *Edd.* vett. οἶδε habent. ἴδωμεν sciamus v, 1, 8. *not.*
 Εἰκάζειν, conjicere, suspicari, opinari, *orph.* εἰδάναι i, 6, 11: 10, 16. εἰκασμένος, similis v, 4, 12. ubi *Codd.* ἠκασμένος dant. cf. vi, 1, 16. *not.*
 Εἰκεῖν. εἰκοικα φιλοσόφου, speciem philosophi præ te fers ii, 1, 13. οὐδενὶ καλῶ ἔοικε, nullo modo est honorificum vi, 3, 17.
 Εἰκός (ὡς) merito, non injuria iii, 4, 24. εἰκότα λέγειν, æqua postulare ii, 3, 6. εἰκότως, merito ii, 2, 3.
 Εἶμι, eo: εἶναι τοῦ πρῶτου, *syn.* προῖναι, ulterius pergere i, 3, 1. *not.* εἶναι τινὶ διὰ φιλίας, amice se gerere erga al. iii, 2, 8. *not.* διὰ παντός πολέμου, omni ratione aliquem bello persecuti *ibid.* ἦτε εἰς τήνδε χώραν vii, 7, 6. *not.*
 Εἶμι, sum: εἶναι προηγόνων τοιούτ. hujusmodi majoribus prognatum esse iii, 2, 3. περὶ τὰ ἐπιτηδεια, in comparando commeatu occupatum esse iii, 5, 7. οὐδὲν, pro nihilo duci, nullo loco numerari v, 10, 10. *servit periphrasi verbi finiti: ut ἦν δυναμένη h. e.* ἐδύνατο, valebat, efficiebat ii, 2, 13. *abundat in τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι i, 6, 9. in τὸ νῦν εἶναι iii, 2, 32. εἰσὶν οἱ, sunt qui, alii vi, 2, 6. Contra ἦν—οὗς est i, 5, 7. not.* ἔστιν ὅστις, non nemo i, 8, 20. εἴσαν pro εἶεν, εἶμεν att. pro εἴμεν *Heindorf.* ad *Platonis Theæt.* pag. 298. ἦσθη ii, 6, 30. pro ἦσθη *not.* Habet eandem formam *Hesychius* cum *Suida*.
 Εἴργειν, cohibere, prohibere i, 1, 5. *not.* iii, 1, 12: 3, 16.
 Εἰρήνην καταλείπειν, regionem pacatam relinquere vii, 7, 33.
 Εἰς καλὸν, opportune iv, 7, 3. εἰς ἀφροδίαν, copiose, satis vii, 1, 33. εἰς γε δύναμιν, pro viribus, summo studio adhibito ii, 3, 23. εἰς δικαιοσύνην, quod attinet ad justitiam i, 9, 16. εἰς φιλίαν, quod ad amicitiam attinet ii, 6, 30. εἰς χιλίους, ad mille i, 8, 5. εἰς τρεῖς, ter vi, 2, 16. 19. εἰς δύο ἠγείσθαι, binos ducere ii, 4, 26. εἰς πεντήκοντα, in quinquagenos, de altitudine aciei vii, 1, 23. εἰς τὴν στρατιάν, in usus exercitus i, 2, 27. εἰς τὸ ἴδιον, in usus meos vii, 7, 39. εἰς ἑμᾶς λέγειν, dicere ad vos v, 6, 28. εἰς τὴν στρατ.

- εἰπεῖν, referre ad exercitum v, 6, 37. εἰς τὴν ἑσπέραν, sub vesperam iii, 1, 3, εἰς τὴν νύκτα, nocte iv, 5, 13. εἰς ταῦτα, in his rebus iv, 1, 28. εἰς ἐπήκοον στήναι, stare e quo loco audiri possent ii, 5, 38. εἰς πολεμίους, contra hostes iv, 5, 18. εἰς τοὺς βαρβάρους, in terram barbarorum i, 3, 5. εἰς Ταόχους, in agrum Taochorum iv, 7, 1.
- Εἰς ἕκαστος, unusquisque vi, 4, 12. εἰς γὰρ ἀνὴρ ἓν, ille unus omnium maxime i, 9, 22. ἐνὶ γὰρ ἀνδρὶ, ei uni, h. e. soli, non ulli alii i, 9, 12.
- Εἰσακομίξιν, intro mittere jacula vii, 4, 15.
- Εἰσβάλλειν, intrare i, 2, 21. infundi, sich ergiessen i, 7, 15. Εἰσβολή, aditus, fauces i, 2, 21. εἰσβολὴν ποιῆσαι, intrare v, 6, 7.
- Εἰσδέσθαι, intrare, se insinuare in cutem iv, 5, 14.
- Εἴσιμι, εἰσῆι αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντες τι οἴκαδε ἀφίκοντο v, 9, 17. *not.*
- Εἰσελαύνειν εἰς τὴν πόλιν, intrare i, 2, 26.
- Εἰσέρχεσθαι εἰς τὸν πόλ. bellum suscipere vii, 1, 27.
- Εἰσῆι, vide εἴσιμι.
- Εἰσόδος, aditus vi, 3, 1.
- Εἰσπίπτειν, irrumperet vii, 1, 18.
- Εἰσπορεύεσθαι, erat iv, 8, 1. ubi simplex reposui.
- Εἶτα, tum i, 5, 10. 12 : 6, 10. *præc.* πρῶτον i, 3, 2.
- Ἐκ τοῦ δικαίου, juste i, 9, 19. ἐκ παντὸς τρόπου, quovis modo iii, 1, 43. ἐκ τῶν δυνατῶν, pro viribus, pro præsentī copia iv, 2, 23. ἐκ χειρὸς, cominus v, 4, 25. ἐξ ἐπιβουλῆς, insidiose vi, 2, 7. ἐξ ἀριστερῆς, a sinistra iv, 8, 2. ἐξ ἀπροσδοκῆτου, ex improviso iv, 1, 10. ἐκ πλείονος, longius, v. n. i, 10, 11. ἐκ πολλοῦ, ex longo intervallo iii, 3, 9. ἐκ τοῦ ἐναντίου, ex adverso i, 8, 23. ἐκ τούτων i, 3, 11. vii, 6, 10. *et* ἐκ τούτου i, 3, 13. post hæc: τοῦτο δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλαρῶς εἶναι ii, 6, 9. ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ ταιούτου τρόπου ii, 6, 8. *not.* cf. ad Symposii 4, 57. in Epistola ad Schæferum. ἐκ τίνος ἐπλήρης, quapropter v, 8, 4. ἐκ τούτου, hinc, quo facto i, 6, 8. i, 2, 17. tum, in apodosi v, 2, 1. ἐξ ἴσου ἔσμεν, eadem sumus conditione iii, 4, 47. ἐκ τούτου, hac de causa ii, 6, 4. iii, 3, 5. 8. ἐξ οὗ, quapropter vi, 4, 11. ἐκ τίνος, qua de causa v, 8, 4. ἐκ διαβολῆς, propter crimina-
- tionem ii, 5, 5. Ἐκ προῖν, v. n. i, 2, 18. iv, 7, 19. ἐκ τοῦ στρατ. ὄργῶν, e castris videre, h. e. in castris videre ea, quæ fiebant in campo ii, 5, 33. οἱ ἐκ πεδίου ἔθρον, qui erant in campo, inde currebant iv, 6, 25. οἱ ἐκ τοῦ ὄρους καταβαίνοντες, qui erant in monte cum descenderent vii, 4, 12. *cf.* iv, 3, 29. ἐκ intelligitur i, 8, 5. ii, 4, 28. iv, 5, 33.
- Ἐκασταχῶς φάσκοντες εἶδναι, qui singulas regionis partes, in quascunque iter foret, se nosse dicebant iii, 5, 17.
- Ἐκαστός τις, v. n. v, 9, 19. Ἐκαστος intelligitur i, 3, 21. Ἐκάστοτε, semper ii, 4, 10.
- Ἐκατέρωθεν, utrimque i, 8, 13. vi, 2, 3.
- Ἐκβαίνειν, evadere, emergere iv, 3, 3.
- Ἐκβάλλειν, projicere v. n. ii, 1, 6. ἐκβαλλόμενοι, cum exclusi urbe hostibus objicerentur vii, 1, 16.
- Ἐκβασίς, aditus ad montis jugum iv, 1, 20 : 2, 1.
- Ἐκγονοί, posteri iii, 2, 14. τὰ ἔκγονα, foetus, pulli iv, 5, 25.
- Ἐκδέρειν, cutem detrahere i, 2, 8.
- Ἐκδίδόναι, dedere vi, 4, 18. ἐκδεδομένη παρ' ἀνδρῶν, nuptum data iv, 1, 24.
- Ἐκεί, eo v, 6, 26.
- Ἐκθλίβεσθαι, ita premi, ut de loco tuo detrudaris iii, 4, 19. 20.
- Ἐκκαθαίρειν ἀσπίδας, clypeis tegmenta detrahere i, 2, 16.
- Ἐκκλησιάζειν v, 6, 38. συναγεῖν ἐκκλησίαν i, 3, 2. *et* ἐκκλησ. ποιῆν i, 4, 12. concionem habere.
- Ἐκκλίνειν, ad fugam inclinari i, 8, 19.
- Ἐκκομίζεσθαι, exportare v, 2, 19. sine casu.
- Ἐκκόπτειν, excindere, de arboribus i, 4, 10.
- Ἐκκυβιστᾶν, in caput se præcipitem projicere v, 9, 9.
- Ἐκκυμαίνειν i, 8, 18. de exercitu procedente *not.* κυμαίνειν τῇ πορείᾳ est in Aristot. H. A. 5, 19.
- Ἐκλείπειν, deficere, de nive liquefacta iv, 5, 15. sedes suas relinquere vii, 4, 2. iv, 1, 8. πόλιν εἰς χωρίον, ex urbe migrare in i, 2, 24. *cf.* ad iii, 4, 8.
- Ἐκμηρῶσθαι, explicari, desilireν, de agmine transeunte per pontem, vallem, angustias, opp. ἀδρόον πορεύεσθαι vi, 3, 22.
- Ἐκπέμπεσθαι v, 2, 21. *not.*
- Ἐκπεραίνεισθαι, perfici, succedere v, 1, 13.
- Ἐκπίνειν, ebibere i, 9, 25.

- Ἐκπίπτειν, naufragio facto in littus ejiçi vi, 2, 2. vii, 5, 12. 13. ἐκ τῶν οἰκίῳν, expelli ex ædibus v, 2, 1. expelli ex regione vii, 2, 32. ἐκ-
 πειστικότες, exules i, 1, 7. humi
 jacentes ii, 3, 10. erumpere v, 2,
 17. ἐκ τῆς ὁδοῦ, deflectere a via v,
 2, 31.
- Ἐκπλέειν, e Ponto navigare. v, 6, 21.
 23. v, 10, 15.
- Ἐκπλεως, integer vii, 5, 9.
- Ἐκπλήττεσθαι, percuti ut loco mo-
 vearis i, 8, 20. commoveri valde
 re inopinata et periculo i, 5, 13.
 ii, 2, 18. vii, 6, 42.
- Ἐκπόδων ποιεῖσθαι, e medio tollere i,
 6, 9. εἶναι, amotum esse ii, 5, 29.
- Ἐκπορίζειν, præbere v, 6, 19. ubi
 Codd. ἐξυπορίζειν dant. *not.* τροφῆς
 ἄλλοις ἄλλας ἐξεπόριζε Plato Prota-
 goræ p. 108.
- Ἐκπώματα, pocula iv, 3, 25.
- Ἐκαττεύσθαι, aciem instruere v, 4,
 12. vii, 1, 24. Proprie est de ex-
 ercitu castris educto vel ex angu-
 stiis loci et explicato, ut in loco
 posteriore. Cf. Cyrop. vi, 3, 11.
 et vi, 3, 33. In priore loco Codi-
 ces ἐξητάζοντο dant, quo verbo de
 ordinibus militaribus nuspiam usus
 Xenophon reperitur.
- Ἐκτείνειν, extendere v, 8, 14. ἐκτα-
 θεῖς, porrectus v, 1, 2.
- Ἐκτρέπεσθαι, de via deflectere iv, 5,
 15. v, 4, 17.
- Ἐκτρέχειν, excursionem facere v, 2,
 17: 4, 16.
- Ἐκφαίνειν τὸν πόλεμον, aperte se ho-
 stem gerere iii, 1, 16.
- Ἐκφέρειν λόγον, divulgare rumorem v,
 6, 17. 29. εὐχῆν i, 9, 11.
- Ἐλᾶν, irruere, agitari i, 8, 10.
- Ἐλαφρὸς, expeditus, quem nihil oneris
 impedit, quo minus facile fu-
 giat iv, 2, 27, ἐλαφρῶς μάλα, sum-
 ma cum agilitate vii, 3, 33.
- Ἐλέγχειν, percontari iii, 5, 14. ex-
 aminare iv, 1, 23.
- Ἐλεινὸς, miserabilis iv, 4, 11. sed ἄ-
 λεινὸς dedi.
- Ἐλελιξίειν i, 8, 18. *not.* Vide ἀλαλά-
 ζω.
- Ἐλληνίζειν ἠπίστατο, græce sciebat
 vii, 3, 25.
- Ἐλπίζειν, opinari vi, 3, 17. *omnino*
dicitur de rei futuræ eventu sive pro-
spero sive malo, ut sperare ap. Lati-
nos.
- Ἐμβάλλειν, invadere, impetum facere
 in hostem cum copiis i, 8, 24. in
 regionem irruptionem facere iii, 5,
16. 17. intrare iv, 7, 20. v, 10,
 18. *de pabulo objiciendo equis* i, 9,
 27. *πληγᾶς*, pulsare i, 5, 11. *μο-*
χλὸν, pessulum obdere vii, 1, 12.
 15. influere, *de fluvio* i, 2, 8. iv, 8,
 2. Ἐμβολὴν ποιεῖσθαι, intrare iv,
 1, 4.
- Ἐμβιβάζειν ἐς πλ. navibus imponere
 v, 3, 1.
- Ἐμβιβᾶν, ascendere jubeo v, 7, 8.
- Ἐμβροντήτος ποιεῖν, vel tonitru et ful-
 mine vel alio modo ita terrere et stu-
 pidos seu attonitos reddere, *ut vel*
plane suam salutem negligant vel
perversa et sibi pernicioso ineant con-
silia iii, 4, 12.
- Ἐμῖν, vomere iv, 8, 20.
- Ἐμπιδοῦν τοὺς ὄρκους, fidem servare
 jurejurando datam iii, 2, 10.
- Ἐμπείρωσ ἔχειν τινός, usu cognitum
 habere aliquem ii, 6, 1.
- Ἐμπιπλάναι ἅπάντων τὴν γνώμην, om-
 nium animos replere spe et prom-
 missis i, 7, 8. *not.* οὐκ ἐνσπίμπλασο
 ὑπισχυόμενος, non satiaberis polli-
 cendo, identidem pollicebaris et
 spe lactabas animos nostros vii, 7,
 46.
- Ἐμπίτημι, incendo v, 2, 3.
- Ἐμπλεως, plenus i, 2, 22.
- Ἐμποδὼν εἶναι, obstare iv, 8, 14. v, 7,
 10. τί ἐμποδὼν μὴ οὐχί, quid obstat
 quo minus iii, 1, 13.
- Ἐμπαιεῖν, inducere in animum alte-
 rius ii, 6, 19.
- Ἐμπόριον χωρίον i, 4, 6.
- Ἐμπροσθεν i) *de loco*: τὰ ἔμπροσθεν,
 quæ ante nos sunt vi, 1, 14. οἱ
 ἔμπρ. priores iv, 5, 20. 2) *de tem-*
poris: ἡ ἔμπρ. προσβολή, nuperus
 impetus iii, 4, 2.
- Ἐμπολεῖν, vendere vii, 5, 4.
- Ἐμφάγειν, raptim edere iv, 2, 1: 5,
 8.
- Ἐν τοῖς φίλοις εἶναι, in agro amicorum
 esse v, 4, 32. ἐν *de vicinia loci* v. n.
 i, 9, 2. vi, 2, 1. ἐν τῇ θαλάττῃ, ad
 mare v. n. i, 4, 6. *κώμη*, apud vi-
 cum iv, 5, 22. *cf.* vi, 3, 24. ἐν ᾧ,
 dum iv, 2, 19. v, 1, 17. ἐν τούτῳ,
 interim i, 10, 6. v, 2, 30: 6, 27.
 ἐν τῇ στρατιᾷ βουλευέσθαι, referre ad
 exercitum v, 9, 3. ἐν ταῖς σπονδαῖς,
 tempore induciarum iii, 1, 1. ἐν
 ῥυθμῷ, ad numerum v, 4, 14. v,
 9, 8. ἐν τῷ φανερῷ i, 3, 21. *et* ἐν τῷ
 ἔμφανει ii, 5, 25. palam: ἐν pro eis
 v. n. iv, 7, 17.
- Ἐναγκυλᾶν, amentare, amentum all-
 ligare iv, 2, 29. Servius ad Æneid.
 ix. 665. *lorum* interpretatur amen-

- tum, quo media hasta religatur et jacitur. Ita græca μεσάγκυλα interpretantur Scholia ad Eur. Androm. 1134. aliter ad Phoen. 1148. Pro ἀγκύλη baculo utuntur ingeniose aptato incolæ insularum maris australis, quem pinxit et descripsit *White* Reise nach Südwallis p. 62. et *Hunter* p. 20. versionis Forsterianæ.
- Ἐναντίον τινός, coram aliquo vii, 6, 23. ἐναντίοι, ex adverso iv, 3, 28. τὰ ἐναντία στρέφειν, convertere se re-
tro *ibid.* §. 32. τὰναντία ποιεῖν ταύτῃ ἡ, hunc longe aliter tractare quam v, 8, 24.
- Ἐναυλισθῆναι vii, 7, 8.
- Ἐνδεία σφοδρὰ, gravis penuria com-
meatus i, 10, 18.
- Ἐνδεῖν, egere v, 9, 31. ἐνδεία πολλῶν αὐτῶν, deerant ei non pauca vii, 1, 41.
- Ἐνδύμων, ἀπὸ τῶν vii, 1, 27. *not.*
- Ἐνδιφριος, qui ab aliquo cœna excipitur, conviva, apud *Thracas*, qui non lectis, sed sellis utebantur in conviviis vii, 2, 33. 38.
- Ἐνδον, intus, in urbe, intra mœnia vii, 1, 17. 36. in ædibus *ibid.* §. 19.
- Ἐνός, surdus iv, 5, 33.
- Ἐνέχυρον, pignus vii, 6, 23.
- Ἐνθα, istic ii, 2, 11. unde, a quo loco i, 7, 15. quo, quem in locum ii, 3, 19. v, 6, 31. quo facto, ab eo tempore vii, 5, 15. tum v. n. iv, 1, 17. ii, 1, 10.
- Ἐνθεν καὶ ἐνθεν, hinc illinc iv, 6, 12. 8, 13. iii, 5, 7. ii, 4, 22. τῆς ὁδοῦ, ex utraque parte viæ v, 2, 22. *cf.* iv, 3, 28.
- Ἐνθυμίσθαι, cogitare ii, 4, 5. iii, 1, 2. ἐντεθύμημαι, animadverti iii, 1, 43. Ἐνθύμημα, inventum iii, 5, 12.
- Ἐνθωρακίζω vii, 4, 16.
- Ἐνι, h. e. ἐνεστι v, 3, 11.
- Ἐνδεῖν τι, videre esse in aliquo vii, 7, 45.
- Ἐνίσχυσθαι, hære, impediri vii, 4, 17.
- Ἐνοεῖν, intelligere ii, 4, 5. ἐνοεῖσθαι, cogitare iii, 1, 3. vereri, *seq.* μὴ v, 9, 28.
- Ἐνόπλιος ῥυθμός, numerus ad quem saltant armati v, 9, 11.
- Ἐνορῶ πολλὰ, multa in hac re deprehendo, quare i, 3, 15.
- Ἐνοχλεῖν τῇ εὐδαιμονίᾳ, turbare alterius felicitatem ii, 5, 13.
- Ἐνταῦθα, huc, illuc, eo i, 10, 13. 17. iii, 5, 6, tum i, 10, 5: 3, 21. iv, 1, 18. μέγχεις ἐνταῦθα, huc usque v, 5, 3.
- Ἐντείνειν πλῆγὰς, verbera intendere ii, 4, 11.
- Ἐντελής μισθός, integrum stipendium i, 4, 13.
- Ἐντερα, intestina ii, 5, 33.
- Ἐντεῦθεν, hinc, ab eo loco i, 2, 19. ii, 2, 7. v, 4, 26. a quo tempore vi, 6, 1. quapropter vi, 2, 15.
- Ἐντιθέναρ φόβον, metum immittere vii, 4, 1.
- Ἐντιμον εἶναι v, 6, 32. et ἐντίμως ἔχειν ii, 1, 7. *est* in honore esse, valere auctoritate. Contra *Plato* Rep. 7. p. 155. ἐντίμως ἔχειν et ἄγειν activa notione posuit, nisi utrobique ἄγειν scribendum est.
- Ἐντόμως, enixe vii, 5, 7. *not.*
- Ἐντός c. gen. intra ii, 1, 11. vi, 2, 3. citra, post v. n. vi, 3, 7.
- Ἐντυγχάνειν, nancisci v, 1, 17. forte reperire i, 2, 27. τὰφροις, incidere in fossas ii, 3, 10. incidere, casu offendere i, 8, 10. ἐντυγχάνων ἀσὶ ἡμῶν, qui ex vobis quovis tempore casu affuerit iii, 2, 31.
- Ἐνάλλιος, Mars i, 8, 18. v, 2, 14.
- Ἐνωμοτία, quarta pars centuriæ *vid.* iii, 4, 22. *cf.* iv, 3, 26. Hinc ἐνωμοτάρχης iii, 4, 21.
- Ἐνώπιον v. n. vii, 8, 1.
- Ἐξαγγέλλειν, enunciare ii, 4, 24.
- Ἐξάγασθαι, impelli, adduci *seq. inf.* i, 8, 21.
- Ἐξαιρεῖν, eximere, execrare ii, 3, 16. eximere, seligere, prædæ partem præcipere, antequam distributio fiat, eamque tribuere Deis aut Ducibus v, 3, 4. Hinc ἐξαιρετον, eximium, præcipuum vii, 8, 23.
- Ἐξαιτούμαι τινα, rogo ut alter mihi condonetur, non puniatur, s. precando alicujus vitam servo i, 1, 3.
- Ἐξάιφνης, subito, præter opinionem v, 6, 19.
- Ἐξακοντίζειν τοῖς παλταῖς, jacula emit-
tere v, 4, 25.
- Ἐξαλαπάξαι, vastare vii, 1, 29. *Hesychius* hoc poeticum explicat per ἐκπορ-
θῆσαι.
- Ἐξαπατῆν, decipere, alteri imprudenti injuriam inferre ii, 6, 22. τινά τι, h. e. κατὰ τι, in aliqua re aliquem fallere v, 7, 6. Ἐξαπάτη, fraus vii, 1, 25.
- Ἐξαπίνης, repente, præter opinionem iii, 3, 7. v, 2, 24. vi, 2, 26.
- Ἐξέρχεται, præire cantum et incessum v, 4, 14. τινός, auctorem esse rei vi, 4, 15.

- Ἐξανίαινα, ἔξηραίνετο ii, 3, 16. ubi antea erat ἔξηραίνετο, *not.*
- Ἐξαυλίζεσθαι εἰς, castra movere in vii, 8, 21.
- Ἐξελάνειν, expellere vii, 7, 7. pergere, progredi i, 2, 5, 10.
- Ἐξελίγχομαι διαβάλλων, convincor calumniæ ii, 5, 27.
- Ἐξενεγκεῖν πόλεμον, bellum inferre iii, 2, 29.
- Ἐξέρπειν *id. qd.* ἔξιναι, egredi vii, 1, 8. Lacon loquitur ibi.
- Ἐξέρχεσθαι, exire, *h. e.* finem habere vii, 5, 4.
- Ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίνεται καὶ ἀριθμῶς, recensentur et numerantur armati v, 3, 3. ἔξέτασιν ποιεῖσθαι i, 2, 14. i, 7, 1. *et* ἔξέτ. καὶ ἀριθμὸν ποιεῖν i, 2, 9. recensere copias.
- Ἐξευπορίζω v, 6, 19. *not.*
- Ἐξηγεῖσθαι, monstrare iv, 5, 28.
- Ἐξικνεῖ, exire, præterire, *de tempore* vi, 1, 26. *not.*
- Ἐξικνεῖσθαι, pertinere, assequi, *de telo quod missum ferit hostem* i, 8, 19. iii, 3, 7. 17. 4. iv, 3, 18. 29. pro ἔξαρκεῖν dant Codd. vii, 7, 54.
- Ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, discedere i, 5, 14.
- Ἐξὸν cum liceat v, 6, 3. *absolute*, cum sit in nostra potestate situm ii, 5, 22. ὡσπερ ἐξὸν, quasi liceat iii, 1, 14.
- Ἐξοπλίζεσθαι, arma capere i, 8, 3. Ἐν τῇ ἔξοπλισίᾳ, cum exercitus castris eductus esset i, 7, 10. Vide in τίθρηι. Addo locum Æliani V. H. viii. 16. καθιζόμενος Σόλων πρὸ τῆς οἰκίας, τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ παραθέμενος ἔλεγεν, ὅτι ἔξώπλισται καὶ βοηθεῖ τῇ πατρίδι. i. e. *se cum armis prodidisse, ut optularetur patriæ.* Sed in Anabasi iii, 1, 27. ἔξωπλισμένοι videtur esse idem quod σὺν ὅπλοις, *not.* ἔξωπλισάμενοι ὡς ἰδύναντο κάλλιστα v, 9, 11. de armatura videtur dictum.
- Ἐξορμᾶν, incitare iii, 1, 24. 25. egredi, proficisci v, 2, 4: 7, 17.
- Ἐξω, extra, *in latere agminis eo, quod oppositum est hostium impetui* ii, 2, 4. ultra v. n. vi, 3, 7. ἔξω εἶναι, domo profectum esse ii, 6, 3. ἔξω βελῶν ἀποχωρεῖν, extra telorum jactum se recipere iii, 4, 15. ἔξω τούτων, præter hæc vii, 3, 10.
- Ἐπαγγέλλομαι, operam meam ultro offero vii, 1, 33. ἔπηγγέλλετο τεθνάναι, ipse sui occidendi faciebat potestatem iv, 7, 20.
- Ἐπάγειν τινὶ ψῆφον περιφυγ. de exilio sententiam ferre vii, 7, 57. Thucyd. i, 119. et 125. τὰ ἀγώγιμα, ἃ ἐπήγον τὰ πλοῖα, v, 1, 16. *not.*
- Ἐπαίρειν, incitare, impellere v, 9, 21. vii, 7, 25.
- Ἐπακοῦν, forte audire vii, 1, 14.
- Ἐπὰν, postquam i, 4, 13.
- Ἐπανατείνειν, porrigere vii, 4, 9.
- Ἐπεγγεῶν Κύρῳ, in contumeliam Cyri ii, 4, 27.
- Ἐπεῖ, cum, postquam i, 5, 8: 9, 6. 7. v, 8, 9. a quo tempore i, 9, 29. vii, 2, 33. quotiescunque *c. opt.* i, 5, 2. iv, 7, 10. simulatque *c. opt.* iv, 7, 17. i, 5, 15: 8, 20. quandoquidem vii, 6, 22. ἐπεὶ τάχιστα, simulatque vii, 2, 6. ἐπεὶ sequente τάχα iv, 4, 12. *not.* Ἐπεὶ γε, quandoquidem i, 3, 9.
- Ἐπειδὴν τάχιστα, simulatque iii, 1, 9.
- Ἐπειδὴ, postquam i, 2, 26: 7, 16. simulatque *c. opt.* iv, 5, 8.
- Ἐπεισι γίφουραι, pontes sunt facti in illis i, 7, 15. ἔπεισι, progreditur latus v, 7, 12.
- Ἐπειτα, tamen ii, 5, 20.
- Ἐπέκεινα, ultra: οἱ ἐκ τοῦ ἔσ. qui ultra eos habitant v, 4, 3.
- Ἐπεκδέειν, procurrere hostiliter v, 2, 22.
- Ἐπεξίμναι, proficisci contra hostes vi, 3, 4.
- Ἐπεξόδια vi, 3, 2. erat.
- Ἐπεσεσθαι, incedere ordine, non extra ordines procurrere vi, 3, 25.
- Ἐπέχουν τῆς πορείας, *sc.* ἑαυτοὺς insistere, restare iii, 4, 36.
- Ἐπήκοος *sc.* τόπος, locus unde aliquid exaudiri potest ii, 5, 38. iii, 3, 1. vii, 6, 8. εἰς ἐπήκοον φέγγεσθαι Dio Orat. 62. p. 321.
- Ἐπὶ 1) *c. genit.* οἱ ἐφ' ἡμῶν, nostræ ætatis homines i, 9, 12. *intelligitur in genit. temporis* iii, 3, 11. vii, 4, 14. ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, in ripa amnis iv, 3, 28. ἐπὶ Ἰωνίας, in Ioniam ii, 1, 3. ἢ ἐπὶ Κάλπησ ὁδῶσ, via quæ fert ad Calpen vi, 1, 24. ἐπὶ φάλαγγος, in phalangem, *ut acies recta sine ullo intervallo hosti opponatur, nach einer vollen Linie ohne einnige Zwischenräume* iv, 3, 26: 6, 6. vi, 5, 7. ἐφ' ἐνὸς ἢ κατάβασις ἦν, singuli tantum poterant descendere v, 2, 6. ἐπὶ τεττάρων, quaterni v. n. i, 2, 15. ἐπὶ τοῦ περ. ἰσθμοῦ, in prima hostia vi, 3, 8. 2) *c. dat.* juxta, propter vi, 2, 4. ἐπὶ τῷ εὐων. in cornu sinistro i, 8, 10. ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πλ. in fronte agminis

- quadrati iii, 4, 43. ἐπὶ ταῖς πηγαῖς, ad fontes i, 2, 8. ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, ad mare situs v, 32. ἐπὶ δυσμαίς ἡλιος ἦν; sol prope occasum erat vii, 3, 34. ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ, exeuntibus ex oppido v, 2, 26. ob iii, 1, 45. ἐπὶ τούτῳ, hanc ob causam i, 3, 1. ἐπὶ τοῖς στρ. militum causa vii, 7, 39. ἐπ' ἀγαθῶν, sui commodi causa v, 8, 18. ἐπὶ τίνι συνειλ. qua de causa coactus iv, 4, 17. ἐπὶ τούτοις, his conditionibus v, 4, 11. ἐφ' ᾧ, seq. *in finit.* ea conditione ut iv, 2, 6. 19. vi, 4, 22. ἐφ' οἷς, qua conditione vii, 6, 44. τὸ ἐπὶ τούτῳ, quod in isto fuit vi, 6, 23. ἐπὶ θανάτῳ ἀγγεῖν i, 6, 10. v, 7, 34. ἐπὶ ξενία καλεῖν, ad cœnam vocare hospitem vii, 6, 3. ἐπὶ πολέμῳ, ad bellum inferendum ii, 4, 5. apud, ad i, 2, 13: 7, 19. *de hoc significato vid. Abresch. Auctar. Dilucid. Thucyd. p. 247. de tempore v. n. ii, 2, 4. ἐπὶ τούτοις, post hæc iii, 5, 18. vii, 3, 14. ἐπὶ τινι εἶναι, in alicujus potestate esse i, 1, 4. iii, 1, 35. v, 5, 20. Sed primo in loco Codex Eton. rectius ὑπὸ habere videtur, quod significat imperio alicujus subjectum esse, sensu latiore multo, quam ἐπὶ τινι εἶναι. οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες, qui in his custodiendis occupati erant iv, 1, 13. ἐπὶ γάμῳ, matrimonio sibi juncta ii, 4, 8. ἐπ' ἐξόδῳ, de educendis copiis vi, 4, 9. ἐπὶ τοῖς στρατιώταις vii, 7, 39. *not.* ἐπὶ ἀφόδῳ, de discessu v, 2, 13, 14. 16, *cf.* vi, 4, 35. 3) *c. accus.* ad, *pro* πρὸς i, 4, 11. ii, 4, 13. iv, 7, 18. versus, contra i, 2, 17: 4, 14. *de consilio: ut* ἐπὶ τούτῳ ἐρχεσθαι, ad hoc faciendum accedere ii, 5, 22. ἐπὶ τὸν Κέρβ. ad Cerberum petendum vel educendum v, 10, 2. *cf.* Valcken. ad Herodoti vii. 193. ἐπὶ τὸ στρ. ad exercitum arcessendum vii, 6, 2. 3. *cf.* v, 1, 5. 6. vi. 2, 19. 'Επὶ πολὺ *sc.* διάστημα, in longum spatium porrectus, s. explicatus i, 8, 8. iv, 2, 13. vii, 5, 12. ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι, acies latior iv, 8, 11. ἐπὶ δόρυ, dextrorum iv, 3, 29. ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐφέπεσθαι, post cornu dextrum subsequi vi, 3, 11. ἐπὶ τῷ μίσῳ ἐπ. aciem mediam sequi *ibid.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, pedem referre v, 2, 32. ἐπὶ ὤμον ἔχειν, humero gestare vi, 3, 25. ἐφ' ὅσον, quousque vi, 1, 19.*
- Ἐπιβάλλειν, imponere iii, 5, 10. ἐπιβιβλημένος τοξότης, qui sagittam im-
- posuit nervo, adeoque paratus est ad jaculandum iv, 3, 28. v, 2, 12.
- Ἐπιβουλῇ, insidiæ ii, 5, τ. vii, 2, 16. ἐπιβουλεύει διαβάλλειν v, 2, 9.
- Ἐπιγίγνεσθαι τινι, repente invadere vi, 2, 26. sine casu iii, 4, 25. ubi erat antea παραγίγονται.
- Ἐπιγράφειν, inscribere v, 3, 5.
- Ἐπιδείκνυμι, declaro, constituo i, 9, 7. *scil.* εαυτὸν, se ostendere v, 7, 12. ubi ὑποδείκνυσι dedi: στρατευμα, ostentare exercitum i, 2, 14. τοὺς πεμφθέντας τοῖς στρ. legatos producere ad milites, ut ipsi exponant cur venerint vi, 4, 4. ἐπιδείκνυσθαι, ingenium et facultatem suam ostentare i, 9, 16. ii, 6, 27. v, 4, 34. τὴν παιδείαν, edere specimen disciplinæ, qua quis usus est iv, 6, 15.
- Ἐπιθεῖν, videre, experiri suo ipsius usu i, 3, 13. vii, 1, 30: 6, 31.
- Ἐπιδιώκειν, persequi iv, 3, 25.
- Ἐπιέναι, ire contra hostem, invadere i, 2, 17: 7, 4: 10, 10. iv, 3, 23: 6, 23. ἐπιούσα ἡμέρα, dies sequens i, 7, 2. iii, 4, 18. iv, 5, 7. νύξ, nox insequens, instans v, 2, 23. vii, 4, 14.
- Ἐπίσπασθαι, *pro*τice, sequi iv, 1, 6.
- Ἐπιθαλάττιος, maritimus v, 5, 23.
- Ἐπίθσις, impetus iv, 4, 22.
- Ἐπικαίριος, rei agendæ idonei, princeps vii, 1, 6: 7, 15.
- Ἐπικάρπτειν ὡς εἰς κύκλωσιν, cornu aciei suæ antrorsum ducere, ut hostes cingantur i, 8, 23.
- Ἐπικαταρπίπτειν, insuper dejicere iv, 7, 13.
- Ἐπικεῖσθαι, instare, insequi iii, 4, 16. iv, 3, 7. 30. v, 2, 5. 26. vii, 8, 17.
- Ἐπικινδυνότερα i, 3, 19. *not.* ἐπικινδυνόν μοί ἐστιν ἀπύοντι vii, 7, 54. *not.*
- Ἐπικουρεῖν τινι, opem ferre v, 8, 21. τινὶ χειμῶνα, tueri aliquem ab injuria frigroris v, 8, 25.
- Ἐπικούρημα τῆς χιόνος, remedium nivis iv, 5, 13.
- Ἐπικράτεια, ditio vi, 2, 4. vii, 6, 42.
- Ἐπικρυπτόμενος, clam, consilium suum dissimulans i, 1, 6.
- Ἐπικυροῦν, ratum facere iii, 2, 32.
- Ἐπιλαμβάνειν, amplecti, comprehendere vi, 3, 5. 6. ἐπιλαμβάνεσθαι iv, 2, 29. ubi ἐπὶ λαίβοιεν dedi: τινος, apprehendere manu aliquid iv, 7, 12.
- Ἐπιλείπει, deficit i, 5, 6. iv, 7, 1. vi,

- 2, 16. ἐπιλειπόμενος, de parte aciei relicta i, 8, 18.
- Ἐπίλεκτοι, delecti vii, 4, 11.
- Ἐπιμαρτύρεσθαι θεούς, Deos testes facere iv, 8, 7.
- Ἐπίμαχος, qui expugnari potest v, 4, 14.
- Ἐπιμελεῖσθαι, diligenter observare i, 8, 21.
- Ἐπιμίγνυσθαι πρὸς τ. commercio mutuo uti iii, 5, 16.
- Ἐπινοεῖν, meditari, excogitare ii, 5, 4. in animo habere iii, 1, 6.
- Ἐπιπορεύειν, pejerare ii, 6, 22. vii, 6, 18. violare jusjur. ii, 5, 38. θεούς, offendere Deos perjurio ii, 4, 7. iii, 1, 22.
- Ἐπιπορεία, perjurium, violatio jurisjurandi ii, 5, 21. iii, 2, 4.
- Ἐπιπύρεμι iii, 4, 23.
- Ἐπιπυρῖναι, accedere deinceps iii, 4, 30. κατὰ τὰ ἄκρα, per juga montium tendere vi, 1, 19.
- Ἐπιπίπτειν τινί, adoriri, invadere repente al. i, 8, 2. vi, 2, 24: 5, 15. locum invadere repente v, 6, 20.
- Ἐπίπυρος, laboriosus, molestus i, 3, 19. v, 9, 23.
- Ἐπίρρυτος, irriguus i, 2, 22.
- Ἐπιστάττειν, equum sternere iii, 4, 35.
- Ἐπισιτίζεσθαι, frumentare, commeatum sibi comparare i, 5, 4. iii, 4, 18. v, 10, 4. vii, 7, 1. εἰς τὴν πορείαν, victum sibi coëmere ad iter vii, 1, 7. Ἐπισιτισμός, frumentatio i, 5, 9. commeatus vii, 1, 9.
- Ἐπισκευάζειν τὸν ναῦν, fanum reficere v, 3, 13.
- Ἐπισκοπεῖν, inspicere ii, 3, 2.
- Ἐπισπᾶσθαι, secum rapere iv, 7, 14.
- Ἐπίστασις γίγνεται, insistunt ii, 4, 26.
- Ἐπιστατεῖν, ducis munere fungi, curæ et diligentiae specimen in imperando dare ii, 3, 11.
- Ἐπιστέλλειν, mandare v, 3, 6. vii, 2, 6. per epistolam facere certiore vii, 6, 44.
- Ἐπιστρατεία, expeditio adversus al. ii, 4, 1. Ἐπιστρατεύειν τινί, bellum parare alicui ii, 3, 19.
- Ἐπισφάττειν τινί, jugulare in i, 8, 29.
- Ἐπιτάττειν, mandare, committere ii, 3, 6. ἐπιτάττεσθαι τῇ φ. a tergo s. post aciem primam collocare vi, 3, 9.
- Ἐπιτήδειος, idoneus, opportunus ii, 5, 18. rei agenda idoneus vi, 4, 30. vii, 7, 2. 13. seq. inf. v, 2, 12. qui in exercitu auctoritate pollet vii, 7, 57. aptus, strenuus, impiger ii,
- 3, 11. sed vide not. τὸ ἐπιτήδειον, commodum vii, 1, 39. τὰ ἐπιτήδεια, vitæ necessitates i, 5, 10. ii, 2, 3. v, 9, 23.
- Ἐπιτιθέσθαι δίκην τινί, punire, animadvertere in al. i, 3, 20. v, 6, 34. τινός, ob aliquid punire i, 3, 10.
- Ἐπιτίθεισθαι τινί, adoriri aliquem, aggredi ii, 4, 3. 16. 19. iii, 4, 1. 29. 34. iv, 2, 26: 4, 18.
- Ἐπιτρέπειν τὴν ἀρχὴν, imperium alicui committere v, 9, 31. sinere, non vetare vii, 7, 8. jubere vi, 3, 11. οὐκ ἐπιτρέ. τινί, non inultam ferre alicujus injuriam vii, 7, 3. ἐπιτρέπόμενος, alterius curæ commissus i, 9, 8.
- Ἐπιτυγχάνειν, nancisci i, 9, 25. iii, 4, 18.
- Ἐπιφαίνεσθαι, se ostendere, in conspectum prodire iii, 3, 6: 4, 2. τινί 13. 39. 40: 5, 2.
- Ἐπιφέρεσθαι, irruere, de ura i, 9, 6. insurgere, attolli, de mari ventis agitato v, 8, 20.
- Ἐπιφορεῖν, imponere, ingerere iii, 5, 10.
- Ἐπίχρα, τὸ, gratia, morum suavitas, quæ aliorum amorem conciliat ii, 6, 12.
- Ἐπιχωρεῖν, adv. hostem pergere i, 2, 17. syn. ἐπιέναι, not.
- Ἐπιψηφίζεσθαι, in suffragia mittere, rogare sententias v, 1, 14: 6, 35. v, 9, 25. ἐπιψηφίζεσθαι, suffragiis comprobare vii, 3, 14: 6, 14. sed vide not.
- Ἐρᾶν, cupidum esse iii, 1, 29. ἐρασθῆναι παίδος, puerum adamare iv, 6, 3.
- Ἐργάζεσθαι, agrum colere ii, 4, 22. κακὸν τὴν χώραν, agro detrimentum afferre v, 6, 11.
- Ἐρήμη πόλις, urbs ab incolis deserta i, 5, 4. iii, 4, 7. ὄρος, mons non occupatus et defensus iv, 6, 11. πύρα v. n. vii, 2, 18. σταδοί, castra in locis desertis i, 5, 5. ἕρημος, auxilio destitutus iii, 4, 40. iv, 2, 13. vii, 3, 47. sine jumentis ii, 1, 6.
- Ἐρημία, solitudo, opp. ὄχλος ii, 5, 9.
- Ἐρημώδεις ὑμῶν, sine vobis, destitutus a vobis i, 3, 6.
- Ἐρίζειν, contendere de gloria fortitudinis iv, 7, 12. περὶ σοφίας, de musicæ peritia certare i, 2, 8.
- Ἐρμηνεύς, interpres i, 8, 12.
- Ἐρρωμένως, firmo et constanti animo vi, 1, 6.
- Ἐρύκειν, arcere, propulsare iii, 1, 25.

- Ἐρμῆμα, τὸ, munimentum, castellum i, 7, 16. ii, 4, 22. iv, 5, 9. Vide etiam ῥῆμα.
- Ἐρμηνὸς, munitus i, 2, 8. iii, 2, 23. vi, 3, 1.
- Ἐρχεσθαι ἐπὶ πᾶν v. n. iii, 1, 18. ἐπὶ τινα, adoriri, infestis armis invadere ii, 5, 39. v, 7, 18. τὴν ὁδὸν, iter perficere iii, 1, 6. τινὶ εἰς λόγους, convenire aliquem ii, 5, 4. ἀνδρας ἀγαθούς ἐλθεῖν iii, 2, 3. *not.*
- Ἐρως, cupiditas, desiderium flagrans ii, 5, 22.
- Ἐσπίρα, occidens. ἡ πρὸς ἑσπ. occidentalis iv, 4, 4.
- Ἔστε, donec i, 9, 11. v, 5, 2. c. opt. quamdiu iii, 3, 5. ἕστ' ἄν, donec ii, 3, 9. iv, 5, 28. v, 6, 26. c. imperf. quamdiu, dum iii, 1, 19. c. ind. aor. donec iii, 1, 28. sed utroque loco ἔστε simplex restitui: ἔστε ἐπὶ, usque ad iv, 5, 6.
- Ἔστιν ὅ τι, aliquid, non nihil v, 4, 19. ἔστιν ὅπως, quo pacto v, 7, 7. ὅτι, nonnunquam ii, 6, 9. in fine membri. ἦν οὖς, aliquos i, 5, 7.
- Ἐσχατα παθεῖν, extremo supplicio affici ii, 5, 24. ἐσχάτως φιλοπόλεμος, bellicosissimus ii, 6, 1.
- Ἐταῖραι, meretrices iv, 3, 19.
- Ἐτι, postea i, 6, 8: 7, 18. iv, 5, 18. c. *comp.* multo i, 9, 10. πολὺ ἔτι, *seq. comp.* multo etiam i, 10, 10. ἔτι, ut antea i, 10, 3. ἔτι δὲ, præterea iii, 2, 28.
- Ἐτοιμούς αὐτῶν εἶναι τοὺς ἰππέας i, 6, 3.
- Ἐτοίμως, non gravate, sine cunctatione ii, 5, 2.
- Ἐυδαίμων πόλις, opulenta, omnibus rebus affluens i, 2, 6. 23. ii, 4, 28. χώρα iii, 5, 17. v, 6, 25. ditior i, 5, 7. v, 4, 32.
- Ἐυδαμονίζεῖν, beatum prædicare i, 7, 3. ii, 5, 7.
- Ἐυδία, maris tranquillitas, ἐν εὐδίᾳ εἶναι, in portu navigare, tutum et incolumem esse v, 8, 19.
- Ἐυδοξὸς οἰωνὸς v, 9, 23. ubi Codd. ἔνδοξος habent.
- Ἐυεῖδης, formosus ii, 3, 3.
- Ἐέλπις, qui bona sperat ii, 1, 18.
- Ἐἐπίθετος, expositus ad impetum iii, 4, 20.
- Ἐὕζωνοι, expediti milites iv, 2, 7: 3, 20. v, 4, 23. vii, 3, 46.
- Ἐυήθεια, stultitia i, 3, 16.
- Ἐὕθυμείσθαι, læto esse animo iv, 5, 30.
- Ἐὕθυμος, alacris iii, 1, 41.
- Ἐὕθυς ἦ, protinus ubi v, 6, 7.
- Ἐὕθωρον, recta, sine declinatione ii, 2, 16.
- Ἐὕκλαια, gloria vii, 6, 32. 33.
- Ἐὕμενης, *de via quæ est facilis et comoda* iv, 6, 12.
- Ἐὕμεταχειρίστος, quo quis facile pro suo arbitrio uti potest ii, 6, 20.
- Ἐὕδος, facilis, non impeditus, *de via et monte* iv, 2, 9: 8, 10.
- Ἐὕοπλος, armis instructus, *οφρ. ἄοπλος* ii, 3, 3.
- Ἐὕπετῶς, facile ii, 5, 23. iii, 2, 11.
- Ἐὕπορία, rerum copia vii, 6, 37.
- Ἐὕπορος ὁδός, *quæ est facilis et expedita* ii, 5, 9. v, 1, 14. vi, 3, 18.
- Ἐὕπρακτον, facile factu ii, 3, 20.
- Ἐὕπρεπής, formosus iv, 1, 14.
- Ἐὕπρὸσδος, accessu facilis v, 4, 30.
- Ἐὕρημα, lucrum vii, 3, 13. *ποιεῖσθαι* v. n. ii, 3, 18.
- Ἐὕρίσκειν *προφάσεις*, causas comminisci ii, 3, 21. *εὕρίσκεισθαι ἀγαθόν τι*, commodi aliquid consequi, impetrare ii, 1, 8. vii, 1, 31.
- Ἐὕρος, latitudo i, 2, 5.
- Ἐὕτακτος, modestus, dicto audiens ii, 6, 14.
- Ἐὕταξία, ordinis servandi studium iii, 1, 38. studium imperata faciendi i, 5, 8.
- Ἐὕτολμος, fortis i, 7, 4.
- Ἐὕτυχεῖν ταῦτο τὸ εὕτυχημα, hoc prospere uti successu vi, 1, 6.
- Ἐὕχομαι, voveo, vota nuncupo iii, 2, 12. iv, 8, 16. 24. opto ut, *seq. infnit.* i, 4, 7. vii, 1, 30.
- Ἐὕωδης, suavitate odoris jucundus i, 5, 1. οἶνος *παλαιός*, qui alibi ἀνδοσμίας est iv, 4, 9. v, 4, 29.
- Ἐὕωχέσθαι, epulari iv, 5, 30. largo pabulo uti, *de bestiis* v, 3, 11. ut Hipparchici 8, 4.
- Ἐὕωχία ἀρκούσα, epulum satis largum v, 9, 4.
- Ἐφείδρος, v. n. ii, 5, 10.
- Ἐφείπεσθαι, subsequi, proxime sequi vii, 3, 39.
- Ἐφίεσθαι, permittere vi, 4, 31.
- Ἐφίστημι, præficio iii, 3, 20. v, 1, 15. ἐφίστασθαι, subsistere, insistere ii, 4, 26. iv, 7, 9. v, 4, 34. ἐπίστη, adstitit i, 5, 7. ἐπιστήσας, cum substitisset i, 8, 15.
- Ἐφῶδιον, viaticum vii, 8, 2.
- Ἐφῶδος, aditus iii, 4, 41. iv, 2, 6. adventus hostis, *Schol. Thuc. ἐπίθεσις πολέμικῆ* ii, 2, 18.
- Ἐφῶρῶν τινα, respicere aliquem, non e conspectu alterius discedere vi, 1, 14.
- Ἐφῶρμεῖν, in statione esse vii, 6, 25.

**Ἐχειν τὴν δίκην*, pœnas dedisse ii, 5, 38. 41. *κέραιος*, cornu præesse i, 2, 15: 8, 4. *μίσσον τὸ ἑαυτοῦ*, in media sua acie esse i, 8, 13. tenere, in sua potestate habere vii, 1, 27. in matrimonio habere iii, 4, 13. *θάλατταν*, potitum esse mari v, 1, 2. pro *ἀνέχιν*, sustinere, *vel ne fugias*, ut vii, 1, 20. *vel ne submergatur* iii, 5, 11. *ἔχω ἀνούμενος*, emendo comparo ii, 3, 27. *ἔχειν εὐνοικῶς τινι*, bene velle alicui i, 1, 5. *καλῶς ἔχειν*, commodum esse vi, 3, 19. *ἔχων οὕτως τὴν γνώμην*, hoc cum animo vi, 6, 12. *ἔχειν μείον τι*, deteriore loco propterea esse, *εἰ*, quod iii, 2, 17. *ἐνδύλον ἔχειν*, præ se ferre ii, 6, 18. *ἔχω ὥστε μὴ*, impedio quo minus iii, 5, 11. *προπαρέχειν* v, 9, 9. *ὥσπερ εἶχεν*, ut erat, sine ulla mora aut mutatione iv, 1, 19. *κῶμαι ὑπὸ τὸ πῶλισμα ἔχουσαι*, vici qui adjacent oppido vii, 8, 21. **Ἐχέσθαι*, captum, s. occupatum esse iv, 6, 22. vii, 3, 47. *ἀνάγκη*, impediri et retineri rerum difficultate ii, 5, 21. *τινός*, non dimittere aliquem, non pati ut elabatur vii, 6, 41. *τῆς σωτηρίας*, continuo de sua salute laborare, consulere semper salutem vi, 1, 17. *ἐχόμενος*, proximus alicui i, 8, 4. 9. **Ἐχθρὸς*, inimicus, qui odit, infenso est animo i, 3, 12. **Ἐχυρὸν χωρίον*, locus munitus, castellum ii, 5, 7. **Ἐψιν*, elixare ii, 1, 6. v, 4, 29. **Ἐψητὸς v. n.* ii, 3, 14. **Ἐως*, aurora ii, 4, 24. *εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑω*, postroide mane i, 7, 1. *de plaga orientali* v, 7, 6. **Ἐως*, quamdiu ii, 6, 2. *ἕως ἄν*, donec v, 1, 11. *ἕως οὗ*, donec, usque quo iv, 8, 8. *ἕως ὑπέφαινε*, interim dum illucescebat iv, 3, 9.

Z.

Ζεῖα v. n. v, 4, 27.
Ζεῖρά v. n. vii, 4, 4.
Ζευγηλατῆιν, arare v, 9, 8. *hinc ζευγηλάτης*, arator, *ibid.*
Ζευγύναι, connectere, conjungere iii, 5, 10. jungere, *παρὰ τοὺς βοῦς* v, 9, 8.
Ζεύγη, equi et boves jugales iii, 2, 27. boum juga vii, 2, 36. τὸ ζ. v, 9, 8. boum.
Ζηλωτὸς τοῖς οἴκοι, cujus opes populares domi invidiebunt i, 7, 4.

Ζῆν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, emere victum in foro v, 9, 1.
Ζητεῖν τινα, quærere ubi quis sit ii, 3, 2. petere aliquem *ad nocendum* vi, 4, 11.
Ζυμίτης ἄρτος, fermentatus vii, 3, 21.
Ζωγρεῖν, vivum capere iv, 7, 22.
Ζῶνη v. n. i, 4, 9.

H.

**Ἡ μὴν*, utique, *hæc formulâ jurandi et omnino asseverandi ponitur vel cum indic.* v, 9, 31. *vel c. infinit.* ii, 3, 26. initio periodi vii, 7, 35.
**Ἡ*, qua parte *c. gen.* vi, 3, 22. *ἢ ἰβάδιζον*, qua vadebant vi, 1, 19. *ἢ δύνατον μάλιστα*, quam possum maxime i, 3, 15. *ἢπερ*, prout vi, 3, 10. eadem via qua iv, 2, 9.
**Ἡβάσκειν*, pubescere vii, 4, 7.
**Ἡγείσθαι*, viæ ducem esse ii, 2, 8: 4, 5. iii, 2, 20. *additur τὴν ὁδὸν* v, 4, 10. præire iv, 3, 29. præesse i, 4, 2: 7, 1. arbitrari v, 9, 18. *τὸ ἡγούμενον*, primum agmen vi, 3, 12.
**Ἡγμόσυνα*, sacra, quæ fiunt Deo, quod itineris dux propitius fuit iv, 8, 24.
**Ἡγμών*, dux itineris i, 3, 14. iv, 2, 1. 5. *additur τῆς ὁδοῦ* iii, 1, 2.
**Ἡδέως θύσειν θεοῖς*, sine metu, cum spe placandi sacra facere v, 7, 32.
**Ἡδὴ ἦκειν τῆς νυκτός*, hac ipsa nocte ii, 2, 1. *ἦδη τε καὶ* i, 8, 1. 8. iv, 6, 2. *τὰς ἦδη κολάσεις* vii, 7, 24. *pot.*
**Ἡδονή*, suavitas, *de cibo* ii, 3, 16.
**Ἡδύς*, dulcis sapore v, 4, 29. *ὑδωρ*, aqua dulcis, *ἢ aquæ marinæ* vi, 2, 4. *Ἡδύοινοι ἀμπέλοι*, vites vini dulcis feraces vi, 2, 6.
**Ἡκεῖν*, redire ii, 1, 9. 15: 2, 1.
**Ἡλεκτρον*, electrum, succinum ii, 3, 15.
**Ἡλίβατοι πέτραι*, rupes celsæ et inaccessæ i, 4, 4.
**Ἡλίθιος*, vecors ii, 5, 21: 6, 23. v, 7, 10.
**Ἡλιξ*, æqualis i, 9, 5.
**Ἡμέρα γίγνεται*, dies illucescit ii, 2, 13. vii, 2, 34.
**Ἡμέρα δένδρα*, arbores sativæ, pomiferæ v, 3, 12.
**Ἡμίβρωτος*, semesius i, 9, 26.
**Ἡμιδαρειακὰ τρία*, *h. e.* Daricus ἡμιόλιος sesquialter i, 3, 21.
**Ἡμιδής*, semiplenus i, 9, 25.
**Ἡμισβόλιον*, dimidius obolus i, 5, 6.
**Ἡμιόλιος*, *v. n.* i, 3, 21.

- Ἡμιονικὸν ζεύγος, jugum mulorum vii, 5, 2.
 Ἡμίπλιθρα τρία, sequiplethrum iv, 7, 6.
 Ἡμισυς, dimidius i, 8, 22.
 Ἡσυχάζειν, quiescere, se non loco movere v, 4, 16.
 Ἡσυχίαν ἔχειν, otium agere iii, 1, 14. κατ' ἡσυχίαν, pacate ii, 3, 8. Ἡσύχως, sine strepitu et convicio vi, 3, 11.
 Ἡτρον, abdomen, imus venter ab umbilico ad pudenda iv, 7, 15.
 Ἡττάσθαι τινας εὔ ποιούντος, superari beneficiis ab al. ii, 3, 23.

Θ.

- Θαμινά, subinde iv, 1, 16.
 Θανατοῦν, capitis damnare ii, 6, 4.
 Θάρραλέως, confidens, plenus spei, sine metu ullo iii, 2, 16. Θάρραλέως ἔχειν πρ. τ. π. fiducia contra hostes ii, 6, 14.
 Θάρρειν, bono animo esse v, 8, 19. vii, 4, 13. τὰς μάχας, sine metu subire pugnas iii, 2, 20.
 Θάρρος ἐμποεῖν, animos addere vi, 3, 17.
 Θάτερος, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, ex altera parte v, 4, 10.
 Θᾶττον. ἂν θᾶττον—θᾶττον, simulate—statim vi, 3, 20.
 Θαυμάζειν τινός, admirari de v, 10, 4.
 Θαυμάσιος, cujus stultitia tanta est, ut non satis mirari possis iii, 1, 27. θαυμάσιος τὸ κάλλος, admirandæ, h. e. inusitatæ, formæ ii, 3, 15.
 Θεά, spectaculum iv, 8, 27.
 Θεῖν δρόμον, cursu tendere iv, 7, 23. v, 2, 14. vii, 1, 15.
 Θεῖόν ἐστιν, divinitus accidit i, 4, 18.
 Θεός, ὁ, Apollo v, 3, 7. ἡ Θεός, Dea, Diana iii, 2, 12. templi reditus v, 3, 9.
 Θεραπεύειν φίλους, colere, observare i, 9, 20.
 Θερίζειν, ætatem exigere iii, 5, 15.
 Θεωρεῖν, spectare ludos i, 2, 10. v, 3, 7.
 Θεῶν, intercipere, de hostibus insidiantibus v, 1, 9.
 Θερεύειν, capere i, 2, 13.
 Θεσαυρός, cella, qua quid reconditur v, 4, 27.
 Θνήσκειν, mori. Ammon. τίθνηκε πάλαι μὲν, ἀπίθανε δὲ νῦν. ii, 1, 3. τιθνεῶτα i, 6, 11.

- Θνητός, morti obnoxius iii, 1, 23.
 Θόρυβος, tumultus, frémitus i, 8, 16. ii, 2, 19. iii, 4, 35. iv, 4, 21.
 Θρασύς, confidens v, 8, 19.
 Θύειν τὰ Λύκαια sacrificare ob Lycæa i, 2, 10. Θύεσθαι de duce rem sacram facere ii, 1, 9. iv, 3, 9. ἐπ' ἐξόδῳ vi, 3, 2. exta consulere de copiis educendis vi, 2, 9. Κύρω, Cyri nomine exta consuere v, 6, 18. Θύραι ἵνα ἐπι, sacrificio ob expeditionem contra ii, 2, 3. not.
 Θύλακος, saccus vi, 2, 23.
 Θύματα, victimæ vi, 2, 20.
 Θυμῶσθαι, irasci ii, 5, 13.
 Θύρα, ἐπὶ ταῖς θύραις τισσ. ante prætorium Titlaphernis ii, 5, 31. ἐπὶ ταῖς θύρ. τῆς Ἑλλ. in conspectu Græciæ, proxime Græciam vi, 3, 23. τῷ βασιλείῳ i, 9, 1. not. cf. ii, 4, 4. Cypor. viii, 1, 33: 8, 13. in aula regis.
 Θύρετρον, porta v, 2, 17.
 Θωρακίζεσθαι, thoracem induere ii, 2, 14.

I.

- Ἰατρός, medicus, de eo qui vulnera curat i, 8, 26. iii, 4, 30.
 Ἰδεῖν. πού ἂν ἴδαι, convenire ii, 4, 15. ἵνα ἴδωμεν τὸ πλεῆθος pro εἰδωμεν v, 1, 8. bis.
 Ἰδίᾳ, privato consilio, sine auctoritate publica v, 7, 13. πείθειν, non toti exercitui, sed nonnullis tantum suadere v, 6, 27. seorsum v, 10, 13.
 Ἰδιός, εἰς τὸ ἴδιον αἰτεῖν, petere in usum meum vii, 7, 39.
 Ἰδιότης τῆς ἡδονῆς, propria dulcedo, quæ hujus rei propria erat, singularis ii, 3, 16.
 Ἰδιώτης, miles gregarius i, 3, 11. iii, 2, 32. v, 7, 28. privatus vii, 7, 28. extispicii ignarus v, 9, 31. Οὐκ ἰδιωτικὸς, haud vulgaris, sed ad eum pertinens, qui est cum imperio v, 9, 23.
 Ἰδροῦν, sudare i, 8, 1.
 Ἰέναι, jaculari i, 5, 12. ἑαυτὸν, se demittere iv, 5, 18.
 Ἰέναι εἰς τ. congregi c. al. iii, 2, 16. μετ' ἄλλων, c. aliis ambulare v, 4, 34. Ἰεσθαι, impetu ferri i, 5, 8. εἶσω, irrumpere v, 2, 18. εἰς τ. iv, 2, 7. et ἐπὶ τ. i, 8, 26. v, 7, 24. 25. invadere aliquem.
 Ἰερά, exta ii, 1, 9. v, 2, 9: 6, 29. ἰερά συμβουλή v. n. v, 6, 4. τὰ ἰερά

- ἀπίβη vii, 8, 22. junguntur σφα-
γίαις i, 8, 15. vi, 3, 21. *not.*
Ἱερεῖα, hostiæ vii, 1, 35. bestię quæ
mactantur victus causa iv, 4, 9. v,
7, 12.
Ἰδι δὴ, agedum vii, 7, 26.
Ἰκανός, v. n. v, 6, 15.
Ἰλη, turma i, 2, 16.
Ἰμάς, lorum iv, 5, 14.
Ἰππαρχος, magister equitum iii, 3,
20.
Ἰππασία, cursus equitum ii, 5, 33.
Ἰππία v, 6, 8. et Ἰππικὸν vi, 3, 29.
equitatus.
Ἰππόδρομος, locus, ubi cursu equestri
certatur i, 8, 20.
Ἰπποί, equites vii, 3, 39. 43.
Ἰσθί ὄν, v. n. ii, 1, 13.
Ἰσον, pariter, æque ii, 5, 7. ἐν ἴσῳ, sc.
βήματι, æquabili gradu i, 8, 11.
εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν, in locum æquum,
ubi commodis locis simus pares iv,
6, 18.
Ἰσοχειλές, labra æquans, ad margi-
nem usque cumulatus iv, 5, 26.
not.
Ἰστημι στρ., jubeo subsistere copias ii,
4, 25. ἀρ. sustineo currum i, 2,
17. Ἰσταμαι, resisto, *off.* Φεύγω i,
10, 1. Ἰστασαν i, 8, 5. *not.*
Ἰσχεῖν, impedire vi, 3, 13. ἐν τ. Ἰσχει-
σο, hic res hærebat, ob negatos
obsides induciæ non perficiebantur
vi, 1, 9.
Ἰσχυρός, potens ii, 5, 22. ἰσχυρῶς,
valde ii, 5, 30.
Ἰσχύς, robur exercitus i, 8, 22.
Ἴτυς, ora clypei, margo clypeum am-
biens iv, 7, 12.
Ἰχνια i, 6, 1. ubi erat ἰχνη.

K.

- Καθαρός, lustratio v, 7, 35.
Καθέξισθαι, considerare i, 5, 9 : 3, 12.
iii, 1, 33.
Καθέλκειν τρ., triremes deducere vii,
1, 19.
Καθεύδειν, dormire *h. e.* segnem esse i,
3, 11.
Καθηδουπαθεῖν, absumere luxu et vo-
luptatibus i, 3, 3.
Καθήκειν, pertinere, *in geogr. sensu* iii,
4, 24. iv, 3, 11. vi, 2, 3.
Καθήσθαι, sedere *h. e.* otiosum esse
vii, 1, 33.
Καθίναί τὰ δόρατα, demittere hume-
ro hastas, *die Piquen fällen* vi, 3,
25. 27.
Καθίξιν χωρῆς, scorsum collocare iii,

- 5, 17. εἰς τὸν θρόνον τὸν β. collocare
in solio regio ii, 1, 4.
Καδιστάναι τὸ στρ. instruere exerci-
tum ii, 3, 3. εἰς τὸ Φανερόν, illustri
in loco ponere vii, 7, 22. Καθίστα-
σθαι εἰς τὴν μάχην, proelium inire
i, 8, 6.
Καί, igitur i, 10, 9. ii, 2, 14 : 3, 18 :
5, 2. vii, 3, 6. *pro δὲ* iv, 1, 16.
hoc est iv, 5, 9. tum, etiam, *in*
apodosi iii, 1, 39 : 5, 16. *intendit*,
καὶ οὗτος, hic idem iii, 2, 5. *καὶ*
πάντες, ad unum omnes i, 10, 13.
καὶ ἥλιος ἐδύστο, jam sol occidebat
i, 10, 15. *καὶ ἄλλος*, alius quicun-
que i, 3, 15 : 4, 15. *καὶ μάλα πο-*
λύς, quamvis multus iv, 1, 23.
abundat, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, multa
bona vii, 1, 33. *cf.* i, 2, 18. *καὶ*
ταῦτα, præsertim i, 4, 12. v, 10,
10. vii, 1, 29. *καὶ ταῦτα ὄν*, quam-
quam missus erat ii, 4, 15. *εἴ τις*
καί, etiamsi i, 4, 9. *καίπερ*, *c. partit.*
quamquam i, 6, 10. v, 5, 17.
ii, 3, 25. *καὶ γὰρ*, etenim ii, 5, 5.
καί—δὲ, imo i, 8, 2. *καὶ δὴ*, jam
i, 10, 10. *καὶ δὴ*, ponamus v, 7, 9.
καὶ μὴν, at vero i, 7, 5. *Κἂν προ*
καὶ ἐν vi, 4, 5. *κἂν προ καὶ ἐὰν* i, 8,
12. *καὶ τε—καὶ* iv, 2, 12. *not.*
Καιρός ἐστίν, commodum est ii, 3, 9.
προσωτέρω τοῦ καιροῦ, longius quam
tutum erat iv, 3, 34. μέγιστον και-
ρὸν ἔχειν iii, 1, 36. *not.*
Κακοποιεῖν τινα ii, 5, 3. erat, sed κα-
κῶς ποιεῖν dedi. Ita v, 5, 14. recte
Codices habent τοὺς δὲ πολέμιους—
κακῶς ἐποιοῦμεν, ὅσον ἐδυνάμεθα, ubi
vulgatur κακόν.
Κακός, ignavus, timidus i, 3, 18 : 9,
15. iii, 1, 36. κ. ἐν πολέμῳ, miles
malus ii, 6, 30.
Κακοῦργος, maleficus i, 9, 13.
Κακοῦσθαι, debilitari iv, 5, 35.
Κακῶς ἔχειν, male affectum esse, de-
bilitatum esse i, 5, 16. vii, 7, 40.
ποιεῖν τινα, vide κακοποιεῖν.
Κάκωσις, castigatio iv, 6, 3.
Κάλαμος, arundo i, 5, 1.
Καλλιερεῖν, litare v, 4, 22. sed Codex
—εἶσθαι.
Καλλισπιόμενος, elegantia vestitus i, 9,
23.
Καλός, pulcher vii, 4, 7. 8. amœnus,
de loco i, 2, 22 : 4, 10. ii, 4, 14.
v, 6, 25. vi, 2, 6. τέλος, finis fau-
stus v, 2, 9. χωρίον, locus oppor-
tunus, commodus vi, 3, 26. ἱερά,
sacra læta ii, 2, 3. κάλλιστον γι-
γνάνται vii, 6, 2. optime res eve-
nit.

- Καλῶς περιπαρεχέιν, honeste, non lucri causa, dicto audientem esse i, 9, 17. καλῶς ἔχειν, de sacris, quæ rite peracta sunt iii, 2, 9.
- Κάμνειν, defatigari iii, 4, 47. vi, 7, 2.
- Κάνδης i, 5, 8. *vid. Ind. Cyrop.*
- Καπηλεῖον, caupona, taberna cauponaria, ubi venalia proponuntur ea, quæ ad victum pertinent i, 2, 24.
- Καπίδη, v. n. i, 5, 6.
- Καρβατιναι, crepidæ carpatinæ, calcei viliores fere rusticorum, qui uno co-rio et una solea constabant iv, 5, 14.
- Καρπαία, saltatio mimica, quæ agricolam ruri cum latrone de bobus pugnantem imitatur v, 9, 7.
- Καρπούσθαι, fructus percipere v, 3, 13. τὴν χώραν, agere prædam ex agro iii, 2, 23.
- Κάρυα πλατεία, castaneæ, v. n. v, 4, 29.
- Κάρφη i, 5, 10.
- Κατὰ 1) c. gen. κατὰ γηλόφου, de colle decurrere i, 5, 8. κ. τῆς πέτρας ἄλλ. de rupe desilire iv, 2, 17. κ. τοῦ περανούς, per locum declivem vi, 3, 31. κ. τῆς γῆς, infra terram vii, 1, 30. 2) c. accus. κατὰ γηλόφους iii, 4, 30. et κ. λόφους vi, 3, 7. per colles: κ. γέφυραν, per pontem vi, 3, 22. κατὰ τὰς πύλας, apud portas v, 2, 16. κ. ὄδον, in via iv, 6, 11. κ. τοῦτο, hac parte iv, 3, 12. κατὰ κέρως, longo agmine iv, 6, 6. κ. κέρως εὐών. εἶναι, adversus cornu sinistrum collocatum esse vi, 3, 28. *cf. i, 10, 7. κ. τὸ Ἄρκυδ. v. n. servit periphra- si* iv, 8, 18. quod attinet ad i, 6, 9. et hoc sensu intelligitur v, 5, 19. 22. Κ. κράτος, summa vi i, 8, 19. κ. πάντα τρόπον δεῖσθαι, maximopere etiam atque etiam rogare vi, 4, 30. Κ. μικρὰ γίγν. in minores partes distrahi v, 6, 32. Καθ' ἕνα, singuli iv, 7, 8. κ. ἕθνος, per singulas nationes distinctis Græcis v, 5, 5. κατ' ἐνιαυτὸν, quotannis iii, 2, 12. κ. μῆνα κέρδος, menstruum lucrum i, 9, 17. κ. ἴλας, turmatim i, 2, 16. κ. τοὺς ξένους, singulis hospitibus vii, 3, 22. *cf. not. iii, 5, 8.* Κ. εἰαυτοὺς, seorsum, soli v, 10, 11. 13. οἱ καθ' εἰαυτοὺς, oppositi sibi, adversi i, 8, 21: 10, 4. v, 2, 21. *Intelligitur in τὰλλα, in aliis rebus* vii, 2, 25.
- Κατάβασις, reditus e Persia v, 5, 4.
- Καταβλακεῖν τὰ τιнос, segnitie et ignavia proderi commoda alterius vii, 6, 22.
- Καταγγέλλειν, deferre ii, 5, 38.
- Κατάγειν, reducere exules in patriam i, 1, 7. additur οἰκαδε i, 2, vii, 3, 18. appellere vi, 4, 3. πλοῖα, subducere v, 1, 11. *not. 12.* ἐπὶ τὸ στρατόπεδον v, 1, 16. Κατάγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόσ. devenire ad castra iii, 4, 36.
- Κατάγειος, subterraneus iv, 5, 25.
- Καταγελαῖν τιος, irridere al. ii, 6, 23. de eo qui injuria illata impune discedit i, 9, 13. ii, 4, 4.
- Κατάγνυμι, frango iv, 2, 20.
- Καταγοητεύειν, præstigiis deludere v, 7, 9.
- Καταδιλιάζειν τι, præ metu aliquid detrectare vii, 6, 22.
- Καταδικάζειν ὅτι, judicio suo declarare v, 8, 21. *not.*
- Καταδοξάζειν, sinistram opinionem habere vii, 7, 30.
- Καταδύσθαι, demergi iii, 5, 10. iv, 5, 36. κατὰ τῆς γῆς ὑπὸ τ. αἰσῆ. præ pudore mergi s. occultari terra vii, 7, 11. καταδύσω vii, 2, 13.
- Καταδεῖσθαι, despiceri (ex loco edito) i, 8, 14. vi, 3, 30.
- Καταθύειν πολλὰ, multas victimas mactare v, 5, 3. τὴν δεκάτην, decimam consecrare v, 3, 13.
- Καταισχύνειν τινα, dedecori esse alicui iii, 1, 30: 2, 14.
- Κατακαίνειν, interficere iii, 1, 2. κατέκτανε i, 10, 7. *not. et i, 9, 6: 10, 7.*
- Κατακίεσθαι, jacere, de iis qui securi et otiosi sunt iii, 1, 14.
- Κατακηρύττειν σιγήν, indicere silentium, de præcone, ii, 2, 20.
- Κατακλίειν, κατεκίκλιεντο εἰσω τῶν ὀπλων, intra gravem armaturam recipere iii, 4, 26: 3, 7. ubi Edd. *vett. κατεκίκλιεντο.*
- Κατακοντίζειν, jaculis configere vii, 4, 6.
- Κατακόπτειν, cædere i, 2, 25: 5, 16: 8, 24. 10, 9. iii, 5, 2.
- Κατακτείνειν, vide Κατακαίνειν.
- Κατακωλύειν ἕξω, foris morari, prohibere aditu v, 2, 16.
- Καταλαμβάνειν, assequi, fugientem aut præeuntem cursu assequi, einholen ii, 2, 12. iii, 4, 4. 32. πόλιν, pervenire in urbem vii, 8, 8. offendere, casu reperire i, 10, 16. v, 7, 18: 8, 9. Καταλαμβάνεσθαι, saxis dejectis ferri iv, 7, 4.
- Καταλείπειν, relinquere, non occidere vi, 1, 5. ἐπὶ τινι, relinquere ut præsit iv, 4, 19. Καταλείπεσθαι,

- relinqui, non una itineris comitem assumi v, 6, 12. relinqui, non adjuvari iii, 1, 2.
- Καταλέειν, lapidibus obruere v, 7, 2. 19. vii, 6, 10.
- Καταλλάττεισθαι τινι, reconciliari alicui i, 6, 2.
- Καταλογίζεσθαι, secum reputare v, 6, 16.
- Καταλύειν, castra ponere i, 8, 1. πόλιμον, bello imponere finem v, 7, 27. κ. πρὸς ἄριστον, deverti, s. subsistere in itinere ad prandium sumendum i, 10, 19. κ. πρὸς τινα, in gratiam redire cum aliquo i, 1, 10.
- Καταμανθάνω ἀναστὰς μόγις v. n. v, 8, 14.
- Καταμελέω, ὅτι ἄρχων αἰρεθεὶς κατημέλει v, 8, 1. *not.*
- Καταμερίζειν, distribuere vii, 5, 4.
- Καταμηνύειν, indicare ii, 2, 20. ubi *μην.* dedi.
- Καταμίγνυσθαι εἰς τ. πόλεις, incolis oppidorum se immiscere vii, 2, 3.
- Κατανοεῖν, animadvertere vii, 7, 45.
- Καταντιπέρας, c. *gen.* e regione i, 1, 9. idem dedi iv, 8, 3.
- Καταπιτροῦν, lapidibus obruere i, 3, 2.
- Καταπολεμεῖν, debellare vii, 1, 27.
- Καταπράττειν, ad finem perducere vii, 7, 46. καταπράττω καλῶς ἐφ' ἃ στρατεύομαι, bellum ex sententia conficio quod suscipio i, 2, 2.
- Καταρᾶσθαι, devovere diris v, 6, 4. vii, 7, 48.
- Κατασβεννύειν vi, 1, 21. ita enim, non—ύναι scribendum monet Porson.
- Κατασκευάζειν, bene constituere i, 9, 19. ἵππους εἰς ἵππίας, adornare equos equitibus iii, 3, 19. κατασκευασμένος, instructus iv, 1, 8. κατασκευάζεσθαι ὡς αὐτοῦ που οἰκῆσοντάς iii, 2, 24. *not.*
- Κατασκέπτεισθαι, inspicere i, 5, 12.
- Κατασκηνοῦν εἰς κόμας, in vicis deverti v. n. ii, 2, 16. iii, 4, 32. ubi est κατασκηνεῖν, sed in loco altero Suidas κατασκηνώσαι habet in ἐδίδαξεν: *it.* vii, 4, 11. commorari. Vide Σκηνεῖν.
- Κατάστασις, status, conditio v, 7, 26.
- Καταστήσαι ἐντιμότερον, clariorem reddere vi, 1, 18.
- Καταστρατοπεδεύεσθαι (ἐν ταῖς κόμαις) castra ponere, deverti, *cantoniren* iii, 4, 18.
- Καταστρέφεισθαι, in suam potestatem redigere i, 9, 14. vii, 7, 26.
- Κατασφάττειν, jugulare iv, 1, 23.
- Κατασχίζειν, perfringere vii, 1, 16.
- Καταστίνειν, contendere, niti ii, 5, 30.
- Κατατέμνονται τάφροι ἐκ διώρυχος ἐπὶ τ. χώραν, e canali ducuntur fossæ per regionem ii, 4, 13.
- Κατατίθεισθαι, humi deponere vii, 1, 37. τὰ ὄπλα, arma deponere v, 2, 15. κατατίθ. sibi parare vii, 6, 34. alterius fidei et curæ tradere ii, 5, 8.
- Καταυλίζεσθαι, considerare, commorari vii, 5, 15.
- Καταφάγειν ἀμούς, devorare crudos v. n. iv, 8, 14.
- Καταφανής, conspicuus, in conspectu i, 8, 8. ii, 4, 14. vii, 2, 18.
- Καταφεύγειν, fuga se recipere, perfugere eo v, 7, 19. iii, 4, 11.
- Καταχωρίζειν, disponere, suo quemque loco collocare vi, 3, 10.
- Κατεργάζεσθαι, efficere ii, 6, 22. ἀρχὴν τινι, imperium alicui conciliare, efficere ut accipiat vii, 7, 25. 26.
- Κατέχειν, occupare iv, 8, 12. v, 6, 20. ii, 6, 13. iii, 1, 20. impedire, ὄρκοι κατέχουσι ἀνάγκη, premere, urgere: κατασχέειν, appellere v, 9, 33. *not.*
- Κατηρεμνῖν, tranquillare vii, 1, 22. 24. sed in loco posteriore Codices, optimi, etiam quos H. Stephanus inspexerat in Thes. Gr. L. κατηρεμίθησαν habent a forma κατηρεμίζω.
- Κατιδεῖν, despiciere (ex loco edito) iv, 7, 21. animadvertere i, 10, 14. iv, 3, 11: 4, 9.
- Κατοικίζειν πόλιν, condere urbem v, 6, 15. vi, 2, 7.
- Καύσιμον, quod comburi potest vi, 3, 15.
- Κέγχρος, milium i, 2, 22.
- Κεῖσθαι, situm esse, τὸ χωρίον v, 4, 15. *not.* ἐπὶ τινι, interfectum jacere super al. i, 8, 27. κείται τὰ ὄπλα, armati stant omnes vii, 1, 24. iv, 2, 20. Vide in τίθεισθαι.
- Κελεύειν, petere iv, 5, 24. intelligitur δεῖν post illud i, 4, 14.
- Κενοτάφιον, tumulus inanis vi, 2, 9.
- Κενὸς φόβος, vanus terror ii, 2, 21.
- Κενσεῖν, pungere iii, 1, 29.
- Κεράμια πλίνθοι, lateres ex argilla cocti iii, 4, 7. alii κεραμεῖαι dederunt.
- Κεράμιον, *vid.* v, 9, 15: 2, 3.

- Κέρασ, cornu bovis, ex quo olim bibebant vii, 2, 23 : 3, 23. Cornu, de tuba : quia, auctore Varrone, veterum tubæ ex cornu bubulo fiebant ii, 2, 4. Κέρατα τοῦ ὄρου v. n. v, 6, 7.
- Κεφαλαλγῆς, dolorem capiti afferens ii, 3, 15.
- Κηδεμών, tutor, qui alterius commoda et salutem curat et tuetur iii, 1, 17.
- Κηδεσθαί τινος, rationibus alicujus consulere vii, 5, 5.
- Κηρίον, favus iv, 8, 20.
- Κηρύκιον, caduceus : *Schol. Thucyd. et ex eo Suidas h. v.* Κηρύκιόν ἐστι ξύλον ὄρθον, ἔχον ἐκατέρωθεν δύο ὄφεις περισπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους ὅπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξήν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπέρχονται. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὄρθον ξύλον τοῦ ὄρθου λόγου· τὸ δὲ παρ' ἐκάτερον εἶδος τῶν ὄφειν, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. ὁ γὰρ ὄρθος λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. *Hinc v, 7, 30. σύν κηρυκίῳ est misso caduceatore, qui alias sacrosanctus esse solet.*
- Κήρυξ, caduceator, præco, legatus ii, 1, 7 : 3, 2. intelligitur iii, 4, 36.
- Κηρύττειν, per præconem edicere vi, 2, 23.
- Κιβώτιον, arcula vii, 5, 14.
- Κίνδυνος ἐστὶ μὴ vii, 7, 31. *not. μὴ ἀποβάλοι v, 9, 21. sed Codd. infinitivum junctum habent. Vide Epistol. ad Buttmannum.*
- Κιττὸς, hedera v, 4, 12.
- Κλειῖθρον, pessulus vii, 1, 17.
- Κλέπτειν, furtim secum auferre iv, 1, 14. τὰ ὄρη, clam occupare montes iv, 6, 11. v, 6, 9.
- Κλίμαξ, scala iv, 5, 25.
- Κλωπεύειν, furari, clam interciperi v, 9, 1. *not.*
- Κλώψ, fur iv, 6, 17. κλωπῶν, *not.*
- Κνήφας, crepusculum iv, 5, 9.
- Κνημῖδες, ocreæ, tegumenta tibiarum i, 2, 16. iv, 7, 16.
- Κόγχαι, conchæ v, 3, 8.
- Κογχυλιάτης, v. n. iii, 4, 10.
- Κοίλη χώρα, vallibus distincta v, 4, 31.
- Κοιμᾶσθαι, ad somnum capiendum decumbere ii, 1, 1. iv, 3, 2.
- Κοινὸς, communis, ad omnes pertinens iii, 1, 43. 45. ἀπὸ κοινοῦ, publicis sumtibus v, 1, 12. *sed v, 7, 17. est publica auctoritate et consilio. Κοιῆ, communi sumtu v, 4, 26. κοινή σύν s. μετὰ, una cum iii,*
- 3, 2. v, 10, 13.
- Κοινοῦν τῇ στρ., communicare cum exercitu v, 6, 27. κοινοῦσθαι, consulere deum v, 10, 15.
- Κοινωνεῖν τινος, socio aliquo uti vii, 6, 28.
- Κολάζεσθαι, coercere, ad officium redire cogo ii, 5, 13. τὰς ἥδη κολάσεις vii, 7, 24. ubi alii habent τὸ ἥδη κολάζειν, *not.*
- Κολωνὸς, tumulus iv, 7, 25.
- Κομιδῆ, vectura. οὐκ ἀπορήσομεν κομιδῆς, poterimus inde navigare v, 1, 11.
- Κομιζέσθαι, secum exportare v, 5, 20. κατὰ θάλατταν, navigare v, 4, 1 : 6, 5. ἐνθάδε κομισαμένους huc profectos iii, 2, 26.
- Κοιορτὸς, pulvis i, 8, 8.
- Κόπρος, de stercore equino i, 6, 1.
- Κόπτειν βοῦς, mactare ii, 1, 6. πύλας, pulsare vii, 1, 16.
- Κουρφή, vertex iv, 2, 20.
- Κοσμεῖν, regere, gubernare iii, 2, 36.
- Κόσμιος, modestus, dicto audiens vi, 4, 32.
- Κόσμος, ornamentum i, 9, 23.
- Κράνος, galea i, 2, 16.
- Κρατεῖν, in sua potestate habere ii, 5, 7. vi potiri, superare iii, 4, 26. vii, 1, 29 : 7, 32. τοῦ ὄρου, superare montem vii, 3, 3.
- Κράτιστος θεραπεύειν, peritissimus colendi i, 9, 20. *συνεργὸς, haud contemnendus adjutor ibid. §. 21. πάντα πάντων εἶναι, omnibus in omni genere excellere i, 9, 2. Κράτιστοι, optimates iv, 6, 16.*
- Κράτος, ἀνὰ κρ. ἐλαύνων ἵππων i, 8, 1. *not. κατὰ κρ. i, 8, 19.*
- Κραυγὴ, clamor i, 2, 17. iii, 4, 45.
- Κρείττων, utilior iii, 1, 4. potentior i, 2, 26.
- Κρεμάννυμι, suspendo i, 2, 8. ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ ποτ. imminebant fluvio iv, 1, 2.
- Κρήνη, fons iv, 5, 15.
- Κρηπίς, basis, crepido iii, 4, 7. 10.
- Κρίνειν, eligere, delectum habere i, 9, 30. existimare i, 9, 20.
- Κρίσις τινὸς, iudicium de aliquo i, 6, 5.
- Κρόμμυον, cepa vii, 1, 37.
- Κροτεῖν, collidere v, 9, 10. ubi Codd. κροῦειν habent.
- Κρότος, plausus vi, 1, 13.
- Κρούειν, configere, collidere iv, 5, 18.
- Κρώβυλος, complicatio capilli subducta a fronte in verticem, spica tortilis v, 4, 13. *cf. Perizon. ad Ælian. V. H. iv. 22.*

Κτᾶσθαι τινα, sibi conciliare al. ii, 6, 26.

Κτίνειν, occidere ii, 5, 32.

Κτῆμα, res quam quis possidet vii, 7, 41.

Κτήνη, pecora iii, 1, 19. iv, 7, 17.

Κυβερνήτης, gubernator v. v, 8, 20.

Κυζικηνὸς sc. στατήρ v, 6, 23. erat nummus aureus, qui caput mulieris, quam Larcherus V. D. habet pro Cybele, referebat, et parte altera leonem: vid. Hesych. et Suid. valebat drachmas Atticas 28. vid. Demosth. adv. Phorm. p. 914, 11. ed. R. Erat stipendium menstruum militis gregarii vii, 3, 10. cf. v, 10, 4. vii, 2, 36.

Κύκλου περίοδος, ambitus iii, 4, 7. κύκλοι συνίστανται, circuli hominum et conciliabula consistunt v, 7, 2. κύκλω, undique i, 5, 4. iii, 1, 2. 12, iv, 7, 2. κύκλω περί, circa v, 6, 20. κύκλω πορευόμενοι, in orbem agmine converso vii, 8, 18.

Κυκλῶν, cingere, circumvenire i, 8, 13. κυκλῶσθαι, spisso orbe circumstare vi, 2, 20.

Κυλιθεῖν, devolvere iv, 2, 3: 7, 4. κυλιθεῖσθαι, devolvi v, 2, 31. v. n. iv, 8, 28.

Κυπαρίσσινος, cupressinus v, 3, 12.

Κύπτω. κύψας, prono capite iv, 5, 32. ubi ὑπακύνφανα dedi.

Κύριος πόλεμον ἀνελεῖσθαι, penes quem est potestas et arbitrium bellum suscipiendi v, 7, 27.

Κυρῆοι, Cyriani, Cyri partium Persæ iii, 2, 17.

Κωλύω τοῦ καίειν, prohibeo ne incendant agros i, 6, 2.

Κῶμαι iv, 8, 22. ubi erant χῶραι.

Κωμάρχης, vico præfectus iv, 5, 10. Κωμῆτης, vici incola, paganus iv, 5, 24.

Λ.

Δαγχαίνειν ὕπνου, obdormire iii, 1, 11. sortiri iv, 5, 24.

Δάκκος κοινατός, cisterna, s. fovea, s. lacus gypsatus, opere tectorio inductus iv, 2, 22.

Δακτυσθεῖς, calce cæsus iii, 2, 18.

Δαμβάνειν, accipere quod offertur i, 9, 22. capere ut suum, non usui communi concedere vi, 4, 2. gratias sumere ii, 3, 27. potiri i, 10, 2. comprehendere iii, 2, 29. opprimere aliquem imparatum ii, 3, 21. eripere ii, 1, 10. iii, 4, 8. ἀνδρας, milites conscribere i, 1, 6.

ἀγαθόν, emolumento frui v, 10, 11. τὰ δίκαια, jus suum persequi vii, 7, 17. στρ. πρὸς ἑαυτὸν, ad suas partes traducere exercitum ii, 5, 28. c. gen. rei, v. n. i, 5, 7. λαβόμενος τῆς ζώνης i, 6, 10. not. λαμβάνει ἔνδεια, incessit penuria i, 10, 18.

Δάμπασθαι, coruscare iii, 1, 11. Δαμπρότης, splendor i, 2, 18.

Δαιδάνειν τρεφόμενος, clam alitur i, 1, 9, 10. ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λ. γινόμενοι, prius in collem evaserunt, quam eo se pervenisse animadvertenterent v, 1, 22. seq. infinit. vid. v, 2, 29.

Δάσιον χωρίον, virgultis obsitum v, 2, 29. vi, 2, 26. 27.

Δαφυροπώλης, qui prædas vendit vii, 7, 56.

Δάχος, pars v, 3, 9. vi, 1, 2.

Δέγειν, censere, sententiam dicere ii, 1, 15. 20.

Δεία, præda v, 1, 8.

Δεῖοι γήλοφοι, colles leves, non asperi virgultis iv, 4, 1. not.

Δείπασθαι, reliquum esse ii, 4, 5. vivum relinqui iii, 1, 2. τινι, re al. inferiorem esse vii, 7, 31.

Δευκοθάρακες, albis loriceis induti i, 8, 9.

Δηρίζεσθαι, prædari iv, 8, 23. v, 9, 1. vi, 4, 27.

Δῆρος, nugæ, res nihili vii, 7, 41.

Δινούς, lineus v, 4, 13.

Δόγος διῆλθεν, rumor dispersus est i, 4, 7. λ. ἔμπροσθεν, oratio superior ii, 1, 1. iii, 1, 1. vii, 1, 1. εἰς λόγους τινι ἔρχεσθαι, ad colloquium c. aliquo convenire ii, 5, 4. iii, 1, 29.

Δόγχη, cuspis iv, 7, 16. v, 4, 12. vii, 4, 15. hasta ii, 2, 9. iv, 8, 3.

Δοιδορεῖν, objurgare vii, 5, 11.

Δοιστόν (τὸ) postea, in posterum ii, 2, 5. iii, 2, 8. 38. τοῦ λοιποῦ, id. v, 7, 34. vi, 2, 11.

Δόφος, collis i, 10, 12. iii, 4, 39.

Δόχος, cohors, ordo, manipulus. Est numerus militum apud diversos diversus. vid. n. i, 2, 25. ubi 100 sunt δύο λόχοι: iii, 4, 21. Ejusmodi ordini præfectus dicitur λοχαγὸς i, 7, 2. iii, 4, 21. minus ejus vocatur λοχαγία i, 4, 15. iii, 1, 30. et λοχίτης est qui est ex eadem cohorte vi, 4, 7. Λόχοι φύλακες, cohortes subsidiariæ, corps de reserve vi, 3, 9.

Δάειν γέφυραν, rescindere pontem ii,

- 4, 17. 19. σπονδάς, ὕβριν, ὑποψίαν, tollere iii, 1, 21. λυσεσθαι, redimere vii, 8, 6. τοὺς ἔρκους iii, 2, 10. *sed vide not.*
- Λύκαια, ὕ. n. i, 2, 10.
- Λυμαίνεσθαι τὴν πρᾶξίν τι, incepta alterius irrita reddere i, 3, 16.
- Λυπεῖν, lacessere, injuria afficere ii, 3, 23: 5, 14.
- Λυπηρὸς, molestus, gravis ii, 5, 13.
- Λύσσα, rabies v, 7, 26.
- Λαίον, melius iii, 1, 7.
- Λαφᾶν, deficere iv, 7, 6.

M.

- Μάγαδις, οἷον μαγάδι σαλπίζοντες, magadis vii, 3, 32. *not.*
- Μακαριστὸς πολλοῖς, ornatissimus opibus, unde multi beatum eum prædicant i, 9, 6. ubi μακαριστότατον dedi, *not.*
- Μακρὰν τόξεν, longe ejaculari iii, 4, 17. μακρὰν ἦν, longum erat, *de spratio* iii, 4, 42.
- Μαλακίζόμενος, desidens præ ignavia v, 8, 14.
- Μάλιστα, cum numeralibus, admodum, *gerade*, non amplius, *s. ad summum* v, 4, 12, vi, 2, 3. μάλιστα μὲν—εἰ δὲ μή vii, 7, 19. *not.*
- Μᾶλλον, *c. compar.* iv, 6, 11. οὐδὲν μᾶλλον, *h. e.* οὐδ' ὅλως, nullo modo iii, 3, 11.
- Μανθάνειν τινὸς, discere ex al. iv, 8, 5.
- Μαντεία, de Apollinis responso iii, 1, 7.
- Μαντευτὸς ἐκ Δελφῶν, significatus oraculo Delphico, *s. cui ut sacra faceret*, admonitus erat ab Apolline Delphico v, 9, 22.
- Μάντις, haruspex, qui extis inspectis respondet deliberantibus i, 7, 18. iii, 3, 18. v, 2, 9. vi, 2, 13. 14.
- Μάρσιπος, marsupium, sacculus iv, 3, 11. *not.*
- Μαρτυρεῖν τι, alicujus sententiam comprobare iii, 3, 12. testimonio suo alterius causam defendere vii, 6, 39.
- Μαστεύειν, quærere iii, 1, 43. v, 6, 25. vii, 3, 11.
- Μαστοὶ, papillæ pectoris, *de sexu mascul.* i, 4, 17. eadem plane scribuntur μαστοὶ iv, 3, 6. μαστὸς *de tumulo montis* iv, 2, 6.
- Μάστιξ, ὑπὸ μαστίγων ἐτόξευον iii, 4, 25. *not.*
- Μάταιος, vanus, mendax vii, 7, 24. irritus vii, 6, 17.
- Μάχαιρα, gladius vii, 2, 30.
- Μάχη, locus ubi pugnatum est ii, 2, 6.
- Μεγαληγορεῖν, magna jactare vi, 1, 18.
- Μεγαλοπρεπῆ δῶρα, munera magna i, 4, 17. vii, 3, 19.
- Μέγας, magnus, potens iii, 2, 10. vii, 1, 21. vii, 3, 18. μέγα τοιούτω ἀνδρὶ εἶναι vii, 7, 23. μεγάλα ἦν, magnam vim habebant ii, 6, 14. *μεγ.* θάλαττα, mare tumidum et commotum v, 8, 20. τὰ μεγάλα εὖ ποιεῖν, magnis beneficiis ornare i, 9, 24. τὸ μὲν μέγιστον, maxime i, 3, 10.
- Μεθίστημι. μεταστησάμενος αὐτοὺς, remotis illis, *s. cum eos discedere jussisset* ii, 3, 8. μεταστάντες, cum secessissent *ibid.* 21.
- Μελίχιος Ζεὺς vii, 8, 4. Plutarchus Thesei 12. Theseum redeuntem in patriam a Phyalidis purgantem et post facta sacra Jovi Milichio, Μελίχια θύσαντες, domo receptum narrat.
- Μεῖον ἔχειν, inferiorem discedere i, 10, 8. *not.* iii, 4, 18.
- Μειράκιον, adolescentulus ii, 6, 16.
- Μεῖωμα, summa defectus v, 8, 1. ut πλήρωμα, summa plena Aristoph. Vesp. 660.
- Μελανία, nigredo, atra nubes, i, 8, 8.
- Μελήσει τῇ θεῷ, Dea vindex erit v, 3, 13.
- Μελετᾶν, se exercere iii, 4, 17. Μελετηρὸς, qui multum rem exercet i, 9, 5.
- Μέλλειν, moliri, parare ii, 5, 5. cunctari iii, 1, 46. μέλλεσθαι, differri, *ibid.* 47.
- Μελίνη, panicum i, 2, 22. ii, 4, 13, vi, 2, 6: 6, 1. σῖτον μελίνης i, 5, 10.
- Μέμφοσθαί τινα ἐς φιλίαν, amicitiae fidem in aliquo desiderare ii, 6, 30.
- Μὲν—ὅμως δὲ i, 3, 21. *et μὲν—μέντοι* ii, 3, 9. *etsi—tamen: μὲν ἄλλο—δὲ, cum alii—tum* ii, 1, 7. *μέντοι pro δὲ præced.* μὲν ii, 2, 16: 6, 19. *et sæpe. μέντοι—μέντοι* ii, 3, 23. *μέντοι ὅμως, veruntamen* ii, 4, 23. *μέντοι, veruntamen* ii, 3, 22. quidem, quod probe tenendum est i, 9, 29. μὲν δὲ, igitur iii, 1, 8.
- Μέρος. ἐν τῷ μέρει, deinceps iii, 4, 23. ἐν μέρει v. n. vii, 6, 36. κατὰ μέρος

- v, 1, 9. ubi additum *μερισθέντες* a glossatore profectum videtur.
- Μεσόγαια*, ἡ, loca mediterranea v, 10, 19. vi, 2, 5.
- Μέσον ἡμέρας*, meridies i, 8, 8. ἐν μέσῳ, intra ii, 4, 17. ἐν μέσῳ κείσθαι, in medio proposita esse dicuntur ea, ad quæ omnibus patet aditus iii, 1, 21. ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι, e medio discedere, non impedimento esse i, 5, 14.
- Μετά. μεθ' ἡμέραν*, interdiu iv, 6, 12. vii, 3, 37.
- Μεταβαλλόμενοι sc. τὰ ὄπλα*, armis ab hostibus aversis, tergo dato hostibus vi, 3, 16.
- Μεταγινώσκειν*, sententiam mutare ii, 6, 3.
- Μεταδιδόναι ἀλλήλοις*, inter se communicare iii, 3, 1.
- Μεταμέλει ἐμοί*, pœnitet me i, 6, 7. ubi antiqq. Edd. medium habent.
- Μεταξὺ γενομένου οὐ πολλοῦ χρ.* nec longo tempore interjecto v, 2, 17. μεταξὺ ὑπολαμβάνειν, interpellare iii, 1, 27.
- Μεταστρέφεισθαι πικρὰ*, identidem se convertere v, 9, 8.
- Μεταχωρεῖν*, abire vii, 2, 18.
- Μέτεστιν ἡμῖν οὐδενὸς τῶν ἀγαθῶν*, nobis nullius boni copia est iii, 1, 20.
- Μετίχειν*, participem fieri v, 10, 14.
- Μετώρουσ τὰς ἀμάξας ἐκκομίζειν*, plaustra sublata exportare i, 5, 8.
- Μετρέως ἀποκρ.* temperate et leniter respondere, ne ira alterius excitetur ii, 3, 20.
- Μέχρι, absolute*, donec vi, 3, 29. usque ad ii, 2, 6. μέχρις ὅτου, usque ad ea loca ubi i, 7, 6. *not. μ. sis* usque ad s. in vi, 2, 26. vii, 1, 1. μέχρις ἂν, donec i, 4, 13. ii, 3, 7. 24.
- Μῆ, ne, c. imper. præ. i, 3, 3. c. aor. conj. vii, 1, 8. seq. inf. pro ὥστε μὴ* ii, 5, 3. *refertur ad ellipsin φοβοῦμαι* ii, 2, 12. μὴ τοῖνον vii, 6, 19. *not. nedum: μὴ οὐ, ne non* i, 7, 7. iii, 1, 12. μὴ οὐ, ne iv, 7, 11. *c. inf. nisi* ii, 3, 11. μὴ ἂν σωφρονοσθεῖν v, 9, 28. *not. δέισις μὴ κατακόψη* i, 8, 24. *not.*
- Μῆν. οὐ μῆν—ἀλλὰ, est elliptica ratio, quæ facile ex antecedentibus in singulis locis intelligi potest, v. vii, 6, 38.*
- Μηνοειδῆς* v, 2, 13. *not.*
- Μηνῶν* ii, 2, 20.
- Μητρόπολις* v, 4, 15.
- Μηχανᾶσθαι* iv, 7, 10. *not.*
- Μηχανὴ σωτηρίας*, modus salutis adipsiscendæ v, 2, 24.
- Μικρὸς, humilis, imbecillus* iii, 2, 10. μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρασθῆναι, parum abfuit quin lapidibus obrueretur i, 3, 2.
- Μισθοδότης*, qui dat stipendium i, 3, 9.
- Μισθοδοτήσει ὑμῖν* vii, 1, 13.
- Μισθὸς*, stipendium militum i, 2, 11. 12. vii, 5, 9.
- Μισθοφορὰ id. qd. μισθὸς* v, 6, 23. 26. v, 9, 16: 4, 8. ἐκπλεῖν ἐπὶ μισθοφορᾶν vi, 2, 8. *Μισθοφόροι*, qui stipendia merent iv, 2, 4.
- Μισθοῦσθαι*, conducere vi 2, 13.
- Μνήμην παρῆχειν ἑαυτοῦ ἐν τινι*, memoriam sui excitare apud al. vi, 3, 24. εἰ μέμνηοι i, 7, 5. *not.*
- Μνημονικὸς*, probe memor vii, 6, 38.
- Μνησικακεῖν τινὲ τινὸς*, int. ἐνεκα ii, 4, 1.
- Μόγισ*, tarde iii, 4, 48. vix v, 8, 14.
- Μολεῖν*, proficisci vii, 1, 33.
- Μόλις*, vix iv, 8, 28. sed ibi Eton. μόγισ, quod Atticis proprium, μόλις Ionibus et Æolibus, facit Heliadius: v, 2, 27: 4, 25. μάλα μόλις, non sine summa difficultate vii, 1, 39.
- Μολυβδῆς*, glans plumbea iii, 3, 17. Μόλυβδος, plumbum iii, 4, 17.
- Μοναχῆ* iv, 4, 18. *not.*
- Μονή*, commoratio v, 1, 5.
- Μονοειδῆς*, erat v, 2, 13. ubi *μνηοειδῆς* dedi.
- Μόνον*, intelligitur i, 4, 18. ii, 5, 35. iii, 2, 13.
- Μονόξυλα πλοῖα*, lintres, navigia ex singulis arboribus cavata v, 4, 11.
- Μόσυν*, turris lignea, plur. τὰ μόσυνα v, 4, 26. *not.*
- Μοχθεῖν περὶ τ. στρ.* pro exercitu labores tolerare vi, 4, 31.
- Μοχλὸν ἐμβάλλειν*, pessulum obdere vii, 1, 12.
- Μύζω*, vide ἀμύζω.
- Μυρίοι*, de numero permagno, ut Lat. sexcenti ii, 1, 19. iii, 2, 31.
- Μύρον*, unguentum, oleum odoratum iv, 4, 13. *not.*
- Μυχροί*, recessus iv, 1, 7.
- N.
- Νάπη*, vallis iv, 5, 15. 18. v, 2, 31. *not. Νάπος*, saltus, silva vi, 3, 12. seqq.

Ναύαρχος, classi præfectus i, 4, 2.
 Ναυκλῆρος, navicularius, dominus navis, qui mercede homines et merces trajicit vii, 2, 12: 5, 14.
 Ναῦλον, naulum, merces quæ pro tractu a navigantibus solvitur v, 1, 12.
 Ναυπηγήσιμα ξύλα, ad naves fabricandas apta vi, 2, 4.
 Ναυσίπορος ποταμός, in quo navigari potest ii, 2, 3.
 Νεανίσκος, v. n. ii, 1, 13. νεαν. γίγνομαι, adoleasco, mei juris fio vii, 2, 33.
 Νέειν, accumulare v, 4, 27. Vide Νέω, nato.
 Νέμω. κρέατα νεμεμημένα, carnes in frusta dissectæ vii, 3, 21.
 Νέμεσθαι, pascere ii, 2, 15.
 Νεόδαρτος, recens excoriatuſ iv, 5, 14.
 Νεῦμα, nutus v, 8, 20.
 Νευραί, nervi arcus iv, 2, 28. v, 2, 12.
 Νεῦρον, nervus e bobus iii, 4, 17.
 Νέω, nato, unde νεοσούμενοι iv, 3, 12. not. cf. v, 7, 25.
 Νεωκόρος, ædituus v, 3, 6.
 Νεώριον, statio navium vii, 1, 27.
 Νεωστί, recens iv, 1, 12.
 Νικᾶν, v. n. v, 2, 18. v. πάντα, omnibus partibus vincere i, 10, 4. ii, 1, 1. ἐκ τῆς νικᾶσης sc. ψήφου, de sententia plurium v, 9, 18: 10, 12.
 Νόθος ἀδελφός, frater spurius, h. l. non eadem matre et legitima uxore natus ii, 4, 25.
 Νομαὶ βοσκημάτων, greges pascentes iii, 5, 2. νομῆ ἱερὰ, pecora quæ pascuntur in agro templi v, 3, 9.
 Νομίξιν, suspicari vi, 1, 16. ubi εἰκάζομεν dedi. Νομίξισθαι, consuesse, in more esse et usu i, 2, 27, iv, 2, 23. vii, 3, 10. 18.
 Νόμιμον ἑμῖν, lege apud vos sancitum est iv, 6, 15.
 Νόμος, mos, institutum i, 2, 15. vii, 2, 23: 3, 22. νόμῳ ἄδειν, numerose canere v, 4, 17.
 Νοστί τὰ πράγματα, res publica laborat ob dissidia interna vii, 2, 32.
 Νομηνία, novilunium v, 6, 23.
 Νυκτερεύειν, pernoctare iv, 4, 11: 5, 11.
 Νύκτες μέσαι, nox media iii, 1, 33.
 Νυκτοφύλακες, nocturni excubitores vii, 2, 18: 3, 34.
 Νύκτωρ iii, 4, 35.
 Νῦν δὴ, non ita pridem vii, 1, 26. not. τὸ νῦν εἶναι, in præſenti iii, 2, 37.

Ξ.

Ξένια, munera hospitalia iv, 8, 23. v, 5, 2. ἐπὶ ξενία sc. τραπέζῃ δέχσθαι, epulo excipere hospites vi, 1, 3. ξένιος Ζεὺς, Jupiter hospitalis, violati hospitii vindex iii, 2, 4.
 Ξενίαν συμβάλλεσθαι vi, 4, 35.
 Ξενίξειν, convivio hospitem excipere v, 5, 25. vii, 6, 3.
 Ξενικόν, τὸ h. e. στρατεύμα μισθοφόρον i, 2, 1.
 Ξένοι, milites externi, mercede conducti i, 1, 10: 3, 18. ii, 6, 28.
 Ξενούσθαι τιμὴν et παρὰ τιμὴν vii, 8, 6. 8. not.
 Ξεστός λίθος, lapis politus iii, 4, 10.
 Ξόανον, simulacrum v, 3, 12.
 Ξυήλη, gladius brevis et instar falcis incurvatus iv, 7, 16: 8, 25.
 Ξύλα, arbores, materia vi, 2, 4. 5.
 Ξυλίξασθαι, lignare ii, 4, 11.

Ο.

'Ο, ἡ, τὸ de re nota et celebri: ut ἡ ἀναγίδμητος στρατ. ille exercitus innumerabilis iii, 2, 13. pro ἕκαστος, ut ὁ ἄσπὸς, quisque uter iii, 5, 11. οἱ δὲ pro οὗτοι δὲ ii, 3, 2, etc. pro ἄλλοι δὲ ii, 3, 10. pro τινες præc. τινες, alii, alii vii, 4, 17. οἱ μὲν—οἱ δὲ, alii—alii c. genit. nominis v, 6, 19. c. nominat. participii iii, 4, 30. τὰδε, hæc et illa, das und das ii, 1, 17. τὰ μὲν—τὰ δὲ, partim—partim iv, 1, 15. τῇ μὲν—τῇ δὲ, alibi—alibi iv, 8, 10. τὰ μὲν—τὰ δὲ ii, 6, 28.
 'Οδοιπορεῖν, pedestri itinere uti v, 1, 14. sed ibi Edd. vett. ὀδοποιεῖν.
 'Οδοποιεῖν ὁδὸν, viam munire iv, 8, 8. v, 1, 13: 3, 2. ὀδοποιεῖν αὐτοῖς, ipsis viam munire iii, 2, 24. Arrianus Anab. iv, 30, 13. ἡ στρατιὰ αὐτῶν ὀδοποιεῖτο πρὸς τὸ ἰούσα ἄπορα ἄλλως ὄντα τὰ ταύτη χωρία.
 'Οδὸς, expeditio bellica i, 4, 11. via urbis, platea v, 2, 22. omittitur in πολλῇ vi, 1, 16.
 Οἰκεῖν, incolere iii, 2, 23. iv, 7, 1. οἰκουμένη πόλις, urbs habitata, opp. urbs deserta i, 2, 6. 10. seqq. i, 4, 1. 6. ii, 4, 25. 28.
 Οἰκείοι, familiares ii, 6, 28. propinqui vii, 1, 29. sui iii, 2, 39. οἰκείως διακίεσθαι, familiariter uti vii, 5, 16.

- Οἰκείται, servi ii, 3, 15. domestici, sui iv, 5, 35: 6, 1.
 Οἰκίζειν πόλιν, condere urbem vi, 4, 3.
 Οἴκοι, domi. οἱ οἴκοι, qui domi manse-
 runt i, 7, 4. domestici v, 6, 20.
 Οἶνος κριθίνος, vinum hordeaceum iv,
 5, 26.
 Οἰκτεῖρα ἡμᾶς, fortunam nostram mi-
 seror iii, 1, 19.
 Οἶός τε εἰμί, possum v, 4, 9. οἶόν τε,
 licet, fieri potest ut ii, 2, 3. iii, 3,
 9. 15. οἶον, quam, servit superlativo
 iv, 8, 2. 8. vii, 1, 24. ἄρα οἶα ἄρ-
 δεῖν, anni tempus aptum ad rigan-
 dum ii, 3, 13.
 Οἷς ἕκαστον v, 10, 3. nisi αἷς scriben-
 dum. ἔσις Codex Guelf.
 Οἰστός, sagitta ii, 1, 6.
 Οἰχεσθαι, abire iii, 5, 1. ii, 4. 24. iv,
 6, 22. v, 4, 11. proficisci v, 6, 14.
 εἰς τὸ πρόσθεν, ulterius progredi i,
 10, 5. αἰχρομαι ἀπὼν, abeo iii, 3, 5.
 iv, 7, 27. οἰχεσθαι, periisse, *offr.*
 σῶον εἶναι iii, 1, 32.
 Οἰωνός, augurium v, 9, 23: 5, 21.
 omen iii, 2, 9.
 Ὀκέλλειν, in brevia impingi vii, 5,
 12.
 Ὀκλάζειν, in genua procumbere vi, 1,
 10.
 Ὀκνεῖν, metuere ii, 3, 9: 4, 22. nolle
 i, 3, 17. Ὀκνος, cunctatio, tarditas
 iv, 4, 11.
 Ὀλίγος, τοῦτον ὡς ὀλίγας παῖσιεν, justo
 pauciores plagas ei dedisse v, 8,
 12.
 Ὀλισθάνειν, de lubrico delabi iii, 5,
 11. ubi Codd. ὀλισθᾶναι dant. Ὀλι-
 σθηρός, lubricus iv, 3, 6.
 Ὀλκᾶς, navis oneraria i, 4, 6.
 Ὀλότροχος, saxum rotundum iv, 2,
 3.
 Ὀμαλός, æquabilis, æquus i, 5, 1.
 ὀμαλὸν εἶναι, via plana ire iv, 6, 12.
 sed Cod. ὀμαλές. ὀμαλῶς προΐεναι,
 eodem gressu procedere i, 8, 14.
 Ὀμηρος, obses iii, 2, 24. vii, 4, 12.
 Ὀμιλεῖν γυναιξί, consuesse cum mul.
 iii, 2, 25.
 Ὀμίχλη, nebula iv, 2, 7.
 Ὀμοιοι iv, 6, 14. *not.* ἐν τῷ ὁμοίῳ, loco
 æquo, adeo ut loco non sint superio-
 res iv, 6, 18. ὁμοιο τῆς φυγῆς pro
 φυγῆ iv, 1, 17. ὁμοιο ἦσαν θανυμά-
 ζοντες iii, 5, 13. *not.*
 Ὀμολογεῖσθαι αὐτοῖς, inter ipsos con-
 venire de vi, 1, 9. ὁμολογεῖται παρὰ
 πάντων, inter omnes constat i, 9,
 1. Ὀμολογουμένως ἐκ πάντων, ut
 constat inter omnes ii, 6, 1.
- Ὀμομήτριος, eadem matre natus iii,
 1, 17.
 Ὀμόσε χωρεῖν, congredi v, 4, 26. ὁμόσε
 δεῖν, cursu petere hostem iii, 4,
 4.
 Ὀμοτράπεζος i, 8, 25. iii, 2, 4.
 Ὀμοῦ, simul, conjunctim i, 10, 8.
 ὁμοῦ εἶναι, una esse, non dispersos
 esse, coisse in unum iv, 6, 24. v,
 6, 32. ὁμοῦ γίνεσθαι, in unum
 convenire iv, 2, 22. v, 4, 25.
 Ὀμως, tamen, *præced. participio* iii,
 1, 10: 2, 16.
 Ὀνημι, prosum. μέγα ὀνησαι τὸ στρα-
 τευμα iii, 1, 38. vii, 1, 21. ὀνηθῆ-
 ναι, commodo frui v, 5, 2. ὀνησαι
 τι τοὺς οἴκου v, 6, 20.
 Ὀνομα μέγα, de gloria magna ii, 6,
 17.
 Ὀνος ἀλίτης i, 5, 5, ὄ. ἄγριος, onager,
 asinus agrestis i, 5, 2.
 Ὄζος ἐψητὸν, v. n. ii, 3, 14.
 Ὄξύς, acidus v, 4, 29.
 Ὀπη, quonam modo v, 9, 21.
 Ὀπηνίκα τῆς ἔρας, quocunque tem-
 pore iii, 5, 18.
 Ὀπισθεν, a tergo iv, 3, 7. v, 6, 9. ὄ.
 ἐαυτῶν, a tergo ipsorum i, 7, 9. ἐκ
 τοῦ ὀπισθεν, a tergo iv, 1, 6.
 Ὀπισθοφυλακεῖν, in extremo agmine
 esse, a tergo curare ii, 3, 10. iii,
 2, 36. Ὀπισθοφύλακες, agmen ex-
 tremum v, 8, 9. iv, 1, 6.
 Ὀπλα 1) castra ii, 2, 20. iii, 1, 3.
 40. πρὸ τῶν ὀπλων ii, 4, 15. ἐξωθεν
 τ. ὄ. v, 7, 21. et εἰς τὸ πρόσθεν τ. ὄ.
 iii, 1, 33. pro castris. 2) armati,
 gravis armaturæ milites, i. *qd.*
 ὀπλίται ii, 2, 4. iii, 2, 36: 3, 7:
 4, 26. v, 4, 14. 3) ἐξέτασις ἐν τοῖς
 ὀπλοῖς γίνεσθαι i, 3, 3. *not.* 4) ὄπλα
 τίθεσθαι, vide in τίθημι.
 Ὀπλισις, arma, armatura ii, 5, 17.
 Ὀπλιτεύειν, esse ὀπλίτην v, 8, 5.
 Ὀπλίτης, miles gravis armaturæ i, 1,
 2. *etc.*
 Ὀπλομαχία, exercitatio in armis,
 tractatio armorum. *Hinc ἐπιστή-
 μων τῶν περὶ τ. ὄ. est qui armorum
 doctrinam tenet* ii, 1, 7.
 Ὀπόθεν, unde, e quibus locis v, 2,
 2.
 Ὀπότε, cum, c. *ind. aor.* vii, 7, 6. c.
imperf. ii, 1, 1. ἢν ὀπότε, nonnun-
 quam iv, 2, 27. ὀπότε c. *optat.* quo-
 tiescunque i, 5, 7: 9, 25. iii, 4,
 28. vii, 3, 18.
 Ὀπου μὴ, nisi ubi i, 5, 9.
 Ὀπτᾶν, igne torrere v, 4, 29.
 Ὀπως, quo pacto i, 6, 11. ὀπως ἂν,
 εἰσῆι αὐτοὺς, ὀπως ἂν καὶ ἔχοντες τι

- ὅκαδὲ ἀφίκοντο. ita enim rectius Ald. et Steph. quam ἀφίκωνται, quod dedi ex libris scriptis. Cyrop. ii, 1, 4. βουλευσόμεθα, ὅπως ἂν ἄριστά ἀγωνιζόμεθα. ut *c. fut. indic.* iii, 1, 14. v, 4, 21. *c. opt. aor.* i, 4, 5. ὅπως μὴ, ne, *c. fut. indic.* iii, 1, 18. vii, 3, 34. ὅπως elliptice ponitur i, 7, 3. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ, omni modo, dubium non est quin ii, 4, 3. οὐχ ὅπως—ἀλλὰ οὐδὲ, non modo, sed ne quidem vii, 7, 8.
- Ἵοργυῖα, passus i, 7, 14. iv, 5, 4. *etc.*
- Ἵορέγειν, præbere, in manum tradere vii, 3, 29.
- Ἵορεινός, montanus, montes incolens vii, 4, 11. 21.
- Ἵορθίος, arduus, præceps i, 2, 21. iv, 1, 20. Ἵορθιον ἵέναι iv, 6, 12. et πρὸς τὸ Ἵορθιον ἐκβαίνειν iv, 2, 3. est niti pro locum acclivem. Ἵορθιοι λόχοι, *v. n.* iv, 2, 11. *cf.* iv, 3, 18: 8, 12. v, 4, 22. Ἵορθίος τὰς τάξεις βαθύνει καὶ πείθει τὸ στρατόπεδον εὐοργκον καὶ πορευτικόν Polyæni v, 16, 1.
- Ἵορθός, rectus iv, 8, 20. ὁ. ὁδός vi, 4, 38.
- Ἵορθρος, diluculum ii, 2, 21. iv, 3, 8.
- Ἵορίζειν, distinguere, definire, fines constituere iv, 3, 1: 8. i. vii, 7, 36. ὁρίζεσθαι στήλας *v. n.* vii, 5, 13.
- Ἵορῖα, τὰ, fines iv, 8, 8. *not.* v, 10, 19.
- Ἵορκος Θεῶν, jusjurandum per deos ii, 5, 7.
- Ἵορμαῖν (*sc.* ἑαυτὸν) εἰς τὸ διώκειν, se dare ad insequendum i, 8, 25. κατὰ τινα, tendere contra al. v, 7, 25. δρόμῳ, cursu contendere iv, 3, 31. *syn.* ἐπιτρέχειν: ὁρμαῖν τὴν ἄνω ὁδὸν, ingredi, proficisci in superiorem Asiam iii, 1, 8. *seq. inf.* cœpisse iii, 4, 44. Ἵορμαῖσθαι, proficisci, se dare in viam, *aufbrechen*, *abmarschiren* i, 2, 5: 10, 1. *not.* ii, 1, 3: 2, 24. iii, 4, 30. *not.* v, 9, 23. vii, 6, 11.
- Ἵορμῖν, in statione esse i, 4, 3. 6.
- Ἵορμῆ, expeditio iii, 1, 10. ὄντων ἐν ὁρμῆ, cum in eo essent ut proficiscerentur ii, 1, 3. ὁρμῆ μιᾷ, uno impetu iii, 2, 9.
- Ἵορμίζεσθαι, appellere v, 9, 15: 10, 1, 2. ὁρμίσαις ἄσπκον iii, 5, 10. ubi erat antea ἄρμίσαις.
- Ἵορῖς, gallina iv, 5, 25. *hinc κρέα ὁρῖθαι* §. 31.
- Ἵοροφος, tectum vii, 4, 16.
- Ἵος pro οὗτος iii, 4, 48. v, 2, 30. vi, 3, 22. ὅστις, qui, ut is i, 3, 14. ὁ
- δὲ λέγεις, quod attinet ad id quod dicis, *v. n.* v, 5, 20. οὗ, ubi ii, 1, 6. iii, 4, 32.
- Ἵοσιος, qui servat jusjurandum, *ορρ.* ἐπίορκος ii, 6, 25.
- Ἵοσον θύματα, tantum pecoris, quantum sufficiebat ad sacrificia vii, 8, 19. ὅσον ἐφόδιον, quantum pecuniæ satis esset ad viaticum vii, 3, 20. ὅσον γυῖσασθαι, quantum sibi opus erat ad comedendum vii, 3, 22. *præced.* τοσοῦτον *et seq. inf.* tantum—ut iv, 8, 12. ὅσον διελθόντες, tanto spatio, quanto confecto vii, 3, 9. ὅσον, circiter iii, 4, 3. iv, 5, 10. vi, 3, 8. vii, 3, 7. 47. ὅσον ἐδύναντο μέγιστον, quam possent maxime iv, 5, 18. ὅσον ξυήλην, magnitudine gladioli falcati iv, 7, 16. ὅσον οὐ, propemodum vii, 2, 5.
- Ἵοσπριον, legumen iv, 4, 9: 5, 26. vi, 2, 6.
- Ἵοτι, *c. optat.* in oratione obliqua ii, 1, 3. iv, 5, 10. vii, 2, 19. *servit recitationi in oratione recta*, scilicet i, 6, 7. *bis in eodem orationis membro ponitur* v, 6, 19. vii, 4, 5. *pro διότι*, quia i, 2, 21. ii, 6, 29. iv, 8, 11. ὅτι τάχιστα, quam celerrime v, 6, 18. *c. comparat.* *v. n.* iii, 4, 5. ὅτι μὴ, nisi v, 10, 6.
- Ἵοτου δὴ *seq. particip.* v, 2, 24.
- Οὐδαμῶδες, nulla ex parte ii, 4, 23.
- Οὐδαμῶ, nulla in re iii, 1, 38.
- Οὐδεὶς μικέτι μῖνη iv, 8, 13. *not.*
- Οὐδὲν pro οὐ i, 1, 8.
- Οὐκέτι πέρα v, 9, 28.
- Οὐκουν, nullo modo iii, 5, 6.
- Οὐκούν, igitur iii, 2, 19.
- Οὐν, igitur, inquam, *servit repetitioni*, *v. n.* i, 4, 5. iii, 1, 20.
- Οὐρὰ et τὰ ὀπισθεν, agmen extremum iii, 4, 38. οὐρὰ τοῦ κέρατος vi, 3, 5. *not.*
- Οὐραγία, erat ubi nunc οὐρὰ iii, 4, 42.
- Οὐραγός, qui claudit agmen, et qui idem, conversione facta, ducit agmen iv, 3, 29.
- Οὐτε—καὶ, *v. n.* iv, 7, 11.
- Οὗτος, præsens *v. n.* iii, 5, 9. iste, in sensu contemptus iii, 1, 30. de re nota, ille *v. n.* i, 5, 8. οὗτος *elegantè* ponitur post nomen aut participium i, 6, 6. ii, 5, 11. iii, 2, 5. ταῦτα, *sc.* διὰ, his de causis iv, 1, 21. οὗτος ὁ αὐτός, hic idem vii, 3, 3.
- Οὕτως, ita, hanc ob causam iii, 5, 6. vi, 1, 26. οὕτως ὅπως, ita ut vi, 3, 30.

- Ὀφείλω, *ἀφιλε* ζῆν, utinam vivat ii, 1, 4. Ὀφελος, τό, usus i, 3, 11.
 Ὀφλιν, *de eo*, qui condemnatus solvere debet v, 8, 1.
 Ὀχῆσθαι ἐφ' ἵππου, vehi equo iii, 4, 47.
 Ὀχετός, rivulus ii, 4, 13.
 Ὀχημα, vehiculum iii, 2, 19.
 Ὀχθαι, colles iv, 3, 3. et 5. *not.*
 Ὀχλος, hominum multitudo, *οφρ.* ἐρημία ii, 5, 9. ἐν ὄχλῳ εἶναι, in hominum multitudine esse v, 4, 34. turba castrensis, *ut mulieres, servi, ἱκῶ, der Tross* iii, 2, 36: 3, 6: 4, 26. iv, 3, 26. 27.
 Ὀχυρός, bene munitus i, 2, 22.
 Ὀψι, sero ii, 2, 16. serum diei iii, 4, 36.
 Ὀψία, pomeridianum tempus vi, 3, 31.
 Ὀψίζειν, sero venire iv, 5, 5.
 Ὀψις, adspetus, color ii, 3, 15. καλῆ, pulchrum et gratum spectaculum v, 9, 9.

Π.

- Παγκράτιον, certaminis genus, cum idem est et luctator et pugil iv, 8, 27.
 Παγχάλασπος, perdifficilis v, 2, 20. ubi πάνυ χαλ. dedi.
 Πάθημα σχέτιλιον, res misera et minime ferenda vii, 6, 30.
 Πάθος, morbus iv, 5, 7. *π. αὐτοῦ*, injuria sibi illata i, 5, 14.
 Παιωνίξιν, pæana canere, *de militibus prælium ingredientibus, auxilium Martis implorantibus conclamatione* i, 8, 17: 10, 10. iv, 3, 19. 29. 31. iv, 8, 16. v, 2, 14. vi, 5, 27. pæana canere grati animi declarandi causa, s. laudare deum iii, 2, 9. sed ibi Codd. duo optimi ἐπαιώνισαν habent. Παιωνίξιν, hymnum canere deo, *ut in sacris* v, 9, 5. *not.* 11. *cf. Cuper. Observatt. p. 8.*
 Παιδραστής, puerorum formosorum amator *honestus, ut videtur* vii, 4, 7.
 Παιδικὰ, τὰ, amores, adamatus alteri ii, 6, 6. v, 8, 4. τὰ παιδικὰ ἔχειν τινὰ, aliquem habere in deliciis ii, 6, 28.
 Παιδίσκη, ancilla iv, 3, 11.
 Πάειν, ferire, cædere, vulnerare minus, *οφρ.* βάλλιν i, 10, 7. v, 7, 21. vi, 4, 27. *π. λόγῃ*, πύξ v, 8, 16. *π. ὀλίγας*, cædere verberibus

- paucis v, 8, 12. *π. πρὸς τὰς πέτρας*, ad saxa allidi iv, 2, 3. ubi *πταίωντες* dedi.
 Πάλαι, dudum iv, 8, 14. citius, ante, *οφρ.* ὀψι, serius aliis iv, 5, 5.
 Παλαίειν, luctari iv, 8, 26. Πάλη, lucta §. 27.
 Παλαιὸν (τὸ), olim, priscis temporibus iii, 4, 5. 7.
 Πάλιν λαμβάνειν, recuperare iv, 2, 13. *π. θείειν*, recurrere iv, 3, 20. *π. ἄγειν*, reducere v, 7, 1.
 Παλτόν i, 8, 3. 27. v, 4, 12. duo παλτὰ equites gestabant, breviora et firmiora, quam δόρυ, quod unum alii gestabant. *cf. ad libr. de equestri* 12, 12.
 Παμπληθῆς στόλος, exercitus numerosissimus iii, 2, 11.
 Παμπόνηρος, homo perditus vi, 6, 25.
 Πανούργος, versutus, qui in malis artibus et rebus est versatissimus ii, 5, 29: 6, 26. Πανουργία, calliditas vii, 5, 11.
 Πανταχού, ubique ii, 5, 7.
 Πάντη, omni ex parte, undique i, 2, 22. ii, 3, 3.
 Πάντοσε, quoquo versus vii, 2, 23.
 Πάσαι, lucror, acquiri vii, 6, 9. *πέπαιτο*, acquisiverat i, 9, 19. ubi Codd. *πέπαστο* dant. *πέπαιται*, habet, *id. qd. κίκτηται* vii, 6, 41. iii, 3, 18. *πεπαιμένος, h. e. κτησάμενος* v, 9, 12.
 Παρά 1) *c. genit.* ab i, 7, 13. v, 1, 11. *π. Ξενίου*, deserto Xenia i, 3, 7. ὁ παρ' ἡμῶν ἀρροστής, a vobis missus v, 5, 19. 2) *c. dat.* παρὰ βασιλεῖ ὄντες, qui regem sequuntur i, 5, 16. 3) *c. acc.* ad, *pro* πρὸς, ἐπι i, 2, 12. 17. ii, 2, 3. 8. juxta, prope i, 9, 13. iii, 4, 9. *π. ὄδον*, juxta viam i, 2, 13. 4) *π. θάλατταν*, propter mare, in ora maritima i, 2, 24. v, 10, 18: 3, 10. *π. τὸ τεῖχος*, ad urbem vii, 2, 11. *π. γῆν πλείειν*, oram legere v, 10, 1. *π. τὸν ποταμὸν*, secundum fluvium iii, 5, 1. *π. ποτὸν v. n.* ii, 3, 15. contra, *ut παρὰ τὸ δίκαιον* v, 8, 17. *π. τὴν ῥήτραν*, contra pactum vi, 4, 28. *π. τοὺς ὄρκους* ii, 5, 41. *π. τὴν δόξαν* ii, 1, 18. *π. σπονδὰς* ii, 4, 5. *παρ' ἀσπίδας*, ad sinistras iv, 3, 26.
 Παραβοηθεῖν, ad opem ferendam accurrere iv, 7, 24.
 Παραγγέλλειν, jubere, *de imperatore, qui ex tempore imperat, quid fieri debeat, adeo ut imperium non cum classico aut a præcone edicatur, sed per*

- manus tradatur et accipiat. Causa est, ne hostes rem ipsi sentiant aut mora temporis interposita certiores fiant* i, 8, 3. 16. iv, 1, 16. *παρ. εἰς τὰ ὄπλα*, ad arma vocare i, 5, 13. *Hinc ἀπὸ παραγγέλλεως πορεύεσθαι* iv, 1, 5. *παραγγέλλειν πρὸς*, renunciare vi, 1, 22. sed vide annot.
- Παραγγέλλεως, ἀπὸ, πορεύομενοι* iv, 1, 5. *not.*
- Παράγειν*, verbum tacticorum iii, 4, 21. iv, 6, 6. *Arriano Tactico παραγωγή λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγγ παραρῆται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐνύμων ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν κἄν μὴν ἐκ τῶν εὐνύμων μερῶν ἔχη τοὺς ἡγεμόνας, εὐνύμος παραγωγή λέγεται ἂν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγή γίνεται εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ τάγματι βαδιῖ· μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῆ, διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν, τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν, καὶ τετραπλεύρῳ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμοι ἐπιτίθεσθαι ὑφ' ὁρῶνται. Cf. ad Hipparchici 4, 9. adducere vii, 6, 3. deducere vii, 2, 8. Hinc παραγωγή v, 1, 16.*
- Παραγίγνεσθαι*, advenire i, 1, 11: 2, 3, ἐν τῇ μάχῃ, interesse pugnae i, 7, 12. *εἰς παραγωγήν* v, 1, 16. ad comiteum navibus advehendum.
- Παράδεισος* i, 2, 7. ii, 4, 14.
- Παραδιδόναι τι*, aliquid læti portendere vi, 4, 34.
- Παραδαρρύνειν*, bono animo esse jubere, confirmare ii, 4, 1. iii, 1, 39.
- Παραδειν*, cursu antevertere iv, 7, 12.
- Παραινῶ*. *παρήνει διαρρύνων τοιαῦδε*, ad ipsorum animos confirmandos hac utebatur oratione i, 7, 2.
- Παραπειθεσθαι περὶ τινος*, deprecari pro al. veniam petere vi, 4, 29.
- Παρακαλεῖν*, advocare i, 6, 5. ad coenam vocare v, 9, 3.
- Παρακαταθήκη*, depositum v, 3, 7.
- Παρακελεύεσθαι τινι*, adhortari al. i, 8, 11. iii, 4, 48. *etc.*
- Παραλείπειν*, prætermittere quod ad rem et causam pertinet vi, 4, 18.
- Παραλύομενοι τὰ πηδάλια* v, 1, 11. *not.*
- Παραλυπεῖν*, molestiam creare adversando ii, 5, 29.
- Παραμείβεσθαι*, mutare i, 10, 10.
- Παραμείβειν ὄρκου*, fidem jurisjur. negligere ii, 5, 7.
- Παραμῆναι*, apud suos manere ii, 6, 2. sed vide notam.
- Παραμηρίδιον*, femorum munimentum i, 8, 6.
- Παραπλῆϊν*, præternavigare v, 1, 11. *id. qd. simplex πλῆϊν* v, 7, 17.
- Παραπροπέμπειν*, præmittere iv, 5, 20.
- Παραρρύνειν*, defluere iv, 4, 11.
- Παρασάγγης*, parasanga, æquat triginta stadia i, 2, 5. *etc.*
- Παρασκευάζεσθαι*, accingere se itineri iii, 4, 36. se parare v, 4, 21. *παρασκευαζόμενος*, promptus et paratus iii, 1, 36. *παρασκευασμένους τὴν γνώμην πορ.* hoc animo nos oportet contra hostes pergere vi, 1, 17.
- Παρασκηνοῦν τινι*, juxta al. castra ponere iii, 1, 28. sed Codd.—*εἰν. not.*
- Παράταξις*, acies v, 2, 13.
- Παρατεταγμένοι*, instructi i, 10, 10. iv, 6, 25: 8, 3, 9.
- Παρατείνειν τάφρον*, ducere fossam i, 7, 15. *τὴν φάλαγγα παρὰ τ. κ.* explicare aciem peditum per vicos vii, 3, 48.
- Παρατίθεσθαι*, apponere iv, 5, 31. *παρατίθεσθαι τὰ ὄπλα*, juxta se arma humi deponere v, 9, 8.
- Παρατρέχειν*, accurrere iv, 5, 8. vii, 1, 23. *τι*, cursu conficere iv, 7, 6.
- Παρεγγυᾶν*, hortari vi, 5, 12. vii, 1, 22: *id. qd. παραγγέλλειν*, edicere, jubere iv, 1, 17: 8, 16. vii, 3, 46.
- Παρεγγυῆ*, cohortatio vi, 3, 13.
- Παρήναι ἀπ' αὐτοῦ* ii, 1, 2. *not. παρήσαν Κύρω αἱ νῆες ἐκ Πελοπ.* i, 4, 2. *παρήσαν ἐπὶ τὰς κώμας* vii, 4, 6. *not. παρήσαν εἰς Σάρδεις* i, 2, 2. *not. παρήναι μετρεῖν τὸ βάδος* iv, 5, 6.
- Παρελαύνειν*, obequitare i, 8, 14.
- Παρέρχεσθαι*, accedere vii, 5, 11. *εἰσω τοῦ τείχους* ii, 4, 12. *et εἰς πόλιν* vii, 1, 31. urbem ingredi: *de oratore*, in medium prodire v, 5, 24. vi, 4, 21. præterire, transire i, 4, 4. ii, 4, 25. præterire, *de tempore* i, 7, 18. *πάρουδον*, transitum superare i, 7, 16. *παρ.* antevertere iv, 7, 11.
- Παρέχειν φόβον*, metum incutere iii, 1, 18. *παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν*, cum passi essemus nos ab illo beneficiis ornari ii, 3, 22.
- Παριδεῖν*, erat vii, 7, 49. ubi *περιδεῖν* dedi. *not.*
- Παρίνειν*, accedere iv, 7, 4. 5. 7. *etc.* procedere vii, 3, 46. sequi iii, 4,

- ᾄ8. cedere, permittere v, 7, 10. præterire iv, 7, 12.
 Παρίστασθαι, παρασθησάμενος δύο ἱε-
 ρεῖα, victimas ad aram adducere
 vi, 1, 22. *πυριστήκετε* v, 8, 22.
not.
 Πάρσδος, aditus iv, 7, 4. transitus i,
 4, 4. iv, 1, 2.
 Παρουσίν, ex ebrietate petulantem esse
 erga al. v, 8, 4. cf. *Sympos.* vi. 1.
 Παροισχόμενα, antegressæ offensiones
 ii, 4, 1.
 Παρόντα, τὰ, opes inde a multis an-
 nis collectæ vii, 7, 36.
 Πᾶς, omnis generis vi, 2, 6. *πάντα*
scil. κατὰ, omnino i, 3, 10. ἐπὶ πᾶν
 ἔρχεσθαι, omnes vias tentare, om-
 nia sedulo facere iii, 1, 18. ἐπὶ πᾶν
 τῆς ἐλευθερίας ἵναί Plato Reip.
 8, 12. libertatem omnia pervagari,
 per omnia grassari.
 Πάσχειν ἀγαθὸν v, 5, 9. εὖ πάσχειν
 i, 3, 4. amice et benevole tractari:
πάσχειν τι, aliquid mali perpeti i,
 8, 20. *κακῶς*, laborare, telis hosti-
 um expositum esse et adeo vulne-
 rari iii, 3, 7. *π.* ἀδικώτατα vii, 1,
 16. *et π.* δεινὰ, *ibid.* 25. gravi affici
 injuria: *π.* δίκαια, pœnas luere v,
 1, 15. ὃ τι ἂν δέη, *πείσομαι*, quic-
 quid sors tulerit, feram i, 3, 5. 6.
 Πατήρ, pater, *de benefico* vii, 6, 38.
 Πάτριος, v. n. v, 4, 27.
 Πατρώος, patrius, a patre relictus i,
 7, 6.
 Παύειν τὴν φάλα. omittere phalangem
 iv, 8, 10. *παύεσθαι τοῦ πολ.* belli
 finem facere i, 6, 6. *πόνων*, liberari
 a laboribus v, 1, 2.
 Παῦλα, cessatio, finis v, 7, 32. σκο-
 πεῖτε παῦλάν τιν' αὐτῶν (ἐργῶν) op-
 primite, defendite talia.
 Πέδιαι, compedes iv, 3, 8.
 Πεδιῶν, campester v, 5, 2. vii, 1, 24.
 Πεζεύειν v, 5, 4. *πεζῆ* πορεύεσθαι v, 6,
 1. v, 10, 18. terra iter facere, *οφρ.*
navigationi. *Πεζῆ* δύναμις i, 3, 12.
 Πείθειν, persuadere conari v, 9, 19:
 10, 13. vii, 3, 7. persuadere vii, 3,
 17. *πείσονται* v, 1, 13. a *πειθόμεαι*.
 Πείραν τίνος λαμβάνειν, periculum de
 al. facere vi, 4, 33. *πειρ.* λαμβ. ἐν
 ἑαυτῶ, ipsum expertum esse, di-
 scere ex iis, quæ quis ipse expertus
 est v, 8, 15. ἐν *πειρᾷ* τίνος γίγν.
 consuetudine alicujus uti. ejusque
 adeo animum habere cognitum i,
 9, 1.
 Πειράσθαι τίνος, periculum rei facere
 iii, 2, 38. *τοῦ βάθους*, explorare al-
 titudinem iii, 5, 7.
 Πελάζειν, appropinquare iv, 2, 3.
 Πέλτα, hasta, jaculum i, 10, 12. *not.*
 v, 2, 29. scutum parvum ii, 1, 6.
 In loco v, 9, 9. *ταῖς πέλταις* et τοὺς
πίλταις dat Guelf. Codex. *not.* *Hinc*
πέλτασται, peltari s. cetrati, *pedi-*
tes levis armaturæ cetra instructi,
rugnant eminus jaculis mittendis v,
 2, 12. i, 10, 7. Πελάζειν, pelta-
 stam esse v, 8, 5. *Πελταστικὸν scil.*
στράτευμα, h. e. πέλτασται i, 8, 5.
 Πεμπταῖος, qui quintum diem jacuit
 mortuus vi, 2, 9.
 Πένομαι, pauper sum iii, 2, 26.
 Πεντηκοντῆρ, qui præest τῇ πεντηκο-
 στῷ, semicenturiæ iii, 4, 21. 22.
 Πεντηκόντορος, navis quinquaginta rem-
 orum v, 1, 15. vi, 4, 5.
 Πέρα et πέραν, ulterius, οὐκέτι π. v, 9,
 28: 2, 2. π. γίγνεσθαι, ulterius
 progredi, *avanciren* vi, 3, 22. *πέραν*
τοῦ ποτ. ripa ulteriori fluvii iii, 5,
 2. *πέρα μέσ.* τῆς ἡμ. pomeridie vi,
 3, 7.
 Περαινεῖν, exsequi, perficere iii, 1, 47.
 Περαινοῦσθαι, trajicere vii, 2, 12.
 Πέραν, τὸ ὕδαρ iv, 3, 21.
 Περὶ τι εἶναι, occupari aliqua re iii, 5,
 7. π. ἐμὲ ἀδικος, injurius erga me
 i, 6, 8. π. πλείστου ποιῆσθαι μηδὲν
 ψεύδεσθαι, fide nihil antiquius du-
 cere i, 9, 7. π. παντὸς ποιῆσθαι,
 antiquissimum ducere *ibid.* 16. *περὶ*
c. acc. intelligitur i, 6, 1.
 Περιβάλλειν ἀλλήλους, amplecti iv, 7,
 25. *περιβάλλεσθαι*, potiri vi, 3, 3.
περιβαλλόμενοι ὀπισθεν τὰς πέλταις,
peltis in terga rejectis vii, 4, 17.
 Περιγίγνεσθαι τίνος, vincere aliquem
 i, 1, 10. ii, 1, 13. *etc.* καὶ *περιγί-*
νεσθαι, ὥστε καλῶς ἔχειν v, 8, 26. *not.*
 Περιεῖλιν σακκία περὶ τοὺς πόδας iv, 5,
 36. ubi antea erat *περιδῖν*.
 Περιεῖναι τίνος, vincere, superare i, 9,
 24. iii, 4, 33.
 Περιέλκειν, circumducere, per mille
 itinera trahere vii, 6, 10.
 Περιέχειν, cingere i, 2, 22.
 Περιῖδειν ἔχοντα vii, 7, 49. *not.*
 Περικυκλοῦσθαι, cingere vi, 1, 11.
 Περιλαμβάνειν, complecti vii, 4, 10.
 Περιμένειν, opperiri, expectare ii, 1,
 3: 3, 2: 4, 1.
 Πέριξ. οἱ πέριξ οἰκοῦντες, finitimi ii, 5,
 14.
 Περίοδος τοῦ κύκλου, ambitus in cir-
 cuitu iii, 4, 7.
 Περίοικος, qui est ex urbe vicina et
 serva Spartanorum v, 1, 15.
 Περίοπτειν, negligere vii, 3, 3.
 Περιορᾶν, *id.* vii, 7, 40.
 K k

- Περίπατος. ἐν περιπάτῳ εἶναι, obambulare ii, 4, 15.
- Περιπετόμενον ἄσπὸν v, 9, 23.
- Περιπήγνυμι. περιπήγνυτο, gelu adstricti pedi adhærebant calcei iv, 5, 14.
- Περιπίπτειν τινί, procumbere super aliquem i, 8, 28.
- Περίπλεῖν, navigare i, 2, 21.
- Περισπασθῆναι ὄνομα καὶ δύν. gloriam et potentiam sibi comparare v, 6, 17.
- Περιτύσσειν, circumvenire, cingere i, 10, 9.
- Περιῤῥέω. πόλις περιῤῥεῖτο κύκλῳ, alluebatur undique i, 5, 4. περιῤῥυῆναι, de vinculis sponte solutis iv, 3, 8. *not.*
- Περιῤῥήγνυμι, dirumpo iv, 3, 8. ubi περιῤῥυῆναι dedi.
- Περισταυροῦν, munire, circumvallare vii, 4, 14.
- Περιστεῖν ἄλλων, alios superare multitudine iv, 8, 11. *not.*
- Περισυγχεῖναι, forte adesse vi, 6, 7.
- Περιφανῶς, perspicue iv, 5, 4.
- Περίφοβος, metu vehementer percussus iii, 1, 12.
- Περισίξειν, Persice scire iv, 5, 34.
- Περυσινός, proximo anno factus v, 4, 27.
- Πέτονται i, 5, 3. *not.*
- Πετροβολία, lapidatio vi, 4, 15.
- Πέτρος, saxum iv, 7, 12.
- Πεφυλαγμένως, caute, circumspecte ii, 4, 24.
- Πῆ μὲν—πῆ δὲ, partim—partim iii, 1, 12. πη, aliqua parte iv, 8, 11, 13.
- Πήγνυμι, constringo frigore iv, 5, 3. πήγνυμαι, conresco, gelasco vii, 4, 3.
- Πηδάλια παραλύεσθαι, gubernacula resolvere v, 1, 11.
- Πιέζειν, premere onere iii, 4, 48. vexare, molestia afficere i, 1, 10. πιέζεσθαι, laborare, urgeri, de militibus qui vix resistere amplius possunt iii, 4, 27. iv, 8, 13.
- Πίνειν ποτηρίοις, v. n. vi, 1, 4.
- Πίπτειν, cadere, de militibus, qui interficiuntur in prælio i, 9, 31. vi, 2, 9.
- Πιστεῖν τοῖς χωρίοις, fretum esse locis munitis v, 4, 2. τί σινι, alicui fidem aliquam habere i, 3, 16. ἐπίστυον αὐτῷ ἐπιτερόμεναι, non dubitabant se ejus fidei tradere i, 9, 8. πιστεύομαι, mihi fides habetur vii, 6, 33.
- Πίστις ἔλαβε, fides ei data erat i, 2, 26.
- Πιστός, fidelis, certus i, 5, 15: 6, 3. π. γίνομαι τινι, habetur mihi fides ab aliquo ii, 5, 22. πιστὰ, ea quæ faciunt fidem: ut πιστὰ δίδόναι καὶ λαμβάνειν, fidem dare et accipere i, 6, 7. iii, 2, 5. v, 4, 11. τὰ πιστὰ ἐγένετο, foedus ictum erat ii, 2, 10.
- Πιστότης, fides i, 8, 29.
- Πλάγια, latera agminis vi, 3, 15.
- Πλαίσιον i, 8, 9. iii, 2, 36. ἰσόπλευρον iii, 4, 19. *not.*
- Πλανᾶσαι, aberrare a scopo; de oratione, quæ, quod spectat, non efficit vii, 7, 24.
- Πλάττεσθαι ψευδῆ, mendacia fingere ii, 6, 26.
- Πλῆθρον, mensura pedum centum Græcorum, qui efficiunt pedes Parisienses 94 cum 5 digitis et 4 lineis i, 2, 5. iii, 4, 9. Hinc πλεθριαῖος, unius plethri i, 5, 4: 7, 15.
- Πλέκειν, texere, de fundarum loris iii, 3, 18.
- Πλεονεκεῖν τινος, potiorum esse alio cum ejus detrimento v, 4, 15: 8, 13. præstare iii, 1, 37.
- Πλευρά, costa iv, 7, 4. latus iii, 4, 28.
- Πλέω, unde πλευσούμεθα v, 1, 10.
- Πληγὴ, intelligitur v, 8, 12.
- Πληθὸς χώρου καὶ ἀνδρ. amplitudo finium et multitudo hominum i, 5, 9.
- Πλήν, veruntamen i, 8, 25. verum iii, 1, 26: 4, 28. nisi quod i, 8, 20. extraquam i, 2, 24. iv, 1, 14. præter c. genit. i, 9, 9. ii, 4, 27. *etc.*
- Πλήρης, plenus i, 5, 1.
- Πλησίον, non procul ii, 2, 15. 18. ὁ πλησίον, vicinus iii, 4, 9. πλησιαίτατος, proximus vii, 3, 29.
- Πλήσσω, unde πεπληγῆναι v, 9, 5. ubi erat πεπληγῆναι.
- Πλίνθος ὀπτή, later coctus ii, 4, 12. γῆναι vii, 8, 14. *not.* κεραμεία iii, 4, 7.
- Πλοῖον, navigium, maxime de navibus onerariis i, 7, 15. ὀφρ. τρήρεις vi, 4, 1.
- Πλοῦς. καλοὶ πλοῖ v, 7, 7. *not.* ἐὰν πλοῦς ᾖ v, 10, 33.
- Πνεῦμα καλόν, ventus secundus v, 9, 14: 10, 1.
- Πνίγειν, suffocare v, 7, 25.
- Ποδαπός, cujas iv, 4, 17.
- Ποδήρεις ἀσπίδες, clypei ad talos usque protensi i, 8, 9.

- Ποδίξειν, τοὺς ἴππους, pedibus constringere iii, 4, 35.
- Ποθὲν, ulla ex parte vi, 1, 15.
- Ποιεῖν φόβον, terrere i, 8, 18. τὸν λόχον, cohortem instruere v, 2, 11. προσόδους, reditus augere i, 9, 19. κακῶς τινα, incommodis afficere ii, 4, 22. κακῶς τὴν χώραν, infestare agrum ii, 3, 23. εὖ, bene mereri i, 9, 11. πάντα, omnem operam dare iii, 1, 35. ποιῶ μὴ ἀκούσαι, impedio quo minus audiatis v, 7, 27. ποιήσω αἰρήσεσθαι erat i, 7, 4. ubi ἐλίσσθαι dedi. ποιῶ, pono, fingo v, 7, 8. Ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, iter facere i, 7, 19. iii, 5, 18. iv, 1, 13. πόλεμον, bellum inferre, excitare i, 5, 9. v, 5, 24. μάχην, pugnare i, 7, 2. φίλον, sibi amicum facere v, 5, 12. 22: 6, 3. πῦρ ἐν μέσῳ, ignem excitare inter v, 2, 27. παρ' ὀλίγον, parvi facere vi, 4, 11. περὶ πλείονος v, 6, 22. περὶ πάντος, nihil impensius cupere quam ii, 4, 3. π. ὀπισθεν νότος χαλ. a tergo relinquere saltum impeditum vi, 3, 18. cf. i, 10, 9. π. ἐντὸς πλαισίου, recipere intra agmen quadratum vii, 8, 16. π. ἐκατέρωθεν, utroque in cornu disponere vi, 3, 25. π. κατὰ τοὺς νεκροὺς, jubeo consistere contra mortuos vi, 3, 5, 6.
- Ποικίλοι τὰ νῶτα, quorum terga vario colore picta erant v, 4, 32.
- Πολεμικὸς, rei militaris peritus ii, 6, 1. τὰ πολεμικὰ σημαίνειν, classicum canere iv, 3, 29. τὰ πολεμικὰ et πολέμια permutantur i, 6, 2. iii, 1, 43.
- Πολέμιος, infestus i, 5, 16.
- Πόλεμος Θεῶν, vindicta divina ii, 5, 7.
- Πολίξειν τὸ χωρίον, eo loco urbem condere vi, 4, 4.
- Πολιορκεῖν, obsidere vi, 1, 11.
- Πόλις, cives ii, 6, 2. pro ἀκροπόλει vii, 1, 27.
- Πόλισμα, oppidum iv, 7, 17. cf. not. vi, 2, 7.
- Πολιτεύειν, versari in civitate, civem esse iii, 2, 26.
- Πολλαπλάσιοι, c. gen. multo plures quam iii, 2, 14. v, 5, 22.
- Πολλαχῆ et πολλαχού, sæpe iv, 1, 28. vii, 3, 12. Πολλὰ, multum, sæpe iv, 3, 2. πολλὰ sc. ὁδοὶ vi, 1, 16.
- Πολυνέθρωπος πόλις, incolarum multitudine abundans ii, 4, 13.
- Πολυαρχία, multorum dominatio v, 9, 18.
- Πολυπραγματεῖν τι, temere se alienis negotiis immiscere v, 1, 15.
- Πομπὰς ποιεῖν, ducere pompas v, 5, 5.
- Πονεῖν τὰ χρέματα, labore suo parere prædam vii, 6, 41.
- Πονηρὸς, scelestus, qui malo est animo et infenso ii, 5, 21: 6, 29. v, 7, 33. vii, 1, 39. ineptus ad usum iii, 4, 35. πρᾶγμα, res periculosa vi, 4, 10. τόπος, locus iniquus, minus tutus vii, 4, 12. Πονήρας πορ. ægre procedere iii, 4, 19.
- Πόνους ἡμετέρους ἔχει, fructum laborum nostrorum percipit vii, 6, 9.
- Πόντος. ἢ ἐν τῷ Πόντῳ θάλαττα v, 1, 1.
- Πορεία, ratio itineris faciendi ii, 2, 10.
- Πορεύεσθαι, terra iter facere opp. navigationi v, 3, 2, πρὸς βασιλ. proficisci, s. expeditionem suscipere adv. regem ii, 3, 21.
- Πορίζειν, dare ii, 3, 5. iii, 5, 8. parare iii, 3, 20.
- Πόρος, vadum, locus fluvii, qui pedibus transiri potest iv, 3, 13. ὁ κατὰ τὴν ἔκβασιν πόρος, via qua adscendebatur iv, 3, 20. πόροι, modi rei efficiendæ, adminicula ii, 5, 20.
- Πόρρω αὐτοῦ, procul ab eo i, 3, 12.
- Ποτέρως, utrum vii, 7, 30. πότερα—ἢ, utrum—an ii, 1, 10.
- Πότος, compositio vii, 3, 26.
- Που, aliquo loco ii, 2, 15. ἢν που, sicubi i, 2, 27. fortasse v, 6, 17.
- Πρᾶγμα, res molesta iv, 1, 17. πρᾶγματα, difficultates vii, 6, 24. πρ. ἔχειν, negotiis implicatum esse v, 6, 5. πρ. παρέχειν τῇ χώρῳ, infestare agros i, 1, 11. πρᾶγματα, præda vi, 1, 5. not.
- Πραγματεύεσθαι ἀγαθόν, curare, efficere commoda vii, 6, 35.
- Πρανὴς, præceps i, 5, 8. v, 2, 28. ἐς πρηνὲς, deorsum iii, 4, 25. κατὰ τοῦ πρηνοῦς ἐλαύνειν, decurrere per declivia collis iv, 8, 28.
- Πρᾶξις, res gerenda, inceptum i, 3, 16. 18. 19. ii, 6, 17. v, 10, 9. vii, 2, 30. dolus, fraudulenta machinatio, proditio vii, 6, 17.
- Πράττειν τιὰ τὰ χρέματα, exigere pecunias vii, 6, 17. 40. πρ. ἀγαθὰ, bona sibi acquirere vi, 4, 8. πρ. περὶ πλ. operam dare ut naves conquirat vii, 2, 12. πρ. κάκιον, fortuna adversa magis uti i, 9, 10. πρ. agere, apud judicem vi, 4, 18. referre ad milites v, 6, 28.

- Πραῦς, mansuetus, *de piscibus* i, 4, 9.
 Πράως λέγειν τι, emollire verbis aliquid i, 5, 14.
 Πρέπει, convenit i, 9, 6.
 Πρεσβυεύειν παρὰ βασιλ. legatum regis esse ii, 1, 18.
 Πρεσβύτης, senex vi, 1, 10. *not.*
 Πρῆν, donec *c. indic.* ii, 5, 33. *c. opt.* πρῆν ἀπαγάγοι vii, 7, 57. *not.* πρῆν δὴ, antequam i, 10, 9.
 Πρὸς, *de tempore*: πρὸς τῆς μάχης, ante pugnam i, 7, 13. *de loco*; πρὸς βασιλείας, proxime ante regem i, 7, 11: 8, 24. πρὸς τῶν ὄπλων, pro castris ii, 4, 15. πρὸς τῆς Κιλικίας, obversus in Cilicia, ubi aditur Cilicia i, 4, 4. πρὸς τοῦ ποταμοῦ, juxta fluvium ii, 2, 4. πρὸς τοῦ ζυγίου μάχης, ad jugum boum defendendum pugnare vi, 1, 8. πρὸς τινος δουλεύειν, alicujus rationibus consulere vii, 6, 27.
 Προαγορεύειν, loco et nomine aliorum verba facere, *de legationis principe* v, 5, 7.
 Προαγορεύειν, edicere, *de ducibus* ii, 2, 20.
 Προαιρεῖσθαι, deligere vi, 4, 19.
 Προσποτρέπομαι διάκων, ante ab insequendo abstinere vi, 3, 31.
 Προβαίνει νύξ, magna pars noctis exacta est iii, 1, 13. προβαίνοντες τῷ ἀριστερῷ ποδὶ, sinistro pede projecto iv, 2, 28.
 Προβάλλεσθαι, eligendum proponere vi, 1, 25: 2, 6. *προβ.* τὰ ὄπλα, clypeos prætereferre i, 2, 17. vi, 3, 16. προβεβλημένος πρὸ ἀμφοῖν, qui objecto clypeo tegit ambos iv, 2, 21.
 Πρόβατα, pecora, *quæ pascuntur* ii, 4, 27. vi, 1, 3. *Προβάτιον*, ovicula vi, 1, 22. sed *Codd.* πρόβατα habent.
 Προβουλεύειν, *v. n.* iii, 1, 37.
 Πρόγονος, progenitor vii, 2, 22. πρόγονοι, majores iii, 2, 13.
 Προδιβαίνειν, progredi iv, 3, 28. ubi προβαίνειν dedi.
 Προδιδόναι, prodere ii, 3, 22.
 Προδιώκειν, persequendo progredi iii, 3, 10.
 Προδρομή, procursor iv, 7, 10.
 Προειπεῖν, edicere i, 2, 17.
 Προεργασμένη δόξα, ante laboribus parata gloria v, 9, 21.
 Προελαύνειν, provehi equo i, 10, 16. iii, 4, 39.
 Προεῶν vii, 7, 13. ubi erat *προεῶν*, edicturus, denuntiaturus.
 Προέχειν τινά, præstare iii, 2, 19. *not.*
 Προηγείσθαι, præcedere vi, 3, 10.
- Προθυμῖσθαι, cupere ii, 4, 7. iii, 4, 15. flagitare iii, 1, 9. operam dare iv, 1, 22. vii, 7, 47. alacrem promptumque esse ad rem suscipiendam vi, 2, 22. προθυμῖσθαι χαρίζεσθαι, studium bene merendi i, 9, 24.
 Προθυμία, studium imperata facile faciendi i, 9, 18. περί τινα, studium erga al. vii, 6, 11: 7, 45.
 Πρόθυμος, libens i, 3, 19. πρὸς ἔτι προθυμότερον, multo etiam alacrius i, 10, 10.
 Προΐδηςται, ἐπειδὴν v, 9, 8. *not.*
 Προΐσθαι vii, 2, 15. εἰ προσεῖεν αὐτῷ, dedere i, 9, 10. 12. εαυτὸν τοῖς πολ. hostibus se ipsum tradere v, 8, 14. εὐεργεσίαν τινὶ vii, 7, 47. *not.*
 Πρόξιμι, προΐουσης τῆς νυκτὸς, procedente nocte ii, 2, 19.
 Προκαλύπτειν, prætereferre, obducere iii, 4, 8. ἥλιον νεφέλῃ προκαλύψασα.
 Προκαταθέειν, præire vi, 1, 10.
 Προκαταλαμβάνειν, occupare i, 3, 14. 16. ii, 5, 18. iii, 4, 38.
 Προκειῖσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, in mare porrigi vi, 4, 3.
 Προκρίνειν, præferre vi, 1, 26.
 Προλέγειν *seq. inf.* edicere, depunctiare vii, 7, 3.
 Προμαχεῶν, projectio turris vii, 8, 13. *not.*
 Προμνηστικὸν ἰδίον, munimentum frontis i, 8, 7.
 Προμυῖσθαι, captare benevolentiam vii, 3, 19.
 Προνοεῖσθαι τῆς χώρας, prospicere commodis regionis vii, 7, 33.
 Προνομία, pabulationes v, 1, 7. *not.*
 Προῤνεῖν, auctorem existere vi, 3, 14.
 Προῤνος, hospes publicus, *h. e. qui hospitium habet cum alia civitate aut populo* v, 4, 2. v, 6, 11. *cf. Valckenar. Observatt. ad Ammon. p. 201.*
 Προπέμπειν, præmittere vii, 2, 19. προπέμπεσθαι, præcedere jubere vii, 2, 14. comitari, deducere v, 9, 23. vii, 2, 8.
 Προπίνειν, propinare iv, 5, 32. vii, 2, 23: 3, 26. 27.
 Προπονείν, *v. n.* iii, 1, 37.
 Πρὸς 1) *c. genit.* πρὸς τῶν Καρδούχων iv, 3, 26. π. τοῦ ποταμοῦ, secundum, versus flumen *ibid.* πρὸς τοῦ ποταμοῦ pro πρὸς dedi ii, 2, 4. π. θεῶν, erga deos v, 7, 12. sed vide *not.* ii, 5, 20. In Appiani Libycis c. 51. editum est: ἵνα καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναμάρτητα ἦ τὰ ἡμέτερα ἡμῖν

- καὶ πρὸς ἀνδρώπων ἀξίεπεινα πάντων, sed Codd. plurimi cum Edd. prioribus ἀνδρώπους πάντας habent, quod restituendum Appiano censetur. per deos immortales ii, 1, 17. vii, 1, 29. οὐκ ἦν πρὸς τοῦ τρόπου, alienum erat ab ejus ingenio i, 2, 11. apud ii, 3, 18. vii, 6. 33. μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἶη, ne quam in offensionem incurreret apud suos iii, 1, 5. πρὸς πάντων ἡμολογείται, inter omnes constat i, 9, 20. πρὸς θεῶν καὶ ἀνδρ. δίκαιον, quod Diis hominibusque probari possit i, 6, 6. πρὸς θεῶν ἀσεβῆς τρόπος, ratio impia, si spectas Deos; πρὸς ἀνδρ. αἰσχρὸς, turpis hominum existimatione ii, 5, 20. cf. ii, 3, 18. not. 2) c. dat. πρὸς τῇ τεύχει prope urbem vii, 2, 14. οὐ πᾶν πρὸς, modico intervallo ab i, 8, 14. juxta i, 8, 4. - 3) c. accus. πρὸς αὐτὸν ἀρχεῖσθαι, ad tibiam saltare v, 9, 5. πρὸς τὸν ὄμφ. usque ad umbilicum iv, 5, 2. πρὸς ἡμέραν ἦν, sub lucem iv, 5, 21. πρὸς τὸ ἀργύριον ἔχειν ἐκ π. τρ. præ argento quavis ratione comparato vii, 7, 41. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι, deliberare de his i, 3, 19. 20. ii, 3, 21. πρὸς δ' ἔτι, et præterea iii, 2, 2.
- Προσάγειν πρὸς τὸ κέρασ, adoriri cornu, in die Flanken fallen i, 10, 9.
- Προσαιτεῖν μισθὸν, petere, ut stipendium augeatur i, 3, 21.
- Προσβάλλειν πρὸς τὸ χ. invadere castellum v, 2, 4. iv, 6, 13.
- Προσβατὸς, in quem ascendi posset iv, 8, 9.
- Προσβολή, impetus iii, 4, 2. vi, 5, 25.
- Προσγγίνεσθαι, accedere vii, 1, 28.
- Προσθεῖν τινος, opus esse aliquo v, 6, 1.
- Προσθεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, imperium expetere v, 9, 24.
- Προσδίδωμι, addo i, 9, 19.
- Προσδοκᾶν, expectare sive bonum sive malum iii, 2, 34.
- Προσελαύνειν, adequitare vi, 3, 7. appropinquare cum exercitu i, 7, 16.
- Προσεχέειν ὀλίγον τινα, parum alicujus auctoritatem revereri, contemnere vii, 6, 5. πρ. ἡτόν τινι τὸν νοῦν, minus curare aliquem ii, 4, 2.
- Προσῆκει, par est iii, 2, 15. πρ. ταύτη τῆς Βοιωτίας οὐδέν, nihil cum Bœotia commune habet iii, 1, 31. πρ. γένει, cognatione conjunctum cum i, 6, 1.
- Προσθεῖν, accurrere v, 7, 21.
- Πρόσθεν, olim vii, 2, 22. ante ii, 4, 5. τῇ πρόσθεν ἡμέρᾳ, pridie ii, 3, 1. εἰς τὸ πρόσθεν παρελαύνειν, provehī ad primum agmen vii, 3, 41. δ πρόσθεν λόγος, libri superiores iv, 1, 1.
- Προσισθᾶν, admittere iii, 1, 30. iv, 2, 12. comprobare v, 5, 3. cupere vii, 3, 31.
- Προσκυνεῖν, v. n. iii, 2, 13.
- Προσλαμβάνειν, manum operi admovere ii, 3, 11. 12.
- Προσμίγνυμι, me conjungo iv, 2, 16.
- Πρόσδοσ, aditus v, 2, 3. reditus, vectigalia vii, 1, 27. πρόσδοι πρὸς τοὺς θεούς, Deorum supplicationes v, 9, 11.
- Προσπερονᾶν, annectere vii, 3, 21.
- Προσπίπτειν, accurrere vii, 1, 21.
- Προσποιεῖσθαι, simulare i, 3, 14. arrogare sibi ii, 1, 7.
- Προστατεῖν ὕψως, auctoritate sua efficeret ut v, 6, 21.
- Προστερνίδιον, munimentum pectoris i, 8, 7.
- Προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινὸς scil. τὴν ψῆφον, alicujus sententiam comprobare i, 6, 10.
- Προσφέρεσθαι τινα seu πρὸς τινα, se gerere erga aliquem v, 5, 19. vii, 1, 6.
- Προσχωρεῖν ἐκόντες, sua sponte se dedere v, 4, 30.
- Πρόσχωροι, finitimi v, 3, 9.
- Πρόσω, procul ii, 2, 15. iv, 5, 2. πρ. τῶν πηγῶν, procul a fontibus iii, 2, 22. πρ. τοῦ ποταμοῦ v. n. iv, 3, 28. εἰς τὸ πρόσω πορεύεσθαι, ulterius progredi v, 4, 30. ἔναι τοῦ πρόσω i, 3, 1. not. προσωτάτω, longissime vi, 4, 1.
- Πρόσωπα, τὰ, vultus ii, 6, 11.
- Προτελεῖν, priorem dare vii, 7, 25.
- Προτίερα, pridie ii, 1, 3. ubi προτεράια dedi.
- Προτιμᾶν πλέον τινὸς, plus honoris tribuere alicui i, 4, 14. προτιμηθῆναι τινος, dignitate antecellere alicui i, 6, 5.
- Προτρέχειν τινὸς, cursu antevertere aliquem v, 2, 4.
- Προφαινέσθαι, prospici i, 8, 1.
- Προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ad rem detrectandam utor excusatione ætatis iii, 1, 25.
- Πρόφασις, titulus, causa ficta quam quis præ se fert i, 1, 7. causa vii, 6, 22. πρόσφασιν ποιεῖσθαι, simulare i, 2, 1.
- Προφύλακες, primi excubitores, statio K k 3

- ante castra ii, 4, 15. iii, 2, 1. vi, 4, 26.
- Προχωρεῖν, bene procedere vi, 2, 21.
- Προχωρεῖ ὁ πότος, primis mensis re-
motis venit ad pocula vii, 3, 26.
- ἔχοντι ὅ τι προχωροῖ i, 9, 13. *not.*
- Πρωϊαίτερον, maturius iii, 4, 1.
- Πρωρεὺς, proreta, qui nautis in prora
præest, estque sub imperio gubernato-
ris qui obtinet puppim v, 8, 20.
- Πρῶτοι, principes ii, 6, 17. qui prin-
cipem locum in amicitia obtinent
ii, 6, 26. ὦν πρῶτον, statim hoc
tempore, ab initio rerum gerenda-
rum iii, 1, 38. primum, nunquam
antea ii, 3, 16. priori loco quam
alter *ibid.* 17. τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον
λοχαγούς πρῶτους πειρᾶσθαι πείθειν
i. e. antea v, 6, 37.
- Πταίνει πρὸς τὰς πέτρας iv, 2, 3. ubi
erat antea πταίνοντες.
- Πτάνησθαι, sternutare iii, 2, 9.
- Πτέρυξ, ala iv, 7, 15. *not.*
- Πυγμή, pugilatus iv, 8, 27.
- Πυκνός, frequens, de multis quæ uno
loco sunt iv, 8, 2.
- Πυνθάνεσθαι, comperire, cognoscere
ii, 2, 3. vi, 1, 23.
- Πύξ παίνει, pugno percutere v, 8,
16.
- Πυρὰ ἔρημα, v. n. vii, 2, 18. πῦρ ἀνα-
καίνει, ignem accendere iii, 1, 3.
- πυρὰ καίνει iv, 1, 11.
- Πυρὰ, rogi vi, 2, 9.
- Πυραμῖς, pyramis, moles ex lata basi
paulatim in acutum verticem assur-
gens iii, 4, 9.
- Πυργομαχεῖν, turrim oppugnare vii,
8, 13.
- Πυρρίχη, saltatio quæ fit cum armis
vi, 1, 12.
- Πυρσεύειν, igne incenso aut face sub-
lata signum dare vii, 8, 15.
- Πω, unquam i, 2, 26. vi, 3, 14. us-
quam vii, 5, 16. οὐκ ἴσασι πω,
nondum sciunt vii, 3, 35.
- Πως, circiter, fere iii, 1, 43. v, 10,
17. ἄλλως πως, ullo alio modo iii,
1, 20. τεχνικῶς πως, cum arte qua-
dam v, 4, 5.
- P.
- Ῥαθυμῖν, otio se dedere, *opp.* πονεῖν
ii, 6, 6. Ῥαθυμία, socordia ii, 6,
5.
- Ῥαστώνη, διὰ ῥασσ. respirandi causa
et requiescendi v, 8, 16.
- Ῥεῖν ὕδατος, fluere aqua vi, 2, 4.
- Ῥήτρα, scitum, quod communi exer-
citus consensu est constitutum vi,
4, 28.
- Ῥισπέειν, conjicere iii, 3, 1. abjicere
i, 5, 8.
- Ῥοφεῖν, sorbere iv, 5, 32.
- Ῥυθμός. ἐν Ῥυθμῶ, numerose, ad nu-
merum v, 4, 14. v, 9, 10. 11.
- Ῥύμα. ἐκ τόσου Ῥύματος, intra teli ja-
ctum, ex tanto spatio quantum sa-
gitta mittitur iii, 3, 15. ubi Codex
Eton. Ῥύματος dat.
- Ῥώμη, copiæ iii, 3, 14.
- Σ.
- Σάγαρις, bipennis iv, 4, 16.
- Σακκίον, sacculus iv, 5, 36.
- Σαλιπικτής, tubicen, intelligitur iii,
4, 4.
- Σατραπείν χώραν, satrapæ dignitate
præesse loco i, 7, 6. σατρ. τῆς χῶ-
ρας v. n. iii, 4, 31.
- Σάτυρος, de Sileno i, 2, 13.
- Σαφῶς, luculenter i, 4, 18.
- Σημαίνειν, signum dare de adventu ho-
stium vii, 3, 43. σημ. τῆ σάλπιγγι,
tuba signum dare iv, 2, 1.
- Σήσαμον, sesamum, genus leguminis in
oriente i, 2, 22. vi, 2, 6. Σπασάμι-
νον v. n. iv, 4, 13.
- Σιγάω, silere jubeo v, 10, 32. *not.*
- Σίγλος, v. n. i, 5, 6.
- Σιδηροῦσα, ars ferrum effodiendi v, 5,
1.
- Σίνομαι, οὐδέποτε ἐσίνοντο iii, 4, 16. ubi
erat ante ἐπέκειντο.
- Σιταγωγός, frumentarius, de nave fru-
mentum vehente i, 7, 15.
- Σιτεντός, saginatus v, 4, 32.
- Σιτηρέσιον, viaticum *id. qd.* ἐφόδιον v,
10, 4.
- Σίτον, τὸ, cibus i, 4, 19. μελίνης ii, 1,
6. vii, 1, 33. 35. 41. Σίτος, fru-
mentum ii, 4, 27. iii, 4, 18.
- Σιά, duo Dii, Dioscuri, Castor et Pol-
lux vi, 4, 34.
- Σκεδάσμενοι καθ' ἀρπαγὴν, sparsi ad
prædam agenda iii, 5, 2.
- Σκίλος, crus iv, 2, 20.
- Σκεπάσματα i, 5, 10. ubi antea erant
στεγάσματα. *not.*
- Σκέπτεσθαι, considerare vii, 3, 37.
- Σκευάζειν τινὰ, induere, ornare v, 9,
12.
- Σκευή, ἡ, vestitus, stola iv, 7, 27.
- Σκεύη, τὰ, sarcinæ, impedimenta vi,
2, 21. vii, 4, 18.

- Σκυτοφόρειν**, portare et vehere impedimenta exercitus iii, 2, 28.
Σκευοφόροι, calones sarcinas portantes i, 10, 3. iii, 2, 28. iv, 3, 30. *Σκευοφόρα*, sc. *θηρία*, jumenta impedimentis onerata, impedimenta i, 3, 7. iii, 3, 19. iv, 3, 25. 26.
Σκηνην, epulari, convictu uti iv, 5, 33. v, 3, 9. vii, 3, 15. *σκηνην et σκηνοῦν*, tendere, castra ponere ii, 4, 14. iv, 2, 22. vi, 2, 7. vii, 4, 11. *σκ. ἐν ταῖς στέγαις*, sub tectis degere v, 5, 20. *ἐν κόμῃ* iv, 7, 27. *et κατὰ τὰς κόμας*, in vicis commorari, *cantoniren* iv, 5, 23. *σκ. ἐν ταῖς οἰκίαις*, habitare sub tectis v, 5, 11. *σκ. εἰς κόμας*, in vicis deverti vii, 7, 1. *Σκηναῶσθαι παρὰ τὸν ποταμὸν* in Platonis Reip. 10, 14. p. 379. ed. Ast. mutat Cod. Reg. in *σκηναῶσθαι*. uti cap. 12. *εἰς τὸν λιμῶνα ἀπιούσας κατασκηναῶσθαι* in *κατασκηναῶσθαι*.
Σκήναμα, tabernaculum ii, 2, 17. domicilium vii, 4, 16. *Σκηναί*, tecta vici, sub quibus milites commorantur iii, 5, 7.
Σκηπτὸς, fulmen iii, 1, 11.
Σκηπτῶχος, sceptriger: sic dicuntur *eunuchi in aula regis, et Cyri, fratris regii, quia sceptrata gestant* i, 6, 11: 8, 28. cf. ad Cyrop. vii, 3, 17. qui locus propter lectionis varietatem dubitationem habet, *σκηπτῶχος* ubique pro *eunuchis* habendi sint, an pro cognatis regis. De utroque genere disputavit Heeren *Ideen* ii. p. 436 et 438. ed. prior. -
Σκίμποις, Codices ἐν *σκίμποις* habent v, 9, 4. ubi editi libri *στιβάσι*.
Σκληρὸς τόπος, locus asper iv, 8, 26.
Σκόλοψ, sudes v, 2, 5.
Σκοπεῖν, in speculis esse v, 1, 9. *Σκοπεῖσθαι*, loci naturam situmque speculari v, 2, 8. 20.
Σκοπὸς, speculator, in specula constitutus, qui observat quid rerum geratur ii, 2, 15. vi, 1, 11.
Σκόροδον, allium vii, 1, 37.
Σκοταῖος ἔρχ. venit nocte ingruente ii, 2, 17. cf. iv, 1, 5. 10.
Σκότος, τὸ, locus obscurus, ubi quis lateat ii, 5, 7.
Σκυδοποζόται, sagittarii Scythas imitantes sagittarum jactu, iii, 4, 15. ubi *Σκύδαι* τ. dedi.
Σκύταλον, clava vii, 4, 15.
Σκύτινος, coriaceus v, 4, 13.
Σμῆνος, alveare iv, 8, 20.
Σοφῆ, prudens i, 10, 2.
Σοφία, musicæ peritia i, 2, 8.
Σπανίζεῖν τῶν ἐπιτηδείων, commeatus
- penuria laborare ii, 2, 12.
Σπάνις, penuria vii, 2, 15. *σπ. βίου*, rei familiaris inopia vi, 2, 8.
Σπάρτον ἐστραμμένον, funis tortus iv, 7, 15.
Σπᾶσθαι, stringere i, 8, 29. *ἐσπασμένοι τὰ ξίφη*, ensibus districtis vii, 4, 16.
Σπένδειν, libare iv, 3, 13. *Σπένδεσθαι*, fœdus facere i, 9, 7. iii, 5, 5, 16. iv, 4, 6. *σπ. σπονδᾶς*, fœdus facere iv, 1, 1. *σπένδεσθαι τινι*, beneficium fœderis concedere alicui ii, 3, 7.
Σπολάς, vide ad iii, 3, 20.
Σπονδαί, pacta, fœdus i, 9, 8. ii, 1, 21. *σπονδᾶς ποιεῖν*, *syn. σπένδειν*, libare iv, 3, 14.
Σπουδαιολογεῖσθαι, gravibus de rebus sermonem habere, gravia deliberrare i, 9, 28.
Σπουδῆ, festinatio iv, 1, 17. celeritas, studium i, 8, 4. *σπουδῆ*, illico vi, 5, 14.
Στάδιον et στάδιος, mensura 125. passuum i, 4, 1. 4. ii, 4, 13. iii, 4, 3. vi, 2, 5. *στάδιον ἀγωνίζεσθαι*, in stadio decertare h. e. semel decurrere stadii spatium designatum iv, 8, 27.
Σταδμὸς, mansio, castra: *quando exercitus unam noctem aliquo loco pernoctat, aut plures dies commoratur* i, 2, 5: 7, 14: 8, 1. ii, 4, 12. iter inter bina castra i, 5, 5. 7. ii, 2, 12.
Στασιάζειν τινί, dissidere ab al. ii, 5, 28.
Στασιώτης, v. n. vi, 4, 6.
Σταυρὸς, vallus, palus, id. qd. *σκόλοψ* v, 2, 21. *coll. § 5*, vii, 4, 14.
Σταυρωμα, circumvallatio, agger seu vallum palis infixis munitum v, 2, 15. 19.
Στίαρ, sebum, *δελφίνων*, *Thran.* v, 4, 28. *not.*
Στεγάσματα, erant i, 5, 10. ubi dedi *σκιεπάσματα*. *not.*
Στεγνόν, tectum vii, 4, 12.
Σπειβόμεναι ὁδοί, viæ tritæ i, 9, 13.
Στέλλεσθαι, ornari, indui iii, 2, 7. iter facere v, 10, 13. *κατὰ γῆς*, terrestre iter facere v, 6, 5.
Στενά, loca angusta iv, 5, 1. *στενωτίρας* iii, 4, 19. *not. οὐ τὸ στενὸν* iv, 1, 3. *not. Στενοχωρία*, angustiae i, 5, 7.
Στέργειν, diligere *animo* ii, 6, 23.
Στέρεσθαι, privatum esse, carere iii, 2, 2.
Στέρνον, pectus i, 8, 26.

- Σπέραις**, constanter, forti animo iii, 1, 22.
Σπήλη, cippus, pila v, 3, 13.
Στιβάς, torus herbaceus, strues frondium et foliorum v, 9, 4.
Στίβος, vestigia i, 6, 1. vi, 1, 24. vii, 3, 43.
Στίξιν ἀνδήμιον τὰ ἔμπρ. partes corporis anteriores lineis spiralibus notare v, 4, 32.
Στίφος, globus, densum agmen, *maxime equitum* i, 8, 13. 26. vi, 5, 26.
Στλεγγίς, *h. e. interprete Suida*, ζύστρα, strigilis i, 2, 10. *Hujus usus erat in balneis ad sordes et strigmenta exercitatorum a corpore radenda. Vid. Mercur. de Arte gymnast. i, 8. p. m. 31.*
Στόλας iii, 3, 20. *not. cf.* iv, 1, 18.
Στόλος, exercitus i, 2, 5. ii, 2, 12. *expeditio v. n.* ii, 2, 10. iii, 1, 9. 10. *στόλον ποιῆσαι*, iter facere iii, 3, 2. *στόλ. ποιῆσαι πάλιν*, in itinere pergere i, 3, 16.
Στόμα, ostium, aditus ædium iv, 5, 25. ostium fluminis v, 10, 1. ostium Ponti vi, 2, 1. vii, 1, 1. primum agmen iii, 4, 42. 43. frons aciei v, 4, 22. *κατὰ τὸ στόμα v. n.* v, 2, 26. *Arrianus Tactic. ubi explicat Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθείαν τάσσεται ἀπὸ κέρατος εἰς κέρατος διατείναν καλεῖται δὲ τούτο καὶ πρόσσωπον καὶ μέτωπον καὶ πρῶτον ζυγῶν et cet.*
Στρατεία, expeditio iii, 1, 9.
Στρατεύειν, expeditionem suscipere ii, 1, 14. *ἐπὶ τινα*, arma capere adv. al. iii, 1, 18. *στρατεύσθαι*, expeditionem suscipere, bellum inferre, arma capere ii, 1, 1. 3, 20. 25. v, 4, 34: 6, 24. vii, 1, 29. *στρ. εἰς τ. τ. χώρας*, exercitum ducere in hæc loca i, 9, 14.
Στρατεύμα, exercitus i, 2, 18. castra i, 5, 12.
Στρατηγεῖν, *c. genit.* ducem esse i, 4, 3. *ἡμῶν* iii, 2, 27. vii, 6, 40. *στρ. τῶν ξ.* præfectura mercenariorum ii, 6, 28. cogere eligere iter illud, in quo jumenta incedere possunt iii, 2, 27. *στρ. κάλλιον*, honestius suppeditare consilium ii, 2, 13.
Στρατηγία, munus imperatoris vii, 1, 47. consilium imperatoris ii, 2, 13.
Στρατηγιᾶν, muneris imperatorii avidum esse vii, 1, 33. *not.* Hesychius *στρατηγιᾶν τὸ ἐπιθυμῆν τῆς*
- στρατιᾶς*, Suidas rectius *στρατηγίας*, Photii Lexic. MS. *στρατηγίδος* habet.
Στρατοπέδιον, exercitus i, 10, 18.
Στραπτὸς, torques i, 2, 22: 8, 29.
Στρέφειν, suos convertere iv, 3, 26. *στραφέντες*, conversi iii, 5, 1.
Στρουδὸς ἡ μεγάλη, struthiocamelus v. n. i, 5, 2.
Στρωματόδεσμος, saccus, in quo vestes stragulae reconduntur, isque loris constringitur v, 4, 13.
Στυγνὸς ὄραν, vultu torvus ii, 6, 9. *οφρ. φαῖδρον ἐν προσώπῳ §. 11.*
Συγγενής, cognatus, *de iis qui eadem civitate sunt donati. v. n.* vii, 2, 31.
Συγγίνεσθαι τινα, convenire aliquem ii, 5, 2. vii, 2, 19. *ἀλλήλοις*, congregari i, 2, 27. *consuesse de coitu* i, 2, 12. v, 4, 33.
Συγκάμπτειν τὸ σκέλος, crus inflectere v, 8, 10.
Συγκατασκεδάζειν τὸ κέρασ, v. n. vii, 3, 32.
Συγκατασπρέφεισθαι τινα, aliquem adjuvare in subigendis aliis ii, 1, 14.
Συγκεῖσθαι, *εἰς τὸ συγκείμενον*, in locum constitutum vi, 1, 4. *κατὰ τὰ συγκ.* v. n. vii, 2, 7.
Συγκόπτειν, adjuvare in cædendo iv, 8, 8.
Συγκύπτειν, coire propius, se contrahere iii, 4, 19.
Συχωρεῖν, concedere v, 2, 9.
Συλλαμβάνειν, comprehendere, in vincula conjicere i, 1, 3: 6, 4. iii, 1, 2.
Συλλέγειν, convocare concionem militum v, 6, 37.
Συλλογὴν ποιῆσαι, *syn. ἀθροίζειν δύναμιν et συλλέγειν στρατεύμα*, delectum militum habere i, 1, 6.
Σύλλογος, conventus v, 6, 22. conventiculum v, 7, 2.
Συμβάλλεσθαι, intellecto λόγους iv, 6, 14. *not. λῶφον*, constituere collem, de colle inter ipsos conveniebat vi, 1, 3. *χρημάτῃ τινα*, pecunias conferre alicui i, 1, 9. *ξενίαν*, hospitium inire vi, 4, 35. *κριθαὶ συμβεβλημένοι ἵπποις*, hordeum in usum equorum congestum iii, 4, 31. sed vide annot.
Σύμβημι, ταῦτα συμβαίνοντες iv, 2,

2. habent Codd. ubi editur *συνθέμενοι*.
- Συμβοῶν ἀλλήλους*, inclamare se mutuo, clamore excitare vi, 1, 6.
- Συμβοηθῆω* iv, 2, 1. ex conjectura Mureti.
- Συμβολή*, congressus *pugnantium* vi, 3, 32.
- Συμβουλευέιν*, consilium dare ii, 1, 12. vi, 4, 29. τὴν πορείαν, itineris esse auctorem v, 6, 12. *συμβουλευέσθαι τι*, consilium petere abs al. v, 6, 2. i, 1, 10. sine casu i, 7, 2.
- Συμβουλή ἱερὰ*, v. n. v, 6, 4.
- Συμμαθεῖν*, adsuatum esse iv, 5, 27. *not.*
- Σύμμαχα*, auxilia, commoda, ea quæ adjuvant conatus alicujus ii, 4, 7.
- Συμμέτεχεν*, una participem fieri vii, 8, 17.
- Συμμιγνῶσιν τινί*, se conjungere cum al. iv, 2, 8. vi, 1, 24.
- Σύμπαντα*, τὰ, univēsa, omnia in unum collecta iv, 3, 2. τὸ σύμπαν, omnino i, 5, 9.
- Συμπέδῃν*, constringere iv, 4, 11.
- Συμπίπτειν*, congregari i, 9, 6.
- Συμποσιαρχος*, magister bibendi v, 9, 30.
- Συμπράττειν τινί*, adjuvare aliquem i, 1, 8. v, 4, 9: 5, 23. vii, 4, 13.
- Συμπροθυμείσθαι*, una operam dare vii, 1, 5: 2, 24.
- Συμφέρειν τινί τὴν πένιαν*, tolerare c. al. egestatem vii, 6, 20.
- Σύμφημι*, ita esse dico, aio v, 8, 8.
- Σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ*, justis et honestis artibus ii, 6, 18. *σὺν Θεοῖς*, Deorum immortalium beneficio iii, 2, 8. 11. v, 8, 19. *σὺν ταῖς στολαῖς*, amicti stolis iv, 5, 33. *σὺν intelligitur* i, 7, 14. ii, 2, 12.
- Συνάγειν*, convocare i, 3, 9. coarctare, contrahere i, 5, 10.
- Συνδικεῖν αὐτοῖς (ἐκ τοῦ)*, scelerum societate cum iis inita ii, 6, 27.
- Συναιδιάζω*, dedi iv, 4, 10. *not.*
- Συναίνειν τινί τι*, concedere alicui aliquid vii, 7, 31.
- Συνακούειν*, exaudire v, 4, 31.
- Συναλιζειν*, congregare vii, 3, 48.
- Συναλλάττεσθαι πρὸς τοὺς οἰκοί*, cum civibus in gratiam redire i, 2, 1.
- Συναναπράττω τὸν μισθὸν* vii, 7, 14. *not.*
- Συνάπτειν μάχην*, pugnam committere i, 5, 15.
- Σύνδειπνον ποιείσθαι*, jubeo apud me cœnare ii, 5, 27.
- Συνδιαπράττεσθαι*, pacisci iv, 8, 23.
- Σύνδυο λόχοι*, binæ cohortes vi, 3, 2.
- Συνεισέρχασθαι*, una ingredi iv, 5, 10.
- Συνεπιβιάζειν*, adjuvare ut emergant i, 5, 7.
- Συνεξευπορίζειν*, adjuvare in re comparanda v, 8, 25. *not.*
- Συνεπαινεῖν*, comprobare vii, 3, 36.
- Συνεπισπείσθαι*, v. n. vii, 4, 6.
- Συνεπισπείδῃν*, adjuvare quo celerius emergant i, 5, 8.
- Συνεπιπρίβειν πάντα*, omnia omnino perdere v, 8, 20.
- Συνέρχασθαι*, convenire deliberandi causa iii, 5, 7.
- Συνευπορέω*, de hoc verbo vide dicta ad v, 8, 25.
- Συνίχρην*, continere ne dilabantur vii, 2, 8.
- Συνῆδασθαι*, collætari, gratulari v, 5, 8. vii, 7, 42.
- Σύνθημα*, tessera militaris i, 8, 16. vi, 3, 26. vii, 3, 34. de quo convenit inter plures iv, 6, 20.
- Συνιδεῖν ἢν ἡ βασι. ἀρχὴ ἰσχυρὰ οὔσα*, licebat intelligere Regis imperium esse firmum i, 5, 9.
- Συνίστημι*, commendo iii, 1, 8. v, 9, 23. *συνίστασθαι*, conspirare, societatem inire v, 10, 9. *συστάντες ἀθροῖ*, conglobati, collecti in unum vii, 3, 47. *ἰππικὸν συσστηκὸς* vii, 6, 26. *not.*
- Σύνωδος*, congressus, de militantium impetu i, 10, 7.
- Σύνωδα ἐμαυτῷ πάντα ἐψυσμένος αὐτὸν*, scio eum a me omnino esse deceptum i, 3, 10.
- Συνολολύζειν*, conclamare iv, 3, 19. *proprie de mulieribus cum clamore precantibus in sacris. vid. Casaubon. ad Athen.* vii, 10.
- Συνορᾶν ἀλλήλους*, intueri se iv, 1, 11. v, 2, 13.
- Συνουσία*, colloquium ii, 5, 6.
- Συντάττεσθαι*, aciem instruere i, 3, 14. dispersos et confusos in ordinem redigere i, 10, 5. *συνταξάμενοι*, instructi vi, 3, 30. pacisci v. n. vii, 1, 35.
- Συντίθεσθαι*, pacisci i, 9, 7. constituere, verabreden iv, 2, 1. 2. φιλιαν, amicitiam inire ii, 5, 8. ναύλον, pro tractu mercedem pacisci v, 1, 12.
- Συντομωτάτη ὁδὸς*, maxime compendiaris via ii, 6, 22.
- Συντράπεζοι*, convictores i, 9, 31.
- Συντρίβειν*, confringere iv, 7, 4.
- Συρρέειν et συρρέειν*, confluere iv, 2, 19. v, 2, 3.

- Σῦς, aper v, 3, 10.
 Συσκευάζεσθαι, colligere vasa i, 3, 14. ii, 1, 2. iii, 4, 36. ubi erat antea παρασκευασθαι.
 Σύσκηνοι, contubernales v, 7, 15.
 Συσπᾶν, consuere, constringere suturis i, 5, 10.
 Συσπειράσθαι, conglobari i, 8, 21.
 Συσπουδάξιν, una celeritatem adhibere ii, 3, 11.
 Συστρατεύεσθαι, una cum copiis suis proficisci i, 4, 3. vii, 3, 14: 4, 20. 21.
 Συστρέψιν i, 10, 6. ubi vitio operarum relictum συστραφέντες veri στραφέντες locum occupavit.
 Συχνοί, complures v, 4, 16. συχνῶ χρόνον ὑστερον, longo tempore post i, 8, 8. συχνόν, multum, magno spatio i, 8, 10.
 Σφαγιόζεσθαι, victimam mactare iv, 3, 18: 5, 4. vi, 2, 25: 5, 8.
 Σφάγια, τὰ, exta i, 8, 15. iv, 3, 19. vi, 3, 8. 21. vide in ἱερά.
 Σφαιροειδής, in modum sphaeræ v, 4, 12.
 Σφάττειν, jugulare iv, 5, 16. σφ. εἰς ἀσπίδα, sanguinem victimæ clypeo excipere ii, 2, 9.
 Σφενδόαν, fundis uti iii, 3, 7. ubi Edd. vett. ἐσφενδόουν.
 Σφενδόνη, funda iii, 3, 18. saxum funda emissum iii, 4, 4. v, 2, 14. vii, 8, 18.
 Σφενδονήτης, funditor iii, 3, 6. 16.
 Σφαδρά ἐνδεια, ingens rerum penuria i, 10, 18.
 Σχεδία, ratis, navigium ex tempore structum ii, 4, 28. i, 5, 10.
 Σχεδόν τι, propemodum vi, 2, 20.
 Σχήμα, forma aciei i, 10, 10.
 Σχιζέιν ξύλα, findere ligna i, 5, 12. iv, 4, 12.
 Σχολαία πορεία, tardum iter i, 5, 9. Σχολαίως, segniter, tarde i, 5, 8.
 Σχολῆ, tarde iii, 4, 27. iv, 1, 16.
 Σχολάζω, otium est mihi ii, 3, 2.
 Σώζεσθαι, se servare ii, 1, 19. salvum redire in patriam iii, 1, 6. salvum discedere vi, 4, 18. ἐπί θάλα. salvum pervenire ad mare vi, 3, 20. εἰς Ἑλλάδα, incolumem redire in Græciam vi, 2, 8.
 Σῶς, salvus vii, 6, 32.
 Σωτηρίως μισθός, merces pro reditu salvo v, 6, 31.
 Σωτήρια θύειν, ob salutem acceptam sacra facere iii, 2, 9. v, 1, 1.
 Σωφρονίζειν, corrigere, ad meliorem frugem reducere, in officio continere v, 9, 28. vii, 7, 24.
 Σωφροσύνη, modestia, moderatio i, 9, 3.
 T.
 Ταμιεύσθαι, pro arbitrio instituere ii, 5, 18.
 Ταξίαρχος iv, 1, 28. γυμνήτων.
 Τάξις, ordo i, 2, 18. ἐν τῇ τάξει, suo quisque ordine v, 5, 21. ἐν τάξει ἐπισθαι, sequi ordine servato v, 4, 24. i, 8, 19. ἐν τάξει ἔχειν πρὸ αὐτοῦ ὀλίγους, paucos ante se habere qui ordinem servarent i, 7, 19. τὴν τάξιν ἔχειν, constitutum esse ordine iv, 3, 29. ratio agminis iii, 4, 19. 48. τάξεις, agmina secundum nationes v. n. i, 8, 8. Certus numerus peditum, cohors i, 2, 16. i, 5, 14. iv, 7, 2.
 Ταπεινὸν παρέχειν, fastum et insolentiam alicujus frangere ii, 5, 13.
 Ταπεινοῦν, deprimere alicujus fastum et jactantiam vi, 1, 18.
 Τάπιδες, tapetes vii, 3, 18.
 Ταρῶττειν, turbarum motuumque auctorem esse v, 10, 9.
 Τάραχος, tumultus i, 8, 2.
 Ταριχεύειν, sale condire v, 4, 28.
 Ταττῶσθαι, locum capere in acie i, 7, 9. σύν τινι, a partibus alicujus stare iii, 2, 17. τεταγμένοι, instructi iii, 3, 6. ταχθεῖς, jussus i, 6, 6. πολ. iv, 6, 22. v, 4, 16: 8, 5.
 Ταύτην, hoc loco iv, 5, 36. hac iv, 6, 21. hac via et ratione iii, 2, 32. ταύτη—ἴστι, propterea—quod ii, 6, 7.
 Τάφος, sepulcrum i, 6, 11.
 Τάφρος, fossa cum aggere vi, 3, 3. τ. ὄρυκτῆ, fossa ducta i, 7, 14. τ. ἀναβεβλημένη, fossa ducta humo egesta v, 2, 5.
 Τάχα, fortasse v, 2, 17. mox illico iv, 4, 12. πολ. ut Cyrop. iii, 3, 66. vi, 5, 13.
 Ταχύ ἦκειν, brevi redire ii, 3, 6. τὴν ταχίστην, quam primum i, 3, 14. ὡς ταχίστα εἰς ὑπέφαιεν iv, 3, 9. πολ.
 Τε, absolute pro καὶ i, 9, 5. iii, 2, 16: 4, 24. respondet οὔτε iv, 5, 28.
 Τέθριππον, quadrigæ iii, 2, 24.
 Τείνειν ἄνω, sursum tendere iv, 3, 21.
 Τείχεῖν, munire vii, 2, 36.
 Τείχος, castellum i, 4, 4. iii, 4, 10. vii, 3, 19: 5, 8. moenia urbis v, 5, 6. vii, 1, 38. 39: 2, 13.
 Τεκμαίρεσθαι τινι, conjecturam capere ex aliqua re iv, 2, 4.

Τεκμήριον, indicium, signum iii, 2, 13. *seq. μὲν* i, 9, 29.
 Τελείν, solvere vii, 1, 6: 2, 27.
 Τελευτᾶν, vitam finire i, 9, 1. ii, 1, 1. *τελευτῶν*, tandem iv, 5, 16. vi, 1, 8.
 Τέλην, τὰ, ephori, magistratus Spartanorum ii, 6, 4. vii, 1, 34.
 Τέλος, tandem i, 10, 13. ii, 3, 26. v, 5, 3.
 Τέμαχος, frustum *proprie* salsamentorum v, 4, 28.
 Τεναγός, vadum palustre vii, 5, 12.
 Τερεβίνθινον, v. n. iv, 4, 13.
 Τετραμοίρια, quadruplum vii, 2, 36: 6, 1.
 Τεύχος, vas v, 4, 28. vii, 5, 14.
 Τεχνάζειν, callide agere vii, 6, 16.
 Τέχνη πάση καὶ μηχανῇ, summo studio, v. n. vii, 2, 8.
 Τέως vii, 7, 55. primum vi, 1, 5. antea vii, 5, 8. 13: 6, 29. participio junctum iv, 2, 12. *not.* v, 4, 16.
 Τῆδε, hoc loco vii, 2, 13. τῆ μὲν, hactenus, ex hac parte, ita v, 9, 20.
 Τήκειν, liquefieri iv, 5, 15.
 Τήμερον, hodie i, 9, 25.
 Τύραν ἡρδὴν ἔχσιν ii, 5, 23. *not.*
 Τιαροειδῆς ἐγγυτάτω, proxime accedens ad tiaræ figuram v, 4, 13. *de figura tiaræ vid. Brisson. de R. Pers. i. 48. seqq.*
 Τίθιναι ἀγῶνα, certamen proponere i, 2, 10. Τίθεσθαι τὰ ὅπλα, armatos consistere i, 6, 4. iv, 2, 16: 3, 17. v, 2, 8. 19. vi, 3, 3. vii, 1, 22. i, 5, 14. Θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο, sub armis et acie instructa conquiescebant i, 10, 15. τίθ. τὰ ὅπλα εἰς τάξιν, instructis ordinibus consistere ii, 2, 21. v, 4, 11. τίθ. τὰ ὅπλα ἐν τάξει ii, 2, 8. τίθ. τὰ ὅπλα κατὰ χώραν i, 5, 17. τίθ. ἀντία τὰ ὅπλα iv, 3, 26. In Æliani v. h. 3, 43. Κροτωνιάταις γὰρ ἐναντία ὅπλα θέμενοι ἀνάστατοι ὑπ' αὐτῶν ἐγένοντο. male ex Codd. mutavit in ἐναντίον Perizonius, et qui ducem eum secuti sunt. In formula hac interpretanda multifariam errarunt vetustissimi etiam Interpretes Homeri, Thucydidis et aliorum scriptorum. Rectam in viam inducere eos aggressus est primus recentiorum Franc. Vigenerus, Gallus, in Commentariis ad Eusebii Præp. Evang. 13. c. 19. p. 68. ed. sec. qui præcepta eadem paulo accuratiora posuit in libro de Gr. Dict. Idiotismis p. 297—300. Sunt tamen adhuc loca non pauca

scriptorum, in quibus lector attentus adhæreat, quibusque interpretationem illam quadruplicem a viro docto positam nullo modo accommodare liceat. De locis Xenophonteis nunc mihi dispiciendum est; antea tamen veterum Interpretum errorem annotare lubet, qui recentiores nonnunquam transversos etiam egit. Scholiastes quidem Thucydidis triplicem attulit interpretationem dictionis. Primum igitur τίθεσθαι τὰ ὅπλα libri 4. cap. 44. et libro 8. interpretatur ἀποτίθεσθαι; sed in libri 2. cap. 2. θέμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα explicaturus adhibet verbum περιτίθεσθαι, quod est arma induere. Idem libri 2. cap. 2. τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα interpretatur σὺν αὐτοῖς ὀπλιζέσθαι. quæ non est diversa a priore (περιτίθεσθαι τὰ ὅπλα) interpretatio. Hanc eandem secutus est Harpocratio et qui eum exscripsit Suidas, ubi ponit: θέμενος τὰ ὅπλα ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλιζόμενος. Δημοσθένης καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Oratorum quidem loca posuerunt Interpretes; Homericus autem extat Iliadis 2. versu 382.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εἴ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εἴ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εἴ δ' εἰς τις ἵπποισι δῖπνον δότω ἄκυπῶδεςσι.

ubi male Scholia Veneta περιθίθεσθε interpretantur, paulo rectius Scholiorum brevium auctor εὐτρεπισάτω, recte Heyne instruere, mundum et aptum reddere scutum. Parare se ad pugnam milites hortatur imperator, et similis est locus Xenophontis Hellenicorum 7. 5, 20. ὅτε παρήγγειλεν αὐτοῖς παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἰσομένης, προθύμως μὲν ἑλευκούντο οἱ ἵπποις τὰ κράνη— πάντες δὲ ἠκονῶντο καὶ λόγχας καὶ μαχαίρας, καὶ ἐλαμπρύνοντο τὰς ἀσπίδας. Affinis est sententia loci in Cyri disciplina iv. 5, 3. ubi Cyrus milites sociorum hortatur, ut in tentoriis coenam apparatus capiant: τὰ δ' ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτοὶ δρᾶτε (i. e. curate et custodite) καὶ τὰ ὅπλα εἴ τίθεσθε: οἱ γὰρ ἐν ταῖς σκηναῖς οὐκ ἄρα φίλοι ἡμῖν. ubi Zeunianus Index expedire arma, in promptu habere interpretatur. Posterior ratio verior est.

Utile erit meminisse, ὄπλα interdum simpliciter poni pro castris, ut in Cyrop. vii. 2, 5. ὡς εἶδε τὰ τῶν Χαλδαίων ὄπλα ἔρημα. ubi tamen tentoria vertere maluit Muretus. Rationem significationis ex Gallico Anabases interpretare conatus sum ad Hellenicorum ii, 4, 6, ubi est: Θέμενος δὲ τὰ ὄπλα ὅσον τρία ἢ τέσσαρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν, ἡσυχίαν εἶχεν. ubi statim sequitur: ἐν τούτῳ ἀναλαβόντες οἱ περὶ Θρασύβουλον τὰ ὄπλα, δρόμῳ προσέπιπτον. Ex verbo ἀναλαμβάνειν apparet arma militum deposita fuisse antea, et ad impetum faciendum deinde resumta. ὄπλα τίθεσθαι igitur cum de quiete et castris militum ponitur, ita videtur interpretandum, ut cum Gallo supra nominato intelligamus simul arma militum deposita et ordine ante tentoria in castris collocata. Hinc πρὸ τῶν ὀπλων Anab. ii. 4, 15. ante castra, ἔξωθεν τῶν ὀπλων v. 7, 21. extra castra, et ubi deliberant duces et centuriones congregati, εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὀπλων ἐκαθίζοντο iii. 1, 33. ut Homericus duces ante castra et fossam circum castra ductam deliberant ii, 10, 201.

Paulo diversa est ratio, cum milites aliquo profecti subito consistunt in armis, et τίθεσθαι τὰ ὄπλα dicuntur. Ita Anab. i. 5, 13. Clearchus injuriam passus a Menonis militibus καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὄπλα, quem locum ipse Xenophon omnium optime interpretatur, dum cap. 8. sect. 3. ait: τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παραγγέλλεν ἔξοπλιζέσθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον. Menon ipse, ubi turbas concitari videt, ἐπὶ τὰ ὄπλα τρέχειν dicitur; Proxenus sedare turbas volens εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων ἔδειτο τὰ ὄπλα καὶ ἔδειτο τοῦ Κλειάρχου μὴ ποιεῖν ταῦτα. Cyrus denique accurrens Clearchum et Menonem sedat; itaque παυσάμενοι ἀμφοτέροι κατὰ χώραν ἔδειτο τὰ ὄπλα, i. e. regressus uterque ad castra eum in locum, ubi antea posita fuerant, armis depositis conquievit. Hinc apparet, Interpretes veteres, qui τίθεσθαι τὰ ὄπλα interpretati sunt ἀποτίθεσθαι, deponere arma, non omnino a sensu dictionis aberrasse; verum addita opus erat annotatione, depositis ar-

mis castra capta et custodita fuisse a milite. Sequitur dictio τίθεσθαι τὰ ὄπλα ἀντία, quam ex Herodoti i. cap. 62. posuit Vigerus, ubi est: ἀπικνύονται ἐπὶ Παλληνήδος Ἀθηναίης ἱερὸν καὶ ἀντία ἔδειτο τὰ ὄπλα: quæ vir doctus interpretatur: castris positis obsidere cœpit. Sed dicitur etiam de agmine hostibus opposito et ad eos converso apud nostrum Anab. iv. 3, 26. Ξενοφῶν δὲ στρέψας πρὸς τοὺς Καρθούλους, ἀντία τὰ ὄπλα ἔδειτο. ubi satis bene Zeune: aciem instruxit adversus eos.

Cum milites sumtis in ordines rediguntur, εἰς τάξιν τὰ ὄπλα τίθεσθαι dicit Xenophon. Anab. ii. 2, 21. ubi terrore panico nocturno sed vano turbatum exercitum Clearchus παραγγέλλει εἰς τάξιν τὰ ὄπλα τίθεσθαι, ἥπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη. Similiter v. 4, 11. milites navibus advecti: οἱ μὲν δύο ἐκβάντες εἰς τάξιν ἔδειτο τὰ ὄπλα, ὁ δὲ εἰς ἔμενε—οἱ δὲ μένοντες ἐξετάξαντο ἄδδ. Denique ubi in ordines redacti milites in armis consistunt, ἐν τάξει τὰ ὄπλα τίθεσθαι dicuntur, Anab. ii. 2, 8. καὶ ἀφικνούνται—παρὰ Ἀρμαῖον καὶ τὴν ἐκείνου στρατιὰν ἀμφὶ μέσας τὰς νύκτας· καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὄπλα συνήλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρὰ Ἀρμαῖον. Similiter vii. 1, 22. τίθετε τὰ ὄπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα. quæ Vigerus vertit: ordine armati consistite. Cui dictioni respondent verba sect. 24. ἐπεὶ δ' ἐκείτο τὰ ὄπλα καὶ κατηρημίσθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιὰν καὶ λέγει ταῦτα. quæ Vigerus vertit: postquam ordinata acies et quieta constitit. Zeune: ubi armati stant omnes. minus commode. Superest locus Xenophontis in Hellenicis ii. 4, 12. ἐν ᾧ δὲ προσήσαν οἱ ἐναντίοι, Θρασύβουλος τοὺς μίτ' αὐτοῦ τίθεσθαι κελύσας τὰς ἀσπίδας, καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὄπλα ἔχων, κατὰ μέσον στῆς, ἔλεξεν. Sequitur ibi sect. 19. ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα. unde clarissime apparet, τίθεσθαι τὰ ὄπλα esse interdum simpliciter deponere arma.

Quod ἀναλαμβάνειν dixit Xenophon, idem ἀναειρέσθαι τὰ ὄπλα alii voluerunt esse. Locus est clarissimus Platonis septimo de Legibus p. 373. ed. Bipont. ubi muliebre genus in armis exercendum esse præcipit: γυναικῆς δὲ διεξόδων

καὶ τάξων καὶ θίσεως καὶ ἀναίρεσως ὅπλων ἡμίνας. ubi Ficinii versione: mulieres autem castra movere, ordines struere et arma sumere atque deponere, merito taxavit Vigerus ad Eusebium l. c. ipse vero θίσειν interpretatur cum armato militi consistendum est, nec invadendus sed expectandus hostis, militari tamen ordine studiose diligenterque servato.

Denique ἐξοπλίζεῖν dicitur imperator, qui milites armatos castris educit ad prælium, et recte Hesy-chius ἐξοπλίσας interpretatur ὀπλί-σασθαι κιλύσας. Ita est in Cyrop. iii, 3, 11. ἐξώπλισε τὴν στρατιὰν καὶ κατέταξε κάλλιστα. Cf. iv, 5, 22. vii, 4, 16. Zeunianus Index satis bene jubeo arma capere vertit; sed eductio e castris adjungenda erat. Hinc male idem ἐξοπλίζεσθαι vertit arma capere, induere: multo vero ineptius ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ Anab. i, 7, 10. dum arma expediunt, dum exercitus armatur, quod addita doceat ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων. Milites enim dum armantur, non resententur. ἐξοπλίζεσθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν jungit Anab. i, 8, 3. In loco Cyrop. i, 4, 28. ὅπλους ἐξοπλίσασθαι Codex Gu-dianus in simplex ὀπλίσασθαι mutat. Contra recte habet quod statim sequitur: οὕτω δὲ ἐξοπλισάμε-νος προσήλασε τῷ ἵππῳ. Sed etiam in priore loco nativam obtinet notionem verbum, et pessime Zeu-nianus Index ἐξ. ὅπλους interpreta-tur arma induere. Græce hoc ip-sum eodem in loco Xenophon di-xerat πρῶτον τότε ὅπλα ἐνδύς. Ita-que verba οὕτως ἐπεθύμει αὐτοῖς (τοῖς ὅπλοις) ἐξοπλίσασθαι signifi-cant: tam cupiebat cum istis armis in prælium exire! Ita paulo post est προσήλασε τῷ ἵππῳ, advectus est equo, intellecta præpositione aliqua σὺν vel ἐπί. Ita est in Euripidis Herc. Fur. v. 466. de spolio leonino Herc-ulis: ἤπερ αὐτοῖς ἐξωπλίζετο, i. e. quocum ipse in pugnam prodire solebat. Item in Iphig. Taur. ver-su 302. πᾶς τις—ἐξωπλίζετο. Rectius igitur in Xenophontæ Ana-baseos loco verbum Budæus inter-pretatur accingi ad prælium, alibi in procinctum exire, ad arma currere. Vulgo pessime cum H. Stephano armis se instruere, armare se vertunt. Τιμῆν, præmio ornare v, 8, 25. vii, 3, 10.

Τιμὴ τῆς λείας, argentum quod ex vendita præda rediit vii, 5, 2.

Τίμιος, carus, in pretio i, 2, 27.

Τιμωρῆσθαι τινά τινος, ulcisci aliquem ob al. pœnas sumere de aliquo ob vii, 1, 25: 4, 23. τιμωρηθεὶς ἀπέ-θανε, supplicii genere sublatus est ii, 6, 20.

Τίς, quisque, pro ἕκαστος v, 7, 31. au-get vim: ὅποιον ἂν τι, quicquid ii, 2, 2. πόσον τι νάπος, quantus tan-dem saltus vi, 3, 20. εἴ τι σιτίον, quicquid cibi erat i, 10, 18. τίς intelligitur iii, 5, 16. vii, 4, 5.

Τλήμων, miser iii, 1, 29.

Τοιγαροῦν, quapropter i, 9, 18.

Τοῖνυν, μὴ τοῖνυν μὴδ' ὅσα, imo ne qui-dem, nedum vii, 6, 19.

Τοιοῦτος, v. n. iii, 1, 30.

Τόξειν, sagitta confodere i, 8, 20.

Τόξέμμα, sagitta iii, 4, 4. 17. iv, 2, 28.

Τόξικῆ, ars sagittas mittendi i, 9, 5.

Τοσοῖδε, tanti, tam exigui numero ii, 4, 4.

Τοσοῦτον, tantillum, hoc unum, non nisi hæc pauca i, 3, 15. hactenus v, 8, 8. τοσοῦτον—ὄσον, ita—quod iii, 1, 45.

Τότε, hoc tempore, ὄρη, τὸ ἀρχαῖον i, 1, 6. τότε μὲν—τότε δέ, mox—mox v, 9, 9.

Τοῦμπαλιν ὑποστρέφειν, reverti vi, 4, 38. εἰς τοῦμπαλιν ἀπέναι, redire i, 4, 15. φεύγειν εἰς τοῦμπαλιν, recur-rere iv, 3, 21. εἰς τοῦμπαλιν ἢ v. n. iii, 5, 13. τοῦμπαλιν, e contrario v, 7, 6.

Τραγήματα, bellaria v, 3, 9. cf. ii, 3, 15.

Τράπεζαι, κατὰ τοὺς ξένους τίθενται, diversæ a τρίποσι vii, 3, 22. 23. Pollux: τραπέζας δ' ἐκάλουν καὶ τὰ σιτία τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα.—Εἰς ἄλλοτριάν τραπέζαν ἀποβλέπειν, ad alienam mensam respicere, h. e. victum ab alio exspectare vii, 2, 33.

Τραχὺς Φωνῆ, voce asper ii, 6, 9.

Τρέσειν, metu fugere i, 9, 6.

Τρέπειν εἰς φυγὴν, in fugam conver-tere i, 8, 24. πρ. τινὸς τὴν γνώμην, animum alicujus flectere iii, 1, 41.

Τρέπεσθαι, in fugam se dare v, 4, 23. 24. vi, 1, 5. se vertere, viam capere iii, 5, 13, πρ. φυγῆ, fuga dilabi iv, 8, 19. πρ. ἐπὶ τινά, ani-mum adicere ad aliquem sc. duccem creandum v, 9, 19. τρέπεσθαι, de-verti iv, 5, 30. in fugam dare ali-quem v, 4, 16. vi, 1, 5: 3, 26.

- ejicere v, 9, 13. ὁδὸς τετραμμένη, via quæ vergit iii, 5, 15.
- Τριακόντορος, navis triginta remorum v, 1, 16. vii, 2, 8.
- Τριβή, longior usus v, 6, 15.
- Τριμήρης, qui triremi vehitur vi, 4, 7.
- Τρίπηχυς, ternum cubitorum iv, 2, 28.
- Τρισάσμενος ἐποίει, libentissime faceret iii, 2, 24.
- Τριταῖος, tertio die v, 3, 2. τὸ τρίτον, tertium, zum dritten mahle i, 6, 8.
- Τριχῆ, trifariam iv, 8, 15. v, 10, 16.
- Τρίχινος χιτῶν, e pilis ac setis animalium contexta tunica iv, 8, 3.
- Τριχόινκος ἄρτος, v. n. vii, 3, 23.
- Τρόπαιον iv, 6, 27.
- Τροπή, strages prælio facta iv, 8, 21.
- Τρόπος, via, modus ii, 5, 20. mores, vitæ ratio i, 9, 22.
- Τροχάζειν, celeriter currere vii, 3, 46.
- Τρυπᾶν, perforare, τὰ ὄτα τετυπημένον iii, 1, 31. *not.*
- Τρωκτὰ ἀραῖα v, 3, 12. *not.*
- Τρωτός, vulneribus obnoxius iii, 1, 23.
- Τυγχάνειν τινός vi, 4, 32. et παρά τινος v, 9, 26. impetrare ab aliquo, *cf. not.* i, 4, 15. τυγχάνω ἔχων, forte habeo i, 10, 3. ii, 2, 20. ἔτυχε θυόμενος, forte sacrificabat ii, 1, 9. ὅπου ἐτύχχανεν, loco quem quisque casu occuparat iii, 1, 3. v, 4, 34. ὡς ἐτύχχανον ἕκαστοι, quem quisque nactus est loco ii, 2, 17. τυγχάνειν, attingere, non aberrare a scopo iii, 2, 19. τυγχ. τελευτῆς, exstingui, de morte violenta ii, 6, 29. τυγχ. τῶν δικαίων, jus suum obtinere vii, 1, 30.
- Τυρός, caseus ii, 4, 28. τυροὶ dedi.
- Τύρσις, turris iv, 4, 2. v, 2, 5. et 15. vii, 2, 21: 8, 12. 13. ibidem est πύργος.
- Τυχόν, fortasse v, 9, 20.
- Τ.
- ἘΤβρίζειν, ex petulantia aliquem injuria contumeliosa afficere iii, 1, 29. v, 8, 1. 3. 22. ἕβρ. δεινά τινα, fœdissime aliquem tractare vi, 2, 2. ἕβρζόμενος ἀποθνήσκει, fœdissimo mortis genere perit iii, 1, 13.
- ἘΤβρις, injuria, cum contumelia alterius conjuncta, quæ ex insolentia, petulantia, etiam ex ebrietate interdum, infertur v, 8, 19. iii, 1, 21. v, 5, 16.
- ἘΤβριστός, ex petulantia injurius v, 8, 3. 22.
- ἘΤγγότης, agilitas et mollities v, 8, 15.
- ἘΤδωρ ἐξ οὐρανοῦ, pluvia, aquæ cœlestes iv, 2, 2.
- ἘΤλη, frutes i, 5, 1. frondes, sarmenta iii, 5, 10.
- ἘΤπάγειν, προάγειν iii, 4, 48. iv, 2, 16. præcedere: ὑπάγισθαι, suggerendo impellere ii, 1, 18. *not.* ducere, eludere moras neciendo ii, 4, 3.
- ἘΤπαίδριος, sub dio v, 5, 21. vii, 6, 24.
- ἘΤπαϊτίον ἐστι, crimini verti potest iii, 1, 5.
- ἘΤπακούειν, c. gen. audire, morem gerere iv, 1, 9.
- ἘΤπαντᾶν, obviam ire iv, 3, 34. ὑπαντιάζειν, occurrere vi, 3, 27.
- ἘΤπάρχειν, præsto esse alicui, non desesse favere i, 1, 4. ii, 2, 11. v, 6, 23. ὑπάρξει ἡμῖν ἢ ἐμὴ πόλις vii, 1, 27. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, pro præsentis copia vi, 2, 9. ὑπαρχόντων τοιούτων ἡμῖν εἰς φιλίαν, cum nobis ejusmodi causæ amicitiam colendi adsint ii, 5, 24. ὑπάρχω κακῶς ποιῶν, auctor sum injuriæ v, 5, 9. ὑπάρχω εὖ ποιῶν, beneficiis provooco ii, 3, 23.
- ἘΤπαρχος, satrapa, qui provinciæ quidem præest, sed tamen regis imperio subest iv, 4, 4. *not. cf.* i, 2, 20. i, 8, 5.
- ἘΤπασπιστής, protector, armiger, qui clypeo corpus ducis tegit iv, 2, 21.
- ἘΤπέικειν, cedere, se dedere vii, 7, 31.
- ἘΤπελαύνειν, adequitare i, 8, 15.
- ἘΤπέρ, propter i, 7, 3. vii, 6, 34. supra iii, 4, 29. ὑπέρ τῆς κόμης γήλοφος ἦν, vico imminabat collis i, 10, 11. ὑπέρ τῆς ὁδοῦ λόφος, collis viæ imminens iv, 2, 10. ὑπέρ Σεύθου, verbis Seuthæ vii, 7, 3. ὑπέρ τινος ἀποθ. pro aliquo mori vii, 4, 9. ὑπέρ ἑκατέρου, ad utrumque tegendum i, 8, 27. ὑπέρ Κύρου μάχ. ad Cyrum tegendum pugnare i, 9, 31. ὑπέρ δεξιῶν v. n. iv, 8, 2.
- ἘΤπερβάλλειν, superare *id. qd.* ὑπερβαίνειν iv, 4, 20. vii, 1, 17. transire, transcendere iv, 6, 8. τὸ τεῖχος vii, 5, 1.
- ἘΤπερβολὴ τοῦ ὄρους, cacumen montis iii, 5, 18. iv, 4, 18: 6, 24. traje-

- ctus: *ut* ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὄρεων, in superandis montibus i, 2, 25. ὑπερβολὴ εἰς τὸ πωδῖον, juga montium, per quæ transeundum erat in planitiem iv, 6, 6.
- Ἐπερδέξιον χωρίον, locus superior iii, 4, 37. v, 7, 31. *not.*
- Ἐπερχεσθαι τὰς π. τοῦ Τίγρ. ultra fontes Tigridis progredi iv, 4, 3.
- Ἐπερχεῖν, supra aquam exstare iii, 5, 7.
- Ἐπερήμισυ εἶναί τινος, dimidio superare aliquem v, 10, 10.
- Ἐπερθεῖν, desuper i, 4, 4.
- Ἐπερκαθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἄκρων, sedere in montibus et observare, *ut aggrediantur* v, 2, 1. ὑπερκ. τινος, imminere alicui v, 1, 9.
- Ἐπερορία, ἢ, loca extra Atticæ fines vii, 1, 27.
- Ἐπερψήλος, altissimus iii, 5, 7.
- Ἐπέρχεσθαι, procedere v, 2, 30.
- Ἐπέσχετο βουλευσασθαι ii, 3, 20. *not. cf.* i, 2, 2.
- Ἐπέχειν δίκην τινὶ, pœnas dare alicui v, 8, 18.
- Ἐπήκοοί τινος, imperio alicujus subiecti v, 5, 1.
- Ἐπηρετεῖν, navare operam suam ii, 5, 14. ὑπηρ. τί τινι, aliquam operam dare alicui vii, 7, 46. ὑπηρετεῖν, suppeditare iii, 5, 8.
- Ἐπηρέτης, administer, qui operam suam navat i, 9, 18. ii, 1, 9.
- Ἐπὸ 1) *c. gen.* ὑπὸ λιμοῦ, fame ii, 2, 11. ὑπὸ μαστιγῶν iii, 4, 25. *not.* 2) *c. dat.* sub i, 2, 8. iii, 4, 24. ὑπὸ τινι γίγν. sub alicujus ditionem venire v, 10, 2. 3) *c. acc.* ὑπὸ τὸν λόφον, sub colle, ad radices collis i, 10, 14.
- Ἐπαδίστατοι τινος, qui inferiores sunt conditione ac fortuna i, 9, 5.
- Ἐπαδίκνουσι v, 7, 12. *not.*
- Ἐπαδῖα. ὑπαδεδεμένοι, calceati, qui subligatos habent pedes iv, 5, 14.
- Ἐπαζύγιον, jumentum, quod sarcinas vel portat vel vehit i, 3, 1: 5, 5. ii, 1, 6.
- Ἐποκαταβαίνειν, paulum descendere vii, 4, 11.
- Ἐποκρύπτεσθαι, de iis, qui divitias suas occultant i, 9, 19. ubi Codd. ἀποκρ. dant, quod præfero.
- Ἐποκύψαντα iv, 5, 32. ubi erat κύψαντα. Hermogenes ἐπικύψαντα legisse scriptum videtur.
- Ἐπολαμβάνειν τοὺς φεύγοντας i, 1, 7. ubi Suidas in verbo ὑπολαβῶν pessime interpretatur ὑπονοήσας: ex-cipere dicentem ii, 1, 15. iii, 1,
31. ὑπολ. μεταξὺ, interpellare alicujus sermonem iii, 1, 27.
- Ἐπολείπεσθαι, resistere, non progredi v, 8, 16. a tergo relinqui iv, 5, 15. τινος, post aliquem esse, abesse ab al, v, 4, 22.
- Ἐπολοχαγοί, secundi λοχαγοί v, 2, 13. *videntur esse qui alias dicuntur πεντηκοστῆρες, qui dimidiæ centuriæ præsunt.*
- Ἐπολύεσθαι, solvere calceamenta iv, 5, 13. *not.*
- Ἐπομαλακίζόμενος, paulo timidior ac lenior ii, 1, 14.
- Ἐπομένειν, subsistere vi, 3, 26. iv, 3, 15.
- Ἐπόμνημα, commonefactio i, 6, 3.
- Ἐποπέμπειν, allegare, subornatum mittere ii, 4, 22.
- Ἐπόπεμπτος iii, 3, 4. *not.* ubi erat ὑπόπεπτος.
- Ἐποπίνειν, largius bibere, subbibere vii, 3, 29.
- Ἐποπτεύειν, suspicari ii, 3, 13.
- Ἐποπτος, suspectæ fidei iii, 3, 4. ubi ὑπόπεμπτος dedi.
- Ἐποστρατηγεῖν, secundum στρατηγὸν esse v, 6, 36.
- Ἐποστρατηγός, v. n. iii, 1, 32.
- Ἐποστρέφειν, v. n. ii, 1, 18.
- Ἐπουργὸν τῷ ἀποσπῆγυσθαι, quod causam præbet v, 8, 15.
- Ἐποφαίνει (*sc.* ἑαυτὴν) ἡμέρα, illucescit iii, 2, 1. iv, 2, 7.
- Ἐποφείδεσθαι, parcere iv, 1, 8.
- Ἐποχίρειον γίνεσθαι τοῖς πολ. in hostium potestatem venire iii, 2, 3.
- Ἐποχρον τῷ θεῷ, quod in dei esse potestate et arbitrio ii, 5, 7. cum genitivo Æschyli Persæ 25. βασιλείας ὑποχοι μεγάλου.
- Ἐποχωρεῖν, cedere i, 4, 18. retro cedere i, 7, 17. procedere, antecedere iv, 5, 20.
- Ἐποψία, suspicio ii, 4, 10.
- Ἐστραία (τῆ) ii, 2, 18. *et eis τὴν ὑστραίαν* ii, 3, 25. postridie.
- Ἐστρεῖν τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, quinque diebus serius post pugnam advenire; quinto die demum, postquam pugnatum erat, venire i, 7, 12.
- Ἐστρερίζειν, lentius agere vi, 1, 18.
- Ἐφειμένως μάλα, perquam debisse vii, 7, 16.
- Ἐφηγῆσθαι, ducere vi, 3, 25. præire, agmen ducere iv, 1, 7. *not.*
- Ἐφίεσθαι, cedere, non urgere v, 4, 26. remissis esse animis iii, 2, 3. concedere iii, 5, 5.
- Ἐφίστασθαι, se submittere, animam

despondere iii, 1, 17. ὑποστῆναι αὐτοῖς, resistere ipsis iii, 2, 11. ὑποστάντες, cum substitissent iv, 1, 14. ὑποστῆναι τὴν ἀρχὴν, suscipere imperium v, 9, 19. 31. ὑποστὰς, qui in se recipit, se offert iv, 1, 26. Ὑψίστασθαι, se offerre iv, 1, 27. Ὑπορῶν, suspectum habere ii, 4, 10.

Φ.

Φάγειν κηρίων, de favis comedere iv, 8, 20.

Φαίνειν, ostendere iv, 3, 13. φαίνεσθαι, se ostendere, in conspectum prodire ii, 1, 2. v, 7, 24. conspici, apparere i, 6, 1: 9, 15. ii, 2, 15: 5, 1. iv, 3, 27. esse i, 3, 19. ἐκ βασιλέως ιδιώτην φανῆναι vii, 7, 29. i. e. γενέσθαι vii, 5, 16. ἀσχολία ἐφαίνοντο, ubi erat ἐγγίνοντο: στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος, angustiis lutoque objectis i, 5, 7.

Φάλαγγξ, acies instructa i, 2, 17: 8, 17: 10, 10. ii, 3, 3. quæ acies? iv, 8, 9. ubi 10. est τάττειν εἰς φάλαγγα: vi, 3, 25. ἐπὶ φάλαγγος ὕψηγέτω. ποτ.

Φανερός ἢν περιώμενος, manifeste conabatur i, 9, 11. φανερός γίγνομαι ἐπιβουλεύων, aperte insidior i, 6, 8. φανερὰ ὁδὸς, via quæ esset in conspectu iv, 1, 23. φανερώς πλουτοῦντες, qui divitias suas non dissimulant i, 9, 19.

Φάρμακον πῖον πυρέττων, sumto medicamento cum febre laboraret vi, 2, 11.

Φαρμακοποσία, medicamenti potio iv, 8, 21.

Φαῦλον (οὐ) πρᾶγμα, res haud contemnenda vi, 4, 11.

Φέρειν, ferre, ducere, de via iii, 5, 15. auferre, de prædatoribus iv, 1, 8. φέρ. καὶ ἄγειν, prædari, populari ii, 6, 5. φέρειν τιμὴν, honorem afferre ii, 1, 17. φέρ. μισθὸν, stipendium accipere i, 3, 21. φέρω χαλεπῶς τοῖς παροῦσι πρ. status rerum, qui nunc est, me male habet i, 3, 3.

Φεύγειν, exulem esse i, 9, 9. v, 3, 7. vii, 1, 33. πεφευγώς, fuga elapsus iv, 2, 17.

Φημί, puto, ἔφασαν ἀλίσκεσθαι ποτ. v, 2, 31. statuo, censeo vi, 4, 16. ἔφασαν, rumor erat ii, 1, 14.

Φθάνω καταλαμβάναν συν. προκαταλαμβάναν, occupo i, 3, 14. φθάνω

λαβῶν, prior potior v, 6, 9. φθάνουσι πρὶν τοὺς πολ. καταλαβεῖν, prius quam hostes, occupant iv, 1, 4. φθάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄ. γενόμενοι τοὺς πολεμίους, citius, quam hostes, perveniunt in cacumen iii, 4, 49. φθάνει ἡμέρα γενομένη αὐτὸν πορευόμενον, prius illuxit, quam eo perveniret v, 7, 16. φθάσαι βουλόμενοι πρὶν παθεῖν, ut caverent, ne injuria afficerentur ii, 5, 5. iii, 4, 20. φθάσαι βουλόμενος πρῶτος: φθάνειν promte ac celeriter peragere v, 9, 18.

Φθίγγεσθαι, clangere, de aquila v, 9, 23. canere, de tubæ sono iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 27. conclamare, de militibus in prælium ruentibus i, 8, 18. iv, 5, 18. mussitare, de rem in vulgus proferentibus vi, 4, 28.

Φθείρειν, vastare iv, 7, 20.

Φίλος, amicus i, 6, 3. φίλοι, sui i, 8, 14. φιλία χώρα, terra pacata, ager amicorum i, 3, 14. πρὸς φιλίαν i, 3, 19. ποτ. ii, 3, 26. 27. iv, 1, 8. ἢ φιλία id. vii, 3, 13. φιλία Κορύλα, amicitia erga Corylam v, 6, 11.

Φιλόδηρος, venandi studiosus i, 9, 6.

Φιλοκερδεῖν ἐκ τοῦ ἀδίκου, lucrum captare ex rebus injustis i, 9, 16.

Φιλοκίνδυνος, ad pericula subeunda promptus ii, 6, 7.

Φιλομαθής, discendi cupidus i, 9, 5.

Φιλονεικία, æmulatio, studium alios superandi virtute et certamine iv, 8, 27.

Φιλοπόλεμος, belli studiosus ii, 6, 1.

Φιλοστρατιώτης, dux militum amans vii, 6, 4. 39.

Φιλοτιμῆσθαι, æmulatione duci i, 4, 7.

Φιλοφρονεῖσθαι ἀλλήλους, se invicem benigne excipere iv, 5, 34. φιλοφρονοῦμενος, ut benevolentiam suam declararet iv, 5, 29. 32.

Φλυαρεῖν, nugari iii, 1, 26. φλυαρία, nugæ i, 3, 18.

Φοβεῖν, terrere iv, 5, 17. τὸ φοβεῖσθαι τὴν π. ε. τιμωρίαν, metus ne punirentur ab illo ii, 6, 14.

Φοβεροὶ ἦσαν, sequente μὴ ποιήσειαν, metum incutiebant Xenophonti v, 7, 2.

Φόβος τινός, metus in quo quis est; sed ἐκ τινος εἰς τινα, quem quis alteri incutit i, 2, 18. φόβων προσαγομένων, rebus ad terrendum adhibitis iv, 1, 23.

Φοινικιστής, v, n. i, 2, 20.

Φοινικοῦς χιτῶνας i, 2, 16. ποτ.

Φοίνιξ, palma arbor ii, 3, 10.

Φράζειν, monere ii, 3, 3. indicare iv, 5, 29. 34.
 Φρέαρ. τὸ μὲν στόμα ὡσπερ Φρέατος iv, 5, 25.
 Φρονεῖν πλείον vi, 1, 18. φρ. μέγα ἐπί τινι, aliqua re inflari iii, 1, 27. φρ. τὰ πρὸς τινεα, a partibus alicujus stare vii, 7, 30.
 Φρόνημα, animus interritus, confidentia iii, 1, 22. φρ. πάτριον, animi magnitudo majoribus vestris digna iii, 2, 16.
 Φρόνιμος ἐγένετο i, 10, 7. not.
 Φροντίζειν, sollicitum esse ii, 3, 25.
 Φρούραρχος, militum præsidiorum præfectus i, 1, 6.
 Φρούριον, εἰς φρούρια, ad locorum præsidia i, 4, 15.
 Φρύγανα, sarmenta iv, 3, 11.
 Φυγὰς, exul i, 2, 9.
 Φυλακὴ, præsidium i, 4, 4. ii, 4, 17. φυλακαὶ, excubiæ iii, 1, 40. φυλακὰς ποιεῖσθαι, excubias constituere vi, 1, 21. φυλ. φυλάττειν, excubias agere ii, 6, 10. φυλακὴ, cautio vii, 6, 22.
 Φυλάττειν τινὰ, observare aliquem, adoriendi causa iv, 6, 11. φυλάττειν τὴν εἰσβολὴν, præsidio tenere aditum i, 2, 21. φυλάττεισθαι, cavere i, 6, 9. ii, 2, 16. vii, 3, 35. curare se custodiendum vi, 2, 27. vii, 2, 21.
 Φυσᾶν, inflare iii, 5, 9.
 Φωνή, lingua, sermo iv, 8, 4.

X.

Χαλεπαίνειν, ægre ferre i, 5, 11. v, 5, 24.
 Χαλεπὸς, durus, cujus mores aliis sunt molesti ii, 6, 9. 12. χαλ. ἐχθρὸς, gravis inimicus i, 3, 12. χαλ. κύων, ferox canis v, 8, 24. χαλεπὸν τοῦ πνεύματος, vis ac sævitia flatus iv, 5, 4. χαλ. difficilis factu v, 6, 10. χαλ. χωρίον, locus captu difficilis iv, 8, 2. v, 1, 17. χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, tempora, in quæ nunc incidimus, sunt plena periculorum iii, 2, 2. Χαλεπὸς πᾶν, maxima cum difficultate iii, 3, 13. χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τ. succensere alicui vii, 5, 16.
 Χαλινοῦν, frenare iii, 4, 35.
 Χαλκώματα, vasa ænea iv, 1, 8.
 Χαράδρα, alveus vallis iii, 4, 1. 5. iv, 2, 3. v, 2, 3. 4. v, 3, 5.
 Χαράκωμα, vallum, septum v, 2, 26.

Χαρίεν ἐνθύμημα, lepide inventum iii, 5, 12. not.
 Χαρίζεσθαι, gratificari ii, 3, 19. χαρ. τῷ θυμῷ, iræ obsequi vii, 1, 25.
 Χάριν εἰδέναι, gratiam habere, animo, sed ἀποδοῖναι, gratiam referre, re i, 4, 15.
 Χειμῶν, tempestas, procella iv, 1, 15. v, 8, 3. 20. frigus i, 7, 6. v, 8, 14.
 Χεῖρ. εἰς χεῖρας ἵνα, manus conserere iv, 7, 15. accedere ad aliquem, convenire i, 2, 26. εἰς χεῖρας δέχεσθαι, hostium impetum cominus sustinere, ita ut manus conserant iv, 3, 31.
 Χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ πρὸς αὐτοῦ vii, 6, 4. et 39. not.
 Χειροπλήθης λίθος, lapis magnus, qui manum implet iii, 3, 17.
 Χειροποίητος ὁδὸς, via munita iv, 3, 5.
 Χειροῦσθαι, in suam potestatem redigere vii, 3, 11.
 Χηλὴ τοῦ τείχους, v. n. vii, 1, 17. τὰ τείχη κατεβάλλοντο καὶ τὴν ἑνορμον χηλὴν Claudius in historia Phœnicia ap. Steph. Byz. v. Δῶρος.
 Χιλὸς, pabulum i, 5, 7: 6, 1: 9, 27. iv, 5, 25. χιλὸς ξηρὸς, fœnum iv, 5, 33.
 Χιλοῦν, in pascua mittere, pascere vii, 2, 21.
 Χιτῶν περὶ τοῖς μηροῖς, braccæ vii, 4, 4.
 Χλαμὸς, pænula vii, 4, 4.
 Χοῖνιξ, v. n. i, 5, 6.
 Χορεύειν, tripudiare v, 4, 17.
 Χόρτος, gramen, pabulum jumentorum i, 5, 5. χ. κούφος, fœnum i, 5, 10.
 Χρῆζειν, velle i, 3, 20: 8, 22. ii, 5, 2. iii, 4, 41. iv, 8, 5. v, 5, 2: 7, 17.
 Χρήματα, pecuniæ i, 2, 27. vii, 1, 27. χρήματα τῆς μισθοφορᾶς v. n. v, 6, 35. χρῆμα intelligitur iii, 2, 21.
 Χρηματιστικὸς οἶανός, augurium quo quæstus portenditur v, 9, 23.
 Χρῆσθαι τινί τι, alicujus opera uti in aliqua re iii, 1, 40. χρῆσθαι τινι ὡς ἀνάνδρῳ, aliquem tractare ut hominem imbecillum et effeminatum ii, 6, 25.
 Χρίεσθαι, se inungere iv, 4, 13.
 Χρίσμα, oleum iv, 4, 13. quo confricatur et ungitur corpus, diversum a μύρῳ. not.
 Χρυσίον, aurum de numis aureis i, 1, 9.

Χρυσός, proprie aureus, ex auro, sed v, 3, 12. videtur esse ἐπίχρυσος, inauratus, vid. not.
 Χρυσοχάλινος, frenis aureis ornatus i, 2, 27.
 Χώρα, locus quem quisque obtinet in ordine s. acie iv, 8, 15. κατὰ χώραν ἀπίναί, in eundem ordinem redire vi, 4, 11. ἐκ τῆς χώρας, e statione pro castris iii, 4, 33. ἐν ἀνδρ. χώρα εἶναι, servorum numero et loco esse v, 6, 13. ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ εἶναι, nullo loco et numero esse, sine ulla auctoritate et imperio v, 7, 28. χῶραι, agri iv, 8, 22. sed ibi κῶμαι dedi, quæ vocabula in libris scriptis Xen. sæpe permutata reperiuntur. χῶρα intelligitur iv, 8, 6.
 Χωρεῖν, capere, de mensuris i, 5, 6. penetrare, de telis iv, 2, 29. iter facere ii, 4, 10. accedere, se conferre i, 10, 13. contendere iv, 7, 11.
 Χωρεῖσθαι, collocare, locum assignare vi, 3, 11.
 Χωρεῖον, ager, prædium v, 5, 11. locus iv, 2, 1: 7, 3. vi, 2, 3. χωρ. ὄχυρον, locus munitus i, 2, 24. χωρεῖον, urbs v, 4, 30.
 Χωρεῖς, seorsum, sine aliis vi, 4, 2. c. gen. sine i, 4, 13.
 Χῶρος, fundus v, 3, 13. κατὰ τοὺς χῶρους, passim per agros vii, 2, 3.

Ψ.

Ψέλλιον, armilla i, 2, 27: 5, 8: 8, 29.
 Ψευδεδέραν ποιῆσθαι, insidias simulare v, 2, 28.
 Ψεῦδεσθαι, fidem datam fallere vii, 6, 15. πρὸς τινα, fallere aliquem i, 3, 5. ἐψεύσθη τοῦτο, in hac re eum sua fefellit opinio i, 8, 11. τοῦτο ἐψεύσθησαν, in hac re errarunt ii, 2, 13. πλείστον ἐψευσμένοι ἔσονται, spes fallit hostes maxime iii, 2, 31.
 Ψηφίζεσθαι, discernere i, 4, 15. iii, 2, 33. v, 1, 4. vii, 7, 18.
 Ψιλή χώρα, regio nuda, gramine, arbore, frumento destituta i, 5, 5. ψ. κεφαλῆ, caput non galea munitum v. n. i, 8, 6. ψιλοί, milites levis armaturæ iii, 3, 7. sine clypeis qui sunt v, 2, 15.
 Ψιλοῦν, nudare, deserere i, 10, 13.
 Ψοφεῖν, sonare iv, 3, 29.
 Ψόφος, fragor, de sono ex saxis devolutis iv, 2, 4.

Ψυχή. ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος, verus et sincerus amicus vii, 7, 43.

Ω.

ᾠδαί, carmina iv, 3, 27.
 ᾠδὲ πως, hunc fere in modum i, 7, 9.
 ᾠθεῖσθαι, pellere, urgere iii, 4, 48.
 ᾠθισμός πολίης ἄν, alter alterum urgebat v, 2, 17.
 ᾠμοβόειος, ex crudo bovis corio factus iv, 7, 22. not. vii, 3, 32. ᾠμοβόειος dederat Stephaniana.
 ᾠμός, sævus, severus ii, 6, 12.
 ᾠρα, tempus i, 3, 11. 12. anni tempus i, 4, 10. ii, 3, 13.
 ᾠραῖος, qui est florente ætate ii, 6, 28. ᾠραῖα τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ, fructus, quicunque quovis anni tempore in agro maturescebant v, 3, 9. ᾠραῖα τρακτὰ v, 3, 12. sunt, interprete Perizonio ad Ælian. V. H. i. 31. poma seu fructus, qui crudi in secundam mensam apponi solent, ut poma, uvæ, baccæ, nuces.
 ᾠς pro ὄτι ii, 5, 6. refertur ad. ellipsis i, 3, 15. c. opt. ii, 6, 10. ᾠς pro ἄπως, ἴνα, c. opt. i, 3, 14: 6, 9: 9, 21. ii, 1, 2. iii, 4, 25. c. infinit. i, 8, 10. v, 6, 12: 7, 18. nimirum, ante orationem rectam, v. n. v, 8, 10. postquam, pro ἐπεὶ i, 8, 18: 10, 5, iv, 3, 27: 8, 17. v, 9, 17. quemadmodum i, 6, 3: 9, 1. ii, 1, 1: 4, 23. quia v, 2, 6. ᾠς ἂν ἑωρακότες, quippe qui jam viderant v, 7, 22. ᾠς ἐψευσμένης ἐκ. δυν. quia copia sat magnæ subsecuturæ essent iii, 4, 3. ᾠς πολεμίαν οὖσαν, quia erat hostium terra i, 2, 19. ᾠς δεῖσον ἀκοντίζεον, ut essent parati ad jaculandum v, 2, 12. c. genit. absol. v. n. i, 3, 6. ᾠς ἐμοῦ οὖν ἰόντος, not. ii, 1, 21. c. partic. genit. fut. v. n. v, 2, 8: 6, 3: 7, 31. ᾠς c. part. fut. de consilio, ut ᾠς διαβησόμενοι, eo consilio, ut trajicerent vii, 2, 9. ᾠς καλύσων, ut impidiret iv, 7, 13. ᾠς πολεμήσων, ut bellum inferret ii, 6, 2. ᾠς ἀναζόμενοι, ut solvamus v, 9, 33. ᾠς ἐπιθνήσόμενοι, ut a tergo adorirentur iv, 3, 24. ᾠς ἀπίων, ut abiret ii, 4, 8. ᾠς ἀπάξων, ut deducam ii, 3, 29. ᾠς ἀπίοντας πάλιν εἰς Ἑλλ. ut redirent in Græciam i, 4, 7. ᾠς καλύσσοντας διαβ. ut viderentur transitum impidire velle iv, 3, 3. ᾠς ἀφανισόντων, eo

ὡς τῆς ἰσχύος
vi, 3, 11.

consilio, ut delerent iii, 2, 11. etc.
ὡς c. *partic. præ.* ὡς κάρων, simu-
lans morbum v, 8, 23. ὡς βουλό-
μενος, simulans se velle i, 1, 11. ὡς
cum *præpositione*: ut ὡς εἰς πόλεμον,
eo consilio, ut usui belli inservirent
i, 9, 23. ὡς εἰς ἀγορὰν, ut emerent
res necessarias ii, 5, 30. ὡς ἐπὶ, ad-
versus vii, 6, 1. ὡς ἐπὶ πῦρ, ut
ignem incenderent iv, 3, 11. ὡς ἐπὶ
τὸ λαμβάνειν, ad prædam agendam
vi, 2, 24. *intellecta præpos.* ἐπὶ seu
πρός: ut ὡς βασιλεία, ad regem i,
2, 4. ii, 3, 29: 6, 1. ὡς post *com-*
parat. ἢ ὡς, quam ut i, 2, 4. Ἐπι-
στον ἢ ὡς τις ἂν ᾔετο, celerius omni-
um opinione i, 5, 8. ὡς c. *superlat.*

ὡς μέγιστος ἂν εἴης, longe potentis-
simus eris ii, 5, 14. c. *numer.* circi-
ter i, 6, 1: 7, 16, v, 3, 11: 4, 12.
ὡς μὴ, ne *seq. infinit.* i, 5, 10. c.
conjunct. ii, 4, 17.

Ὡς, sic, ita i, 8, 21. iii, 2, 23.

Ὡστε, c. *indicat.* ergo i, 7, 7. ii, 2,
17: 3, 25: 6, 12. iii, 1, 40: 3,
11: 4, 26. v, 2, 23: 5, 10. c. *in-*
finit. ergo ii, 4, 26. adeo ut iii, 3,
14. *intelligitur* ii, 1, 6. vi, 4, 36.
ὥστε ἀπολείσθαι unde periculum es-
set, ne perirent vii, 4, 12.

Ὡτειλή, cicatrix i, 9, 6.

Ὡτὶς, avis tarda, outarde Francis, ein
Trappe i, 5, 2. 3. *not.*

INDEX NOMINUM.

A.

- ABRAZELMIUS** Thrax vii, 6, 43. aliis Ebosemius.
- Abrocomas**, *qui Harpocrati dicitur Satrapa Artaxerxis regis Persarum*, hostis Cyri ad Euphratem i, 3, 20. ab eo Græci mercenarii deficiunt ad Cyrum i, 4, 3. nec Ciliciæ portas nec Phœnicen defendit i, 4, 5. comburit naves, ne Cyrus Euphratem trajiciat i, 4, 18. quinto die demum, postquam pugnatum est ad Cunaxa, advenit cum suis copiis i, 7, 12.
- Achæi**, *incolentes Achaiam Peloponnesi partem Arcadiæ finitimam*, multi fuerunt in exercitu v, 9, 10.
- Acherusia Cherrhonesus**, *peninsula in ora Ponti prope Heracleam*. Ibi Hercules descendit ad Cerberum educendum v, 10, 2.
- Ætæa** filius rex Phasianorum v, 6, 37.
- Ægyptii** hostes Persarum ii, 5, 13.
- Æneas Stymphalius**, *h. e. oriundus Stymphalo oppido Arcadiæ prope Tegeam*, lochagus periit iv, 7, 13. *not.*
- Ænians**, *habitantes ad Cætam montem finitimi Thessalis*. Hinc sunt in copiis Menonis Thessali i, 2, 6. Horum saltatio v, 9, 7.
- Æolis**, *regio Asiæ minoris maritimi ab Ionia usque ad Troadem seu Helle-spontum* v, 6, 24.
- Æschines Acarnan**, *h. e. ex Acarnania Græciæ regione inter Ambracium sinum et Acheloum amnem*, præest cohorti peltastarum Arcadicorum iv, 3, 22: 8, 18.
- Agasias Eleus**, haruspex vii, 8, 10. ubi Codd. *Basilus* habent.
- Agasias Stymphalius**, lochagus gravis armaturæ iv, 1, 27. indicat servilem statum Apolloniadis iii, 1, 31. rem strenue gerit iv, 7, 11. v, 2, 15. ridet Lacedæmoniorum regnandi aviditatem v, 9, 30. legatus mittitur ad Heracleotas v, 10, 7. suadet, ne exercitus separetur vi, 2, 10. eripit Dexippo militem vi, 4, 7. ultro se sistit Cleandro ad iudicium vi, 4, 17. vulneratur, dum fortiter pugnat vii, 8, 19.
- Agasilaus**, *Lacedæmoniorum rex*, redit ex Asia adversus Bœotios v, 3, 6.
- Agias Arcas** strategus cum cæteris ducibus dolo capitur a Tissapherne ii, 5, 31. obruncatur ii, 6, 1. laudatur ii, 6. *extr.*
- Amadocus**, vide Medocus.
- Amazonum securis** iv, 4, 16.
- Amphicrates** occiditur iv, 2, 17.
- Amphipolitanus**, vid. Episthenes.
- Anaxibius Spartanæ** classi præfectus Byzantii, a Pharnabazo corruptus, spe stipendii facta pellicit Græcos ex Asia Byzantium v, 1, 4. v, 9, 16. vii, 1, 3. sed fidem fallit, et Græcos Byzantio fraudulenter emittit vii, 1, 11. quorum metu fugit in arcem §. 20. decedit Byzantio vii, 2, 5. mittit Xenophontem ad exercitum §. 8.
- Antandrus**, *urbs maritima Troadis* vii, 8, 7.
- Antileon Thurius**, *h. e. ex Thurio urbe maritima Calabriae, quæ olim Sybaris dicta est*, pertæsus itineris terrestris mavult navigare v, 1, 2.
- Apollo cutim** detrahit Marsyæ i, 2, 8. ei duces consecrant decimas prædæ v, 3, 4. sacra facit Xenophon vii, 8, 3.
- Apollonia**, *oppidum Lydiæ juxta Thyatira* vii, 8, 15.
- Apolloniades Lydus**, auribus pertusis, ob ignaviam abigitur ab exercitu iii, 1, 31.
- Arabia**, *pars Mesopotamiæ juxta Eu-*

- phratem inter Araxen et Mascam amnes* i, 5, i. vii, 8, 25.
- Araxes**, *quantum ex* i, 4, 19. *colligere licet, est annis Mesopotamiæ, qui se effundit in Euphratem. Sed secundum Plutarchum in Anton. c. 49. est annis altitudine et violentia difficilis tractu et Mediæ ab Armenia distinguens. Sitne vero Ptolemæi Chaboras, uti nonnulli putant, est incertum. Z.*
- Arbaces**, *seu Arbaces*, dux in exercitu Artaxerxis i, 7, 12. Mediæ Satrapa vii, 8, 25.
- Arcades**, *ex Arcadia regione Peloponnesi mediterranea*, multi fuerunt in exercitu Gr. v. 10, 10. eorum saltatio vi, 1, 11. cum Achæis se separant a cæteris v, 10, 12. sed mox suæ temeritatis dant pœnam vi, 1, 1—9. Arcas quidam temere accusat Xenophontem vii, 6, 8. *seqq.*
- Archagoras Argivus**, *Argis urbe Argolidis in Peloponneso oriundus*, exul, lochagus iv, 2, 13. 17.
- Arexio Arcas**, *idem dicitur Parrhasius a parte Arcadiæ*, haruspex vi, 2, 13: 3, 2. 8.
- Argo**, *navis Argonautarum* vi. 2, 1.
- Ariæus Cyri amicus** præest cornu sinistro i, 8, 5: 9, 31. fugit interfecto Cyro i, 9, 31. imperium Persarum oblatum non accipit ii, 2, 1. rationem itineris proponit ii, 2, 11. impetrata venia a rege minus curat Græcos ii, 4, 2.
- Aristarchus** harmosta Lacedæmonius Byzantii vendit quadringentos amplius Græcos vii, 2, 5. 6. corruptus a Pharnabazo prohibet Cyrianos a tractu in Asiam vii, 2, 12: 6, 13. 24. insidiatur ipsi Xenophonti vii, 2, 14.
- Aristeas Chius**, centurio levis armaturæ, vir fortis iv, 1, 28: 6, 20. *not.*
- Aristippus Thessalus**, *civis Larissæ*, a Cyro hospite accipit pecuniam et quatuor millia militum contra seditiosos cives i, 1, 10. his præficit Menonem ii, 6, 28.
- Aristo Atheniensis** legatus mittitur ad Sinopenses v, 6, 14.
- Aristonymus Methydrieus Arcas**, *ex Methydrio urbe Arcadiæ*, lochagus præest gravi armaturæ iv, 1, 27: 6, 20. rem strenue gerit iv, 7, 9. *seqq.* Eundem pro Chirisopho nominant Edd. veteres iv, 6, 21.
- Aristus Arcas**, vide Arystas.
- Armenia**, *regio Asiæ finitima Mediæ versus septentriones*, ejus satrapa Orontas iii, 5, 17. in ea sunt fontes Tigridis et Euphratis iv, 1, 3. eam Centrites amnis distinguit a Carduchorum regione iv, 3, 1. e jus montes iv, 3, 20. eam peragravit Græci iv, 4, 1. Armeniæ occidentalis satrapa Teribazus iv, 4, 4. 5. Armeniorum pueri vicem pincernarum sustinent iv, 5, 33. eorum equi describuntur iv, 5, 36.
- Artacamas Phrygiæ satrapa** vii, 8, 25.
- Artæzus sive Artæozus Cyri amicus** ii, 4, 16: 5, 35.
- Artagerses** præest sex millibus equitum in Artaxerxis exercitu i, 7, 11. occiditur ab ipso Cyro in pugna i, 8, 24.
- Artapatas eunuchus Cyri fidelissimus** i, 6, 11. immoritur Cyro i, 8, 28.
- Artaxerxes**, *Mnemon*, filius Darii et Parysatidis, frater Cyri major, *sed natus antequam pater regnum adeptus esset* i, 1, 1. succedit patri §. 3. Cyrum non necat exoratus a matre *ibid.* ejus frater spurius ii, 4, 25. vulneratur a Cyro in acie i, 8, 26. occisi Cyri castra diripit i, 10, 1. metuit Græcos victores §. 6. ii, 2, 18: 3, 1. poscit a Græcis arma ii, 1, 8. inducias facit cum Græcis ii, 3, 25. obruncat Græcorum duces ii, 6, 1.
- Artimas Lydiæ satrapa** vii, 8, 25.
- Artuchas**, ejus mercenarii iv, 3, 4. *Videtur fuisse satrapa: sed cujus regionis, incertum est.*
- Arystas Arcas**, homo vorax vii, 3, 23. ubi erat *Ἀριστος*.
- Asidates**, nobilis et opulentus Persa oppugnatur a Xenophontē frustra vii, 8, 9. 15. tandem capitur cum suis §. 22.
- Aspasia Phocensis**, *h. e. ex Phocidæ Græciæ regione*, Cyri concubina capitur ab Artaxerxe, pulchra et prudens mulier i, 10, 2.
- Aspendii**, *cives Aspendi urbis Pamphyliae ad Eurymedontem amnem* i, 2, 12.
- Atarneus urbs Mysiæ ad mare Ægæum** vii, 8, 8.
- Athenienses** furantur pecunias publicas iv, 6, 16. horum opes magnæ franguntur a Lacedæmonii vii, 1, 27. fidem laudat Seuthes vii, 2, 31. et suos cognatos vocat *ibid.*

Atramyttium, *urbs maritima Mysiæ* vii, 8, 8.

B.

Babylon, *urbs maxima et opulentissima Asiæ ad Euphratem*, quantum distet a loco, ubi pugnatum est ii, 2, 6. quantum distet a Cotyoris Ponti v, 5, 4. ad eam pugna inter Cyrum et Artaxerxem accidisse dicitur *ibid.*

Babylonia regio i, 7, 1. ii, 2, 13.

Basias Arcas occiditur a Carduchis iv, 1, 8. cf. vii, 8, 10. *not.* ubi Βασίας 'Ἡλείος μάντις est in Codicibus.

Belesis Syriæ et Assyriæ satrapa i, 4, 10. vii, 8, 25.

Bisanthe, *urbs maritima Thraciæ inter Perinthum et Ganum ad Propontidem*, (*Hellesponti urbem dicit Herodotus vii. 137.*) eadem auctore Ptolemæo dicta est 'Ραϊδεσσον: hodie vocatur Rodosto vii, 2, 38: 5, 8. Z.

Bithyni, *in ora Ponti, iidem dicuntur Thraces Asiatici* v, 10, 17. horum satrapa erat Pharnabazus vii, 8, 25.

Bito affert pecunias exercitui vii, 8, 6.

Boiscus, Thessalus pugil, homo ignavus et improbus v, 8, 23.

Byzantium, *urbs in Bosphoro Thracio celeberrima*, in eam vi irrumpunt Græci vii, 1, 16. ante bellum Peloponnesiacum fuit Atheniensium vii, 1, 27.

C.

Cænæ urbs magna Mesopotamiæ ad Tigrim ii, 4, 28.

Caïci Campus, *pars Mysiæ fertilissima et optima ad Caicum amnem, qui in sinum Elaiticum fluit* vii, 8, 8. 18.

Callimachus Parrhasius Arcas, lochagus gravis armaturæ iv, 1, 27: 7, 8. rem strenue gerit *ibid.* §. 10. legatus mittitur ad Sinopenses v, 6, 14. it. ad Heracleotas v, 10, 7. seditiose sibi arrogat imperium Arcadum et Achæorum v, 10, 9. 10.

Calpes portus Ponti in Bithynia sive Thracia Asiatica v, 10, 13. 17. vi, 1, 2. describitur vi, 2, 1. 2. ubi

vide annotata.

Cappadocia, *regio Asiæ inter Taurum et Antitaurum propinqua Ciliciæ et Phrygiæ* i, 2, 20. vii, 8, 25.

Carduchi, s. *Cardueni, Cordæi, Gordi, Gordiæi, hodie Curdes, populi ad ripam sinistram Tigris in Armeniæ et Assyriæ confiniis, liberi, bellicosi, montani* iii, 5, 16. v, 5, 17. vii, 8, 25. horum montes petunt Græci iii, 5, 17. iv, 1, 2. frustra eos sibi amicos reconciliare student iv, 1, 8. 9. urgent agmen extremum Græcorum iv, 1, 16: 3, 7. seqq.

Castoli Campus i, 1, 2: 9, 7. *not.*

Caystri Campus, urbs i, 2, 11. *not.*

Celænæ urbs magna Phrygiæ majoris i, 2, 7. ibi erat Cyri prætorium et paradisus, per quem fluit Mæander *ibid.* arcem ejus extruxit Xerxes §. 9.

Centrites, amnis qui fluit in Tigrim et distinguit Armeniam a Carduchorum regione iv, 3, 1. hunc tandem trajiciunt Græci §. 15.

Cephisodorus Cephisophontis filius Atheniensis, lochagus iv, 2, 13. occiditur §. 17.

Ceramorum Forum urbs in finibus Mysiæ i, 2, 10. *not.*

Cerasus, *hodie Keresoun*, urbs Græca et maritima in Colchide, Sinopensium colonia v, 3, 2. quibus et tributum pendebat v, 5, 10. *Incolæ vocantur Cerasuntii* v, 7, 13. seqq.

Cerberus v, 10, 2.

Cersus, seu Carsus, amnis Ciliciæ i, 4, 4.

Certonium urbs Mysiæ v. *not.* vii, 8, 8.

Chalcedon, *urbs Bithyniæ e regione Byzantii, Turcis hodie vocatur Kadi* — *Kevi* vii, 1, 20: 2, 24. 26.

Chalcedonia ager Chalcedonis vi, 4, 38.

Chaldæi, populi *finitimi Armeniis*, liberi, fortes, mercenarii; eorum arma iv, 3, 4. v, 5, 17. vii, 8, 25.

Chalus, amnis Syriæ piscosus i, 4, 9.

Chalybes, *duo hujus nominis apud Nostrum populi occurrunt, alii liberi* vii, 8, 25. *finitimi Armeniæ* iv, 5, 34. qui stipendia merent apud Terribazum iv, 4, 18. occurrunt Græcis iv, 6, 5. laudantur ob fortitudinem, et eorum arma describuntur iv, 7, 15. *seq.* alii vero in Ponto Mosynæcorum imperio parentes v, 5, 1.

- Charmanda, urbs magna ad Euphratem i, 5, 10.
- Charminus Laco, legatus Thimbronis vii, 6, 1. defendit Xenophontem vii, 6, 39.
- Chersonesus *Thraciæ* e regione Abydi i, 1, 9. ii, 6, 2. regio amœna et fertilis v, 6, 25. *cf.* vii, 1, 13.
- Chirisophus Lacedæmonius adducit septingentos milites gravis armaturæ i, 4, 3. mittitur ad Ariæum ii, 1, 5. laudat Xenophontem iii, 1, 45. hortatur duces iii, 2, 2. cur semel a Xenophonte sit vituperatus iv, 6, 3. salse perstringit Athenienses *ibid.* §. 16. Trapezunte navigat ad naves afferendas v, 1, 4. sed redit cum una triremi v, 9, 16. imperium totius exercitus in eum confertur §. 32. sed mox eo privatur v, 10, 12. medicamento sumto perit vi, 2, 11.
- Chrysopolis, *hodie Scutari, urbs Bithyniæ* propinqua Chalcedoni, e regione *Byzantii, in Bosphoro Thracio* vi, 4, 38. vii, 1, 1.
- Cilicia, *regio Asiæ minoris contra Cyprium*, aditu difficilis i, 2, 21. ejus situs et natura §. 22. pylæ ejus i, 4, 4.
- Cleænetus perit cum aliis v, 1, 17.
- Cleagoras pinxit frontispicium Lycei vii, 8, 1.
- Cleander, harmosta *Byzantii Laco* vi, 4, 18. venit Calpen vi, 4, 5. hospitium init cum Xenophonte vi, 4, 35. vii, 1, 8. imperium exercitus oblatum non recipit religione impeditus vi, 4, 36.
- Cleanor Arcas, natu maximus dux secundum Clearchum ii, 1, 10. Orchomenius, graviter vituperat Ariæum ii, 5, 39. sufficitur in locum Agiæ Arcadis iii, 1, 47. *not.* hortatur duces ad perfidiam Persarum ulciscendam iii, 2, 4. præest Arcadibus gravis armaturæ iv, 8, 18. Arcadem rogat Xenophon, ut sacra diligenter inspiciat vi, 2, 22. Cleanor simpliciter nominatus cum Phrynisco contendit ire militatum apud Seuthen vii, 2, 2. honorifice sentit de Xenophonte vii, 5, 10. Vide Epistolam ad Buttmanum.
- Clearetus lochagus temere perit v, 7, 14—16.
- Clearchus exul Lacedæmonius comparat copias pecunia, quam a Cyro acceperat i, 1, 9: 3, 3. ii, 6, 4. venit ad Cyrum Celænas cum 1000. militibus gravis armaturæ, 800. peltastis Thracibus et 200. Cretensibus sagittariis i, 2, 9. præest cornu sinistro i, 2, 15. saxis petitur ab exercitu i, 3, 1. sedat milites i, 3, 3. 9. *seqq.* a Menonis militibus saxis petitur i, 5, 12. præest cornu dextro in pugna i, 8, 4. minus auscultat Cyro i, 8, 13. cum maximi fecit Cyrus i, 1, 9: 6, 5. et suum consilium de bello inferendo regi communicavit iii, 1, 10. laudatur ut bonus imperator ii, 3, 11: 6, 8. colloquitur cum Tissapherne de metu insidiarum ii, 5, 3—15. dolo capitur a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus vita et mores describuntur *ibid.*
- Cleonymus Laco, vir fortis interficitur a Carduchis iv, 1, 18.
- Coeratades Thebanus artem imperatoriam profitetur et vult præesse Græcis vii, 1, 33. *vid. not.*
- Coeti *videntur esse gens Pontica libera inter Tibarenos et Mosynæcos* vii, 8, 25. *sed vide notam.*
- Colchi, *populus Ponti Euxini versus orientem*, resistunt Græcis iv, 8, 9. sed fugantur §. 18. Græci ibi vescuntur melle insaniam inferente §. 20. illorum legati lapidantur v, 7, 2. sunt liberi vii, 8, 25.
- Colossæ urbs opulenta et magna Phrygiæ majoris i, 2, 6.
- Comania *videtur esse castellum non procul Pergamo* vii, 8, 15.
- Coronea, *urbs Bæotiæ*, pugna ad eam v, 3, 6.
- Corsote, urbs deserta ad Mascam amnem i, 5, 4.
- Corylas, satrapa Paphlagoniæ vii, 8, 25. v, 5, 12. 22: 6, 11. foedus facit cum Græcis vi, 1, 2. *cf.* ad v, 6, 8.
- Cotyora, urbs Græca, Sinopensium colonia in regione Tibarenorum ad Pontum Euxinum v, 5, 3. 4.
- Cretensium arcus iii, 3, 7. 15. eorum opera multum prodest iv, 2, 29.
- Ctesias, medicus, sanat Artaxerxem vulneratum i, 8, 26. laudatur ejus testimonium §. 27.
- Cydnus amnis Tarsum mediam interfluens i, 2, 23.
- Cyniscus vii, 1, 13. *not.*
- Cyrus *minor*, Artaxerxis frater, constituitur a Dario parte satrapa i, 1, 2. mortuo patre ab Artaxerxe, calumnia Tissaphernis, conjicitur

in vincula §. 3. sed mox precibus matris liberatus remittitur in satrapiam. Inde bellum parat clam §. 6. clemens erga Xeniam et Passionem i, 4, 8. liberalis erga Silanum i, 7, 18. nudo capite praelium committit i, 8, 6. occidit Artaxersem in acie §. 24. vulnerat Artaxerxem §. 26. interficitur §. 27. ejus encomium i, 9.
Cyzicus urbs Mysiæ ad Propontidem vii, 2, 5.

D.

Damaratus Lacedæmonius v. n. ii, 1, 3. vii, 8, 17.
Dana, urbs major Cappadociæ i, 2, 20.
Daphnagoras vii, 8, 9.
Daradax, amnis parvus Syriæ, qui in Euphratem effunditur i, 4, 10.
Darius Nothus, Rex Persarum, frater Xerxis secundi, pater Artaxerxis Mnemonis et Cyri minoris i, 1, 1.
Delphico in templo Apollinis habent thesaurum Athenienses v, 3, 5.
Delta Thraciæ vii, 1, 33: 5, 1.
Democrates Temenites, homo diligens et certus iv, 4, 15. not.
Dercyllidas, Laco, bellum gerit cum Pharnabazo v, 6, 24.
Dernes satrapa Phœnicæ et Arabiæ vii, 8, 25.
Dexippus Laconicus periœcus, nave a Trapezuntiis accepta fugit v, 1, 15. vi, 4, 5. calumniatur Xenophontem apud Anaxibium v, 9, 32. accusat exercitum apud Cleandrum vi, 4, 9. et ipse accusatur ab Agasia §. 22. occiditur in Thracia a Nicandro Spartano v, 1, 15.
Dianæ partem manubiarum consecrant duces Græcorum v, 3, 4. ei fanum, lucum et sacra instituit Xenophon v, 3, 9. seqq.
Dolopes, populi Epiri i, 2, 6.
Dracontius Spartiatus, exul ob homicidium, præest certaminibus cursus iv, 8, 25. mittitur ad Cleandrum deprecandi gratia vi, 4, 30.
Drilæ s. Drillæ v. n. v, 2, 1.

E.

Eboselmus, interpretes Seuthæ vii, 6, 43.

Ecbatana, urbs Mediæ celeberrima ii, 4, 25. iii, 5, 15.
Enodias, lochagus vulneratur vii, 4, 18. Euodeus Cod. Vide Hieronymus Enodias.
Enyalios, nomen Martis v, 2, 14.
Ephesus, urbs Ioniæ maritima ii, 2, 6.
Episthenes Amphipolitanus h. e. ex urbe Amphipoli Macedoniæ, præest peltastis i, 10, 7. vir prudens *ibid.* ei committit Xenophon puerum custodiendum iv, 6, 1. quem domum secum abducit §. 3.
Episthenes Olynthius, puerorum amator formosorum vii, 4, 7. seqq.
Epyaxa Syennesis regis Cilicum conjugis i, 2, 12.
Erymadius Dardaneus v, 6, 21.
Eteonicus claudit portas Byzantii vii, 1, 12. fugit §. 20.
Euclides Phliasius, h. e. ex Phliunte urbe Achaïæ in Peloponneso, Cleagoræ pictoris filius, haruspex vii, 8, 1. seqq.
Euodeus vii, 4, 18. not.
Euphrates, Asiæ fluvius celeberrimus, ejus latitudo i, 4, 11. Cyrus cum copiis transit §. 17. 18. eundem Græci non procul a fontibus trajiciunt iv, 5, 2.
Eurylochus Lusius sive Lusiates, h. e. ex Lusia oppido Arcadiæ, haud dubie lochagus gravis armaturæ, protegit Xenophontem clypeo iv, 2, 21. rem strenue gerit iv, 7, 11. 12. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32. censet de stipendio Seuthæ extorquendo idem quod Xenophon vii, 6, 40.

G.

Ganus, oppidum sive castellum maritimum Thraciæ ad Propontidem vii, 5, 8.
Gaulites, exul Samius, h. e. ex Samo insula maris Ægæi, Cyro fidelis i, 7, 5.
Glus, filius Tami ii, 1, 3. verbis Cyri promittit Græcis præmia i, 4, 16. jussu Cyri plaustra trahit e locis palustribus i, 5, 7. mortem Cyri nunciat Græcis ii, 1, 3. observat Græcos ii, 4, 24.
Gnesippus, lochagus Atheniensis, facete petit munus a Seuthe vii, 3, 28.

- Gobryas, dux copiarum Xerxis i, 7, 12. Assyrius est in Cyrop. 4, 6. ubi Guelf. Γωβρίας. Vide Rhoparas.
- Gongylus Eretriensis vii, 8, 8. 17.
- Gorgias Leontinus, *h. e. ex Leontio urbe Siciliae maritima, Sophista celeberrimus et antiquissimus fere rhetor*; Proxenus ejus auditor fuit ii, 6, 16.
- Gorgio, frater Gongyli vii, 8, 8.
- Græci, quot ascenderint cum Cyro i, 2, 9: 7, 10. nolunt contra Artaxerxem ascendere i, 3, 1: 4, 12. vincunt et fugant barbaros i, 8, 21: 10, 11. redeunt in castra sua i, 10, 17. mortem Cyri ægre ferunt ii, 1, 4. redeunt ad Ariæum ii, 2, 8. non uno loco cum Ariæo castra ponunt ii, 4, 1. perveniunt ad Zabatum amnem, ubi eorum duces dolo Tissaphernis capti interficiuntur ii, 5, 31. eorum animos excitat Xenophon iii, 1, 15. *seqq.* iter faciunt pugnantes iii, 3, 7. fugant Persas iii, 4, 15. pellunt Persas de colle §. 25. 44. iter molestissimum faciunt per montes Carduchorum, quibuscum per septem dies continuo pugnare coguntur iv, 3, 2. vadunt per Armeniam iv, 4, 1. vexati nive et frigore iv, 5, 3. superant Chalybes, Taochos et Phasianos iv, 6, 24. pergunt per Scythinorum fines iv, 7, 18. cum Macro-nibus foedus faciunt iv, 8, 7. vincunt Colchos iv, 8, 19. perveniunt Trapezuntam iv, 8, 22. aggrediuntur Drilas v, 2, 1. Mosynæcorum metropolin expugnant v, 4, 26. Cotyoris navigant Sinopen v, 9, 14. inde Heracleam Ponti v, 10, 2. seditione orta, exercitus trifariam dividitur v, 10, 16. sed mox rursus se conjungunt vi, 2, 1. Bithynos acie vincunt vi, 3, 31. perveniunt Chrysopolin vi. *extr.* trajiciunt Byzantium vii, 1, 7. apud Seuthen stipendia merent et vincunt Thracas vii, 3, 14. *seqq.* tandem conjungunt se cum Thimbronis exercitu vii, 8, 24.
- Gymnias, urbs magna in regione Scythinorum iv, 7, 19.
- H.
- Halifarnes, *oppidum Myfiæ* vii, 8, 17. Halys, amnis Paphlagoniæ v, 6, 9, v, 10, 1.
- Harmene, *vicus Paphlagoniæ cum portu prope Sinopen* v, 9, 15.
- Harpasus, *amnis qui distinguit Chalybes a Scythinis* iv, 7, 18.
- Hecatonymus, legatus Sinopensium v, 5, 7. 24: 6, 3.
- Hegesander, lochagus vi, 1, 5.
- Hellas Gongyli Eretriensis uxor vii, 8, 8.
- Heraclea, urbs Ponti Græca, Megarensium colonia, in Mariandynorum regione v, 10, 1. quantum distet a Byzantio vi, 2, 2. multæ ibi appellunt naves v, 6, 10.
- Heracleotis, ager Heracleotarum v, 10, 19.
- Heraclides Maronites, *h. e. ex Maronea urbe maritima Thraciæ ad mare Ægæum*, hortatur convivas, ut Seuthæ dent munera vii, 3, 15. ei traditur præda vendenda vii, 4, 2: 5, 5. calumniatur Xenophontem §. 6. vii, 6, 5. Græcus dicitur vii, 6, 41.
- Herculi viæ duci sacra fiunt iv, 8, 24. v, 10, 15. ubi descenderit ad Cerberum educendum v, 10, 2.
- Hesperitæ, *populi partem Armeniæ occidentalem incolentes* vii, 8, 25.
- Hieronymus, lochagus vii, 4, 18. Vide *Enodias*.
- Hieronymus Eleus, *h. e. ex Elide regione Peloponnesi*, Proxeni lochagorum natu maximus iii, 1, 34. vi, 2, 10. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32.
- Hyrcanii, *proprie populi Asiæ majoris ad mare Caspium: sed fortassis* vii, 8, 15. *intelliguntur populi Hyrcaniæ oppidi in Lydia prope Thyatira*.
- I.
- Iasionium litus, *quod et promontorium dicitur, est inter Cotyora et Sinopen medium*: ibi Argo appulit v, 10, 1.
- Iconium, urbs Phrygiæ extrema *versus Lycaoniam* i, 2, 19.
- Ida, *mons Trojæ* vii, 8, 7.
- Ionicæ urbes, (*duodecim recensentur ab Harpocrate*) deficiunt a Tissapherne ad Cyrum i, 1, 6.
- Iris, *amnis Paphlagoniæ, qui inter Thermodontem et Halyn influit in Pontum Euxinum* v, 6, 9.
- Issi, urbs Ciliciæ maritima, magna et opulenta i, 2, 24: 4, 1.

Isthmus *v. n.* ii, 6, 3.
 Itabelius opem fert Asidatae vii, 8, 15.
 Jupiter *Ξείνος* s. hospitalis iii, 2, 4. *Σωτήρ*, s. servator iii, 2, 9. iv, 8, 44. Rex; huic sacra facit Xenophon de imperio oblato recipiendo vi, 1, 22. *cf.* vi, 4. *extr.* Mili-chius *h. e. placabilis, placidus* vii, 8, 4.

L.

Lacedæmonii; horum principes in pueritia furari discunt, sed in furto deprehensi virgis cæduntur iv, 6, 15. contendunt cum Atheniensibus de principatu v, 9, 27. quem quoque consecuti sunt vi, 4, 12. quæ loca ipsorum imperio subjecta erant vii, 1, 28.
 Lampsacus, *urbs Mysiæ minoris cum portu commodo ad Hellespontum, inter Parium et Abydum e regione Callipolis* vii, 8, 1. 6.
 Larissa, urbs magna, sed deserta, ad Tigrim, *v. n.* iii, 4, 7.
 Lotophagi iii, 2, 25.
 Lycaea, ludi Arcadam *v. n.* i, 2, 10.
 Lycaonia, *regio Asiæ minoris*, vastatur a Cyro i, 2, 19. Satrapa ejus est Mithridates vii, 8, 25. Lycaones non parent regi Persarum iii, 2, 23.
 Lyceum, *gymnasium Athenarum* vii, 8, 1.
 Lycius Polystrati filius Atheniensis præest equitatu iii, 3, 20. iv, 3, 22. 25: 7, 24.
 Lycius Syracusanus eques speculatum mittitur a Clearcho i, 10, 14.
 Lyco Achæus adversatur Xenophon-ti v, 6, 27. refert stulte ad exercitum, ut pecuniam poscant Hera-cleotas v, 10, 4. legatus hanc ob causam Heracleam mittitur §. 7. auctor seditionis §. 9.
 Lycus, *amnis Paphlagoniæ* v, 10, 3.
 Lydia, *regio Asiæ minoris* vii, 8, 20.

M.

Macrones, *gens Asiæ confinis Colchis et Armeniis* iv, 8, 1. v, 5, 18. suis legibus utuntur vii, 8, 25.
 Mæander, *fluvius Asiæ minoris valde*

flexuosus i, 2, 5. 6.
 Mæsades pater Seuthæ rex Thraciæ vii, 2, 32: 5, 1.
 Magnetes, *cives Magnesiæ urbis maritimæ Thessaliæ*: horum saltatio v, 9, 7.
 Mantinenses, *ex oppido Arcadiæ Mantinea*: horum saltatio v, 9, 11.
 Mardonii iv, 3, 3. ubi erant ante Mygdonii. *not.*
 Mariandyni, *gens Paphlagoniæ aut Bithyniæ in ora Ponti Euxini*: horum in regione sita fuit Heraclea v, 10, 1.
 Maronites *vid.* Heraclides.
 Marsyas, amnis exiguus, oriens non procul Celænis influit in Mæandrum: hic Apollo dicitur cutim detraxisse Marsyæ i, 2, 8.
 Mascas, amnis Mesopotamiæ influens in Euphratem i, 5, 4. *putatur esse Ptolemæi Saocoras.*
 Media, *regio Asiæ celeberrima*: per hanc redeunt Græci ii, 4, 27. iii, 5, 15. Medorum feminae pulcræ et magnæ laudantur iii, 2, 25. eorum imperio potiuntur Persæ vi iii, 4, 8. 11.
 Media regis Medorum uxor iii, 4, 11.
 Mediæ murus i, 7, 15. ii, 4, 12.
 Medocus, *seu Amadocus*, rex Odrysarum vii, 2, 32. *not.* 3, 16: 7, 3. 11.
 Medosades mittitur a Seuthe ad Xenophonem vii, 1, 5: 2, 10. 24. 7, 1. 11. *seqq.*
 Megabyzus, *Dianæ Ephesiæ ædituus* v, 3, 6. *seqq.*
 Megaphernes, Persa purpuratus regius occiditur a Cyro i, 2, 20.
 Melandæptæ, *gens Thraciæ* vii, 2, 32.
 Melinophagi, *populi Thraciæ, sic dicti a μελίνοι, h. e. panico, quo vescebantur* vii, 5, 12.
 Meno Thessalus, *ex Larissa urbe*, ducit ad Cyrum mille pedites gravis armaturæ et quingentos cetratos i, 2, 6. mittitur a Cyro in Ciliciam §. 20. primus cum suis transit Euphratem i, 4, 13. ejus milites injuria afficiunt Clearchum et hujus milites i, 5, 11. cornu sinistro Græcorum præest i, 7, 1: 8, 4. hospes Ariæi ii, 1, 5. remanet apud Ariæum ii, 2, 1. suspectus est ob proditionem ii, 5, 28. capitur a Tissapherne §. 31. misere trucidatur ii, 6, 29. ejus mores pessimi ii, 6, 21. *seqq.*

Mespila, urbs olim Medorum, capta a Persis iii, 4, 10—12.
 Midas, Brigum vel Phrygum rex, capit Satyrum i, 2, 13. *not.*
 Milesia, Cyri pellex fugit ad Græcos i, 10, 3.
 Miletus, *urbs maritima Cariæ antiquissima, sed ab Ionibus habitata*, obsidetur i, 1, 7: 4, 2. cur non defecerit ad Cyrum i, 9, 9.
 Miltocythes Thrax cum suis transfugit ad regem ii, 2, 7.
 Minervæ vovent Athenienses ante pugnam Marathoniam tot capras, quot hostes interfecturi forent iii, 2, 12.
 Mithridates Cyri amicus ii, 5, 35. iii, 3, 2. 4. adoritur Græcos abeuntes iii, 3, 6. iterum adoritur iii, 4, 2. 3. *idem esse videtur qui satrapa Lycaoniæ et Cappadociæ dicitur* vii, 8, 25.
 Mosyncæci, *populi Asiæ minoris ad Pontum Euxinum, finitimi Colchis et Tibarenis* v, 4, 2. *seqq.* v, 5, 1. non parent Persis vii, 8, 25.
 Mydonii iv, 3, 4. *ubi dedi Mardonii. not.*
 Myriandrus, urbs Syriæ ad mare mediterraneum i, 4, 6.
 Mysia, *regio Asiæ minoris ad Hellepontum et mare Ægæum* vii, 8, 8. *Hinc dicuntur*
 Mysi; populantur Cyri satrapiam i, 6, 7. bellum gerit Cyrus cum his i, 9, 14. non parent regi Persarum iii, 2, 23. 24.
 Mysus quidam saltat v, 9, 9. 12. alius insidias simulat v, 2, 29.

N.

Neo Asinæus, *ab oppido Laconicæ Asine sic dictus*, vicem absentis Chirisophi imperatoris gerebat v, 6, 36. calumniatur Xenophontem v, 7, 1. malitiose suadet eidem, ut seorsim iter faciat v, 10, 13. succedit in locum Chirisophi vita defuncti vi, 2, 11. temere educit nonnullos prædatum vi, 2, 23. affectat imperium totius exercitus vii, 2, 2. dissidet a cæteris vii, 2, 17. 29: 3, 2. 7.
 Neontichos, *Νέον τειχος, castellum maritimum Thraciæ* vii, 5, 8.
 Nicander Laco occidit Dexippum v, 1, 15.

Nicarchus Arcas, lochagus, vulneratus nunciat calamitatem ducum ii, 5, 33. cum viginti hominibus transfugit ad Persas iii, 3, 5.
 Nicomachus Cetaeus, *sic dicitur ab Ceta urbe*, præest peltastis iv, 6, 20.

O.

Odryæ, *gens Thraciæ Europææ* vii, 2, 32: 3, 16: 4, 21: 5, 15.
 Odryas, antiquus, cujus filius Teres vii, 5, 1.
 Olympia, *urbs Elidis in Peloponneso, ubi ludi Olympici celebrabantur mense quoque quinquagesimo* v, 3, 7. 11.
 Olynthus, *urbs Macedoniæ maritima. Hinc dicuntur Olynthii* i, 2, 6.
 Ophrynum vii, 8, 5. *not.*
 Opis, urbs magna ad Physeum amnem ii, 4, 25. *not.*
 Orontas, Persa generis regii, insidias struit Cyro i, 6, 1. *seqq.* mortis damnatur §: 10.
 Orontas, gener regis ii, 4, 8. iii, 4, 13. comitatur Græcos redeuntes ii, 4, 9: 5, 40. satrapa Armeniæ iii, 5, 17. iv, 3, 4.

P.

Paphlagonia, *regio Asiæ min. ad Pontum Euxinum Bithyniæ finitima*, describitur v, 6, 6. *seqq.* Corylas est ejus satrapa vii, 8, 25. Paphlagonicæ galeæ v, 2, 22: 4, 13.
 Parium, *hodie Camanar, urbs Asiæ min. ad Propontidem inter Cyzicum et Lampsacum cum portu* vii, 2, 7. 25: 3, 20. *Hinc dicuntur Pariani* vii, 3, 16. Z.
 Parthenium, *urbs Mysiæ* vii, 8, 15. 21.
 Parthenius, *fluvius inter Paphlagoniam et Bithyniam influens in Pontum Euxinum* v, 6, 9. v, 10, 1.
 Parysatis, *filia Ochi ex Andia Babylonica, soror Bagapæi, uxor Darii, mater Artaxerxis et Cyri* i, 1, 1. Cyrum magis amat quam Artaxerxem i, 1, 4. ejus prædia in Syria i, 4, 9. in Media ii, 4, 27.
 Pasio Megarensis, *h. e. ex Megaris urbe inter Atticam et Isthmum*, præest septingentis i, 2, 3. a quibus desertus fugit domum i, 4, 7.

- Patagyas, Persa, Cyri amicus i, 8, 1. *not.*
- Peltæ, *urbs Phrygiæ majoris* i, 2, 10.
- Pergamus, *urbs Mysiæ majoris celeberrima* vii, 8, 8, 23.
- Perinthus, *urbs Thraciæ cum portu ad Propontidem* ii, 6, 2. vii, 2, 8. *ii.* 28: 4, 2.
- Persæ, *populus Asiæ*; horum feminæ laudantur ob formam iii, 2, 25. arcus magni iii, 4, 17. iv, 4, 16. equitatus nocte est inutilis iii, 4, 35. saltatio v, 9, 10.
- Phalynus *Zacynthus, h. e. ex Zacyntho insula maris Ionii, Tissapherni* carus ii, 1, 7. artem certandi armis et tacticen profitebatur *ibid.* negat, Græcos invito rege salvos redire posse ii, 1, 18.
- Pharnabazus Bithyniæ satrapa vii, 8, 25. *sed idem et Phrygiæ præfuit* vi, 2, 24: 5, 30. ejus equites clade afficiunt Græcos palantes vi, 2, 24. præmiis et pollicitationibus sollicitat Anaxibium, ut Cyrianis liberat Asiam vii, 1, 2. similiter postea Aristarchum vii, 2, 7.
- Phasis, fluvius Asiæ, *not.* iv, 6, 4.
- Phasiani *videntur habitasse ad ripas Phasidis in Colchide* iv, 6, 5. v, 6, 36. referuntur ad satrapiam Tiriabazi, *h. e. ad Armeniam occidentalem* vii, 8, 25.
- Philesius Achæus sufficitur in locum Menonis iii, 1, 47. idem et Sophænetus dicuntur natu maximi duces v, 3, 1. adversatur Xenophonti v, 6, 27. damnatur repetundarum v, 8, 1. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32.
- Philoxenus Peleneus, *ex Pelene oppido Achaïæ*, rem fortiter gerit v, 2, 15.
- Phocais, Cyri pellex prudens et pulcra, capitur in castris i, 10, 2.
- Phœnice, *regio Asiæ maritima ad mare mediterraneum, pars Syriæ* vii, 8, 25.
- Pholoë, *mons Arcadicus, cujus radices in Elide sunt prope Olympiam, est silvosus* v, 3, 10.
- Phrasias Atheniensis vi, 3, 11.
- Phrygia, regio Asiæ minoris v, 6, 24. vii, 8, 25.
- Phryniscus Achæus vii, 2, 1. strategus vii, 2, 29: 5, 4. negat, se sine Xenophonte militaturum esse vii, 5, 10.
- Physcus, amnis Assyriæ, qui in Tigrim influit ii, 4, 25.
- Pigres Cyri interpres i, 2, 17: 5, 7: 8, 12.
- Pisidæ *incolebant regionem Asiæ min. inter Pamphyliam, Phrygiam et Lycæoniam*: hos bello se petere simulabat Cyrus i, 2, 1. cum iis olim bellum gesserat i, 9, 14. hostes erant regi Persarum ii, 5, 13. iii, 2, 23.
- Polus *Laco*, navarchus succedit Anaxibio vii, 2, 5.
- Polyboten Atheniensem pro Polycrate nominant Codices iv, 5, 24.
- Polycrates Atheniensis, lochagus occupat vicum iv, 5, 24. mittitur ad naves conquirendas v, 1, 16. cum Xenophonte it ad Scuthen vii, 2, 17. 29. defendit Xenophontem vii, 6, 41.
- Polynicus legatus Thimbronis vii, 6, 1. 39. 43. vii, 2, 13. 56.
- Pontus, ora maritima Ponti Euxini v, 6, 15. pontus Euxinus ipse §. 16.
- Procles a Damarato Lacedæmonio ortus, Teuthraniæ præfectus ii, 1, 3: 2, 1. vii, 8, 17.
- Proxenus Bœotius, Thebanus amicus Cyri, cujus consilio milites conscribit adversus Pisidas i, 1, 11. ducit ad Cyrum 1500 milites gravis armaturæ et 500 levis armaturæ i, 2, 3. studet Clearchi et Menonis rixas componere i, 5, 14. invitat Xenophontem et commendat Cyro iii, 1, 4. 8. respondet legatis regis de armis tradendis ii, 1, 10. captus dolo a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus mores describuntur ii, 6, 16. *seqq.* v, 3, 5.
- Pylæ Ciliciæ et Syriæ i, 4, 4.
- Pylæ Babylonici ad Euphratem i, 5, 5.
- Pyramus, amnis Ciliciæ j, 4, 1.
- Pyrias Arcas vi, 5, 11.
- Pythagoras Lacedæmonius, præfectus classi, quam Lacedæmonii Cyro miserunt auxilio i, 4, 2.

R.

- Rhathines missus a Pharnabazo cum copiis contra Græcos vi, 3, 7. *not.*
- Rhodii laudantur ut boni funditores iii, 3, 16: 4, 15. Rhodius quidam promittit pontem ex utribus inflatis iii, 5, 8.
- Rhoparas, satrapa Babylonici vii, 8, 25. idem cum Gobrya.

S.

- Salmydessus, *urbs Thraciæ in ora Ponti Euxini, inter Byzantium et Apolloniam, v. n. vii, 5, 12.*
- Samolus Achæus mittitur legatus ad Sinopenses de navibus v, 6, 14. præest ducentis hominibus subsidiariis vi, 3, 11.
- Sardes, *metropolis Lydiæ ad Pactolum fluvium.* Illuc cogit Cyrus contra fratrem i, 2, 2. *seqq.* huc venit Xenophon accessit a Proxeno iii, 1, 8.
- Sarus, amnis Ciliciæ v. n. i, 4, 1.
- Satyros capitur a Mida i, 2, 13.
- Scillus, *urbs Triphylia non procul ab Elide urbe, prope Olympiam.* Hanc Lacedæmonii exstructam (*sive potius restauratam*) Xenophonti exuli dederunt v, 3, 7.
- Scythini, *populi Asiæ liberi, Armeniæ occidentali finitimi* iv, 7, 18.
- Scythotoxotæ iii, 4, 15.
- Selinus, amnis templum Dianæ Ephesiæ præterfluens: it. amnis Peloponnesi prope Olympiam, ad quem Xenophon exstruit templum et lucum Dianæ v, 3, 8. *seqq.*
- Selybria, seu Selymbria, *urbs Thraciæ ad Propontidem, inter Byzantium et Perinthum* vii, 2, 28: 5, 15.
- Seuthes Thraciæ rex invitat Græcos ad stipendia facienda vii, 1, 5: 2, 10. sortem patris narrat vii, 2, 32. Athenienses vocat cognatos suos §. 31. Græcorum duces vocat ad cœnam vii, 3, 15. incendit vicos hostium vii, 4, 1. captivos ipse jaculo configit §. 6. conatur corrumpere duces vii, 5, 2. 9. fit alienus a Xenophonte vii, 5, 7. 16. agit cum Lacedæmoniorum legatis de remittendis Græcis vii, 6, 3. Xenophontem tantum ob studium erga milites accusare potest vii, 6, 4. 39. tandem oratione Xenophontis commovetur, ut reliquum stipendium solvat militibus vii, 7, 55. promissa Xenophonti non præstat vii, 5, 8: 6, 18: 7, 39. conatur retinere Xenophontem vii, 6, 43: 7, 50.
- Silanus Ambraciota, *h. e. ex Ambracia urbe Thesprotiæ in Epiro ad sinum Ambracium, haruspex accipit decem talenta a Cyro* i, 7, 18. v,
- 6, 18. divulgat arcanum Xenophontis v, 6, 17. 29. minitantur milites ei, si solus domum abire audeat §. 34. sed Heraclea, nave conducta, clam domum aufugit vi, 2, 13.
- Silanus Macesius, *h. e. ex Macisto oppido Elidis in Peloponneso, signum dat tuba* vii, 4, 16.
- Sinope, *urbs Græca maritima Ponti Euxini in Paphlagonia, Milesiorum colonia* v, 9, 15. legatus hujus civitatis superbe loquitur cum Græcis v, 5, 12.
- Sitace, *urbs Babyloniciæ magna ad Tigrim* ii, 4, 13.
- Sitalcas, *rex Thraciæ* v, 9, 6.
- Smicres dux cohortis Arcadum perit cum suis vi, 1, 4. 5.
- Socrates Achæus Cyri hospes conscribit milites i, 1, 11. ducit ad Cyrum 500 milites gravis armaturæ i, 2, 3. dolo captus a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. laudatur ii, 6, 30.
- Socrates Atheniensis, interrogatus a Xenophonte de itinere ad Cyrum, quid responderit iii, 1, 5. 6.
- Sol Deus, cui equos nutriunt et immolant Armenii iv, 5, 35.
- Soli, *urbs maritima Ciliciæ, inter Lamum fluvium et Tarsum, postea a Pompeio instauratore Pompeiopolis dicta* i, 2, 24.
- Sophænetus Arcas ducit ad Cyrum Celænas mille pedites gravis armaturæ i, 2, 9.
- Sophænetus Stymphalius, *h. e. ex Stymphalo oppido Arcadiæ, hospes Cyri* i, 1, 11. cum mille peditibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. foras prodit ad Ariæum ii, 5, 37. relinquitur ad castra tutanda iv, 4, 19. natu maximus ducum v, 3, 1. sed ibi sine cognomine patriæ vi, 3, 13. damnatur muneri neglecti v, 8, 1.
- Sosias Syracusanus venit ad Cyrum cum mille peditibus gravis armaturæ i, 2, 9. *not.*
- Sosis. Vide ad i, 2, 9.
- Soteridas Sicyonius, *ex Sicyone urbe antiquissima Peloponnesi prope Isthmum, homo ineptus et iniquus erga Xenophontem* iii, 4, 47.
- Spithridates a Pharnabazo mittitur adversus Græcos vi, 3, 7.
- Stratocles Cretensis præest sagittariis Cretensibus iv, 2, 29.
- Susa, *urbs regionis Susianæ præcipua* ii, 4, 25. eorum situs iii, 5, 15.

- Syennesis Cilicum rex i, 2, 12. custodit aditum Ciliciæ i, 4, 4: 2, 21. se tradit Cyro commotus ab uxore i, 2, 26. adjuvat Cyrum pecunia et donatur ab eo i, 2, 27.
- Syria i, 4, 6. *sensu latissimo est regio inter mare mediterraneum et Tigrim: Syriæ prætae* i, 4, 4. 5. Syri colunt pisces majores et columbas ut Deos i, 4, 9.
- T.
- Tamos Ægyptius præest navibus Spartanorum et Cyri i, 2, 21. cum classe Cyri obsidet Miletum i, 4, 2. *Secundum Diodorum Siculum hic fides Cyri amicus natione Memphites, occiso Cyro, Tissaphernis metu cum classe fugit in Ægyptum ad Psammitichum regem, a quo una cum liberis jugulatus sit. Z.*
- Taochi, populi Asiæ inter Armeniam et Pontum Euxinum, stipendia merent apud Teribazum iv, 4, 18. resistunt Græcis iv, 6, 5. horum castellum expugnant Græci iv, 7, 2. non parent regi Persarum v, 5, 17.
- Tarsus, urbs Ciliciæ magna et opulenta, per quam fluit Cydnus amnis i, 2, 23. diripitur a Menonis militibus i, 2, 26.
- Teleboas, amnis exiguus Armeniæ occidentalis, *putatur influere in Euphratem* iv, 4, 3.
- Teres, unus e majoribus, *πρόγονος*, Seuthæ vii, 2, 22. Odrysæ filius 5, 1.
- Teribazus satrapa Armeniæ occidentalis iv, 4, 4. *sive Phasianorum et Hesperitarum* vii, 8, 25. regi carus iv, 4, 4. inducias facit cum Græcis *ibid.* vult adoriri Græcos iv, 4, 18. ejus tentorium capitur iv, 4, 21.
- Teuthrania, civitas Mysiæ ad Caicum amnem, a Teuthrante Telephi patre, qui ibi olim regnavit, dicta ii, 1, 3. vii, 8, 17.
- Thapsacus urbs Syriæ ad Euphratem, *postea Amphipolis dicta.* Hic transit Cyrus Euphratem i, 4, 11. *ibidem postea quoque Darius ab Alexandro victus trajecit.*
- Tharypas, amasius Menonis ii, 6, 28.
- Thaegenes Locrensis, lochagus vulneratur vii, 4, 18.
- Theches, mons sacer, unde Græci Pontum Euxinum summa cum lætitia despexerunt iv, 7, 21. *not.*
- Theopompus Ath. ii, 1, 12. ubi erat Xenophon.
- Thermodon, fluvius Paphlagoniæ in Pontum Euxinum influens v, 6, 9. v, 10, 1.
- Thimbro accessit Cyrianos contra Tissaphernem vii, 6, 1. 7. tradito exercitu bellum gerit contra Tissaphernem et Pharnabazum vii, 8, 24.
- Thorax Bœotius adversatur Xenophonti v, 6, 19. 21. 25.
- Thracia Asiatica, seu Bithynia describitur vi, 2, 1. Thraces Asiatici obsident Arcadas vi, 1, 4. *seqq.*
- Thracia Europæ vii, 1, 15. Thracum saltatio v, 9, 5. convivium vii, 3, 16. *seqq.* vestitus adversus frigus vii, 4, 4. *ἀρσινόι* vel *ἀρσίοι Θράκες* vii, 4, 11. modus fugiendi vii, 4, 17.
- Thracium, locus Byzantii vii, 1, 24.
- Thranipsæ sive Tranipsæ, *populus Thraciæ Europææ* vii, 2, 32.
- Thymbrium urbs Phrygiæ superioris i, 2, 13. hic est fons Midæ *ibid.*
- Thyni, populus Thraciæ in Europa nocte bellicosissimus vii, 2, 22. *cf.* vii, 4, 1. 14. 18.
- Tibareni, populus Aslæ liber ad Pontum Euxinum finitimi Chalybibus v, 5, 2. vii, 8, 25.
- Tigris, ortus in montibus Armeniæ *influit in sinum Persicum: ex hoc fluvio canales ducti sunt in Euphratem* i, 7, 15. ii, 4, 13. per pontem trajiciunt eum Græci ii, 4, 24. fontes ejus prætereunt Græci iv, 4, 3.
- Timasio Dardaneus, *h. e. ex Dardano urbe Troadis ad Hellespontum*, in locum Clearchi sufficitur iii, 1, 47. vi, 1, 32. exul Troadis v, 6, 23. cum Clearcho et Dercyllida antea militaverat in Asia *ibid.* §. 24. cum Xenophonte est natu minimus ducum iii, 2, 37. impedit, ne Xenophon urbem condat in Ponto v, 6, 19. 21. præest equitibus Xenophonti vi, 1, 12: 5, 28. vii, 3, 46. habet multa pocula et tapetes Persicos vii, 3, 18. negat, se sine Xenophonte esse militaturum vii, 5, 10.
- Timesitheus Trapezuntius v, 4, 2. 4.
- Tissaphernes, *Ionæ et Cariæ satrapa*, cum Cyro adscendit ad Darium i, 1, 2. calumniatur Cyrum apud

fratrem §. 3. Milesiorum alios occidit, alios expellit §. 7. aperit regi consilium Cyri i, 2, 4. ii, 3, 19. unus ex quatuor Artaxerxis ducibus i, 7, 12. ab eo deficiunt omnes civitates ad Cyrum i, 9, 9. homo impius et subdolos ii, 5, 39. jactat suam erga Græcos benevolentiam ii, 3, 18. facit fœdus cum Græcis ii, 3, 26. amoliri a se studet suspicionem insidiarum ii, 5, 16. dolo capit duces Græcorum ii, 5, 32. adoritur Græcos iii, 4, 13. decernunt Lacedæmonii bellum contra eum vii, 6, 1. 7: 8, 24.

Tolmides Eleensis, præco optimus ii, 2, 20.

Tralles, urbs *Lydiæ ad Mæandrum fluvium* i, 4, 8.

Trapezus, urbs Græca ad Pontum Euxinum, Sinopensium colonia, in Colchorum regione iv, 8, 22. pendebat tributum Sinopensibus v, 5, 10.

Troas et Troja, regio *Phrygiæ minoris ad mare Ægæum* v, 6, 24. vii, 8, 7.

Tyriæum, urbs *Phrygiæ* i, 2, 14.

U.

Ulysses dormiens rediit in patriam v, 1, 2.

X.

Xanticles Achæus sufficitur loco Socratis Achæi iii, 1, 47. repetundarum damnatur v, 8, 1.

Xenias Parrhasius *sive* Arcas ascendit antea cum Cyro ad patrem i, 1, 2. nunc cum quatuor millibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. celebrat Lycæa §. 10. desertus a militibus clam aufugit domum i, 4, 7.

Xenophon Atheniensis, invitatus a Proxeno hospite, ut Cyrum sequeretur, impellitur a Socrate, ut Apollinem de hoc itinere consulat iii, 1, 4. venit ad Cyrum Sardes §. 8. Cyro aperit Græcorum tesseram ante pugnam i, 8, 15. respondet fortiter Phalyno, a quo ridetur ut philosophus et juvenis ii, 1, 12. respondet Ariæo ii, 5, 41. valde sollicitus vidit somnium iii, 1, 11. surgit et convocat lochagos Proxeni §. 15. a quibus dux creatur

loco Proxeni §. 26. 47. abigit Apollonidem §. 30. ostendit ducibus, quid fieri debeat iii, 1, 35. hortatur milites iii, 2, 7. rationem itineris proponit §. 34. præest agmini extremo §. 37. persequitur hostes frustra iii, 3, 8. igitur instituit funditores et equites §. 20. celeritate occupat montem iii, 4, 44. lenis erga militem iniquum §. 47. fallit hostes strategemate iv, 2, 2. magna cum arte ducit copias per montes Carduchorum iv, 2, 9. seqq. deserit ab armigero §. 21. iterum valde sollicitus somnio spem bonam accipit iv, 3, 8. strategema ejus iv, 3, 20. transigit noctem sine igne et cibo sub dio iv, 5, 21. perhumane tractat vici præfectum Armenium §. 28. de eodem fit rixa inter Xenophontem et Chirisophum iv, 6, 3. ejus consilium de hostibus aggrediendis §. 10. idem de oppugnando castello Taochorum iv, 7, 4. mutat prudenter aciem iv, 8, 10. suadet, quomodo tempus recte transigat exercitus, quamdiu sit Trapezunte v, 1, 5. oppugnat Drilarum castellum v, 2, 8. cum Agesilao ex Asia redit, et interest pugnae ad Coroneam v, 3, 6. exul habitat Scillunte §. 7. ex præda ibi exstruit fanum Dianæ §. 9. conatur urbem condere in Ponto v, 6, 15. defendit se contra criminationem ducum v, 7, 5. lustrat exercitum §. 35. defendit se contra crimen insolentia et petulantia v, 8, 2. imperium exercitus oblatum repudiat v, 9, 19. consulit Herculem, prositne ei apud exercitum manere v, 10, 15. auxilio proficiscitur Arcadibus obsessis vi, 1, 19. adhortatur milites ad hostes aggrediendos vi, 3, 14. sedat tumultum militum vi, 4, 8. hortatur milites, ut Cleandro gratificentur §. 12. iram militum contra Byzantinos sedat vii, 1, 22. valedicit exercitui et cum Cleandro discedit §. 40. sed jussu Anaxibii redit ad exercitum vii, 2, 8. ei insidiatur Aristarchus §. 14. 16. proficiscitur ad Seuthen §. 17. refert ad milites, velintne stipendia mereri apud Seuthen vii, 3, 3. in convivio Seuthæ donat se et suos §. 30. defendit suam innocentiam, et docet, se non esse in culpa, quod Seuthes stipendium promissum non solvat vii, 6, 11. fortiter re-

- spondet Medosadæ vii, 7, 4. persuadet tandem Seuthæ, ut stipendium hic solvat §. 21. vendit equum, ut viaticum habeat vii, 8, 2. capit Asidatem cum multis opibus: hinc locupletatus discedit §. 23.
- Xerxes victus terra marique a Græcis iii, 2, 13. post cladem in Græcia acceptam ædificat Celænarum arcem et regiam i, 2, 9.

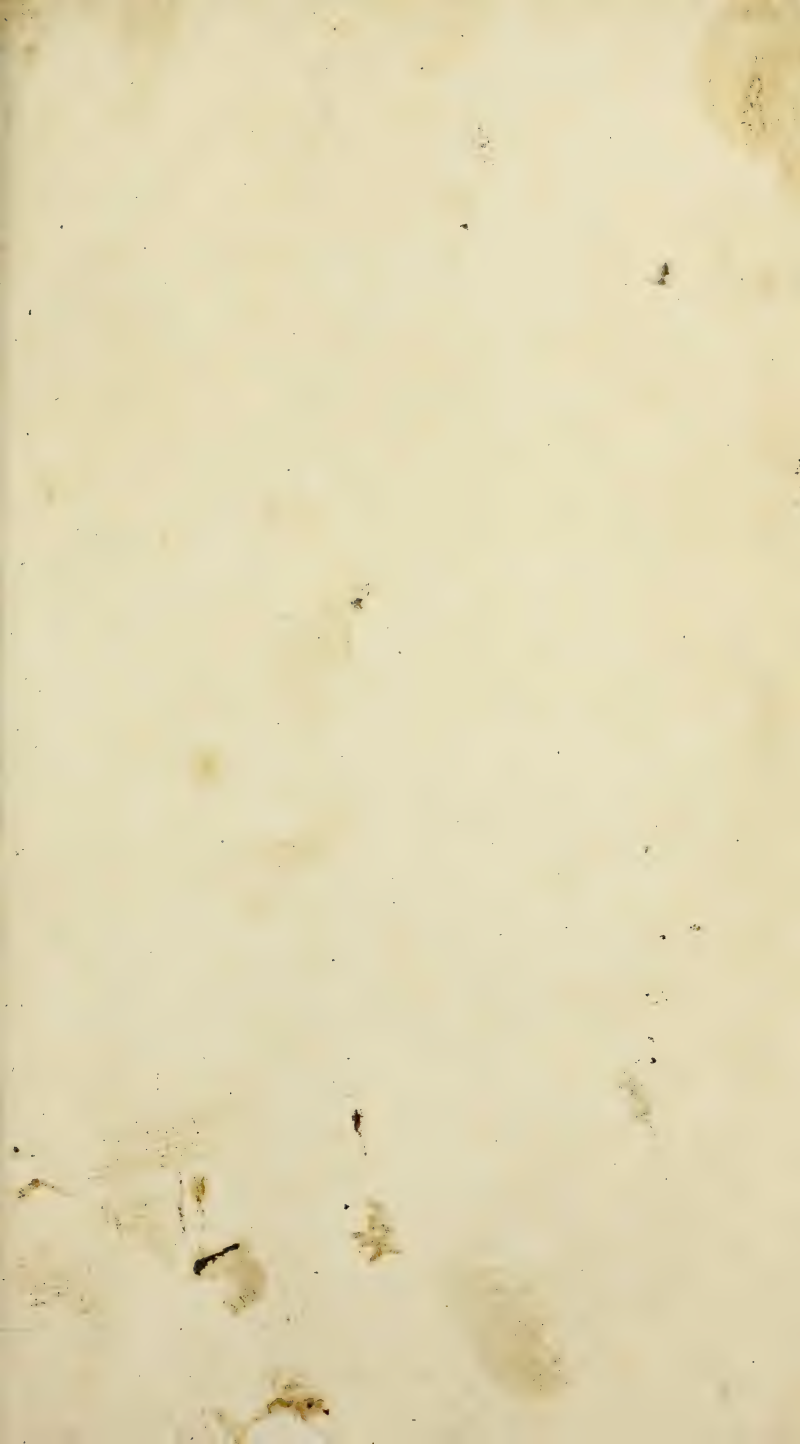
Z.

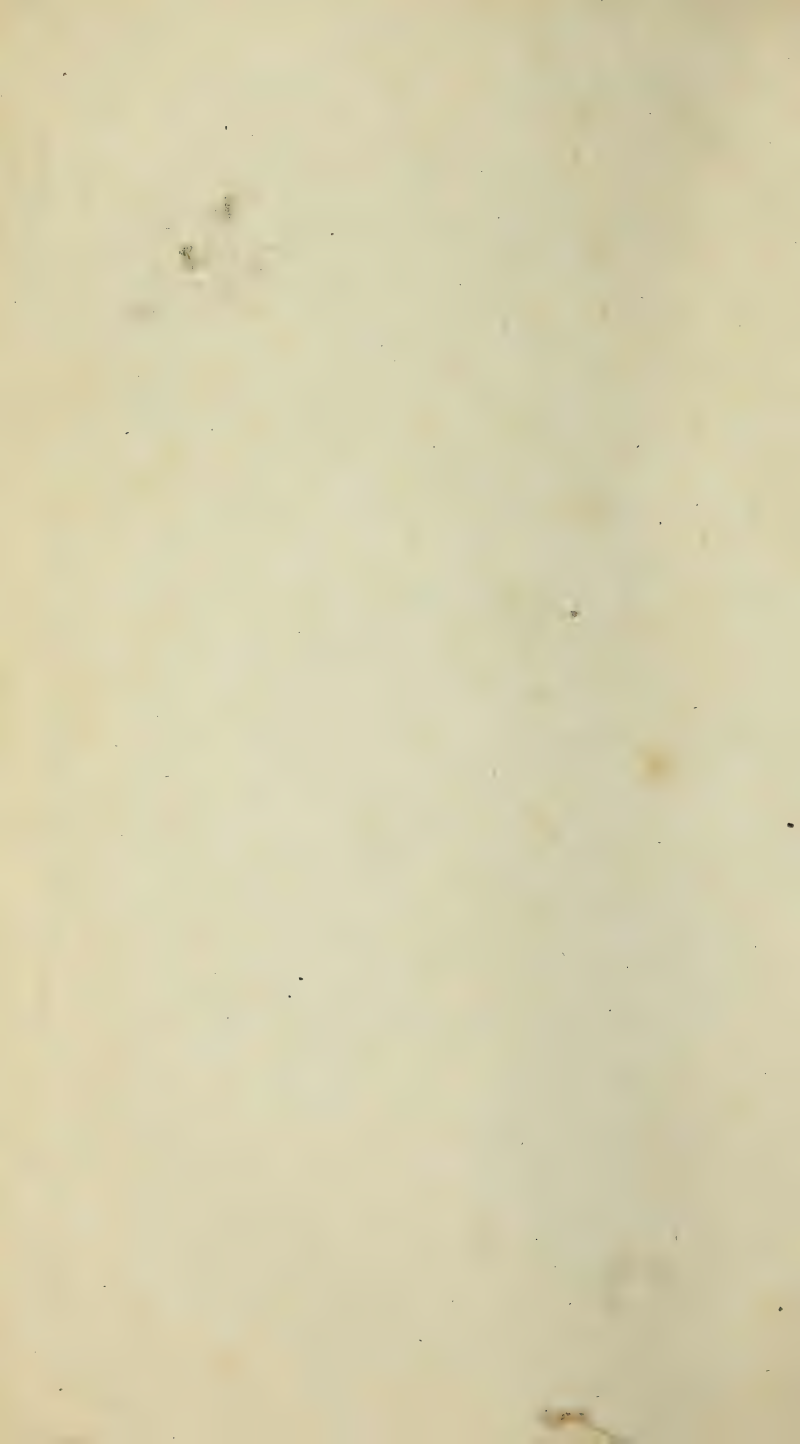
- Zabatus, *sive* Zates, amnis *Assyriæ* ii, 5, 1. iii, 3, 6.
- Zelarchus, curator fori rerum promercalium v, 7, 24.

FINIS.

CORRIGENDA.

In Textu, lib. i, 10, 6. pro συστραφέντες vult Editor στραφέντες
 In Ind. Græc. leg. Ἀναπτύσσειν τὸ κέρας

3

x

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

3 0112 081514231